

Brandeis University
Library

*This Book
Has Been Presented By
Maurice and Badona Spertus*

Digitized by the Internet Archive
in 2010 with funding from
Boston Library Consortium Member Libraries

Zohar,

Sefer

ha-Zohar

Printed

15/1/1911

15

10/1/1911

17

זה השער לל

ספר
ואלה שמות
מהזר

מהתנא הגדור שמעון בן יוחאי זל
עם פקודי אוריתא וכסוף הספר
לוח הפסוקים הנדרשים בו
הודפס והונה ע"י החכם כמארר
עמואל בכמר יקותיאל זל
איש בכוכטון והצעיר
אברהם וכו בכמר
משלם זל ממודלינא

פה מנטובה

תחת מעשלת מעלת אדוככו הדוכוס
גולויל זו גוכזאגה ירה כשנת
חוושה לעורתכו לפק

הימניהם הנכבדים בשער גם כן הליו עקבי סוף מדהרות דהרות אבירים
 ומקול נעקת הרעש ויללת ארירי הזאן כמעט כטיו רגלי הוליס והכ מכיס
 הרודים נעם העושים במלאכה והשמים התקדרו עבים ארירים משכרי ים הימנכות וסערנו
 להפינכו עד כי רבים אמרו אדה תקותכו כגורנו לנו או יתברך האל המאורנו חיל לא כהתה
 עינינו ולא כח לחנו ככחמו או כחמו עתה לרדוף אחרי המלאכה היקרה הזאת וכפשונו חכמה ליו
 שעל הארץ יריון גשם כרבות מל אורות אור יקרות כאשר בתמלה ולא יבאו לראות בלע את הקדש
 ויהי כי באנו ל המקום אשר עמדנו שם מצאנו ראינו הפר הוהר יגורו עליו עוים בעלי אסופו קנת
 מאמרי ספר ההביר ומדרש רות גם מלמים אלמים בתוך השדה בפרשת בראשית מאמרים מספר
 התקונים גם שמו בכליהם מאמרי רעיא מהימנא כפוזים בין הפרשיות פעם בכתיבה גסה פעם
 בדקה פעם בנו מהם ערשיות ולא יוכרו גשם רעיא מהימנא כאשר שמענו בין ראינו ככהלו כחפז
 לשים המאמרים כאשר העתיקו אותם מספרים משנשים ולא עמלו בזיוו בו לתקן את אשר עותו
 סכסמאות העשנשות הין ובמקום מה שחסר בהעתקתם כמות פרשת בא אל פרעה שמו רעיא
 מהימנא ובמקום מה שחסר אליה מן הסבא בתמלת ערש משפטים שמושבי מאמרי אשר מצאו בפרשת
 בהר סיני וכאלה רבות עשו ואחמנו ידוע כדע כי אשר מלא אותו רוח אלדים בחכמה ובתבונה
 ונדעת ונפרט בזאת החכמה ופטורו בשפה יביעו ראש בראותם מ עשו אלה מיראתנו
 פן ישיחו בנו יושבי שער שאין להם כל כך עמק בחכמה הזאת או יפתו הקונים כפיהם כאשר הם
 עושים גם עתה ובלשונם יכזבו להם לאמר כי הוהר שהדפסנו אחמנו גרועה הוא ושלים הוא אתם
 לכן בשנטי ישראל כודיע כאמנה כי לא צוינו ולא דרכנו ולא עלתה על רוחנו לשים בין מאמרי הוהר
 מאמרי ההביר ומדרש רות לפי שכבר כדפסנו בספר הגאון כמסר מנחם מריקטיו וגל כפי התורה
 ושם יראה הרואה אותם ומאמרי ספר התקונים שהוסיפו הם בפרשת בראשית כבר כדפסו בתקון סט
 מספר התקונים וספרא דבניעיותא ימצא בתנב בוהר שלנו בפרשת תרומה כי שם ביות ומאמר תח
 כמה אית לון לבני כשא וכו' שהוא מאמר כמצא בשולי התקונים בלתי בשלים ושם במקום הראוי לו
 בעה אבל פקודי רעיא מהימנא אעפ שהיה בדעתנו להדפיס כלם על הסדר כאשר סדרם הממנה
 האלרי אשר חברה עתה שראינו את אשר כבר עשוהו הסכמנו גם אכמנו בדעתנו לשים אותם אל
 המקום אשר באו שם ויוכרו גשם ומאמרי רעיא מהימנא ששמו הם בספר בראשית ודפסו בספר
 שהוא בסוף בעה ומלבד מה שערמנו לכיון ההעתקות גם עתה אכמנו כמלן מושים להיות עינינו
 עקומות על המלאכה להכין אותה ולסעדה במשפט ובדקה הסך מה שעשו הם כי המנא
 ימצא בו מאמרים קצוי פאה ושורות ותיבות חסרות ויתרות כאשר יראה בא וזה
 משלהם שתקנתי ומשכיל על דבר ימצא טוב ויהיה בינינו מוכיח ווי
 ישלח ערכו מקדש יגדיל תורה ואלדיר :

ואלה שמות

בני

ישראל הבאים מצרומה את יעקב אבם וביתו באו והמשכילים
 וזהירו כזהר הרקיע ומצדקו הרבים כככבים לעולם ועד
 והמשכילים אלן איבון דמסתכלי ברזא דמחמתא כהרין וכנצין
 כיווא דמחמת'עלאה כזהר כהירו כנינו דכבר' דכפיק מעדן ודא איהו רזא סתימא
 דאקרי הרקיע ביה קיימין ככביא ומולי שמשא וסיהרא וכל איבון בוניבין דכררא
זרר דהאי רקיע כהיר כנהירו על גנתא ענפוי חפיון עליה כל איבון דיוקבין
 ואלבין וכוסמין במאבין דכשרן ותטללין תחותיה כל חיות כרא
 וכל כפרי שמוא ידורן תחות איבון ענפין **זרר** איבא דאלכא יהיב
 חיון לכלא קיימיה לעלם ולעלמי עלמין סטרא
 אלא סטרא דקדושה זכאה חולקיהון איבון דטעמין מביה קיימין איבון ל'גלם
 ולעלמי עלמין אלן אקרין חיון להאי עלמא וחיים לעלמא דאתי **זרר** אלכא
 דא זקפא לעולא לעולא חמש מאה פרסי בלוכיה שתין רבוא איהו
 כפיצוטותיה כהאי אלא קיימא חד זכרא **זרר** כל בוניבין קיימין ביה איבון
 בוניבין סלקין וכמתין לא מתישבין בדוכתא
 כד כפקי מביה לאתחזאה בנוזר דלא כהר מתישבין ולא מתישבין קיימין ולא קיימין
 כגין דלא מתישבין באתר אחרא מלכא דא כפקי תריסר שבטין דמתממן ביה ואיבון
 נחתו כהאי זכר דלא כהרא לגו גליתא דמצרים ככמה משוריון עלאין הה' ואלה
 שמות בני ישראל ל'ב' **רבי** שמעון פתח הים הים דכר יי הוה הים תרי

א ב ו ז ח ט י יב יג יד

זמנתי מאי ותו אית לשאלא או יחזקאל כביאה מהימנא הוה אחאי גלי כל מה דחמא
 מאן דמלכא אעיל ליה בהיכליה אית ליה לבלאה רזין דחמי אלא ודאי וחזקאל כביאה
 מהימנא הוה וכל מה דחמא במהימנא איהו וכרשותא דקב"ה גלי כל מה דגלוי וכלא
 אצטריך ויחזקאל רש מאן דגלוי למסכל צערא אצ"ב דאתי לפיס צער סביל מטלנו ולא
 חייש אבל מאן דלא רגיל בצערא והוה כל וימוי בתפסקין ועדוכין ואתי ליה צער דא
 איהו צערא שלים ועד אצטריך למכבי ישראל כד נחתו למצרים רגילין בצערא הוה
 דהא כל וימוי דההוא זכאה אהוהו בצערא הוה ועד סבלו גלותא כדקא ואתי אבל
 גלותא דבבל ההוא הוה צערא שלים ההוא הוה צערא דעלאין ותתאין ככאן עליה
 עלאין דכתיב הן ארלם צעקו חוצה וכו' תתאין דכתיב על נהרותי בכל ססי ישכבו וכו'
 כלהון ככו על גלותא דבבל מט בנין דהוה בתפסקין מלכין דכתיב בני ציון היקרים
 וגו' דתכן אר' ונחמ מאי דכתיב על ההרים אשא כבי וכפי אלא אלני אינון טוריא
 רמיה דעלמין ומאן אינון טוריא רמיה אינון כבי ציון היקרים המסלאים כפז
 והשתא הוה נחתין בגלותא ברימיה על קדליהון וידיהון מהדקן לאחורא וכד הוה
 בגלותא בבבל חשיבו דהא לית להו קיומא לעלמין דהא קב"ה שביק לון ולא ישגח בהון
 לעלמין ותנינן אר"ש בההיא שעתא קרא קב"ה לכל פמליא דליה וכל רתיב דיוסין
 וכל חיליה ומשרויתיה ורברכנוי וכל חילא דשמיא ואמר לון מה אתון עבדין קב"ה ומה
 בכי דחמיאוי בגלותא דבבל ואתון הכא קיומו חותו כלכון לבבל ואכא עמכון ה"ה כה
 אמר וי למענכם שלמתי בבלי וגומ' למענכם שלמתי בבלי דא קודשא בריך הוא
 והורדתי בריחום כלכ אלני כל רתיבין ומשריין עלאין כד נחתו לבבל אתפתחו
 שמיא ושראת רוח קדשא על יחזקאל וחמא כל מה דחמא ויחזקאל לון לישראל הא מאריכוון
 הכא וכל חילי שמיא ורתיכוני דאתו למדר ביכוון לא הימנאו עד דאצטריך לבלאה
 כל מה דחמא ואר"א ואר"א ויחי גלוי תיר
 כלא אצטריך כיון דחמו ישראל כך חרו
 וכד שמעו מלון מפומי דוחזקאל לא חיושו
 על גלותהו כלל דהא ידעו דקב"ה לא שביק
 לון וכל מאן דגלוי ברשותא גלוי ותנינן
 בכל אתר דוישראל גלו תמן שכינת גלתה
 עמהון והכא בגלותא דמצרים מה כתיב

לישכא אחריכא

ואמר ר"ש בה שעתא חרו ישראל חרוותא שלימיתא
 כשיעתא דאריהון דהוה עמהון וכל מד מנייהו
 עאל רעותא לביה ברומותא סגיא למיסר
 כפשיה על קדושתא דאריהון ונבין כך גלי
 יחזקאל כל מה דגלי

ואלה שמות בני ישראל וגו' כיון דכתיב בני ישראל מהו את ועקב הכאים אתו
 אצטריך למימר אלא אלה שמות בני ישראל אינון רתיבין ומשריין עלאין דנחתו
 עם ועקב בהדי שכינתא בגלותא דמצרים

ואלה

שמות בני ישראל וגו' ר' חייא פתח אתי מלכונן כלה אתי מלכונן
 תבאי תשורי מראש אמכה מראש שכיר ומרמון ממעונות אריות
 מהררינומרים האי קרא על כנסתי ישראל אתמר בשעתא דכפקו ישראל ממצרים
 וקריבו לטורא דסיני לקבלא אורייתא אמר לה קב"ה אתי מלכונן מן ההוא עדוכא
 עלאה קא אתאת כלה שלימתא כהאי סיהר דאשתלימת מן שמשא בכל כהור וכנינו
 אתי

אתי מלכנו תבאי בנין לקבלא כניך אורייתא. תשורי מראש אמנה. תשורי כדא
 ותשורה אין להביא תקביל תקרובתא על כניך. מראש אמנה מראשיתא דשאלו
 במהומנות עלאה ואמרו כל אשר דבר ויכעזה ונשמע. והוון במתקלא חדא כמלאכין
 עלאין דהכי כתיב בהו ברכונו מלאכינו גבורי כח עשוי דברו לשמוע בקול דברו.
 כדון קבילת כנסת ישראל תשורה. מראש טכיר ומרמון דא טורא דסיני דקרובו
 לגבוה ואתעתדו תמותיה דכתיב ויתיכבו בתמותיה ההר. ממשעות אריות אלון בני
 טעיר דקבא זמין לון באורייתא ולא בעו לקבלא. מהררי כמרים אלון בני ישמעאל
 דכתיב וימספובא זורח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתא מרכבות קדש. מאי
 ואתא מרכבות קדש דתיכון כד בעא קבא למויב אוריתא לישראל אתו משריון
 דמלאכין עלאין פתחו ואמרו וי אדוכנו מה אדיר שמך ככל הארץ אשר תנה הודך
 על השמים. בעאן דיתייב לון אורייתא. אמר לון קבא וכי אית בכון מותא דכתיב
 אדם כי ימות באש. וכי יהיה באיש חטא משפט מות והומת. חטא אית ביוכנו
 דאתון בעאן לדיון. אית ביוכנו גזל אונסכה דכתיב לא תגנב. אית ביוכנו כסין
 דכתיב לא תגאף. אית ביוכנו סקרא דכתיב לא תענה ברעך עד סקר. אית ביוכנו
 חמדה דכתיב לא תחמוד. מה אתון בעאן אורייתא. מיד פתחו ואמרו וי אדוכנו
 מה אדיר שמך ככל הארץ ואלו אשר תנה הודך על השמים לא כתיב. ועל דא ואתא
 מרכבות קדש כדון מיומו אש דת למו. ר' יוסי אוקוס להאן קרא כד כמת שכיכתא
 בגלותא דמנרים. ורש אמר האן קרא על רזא דיומודא דמהימנותא אתמר. אתי
 מלכנו בלה קול אמר לדבור אתי בגין דהא קול אתי לדבור ומדברא ליה בהדיה
 כחדא בלא פרודא כלל בגין דקול איהו כלל. דבור איהו פרט. ועל דא כלל אנטרין
 לפרט ופרט אנטרין לכלל. דהא לית קול בלא דבור ולית דבור בלא קול. ועל דא
 אתי מלכנו בלה ויגו דעקרא דתרווייהו מלכנו קא אתיון. תשורי מראש אמנה דא
 איהו גרון דמתון כפקא רומא לאשלא בלא מרוא דלכנון סתים וגבנו. מראש שניר
 וחרמון דא איהו לישנא רישא ואמצעיתא דמתבא לדבור. ממשעות אריות אלון
 איכון סניס. מהררי כמרים אלון איכון שפון שלימו דאשתלוס בהו דבור. ואלה
 שמות כני ישראל רבי חייא פתח אל תלמס את לחם רע עין ואל תתאו למטעמותיו.
 א תלמס את לחם רע עין בנין דכהמא או הכאה דההוא בר כס דהו רע עין לאו איהו
 כדאי למוכל ולא אתהני מניה. דאי כד כחתי ישראל למנרים לא יטעמון כהמא דמנראו
 לא אשתבכו בגלותא ונא יעיקון לון מנראו. אמר ליה רבי יצחק והא גזרה אתגזר
 אל כלל איהו כדקא יאות. דהא לא אתגזר דהא לא כתיב כי גר יהיה זרעך בארץ
 מנרים אלא בארץ לא לחם ואפילו בארעא אחרא. אמר רבי יצחק מאן דאיהו בעל
 כפש דמיכליה יתיר משאר בני נשא. או מאן דהוא אויל בתר מצווי אוי אשרע בה
 רע עין וכוס גרמיה ולא יוכל מכהמא דיליה דלית כהמא בישא בעלמא בר מההוא
 רע עין מה כתיב לא יוכלו המנרי לאכול את העברי לחם כי תועבה היא למנרים
 הא לך רע עין. תלתא איכון דדמון שכיכתא מעלמא וגרמין דדוריה
 דקבא לא הו בעלמא וכני כשא כווחין ולא אשתמע קליהון. ואלין איכון. מאן

ואלה שמות

דשכב כדה בגין דלית מסאבו תקיף בעלמא בר מסאבו דדה' מסאבו דדה
קשוא מכל מסאבו דעלמא' אסתאב איהו וכל דמקרבין בהדיה יסתאבון עמיה'
בכל אתר דאזלין אתדחויי סכינתא מן קמיייהו' ולא עוד אלא דגרים מרעין ביטין
על גרמיה ועל ההוא זרעא דיוולד דיוון דיקרב בר כש לגבי כדה ההוא מסאבו דלוב
עלוי וסתאב' ככל שויטין דיליה' זרעא דיוולד בההוא שעתא (ס"א מסאבו) משכין עלוי
רוח מסאבו וכל יומו יהא במסאבו' דהא כניכא ויסודא דיליה איהו במסאבו רב
ותקיף מכל מסאבו דעלמא דמיד דקרב בר כש לגבי כדה ההוא מסאבו דלוב עלוי דכתי'
ותהי כדתה עלוי' מאן דשכיב בבת אל ככה דאעיל ברית קדש ואת קיימא ברשו
אחרא דכתיב ובעל בת אל ככה' ותנין לית קבאה קמוי קבא בר קבאה דברי קדישא
דאיהו קיימא דשמא קדישא וזא דמהימנותא' מה כתיב ויתל העב לזכות את כנות
מואב מיד ויתר אף יי' בישראל' רישו עמ' דודעו ולא מחו בידויהו אתעגשו בקדמיתא
דכתיב קמ את כל ראשי העם והוקע אותם לוי' כגד הזמש' רבי אבא אמר מאי כגד
השמש כגד הכרית דאקרוי שמש' ועלייהו אתמר כי שמש ומגן יי' אלדים' שמש
ומגן דא ברית קדישא' מה שמש זרמ ואכהיר על עלמא' אוק הכי ברית קדישא
זרמ ואכהיר גופא דבר כש' מגן מה מגן איהו לאבא עליה דבר כש' אוק הכי ברית
קדישא מגן עליה דבר כש' ומאן דכטיר ליה לית נזקא בעלמא דיכול למקרב בהדיה
ודא הוא כגד השמש רישו עמא יתפסון ככל דרא ודרא כמוכה דא אי ידעין בגין
דמוכה דא עליוהו לקבאה ליה לקדשא בריך הוא כהאי ברית מאן דאעיל קדושה
דא ברשותא אחרא עליה כתיב לא יהיה לך אלדים אחרים על פני' לא תשתמיה
להם ולא תעבדם כיואכנו' אלדיך אל קבא וכלא קבאה מדא' ועל דא אתדמיוא
סכינתא מקמיה' מאן דמשקר בברית קדישא דמתים בכזריה דבר כש כאלג
משקר בשמא דקדשא בריך הוא מאן דמשקר מותמא דמלכא משקר ביה במלכא
לית ליה מולקא כאלהא דישראל אי לא במילא דתוובתא תדור (ס"א יעיר)' ר' יוסי
פתח ואמר ויעזבו בני ישראל את יי' ומכור אותם וגו' מאי ויעזבו דחמו מכויהו ברית
קיימא קדישא הוון גזרון ולא פרעין עד דאתת דבורה וכדיבת בהאי לכל ישראל כמה
דכתיב בפרוע פרעו כיס' בהתכד עם ברכו יי' מאן דקטיל כנוי ההוא דמתעברא
אתתיה וצרוס לקטלא ליה כמעא דסתיר כנוי' דקבא ואומנותא דיליה' אית מאן
דקטיל בר כש והאי קטיל כנוי' תלתא ביטין עבד דכל עלמא לא וכול למסכל ועל
דא עלמא מתמוגבא ועיר זעיר ולא ידוע וקבא אסתליק מעלמא ומרבא וכפנא
ומותבא איתא על עלמא' ולאן איכון קטיל כנוי סתיר כניכא דמלכא' דחיא כשמתא
דאזלא ומשטטא בעלמא ולא אשכמת כיימא ועל דא רוחא דקדושא עבד ככיה'
ועלמא אתדן בכל הכי דיכין' ווי לההוא בר כש' ווי ליה טב ליה דלא ותברו בעלמא
זכאין איכון ושראל דאעב דהוון בגלותא דמצרו אסתמרו מכל הכי תלתא מדה ומכת
אל ככה ומקטול זרעא ואשתדלו בפרהסיא בפריה ורביה' דאזב' דגזרה אתגזרת
פל הכן הילוד היאורה תשליכוהו לא אשתכח בימיהו מאן דקטיל עוכרא כמעא
דאתתא כש לבתר וככותא דא כפקו ושראל מן גלותא' מדה דתני רבי חייא מאי

דכתיב

דכתיב ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת כמראות הנזבאות מפני מה זכו כסין
 להאזי בנין דאסתמרו ברמייהו ובלות דמזרי' דלכתר דאת דכין הוו אתיין מתקשטן
 ומסתכלן במראה כבעליהן ומעוררן לון כפריה ורכיה . מכת אל ככר דכתיב ונאו כל
 זבאות יי וגו' . וכתיב כפטייה עדות לישראל עדות לישראל ודאי . ואלה שמות בני
 ישראל שפטי בני ישראל . דבר אל בני ישראל זאי תימא והא כתיב והוא בן איש
 מזרי הא ודאי חד הנה ופרסמו קרא דכתיב והוא בן איש מזרי וישם אמו שלומית
 בת דכרי למטה דן . פרוה ורכיה דכתיב וכני ישראל פרו וישרנו וירכו וגו' . ומכל הכי
 אסתמרו ישראל בני ישראל כפקו הנה ואלה שמות בני ישראל וגו' .

ואלה

שמות בני ישראל רבי אלעזר ורבי יוסי הוו אזלי בארשא . עד
 דהוו אזלי אמר רבי אלעזר לרבי יוסי אפתח פומך ויכהרין מלך .
 אמר ליה כיחא קמי דמר דאשאל מלה חדא דקשיא לי הא שמענא מבזבא קדישא
 דהוה אמר ואלה שמות בני ישראל ישראל סבא כל איכון חילין ומשריין דהוו כמתין
 לבלותא כהדי ועקב דכתיב את ועקב . מהו דכתיב איש וכיתו באו . אמ ליה ודאי
 הכי הוא . אלא הא תכונן כל דמקבל מאחרא איהו בותא מההוא דהיכי ועל דא איש
 זביתו לאו . פתח רבי אלעזר ואמר ויהו ככלית שלמה לכנות את בית יי ואת בית
 המלך וגו' וכי כיון דאתמר את בית יי מהו ואת בית המלך אי בנין שלמה אתמר לאו
 הכי אלא את בית יי דא בית המקדש . ואת בית המלך דא קדש הקדשים . בית יי
 דאיהו בית המקדש כגון עורות ולשכות וכית האולם והדכיר דא בית המקדש ודא
 אקרי בית יי . בית המלך דא קדש הקדשים דאיהו פנימאה דכלא . המלך סתם דא
 מלך אצב דאיהו מלך עלאה איהו נוקבא לבני כקודה עלאה סתימא דכלא . ואצב
 דאיהו נוקבא איהו דכורא לבני מלך דלתתא . ובנין כך כלא כגונכא דא וצד תתאי
 כרזא דא כתיב כהו איש וכיתו באו .

ואלה

שמות בני אלעזר פתח ואמר בן כעיל אחותי כלה בן כעול מעין
 חתום . בן כעול דא כנסת ישראל שהיא בן כעול . דאמר ר' אלעזר
 מה הגן הזה צריך לשמור לעדור ולהשקות כך כנסת ישראל צריכה לעדור ולשמור
 ולהשקות ונקראת בן ונקראת כרם . מה הכרם הזה צריך לעדור ולהשקות ולזמור
 ולחפור כך ישראל הנה כי כרם יי זבאות בית ישראל וכתיב ויעקוהו ויסלקהו וגו' .

תוספתא

בתגיתין אמר ר' שמעון אכן פתחין עיכא חמאן גלגלי רתיכתא קדישתא כטלין במטלמי
 וקל שירתא במימא לאדכין יאה ללכא סלקא וכמתא אולא וכטלא עודשעין אלף
 אלפין ורכא רבוון ופתחין שירתא מלרע לשללא לקל כעיימותא ההוא קיימין מאן קיימין ומתכסין
 ככנשא לסטרא דימכא ארבע ומשעין אלפין מארי דעייכין חזאן ולא חזאן קיימין כקיימיהון
 תרין סטרין אמרין אתמורו (ס"א אתמורו) בניסיהון . ולסטרא דשאלא מאתן ומשעין אלפין .
 איכון מאריסיהון דיכבא מיכבין ומילין מאתן בית מותביהון פתחין כדכילא ומיימין כדכילא . מיכבין
 תמיכות ודיכא יתיב וספרין פתיחו . ביה שעתא סליק מאריה דריכא דקאים עליהון ויתוב
 כבורסיה דריכא ושירתא אשתבך עד לא תסתיים דיכא סחרן מארי דעייכין דלסטרא ימיכא ועמיהון

ואלה שמות

נאצי סר אלפין אחריון תקעין ולא מיבבין ולא מיללין (ס"א ל"א ולא מיבבין) פתחין שירתא מודעוין
מאתן וחשין אלפין מארי דיבבא תקע תכיונות ולא מיבבין (ס"א ולא מיבבין ולא מיללין) כטול
פארנכא מהסוא כורסייא ויתב בכורסייא דוותרכותא ביה זמכא הוה ועבר שמה קדיש עלאה רבא
דסהסוא שגא מייס לכלא פתח ואמר זמכא חדא יוד ל"א ו" ל"א כר"א ויקרא בשם יוד פתחין
בדקדמיתא מארי גלגלי קרישין אלפין ורנבא רבבן ואמרי שירתא משבחין ואמרין בריך יקרא
דוי מאתא בית שכינתיה אתיה ההוא גתא דהות טמורא במאתן ושבעין עלמין הוא שכינתא יקרא
בוויה דכפיץ מווא לויא ווייה כגיד מניה ל" סטרין רישין לקדמאי (ס"א לקיימא) מהסוא וינא
כפין (ס"א ארצין) לכלהו דאיכון לתתא והויא אק גתא דעדן פתח תכיונות ההוא סבא פטרנכא
דכלא ומדבר שגיה יוד ל"א ו" ל"א וכלהו פתחי בתליסר מבילן דרמתי מאן חמי כל אלין תקיפין
ראמין דראמין תקיפין דתקיפין רתיבין קרישין ושמיא וכל חיליהון מודעוין ומתחלחלן באימת סגואה
משבחין שגא קדישא ואמרין שירתא ובאין איכון כשעתהון דבדקיייא דאיכון בההוא עדנא וידעין
דא על האי אמתא מילא ייראך עלך הגוים כי לך ואתה וגו'

אמר

רבו שמעין כד כמתת שכינתא למצרים כמתת חיה חדא דשמה
ישראל בדיוקב דההוא סבא וארבעין ותריין שמשין קדישין עמיה
וכלחד ומד את קדישא עמיה משמא קדישא וכלהו כמתו עם יעקב למצרים ה"ר
ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב אמר רבי ינחק משמע דקאמר
בני ישראל ואחר כך את יעקב ולא כאמר אתו שאל רבי יהודה לרבי אלעזר בר"ש
אמר ליה כיון דשמעת מאבוכך פרשתואלה שמות ברזא עלאה מאי קאמר איש וכויתו
באו אמר ליה ההוא מלה דהוה אמר אבא איכון הוו מלאכין עלאין דאיכון לעילא על
תתאי מכהון היינו דכתיב איש וכויתו באו והכו אמר אבא כלאיכוון מלאכין דבדרגא
עלאה אתקרון גוכרין דוכרכין ואיכוון דבדרגא תתאה מכהון אתקרון כוקבתא
רבי ינחק הוה קאים קמיה דרבי אלעזר בן ערך אמר ליה שכינתא כמתת למצרים
דכתיב אבכו ארד עמך אמר ליה תא חזי שכינתא כמתת למצרו את יעקב ושית מאה
אלפין רתיבין קדישין אחריון והיו דכתיב כשש מאות אלף רגלי דתכוון שית מאה
אלפין רתיבין קדישין כמתו עם יעקב למצרים וכלהו סליקו מתמן כד כפקו ישראל
מצרים ה"ר ויסעו בני ישראל מרעמסם סכתה כשש מאות אלף רגלי וגו שש מאות
לא כאמר אלא כשש מאות כגוונא דכפקו אלין כך כפקו אלין ותמר רזא דמלה בעדכא
דכפקו אלין רתיבין קדישין משירייתא קדישא חמו ישראל וידעו דהוו מתעבבין
בבוייהון וכלהו בהולו דעבדו ישראל בבוייהון הוה והיונו דכתיב ולא יכלו להתמהמה
הוה ליה למימר ולא רצו להתמהמה אבל לא כתיב אלא ולא יכלו ואיתידע ממא
כלהו בני ישראל הוו בני ישראל דרקייעא והיונו דכתיב בני ישראל הבאים מצרימה
את יעקב ועל כן לא כאמר ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה אתו אלא ואלה
שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב הבאים מצרימה בקדמיתא ועם מו את
יעקב אמר רבי יהודה קל ומומר ומה כד אשתזיב יעקב מלכך כתיב ויעקב הלך
לדרכווייטעו בו מלאכו לדים כד כמת למפק בגלותא וק"ס אמר ארד עמך מצרים
לאו

לאלו דיכא הואיל ופטרונוא נחתא דיומתון שמשו עמיה היונו דכתיב הבאי מצרואה
 את יעקב רבי יעקב דכבר חזן אמר משמיה דר' אבא מאן אינון בני ישראל דהכא
 אינון דאתקרון בני ישראל ממש רבי אבא פתח ואמר לכו חזו מפעלות אלדי אשר
 שם שמות בארץ אל תקרו שמות אלא שמות ואזלא הא כהא דאמר ר' חייא בנונא
 דרקיעא עבד קבה בארעא ברקיעא אית שמיהן קדישין בארעא אית שמיהן קדישין
 אמר רבי יהודה כההוא יומא דכתיב יעקב למזרים נחת עמיה שתין רבוא דמלאכי
 עלאי רבי יהודה פתח הנה מטתו של שלמה שסיב בבורים סביב וגו' קוזמוטין דגליפין
 בקדוטה (שא בקלדיטא) סמרון בדוכתין קוזמוטין בשבעא גליפין בשתימאה
 ההד שסיב בבורים סביב לה דא הנה מטתו דא יהיה סביבתא של שלמה מלכא
 דשלמא דיליה שסיב בבורים סביב לה אלין אינון שתין רבוא דמלאכי עלאי דאינון
 מחילא דסביבתא דכמתת עם יעקב למזרים מבבורי ישראל ושראל דלעילא ההד לה
 שמות בני ישראל וגו' איה וביתובא אינון וכימוסיהון רבי חייא הוה אזיל מאושא
 ללוד והוה רכיב על אמרא והוה רבי יוסי עמיה נחית רבי חייא ושקליה בידוי לר' יוסי
 אל אי בני עמא ודעין יקרא סגויא דיעקב בשעתא דאל קבה אנכי ארד עמד
 מצרומה הוומלכו עפרא תלת פרסי קריב לקבריה דהכי מפרשו מרנא דרבי
 עלמא מאריהון דמתניתא כתיב ונא משה לקראת מותו אהרן מאמא למשה דכפך
 וכפך עמיה ושלעזר וכשאי וסבי רפון עמיה ראשי אבהן ומערעי כנשתא וכל ישראל
 כפיו עמיהון אשתכחו דכל ישראל כלהו כפקו לקבליה דיתרו מאן מאמא למשה דכפיק
 ולא יפוק לאהרן ולרברבי דכפיקו ולא יפוק אשתכח דבין משה כפקו כולהון ומה
 אי בגין משה כך בגין קבה כד אמר אנכי ארד עמד מצרומה עאכו' עד דהו אזיל
 פגע בהר אבא אר' יוסי הא סביבתא הכא דחד ממאריהון דמתניתין עמכא אמר
 ר' אבא במאי עסקיתו אר' יוסי כהאי קרא דכתיב אנכי ארד עמד מצרומה וגו' כד
 נחת יעקב למזרים דכתיב ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרומה את אלוף דלהו
 נחתו עם יעקב למזרים אל ר' אבא ודא לחוד הוה פתח ואמר הוה הוה דבר יי'
 אל ומזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדו על כהר ככר תלת פלוגתן הכא מדא דתינון
 אין סביבה שורה בחונה לארץ ומדא דלא הוה מהומן כמשה דכתיב ביה בכל ביתי
 כאמון הוא והוא גליו ופרסם כל בגזויא דמלכא ומדא דאתחזי במאן דלא שלים
 בדעתיה אלא הכי אסיקא במתניתא דילן חו דהא ומזקאל כביאה שלימא הוה
 וברשותא דקבה גלי כל מה דגלי וכלהו אנטרוך דגלי ופרסם חד תרין ממה דגלי
 דהכי תנן מאן דגלי למסבל צערא וכו' (עיין לעיל דף בב שורה ד עד מה דגלי)
 וכלא אנטרוך ומעלמא לא שביק קבה בגלותא לישראל עד דהוה אתי למודר דווריה
 עמהון כל שכן כיעקב דהוה נחית בגלותא וקבה ושכנתיה וקדישין עלאין ותתאין
 ורתיבין דכמתו כלהו עם יעקב ההד הבאים מצרומה את יעקב דא ר' אבהו פתח
 ואמר אתי מלכנון כלה אתי מלכנון תבאי תנן אמר ר' ינחק ווי לון לכני כשא דלא
 ודעין ולא משגחין כפלחכ דמריהון דתבאי אר' ינחק בכל וומא ויומא בת קול כפקת
 מטורא דמורכ וואמ' ווי לון לכני כשא מפלחכא דמאריהון ווי לון לכני כשא מעלכוכה
 דאוריתא

דאוריתא דאמר ר' יהודה כל מאן דאשתדל באוריתא כהאי עלמא ומסבל עובדין
טבין ורית עלמא שלימ' וכל מאן ללא אשתדל באוריתא כהאי עלמא ולא עכיד עובדין
טבין לא ורית לא האי ולא האי ויהא תנן אית מאן דירית עלמיה כפום אתרו וכפום
מה דחזו ליה אר' וכתק לא תקן אלא מאן דלית ליה עבדין טבין כלל אר' יהודה
אלמלא הוו ידעין כפי כפא רחמיותא דרחים קט' ליש' הוו שאבין ככפיריא למרדף
אכתריה דתיבא בשעתא דכחא ועקב למזרים קרא קט' לפמליא דיליה אמר להון
כולכון חותי למזרים ואנא איחית עמכון אמ' שכינתא רבוכא דעלמא אית ככאות
בלא מלכא אמר לה איתו מלכון כלה מלכון מאתרא דערן דמלוכב כל עובדיו

כלה דא שכינתא דהיא כלה כמפ' ואזלא הא כהא דתבוא אר' יהודה מאי דכתיב
ויהי כיום כלת מזה כלת כתיב בוומא דעאלת כלה למפיה ושכינתא דא היא כלה
איתו מלכון תבאי מאתרא בי מקדשא דלעילא תשורי מראש אימ' מרשא דמאן
מראש הון דכני מהימנותא ומאן כיכיה ועקב וכנוי מראש שפיר ותרמון דאינון
עתידין לקבלא אוריתא דילי מטורא דתרמון ולאכא עליהו בגלותהון תמענות
אריות אלין אינון עמון עמון דרמיון לאריותא וכמרין דמעבין להון בכל פולמא
דקשי' ר' אבא אמר איתו מלכון כלה וגו' וכי מלכון אתת והלא לכון עולה לא אר'
אכא בשעתא דנחת שכינתא למזרים כח' כהה דשתין רבוא של מלאכי השרת
וקט' בקדמיתא ההד וועבור מלכא לפניהו וה' בראש' ר' ינאק אמר איתו מלכון
כלה דא איהו שכינתא איתו מלכון תבאי מאתרא בי מקדשא דלעילא תשורי מראש
אימ' מאתרא בי מקדשא דלעילא ומאתרא בי מקדשא דלתתא ואמר ר' יהודה מעולם
לא וזה שכינתא מכותלא דמערבא דבי מקדשא דכתיב הנה זה עומד אמר בתלמי
והוא ראש אימ' לכל עלמא מראש שפיר ותרמון מאתרא דאוריתא כפקת לפלמא
ולמה לאבא על ישראל ממענות אריות אלין עמון עמון ר' יודן אומר ממענות
אריות אלין אינון תמ דעסקי באוריתא כמענות המדרש' וככתיב כנסיות דאינון
אריוון וכמרים באוריתא רבי חייא הוה יתיב קמיה דר' אל' מה חמת אוריתא
למחי כנוי דיעקב דאינון תרוסר בקדמיתא ולבתר כן שבעים דכתיב כל הספס
לכית ועקב הכהה מזרימה שבעים מט שבעים ולא יתיר אל' לקביל ע' אומין דאינון
בעלמא ואינון הוו אומה וחדאה לקביל כלהון ותו אל' תמ קלדיטין דההרין גוברין
ותבין בנות כניהון ממנן על שבעין עמון כפקין מתליסר גליטין קטורין דאסתחרן
במעטלניהון למתקלן לארבע רוחי עלמא ההד וכתבולות עמים למספר כני ישראל
והיובו דכתיב כי בארבע רוחות השמים פרשתי אתכם לאחזאה דאינון קיימין בנין
וישראל בארבע לא כאמר אלא בארבע כמה דאוי אפשר לעלמא בלא ארבע רוחו כך
אוי אפשר לעלמא בלא ישראל

ויקם

מלך חדש ר' אבא פתח אשריכ' זורעי על כל מים משלחו רובל השור
והחמוד זכאין אינון ישראל דקט' אתרע' בהו מכל שאר עמון וקריב
לון לגביה דכתיב וכך במר ויהיו לנלעם סבולה וגו' וכתיב כי חלק יי עמו יצאק מכל
מלתו ישראל מתדבקין ביה כקט' דכתי' ואתם הדקקים בוי אלרכס חיים כלכם
היום

היום ויבד וזאון איכון קמוה בנין דאיכון זרעין על כל מוכי מאיעל כל מוס דזרעין
 לנדקה ומאן דזרע לנדקה כתו ביה כי גדול מעל שמו מעל שמוס על כל מיכ איהו הוי
 זמאן איהו מעל שמוס דא עלמא דאתו וישראל זרעו זרעא על כל מוס. **בספרא**
 דרב יובא סבא הכי אמר כתיב בגזרת עירין פתגמא ובמומר קדישין שאלתא כל
 דויכין דהוי עלמא וכל בורין וכל שלטין כללו קיימי כמד היכלא דתמן ע"כ סנהדרין
 מעיינין בדויכין דעלמא והיה היכלא אקרי היכל זכות בנין דכד דייכין דויכא מהפכין
 בזכותא דבר כס בקדמיתא דלאו הכי בההוא דרגא דההוא סטר אמרא דתמן איהו
 אתר דאקרי חובה בנין דכל עובדיו דההוא אתר דכמש אשת זכוכיס לאן איהו אלא
 למהפכא בחובה דכר כס ולמלסן עבדא למאריה איכון דהיכלא דזכותא אק' מוס
 מתקוס מוס כלולין איכון דהיכלא דחובה אקרין מוין מרירין מי המריב המאחרים
 בההוא היכלא דזכותא לא קיימי אלין תלת בני חיי ומזוכי ולא בההוא אתר דחובה
 לא במוס מתיקן וכלולין ולא במוס מרירין מלטטין ועל דא וישראל זרעו על כל מוס
 זרעא קדישא דאולידו על כל מוס איהו דהא לאו תקין זרעא דכולהו אלא לעילא :
 במזלא קדישא תליא מלתא על כל מוס איהו משלמי רבל הסור והממור דלא אית
 לון בההוא כטרא בישא כלום ומשדרן מכוויהו כל מולקין ביטין ומתדבקין בההוא
 סטרא טבא דכל קדושין עלאיין סור וממור כד מזדונן כמדא תרין פבעין ביטין
 איכון לעלמא סור סטרא דויכא קשיא איהו ואתר דבקיותא דסטור קדישא איהו :
 ממור כד אזדונן בהדיה דאיהו מסטרא אמרא תרין פבעין ביטין איכון לעלמא :
 ועל דא שמעין תוקפא דדיכא קשיא הוי ביה וכד מזדונן כמדא לא יכיל עלמא
 למסכל ובנין כך לא תמרוש בסור ובממור יהדו ועל דא סדר ועקב לעשו מלה דא
 דכתיב ויהי לי סור וממור ואי לאו דמאיך ועקב ברמיה דחילו סביא כפל ביה בעשמי
 ויקס מלך חדש על מצרים בספרא דרב המנוכא סבא הכי אתמר מאי דכתיב ויקס
 מלך חדש על מצרים תא חזו כל עמין דעלמא וכל מלכין דעלמא לא אתתקפו
 בשולטנהון אלא בניכיהו דישר מצרים לא היוו שלטין על כל עלמא עד דאתו ישראל
 ועאלו תמן בגלותא כדן אתתקפו על שאר עמין דעלמא ככל לא אתתקפו על כל
 עמין דעלמא אלא בנין דישרל ליהוין בגלותהון אדום לא אתתקפו על כל עמין
 דעלמא לא בניכיהו דישרל דלהוין בגלותהון דהא עמין אלין בשפלותא הו כשאר
 עמין ומאיכין הו מכלהו ובנין ישראל אתתקפו מצרים דכתיב מבית עבדים
 עבדיך אקרין ממש דהא מצרים בשפלותא דשאר עמין הו ככל דכתיב הן ארץ
 בשדים זה העם לא היה אדום דכתיב הנה קטן נתתן בנוס בזו אתה מאד וכלהו
 לא כטלו תוקפא אלא בניכיהו דישרל דכד ישראל בגלותהון מוד מתתקפו על כל
 שאר עמין דעלמא מט בנין דישרל איכון כלמודיהו לקבל כל עמין דעלמא כד
 עאלו ישראל בגלותא דמצרים מוד הוה קומה למצרים ואתתקף שולטנותא דלהון
 לעילא על כל שאר עמין דכתיב ויקס מלך חדש על מצרים ויקס קומה הוה לון
 דאתתקף וקס ההוא ממכא שולטנא דמצרים ואתיהיב ליה תוקפא ושולטנותא על
 כל שאר עמין דהא בקדמיתא אית שולטנותא לההוא ממכא דלעילא ולכתר לעמא
 דלתתא

ואלה שמות

דליתתא • ובגין כך ויקם מלך חדש על מצרים דא הוא ממכא דלחון חדש הוה דער
וומא הדין לא הוה ליה זולטנו על שאר עמין והשתא אתקם לשלטאה על כל שאר
עמין דעלמא וכדין אתקווה תחת שלש רבוב ארץ תחת עבד כיומליך • ר' חייא אמר
תלתין ויומין עד לא ויתו תקפא לצמא בארע' או עד לא תיתי תבירו לעמא בארעא
מכרוז בעלמא ההוא ולזמון דאתמסר ההוא מלה בפומא דרבינו • ולזמון לאיכון
בכי נשא דלית בהו דעתא ולזמון דההוא מלה אתמסר בפומא דעופיו ומכרוז בעלמא
ולית מאן דישנא בהו כד עמא זכאין אתמסר ההוא מלה לאיכון רישין זכאין דעלמא
בגין דיודע לון ויתבון למאריהון וכד לא איכון זכאין כדקאמ' ר' אלעזר הוה יתיב
וומא חד אתרעא דלוד והוה יתיב עמיה רבי אבא ורבי יהודה ורבי יוסי • אר' יוסי
אימא לכומה דחמות וומא דא בנפרא קמית בכהורא קמית חד עפא דהוה טאים
זקף לעילא תלת זמני ומאיך חד והוה אמר עלאי עלאי עסו דקיקין (ס"א קייצין)
לימוכא תלת זקפין ממכון שלטכין על ארעא חד יתיב דלא יתיב אצברנו ליה ככורא
דדליק מעברין קיימיה מעברין שלטכיה תלת במכון שלטכין עלאין קיימין על עלמא
רמוכא לההוא עופא קלא אמכא ליה עופא עופא אימא לי תלת דקיימין ממכון וחד
דמעברין שלטכיה מאן איכון רמא לי תלת אלין מגדפא לימוכא ודין משמאלא (ס"א
ומגדפא שמאלא חד) ולא ודעבא מאי רמוזא • כסיד להו רבי אלעזר כחית להו למתירו
כפך דמא ומכירוני אמר ודאי תלת שלטכין עמין קיימין בארעא וזמון למעבד
גזרין ביטין לישראל • כסיד ההוא גירא דכבדפא שמאלא ארח ונפך אשתא אוכמא
מכיה אמר שלטכא דמצראי אעדיו וזמין חד מלכא לאעברא בכל ארעא ולמכאה
דכרבי תריסין וסתיר בכין וכבי בכין (ס"א וזמין חד מלכא מאיכו תלת דקאמין לשלט
בה וסתיר בה בניכא וכבי בה בניכא) רמא לון ר' אלעזר לארעא כפלו אלין תלת על חד
דלמסר שמאלא • עד דהוון יתבי אעבר חד ינוקא והוה קארו משא מצרים הכה ונ'
רוכב על עב קל וכא מצרים • אעבר תניוכא חכריה ואמר וארץ מצרים תהיה שממה
אעבר תליתאה חכריה ואמר ואבדה חכמת מצרי' חמו ההוא גירא דבדפא שמאלא
דאתוקד ותלת אחרין דהוון עליה לא אתוקדן • אמר ר' אלעזר האי דעופא והאי
דדרדקי כלא כבואה עלאה הוא (ס"א כלא אישו חכמתא שלים) וכעא קב"ה לאחזאה לן
סתרי עלאי דהוא עבד ההד כי לא יעשה וי' אלדים דכר כי אש גלה סודו אל עבדיו
הכביאום וחכמו עדיפו מכביאי בכלא דהא לכביאי לזמון שרת עליוהו רוח קודשא
ולזמון לא וחכימין לא אעדי מכהון רוח קודשא אפילו רגעא חדא זעיר דידעין מה
די לעילא ותתא ולא בעו לבגלה' ארי יהודה כלא חכמתא וזמנתא דר' אלעזר יתיר
מכלהו • רבי אבהו אח' אלמלא לא הוון חכימין לא ידעין כפי כשא מהו אוריתא ומהו
פקודיו דמארי עלמא ולא אתפרשא רומא דכבי נשא מומא דבערתי • אר' יצחק
כד אייתי קב"ה דוכא על עמא בקדמותא עבד דינא כההוא ממכא דמוכא עליהו
לעילא דכתיב ופקדתי על כבא המרום במרום ועל מלכיה האדמה באדמה מאי דינא
אתדן ההוא ממכא דלעילא • אעברו ליה בההו סהר דיוכור דכבוד וכפוק וכדין אעדינו
ההוא שולמנותא דיליה ומיד מכרוז עליה כדקיעא שולמנותא דפלתיא אעדינו מניה

עד דמטו יהוא קלא ככל אוכון רקיעין עד דמטו באינון דלטון בהאי עלמא ונפיק קלא ואכרוו ככל עלמ' עד דמטו לעופי וליכוקי ולאוכון טפשין דכני כשא דלא ידעיין

ויקם מלך חדש ר' חייא אמר מלך חדש חדש ממש הוה דהוה מהדש בזירין דלא חדש מלכא אחרא מקדמ' דנא' אשר לא ידע אתיוסף כל ההוא טובו דעבד יוסף בארעא דמצרי' דכתיב ויבא יוסף את כל הכסף ביתה פרעה וקוי' לון בשכי כפנא' כל האי לא דכור ועבד גרמיה דלא ידע ביה ר' יוספור יהודה הוה יתבי ולעאן באורוותא קמיה דר' אמר ר' יהודה האי דכתיב ויקם מלך חדש על מצרים ותכונן דאיהו קם מגרמיה מה דהוה שפיל קס ולא אתמזו למלכא ולשתרא קס אמר רבי שמעון כלא הוא כגונא דאחשוורוש דלא אתמזו למלכא וקס מגרמיה וביעא לאוכדא ושרא מעלמא אוף הכא האי לא אתמזו למלכא וקס מגרמיה ובעא לאוכדא ליש' מעלמא דכתיב ויאמר אל עמו ובו' הבה נתחכמה לנו וכו' וכו' הוה קס מלכא לעולא קס מלכא לתתא פתח ואמר משא מצרים הנה י' רוכב על עב קל ובא מצרים ונעו אלילי מצרים מפכוו' תח כל מלכין דעלמא וכל עמין דעלמא לא משיבי כלום קמו קב' דכתיב וכל דארויארעא כלא משיבין וכמצבוייה עבוד כחיל שמויא' והכא במצרים ח'ג' דכל אוכון גבוראן ודרע' מרומא גלו קב' במצרים מה כתיב הנה י' רוכב על עב קל ובא מצרים מאי שנא ככל עמין דעלמא דלא הוה הכי דהא קב' גור בזורה ואתעביד והכא איהו אתא דכתיב ובא מצרים וכתיב ושכרתי בארץ מצרים אכי י' אלא בגין דמלכא הוה אתי לאפקח למטרונות' דהוות תמן' ובגין וקרא דמטרונותא הוה אתי ועל דא הוה קב' בעו ביקרה ואתי לבכה לאקמא לה ולמיהב לה ידא כמה דזמין קב' למעבד בסוף גלותא דאדום אמר רבי יוסא אי הכי דבגין דמטרונותא הוה הא בגלותא דבבל מטרונותא תמן הות אמאי לא הוה כך א"ל הא תנינן דחטאה גרים דנטלו נשים ככרות ואעילו ברית קיומא קדישא ברשותא אחרא ובגין כך אתא בידו מכהון כסין ואתוון דאתמזו למעבד להו מה דלא הוה הכי בגלותא דמצרים דכלהו הוה שבתויה בני ישראל עלו בני ישראל כפקו בגלותא דאדום בעי קב' לאתיקרא בעלמ' ולמיתו איהו לאקמא למטרונותא ולכערא לה מעפרא ווי למאן דישרע תמן קמיה בשעתא דיומא התכערו מעפרא קומי שבי ורושלס התפתחי מוסרו נווארך מאן הוא מלכא ועמא דיקום קמיה ונעו אלילי מצרים מפכוו' אלילי מצרים לאו על אכבין ואעין אתמר אלא על כל אוכון דרגין ממכן עלאין ועל אוכון פולחכין תתאין דלהון ונכל אתר דגלו ושרא קב' בעי עלייהו ואתקביל מאינון עמין מה כתיב כה אמר מצרי' יורד עמי כראסוכ לגור סם ואסור באפס עשקו תורעמא דאתרעם קב' על אסור ואמר חמומה עבד לי אסור דהא מצרים דאכא עבדית בהו כל אוכון דיכין עמי אוכון כחתי תמן דלויירא ביניהון זקבלום מצראי בוניהו ויהבו לון ספר ארעא ארץ גשן ואעג דאעיקו לון בגלותא לא אעדו ארעא מנהון דכתיב רח בארץ גשן אשר סם כני ישראל וגומ' ומיטב ארעא דמצרי' הוה דכתיב מיטב הארץ בארץ רעמסם ותו דלא אעדו מדלהון כלום דכתיב וממקכה בני ישראל אל וגו' ועבד אתרכו בכמה דיכין אבל אסור באפס עשקו אטול לון

ואלה שמות

לון בארעא דסויפו עלמא ונטל לון ארעא דלהון. ומה מצראו דעכרו כל הכי טכאף
לישראל אתדכו בכל אינון דיוני. אזור ואדוס ושאר עיני דמעיקין לון וקטלין לון
ונטלין לון ממוכיהון עאלן דקב"ה בעי ליקר' שמה עליהו דכתו והתגדלתי והתקדשתי
ונוד צתי. התם במכרים במלכא חד. והכא בכל מלכין דעלמא. רבי שמעון זקף
ידוי וכסה ואמר ווי מאן דיודמן בההוא זמנא וזכאה חולקיה מאן דיודמן וישתכח
בההוא זמנא. ווי מאן דיודמן בההוא זמנא בגין דכד ויית קב"ה לפקדא לאילתא
יסתכל מאן אינון דקיימין בהדה בכל אינון דמשתכחי עמה בכל עוכרוי דכל חד
חד ולא ישתכח זכאי. דכתיב ואביט ואין עזור. וכמה שקתין על עקתין לישראל
זכאה מאן דיודמן וישתכח בההוא זמנא בגין דההוא דיתקיים במהומותא וזכה
לההוא כהירו דמדוס דמלכא. ועל ההוא זמנא כתיב וטרפתים כדרוף את הססף
וכחמתיים ככחון את הזהב וגומ'. לכתר דאינון עקתין מתערו על ישראל וכל עיני
ומלכיהון יתייעטון כחד עליהו ומת' גרו כמה גזירין ביזין כלהו בעיטא חדא עליהו
יתין עקתא על עקתא בתריותא משכחן קמיותא. כדון יתמוי חד עמודא דאשא
קאים מעלא לתתא ארבעין יומין וכל עיני דעלמא חמאן ליה. בההוא יומא יתער
מלכא משימא דכפא מבוטתא דעדן מההוא אתר דאתקרי קון כפור ויתער
בארעא דגליל וההוא יומא דיפוק לתמן ותרבו כל עלמא וכל ככי עלמא מתחבאין
בו מערתי וטכרו ללא ישכון לאשתזכא. ועל ההוא זמנא כתיב וכאזו במצרו כורים
וכחמות עפר מפני פחד יי ומהדר באזו בקומולערון הארץ. מפני פחד יי
דא ההוא רביוו דכל עלמא. ומהדר באזו דא משימ' בקומו לערוץ הארץ כד יקום
ויתגלי בארעא דגליל בגין דאיהו הוא אתר קדמאה לחרבא בארעא קדישא ובגין
כך יתגלי תמן קדמאה לכל אתר ומתין יתער קרבין לכל עלמא. לכתר ארבעין
יומין דעמודא יקום מארעא לשמיא לעיניהון דכל עלמא ומשימ' יתגלי יקום מסטר
מזרח חד ככבא מלהטא בכל גוונין ושבעה ככבין אחרטין דסמין לההוא ככבא
ויבימונה קרבא לכל סטרין תלת זמנין כיומא עד שבעין יומין וכל ככי עלמא
חמאן. וההוא ככבא יבית בהו קרבא כטיסין דמורא מלהטין מנכסין בכל עבר
וכטס בהו עד דבלע לון ככל רמשא ורמא. וכיומא אפיק לון ובימון קרבא
לעיניהון דכל עלמא וכן בכל יומא עד שבעין יומין לכתר שבעין יומין יתגבו ההוא
ככבא ויתבניו משימ' עד תריסר ירחין ויתסדר ההוא עמודא דאשא כמלקדמין וביה
יתבניו משימ' וההוא עמודא לא יתמוי. לכתר תריסר ירחין וסלקון ליה למשימ'
בההוא עמודא לגורקיעא ותמן יקבלתוקפא ועטרא דמלכותא. וכד כמות יתמוי
ההוא עמודא דאשא כמלקדמין לעיניהון דכל עלמא ויתגלי לכתר משימ' ויתכסון
לביה עיני סגיאין ויתער קרבין בכל עלמא. ובההוא זמנא יתער קודשא בריך הוא
גבורתיה לכל עיני דעלמא ומלכא משימא יתידע בכל עלמא וכל מלכין דעלמא
יתערון לאתחבר לאבא קרבא ביה. וכמה עיני מפרונו יהודאין ויתפבו לאהררא
לגביהו וייתן עמהון לאבא קרבא על מלכא משימא. כדון יתמשך כל עלמא חמש
עזרה יומין וסגיאין מעמא לישראל יהון מתין בההוא חזכא. פתח ואמר כי
יקרא

וקרא קן צפור לפסוק דדרך ככל עץ או על הארץ אפרומי או בצום והאכ רובצת ונז
 שלח תשלח את האם ונז האו קרא אוקימנא ליה ואיהו חד מפקודי אורייתא גבוין
 ואכן אית לן גו כיוסי אוריית' גבוין שבילין וארמין ידוען לבו חכריווי באיכוני תלתין
 ותריין שבילין דאורייתא אמר רבי שמעון לרבי אלעזר ברבי אלעזר בזמנא דיתער
 מלכא משיחא כמה אתיין וכסין אמרכין ותערו בעלמא תא חוי בגנתא דערן
 דלתתא אית אתר חד גבוין וטמור דלא אתידע ואיהו מרקמא בכמה גווכין וכיה
 גבוין אף היכלין דכסופין ולית מאן דעייל בהו בר משיח דאיהו קאיב תדיר בגנתא
 דערן וכל גנתא מסמרא בכתרין סגיאין דדקוייא ומשיח קאים על כמה חילין
 ומסיריין דכשמתין דדקוייא ובראשו ירמו ובזמניו ובשכתי משיחא על בההוא אתר
 לאשתעשע' ככל איכוני היכלין לבו מכל איכוני היכלין אית אתר אחרא טמור ובכז
 דלא אתידע כלל ואקרו ערן ולית מאן דיכול למנדע ביה ומשיח אבכין (ס"א אעלי)
 לבר סמרכיה דההוא אתר עד דאתגלי ליה חד אתר דאקרו קן צפור ואיהו אתר
 דכרוזעליה ההוא צפור דאתער בגנתא דערן ככל יומא ובההוא אתר מרקמן
 דיוקנין דכל שאר עימין דאתכנסו עליהו דישראל לאבאשא לון אל על בההוא אתר
 זקיף עיטוויחווי אבהן דעאלין במרכן בית אלדא עד דממי לרמל דדמעהא באכפהא
 וקבה מנחס לה ולא צביאת לקבלא תכחומין כל' מאנה הכח על כניה כדן משיח
 ארים קליה ובכוואז עזע כל גנתא דערן וכל איכוני דיוקיא דתמן געו ובכו עמיה
 געי ובכו זמנא תנייבא ואזעזע ההוא רקיעא דעל גבי גנתא אלף ומש מאה רבוא
 משריין עלאון עד דמטי לגו כרסייא עלאה כדן קבה מכריו לההוא צפרא ועאל
 לההוא קן דילה ויתבא לגבי משיח וקרו מה דקרו ואתער מה דאתער עד דמגו
 כרסייא קדישא אתקרו תלת זמנין ההוא קן צפור ומשיח וכלא סלקין לעילא ואומי
 לון קבה לאעברא מלכו אחרא מן עלמא על ידא דמשיח ולכמא נקמין דישראל
 וכל איכוני טבוין דזמין קבה למעבד לעמיה ותב ההוא קן צפור ומשיח לדוכתיה
 ותב משיח ואתגבינו ההוא אתר כמלקדמון ובזמנא דיתער קבה לאתקבא אתון
 דשמיה בשלימו יוד בה' לאתקבא ואו בה' למהני כלא בשלימו חד כדן יתער חד
 ככבא באמצע רקיעא בגוון ארגונא להיט וכניץ ביממא לעניהון דכל עלמא ויקום
 חד שלהובא דאשא מס' דצפון גו רקיע ויקום דא לקבל דא ארבעין וימין ויתבהלון
 כל בני עלמא לסוף ארבעין וימין וימין קרבא ככבא ושלמהבא לעניהון דכלא
 ויתפסט ההוא שלהובא ביקודו דאשא מס' דצפון גו רקיעא ויתשב למבלע ההוא
 ככבא וכמה שליטין ומלכין ואומיא ועממיא יתבהלון מהאי כדן יסתלק ההוא
 ככבא לס' דרום וישלט על ההוא שלהוב ושהוא שלהובא יתבלע זעיר זעיר ברקיעא
 מקמי ההוא ככבא עד לא יתחזו כלל כדן ההוא ככבא ועבוד ארמין ברקיעא תריסר
 וימין אמרכין לכתר תריסר וימין יודעזעון כל בני עלמא ויתמשך שמשא כפלגו וימא
 כמה דאתמשך יומא דאתמרכ בני מקדש' עד ללא יתחזון שמיא וארעא ויתער חד
 קלא ברעס וזיקין ואתחללא ארעא מההוא קלא וכמה חילין ומסיריין וימתון מניה
 וההוא וימא ממש יתער בקרת' דבתא חד שלהובא דאשא בההוא קלא דיתער ככל
 עלמא

עלמא ויוקיד כמה מנדל'ין וכמה היכלין ופלגין וכמה פדש'ין ופדש'ין
 ופלגין בההוא יומא וכלהו יתכבאון עלה לכיש וכל בני עלמא לא יכלין (ס"א ישמון)
 לאשתזכא מההוא יומא עד תרוסר ירחין ותיעטון כל מלכ'י ויגזרון כמה גזרו וכמה
 שמדות עלישראל ויכלהון ביה כמה דאתמר זכאה אוהו מאן דיערע תמן וזכאה אוהו
 מאן דלא יערע תמן וכל עלמא והא בערבזכיא סגיא לסוף תריס' ירחי וקום שבע
 מושראל דא מלכא משיחא דיתער גו גבתא דעדן וכל אינון דיקוייא יעטרון ליה
 תמן ויחברון ליה מאכיו זיכא באתון רשימן דמאכיו דמא קדישא וקלא יתבונן
 בענפי אלכין דבגתא קרו בחיל ואמר אתערון קדישין עליונין קומו מקמו משיחא
 עדכא לאתחברא אילתא כבעלה ובעלה בעי לכקמא לה כוקמון דעלמא ולאקמא לה
 מעברא כדין וקומון כלהו ויחברון ליה כמלקדמין מאכיו זיכיה אברהם מומיכיה
 יצחק משמאיה ועקב קמיה משה רעיא מהימנא על כל אלין דקוייא אזיל ורקיד גו
 גבתא דעדן כיון דאתתקן משיחא על ידא דדקוייא בגבת' דעדן ועול בההוא דוכתא
 דאקרוין קן נפ'ור כמלקדמין ויחמי תמן ההוא דיוקנא דחרבן בית מקדשא וכלהו
 דקוייא דאתקטלו ביה כדין כטיל מתמן (ס"א עשר) לבושיין ואקרון לבושו קכאה
 ויתגבו תמן ארבעין וימין דלא אתגליא כלל לסוף ארבעין וימין קלא חד יתער
 ויתקרי מגו כורכיוא עלאה ההוא קן נפ'ור במלכא משיחא דאתגבו ביה וכדין
 סלקין ליה לעילא וקב'ה חמי ליה למלכא משיחא מתלבש בלבושו בוקמא ומגיר מאכיו
 זיכיה כטיל ליה וכסיק ליה על רישיה כדין מודעזען ג' מאה ותשעין רקיעין ואזמון
 קב'ה למד רקיעא מאינון דהוה גכז מששת ימי בראש'י ואפיך מחד היכלא דבההוא
 רקיעא חד כתרא גלופא מחקקא כשמהן קדישין בההוא עטרא אתעטר קב'ה כד
 עברו ישראל יומא למיטל כוקמין מכל רתיכו פרעה ופרשו ואתעטר ליה למלכא
 משיחא כיון דאתעטר ואתתקן בכל הכי תקוין כטיל ליה קב'ה וכסיק ל' כמלקדמין
 מאן חמי רתיכו קדישין ומשריין עלאין דסמרו ליה ויהבין ליה מתנן וככזבזן סגיאין
 ויתעטר מכלהו עלל תמן בחד היכלא וחמי כל אינון מלאכיו עלאוי דאקרון אלבי כיון
 אינון דכבו על מרבין כי מקדשא וככאן תדור ואינון יהבין ליה חד פורפירא סומקא
 למעבד כוקמין כדין קב'ה גניו ליה בההוא קן נפ'ור ואתכסו תמן תלתין וימין לכתר
 בההוא קן נפ'ור וחות מעטר בכל אינון תקוין מעילא ומתתא כמה משריין קדישין
 סמרכיה ויחמון כל עלמא חד כהירו תלי מרקיע' לארעא וקום שבעה וימין וכל בני
 עלמא יתמהון ויתבג'ון ולא יכדעון כלל בר אינון חכימין דידעון כרזין אלין זכאה
 מולקהון וכל אינון שבעה וימין יתעתד (ס"א יתער) בארעא בההוא קן נפ'ור באן אתר
 בדרך דא קבורת רחל דאיהי קיימא כפרש' אורחין ויבשר לה ויכחם לה וכדין תקבל
 תחמומין ותקום ותכסיק ליה לכתר וקום ההוא כהירו מההוא אתר ושרי כירמו
 קרתא דאילכיו בכל עץ דא ורימו או על הארץ דא ורושם והא גניו בההוא כהירו
 דין נפ'ור תרוסר ירחי כתר תרוסר ירחי וזקף ההוא כהירו בין שמייא וארעא
 וישרי בארעא דגלגל דתמן הוה שרותא דגלותא לישראל ותמן יתגלו מההוא כהירו
 דין נפ'ור ותב לא תרוס וההוא יומא וזעזע כל ארעא כמלקדמין מסייפי שמייא עד

סוּפֵי שְׁמוֹת וּכְדוּן וְכַדְעוֹן כָּל עֲלָמָא דְהָא אֲתַגְלִי מַלְכֵּי מְשִׁיחָא בְּאַרְעֵי דְגַלְגַּלִּי וַיִּתְכַּסְּסוּן
 לֵיה כָּל אֵינֹן דְּלַעְאָן בְּאַוּרִיתָא וְאֵינֹן זְעִירִין בְּעֲלָמָא וּבְזֹכֹת וּבְנֹקֵי דְבוּ רַב יִתְתַּקַּף
 מִלֵּילָה לְאַתְנַבְרָא וְרֹזָא דְאֲפְרוּחִי וְאֵי לֹא יִשְׁתַּכְּמוּן אֲלֵין הָא וּבְנֹקֵי דִיתְבִּין בְּתוּקְפֵי
 דְאַמְהוֹן וּבְנֹקֵי כְּמָה דְאֵת אֲמַר בְּמוֹלֵי מַחְלַב עֵתִיקֵי מִשְׁדֵּים וְהֵיכֵי אִז בְּנֵים דְבְּנִין לֵין
 אַרְיָא שְׂכִיכְתָא עֲמַהוֹן דִּישְׂרָאֵל בְּגִלְוַתָּא דְהָא חֵכִימִין זְעִירִין אֵינֹן דִּישְׁתַּכְּמוּן בְּהַסְרָא
 זְמַנָּא וְהֵיכֵי וְהָאֵם רֹבְכַת עַל הָאֲפְרוּחִי אִז עַל הַבְּנִים לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנֵי דְהָא
 בֵּיה לֹא קִיּוּמָא מֵלָה לְאַפְקָא לָה מִן גִּלְוַתָּא אִלּוּ בְּמַלְכֵּי עֲלָאָה דְכִוּוֹן דְאֵינֹן רְבִין וּבְנֹקֵין
 וְהִבְּיָן תּוּקְפֵי לְעֲלָכָא מְשִׁיחָא כְּדוּן אִימָא עֲלָאָה דְהִיא רְבִיעָא עֲלֵיהוּ וַיִּתְעַרַת לְבְנֵי
 בְּעֵלָה וַיִּתְעַכַּב הֵכִי עַד תְּרוּסַר וּרְמִין אֲמַרְכִין לְכַתֵּר וַיִּתֵּי בְּעֵלָה וַיּוֹקִיכֵלָה מִעֲפְרָא
 כְּדָא אֲקִים אֶת סִכַּת דּוּד הַנוֹפֶלֶת בְּהַסְרָא וַיּוּמָא מַלְכָּא מְשִׁיחָא אֲרִי וּבְכֹסֵי גִלְוַתָּא
 מְסִיפֵי עֲלָמָא עַד סִיפֵי עֲלָמָא כְּדָא אִם יִהְיֶה כְּדַחַךְ בְּקַנְיָה שְׁמִים וְגוֹ. מַה. וְאֵי וַיּוּמָא
 כָּל אֲתִין וּכְסוּן וּבְנֹדְרָאן דְעִבּוּד קִבְּהָ בְּמַנְרֵי עִבּוּד לֹן לִישְׂרָאֵל כְּדָא כִּימֵי זְאֲתָךְ מֵאַרְץ
 מִנְרִים אֲרִאֲנוּ בְּפִלְוִתָּא. אֲמַר ר' שְׁמַעוֹן אֲעֻזַר בְּרִי כָּל לֵין מְלִין תִּשְׁכַּח בְּרֹזָא דְתַלְתִּין
 וְתִרְיָן שְׂכִילִין דְּכַשְׂמָא קְדִישָׁא וְעַד דְּכַסְּיָן לֵין לֹא יִתְעַרְוּ בְּעֲלָמָא לֹא יִשְׁתַּלֵּם רֹזָא דְשַׁמָּא
 קְדִישָׁא וְלֹא תִתְעַר לֹא הֵכִי כְּדָא הַשְׂכַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנֹת יִרוּשָׁלַם בְּנִבְנָאוֹת. בְּנִבְנָאוֹת דְאֵי
 מַלְכָּא דְאֲקִרֵי בְּנָאוֹת. אִז בְּאֵילֹת הַסְדֵּה שֶׁאֵר מִלִּין וּמִשְׁרִוּוֹן דְלִתְתָּא אִם תִּשְׁרֹוּ וְאִם
 תִּשְׁרֹוּ אֶת הָאֵסֶה דְאֵימָכָה דְקִבְּהָ דְאֲקִרֵי אֵהָבָה. עַד שְׁתַּחֲפֵן הֵיכֵי דְשִׁכִּיבַת
 לְעַפְרָא וַיִּהְיֶה רַעוּתָא דְמַלְכָּא בְּהָ. זְכָאָה אֵיבֹן מֵאֵן דִּיזְכִּי לְהַסְרָא דְרָא זְכָאָה אֵיבֹן
 בְּעֲלָמָא דִין וּזְכָאָה אֵיבֹן בְּעֲלָמָא דְאֵתִי רְבִי שְׁמַעוֹן אֲרוּם וְדִיזְכִּי לְקִבְּהָ וְנִלְוֵי בְּלֹתִיהָ
 לְכַתֵּר דְגַלְגַּלִּי בְּלֹתִיהָ אֲמַר ר' אֲלַעְזַר בְּרִיהֵי וְר' אֲבָא וַיִּתְבִּין קְמִיָּה. עַד דְהוּן יִתְבִּין קְמִיָּה
 חֲמוּסֵי דְבִיּוֹרֵי דִימָמָא דְאֶתְחַשֵּׁךְ וְאֶשְׁתַּקַּע מִדְּכֹוֹרָא (בְּאֲנֹרָא) דְשֶׁלְהוּבָא דְאֶשְׁאֵל בְּנֵי
 יִמָּא דְטַבְרַיָּה וְאֵי זְעִיעַ כָּל הַסְרָא אֲתֵר. אֲמַר ר' שְׁדָאֵי הַשְׁתָּה הוּא עֲדָכָא דְקִבְּהָ אֲדַכְּרֵי
 לְכַוִּי וְאֶחְמִית תִּרְעַן דְמַעֲזִין לְגוּ יִמָּא רַבָּא. וְכַד נִחְתִּין פְּגִיעוֹן בְּהָאֵי כְּנֹרָא דְשֶׁלְהוּבָא
 דְאֶשְׁאֵל וַיִּשְׁתַּקַּע דְאֵי בְּדָא כִּימָא. בְּכַה ר' שְׁמַעוֹן וּבְכֹוֹ חֲכִירָאֵי אֲרִישָׁה אֵי בְּרִי דְאֶתְוֹן
 דְשַׁמָּא קְדִישָׁא בְּסִתְרָא דְאֶתְעִירוּתָא דִילֵיה לְבְנֵי בְּכֹוֹ אֲבַל הַשְׁתָּא אֵיתֵי לִי לְגַלְגַּלָּה מַה
 דְלֹא אֵתִיבֵיכֶם רַשׁוּ לְכַד כֵּשׁ אֲשֶׁרֵי לְגַלְגַּלָּה. אֲלֵא זְכוּ דְדַרְרָא דְאֵי וְקִוּוּם עֲלָמָא עַד דִּיִּתֵי
 מַלְכָּא מְשִׁיחָא. אֲרִישָׁ לְר' אֲלַעְזַר בְּרִיהֵי וְלְרְבִי אֲבָא קוּמוּ בְּקִוּוּמֵיכֶם. קִמוּ רְבִי אֲלַעְזַר
 מִר' אֲבָא. בְּכַה ר' שְׁמַעוֹן אֲמַר אֲמַר וַיּוּי מֵאֵן יִקּוּם בְּמַה דְאֵימָכָה גִלְוַתָּא יִתְמַדֵּךְ מֵאֵן
 יִכִּיל לְמַסְבֵּל. אִיף אֵיבֹן קְוֹ וְאֲמַר יי אֲדִיבֹן בְּעֲלֹנוֹ אֲדַכְּוֹ וְזִלְתָךְ לְכַד כִּךְ כְּזִכּוּר שְׁמַךְ
 הָאֵי קְרָא אֲנֹקְמוּהָ. אֲבַל בְּהָאֵי קְרָא אֵיתֵי רֹזָא עֲלָאָה בְּנֵי מַהִימְכֹוֹתָא. וַיִּי אֲלֵדִיבֹן דְאֵי
 הוּא שִׁירֹתָא דְרוּן עֲלָאִין אֲתֵר דְמִתְמִין כְּפִקִין כָּל כְּהִירוֹ דְשֶׁרְנִין כְּלֵהוּ לְאֲדַלְקָא וְתַמֵּן
 תִּלְיָא כָּל רֹזָא דְמַהִימְכֹוֹתָא וְשַׁמָּא דְאֵי שְׁלִיט עַל כָּלָּא. בְּעֲלֹנוֹ אֲדַכְּוֹ וְזִלְתָךְ דְהָא שַׁמָּא
 דִּישְׂרָאֵל לִיתֵי מֵאֵן דְשְׁלִיט עֲלֵיהָ כֵּר שַׁמָּא עֲלָאָה דְאֵי. וְהַשְׁתָּא בְּגִלְוֹתָּא שְׁלִיט עֲלֵיהָ סְטֵרָא
 אֲמַרָא. לְכַד כִּךְ. רֹזָא דְשַׁמָּא קְדִישָׁא כְּלָלָא דְעַשְׂרִין וְתִרְיָן אֲתוּן וּכְכַסַּת יִשְׂרָאֵל לֹא
 מִתְבְּרַחֵל אֲלֵא מְנֹן שַׁמָּא דְאֵי דְאֲקִרֵי בְּךְ כְּלָא אֲשֶׁר כְּשַׂבְעַת לֵהֵם כִּךְ. כִּךְ וּבְכַד יִשְׂרָאֵל
 בִּיבְכָה אֲרִץ גְּדוּד וּבְזִמְנָא דְשִׁלְמוֹן אֶשְׁתַּכַּח לָהּ הוּא מִתְפַּרֵּשׁ דְאֵי מֵן דְאֵי. וְאֵסִיר

ואלה שמות

לאפרשא דא מן דא אתתא מעלא לאו ברעיונו ולאו בכירו בנין דלא לאחזאה
פרודא והשתא בנלות אשתכח מנו עקו דכל זמנא וזמנא אכן עבדין פרוד לאדכרא
ההוא סס בר מעלה בנין דאיהו סכיבת לעפרא ויהיו לכד כך כזכור שמך בר
מעלה אכן דכרין להאי סס בפרודא בנין דאיכון רמיקין מיכך ושלטין אחרנין עלן
ושמך איהו בפרודא מן שמא דאקרוי כך והאי ביומו דגלותא בנין דגלותא קדמאה
הוה מבית ראשון ובית ראשון הוא רזא דה' קדמאה ולקבל שכנין סכין דילה גלותא
דבית ראשון הוה שכנין סכין ואיכון שכנין סכין לא אשתכחת אימא רבועא עליהו
והוה פרודא מן שמא עלאה רזא דה' עלאה וכדין יוד רזא עלאה אסתלק לעילא
לעילא לאון סוף ובית ראשון עלאה קדישא לא כביע כביעו דמיון סוף דהא מקורא
דילה אסתלק ונאיהו שכנין סכין דגלותא בנין דאיהו שכנין סכין אקרוי כדא ויכנסו שכני
סכין ונאיהו רמא דשלטא מלכו ככל לעילא ברזא דשכנין סכין ונאיהו כהור וכביעו
דאמא עלאה הוה כהור וכחית לתתא כיון דחטו ישראל ושלטא מלכות בכל הוה חפי
ואחשיך ההוא כהור ותתאי קדישין לא כהירין כיון דתתאי לא הוו כהירין מנו
שלטנו דמלכותא דבכל אסתלק ההוא כהורא וההוא מבועא עלאה דהוה כביע רזא
דו' אסתלק לעילא לעילא באין סוף כדון איכון שכנין סכין לא הוו כהירין כהוה
כהירו דאתמנע הוה ודאי גלותא דשכנין סכין כיון דאעדיושו שלטנו דבכל ישראל
בלהו לא אהדרו לאדכאה למהו סגולה שלומת כמלקדמין אלא זעיר זעיר בערבובי
זכדין כד שלימו לא אשתכח ושריאתה תתאה לשלטאה כדן יוד כביעו עלאה לא
כחית ככל לאכהרא כמה דהוה כמלקדמין אלא זעיר זעיר בערבוביא ולא הוו כיון
כמה דאתמוז ועל כך כביעו עלאה לא כביעולא כהיר אלא דאהדר לאכהרא זעיר
זעיר מנו דחקא דשמלא ועל דא אתגרו בהו בישראל קרבין סויאין עד דהחשך
יכסה ארץ וה' תתאה אתחשך ונפלת לארעא וכביעו עלאה אסתלק כמלקדמין בנין
דמלכות אדום אתתקף וישראל אהדרו לסרחנייהו ועל דא ה' בית שני אתפרכ וכל
איכון תריסר שכטין דילה כחושבן משיריין דלהון איכון בגלותא דמלכות אדום
וכביעו עלאה אסתלק ההוא כביעו דקיימ' עלה כד' הדדיק אכד אכד ההוא כביעו
דמקורא עלאה דהוה כגיד ומשיך מעילא וכדין הוה פרודא בה' בית שני ונאיהו
בגלותא בכל איכון תריסר שכטין ומשריין דלהון תריסר שכטין סלקין למושבין סני
ועל דרזא דה' בהו בכל ההוא חושבנא גלותא אתחשך רזא דרזין למימי לבא
אתיהיבת עשר שכטין אלף סכין תרין שכטין מאתן סכין סארו דמנין למכפל
פתח ואמר ככה תככה כלילה ודמעיתה על לחיה לסוף תריסר שכטין דגלותא
ליליא יתחשך לישראל עד דיתער ואולומן שתין ושית סכין לכתר תריסר שכטין דאיכון
סף ומאתן סכין דגלות' ולכתר עד שתין ושית סכין דחשוכא דליליא כדן וזכרתה את
ברית יעקוב דא אתערותא דת' ו' דאיהו כפז דבית יעקב ורזא דא כל הכפז
לכית יעקב ששים ושם וזאיהו ו' כפז דכית שני רזא דה' תתאה ודא ו' רזא דששים
ושם ששים לאתערותא דיעקב ושם לאתערותא דיוסף ועל דא איהו ו' דאיכון
תרין כמבורא חדא ורזא חדא מתמן ולהלאה יתער קכה לאיכון כסין ואתין
דקאמרן

דקאמרין ויתערין על ישראל אינון עקתינ דקאמרין וכדין (סא ורוא דא) ואף את
 בריתי וזמק ולכתר כד יניח מלכא משיחא קרבין בכל עלמא בימינא דקבה כדא
 ימוכך ויכאדרי בכח. כדון ואף את בריתי אברהם אזכור ולכתר והארץ אזכר דא
 ה' בתראה בההוא זמנא כתיב והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד
 ושמו אחד. לסוף שתין וישית שנין אמרין דאינון מאה ותלתין ותרין שנין יתחזון
 אתון בשמא קדישא גליפן בשלימו שלא ותתא כדקא יאות. ורוא דא ה' עלאה
 ותתאה וכל אינון שבינון דאינון תלתין ותרין דכלילן כרוא דאת ו' ה' רוא דשלימו
 דמאה ותלתין ותרין. לסוף מאה ותלתין ותרין שנין אמרין יתקיים לאמון בכנפות
 הארץ וינערו רשע ממנה. ויתדכי ארעא קדישא יקבה יתער מתייא דארע' קדיש'
 ויקומון חילין חילין. וכדין יתער סתימו לכביעו עלא' את' ויתקיימון תלתין ותרין
 שבינון לכבדא לתתא ויתקיימו אתון בקווייהו ידוד. דעד כען לא יהון בשלימו.
 עד זמן דיכניד ויתמשך ההוא כביעו עלאה בכבורא דאתון גו' ה' בתראה ודא איהו
 לסוף השלום מאה וארבעין וארבעה שנין אמרין דישתלמון ויתערון שאר מתי
 ישראל דכשאר ארעאן דישתכח כל דא כמשכן אית דיתיישב עלמא ויתבסם ויתעבר
 סטרא אמרא מעלמא. וה' תתאה תתמלי מנו כביעו עלאה ותתעטר ותתכסיר
 בשלימו וכדין כתיב והיה אור הלככה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים עד
 דיהא שבת לילי לאלקטא כפשיין כתענוגי קדושה דא ה' בתראה כל ההוא אף שביעאה
 ודא איהו אתערותא דרוחין קדישין דעמא דישאל לאתכשא לבתר שבת בגופין
 אמרין קדישין לאתקרי קדישין דכתיב והיה הנשאר בציון והגותר בירושלם.

עד כאן מלין דרוזין סתימין:

ויקם

מלך חדש. ר' יוסי אמר ככל וימא קבה עביר מלאכין שליחו על עלמא
 דכתיב עושה מלאכיו רוחו. עשה לא כתיב אלא עושה בגין דכל וימא
 וימא עושה ובההוא זמנא אתמנא ממנא חד על מזרים. ודא איהו דכתיב ויקם מלך
 חדש חדש ודאוי אשר לא ידע את יוסף. דהא מאתר דפרודא הוו. כדאומסם יפרד
 נקדמאס מההוא פרודא כהרא דמזרים איהו. ובגין כך אשר לא ידע את יוסף.
 אתר דכל וימא שריא בים דאקרו בדוק. ר' לעזר ור' יוסי הוו אזלי באורחא וקדימו
 ככהורא למול. חמו חד ככבא דהוה רהיש מסטר. דא וככבא אמרא מסטרא דא.
 אמר ר' לעזר השתא מטא זמנא דככבי בקר לשבח' למאריהון ורהטי מדחילו ואימתא
 דמרוהון לשבחא ולומר ליה הה' כרן יחד ככבי בקר ויריעו כל בני אלדים. בגין
 דכלהו כיתודא חדא קא משבחאן ליה. פתח ואמר למנצח על אילת השחר מומר
 לדוד. אילת השחר דכד כהירו אכפוי דמזרח ואתפרשא חסוכא דליליא חד ממנא
 אית לסטר מזרח ומשך חד חוטא דכהירו דסטר דרום עד דאתי ונפיק שמשא
 ובקע מאינון כוו רקיעא ואכהור עלמא וההוא חוטא אפרים חסוכא דליליא כדון
 איילתא דשחרא אתי ואתי כהירו אוכמא בקדרו לאתכברא בימא וכהיר וימא
 וכהירו דימא כליל ושאוב כגויה לההוא אילתא. ועל האי אילתא כד אתפרש וימא
 לבתר דכליל לה אמר דוד שירתא דכתיב למנצח על אילת השחר. ומאי קא אמר

אלי אלו למה נזכרנו דהא אתגרש אילתא דשחרא מכירו דומא עד דהו אזלו
כהיר ומא ומטא עדן נלותא אר אלעזר נבלי נלותא וכוויל יתבו ונלו לבתר קמו
ואזלו פתח ר לעזר ואמר יש הכל אשר כעשה על הארץ אשר יש נדויקוס אשר מגיע
אליהם כעשה הרשע ובן אמרתי שגם זה הכל האי קרא אוקמוהו ואתמ' אבל
יש הכל שלמה מלכ' עבד כפרא דא ואוקי' ליה על שביה הכל דעלמא קיימא עליהו
ואיכון שבי' צמודין סמכון דעלמ' לקבל שבי' רקיע' ואלין איכון וילון רקיע' ש'מקיס
זבול' מעון מכו' ערבות' ולקבליהו הכל הכלי' אה קהלת הכלים הכל הכל'
כמה דאיכון שבי' רקיע' ואת אמרנין דדכוי בהו ומתפשטי ונפקי מנייהו הכי כמי
אית הכלים אמרנין דמתפשטי ונפקי מאלין וכלהו אמר שלמה והכא רוא דמכמתא
אית ביה יש הכל דכפרא מאיכון הכלים עלאיך דעלמא קיימא עלייהו ודא כעשה על
הארץ ואתקיי' בקיומיה ואתתקף בתוקפיה בעובדי ארעא ובסליקו דסלקא מארעא
ודא אתמכא על ארעא וכל תקפא וקו' דיליה באיכון כשמתין דדקיי' דאתלקיטו
מארעא כד איכון זכאין עד לא סרמו בעוד דיהבי ריחא טוב כגון סנוך דכתב ביה
ואיכנו כי לקח אותי אלדים ונטל ליה עד לא מטא זמניה ואשתנישצ ביה וכן שאר
זכאין דעלמא דתהיכין על תרין מלין דדויקיא מסתלקי מעלמא עד לא ימטו זמניהו
חד על חובי דרא דכד אסגיא חייבא בעלמא איכון זכאין דמשתכחי ביניהו
אתפסון כחוביהו ומד כד אתגלי קמי קב' דיסרמון לבתר סליק לון מעלמא עד
לא מטא זמניהו ה'ד אשר יש נדויקיא אשר מגיע אליהם כעשה הרשעים מטי עלייהו
דיכא דלעלא כאילו עבדו חובין ועובדין דרשיעיי' דהא זמנא חדא שאיל ר'וסי בר'
יעקב איש כפר אוכו בזמנא דרבי עקיבא ומכרוי אסתלקו מעלמא ומיתו ובהיא
בוכא רבי מאיר אלוכי כתוב דא ככל אורייתא כלה אל ולא והא אמר שלמה אשר
יש נדויקוס אשר מגיע אליהם כעשה הרשעים ויש רשעים שמוע אליהם כעשה
הנדויקוס יתבי בשקט ושלם כהאי עלמא דיכא לא מטא עלייהו כאילו עבדו עובדין
דנדויקיא אחי' בנין דאתגלי קמי קב' דיתוכן בתיוכתא או דיפוק מנייהו זרעא
דיהא קצוט בעלמא כגון תרמ דכפך מניה זרעא דקשוט אכרהס' אמו דכפך
מניה חוקיהו ושאר חייכין דעלמא וכגון כך כסטרא דא וכסטרא דא הכל דקאמרן
כעשה ואתתקף על הארץ כדאמרן לא יש הכל אשר כעשה על הארץ כדקאמרן
דאתתקף ואתתקף על עלמא כמאי בנין דיש נדויקוס אשר מגיע אליהם כעשה
הרשעים מטאן לירייהו כאיכון עובדין דחייבוי' כגון בת ע'אן או חד מאיכון עובדין
דאיכון מעש הרשעי' ואיכון קיומו בקיומיהו מדמילו דמאריהו ולא בעאן לאסתאב'
כגון כמה זכאי קשוט דמטו לירייהו כעובדין לין ואיכון גבורי כח דעבדי רעותא
דמאריהו ולא מטאו ועל דא הכל כעשה על הארץ ואתתקף בתוקפיה ויש רשעים
אשר מגיע אליהם כעשה הנדויקוס מטי לירייהו חד מניה דאיהו עובדא דנדויקיא
וזכאן בה ועבדין יתה' כגון לסטים מקפחא הוה משכחא בטורויא בהדי איכון ע'ג'
וכד הוה ודאי אעבר תמן הוה משויב ליה וכטיר ליה מנייהו והוה קרי עליה רבי
עקיבא יש רשעים אשר מגיע אליהם כעשה הנדויקוס וכגון הסוא חייבא דהוה

כשכנותיה

עבד
ל' ויש
מלכ' ל'
ע' יע'
יפ

בפנינותיה דר' חייא דליליא מד פנע בה בההוא אתתא דהות אזלת לכי ברתה:
 בעא למתקף בה אמרה ליה כמטו מינד אוקיר למרד ולא תמטי בכאי . שצקה ולא
 חכ בה היו אומרוש רשעים אשר מניע ליהם כמעשה הדריקים אמרתי שגם זה הכל
 כמה דאתתקף ההוא הכל כהדי אינון דדיוקיא דמטו לידויהו עובדי דחייוביא ולא
 מטאן . אוף הכי אתתקף בהדי אינון חייוביא דמטו לידויהו עובדי דאינון דדיוקיא
 ועבדי להו דתמינן עבד קפה דדיוקים ורשעים בעלמא . וכמה דאתייקר איהו
 בעלמא בעובדי דדיוקיא . הכי כמו אתייקר איהו ברשעיא כד עבדי עובדא טבא
 בעלמא כד'א את הכל עשה ופה בעתו . ווי לחייבא כד עבדי ברמיה רע ואתתקף
 בחוביה כד'א איו לרשע רעונו . תו פתח ואמר את הכל דריתי בימי הכלי וגו'
 האו קרא אוף הכי אוקמוה חבריא . אבל כד אתיהיב סכמה לשלמה סווא כלל
 בזמנא דשלמא סוהרא . יש דריק דא עמודא דעלמא . אובד כד'א הדריק אבד
 בזמנא דגלותא . כדדקונונו דהיא שכיבה לעפרא נדק דא כל זמנא דישאל בגלות'
 איהו עמהון בגלות' ובנין כך דריק אובד כדדקו דהא לא מטאן לנביה אינון כרכאן
 עלאין . ויש רשע מארד ברעמי . דא סמאל דאוריך שקט ושלום לא דוס . כמאי
 ברעמי : בההוא רעה אתתא דקמט תקופא דהא לא מטא עליהו שקט ושלום אלל
 בנין דאתדבך בההוא נוקבא . כגוונא דא לשאר מלכוון עד דקפה יקום מעפרא
 לההיא סכת דוד הנופלת דמחוב אקים את סכת דוד הנופלת :

וילך

איש מבית לוי . רכי וסוי פתח דודו ירד לנונו לערוגת הכסס וגו' .
 דודו ירד לנונו דא ככסת ישראל בנין דהוא ערוגת הכסס כלילא מכל
 סטרי כוסמין ורומין דעלמא דתי . כשעתא דקפה נמית לבנתא דא כל אינון
 כשמתהון דדיוקיא דמתעשרן תמן כלהו יהכי ריחא כד'א ורוא אפך כתשמים אלין
 אינון כשמתהון דדיוקיא דאר' זמק כל אינון כשמתין דדיוקיא דהונו כהאי עלמא
 וכל אינון כשמתין דזמינון למתא להאי עלמא כלהו בבנתא דא קיומין בנינתא
 דו בארעא כלהו קיומין בדיוקבא וצוורא דהונו קיומין כהאי עלמא וסתרא דא
 אתמסר לסכומי . רוחא דנמית לכני כשא דאיהו מסטרא דכוקבא מתגלפא תדיר
 בגופא כהאי חותם . צוורא דגופא דבר כש כהאי עלמא בליט לבר ורואא אפגלויף
 לבו . כד אתפסט רוחא מן גופא ההוא רום בליט בגנתא דארעא כצוורא ודיוקבא
 ממש דכהאי עלמא בנין דהוה תדיר כחותם . ועל דא אמר סימני כחותם מה חותם
 גליף בגלופא לבו ואתצויר כצוורא בלשא לבר . אוף הכי איהו רוחא דהוה מסטרא
 דילה כהאי גוונא ממש כהאי עלמא גליף בגלופ' לבו כד אתפסט מן גופא ועל בבנתא
 דארעא אויר דתמן בליט ההוא גלופא לאתצוירא לבר ואתצויר כצוורא כלשא לבר
 כגופא דצוור' דגופא כהאי עלמא . לעילא כשמתא דאיהי מאילנא דחיו אתצויר תמן
 לעילא . בההוא כצוורא דחיו לאתענגא ככעס וי' כד'א לחזות ככעס וי' ולבקר כהיכלו :

וילך

איש מבית לוי . איש דא גבריאאל כד'א והאיש גבריאאל אשר ראתי
 בחזון וגו' . מבית לוי דא ככסת ישראל דתיא מסטרא דשמאלא .
 ויקמ את בת לוי דא כשמתא דתינון בשעתא דאתיליד גופא דדריק כהאי עלמא

ימק על ל
 בשט ושט
 שן כצוור
 כד'א יתע
 סל חשעל כ
 ג' אטל אלל

ואלה שמות

קִבֵּה קרוליה לבכרואל וכטיל ההוא כשמת' דנדויק די בבכתא וכמתא ליה להאי גופא
 דנדויקא דאתילוד כהאי עלמא ואיהו אתפקד עליה וכטיר לם' ואוי תימא ההוא
 מלאכא דאתמנא על רומיהון דנדויקיא לילה שמויה ואת אמרת דאיהו גברוש' הכי
 הוא ודאי בנין דאתי מסטר' דשמלא' וכל מאן דאתי מהטרא דשמאלא הכי אקרי
 וילך אוש' דא עמרס' ויקח את בת לוי דא יוכבד' ונת קול כמתת ואמרת ליה
 לאזדוגא בה' דהא קריב זמנא דפורקא ד' ישראל על ודא דברא דיתילוד מניוהו
 וקִבֵּה סויע ביה דתניכין סכוכתא טרוא על ערסויהו ורעותא דלהון בדכקותא חדא
 הוה בה בשכוכתא ועל דא לא אתעדו שכוכת' מההוא ברא דאוליגולקיימא דכתוב
 והתקדשתס והייתס קדושיס' בר כס מקדש גרמיה מלרע קִבֵּה מקדש ליה לעילא
 כמה דרעותא דלהון הוה בדכיקותא דשכוכתא הכי אתדכקא שכוכתא בההוא
 עובדא מהס דעבדו' אמ' רבי ונחמ זכאין איכון דדיקויא דרעותא דלהון בדכקותא
 דקִבֵּה תדיר וכמה דאיכון מתדבקן ביה תדיר הכי כמו איהו אתדבק בהו ולא שכוכ
 לין לעלמין' ווי לרשיעייא דרעותא דלהון ודכקותא דלהון מתרחקא מניה' ולא די
 לבו דמתרחקן מניה אלא דמתדבקן כסטר' אמרא' תם עמרס דאתדבק ביה
 בקִבֵּה כפך מניה משה דקִבֵּה לא' אעדו מניה לעלמין ושכוכתא אתדבקת בהדיה
 תדיר וכאה מלקיה' ותהר' האשה ותלד בן ותרא אותו כי טוב הוא' מאי כי טוב
 הוא אמר רבי מייא דאתילוד מהול' בנין דרזא דברות טוב אקרי' דכתוב אמרו
 דדיק כי טוב' ר' יוסי אמר כהירו דשכוכתא דכהיר ביה מאת' דבשעתא דאתילוד
 אתמליא כל ביתא כהורא דכתוב ותרא אותו כי טוב הוא' וכתוב וירא אלדים את
 האור כי טוב ועל דא כי טוב הוא וכלא הוה' ותנפנה נשלה ורמיס' שלשה ירחים
 מאי קא מיינא אמר רבי יהודה רמו הוא דקא רמו עד' ללא אשתמודע משה בזבחה
 עלאה עד שלשה ירחים' דכתוב כחדש השלישו דהא כלין אתיהיבת תורה על ידו
 ושכוכתא אתגליא עלו לעיניהון דכלא דכתוב ומשה עלה אל ה' ויקרא ליו ו'
 ולא' יכלה עוד הכינוי' דעד ההוא שעתא לא אשתמודע מלוליה בקִבֵּה' וכתוב
 משה ודבר והאלדים יעכנו בקול' נתקמו לו תיבת גמא רמו על הארון ללמות קיימא
 עאלין בגויה' תיבת גומא ארון הברית איהו' ותמורה במרו ובזפת' דההוא
 תיבה דאיהו ארון הוה מחופה מלגו ומלכר' רבי יהודה אמר דא היא אורויתא
 דהמורה קִבֵּה במזות עשה ובמזות לא תעשה' ותסס בה אתהולד אלנו ישראל כלא
 כי כער ישראל ואוהבהו' ותסס בסוף' ללא הוה פקודי אורוית' מומרי למעבד עד סוף
 דעאלו ישראל לררעא לסוף ארבעין שנין' על שפת היאור' על מומרא דאיכון
 דמורים אורויתא ומקלה ישראל' דא

וילך

אוש דא קִבֵּה דכתוב ויאוש מלמיה' מכות לוי דא קִבֵּה אתר דמכמה
 עלא' וההוא כהר מתמכרן כחדא ולא מתפרשן לעלמין' מבית לוי דא
 שארי לויתן כלאדונו כעלמ' ה' לוייתן זה וצרת לשחק בו' ויקח את בת לוי דא קִבֵּה
 אתר דכהירו דסהורא כהיר' :

ותהר

האשה ותלד בן האשה ודאי כלא' לזאת יקרא אשה כקדמת' בת
 והשתא

והשתא אשה אלא הכי אוליפנא אתתא עד לא אזדוונת אתקריאת בת פלוני בטר דאזדוונת אשה אתקריאת והכא בת ואשה כלא חד דרבא איהו

ותצפנהו

שלושה ירחים אלני תלת ירחין דריבא קשיא שריא בעלמא ומאי כיכהו תמוז אב טבת מאי קא משמע דעד לא כמת משה לעלמא שכיח הוה איהו לעילא ועד אזדוונת ביה שכינת מיומא דאתילוד מכאן אמר ר' שמעון רוחהון דנדיקיא שכיחין איכון לעילא עד לא ימתון לגלמא :

ולא

יכלה עוד הנפיו וגו' מאי ותקח לו תיבת גומא דמפת ליה כסימכהא למהו כטור מאיכון כוכי ומא דשאטין בין ומא רבא ובין ומא דכתיב' סם רמז ואין מספר והיא חפת ליה למהו כטור מנייהו בחפז דסטרא דיוכלא אקרי דתרין גוונין חוור ואוכס ואחו לה למשע כיכיהו ומכא אחרא לקבלא דאוריתא :

ותרר

בת פרעה לרמוץ על היאור דא איהו דאיתא מסטרא דשמאלא דריבא קשיא כלא לרמוץ על היאור על היאור דייקא ולא על הים ואיתומא והא כתיב ומטך אשר הכית בו את היאור ומשה לא מחא לא ומא וקרייה היאור אלא היאור דמחא אהרן עי' דמשה ושנייה קרא דאיהו עבד כה"ג וימלא שבעת ימים אחריו הכות וי' את היאור והארץ הכהו אלא על דאתא מסטרא דקבה קרייה קרא אחריו הכות וי' לכתר קרייה בשמא דמשה וכערותיה הולכות על יד היאור אלני שאר משריין דאתיין מסטרא דא ותפתח ותראהו את הילד ותראהו ותראה מכעיליה מאי ותראהו אמר ר' לית לך מלתא באוריתא דלית בה רזין עלאין ויקירין אלא הכי אוליפנא רשימא דמלכא ומטרוניתא אשתכח ביה ואיהו רשימא ד'ואו ה'א' מיד ותחמול עליו וגו' עד כאן לעילא מכאן ולהלאה לתתא בר מהאי קרא

ותתצב

אחותו מרחוק וי' כראה לי מאי משמע דאיכון זכאין דלא כמתו דההוא דקרא לככסת ישראל אחותי כלא פתחי לי אחותי רעיתי מרחק כלא מרחוק וי' כראה לי מאי משמע דאיכון זכאין דלא כמתו לעלמא אשתמודעאן איכון לעילא לבני כלא וכ"ש משה ומשמע כמו דכשמתהון דנדיקיא אתמשכו מאתר עלאה כמה דאוקימכא ורזא דמלא אוליפנא דמשמע דאב ואם עביד בגופא בארעא ומשמע דכל סטרין בין לעילא בין לתתא מדכר וטוקבא אתיין כלא ומשתכמי והא אוקימוה רזא דכתיב תנוא הארץ כפש מיה הארץ דא ככסת ישראל כפש מיה כפשא דאדכ קדמאה עלאה כמה דאתמר אתא ר' אבא וכשקיה אמר ודאי שפיר קאמרת והכי הוא ודאי זכאה חולקיה דמשה כביאה מהסימא על כל שאר כבואו עלמ' דא ותתצב אחותו דא הוא חכמ' כלא אמור למכמ' אחותי את אמר רבי ינחם מעולם לא אתעדוית גורת דינא מעלמא דהא ככל שפתא דהווי ישראל מטאן הוה דינא מקעגא עמהון וכדין ותתצב אחותו מרחוק דא מרחוק כלא מרחוק וי' כראה לי

ותרר

בת פרעה לרמוץ על היאור כשעתא דהווי פסקי ישראל מאוריותא מיד ותרר בת פרעה לרמוץ על היאור הות כמתת מדת הדין לאתסמאה

לאתם מאה מדמא דישראל על עלכונא דאורייתא ונערוותיה הנלכות על יד היאור
 אלון אמיא דאיכון אזלין ורדפין אכתרויהו על יד היאור על סבת עלכונא דאורייתא
 ואיכון דמורי בה דרפו ודויהו מוכה אמר רבי יהודה כל מלון דעלמא תלגין בתשוב
 וכנליתא דלוי בר כש לקבה וכל שכן מאן דאושד דמעין בגלותיה לית לך תרעא
 דלא עללין איכון דמעין מה כתיב ותפתח ותראיהו את הילד ותפתח דא שכונתא
 דקוימא עלויהו דישראל כאימא על בכין והיא פתחה תדיר בזכותהו דישראל כיון
 שפתחה ותראהו את הילד ילד שעשועים דאיכון ישראל דמטאן קווי מלכיהו בכלא
 ומיד הדרן בתשובה ובכאן קמיה כבדא דבכי קמו אכנו מה כתיב והנה נער בוכה
 כיון דבכי אתעדון (סא מתברי) כל בזרין כושין דעלמא מה כתיב ותחמול עליו אתער
 עליו ברחמי ומרחליה ותאמ מילדי העברי זה דאכונ קשי קדל ולא מילדו עעז דאכונ
 קשי לבא מילדי העברו דכי לבא מאבהן ומן אמיהן לאתבא קמי מאריהו ותקרא
 את אס הילד שהיתה בוכה ההך קול ברמה כשם כהו בכי תמרורים דמל מוכה על
 בכיה וגו' הוא בוכה ואס הילד היא בוכה אר יהודה לזמנא דאתי מה כתיב בבכי
 יבאו ובתחמכי וגו' מהו בכי יבאו בזכות בכי דאס הילד שהיא רמל יבאו ויתכססון
 מן גלותא ואמר ר' יצחק טורקא דישראל לא תליא אלא בבכי כד ישתלמון ויכלון בכי
 דמעו דככה עשו קמי אכנו דכתיב וישא עשו את קולו ויבך אמר רבי יוסי אנתו
 בכי דככה עשו ואיכון דמעין אחותו לישראל בגלותיה כיון דוכלון איכון דמעין בכיה
 דישראל יפקון מגלותיה ההך בככי יבאו ותחמכיהו אוכלים

ויפן

כה וכה וגו כה וכה אמר רבי אבא כה אי הו ביה עובדין דכשרין
 וכה אי זמין לכפקא מניה ברא מעליא מיד וירא כו איין אוס
 חמא ברות קדשא לית זמין לכפקא מניה ברא מעליא דאמר רבי אבא כמה חייכין
 איכון בעלמא דמפקי בכי מעליו יתיר מאיכון זכאין וההוא ברא מעליא דכפק מן
 חייבא איהו משתבח ויתיר למהו טהור מעמא כהורא מנו חסוכא חכמתא מנו
 טפשותא ודא איהו מעליא מכלא וירא וירא דהכא כלא ברות קדושא אסתכל
 וחמא ובגין כך אסתכל ביה וקטול ליה דקבה סבב כלא למהך כמה דאזל יעקב לבני
 ההוא בירא דכתיב וישב על הכאר כיעקב כתיב וירא והנה כאר במשה כתיב וישב
 בארץ מדין וישב על הכאר בגין דמשה אף על גב דכדרבא חדא הו אסתלק משה
 בהאי יתיר מניה

רבי

ומי ורבי ונחמק הו אזלי בארמא אמר רבי יוסי ההוא באר דמח
 יעקב וחמא משה הו ההוא בירא דמפר אכרהס ונחמק או לאן
 אמר ליה כסנתא דאתברי עלמא אכרי האי בירא וכערב סבתין השמשו אכרי
 פומה דיליה והאי איהו באר דמח יעקב ומשה

מתניתין

איכון דרפי קטו איכון דתבעו רוא דהיימנותא איכון דאתדבון בקשורא מהימנא
 איכון דידעין אורמיו דמלכא עלאה קריבו שמע כד סליקו תרין וכפקו לקדמות
 חד מקבלין ליה בין תרין דרועין תרין כהנין לתלתא תרין איכון חד בויסיהו תרין יתב
 מותקא דכפאי (סא כנו) יפקין כהו חד בויסיהו חטרא איהו דלכלא איהו כטול לכלא
 הווא

הוא בורא קדישא קאי' המותיחו חקלא דתפוחין קדישין אוהו מהאי בורא אתשקין עדריא דהע
 משה במדברא' מהאי בורא אתשקין עדרייא דכריר ועקב כד אתכריר לון לבו מולקיה כל אינון
 רתוכין כל אינון מארי דגדפין' תלת קושטין רביעין על האי בירא' האי בירא מניוהו אתמלי
 אל' אתקרו על דא בתיב אל' ואתה החלות וכו' וכתוב והאר עבדך על מקדשך השמים למען אל'
 ארון כל הארץ ה' ה' ארון הכבוד ארון כל הארץ' ביה גבי חמד מקורא קדישא דכניע ביה
 תדיר ואמלי ליה וי' כבאות אקרו גדיך הוא לעלם ולעלמי עלמין:

ולברא

מדון שבע ככות ותכאכא ותדלכא וכו' אמר רבי יהודה אי בורא
 דא אוהו בורא דועקב הא כתב ביה וכאספו שמה כל העדרים
 וכו' והכא ככות יתרו לא אצטריכו להאי אלא ותכאכא ותדלכא בלא טרמ אמרא'
 אמר רבי חייא ועקב אעדו לה מן בירא דהא בתיב כד מתככשי תמן כל
 עדרייא והשיכו את האבן' וכועקב לא בתיב וישב את האבן דהא לא אצטריך
 לכתר כן דהא בקדמותא מויל לא הוו סלקין' כיון דאתא ועקב סליקו מויל לבניה
 ומשה אוף הכי סליקו מויל לבניה והוא אככא לא הוה על פוס בירא' וכגין כך
 ותכאכא ותדלכא' רבי אלעזר ורבי אבא הוו אזלי מטברוא לנפרין' עד דהוו אזלי
 פגע בהו חד יודאי אתחבר בהדיהו אמר ר' אלעזר כל חד לימא מלה דאורייתא'
 פתח אוהו ואמר ויאמר אלי הככא כן ארכ הככא אל הרוח ואמרת אל הרוח וכו'
 מהאי קרא ידענא אתר דהרוח נפקא מניה וכו' ויכול הוה ומזקל לככאה על הרוח
 והא בתיב איך אדם שליט ברוח לכלוא את הרוח אלא בר כש לא יכול לשלטאה ברוח
 אבל קבה אוהו שליט בכלא וצגל מומרוה הוה מכני' ותו דהא ההוא רוח בגופא
 בהאי עלמא וכגין כך אתנבי עליה מארבע רוחות בואי הרוח מההוא אתר דאתחם
 בסמכוו בארבע סטרין דעלמא' דליג ההוא יודאי קמיה אמר ליה רבי אלעזר מאי
 חמית' אמר מלה חמוכא' אמר ליה מאי הוה' אמר ליה רוח בני אדם או אתלבש
 בלבושא דדיוקנא בגופא דהאי עלמא הוה ליה למכתב כה אמר וי' מבע בואי הרוח
 מהו מארבע רוחות' אל' רומא לא כמתא להאי עלמא עד דסלקא מגכתא דארעא
 לבו כורסויא דקוימא על ארבע כמכין' כיון דסלקא תמן אשתאכא וכו' ההוא
 כורסויא דמלכא וכמתא להאי עלמא גופא אתכאיל מארבע סטרי עלמא רוח אוף
 הכי אתכטיל מארבע סטרי כורסויא דמתקנא עליוהו' אמר ליה ההוא בר כש
 דליגא דקא דליגכא קמייכו מלה חמוכא מהאי סטרא כגין דיומא מדא הוהא אזיל
 במדברא וחמוכא אוילכא חד דמרגב למחזו וחד מערתא תמותיה קרובכא גביה
 וחמוכא ההוא מערתא דסלקא ריחון מכל זוכיריחין דעלמא אתתקפכא בברמאי
 זאעילכא בההוא מערתא וכמיתכא בדרבון ידוען כגו דוכתא מדא דהוה ביה אוילטין
 סגיאין ורוחין וכוסמין דלא ויכלא למסכל' ותמן חמוכא חד בר כש זשרכיטא הד
 בדיה' והוה קאים בחד פתחא כיון דחמא לי תוה וקס לבאי' אמר לי מה את
 הכא ומאן את' אכא דמילכא סגיא חמוכא ליה מאדו מן חברינא אכא' כך וכך
 חמוכא במדברא ועאלכא בהאי מערתא וכמיתכא הכא' אמר לי הואיל ומן חברינא
 אפת עול האי קנס' דכתבא ובה ליה למכרווא' אוכון דידעין רוזן לרומיהון דנדיק ייא

ואלה שמות

בטעם כי כההוא שרביטא ודמוכבא • אדהכי חמוכא כמה חילון ומצורין נו סוכתא
 דהוון אתיון באורחא כההוא דוכתא • וההוא בכרא בטעם כההוא שרביטא ואמר
 בארשא דאילנא זילון • אדהכי דהוון אזלי פרחו באורחא וסלקיו לא ידענא לאן אתר
 ושמענא קלין דמשורין סביאון ולא ידענא מאן (ס"א לאן אמר) איהו אתערבא ולא
 חמוכא מדו ודמילכא כההוא אתר אדהכי חמוכא לההוא בר כס • אמר לי חמות מדו
 חמוכא ליה חמוכא בנ סוכתא כך וכך • אמר כההוא ארשא אזלי רומיהון דכד קוויא
 נו בכתא דערן לאעלא תמן • ומה דשמעת מכויהו הוון דקוימי בככתא כדיוקב דהאי
 עלמא ומדאן ברומיהון דכדקוייא דעזלין תמן • כמה דגופא אתכבי כהאי עלמא
 מקטורא דארבע יסודי ואתגנייר כהאי עלמא • אוף הכי רומא אתגנייר בניכתא
 מקטורא דארבע רוחין דקוימא בככתא וההוא רומא אתלבשת תמן ומתאורת
 מכויהו כניורא דדיוקבא דגופא דאתגנייר כהאי עלמא וגלמלא איכון ארבע רוחין
 דאיכון אורין דבכתא רומא לא מתגניירא כניורא כלל ולא אתלבשא כהו • איכון ד'
 רוחין קטירין אלן כאלין כחדא • וההוא רוח אתגנייר ואתלבש כהו כנוכא דגופא
 אתגנייר כקטורי דד' יסודי עלמא ובנין כך מארבע רוחות בואי הרוח מאיכון ארבע
 דאתלבשת ואתגניירת כהו • והשתא טול האו קינסא דכתבא ואזיל לאררח והכ ליה
 לכרייא • אתא רבי אלעזר ואיכון חכרייא וכסקוהו כרוסיה • אמר ר' אלעזר כריך
 רחמנא דסדרך הכא דודאי דא הוא כרירא דמלא וקבא אזמין לפומי האו קרא •
 והכלון ההוא קנסא דכתבא כיון דנטל ליה רבי אלעזר ופתח ליה כפק אפומא
 דאשא ואסמר ליה • חמא ביה מה דחמא ופרח מן ידו • ככה ר' אלעזר אמר מאן
 יכול לקוימא בככוויא דמלכא • יימי גיור באהלך ומי ישכון בהר קדשך • זכאה האי
 ארשא וההיא שעתא דאערעבא כך • ומההוא ימא הוה מדו רבי אלעזר ולא אמר
 כלום לחכרייא • עד דהוון אזלי פנשו כחד כירא דמוא קוימו עליה וסתו מן מוא •
 אמר רבי אלעזר זכאה מולקסון דכדיקוייא יעקב ערק מקמי אמו וזדמן ליה כירא
 כיון דכירא חמא ליה מוא אשתמודעו למאריהון וסלקין לבכיה ומדו כהדיה ותמן
 אזדוגת ליה בת זוגיה • משה ערק מקמי פרעס ואזדמן ליה ההוא כיר ומיין חמו ליה
 ואשתמודעו למאריהון וסלקון לבכיה ותמן אזדוגת ליה בת זוגיה • מה בין משה
 ליעקב • יעקב כתיב ביה ויהי כאשר ראה יעקב את רמלובו ויגש יעקב ויגל את
 האבן וגו' משה מה כתיב ביה ויכואו הרועים ויגרסום ויקס משה ויושיען וגו' • כודאי
 ידע הוה משה כיון דחמא מויא דסלקין לבכיה דתמן תזדמן ליה בת זוגיה • ותו דהא
 רוח קדשא לא אתעדו מניה לעלמין וכיה הוה ידע דכפורה תהוון בת זוגיה • אמר
 משה ודאי יעקב אתא להכא ומי סליקון לבכיה אזדמן ליה בר כס דאכניש ליה לכתייה
 ויהב ליה כל מה דאצטריך אכא אוף הכי • אמר ההוא בר כס הכי אוליפנא דותרו
 כומר לעז הוה • כיון דחמא דעז לית בה ממשו אתפרש מפולחנא דילה • קמו עמא
 וכדוהו • כיון דמוו בכתייה הוון מתרכין לון דהא בקדמותא איכון הוון רעאן עאניה •
 כיון דחמא משה כרום קדשא דעל מלה דעז הוון עבדי מיד ויקס משה ויושיען ויסק
 את צאנא ואתעביד קסאם לקבא ככלא • אמר ליה רבי אלעזר אכת לבכין ולא ידענא

שמך אמר אכא וועזר בן יעקב אתי חכריא ופסקיהו אמרו ומה אכת לבנך ולא
הויכן ידעין כך אזלו כמדא כל הבנא יומא לומא אחרא אזפוהו תלת מלין ואזל
לארמיה

ותאמרן

איש מצריה הצילכני רבי חייא אמר הא אוקמוה חכרייא
דכנכנא בהו רות קדשא ואחרו ולא ידעו מה אמרו לכר
כס דהוה יתיב במדברא והווי מומין דלא אכל בשרא ויומא חד אתא דוכא לכתלא
חד אימרא ערק אימרא ודוכא אכתריה עד דמטו לבני ההוא בר כס למדבר חמא
אמרא ואתקיף ביה ושמייהו ואל כל בשרא לא

ואלה

שמות בני ישראל רבי יהודה פתח ואמר שמורה אמי ונאווה וגי
שמורה אמי ונאווה דא ככסת ישראל דהיא שמורה מן גלותא
ונאווה דהיא כנאה באוריתא ובפקודין ובשכרין ככסרן כמות ירושלם דעד זכאון
לירתאס ירושלם דלעילא כאהלי קדר ואטע דהיא קודרת בגלותא כעבודין היא
כירועות שלמה כירועות דמלכא דשלמא כלא דיליה

רבי

חייא רבא הוה אזיל לבני מארהוין דמתכותא למולף מכויהו אזיל לבני
רבי שמעון בן יוחאי וחמא פרגוד חד דהוה פסיק כביתא תוה רבי
חייא אמר אשמע מלה מפומיה מהכא שמע דהוה אמר כרמ דודי ודמה לך לכבו או
לעפר האילים כל כסופא דכסיפו ישראל מקמיה דקכ"ה הא דארש תאותם של
וישראל שיהיה בורח ולא הולך ולא מתרחק אלא כנבו או כעפר האילים מט אמר רש
און היה בעולם עושה כמו הנבז או כעפר האילי בזמן שהוא בורח הולך מעט מעט
ומחזיר את ראשו למקום שיבא ממנו ולעולם תמיד הוא מחזיר את ראשו לאחוריו כך
אמרו ישראל רבונו של עולם אם אנו גורמים שתסתלק מבינינו יהו רנון שתברח כמו
הנבז או כמו עפר האילים שהוא בורח ומחזיר את ראשו למקום שהייתם ההד ואף גם
זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא בעלתים לבלותם שמע רבי חייא
ואמר אי עלאין פסקין (סא עסקין בנימא) ואכא יתיב אכראי בכ"ה שמע רש ואמר
ודאי שכתא לברא מאן יפוק אמר ר' אלעזר ברבי אכא קלילא כמולא לא קליכא
דהא שכינתא ברא מנכא ליעול שכינתא ותיהוי אשתא שלימתא שמע קלא דאמר
עד לא סמכין אסתמכוו תרעין לא אתתקנו ומטוטורי דכוסמיא דעדן דכען הוא
לא כפק רבי אלעזר יתיב רבי חייא בכ"ה ואתנבח פתח ואמר סוב דמה לך דודי
לכבי או לעפר האילים אתפתח תרעא דפרגודא לא עייל רבי חייא זקיף רש עכוני
ואמר שמא אטיהיב רשותא למאן דאיהו אכראי ואכן לבו קס רבי שמעון אזיל
אשא מדוכתיה עד דוכתא דרבי חייא אמר רבי שמעון קומוטופא דהורא דקליטרא
(סא דקליטרא) לכר ואכא הכא לבו אתאלפ פומיה דרבי חייא כיון דשאל לבו מאיך
עכוני ולא זקיף רשוייה אמר רבי שמעון לר' אלעזר ברבי קום אשבר ירך אפומיה
דלא רגיל בהאי קס רבי אלעזר אשבר ידוה כפומיה דרבי חייא פתח פומיה ר'
חייא ואמ' חמא עיכא מה דלא חמוכא אזדקף ללא חמוכא טב לממת באשא דהבא
טבא דליק באמר דשכיבין זרקין לכל עיבר וכל שכיבא ושכיבא סליק לתלת מאה

ושכעין

ששעין רתוכין וכל רתיכא אתפרש לאלף אלפין ורבוה רבוין עד דמטו לעתיק וימון
דתיכב על כרסו וכרסו מודעשא מניה לזאתן ושתין עלמין עד דמטו לזאת
עדוכא דנדוקיא עד דאשתמע בכל רקיעין וכל עלאין ותתאין וכלהו בזמנא חדא
תשוהין ואמרין הדין הוא רבי שמעון בן יוחאי דהוה מרעיש כלא מאן יכול למיקס
קמיה דין הוא רשבי דבשעתא דפתח פומיה למשרי למלעי באוריתא כויתין לקליה
כל כרסוין וכל רקיעין וכל רתוכין וכל אונין דמשבח למריהון לית דפתחין ולית
דמסויחין כלהו משתכחין עד דלא אשתמע בכל רקיעא דלעילא ותתא פסרא כד
מסוים ר שמעון למלעי באוריתא מאן חמו שירין מאן חמו חדותא דמשכחי למריהון
מאן חמו קלין דזלוין ככלהו רקיעין אתיין כלהו בניכיה דרש כרעין וסנדין קמיה
דמריהון סלקין רוחין דכוסמין דעדן עד עתיק וימון וכל האי בניכיה דרש

פתח

רבי שמעון פומיה ואמר שית דרגין כחתי עמיה דיעקב למכרו וכל
מד ומד עזרה לק רכוא ולקבליהון שית דרגין לישראל ולקבליהון
שית דרגין לכרסויה דלעילא ולקבליהון שית דרגין לכרסויה דלתתא דכתיב שש
משלות לכסא ההר רבבה כנמח הסדה כתיבך וגו' הרי שית ולקבליהון כתיב זכני
וישראל פרו וישרנו וורכו ויעזמו וגו' תח כל חד וחד סליק לעזרה והוה שתין
ואינון שתין בכרין דבסחרי סכוכתא ואינון שתין רבכין דכפקו עמי ישראל מנלותא
ודעאלו עמי ועקב בנלותא אמר ליה ר' חייא והא הו סכעא וס' לקין לשבעין אל
ר שמעון שבעין לאו מהכא ואי ס' סכעא הא כתיב ששה בנישם משקדים בקנה
האחד וקנה האחד לאו בהשכחא דכתיב אל מול פני המזרה ואירו וגו' עד דהו
יתבי אמר ד' אלעזר לר' שמעון אבני מה חמא קב' לכתא ישראל למכרום בבלותא -
אל' חדא שאלתא את שאיל או תרין אל' תרין גלותא למה ולמכרום למה אל' תרין
איונון ואתחזרו למד אל' קום בקוומך בניכך יתקיים לעילא מ'מך האי מלה אימא
ברי אימא פתח ואמר ששים המה מלכות ושמיים פלגשים ששים המה מלכות
אנון גבריא דלעילא מחילא דבבורא דאתאחדן בקליפין דחיותא קדישא דישאל
ושמני פלגשי ממנן בגלופו תחיותו ועלמו אין מספר כד' הו' מספר לגדודו ועם
כל דא כתיב אחת הוא יונתי תמתי אח' הוא לאמה דא הוא סכוכתא קדישא דכפקא
מתריסו' זוהר דזוהריו דההיר לכלא זאיהו אתקרי אמא כגו' דא עבד קב' בארע'
זרוק לכל עמין לכל עיבר ומי עליהון רברבי הה' אשר חלק יי' לדיך אות לכל העמי'
והוא נסיב לחולקיה ככושתא דישאל הה' כו חלק יי' עמו ועקב חבל כחלתו וקרא לה
אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה דא היא שכינת יקריה דאזרי בנייהון אחת
היא ומומד' לה ר' ר' ר' כנות ויאשרוה כד' רבו' כנות עשו חיל ואת עליה על כלנה'
מלכות ופלגשים ויהללוה אלון רברבי עמין דאתפקדן עליהו ועוד רזא דמלה היא
דתין בעזרה מאמרות ככרא העולם וכד תסתכל לתתא איונון ועלמא בהו אתברי
במחמה ובתבוכה וכדעת ועלמא לא אתברי אל' בניניהון דישאל כד בעא לקוימא
עלמא עבד לאברהם כרזא דמחמה לינחק כרזא דתבוכה ליעקב כרזא דדעת
והיינו דכתיב וכדעת חדרים ומלאון וכה' היא שעתא אשתכלל כל עלמא ומדאיתלודו

ליצקב

ליעקב תרוסר שבתון אשתכלל כלא כנוונא דלעולא . כד אמא קבא חדוותא סניאה
 דהאי עלמא תתאה אשתכלל כנוונא דלעילא אמר דילמא הו יתערבון בשאר עממין
 וישתאר פנימות' ככלהו עלמין . מה עבד קבא טלטל לכלהו מהכא להכא עד דנחמו
 למיודר דווריהון בעס קשה קדל דמכוון כמוסיבון ומכוון להון לאתחנתא בהו
 ולאשתרבא כהדייהו ומאכוו להון עכדין גוברין בעלן בהון נוקבתא בעלן בהון עד
 דאשתכלל כלא בזו ע' קדיס' וזין כך וזין כך שלי' מובא דשאר עמין דכתי' כי לא שלם
 עון האמרו עד הנה . וכד כפקו נפקו זכאין קדיסין דכתיב שבטוייה עדות לישראל
 אתא רבי שמעון גנשקיה ברושיה אל' קאים ברו בקיומך דשעתא קיומא לך . ותיב
 רבי שמעון ור' אלעזר בדיה קאים ומפרש מלי דרוז דחמתא והו אכפו כהירין
 כשמשא ומלין מתבדרין וטאסין ברקיעא יתבו תרין יומין דלא אכלו ולא שמו ולא
 הוו ידעין אי הוה יממא או ליליא כד כפקו ידעו דהוו תרין יומין דלא טעמו מדו
 קרא על דא רבי שמעון ויהו שס עס וי ארכעים יום וארכעים לילה למס לא אכל
 וגו' ומה אי אכן בשעתא חדא כך משה דקרא אסהיד ביה ויהי שס עס וי' ע' אכו' כד
 אתא רבי חייא קמיה דר' וסח ליה עובדא תוה ר' ואמר ברי ר' שמעון כן ווחאי ארוח
 ורבי אלעזר בריה ארוח ולא ר' שמעון כשאר אריוותא עליה כתיב אריה שאג מו לא
 וירא וגו' ומה עלמין דלעיל מזדעזעון מניה אכן על אחת כמה וכמה בכרא דלא גזר
 תעביתא לעלמין על מה דשאל וכשי אלא הוא גוזר וקבא מקיים קבא גזר ואיהו
 מכטל והייכו דתנן מאי דכתי' מושל באדם נדיק הקבא מושל באדם ומי מושל בקבא
 נדיק דאיהו גוזר גזרה נדיק מכטלה . תנן אמר ר' יהודה אין לך דבר במכובותא
 קמו קבא כמו תפלתן של נדיקים ואי'ב דנימא ליה זמכין דעביד בעותהון זמכין
 דלא עביד . תר' זמכא חדא הוה עלמא נריכא למטרא אתא ר' אלעזר וגזר ארכעין
 תעביתא ולא אתא מטרא כליכולתא ולא אתא מטרא אתא ר' עקיבא וקס וכלני'
 אמר מטיב הרוח וכשב זיקא אמר מוריד הגשם ואתא מטרא . חלש דעתיה דרבי
 אליעזר אשתכל ר' עקיבא באכפו קס ר' עקיבא קמו עמא ואמר אמטול לכס משל
 למה הדבר דומה . רבי אליעזר דמו לרחימא דמלכא דרחים ליה יתיר וכד עאל
 קמי מלכא כיחא ליה ולא בעו למתן ליה בעותיה ככהילו כי היכי דלא ליתפרש מניה
 דנימא ליה דלישתעו בהדיה ואכא דמו לעבדא דמלכא דכשא בעותיה קמיה ולא
 בעו מלכא דליעול לתרעו פלטרין וכ'ש דלישתעו בהדיה . אמ' מלכא הכוליה בעותיה
 ככהילו ולא ליעול הכא' כך ר' אליעזר איהו רחימא דמלכא ואכא עבדא וכשי מלכא
 לאשתעו בהדיה כל יומא ולא יתפריש מניה זמכא לא בעו מלכא דא' גול תרעו
 פלטרין . נח דעתיה דר' אליעזר . אל' עקיבא תא ואימא לך מלתא דאתתווא לי
 בחלמא הא כתיב ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רכה ותפלא
 ול תפגע בו . תח תריכר טורו אפרסמונא דכיא עאל ההוא דלכוש מושכא ואפודא
 וכשא מן קבא למיחס על עלמא ועד האידנא תלוי איהו . אי הכי ואמאי חלש דעתיה
 דרבי אליעזר . משום כמו כשא דלא ידעין כהאי . אמר רבי אליעזר תמכו סרו טורי
 אפרסמונא דכיא עלאין עלאין כשמתהון דכדיקיא וארכעין ותשעה רימין סלקין

ואלה שמות

עבד וימא עד יהוא אתר דאתקרו עדן די לקבל דא אתיהיבת אוריתא כמט פנים
טמא וכמט פנים טהור . מט אתון כשהן דשכטון ונט יומין לקבלא אוריתא מט
ויומין קדישין עלאין יתבין קיומין למיטל רשותא בכל יומא מאכבין זהירין דלופאן
כההוא חושבא וההוא דלכיש חושבא יתוב ככרסויא קדישא יקורא דארבע סמכין
קיומין מסתכלין בחושבא על ממריה עלאין ועל ממריה כפקין זקפין עיבין ומסתכלין
לבילא חמאן כנא דלויט בשית מאה ועשרין עיבר ושאר קדישא עלאה גליף עלון
מודעשן ומתלחלח קטורי כסטרווי דימוכא קדיש' דשמלא נטיל כידוי סמכו שמיא
וגלי לון הה' וכגולו כספר השנים . אל רבי עקיבא מהו דכתיב קל גבת אגוז ירדתי
אל תה יהוא גבתא כפקא מעדן ודא היא שכוכתא אגוז דא היא רתיכא קדישא
דאיבון ארבע רישין דהרין דמתפרסן מן גבתא כהאי אגוזא דאיבון ארבע רישין
לגו . ומאי דאמר ירדתי כדא ירד פלוכו למרכבה . אל רבי עקיבא או הכי הוה ליה
למומר לאגוז ירדתי מהו אל גבת אגוז ירדתי אל משום דהיא שככא דאגוזא מה
אגוזא שמיא וסתימא מכל כטרווי כך רתיכא דכפקא מגבתא סתימא מכל כטרווי .
מה איבון ארבע קרישין די באגוזא מתחברין כהאי גיסא ומתפרסן מהאי גיסא כך
רתיכא מתחברין בארותא כחדותא בשלימותא בשלמו ומתפרס כל חד בעבודו
על מה דאתמי הה' הוא הסוכבאת כל ארץ החוילה . הוא ההולך קדמת אשור וכן
כלס . אמר רבי עקיבא האי לכלוכא דהיא בקליפו דאגוזא למאי רמיזא . אל אעב
דאוריתא לא גלי ליה כהאי גלי . תמ מכהון מרירין ומכהון מתיקין ורמיזא אית לון
אית מארו דיוכא קשא ואית מארו דשירותא אבל כל רמיזא דגלי באוריתא חזיבן
דיוכא הו והכו הוא לרמיהו אמו ליה כדיוכא דכתיב מקל שוקד אמי רואה . מאי
שוקד שקדים ממש . וכן כבלעת קרח ויגמול שקדים ומן תיבתא ממש אשתמע דהוא
דיוכא קשא דכתיב וישקוד יו על הרעה וכן שוקד אמי על דכרו וכן כלס . אל רבי
עקיבא משמע כל מה דעבד קב' למילף מניה חכמתא בגיאה דכתיב כל פעלו
למעשה . רבי אלעזר אמר מהכא דכתיב וירא אלדים את כל אשר עשה והנה טוב
מאד . מהו מאד למינף מניה חכמתא עלאה . אל יהודה מאי דכתיב גב את זה לעמת
זה עשה האלדים כגונכא דרקייעא עבד קב' בארעא וכלהו רמיזא למה דלעילא דכד
הוה חמי רבי אבא מד אילכא דאביה אתעבוד וענכא דפרד הוה ככו ואמר אי הו
ככו כשא ידעי למאי רמיזאן הו מכווען תיתביהון עד טבוריהון למאי דאתפשו
חכמה מכהון כס בשאר מה דעבד קב' בארעא כדאמ' רבי יוכי לטין איבון דאתחזי
מכהון חכמתא כגון מרובא דקל פסתוקא וכדומה לון כלסו כחד רכיכא אתרכבו כל
איבון דעבדון פירין בר מתפוחין רוא חדא איבון בר שכיילין דאתפרסן כל איבון
דלא עבדון פירין ואיבון רברבין בר מערבין דכמלא דאית להו רזא בלמודי כגונכא
דלעילא ממד ויכא ויכא וכל מד מאבון דאיכסו וטרו בר מאזוכא מאימא חדא
אתילידו כל עשבין דארע' דאתמי עליהון רברבין תקיפין בשמיא כל חד וחד רזא
בלמודו כגונכא דלעילא וכגין כך כתיב שדך לא תזרע כלאים דכל חד וחד עאל
בלמודו וכפיך בלמודו הה' הידעת תקות שמים אס תשים משטרו בארץ וכתיב
לכלס

לכלם בשם יקרא ומה בכל מה דבעלמא רזא בלמודיו ולא בעא קבה לגלאה לון
 ולערבא לון יקראן בשמהן כמי ועקב דאיונון שבטון קדישין דאיונון קיומא דעלמא
 על אה' כמה וכמה הה' ולא שמות כמי ישראל ר' יוסי בר' יהודה אמ' אלו נאמר אלה
 שמות משמע דהכי הוא השתא דכתיב ואלה שמות משמע דעל הראשונים מוסיף מה
 הראשונים כמי ועקב אף כאן כמי ועקב אמר ר' יהודה או בשעתא דאמר קבה
 אככי ארד עמך מצרימה ס' דשכינתא תימות עזייה בהיהא שעתא אל יהא כתיב
 אככי ארד עמך מצרימה עמך ממש לא בשעתא דהוה ירודה לבנהי נחתת שכינת'
 הה' אככי ארד עמך מצרימה ואככי אעלך גם עלה כל זמנא דיהוילך עליה כביכול
 עליה אית לוי בשעתא דיהוילך ירודה כביכול אככי ארד עמך ועד דמית יוסף וכל
 אשווי והוה לון ירודה קמת שכינתא ונחתת עמהון כמה דנחתו אילין כך נחתו אילין
 אמר ר' יהודה מה כתיב לעיל מביה וימת יוסף בן מאה ועשר שני וכו' בהיהא שעתא
 נחתו כמי ישראל בגלותא ושכינתא ומלאכי עלאיו נחתו עמהון הה' ואלה שמות כמי
 ישראל דאיונון אתוסבו על קדמיהי למומת לגלותא אמ' ליה אי הכי ועקב הוה מית
 או לא אמ' ליה מית אמ' ליה ומהו דכתי' הבאים מצרימה את ועקב אי כמיו אומא
 את ועקב ואי בתר דמית אפיק מתמן את ועקב אל תח לא אמר קרא היורדים
 מצרימה את ועקב דעד כען לא הוה ירודה לעקב אלא הבאים אוליפנא דאתו
 עמיה דיעקב ואזלו להון עד דנחתו אילין בגלותא נחתו אילין עמהון הה' ואלה
 שמות וגו' רבי דוסתאי אמר בכל יומא ויומא הוון איתוין ואילין לון הה' הבאים
 מצרימה ולא כתיב אשר באו והיונו דכתיב הבאים מצרים בקדמותא את ועקב
 ולבתר כד הוה לון ירודה איש וביתו באו ומה כמי ועקב כלהו הוון מיייתין בהווא
 זמנא ונחתו אילין ואילין ר' יוסי בר' אלעזר אמרו האי פרשתא מלין עלאין אית בה
 דתכן בשעתא דנחתו אילין רתיכוין ומשריתין קדישין דיוקיהון דשבטון דגלוסין
 לעלא כלהו עלאן למידר עמהון הה' איש וביתו באו וכתי' ראובן שמעון לוי

ואלה

שמות כמי ישראל הבאים מצרימה את ועקב וגו' אתחזר פרשתא
 דא למה דאמר רבי יוסי ברבי יהודה וכלא הוה ותא חזי ר' אלעזר
 בן ערך כד הוה מטי להאי פסוק הוה כמי דתיא אר' לעזר בן ערך בשעתא שנכנסו
 ישראל בגלותא אתכנסו כלהו נשמתהון דשבטין למערתא דכפתא כוונה ואמרו כבא
 סבא כבא דכין לאו בלאות' דעלמא דין בכין כלהו משתגבדין בקסונו עם אחרן
 עבדין בהו נוקמין דעלמא בהיהא שעתא אתער רומיה דהקוא כבא רשותא שאיל
 ונחית קרא קבה לכל רתיכוין ומשריתיה ומלכיהון בראשיהון ונחתו כלהו עם יעקב
 ועם שבטוהי שבטין נחתו חיינ עם אבוהון ושבטין נחתו מתים עם אבוהון הה' ולא
 שמות כמי ישראל הבאים מצרימה וגו' וכתיב ראובן שמעון לוי וגו' ותא חזי מתים
 הוון נחתו וכתיב ויוסף היה במצרים אמר רבי אבא בהאי אתקרי כרמס אב על
 בניס ר' יהודה בר שלום הוה אויל בארמא ורבי אבא הוה עמיה עלאן למד אתרא
 וכתו תמן אכלו כד בעו למשכב שוון רישיהון בההוא תלא דארעא דהוה חד קברא
 עד לא דמיכו קרא חד קלא מן קברא אמר ורעא לארעא אולא תריסר שנין הוה

דלא

גלגל את צרית בר האידנא דפרטופא דברי חמוכא הכא אמר רבי יהודה מאן את
 אמר ליה יודאי אבא ואבא יתב כוופא דאבא לא כצנא למינל בגין ההוא צנרא
 דברי דנכדיה ההוא עגא כד איהו היה ועירא ואלקיי ליה כל יומא וצנרא דוליה
 דחילי למצאל בדוכתאי ובהאי איתרא לא אתצירית בר האידנא אל ואתון ידעין
 כצנרא דחיי אל שרי קברא אי לאו בעותא דילן על חיי לא יתקיימונ פלגות וימא
 והאידנא אתצירית הכא דהו ארזין לי כל יומא דלעגלא יתי ברי הכא ולא ידענא
 אי כמי אי כמותא אל ר יהודה מאי עבודתיכו בההוא עלמא אתרגיש קברא
 ואמר אוילג קומו דהאידנא ילקון לברי תוהו וצרקו מתמן כפלגות מיל יתבו עד
 דנהיר כפרא קמו למיול חמו חד בר כס דהו רהיט וצרקו והוה שתינתמא אכתפני
 אחדו ביה וסח להו עובדא אמרו ליה מה שאך אל לחיזא בר ליואי אמרו ומה בר
 ליואי בר לחמא היה ההוא מיתא ומסתפינא לא שתינוניו יתור בהדיה לא אהדרו אמר
 רבי אבא האי דאמרו דללותהון דמתיא מבינן על חיי מכלן דכתי וינלו כנבג ויבא
 עד חברון אל יהודה תה תרין כדרין כדר קבה ליצקב חד דיומות צמו למדר עזיה
 בגלותא ומד דוסקוינה מקבריה למחיי חדותא דסיינא קדישא דדוירי עם כנובי
 ה"ד אככי ארד עמך מצרימה אככי ארד עמך בגלותא ואככי אצלך גם עלה כ"ד
 והצלתי אתכם מקברותיכם עמי וכתב ששם עלו שבטיה וגו' לא

ויקם

מלך חדש על מצרים וגו' אמר ר' שמעון בההוא יומא איעהב רשותא
 על כל שאר עמין דתרא עד דלא מיתיוסף לא אתיהיב שלטנו לשלטנא
 דמצרים על ישראל כיון דמיתיוסף כדן ויקם מלך חדש על מצרים ויק' כמאן דהוה
 מאידן וקס ויקם מלך חדש וכנ' ר' יחמק פתח עד שהמלך במסבוכדרי כתי ריחו
 עד שהמלך דא קבה ה"ד בה אמר יי מלך ישראל וכתבויהי בוטורון מלך במסבוכ
 בין ככפי הכרובי כרדי כתי ריחו דגרמו לאסתלקא מכויהו דלא עד שהמלך במסבוכ
 בעוד דקבה הוה יהיב אוריתא לישראל דכתב ויהי עם יי ארבעים יוב וארבעי
 לילה לחס לא אכל וגו' בעוד דהוה כתיב אוריתא לישראל שבקו ריחיהן טב ואמרו
 אלה אלדיך ישראל דלא עד שהמלך במסבוכ בעוד דהוה קבה כתיב על טורא
 דסיני למיהב אוריתא לישראל כרדי כתי ריחו דכתב כצנא וכשמי' ר' תנחום אמר
 כל אוחיה ואומה אית ליה שר לצלא וכד קבה יהיב שלטנותא לדן אכתיב לדן וכד
 יהיב שלטנותא לההוא שר לית ליה שלטנותא אלא על ישראל ה"ד הינו צריה לראש
 ר' יחמק אמר ישראל אינון לקביל כל שאר אומין דצלמא מה שאר צמין אינון שבצים
 אוף ישראל אינון שבצין ה"ד כל הכפז לבית יצקב הבאה מצרימה שבצים ומאן
 דשליט על ישראל כלא שליט על כל עלמא ר' אבא אמר מהכא וכמי ישראל פרו וישרנו
 וגו' הא שבציה וכל דרגא לצנרה הא שבצים מה כתיב בתריה ויקם מלך חדש על
 מצרים אל אבא אמאי אשתיבידו ישראל בכל אומין בגין דישתאר מכהון בגלמא
 דאינון לקביל כל עלמא וכתב בוים ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד ומה הוא חד אוף
 ישראל חד דכתב גוי אחד בארץ מה שמייה חד וכתפרש כ"ד אוף ישראל חד וכתפרש
 כשצין רבי יהודה פתח תחת שלש רגוה ארץ וגו' תחת עבד כיומלך דתבוא

לית

לית לך אומה מכינא וקלילא קמי קב"ה כותייהו דמזרחי ויהב לון קב"ה שלטנותא
בגינוייהו דישראל ושפחה כי תרעש גבירתה דא הגר דאולידת לנשמעאל וכו' רבי
יהושע הוה סליק לירושלם והוה אזיל בארמא חמא חד ערבא הוה אזיל בארמא
וכריה עמיה פגע בוודאי מד אמר לכריה האי יודאי בעלא דמאס ביה מריה טול
ליה ורקיק ליה בדיקסיה טבעה ומנין דאיהו מורעא דאכא ידעא דמזעבדן כהו
טבעין עממין אזיל כריה ואמיד בדיקסיה אר יהושע ראמין ראזין גוזרכא על עלאין
דומתין לתתא עד לא סיים אתבלעו באתריהון ר' ינחמך פתח עד שיפוח היום ונסו
הכללי וגו' עד שיפוח היום האי קרא על גלות ישראל אתת דאינון ושיצבדון בגלות
עד דיסתים ההוא יומא דשלטנותא דאומין דתנן אר' ינחמך אף סנין הוא שולטנותא
דאומין עלייהו דישראל ולית לך אומה ללא ישעבד בהון ויומא דהוא לקבליה דתת'
והיה יום אחד הוא ודע לי וגו' דא עד שיפוח היום קדם דיפוח ההוא יומא דאומין
וכסו הכללי אינון שולטנן דשלטי עלייהו אף לי א הר המור אמ' קב"ה אף לי לכיצר
האומן מירושלם דהוא הר המר כמה דכתיב בהר המוריה אשר בירושלם ולא בעת
הלכונה דא בי מקדשא די בנין דכתיב ביה יפה כוף משוש כל הארץ הר טון וגו' .
אמר ר' יהודה כדא לאמון בכנפות הארץ וינערו רשעו ממכה כהאי לאחיד בטלת
לבער א טנופא מכה אר' ינחמך קב"ה לאתגלייא בירושלם דלתתא ולכדא יתה
מטנופי עממיה עד דלא תשתלי ההוא יומא דאומין לאר חייא לית שולטנולאומין
עלייהו דישראל לא יומא קדא לחוד ההך כתיבני שוממה כל היום דוה יומא חד לחוד
ולא יתיר אר' ינחמך אי יתיר ושתעבדון לא על פוס גזרת מלכא הוא לא על דלא בעיין
למהדר לקבליה וכתיב והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה באחרית הימים וגו'

ויאמר

וכתיב אם יהיה כדמך בקצה השמים משם יקבצך וגו':
אל עמו הכה עם בני ישראל אר' שמעון תמ דהא על כל פנים
מלאכא שלטנא דממנא על מזרחי הוה והכי הוא דרובא
דפרשתא לא אתמר אלא מלך מזרים סתם והיינו ממנא דרברבא על מזרחי פרעה
מלך מזרים פרעה ממס' אמר ר' שמעון לפיכך כתיב ויאמר כלומר אכנס בלבדון
מלתא דא כדא כי ו' אמר לו לך קלל אתגוד מחשבת הלב בלבד וכו' ויאמר המן
בלבו וכן ויאמר בלבו הלכין מאה שנה אוף הכא כמי אכנס מחשבתא בלבהון
דאמרו רב ועגום ממנו מאי ממנו ר"ל ממני אינון אמרו בלבייהו דחילא ותוקפא
דילהון דרברבא ותקופא ממנו שולטנא דילהון ר' ינחמך אמר כל אומין דעלמא בר
ישראל משכין תקופא משריהון וישראל נגדין חיליהון מקב"ה ואינון אתקרון עמא דני'
ולא עמא דשולטנא ר' יהודה אמר הכא אתקרון עמו דכתיב ויאמר אל עמו והתם
כתיב ראה ראיתי את עמי עמי עמי ממס ישראל אקרין עם יי' גשאר אומין אקרין
עמו דשולטנא דילהון דכתיב כי כל העמים ולכו איש בשם אדויו ואכחו כלך בשם יי'
אלדיכו לעולם ועד אר' אבא האי פבוקא הוה ליה לחימ' הכה עם ישראל או בני ישראל
רב ועגום ממנו אלא מהו עם בני אלא עם בני ישראל מוס מההוא ישראל דלעילא
דחשובו דעם בני ישראל הוה ולא עם יי' וכתיב ויקונו מפני בני ישראל ולא כתי' מפני

3

עם בני ישראל אלא מפני בני ישראל ממש ר' יוחנן הוה קאים קמיה דר' ינחק
 אמר מה חמא בלק למימר הכה עם יצא ממזרים ולא אמר הכה עם בכני ישראל אלא
 אמר רבי ינחק בלק מכשף גדול הוה וכן דרך המכשפי לקחת הדבר שאין בו חשדא
 וכן אין מזכירין לעולם עם אבני של אדם אלא שם אמו דבר שאין בו חשדא
 דכן דרך הסדי' למעניינים בההוא מלה דקאמרינן להו אי איהו כדביא מודיעין ליה
 מלין כדביבין ואי הוה קשוט כל מה דאמרינן לומנא זעירא קושטא הוה כל שכן למעבד
 עבדיתא רבי אחא אמר בלק ארמא דקלנא נקט הכה עם יצא ממזרים כלומ' דלית
 אכן ידעין ממאן אינון אמר ר' יוחנן מפני מה עמא דרברבין נטירין ועמא דקב"ה
 לא נטירין אמר ינחק לא דמי מסכנא לעתירא מסכנא בעי לנטרא דליה עתירא
 לא נטיר וכש' ישראל אינון ממלכא דרחים קשוט ודינא ודינא קדמא עביד בגוכרין
 דביתיה דבעי דאינון להוון נטירן מחטאיה יתיר מכלהו הה"ד רק אתבס ידעתי מכל
 משפחו האדמה וגו' ר' יוסי נפק לארמא והוה ר' אחא בר יצחק אויל עמיה עד דהוון
 אויל שתיק ר' יוסי והרהר במלי דעלמא ור' אחא הרהר במלי דאורית' עד דהוון אויל
 חמא ר' יוסי חד חויל דהוה רהיט אבתריה אמר ר' יוסילר' אחא חוית האי חויל
 דרהיט אבתריאי אמר ליה ר' אחא אנא לא חמינא ליה רהט ר' יוסי וחויא אבתרי
 כפל רבי יוסי ודמא שתית וכפית מחוטמוי שמע דהוון אמרינן רק אתבס ידעתי מכל
 משפחות האדמה וגו' אמר ר' יוסי ומה על שעתא חדא כך מאן דמתייאש מניה עלכו
 פתח ואמר בניי' א' דיק ברכך בכל מעשה ידך ידע לכתך וגו' הימליכך וגו' כחש
 שרף וצקרב וגו' כחש שרף למה הכא לא לקחת עונסן מישראל כל זמן שמתפרטין
 מן עץ החיים דכתיב כי היא חייך ואורך ימך תא חזי אמר חויל כתיב חושך שבטו
 שונא ככו וגו' וכתיב אהבתי אתבס אמר יי' וכתיב ואת עשו שנאתי מהו שנאתי
 דכתיב חושך שבטו שונא ככו כלומר שנאתי אותו ועל כן ששפתי שבט מהם כל שכן
 וכל שכן תלמודי חכמים ללא בעי קב"ה דיתפרטון מעץ החיים אפי' רביע' חדא

ויאמר

אל עמו יבד להון עיטא למעבד עמהון בישא' אמר ר' תנחום
 וידעין הון מזראי באטבניכות דלהון שסופן למלקי בגין ישראל
 ולכך אקדים שולטנא דלהון למעבד עמהון ביש' ר' ינחק פגע בההוא טורא וחמא
 חד בר נש דהוה כא' תמות חד אילן יתיב תמן אדהוה יתיב חמא ארעא דמתחלתא
 ואתבר ההוא אילנא וכפל וחמא בקיעין גומין בארעא וארעא סלקא וכמתא אתער
 ההוא גברא נווח לקבליה דר' ינחק ואמ' ליה יודאי יודאוי בכינוכיה דהאידיך מקיעימן
 ברקיעא חד רברבא ממנא שלטנא עלאה והוא זמין למעבד עמכון ביס סגוי והאי
 רבשא דארעא בניטוכון הוה דכל זמנא רבשא ארעא כד קס ממנא דיעביד עמכון
 ביס' תוה ר' ינחק ואמר ודאי כתיב תמת שלש רגזא ארץ וכתיב תמת עבד כי
 ימלך ממנא דהוה ממנא תמות שלטנא אחרא גזלך ויהבין ליה שלטנא כד שלט
 בישראל אמר ר' חמא בר גוריא כד אכח לישראל תמות שלטנותא דאמין יתיב ובעי
 וככי הה"ד במסתרים תבכה כפזי אמר רבי יוסי במסתרים דווקא ר' יהודה עאל
 לגביה דר' אלעזר אשכחיה דהוה יתיב ודיה כפומיה והוה עניב אמר ליה במאי

קא עביק

קא עסיק מר' אמר ליה כתיב באור פני מלך חיים אי טרכא עניב וכל דגעי ובני
 שמשו מאי יעבדון הה' הן ארבלם בעקו חוזה מאי חוזה מריהון בגו ואיכון לבר
 מריהון בבתי גואי ואיכון בבתי בראי' בתי גואי מאן איכון אמר רבי ינא
 איכון מעצה כתיב מלכא מלאכי שלום מר יבכוון וכיני מלאכים שאינם של
 שלום אמר ליה אינן תנא אית מארי דליכא קשיא ואית מארי דלינא ורחמנותא
 ואית מארי דרחמנותא דלית בהו דיכא כלל ואלין אתקרון מלאכי שלום על אכון
 דלתתא כתיב אלכיש שמים קדרות ושק אשים כמותם וכתיב וכמקו כל נבא השמים
 אי הכי כל איכון שלטנן דממכן על שאר עמין כד חמאן למריהון עניב למאי עבדון
 פרוכא לבנהוי אמר ר' אליעזר לא עבדי אלא מאי דאתפקדון ורעותא דמריהון עבדון
 רבי דוסתאי אי' בעדכא דאתמסרון בניו דקב' לשלכני עממין מתככפין תריסר בתי
 דיכין ומשתקעו תהומא רבא געי טרכא בעין רהוטין וכמתין תרין דמעין לשקועא
 דימא רבא הה' משפטין תהום רבא ומתלבגין עלאין לתתא אבתקצין תתאין וכמתין
 מאתין וארכיבין דרגין הה' אריה שאב מי לא יירא' תנא בשעתא דמסר קב' לישראל
 לשרא למצראי גזר עלייהו ז' גזרות שיטעבדו בהון מצראי הה' וימרוו את חויהם
 כעבודה קשה כממר ובלבנים וגו' ולקבליהון וכני ישראל פרו וישטרו וירבו
 ויעממו במאד מאד ותמלא הארץ אותם :

הבה

כתחמה לוי ר' יוסי אמר אין הבה אלא לשון הזמנה למעבד דיכא
 כל' הבה כרדה הבה תמים אמ' ר' יוחנן הבה לשון הסכמ' כלם
 והזמנה כמו הבה נכנה לנו עיר הבו לכם דבר ועצה הבולוי בני אליהם ר' ינא
 אמר הבה כתחמה לנו נהוי בהסכמת דיכא לגביה פירכה ורוח הקדש אומרת כן
 ירבה וכן יפרץ ויקונו מפני בני ישראל דהוו מתנקזי ממלאכי השרת כהני קוני
 דמתנקזי בהו איכוני אמר ר' יודאי אמר ר' ינא מה היה מחבתהון למצראי
 לממנע מישראל פיהו ורביה ושלטנא דממנא עליהון דאעיל בלבכון כך אמר להון
 הוו ידעון דומין ברא חדא למפק מישראל דיתביד דיכא באלדיהון על ידיה
 אמר ר' יוחנן בשעה שאמר משה וככל אלדי מצרים אעשה שפטים הלך דומה שרו
 של מצרים ד' מאות פרסא אמ' ליה קב' גזרה בגזרה לפני דכתיב ופקד וי' על נבא
 המרום במרום וגו' באותה שעה נטלה השררה ממנו וכתמנה דומה שר של גיהנם
 לידון סס כפשות הרשע' ור' יהודה אומר על המתים כתמנה אמר רבי חנינא כתי'
 ואלדיהם עשה וי' שפטים וכי באלוד של כסף ושל זהב ושל עץ ושל אבן ושל
 שפטים אמר רבי יוסי של כסף ושל זהב כתבים מאליהם ושל עץ
 מתרקבין אמר ר' אלעזר אלוד של מצרים היה וזהו הקב' לעשות בו שפטים
 לשרוף אותן באש כלא פסילי לדיהם תשרפון באש כדי שיהא ריחו נודף ועוד ראשו
 על כרעיו ועל קרבו ועוד טעמותיו מושלכים בשוק וזאת היתה למצרים קשה
 מכלן הה' שפטים אמר ר' יהודה באלדיהם ממש והו שר שלהם לקיים ופקד וי'
 על נבא המרום במרום וגו' וכל זה הוו יודעים החכמים שבהם וכש שר שלהם
 על כן כתיב הבה כתחמה לוי ר' יוחנן אמר הרבה עו היו במצרים ונילוס אלוד

13

שלהם היה ובכלל אלדיהם ובכלם עזה וי' שפטים • אמר ר' אבהא הא דר' יוחנן
 דייקא ופשיטא משום דלדיהם כלקי' בתמלה ואחכ האומה • וכן כילום נלקה בתמלה
 והענין והאכני' הדר ויהי הדה בכל ארץ מצרים ובענינים ובאכנים שהיו להם גלות
 ממש • ואמר ר' ינחמק על כבא המרוס במרוס כתיב וכילום לא היה במרוס • אמר ר'
 יוחנן רוב מימיו כדוגמתן במרוס • אר' ינחמק שר שלהם נלקה בתמלה ואח' כך שאר
 אלדיהם • רש ור' ויסי אומרים לקות אומה של מצרים ממש לא היה אלא בים דכתיב
 לא כשאר בהם עד אחד וקדם זה נעשה שפטים בלדיהם ויגד כתיב הנה כתמכמה
 לו פן ירבה והיה כי תקראכ' ונתכבאו על העתיד כפי מה שאירע להם וכוסף גם הוא
 על שנאוינו כבאו על מחנות עליוניו שהיו שרונים בתוכם • וכלהם בנו כבאו על מה
 דכתיב וי' ולמס לכס וגו' ועלה מן הארץ כלא ובני ישראל יוצאים ביד רמה •

וילך

אוש מבית לנו ויקח את בת לנוי • ר' אלעזר פתח שיר השירים אשר
 לשלמה • תנא כשברא הקב"ה את עולמו עלה בחפץ לפנוי וברא את
 השמים ביומיו והארץ בשמאלו ועלה בחפץ לפנוי לכהונן היום והלילה וברא המלאכיו'
 הממונים בחסדו ביום • וברא המלאכים הממונים לומר שירה כלילה הדר יומם
 ינוה וי' חסדו וכלילה שירה עמו • אלו מימין ואלו משמאל ואלו מקשיבים שירת היום
 שירתם של ישראל קדוש ר' ינחמק אמ' אותם שאומרי' שירה כלילה מקשיבים שירתם של
 ישראל ביום הה' חברים מקשיבים לקולך • אמ' שמעון כת אחת כלולה משלם כתו'
 אומרת שירה כלילה הדר ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה • אר' אלעזר עשרה
 דברים נבראו ביום ראשון ומהם מדת לילה ומהם מדת יום ועל מדת לילה כתיב
 ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה כלא אפו טרף וכתיב טרף ואזן מניל • וחק
 לכערותיה כלא חק ומשפט • חקיו ומשפטיו • כי חק לישראל הוא משפט • מכאן
 שמה שולטת כלילה • ותנא אלו האומרים שירה כלילה אלו הם שרים על כל בעלי
 שיר • וכשפותחין החיים שירה מוסיפין העליונים כח לדעת ולהכיר ולהשיב
 מה שלא השיגו שמים וארץ מוסיפין כח בהאי שירה • אמר ר' כחמיה אשרי הזוכה
 לדעת באותו שיר דתניא הזוכה באותו שיר ידע בעניני התורה והחכמ' ואזן ויחקור
 ויוסיף כח וגבורה כמה שהיה וכמה שעתיד להיות • וזכה זכה שלמה לדעת דתני ר'
 שמעון דוד ע"ה ידע בזה ותקן שירים ותושבחות הרבה ורמוז בהם העתידות לכא
 והוסיף כח וגבורה ברוח הקדש ידע בעניני התורה והחכמה ואזן וחקר והוסיף כח
 וגבורה בלשון הקדש ושלמה זכה יותר באותו השיר וידע החכמה ואזן וחקר ותקן
 משלים הרבה ועשה ספר מאותו השיר ממש והיינו דכתיב עשיתי לי שרים ושרות
 כלומר קניות לי לדעת שיר מאותן השירים העליוני' ואשר תמתם והיינו דכתיב שיר
 השירים כלומר שיר של אותם שרים של מעלה שיר שכולל כל עניני התורה והחכמה
 וכה וגבורה כמה שהיה ועתיד להיות שיר שהשרים של מעלה משוררים • אמר רבי
 אלעזר אלו השרים עמדו עד שכולל לוי אכל משכולל לוי ואילך אמרו שיר • כיון שכולל
 משה וכמשה אהרן וכתקדשו הלויים כשלם השיר וכשאריו השרים על משמרותם • ואמ'
 ר' אלעזר באותה שעה שכולל לוי פתחו למעלה ואמרו מי יתכך כאח לוי יונק שדי אמו

אמנאך

אמנאך בחזן אשקך גם לא יכוזו לי • כיון שיצאו משבט לוי המשוררים של מטה
 ונתקדשו כלם ועמדו על משמרותם ונתקדשו אלה לכוכב לה חברי כאה והעולמות
 אחד ומלך אחד סוכן עליהם • בא שלמה ועשה ספר מאותו סיד של אותם שרים
 וכסתם החכמה בו • אמר רבי יהודה למה נקראו השרים של מטה לויים על שכלוים
 ונחברים למעלה כאחד והשומע כלוה וכדבק כפשו למעלה • ויבא אמרה ללה ולוה
 אוסי אלו • רבי תנחום אמר שכל כלוה זרע לוי עם השכינה במשה ואהרן ומרים
 ובכל זרעו אחריו והם הכלוים אל יו' לשרתו • תא חזו בשעה שעמדו המשוררים
 למעלה לא עמדו על משמרתם עד שכולדו שלשה האחים משה אהרן ומרים • תינח
 משה ואהרן • מרים למה • אמר רבי יוסי יהוד ושרות כלא ותען להם מרים •

תאנא באותה שעה שכולד לוי נטלו הקבה ובחרו מכל אחיו והוסיבו בארץ והוליד
 לקהת וקהת הוליד לעמרם והוא הוליד לאהרן ומרים וכתפרש מאשתו והחזירה
 באותה שעה היו המשוררים של מעלה עומדים ומשוררים גער בהם הקבה ונשתכך
 השיר עד שנטה קו ומינו והנשיט לעמרם • מט נקרא עמרם שינא ממנו עם רם
 על כל רמים ולא נזכר שמו • מט לא נזכר שמו • ר' יהודה אמר בשם ר' אבהו מפני
 שכנעא הלך וכנעא חזר לאשתו כדי שלא יכירו בו ההד וילך איש ולא כאמר וילך
 עמרם בפרהסיא • ויקח את בת לוי אף הוא כנעא חזרה ולא נזכרה שמה •

ויילך

איש • רבי אבהו אמר וילך איש זה גבריאל דכתיב והאיג בגבריאל
 שהלך הוא והחזירה לעמרם • רבי יהודה אמר עמרם ממש היה ולא
 נזכר שמו מפני שהלכה זו לא היתה ממנו להזדונג לאשתו אלא מלמעלה • ר' ינא
 אמר באהרן ובמרים לא כאמר זונג אבותם בתורה ובמשה כתיב ויקח את בת לוי
 להורות שהשכינה נקראת על שם לוי ולא היה עמרם ראוי להוליד למשה עד שנטל
 חלק בשכינה והוליד למשה ההד ויקח את בת לוי ולפיכך כתיב ותר אותו כי טוב
 הוא • ר' אלעזר אמר זכה עמרם שינא ממנו בן שוכה לקול גדול דכתיב והאלדים
 יעבכו בקול • ועמרם זכה לכת קול דכתיב ויקח את בת לוי כלומר בת קול ולפיכך
 כתיב וילך כלום שהלך למדרגה זו • תאנא כשכולד משה יוחד הקבה שמו עליו דכתי'
 ותר אותו כי טוב הוא • וכתיב טוב יולכל • וכתיב טעמו וראו כי טוב יו' •

ויהי

בימים הרבים ההם • ר' יהושע דסכנין אמר ויהי בימים הרבוי ההם
 סוף גלותם היה שהיו ישראל משועבדים ככל עבודה • בימים הרבים
 ההם שהיו רבים לישראל במצרים וכיון שנשתלם קץ גלותם מה כתיב וימת מלך מצרי'
 מט שהורד שר מצרי ומעלתו ונפל מאותו • וכיון שנכל מלך מצרי שהוא שר שלמה
 זכר הקבה לישראל ושמע תפלתם • אמר ר' יהודה בא וראה שכך הוא שכל זמן
 שהשר שלמה כתנה לו שררה על ישראל לא כשמע נעקתם של ישראל כיון שנכל השר
 שלמה כתיב וימת מלך מצרים ומיד ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויזעקו ותעל שועתם
 אל האלדים שעד אותה שעה לא כעכו כנעקתם • אמר ר' אלעזר בא וראה רחמנותו
 של הקבה כשהוא מרחם על ישראל כופה למה ומודיה ומרחם עליהם והיטו דתכן
 שהקבה מורוד שתי דמעות לים הגדול • מאן איכון שתי דמעות • אמר ר' יוסי לאו

ואלה שמות

מלה ברורא היא דהא ח"ל לאוכא עמיא דהוה כדויב ומליה כדויבן . אמר ר' אפור לאו
בתר אוכא עמיא אזליבן דברורא דמלה הוא דתנן בעשרה כתרי מלכא אית תרין
דמעין והן שתי מדות דין שהדין בא משתייהן כדא שתייהן כדא שתייהן כדא שתייהן וכשהקכה
זוכר את כניו הוא מוריד אותם לים הגדול שהוא ים המזרחי להמתיקן והופך מדת
הדין למדת רחמים ומרמס עלייהו . אמר ר' יהודה שתי דמעוות שמהם באי הדמעוות
מהם בא הדין . אמר ר' יהודה כתיב והנה מצרים נוסע אהריהם . ואמר רבינו יוסי
זה שר של מצרים הוא ואת אמרת וימת מלך מצרים זה שר של מצרים . אמר ר' ינחק
האי מלה קא מקויע לה הוא דלעלא כתיב הכא והנה מצרים וכתיב התם מלך מצרי'
מלמד דעכשיו לא היה מלך דהורידוהו מגדלתו ולפיכך כתיב והנה מצרי' ולא כתיב
מלך מצרים . ומה דאמר וימת כדא כי מתו כל האנשים המבקשים את כפצד .

אמר רבי ינחק אמר רבי יהושע בא וראה כל מלכי מצרים פרעה שמו וככאן לא
כאמר אלא מלך מצרים סתם וכמו פרעה והוא פרעה ממש . ת"ח בעוד דאית
שלטנותא דלעילא אית שלטנותא בעמא דלתתא אתעדו שלטנותא דלעילא אתעדו
שלטנותא דלתתא . אמר רבי יוסי כתיב הנה וים בא לוינו . והיה וים אחד הוא
יודע לנונו . וכי שאר וימין לאו איכון דיליה . אלא אמר רבי אבא מלמד ששאר
הימים כתבים לשריכו ואותו וים איכון של השרים אלא של הקכה כדילעשות דין בעעו
מפני שבאותו וים ופלו כל השרים ממעלתם . ויגד כתיב ונסבב וילכדו ביום ההוא
שאותו וים לא יסיה מעלה לשרים . אמר ר' אבא כשהקכה עושה דין בשרים של מעלה
מה כתיב כי רותה בשמים חרבי . וכי חרב לנו . לא אמר ינחק חרב כתיב חרב לנו
מלאה דם וכתיב וחרבו את כל בשר . אך אבא חרב הוה הוא הדין שעושה דכתיב
יורא דוד את מלאך וי עומד בין השמי' ובין הארץ וחרבו שלופה בידו . וכי חרב שלופ'
היתה ביד המלאך . אלא שהיתה הרשות כתוכה בידו לעשות דין . אמר ריב"ל אמר לי
מלאך המות אינא דמייסב ליקרא דכריות' פרענא להו בית השמיטה ככהמה . אמר
ר' אבא כלא משום דאתייהב רשותא בידיה למעבד גמר דינא ההך וחרבו שלופה
בידו הרשות כתוכה בידו לעשות דין . אי הכי מאי ויטב חרבו אל כדכח אמר ר' אבא
פנחור הדין לבעל הדין והרשות למו שהרשות שלו : ויאכחו בני ישראל ויאכחו לא
כתיב אלא ויאכחו כלומר כתאונו לו למעלה (סא כלומר באכחו למטה) שהאכחה היתה
בשבלם למעלה . ר' ברכיה אמר בני ישראל דלעילא הוו ומאן איכון בני ישראל איכון
דאתקרון בני פולחנא כלומר אותם שהם מן הצבודה של מעלה . ותיגל שועתם אל
האלדים שעד אותה שעה לא עלתה שועתם לפניו . אמר ר' ינחק תלת ענייני הבא
אכחה . שועה . נעקה . וכל חד מתפרשא מאחרא . אכחה כתיב ויאכחו בני
ישראל . נעקה דכתיב ויעקו . שועה דכתיב ותעל שועתם וכל חד בלחודו
מתפרשא וכלהו עבדו ושראל . אמר ר' יהודה נעקה ושועה עבדו . אכחה לא עבדו
משמע מדכתי' ויאכחו מלמעלה היתה האכחה בשבלם נעקה ושועה במאן אתפרשן
אמר רבי ינחק אין לך שועה אלא בתפלה שחאמר שמעה תפלתו וי' ושועתי האזינה .
אליך וי' שועתי . שועתי אליך ותרפאני . נעקה שזעק ואיכו אומר כלום . אמר ר'

הזוהי הילוך גדולה נעקה מכלן שנעקה היא בלב הה' נעק לבס אל יו' נעקה
 ונעקה דבר אחד הוא זה קרובה להקבה יותר מתפלה ואכמה דכתי' והיה כיוצא
 אליו שמוע אשמע נעקתי אמר ר' ברכיה בשעה שאמר הקב"ה לשמואל לכחמתי כי
 המלכות את שאול למלך מה כתוב ויחר לשמואל וינעק אל יו' כל הלילה הכיח הכל
 ולקח נעקה מאוב דהיא קרובה לקב"ה יתיר מכלהו הה' ועתה הנה נצטת בני ישראל
 באה אליו יב' האי מאן דנלי וככו ונעיק עד לא יכול למרמש בשכנותיה האי כלותא
 שלומתא דהיא בלבא ולעולם לא הדרא ריקניא אמר רבוי הודה גדולה נעקה
 שקורע גזר דיכוסל אדם מכל ומוי רבי ונחק אמר גדולה נעקה שמושל על מדת
 הדין של מעלה ר' ויוסי אמ' גדולה נעקה שמושל על כ"ה ובע"כ כשכיל נעקה כחל
 ה"ה ויה"כ דכתיב וינעקו אל יו' כנר להם ממנוקותיהם ויילס

ומשה

היה רועה את צאן יתרו חתנו כהן מדין ר"ש פתח דודי לו ואני
 לו הרועה בשושנים אר"ש אוי להם לבריות שאינם משגיחים
 ואינם יודעים בשעה שעלה במחשבה לפני הקב"ה לכרא עולמו כל העולמות עליו
 במחשבה אחת ובמחשבה זו נבראו כלם הה' כלם בחכמה עשית ובמחשבה זו שהיא
 החכמה נברא העולם הזה והעולם של מעלה כ"ס ומוינו וברא העולם של מעלה
 כ"ס שאלו וברא העולם הזה הה' אף יודי וסדה ארץ וימינו טפחה שמים קורא אני
 אליהם ועמדו וקדו וכלם ברנע אחת ובשעה אחת נבראו ועשה העולם הזה כנגד
 העולם של מעלה וכל מה שיש למעלה כדוגמתו למטה וכל מה שיש למטה כדוגמתו
 ב"ה והכל אחד ברא בעליונים המלאכים ברא בעולם הזה בני אדם ברא בים
 ליותן כלא למבר את האהל להיות אחד כתיב באדם כי בנלם לדי עשה את האדם
 וכתי' ותמסרהו מעט מאלדים אי בני נשא יקורין כל האי בעבדיו ואינון מתאבדיון
 מטפה דבירא כמה איתוין לשאבא מניה ונחר בעליוני ונחר בשרש לעליוני לא קרא
 בכים לתתוני קרא בני הה' בכים אתם לוי לדיכס הוא קרא להם בכים והס קראו
 לו אב דכתיב כי אתה אבינו וכתיב דודי לי ואני לו הוא בחר בי ואני בחרתי בו

הרועה בשושנים הוא רועה בשושני א"ע פשה קונים סביב להם ואין אחר וכול לרעות
 בשושנים כמותו ד"ה הרועה בשושנים מה שושן זה הוא אדום וימינו לכן כך הקב"ה
 מנהיג עולמו מ"ה ל"ר וכתיב אס והיו מטאיכם כשנים בשלב ילכונו ר' אבא היה
 אויל בארמא והוה עמיה רבי ונחק אדהו אזלי פבע באינון ורדי כטל חר רכי אבא
 בידו והוה אויל פבע בהו ר' וסי אמר ודאי שכינתא הכא ואבא חמינא בידו דר'
 אבא למולך חכמתא בנייה דהא דעבא דר' אבא לא נטל האי לא לאחזאה חכמתא
 אמר ר' אבא תיב ברו תיב יתבו ארר ר' אבא בההוא ורדא אמר ודאי אינן העולם
 מתקיים אלא על הרים דהא תזוכא דלית כפשא מתקיימא אלא על ריחא וצ"ד דס
 במונאי שבת פתח ואמר דודי לי ואני לו הרועה בשושנים מיגרס לי שאני לדודי
 ודודי לי מפני שהוא מנהיג עולמו בשושנים מה שושן יש בו ריח והוא אדום מונקין
 אותו והוא מהפך ללכן ולעולם ריחו לא זו כך הקב"ה מנהיג עולמו בדרך זה שאלמלא
 בן לא יתקיים האדם מוטא והמטא נקרא אדום כלא אס והיו מטאיכם כשני בשלב

א

ולביתו מקריב קרבנו לאש שהוא אדום זורק דם סביב למזבח שהוא אדום מדת
 הרין אדום מוסיקין הריות ועולה העזן כלו ללבן ואז האדום כהסך ללבן כהסך מדת
 הרין למדת רחמים ותא חזו כל מה אין צריך הריות שלו אלא מזד אדם והיינו
 ד"ר יהודה מד ויתגודרו כמשפט ונ"ע עד שפוך דם עליהם לא היו יודעי שלא ישיבו
 ממה כרונס זולתי באודם אר"י וסח ועוד אודם ולכן קרבו לעולם והריות עולה
 משתייהן מה השושן אדום ולכן כך ריח הקרבן מאדום ולכן בא וראה מריח הקטר
 שהסמינים מהם אדומים ומהם לבנים כגון הלכונה שהוא לכן מר דרור אדום והריות
 עולה מאדום ולכן וע"כ מנהיג עולמו בשושני שהוא אדום ולכן וכתיב להקריב לו חלב
 ודם כבוד זה אדם מקריב חלבו ודמו ומתכפר לו זה אדום וזה לבן מה השושן שהוא
 אדום והוא לבן אין מוסיקין אותו לחזור כלו ללבן לא באש כך הקרבן אין מוסיקין אותו
 לחזור כלו ללבן אלא באש עכשווי שיושב בתעניתו ומקריב חלבו ודמו אינו כנמק
 לחזור כלו ללבן אלא באש ד"ר יהודה מתוך תעניתו של אדם מחלשין אבריו וגובר
 עליו האש ובאותה שעה צריך להקריב חלבו ודמו באותו האש והוא הכקרא מזבח
 כפרה והיינו ד"ר אלעזר כד הוה יתיב בתעניתא הוה מצליג ואמר גלוי וידוע לפיכך
 יי אלדו ואלדו אבותי שהקרבתי לפיכך חלבי ודמו והרתחתי אותם בחימות חולשת
 גופי והי ר"מ שיהא הריות העולה מפי בשעה זו כריות העולה והקרבן באש המזבח
 ותרננו כמצא באדם שהוא מקריב בתעניתו החלב והדם והאש והריות שעולה
 הוא מזבח כפרה ולפיכך תקנו התפלה במקום הקרבן ובלבד שיתכוון למה דאמרן
 אר"י נמק מכאן ולהלאה כתיב כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר אר"י וסוי
 כשהיה בית המקדש קיים אדם מקריב קרבנו בענין זה ומתכפר לו עכשו תפלתו של
 אדם מכפר לו במקום הקרבן כי האיגוואל ד"א דודו לי ואני לו הרועה בשושנים
 מה השושנים קוצין מצויין בתוכם אף הקב"ה מנהיג עולמו בנדיקים ורשעים מה
 השושנים אלמלא הקוצים אין השושנים מתקיימין כך אלמלא הרשעים אין הנדיקים
 ככרים ד"ר יהודה כמה הנדיקים ככרים מתוך שיש רשעים דאלמלא רשעים אין
 הנדיקים ככרים ד"א הרועה בשושנים המנהיג עולמו בששנים והשביעית שבת
 לוי ד"א בשושנים באותם ששנים בתורה

ומשה

היה רועה את הצאן יתרו חתנו בהן מדין ר' חייא פתח ואמר
 מוזמר לדוד וי' רועי לא אסר כלומר וי' רועי וי' הרועה שלי
 מה הרועה מנהיג את הצאן ומוליכם למרעה טוב למרעה שמן במקו כחלי מים מישר
 הליכותך כדק ובמשפט אף הקב"ה כתיב בכאות דשא ירכיבו על מי מנוחות וכהלכו
 כפשו יאזכב אמר ר' יוסי דרך הרועים לשהג כדק את צאנו להרחיקם מן הגזל
 להכהינם במוסור והשכט בידו שלא יטו וימין ושמאל כך הקב"ה הוא רועה את ישראל
 להכהינם במוסור וככל עת השכט בידו שלא יטו וימין ושמאל ד"א ומשה היה רועה
 אר"י וסוי תדע לך שכל זמן שהרועה חכם לנהל את צאנו הוא מוכן לקבל עול מלכות
 שמו"א הרועה שוטף עליו כקרא תקנה לכסיל ממנו אר"י יהודה משה חכם היה ובקי
 לכהו את צאנו באוראה מדוד שאלמר והוא רועה את הצאן במדבר ללמדך שדוד

חכם גדול היה והיה רועה נאמן כדון וכשורה לפיכך עשהו הקב"ה מלך על כל ישראל
 ולמה נאן ולא בקר אר" יהודה וישראל כקראים נאן שנאמר ואתן נאני נאן מרעיתי
 אדם אתם וכתוב כנאן קדשים כנאן ירושלים מה הנאן כשירכו על המזבח
 בשבילך זוכה למי העולם הבא כך המכהיג לישראל כדון וכשורה בשבילם זוכה למי
 העולם הבא ועוד הרועה את הנאן כשהנאן וולדות הרועה נוטל אותם טלאים
 בחיקו כדי שלא ילאו ויגעו ומוליכם אחרי אמותם ומרמס עליהם כך המכהיג לישראל
 צריך להכניסם ברחמים ולא באכזריות וכן אמר משה כי תאמר אלי שאלו בחיקך
 וגו' מה הרועה את הנאן כשהוא רועה טוב מניל את הנאן מן הזאבים ומן האריות
 כך המכהיג לישראל אם הוא טוב מניל מן האומות ע"ז ומדין שלמטה ומדין של מעלה
 ומדריכין למי העולם הבא כך משה רועה באמן היה וראה הקב"ה שכדאי הוא לרעו'
 את ישראל באותו הדיון ממש שהיה רועה את הנאן לכשבים כפי הראוי להם והנכבד
 כפי הראוי להן ולפיכך כתיב ומשה היה רועה את נאן יתרו חתנו ולא שלו אמר ר'
 יוסי וכו' מו שנתן לו את צפורה בתו למטה לא נתן לו נאן ובקר והלא יתרו עשיר היה
 אלא משה לא היה רועה את נאנו כדי שלא יאמרו בשביל שהיה נאנו עמו היה רועה
 אותם בטוב ולכן כתיב את נאן יתרו חתנו ולא את שלו כהן מדין רבי תנחום אמר
 א"צ שהיה עובד ע"ז בשביל שעשה עמו חסד היה רועה נאנו כדון וכשורה במרעה
 טוב שמן ודשן

ויגרה

את הנאן אחר המדבר ר' יוסי אמר משה מיוס שכולל לא זזה ממנו
 רוח הקדש ראה ברוח הקדש שאותו מדבר היה מוכן לקבל עול
 מלכות שמי עליו מה עשה הכהן את הנאן אחר המדבר ר' ינחק אמר אחר המדב'
 עכ"פ ולא במדבר שלא רצה שיכנסו בתוכו אלא להרחיקם אחר המדבר

ויבא

אל הר הלדים מרבה הוא לכדו אר" יהודה האי אבנא דמקבלא פרזלא
 כד חמי לה מחטא מדלגה עליו כך משה והר כונו בשבראו זה עם זה
 דלג עליו האד ויבא אל הר הלדים מרבה אר" אבא מוכנים הוו מששת ימי בראשית
 זה עם זה ואותו היום בתרגום ההר למול משה וכיון שרצה בכם לתוכו ודלג בו
 עמד ההר מלמד ששמחים היו זה עם זה אר" וכאויודע היה משה שיותו הר הלדים
 הוא דכתיב ויבא אל הר הלדים דתכן מה ראה משה באותו הר ראה עופות שהיו
 פורחים ופירשים כנפיהם ולא היו ככנסים בו ר' ינחק אומר ראה העופות פורחים
 ועמי משם ונפלי לרגליו של משה מיד הרביש בענין והעמיד את הנאן אחר המדבר
 והוא ככנס לכדו

וירא

מלאך וי' אליו בלכת אש מתוך הסכה רבי תנחום אומר שעת המנחה
 היתה שמתה הדיון שולטת בו רבי יוחנן אמר והא כתיב וימס וימס וי'
 חסדו מדת חסד קאמר ולא מה ר' ינחק אמר משויבא האור עד שכוטה לרדת
 בקרא יום והוא מדת חסד משכוטה לרדת בקרא ערב וסוף מה והיונו דכתיב ויקרא
 אלדים לאור יום אמר ר' יוחנן שעת המנחה הוא מו שעות ולמטה דתניא ר' ינחק
 אומר מ"ד בין הערבים תאכלו כשר וכקרא תשבעו לכם בין הערבים דהוא שעתא
 דריבא

דינו' תאכלו בשר וכת' הכשר עדכו בין שניהם ואף יו' חרה בעם משו' דבין הערבו' דינא דמלכותא שליט ובכקר תשכעו למס משום דאקרו חסד הוא שצתא וכתוב חסד אל כל היום וכתוב ויקרא לדים לאור ווס דאיהו מנפרא ר' תנחום אומ' דא סומק ודא חור' סומק בין הערבי דכתיב בין הערבים תאכלו בשר וסומק בנפרא דכתי' ובנק' תשכעו למס ר' זנחק אמ' כתי' ושמטו אותה כל קהל עדת ישראל וגו' דהוא שעתא למעבר דינא ר' יהודה אומ' לפיכן מזני ככפי וככל יום האס' מתקרב כנגד מדת החסד והסני כנגד מ' ואר' יהודה מד' את הכבש אחד תעז' בכקר ולא כתיב את הכבש הראשון לא את הכבש אחד מיוחד כנגד מדת החסד דבכל מקום שני לא כאמר בו כי טוב ר' תנחום אמ' לפיכ' זנחק תקן תפלת המנחה שהוא כנגד מ' אר' זנחק מכאן או לנו כי פנה היום כי יכטו כללי ערב' כי פנה היום זה מדת החסד כי ונטו כללי ערב' שכבר גבר מ' אברהם תקן תפלת שחרית כנגד מדת החסד תר' בהיה שצתא דעל משה לטורא דסיני מט' אתגלי ליה בש' להוכי אשתא דהוא דינא אר' יעקב כעין שעתא הוה גרוס ר' יוסי אומר כלא למד גזעא אשתרשא כתיב ויבא א' הר' הלויס מרבה וכת' וכמרב הקצפתם אתי' וכת' וירא מלאך ו' שני כלבתאש מתוך הסכה מתוך שהם עתידו להיות כסכה דכתיב קונו' בסומים באש ונתו' אר' יהודה מכאן למדכו רחמנותו של מקום על הרשעי' דכת' והנה הסכה כוער באש לעשו' בהם דין ברשעי' והסכה איכנו אכל לעשות בהם כליה' בו'גר באש עכ'פ' רמוז לאש של גיהנם אכל הסכה איכנו אכל להיות בהם כליה' דא'

וירא

ו' אליו כלבת אש מט' למשה כלבת אש ולשאר כבואים לא אר' יהודה לאו משה כשא' כבואו' דתכן מאן דקרו' לאשא ביה אתקוד ומשה קריב לאשא ולא אתקוד דכתיב ומשה נגש אל הערפל אשר עם הלויס וכתוב וירא מלאך ו' שני כלבת אש מתוך הסכה ר' אבא אמר האי דמשה אית לאסתכלא ביה בחכמתא עלאה כתיב כי מן המים מזינתיהו מאן דאתמך מן מיה לא דחיל מנורא דתניא אר' יהודה מאתר אתגזר משה דלא אתגזר ברש' אחרא' אמר רבי ונחמן בעשרה דרגין אשתכלל דכתיב בכל ביתי באמן הוא ולא באמן ביתי זכאה חולקיה דבר כש דמרה אסהיד כדון עליו אמר רב דימי והא כתיב ולא קם כבוא עוד בישראל כמשה ואמר ריב' בישראל לא קם אכל כ' אה קם ומנו כלעס' אל' ודאי אפיור קאמרתי אשתיק' כד אתא דר' בי' איתנו א' לילי קמיה האי מלס פתח ואמר קוטיפא דקרנטי אתערבא באפרסמוכא טבא תו' אלא ודאי כך הוא כ' אה קם ומנו כלעס' משה עוכדיו לעילא וכלעס' לתתא משה אשתמש בכתרא קדישא דמלכא עלאה לעילא וכלעס' אשתמש בכרתין תתאין דלא קדישין לתתא וכהוה גנוכא ממש כתיב ואת כלעס' בן כעור הקוסס הרגו כחרב' ואויס' דיתר זיל שאיל לאתכיה' אתא רבי ווסי ונסך ידיו אמר הא חמודא דלכאי נסך לכר' דהכא משמע דאית עלאי' ויתתאין ימיכא וזמאלא רחמי דוכא ישראל ועפ' ושראל משתמשין בכרתו' עלאין קדישין ע'ז' בכרתו' תתאין דלא קדישין אן דימוכא ואלן דשמאלא ועכ'פ' מתפרשין כבואי עלאין מכבואי תתאין כבואי דקודשא מכבואי דלאו דקודשא אר' יהודה כנוכא דהוה משה

בוע לרף בל'ב
 ב' ת' עכ'פ'
 א' ו' א' א'
 ב' ק' מ' מ'
 א' ו' ש' א' ע'
 ג' מ' מ' ע'
 א' ע' א' י'
 א' ע' א' י'
 א' ע' א' י'
 א' ע' א' י'
 א' ע' א' י'

ע' ד' ב' ל' ר' א' מ' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' Q' R' S' T' U' V' W' X' Y' Z' a' b' c' d' e' f' g' h' i' j' k' l' m' n' o' p' q' r' s' t' u' v' w' x' y' z' 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

משה פרוש מכל כתיביו בכבואה קדושים עלאה כך היה בלעם פרוש משאר כתיביו ומרשני
 בכבואה לראו קדושה תתאה ועכפ משה היה לעילא ובלעם לתתא וכמה דרגון
 מתפרשן ביכוונה אמר ר' יוחנן אר' וחקק משה הוה מהרהר ואמר שמה או ישראל
 וכלו בהאי עבודה קשה הוה וירא בסבלותם לפיכך וירא מלאך וי' אליו בלבתאש ובגו
 וירא והכה הסכה בווער באש ובגומ' כלומר משועבדים הם בעבודה קשה אבל והסכה'
 אוכנו אכלי זכאין אוכנו ישראל דקב' פרוש לון מכל עמין וקרא לון בנין דכתיב
 בניס אתם ליו אלדיוכם

פרשת וארא

ויקבר

אלדים אל משה ויאמר אליו אכיוני' וארא אל אברהם אל יצחק
 ואל יעקב באל שדי וגו' ר' אבא פתח בטמו ביי' עדו עד כי ביה
 וי' צור עולמוס' בטמו ביי' כל בני עלמא בעיין לאתתקפא ביה בקודשא ברין הוא
 זלמיהו רמכו דלהון ביה' או הכי מהו עדו עד' אל' בנין דיהא תקפא דבר כש
 באתר דזיהו קיומא וקשורא דכלא' וקארי עד ויהא אוקמוס' כמה דאת אמ' בכקר
 ואכל עד' והאי עד אתר דאחיד לכל סטרין לסטרא דא ולכטרא דא לאתקיימא
 ולא תקפרא קשרא די לא תעדי וסאי עד תיאוכת' דכלא ביה כלא עד תאות נבענ'
 עולם מאן אכון נבעו עולם לין אכון תרון אמהו נוקבי דאקרין עולם כלא מן העולם
 עד העולם יוכל ושמטה כל חד אקרי עולם וחלין אקרין נבעות עולם ותיאוכתא
 דילהון בהאי עד קיומא דכל סטרין י' מט' תיאוכתא דיוכלא לאעטרא ליה ולנבדא
 עליה ברכאן ולא רקא עליה מכוועין מתיקין הוה נאכה וראכה כמות צמן במלך שלמה
 בעטרה שעטרה לו אמו' תיאוכתא דשמטה לאתברכא מניה ולא תכהרא מניה ודאי
 האי עד תאות נבעות עולם איהו בנין כך בטמו ביי' עדו עד דהא מתמון ולעילא אתר
 טמור הוא וגכוו דלא יכיל לאתדבקא אתר הוא דמניה כפקו ואכטוירו עלמין הוה
 כי ביה י' צור עולמו' והוא אתר נכוז וסתי' ועל דא בטמו ביי' עדו עד' עד הכא אית
 דשו לכל בר כש לאסתכלא ביה' מכאן ולהלא' לית ליה רשו לכר כש לאסתכל ביה דהא
 איהו נכוז מכלא ומאן איהו וי' דוד דמתמן אכטוירו עלמין כלהו ולית מאן דקאויס
 על ההוא אתר' אמר ר' יהודה קרא אוכח עליה דכתי' כי שאל כל לומיה דאסוני וגו'
 עד הכא אית רשו לכר כש לאסתכלא מכאן ולהלא' לית מאן דוכיל למויקס עליה'
 דא בטמו ביי' עדו עד כל יומיו דבר כש בעי לאתתקפא ביה כקב' דהכי אמר דוד
 אלדי בך בטמתי אל אבוסה אלי עלצו אויבי לוי' ומאן דשוני ביה כטמוניה ותוקפיה
 כדקא יאות לא יכלין לאבאשא ליה כל בני עלמא' דכל מאן דשוני תוקפיה כשמא
 קדישא אתקייס בעלמא מט' בנין דעלמא כשמיה קדישא אתקייס הוה כי ביה וי'

צור עלמי ציור עלמין דהא בתרין אתון אתכרון עלמין עלמא דין ועלמא דאתי
עלמא דא בדוכא אתכרי ועל דוכא קיימא ההד בראשית ברא אלדים מט בנין
דיתכסגון כביכשא בדוכא ולא יפקון מארמא לכר תה וידבר אלדים אל משה
גזרת דוכא דקיימא עליומה כתיב לעילא וישב משה אל אד באלף דלת כון יוד
קמו תוקשא דמשה בשירותא דכסאותיה לא כח רומיה בהאי אתר אמר אד
למה הרעתה לעם הזה וגו' ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והנל
לא הנלת את עמך ומאז הוא דיימא כדן אלא משה ורע דהא דרבא אמר א עלאה
זמון ליה אמר ר' יצחק בשותא דאתיהיב ליה בותא פקיד ליה כבד כס דפקיד
בוטעה ואמר כל מאן דבעי בלא דמילוי אוקי סבי משה לביתיה קאמר ולא דמיל

ווידבר אלדים בזירת דוכא בגין כך ויאמר אליו אביו דרבא אחרא דרממי והכא
אתקשר בלא כמדא דוכא ורממי ההד ויאמר אליו אביו י' ארש או כתיב וידבר
אלדים אל משה אביו והכא אמר הכי אלא לא כתיב אלא וידבר אלדים אל משה
בקדמותא ולבתר ויאמר און אביו ו' למשמע דרבא בתר דרבא ויאמר רבי יוסי משה
אלמלא דהוה מאריה דבותא איש האלדים אתענש על מה דאמר אבל כגונו האי לא
אתענש לכר כס דככל ליה קטטה בדכיתיהו ואמר לה מלון שראת הוא לא תרעמא
כיון דשארית מלה הוה תמן מלכא כטל מלכא מלה והיא שתקת ופסקת למללא
אמ' ליה מלכא וכילא ידעת דאכא הוא מלכא ומקמי מלילת מלון אלון כב וכול אוק
הכי משה וישב משה א' ו' ויאמר אד למה הרעתה וגו' מיד וידבר אד' אל משה שארו
לא תרעמא מיד כטל מלכא מלה ויאמר אליו אביו ו' ולא ידעת דאכא הוא מלכא
ומקמאי מלילת מלון אלון

וארא

אל אברהם אל יצחק ואל יעקב כאל שני אמאי שני שמה הכא
מלון דלעילא אלא למלכא דהוה ליה בריתא דלא אתנסובת והוה
ליה רחומא כד בעי מלכא למללא בההוא רחומא משדר לברתיה למללא עמיה והוה
מלכא על ידא דברתיה ממליל עמיה אתא זמא דברתיה לאתנסבא ההוא יומא
דאתנסובת אמר מלכא קרון לה לברתי קרוסופיכא מטרונותא עד הכא מלילכא
בידך למאן דמלילכא מתאן ולהלאה אכא אימא לבפלך והוא יומא למאן דאנטרוך
ליומין אמר לה בעלה מלון קמי מלכא עד דהוה שראת למללא כטל מלכא מלה אמ' לה
ולאו אכא מלכא דער יומא דא לא מליל אונש עמו אלא על ידא דברתי עד לא
אתנסובת ואכא יהיכא לך ברתי ומלילכא עמך באתגליא מה דלא עבדכא לאתרא
כך וארא אל אברהם וגו' באל שדו כד איהי בכיתי ולא אתנסובת ולא מלילו עמו
אכפין באכפון כמה דעבידנא לך ואת בשרותא דמלוך מלילת לברתי קמאי מלון
אלון בנינו כך וארא א אברהם וגו' באל שדו ושמי ו' לא כודעתי להם למללא עמון
בדרגא דא דעמך מלילכא ר' יוסי פתח לדוד מזמור לוי הארץ ומלואה תכל ויושבי
בה הארץ דא ארעא קדושא דישראל דאיהי קיימא לאתקייא מניה ולא תברכא
מניה בקדמותא ולבתר מניה אשתקי עלמא בלא תכל ויושבי בה דא שאר ארעאן
דשתאן מניה מנא לן דכתיב והוא ישכנו תכל כדק' כי הוא על וימים יסדה אלון

מצעה עמודיב דארעא סמוכא עליוהו ואיכונ מצעה ימויב ויס כנרת סלטא עליוהו
 אמר ר' יהודה לא תימא דסלטא עליוהו אלא דאתמלייא מניוהו ופגל כהרות וכוונס
 מאן איכונ כהרות אלא כדא כסאוי כהרות קולב ושאו כהרות דכיס איכונ כהרות כדא
 ונהר יונא מעדן להסקות את הגן ובנין כך ועל כהרות וכוונס תמ האי ארץ אקרו
 יעקב דאיהו ישראל אחאי לא שליט על דא כמשה דהא כתיב וארא אל אברהם אל
 ונחק ואל יעקב באל שדו ולא יתור אלא יעקב הא אוקימא בטל ביתא דלתתא
 ואסתביק מניה ביתא דלעילא ועב ביתא דלתתא אתקין ביתא דלעילא בתריסר
 שביסין כסבעין עכפין והא אוקימה משה בטל ביתא דלעילא וסביק ביתא דלתתא
 ונד כתיב ביעקב באל שדו באל שדו מילל עמיה קבא ולא יתור וסמוי לא נודעתי
 להם למללא עמהון כדרגא דא דאיהו עלאה

וארא

אל אברהם אל ונחק ואל יעקב אמר ר' חייא תושבחן דלכהן
 יעקב הוה דהוא שלימו דכלא ככלהו כתיב אל אברהם אל ונחק
 וביה אתוסף את חד דכתיב ואל יעקב אתוסף ביה ו' לאחזאה דאיהו שלימו יתור
 מכלהו ועס כל דא לא זכה לאשתמשא ביה כמשה וגם הקימותי את ברותי אתם
 לתת להם את ארץ כנען בגין דאתגורו דכל מאן דאתגור ריות ארעא דהא לא
 ריות ארעא לא נדיק וכל מאן דאתגור אקרו נדיק דכתי ועמד כלס נדיקים לעולם
 ורסו ארץ כל מאן דאתגור ונטור האי את קיימא אקרו נדיק תמ מן ווסף דכל
 וימוי לא אקרו נדיק עד דכטור ההוא ברות את קיימא קדושא כיון דכטר ליה אקרו
 נדיק ווסף הנדיק ר' שמעון הוה יתיב וימא חד ורבי אלעזר כריה עמיה אמר רבי
 אלעזר האי קרא דכתיב וארא אל אברהם אל ונחק ואל יעקב וגומר מהו וארא
 ואדבר מבני ליה אמ' ליה אלעזר ברי רזא עלאה ביה ו' תמ אית בוונכין דמתחזין
 ואית בוונכין דלא מתחזין ואלין איכונ רזא עלאה דמהימנות וכבי כשא לא ידעין ליה
 ולא מסתכלין ביה ומתחזין לא זכה בהו כר כש עד דאתו אבהן וקיימו עליוהו
 ועל דא כתיב וארא דחמו איכונ בוונכין דאתגליין ומאן בוונכין דאתגליין איכונ דשדו
 דאיכונ בוונכין בחיזו עלאה ואלין אתחזין ובוונכין דלעילא סתימין דלא אתחזין לא
 קאים אוכיס עליוהו כר ממשא ועל דא כתי וסמוי לא כודעתי להם לא אתגליתין לון
 דבוונכין עלאין ואוי עימא דלכהן לא הווי ידעו בהו לא הווי ידעו מבו איכונ דאתגליין
 כתי ויהמסכילום וזהירו כזהר הרקיע ומנדיקי הרב' ככביב לעולם ועד ויהמסכילום
 וזהירו מאן איכונ מסכילום אלא ההוא חכם דוסתכל מברמיה מלין דלא יכלו בני
 כשא למללא כפומא ואלין אקרונ מסכיל' וזהירו כזהר הרקיע מאן זהר הרקיע דא
 הוה רקיעא דמשא דקיימא באמצעותא והאי זהר סתי ולא אתגלויא וקיימא על
 ההוא רקיעא דאתחזין ביה בוונכין ואיכונ בוונכין אעב דאתחזין ביה לא זהרו כזהר
 דאיכונ בוונכין סתימין תמ ארבע כהורין איכונ תלת מנייהו סתימין וחד דאתגלויא
 כהורא דכהיר כהורא דזהר ונאכונ כהורי כזהירו דמתיא בככו כהורא דארבונא
 דכטול כל כהורין כהורא דלא כהיר ואסתכל לכו אלין וכטול לון ואתחזין איכונ
 כהורין ביה כעששתא לקבל שמשא ואלין תלת דקאמרן כתימין וקיימין על האי
 דאתגלויא

אין כהן שמיאל
 באמת לבנות
 באמת לבנות
 וכלפיך אל
 עמ' ו' אשכ
 בשביל וס' זית
 בשביל זלתי
 בשביל ופגל
 אע"כ כמשה
 תלמי ובמרה
 מניחא ובמרה
 כ הוא מספיק
 כ ביער כהן
 כעמך והאשכ
 כ אע יתך דש
 כפניא ככבא
 וכיה במארו וס'
 כפניא מל אשכ
 אע"כ מספיק
 אימל ככ עשא
 כע"כ אהלך ילע
 ככה קינט חוב
 אורח כפניא

קתן צניו כשטל כשורה צב"ם וכשעט בשביל יתן שכן כיה מול משמעבא בלב
 חקיקתה וביה אלתיב מתהוב אשכמאניע לאו נחת ואת יבו עבט פתוחה
 מת אשכמאניע לאו נחת ופלי אה"כ אע"כ צ"ב

דאתגלויה ורזא דא עינא בעינא אית גוונין דאתגלוין רשימין ביה וכלהו לא מודהרין
 בגין דקיימי בכהורא דלא כהיר ואלין איכונ בגוונא דאיכונ סתימין דקיימי עלייהו
 ואלין איכונ דאתחזוין לאכסן למכדע איכונ סתימין דמודהרין מגו אלין דלא מודהרין
 ואיכונ דמודהרין ואיכונ סתימין אתגלוין ליה למסה כההוא קניצא דיליה ואלין
 קיימי על איכונ גוונין דאתחזוין ביה בעינא ורזא דא סתים עינך ואסמך בגלך
 ויתגלוין איכונ גוונין דכהרן דמודהרין ולא אתייהיב רשומימתימא לא בעייכין סתימין
 בגין דאיכונ סתימין עלאין דקיימי על איכונ גוונין דאתחזוין דלא מודהרין ועל דא
 קיימין משה וכה באספקלריא דכהרא דקיימא על ההוא דלא כהרא שאר בני עלמא
 בההוא אספקלריא דלא כהר ואכסן הוה חמאן גו אלין גוונין דאתגלוין איכונ סתימין
 דקיימי עלייהו דלא כהרין ועל דא כתיב וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב כאל
 גדי באיכונ גוונין דאתחזוין ושמי וילא כודעתי להם אלין גוונין עלאין סתימין
 דזכה בהו משה לאסתכלא בהון ורזא דעינא סתים וגיליא סתים חמי אספקלריא
 דכהרא אתגלויה חמי אספקלריא דלא כהר ועל דא וארא באספקלריא דלא כהרא
 דאיהו באתגלויה ביה כתיב ראייה באספקלריא דכהרא כתיב ביה ודיעה דכתיב לא
 כודעתי אתו רבו לעזור ורבי אבא וכסקו ידויה ככה רבי אבא ואמר ווי כד תסתלק
 מעלמא וועתאר עלמא יתים מוכך מאן ויכל לאסהרא מלין דאורייתא פתת רבי אבא
 ואמר ואמרתם כה למי ואתה שלום וכיתך שלום וכל אשר לך שלום ואמרתם כה
 למי וכי דוד לא הוה ודע ביה כככל דאיהו אמר בנייה ואמרתם כה למי לא הוה
 יומא וימא טבא דרה הוה וקבה ותיב ברינא על עלמי ובגין קבה קאמר ואמרתם
 כה למי לקצרא כה למי דכל חיינ ביה תליין ואתה שלום מאי ואתה אתה מבעי
 ליה אלא כלא לקבה קאמר בגין לקצרא קצרא דמהימנותא דקרא יאות מכאן
 אוליפנא דהא לבר כש חייבא אסוי לאקדמא ליה שלם ואוי אנטרין יקדים ליה כדוד
 דברין ליה לקבה ואתחזו דבנייה קאמר ואוי תימא דרמאות הוה לאו דהא כל
 מאן דסליק ליה לקבה ואתחזו דבנייה קאמר לאו רמאות הוה ומאן דאקדים
 שלם לזכאה כאילו אקדים ליה לקבה כש מר דאיהו שלמא לעילא ותתא

וארא

ר' חזקיה פתח אשרו אדם לא יחשוב וילו עון וגו' כמה איכונ בני
 נשא אטומין דלא ידעין ולא מסתכלן על מה קיימין בעלמא דהא קבה כד ברא עלמא
 עבד ליה לבר כש בדיוקנא דיליה ואתקין ליה בתקוני דהא כד אתברו אד מעברא
 דמקדשא דלתתא אתתקן וארבע סטרי דעלמא אתחברו כההוא אתר ואיכונ
 ארבע סטרין דעלמא אתחברו בארבע סטרין דאיכונ וסודא דעלמא אסר רוח מים
 ועבר ואתחברו בד סטרו עלמא ואתקין מבייה קבה מד גופא תקונא עלאה
 ויהי גופא אתחבר מתרין עלמין מעלמא דא תתאה ומעלמא דלעילא אמר רבי
 סמעון תא חזי ארבע איכונ קדמאי רזא דמהימנותא ואיכונ אכהן דכלהו עלמין
 ורזא דרתיכא עלאה קדישא ואיכונ א"ס רוח ומים ועבר אלין איכונ רזא עלאה ואלין
 איכונ אכהן דכלהו עלמין אכהן דכלא ומאיכונ כפקין זהב וכסף וכאזת וכרזל ותמות
 אלין

אלג מתכאן אמרכין דדמיון לון כנווכא דאלין תם אש רום ומוס ועפר לון איכון
 קדמאי ושרשין דלעילא ותתא ותתאין ועלאין עליהו קוימין ואלין איכון ארבע
 לארבע סטרי דעלמא וקוימין בארבע אלין כפון ודרום ומזרח ומערב אלין איכון
 ארבע סטרי דעלמא וקוימין בארבע אלין אש לסטר כפון רום לסטר מזרח מים
 לסטר דרום עבר לסטר מערב וארבע אלין בארבע אלין קטירין וכלהו מד ואלין
 עכדו ארבע מתכאן דאיכון זבכ ונסף וכמשת וכרזל הא איכון תריסר וכלהו מד
 תם אש הוא שמאלא לסטר כפון דהא אש תוקפא דממיותא ביה ויכיסו דיליה
 תקיף ונפון בהפוכא דיליה הוא ואתמויב מד כמד ואיהו מד מים לימוכא והוא
 לסטר דרום וקבה למכרא לון כמדא עכיד מוגא דא כמוגא דא כפון איכו קר ולמ
 אשא חס ויבש אמלף לון לסטר דרום דרום איכו חס ויבש מים קרים ולמים וקבה
 מויג לון כמד כפון מים מדרום ועלאין כגו כפון ומכפון נבדי מוא כפון אשא מכפון
 ועאל בתוקפא דדרום ומדרוכ כפון תוקפא דממיותא לעלמא בנין דקבה אוזיף
 דא כדא וכל מד ומד אוזיף למכריה מדיליה כדקא חזו ליה כנווכא דא רום ומזרח
 בנין דוויזף כל מד למכריה ואתכליל דא כדא לאתמכרא כמד תם אשא מסטרא
 דא מים מסטרא דא ואיכון מחלוקת עאל רום ביכויהו ואחיד לתרין סטרין ההד
 ורום אלדים מרחפת על פני המים דהא אש קאים לעלא כסטרא דא ומים קוימי
 על אפי ארעא רוחא אעיל ביכויהו ואחיד לתרין סטרין ואפריש מחלקת עבר מים
 קוימו עליה ורוחא ואשא ומקבלה מכלהו כחולא דלתתא אלין דקוימו עליה תם רום
 ומזרח מזרח חס ולמ רום קר ויבש סטרא דאיהו יבושא אחיד
 באשא סטרא דאיהו קר אחיד במיא ועל דא אככים ביכויהו
 ואפריש מחלקת דאשא ומוא עבר איכו קר ויבש ועל דא מקבל
 עליה כלהו וכלהו עכדי ביה עכידתויהו ומקבלא מכלהו לאפקא
 בחיליהו מווכא לעלמא בנין דמערכ אתאחיד עברא דאיהו קר
 ויבש כפון דאיהו קר ולמ דהא קרירא אתאחיד בקרירא כבכ
 כפון אתאחיד במערכ כסטרא דא דרום דאיהו חס ויבש בההוא
 ויבשותא דיליה אחיד ליבשותא דמעב כסטרא אחרא ואתאחיד
 מערב כתרין סטרין וכן אתאחיד דרום כמזרח דהא ממיותא
 דדרום אתאחיד ביה כממיותא דמזרח ומזרח אתאחיד ככפון
 דהא למותא דיליה אתאחיד כלמותא דכפון השתא אשתכח
 דרומות מזרחות מזרחית כפוכית כפוכית מערבית מערבית
 דרומית וכלהו כלילן דא כדא לאשתלשלח חד כמד כפון עכיד
 דהכא מסטרא דתוקפא דאשא אתעכיד דהכא והיינו דכתיב
 חפון זהב ואתה אש אתאחיד בעפר ואתעכיד דהכא והיינו
 דכתיב ועפרות זהב לנו והוא דא שנים כרוכי זהב מים אתאחיד
 בעפר וקרירותא כלמותא עכיד כסף השתא הא עבר אתאחיד
 בתרין סטרין כזהב וכסף ואתייבש ביכויהו רום אחיד למי ואחיד
 לאש

תמים כמא דאמר
 רום קר ויבש שאכ
 עבר רום טוים
 בטבעים אבל יא
 כי רום חס ולמ
 ואכ כוכל לומר
 דאחיד רום לתרי
 סטרין אש חס
 ויבש ורום חס ולמ
 סטרא דאיהו חס
 אחיד באש וספ
 דאיהו למ אסוד
 במיא ואפריש ע
 מחלוקת דאשא
 ומיא עבר איכו
 קר ויבש ומי קרי
 ולחיו ומטרא דקר

אחוד צעצער
 בעטרא דקר
 אשתכח דעפר
 מקבל עליה כלה
 בנין כך אחוד
 לתרין סטרין
 דהא אש חס ויבש
 מים קר ולח עב

לאש ואפיק תרין כחד דאיהו עין כחשת קלל . ועפר דקאמרן כד
 איהו בלמודוי ביבישו וקרירו דיליה נפיק כרזל וסימניך אב קהה
 הכרזל וגומ' . והאי עפר אתאחוד בכלהו וכלהו עכדין ביה כנוכח
 דילהון . תח כלא עפר לית רבס וכסף וכחש דהא כל חד וחד אחויף
 למכריה מדיליה לאתקשרא דא כדא ואתאחוד עפר בכלהו בנין
 דתרין סטרין אחידן ליה . אשא ומווא ורומא אתקריב ביה בנין
 אליו תרין ועביד ביה עכודתא . אשתכח דכד אתחבר עפרא
 בהדיהו עכוד ואוליד עפרא אחרנין כנוכח דילהון . כנוכח
 דרובס אוליד עפרא סוספיתא ורוקא דאיהו כנוכח דהכח ממע .

כנוכח דכסף אוליד עופרת . כנוכח דכחשת אוליד קסוטר דאיהו כחשת זוטא .
 כנוכח דכרזל אוליד כרזל וסימניך כרזל בכרזל יחד . תח אש רוח מוס ועפר כלהו
 אחידן דא כדא ואתקשרן דא כדא גלא הוי כהו פרודא . ועפר דא כד איהו אוליד
 לכתר לא מתקשרן דא כדא באינון עלאי כד'א גומסס ופרד והיה לארבע ראשי כלין
 הוי פרודא . בנין דהא עפר כד איהו אוליד כחילא דתלת עלאי אפיק ארבעה כהרין
 דתמן משתכחוי אכני יקר וכאתר חד אינון דכתיב סס הכדלח ואבן השסה . ואלין
 אכני יקר אינון יב' ואינון לר' סטרי עלמא לקביל תריסר שכטין דכתיב והאכניס
 תהיון על שמות כנוש'רל שתיס עזרה על שמות . ולין תריסר בקר דאינון תמות
 ומא' . תח כל ארבעה סטרין עלאין דקאמרן אעב דמתקשרן דא כדא ואינון קיומא
 דלעילא ותתא קיומא דעלמא יתיר רוח בנין דכלא קיומא בכיניה וכפשא לא קיומא
 אלא כרומא דאי גרע רומא אפילו רגעא חדא כפשא לא ויכלת לאתקיומא ורזא דא
 כתיבס כלא דעת כפס לא טוב . כפשא כלא רומא לאו איהו טוב ולא וכלא לאתקיומא
 ותח אינון תריסר דקאמרן דאינון תריסר אכנין אינון תריסר בקר דתמו ומא בנין
 כך כטלו אינון תריסר כשיאי כל הכקר לעולה שמי עשר וגו' וכלא דזא עלאה הוא ומאן
 דיוטגח כמלין לין יטגח כרזא דחכמתא עלאה דעקר דכלא ביה . ארש הא דאמר ר'
 חזקיה דכד כרא קב' . לאדם מעפרא דמקדשא דלתתא אתברו מעפרא דמקדשא
 דלעילא אתייהוב ביה בשמתא כמה דכד אתברו מעפרא דלתתא אתחברו ביה
 תלת סטרין יסודי עלמא אכני כמי כד אתברו מעפרא דלעילא אתחברו ביה תלת
 סטרי יסודי עלמא ואשתתליס אדם . והאי דכתיב אשירי אדם לא יחשוב וי' לו עון
 ואין כרומו רמיה . אומתי לא יחשוב וי' לו עון בזמן דאין ברומו רמיה . תח משה
 אשתלוי יתיר מאכהן בנין דמליל עמיה קב' מדרב' עלאה יתיר מכלהו ומשה פכומא
 דכוי מלכא עלאה היה ועל דא כתיב וארא אל אברהם וגו' והא אוקימנא מלי .

לכ

אמר לכני ישראל אכני וי' והנאיתי אתכם ר' יהודה אמר האי קרא אפכא
 הוא דכתיב והנאיתי אתכם מתחת סבלת מצרים בקדמיתא . ולכתר
 והנלתי אתכם מעבדתם . ולכתר ובאלתי אתכם . הוה ליה למיומר מעקרא ובאלתי
 אתכם ולכתר והנאיתי אתכם . אלא עקרא דכלא בקדמיתא כעא קב' לכשרא לונ'
 בשכחא דכלא בקדמיתא . אר' יוספי והא שכחא דכלא ולקחתני אתכם לי לעם והייתג
 לכס

לכם לאלדים ואמר ליה לכתר . אלא בההוא זמנא לית להו שבחא אלא ויבאה .
 דאזיכור דלא יפקון מעבודתהון לעלמין בנין דהוון סמאן תמן כל אסירי דהוון בוכויהו
 מקצרי לון בקשרא דחרשו ולא וכלון לאפקא מכויהו ולעלמין . ובנין כך מה דחביב
 עליוהו מכלא אתבשרו ביה . ואי תימא דהא כפסו חיליהון בתרייהו לאבאשא לון
 כמכו והלתי אתכס מעבודתס ואי תימא דהא יפקון ויטפזון ולא יבא לון פרוקא
 תל וגאלתי אתכס בזרוע בטויה :

רעיא מהימנא

ולקחתי

אתכס לוי לעס והויתי לכם לאלדים וידעתס כי אכיוו לדיכ וגו'
 פקודא דא קדמאה דכלפקודין . ראשיתא קדמאה דכל פקודין
 למכדע ליה לקבא בכללא למכדע דאית שליטא עלאה דאיהו רבון עלמ' וכרא עלמין
 כלבו שמיא וארשא וכל חיליהון . ודא איהו בכללא וסופא דכלא כפרטא למכדע ליה
 כפרט וכלל איהו רישא וסופא רזא דכר ונוקבא ואשתכח בר כס' בהאי על א'
 דאיתנסק בכלל ופרט בהאי עלמא איהו כלל ופרט . תקפא דהאי עלמא איהו כלל
 ופרט ב'כ' ראשית' דכלא למכדע דאית לן שליטא דויין ואיהו רבון כל עלמין . וכרא
 ליה לבר כס' וצפרא ונפח באפיו כשמתא דחיי . ודא איהו בארמ' כלל' כד כפסו
 ישראל ממזרים לא הווי ידעי ליה לקבא כיון דאיתא משה לבכוייהו פקודא קדמאה דא'
 אוליק לון דכפ' וידעתס כי אכי יי' אלדיכס המוכיא אתכס וגו' ואלמלא פקודא
 דא לא הווי ישראל מהימנין בכל אינון טיבין וגבורין דעבד לון במזריים . פון דיצעו
 פקודא דא בארמ' כלל אתעבדו להון כסין וגבורין ולסוף מ' סנין דקא אשתדלו בכל
 אינון פקודי דאורית' ואוליק לון משה בין אינון דמתהבגי בארע' בין אינון דמתהבגי
 לבר מארשא כדון אוליק לון בארמ' ברמ' הה' וידעתהווס והשבות אל לככך . הווס
 דווקא מה דלא הוה רשו מקדמת דבא' . כי יי' הוא האלדים דא בארמ' פרט במלמ'
 דא כמה רזין וסתרין אית ביב' ודא וההוא דקדמיתא כלא מלה מדא דא בכלל ודא
 כפרט . ואי תימא דא כתיב וראתיי' ראשית דעת דא בארמ' פרט למכדע מאן איהו .
 יראתו א' דאית ליה לבר כס' לדמלא מניה עד לא יכדע אבל הכא כתיב וראשית דעת
 למכדע ליה דהא איהו ראשית' למכדע ליה בארמ' פרט ב'כ' פקודא קדמאה למכדע
 ליה לקבא בכלל ופרט וכרישא ובסופא ורזא דא אכי ראשון ואכי אחרון . אכי ראשון
 בכלל ואכי אחרון כפרט וכלא בכללא מדא ורזא מדא כיון דינדע דא בכלל ישליס
 כל שייפון . ומאן אינון רמח פקודין דאינון רמח שייפון דבר כס' . כיון דאשתליס כהו
 על האי בכלל כדנינדע בארמ' פרט דא איהו אסוותא לכלסווינדע כל יומי שתא
 דמתמכרן למיב' אסוותא לכל שייפין ודאי הכי הוא עלא ותתא שתא ונומין . ליליה
 יהבין אסוותא לכל שייפין עלא . בזמנא דשייפין אריקו ברכאן לוי' שתא כדון
 אסוותא ומיין תליין עלאין מל' עלא ואתמליין מכלא מאן גרים לון יומי שתא . אוק'
 הכימיו לתתא כד בר כס' ישליס גופיה באינון פקודין דאורייתא ליתלך כל יומיא דלא
 איתוי' לאתברכא מניה וכד אינון אתברכאן מניה כדון מיין ואסוותא תליין עליה
 מל' עלא . מאן גרים ליה אינון יומי שתא אינון מד כמה דאתברכאן מל' עלא מרזא

לאדם הכי כמי שתברכאן מתתא מרוא לאדם וכאין אינון ישראל בהאי עגלמא בלין
פקודין לאורייתא דאקרין אדם דכתוב אדם אתם איתב קרויין אדם ועצו לא
אקרין אדם ובגין דישראל אקרי אדם לון לאשתללא באינון פקודין לאורייתא
למיהו כלתא ד ברוא לאדם כד יתב קבא אורייתא לישראל על טורא דסיני מלה
קדמאה איהו אככי אככי סלקא לרוין עלאין ויהא איהו רוא דפקודא קדמאה
למכדע ליה בכללא בגין דכתוב אככי קא רמין דאיתאלהא שליטא עלאה דאיהו
פקודא קדמאה בכלל בפרט בגין דכתיב לדין דא פרט פקודא קדמאה דאנטריך
למכדע ברושא ובסופא כמה לאוקימא עב

וידבר

משה בן אל בני ישראל ולא שמעון משה מקצר רוח מאימקצר
רוח אמר רבי יהודה ללא הון כפישו ולא הון לקיטו רומא אמר
ר' שמעון מקצר רוח דעד לא נפק ויבלא למיהב לון כפשו רוחו בתראה גז לא שליטא
למעבד מימוסוי וכדון הוה עאקו דרומא ומאן איהו רוח בתראה דקאמרין תא חזי
כתוב הן בני ישראל לא שמעון ואיך ישמעון פרעה ואינון ערל שפתים מאי ואינון ערל
שפתים והא בקדמיתא כתיב לא איש דברים אככי וגו' כיכד פה וככד לשון אככי
וקבא הוה אותב ליה מי שם פה לאדם וגומר והוא אמר ואככי איהו עם פוך סד
ללא הוה בן והשתא אמר ואינון ערל שפתים אי הכי אן הוא מלה דאבטמ ליה קבא
בקדמיתא אלא רוא איהו משה קלא ודבור דאיהו מלה דליה הוה בגלותא והוה
אטיס לפרשא מלן אמר ואיך ישמעון פרעה כיגוד דמלה דלי איהו בגלותא דליה
דחא לית לי מלה הא אכא קלא מלה גרע דאיהו בגלותא ועל דא שתף קבא לאהרן
בהדיה תא חזי כל זמנא דדבור הוה בגלותא קלא אסתלק מניה ומלה הוה אטיס בלא
קול כד אתא משה אתא קול ומשה הוה קול בלא מלה כיון דהוה בגלותא וכל זמנא
דדבור הוה בגלותא משה אויל קלא בלא דבור והכי אויל יעד דקריבו לטורא דסיני
ואתעיבת אורייתא ובההוא זמנא אסתבר קלא דדבור וכדון מלה מליל ההד
וידבר אלדים את כל הדברים האלה וכדון משה אשתבח שלים במלה כדקא יאות
קול ודבור כחדא בשלימו ועל דא משה אתרעים דמלה גרע מכיה בר ההוא זמנא
דמליל לאתרעמא עליו בזמנא דכתוב ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך מיד וידבר
אלדים אל משה תא חזי דהכי הוה שרא מלה למללא ופסק לה בגין דעד לא מטא
זמנא דכתוב וידבר אלדים דפסק ואשתלים מלה אחרא ההד וואמר אליו איני
בגין דדבור הוה בגלותא ולא מטא זמנא למללא ותא חזי בגיני כך משה לא הוה שלים
בקדמיתא דהכי אתא דאיהו קול ואיתי בגין דבור לאפקא ליה מן גלותא כיון דפסק
מן גלותא ואתתברו קול ודבור כחדא בטורא דסיני ואשתלים משה ואתסי ואשתבח
קול ודבור כחדא תא חזי כל יומין דהוה משה במצרים דביצא לאפקא מלה מן גלותא
לא מליל מלה כיון דפסק מן גלותא ההוא מלה דאיהו דבור אכסיג ודבר לון לישראל
אבל לא מליל יעד דקריבו לטורא דסיני ופתח באורייתא דהכי אתתחו ואי תמא כי
אמר לדין פן יכמה היצט לא כתוב כי דבר לא כי אמר דאיהו רעותא דלכא כחשאי
והא אוקימא

וידבר

אלדים אל משה ויאמר שווי אנו יי' ר' יהודה פתח קמתי אנו לפתוח
 לדודי ודודי חמק עבר וגו' תא חזי כנסת ישראל כד איהי בגלותא
 קלא אסתלק מניה ומלא אסתבך ואי אתער מה כתוב ודודי חמק עבר דהא
 אסתלק מניה ופבקה מלא כדא וידבר אלדים אל משה ופבקה ושעיק לבתר אשלים
 קלא ואמר ויאמר אלי ואני יי' וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב ביעקב תוספת
 ואו דאיהו שלימו דאבהו כדא אלדי אברהם אלדי יצחק ואלדי יעקב ביעקב
 תוספת ואו אמר ר' יוסי אי הכי הא כתב אנוי אלדי אברהם אביך ואלדי יצחק
 הא ביצחק תוספת ואו אל שפיר הוה בגין דיעקב הוה קיים ואכליל ליה ליעקב ביצחק
 דהוה מית דהא בעוד דבר כש איהו קיים בהאי עלמא לא אדכר עליו שמא קדישא
 ועל דא אכליל ליה ביצחק השתא דמית יעקב אתא מלא באתריה דהא הוא
 דכתיב וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב בתוספת ו' באל שדי אתמונא לבו מגו
 אספק לריא דלא נהרא ולא אתמונא מגו אספק לריא דנהרא ואי תימא דהא
 אשתמשו בנוקב בלמוד ולא יתיר תא חזי דלא אתפרשן לעלמין ההד וגם הקימותי
 את בריתי אתם דהא ברית אתמבר עמה מקב' אית ליה לבר כש למילף דהא איהו
 קאמר דלא פרו' לון דכתיב באל שדי וכתיב גם הקימותי את בריתי אתם בגין לקיימא
 קיומא ביחודא חד' וגם הקימותי את בריתי אתם הא אתמר מאן דזכי לברו ירית
 לארעא ר' חייאור' יוסי הוו שכימי יומא חד קמיה דר' שמעון

פתח

ר' שמעון ואמר גורו לכם מפני חרב כי חמה עונות חרב למען תדעון
 שדון שדון כתוב גורו לכם מפני חרב מאן חרב דא חרב נוקמת
 נקם ברית דהא האי חרב קאים לאסתכלא מאן דמשקר בברית דכל מאן דמשקר
 בברית נוקמת דנקמין מניה האי חרב הוא הדא הוא דכתיב כי חמה עונות חרב
 מאי טעמא בגין דמאן דמשקר בברית פריש תיאובתא ולא כטור מאן דנטיר ולא
 יקוב לאתריה דהא לא אתער לגבי אתריה וכל מאן דנטיר ליה להאי ברית איהו
 גרם לאתער האי ברית לאתריה ואתברכין עלאין ותתאין מאן אתער האי
 ברית לאתריה כד אשתכחו זבאין בעלמא מנא לן מהכא דכתיב וגם
 הקימותי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגוריהם מאי
 מגוריהם כמה דאת אמר גורו לכם מפני חרב בגין דאיהו אתר דאשדי מגור
 בעלמא ועל דא גורו לכם מפני חרב אשר גרו בה מיומא דאתקריבו לגבי
 קדשא בריך הוא דחילו בה דחילו ודחילו עלאה בה למיטר פקודי דאי בהאי לא
 יסדי דחילו על רשיה דבר כש לא דחיל ליה לקודשא בריך הוא לעלמין תא חזי
 באתגרותא דלתתא כד אתגרו ישראל לגביקב' ונזומו לקבליה מה כתוב ואזכור
 את בריתי דהא בברית הוי זכור וכדון תיאובתא לאתקשרא כלא בקשורא חד'
 כיון דהאי ברית אתער הא קשורא דכלא אתער ואזכור את בריתי לאזכורא ליה
 באתריה ועל דא לכן אמור לבני ישראל אנוי'

וידבר

יי' אל משה ואל אהרן ויגוס אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים
 רבי יוסי אמר אל בני ישראל לדברא לון בהמת כדקא חזי

ואל פרעה לאסגה ביה יקר והוקמוהו: אמר ר' יוסא אמאי במיך הכא חלה ראשי
 בית אבותי: אלא אמר ליה קב"ה דברו לון לבני ישראל בכמת דאעב דאונון יתבי
 בפולחנה קשיא מלכין בני מלכין אינון: אלה ראשי בית אבותם אין דאתממירישי
 בית אבהן אינון: אמר ר' חייא דכלהולא שקרו כימוסיהון ולא אתערבו בעמא אחרא
 אלן אינון קיימו בדוכתייהו קדושא ולא שקרו לאתערבא בהו במצראי: אמר ר'
 אחא בגין לאיתת' למטה ולאחרן דאינון אתמוזן לאפקא להו לישראל ולמללא לפרעה
 ולרדאח ליה בחוטרא בגין דבכל רישיהון דישאל לא אשתבא בוותיהו: תא חזי
 ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטאל לו לאשה ותלד לויאת פונתם אלה ראשי
 אבות הלויים: ובינה ראשיהוא הוא בלמודוי הוה: אלא בגין דפנתם קיים כמה לפין
 ורבוזן מישראל והוא קיים לראשי אבהן ליואי בתים ביה מלה: תו ותלד לו את פנתם
 אלה ראשי אובדא דרישי ליואי אשתבא ביה ומה דאינון גרעו ואתקדו הוא אשלים
 ורונח כהונתא דילהון ושריף ביה בטטוקא דתרווייהו אובדא דרישי ליואי אשתבא
 ביה: גמזן כינהו כד ואביהוא: אינון פרישו את קיימא מתתריה והוא אתא ומבר
 לון: בגין כך אתיהיב ליה ירותא בתרווייהו: ואדבר הכא על מה להווי לבתר: ואי
 תימא אמאי אדבר הכא פנתם אלא מתא קב"ה לאהרן בשעתא דאמר ואזכור הית
 בריתי דומיכו תדין בבוהי דאהרן לאפמא ליה להאי ברית והשתא דקא משדר ליה
 למצרי' בעא לאעברא ליה: פיון דממא דקאים פנתם וקיים ליה להאי ברית באתריה
 ואתקין עקימא דילהון מיד הוא אהרן ומטה: אמר קב"ה השתא הוא אהרן איהו
 דקדמיתא: הוא אהרן ומטה אשר אמר יי להם הוויאו את בני ישראל וגו': הוא אהרן
 ומטה: הכ אהרן ומטה מכע ליה: אלא לאכללא דאבדא רמא במיא: הוא
 מטה ואהרן לאכללא מוא ברושא ועל דא כתוב הוא ולא הס: רבי אלעזר ור' אבה
 הוו שכימו ליליא חד כבי אוספיוזיהו בלוד קמו לאשתדלא באוריתא: פתח ר' אלעזר
 ואמר וידעת היום והשבות אל לבבך כיוי הוא האלדים האי קרא הכי מכע ליה
 וידעת היום כיוי הוא האלדים והשבות אל לבבך: אלא זכאה הוא מאן דישתדל
 באוריתא: תא חזי והשבות אל לבך מכע ליה: אלא אמר מטה איאת בעי
 למיקס על דא ולמדע כיוי הוא האלדים והשבות אל לבבך ופדין תדע ליה:
 לכבך יצר טוב ויצר רע דאתכליל דא ברא ואיהו חד: כדן תשכח כיוי הוא האלדים
 דהא אתכליל דא ברא ואיהו חד: וצל דא והשבות אל לבבך למדע מלה: תו
 אמר ר' אלעזר חייבין עבדין פנומתא לעילא: מאי פנומתא דשמאלא לא אתכליל
 ביימכא: דיצר רע לא אתכליל ביצר טוב בגין חוביהו דכניכשא: ופגומו לא עבדי
 אלא לון ממשה הדישת לו לא בניו מומם: ככ יכול עבדו ולא עבדו: עבדו דלא
 ותמשך עליהו ברכאן דלעילא כמה דאת אמר ועבר את השמים ולא יהיה מטר:
 ולא עבדו דהא שמיא כעלי לון לגרמיהו ברכאן מה דאנטריך: ולא כעלי לאמשכא
 לתתא וודאי מומם דאיכו חייבין איהו: תו לובו דלא אתכליל ומוכא בשמאלא בגין
 דלא יתמשכון ברכאן לתתא: לא באלף דהא לא כעלי לאתמשכא לתתא: מאן גריס
 דא: בגין דחייבין מפרישין יצר רע מיצר טוב: ומתדבקן ביצר רע יתא יהודה אתי

מסערא

מסערא דשמאלא ואתדכך בימוכא בגין לכנחא עמין ולתברא חיליהון דאילא
 אתדכך בימוכא לא יתבר חיליהון ואי תימא אחאי בימוכא ויהא שמאלא אתער
 דיכין בעלמא אלא רזא דא בשעתא דקבא דן להו לישראל לא דן להו אלא מסערא
 דשמאלא בגין דיהא דחילון בשמאלא ומקרב בימוכא אבל לשאר עמין דחילון
 בימוכא ומקרב לון בשמאלא וסימניך גר נדק דחילון בימוכא כמה דכתיב וימנך
 ויכאדרי בכח וימנך וי' תרעץ חוב מקרב לון בשמאלא כמה דאמרן בנינו כך
 יהודא דאיהו מסער שמאל אתדכך בימוכא ומטלנו לימוכא ואיכון דעמין אתחברו
 כלהו לימוכא ושכר דלעי באוריותא דאיהו ימוכא דכתיב מימוינו אש דת למי
 זכולון דאיהו תמיך אוריותא וימוכא כמה דאת אמר שוק יומין ועל דא יהודה
 אתקטר מסערא דא כדא נפון כמים שמאל בימוכא ראובן דחטא לגבי אכבו שרא
 בימוכא ואתקטר בשמאל ואתדכך ביה ועל דא איכון דאשתכחו עמיה איכון שמאל
 שמעון דאיהו שמאלא מסערא דשור דכתיב ופנו שור מהשמאל ג' שוקא שמאלא
 דכתי' ג' גדוד יגודיכו והוא יגוד עקב הכא אתדכך דרוס באשא ימוכא בשמאל
 ועל דא הא דאמרן והשכות אל לכך לאכללא לון כדא שמאלא בימוכא כדון תדע
 כו' הוא האלדים אמר רבי אבא ודאי הכי הוא והשתא ידועא הוא אהרן ומשה
 הוא משה ואהרן רוחא כמיא ומיא ברומא למהו חד ועל דא כתיב הוא רבי אבא
 פתח ואמר ואהבתי אתי אלדיך ככל לכך וככל נפשך וככל מאדך כהאי גונא הכא
 אתרמוי ויודא קדישא ואזהר הוא לבר נש ליחדא שמה קדישא כדקיאנות כרחימו
 עלאה ככל לכך דא ימוכא ושמאלא דאקרי יצר טוב ויצר רע וככל נפשך דא נפש
 דוד דאתיסיבת ביכיהו וככל מאדך לאכללא לון לעילא באתר דלית ביה שפרא
 הכא הוא יחודא שלים למרחס ליה לקבא כדקא יאות תו וככל מאדך דא ועקב
 דאיהו אחיד לכל סטרוי וכלא הוא יחודא שלים כדקא יאות בנינו כך הוא אהרן
 ומשה הוא משה ואהרן כלא הוא חד כלא פרודא

כי

ידבר אליכם פרעה לאמר רבי יהודה פתח ואמר מה אהבתי תורתך
 כל היום היא שיתני תם דוד איהו מלכא דישאל ונאטריך למידן עמא
 לדברא לון לישראל כרעיא דמדבר עאניה הא בלילה כתיב חנות לילה אקום להודות
 לך על משפטי נדקך ואיהו אתעסק באוריותא וכתושבחן דקבא עד דאתי נפרא
 גאיהו אתער נפרא כמה דכתיב עורה כבודו עורה הככל וככור אעירה שחר כד
 אתי יומא אמר האי קרא מה אהבתי תורתך כל היום היא שיתני מאי כל היום
 היא שיתני אלא מכאן חיליפכא דכל מאן דושתדל באוריותא לאשלמא דינא על
 גבוריה כאן לקיים אוריותא כלה בנינו כך כל היום היא שיתני תם ביומא אשתדל
 באוריותא לאשלמא דיכין בליליא אשתדל כשירין ותושבחן עד דאתי יומא תם כל
 יומא אתעסק לאשלמא דיכין בגין לאכללא שמאלא בימוכא בליליא בגין לאכללא
 דרבא דליליא ביממא ותם ביומוי דדוד מלכא הוה מקרב כל איכון חיתו שדי לבני
 ימא כיון דאתא שלמה נפק ימא ואשקיליהו הי מכייהו אתשקין בקדמותא הא
 אוקמוס אלין תיכויא רברבין עלאין דכתיב ברו ומלאו את המים בימים אמר רבי

אלעזר בסטרא ימינא עלאה נפקין תליסר מבושין עלאין דהרין עמוקין אלון סלקין
 ואלין נחתיין עייל כל חד במכריה' חד ר'פיק רישיה ואציל ליה בתרין בושין חד גושא
 דכהרא כטיל מומין לעילא אפרים לתתא אלף יאורין כפקין לארבע סטרין מאיכוז
 כהרין מבושין תליכר מתפרשן תליסר יאורין עלין נקטין מיא ארבע מאה ותשעין
 ותשעה יאורין ופלבא מסטר' דא וארבע מאה ותשעין ותשעה יאורין ופלבא מסטר'
 דא בשמאלא . אשתאר פלבא מכאן ופלבא מכאן ואתעביד חד' דא אציל בין איכוז
 יאורין ואתעביד חוויא . רישא סומקא כורדא קשקשוו תקיפין כפרזלא . גרפני
 גרפין סטאן ואתפרשן לכל איכוז יאורין . כד סלין זכביה מתי ובטא לשאר כוכין
 לית מאן דיקוב קמיה . פומיה מלכטא אשא' כד כטיל בכל איכוז יאורין מזדעען
 שאר תכיוויא וערקין ועאלין בימא חד לשבעין סנין ריבן לסטרא דא . וחד לשבעין
 סנין ריבן לסטרא דא' אלף יאורין חכר חד אתמליון מניה . דא תכוכא ריבן בין
 איכוז יאורין . כד כטילכפיק חד פסותא דאשא בקליפין כלהו קיימין וועפין כזעפין
 מתערבין איכוז יאורין לעין תכלא אוכמא ובלגלין כטלין לארבע סטרי עלמא . זקיף
 זכביה מחי לעילא מחי לתתא כלא ערקין קמיה עד דלסטר נפון קם שלהובא דאשא
 וכרוזא קרי אודקפו סכתין אתבדרו לד' זווין בא' אתער מאן דסני קלרא עלאכפוי
 דתכוכא כמה דאתמר וכתתי חמים בלחייך וגו' כדון כלהו אתבדרון ונקטין ליה
 לתכוכא ונקבי אכפוי בסטר עלעוי ועאלין ליה לכוקבא דתהומא רבא עד דאתבר
 חיליה . כדון אהדרו ליה לכהרין חד לשבעין סנין עכדין ליה כדון בגין דלא יטטט
 אתרין דרקיעין ומכוייהו . ועליהו כלא אודן ומברכין ואמרין בואו כסתמיה וככרעה
 ככרעה לפכיו ו'עושכו' תכוכיוא עליון (ס'א עליון) לעילא קיימין איכוז דמתברכאן
 כמה דאת אמר ווברך אותם אלדים . אלין שלטין על כל שאר כוכין דכתיב ומלאו
 את המים בימים' ועל דא כתיב מה רבו מעשיך ו' כלם בחכמה עשית .

תוספתא

אשכול הכטר דודי לי . אשכול דא אימא עלאה' מה אשכול מתקשט בכמה עלין בכמה
 זמורות לישראל דאכלין ליה הכי שכינתא עלאה מתקשטת בכמה קשומין דשומה
 כלים מכמה קרבנין מכמה מיכי תכשיטין דכפרה לככהא ואיהי קמת בהון קמי מלכא ומיד וראיתיה
 לזכור ברית עולם ויהינתן לן שאלתין דילה באלין ברכאן דתקיכו רבנן בגלותא למשאל קמי מלכא
 בההוא זמנא כל דוכין דשכינתא תתא דאיהי דודי אל'כי מתהפכן לרחמי כגוונא דא יוד' לקיים
 אס יהיו חטאיכם כשבים כשלב ילבינו יוד' אס יאדימו כגולע דודי כצמר יהיו יוד' בכל דוכין דא
 מתלכין בשכינתא עלאה ואיהי שכינתא דודי להט. החרב המתהפכת לשמור את דרך עץ החיים
 ואוקמו' רבנן דמהפכא זמנין רחמי זמנין דינא פעמים אכסום פעמים נשים זמנין דינא כגוונא דא
 דודי זמנין רחמי כגוונא דא יוד' דהא איהו מהטרא דאילכא דחוי כל דוכין מתהפכין לרחמי
 ומטהרא דען דעעת טוב ורע כל רחמי מתהפכין לדינא למידן בהו לאיכוז דעברי על פתגמי אוריית'
 וען דא בעלמא דאתי דאיהי ביכס כל שעתן דדינא מתהפכין בה לדינא ובגין דא אוקמוס רבנן לא
 כהעולם הזה העולם הנה ובג' ביכס איהי להט החרב המתהפכת דמתהפכת מדינא לרחמי
 לדיקים למיבן לון אגרא בעלמא דאתי . מלכות להט החרב המתהפכת למידן בה לרשיעיוס
 כעלמא

בעלמא דין אכל מעץ הדעת טוב ורע דאיהו בנוכח דעמא זמין דמהפכין הסמים לשדות אכסיה
 לשדים ובגין דא ויגד יעקב לרחל ובגד' אוקמוה רבין דלית ליה לבר כס לשמשא עם אחי' עד דעספ'
 עמא שמא כמתלפא לו נסרה . ובגין דלסט בעץ הדעת טוב ורע מתהפכת מטוב לרע ואי תימא
 דעכשפי פרעה דכתיב ויעזבון כן המרטומים בלטיה' הוו מהפכין אינון מטות דלהון לכחשין ומעט'
 דאלין הסוכן יכלין לאתהפכא עב'

ואמרת

אל אהרן קח את מטך . מאי טעמא מטא אהרן ולא מטא
 משה . אלא ההוא דמשה איהו קדישא יתיר דאזגליף
 בנכתא ע'אה בשמא קדישא . ולא בעא קדשא בריך הוא לסאכא ליה בזיומן
 חוטרין דחרשאי ולא עוד אלא לאכפייא לון לכל אינון דאתיין מסטרא דשמאלא .
 בגין דאהרן אתי מומיכא ושמאלא אתכפיא ביומיכא ובגין קמי קבא דאינון חרשין
 יעבדון תניכויא . מאי ובורתא איהו למעבד קמיה פרעה תניכויא . אלא בגין
 דמתמן הוא שרותא לאלקאה ומשרותא דתניכא שארי שולטניה . כדון חדו כלבו
 חרשי דהא ריש חכמתא דכסא דילהון הכיזהו . מוד אתהדר ההוא תניכא
 דאהרן לאשא יבישא ובלע לון . ועל דא תוהו וידעו דשולטנא עלאה אית בארעא
 דאינון חשיכו דהא לתתא מניוהו לא אית שולטנא למעבד מדי כדון ויבלע מטא
 אהרן . מטא אהרן דיוקא . דאתהדר לאשא ובלע לון . ועל דא עבד אהרן תרין
 אתין . חד לעילא וחד לתתא . חד לעילא תניכא עלאה דשולטא על אינון דלהון . חד
 לתתא דשליטא אשא על תניכא דילהון . ופרעה מכיס הוה מכל חרשין ואסתכל
 דשולטנא עלאה שליט על ארעא שליט לעילא שליט לתתא . אמר רבי ווסו אי תימא
 חרשאי כל מה דעבדין לאו איהו לא בחיזו דעוכא דהכי אתחזו ולא יתיר . קא משמ'
 לן ויהיו דיוקא דכתיב ויהיו לתניכיה . ואמר רבי ווסו אפילו אינון תניכויא דילהון
 אהדרו למיהו אפי' ואשא דאהרן בלע לון . כתיב הכני עליך פרעה מלך מצרים
 התניס הגדול הרובץ בתוך יאוריו מתמן שרותא לתתא בשולטנא דילהון . אכל
 חכמתא דילהון לתתא מכלבו דרגין אינון . תא חזי חכמתא דילהון כדרבין תתאון
 ואי כפיין לון לאלין דרגין עלאון רושו שולטנותהון ועקרא דילהון לתתא מההוא
 תניכא ומשתלשלן בתניכא דהא מתמן בטיל חילא דרבא עלאה דילהון' משמע דכתי'
 אשר אמר הרמיה . רבי חייא הוה יתיב יומא חדא אכבא דתרעא דאושא . חמא
 ליה לר' אלעזר בחד קטפירא טאסא גביה אמר ליה לר' אלעזר משמע דאפי' באורמך
 כלא תאינון למחך אכתרך . אהדר רישיה וממא ליה . אמר זדאי שליחותא אית
 גביה . דהא קבא ככלא עביד שליחותיה וכמה שליחותן אית ליה לקבא דלא תימא
 מלון דאית בסו רומא כלמודיהו אלא אפילו אינון מלון דלית בהוא רומא . פתח
 ואמר כו אבן מקיר תזעק וכפוס מעץ ועכנא . כמה אית ליה לבר כס לאזדהרא
 מחוכויו דלא יחסא קמי קבא . ואי וומא מאן יסהיד ביה הא אכני בותיה ואעו בותיה
 יסהידו ביה . ולזמין דקבא עביד בהו שליחותא . תא חזי חוטרא דאהרן דאיהו
 אשא יבישא קבא שרותא דכסין עבד ביה ותרי שליחותי ביה אתעבדו . חד דאיהו
 אשא יבישא . ולשתא אתהדר ברומא ואתעביד בריה . אמר רבי אלעזר תפח

רומיהו דאכונ דאמרין ללא זמון קבא לאחיוא מתיוא והיך ותעצור מכויהו בריה
 הדתא ויתין ויממון איכון טפשאין חייביא רחיקין מאוריותא רחיקין מניה בידים
 דאהרן הנה חוטרא אעא ובישא וקבא לכוס שגתא אהדר ליה בריה משמא ברומא
 וגופ איכון גופין דהוו בהו רומין וכשמתיין קדושין וכטרו פקודי אוריותא ואשתדלו
 באוריותא וממא ונלו וקבא טמור לון בעפרא לבתר בזמא דיתדי עלמא על
 אחת כמה וכמה דיעביד בריה מדתא אמר רבי חייא ולא עוד אלא דההוא גופא
 דהוה יקום משמע דכתיב יתיו מתוך ולא כתוב יכרא משמע דכריון איכון אבל
 יתיו דהא גרמא חד ושתאר תמות ארעא וההוא לא אתרקב ולא אתכלי בעפרא
 לעלמין ולההוא זמא קבא ירכך ליה ויעביד ליה כעיסא בחמורא ויסתלק
 ויתפצע לארבע זווין ומכיה יסתכלל גופא וכל שויפיו וקבא יהיה ביה רומא
 לבתר אמר ליה רבי אלעזר הכי הוא ותא חזי ההוא גרמא כמה אתרכך בטל
 דכתיב כי טל אורות טלך וגו' .

ויאמר

וי' א משה אמור א אהרן קח את מטך וכטה ידך על מומי מצרי'
 על כהרותם על ואוריהם ועל אבמיהם ועל כל מקוה מומיהם
 וגו' אמר רבי יהודה האי קרא אית לאסתכלא ביה והיך ויכל למחך לכל האי
 אתר ולא עוד אלא דהא כתיב וימלא שבעת ימים אתרי הכות ו' את היאור את
 היאור כתיב ואת אמת על מומי מצרים ועל כהרותם על ואוריהם ועל אבמיהם
 אלא מימיו מצרים כילום הוה ומתמן אתמליין כל איכון שאר אבמין ויאורין ומכועין
 וכל מומין דילבון ועל דא אהרן לא כטה למחאה אלא לנילום בלמודו ותא חזי
 דהכי הוא דכתיב ולא וכלו מצרים לשתות מים מן היאור אמר רבי אבא תא חזי
 מין תתאין מתפרשאין לכמה סטרין עלאין דשא מוין עלאין מתכנשו בני כפישו
 מיה דכתיב ויאמר אלדים יקוהמים מתחת השמים א מקום אחד וכתיב ולמקוה
 המים קרא ימים האי קרא אוקמוה ותא חזי ההוא רקיעא דאית ביה שמשא
 וסיהרא ככיווא ומזלי איהו כי כפישו מיה דהא כטיל כל מוין ואשקוי לארעא דהוא
 עלמא תתאה כיון דכטיל מיה כדר לון ופליג לון לכל עיבר ומתמן אתשקוין כלא
 ובזמא ד' דוכא שריא עלמא תתאה לא יכא מן ההוא רקיעא ויכא מסר שמשא
 וכדון אקרי קרב לוי מלאה דס ווו לאיכון דוכין כדון מוכה ואתשקוין מוכה
 כההוא זמא ימא אתפלג לתרין חולקין חוור וסומק וכדון שדי לואורא חולקא
 דמצרים וחלקי לעילא וחלקי לתתא ועל דא שתאן ישראל מיה ומצראי דמא
 אי תומא בגין גיעולא הוה ולא יתיר תא חזי שתאן דמא ועל למעויהו ואסתלק
 ובקע עד דהוו מוכבין לון ישראל מיה בממוכא וכדון שתאן מיה בניכי כך
 שרותא לאלקאה לון הוה דמא ר' ינחם שתא האי קרא ארוממך אלדי המלך
 ואברהם שוך לעולם ועד תא חזי דוד לקביל דרבא דיליה קאמר דכתיב אלדי
 דודי בגין דבעא לסלקא שבמיה ולא עלא ליה לכהורא עלאה לאתערבא דא כדא
 למעויהו כלא חד כגונו כך ארוממך אלדי המלך וגו' דתמוכ כל ומוי דודו אשתדל
 לאתתקבא כורמיה ולא אהרא אכפיהא בגין דיגין עליה ויתפסיד תדיר כהורא תתאה
 כהורא

במהרה עלאה למהוי בלא חד וכד אתא שלמה אשכח עלמא שלי וסויהרא דאתמליא
 ולא אנטריק לאטרמח עלה לאהראי תא חוי בשעתא דבעי קבה למיסב נוקמין
 מעמין עבדי עו אתער שמאלא ואתמליא סויהרא מההוא סטרא וכדון דמא
 כבעין מבושין ונחלין דלתתא כל אוכין דלסטור שמאלא ועד דינא דולהון דמא
 תמ כד דמא אתער על עמא ההוא דמא דמא דקטולין דיתער עליוהו עמא אחרא
 וקטול לון אבל השתא במזרים לא בעא קבה לאויתתא עליהו עמא אחרא לאתער
 עליוהו דמא בנין דישראל הו בוכיהו ולא ינטערין זבין דדירין בארעא דלהון
 אבל קבה מוא לון בדמא בכהרין דילהון דלא הו וכלון למשתי ובין דפולטכות דלהון
 פלמא בההוא סטרא פקיד קבה לפולטכותא דילהון בקדמיתא בנין דילקוי דמלא
 דילהון בקדמיתא בנין דלילוס חד דמלא דילהון הוה וכן שאר דמלין דילהון
 כבעין דמא דהא הוא דכתיב והיה הדם בכל ארץ מזרים ובענים ובאכנים רבי
 חווא קס לוליא חד למלעי באורויתא והוה עמוה רבי ווסי וזמא דהוה רביא יפתח ר'
 חווא חמר לך אכול בשמחה למחך ושתה בלב טוב ויכך כי בכר דנה האלדים את
 מעשיך מאי קא תמא שלמה דאמר האי קרא אלף שלמה כל מלנו בחכמה הוה
 והאי דאמר לך אכול בשמחה למחך בשעתא דכר כש אזיל באורמו דקבה קבה
 מקרוב ליה לבכיה ויהיב ליה שלום וכוואי תמ כהמא וחמרא אכיל וסתי כמדוה
 דלכא בנין דקבה אתרעי בעובדווי אלף ההוא רביא או הכי הא אמרת דכל מלנו
 דשלמה בחכמתא הוה אן הוא חכמתא הכא אל כרו תכשל כשולך ותמחי האי
 קרא אלף עד לא בשילכא ידענא אל מכין לך אלף קלא חד שמצנא מאכא דהוה
 אמר האי קרא ושלמא קא אזויר ליה לכר כש לאעטרא לה לכנסת ושראל בשמחה
 דאיהו סטרא דומינא כהמא דיתעטר בחדוה ולכתר דיתעטר כהמר דאיהו שמאל
 בנין דתשתכח הדוותא דכלא במהומוכותא שלימתא בומינא ושמאלא וכד תהווי בן
 תרוויסו דקין כל ברבאן שראן בעלמא וכל דא כד אתרעי קבה בעובדוהון דכמי
 נשא היל כוכבר רנה האלדים את מעשיך אתארבי חווא ונשקיה אמ' חייך כרו
 האי מלה שבקלא בניך והשתא ידענא דקבה כעי לאצטרא לך באורויתא תו
 פתח רביחויי ואמר אמור אל אהרן קח מטך וכטה ודך על מיומו מזרים מט אהרן
 ולא משה אלף קבה אמר אהרן מין קוימין בדוכתיה ושמאלא כעי לכנדא מין
 מתמן אהרן דאתי מההוא סטרא יתער ליה וכד שמאלא נקיס לון אוכין ויתדרון
 דמא תמ תתאה דכל דרנין אתמחי בקדמות ארש מתתאה שרא קבה ודא דליות
 מוא ככל אנבעא ואנבעא וכד מטא לדרנא עלאה דכל דרנין עכד אזוהו דליות
 ועבר בארעא דמזרים וקטל כלא ובניו כך קטל כל בזכרין בארעא דמזרי בנין
 דאיהו דרנא עלאה וכוכרא דכלא ותמ פרעה הוה פולטכיה במיא דכתיב התנים
 בגדול הרובץ בתוך יאריו בנין כך אתהפך כהרוה בדמא לבתר כפרדעים
 דמשמתי לון כקלון טסירין מקרקרי כגו מעוהו וכפקוי מגו יאורא וסלקוי כיבשתא
 וראמין קליון ככל סטרוני עד דאוכין כפלון כמתין כגו כותא ורוא דכלא כל אוכין
 גשר אתין דעכד קבה כלהו הוה מגו ודא תקיפא וההוא ודא אתרמי על אמן דרנין
 כלהו

בא חטין כחיש
 אטל בשמח אחר
 טוב יק יו
 צר כחמא יבא
 יבא חמא כ
 ח אשתי ידע
 יחן חלב חמא
 יחן על פמו כ
 יבא בארעא ח
 אכרע שלום
 יבא יחן כ
 על א חמא כ
 פלמין סאמל
 כבעין על כבע
 יבא יחן כ
 על כאמ אבוי

בא חטין כחיש
 אטל בשמח אחר
 טוב יק יו
 צר כחמא יבא
 יבא חמא כ
 ח אשתי ידע
 יחן חלב חמא
 יחן על פמו כ
 יבא בארעא ח
 אכרע שלום
 יבא יחן כ
 על א חמא כ
 פלמין סאמל
 כבעין על כבע
 יבא יחן כ
 על כאמ אבוי

בולטו שלטמותא דילהון בגין לכלכלא דעתויהו ולא הוו ידעו לזעבד חדו : תה כל
 אינון רבין דילהון כיון דכפאי למעבד מדי דאתמוז לכלא לא וכלין לכתר למעבד
 מדי : אימתי כד ידא תקופא שריא עליהו דכתי' ושרץ היאור צפרדעים ועלו וכאו
 בכיתך : רבו שמעון פתח ואמר קול ברמה נשמע כהו כבי תמרורים רחל מבכה על
 בניה וגו' : תא חזי האי קרא אוקמוה בכמה אתרי : והאי קרא קשיא : רחל מבכה
 על בניה : כהא דרחליוסף ובכימין הוו ולא יתיר : ולא כלהו שבטין הוו דילה :
 אמאי בכת רחל ולא לאה : הכי אמרו כתיב ועיני לאה רכות אמאי רכות בגין דכל
 יומא כפקת לפרסת אורחין ושאלת על עשו : והוו אמרין לה עבדוי דההוא רשע :
 דחילת למכפל בגו עד בניה והות בכת כל יומא עד דאתרכבו עיפסא : וק"ה אמר
 אנת בכת בגין ההוא צדיקא ולא תהוי בעד בניה דההוא רשע : חייך אחתך תקום
 צפרסת אורחין ותכבי על גלותהון דישראל : ואת תקום לגו ולא תכבי עלייהו ורחל
 איהי בכת על גלותהון דישראל אבל האי קרא איהו על מה דאמרן : רזא דמלה
 דרחל ולא תרי עלמין כיכאו : מד עלמא דאתכסיא ומד עלמא דאתגליא : ועל דא
 דא אתקברת ואתחפאת לגו במערתא ואתכסיתא ודא קיימא צפרסת ארמין
 באתגליא : וכלא כנוואח עלאה : ובגין כך לא אשיל לה יעקב במערתא ולא באתר
 אחרא דהא כתיב בעוד כברת ארץ לבא אפרתה ולא אשיל לה למתא : בגין דהוה
 ידע דאתרה הוה באתרא דאתגליא : תא חזי כנסת ישראל הכי אקרו רחל : כמה
 דאת אמר וכרחל לפניו גווייה כאלמה : אמאי כאלמה דכד שלטין שאר עמין קלא
 אתפסק מוכה והוא אתאלמת : ודא הוא דכתיב קול ברמה נשמע כהו כבי תמרורים
 קול ברמה נשמע : דא ורשלא לעילא : רחל מבכה על בניה : כל זמנא דישראל
 אינון בגלותא איהי מבכה עלייהו דאיהו אימא דילהון : מאכס להנסם על בניה :
 מ"ט כיווננו : כי אינס מב עלייהו : אלא בגין דבעלה אסתלק מוכה ולא אתחבר
 בהדה : ותם לאו שעתא חדא איהו דככת עלייהו דישראל : אלא בכל זמנא וזמנא
 דאינון בגלותא ובגיוכו כך ק"ה גרס לון קלא למצראי דכתיב והיתה נעקה גדולה
 בכל ארץ מצרי' אשר כמוהו לא בהיתה וגו' : וזמין לון קלין אחרנין באינון עורדענין
 דרמאן קלין במעויהו והוו כפלי בשוקי במתים חדא הות ואלוידת ואתמליא ארעא
 מוכויהו : והוו כלהו מסריג רמיהו לאשא דכתיב ובתמרודך ובמשארותיך : ומאי הוו
 אמרי באכס באש ובמים ותוצואכו לרוייה : ואי תימא אי הכי מאי איכפת להו למצראי
 דעאלין לאשא כל אינון עורדענין אלא כלהו עאלין לאשא ואזלין בתכור' ולא מתים :
 ואינון דמתים מאי קא עבדו : כהמא הוה בתכורא ועלן בנו כהמא ומתבסקין וכפקי
 מכויהו אחריון ואשתאבין כהמ' : אתן למיכל מינה ההוא פתא אתהדר עורדעכא
 במעויהו ורקדן ורמאן קלין עד דהוו מתים : ודא קשיא לון מכלא : תם כתיב ושרץ
 היאור צפרדעים ועלו וכאו בכיתך ובחדר משכבך וצ' למטהך : פרעה איהו אלקי
 קדמאה מכלהו ויתיר מכלהו : להו שמיס די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא דהוא
 פקוד עבדיון דכמו כשא בכל מה דעבדו : כתי' ווראו אותה שרו פרעה ויהללו אותה
 אל פרעה ותקם האשה בית פרעה : האי קרא לרשא הוא דאתא : תלת פרעה

הכא • מד ביהוה זמנא • ומד ביומו דיוסף • ומד ביומו דמשה דאלקין בקולפו •
האי קרא כלא אתקוים כפרעה קדמאה • אבל בשעתא דאתנסיבת שרה לבניה רמו
לאומכין וצוירו ההוא דיוקנא באדרוה על ערסיה בכותלא • לא כח דעתיה עד
דעבדו דיוקנה בכסירו • וכד סליק לערסיה סליק לה עמיה • כל מלכא דאתא
אכתריה הוה חמו ההוא דיוקנא מצוירא צוירא והוה עאלין קמיה בדיומין • כד סליק
לערסיה הוה אתהכי ביהוה צויר • בגין כך מלכא אלקין הכא ותייר מכלהו • תא חזי
היוכו דכתוב ובמדר משכב ועל מטתך • ולבתר ובכית עבדיך ובעמך • ובכלהו לא
כתוב על מטתם • אלא ליה בלמודיה • רבו אבא פתח כל הנמלים הולכים אל הים
והים איננו מלא אל מקום שהנמלים הולכים הם שבים ללכת • האי קרא אתמר
ואמר ליה חברי • אבל תמך כד אינון כחלין עאלין לבגויא ומא כקטלון ושאיוב
לון כבויה בגין דקפאן מוא בגו ימא וההוא גלדו שאיב כל מוא דעאלין ביה ולבתר
כפקין מוא ותוקפא דדרום ואסקיית כל חיות ברא כדא יסקו כל חיותא שדי • ותא
חזי ומא דקפא תשתרו בתוקפא דדרום כמה דאתמר ושאיב כל מוא ובגין כך
אינון מלא ואתמר • והא אתערבו ביה חברי • אל מקום שהנמלים הולכים הם
שבים ללכת מטם הם שבים בגין דההוא נהר דבגיד וכפיק מעדן לא פסוק לעלמין
והוא אפיק מוא לימא ועל דא חזין שדין ללכת ותבין ואזלין ותבין ולא פסקין לעלמין •
וכד איהו יתיב ללכת בגין למחך לאשקאה לכלא ואתי רוח צפון וקפי מוא • ורומא
דרום דאיהו חמומא שדי לון למחך לכל סטר • ועל דא האי ומא ותיב בגין תרי
סטרי אלין ובבוכויהו קוימא וארכין אזלין וכטלין לכל סטר • תא חזי כד מלכא אתי
לערסיה בשעתא דאתפלג ליליא רומא דצפון אתער דאיהו אתער מכיבותא לבגו
מטרו וכיתא דאלמלא אתערותא דצפון לא אתחבר מלכא בהדה בגין דצפון שארו
מכיבותא כמה דאתמר שמאלו תמת לראשי • ודרום תבין ברחמו דכתוב וימונו
תחבקי כדון כמה בדיומין מתערין שירתא עד דאתי צפרא דכתוב ברך יחד ככבו
בקר ויריעו כל בני אלדים • וכד אתי צפרא כלהו עלאו ותתאי אמרו שירתא •
וישרא בגוונא דא לתתא דכתוב המזכורים אתי אל דמי לכס • א דמי לכס דיוקא •
בלילא כד אתפליג ליליא אינון תיאובתא דילהון לאדכרא תדיר לקב"ה לא והכי
שכיבו ללכא וקוימון לאדכרא ליה לקב"ה • כד סליק צפרא מקדוים לבני כנשתא
ומשבתא ליה לקב"ה • וכן בתר פלגות וימא • וכן בליליא כד אתחשך ואתדבק ליליא
במשוכא ובת שמשא על אלין כתיב המזכורים אתי אל דמי לכס • ודא עמא קדושא
דישראל ועל דא אדכר לון קב"ה במצרים וסליק על פרעה אלין דלא משתכחי וממא
ולילי • ומאן אינון עורדעביא דקלגון לא משתכך תדיר בגין דאתקיף בעמא קדושא
דלא משתכחי וממא ולילי לשבחא ליה לקב"ה ולא הוה בר כש במצרים דיכל למשתעני
בהדי הדדי • ומכיהו אתחבלת ארעא • ומקלהו ינוקין ורביין מתין • ואי עמא היך
לא יכלין לקטלא לון • אלא אי ארי בר כש מוטרא או אבנא לקטלא חדא אתבקעת
וכפקין שית מוכה ומגו מעהא ואזלי וטרטשי בארעא עד דהוו מתמכעני למקרב בהו •
תא חזי כמה נהרין כמה יאורין כפקי ומגו ימא עלאה כד אתמשכן מוא ומתפלגין

כמה

במה כחלון לכמה סטרוין וכמה יאורין וכמה כהרין. ומלקא דממנא דסטרא דמזרים
איכון מיון מרחשן אלן דלית לך מיון דכפקין מגו יומא דלא כפקי כוכין לויכין. מאן
איכון כוכין איכון שליחן בעלמין ממנן למעבד רעותא דמאריהון ממנן כרומא
דחכמתא ועל דא תביכין אית מיון מגדלן חכומין. ואית מיון מגדלן טפשיין. לפום
איכון כהרין דמתלקין לכל סטרוין. והכא במזראי מגדלן מארי דהרשין. כוכין
כסיטי קפיטון בעאר דרגין דהרשין דכתת קוסם קסמים מיעון ומכחז ומכסף וחובר
חבר ושאל אוב וידעונו ודורס אל המתים. הא ישר זיכין דחכמתא דמאריא ובתהוא
זמנא אושיט קבא אנבעא דידה ובכלל איכון כחלון כהרין דמזראי ואית זכאגו איכון
כוכי דחכמתא דילהון. חד דאתהפך לדמא וחד דסליקו כוכי קלין (סא דללו כוכין
עליין) בלא תיעלתא ולא אתע עלייהו רומא דאיכון חכמן. ערוב כי האי גוונא
דערבב לון זיכין דחכמתא דילהון ולא יכלין לאדכקא ולא יעד אלל דהכי דאשתבחו
בארעא מחבלן לון בארעא ומחבלן אורחיהו. ערוב מאי ערוב ערובכיא כמה
דאתמר ובגד כלאיב. ערובין שדך לא תרע כלאים זיכין סגיאין בארמת ידא. תא
חוי כמה חילין אתיערבו לעילא כחד ובבלל לון קבא כחדא בגין לבבללא חיליהו
תקיפא לעילא. וכל איכון גבורן דעבד קבא במזרים בידא מדא הוה דארים ודיה
עלייהו לעילא ותתא. ומתמן אתא בידת חכמתא דמזרים דכתב ואבדה חכמת
חכמיו וכיכת כוכווי תתתיר ותא חוי כתיב וסכסכת מזרים במזרים. מזרים לעילא
מזרים לתתא. בגין דאיכון חילין ממכז לעילא על חילין דלתתא ואתיערבו כלהו.
אתיערבו לעילא דלא הוו מזראי יכלי לאתקשרא במזרייהו באיכון דוכת דהוו
מתקשרי בקדמיתא דהא אתבלבלו. ועל דא אייתע עלייהו חוונן בערוב דהוו
מתערבי דא כדא. כלי דסלקא צפרא דארעא. תא חוי כל הויכא דאתילידת בארעא
מחילא לעילא דאזרע עליה איהו. וכלא הוה כגוונא לעילא. ותא חוי שבע רקיעין
עבד קבא כגוונא דא שבעה ארעאן. ואיכון תמוזין דמתפרסן בדוכתייהו. שבעה
רקיעין לעילא. שבעה תמוזי ארעא לעילא. כהאי גוונא לתתא מתפרסן דרגין
שבעה רקיעין ושבעה תמוזי ארעא. והא אוקמוהו חברויא. בשבעה ארעין
כסופטא דא על דא. ואכון שבעה תמוזי ארעא לעילא כל חד וחד מתפרסן לשבעין
סטרוין דממנן לשבעין ממנן על שבעין עמין. וההוא ארעא תמוזא דכל עמא ועמא
סמרא לארעא קדישא דישאל כלל דהא הכה מטתו שלשמה ששים גבורים סביב לה
מגבורי ישראל. וצארה בגויהו טמירין ואיכון שבעין דסמרון ארעא קדישא. ודא
הוא לעילא. כגוונא דא לתתא. ותא ההוא ארעא תמוזא דחלקא דמזראי בההוא
זמנא אושיט קבא אנבעא דיליה ואתעליד טפאירין בההוא תמוזא ואתיבשו כל איכון
רכיכום דרכיכו מוא. וכל ירוקא דמיון דכביצין כדן לתתא אתמוזאו ותלמן מצפרא
דארע. והא אתמ דאהרן הוה מחי אבל בגין דאהרן הוה מחי לאמזאה דומיכ דקבא
תבר לשכאין כדא יומיכך יי תרעץ אויב כגוונא דא זמין קבא לאייתתא על קרת דכתי'
ונהככו כחליה לופת ועפרה גפרית וצם כל דא כל צפר הארץ הוה ככיס בכל ארץ
מזרים. ר' יהודה ור' חייא הוו אזלי בארשא. אמר ר' חייא חברייא כד איכון באורמא

צדין למחך בלבא חל' ואי איערעו או אזלי בגווייהו חייבי פלמא או בני נשא ללא
 אינון מהיכלא למלכא בעו לאתפרשא מנייהו. מנא לן מכלב דכתיב ועבדי כלב
 עקב היתה רוח אמת עמו וימלא אמרי. מאי רוח אמת דאתפרש מאינון מאללן.
 פתח ואמר ועלו בגוב ויבא עד חברון. דאתפרש מאינון מאללן ואתא איהו
 בלמודו להברון לאשתטחא עלקברי אבהן. ומברון אתיהיב ליה מולק אמסנא
 לאתתקפא ביה כלא ולו אתן אתהארץ אשר דרך בה. אמאי ויביב ליה חברון.
 או בגין דאשתטח בקברי אבהן לאשתטח מההוא עיטא דיליה דאשתויב לא לא רוא
 דמלה שמענא. כגוונא דא כתיב וישאל דוד בוי' לאמר האעלה באמת ערי יהודה
 ויאמר יו' עלה ויאמר אבה האעלה ויאמר הברונה. הכא אית לאתבכלא כיון דהא
 מית שאול ודוד ביומוי דשאול אתמשח לקבלא מלכו. כיון דמית שאול אמאי לא
 אמליכו ליה לדוד ולא קביל מלכו על כל ישראל ואתא לחברון ומלכו קביל עלה
 בלמודו שבע שנים ואתעגב תמן כל הכי שבע שנים. ולכתר דמית איש בשת קביל
 מלכו על כל ישראל בירושלם. אלא כלא הוא רוא קמי קבה. תא חזי מלכותא קדישא
 לא קביל מלכו שלימתא עד דאתמבר באבהן. וכד אתמבר בהו אתבני בכנינא
 שלימו מעלמא עלאה ועלמא עלאה אקרי שבע שנים בגין דכלהו ביה. וסימניך
 ויבנהו שבע שנים. דא עלמא עלאה ולא כתיב ויבנהו בשבע שנים. כלא כי ששת
 ימים עשה יו' את השמים ואת הארץ. מאן ששת ימים דא אברהם דכתיב לה תולדות
 השמים והארץ בהבראם באברהם. ואברהם ששת ימים אקרי ובגין דאיהו ששת
 ימים אתבני עלמא. בההוא גוונא ויבנהו שבע שני. ותא חזי דוד בעא לאתבכאה
 במלכו שלימתא ולא אתבני עד דאתא ואתמבר באבהן. וקאי שבע שני לאתבכאה
 בגווייהו. לכתר שבע שנים אתבני בכלא ואתמשכא מלכותיה די לא תעדי לעלמין.
 ואי לאו אתעתר במברון לאתמברא בדוכתיה לא אתבני מלכותיה לאתמשכא
 כדקא יאות. כהא גוונ' כלב אתההיר ביה רומא דמכמתא ואתא לחברון לאתמברא
 באבהן ולדוכתיה אזול לכתר דוכתיה הוה ורית ליה. ר' וסוורבי חזקיה הוו אזלי
 מקטוקי ללוד והוה עמהון מד וודאי במטול דקטפירא דממרא. עד דהוו אזלי ח'ר
 יוסי לר' חזקיה אפתח פומך ואימי מד מלה מאינון מלי מעליות דאוריית' דאת אמרת
 בכל יומא קמי בונינא קדישא. פתח ואמ' דרכיה דרכי נעם וכל כתיבותיה שלום.
 דרכיה דרכי נעם אין אורמין דאורייתא דמאן דאזול באורחי דאוריית' קבה אשרי
 עליה נעמותא דשכינתא דלא תעדי מכיה לעלמין. וכל כתיבותיה שלום. דכל שבילין
 דאוריית' כולהון שלם. שלם ליה לעילא. שלם ליה לתתא. שלם ליה בעלמ' דין. שלם
 ליה בעלמ' דאתו אמ' ההוא יודאי אוסורא בקוסטרא בהאי קרא אשתכח. אל מנין
 לך. אל מאבא שמענא ואלויפנא הכא בהאי מלה. פתח ואמ' האי קרא בתרי גוונין.
 איהו ובתרין סטדין. קרי ביה דרכי יוקרי ביה כתיבו קרי ביה נעם וקרי ביה שלום
 מאן דרכי ומאן כתיבו מאן נעם ומאן שלום. לא דרכיה דרכי נעם היינו דכתי' הכותן
 בים דרך דהא כל אתר דאקרי באוריית' דרך הוא אורח' פתוח' לכלא. כהאי אורח'
 דהוא פתוח לכל בר נש. כך דרכיה אילין דרכי דאינון פתוחן מאבהן דכרין בימא

דבא ועאלין בגויה * מאיכון אורמים מתפתחין לכל עיבר וכל סטרי עלמא * והאי
 בעם ההוא בעימו דכפיק מעלמא דאתי ומעלמא דאתי כהרין כל בוציכין ומתפרסין
 כהרין לכל עיבר וההוא טיבו וכהורא דעלמא דאתי דיכקין אכהן אקרי כעס *
 דכר אחר עלמא דאתי אקרי כעס * וכד אתער עלמא דאתי כל טיבו וכל חדו וכל
 כהרין וכל חירו דעלמא אתער * וכגיבי כך אקרי כעס * ועל דא תמוך חייבין דגהיכ
 בשעתא דעאל שבתא כלסו כויחין ואית להו חידו וכויחא בשבתא כיון דכפיק שבתא
 אית לן לאתערא חירו עלאה עלכא דפשתויב מההוא טכסא דחייבוי דאתרבו מההוא
 שעתא ולהלאה * ואית לן לאתערא ולימא ויהי כעס וי אלדכו עליכו * דא הוא כעס
 עלאה חירו דכלא * ועל דא דרכי דרכי כעס וכל כתיבותיה שלום * מאן כתיבותיה
 אלין איכון שכולין דכפיקי מעלמא וכלהו כקייט לון ברות יחודאי דאיהו אקרי שלום
 שלמא דביתא ואעיל לון לימא רבא כד איהו בתוקפיה * וכדין יהיב ליה שלום * יהד
 וכל כתיבותיה שלום * אתו רבי יוסא ורבי חזקיה וכסקוליה * אמרו ומה כל הכי מלין
 עלאין טמירין גבך ולא ידעבא * אזלו * כד מטו חד בו קהל חמו כערי דכי קהל
 מתין אמרו ודאי דכר דכערי אית באתר דא * אמר ההוא יודאי הא דאמריתו
 דקבא במצרים כל איכון עאכו כל איכון כערי תלת מותכי הוו ככערי * חד דכר
 וחד איכון דקטל ברד וחד איכון בוכרי דכערי ומה היה מותבא דילסון * אלא הא
 כתיב בקדמויתא הכי יד וי' הויה במקנך אשר בשדה * אמאי בכלהו לא כתיב וי'
 אלא וד יי' איהו כודא חמשה אנבעאן * דהא בקדמויתא כתיב אנבע אנבע אלדים היא *
 והא כלהו חמש אנבעין * כל אנבעא ואנבע קטלויכא חדא וחמשה זיכין הוו דכתיב
 בסוסים בממורים בגמלים בכקר ובגאן * הא חמשה זיכין לחמשה אנבעאן דאקרונ
 יד בגיני כך הכה יד וי' הויה וגומר * דכר ככד מאד דהוו מתים מגרמיהו
 ואשתכחו מתים בתר דלא אהדרו מצראי איכון אתון ממש אהדרו וקטלו כל
 איכון דאשתארו * דכר אהד' ברד מה בין האי להאי לא דא כנימותא ודא בתקיפו
 דרובא * יתרון אלין הוו באתר חד בחמש אנבעאן * תח' דכר אתון דהוו כנימותא
 מותבא כנימ' דהוו מתין מגרמיהו * ברד דאתהדרו אתון בתקוף רוב' וקטל כלא'
 יתבו כההוא קהל חמו עאכו דאתיון לאתער חד ומתין תמן קס' הוו יודאי לגבי ההוא
 אתר וחמא תרין קטפרי דמליון אקוסטרא * פתח ואמר כתיב ואעשך לגוי גדול
 ואכרסך ואגדלה שמך וגו' * האי מלה דרבי אלעזר דאמר ואעשך לגוי גדול לקבל לך
 לך ואכרסך לקבל מאכרסך ואגדלה שמך לקבל וממולדתך והיה ברכה לקבל ומכית
 אכרסך * ודא לקבל דא' רבי שמעון אמר רזא דשכמתא הכא * ואעשך לגוי גדול לקבל
 סטר ימויא * ואכרסך לקבל סטר שמאלא * ואגדלה שמך לקבל סטר אינועיתא *
 והיה ברכה לקבל סטר ארעא דישראל * וכלא רזא דרתיבא קינשא' תח' באתערויתא
 דלתתא יתער לעילא * ועד לא יתער לתתא לא יתער לעילא לאתראה עליה * מה
 כתיב באברהם וינאו אתם מאור כשדים * וינאו אתם וינאו אתו מביני ליה * דהא
 כתיב ויקח תרח את אברהם כנו וגומר * מהו וינאו אתם אלא תרח וחרן כסקו עם
 אברהם ושרה דבין דאשתויב אברהם מן כורא אהדרר תרח למעבד רעופי וכבין

כך וינאו אתם כיון דאיכון אתערין בקדמיתא אמר ליה קב"ה לך לך רבי שמעון
 אמר לך לך לתקונך לגרמך מארנך מההוא בטרא דישובא דאת תקיל דאתילידת
 ביה וממולדתך מההוא תולדא דילך ומכית אביך דאת אשגח בשרשא דילסון
 אל הארץ אשר אריתך תמן אתגלוי לך מה דאת כשי ההוא חילא דממנא עלה דאיהו
 עמיקוסתים מיד וילך אברהם כאשר דבר אלינו ואכן קא בעינן למיך מהכא
 למכדע רזא דמכמתא פתח רבי אבהו ואמר כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה
 לקרא כלם בשם וי לעבדו שכך אהי וכתו והיה ביום ההוא והיה וי אהי ושמו אהי
 רבי ווסיו רבי חייא הו אזלי באורחא אמר רבי ווסיו רבי חייא אהי את שתיק
 הא אורחא לא אתתקן אלא במילי דאורוותא אתכניד רבי חייא ובכה פתח ואמר
 ותהי שרי עקר אינן לה ולד ווי לההוא זמנא אמר ליה רבי ווסיו אמאי והא אולידת
 לבתר והיה לה ברא בזעא קדיש אמ ליה ווי על ההוא זמנא דבגין דשרה אתעכבת
 כתיב ותאמר שרי אל אברהם וגומר בא נא אל שפתי וגומר ועל דא קיימא שעתא
 להגר למירת לשרה הבכירתה והיה לה ברא מאברהם ואברהם אמר לוי שמעל ויהי
 לפיך ואיב דקב"ה הוה מבשר ליה על ונחק את דבך אברהם בי שמעל עד דקב"ה
 אתיב ליה ולישמעאל שמעתין לבתר אתגזר ועאל בקיימא קדישא עד לא יסוק
 ונחק לעלמא ויתא ארבע מאה שנין קיימא ההוא ממנא דכנישמעאל ובזעא קמי
 קב"ה אמר ליה מהן דאתגזר אית ליה חולקא בשמך אל אינן אמ ליה והא ושמעאל
 דאתגזר ולא עוד אלא דאתגזר בר תלוסר שנין אמאי לית ליה חולקא כך כמו ונחק
 אל דא אתגזר בדקא וזאת וכתיקונו ודא לאו הכי ולא עוד אלא דלין מתדבקין
 בילתמכוא וויזין ולין רחיקין מני עד כמה ימוס אמ ליה ועש כל דא כיון דאתגזר
 לא והא ליה אגר טוב בניכיה ווי על ההוא זמנא דאתיליד ושמעל בעלמא ואתגזר
 מה עבד קב"ה ארחיק ליה לכנישמעאל מדבקתא דלעילא ויהי להו חולקא לתתא
 בארעא קדישא בגין ההוא בגירו דבהון וזמיון כנישמעל למשלט בארעא קדישא
 כד איהו ריקניא מכלא זמיון סגיאין כמה דגזירו דולסון בריקניא כלל שלימו
 ואיכון ועכבון להו לכני ישראל לאתבא לדוכתיהו עד דישתליס ההוא זכותא דכני
 ושמעאל וזמיון כנישמעל לאתגרא קרבין תקיפין בעלמא ולא תכנשא כני אדום
 עליוהו ויתערון קרב בשו חד על ומא וחד על וכפתא וחד שמך לירושלם וישלטון
 אליון באליון וארעא קדישא לא יתמסר לכני אדום כההוא זמנא ויתער עמא חד
 ממיפיש עלמא ויבא בה קרבא תלת ירחין ויתכשון תמן עממיו ויפלגון כדויהו עד
 דיתכשון כל כני אדום עלה וכדון יתעד קב"ה עליוהו הדא הוא דכתיב כי זבח
 לוי בכברה וגומר ולכתר דא מה כתיב לאחוז בככפות הארץ וגו' ויטני אכון מוכה
 ויתבר כל חילין דלעילא ולא ישתאר חילא לעילא על עמא דעלמא אלא חילא דשרא
 בלמודיו הדא הוא דכתיב ויכלך על יד ימויך בגין דשמא קדיש בימויך ואוריותא
 בימויך ועל דא בימויך תליא כלל ותכיון דבעילזקפא ימויך על שמאלא כמה
 דאוקמוה דכתיב מוימויך אש דת למו ובזמנא דאתי הושויעא ימויך ועכנו

פרשת

פרשת בא אל פרעה

ויאמר

ויאל משה בא אל פרעה כי אנו הכבדתי את לבו וגו' ר' יהודה
 פתח ואמר אשרי העם ודעי תרועה וי' באור פכך יתלכון
 כמה אנטריוכו לכני כשא למדך בארמו דקצה ולמטר פקודי אוריתא בנין דיוכין
 בה לעלמא דאתי ולשוכא לון מכל קטרונין דעילא ותתא בנין דהא כמה דאשתכחו
 מקטרינין בעלמ' לתתא הכי ממי אשתכחו מקטרינין לעילא דקיומי עלייהו דכני כשא
 איכין דעכדין פקודי אוריתא ואלזי בארמ מוטר בדחלא דמריהון כמה איכין סניגורין
 דקיומי עלייהו לעילא כלא אס יש עליו מלאך מליץ אסר מני אלף וגו' וכתיב ויחכנו
 ויאמר פדעו מרדת שפת מצאתי בפר בנין כך זכאה איהו מאן דנטור פקודי
 אוריתא אמר ר' חייא אי הכי אמאי אנטרין הכא מלאך דליהו סניגוריא עליה דבר
 כשהא כתיב כו ויהיה כסלך ושמר רגלך מלכד וכתיב וי' ושמרך מכל רע דהא
 חמי קצה כל מה דבר כש עביד בעלמא הן טכ הן כיש וכן הוא אומר אה יסתר איש
 במסתרי וסאנו לא אראנו כהא וי' אל ר' יהודה כלא הכי הוא ודאי אבל הא כתיב
 ונע אל עמנו ואל כשרו וכתיב ותסיתנו בו לכלעו חכס לאחאיה דהא רשו אתמסר
 לסטר אפרא ורשו אתמסר על מלין דעלמא למאן דלא אנטרין לתתמסר כידוי
 ולכל לין ארמון טמירין קמי קצה ולית אכת כדאי למדך אכתרייהו בנין דאנון כמוסין
 דקצה בכני כשא לחו איכין רשאין דרקדקא אכתרייהו בר איכין זכאי קשוט דידעין
 רזי אוריתא ואלזין בארמ' דשבמפתא למנדע איכין מלין סתימין דאוריתא

רבי

אלעזר פתח ויהי היום ויבאו בני האלדים להתנב על וי' ויכא גם השטן
 בתוכם ויהי היום דא רה דקצה קאים למודן עלמא כנוכא דא ויהי
 היום ויכא שמה ההוא וומא וע' דרה הוה ויבאו בני האלדים איכין רברבין ממכין
 שליחן בעלמא לאשגחא בעוכדין דכני כשא להתנב על וי' כלא וכל כבא השמים
 עומדים עליו מימיו ומשמאלו אבל להתנב על וי' כהאי קרא אשבמכא רחומותא
 דקצה עלייהו דושראל בנין דהו שליחן דאיכין ממכין לאשגחא על עוכדין דכני
 כשא אזלין ושטאן וכטלין איכין עוכדין כלהו ובעומא דקאי דיכא למיקס למודן עלמא
 אתעכודי קטיגורין למיקס עלייהו דכני כשא ותת מכל עמין דעלמא לא קיימין
 לאשגחא כיבוכדיהון בר ישראל כלמודייהו בנין דאלין בנין לקצה וכד לא אשתכחו
 עוכדין דושראל כדקא יאות כביכול איכין ממכין שליחן כד בעאן לקיימא אל איכין
 עוכדין דושרא על וי' ודאי קיימין דהא כד ישראל עכדין עוכדין דלא כשרן כביכול
 מתישין תילא דקצה וכד עכדין עוכדין דכשרן ויהי תוקפא ופילא לקצה וי' ד
 בתיב תנו עז לאלדים כמה בעוכדין דכשרן וי' דההוא וומא כלהו רברבין ממכין
 אתככשו על וי' על וי' ודאודיהא כיון דעל ישראל אתככשו עליה אתככשו ויכא גם
 השטן בתוכם גם לאשגחא עלייהו דכלהו אתיין למהו קטיגורין עלייהו דושראל

ודא

ודא אתוסף עליהו בנין דאיהו דילטור רכר בא מכלהו קטיגורא מכלהו כיון דחמא
 קבא דכלהו אתיון לקטרב' מוד ויאמר ו' אל השטן מאין תבא וכו' לא הוה ודע קבא
 מאן הוה אתי' אלא לאויתא' עובדא לרעותיה ויאמר ו' אל השטן וגו' ווען השטן את
 ו' ויאמר משוט בארץ מכלא אוליפכא דישוכא דארעא אתמסר לסטרין אחרנין בר
 ארעא דישרא בלמודהא כיון דאמר משוט בארץ אשגח קבא דכעי למיהו דלטורא
 עליוהו דישרא' מוד ויאמר ו' אל השטן השמת לכך עלעבדי אויב כי אין כמהו בכל
 הארץ חמא שעתא למיהב ליה חולקא כמה דיתעסק ויתפרש מנייהו דישראל והא
 חוקמיה לרעיא דבעא למעבר עניה כמד כהרא וכו' מוד אעסק ביה ההוא שטן ולא
 קטרב עליוהו דישראל ו' ווען השטן אתי ו' ויאמר הבס ירא אויב אלרים לאו תוהא
 לעבדא דמאר' עבי' ליה כל רעותיה דיהא דחיל ליה אעדי אשגחותך מכיה ותמחי או
 דחילך ואם לאו תח בשעת דשאקו כד אתייהוב חולקא מדא להאי סט לאתעסק
 ביה אתפריש לבתר מכלא כנוונ דא שעיר ברח שעיר ביומ' דכטרי בגין דאתעסק
 ביה ושביק לכו לומר במלכיהו ובהא מטי ומכא למיטל חולק דא מכל זרעא דאברהם
 בסטרא אחרא כד'א הנה ילדה מלכה גם היא וגו' את עץ בכרו וגו' ותח בשעתא
 דאמר משוט בארץ בעא מכו למעבד דיכא בישראל דהא דיכא הוה ליה על אברהם
 למתבע מקבא בנין דלא אתעביד דיכא בנחמך כד אתקריב עב' מדבא דהא לא
 הוה ליה לחלפא קרבנא דאזמין על מדבא באחרא וכן בכל סט' דיליה כד'א לא
 וחליפכו והכא קאים ינחם על צבי מדבא ולא אשתלים מניה קרבנא ולא אתעביד
 ביה דיכא ובעא דא מעם קבא כמה דבעא דיכיה דיוסף לכמה דרין וכל מה דבעא
 בארמ דיכא בעא ומהוהא זמנא דאשתויב ינחם ואתמלף קרבניה זמין ליה קבא
 להוהא מקטרגא האי לחולקיה מכל זרעיה דאברהם ולא יקרב בסטרא אחרא וכלא
 בדיכ אתא לבדיה בנין דאויב מקריבי עיטא דפרע' הוה וכד קם פרע עליוהו דישרא
 ובעא לקטלא לון אל' לא אלא טול ממוכהו ושלטי על גופיהו בפולמכא קטוא ולא
 תקטול לון אל' קבא חייך בההוא דיכא ממש תהא דאין מה כתי' ואלם שלח כא ירך
 ונע אל עצמו ואל בשרו וגו' כמה דאיהו דן ביה אתדן ואעב' דככל שאר הוה דחיל
 לקבא תח מה כתי' אך את כפאו שמור בנין רזא דכתי' קץ כל בשר בא לפני ואוקמו'
 בא לפני ודאי ודא איהו קץ כל בשר ולא רוחא ואתמר דאיהו קץ דאתי מסט' דחשך
 כד'א קץ שם לחשך ולכל תכלית הוא חוקר ולכל בשרא בנין דאי קץ אחרא ואקרי קץ
 הומין ודא איהו קץ אחרא מסט' דשמלא דאיהו חשך ועד אתייהוב ליה רשו בעצמו
 וכשרו ותסיתי בו לבלעו או הכי לאו בדיכא הוה אלא במומר ההוא מקטרגא
 דאחית ליה ואכטי ליה אלא כלא בדיכא הוה והכי אמר לו אליהוא כי פעל אדם
 ישלם לו ובארמ איש ימציאנו והכי הוה כמה דאתמר כמה דאיהו גזר הכי אתגזר
 עליה והאי דאתמר ותסיתי בו לבלעו חכם לא כתיב אלא ותסיתי בו ביה קיימא
 בדעתיה דאיהו חסיד דהא תסיתי כמה דאמר ועל ענת רשעים הופעת אמר אויב
 התפתית על מומר דהוא מקטרגא כנוונ' דא ויפתוהו כפיהם וכלשונם וכזבו לו
 ויפתוהו וכזבו לו לא כתי' לא ויפתוהו כפיהם כפיהם קיימ' מלא דא דהא אתפתה

אר' אבא כלא היה שפיר אבל הכי אולופ' דתנן סליק ואסטין וכו' איהו יוכל לאסטין
 אין דהא איהו מלך זקן וכסיל דכתיב טוב ילד מסכן ומכס ממלך זקן וכסיל ועל
 דא יוכל לאסטין לכר כס' מאי טעמא בגין דאיהו מהימן על עבדי דכני כסא
 תא חזי האי כדוכ' דמ' ד' אבל כדוכא דעלמ' כתיב וירד יו' לראות' ארדה בא ואראה
 דלא אתייהוב מהימנותא אלא כדוכא בלמודו דהא לא בעא לאוכד' על מומר דהער'
 מקטרגא ותואובותיה איהו תדיר לסינאה' מכלן דכתיב קץ טס למשך ולכל תכלית
 הוא מוקר לסינאה כלא הוא מוקר ודא איהו קץ כל כשר בא לפני ודאי בגין לסינאה'
 ותא חזי ויהי היום ויבאו כני האלדים להתניב על יו' כמה דאתמר וההוא יומא
 קיימין תרון סטרוך לקבלא כני עלמא כל אינון דאתין קמוי קבה בתואובות' ועבדין
 טבין למהו כתיבין לבניה דאיהו חיוס ואפוק תואבות חיוס ומאן דאיהו מסטרוה
 אכתיב לחיוס וכל אינון דאתין כעובדין בישינ אינון לההוא סטרא אמרא דאיהו
 מותא וקרוי מותא וכיה שריא מותא ובהסוא יומא קיימין אלין תרון כטרוי חיוס
 ומות אית מאן דאכתיב לסטרא דחיוס ואית מאן דאכתיב לסטרא דמות' ונזמכין
 דעלמא שריא באמצעיתא אי קיימא חד זכאה בעלמא דאכרע עליהו כלהו קיימין
 ואכתיבו לחיוס' ואי חד חיובא אכרע עלמא כלהו כתיבו למיתה וההוא ומכא עלמא
 קיימא באמצעיתא וההוא מקטרגא בעא לאסטאה' מוד מה כתיב השמת לכך על
 עבדי איוב כי אין כמוהו בארץ וגו' כיון דאשתמודע איהו בלמודו מוד אתקיף
 ביה מקטרגא' וי' תוכין דלא אצטריך ליה לכר כס' לאתפרשא מכללא דסניאין
 בגין דלא יתרסוס איהו בלמודו ולא יקטרגון עליה לשלא דכתיב בשוכמות ותאמר
 בתוך עמי אכני וסכת לא בעא לאפקא גרמיו מכללא דסניאין בתוך עמי ויתכבא
 עד יומא דא ובתוך עמי בכללא חדא אשתמודע לעלא' והכא איוב כיון דאשתמודע
 לשלא ואתרסוס מוד אתקיף ביה מקטרגא ואמר המנס ירא איוב אלדים כל מאן
 דדחיל לך ואתקף לאו למנכא עבד' הלא אתה שכת בעדו וכי'ד וגו' אבל טול כל
 האי עבא דאכת עבד ליה ומוד אב לא על פכיד יברכך ישבוק לך ויתדנך בסטרא
 אמרא דהא השתא כפתורך איהו אכיל סליק פתורך מניה וכמוי ממאן איהו וכאן
 סטרא יתדנך מוד ויאמר יו'ל השטן הכה כל אשר לו בידך לאחזאה דדחילו דאיוב
 לבניה דקבה לא הוה לנטרא עתריה' ומהכא אולופנא דכל אינון דחמלין ליה
 לקבה על עתרויהו או על כנייהו לאו איהו דחילו כדקא יאות וי'ד קטרג' ההוא
 מקטרגא ואמר המנס ירא איוב אלדים' הלא אתה שכת בעדו וגו' מעזה ידיו ברכת
 וי'ד איהו דחול לך ואתייהוב ליה רשו לקטרגא ביה ולאחזאה דלא פלח איוב לקבה
 ברמימו דכיון דאתכסי כפק מארחא ולא קאים בקיומיה מהכתי' ככל זאת לא מטא
 איוב בשפתיו' לא מטא בשפתיו אבל כרעותיה מטא ולכתר מטא ככלא' ואי תימא
 דלא אתכסי בר כס' הא כתי' יו' כדוק יבחן וגו' וכב' אתכסי איוב' ואי' דלא קאים
 בקיומיה כדקא יאות לא כפק מתמו' רשותיה דמריה לאתדבא בסט' אמרא וממא
 ההוא כמותא דיליה תריסר ירמי פולטנותא דהיה סטרא אמרא כמה דתכין דיכא
 דמיכילא בגיהנם תריסר ירחו ובגין דלא אתדנך בסטרא אמרא כתיב וי' כרך את

אחרית

אחרית אוונ מראשיתו רש אמ' האי דאיוב לאו ככותא איהו דקבה כנסותא דשאר
נדוקיא דהא לא כתו והלדים נסה את איוב כמה דכתיב והלדים נסה את אברהם
ואברהם איהו כדוה אקרוי לכרוה ומודאי דיליה לבני קבה ואיוב לא יהיב כלוב ולא
מסר ליה לקבה כלום ולא אתמ' ליה דהא גלי קמיה דלא ויכל לקווימביה אבל אתמסר
בידא דמקטרנא וכדוינא דקבה אתעביד וקבה אתער דינא כדוינא כההו מקטרנא
לבני ההד השמלכך על עבדי איוב וגו' פתח ואמ' יהי מקץ ימים ולא מקץ ומין איהו
דמה לקץ ומין ואתקרוי לקץ ומיב והא אוקימ' ואתה לך לקץ ואמר דניש לאן קץ לקץ
הימין או לקץ הימים עד דאל' לקץ הימין ונב' דוד דמיל ואמ' הודיעני קצי ומדת
ומי מה היא או לקץ הימים או לקץ הימין והכא מה כתיב ויהי מקץ ימים ולא מקץ
ומין ובנב' לא אתקבל קרבניה דהא מסטרא אמרא הוה כלא תא חזי מה כתיב
והכל הבוא גס הוא מאיגס הוא לאסגאה דא כדא קרבניה לקבה היה כלא ועקרא
דקרבנא לקבה ויהיב מולקא לסטרא אמרא וקין עקרא עבד מקץ ימו' רזא דסטרא
אמרא ויהיב מולקא לקבה ועד' לא אתקבל באיוב מה כתיב והלכו כנו ועשו משתה
וגו' ויהי כי הקיפו ומי המשתה וגו' ושלחו וקראו לשלש אחיותיהם לאכול ולשתות
עמם וכמשתוי בכל יומא מקטרנא סכיה ולא ויכל ליה מנא לן דכתיב הלא אתה
שכת בעדו וכעד ביתו וכעד כל אשר לו מסכיב ולעלה לא יהיב מולקא כלל לבניה
והא כתו והעלה עולות מספר כלם עולה מלקא לעילא לעילא ולא יהיב מולקא לסט'
אמרא דאלמלא יהיב ליה מולקא לא ויכל ליה לכתר וכל מה דכטיל מדיליה כטיל ואו
תימא אמאי אבאיש ליה קבה' אלא דאלמלא יהיב ליה מולקא ופני אמרא ויסתלק
מעל מקדשא וסטרא דקדשא אסתליק לעילא לעילא ואיהו לא עבד כן ועד' קבה
תבע כדוינא תח' כמה דאיהו אתפרש ולא אכליל טוב ורע איהו דן ליה כההוא גוונ'
יהיב ליה טוב ולכתר רע ולכתר אהדרו' לטוב דהכי אתחזי לבר נש למכדע טוב
ולמכדע רע ולא אהדרא גרמיה לטוב ודא איהו רזא דמהימנותא תח' איוב מעבדי
פרעה הוה ודא הוה דכתיב ביה הורא את דבר וי מעבדי פרעה רש אמר השתא
אית לבלאה רוזן דאיכוני מתדבקין לעילא ותתא תא חזי דלא בעא קבה לאפקרא
איוב מאתריה דאיהו הוה מכסי על פרעה כיון דאתחלש עבד נוקמין לפרעה
מה כתיב בא אל פרעה לך אל פרעה מבוע' ליה מאן בא אלא דעיוול ליה קבה
אדרין כתר אדרין לבני תינוא מרא עלאה תקיפא דכמה דרגין משתלשלין מניה
ומאן איהו רזא דתימן הבדיל ומשה דמיל מניה ולא קרוי אלא לבני איכוני יאורין
ואיכוני דרגין דיליה אבל לבניה דמיל ולא קרוי בנין דמא ליה משתרש כשרשין
עלאין כיון דמה קבה דמיל משה ושליוחן ממנן אמרין לעילא לא ויכלין לקרבא
לבניה אמר קבה הכני עליך פרעה מלך מצרי' התני' הבדול הרובץ בתוך יארו' וקבה
אזעריך לאגמא ביה קרב' ולא אמר' כלא חני וי ואוקמו' רזא דמכמתא התנים הבדול
הרובץ בתוך יארו' לאינון מארו' מדין דודעין כרוזן דמאריהון פתח רש ואמר
ויכרא אלרים את המינס הבדולים ואת כל נפש המיה הרומש אשר סרבו המים
למיניהם האי קרא אוקמו' ליה אבל ויכרא אלרים את המינס כמה דאוקימ' דא

לויתן וכת זוגו תנוכח חסר כתיב בנין דקטל למוקב' וסלקה קבה לזדוקיא ואוקמ' התנים הגדול תשע יאורין אינון דאיהו רביץ ביכויהו וחד יאור' איהו דמימיו שכיב' וברכין דמימין דנכת' ופלין ביה תלת זמנין בשת' וכד תרין זמנין מתברך ההוא יאורא ולא כ' וכד חד לאו הכי' והכי תנוכח על בההוא נהרא אתיקוף ואזיל ושאת על לבו ומא ובלע סוכין לכמה זימין ושליש ותב לההוא יאורא אלני תשע יאורין אזלין וסלקין וסמרכייהו כמה אינון ועשבו לזנויהו' יאורא קדמא' נפקא פטר שמשא' בחד נמר' דנגיד ונפיק תלת טפין וכל טפה וטפה אתפרש לתלת טפין וכל טפה וטפה אתעביד מניה יאורא חד ואזלין אינון תשע יאורין דמתתקפין ואזלי' ושטא' וסמרין בכל אינון דקועי' ממה דאשתא' מאינון טפין כד סוימין למיפק אשתא' טפה מרא דנפק' בשכיבו נפל ביכויהו ואתעביד מניה יאור' מרא' האי יאורא איהו ההוא דאמרן בשכיבו האי יאורא כד ההוא נהר דנגיד ונפיק אפיק טפין אמרנין רברבין מסטרא דמימי' מה דאשתא' מאינון טפין אשתאר טפה מרא בשכיבו מאינון ברכאן ונפלה ההוא יאורא דאיהו שכיב והאי איהו יאור דעדיק מלהו' כד נפקין ומתפרשין אינון ארבע כהרין דנפקין ומבנת דערן ההוא דאקרוי פישון כפול בההוא יאור' ואתכליל ביה ועד מלכות בכל אתכליל בהאי ופישון איהו מלכות בכל' מיאורא דא איתנו ואתמלין כל אינון יאורין אמרנין' בכל יאורא ויאור' אזלא ושאת חד תמיכ' ואינון תשע וכל חד וחד נקיב נוקב' ברישיה כד' אשתאר ראשי תמיכו' וגו' ואפילו האי התנין הגדול הכי הוא בנין דכלהו נפחין רוח' לגבו' ולא לתת' בראשי' ברא' אלדו' וכת' ויבר' לדיס את התמיכס הגדולים בכל עובדא דאינון עשר אמירין קיימין לקבליייהו אינון עשר יאורין' וחד תמיכ' מתרפרפא ברום לקבל כל חד וחד ועל דא משבעין שנין מזדעזעא עלמא בנין דהאי התנין הגדול כד איהו סליק סכפרוי' ואזדעזע דנין כלהו מזדעזען באינון יאורין וכל עלמא מזדעזע' וארע' מתמלמלת וכלהו כלין בהאי תנין הגדול' והארץ היתה תהו וגו' ארש' עובד' דבראשית חכרו' לעאן ביה וידען ביה אכל זעירין אינון דידען לרמוז' עובד' דבראשי' ברא' דתנין הגדול וי' תנין דכל עלמ' לא משתלשלין לא על סכפרוי' דרא' ית' והארץ היתה תהו ובהו' וגו' תנין הית' ואוקימ' בנין דבהאי יאורא קדמאה דקאמרן כד האי התנין הגדול על ביה כנין אתמלינא ושטיף ודעיד כונונין דאתלקטו באינון עלמין דאתמרכו בקדמית' אינון תמיכין אמרנין דקאמרן הוו ולא הוו אמאי בנין דאתמלס חילויהו ולא יטטטפון עלמ' בר' לשבעין שנין חד זמכ' ואינון א' תקפו כחילא דההו תנין הגדול והאי איהו בלחודוי לאתתקפ' ולמלא נוקביה קיימת לגביה לא יכול עלמא למסכל לון וכנכ' עד לא קטל קבה למוקבא הארץ היתה תהו ובהו היתה ולכתר דקטל לה הוה בהו שראת לאתקיימא ומשך עד לא הות כהירא עובד' דעבדת' מה עבד קבה מחץ רישיה דדכור לעילא ואתכפיא בנין דהא תהומא לתתא לא הוה כהיר' מ'ט לא הוה כהיר בנין דהא התנין הגדול הוה כסוב על תהומא ואמשך לה ולא מרפפא לתתא ועבר רומא אמר' דלעילא כסוב וכטס בההוא רומא ושכיב ליה סה' רומא אלדיס מרחפת על פני המים והיינו דתנין דקבה' כטס דהא ברומא וכרא עלמא' ויאמ' לדיס ויהי אור ויהי אור כהיר כהירו דלעילא וכטס

על בני רומא דנשיב ואסתלק מעל תהומא ולא חפא ליה כיון דתהומא אתהיר ואיהו
 אסתלק כדון הוה כהיר דא כהור על רישיה וויחא הוה נפקין מגואפותיה ורומא נשיב
 לעילא וכהיר מכהירו דא עד דהו' כחית כהוריה חכככא לשבעין ותריין כהרון דשמש'
 כיון דאיכון כהרון אתרשימו בנו שמשא לתתא הוו חייביא דעלמא ידעין כהו והוו
 פלמון לשמש' כיון דאסתכל קב' באיכון חייביא סליק כהוריה ונכיו ליה אמאויכוו
 ליה בגין דההוא תנין הוה סליק ונמו' בטט באיכון ואורין עד דבכזו ליה ולא אתגלוף
 וזרע ליה זרועא למד דאיהו גוונ' דבכתא וזרוע דזרע בגמיוו בטמורו האו אור איהו
 כד האי התנין הגדול חמי דממא בכתא זרועא דאור דא כדן אתער לסטר אמרא
 לההוא כהר דאקריו גומון ואתפלגו מימיו דהאו גומון חד שבולא דוליה אייהו אזיל גו
 ההוא זרועא לאממ' גומון וכתא ואכהיר ביה ברבו דזרוע' דא ואקריו גומון ומגו ההוא
 דבו דזרועא דא אסתלק לרבו דשלמיה מלכ' כד אסתלק למלכו דכתו והורדתם אותי
 א גומון וכתוב זממא אותי סס' סס' ולא באת אמרא בגין דהוה ידע מלכ' דא ומימיו
 אחרנין אסתלקו למלכו אמרא ודא איהו מלכו דאיהו תקיפא והאו התנין הגדול
 אתער ליה ואסתלק סכפירו דהאי תנין כההוא כהר לאתקפא ביה וכל איכון שאר
 יאורין כלהו סלקין וכמתין בתקפא דהאי התנין הגדול ותאב ועאל לההוא שכיבא
 ואשתכח ביה וכדון כד ההוא אור אתבניו לעילא להסנא גנתא דקאמרן כדן כפיק
 חשך קדמאה ופסם על רישיה כההוא נוקבא דאתממא ביה ואתפרש חד חוטא בין
 ההוא כהירו דאור דא דאתגניז וכין ההוא שוכא דחשך דא דכתיב ויבדל לדים בין
 האור ובין החשך תנין תב כההוא פרישו דהאו חוט' דאפרישו ואפרישו לאיכון יאורין
 גו חסוכא ואתפרשו כוכין לזכוייהו אן מאלין כההוא פרישו וכד אתפרשו מיין עלאין
 קדישין כל איכון יאורין אתפרשו ועאל לגו ההוא יאורא שכיבא דאתכריר מכלהו
 וכפקין ועאלן בה תלת זמכין כיומא וכל איכון כוכין דמגדלן גו איכון כהרון פרושן אן
 מאלין ואקרין לילית ואלין איכון ראשית לכל איכון כוכין דנפקין לכר ואלין שליטין על
 כלהו ואלין אקרין בכרו מזרים ומכא אתבדרו לכר בוכרין וכלהו אתזנו משקו
 דאיכון יאורין והאי התנין הגדול שלטא על כלהו וכלא כפרישו דמיין עלאין דכתיב
 ויהי מחדל בין מים למים וארשימו מיין קדישין עלאין ואתפרשו לעילא ומיין תתאין
 אתפרשו לתתא אלין ואלין קדישין ועד אקרין מלאכין עלאין פנין בגין דאתפרשו
 אלין מאלין לזכוייהו ויאמר אלדים תדשא דארץ דשא עשב מזרוע זרע רזא דא כד
 האי התנין הגדול כשיב רומא כההוא נוקבא ומרפרפא לבני עילא כל איכון עשכין
 מהסך לון לויטשו עד דרומא אמרא נשיב כההוא רומא ושכך ליה לתתא ועשכין
 כמתין כמלקדמין ושלטין ומשבתן ואודן קמי קב' מסטר שמאל לגו יאורא שכיבא
 כפקין כערין לזכוייהו ואלון למקרב לבניה איכון עשכין ולא יכלין ותכין לאתרייהו
 כל אלון יאורין אזילן ושטעין עד ההוא תכיבא דשליט כהו ומחרין לאיכון עשכין
 ולא יכלין כר לומכין דרומא עלאה לא נשיב ואיהו מרפרפא רומא כההוא נוקבא
 דלעילא כמה דאוקימו' כדן שליט ההוא רומא על איכון עשכין ויאורא שכיבא
 תב לאתרייהו וסלקא וכמתא ובגין דמימיו שכיבין אזיל בשכיבו והאי התנין הגדול

סלקא לבבו אינון יאורין ועשכין כלהו מגדלן לסמרכיה ההוא יאורא שכיכא ואלין
 מגדלן בכל עיבר כדין סלקא ההוא תכוכא ואתרבי ביכיהו ותב לכל אינון יאורין
 ויאמר לדים והי מארת ברקיע השמי' דא איהו כחש בריח בנין דסגור לתרין סטרין
 ולא כפיין לעלמון אלא חד זמנא ליוכלא . ובספרי קדמאוי דא: כחש עקלתין דאיהו
 בעקומו תדיר ואויתוי לווטין על עלמא כד האי קט תבר תוקפיה דההוא תכוכא ולא
 יכול למויקס עד דאכיד גשמי בגין דקבה כפוף ליה גו ימא כד עאל לגביה ואיהו דרך
 על תקפיה דימא ותקפיה דימא דא איהו תכוכא כלא ודורך על במותי וס וכד
 האי כחש קס כדין מה כתיב והרב את התנין אשר בוס דא איהו התנין הגדול ועד
 כתיב הכני עליך ודא כחש איהו מארת בלווטין לכלא בגין דאיהו תקיפא עליה
 בתקפיה דההוא כסר רברבא דאק' מדקל והא אוקימ' ההוא כחש איהו כוכשתא
 כד כפקין דא כדא דא וכשתא אתקן תדיר בגין דכל ארמו ותקפיו כיכשתא איהו
 ואכיל הרעא ועפרא תדיר כלא ועפר תאכל כל ימו חויד דא גדיל כעפרא ודא גדיל
 במיא כחש דאתגדיל במיא לאו תקיפא כהאי דאתגדיל כיכשתא ועד כתיב מארת
 אשר דא אודמן לגביה ודא לא אודמן לגביה אלא קבה בלמודיו דקטיל ליה מגו
 ימא כמה דאוקימ' בגין נסות רומא דכיה כלא אשר אמר לי ויאוריוגו' .

ועבר

ו' לכנוף את מצרים וגו' . תכא אר' וסיי האי קרא קשיא וכיוראה
 את הדם וא'כ ופסח דמשמע דסימכא הוא דאתעביד . ואיתומא
 בגין דמא דאיהו מנה אמאי לכר ואמאי בתלת דוכתי דפתחא והא כתיב והוא גלי
 עמיקתא וגו' . מט דאתגלוא דמא על המשקוף ועל שתי המזוזות . אלא תכא כתיב
 וירא י' וינאץ וכתיב וירא י' כי רבה רעת האדם בארץ ותמיכן לא אתמוזי אשגמותא
 לעילא לא כל אתמוזי לתתא עובד' דאתעבידו עובד' מניה ועד לא משגמוזי לאכאשא
 בר הרהורא ד'גו דכתי' השמרו לכם פן יפתה לבבכם ומדאתגביד עובד' אשגמותא
 דלעילא אתער ובגין כך כלא בין לטב בין לביש כעובדא תליא מלתא . אר' וסיי כל
 סוקי מצרים מליין סעוון הוו ועוד דככל ביתא וכיתא הוו סכמי זיכין דמתקטרי
 כמרשייהו באיכון כתרין תתאין דלתתא ומתערין רוח מסאכא בגווייהו ורוח דמלא
 תכא כתיב ולקחתם אונת וטעלתם בדם אשר בסף והבעתם אל המשקוף ואל
 שתי המזוזות . אגודת אונת' . אגודת אונת' אגודת אונת' אגודת אונת' אגודת אונת' אגודת אונת'
 ולאחזאה בפתיחיהו בהכי תלת דוכתי מהימנותא שלימתא חד הכא וחד הכא וחד
 בגווייהו ובכ' ופסח י' על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל כתיבס לכנוף משו' דחמי
 טמיה קדושא רטיב על פתחא . אר' יהוד' אי הכי אמאי דמא דקא תמיכן מוור וכומק
 וחד דכליל כיכי בגווכי . אל תרי דמי הוו חד דמילה וחד דפסח' . דמילה רחמי' דפסח'
 דינא . אר' יהודה לאו הכי לא כמה דאוליפכ' דחור ההוא דמא קבה לרחמי כאילו הוו
 מוור בגווייהו יה' ואגבור עליך ואראך מתבוססת בדמוך ואומ' לך בדמוך מיי וגו'
 וא'ג' דהוה כומקא אתמוז' לרחמי דכתי' בדמוך מיי וכב' רטיב פתחא בתלת סטרין
 חד הכא וחד הכא וחד בוכיהו . תאכי רבי חוקיה תרין דמי אתמוז' לקבל תרי כתרי
 דאתעטרו לעילא כההיא שעתא . אר' וסיי חד כתרה דכלילא בתרין סטרין טמורין

ברחמי ודונא' א"ר אבא בכמה אתרין חס קב"ה על כנוי עבד בר נש ביתא וקב"ה א"ל
 כתו' שמי וסווי לפתחך ואת שרי לגו ביתא ואבא איתוב לכר כפתחך לכטרא לך הכא
 אמר רש"י על פתחא רזא דמהימכותא דילי ואת שרי לגו ביתך ואבא כטור לך לכר
 דכתיב ואתה לא תנא ואיש מפתח ביתו עד בקר וכתיב וראה את הדם על המשקוף
 ועל שתי המזוזות ופסח ו' על הפתח ולא יתן המשמות לכא אל בתיכם לכנוף' תו א"ר
 אבא כנוכא דשמא קדישא עבדו כההוא שעתא מה שמא קדישא אתמזר בהאי
 שעת' דוכא אוף הכא אתמזר בהאי שעתא דוכא דכתי' וראה את הדם על המשקוף
 ועל שתי המזוזות רשומא דא כלהו סומחא לאתחזאה דהא אתמזר דוכא למעבד
 בוקמין ונלמכא דאתי כתיב מוזה בא מאדום חמוץ בנדים מצררה דומין לאתחזאה
 כלהו דוכא למעבד בוקמין ורזא דמלה כנוכא דהוי לעילא כההוא שעתא כדכעו
 לאתחזאה לתתא אי רחמי רחמי ואי דוכא דוכא דה"ד וטבלתם בדם אשר בסף
 והבשתם וגו' ואתה לא תנא איש מפתח ביתו עד בקר' מאי טעמא' משום דתבין
 אמר רבי יוחנן אמר רבי גמיה לא לכעו ליה לאיניש למיזל בשוקא ולאשתכחא
 בשוקא בזמנא דוכא תלא במתא דכיון דרשותא אתייהיב למכלא מאן דפגע ביה
 אתוקא הכא משום דוכא אשתכח לא כעיא לכפקא לכר' תנא אמר רבי יוסי
 כההוא ממש דאשתכח דוכא למצראי כההוא ממש אשתכח רחמי לשראל ה"ד
 וראיתי את הדם ופסחתי עליכם' וכן תנא ככל אינין כתרין קדישין דלעילא כמה
 דאשתכח דוכא אשתכח רחמי וכלא כשעתא חדא' תני רבי חזקיה כתיב ונגף ו'
 את מצרים כנוף ורפא' כנוף למצרים ורפא לשראל' מאי ורפא מאי שכימונו
 כריכוס רשאים' ותנא באותה שעה שגופו מצראי באותה שעה כתרפאו ושראל
 דתניא א"ר יוסי א"ר חזקיה מ"ד ופסח ו' על הפתח' מאי על הפתח' ופסח ו' עליכם
 מכעו ליה' אבל על הפתח על הפתח ממש ופתח כנוף' ואי זסו פתח כנוף הוי אומר
 זומליה' דבי שמעון אמר בשעתא דאתפלג כתרא קדישא אתערב ביה דכורא'
 ומאן דכורא חסד עלאה דמשמע דדא בלא דא לא סלקא זכ"ד דא מאי ודא מסי
 וכלא כשעתא חדא וכתיב ופסח ו' על הפתח על הפתח הידוע' מאי הפתח משום
 דאיהו פתחא ומטיבא דרוחא ונפ' ותא חזי' עד לא אתגזר אלס הוה אטוב וסתוס
 מכל סטרוי מדאתגזר אתפתח מכלא ולא הוה אטוב וסתוס כקדמיתא והיינו רוא
 דתבין והוא נשכ פתח האהל משום דאתגלווי יוד' מאי קא מייירי אלא אמר רבי
 ינחמ דהא אשוי בגלווי דא חסד כנדרק ודא הוא פתחא דמשכנא עלאה קדישא
 משמע דכתיב האהל האהל הידוע' א"ר אלעזר כד אתגלווי האי יוד אתכשר ואתכרך
 בפתח האהל דהאי נדק לאתכסמא בחסד ה"ד כחם היום דהוא שעתא דשלטא
 חסד מולקא דאברהם' ומ"ל דהאי פתח האהל אתכסם לקבליה דאברהם דכתי' ווי'
 ברך את אברהם ככל דאתכסם בחסד מדאתגלווי יוד' א"ר אבא והוא נשכ פתח
 האהל כמה דכתיב ווי' ברך את אברהם ככל דדא הוא פתח קדישא כתראה
 עזר אה' כחם היום כמה דאתייהיב ליה כתרא דחסד ה"ד כחם היום כמה דיתבי

כהאי כך יתיב כהאי דלא סליק האי בלא האי' דא

ועבר

וי' לכנוף את מצרים מאוי ועבר לעבר על אורי לוכא דכתרין דהו
מתקשרי בכתרין אחרין דלעילא שריף להו מקיימיהו ובעבר על
ארחו בגין למעבר להו דוכא ולנקמא להו לנשראל וכדון הוא כל ועבר ועברתי
וועבר על דקבא אעבר על כל ארחו או לדיכא או לרחמי הכא ועבר בגין למעבר
דיכא התם וועבר בגין לרחמי

ויהי

במני הלילה וי' סכה כל בכר וגו' כתיב ואני תפלתי לך ויעת רצון וגו'
רבי חייא בר' יוסי הו' אזלי מאושא ללוד והיה ר' חייא רכיב בממרא
אר' ויסי כתיב הכא וכנלי דהא מטא זמכא דכלותא דמכמה ותיכון לעולם יהא אדם
זהיר בכלותא דמכמה אמאי זהיר משו' דהיא שעתא דתליא דוכא וכעבי בר כס לכוונ'
דעתיה כתר' חייא ולי' עד דהו' אזלי כטה שמשא למיעל אר' חייא לרבי יומא
אמאי את שתיק אר' ויסי מסתכל הויכא בדעתאי דלית עלמא מתקיימא אלא על
ריוסיהו דעמא או ריוסי עמא זכאין טב לעלמא טב לעמא ואי לא זכאין ווי לעלמא
ווי לעמא אר' חייא ודאוי כך הוא מנלן דכתיב ראיתי את כל ישראל כפובלי על ההרים
כצאן אשר אין להם רעה ויאמר וי' לא אדונים לאלה ישוכו איש לביתו בשלום וישוכו
ישבו מכעו ליה לביתו כביתו מכעו ליה דהא באתריוהו קיימי אלא הכי תיכון או
רישא דעמא לא זכי עמא מתפסן בחוכיה מנלן דכתיב ויאמר דוד וגו' ואני הוא
אשר חטאתי והרע הרעותי ואלה הצאן מה עשו דוד חב ונשראל סבלו ואי רישא
דעמא מתפסן בחוכיה צמא משתזבן דהא דוכא לא שריף עליהו דכתיב ויאמר וי'
לא אדונים לאלה כלומר אם אלו לא הו' רושין לעמא מהאי ארחא ישוכו איש לביתו
בשלום כלהו משתזבן או ריוסיהו מתפסן ואפילו יהושפט אתגזר עליה לאתעבש'
משום דאתמכר באמאכ אי לאו ההוא נומא דכתיב ויזעק יהושפט עד דהו' אזלי
רמש ליני אמרו מה כעביד אי כויל חשך ליליא אי מיטיב דמלא הוא סטו מארחא
יתבו תמות אילכא חד ויתבו והו' אמרי מלי דאורות אולא דמיכו בסלגות ליליא חמו
חד אילתא דעבר קמיהו והיה נוח ורמי קלין קמו רבי חייא בר' יוסי ואזרעו שמשו
חד קלא דמכרזא ויאמר מתערין קומו כיומין אתערין עלמין אזרמנו לקדמות
מריכון דהא קלא כפך דכאיב אילתא דלעילא ותתא דכתיב קול יי' וחולל אילנות
ויחשוק יערות דהא מריכון כפיק לבע דאיהו היכליה לאשתעשגא עם כדוקיאי
דכתיב ובהיכלו כלו אומר כבוד ויתבו רבי חייא ורבי יוסי אר' חייא השתא פלגו
דליליא ממש זכאה מולקמא דוכיכא למשמע דא ותח' רזא דמלה בשעתא דקבא
אחמו על כלבנתא כלבנתא אתככש ולא מתפרש מעדן ומהאי עדן מכושי כפקין
לכמה ארחין וסבלין וכלבנת' אתקרו כרורא דחיי דתמן מתערין כדוקיאי לעלמא
דאתי וכדאי שעתא קבא אתגלי עליהו אר' יוסי כמיה זמכין שאילכא האי דכתת'
ויהי במני הלילה וי' סכה כל בכר בארץ מצרים אמאי לא היה ביממא דאתגלי
לכל פרסומי כים ואמאי מיתו כל איכון מלשו דכתר רחויא ואוכון טלויא דכביעאכא
ולא מיתו מלכו ופרדש כיוגו כרו מיתו קרבא כמה דהיה בסכחריב דכתיב ויכא וי'
מלאך ויך במכסה אשור וגו' ותיכון כלהו מלכין כבי מלכין רופסום ופרדשכי התם

חתמו

אתחזי גבורתא דמד שלחא דיליה יתיר מהאי דהוה יאות דוליה למהו יתיר
 אמר ליה יאות שאלת ואכא לא שמענא מדי בהאי ולא אימא אכל הא זכונא לכל
 האינא רחא אתתקן קמן אכא שמענא דרשבי מדכי סוקין דטכריה כוול גביה
 יתבו עד דהוה נהיר ימא כד בליק כהורא קמו ואזלו כד מטו גביה אשכחנהו
 דהוה יתבו וספרא דאגדתא בדיה פתח ואמר כל הגוים כאון נגדו מאפס ותהו
 כחשכו לו כוון דאמר כל הגוים כאון נגדו למה אמר מאפס ותהו כחשכו לו אלא
 אוליפנא דעתיהו דעמין עטו דעלמא דמהימנותא דלהון הוא כאון דלא אדכקו
 עלאון ותתאיון ושיון לקבליוהו מהימנותא דטעותא אכל מאפס ונהו כחשכו לו כהאי
 עלשולא דספרא ברשא ותתגבלא בקיטא בריקנוא הדר וכל דארי ארעא כלא
 חשוכין עוד פתח ואמר בראשית ברא אלדים את השמים ואת הארץ את דא ימוכא
 דקבה ואת דא שמואלא אוליפנא דסטא קבה וימוכיה וברא ית שמיא וסטא שמשא
 וברא ית ארעא הדר אף ודינסדה ארץ וימיכו טפחה שמיכ קורא אכוי אליהם ועמדו
 ומדו מהו ועמדו ומדוסד שמיא וארעא לאו (כא מהשמי קורא אמי ליהם וסארן לאו הכי)
 הכי אלא ימוכא ושמואלא דאיכון את ואת והואך יעמדו ומדו בואת ההוא דשלטא
 בפלגות ליליח דכלילא את ואת ותכונן כתיב את הכל עשה ופה בעתו את הא
 דארץ הכל כלא ווי כרך את אברהם בכל ותאכא הייא כתרא דאתקרוי זאת
 דכלילא מאת ואת ושלטא בפלגות ליליח בתרון סטרוי ברחמו ודיכא רחמו לוישראל
 ודיכא לעזין עטו פתח רבוי סיוח ואמר אי כחא קמיה דמר דנימא חד מלה
 על מה דאתיכא כתיב

ויקרי בחצי הלילה ווי הכה כל בכר בארץ מזרוי ומהאי דאמר מר אשתמע דהאי
 פסוקא בההוא מלה אתא ואכן ארח' אתתקן קמן למיתי למשאל קמך
 פתח ואמר מו כוי לאיכו המכביהי לשבת וגו' מו כוי לאיכו ואחשט' לאיתשבא
 בכתר עלא קדיש כסירו על כל כוטיכו דהרו כתרין ועטרין המשפילו לראו דכחית
 בכתרוי מכתרא לכתרא חזר לכזרא מכהירו לכהירו מכוניכא לבונוכא לאשכחא
 בעלאון ותתאון הדר וימשמיהו השקיף על בני אדם וגו' תא חזי כתיבזוהי בחצי
 הלילה בחנות מבעליה או בחנות כנוכח דאמר משה ואיכמא דאמרנו
 חכרכא דלא וימרן אנטגוני פרעה משה בראוי הוא הא קושיא באתריה קיומא
 בבגונוי דאפוי ושראל וימרן הכי מד דאוי הכי הוה ליה למימר ויאמר משה בחנות
 הלילה אמאי קאמר כה אמר וי' כמה דלא יתכוון שעתיה דהא לא יתפסון במשה
 אלא בפטרונא בנין דאמר כה אמר וי' וגו' תרו דהא משה אמר עד בכר השפחה
 אשר אמר הרמים ולא הוה הכי אלא עד בכר השכוי אשר בבית הבזר עכפ אפילו
 ושראל כמו וימרן הכי דהא לא אתבררון מלי' תלת דאיוהו אמר משמא דפטרונא
 בחנות וכתיב ויהי בחצי הלילה ועוד שאלתא דילכון יתיר על מטול דלא יוכל
 בעורא למסכל אלא כלא רזא עלאה הוא בין מחנדי חקלא וכלא אתכשר בכביאה
 מהימנא זכאה חולקיה דמשה דעליה כתיב ופופית מכבי אדם הונק מן בשפתותך
 על כן כרכך לדיש לעולם אהבת צדק ותשכא רשע על כן משחך אלדים אלדיך שמן

ששון

ששון מחביריך ופיפית מכני אדם מפת ומכוך הוצק חן בשפתותיך מנח ובכני
 עב משחק אלדים אלדיך מאברהם ונחמך שמן ששון מיצקב מחבירך משאר
 כביאי וכיבבר דסליק בדרגין עלאין דלא סליק בר כס אמרא לא ידע מה דאמר לא
 הכי תכינן האי כתר דאק זאת אתק אטת כלל לזאת יקרא אסת אמאי משום
 כי מאי לקח זאת מאן הוא איש ההוא דאק זה ודא הוא איש דכר כלל כי זה
 משה האיש האיש הזה ואק איש זה וזה איש וזאת אתנסובת מזה דאקרו זכר
 ובגין דא איהו תמר דכר וכוקבא דלא סליק דא כלל דא תמר כלל כתמר עגן
 מה עגן סליק חוור ואוכס אוף הכא כלל כליל בפלגות ליליא למעבר כיומוסוי כמד
 שעתא חוור לישראל ואוכס לעעז ועוד דהאי ליליא אי לא אתפלג לא עבי כמוסוי
 מל מאברהם דכתיב ויחלק עליהם לילה דאתפלג למעבר כמוסוי אוף הכא משה
 אמר כמות מהו כמות כלל כעלות המכה כעלות גדיש אוף הכא כמות
 כמפלג ומשה ידע דלא יעביד כיומוסוי עד דאתפלג והכי הוה דלא עבד ליליא
 כיומוסוי עד דאתפלג בפלגות כתררה הדר ויהי כמני הלילה מאי כמני בפלגות
 כתררה כזמא דאיהו שלטא ואשתכח האי למעבר כיומוסין תדירא וכל כיומוסא
 דאתעביד כלילא בפלגותא כתררה אתעביד ווי הכה כל ככור בשעתא דקכה
 אתער בכנתא דערן לאשתעשעא עם דיוקוויא וכרוזא כפוק וקרי עורי צפון וכואי
 תימן הפיחו בני זולו בשמינו ובא דודי לבנו וואכל פרי מדיו מאי וואכל פרי מדיו
 אלין קרכין דאתקריבו קמיה מנשמתהון דדיוקוויא האי בפלגות ליליא בשעתא
 אמרא שאר קרכין ממש ווי הוא וכית דינו ווי הוא וכיומוסוי הכה כל בכר הכה
 משה לא אמר אלא ומת מהו הכה אלא דאתער כס כמה דאגזום משה דכתיב והכס
 לא שמעת עד כה ותאנא פרעה חכים היה מכל חרשו וואסתכל בהאי דעביד ליה
 דיכא וזמין למרכא ארעה כמה דאמר משה בזאת דע כי אנוי ואיהו מה כתיב
 ויפן פרעה מהו ויפן דאפכו לכיה מהרהורא דא כלל ויפן פרעה ובא אל ביתו ולא
 שת לבו גם לזאת גם לרבות האי דזמינא למרכא ארעה ולא שני לכיה לקבליה
 דזאת כל בכר דאפילו דרגין עלאין ותתאין אתברו משולטנהון (סא משלוליהון)
 כל איכון דשלטין בכמתה דלהון דכתיב בארץ מצרים וכלהו דרגין עלאין ותתאין
 דאתברו משולטנהון כלהו כפסוקא אתמוזן דכתיב מככור פרעה היושב על כסאו
 עד ככור השפחה אשר אמר הרמים וכל ככור בהמה הא כלהו אתמוזן כפסוקא
 סתמא דמלה מככור פרעה היושב על כסאו כתר תתאה דקומוטא דמלכותא
 דלעילא עד בכר השפחה כתר שאלא תתאה מיכה דקומוטא מכת ארבע
 רחון ארבע משוריון משמע דכתיב אמר הרמים ולא מן הרמים וכל ככור בהמה
 תתאין מתתאין כוקב מנוקבת דאשתכחו באתני כבעירי ברברכי כזוטרי ומקבלין
 מכהו גוברין וכוקבין עד ככור השכי אשר בבית הכור איכון דכפקין משפחה די
 צהון עבדין לאסירי דישתעבדון כהון לעלמין ולא יפקין לחירו וכרוחמנותא דאלין
 דרגין סריבו מצראי דיכהון עבדו קשרא לישראל דלא יפקין מן עבדותהון לעלמין
 ובהאי אתמוז גבורתא ושולטנותה דקכה ודכרכא דא לא ישתני מישאל לרגין

כתראין

בתראין ואי לא הוה מולא ובגורתא דקב"ה כל מלכו עמין וכל חרשו עלמין וחכמי
 עלמין לא יפקון לישראל מן עבדות דשרא קטרין דלהון ותבר כל אינון כתרין בגין
 לאפקא לון. על דא כתיב מו לא ויראך מלך הגויכ כי לך ואתה כי בכל חכמי הגוים
 ובכל מלכותם מאין כמוד. בכה רש ארים קליה ואתנח אמר קנטורא דקיטפא
 אשתכח משכתון דשכח קב"ה כמה זמין אשר הונאתיך מארץ מצרים. הונאך וי'
 אלדיך ממצרים. וינויאך וי' אלדיך מסס. הונאתי את צבאותיכם. זכור את היום
 הוה אשר ונאתם ממצרים. וינויאך בפניו בכחו הגדול ממצרים. הונא וי' אתכם מזה
 אלא תאכא ו' כתרין אינון לתתא בנוכח דלשלא וכלהו סתימין בתלת שין דאמרין
 ותלת קטרין קטירו כהו על ג' דרגין דיבהו עביד דישראל לא יפקון משעבודדון
 לעלמין. זכאין אתון אברהם ינחם ויעקב דזכותכון שריאו קטרין וקב"ה דכר ג'
 קטרי מהימנותא דלכון ה"ה ויזכור אלדים את בריתו את אברהם את ינחם ואת
 יעקב. את אברהם הא קשרא מדא דאברהם. את ינחם הא קשרא תנייבא דינחם
 ואת יעקב הא קשרא תליתאה שלימתא דיעקב. תאכא כל זמין ומגין ושבתין כלהו
 דוכרכא להאי ועל האי אתקיימו כלהו דאלמלא האי לא הוה נטורא דזמין ומגין
 ושבתין. ובגינו כך לא אשתניאו דכרכא דמצרי מכל זמין ומגין ושבתין. תח דוכא
 הוא יסודא ושרשא דאורייתא וכל פקודיו וכל מהימנותא שלימתא דישראל. ועוד
 אמאי לא הוה ביומא דשאילתו. תכינן כתיב היום אתם יוצאים. וכתיב הונאך
 וי' אלדיך ממצרים לילה. אלא תאכא עקרא דפורקא דישראל לא הוה אלא לילה
 דלילה שרא קטרין ועביד כוקמין ויומא אפיך לון בריש גליה"ה ונאו בני ישראל ביד
 רמה לעונו כל מצרים. ועוד לילה שרא קטרין ועביד כוקמין ודיכין ויומא גלי ופרכס
 כוסא וכוקמא דאתעביד ה"ה ינאו בני ישראל ביד רמה וגו'. וכתיב ומצרים מקברים
 את אשר הכה וי' בהם כל בכר דא הוא פרסומו כוסא. אתו רבי חייא ורבי יוסי
 אשתטחו קמיה ונטקו ודו. בכו אמרו גליפין עלאין ותתאין זקפן רישא בגינך.
 עבד קב"ה ירוסלם לתתא בנוכח דלעילא. עבד רש"י סורי קרתא קדישא ותרעני.
 מאן דעייל לא עייל עד דיפתחון תרעין. מאן דכליק לא סליק עד דיתתקנון דרגין
 דסורי. וכתיב וראה כל זכורך את פני האדון וי'. מאן פני האדון וי' דא רש"י דמאן
 דאיהו דכורא מן דכרכא כפי לאתהזאה קמיה. אמר לון עד השתא לא סיימכא
 מלה דשאתא דילכון דהא תכינן ווי' הכה כל בכר כל בכר סתם כדקאמרן וכלא הוה
 ואינון דמיתו אינון קטורי קטרין דהוון משתמשי בחרשייהו באינון כתרין. מכהון
 משתמשי בעלוא ומכהון בתתא. ואע"ג דכלהו תתאין אינון וכל ארעא דמצרים מליא
 חרשין הוה. וכתיב כי אין בית אשר אין שם מת ואתעביד דינא בכלא בשעתא
 דאתכנסו כלהו בבתיהון ולא הוון מתפורי במדברא ובחללא אלא כלהו אשתכחו
 בבתיהון ואור הכר ופה לכדיקה מבחון ועבד ליליא דעמי בכלא כההוה שעתא.
 ותנא כהור ליליא כיומא דתקופה דתמוז וממא כל עמא דינוו דקב"ה ה"ה דלילה
 כיוס יאיר כחשכא כאורה. וכשעתא דנפקו אשתכחו כלהו מתין בשוקין לעיניהון
 דכלא דכשין לאקברא להו ולא אשתכח ודא אקסי להו מכלא. חמו לישראל כפקין

לעוניהון

בא אל פרעה

לְעִיבֵיהֶן בְּחַד בִּיטָא וְשֵׁמוֹ לְמִוְתֵיהֶן בְּאִידֶךָ בִּיטָא : וּבְכֹלֵהּ הִנֵּה פִרְסוּמוֹ כִּסְאֵי לֵלָא
הִנֵּה כִּהְיֵי מִיּוֹמָא דְרַתְבְּרֵי עֲלֵמָא : וְתַח כְּתִיב לִיל שְׁמֹרִים הוּא לִי לְהַזְבִּיחֵם וְגו' הוּא
הַלְלוּהָ הִנֵּה לִי שְׁמֹרִים לְכָל כְּבוֹיִסְרָחַל וְגו' הֵאֵי פְסוּקָא קְשִׁיף כִּיּוֹן דְאִמְרַר לִיל מְהוּ
שְׁמֹרִים וְלֹא שְׁמֹר שְׁמֹר אֲשַׁמְעַמְלֵהּ וְכְתִיב הוּא הַלְלוּהָ הִנֵּה לִיל קְאִמְרַר בְּקַדְמִיתָא
וְהִשְׁתָּא לִילָהּ : אֵלָּא הִנֵּה תִּמְכֵן כְּתִיב כִּי וְהִנֵּה כְעֵרָה כְּתוּלָה : כַּעַד כְּתִיב אֲנִי מִשּׁוּם
דְּכִלְזִמְוִן דְלֵיל קְבִילַת דְבֵר אֲתֵק' כְעֵר' מִדְּקְבִילַת דְכֵר אֲתֵק' כְעֵרָה : אִיּוֹן הִכָּא לִיל
עַד לֵיל קְבִילַת דְכֵר' וְאֵיב' דְכְּתִיב בֵּיהּ שְׁמֹרִים דְכֵר הִנֵּה זְמִין לְאַתְחַבְרָא עִמָּה' .
וְכִשְׁתָּא דְאַתְחַבְרָא עִמָּה דְכֵר כְּתִיב הוּא הַלְלוּהָ הִנֵּה לִי שְׁמֹרִים : שְׁמֹרִים דְכֵר
וְנֹקְבָא : וְבוּיֹכֵךְ כְּתִיב הַלְלוּהָ הִנֵּה : וּבְאַתְרַּךְ דְאַשְׁתַּכְּמוּ דְכֵר וְנֹקְבָא לִית שְׁכִמְתָּא
אֵלָּא לְדְכוּרָא : וְהִכֵּי שְׁכִמְתוֹ וְיִסְרָאֵל בְּתוֹשְׁבִימְתֵיהוּ לְדְכוּרָא וְלֹא לְנֹקְבָא : הִיבָּד זֶה אֵלֵי
וְאַמְנוֹ : לִית שְׁכִמְתָּא בְּאַתְרַּךְ דְדְכוּרָא וְנֹקְבָא אֲשַׁתְּכִימוּ אֵלָּא לְדְכוּרָא : וְעַל דָּא מִתְכַּאֵן
יִסְרָאֵל דְכְּתִיב זֶה יוֹיָקוּמוֹ לֹא כְּבוֹלָה וְכִשְׁמִמְתָּה בִּישׁוּעָתוֹ : מִשּׁוּם דְהִכֵּי זְמִין לְמַעַבְדַּד לְהוּ
דְכְּתִיב כִּיּוֹמֵי נִאֲתֵךְ מֵאַרְצָא מְצִירִים אֲרַאֲבוּ כְּעֵלְאֹת' : וְרִזָּא דָּא הִנֵּה הוּא כְּבוֹנֵכָא דְהִכָּא
לִיל וְלִילָהּ כִּךְ זְמִין קִבְּהָ לְמַעַבְדַּד לְהוּ דְכְּתִיב שׁוֹמֵר מֵהַ מְלִילָהּ שׁוֹמֵר מֵהַ מְלִיל' : מֵה
לְהֵלֵן שְׁמִירָה וְלִיל' : אִיּוֹן כִּיּוֹן שְׁמִירָה וְלִיל' : מֵה לְהֵלֵן שְׁמִירָה וְלִילָהּ : אִיּוֹן כִּיּוֹן שְׁמִירָה
וְלִילָהּ : וְלִילָהּ אֲתֵק' עַל גְּבִי דְכוּרָא הִיבָּד אֲתָא בְּקֵר וְגַם לִילָהּ : בְּקֵר כִּדָּא וְיִשְׁכַּס
אֲכֵרֵס בְּבְקֵר דְהִיא מִדְתּוֹ מִמֶּשׁ וְכְתִיב יוֹיָבְקֵר תִּשְׁמַע קוּלֵי' בְּקֵר מִמֶּשׁ : יִתְבוּ רַבִּי
תּוּיָא וְרַבִּי יוֹסִי וְאַלְוִיָּק לְהוּ רִזָּא דְתוֹרַת כְּהִנִּים וְהוּא מִסְדְּרֵי כְּכִלְיִמָא וְיִתְבוּ קִיָּמָה :
תַּד יוּמָא כְּפַךְ לְכֵר רִשׁ אֲזִילוּ כְּהִדְיָה מִסּוּלְחַד תְּקֵלָא יִתְבוּ : פִּתְחַר רִשׁ וְאַמְרַר תַּח כְּתִיב
אֲתֵהֲכֵל רֵאִיתִי בְּיָמֵי הַבְּלוּיָא וְשִׁדְדִיק אֲוֹכַד בְּזַדְקוֹ וְיִשׁ רִשׁע מֵאַרְיֹךְ בְּרַעְתּוֹ : שְׁלֵמָה
דְהוֹת כְּחִמְתִּיהּ יִתִּירָא עַל כֹּלָּא מֵאִי קְאִמְרַר בְּהֵאֵי קִרָּא : אֵלָּא שְׁלֵמָה רִמּוֹ דְחִכְמַתָּא
קָא רִמּוֹ : דְחִיבִין אֲרַחְמוֹ דְקִבְּהָ לְלֵאוֹ הִנֵּה דְהֵא כְּתִיב וְלֵתַת לְאִישׁ כְּדַרְכוֹ וּכְפִרְוֵי
מַעֲלָלוֹ : אֵלָּא תְרֵי עֵבְיִים כִּיּוֹנוֹ דְקָא רִמּוֹ הִכָּא דְתִמְכֵן כְּדַ עֵיכוֹ דְקִבְּהָ בְּעֵאֵן לְאַשְׁמַח'
בְּעֲלֵמָא וְלַעֲיֹכָא בֵּיהּ כְּמָה דְכְּתִיב עֵיכוֹ יוֹיָהֵמָה מִשּׁוּסְטוֹ כְּכֵל הָאֲרֵץ וְאַשְׁכַּחַן חִיבִיבִין
בְּעֲלֵמָא הִהוּא כְּדוּקָא דְאַשְׁתַּכַּח כְּדִרָא אֲתַפְּסָם בְּחֹבִיבֵיהוּ : וְחִיבֵיָא מֵאַרְיֹךְ קִבְּהָ
רֹבְוֵיהּ עִמָּהוֹן עַד דְיִתְבוּכוֹן : וְאִי לֵאוֹ לֹא יִשְׁתַּכַּח מֵאֵן דְיִתְבַּע עֲלֵיהֶן הִיבָּד יִשׁ כְּדוּק
אֲוֹכַד בְּזַדְקוֹן מִשּׁוּם דְהֵהוּא וְכֵאֵה אֲסַתְלַק מַעֲלֵמָא : בְּגוּיֵי כִךְ תִּמְכֵן לְעוֹלָם אֵל יִדּוּר
אֲדַס אֵלָּא בְּמַקְוִם שְׁאֲכַטֵי מַעֲזָה דְרִים כְּתוּבוֹ : אֲנִי מִשּׁוּם דְוִוִי לְהֵהוּא דְמִדּוּרִיהּ בִּין
חִיבֵי דְהוּא אֲתַפְּסָם בְּחֹבִיבֵיהוּ : וְאִי דְיִוִרִיהּ בִּין זְכָאִין אֲוִיבִיבִין לִיהּ בְּגוּיֵיהוֹן : דְהֵא רַב
חִסְדָּא הִנֵּה דְיִוִרִיהּ בְּקַדְמוּת' כִּיּוֹי קְפוּטָא וְהוּא דְחִיבָא לִיהּ שְׁעֵתָא וְמִרְשָׁן דְרַפִּין
אֲכַתְרוּ כְּטוֹשְׁוֵי מִדּוּרִיהּ בִּין מֵאַרְיֵי תְרִיסִין דְכַפְרֵי וְסִלְוִין וְזַכָּה לְכַמָּה טְבִין לְכַמָּה
עֵתָא לְכַמָּה אֲוִרִיתָא וְאַמְרַר כֹּל הֵאֵי זְכִיכָא עַל דְעֵאֲלִית בִּין אִיכוֹן דְקִבְּהָ אֲשַׁמַּח
לְאַוְטְכָא לְהוּ : דָּא אֲתֵהֲכֵל רֵאִיתִי בְּיָמֵי הַבְּלוּיָא : וְכִי שְׁלֵמָה דְדִרְבִּין עֲלֵאִין דְחִכְמָה הוּוּ
בֵּיהּ עַל כֹּל דְרָא וְאַשְׁתַּדְלוּתִיהּ בְּאֲוִרִיתָא לְמַעַבְדַּד טִיבוֹ וְקִשְׁוֵט דְכְּתִיב וְיִשַׁב שְׁלֵמָה עַל
כִּסֵּא וְיִלְמַךְ אֲמַר בְּיָמֵי הַבְּלוּיָא : וְכְתִיב הִבֵּל הַבְּלוּיָא אֲמַר קִהְלַת וְתִאֲכַל ז' שְׁמוֹת כֵּךְ
שְׁלֵמָה וְדִיָּדִיהּ : אֲגוּר בִּין יִקָּא' אִיתִיָּאֵל לְמוֹאֵל קִהְלַת : קִהְלַת כְּכַד כֹּלָם : וְכֹלָם כֵּךְ

כעין

יפעין של מעלה קהלת כנפוא קדושה דבי עשר ב"כ קהל אין פחות מעשר וקבל אפי
 מאה וקהלת כללה דכלא כדא קהלת יעקב ותאכ' שמוותיו על שם החכמה אתקרא
 וכ"כ ג' ספרין עבד סור השורים קהלת משלי וכלהו לאשלמא חכמתא סור
 השורים לקבל דחסד קהלת לקבול דדוכא משלי לקבול דרחמי בנין לאשלמא
 חכמתא והוא עבד כל מה דעבד בנין לאחזאה חכמתא ולקבל דרגא עלאה והוא
 אחר בימי הכלי הכלי הכלי אלא רוא דהכל וקירא הוא והוא הכל דנפיק ממוח
 ורוא דהכל דנפיק ממוח קלא אתעביד מניה ותאכא אין העולם מתקיים לא בהכל
 פיהם של תינוקות של בית רבן שלא חטאו שלא חטאו ממש וקלא בהכל אתעביד
 ברוחא ומיא וכל מה דאתעביד בהכל ורוא דמלה דהאי הכל של תינוקו אתעביד
 קלא ואתפשט בעלמ' ואיכונן כטורי עלמ' ונטורי קרתא דה' אס' לא יטמור עיר וגו'
 ותא מוי הוא הכל הוא קלא מה בין דהאי להאי הכל הוא קלא וקאים בחילא לויפק
 קלא קלא ממש קאים בקיומיה דלא לאפקא אחרא וההוא הכל דהוא אהסנתיה
 דאבו קרייה הכל ומניה הוא כל מה דחזא ואלע' דסויעין בניאין מעילא אחרין
 הוו ליה ולא שתמודעא מלה אחר בימי הכלי דמלה דא מתמן אתא ורוא דמלה הכל
 הכל יש נדיק אוכד כדקו דא הוא רוא דמלה דגלו ופרס' בימי הכלי כלומר
 בזמנא דהאי הכל ינקא מן דינא בנין למעבד דינא נדיק אוכד כדקו וכומנא
 דהאי הכל ינקא מרחמי רשע מאריך ברעתו ותרוניהו תליין בהאי הכל ובני כד
 כתיב בימי ולא כתיב ביום וכלא תליין בימי הכל דא מאן דאערע בדינא כדינא
 מאן דאערע ברחמי ברחמי ואי תימא יש נדיק אוכד ולא קאמר אוכד הכי הוא
 אוכד ממש דהוא דינא אוכד לנדיק מעלמא ומדרא ויש רשע מאריך ברעתו
 מאריך ממש דהוא דינא כד ינקא מרחמי עביד רחמי לההוא רשע ומאריך ליה
 עד דהו יתבי חמו קטורא דהוה סליק לעילא וכמית לתתא אמר אתעבידותא
 אתעביד בטינתא דארעא מנו לעילא סליק ההוא קלא ריחא מכל בוסמין אחר
 כתיב הכא דשכינתא בנין אתקיים בנין כד כריח טדה אשר ברכו וי' פתח ואמ' וירח
 את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני וגו' וירח את ריח בגדיו משמע דאיכונן
 לבושין הוו סלקין ריחא טבא דלא אהעדי מכהון השתא אית לאכתבלא כתיב ריח
 בגדיו וכתיב ריח בני וכלא אחר ריח הבגדים אלא ריח בני לא תאכא כיון שכנס
 יעקב כנס עמו גע' ותאכא אותן הבגדים היו של אדם הראשון דכתיב ויעש יי'
 אלדים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבושם והוטיאם מ'ע' ואי תימא דכתיב ויתפרו
 עלה תאנה דאיכונן הו' אי הכי אחי כתיב ויעש יי' אלדים וכתיב כתנות עור הא לא
 הוו אלא עלה תאנה אלא כתרגומו לבושין דיקר והו סלקין ריחין מבוסמא דעדן
 ותיבא בשם מלא אתעבידו דכתיב ויעש יי' אלדים מה דלא אתעבידו ביה שמיא וארעא
 ולא והא כתיב ביום עשות יי' אלדים ארץ ושמים לא קשיא אלא כד אתעבידו לא
 אתעבידו בשם מלא כד אתקיימו בשם מלא אתקיימו ומה דאמר איכונן לבושין
 אתו לההוא רשע דעשו דנסיב לון מן כמרוד הכי אוקימנא וקשיא מלה אי הכי הא
 כתיב לאדם ולאשתו לבושין לאדם ולבושין לחיה לבושין לחיה מה אתעבידו אי הכי

במאי

במאי אתקברו מל דאינון טב קווראמו מכהון והרא עלאה דיהיב לון קב'ה לא אינון
 לבושין דאתלבשו בהו אדם ואתתיה לא אתלבש בהו פר כש אמרא דאינון לבושין
 דמוו כגוונא דלעילא וסד דאינון יחד אתלבשו מברמיהון בהו תא מוי כתוב וילביש
 דקב'ה לביש לון וכאה מולקסון כתי' וי' אלדי גדלת מאד הוד וגו' וכתוב הוד והדר
 לפכיו עוטה אור כשלמה כיון דאתלבש מה דאתלבש עבד מה דעבד מלמד
 סמניטט קדשא ברך הוא באור וברא ית שמיא במאי איקוימנא הממודות אשר
 אתה בבית הממודות בגדי מלכות במשי וזה ואראה דעלמא דגכו לון כבוסמין
 וריחין ליקרא ללבושיהון תא מוי וירח את ריח בגדיו בתמלה כד ארביש אמר ראה
 ריח בני דידע דביה הוה תלויא מלתא ובגב סליק ריחא כריח שדה אשר ברכו וי'
 וכי מנין הוה ידע יתמק ריח שדה אשר ברכו וי' לא תרין מלין אינון וכלא הוה חד
 דכתי' ונא יתמק לשוח בשדה לכמו' ערבי וכי לא הוה ליה ביתא אנו מקו' אחר להתפלל
 אלא אותו השדה היה אשר קנה אברהם סמוך למערה דכתיב השדה אשר קנה
 אברהם מאת בני חת ובשעתא דהוה יתמק עאל בגויה חמא שכינתא עליה וסליק
 ריחין עלאין קדישין וכיניו כך הוה מצלי תמן וקביעה לבלותיה ואברהם אמאי לא
 הוה מצלי תמן משום דקביעתא דאתרא הוה ליה בקדמיתא וזלה אמרא ריחא
 דחמא בהר המוריה ולמה נקרא מוריה עש המר הטוב וכלא הוה ונע דעל עמיה
 וכרכיה ובגין כך לא תלה מלה בלבושין אלא ביעקב ממש דחמא דביה הוה מלה
 ויאות הוה לאתברכא מלה אמר ר' יתמק לא אצטריך אורייתא למכתב אלא
 מהדש הוה לכם ראש חדש' מאי טעמא משום דשירותא דכורא הוה ועד אורייתא
 הוה אצטריך למכתב מהכא דהא בקב'ה אתקשר מלה ולא קשיא ללא כתיב זאת
 השדה הוא' דהא זה וואתכמד מתקשרין ובאתר דאית ביה דכר ונוקבא כמדא לית
 טכמא אלא לכורא ועל דא ראשון הוא לכם למדשי השנה אמר ר' יהודה לכם תרי
 זמני למה אמר' יתמק מכייהו אשתמע יתור כמה דכתי' כי חלק יי' עמו אתקשרותא
 דא לכם ולא לשאר עמין

דברו

אל כל עדת ישראל לאמר בעשור למדש הזה ויקחו להם איש ששה
 וגו' בעשור אמאי בעשור אמר רבי אבא כומנא דאניהיר
 ויכלא לסהיר דכתי' בייכלא בעשור למדש השביעי הזה יום הכפורי הוא ויקחו להם
 איש ששה לבית אביו אמאי בגין דלומנא דא אצטריך למיגד ליה דהא תיכון במלתא
 דא אתא כתיא מדא תתאה דמתאחדין ביה כל שאר כתיין תתאין ועל דא פריש
 משה ואמר משכו וקחו לכם כמה דכתיב נאן ועבד ושפחה אמר קב'ה עבידו אתון
 עובדא לתתא ואנא אתבר תקפיהון לעילא וכמה דתינבדון כמורא אתון כי אה גלי
 אש ואנא אוף הכי אמאי אתנגיד בעשרה ואתנכוס בארבע עשר אמר רבי אבא
 כדא אתקשרו ישראל ארבע מאה שנין ואיג' דארבי מאה שנין לא אשתעבדו בהו
 הנייל והוה זמין לאתקשרא ביה אתמשיב עליה כאילו אשתעבדו בהו כל'ת שנין
 בגין כך מעבדין ליה ארבע וימין קטורא ברשותיה ובתי' ושחטו אותי כל קהל עדת
 נשרא בין הערבים אמאי בין הערבים בשעתא דלינא תלויא וכשעתא דאתמסר

מלה דא ליה על ידו דאברהם דכתיב ויהי השמש באה ותרדמה נפלה על אברהם
 והנה אימה חשכה גדולה נופלת עליו ואימא כתרף חד חסוכא כתרף אחרא גדולה
 האי דהאי רברבא מכלא ואעב דאוקימב קרא דא על שאר שעבודיהו דישאל וכלא
 הוה כוונא דא כימחה אמהה אתון מתתא ואכא מעילא תבא לא נפקו ישראל
 ממכרים עד דאתברו כלהו שלטונין דלעילא משלסולהון ונפקו ישראל מרשותהון
 ועאלו ברשותא קדישא עלאה בקב"ה ואתקטירו ביה הה"ד כ"ו בני ישראל עבדים
 עבדי הס' מאי טעמא עבדי הס' אשר הונאתי אותם מארץ מצרים דאפקית לה
 מרשותא אחרא ועאלית לון ברשותי והיינו דאמר רבי שמעון מאי דכתיב אך ביום
 הראשון תשבינו שאור מבתוכם כי כל אוכל ממחמת אלא הכי דאוקימב האי שאור
 והאי מחמת דרגא חד אינון וכלהו חד רשו אחרי אינון שלטונין וממכן על שאר
 עמין וקריבן לבו י"ר הרע רשותא אחרא אל ככר אלזום אחרים אוף הכא שאור
 ומחמת חמץ וכלא חד' אמר קב"ה כל הכי שכי קימתין ברשותא אחרא עבדין לעם
 אחרא מכאן ולהלאה דאתון בני מורין אך ביום הראשון תשבינו שאור מבתוכם
 כל מחמת לא תאכלו ולא יראה לך חמץ אמר ר' יהודה אי הכי כל ימי שתא
 בניי אחיי טבעת יומין דכתי' טבעת יומים שאור לא ימצא בבתוכם טבעת יומים ולא
 יתיר אל כל זמ"כ דאתחייב בר כש לאתחייב גרמיה בן מורין הכי אכתיב כל זמנא דלא
 אתחייב לא אכתיב לאלכא דעבד למד בר כש רופצום כל אינון וימין דפליק להאי
 דרגא חדי ולביש לבושי יקר לבתי לא אכתיב לשתא אחרא כתיב אינון וימין דפליק
 ליקורו דאולכש אינון לבושיין וכן בכל שתא ושתיא כהאי גוונא ישראל כתיב טבעת
 יומים שאור לא ימצא דאינון יומי מדוותא יומין דפליקו ליקרא דא ונפקו משעבודא
 אחרא ועאלו ברשותא קדישא ועל דא כתיב טבעת יומים מ"ת תאכלו אמר רבי
 שמעון מ"ת כתיב כלא מראת אלדים ול"ה אתקרי מ"ת דיכא דיכא קדישא דיכא
 דאתתאחד בשמא קדישא דיכא דלא הוה תקיפא כל ההוא זמנא בכוונתיהו ישראל דהא
 קיימא סיהרא בפנימות' ועל דקיימא סיהרא בפנימותא לחס עבדי כתיב מ"ט קיימא
 בפנימותא בנין דלא אתפרעו ולא אתג'יאו האי את קדישא גזרין הו' ולא אתפרעו
 אימתי אתפרעו בשעתא דכתיב שם שם לו קו ומשפס ושם נסיהו ואעב דאוקימב
 האי קרא במלה אחרא כלא הוה ויאות ואי תימא בניי יהושע אתפרעו לאו
 הכי אלא אינון דכתיב וכל העם הילודים במדבר בדרך וגו' כתיב דאתפרעו אמר
 קב"ה בקדמותא אכלתון מנות דקיימא סיהרא בפנימותא ואקרי לחס עבדי מכאן
 ולהלאה האי לחס מאתיר אחרא להו' מאי הו' דכתיב הכי ממטיר לכם לחס מן
 השמים לא מן סיהרא בהוא זמנא אלא מן השמים ממש כמה דכתיב ויתן לך ה' של
 מוטל השמים ישראל קדישין כטרין אינון וימין דעאלו תמות גדשוו דשכינתא וכטרין
 ההוא נהמא דאתיא מסטרהא ועל דא כתי' את חג המנו' תשמור וגו' וכת' ושמתם
 את המנות מהו ושמתם את המנות כלא ושמתם את כריתיהו וכלא כמד דרגא
 סלקא ואתתאחד ואי תימא משה היך לא פרע להו' לא בנין דלא יתגבון ישראל תמן
 עד דאתסיאו ועל דא כתיב טבעת יומים תאכל עליו מנות לחס עבדי מאי טעמא לחס

עני משום כי כמשון יבאת וגו' וכתיב ולא יכלו להתמהמה תא חוי כד עאלו ישראל
 לארעא עאלו בוורין ואתפרגומה כתיב אשר לא במסכנות תאכל בה לחם מאי
 במסכנות לחם עניי אחאי אקרי לחם עניי משום דקיימא סיהרא בפנימותא ולא
 מתברכא משמשא ולא מתבהרא מן שמשא כדא כי כל בשמים ובארץ ולא אתבהרא
 מכל מט משום ללא אתפרעו אבל הכא דאתברו ישראל ואתפרעו לא תמרר כל
 בה כתיב ועד לא במסכנות תאכל בה לחם מט משום לא תמרר כל בה כמה דחסרו
 ליה במזרים וכלל שתא ושתא דוכרכא דמזרים קא עבדי ישראל ואכלי ולא אשתני
 מדרי דרין ובגין ללא אתפרעו הכא במזרים חסרו ליה להאי כל וקיימא סיהרא
 בפנימותא ואקרי לחם עניי עבדי בתרגומו מסכנות ומאי דאכלי ליה תמן בארעא
 בגין דוכרכא דמזרים הוה והא לדרי דרין ולומנא דאתי כתיב לא יבא עוד שמשך
 וירחך וגו' תאכא אמר רבי שמעון כתיב ביצור למדש וכתיב אך ביצור למדש
 האביעיוס הכפרים הוא אשתמע כמה דאתמר דכתיב בעשור למדש הוה מאי
 קא מיירי אלא בעשור מלה לא ביצור תליא למדש הוה כמדש הוה מביע ליה
 אלא כד אתא כיומנא להאי דגא כתיב למדש הוה דיקא

ויקחו

להם איש מה לבית אבותיה לבית דתניא תלת קשרין אינון תלת
 קשרין דכל שאור מתקשרי בהו באלין תלת גוויי דל ילא ובהאי
 דאתקרי באן אתקשר בלא וכלא כלילי בבאן אתקשר באן בבאן ולא יוכל לאתפרשא
 מקטלוי ובהאי אתקשרו ועד כתיב והיה לכם למשמרת קטירו ליה בקטירותא ויהא
 אתמרר בידיון ברשותכו עד דתפסקון ליה ותיצודון ביה דוכא ולומנא דאתי כתי'
 מיוה בא מאלום וכתיב כי וכח לוי בבירה וכתיב והיה יי למלך על כל הארץ כיום
 ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד

רעיא מהימנא

וישא

העם את בניקו טרם ימחז וגו' לא פקודא לבצר חמץ דהא פקודא
 דא אתמרר להו לישראל וישא העם את בניקו טרם ימחז וכתיב
 שאור לא ימנא בכתיבם והא אוקמוה חכריא ורוזא אוקימוכ בין חמץ ומנה בכמה
 דוכתי דא יטר רעודא יטר טוב פקוד בתר דא לספר דשכחא דינואת מזרו דאיהו
 חיובא על בר כש לאשתעי בהאי שבחא לעלמין הכי אוקימוכ כל בר כש דאשתעי
 ביניאת מזרים ובההוא ספור חדי בחדוה ומין איהו למחדי בשכינתא לעלמא דאתי
 דהוא חדו מכלא דהאי איהו בר כש לחדי במריה וקבא חדי בההוא ספור ביה שעת'
 ככוס קבא לכל פמלויא דיליה ואמר לון וילו ושמעו ספורא דשכחא דילי דקא משתעי
 בני ומדון כפרקני כדון כלהו מתכנסין ואתיין ומתחברין בהדייהו דישראל ושמעו
 ספורא דשכחא דקא חלאן ברזא דפרקכא דמריהון כדון אתיין ואודן ליה לקבא על
 כל אינון כסין וגבורן ואודאן ליה על עמא קדישא דאית ליה בארעא דחדאן בחדוה
 דפרקכא דמאריהון כדון אתעסף חילא וגבורתא לעילא וישראל בההוא ספורא
 יהבי חילא למאריהון כמלכא דאתעסף חילא וגבורתא כד משבחין וגבורתיה ואודן
 ליה וכלהו דחלין קמיה ואסתלק יקריה על כלהו וכבב אית לשבח ולאשתעי בספור
 כמה

פמה דאתמר' כנוכח דא מוכה איהו על כר נש לאשתעו תדיר קמו קב"ה בכל אינון
 פסין דעבד' ואי תימא אמאי איהו מוכתא והא קב"ה ידע כלל כל מה דהוה ויהו
 לכתר דכא אמאי פרסומא דא קמוה על מה דאיהו ידע' אלל ודאי אנטריך כר כז
 לפרסומי ולאשתעו קמוה בכל מה דאיהו עבד' כגין דאינון מלין סלקין וכל פמליא
 דלעילא מתכבטי וממאן לון ואודאן כלה לקב"ה' ואסתלק יקרדיה עליוהו עילא ותתא
 כנוכח דא מאן דאשתעו ומפרט מטאוי על כל מה דעבד' אי תימא למאי אנטריך
 אלל מקטרבא קאים תדיר קמו קב"ה כגין לאשתעו מוכי כמי נשא ולמתבע עליהון
 דוכא' כיון דלקדים כרכש ומפרט מטאוי כל סד ומד לא אשאייר פטרא דפימא
 לההוא מקטרבא ולא ויכל למתבע עליה דוכא דהא תדיר תבע דוכא בקדמיתא
 ולכתר משתעי ומקטרבא פלוכי עבד כך ועד אנטריך ליה לכר נש לאקדמא ולפרט
 מטאוי' כיון דמקטרב' חיוידא לית ליה פטרא דפומא עליה וכדין אתפר' מניה מכל
 וכל' אי תב בתוכתא ואות ואי לאו הא מקטרבא אשתכח עליה גאמר פלוכי דאתא
 לקמד בתוקפא דלפון בעיט במאריה מוכי כך וכך' עד יאות לאודער' בכל הכי כגין
 דאשתכח עבדא וממנא קמוי קב"ה' פקודא כתר דא לאכול מנה בפסח כגין
 דאיהו דוכרכא לדרי דרין על רזא דמהימנותא והא אוקמו' דזש' כפגו כההוא זמנא
 מרזא דטעוון אפרג' ועאלו כרזא דמהימנותא' והא אוקמו' רזא דנא ככזה דוכתי'
ויאמר וי' אל משה ואהרן זאת חקת הפסח זנו' פקודא דא למשחט פסח
 בין הערבים כיד כמים דוכרכא דההוא פסח דמזרים ודא איהו
 מוכתא על כלא כלא ושטנו אותו כל קהל עדת ישראל בין הערבי' פסח דא אנטריך
 למחוי כטור מעשרה וימין ולסלאה דכתיב בעשור למדש הזה ויקחו להם זנו' מט
 כגין דהא כגין שרואת סוהרא לאכרה' מעשר' וימין עד דאשתלי' בחמוסר וכארביסר
 דליהו ככוס בשעתא דדיכא תלוי על עלמ' רזא דא לאעברא זוהמא מקמי קדשא
 ולאשתכח בההוא רימא דכדיף טוי כור' ועד לא אתיא אלל על שבעא ועד וכלערל
 לא ואלכל בו' מאן דאית ביה ברית קדושא ויכול ביה' דלא אית ביה ברית קדושא
 לא ויכול ביה דהאי מוכי ברית איהו לתברא תוקפא דמילא אחרא לאעברא ערלה
 מקמי ברית' כבכ האי בכני ברית איהו למעבד ולא בכני ערלה' כד אתא קב"ה
 למזרים מאן דמא דההוא פסח רשים על פתחא ודמא דברית הוך הון קיימין על
 פתחא' כתיב ולקחתם לכם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם זנו'.
 אזובא הא אוקמו' דאיהו מעבר רומין כושין וכל סטר רוח כושא מעבר באתערותא
 דליה בשוקפא עלאה דישראל' לזמנא דאתי יימי קב"ה לזכר הרעווכוס ליה והשתא
 כפורקא דא כתיב ושטנו אותו כל קהל עדת ישראל ונו' דוכרכא דזמנא דאתי
 כההוא פורקא עלאה על שמו המזוונת ועל המשקוף כהאו רשומי דאת יוד וכהאו
 רשומי דאתי' לאחזאה רשומי דברית קדושא ואתכר ערלה מקמיה דמיה דברית
 רשים על כלא ואתא דמא על דמא' כד ההוא משמית הוה חמי אזדקיין מכותא
 כלא ולא יתן המשחוי ונו' אי קב"ה הוה כלמודוי קטיל אמאי כתיב ולא יתן המשמית
 דמשמע משמית הוה אזול ולא קב"ה' אלל ודאי קב"ה הוה קטיל ומשמית הוה אזול
 נ א ט i לאשכחא

לאשכחא עלה לישראל כיון דהוה חמי הוה תבירו דערלה בתרין סטרוין הוה ערק
ואתפסא מנייהו ועל דקטיל ק"ה כל אינון בכרוין דהוה סטר' יהיב בכרוין לישראל
לפירקא דלא ישכח עלייהו סט' אחרא עלה כלל ובכלא נטור לון ק"ה כאבא על בנין
אחד ואל כל לא תבויא מן הכית וגו' פקודא דא למיכל האו פסה על
מנות ומדרוין מכת כתיב מאי האו לקבל האו אלא לאחזאה בלומא

בבית

דשכינתא עמהו לישראל בהוה מרירו דלהון דכתיב וימררו את חויהם בעבודה
קשה וגו' וכד אכלין להאי פסח לאחזאה כל האו דעבדו לון במזרים בהוה בלומא
ובהוה שעבודה מה כתו וענס לא תשברו בולאחזאה ביה קלכא וככל אינון טעוון
דמזראי דהא ברמין הוה רמאן בשוקא ואתו כלבי והוה גררי לון מאתר לאתר ודא
קשיא לון מכלא דהא אינון תקוכא דבופא ודמי לבונכא אחרא וישראל רמאן לון
בשוקא ארח קלכא ועד כתיב וענס לא תשברו בו' אתון לא תשברון אבל כלבי
הוה אתין לכתר והוה המאן אינון גרמי דהוה נטלי לון ומדק לון והוה טמני לון בו עפר
בגין כלבי דלא נשכחו לון ודא איהו בטולה דעו יתיר מסטרא דלהון וכדא ק"ה
אסתלק ביקריה ואתכפיון כל מילין אחרין כהא כד אתכפיו יתיר בטולו אשתכח
מסטרא דלהון ועד ישראל לא מנטלי לון דכתיב וענס לא תשברו בו'

קדש

לי כל בכר פטר כל רחם וגו' פקודא דא לקדש בכר בהמה ועס הארץ
כרוך תרין מלין חד דיהא פדוי מתמותא טלנות דיכר הרע דאיהו אדון
דיליה ביונכא דאמר יעקב לעשו ועבר כא אדמי לפכי עבדו בהאי עלמא אדון מנד
מוכין דכפשוני על בופא כמה דאוקמו חייבא וצר הרע שופטין ראוי וצר הטוב שופטין
ביוכזו זה וזה שופטין ביוכזו היוכו אח דיצר הרע ואק דיצר הטוב אחי יהו לך אשר
לך וכד זכוון כפשוני רוחא תבר תרין משמרות דממור כוער כלבוס כועקים וסליק
למשמרת דשחר דביה אדם אתהדר בר כס אדון ה"ה ויהו לי סוף וממורכאל ועבד
ושפחה וסליק לדרגא דאדם דאתמר ביה וירדו כדנת היס וכעוף השמים ומוראכם
ומתכם וגו' וכד זכוון ביוכזו ויאבק איש עמו זכוון וחובין מתחבק לאבא קרבא
מסטרא דזכוון וירא כי לא יוכל לו מסטרא דחובין ויגע בכף ירכו בגיד הכנה
כנה לשון כופשני אלדום את כל עמלי והוא לשון כשיה חד מדורא האיכוון שבעה
מדורין מאן דכסיתתמן אתכזי מניה אוריתא קדם דויתו בר כס בהאי עלמא ויפוק
מרחם אמיה ויאבק איש עמו דא בבר'ל בהוה אבך דעפר דאתמר וינר ו' לדים
את האדם עפר מן האדמה ואוליף ליה שבעים לשון וכגון דא וינר חד וצר הטוב
דאוליף שבעים לשון וחד וצר הרע דאבך עמיה דאתמר כי וגע בכף ירך יעקב
בגיד הכנה ויאשכח מניה שבעין לשון דאוליף ליה וצר הטוב וקדם כל דא כמתין
עמיה ארבעה מלאכין דאתמר בהון כי מלאכו ונוה לך אי אית ליה זכות אבות חד
מיכאל בזכות אברהם ותניבא גבריאל בזכות יצחק ותליתא דכסית עמיה
כוריאל בזכות דיעקב ורביעא רפאל בזכותא דאדם קדמאה וינר הטוב
לעילא מניה לעלמא דאתי וכגון דא אוקמוה רשע וצר הרע שופטין כרוך וצר הטוב
שופטין ביוכזו זה וזה שופטין וכגון דא אי איהו ביוכזו בברואל דאיהו וצר הטוב

וסמאל

וסמאל דאיהו וצר הרע זה וזה שופטו ללכל בר כש דלית ביה ארבע יסודין ארבע
 מלאכים נמתין מימינא וארבע משמאלא ארבע מימינא מיכאל גבריאל רפאל
 בוראאל וארבע משמאלא עון משחית אף וקמה מסטרא דנופא מטטרון נחית
 עליה מימינא וסמאל משמאלא נלית בר כש דלית ביה ארבע יסודין אבל כפוס
 ובורא דאקדום הכי מתחילין אלין ארבע או מזל דיליה אריה אקדום מיכאל
 ואבתריה גבריאל ואבתריה כוראאל ואבתריה רפאל ואז מזליה אלס אקדום
 רפאל ואבתריה מיכאל ואבתריה גבריאל ואבתריה כוראאל ואז מזליה שור אקדום
 גבריאל ואבתריה מיכאל ואבתריה כוראאל ואבתריה רפאל ואז מזליה נטר
 אקדום כוראאל ואבתריה מיכאל ואבתריה גבריאל ואבתריה רפאל ואינון מסטרא
 דימינא כלהו ארבעה אינון רחמי בעלי גמילות חסדים מסטרא דמיכאל אכפוי
 חורין וסאי בר כש גמול חסד חסיד ומכס אי אשתדל באורייתא ואז לאו בהפך
 מסטרא דיצר הרע גזול טפס לית ליה חסד ללא עם הארץ חסיד מסטרא
 דגבריאל ארבע אכפין דיליה דינא מדת הדין על רשועיא ומתגרה בהו כמה
 דאוקימא מותר להתגרות ברשעים בעולם הזה גבור ביצריה ירא חטא דיון יהא אי
 יתעסק באורייתא גבור בתלמודיה בהפוכא מסטרא דיצר הרע מתגרה בכדיקויא
 דינא קשה לון גבור בעבירה למעבד ליה לאו לחיל חטאה הוא וגוונין דאכפוי
 סומקין עשו שופך דמים מאן דמזליה נטר לאו מדת הדין סגן אלא בינוני ביצר
 טוב ויצר רע כמדות בישיין וליה אכפין חורין וסומקין מאן דמזליה אדם מסטרא
 דטוב כליל מכל מדות טובות חסיד ומכס גבור בתורה ירא חטא ממונע בכל מדות
 טובין מסטרא דיצר הרע ממולא מכל מדות בישיין וגוון אכפוי אוכמין ואז חובני
 כפויין שלטון כל משריין דיצר הרע עד דאסתלקו מביה כלהו משריין דיצר טוב
 ואמליך על אברין דיליה סמאל וכל משריותיה ואז כפויין זכווין שלטון משריין
 דיצר הטוב עד דיסתלקו מביה כל משריין דיצר הרע ואמליך על כל אברין דיליה
 משריין דיצר הטוב בההוא זמא שליט עליה שם ודוד ואם הוא בינוני כבא השמים
 עומדים עליו מומיכו ומשמאלו אלין מוימויכו לזכות ואלין משמאילים לחובה ומאן
 דאליס גבר ובגין דא אוקמוה מארי מתיבתאן לעולם יראה אדם עצמו כאילו
 כל העולם כלותלוי בו ומסטרא דמיכאל אתקרי בכור דרגיה כסף חורו ובגין
 דא פדיון הבכר כסף ה' סלעים כמושבן ה' דאברהם דאי ימכיס בתורה יתוסף עליה
 ו' דאיוס קדש דבי' נריך לקדש בכר בהמה דהיינו קדש ישראל לוי וביה נריך לעשר
 ולדות מכל ולד דאיהו מסטרא דכף יה ואיהו ו' דכל חיון דאינון חיות הקדש
 באתוון דשמא קדושא אתקריאו דהא הוא דכתי' כל הנקרא בשמי לכבודי בראתיו
 ואפילו כל כריין דאתקריאו בהון ולית בריא' דלא רפיס בהאי שמה בגין לאשתמודע'
 למאן דברא ליה והאי איהו דיוקא דכל כריין ה' ה' דיוקא דה' אכנעאן דימינא
 וס' דשמאלא ו' דיוקא דנופא ובגין דא ואל מו' נדמויכו ואשוח ואמר קדוש לית
 כל בריה דאשוח כותי ואף על גב דבראתי לה כדמות אתוון דילי דאנא וכול
 למחאה ההוא נורה ולמעבד לה כמה זמנין ולית אלך אמרא עלי דיכול למחאה

בא אל פרעה

דיוקנו ובגין דא כי לא כנורנו צורס ואוויכוכו פלילי: ואויקסזה בר נש דהא כתיב
 כי לא ראייתך כל תמונה: איהו יתרוץ ליה האי תמונה חזינא דהא כתיב ותמונת
 יו' יביט ולא בכל תמונה אחרא דכרא ויכר באתווי ובגין דא ואלמו תדמוני: ואסוה
 ואלמו תדמיון אל ומה דמות תערכו לו דאפילו האי תמונה לית ליה באתריה אלא
 כד כחות לאמלא עלויהו ויתפשט על כרוין ותחזו לכל חד כפוס מראה ומיוון
 ודמיון דלהון והאי איהו וכיד הכביאים אדמה ובגין דא וימא איהו אף על גב
 דאנא אדמה לבו בדיוקניו אל מו תדמוני ואסוה דהא קדם דכרא דיוקנא
 בעלמא ונייר צורה הוה הוא יחודאי בלא צורה ודמיון ומאן דאשתמודע ליה קדם
 בריאה דאיהו לבר מדיוקנא אסור למעבד ליה צורה: דיוקנא בעלמא לא באות ה'
 ולא באות ו' ואפילו בשמא קדישא ולא בשום אות וקודקוד בעלמא והאי איהו כי לא
 ראייתם כל תמונה מכל דבר דאית ביה תמונה ודמיון לא ראייתם: אבל בתר דעביד
 הא דיוקנא דמרכבה דאדם עלאה כמות תמן ואתקרו בההוא דיוקנא 'ידוד בגין
 דאשתמודעין ליה בדמות דלילה וקרא ל' שדים שדי נכאית אהיד בגין דאשתמודעין
 ליה בכל מדה ומדה איך ויתנהב עלמא בחסד וכדינא כפוס עובדיהון דכני נשא
 דאוי לא יתפשט כהוריה על כל כרוין איך ושתמודעין ליה ואיך יתקיים מלא כל הארץ
 כבודו: ווי ליה מאן דישוה ליה בשום מדה ואפילו מאלין מדות דלילה כל שכן לכני
 האדם אשר בעפר יסודם דכלים ונפסדים אלא דמיונא דלילה כפוס שלטנותיה על
 ההוא מדה ואפילו על כל כרוין ולית לעילא מההיא מדה כד אסתליק מינה לית
 ליה מדה ולא דמיון ולא צורה אלא כאתפשטותא דמיון דמאן על מאנא דאיהו
 ארעא אתעביד דמיון ויכלנא למעבד חושבן תמן בגין המקור דמאן הא חד כפיק
 מיניה מעין כפוס אתפשטותא דלילה בההוא מאנא כעגולא דאיהו ו' הא מקור חד
 ומעין דכפיק מניה הא תרין: לכת' עבד מאנא רברב' כגון מאן דעבד ספור' רברבא
 אתקרו ים: והוא מאנא תליתא: וההוא מאנא רברב' אתפליג לז' כחלין מאנין כפוס
 מאנין אריכין: הכי אתפשט מוא מן ימא לשבע' כחלין והא מקור ומעין וימ' וז' כחלין
 אינון יואי אתכרו אלין מאנין דתקין יהדרון מיא למקור וישתארו מאנין תבירין
 יבשין בלא מוא: הכי עלת העלות עביד עשר ספורו וקרא לכתר מקור וביה לית סוף
 לכבוש דהור' ובגין דא קרא לגרמיה אין סוף ולית ליה דמות ונוד': ותמן לית מאנא
 למתפס ליה למדע ביה דיע' כלל ובגין דא אמר' כמופלא ממך ל' תמקור' לכתר עבד
 מאנא זעיר ודא י' ונתמלווא מניה וקרא ליה מעין כובע חכמ': וקר' גרמיה בה חכם
 ולההוא מאנא קרא ליה חכמיה: ולכת' עבד מאנא רברב' וקרא ליה ים וקרא ליה בוטה
 והוא קרא לגרמי' מנין בה חכם מעצמו ומנין מעצמו כי הבכמה איהו לא אתקרויא'
 חכמ' מגרמיה אלא בגין ההוא מנין דאמלתי ליה מכה דאי הוה מסלק מכה אשת ארת
 יבשה הדר' אזלו מים מני ים וכסר יתרב ויבש: לכתר והכחה לשבעה כחלים לז' מאנין
 ויקריין וקר' לז' גדולה גבורה ית' ככח' הוד' יסוד' מלכות: וקר' גרמיה גדול כד' גדולה
 וחסיד' גבו' כגבורה: מפואר בתפארת' מארו כנחן קרבין ככח' כנח' ויב' קרא
 שמה הוד' ונרנו וביסוד' קרא שמה דיוק' ויסוד' כלא סמין ביה כל מאנין וכל עלמין

ובמלכות

עלמה דכליל כל ד' כתים ברזא דנהירו עלמה דנפקא מאין . וכל אינון ד' אתרמיו
הכא . קדש דא קדושה עלמה . רזא דמחמתא עלמה דמתמן כלא אתקדש ברזא
דניחוז עלמה אקרוי קדש לי . דא רזא דעלמא עלמה היכלא פנימאה ורזא דא כי לי
כני ישראל עבדוי . כי לי כל בכר . והיותם לי סגולה . כל רזא דחסד ככל דוכתא בון
לעילא בון לתת . בכור דא בן בכור דכתו בני בכרי ישראל והאי בן בכר כליל כל סטרי
וכל גווכי ובבכ קרא כליל כלהו ארבע ברזא דמחמתא עלמה אבל דא בארמ כלל
למנדע דכלא כליל כהאי . אבל בארמ פרט דא איהי פרשתא קדמאה דכליל כל שאר
פרשיון . פרשה תנייבא והיה כויביאך וגו' . דא כוכה דהא בפרשת' דא איהי ונימאה
מזכירי דהוה מכטרא דיוכלא . ועד שירותא דילה והיה דהא מלה דא איהי בויכלא
ובבכ שמא דילה והיה דלית הויה אלא באתר דא דאיהו זמין לאתמשכא לתתא
ולאסכרא בוניכין ולאשתכחא דברגא תתאה . והיה כמאן דאמר על מלכא דאוי הו
זמין לאתמשכא לתתא ולאסכרא בוניכין וכלא ברזא חדא ובגין דאקרוי בארמ טמי
לא אקרוי באתגלויא בשמא דא אלא אתמסר למכומין למנדע . ועד אתרשים בשמא
קדושא מלה דא . פרשה תליתאה שמע דא רזא דיומנא דאקרוי חסד עלמה דאיהו
קא מוחד ימודא דכלא לד' סטרין וקבא מסדר ביה סדורא דכל עלמא ודא איהו
דקא מתפשט בכל סטרין אפילו גו תחומי תתאי . קבא ברזא עלמא כד אתעטף
בעטופא דזהרא ודא דקא מוחד ימודא . ובגין כך שמע סמיך ליהיה ימודא דכל
יומא איהו ימודא דקרא . וי קדמאה אלדוכו ויהא כלהו חד . ועד אקרוי אחד .
הא תלת שמיהן אינון היך אינון חד . ואף עלגב דקרויין אחד . אינון חד . אלא
במוינא דרוח קדשא אתיודע ואינון בחיזו דעינא למנדע דתלתא אלין אחד .
ודא איהו רזא דקול דאשתמע קול איהו חד ואיהו תלתא גווינא אשא ורומא ומיא
וכלהו חד ברזא דקול ולא אינון אלא חד . אוף הכא וי אלדינו וי אינון חד .
תלתא גווינא דאינון חד . ודא איהו קול דעביד בר כש ולשוואה בימודא דכלא מאין
סוף עד סופא דכלא כהאי קול דקא עביד כהני תלתא דאינון חד . ודא איהו
ימודא דכליומא אתגלי ברזא דרוח קדשא . וכמה גווינא דיומודא אתערנו וכלהו
קשוט . מאן דעביד האי עביד . ומאן דעביד האי עביד . אבל האי ימודא דקא אכין
מתעריו מתתא ברזא דמד קול דאיהו חד כרורא דמלה האי בכללא . לכתר והי
אם שמוע פרט דחסד עלמה כדקאמרן ואיהי פרשה רביעאה הוא רזא דדיכא
קשיא השמרנו לכה . ואצטריך בר כש לאנחא לון בכל יומא ולמהו בר כש בדיוקנא
עלמה : ועד כתיב וראו כל עמי הארץ כי שם יי אלין תפלגין דריושא דדרועא כגוינא
דא . והא אתערבא כהו וכלהו חד . קשרא דתפלגין דריושא איהו דלת ועד כתיב
וראות את אמרו . ועד איהו לאמורא ותמן אתקשר כלא בקשרא חדא ואיהי כד
מכחא אלין תפלגין דדרועא מתקשרא אמרר רזא דברית קדושא רזא דא כמה
דאתער בכמה דוכתי וכלא רזא חדא . זכאין אינון ישראל דידעין רזא דא עליה
כתיב וראו כל עמי הארץ כי שם יי בקרא עליך ויראו ממך . עב

ברוך וי' לעולם ואמן :

פרשת ויהי בשלח

ויהי

בשלח פרעה את העם ולא נחם אלדים דרך ארץ פלשתים וכו' ירש פתח
 תפלה למבקוק הנכבד על שגיונות האז קרא קשיא ואית לאסתכל
 ביה מש תפלה למבקוק הנכבד יתיר מכל שאר כבואי עלמא דלא כתוב בהו תפלה
 לישעיה הנכבד או לירמיה או ליחזקאל או להושע או לשאר כבואי עלמא. אלא הכי
 תנין אלישע וכה בהאי עלמא מה דלא וכה כבואה אחרא בר ממשא. ועבד לא
 בעא לאטרחא למריה. מאי כתו ויהי היום ויעבור אלישע אל סוכה ושם אשה גדולה.
 מאי אשה גדולה. אלא גדולה בעובדהא דכל כבי ררא משתבחין בה והיא עקרא
 דכיתא. ובגין דבעלה לא הוה שכיח בכיתא למהוי עקרא לא הוה מדבר הוא אלא
 היא. ותו ושם אשה גדולה. גדולה על כל שאר נשי עלמא. דהא שאר נשי עלמא כד
 חמאן אושפיוא בכיתא מטצצין ביה ודחקן ביה כס לאפקא עליה ממוכא והאי חדת
 ביה באושפיוא ולאפקא עליה ממוכ' כס כיון דחמת ליה לאושע חדת ביה למדא ועד
 שכיח דכלל דאתתא היא דהא אושפיוא דכיתא דאתתא היא. ובגין כך ושם אשה
 גדולה גדולה על שאר נשין. ותאמר א אישה הכה נא ידעתי כי איש אלים קדוש הוא
 כמה ידעה. אלא הא אוקמוה חכריא דשושיפא חוורא זריקת ליה בערסיה ולא חמת
 ביה קרי מעולם ולא אעבר זכוכא בפטוריה. הכי מלי קשיין. אי תימא דלא חמת
 ביה קרי הא סגיאין איכון בני נשא הכי בעלמא מאי שנוא הכא. ואי תימא דלא
 אעבר זכוכא בפטוריה. אמאי כתוב הכה נא ידעתי וכו' היא ידעת ולא אחרא והא
 כל איכון דחמוליה אכיל בפטוריה הוה חמאן. אלא שפיר קאמר אכל הכה נא ידעתי
 היא ידעה ולא אחרא בגין דהיא מתקנת ערסיה בשעתא דשכיב בליליא ובשעתא
 דקאים בפרא. והאי דקאמרי דשושיפא חוורא זריקת ליה בערסיה הכי הוה וכה
 ידעה דאחרא דעלמא כיון דקאים בר נש מערסיה סליק שושיפא דכאים בה ריחא
 מכוולא. והאי בשעתא דסלקת ההוא שושיפא מערסיה הוה סליק ריחין כריחין
 דגנתא דעדין. אמאי לאו דקדישא הוא וקדושה דמריה עליה לא סליק ריחא קדישא
 הכי בגיני כך בעי לאתפרשא מן ביתא דלא אזדהר בר נש ככ בביתא. אבל אמר
 כעשה נא עליותקור קטנה וכסם לו טם מטה ושלמן וכסא ומורה ארבעאין למה.
 אלא בגין דאיכון תקווא דכנס ישראל והכי אתקרי מטה ושלמן וכסא ומורה לאו
 איכון כתקון שמושא דהא כסא קא בעי בקדמיתא ולכתר שלמן לכתר מנורה לכתר
 מטה. אמאי אתקדומת מטה בגין דהיא חביבה עליה יתיר מכלא. ואקדים בר נש מה
 דחביב עליה. ויהי היום ויבא שמה. ויהי היום מאן הוא וימא דא. לא כמה דאוקמוה
 ותא חזי ההוא וימא וימא טבא דראש השנה הוה דאתפקדו ביה עקרות דעלמא
 ואתפקדן ביה כבי עלמא קרא לשוכמית ואמר הכה חרדת אליו את כל המרדה
 והאת בניו כך אצטריכא לעייבא וימא דא כריכי עלמא דקבך דאין ביימא דא

בשלה

לעלמא • ובנין דאתפר שנה בלמוד באתר דא אנטריכא לאסתכלא ברניוו דעלמא
ומה לעשות לך • היש לדבר לך א המלך או אל שר הבדא וכי מלה דא למה אנטריכא
לגבי אתרא דלא נפקת ולא אולתולה עלאת בהיכלא דמלכא • אלא יומא דא הוה
ריש דכל בניעלמא יתבין בדיכא • ובהווא יומא אקרי קבא מלך • המלך המשפט
אמר לה או אנטריך לך לגבי מלכא עלאה על עובדין די בידך • ותאמר בתוך עמי
אנכי יושבת • מאי קאמרתי • אלא בשעתא דדיכא תליא בעלמא לא יתפרש בר נש
בלמודוי ולא יתרטוב לעילא ולא ישתמודען ביה בלמודוי דהא בזמנא אמרא דדיכא
תליא בעלמא אינון דאשתמודעון ורשומין בלמודויהו אעב דוכאי אינון אינון אתפסן
בקדמיתא • ועל דא לא ליבעי לאיכוש לאתפרשא מבין עמא דבכל זמנא רחמי קבא
על עמא כלהו כמד ולא ליבעי ליה לאיכוש לאתפרשא מן עמא לעלם • ובגיובי כך
אמרה בתוך עמי אנכי יושבת ולא בעינא לאתפרשא מנייבוי כמה דעבדנא עד
יומא דין • ויאמר גמזי אכל בן אינלם וגו' • אמר אלישע הא ודאי שעתא קיימא דהא
יומא גריב • ויאמר למועד הוה כעת הוה את מובקת בן • ותבר האשה ותלד בן
למועד הוה כעת הוה אשר דבר אליה אלישע למועד ודאי • לבתר מית • מאי טעמא
מית • אלא בגין דאתיהיב לה ולא לבעלה • ומאתר לנוקבא אתקשר • ומאן
דאתקשר בנוקבא מיתה אודמכת קמיה • ליה אתיהיב דכתוב את מובקת בן
תא מוי באברהם כתוב טוב • אשוב אליך • ולא אליה אליך ודאי בך אתקשר ולא
בנוקבא • מאן דאתי • יבטר נוקבא מותא אקרי לרגלוי • ותעל ותשכיבהו
על מפת איש האלדים בגין דינמן ממת קדושה עלאה מכלא • ויאמר לה
השלוס לך השלוס לאושך השלוס לילד מכאן דהיא עקרא דביתא ולא עוד אלא דהיא
אולת אבתריה ולא בעלה • ויגמזי להרפה • הא אוקמיה • ויאמר איש האדי הרפה
לה • מאי שנא הכא דאמר איש האלדים וכד הוה במתא אלישע • אלא הכא ודאי
איש האלדים דהכא הוא דוכתיה ולא במתא • ולא בשעתא דהווי בני כביאי קמיה •
וי' העלים ממכונו • כלא ווי' המטיר על כדוב ועל עמורה • דא בי דינא דלתתא •
ולא הגיד לי מט לא ידע אלושע • אלא אמר קבא ומה אנא קטיל להאי או אימא ליה
לא ימות דהא כבזבוא דליה הוא • ודאי אית ליה לממת • והא אתמ' דכתי' את מובקת
בן ומאתר דנוקבא גרי' מותא ובגיובי כך לא אמ' ליה • ויאמר לגמזי חגור מתנדך וקח
משענתי בידך ולך • והא אוקמיה ואסתלק כוסא מניה • מוי' ומי נפטך אם אעבך
אמאי כיון דגמזי הוה אויל • אלא היא ידגת ארחוי דהוה רשע דגמזי דלאו איהו
בדאי דישתבח כיכא על ידוי וישט פנו על פנו ועוכו על עינונו • אמאי לא אשצת
אלישע ודיג דאתירא דא הוא דגריב דאתקשר ביה השתא • ושה פנו על פנו ועוכו על
עוכו לקשרא ליה באתרא אמרא עלאה • אתר דמיין אשתתהו ביה ולא יכיל לאעקרא
ליה מאתר דאתקשר ביה בדיכא בקדמיתא • לא אתפר רחמא חדא מלע לא ואתקשר
בהאי אתר ואתב ליה כפאיה • דאי לאו הכי לא הוה קאים ליעלמין • ויוורר הכער עד
שבע פעמים ולא בליק יתיר כלא וימי שמותינו בהם שבעים שנה • ודא הוא מבקוק
בזוא • כלא את מובקת בן • אי הכי מבוק מבעי ליה • אמאי מבקוק תריחלא מד
דאמיה

דאמיה ומד דלויטע דאתמכת עמיה תרי מבוקין הוו ביה בין להאי סטרא
 בין להאי בטרא מבוק מד יהוא אתר דהוה תלי ביה בקדמיתא מבוקא
 אמרינא דכלוק ליה לדגין עלאון יתיר ודגין כך מבוק תרי תפלה למבוקהכביא
 מאי תפלה אלא דא הוה אתר דהוה קטיר ביה בקדמיתא ודא הוה תפלה שליד
 על סגיונות דהוה יומא דאתקטר ביה סגיונות דעלמא הוו תליין קמו קצה וגבור
 הוה שליט ועל דא אתקטר ביה האי תפלה דא תפלה למבוקהכביא תפלה
 למבוקהכביא דגין מבוק דאיהו עבדי בניכיה יו שמעתה שמעך יראתי וגו' תא חזי כד
 הוה אתער עליה רומא דנבואה על אתר דא דהוה תפלה הוה אתר והוה דחיל
 ומודעוץ מתלא אמרי מאן דכטיך מכלבא מקליה אודעוץ יו פעלך בקרב סניס
 חייבו מאן פעלך אלא עליה קאמר דאיהו פעל דליה בקרב סניס חייבו הב ליה
 חיינ להאי פעלך בקרב סנין עלאין חייבו דלא ימות כד בקדמיתא על סגיונות מאי
 על סגיונות על סגיונות מבעי ליה כלא סגיונות מי יבין לא כלא הוה אבל סגיונות
 כלא סגין לדוד ויכי תושבחן הוו קמייבו דכביאי למטרי עלייהו רומ נבואה כלא
 ומנאת מכל כביאים יורדים מהבמה ולפניהם תוף וחליל וגו' ומתו ועתה קמו לי מנבן
 וגו' וכל סכן מבוק דאכטריך ליה יתיר מכלהון לכיימא דרומא ולבסמא להוה אתר
 לאמשכא עליה רומ נבואה וכן כלהו כביאי כהאי גוונא בר ממשע דסליק על כל
 שאר כביאי עליה וכלה מולקיה תא חזי כד נפקו ישראל ממנרים רומיון הוה
 תביר דגוויסו והוו שמעין איכון תושבחן ולא יכלין למחדי ובשעתא דלהו אוכלסין
 ורתיבין נפקו בשכינתא כלהו ארימו תושבחן ושירין קמו קצה ואתער קצה רומיהן
 דישרא והוו שמעין איכון תושבחן וקאים רומיהון בגוויסו דלא פרמין בר נש כד
 איהו שביק מלמחא כדן ידע תבירו דגרמו תבירו דרומיה כן ישראל כד נפקו
 ממנרים כדן טעומו טעמא דמותא וקצה אסי לון דכתוב ווי הולך לפני' יומא וגו'
 וכל ארמין הוו סלקין ריחין דאכותא ועאלין לגבייהו ואתסין וקל תושבחן דהו
 שמעין הוו הדאן וכייחין כרומיהון ופרעה וכל איכון אלכסין דליה הוו אזלי בתרייסו
 לאופא לון עד דנפקו מארעא דמנרים וכן כל איכון הרבין די ממזן עליהון ועל
 שאר עמין אויפו לה לשכינתא ולישראל כלהו עד דשארבו באיתם בקסא המדבר
 דה' ויהי בשלח פרעה את העב וגו' כי קרוב הוא כי קרוב הוא יהוא אומא
 דאומי אבימלך לאכהן על יהוא טיבו דעבדו פלשתים לאכהן דכתוב כמסד אשר
 עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרת בה

וידי

בשלח פרעה את העם מה כתיב לעיל ויקם פרעה לילה הוא וכל
 עבדיו תא חזי נוקמא עלאה דעבד קצה במנרים תלת מותגי הוו
 מד דעבדו בכרון במנרים דקטילו כל אינון דאשכחו ומד דקטל קצה בפלגו לילויא
 ומד כד מחא פרעה מותא כביתיה בכנוי ועבדו יקס וורו גרמיה וקטיל אפרכין
 וסרכין וכל דאמליכו ליה לסרכא בעמא עד דאורייתא אסהידת עליה דאיהו קס
 בלילויא ממש כמה דקצה בפלגות לילויא קטל בכרון ועבד נוקמין הכי קס פרעה
 בארעא דמנרי וקטל ועבד נוקמין בסרכו ואפרכו ואמרכלו וככל אינון רב רבין

הלא

הדא הוא דכתיב ויקם פרעה לילה לילה ממש לקטלא ולשנאה ארמוני דכלבא כד מחיין ליה באכבא איהו אתי ונשיק ליה כד פרגה לכתר איהו אויל בשוקי והוה מכרוי ואמר קומו גאז מיתך עמי אתון קטלתון לכל בני מתא אתון קטלתון סרכי ואפרכי וכל בני כיתי הדא הוא דכתיב ויקרא פרעה למשה ולאהרן לילה כיון דבידכון הוה כללא וכרכתה גם אותי ללא תקטלון לי ולכתר איהו בגרמיה אוזוף לון ואפיק לון מארעה ההו ויהי בשלח פרעה את העם וגו'

ויסב

אלדים את העם דרך המדבר ים סוף לתקנא ארמא לאתרניה רבי יהודה אומר מאי שנא כד הוו ישראל במצרים דכתיב שלח את עמי כי אס מאן אתה לזלמ את עמי בני בכרי ישראל ובההוא זמנא לא הוו גזורין ולא אתקשרו ביה כדקא יאות והבא דהוו גזורין ועבדו פסחא ואתקשרו ביה קרו לון את העם אלא בנין ההוא ערב רב דאתדבקו כהו ואתערבו בהדיהו קרו לון את העם פתם היינו דכתיב ויבוק וי את העם על אשר עשו את העגל ויקהל העם על אהרן וירא העם כי בש משח וכן בלהו רבי נחמק ורבי יהודה הוו אזלי מאושא ללוד והוה עמהון יוסי טויעא בקטירא דמלי עטופירא בכתפיהו עד דהוו אזלי אשכח ההוא יוסי טויעא אכתו חדא דשאר עמין דקטור כירוקי חקלא אשתמיט מנייהו ואתקיף בה ואתא עלה תוהו רבי נחמק ורבי יהודה אמרו מיתוב מארמא דהא קב"ה בעו לאחזאה לן דלא כתחבר בהדיה תכו מארמא דקנו בתריה ואשכחו דכריה דכת אל ככר הוה ואכזה פסיל זרעא הוה אמרו בריך רממא דשוויב לן פתח רבי נחמק ואמר אל תתמר במרעים מאן אינון מרעים דלא כתיב חטאים או רשעים אלא מרעים דאכאיסין לגרמיהו ולהני דמתחברן בהדיהו רבי יהודה אמר מרעים ארמין גרמך מרעיש דלא תהוין רעים ומכרים כחדא ללא ובאינון לך עובדו ותתפס בחטאי תת אי לא הוו אינון ערב רב דאתחברו בהון בישראל לא אתנכיד ההוא עובדא ולא מיתו מישראל כל אינון דמיתו ולא גרים לון לישראל כל מה דגרים ויתג ההוא עובדא וההוא מוכה ממש גרים בלותהון דישראל דתכוון בעו קב"ה דיטתכחון ישראל בההוא שעתא כמלאכי עלאי ולמעבד להון חירין מכלא חירין ממותא ולמהו חירין מן שעבודא אחרא דשאר עמין כלא חרות על הלוחות אל תקרי חרות אלא חירות כיון דאתעביד ההוא עובדא גרימו כלא גרימו מיתה גרימו שעבוד מלכוון גרימו דאתכרו אינון לוחי קדמאי גרימו דמיתו מישראל כמה אלפי מנייהו וכל דא בנין אתחברות דאינון ערב רב דאתחברו בהו אוף הכא בנייהון לא אתקרונ בני ישראל ולא ישראל ולא עמי לא העם פתם ואי תימא וממשים עלו בני ישראל כד הוו סלקין ולא אתחברו בהדיהו אינון ערב רב קרו לון בני ישראל כיון דאתחברו בהדיהו קרו לון העם רבי יוסי אקצי ואמר כתיב כאזר ראיתם את מצרים הווס לא תוסיפו לראותם עוד עד עולם אי הכי כל וומא הוו חמאן לההוא ערב רב אמר רבי יהודה ערב רב כתיב ולא מצרים דהא כמה שאר עמין הוו דיירי במצרים ולא עוד אלא דכלהו אתגזרו וכיון דאתגזרו לא אקרונ מצראי ועל פומא דמשה קבילו לון והיינו מה

דאמר הכתוב לך רד כי שחת עמך סרו מהר מן הדרך אשר צויתם צויתם כתבו וחקמים עלו בני ישראל מארץ מצרים קד מחמשה הוו ורבו יוספי אומר מחמשה מושאל וקד מכיבו ר יהודה אומר וחקמים אחד מחמשים ארש בגין דההוא יוכלא סליק לון ממצרי בגין כך וחמשי עלו בני ישראל מארץ מצרי ואי לאו לא סליקו ועל דא אתעכבו חמסין ומוין לקבלא אורויתא ומההוא אתר נפקת אורויתא ואתוויבת ועל דא וחמשים חסר דבגין דא עלו בני ישראל ממצרים ויקח משה את עצמותיוסף וגו' אמאי סליק גרמוי לא בגין דהוה רישא לכמתא לגלותא ולא עוד אלא דהונו סימכא דגאולה הוה ליה ואומי להו לישראל על דא ההד כי השבעה שביע את בני ישראל והא אתמר

997

הולך לפניהם ויום רביו יוספי פתח למנצח על אילת השחר מזמור לדוד כמה חביבה אורויתא קמיה דקב"ה דכל מאן דאשתדל באורויתא רחום הוא לעילא רחום הוא לתתא קב"ה אנית ליה למלווי לא שביק ליה בהאי עלמא ולא שבוך ליה בעלמא דאתי ואורויתא בעו למלעי בה ביממא ובליליא דכתיב והנית כווימכ זלילה וכתיב אס לא בריתי יומם ולילה וגו' תיכח ביממא בליליא אמאי בגין דיהא שכיח לבכיה שמיא קדישא שליט כמה דלית יומם בלא ליליא זלאו אוהו שליט אלא דא עט דא כך בעו אורויתא לאשתכחא עמיה דכר כש וימא וליליא למהוי שלימות לגבוי דכר כש יומם ולילה והא אתמר דעקרא דליליא מפלגותא ואילך ואף על גב דפלגו קדמיתא בכללא דליליא הוא אבל בפלגות ליליא קב"ה על דבכתא דעדן לאשתעשעא עם נדיקי וכדון בעי ליה לכר כש למיקם ולמלעי באורויתא והא אתמר דקב"ה וכל נדיקוייא דנכתא דעדן כלהו צויתין לקליה ה'ד היושבת בבנים חברים מקשיבי לקולך השמעו והא אוקמוה היושבת בבנים דא כנסת ישראל דאיהו משכחת ליה לקב"ה בשבחא דאורויתא בליליא זכאה חולקיה זאן דאשתתף בהדה לשבחא ליה לקב"ה בשבחא דאורויתא וכד אתי צפר"כני אתיא ומשתעשע ביה בקב"ה ואושיט לה לגבה שרביטא דחכד ולא עלה בלמודהא אלא עלה ועל איכון דמשתתפין בהדה והא אתמר דכתיב יומם ינוה ויחסדו ובלילה וגו' ועל דא אולת השחר אקרו אמר ר' שמעון בשעתא דבעו לאתכרהא צפרא אתחשך ואתקדר כהורא וקדרותא אשתכח כדין אתחברת אתתא בעלה למשתעי בהדיה ועאלת להיכליה לכתר כד בעי שמשא למיעל אתהיור ואתת ליליא ונטול ליה כדון כל תרעין סתימון וממרון כערין ובלבין נכחון כד אתפלג ליליא שארי מלכא למקרו ומטרוכיותא לזמרא ואתי מלכא ואקיש לתרעא דהיכלא ואמר פתחי לי אמותי דעיתו וגו' וכדון משתעשע בכשמתהון דנדיקוייא זכאה חולקיה דההוא דאתער ההוא זמכא במלי דאורויתא בגין דכל איכון דככי היכלא דמטרוכיותא כלהו בעיין לשבחא למלכא ובלהו משבחן קמיה ושבחא דסליק מהאי עלמא דאיהו רחיק יתיר דא כימא ליה לקב"ה מכלא כד אסתליק ליליא ואתי צפרא ואתחשך ואתקדר כדון מלכא ומטרוכיותא ברוא כחדוה ויהיב ליה מתנן ולכל בני היכליה זכאה חולקיה מאן דאיהו במכיוכא ווי הולך לפניהם ויום

אמר

אמר רבי יצחק היונו דתכינן שכינתא באכתא כטלא' הולך לפניהם יומם' דא
 אברהם' בעמוד ענן דא יצחק' לכמותם הדרך דא יעקב' דכתיב ביה ויעקב
 הלך לדרכו' ולילה בעמוד אש להאיר להם דא דוד מלכא' וכלבו רתיכון עלאין
 קדושין למהך ישראל בשלימותא דכלא' ללכת יומם ולילה' וכי אמאי הוון אזלי
 יומם ולילה' יזהכון ביממא ולא יהפון בליליא כבני אכסא דערקו' כיון דקבא בעיר
 לון אמאי אזלין ביממא ובליליא' אלא לאשתכחא בהו שלימותא דכלא דלית שלימו
 אלא יומם ולילה' רבי אבא אמר זכא חולקסון דישראל דקבא אפיין לון ממזרים
 למהני חולקיה ואחסנתיה' ותא חזי בטרא דיוכלא אשתכח חורו לישראל' וכן
 לזמנא דאתי דכתיב והיה ביום ההוא יקע בשופר גדול וגו' ובעין ההוא יוכלא
 עלאה אשתכחו חמשין יומין לקבלא אורייתא ולמקרב לטורא דסוכו' וכיון דאזלי
 ביממא אזלי בליליא למהני כלל חד יומא בין יומא ויממא וליליא ולא אשתכח פרישו ולא
 עוד אלא דכלהו בכייתא אזלין לרעותא דכפשיהו ביממא דקבילו אורייתא הו כ'
 יומין שלמין יומי ולילי כדקא יאות דלית יוב בלא לילה ולית לילה בלא יום ולילה ויום
 אקרי יום אחד לקבל כיום דיוכלא וכמו דשארן עלייהו איכון כ' יומין דיוכלא מסטרא
 דיוכלא אתייב להו אורייתא ובעין כך אזלין יומא וליליא'

99

הולך לפניהם יומם' אמר רבי חייא הכי אוקימנא ווי' הולך לפניהם
 יומם בעמוד ענן דא אברהם' ולילה בעמוד אש דא יצחק' ואי הכי
 יעקב אן הוא' אלא במלה קדמאה אתמר ותמן שארו כמה דכתיב ווי' ולילה הוה
 כהור בטרא דא וכדא' ואמר ר' אבא כתיב ויהי כי זקן יצחק ותבהן עיניו אמאי
 הא אוקימנא מאן דרחים לכייבא הכי הוא' ותא חזי בינמא אשתכלל ליליא וליליא
 לא כהור ועל דא ותבהן עיניו וכלא חד' רבי יצחק פתח ואמר'

ויגד

למלך מזרים כי ברח העם' ויגד מאן קאמר ליה אלא הא אוקמיה
 אבל חכמוי וחרשוני אתכבשו לבביה ואודעיהו כי ברח העם' ואמאי
 קאמרו דא' אלא חמו בחכמתא דלהון דהוון אזלי ויממא וליליא אמרו דאי ערקין
 איכון' ולא עוד אלא דחמו דלא הוון אזלי בארמ מושר כמו דכתיב וישונו ויחכו לפני
 פי החירו' ויקח שש מאות ונו' שש מאות אמאי' אר' יוסי לקבל מבינא דישראל
 דכתיב שש מאות אלף רגלי' בחור לקבל הבכרים דאיכון עקרא דכל שאר' וכל רכב
 מזרים' שאר רתיכון דאיכון טפלין לאחורין לקבל הטף דכתיב לבד מטף' וכלא עביד
 בעיטא דחרשוני וחכמוי' ושלישים על כלו' כלא בחכמתא לקבל דרגין עלאין תרין
 ומד' ר' יצחק אמר כתר גוממו ומרוזין' זרוזין הוון ככלא' ויקח שש מאות רכב בחור'
 ר' חייא אמר כתיב ויפקדו יי' על כבא המרום במרום ועל מלכו האדמה באדמה'
 בזמנא דקבא יהיב שלטנותא לרב רבי עמיין לעילא יהיב להו לעמא לתתא' ובשעתא
 דכמות לון מדרגיהון דלעילא כמות לון לעמא לתתא' ויקח שש מאות רכב בחור'
 הא ממכא דלהון ואוקמיה דכר רתיכון דשאר עמין וכלהו כפלו במשריתא דסיסרא
 לבתר' והיוכו בחור' וכל רכב מזרים' כתיב לססתי ברכבי פרעה דמותך רעיתי'
 דרגמת סוסיא נוקבא אפתחיה ליהן לסוסיהון דפרעה ואוקמיה' אלא לססתי ברכבי

פרעה

פרעה בשעתא דהוה רדוף אכתרויהו דישראל מה עבד כטל סוסון נוקבן וכפת
 לון כרתיכו בקדמותא וסוסין דוכראי כפת לון לאחוריהון והוון מומכו דוכרי לקבל
 כוקכו וכוקכו לא כעאן ואחן למיזל כיון דקריב לגבייהו דישראל כטל כוקכו ושוי לון
 לאחורי וסוסון לקדמין לאכאשא לגבייהו ולאגמא בהו קרבא כנוונא דא ווי הולך
 לפניהם וימס לכתר ויסע מלאך האלדים וגו' בגימטך דמיתך רעיתי והאי קרא
 הא אוקמוה

ופרעה

הקריב רבי יוסי אמר הא אתמר דקריב לון לתשובה ופרעה
 הקריב כתיבוי כנר פקדוך נקון למש וגו' כנר פקדוך לא
 פקדין ישראל לקבלה אלא בשעתא דעקין להו וכדין כלסו פקדין ליה נקון למש וכלסו
 נלאן כנלותין וכבעותין ואריקין קמיה נלותין אימתי מוסרך למו בשעתא דפקיד
 לון קבה כרנעו כדון קבה קאוב עלויהו כרחמי וכמא קמיה ההוא קלא דלהון בגין
 לאתפרעא מן סכאיסון ואתמלי עלויהו כרחמי כמ' דאוקומא מתל ליונה עם הכץ
 וכו' כך ישראל הון קריבין לימא והוון ממאן לימא קמיהו אזיל ושארם ובלגויהו זקפין
 לעילא הון דחילין זקפו עוכייהו וקמו לפרעה ולמשורויתיה ואכני גירין ובלסטראין
 כדון ויוראו מאד מה עבדו וינעקו כני ישראל מאן גרים האו דקריבו ישראל לגבי
 אכבוהן דלעילא פרעה ההו ופרעה הקריב והא אתמר

ויאמר

משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועתי ארש זכאה
 חולקיהון דישראל דהא רעיא כמסא אזיל בגויהו כתיב
 ויזכור ומי עולם משה עמו ויזכור ומי עולם דא קבה משה עמו מכאן אולופכא
 שקיל הוה משה לכל ישראל ואולופכא מהא כי רעיא דעמא הוא ממש עמא כלסו
 אי איהו זכי עמא כלסו זכאן ואי איהו לא זכי עמא כלסו לא זכאן ואתענשו בגימט
 והא אוקמוס התיצבו וראו לית לכו לאגמא קרבא דהא קבה יגים קרבא בגימטון
 כדא וי' ילחם לכם ואתם תחריסון תא חזו ההוא ליליא כנש קבה לפמליא דיליה
 ודאין דיכויהו דישראל ואלמלא דאקדיומו אכהן עלויהו דישראל לא אשתויהו מן
 דינא רבי יהודה אמר זכותא דיעקב אגין עלויהו דישראל ההו לולי וי' שהיה לנו
 יאמר כא ישראל ישראל סכא

99

ולחם לכם ואתם תחריסון רבי אבה פתח אס תשיב משבת רנליך עשות
 חפנדך ביום קדשו זכאין איכון ישראל דקה אתרעו בהון לאתדבכא
 בהו מכל שאר עמין דעלמא ומגו רחמותא דלהון קריב לון לגביה ויהב לון אורוית'
 ויהב לון שבת דאיהו קדישא מכל שאר וימין וכיומא מכלא וחדוה דכלא ושקיל שבת
 לקבל אורויתא כלס' ומאן דכטור שבת כאילו כטור אורויתא כלס' וקראת לשבת
 ענב ענובא דכלא ענובא דנפשא וגופא דעלאין ונתתאין וקראת לשבת מהו
 וקראת דיומון ליה כדא מקראי קדש ומיכין כמה דיומון אופשטא לכיתיה ועל
 דא וקראת לשבת ענב דיומון ליה לפתורים מתקבא כדקא ואות דיומון ליה לכיתא
 מתקבא כדקא ואות כמיכלא וכמשתיא כדקא ואות יתיר על שאר וימין וקראת
 לשבת מבעוד ווס ולקדוש וי' מכובד דא יוס תרי דאיכון סד וכדתו מעשות

דרכיך

דרכיך כמה דאוקומא . ממונא חפנך ודבר דבר והא אתמר בנין דההוא מלא
 סלקא ואתער מלה דחול לעיל . מאן דמומין אוספיוא ביה בעי לאסתדלא ולא
 באחרא . תת ההוא מלה דכשיק מפומיה סלקא ואתער אתערותא לעילא או לטב
 או לכיש . ומאן דיתיב בעגובא דשבתא אסיר ליה לאתערא מלה דחול דהא פגים
 פנימו כיומא קדישא . מאן דיתיב בהלולא דמלכא לא יתמיו למסכך למלכא ויתעסק
 באחרא . וככלא בעי לאתחזזה עובדא ולאתערא אתערות'ממה דאצטריך . וכשבת
 במלי דשמיא ובקדושה דיומא בעי לאתערא ולא במלה אחרא . תא מזי הכא כד
 אתקריב פרעה לאבסא קרבא דהו בושראל בההוא זמנא לא בעא קבה דיתערון
 ישראל אתערותא לתתא כלל דהא אתערותא לעילא הוא . דהא אבהן אקדיומו
 אתערותא לעילא וזכותא דלהון קאים קמיה ואתערו אתערותא דא ולא בעא קבה
 דישראל ויתערון לתתא כלל דהא באתרה לעילא הוה . ההך וי ולחס לכס ואתם
 תמרוזון . תמרוזון ודאי . ולא תתערון מלה דלא אצטריך לכו והכא אתכליל
 שמה קדישא באתון רשומן . והא אתערו ביה חברווא . רבי וסי ורבי יהודה הו
 אזלי בארמא . אר' וסי לרבי יהודה ודאי תנינא וי' בכל אתר רחמי ואלעג דאגס קרב'
 ועביד דינא ההוא דינא ברחימותא הוה . והכא חמינא דכתיב וי' ולחס לכס ולא
 אתמוז בההוא דינא רחמי כלל דהא כתיב לא כשאר כהם עד אחר . אל' מלה דא
 שמעבא מרבי שמעון דאמר דאפילו הכא דינא ברחמי הוה דחפא עליהון ומא נומיתו
 ולכתר אפיין לון ומא . וקבה בעא ביקריהון ואתקברו בארעא ולא בעאת ארעא
 לקבלא לון עד דאושטע לה קבה ומוניה וקבילת לון . ההך נטית ומיכך תכלעמו ארץ .
 ובנין דא הוה דינא ברחמי . ועד לא ב'נא קבה דיתערון ישראל מלה בעלמא . דאי
 ויתערון ישראל מלה לא ויתערון שמה דרחמי ולא ויתעביד דינא ברחמי . ההך וי'
 ולחס לכס ואיחס תמרוזון דלא תתערון מדי . דהא שמה דרחמי בעי לאתערא
 עליוהו למעבד דינא ברחמי . ועד בעי דלא תעבדון פנימו ויתערון מלה אחרא .
 אל' והא כתיב וינא וי' וכלחס בגוים ההם . הו הכי דא דינא ברחמי הוה . אל' הכי
 הוה ודאי דינא הוא ברחמי דמותא דלהון לא אסתכח כמותנא דשאר עמין אלא
 חס עליוהו קבה דלא יהון כמותנא דשאר בני עלמא דקטולו לון אלא כנחת-בלא
 צערא הא דינא ברחמי . וככל אתר שמה דא דינא ברחמי איהו בר אתר חד דכתיב
 וי' כבבור ונא וגו' . וכי כבבור ולא גבור . אלא ישני לכשונו ולכס לכושין אחרכין .
 כאוש מלחמות נשנו זיניה ועם כל דא דינא הוא ותור אכל רחמי ביה כמה דכתיב
 כבבור ולא גבור . כאיש מלחמות ולא איש מלחמות דודאי אף עלגב דעביד דינא
 חס על עובדיו ועד וי' ולחס לכס ודאי ואתם תמרוזון . זכא מה מולקסון דישר' דקבה
 ברור לון למולקסיה ואחסתניה דכתיב כי חלק וי' עמו ועקב מכל כחלתו .

ויאמר

ויאל משה מה תצטק אלי . מלה דא הא אוקמו' בספרא דנכשושתי .
 ותמן הוא רוא דיליה . וואמר ויאל משה . רבי יהודה פתח ואמר
 ויתפלל ויכא אל וי' אלדיו ממשי' הדבה מה כתיב לעילא וומן וי' דב גדול . וימן כמה
 דאתמר וומן להם המלך דבר ווס כיומו' אשר משה את מאכלכס . והאי קרא הכי

מכעו ליה • וימן ויאת ווכה לדג • דהוא מנה הוא דמסדר ליה • אלא ודאי ההוא
 דג הוא הנה מנה למכה לכטרא ליה מן שאר כונו ומא ויהיו בניו בגווה • וכיון דאעליה
 בגווה ממא ווכה במעווי פותיא דאתר ומא כמו היכלא רברבא ותרין עיכוו דההוא
 כוכא דכהרון כשמשא ואבן טבא הנה במעווי דכהיר ליה והיה חמו כל מה די בומא
 ובתהומו • ואזי תימא אזי הכו מאי דכתיב קראתי מזרה לי • הא לא אתמזי דכל
 האזי רוומא הנה ליה • לא ודאי כיון דאחמי ליה ההוא כוכא כל מה די בימא ובתהומו
 סות דלא ויכל תלת וימין למסבל • כדין עקת ליה ליוכה דאר אלעזר כיון דממא
 ווכה כל ההוא רוומא הנה מדוי אמר קבא ומה תבעי יתיר להא אעילכא לך הכא •
 מה עביד קטל לההוא כוכא ומית וכל שאר כונוימא הוו סמרו סמרכיה דההוא כוכא
 ודא כשיד ליה מהאי גיסא ודא כשיד ליה מהאי גיסא • כדין ממא ווכה גרמוי בעקו
 מיד ויתפלל ווכה אל וי • בקדמיתא דג והשתא דגה כלא ויהדבה אשר ביאור מתה •
 וכדין כתיב קראתי מזרה לי • ולא כתיב הייתי כזרה או ישכתי כזרה אלא קראתי
 מההוא עקו דעאקין לי כונוימא • מכטן שאול שועתי דהא מית • ולא כתיב מכטן
 מיוא מכטן דג אלא דודאי הנה מית • כיון דכלי כלותיה קביל ליה קבא ואחיה ליה
 להאי כוכא ואפיין ליה ליכשתא לעיניהון דכלא • וחמו עבידתא דקבא • מה כתיב
 ויתפלל ווכה אל וי אלדיו ממעו הדגה לאתר דהיה קשיר ביה משמע דכתיב וי אלדיו
 ולא כתיב ויתפלל אל וי ולא יתיר אלא וי אלדיו • אוף הכא וי אמר וי אל משה מה
 תנעק אלי • אלי דיקא • דכר אל כנוי גשרא ויסעו • ויסעו מלאסנאה מלין לאו עדכא
 דכלותא השתא • ויסעו וכי לאן אתר פקיד לון דיכטלון דהא על ומא הוו שראן • אלא
 אהדר לעילא דכתיב מה תנעק לי דהא כלשו באתר חד קיימי ועל דא ויסעו וכטלון
 מן דא דלאו עדכא הוא •

ואתה

הרס את מטך וגו' • הרס את מטך די ביה רשיס שמא קדושא
 ארכין יודך בסטרא קדושא וכיון דיחמון מוא שמא קדיש יברקון
 מניה ומקמיה • ועל דא ונטה את יודך בסטרא מדא דסטרוין אחרכון דההוא מטה
 אנטרדיך לך למיין אחרכון • אמר רבי אלעזר חמוכא דזמכין אתקרי האי מטה מטה
 האלדוס ולזמכין אתקרי מטה דמשה • אר ש תרי הוו והכי אוקימי • וכספרא דרב
 המנוכא טבא ספיר קאמר דכלא מד בין תימא דקבא ובין תימא דמשה והאי מטה
 לאתערא סטרא דגבורה • ועל דא ונטה את יודך דא דשמאלא דאיהו בסטרא
 דגבורה • אמר רבי שמעון ווי לאיכוון דלא חמאן דאורתא קארי קמיהו ולא ידעין
 ולא משגיחין • תא חזי בסטרא דגבורה מתערי מוא בעלמא וכפקי מוא והשתא
 בעי קבא לכבא מוא • אמאי ונטה את יודך דאיהו שמאלא • אלא הרס את מטך
 לכבא מוא ונטה את יודך לאתבא מוא לאתערא סטרא דגבורה ולאתבא מוא על
 מזרים ובגין כך תרין מלין הכא דכתיב הרס את מטך ונטה את יודך על הים
 וכקעשו • והא תהווי הוו • אלא קדשא כריך הוא עכד כוסא כלא קפאו
 תהומות כלכ וס • והוו אזלין ביכשתא כגו ומא הדא הוא דכתיב ויכאו בני ישראל
 בתוך הים כוכסא •

ויסר

את אופן מרכבותיו רבי שמעון פתח וארא חמוות והנה אופן אחד
בארץ עבר החיות האי קרא אוקמו ואתמר אכל תם קב"ה ככלא
אתמו שלטנותא דיליה ושלטניה די לא תעדו לעלם ולעלמו עלמין ועבדו שלטנותא
באכהן כטל לאברהם וקיים ביה עלמ דכתיב אלה תולדות השמים והארץ בהברא
ואוקמוהו כטל וכסך ושתיב ביה עלמא דאיהו קיים לעלמין הה"ד ואת בריותי אקים
את ימק כטל ועקב ואתוביה קמיה ואשתעשע בהדיה ואתפאר ביה הה"ד ישראל
אשר כך אתפאר ותם ועקב אמיד באילכא דמוי דלית ביה מותא לעלמין דכל חיון
בההוא אילכא אשתכללו ויהב חיון לכל איכון דאמידן ביה ובגין כך ועקב לא מית
ואימתימית בשעתא דכתיבו ויאסוף רגלו אל המטה המטה כדאמריון הכה
מטתו שלשלמה בגין דבהאו מטה כתיב רגליה יורדות מות ובגין כך ויאסוף רגלו
אל המטה כתיב כדון ויגוע ויאסף אל עמיו ועבד קב"ה ליעקב שליוו דאכהן
הה"ד ועקב אשר במרתוך ודא הוא חיותא עלאה קדישא דכל שאר חיותא אמידן בה
ואשתלשלו בביה כמה חיון לשיון אליון סלקין וליון כמתין כלהו דרגין בדרגין עלאין
ותתאין דאזלין ושאיין בימא הה"ד זה היס גדול ורחב ידים פס רמש ואין מספר וגו'
עלאין ותתאין דאזלין כלהו ושאיין בימא וכד סליק ימא בלבנו כלהו ארביין סלקין
כמתין וזעפא אשתכח ורומא תקיפא אזלא עליה בתקיפוטוכו ימא מתבדרין לכל
אתר אליון למורח ואליון למערב לין למערב ואליון לדרום וכל איכון בני עלמא דחמאן
רשומ עליהו כטלין לון ובלעין לון כקפטורי עפרא וכל ארביין לא כטלין מאתריהו
ולא סלקין וכמתין בר מההוא שעתא דאתי חד דכרא בימא וידע לאשלמא רומא
דזעפא דימא כיון דסליק דא עלא ימא שכיך מרובזא וכימא אשתכח וכדון כלהו
ארביין אזלין בארם מישר ולא סטאן לוימכא ושאלא הה"ד פס אכיות יהלכון ליתין
זה יצרת לשחק בו זה דיקא וכל כוכו ימא מתככסו לאתריהו וכל איכון חיון
חדאן עלה וחיון מקלא עלאה מדאן הה"ד וכל חיותהסדה ושחקו פס תם כנוכא
דלעילא אית לתתא כנוכא דלתתא אית כיומא כנוכא דלעילא אית לעילא
בימא עלאה כנוכא דלעילא אית לתתא כנוכא דלתתא אית כיומא תתאה
גופא דההוא ימא הא אתערב לחכרא אורכא ופתיא רישא ודרעין ושערי גופא
כלא כמה דאנטריך וכלא בשמיה אתקרו וכנוכא דא לתתא לימא דתתא הכי כמו
רישא דימא ודרועין דימא וגופא דימא כתיב זבולון לחוף ימים ישכון והא ימא
חד הנה ביצרכיה מאי לחוף ימים ודאי אוקמ' חכראי ברזא עלאה וירכתו על
צידון כד"א ונאי ירך ועקב וזבולן שוקא דימוכא דגופא הוה וים ככרת הוה
בעדבניה ומהכא אשתכח חלזון לתכלתא תם רתיכא על רתיכא אשתכחו בלבנו
דרתיכא דהטין ככהילו ולא מתעכבו איכון סמכי רתיכא לכטלא עליהון וכן כלהו
תם רתיכא די מחכא על חכראי אי תימא רתיכא שלומתא לא אשתכח דהא כתיב
ווסר את אופן מרכבותיו כח רתיכין הוה דהו כטלין על חד סמין בלבלא דאתפקד'
עליוהו כיון דאתעבר האו משולטנותא דיליה כלהו רתיכין אתעברו משלטנותיהו ולא
כטלו כדון כלהו דלתתא אתעברו משולטנותא דכתיב ועל פרעה ועל הכתמים

צו' ובהוא זמנא שלטנותא דמזרים שליט על כל שאר עמין כיון דאתבר חילא
 דמזרים אתבר חילא דשאר עמין מכלן דכתיב אז ככהלו אל פי אדום וגו' וכתיב
 שמשועמים ירבזון וגו' בנין דכלהו הוו אחידן כפולמנא דמזרים ואחידן במזרים
 לסיועא דלהון ובהוא זמנא כלהו בעאן לסיועא דמזרים לאתקפא ועל דא כיון
 דשמשו גבורן דעבד קבא במזרים רבו ודיהון ולא יכלו למיקס והאדועזו כלהו
 משלפוליהון ודא כד אתבר חילא דלהון לעילא אתבר חילא דכל איכון דאחידן ביה
 כיון דאתבר חילא דכלהו כל בני דלתת' אתברו בנין ההוא חילא דאתבר בקדמית'
 ובנין כד ויסר את אופן מרכבתיו כתיב ויכנהנו בכבודת דהא כד דא אתבר לא
 הוואזנין תא חזי דהכי הוא דלא כתיב ויסר את אופני מרכבתיו או אופן מרכבתו
 אלא ויסר את אופן מרכבתיו בנין האי כלהו דהווא מתדבקן ביה הכי אקרין
 תא חזי ויסר את אופן מרכבתיו זכאה תולקסון דושראל דקבא אתרשי בהו
 לאתדבקא בהו ולמהו להו חולק ולמהו איכון חולקיה הה' וכו דתדבקון וכתיב
 ואתם הדבקים בני' וכתיב כיועקב בחר לו יה' וכתיב כי חלק יי' עמו וגו' דאפיך
 לון מורעא קדושא למהו חולקיה ועל דא יבב לון אורייתא קדושא עלאה גניזא
 תרו אלפין שכינ עד לא יתברו עלמא והא אתמר ובנין רמומתא דוליה ויהבה
 לישראל למהך אבתרה ולא תדבקא בה תא חזי כל משיריין דלעילא וכל איכון
 דתיכין כלהו אחידן אלין באלין דרביין בדרביין אלין עלאין ואלין תתאין והא חוקמ'
 דכתיב זה היום גדול וסויתא קדושא עליה וכלהו אכלוסין ומריון כלהו כטלון
 תמות ודה על ממר' כטלון ועל ממריה שראן בעדנא דהיא כטלא כלהו כטלון בנין
 דכלהו אחידן בה אמר רבי יבמק בשעתא דבעו קבא לאעברא לאכלוסין דפרעה
 לתתא אעבר בקדמיתא להווא חילא דלהון כמה דאוקומנא מה עבד אעבר
 וסליק ההוא אתר קדושא עלאה דהוה מדבר לכל איכון דתיכין כיון דהאי אבתליק
 בכהו כלהו משירון לא יכלו לדברא כיון דאיכון לא יכלו ההוא ממנא דמזראי
 אעברו ליה משולטניה ואעבר כנורא דלליק וכדין שלטנותא דמזראי אעדאיו ר'
 ונחא אמר בשעתא דקריבו ישראל לימא קרא קבא לממנא דברכא דעל ימא
 אמר ליה בשעתא דעבדית אכא עלמא מכיתין לך על ימא ותכאוי אית לי על ימא
 די יבזע מימיו מקמי בני' השתא מטא עדנא דיעברון בני בגו ימא לכתר מה כתיב
 וישב היב לפנות בקר לאיתנו מאי לאיתנו לתכאוי דהוה ליה בקבא כד ברא עלמא
 והווי ישראל שראן על ימא והווי ישראל חמאן גלבלי ימא סלקין ונחמתין זקפו עינייהו
 נחמו לפרעה ולאכלוסין דוליה דחילו ונעקו והא אתמ' מה חמא ימא ארונא דיוסף
 קא חמא וערק מקמיה אט בנין דכתיב וינא וינא החונה ועל דא הוסי דאה וינא
 וכתיב ויסר את אופן מרכבתיו וגו' אכוסה מכניו ישראל מאי טעמא בנין דחמו
 ארעא דמזרים כאלו אתוקד כנורא כדין אמרו אכוסה מכניו ישראל רבי חייא
 ורבי יוסי הוואזנין במדברא אמר רבי חייא לרבי יוסי תא ואימא לך דכד קבא
 בעולאעברא שולטנותא דארעא לא עביד עד דאעבר שלטנותא דלהון דרביעא
 גלא אעבר שלטנא עד דמני אחרא כאתריה בנין דלא יגרע שלטנותא דלהון

בשלה

ברקיעא בנין לקיימא מה דכתיב ולמאן די ונכוי יתניכיה אר" ונסי ודאוי הכי הוא
 פתח רבוי ונסי ואמר וי' אדניכו מה אדיר שמך ככל הארץ וי' אדניכו כד בעו
 קב"ה לתברא מילא דעמין עעו אתקיף דיניה עליהו ותבר לון ואעבר מקמיה
 שולטנותא דילהון אשר תכה הודך על השמים אשר כתת מבשליה או תכה הודך
 מהו אשר תכה הודך אלא דא הוא רזא דכשרא עמיקא דכלא ודוד בעא בעותיה
 למכרז מניה על השמים ודא הוא אשר כלא אדיר אשר אדיר בעשתא דהאי כשרא
 עמיקתא דכלא נגיד וכפיק כדון כלא בחידו ומטרונותא אתעטרת במלכא וכל
 עמין כלהו בחידו ושולטנותא דעמין עעו אתעבר מקמי מטרונותא וכדון זקפין
 רישא כל מאן דאחידו בה אדכוי חמו מד בר כז דהיה אתי ומד מטולא קמיה
 אר" קמיה כויל דילמא האי בר כז עעו הוא או עס הארץ הוא ואסיר לא שתפתא בהדי
 בארמא אר" ונסי כתיב הכא וכמיה דלמא גברא רבא הוא אדכוי אעבר קמיהו
 אל' בדוקפא דמעברא דקוטפי' דהאי חברותא אבעי ואכא ידעבא ארמא אחרא
 ונכטי מהאי ואכא בעיכא דאימא לכו ולא אתחייבכא בכי ולא אעבר על מה דכתיב
 ולכבו עור לא תתן מכשול ואתון כסומין בארמא דא ולא תסתככו בכפשיכו אר"
 ונסי בריך רחמכא דאוריכנא הכא אתחברו בהדיה אמר לון לא תשתעו מדי הכא
 עד דכעבר כהאי סעכ' בארמא אחרא כתר דנפקו מההוא אתר אמר לון בההוא
 ארמא אחרא הוו אזלי ומכא מדאמר כהן מכס ומד עס הארץ בהדיה קס בההוא
 אתר עליה וקטליה מההוא יומא כל מאן דאעבר בההוא אתר מסתכן בכפשיה
 והא מתמכין תמן מסדרי טבי וקטלין לכי כשא ופקסין דידהו לא עברי מתמן
 וכעי קב"ה דמא דההוא כהנא כליומא פתח ואמר עוד היום ככוב לעמוד וגו' הא
 אוקמו אינון מארי מתיבתא אכל אכא לא אימיכא לכו הכי דרזא דמלה אוליבא
 עוד היום מאן וומא דין אלא הכי כתיב ויקח אהרן את אלושבע בת עמיכדב
 ורזא הוא עלכא ישראל דאהרן הוא שושבינא דילה לתקנא ביתא ולשמשא לה ולמועל
 לה למלכא לאזרוגא כמדא מכאן ולהלאה כל כהן דמשמש במקדשא כגוונא דא
 אחימלך כהנא רבא עלאה הוה וכל אינון כהיבדיה כלהו הוו שושבינין דמטרונות
 כיון דאתקטילו אשתארת מטרונותא בלמודהא ואתאביד ביתא ולא אשתבח מאן
 דמשמש קמה ונתקן ביתה ויחדי לה לאזרוגא עב מלכא כדון מההוא יומא
 אתעברא לשמאלא וקיימא על עלמא כמין על כלא קטיל לשאל ולכנוי אתאביד
 מניהו מלכות מיתו מישראל כמה אלפין וכמה רבוון ועד כען ההוא חובה תלי
 עד דאתא בכחריב וארגז כלל ודא הוא עוד היום ככוב דא הוא יומא עלאה ומאן
 איהו דא כידאבדת שושבינין דילה דאשתארת כלא ימינא דהוה לה לאתדבקא
 בשמאלא דכהנא וימינא הוא ובנין כך אל' לאתדבקא בשמאלא ובנין כך עוד היום
 ככוב לעמוד תא חויבבעת שאלו כסה שאלו אחאי הכא אלא בנין דהוא קטיל
 לכהנו וגרוס דרועא ימינא לאתעקרא מעלמא אוק הכא מההוא יומא לא אעבר
 בר כז בההוא דוכתא דלא אסתכן בכפשיה אמר ליה רבוי ונסי לרבי מוסיא ולא
 אמרית לך דילמא גברא רבא הוא פתח ואמר אשרי אדם מלא חכמה אשרי אדם

בנין

פגון אכן דאשכחנא לך וידענא מיכך מלך דחכמתא ואלדס ופיק תבוכה כגון
 אכן דאוריכנא לך לאתמברא בהדך ודא הוא בר כס דומין ליה קב"ה בארמא
 אכפוי דשכינתא ועל דא כתיב וארמ כדויקיב כאור כנה אזלו פתח ההוא גברא
 ואמר לדוד מומור לוי הארץ ומלואה וגו' לדוד מומר באתר חד ובאתר אחרא
 מומור לדוד מה בין האילהאי אלא לדוד מומר שירתא דקאמר דוד על כל
 ישראל מומור לדוד שירתא דקאמר דוד על גרמייס לוי הארץ ומלואה לוי דא
 קב"ה הארץ ומלואה דא כ"ישראל וכל אכלסין דילה דמתמכרן בהדה ואקרונ
 מלואה ודא כמס דאת אמר מלא כל הארץ כבודו תכל ויוסבי בה דא הוא ארעא
 דלתתא דאקרו תכל ואחידת כדנא דעלמא הדא הוא דכתיב והוא ופוט תכל
 בנדק בין למד בין לעמא חד בין לכל עלמא מהאי דינא הוא אתדן תא חזי פרעה
 מהאי דינא ויניק עד דאתאכידו הוא וכל עמיה כיון דהאי דינא אתער עליה
 ההוא ממנא דאתמנא עלייהו בשלטנותא אתעדו ואתעבר כדון כלהו דלתתא
 אתאכידו דכתיב ויסר את אופן מרכבתיו מאי אופן מרכבתיו מרכבותיו
 דפרעה ומאן איהו ההוא אופן דלהון ההוא ממנא דשליט עלייהו ועל דא מיתו
 כלהו בימא אמאי בימא אלא ימא עלאה אתער עלייהו ואתמחו בידיה וכנין
 כך טבעו בים סוף כתיב אמר רביוסי ודאי הכי הוא ועל דא כתיב בים סוף
 כופא דררגין רבי חייא אמר ויכהגו בכבודות בכבודות מהו אלא מכאן
 אזל עבא דכההוא דברותא דבר כס אתדבר ביה מדכרין ליה בפרעה כתיב ויכבד
 לכ פרעה בההוא מלה דבר ליה קדשא בריך הוא בכבודות ממש אמר ליה
 קדש בריך הוא רשע את אוקיר לכך אנא אדבר לך כהאי על דא ויכהגו
 בכבודות ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל ויאמר מצרים דא ממנא דאתמני
 על מצראו אמר רביוסי האי מלה קשיא כיון דאעברו ליה משולטנותיה היך ויכל
 הוא למרדף אבתרייהו דישאל אלא ודאי כלא הוה אכל דא מצרים דלתתא דכיון
 דאתבר חוליהון מלעולא כדון אתבר חילא ותוקפא דלהון לתתא הדא הוא דכתיב
 כיון כלמס להס במצרים במצרים דוקא דא הוא תוקפא דלהון מלעילא ודא
 הוא דאוקמוה מלך מצרים סתם הכא ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל
 דחמו דהא אתבר חוליהון ותוקפא דלהון דלעילא תא חזי כד אתערת האי כ"י
 ישראל אתערו כל איכון דאחידן בה וכלהו אחידן לתתא וישראל לעולא מכלהו
 דהא איכון בטלי לה בכופא דאילנא והא אוקמוה ובגוני כך ישראל אחידן בה ויתור
 מכל עעז וכד איכון מתערין כל עמין עעז אתבר תוקפיהון מאיכון דשלטו עלייהו
 תא חזי האי ממנא שלטנא דמצראי דחיק לון לישראל בכמה שעבודין כמ' דאוקמו'
 לבתר דאתבר הוא בקדמיתא אתברו איכון מלתתא ההך כיון כלמס להס במצרים
 כלמס להס ודאי

ויסע

מלאך האלדים וגו' עתביתין עד לא אשתקע אוירא דכיא ולא
 כהרין אכנין כקיבן הוו סמימאן תלת רוחין דכלילן בתלת הוו שקיען
 ומיין סמימאן תמות כוקבי בשבעין ומיין אטון אתהדרו לאתרייהו

בשלה

אינון אכנין בתר שבעין ותרין דרנין וכן תלת זמנין אתבצעו ואתבקיבו ואכני תמות צרורא
 דהו חקיקן ואתכסכו דרנין ואתעבידו ככופיא חדא לכתר אתפלגו ואתעבידו תרין דרנין
 פלגותא מיה אנלידו ופלגותא אשתקעו אלין סליקין ואלין נחתו מהכא שרא עלמא לאתפלגא
 צרורא אחרא אית לעילא לעילא וסא גלישא בעב חתימין דנושעבא תקיפא ובהו שקיפין גלגלו
 דימא כל טעלין אתפלגו לארבע ווויין פלגו חדא סליק ופלגו חדא נחית פלגו חדא לסטר
 נפון ופלגו חדא לסטר דרום כד מתחברין כחדא גומריין דלסטין קיימין בלסט שכתא דחרבא
 דמתהפבא חר קיימא בעץ בנו ימא דרגא שלימא דאפרכא עלאס סליק בההוא קיימא לעילא
 לעילא אסתכל לערמיק קטורא דארבין דשטין בימא מאן חמי גלגלין דמלקין ונמתין ורומא
 דכשיב בהו וכוכי ימא נדרין כל אינון ארבין לכל סטרי עלמא יהוא דרגא כד נחית עסהוא
 קיימי אלף מומיניה ואלף עשמאליה הוה תב ויתב באתריה כמלכא בצורסיה יהוא דרגא דכד
 פאטי ימא לארבע סטרי עלמא עמיס כפעת ביה תבת הוה תב ציימא דמלכא כדון כרוון
 כפקין מאן עארי דעייכין וקפאן לון לעילא לעילא מאריהו דגדפין יקומון בקיימיישו עארי
 דאכפין חפין לון עד דכטיל במטלכוני כדון ויסע מלאך האלדים

רמב

חייא פתח היתה באכיות סומר ממרחק תביא לחמה היתה כאכיות
 סומר דא כי מורחק תביא לחמה כדא הכה שם וי בא ממרחק תביא
 לחמה במד דרגא דשאריו עלה וביה אתמשכו כל אלון כחלין ומכועין דאזלין בימא
 כדא כל הנחליה הולכים אלהים ונו אל מקום שהנחלים הולכים אצב דכלהו כחלין
 אתמשכן בההוא דרגא וההוא דרגא נחית לון לההוא ימא לא תימא דהא ארוק לון
 והא לא שריון ביה אמרין ולא נדרין ביה כמלקדמין אהדר וזמר אל מקום
 שהנחלים הולכים שם הם שבים אל מקום דההוא דרגא דחלין אזלין זמא חדא שם
 הם שבים ללכת תמן אינון תייבין מההוא אתר עלאה ולא פסקין לעלמין ומתכסאי
 כלהו בההוא אתר ולמה ללכת למהך לההוא אתר דומא כמה דאתמר מה שמים
 דההוא דרגא גדיק אקרי רבי יהודה אמר כתיב שם אכיות יהלכון לוינתן זה יצרת
 לשחק בו שם אכיות יהלכון בההוא ימא דאזלין ושאטין עד דאתיין לאתחברא
 בההוא דרגא כדון כתיב לוינתן זה יצרת לשחק בו רבי יצחק אמר לעילא לעילא
 ותר אית זונבא דשאריו במכיבותא ולא מתפרש לעלמין אמר רבי יהודה מאן זכי
 לההוא זונבא אמר ליה מאן דאית ליה חולקא בעלמא דאתי בעלמא דאתי דיקא
 אמר ליה והא מהכא אולופכא דכתי לוינתן זה יצרת לשחק בו משמע דקאמר זה וזה
 זזאת ודיעין אינון אר אבא תרוויכו שפיר קאמריתו והא רבי יהודה שפיר דיקא
 וכלא זמין קבה לאתעבא בהו לדיקויא הדר אז תתעב על וי אמר רבי אבא
 כמה אלפין כמה רבבן דמשיריון קדושין אית ליה לקבה מארי דאכפין עליון
 מארי דעייכין מארי דזיכין מארי דללה מארי דוכא מארי דרמון מארי דדיכא
 ועלא מנייהו אפקד למטרותא לשמש קמה בהיכלא לקבילאן אית לה למטרותיתא
 משיריון מזיכין בשתין אכפין משתבחו משיריון מזיכין וכלהו חבירן חרבא כסדרתא
 כמה נפקין כמה עיילון כשית גדפין טאמין כל עלמא קמי כל חד וחד גומריין דנור
 דליק לכזו מתלמא אשא בגבו שכתא דתברא מתלמא בכל עלמא לנטרא

קמה

קמה הה' ואת להם החרב המתהפכת לשמור את דרך עץ החיים. מאן דרך עץ
 החיים דא הוא מטרוניתא רבתא דהוא ארמא להווא אילנא דרבתא תקיף אילנא
 דחוי דכתיב הנה מטתו של שלמה ששים גבורים פכים לה מצבורי ישראל. ישראל
 דלעילא. כלם אחווי חרב כד כטלא מטרוניתא כלהו כטלין כהדה הה' ויסע מלאך
 האלדים. ופי מלאך האלדים אקרוי. אר' אבא און. תמ הכי ארש אתקין קבה קמיה
 היכלא קדושא היכלא עלאה קדושא קרתא קדושא קרתא עלאה ירושלם עיר הקדש
 אקרוי. מאן דעאל למלכא לא עאל אלא מהאי קרתא קדושא כטול ארמא למלכא
 מהכא אתתקן. הה' זה השער לוי' נדיקים יבאו בו כל שליחותא דבעי מלכא
 מזו מטרוניתא כפקא וכל שליחותא מתתא למלכא לכו מטרוניתא עיול בקדמותא
 ומתתן למלכא. אשתכח דמטרונית' אויבי שליחא דכלא מעיולא לתתא ומתת לעיולא.
 ועל דא אויבי שליחא דכלא הה' ויסע מלאך האלדים ההולך לפני מחנה ישראל. ישראל
 דלעילא. מלאך האלדים הה' ביה ווי' הולך לפני' וגו' כמה דאוקמו' ופי יקרא הוא
 דמלכ' דמטרונית' תזיל ויהי תגמ קרב' והיא אזלת שליחא. למלכ' דאדווג במטרונית'
 עלאה חמא מלכא וקירו דילה על כל שאר מטרוניתא דעלמא אמר כלהו משתכחין
 כחיותא לקבל האי מטרונית' דילוי. הוא סלק' על כלא. מה אעביד לה לא כל ביתא
 דילי בידהא. אפיין מלכא כרוזא מהכא כל מלין דמלכ' בידא דמטרוניתא יתמסרון
 מה עבד אפקוי' מלכא בידהא כל זוכין דיליה כל אוינן מארי מניחי קרבא כל אוינן
 אכטין וקירין דמלכא כל גכווא דמלכא אמר מהכא כל מאן דוכטריך למללא עמי
 לא יכל למללא עמי עד דאודע לה למטרוניתא כך קבה מסניאות חביבותא
 ורמויותא דיליה בכי אפקיד כלא ברשותה אמר הא עמין עעו' לא משתכחי כלום
 לגכהא. אמר ששים המם מלכות וגו' אחת היא ונכתי תמתו מה אעביד לה אלא
 הא כל ביתא דילי בידהא. אפיין מלכא כרוזא מהכא כל מלין דמלכא בידא
 דמטרוניתא יתמסרון אפקיד בידהא כל זוכין דיליה רומחין וסויפיין קשתין חזין
 וחרכין כלסטרוין קסטוראין אעיין אכטין כל אוינן מאכי מניחי קרבא הה' הנה
 מטתו של שלמה ששים גבורים וגו' כלם אחווי חרב מלחדי וגו' אמר מלכא מכאן
 ולהלאה קרבא דילי אתמסר בידך זוכין דילי מארי מניחי קרבא בידך. מכאן
 ולהלאה את הויכטר' לון הה' שומר ישראל. מכאן ולהלאה מאן דאכטריך לילא יכיל
 למללא עמי עד דאודע למטרוניתא. הה' בזאת יבא אהרן אל הקדש שליחא דכלא
 כמה דאוקמו' אשתכח דכלא יקרא הוא דמטרוניתא. הה' ויסע מלאך האלדים וגו'
 כמה דאתמר. וילך מאחריהם מטמא חריש בגין דאשתכחו לקמהא מארי מניחי
 קרבא מארי כלסטראות מארי רומחין וסויפיין ואתעלין קמהא דהא הו' אתיוון
 משיריין אחרטין לאגמא קרבא בישראל מעילא. ותאכא בההיא שעתא אתא
 דרבא שלטנא דמנא על מצראי וכנס שית מאה רבוון רתיבין מקטרגין ועל כל
 רתיבא ורתיבא שית מאה שלטנין ממכן קטיוגורין הה' ויקח שם מאות רכב כחור
 וגו' וכי שם מאות רכב כחור לא הו' רכבי מצרים מט' וכל רכב מצרים. לא הכי תאכא
 פמאל' אוזיק ליה שית מאה רתיבין מקטרגין לסויפא ליה. הה' ויקח שם מאות רכב

בשלח

בחור. אומתי אשלים ליה קבה לסמאל בקרבא דסיסרא דעקר קבה לכל אוכון
 רתיכין ואתמסרו כידא דמטרוכיתא ההד כחל קישון גרפס כחל קדומים ונו' ולזמכ'
 דאתי ותמסרו כלבו ההד מיו זה בא מאדוב חמוץ בדלוב מכזרה ובו' ועל דא וילך
 מאחריהם. ויסע עמוד הענן מכבוהם מאן עמוד הענן דא. רבו יוסי אומר דהוס
 ענכא דאתמוי תדיר עם שכינתא ודא הוא ענכא דעאל משה בגויה. ר' אבא אמר
 כתיב ונו' הולך לפניו יומם וילך לפניו יומם אלא סיועא דנדיק ופרישו דרשמו דיליה ועל דא אזיל
 האי ענן יומם וכתיב יומם וינוהי' מסדו. ומסטר' דתא דא ודא מסד
 אתקרו וענכא אמרא אזיל כליליא ואתקרו עמוד אש. ר' שמעון אמר עמוד הענן
 יומם דא אברהם. ועמוד האש לילה דא ונמק. ותרוייהו אשתכחו בשכינתא ומה
 דאמר רבי אבא הכי הוא דעלידא דהאי דרגא אשתכחו והאי ויסע מלאך האלרים
 ההולך לפניו מחנה ישראל וילך מאחוריהם דכטול מסטר' דמסד' ואתדבק בסטר'
 דבבורה. בנין דהא מטא שעת' לאתדבקה בדוכא. תא חזי בההיא שעתא אשתלים
 ביהרא מכלא וירתא שבעין עטרין קדישין בתלת סטרין. סטר' מדא אתלכשא
 בעטרין דמסד' עלאה בשבעין גליפין דהירו דאבא עלאה דאכור לה. סטר'
 תכניכא אתלכשת ברוחמי דבבורה בשתי' פולסי דנורא ועשר' לילה דכמתו מסטר'
 דאמא עלאה בכימוסי גליפין. סטר' תליתא אתלכשת כלכוש' ארנוכא דלכיש
 מלכא עלאה קדיש' דאקרונ תפארת דירית ברא קדיש' בשבעין עטרין עלאין מסע'
 דאבא ואמא והוא כליל להאי סטר' ולהאי סטר'. ותכונן מסטר' דמסד' שבעין
 ותרין סדין. מסטר' דבבורה שבעין ותרין סופרין. מסטר' דת' שבעין ותרין
 גווכין לאתפארא. והאי אתר אתגליף מד כמד ואסתליק שמה קדישא רוא דרתיכא
 והכא אתגליפו אבהתא לאתמכרא כמד והוא שמה קדישא גליפא באתווי נרופא
 דאתוון. אלין אתוון קדמאי רשימן כסדרן בארמ מושר בנין דכלהו אתוון קדמאי
 אשתכחו כמסד' למדך בארך מישר כסדורא מתתקן. אתוון תכניכר רשימן דבגולא
 למפרע בנין דכלהו אתוון תכניכר משתכחו דבבורה לגלאה דיכין וזיכין דאתיין
 מסטר' דמאלא. אתוון תליתאי אוכין אתוון רשימן לאחזאה גווכין לאתעטרא
 במלכא קדישא וכלא ביה מתמכרן ומתקשרן והוא אתער בעטרוי בארמ מושר
 ורשים להאי סטר' ולהאי סטר' במלכא דאתעטר בכלא הכא אתרשי שמה קדישא
 גליפא כעב אתוון דמתעטרי באבהתא רתיכין קדישי עלאי. ואי תימא הכי אתוון
 תליתאי מ'ט לאו אוכין כתיכין מכהון בארמ מושר כסדורן ומנהון למפרע דהא תכניכר
 אתה בוכנת מושרים לישרא להאי סטר' ולהאי סטר' קדשא בריך הוא עבד
 מגרים לתרי' סטרי' וכתיב והכריח התיכין בתוך הקרשים ונו' דא קבה. ר' ינמק
 אמר דא יעקב וכלא חד. אלא למלכא דאיהו שלים מכלא דעתיה שלים מכלא מה
 ארמיה דההוא מלכא אנפוי כהירין כשמשא תדיר בנין דאיהו שלים וכד דאין לטב
 דאין לכוש. ועל דא בעי לאסתמרא מניה. מאן דאיהו טפשא חמוי אנפוי דמלכא
 ולא אשתמרא מניה. ומאן דאיהו חמיא חמוי אנפוי דמלכא כהירין אמר מלכא
 ודאן שלים הוא מכלא דעתיה שלים אכא חמוי דכההוא כהירו דיכא יתיב
 ואתכסיא

זאתבסוף אעב לך אתחזיון דאן לאו הכי לא יהא מלכא שלים ועל דא בעי לאסתמר
 כך קב"ה הוא שלים תדיר בהאי גנובא וכבג אבל לא אתחזיון אלא בכהירו דאפי"ן
 וכב"כ אינון טפסין חייבין לא אסתמרין מניה אינון חכימין וכאין אמרין מלכא שלים
 הוא אף על גב דאכפו אתחזיון כהירין דינא אתבסוף בגויה בגין כך בעי לאסתמרא
 מניה אמר ר' יהודה מהבא אביי לא שכינת' לא פלוגנא לאתר אחרא בני אתכליל
 בלא הכי תריגובוכי בני אתכלילין בגין כך בלא בארמ מושר אתחזיון ואף על גב דאתון
 אחידן להאי סטרא ולהאי בטררא כסדרן כתיבין

ויסע

מלאך האלדים ההולך לפני מחנה ישראל ויגן מאחריהם ויסע עמוד
 הענן מפניהם ויעמד מאחריהם עד כאן סטרא חד חסד לאברה' אמר ר'
 שמעון שאעור ברי תא חזי רזא דא כד עתיקא קדישא אכירי למלכא אחסין
 ליה בכרתין קדישין עלאין כד מטאן לגביה מתעטרין אבהתא בשעתא דמתעטרין
 אבהתא כדון הוא שלימו דכלא כדון מטרוכיתא נטלא במטלכא בהוא שלימו
 דאבהתא וכד מתעטרא מכלהון כדון אתברכא ורשותא דכלא בידה הא
 בגוונא דא שמיא קדישא גליפא באתווי רשומין ברתיכא עלאה קדישא עטורא
 דאבהן

אמר

הענינים כאן מצאנו כתוב פסוק ויסע פסוק ויסע כסדר כל אות ואת נבית אחד במרובע עם
 זה השלשון עד כאן אתתקכו טורין כסדרן ברזא דחסד לא סטאן לימינא
 ושאלא אמר כן מצאנו פסוק ויבא למפרע כמו כן כל אות ואית נבית אחד במרובע עם
 זה השלשון עד כאן אתתקכו טורין למפרע ברזא דגבורה כלפו שמאלא כלילין
 בימינא אמר כך מצאנו פסוק ויט כסדר כמו כן כל אות ואת נבית אחד במרובע עם זה
 השלשון עד כאן כלילין טורין דמלכא קדיש' בתפארת לבתר מתחברין אבהן ואיתנבדו
 שמיא קדישא ואחר כך מצאנו העב שעות היונאים מ' פסוקים אלו במרובע כל עם ושם
 מ' אותיות היונאים מ' פסוקים אלו ישר הפוך ישר והסומן י"ה אור עם זה השלשון הא בגוונא
 דא שמיא קדישא גליפא באתווי רשומין ברתיכא עלאה קדישא עטורא דאבהן
 ולא הדפסנו אותה מפני יקר תפארת גדלתה

אמר

רבי יוסא אשכחנא ברזא דא בתקיעותא דרב בכבל תלת וכבן
 וכבן וכבן לקבליה הכי תלת וכך הוא סדורא אמר רבי יוסי
 בלא אתכליל בהאי שליחא קדישא ואסתיוס ביה אשתכח דשלימו דרתיכא קדישא
 אית ביה אמר רבי שמעון האי הוא שמיא קדישא עטורא דאבהן ומתעטרא
 בגלופייהו במכורא כמדא ואתכליל בארבעין ותמינא תיכותא דאיהו שלימו דכלא
 ועקרא דשרשין תא חזי גופא דאולכא אכ"י אלף כון ווד רישא דכל עכפי אילכא
 והו ויה' והא אתערנו חכריא כללא דעכפין וכופא ושרשא בארבעין ותמינא תיבין
 והא אתרשים בתלת עלמין תתאין לקבליה קדוש קדוש קדוש וי' נבאות קדוש
 לעילא קדוש באמצעיתא קדוש לתתא קדוש חסד קדוש גבורה קדוש
 תפארת וכלהו בשבעין ותרון אתגליפו כמה דאתמר בריך הוא בריך שמויה
 לעלם ולעלמי עלמין אמין תא חזי בשעתא דשרו ישראל על ומא חמו לכמה

אכלוסין לכמה חיונין לכמה משירוין מעילא ותתא וכלהו בככופיא עלויהו דישרל
 שריאו בכלו מבג עאקו דלהון ביה שעתא אתגלי עתיקא קדושא ואשתכח רעוא
 בכלהו עלמין עלאין כדין בהירו דכלא אתכהיר אמר ינחם ביה שעתא חמו ישראל
 עאקו מכל סטרוין ימא בגלוהו דוקפן קמיוהו בתריוהו כל איכון אכלוסין כל איכון
 מזיריון דמכרו לעילא עלויהו כמה קטוגורין שריאו צוהין לקבא כדין כתיב ויאמר
 ויאל משה מה תנעק אליו ותאנא בספרא דכניעותא אליו דיוקא כעתיקא תליא
 כלא כדין אתכהיר כלא כמדא ועבד ימא ניומוסין עלאין ואתמסרו בידו עלאין
 ותתאין ובגיטי כך קשיא קמו קבא כלא כקריעת ים סוף וכלא הכו אוקמוה מאי
 טעמא בנין דקריעת ים סוף כעתיקא תליא אמר רבו שמעון מד חילת אית
 בארעא וקבה עביד סביא בגינה בשעתא דהיא נווסת קבא שמע עאקו דילה וקבל
 קלה וכד אבטרוך עלמא לרחמי למויא היא יהבת קלין וקבא שמע קלה וכדין חיים
 עלמא יהד כאל תערונג על אפיקו מיט וכד בעיא לאולרא היא סתימא מכל סטרוין
 כדין אתיא וסויאת רשא בון ברכהא ונווסת ורמת קלין וקבא חיים עליה וזמון לקבלה
 מד כחא ונשך בערוותא דילה ופתח לה וקרע לה ההוא אתר ואולידת מיד אמר
 שמעון בהאי מלה לא תשאל ולא תכסה את יי והכי דיוקא

וישע

יי ביום ההוא את ישראל וגו' וירא ישראל את מנרים מת ההוא
 שלטנא ממנא דמזראי אחמי לון קבא דאעבר ליה כהר דיוכור
 דהוא כשפתא דיונא רבא מת מאי טעמא מת כמה דאוקמוה דאעברו ליה מההוא
 שולטנותא דיליה

וירא

ישאל את ה' הגדולה וגו' רבי תניא אמר מהבא אשתלים ודא
 וכלהו אנכען ואשתלגו ודא דאתכליל ביה ביומוכא דהכו תנינן כלא
 ביומוכא אתכליל וביומוכא תליא יהד ימוכך יי נאדרי בכח ימוכך יי תרען אויב
 ואמר רבי ינחם לא אשכמנא מאן דאתקיף לביה לגבי קבא כפרעה אמר ר' יוסי
 סיומן ועונ הכי כמי אמר ליה לאו הכי איכון לגבי דישראל אתתקפו אבל לגביה
 דקבא לא כמה דאתקף פרעה רומיה לקבליה והוה סמיכל וומא גבוראן דיליה ולא
 הוה תב אמר רבי יהודה אמר ד' ינחם פרעה חכוס מכל חרשוו הוה וככל איכון
 כרתיון וככל איכון ידען אסתכל וככל סטרא דלהון לא חמא פורקס דלהון דישראל
 גער דהא כבלהו קאזרו קשרא עלויהו דישראל ופרעה לא סבר דאית קשרא אחרא
 דמהימנותא דאיהו שליט על כלא ועל דא הוה אתקיף לביה רבי אבא אמר לא
 אתקיף לכא דפרעה אלא שפא דא דכד הוה אמר משה כה אמר יי דא מלה ממש
 אתקיף לביה יהד ויאקן יי את לב פרעה דהא בכל שכמתא דיליה לא אשתכח
 דשפא דא שליט בארעא אמר רבי נפשי לכתר אמר טטאיתי לניי ההוא פומא דאמר
 דא אמר דא ר' יוסי פתח ואמר אמת היא על כן אמרתי חס ורשע הוא מכלה
 האי קרא אוקמוה כדזא דשכמתא אמת היא מאי אמת היא יהד אמת היא
 נפשי תמתי אמת היא לאמה ובהאי קבא דאין דיכוי לתתא ודאין דיכוי בכלא
 נפד קבא אתער דיכוי דאין דיכוי בהאי כתרלא כדן פתיב תס ורשע הוא מכלה

פנין דאינון דיקויוו מתפסא' כחוכיהון דרשעיא דכתיב וואמ' וי' למלאך המשיחית
 כעכ רכ וגו' ועל דא אמר רבי יוסו איוב מלה אמר ולא אמר מלה . אחת היא רבי
 יוסו אמר דא כנסת ישראל בגלותא דמזרים דבגויה קטל קסה במזרחי ועבד בהו
 נוקמין ה"ד תס ורשע הוא מכלה . רבי חייא אמר איוב לא חלקי לא בזמנא דכפקו
 ישראל ממזרים . אמר איוב אי הכי כל אפייא שוין תס ורשע הוא מכלה . פרע' אתקיף
 בהו בנשרא ואמר מו וי' אשר אשיע בקולו ואנא לא אתקיפנא בהו ולא עבידנא מדי
 תס ורשע הוא מכלה . ה"ד הידא את דבר וי' מעבדו פרעה זה איוב . רבי יהודה
 אמר אינון אכבו ברדא דהוון כמתין אתעכבו על ידווי דמשה . לכתר עבדו נוקמין
 בומווי דיהושע . ולזמנא דאתי זמיכין לאתתא אינון דאשתארו על אדוס וככותיה
 אמר רבי יוסו כתיב כימו באתך מארץ מצרים אראכו כפלות' . דא וירא ישראל
 את הירד הגדולה האו קרא לאו רישיה סיפיה ולאן סיפיה רישיה . בקדמיתא וירא
 ישראל וכתר ויראו העם את וי' . אלא אמר ר' יהודה ההוא סבא דכמת עם כנוי
 בגלותא וסביל עליה בגלותא ואעיל לכנוי בגלותא הוא ממש ממא כל אינון נוקמין וכל
 בכוראן דעבד קבה במזרים הדא היא דכתיב וירא ישראל . ישראל ממש' ואמר
 ר' יהודה סליק קבה להאי סבא ואמר ליה קוס כמו ברך דכפקין מגו עמא תקיפא .
 קוס כמו בגורן דעבדית כנוי ברך במזרים והיינו דאמר רבי יוסא בשעתא דכטלי
 ישראל לבמתא בגלותא דמזרים דחילו ואומתא תקיפא כפל עלווי . אמר ליה קבה
 ליעקב אמאי את דחיל אל תירא מרדה מצרומה . ממה דכתיב אל תירא משמע
 דחילו הוה דחיל . אמר ליה כי לגווי גדול אשימך עם' אמר ליה דחילנא מן גלותא
 דיושעון כנוי . אמר ליה אכבי ארד עמך מצרומה . אמר ליה דחילנא מן גלותא
 דלא אזכי לאתקברא כינוי אבהתי ולא אחמו פורקנא דכנוי וגבורין דעבדת להו .
 אמר ליה ואכבו אעלך גם עלא אעלך לאתקברא כקברי אבהתך . גם עלה למחמי
 פורקנא דברך וגבורין דעבדית להו . וההוא יומא דכפקו ישראל ממזרים סליק ליה
 קבה ליעקב אמר ליה קוס חמי כפורקנא דברך דכמה חוילין וגוכראן עבדית להו
 יועקב הוה תמן וממא כלא הדא הוא דכתיב וירא ישראל את הירד הגדולה . רבי
 ינחם אמר מהבא וינויאך בפניו בכחו הגדול ממזרים' מאו בפניו בפניו דא יעקב
 דאעיל לכלהו תמן . ר' חזקי' פתח וינויאך בפניו בפניו דאברהם דכתי' ויפל אברהם
 על פניו . תא חוי אברהם אמר הלכנ מאה שנה וולד וגו' . אמר ליה קבה חייך
 את חמו כמה אכלוסין וכמה חוילין כפקין ממך בשעתא דכפקו ישראל ממזרים כל
 אינון שבעין כל אינון רבון סליק קבה לאברהם וממא לון . הדא הוא דכתי' וינויאך
 בפניו רבי אבא אמר כלהו אבהתא אזדמנו תמן בכל ההוא פורקנא . הדא הוא
 דכתיב וינויאך בפניו . מאו בפניו חלון אבהתא . רבי אלעזר אמר וינויאך בפניו
 דא יעקב . בכחו דא ינחם . הגדול . דא אברהם . אמר רבי שמעון וכן
 בניסיון דאבהתא אזדמן פורקנא תדיר לישראל דכתיב וזכרתי את כריתו יעקב
 ויאף את כריתו ינחם ויאף את כריתו אברהם אזכור והארץ אזכור . אבהתא
 תינח' מהו והארץ אזכור' אלא לאכללא עמסון דוד מלכא דאיהו רתיבא באבהתא

ואינון

ואינו מתעורר פורקנא תדיר לישראל וירא ישראל את הוד הנדולה אשר עשה
 מי במצרים וכי השתא עשה והא מקדמת דכא את עבד מאי את הוד הנדולה אשר
 עשה יי אלא יד לא אקרו פמות מממש אכבעין הנדולה לכלולן בה חמש אחרוני
 ואתקרון כדון גדולה וכל אכבעא ואכבעא סליק למושבנא רבא וקב"ה עבד להו
 והשתא אתקרון כללהו דרגין דבהו משלשוליהון מואן אולפנא דבממש אכביאן
 קמאי כתיב ויחזק לב פרעה כון דאשעלמו אינון חמש תל לא הוה מלה ברשותיה
 דפרעה כדון כתיב ויחזק אשתלב פרעה ועל דא וירא ישראל את הוד הנדולה
 וכתיב ויאמרו בניי וכי עד השתא לא האמינו בניי והא כתיב ויאמן העם וישמעו
 וגו' והא חמו כל אינון גבוראן דעבד להו קב"ה במצרים אלא מאי ויאמן ההוא
 מלה דאמר ויאמר מה אלהים אלה תראו התיכנו וראו וגו' רבינוסא אומר והא
 כתיב וירא ישראל את מצרים מת וכתיב לא תסיפו לראותם עוד עד עולם אומר
 רבינוסא מתין חמו להו אומר ליה אי כתיב לא תסיפו לראותם חיים הוה אמיבא
 הכי אומר ליה רבי אבא יאות שאילתא אלא תא הוי כתיב מן העולם ועד העולם
 ותנינון עולם לעילא וגולם לתתא עולם דלעילא מתין הוא שירותא לאלקא
 בונינון עולם דלתתא תמן הוא סיומא נאמבלל מכלא ומה אי עולם מתירן גבורן
 לתתאי ובהאי עולם עבד קב"ה אשין לישראל ורחיש לון כוסא וכד אתער האי
 עולם למעבד כסין כללהו מנראי אשתקע בימא על ידא דהאי עולם ואתרמיש לון
 לישראל כוסא בהאי עולם ועל דא כתיב לא תסיפו לראותם עוד עד עולם עד
 דאתער האי עולם ואתמסרון בדינו וכיון דאתמסרו ביה למתין כדון כתיב וירא
 ישראל את מצרים מת על שפת הים הדא הוא דכתיב מן העולם ועד העולם דיקא
 ביה ומנא כתיב ויאמינו בניי וכמשה עבדו

מא

ישור משה רבייהודה פתח בטרם אטרך בבטן ידעתך וגו' וזאה
 חולקהון לישראל דקב"ה אתרעז בהו יתיר מכל שאר עמין ומסביאות
 רחומותא דרחים להו אוקים עלייהו כבואה קטוט מהימנא ואתער עליה רוחא
 קדישא יתיר מכל שאר כביואי מהימני ואפיק ליה מחולקיה ממש דאפריש יעקב
 מבני לקב"ה וכיון דהוה דליה כטל ליה קב"ה ואצטר ליה בכמה עטרין ומשח ליה
 במשח רבו קדשא דלעילא וכדון אפיק מבני רוחא קדישא לעילא וריו ליה
 בהימנו קדישי מהימנותא רבא ובההיא שעתא דמשח ומכיה דמשה כבואה מהימנ'
 אפיק קב"ה רוחא קדישא מגורא דספירו דאבן טבא דהוה גביו בארבעין ומאתן
 ותמניא עטרין וקוימיו קמיה ואפקיד ליה בכל דליה ויהב ליה מואה ושבעין ותלת
 מפתחין ואצטר ליה כחמש עטרין וכל עטרא ועטרא סליק ואכהיר באלף עלמין
 דכהרין וכונינון דכסין בכסויא דמלכא קדישא עלאה כדון אצברי בכל בונינון
 דבנתא דעדן ואצליה בהיכליה פתחא סליק ואתערטר בעטרין ואצטרניה
 בתלת מאה וצטרין וחמש עטרין ואפקיד מפתחו בדיו ואצבריה בכל חילין וגיסיין
 דליה כדון אודעו צעו כללהו פתחו ואחרו אסתלקו מסחרניה סטר דעטרין דהא קב"ה
 אתער רוחא לשלטה למרגו עלמין קלא כפק ואמר מהו דין דכל מפתחין אלן

כידוי

בידו פתח קלא אחרת ואמר קבילו ליה בנויכו. לא הוא דומין לכתתא בין בני
 כשא ומויכא אורייתא נכוחא דכוחא לאתמסרא בידו ולארעא עלמין דלעילא ומתא
 על דא דדין ביה שעתא אתריגשו כלבו ונטלין אבתריה. פתחו ואמרו הרכב אנוש
 לראשוכו באנו באש וכמי' כדין סלקא ההוא רוחא וקיימא קמי מלכא ש דאבהתא
 אעטרו ליה בתלת עטרין קדישין ואפקידו כל מפתחו דמלכא בידיה ואפקידו ליה
 מיהמנא דבינתא. ה סלקא ומתינטרא בעטרוי וקבילת ליה מן מלכא כדין כמת
 ההוא רוחא בארבין דשאטן בההוא ימא רבא וקבילת ליה לגדלא ליה למלכא והיא
 יהבת ליה מתנן זוננן לאלקאה לפרעה ולכל ארעיה. וכשבתא ובריגשו ירמי סלקת
 ליה למלכא כדין אקרי שמיא באלין אתוון רשימין. ובההיא שעתא דנפק לארעא
 בורעא דלוי אתמקנו ארבע מאה ועשרין וחמש בונין למלכא וארבי' מאה ועשרין
 וחמש גלישין ממכן אווסה לההוא רוחא לאתריה כד נפיק לעלמא אתההרא ת
 באכפוי ובינתא אתמלייא מוונתיה. ביה שעתא קרא עליה קבה בטרם ארדך בכטן
 ידעת' וכטרם תבא מרחם הקדשתך נכח לגוים כמתין. ר' יצחק אמר ביה שעתא
 קטל קבה לרבבא ממנא דמזרחי וממו ליה משה וכני גשהאל כדין אמרו שירה
 בה' אז ישיר משה וכני ישראל.

נד

ישיר משה וכני ישראל וגו'. ר' אבה פתח ואמר אסתכלנא בכל תושבתין
 דשכחו לקבה וכלה פתחו באז' אז אמר שלמה. אז אמר יהושע. אז ישיר
 ישראל. אלא הכי תנא כל נסין וכל גבורין דאתעבידו להו לישראל כד אתגהיר נהירו
 דעתיקא קדישא בעטרוי גלישין רשימין באז' אכקוב בשוכו ונהיר לכל עיבר. וכד
 אתתבר נהירו דאלף ומטי לזית מאן זיין דא מרב ליי' מלאה דם. כדין עביד נסון
 וגבוראן בנין דאתתבר א' ע' ו' ודא הוא שירתא. שירתא היא דכל בערין ודא הוא
 אז ישיר. ישיר שר מביע ליה. אלא מלה דא תליא ואשלים לומנא דאתי דזמיכון
 ישראל לשבחא שירתא דא. משה וכני ישראל מכאן אנליפנא דנדיקייא קדמאי אף
 על גב דאסתלקו בדריגין עלאין דלעילא ואתקשרו בקשורא דכרורא דמיין זמיכון
 כלבו לאמייא בגופא ולמחמי אתין וגבורין דקא עביד קבה לישראל. ה' אז ישיר
 משה וכני ישראל. ר' אמר מהבא יוסוף יי' שכייתדו לקנות את שאר עמו. לקנות
 כדא יי' קכני ראשית דרכו. את שאר עמו אלין איכון דיקייא דבהון דאקרונ שאר
 כדא וישארו שכי אכסום במחנה. ותניכון לית עלמא מתקיימא אלא על איכון דעבדי
 גרמיייהו שיריים. ואי תימא הניאל ואתקשרו בכרורא דמיין ומתעצבו בענוגא עלאה
 אמאי ימות לון קבה לארעא. פוק ואלויף מומנא קדמאה דכל אינון רומין וכשמתין
 דהון בכרורא עלא דלעילא דקבה כמתלהו לארעא לתתא כל שכן השתא דביע קבה
 לישראל עקימא במה דאת אמר כי אדם אינן כדוק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא.
 ואי תימא איכון דמיתו בעטרוי דכש. אפילו איכון יקומו ויהון מארי דעטא למלכא
 משימא וגל דא תכונ משה זמין למומר שירתא לומנא דאתי. מט. בגין דכתוב כימו
 באתך מארץ מצרים אראנו כפלאות. אראנו. אראך מבעי ליה. אלא אראנו ממס'
 למאן דמאן בקדמיתא ומי ליה תנימות ודא הוא אראנו וכתוב אראנו ביטע שר'.

וכדין

ופקדון אלו יושיר משה וצפני ישראל את השירה הזאת שירתא דמטרונותא לקב"ה תבונן
 כל בר כש לאמר שירתא דא בכל וימא ומכוון בה וכי למימרה לזמנ' דאתי דהא אית
 בה עלמא דין ואית בה עלמא דאתי ואית בה קשרי מהימנותא ואית בה יומי
 דמלכא משיחא את לאצלה כל אינון תושבחהן אחרנין דקאמרי עלאי ונתתאי
 השירה שיר מבני ליה אלא שירתא דקא משבחת מטרונותא למלכא ומשה
 מתתא לעילא קאמר והא אוקמוה לני בגין דאכהיר לה מלכא אנפשא וכהיר אנפני
 מלכא לקבלה ר' יוסי אמר דכל אינון משחין דהו נבדין משוך מלכא קדישא לקבלה
 בגיני כך משבחה ליה מטרונותא אמר ר' יהודה אי הכי אמאי כתוב משה ובני
 ישראל והא מטרונותא בעא לשבחה אלא זכאה חלקהון דמשה וישראל דאינון הו
 ידעין לשבחה למלכ' בגין מטרונותא דקייאות בגין דכל ההוא חילא ונבור' דילה ירתא
 תן מלכא ר' חייא פתח ואמר קומי רבי כלילה לראש אשמורות קומי רבי דא כנסת
 ישראל כלילה בגלותא ר' יוסי אמר כלילה בזמנא דהיא שלטא ומתנרא לראש
 אשמורות בראש מבני ליה אלא לראש כמה דכתוב על ראש המטה ואוקומנא
 ראש המטה דא יסוד אוק הבא לראש דא יסוד דמטרונותא מתברכ' ביה ראש
 אשמורות דא הוא רישא דכנסת יהוד' ר' יוסי אמ' דא הוא רישא דכתרי מלכ' וסומא
 ר' אבא אמר לראש אשמורות כתוב מסר ודא הוא רישא ראש המטה וכלא במלכא
 קדישא עלאה אתמר ודא הוא לני ר' יוסא אמר לני דא הוא כהורא דנפיק מעדן
 דכל משחא ורבו נפיק מניה לאדלק' בנטינין ומשמע דכתר דכתוב אשירה לני דא
 הוא מלכא קדישא עלאה ועל דא לא כתוב אשירה לני ויאמרו לאמר דא הוא לדרי
 דרין בגין דלא יתבטי מנייהו לעלמין דכל מאן דוכי להאי שירתא בהאי עלמא זכילה
 בעלמא דאתי וכו' לשבחה בה ביומיו דמלכא משיחא בדוונתא דקב"ה דכתי' לאמר
 לאמר בההוא זמנא לאמר בארעא קדישא בזמנא דשרוי ישראל בארעא לאמר
 בגלותא לאמר בפורקנא דלהון דישראל לאמר לעלמא דאתי אשירה לני כשיר
 מבני ליה מאי אשירה אלא בגין דתשבחה דמטרונותא בעו לשבחה לני דא
 מלכא קדישא כי גאה גאה כמה דסליק ואתיגטר בעטרוי ברכאן ויהלין ונבוראן
 לאסקא ככלא כי גאה גאה גאה בהאי עלמא גאה בעלמא דאתי כי גאה בההוא
 זמנא גאה בגין דיתיגטר בעטרוי בדוונתא שלימת' סוס ורוכבו רמה בים שלטנות'
 דלתתא ושלטנותא דלעילא דאחידין בהו אתמסרו בההוא ימא רבא ושלטנותא
 רבא למעבד בהו נוקמין ותניכון לא עביד קב"ה דיכא לתתא עד דיעביד בשולטניהון
 לעילא ה"ד ופקודי על צבא המרום במרום ועל מלכיה האדמה באדמה רמה בים
 אמר ר' יהודה ביה כליליא דכתוב ביה ויולך את הים ברומ קדיש דאתער בה
 גבורה תקיפא ה"ד עוה כל הלילה בההוא זמנא בעאת מטרונותא מן מלכא כל
 אינון אכלוסין דלתתא וכל אינון שולטנין דלעילא דיתמסרון בידהא וכלהו אתמסרו
 בידהא למעבד בהו נוקמין ה"ד סוס ורוכבו רמה בים בים סתם לעילא ומתא
 וזמרתיה ר' חייא פתח ואמר אחור וקדם כרתני ונתת עלי כפפה
 כמה אנטרוכו בני נשא ליקרא לקב"ה בגין דקב"ה כד ברא עלמא

עזי

אסתכל

אסתכל ביה באדם למהו שליט על דו פרנפון והוה דאמי לעלאין ותתאין כחת ליה
 בדמו יקרא וחמו ליה בריון כדין אסתבשו לגביה וסגידו לקבלו ואומת' ודחלא כפלת
 עלייהו מדחלתיה ה'ד ומוראכם ומתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמי' .
 ועויליה לגמתיה דנטע לכטריה למהו ליה חדו על חדו ולאשתעשעא ביה . עבד ליה
 טרו וטבולין מחפיון באבני וקר ומלאכין עלאין חלאן קמיה . לבתר פקיד ליה על
 אינא חד ולא קאיס כפקודא דמאריה .

אשכחנא

בכפר' דחנך דלבתר דסליק ליה קדשא בריך הוא
 ואחמי ליה כל גכוויא עלאי ותתאי . אחמי ליה

אינא דמי ואינא דאסתפקד עלוה אדם ואחמי ליה דכתיב דאדם בגמלא דעין
 וחמא דאחלא כטיר אדם פקודא דא יכיל לקיימא תדירא ולמהו תדירא . הוא לא
 כטר פקודא דמאריה נפק בדיומום ואתענט . רבו ונחק אמר דו פרנפון אסתרי
 והא אוקימנא . ויקח אחת מכלעונוו כטרו הקדש בריך הוא ואשתעבדו ערין ממורא
 וממצרב . הדא הוא דכתיב אמור וקדם ברתני . אמור דא מצרב וקדם דא מורא .
 ר' מויא . אמר מה עבד קב' תקין לההוא נוקבא ושכליל שפירותה על כלא ועויליה
 לאדם ה'ד' ויבין ו' אלדים אתה' לנע אשר לקח מן האדם לאשה . תא חזי מה כתיב
 לעילא ויקח אחת מכלעונוו מאי אחת . כדא אחת היא יונתיתתמי אחת היא לאמה .
 מכלעונוו מסטרו . כדא וללנע המשכן . ר' יהודה אמר קב' כשמתא עלאה יאם
 ביה באד וכליל ביה מחמתא וסכלתמו למנדע כלא . מאן אתר יאב ביה כשמתא . ר'
 ינחק אמר מאתר דאשר כשמתין קדושו קא איתין ר' יהודה אומר מהכא דכתיב
 תשא הארץ כפס חיה . מאן הארץ מההוא אתר דמקדשא אשתכח ביה . כפס חיה
 כפס חיה סתם . דא כפשא דאדם קדמאה דכלא . רבי חוויא אמר אדם הוה ידע
 חכמת' עלא יתר ממלאכו עלאיוהוה מסתכל בכלא וידע ואשתמודע למאריה יתר
 מכל שאר בני עלמא . בתר דחב אסתמו מביה מבוני דחכמתא מה כתיב וישלחאו
 ו' אלדים מן עין לעבוד את האדמה . ר' אבא אמר אדם הראשון מדבר ונוקבא
 אשתכח ה'ד ויאמר אלדים כעשה אדם בשלמו כדמותו ועל דא דבר ונוקבא
 אשתעבדו כחדא ואתפרשו לבתר . ואי תימא האדמה אשר לקח משם . הכי הוא
 ודאיודא היא נוקבא וקב' אשתתף ע'יה ודא הוא דבר ונוקבא וכלא מלה ח' . רבי
 יוסי אמר עזי וזמרת יה כלומר ב'לילן דא בדא ולא אשתרשאן דא מן דא לעלמן
 כחביבותא ברעות' חדא מתמן אשתתחו מיכון דכחלין ומבונין לאסתפקא כלא
 ולברכא כלא לא כדוכו מומי מבונין כדא וכמונא מוס אשר לא יכזבו מומיו . ועל דא
 ויהי לי לישועה דבניכך מלכא קדושא משין ואחסין לתתא ואתגר . מיינא למעבד
 כסין . זה אלי ואנוהו . דא כדין דמינה כפקין ברכאן בזווג ואנוהו . בההוא אתר
 דחביבותא אשתכח ביה ודא הוא מקדשא' אלרי אביו וארמכהו . משה קאמר דא
 לגבי אתר דליואי איתני מההוא כטרא וע'ב הוה הוא שלימותא דכלא בההוא אתר .
 ינחק אמר ויהי לי לישועה דא מלכא קדושא והכי הוא . גמלן . מקרא אחרניא
 אשכחא ליה דכתיב עזי וזמרת יה ו' ויהי לי לישועה משמע דקאמר ו' ויהי לי לישועה

דא מלכא קדישא

עזי

וזמרתיה וגו' רבי חזקיה פתח ואמר בהאי קרא דכתיב בכל עת אזהר
 הרע ואח לזרה יולד. בכל עת אזהר הרע דא קב"ה דכתיב ביה רעך
 ורע אביך אל תעווב. ואח לזרה יולד בשעתא דיעיקון לך שנאך קב"ה מה אמר
 למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך דישראל אקרין אחים ורעים לקב"ה. יולד מהו
 וכי השתא יולד. אלא בשעתא דצקשא יולד בצלמא אחי יהא לקבלך לשזבא לך מכל
 איכון דעיקין לך. ר' יהודה אומר יולד דמלכא קדישא יתיצר בהאי עו לנכחא לך
 מאומא בההוא סטרא כל"א עזי וזמרתיה ויהי לי לישועה לאתערא גבוראן לקבל
 אומין עזי. ר' יוסא פתח ואמר כמה אית ליה לבר נש לרחמא ליה לקב"ה דהא לית
 ליה פלמכא לקב"ה אלא רחומא. וכל מאן דרחים ליה וצבד פלמכא ברחומותא
 קארי ליה לקב"ה לרחמא. אי הכי במאי אוקימנא הכי קראו רעך ורע אביך ל תעווב
 וכתיב הוקר רגלך מבית רעך. אלא הא אוקימנא חכמיה הא קרא בעולגת. וכתיב
 השתא רעך ורע אביך אל תעווב למפלת ליה ולא תדבוק ביה ולמעבד פקודוי. אל
 מעווב ודאי. והא דאתמר הוקר רגלך מבית רעך. כלומר הוקר לך לא ירתח
 לקבלך ולא ישלוט בך ולא תעביד הרהורא אמרא. מבית רעך. מאן בית רעך דא
 נשמתא קדישא דא ציל בך רעך ויהבה בך. ועל דא פלמכא דקב"ה לרחמא ליה
 בכלא כמה דכתיב ואהבת אתי אלדיך. זה אלי ואנוהו. דכל ישראל חמו על ימא
 מה דלא חמא יחזקאל כביאה ואפילו אינון עוברי דבמעו אמנון הוה חמו ושמעון
 לקב"ה וכלהו הוה אמרין זה אלי ואנוהו. אלדי אבי וארוממנהו כל"א אלדי אברהם.
 אומר ר' יוסי אי הכי אמאי וארוממנהו דהא לדי אברהם לעילא הוא. אומר ליה אפילו
 הכי אצטריך וכלא חד מלה. וארוממנהו בכלא לאכללא מאן דודע ליתדא שמה
 קדישא רבא דהא הוא פלמכא דקב"ה רבייהודה הוה יתעב קמיה דר' שמעון והוה
 קארי כתיב קול כופך כשאו קול יחדו ירכנו קול כופך מאן איכון כופך. אלא אלין
 אינון דמצפאן אומתו ירחם קב"ה למבני ביתיה. כשאו קול. ישאו קול מבני ליה. מאי
 כשאו קול. אלא כל בר נש דבכי וארים קליה על חרבן ביתיה דקב"ה זכו למה דכתיב
 לבת יחדו ירכנו. וכילמחמו ליה בישובא בחדוותא. בשוב יי' ציון. בשובי אל ציון
 מבני ליה מאי בשוב יי' ציון. אלא בשוב יי' ציון ודאי. תא חזי בשעתא דאתמריב
 ירושלם לתתא וכנסת ישראל אתתרכת סליק מלכא קדישא בנין ואבדי ליה לקבליה
 בנין דכנסת ישראל אתתרכת השתא דאתגליא כי סליק לה לבדיה. כד תתהדר כנסת
 ישראל לאתרה כדן יתעב מלכא קדישא לנין לאתריה לאזדוגיא חד במד ודא הוא
 בשוב יי' ציון. וכדן זמין ישראל למימר זה אלי ואנוהו. וכתיב זה יי' קוינו לו נבילה
 וכשמחה בישועתו.

99

איש מלחמה יי' שמו. רבי אבא פתח על כן ואמר בספר מלחמות יי' את
 והב בסופה ואת הכתלים ארכון כמה אית לן לאסתבלא בפתגמי אורייתא
 כמה אית לן לציניא בכל מלהא דלית לך מלה באורייתא דלא אתרמיזא בשמא קדישא
 עלאה ולית לך מלה באורייתא דלית בה כמה רזין כמה מצמין כמה שרשין כמה עכשין
 הכא

הכא אית לאסתכלא י"ב ואמר בספר מלחמות י"י וכו ספר מלחמות אן הוא אלא
הכי איתגרו מבריהא כל מאן דאנח קרבא באורייתא וכו לאכנאה שלמא בסוף מלוי
כל קרבין דאורייתא שלמא ורמימותא וקרבין דעלמא קטטה ומרבא הה"ד על כן
ואמר בספר מלחמות י"י אתהבב בסופה כלומר אהבה בסופה דלית לך אהבה
ושלמא בר מהאי יע קשיא באתריה י"ב ואמר בספר מלחמות י"י בתורת מלחמות
י"י מבצ ליה מאי בספר שא רוא עלאה הוא אתר אית ליה לקב"ה דאקרי ספר כמה
דאתמר דרשו מעל כפר י"י וקראו דכל מילין וגבורין דעבד קב"ה בהוא אתר תליין
ומתון כפקיין אתהבב בסופה מאן יהב אלא כל אינון מילין וכל אינון גבוראן
דעביד קב"ה בהוא כפר תליין וכד אנח קב"ה קרבוי כמד אתר דאיהו בסופא
דדרגין ואקרי והב כלא לעלוקה שתי בכות הב הב בסופה בסוף דרגין אשתבת
בסופה ים סוף אתקריים דאיהו סוף לכל דרגין ואת הנמלים ארכון וצם נחליו
דאשתבתו ותתבדו מהוא אתר עלאה דאקרי ארכון מאי ארכון זונגא עלאה
דמכובותא דלא מתפרשאן לעלמין כמה דאתמר ובהר ונח מעדן ובלא משרשן
שרשו ואתרביאו ענפי לאוטטא קרבוי בכל אתר לאוטט מילין וגבוראן ולא תתואה
שולטנא יקירא דכלא תא חזי כד מתערין גבוראן וקרבין דקב"ה כמה גרדוני
טוירין מתערין לכל עבר כדון שכנן רומחין וסויפיין ומתערין גבוראן ומא אתר גיש
וגל גלוי סלקין וכמתין וארכין דאולין ושאטון בומא לכל עבר מסתלקין שכנא קרבא
באכני בלסטראות מארי דרומחין וסויפיין כדון סכנן סנוכיס יקב"ה אתתקף במילוי
ווי לאינון דמלכא קדישא ותפר עליוהו קרבא כדון כתבי"י איש מלחמה מהכא
ומאינון אטון ומהאי קרא כפקין טורי קרבא לאינון מיביא דמכו לקב"ה ואתון
אתגליין לאינון מארי קשוט והא אתפרשאן מלין והא אתמר י"י איש מלחמה י"י שמו
כיון דכתוב י"י איש מלחמה לא ידענא דיו"י שמו אלא כמה דכתוב י"י המטיר על
סדום ועל עמורה גפרית ואש מאת י"י מן השמים וכלא הא בהא תליין כלא יגלו שמי
עונו וארץ מתוקממה לנו ועל דא בשעתא דקב"ה אתגר קרבא בעלמא עלאי ותתאי
אתערקו משלסליהון כמה דאוקימנא ולזמנא דאתי ומיין קב"ה לאגרא קרבא עלאה
ותקיפא בעממיהו בנין לאוקרא שמייה הה"ד ונא י"י ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו
ביום קרב וכת' וכתו ולתו והתקדשתי וכו דפתיוגו

מרכבות

פרעה וחילו ירה בים כד אתגר קב"ה קרבא כדון אתערין
דרגין עלאין ודרגין תתאין דלתתא וכדן מרכ בת פרעה
וחילו ירה בים רבייהאדה פתח ואמר ראוך מיס לדים ראוך מיס וחילו יגו בשעתא
דעברו ישראל יתימא אמר קב"ה למלאכא די ממנא על ימא פליג מומך אל' למה
אל' בנין דכני יעברון כנוך אמר לים פורקנא דקייטא קשוט אלין ואלין אל' על
דא עבדית לימא כד בראתי נלמא מה עביד קב"ה אתגר גבורתא דיליה ואתקמטו
מיא הה"ד ראוך מיס לדים ראוך מיס וחילו אל' קב"ה קטול כל אינון אכלוסין לבתר
ארמי לון לבר לבתר חפי עליוהו הה"ד מרכבות פרעה וחילו ירה בים אמר רבי
אלעזר פוק חמי כמה רתוכין עבד קב"ה לעילא כמה אכלוסין כמה חוילין וכלהו

קשירין

קשירין אלין כאלין והא אולופא כלתו רתיכין אלין לאלין דרבינ על דרבינ ומוסטרין
 דשאל מתערין רתיכין קדישין שלטין וכלהו דרבינ ודו צאן לעלא . והא אתערבא
 בכר פיעה דהוא דרגא חד דקטל קבא דרגא דיליה ותבר ליה משאלוה תקיפא
 ודרגא דיליה . תמות שלטניה כמה רתיכין וכמה חילין דקוזמיטין מדרגא שמאלא
 מכהון אחידן באתר עלאה ומכהון אחידן במלכותא דלעילא . מכהון אחידן בתר
 ארבע כרסוון (סא חין) כמה דאתמר . וכלהו אתמסרו כידיה בדינא דמלכותא
 דאקרו ימא רבא לתברא לון מדרביסון וכד איכון אתברו לעלא כל איכון דלתתא
 אתברו ואתאברו בימא תתאה . ההך מרכבת פרעה ומילו ירה כוס . כוס סתם .
 ומכר שלישו טבעו כוס סוף . ומכר שלישו הא אתמר ושלשוי על כלו כלהו דרבינ
 תרין ומד אלין על לין כגונכא עלאה וכלהו אתמסרו לאתברא משלטיהון אלין ולין .
 תח הא אתמר דלהו עשר מחאן ד צבד קבא במנרים כלא הוה ידא חדא דעשר
 אנבען כלין דא כדא לקבל עשר אמירן דקבא אתקרו בכו לכתר לקבליה דכלא
 האי דימא תקיף ורכ ושלטיא כלא והא חרין הככוד . ההך מרכבת פרעה ומילו
 ירה כוס וגו' . ולזמא דאתי זמין קבא לקטלא אכלוסין וקוזמורכטין (סא וקוזמיטין
 וקלטרולסין דאדום ההך מי זה בא מאדום חמוץ כגדים מכנרה :

מרכבת

פרעה ומילו ירה כוס . ר' נחמק פתח לקול תתו המון מוס
 בשמיו ועלה כשיאו מקנה הארץ כרקיס למטר עשה ויוצא
 רוח מאו רותיו . הא תיכין שבעה רקיעין עבד קבא וכלל רקיעא ורקיעא ככבין
 קביעין ורהטין ככל רקיעא ורקיעא ולעלא מכלהו ערבות וכל רקיע ורקיע כהלכו
 מאתן שנין ורומיה מזה מאה שנין וכין רקיע ורקיעא משמש מזה שנין . והאי ערבין
 הלכו באורכיה אלף ומש מאה שנין . ופותייה אלף ומש מאה שנין . ומיווא דיליה
 כהרין כל איכון רקיעין . והא תיכין לעלא מערבות רקיע . פרסות דמיות קדישין
 ורומהון ככלהו . לעלא מכהון קרסולין דמיות ככלהו . סוקי המיות ככלהו . ארכובין
 דמיות ככלהו . ירכין דמיות ככלהו . ענבי דמיות ככלהו . גופא דמיות ככלהו .
 גדפיהו ככלהו . ראשי המיות ככלהו . נואריהו ככלהו . מאי ככלהו . כקבלי כלהו
 וכל שייפא ושייפא דמיות לקבל שבעה תהומין ולקבל שבע היכלין . ולקבל מארעא
 לרקיעא . ולקבל מרקיעא לרקיעא ושיעורא דכלהו ורומהון עזרין ומשמה אלפין
 חולקין משיעור דקבא כמה דאוקימא יעוד רקיע מד לעלא קרני המיות דכתי
 ודמות על ראשי המיה רקיע . מלרע כמה רתיכין בימיכא וסאלא מתמות יוא
 שטאן (סא טראן) כלהו כוני ימא אתכספו כיונהון ארבע כמתין בדרביהו וכלהו
 רתיכין אקרין בשמהון מתמות לין אלין ושאיין איכון ועירין דרבינ על דרבינ דכתי
 זה הים הגדול ורחב ידים סס רמש ואין מספר מיות קטנו עם גדול . והא אוקימא
 מלי מסטר שמאל תתאה קוזמיטא . סטרא אחרא מאיכון דלעלא וכמתו לאתברא
 מחילא תקיפא קדווא כמה דאוקי מרכבת פרעה ומילו וגו' .

ימינך

ויכאדריבכת . רש אמר בשעתא דנפרא נפיר ואולת קיומא כיומיה
 אתעברת בסטרהא ועאלת במאתן היכלין דמלב . בר כס דאשתדל
 בפלגות

בפלגות לילוי באריתא בשעת דאתער רוחא דצפון ותאובת דלילת דא לאתערא
בעלמא אתי עמיה לקוימא קדם מלכא בשעתא דסהיר צפרא משכין עליה חד חוטא
דחסד מסתכל ברקיע שריא עליה כהירו דסכלתנו דדעתא קדישא ומתעט כיה בר
כש ודחלין מניה כלא כדון האי בר כש אקרו ברא לקכה בר היכלא דמלכות דומתו
בדיה בשעתא דאקרו להיכלא דמלכא עליה כתיב קרוב ויכלל קוראיו לכל אשר
יקר אוהו באמת מאי באמת כמ דאוקימתן אמת ליעק דידע ליחדא שמה קדים
בעלמא כדקא ואות ודא פולחמא דמלכא קדישא ומאן דידע ליחדא שמה קדישא
אקרו עמא ויחדא דכתי ומו כעמך ישראלנו אחד בארץ ועל דא אוקימנ כל כהן
דלא ידע ליחדא שמה קדישא כדקא ואות לאו פולחמי פולחמא דהא כלא ביה תלוי
פולחמא עלאה ופולחמא תתא ובעי לכוונ לבא ורעות בנין דיתברכון עלאו ותתאי
כתי כי תבאו לראות פני לראות פני מכעו ליה אלא כל כר כש דתאי ליחדא שמה
קדישא ולא אתבונן ביה כלכא ורעות ודחילו בנין דיתברכון ביה עלאו ותתאי ומאן
לזה גלותיה לבר וכלא מכריוו עלוי לבוש וקכה קרי כיתבאו לראות כתי כי תבאו
לראו מכעיליה מאי לראו לא כל אינון אנפין דמלכ טמירין בעמק לאתער משוכא
וכל אינון דידעין ליחדא שמה קדישא כדקא ואות מכקעין כל אינון כותלי משוכא
ואנפין דמלכ אתחזיון וכהרין לכלא וכד אינון אתחזיון וכהרין מתברכון כלא עלאין
ותתאין כדון ברכאן אשתכחו בכלהו עלמון וכדון כתיב לראות פניו מי בקש זאת
מודכס מאי קא מורוי אלא מאן דתאי ליחדא שמה קדישא עלאה בעי ליחדא
מכתר דזאת כמ דכתיב בזאת יבא אהרן להקדש בנין דיוודגן כחד תרין אינון
כדיק וכדק בזווג דא ברכת בנין דיתברכון כלא עליוהו ושאין יתקרבו כמ דכתי אשרי
תבחר ויתקרבו ישכן מצרך ואי איהו אתי ליחדא שמה קדישא ולא יתבונן ביה ברעות
דלכא כדחילו קכה אמ מי בקש זאת מודכס רמוס חזרו זאת ודאוי דהא לא אשתבח
בהו ברכאין ולא די ללא אשתכחו בהו ברכאן לא דשרי כהו דיכ ואשתכח בכלא
תח ומוכא דקכה מניה מתערי כלנהירו כל ברכאן וכל חדה ביה כליל שמשא כמ
דאית כבר כש ומויכ ושמשא ושמשא אתכליל בימויכ וימויכ הוא כליל כלא וכד אתער
וימויכ שמשאל אתיגר עמיה דהא ביה אחיד ואתכליל ותח בשעתא דארוכ בר כש
ודיה בכלותא מכון באכבען דלויא לעילא כמה דאתמר דכתיב וסיה כאשר וריו
משה ודו ובר ישראל דהא בימויכא תלוי כלא וכתיב וישא אהרן את ידו כתחיסר
אכדון אתכונן לכרכא לעילא וקכה לאו הכי בשעתא דארויכ בימויכא לעילא ווי להו
לתתאי דהא כל סויעתא וכל ברכאן אסתלקון מנייהו מכלן דכתיב כטית ומויכ
תבלעמו ארץ מאי כטית ומויכ כתרבומו ארוימת ומויכ מיד תבלעמו ארץ וכד
בימויכא אשתכח שמשא אשתכח עמיה וכדון לא שלטין דינון בעלמא חט בנין דימויכא
אשתכח עמיה ואי ומויכא אסתלקת הא שמשא אדומכת כדון דינון מתערין בעלמ
גדוכא שריא בכלא רש כד הוה מטו להאי קרא הוה כתי דכתיב הזיב אמור ומויכ
וכי אפשר דהזיב אמור ומויכ אלא בנין דאקדים שמשאלא לכתתא בעלמא ומויכא
אשתארת באתרא אחרא ארש בתיב הנדוק אכד ושא אוקימנ מלי הנדוק כאכד לא
ח א א ו כתיב

יחזי מוכן שבלע
כח הלך בלן ופער
חזר פה חוזר לתן
שמשא חרש לג' למ
במחש כוה להפע
יחזי חרש און יחז
צמריבין ויחזרבו
חיעא אקבאן אן על

אכ' אקבאן אן פער שני גען גלעט און על וואסן נאמט שטייגט סיגה חרש חסור יח
זיב אקבאן אן חק אן אר' זכר' אן ויפער און שבער אחרת און חזר שני ש
זאג יחזר חרש און ויפער און חזר שני שטייגט סיגה חרש חסור יח

כתיב לא הזדיק אבד. מכל אינון אכפי מלכא לא אשתכח דאבד אלא זדיק אבד
בתריסטרי. חד ללא טראן ביה ברכאן כדקא חזי בקדמוית. ומד דאתרמיקת מכיה
בת זוגיה דהיא כ"י. אשתכח דזדיק אבד על כל פנים יתור מכלא. ולזמנא דאתי
כתיב גילי מחד בתציון הריעי בת ירושלם הכה מלכך יבא לך זדיק וכושע הוא.
זדיק ומושיע לא כתיב אלא זדיק וכושע הוא. כושע עכ"פ והא אתמר:

ימינך

אתי לאודווגא ביה כדון כתיב נאדרי תרעץ ולעולם הכי הוא
בגין דשמאלא אשתכח בימינא ואתכליל ביה. אמ' רבי שמעון כמה דאוקימנא והכי
הוא דבר נש אשתכח דאתפלג. מט בגין לקבלא עמיה בת זוגיה ויתעבדו חד גופא
מוש כך וימינך אשתכח דאתפלג. מט בגין לקבלא עמיה שמאלא. והכי הוה כלא חד
בחד. ועל דא בחד מחי ומסי ה"ד וימינך י' תרעץ אויב. תא חזי שירתא דא אתמר
על ההוא זמנא ועל זמנא דאתי ציומוי דיתער מלכא משיחא דכתיב וימינך י' תרעץ
אויב. רע"ת לא כתיב אלא תרעץ כמה דכתיב בקדמויתא הסיב אחר וימינו מפכי
אויב בההוא זמנא היא תרעץ אויב לזמנא דאתי וכלא חד. תהרוס קמיך. הרסת
לא כתיב אלא תהרוס. תשלח חרונך יאכלמו כקש כלא לזמנא דאתי. וימינך י'
נאדרי בכח בזמנא דין בעלמא דין. וימינך י' תרעץ אויב בזמנא דמלכא משיחא.
וכרוס גאוונך תהרוס קמיך. לביאתגוג ומגוג. תשלח חרונך יאכלמו כקש לתחיית
הזמנים דכתיב גרבים מושיכי ארמת עפר יקיגו חלה לחיי עולם ואלה למרפות
ולדראון עולם. בההוא זמנא אמר רבי שמעון זכאין אינון דישתארון בעלמא. ומאן
אינון. תא חזי לא ישתאר להו לכני עלמא בר אינון גזירין דקבולו את קיימא קדישא
וצאלו בקיימא קדישא באינון תרין חולקין כמה דאוקימנא והוא כטיר ליה לההוא
קיים ולא עייליה באתר דלא אנטריק חלון אינון דישתארון ויכתבון לחיי עלמא. מכלן
דכתיב והיה הנשאר בזיון והנותר בירושלם קדוש ואמר לו כל הכתוב לחיים
בירושלם. משמע הנשאר בזיון והנותר בירושלם דכל מאן דאתגור באלין תרין
דרגין עאל ואכסיר לההוא קיים כדקא חזי וישתאר ביה עליה כתיב הנשאר בזיון
והנותר בירושלם. אלון ושתארון בההוא זמנא ובהו זמין קב"ה למדתא עלמא ולמחדי
בהו. על ההוא זמנא כתיב יהי כבוד י' לעולם ושמה י' במעשיו. רבי חייא הוה אזיל
לנבי רביא עזר אשכחיה דהוה יתיב לנבי דרבי יוסף בר' בן לקוניא חמוי עד דזקיף
רושיה תמא ליה לרבי חייא ואמר ביום ההוא יהיה ישראל שלישיה למצרים ולאשור
ברכה בקרב הארץ אשר ברכו י' נבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומצשה ידי אשור
ונחלתני ישראל. כמה טפשא בני עלמא דלא ידעין ולא משגיחין במלוי דאורייתא דהא
מלין דאורייתא אינון ארחא למוכי בההוא פעם י' דכתיב דרכיה דרכי נעם וכל
דתיבותיה שלום. דרכי נעם ודאוי. מאי נעם כמה דכתיב לחזותי בנעם י' והא
אוקימה בגימ' כך אורייתא וארמתי מההוא נעם אתיין ואינון ארמין פרישן ביה ועל
דא וכל כתיבותיה שלום. אמר רבי חייא תנין בשעתא דקב"ה יהב אוריית' לישראל
בפק נהור מההוא נעם ואתגמר ביה קב"ה ומההוא נעם אכתיקו ויוון דכלהו עלמין
דכלהו

דכלהו רקיעין דכלהו כתרין על ההיא שעת' כתיב נאכה וראכה בנו' כיון במלך שלמה
 וגו' וההיא שעת' דאתבני מקדש' אתעטר קב"ה בהוא עטר' ויתב בכרסויא דיליה
 ואתגטר בעטרוי ומההוא זמ' דאתמרב בני מקדש' לא אתעטר קב"ה בעטרוי וההוא
 כעם אתגטר ואתגנו' אר' אלעזר בשעתא דעאל משה בנו עכנא כמה דכתב ויבא
 משה בתוך העצן כבר נש דהוה אויל באתר דרומא' איערע ביה מד מלאכא רברבא
 ותאכא קמואל שמים' והוא ממנא עלתריסר אלפין מומן שלימן' בעא לאדוג' ביה
 במשה' פתח משה פומיה בתריסר אתון גלופן דשמ' קדישא דאוילף ליה קב"ה בסנה
 ואתרחק מניה תליסר אלפין פרסין והוה אול משה בעכנא ועונוי מלהטן כנומרין
 דאשא עד דאיערע ביה מד מלאכא רברבא ויקירא מן קדמאה ותאכא הדרכיאל
 שמים והוא עלאה על שאר מלאכין אלף ושתין רבוא פרסין וקליה אויל במאתן אלף
 רקיעין דמסתמראן באשא חנוור' כיון דחמ' ליה משה לא יכל למלא' בעא למשדי
 גרמיה מנו עכנ' אל' קב"ה משה וכי אכתהו דאסגית מלין עמי בסכ' דבצית למכדע
 רוא דשמא קדיש' ולא דחלת' והשתא את דחיל מהד משמשי' כיון דשמע משה קליה
 דקב"ה אתתקף' פתח פומיה בעב אתון דשמא עלאה כיון דשמע הדרכיאל אתון
 דשמא קדישא מפומיה דמשה אודעז' קריב לבניה' אל' ונאה מולקך משה דאתגלי
 לך מה דלא אתגלי למלאכי עלאי' והוה אויל עמיה עד דמטו לאשא תקיפ' דחד מלאכ'
 די שמים סכדלפון ותאכא סכדלפון עלאה הוא על שאר חברוי ממש מאה שכן והוא
 קאים בתר פרנוד' דמאריה וקס' ליה כתרין מבעתיהון דכלות' ד'ושר' ובשעתא דמטי
 האי כתר' לרישיה דמלאכא קדישא הוא מקבל כלותהון ד'ישראל וכלהו חוילין ואכלוסין
 מודעועין וכהמין ואמרין בריך יקרא די' מאתר ביה שכינתיה' אל' הדרכיאל למשה
 משה ליתאכא ויכל למהך עמד' דלא ויקיד לי אשא תקיפ' דסכדלפון ביה שעת' אודעזע
 משה עד דאתקיף ביה קב"ה במשה ואתביה קמיה ואלויף ליה אורייתא ופסא ליה
 למשה בההוא כהורא ויויא דההוא כעם והוה אכפוי דמשה כהירין בכל אינון רקיעין.
 וכל חילא דשמויאל הוה מודעועין קמי' בשעתא דהוה נחית באורייתא' כיון דחכוישראל
 לתת' כטל קב"ה ממשה אלף מולקין מההוא ויוא' ביה שעתא בעו מלאכין עלאין וכל
 אינון אכלוסין לאוקרא למשה בשעת' דאל' קב"ה לך רד' כי שמת עמד' אודעזע משה
 ולא יכל למלא' עד דאסגי בכלותהון ובעותין קמי' קב"ה' אמר ליה קב"ה משה אתקיף
 בכורסויא דילי עד דבער קב"ה בכל אינון אכלוסין בכל אינון חוילין ואתקיף משה
 בתרין לומין דאכנין ואמי' לון לתתא' ודא הוא דכתב עיר גבורי' עלה חכם ויורד ע'
 מכסת' ומההוא ויוא דאשתאר ביה הוה מביקין אכפוי דמשה' ומה בהאי' דאשתא'
 ביה לא הוה יכלין לאסתכלא באכפוי בהו' דאסתלק מניה עאלו' ר' חייא אמר ימיכ'
 וי' כאדרי בכח דא אוריית' ומיכך וי' תרען אויב דלית' גלה בעלמא דיתבר חיליהון
 דעמין עגז' בר בשעתא ד'ישראל מתגסקין באורייתא' דכל זמן ד'ישראל מתגסקין
 באוריית' אתבר חילא ותקפ' דעגז' ובגויי כד אוריית' אקריית' עו כלא וי' עו לצמו
 יתן' וכשעת' ד'ישראל לא מתגסקין באוריית' אתקף חיליהון דעגז' ושלטין גלייהו וגורין
 עליהו גורין דלא יכלין למיך' כהו' וי' דאתגליאו כני ישראל ואתברדו בו כינע עמיה' ה'

על מה אבדה הארץ וגו' ויאמר יי' על עוזבם אני תורתני דהא כל זמנא דיושר ישתדלון באורייתא ויתבר מילא ותקפא דכל עשו ה'ד ומיכך וי' תרען אויב אמר רבי לעזר ודאוי הכי הוא דכל זמנא דקליהון דישאל אשתמע בכתו ככסיות וכבתי מדרשות וכו' כמ' דתנינא הקל קול ועקב ואי לאו הידיה ידו עשו והא אוקימנא

וכרב

באונך תהרס קמיד' ר' חזקי פתח ואמ' למה וי' תעמד ברחוק תעלי' לעתות כנרה בשעתא דחובי עלא גרמו ק'ה סליק לעילא וכני כשא כוונתו וכמתין דמשין ולית מאן דושב עליהו' מיטבין דאיהו סליק לעילא לעילא ותשובה אשתמע מנייהו כדון כתיב וכרב באונך תהרס קמיד' ר' ינחם אמר האי קרא בשעתא דהתלבט ק'ה גאוינא על עממיא דיתכנסון עליה כמ' דכתיב ורוזנים כוסדו יחד על יו' ועל משמו' ומאכא זמנין איבון שבנין קסטורין מכל עובר לאתכנשא בההוא זמנ' באכלוסין דכל עלמ' ולמענד קרבא על ירושלם קרת' קדושא ולאחרא עיטין עליה דק'ה' ומאי אמרי נקי' על פטורונ' בקדמות ולכתר על עיזיה ועל הוכליה' כדון זמין ק'ה לחיובא עלייהו דכתיב וושב בשמים ושחק יו' ולעב למו' בההוא זמנא ולבש ק'ה גאוותא עלייהו וישניבון מן עלמא כמה דכתיב וזאת תהיה המגפה אשר יגף וי' את כל העמו' אשר נבאו על ירושלם המק בשורו והוא עומד על רגליו' ר' אב' אמ' משמיה דרב ייסא סבא והכי אר'ס זמין ק'ה לאמני' לכל איבון מלכין שצרו על יו' ועל ירושלם ללוסיבוס וכוכוד כנר ולסנחריב ולכל שא' מלכי עמין דחדיבו ביתי' ולשטא' לון בקדמות' ויתכנסון עמהון שאר עמין וזמין ק'ה לאתפרעא מנייהו באתגלויא סמריכי ירושלם ה'ד וזאת תהיה המגפה אשר יגף וי' את כל העמו' אשר נבאו על ירושלם' אשר נבאו לא כתיב אלא אשר נבאו' כדון כתיב וכרב באונך תהרס קמיד' ודא' זמנא דאתי משומא כתיב ושירת' דא' שירתא דעלמא דאתי היא' אפך כערמו מיה בההוא זמנא' ובגין כך אית בההוא זמנא ולזמנא דמלכא משומא ולזמנא דבוג ומבוג ולזמנא דעלמ' דאתי דאיהו חדוותא דכל עלמין

וכרחה

אמר

אויב ארדף אשיב אהלק שלל' אמר אויב דא' ההוא זמנא כרבא על מצראי בשעת' דאתיהיב ליה שלטנותא על ישראל חסויב דישניבון תמות שלטניה' אלא דדכר ק'ה טורי עלמא דהון מניבין עלייהו' ולא תימא דא' בלמודיו' אלא כל איבון רבכין דממנ' על כל עשו כד' אתיהיב ליה רשותא ושלטנותא על ישראל כלהו בעאן דישנן ישראל תמותיהו: ועל דא' איבון עמין דתמות שלטניהו דאיבון ממנ' כלהו בזרין לטונאה לון בר ק'ה דאגין עלייהו' וכד' חמא משה דא' שרא לשכחא לק'ה ואמר מי כמוכה באלים וי' אמר איילכא חד רבכא עלא תקיפא ביה אתוכו זייכו על' איין ותתאין והוא אתחב בתריסר תחמו' אתתקף בארבע סטרי עלמ' דאסתחר' אן בדוכתיהו' שב' ענפי סלי' כנו' ואתוכו מניה בעק' שרשו' ויקיין איבון סמריכיה' ואיבון ענפי' משתכחון באילנא כד' מני' עדן שלטניה' דכל ענפא' וענפ' כלהו בעאן לסינא' כלא כופה דאילנ' דאיהו עקר' דבלהו ענפין הוא דשליט עלייהו וישראל אחידן ביה' כד' מטא שלטנות' עלייהו ההוא מן לקא

מולקא דושראל יהוא נופא דאילנא בעי לכטרא לון ולמוסב שלמא בכלסו ועל דא
 טבעו פרי הגן למוסב שלמא לשבעין עכפין דבגו אילנא ועל דא מו כמוך באלום
 וי מאי בלים אילנא כלא כו וכשו מאילים אשר חמדתם והוא אילנא דהיו פלמין
 למד דופסא דמחקקין בגויה ואק אלוס אילנא מי מוכה דיעביד כעובדך וירחס
 על כלא מי כמוך בכל יהוא סמריה דאילנא דא יב מאיהו שלמא כטור לכלא כטור
 לכל שאר ולא בעיה למעבד עמאון גמירא מי כמוך כאדר בקדש כההוא מולא
 עלאה דאקרי קדש בקדש ממש ואקרו כהי נעם וי והא אוקומא מולי
כז כמוכה באלום וי רבו וסי פתח וראיתי את כל המעשים אשר נעשו תחת
 השמש והנה הכל הבל ורעות רוח שלמה מלכא דאסתלק בחכמתא יתיר
 על כל כמי עלמא היך אמר דכל עובדין הבל ורעות רוח וכולאף מעשה הנדקה
 והא כתיב והיה מעשה הנדקה שלום אלא הא אוקמו כל המעשים אשר נעשו תחת
 השמש כתיב שאכנו מעשה הנדקה דאיהו לעילא מן שמשא והנה הכל הבל ורעות
 רוח מאוקא מירוי או תומא הכל הבל כמה דאוקימ דאיהו כרזא דחכמתא כלא
 הכל הכלים אמר קהלת ואיכון הכלים דלעילא מאי תומא כהאי דכתיב הכא הכל
 הבל ורעות רוח והא מלתא דא תחת השמש כתיב אלא הכי אוקמוה והכי הוא
 תא חזו בשעתא דעובדין מתכשרן לתתא ובר כש אסתכל בפולחנא דמלכא קדישא
 יהוא מלה דעביד הכל אתעביד מניה לעילא ולית לך הבל דלית ליה קלא דסליק
 ואתעטר לעילא ואתעביד סביגורא קמי קבה וכל איכון עובדין דאשתדל כהו בר
 כש דלאו איכון פולחנא דקה וההוא מלה דעביד הכל יתעביד מוכה ואזלא ושאטת
 בעלמא וכד כפסת כשמתיה דבר כש יהוא הכל מגלגלא ליה בעלמא כאכנא
 בקוספיתא כו דכתיב ואת כפש אויביך וקלענה בתוך כף הקלע מאי יקלענה יהוא
 הכל דמדבר סמריה בעלמא כדון כל מלין דמתעבדין ואיכון תמות שמשא דלאו
 איכון פולחנא דקה הכל יתעביד מנויה ואיהו תבורא דרומא דמתבר לרומא
 וסלקא ונחתא בעלמא הדר הבל ורעות רוח אבל יהוא מלה דאיהו פולחנא
 דמריה דא אקרי לעילא מן שמשא ואתעביד מניה הכל קדישא ודא הוא זרעא דזרע
 בר כש כההוא עלמא ומה שמויה נדקה דכתיב זרע לכם לנדקה האי מדבר ליה
 לכר כש כד תפוק כשמתיה מניה וסלק לה באתר דכבוד דלעילא אשתכח לאתגררא
 בגרורא דמיו הדר והלך לפיך נדקך בנין דכרסא לך לסלקא לך מן אתר לאתר
 דכתיב כבוד וי אספק כל איכון כשמתין דההוא הכל קדישא מדבר להו יהוא
 דאק כבוד וי כמש לון בגויה ואתגרור ביה הדר כבוד וי ואספק ודא אקרו כיומא
 דרומא אבל אמרא ורעות רוח אקרי זכאין איכון נדיקיא דכל עובדיהון לעילא
 מן שמשא וזרען עובדין זרעא דנדק למזכילון לעלמא דאתי ועל דא כתיב וזרחה
 לכס יראי שמי שמש נדקה אמר רבי שמעון תא חזו בקדמויתא כד אתכני בו
 מקדשא לתתא לא אתכני אלא בדיכא ורנזא כמה דכתיב כי על אפי ועל חמתי
 ונר בגין דבאתר דדיכא פריא למחא דאתי זמין קבה למכני ליה ולאתקנא ליה
 בדבא אמר עלאה דאק נדקה דכתיב כנדקה תכונכי בנין כך אתקיי ביה ושמא

מחט צדק אקרי • מכלן • דכתיב וזה שמו אשר יקראו יו' צדקנו •
ימויך תכלעמו ארץ • הא אתמר ארימת ימויך • אר' נחמק הא אתערנו
מכרינו דכד אפיק קבה למכראי מתין מתחות יומא מוא אמרו

נטית

לארשא כנוס בנווך וכו' • עד דאושט קבה ימויך לקבלה ואומי לה כדין בלעתוכון
ארשא הדר תכלעמו ארץ • אמר רבוי אלעזר כטות ימויך לארשא מניה שאלא
ואתעביד כהו דינא • נחית במסדך עס זו גאלת כמה דכתיב כיוימויך וזרועך
ואור פניך כי רצית • ימויך דא גדולה • כהלת בעוך דכתיב וזרועך • דא גבורה •
לכנה קדשך דכתיב ואור פניך • דא צדקה • וכלהו משתכחי בקרא •
עליהם אומתה ופחד • אומתה אימה מבעו ליה • מואי אומתה • דהא
לית לך את או מלה מאד באורייתא דלא אית בה רזין עלאין • מאי
אומתה • אמר רבי שמעון כלומר דחילו דשכינתא כהאי גוונא •

הפול

רעיא מהימנא

פקודא

למכחי מקדש לתתא
כגוונא דבי מקדשא
דלעילא כלא מכון לשבתך פעלת יו' •
דאצטריך למכחי בי מקדש לתת וללאה
בגויה צלות' בכל יומא למפלא ליה לקבה
דהא צלותא אק' עבוד' • וההוא בי כנסת
אצטרו למכחי ליה בשפירו סגיא ולא תקא
ליה בכל תקונין דהא בי כנסתא דלתתא
קיומא לקבל בי כנסתא דלעילא • בית
המקדש לתתא איהו קאים כגוונ' דבית
המקדש דלעילא דקאים דא לקבל דא •
וההוא בי מקדשא כל תקונין וכל פולחני
וכל אינון מאכין ושמי' כלהו אינון כגוונ'
דלעילא • משכנא דקא עבד משה
במדברא כלא הוה כגוונא דלעילא •
בי מקדשא דבכה שלמה מלכא הוה בי
קיומא כגוונא עלאה בכל אינון תקונין
למהו בתקו' דלעילא בי קיימא ואמסכתא

תביאמו

ותטעמו בהר נחלתך
וגו' תביאמו ותטעמו
תביאם ותטעם מבעו ליה מאי תביאמו
אלא רוחא דקדשא אמר על אינון דרא
בתראה דבזר יהושע ואתגליא בהו גלויא
דרשומא קדושא דשמיה דקבה דאלין
אחידן ביה בו' ואלין אתחזאו למירת
ארשא כמה דכתיב ועמד כלם צדוקים
לעולם ירשו ארץ • דכל מאן דאתגזר
ואתגליא ביה רשומא קדושא וכטור ליה
אק' צדיק • בנין כך לעולם ירשו ארץ •
ו' צ' תביאמו ו' יתירה תביאמו לאינון
דאחידן בו' • ותטעמו כלא כזר מבעו
מעשה ודילה תפאר לאינון דאחידן בו'
ולאזנן בתראי דקרא אתער מלה • ולית
לך מלה באוריית' או' אית זעור' באורייתא
לית בה רזין עלאין וטעמין קדישין
זכאה חולקהון דידעין בהו •

בי כנסתא אצטריך בכל תקוני שפירו למהו כגוונ' עלאה למהו בי צלותא לאתקנא
תקונין בצלותא כמה דאוקי' • וההוא בי מקדשא ליהו ביה חלונות דכתיב וכון
פתחין כגוונא דלעילא ו' צ' משנית מן החלונות מצד מן הסרכים • ואי תימא אפילו
בחקלא בנין דרוחא להו' סליק • לאו הכי דהא אכן כרוכין בית וליכא • לאשתכחא
בית לתתא כגוונא דבית עלאה לכמתא דוורא עלאה לדוורא תתאה • ותו דההוא
צלותא ויהוה רוחא אצטריך לסלקא ולנפקא מגו עאקו בארמ' מישר לקבל ירושלב •

ועל דא כתיב מן המצר קדאתי יה דאזערין אתר דחיק בעאון לשדרא בנויה הוהא
 רוחא דלא יסטי לוימוכ' ולשמאל' ובחקלא לא יכיל קלא לשדרא ליה הכי דהא בנוכא
 דא קלא דסופר אתדחויא לבר בארמ' מוסר מנו אתר דחיק ואזיל ובקערקיעין
 וסליק בסליקו לאתערא רוחא לעילא' ואם תאמר הא כתיב ויכא ינחם לשום בשדה
 שאכז ונחם ינחם דמלה אמר' הוה ביה מה דלא הוה בכל עלמא' ותו דהאי קרא לאו להכי
 אתא דודאי בשדה אחר הוה מזלי והא אוקומא עכ'.

תניא

אמר ר' אבהו ובהא מולקתון דאיכון דזכאן למימר שירתא דא בהאי
 עלמא דזכא' למימר לה בעלמא דאתי' וישירתא דא אתבכי בעשרין
 ותרין אתעון קדישין גליפין ובעשר אמירן וכלא אתרשי' בשמא קדישא וכלא שלימות'
 דשמא קדישא' והא אתערבא מלי' אחר' ר' שמעון בההוא שצתא דהו קיימין ישראל
 על ימא והו אמרי שירתא אתגליק' עלייהו וכל דיתכזי ומילוי בגין דיכדעון מלכיהון
 דעבד לון כל איכון כסין ובכוראן וכל חד וחד ידע' ואסתבל מה דלא ידעו ואסתבלו
 שאר כביאי עלמא' דאי תימא דלא ידעון ולא אדבון חכמתא עלאה' מן שירתא דא
 תחמו דכלהו בחכמתא אסתכלוו ודעו מלין ואמרו' דאו לאו הכי היך יאמרו מלין
 אחרכין דלא סטו מלין אלון מלין ומה דאמר דא אמ' דא ולא אקדוים מלה דא למלה
 דא' אלא כלהו בשקולא חדא ורוחא דקדשא בפומא בכל חד וחד ומלין אתמרו
 כאלו כפקין מפומא חד' ואפי' איכון דכמעו אמהון' הו אמרי שירתא כלהו כחדא
 והו חמאן כלהו מה דלא חמא יחזקאל כביאה' ועל כך הו כלהו מסתכלו כאלו
 חמאן עיכא בעיכא' וכד סוימו מלין כלהו מתבסמאן ככפשייהו ותאיכין למחמי
 ולאסתכלא ולא הו בעאן לכטלא מתמן מסגיאות תיאובתא' בההוא שצתא אחר
 משה לק' בניך מסגיאות תיאובתא לאסתכלא כך לא בעאן לכטלא מן ומא' מה
 עבד ק' אסתים וקרית לבר למדכרא ותמן אתגלי ולא אתגלי אמר לון משה לישראל
 כמה זמין אמיכא לכטלא מתמן ולא בעו עד דאחזי' לון זיוא יקרא דק' במדכרא
 ומיד הו תאיכין ולא כטלון עד דאימד כהו משה ואחמי לון זיוא יקר' דק' במדכרא
 כדון מסגיאות תיאובתא ורעותא לאסתכלא כטול לון משה ה' ויסע משה את ישראל
 מים סוף וינאו אל מדבר סור' מאני מדבר סור' מדברא דהו בעאן לאסתכלא ביה
 זיוא יקרא דמלכא קדישא ועל דא אקרי מדבר סור' אסתכלות' שם :

זילכו

שגשגת ומים במדבר ולא מנאו מים' ואין מים אלא תורה שפאמר
 הו כל כמא לכו למים' אמר ר' יוסא וכי מאן יהי להו אנרויתא
 הכא ועד כאן לא אתיהיבת לון אנרויתא' אמר רבי אלעזר איכון כפקו למדכרא
 לאסתכלא לק' כטל זיו יקרא דיליה מתמן ואיכון אזלו לאסתכלא לק' ביה ולא
 אשכמוהו' ואוליפבא דק' תורה אקרי' ואין מים אלא תורה' ואין תורה אלא ק' כה
 אמר רבי שמעון עד דהו אזלו במדכרא אתגלי עלייהו רשותא אחרא דשאר עמין
 ואערעו בהו תמן' חמו ישראל דלא הוה ההוא זיו יקרא דמלכיהון דא הוא דכתיב
 וינאו מרתה ולא וכלו לשותות מים ממרה' מט כי מרים הם' לא אתבס' ככפשייהו
 כקדמותא' ולא עוד אלא דאתי לקטרבא עלייהו' מה כתיב וינעם אל' וינורוהו וי' ען

בשלח

ואין עץ אלא תורה דכתיב עץ חיים הוא למחזיקים בה ואין תורה אלא קב"ה רבו
אבא אמר אין עץ אלא קב"ה דכתיב כי האדם עץ השדה עץ השדה ודאני דא שדה
דתפוחין קדישין וכד אתגלו זיו וקרא דמלכהון עליוהו כדון וישלך אל המים וימתקו
המים מאי וימתקו המים דקט גורא אתינבד סניבורא אמר רבי אבא תא מוז
בקדמיתא כד עאלו ישראל בקיומא דקב"ה לא עאלו כדקא ואות מאי טעמא בנין
דאתגזרו ולא אתגלו רשימא קדישא כיון דמטו הכא מה כתיב שם שם לו חק
ומשפט תמן עאלו ישראל בתרין חולקין קדישין בההוא גלויא דאתגלו רשימא
להון ואקרנו חק ומשפט חק כמה דאת אמר ותתן טרף לביתה וחק לכערותיה
ומשפט כמה דאתמר משפט לאלדי ועקב ושם כסהו בההוא את קדישא כדא
כי חק לשראל הוא בספרא דרב ויבא כבא אמר מלה על ההוא חטרא קדישא
אם שמוע תשמע לקול ואלדיך ויאמר מאי ויאמר לא כתיב
מאן קאמר דא אלא קב"ה אמר רבני תזקיה אמר שמעון
אמירם סתם מאי אמיר סתם דכתיב ולא משה אמר עלה ויאמר לא כתיב מאן
קאמר אמר רבי וסוי משמע דכתיב וינעק אליו ויורשו ויעץ מהכא משמע ויאמר
ומשמע מאן אמר מלה לקול ואלדיך לקולי מבטי ליה אלא לההוא קול דעלא
ביה אמר רבי אבא בתר דאתגלו בהו רשימא קדישא עלו בתרין חולקין קדישין
כמה דאתמר וכיון דעאלו באלין תרין עאלו בלין תרין חולקין אחרין דכד יסתכלון
מלי תרין אחרין ויתחברון בלין ולא ממעבי ברכאן וכניכי כך באלין מטון עד מלכא
קדישא ומאתריה דקרא אשתמע מלה דכתיב ויאמר אם שמוע תשמע ויאמר
דא מלכא קדישא ומאי קאמר אם שמוע תשמע לקול ואלדיך דא ככסת ישראל
והושר בעיניו תעשה דא נדוי והאזנת להצותיו דא כנח ושמתת כל מקווי דא הוד
כיון דעאלו באלין הא מטו למלכא קדישא לכתר מה כתיב כל המלה אשר שמתי
במצרים לא אשי עלך כי אני ירופאך כי אניי דא מלכא קדישא אשתמע דכל
מאן דטעיר להאי רשימא קדישא מניה סליק עד מלכא קדישא עלאה מאי משמע
משמע איכון תרין דאתכנס בהו זרעא ומשח רבות קדשא דשדוין ליה כפוס אמה
ועל דא אתקשרו כח דא ומלכא עלאה עליוהו ואתקשרו ביה ועלכך מאן דעאל
באלין תרין וטעיר לון אתקשר בתרין אחרין ועאל בהו וכדון מטו למלכא קדישא
אמר רבי ונחק ודאי מאן דזכי בדיוק זכי בכנח והוד גולין איכון תלתא דאתכרסא
בהו ככסת ישראל ומאן דזכי בהו זכי במלכא קדישא ועאל בכלהו ארבי ונקבלי
ארבעאין כטירא להאי רשימא קדישא מארבע מלין כטירו דכנס ישראל אסתמרת
דנדה כטירו דנדיק אסתמרות דשפחה כטירו דכנח אסתמרותא דבת עליו
כטירו דהוד אסתמרותא דזוכה ועל דא לקול ואלדיך דא ככסת ישראל כמה
זכאן ישראל לקבלא אשי שכינתא באסתמרותא מן דא ועל דא תכין כתיב ואל
אשה בכדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה מאו לגלות ערותה דא ככסת ישראל
ובהאי אחידן ומתקשרן מלין אחרין דככסת ישראל אתקשרת בהו והא אוקמ מלי
והושר בעיניו תעשה דא נדוי כמה דכתיב עיני ואל נדויקים לאסתמרא משפחה
והא

קאמר

והא

והא אוקומא מלי כמה דאת אמר ושפחה כי תירש נברתה דגרוס לנדוק
 דאתדבק בשפחה והאזנת למנותיו דא ננח לאסתמרא דלא ושקר ביה דלא יעל
 רשימא דא בבת א בכר ולא ושקר ביה בכנח דכתיב וגם ננח ושראל לא ושקריומאן
 דכטור האי קיום מנותיו דכתיב כולא תשתחוו לאל אחר ושמת כל חקיו דא
 הוד לאסתמרא מן זונה ואולא הא כמה דתכין אמר ר' יהודה מאי דכתיב חבור
 מרכך על ירך גבור הודך והדרך אל כל מאן דמזרז ברמיה ושוי דחילו דמרכא
 סנכא תקיפא לקבליה על ירך מאי על ירך דא רשימא קדישא כדא שם כא
 ירך תמת ירכי דא חבור מרכך כלומ' זרו ואתקין ונרך כושא דאיהו מרכך על ירך
 על ההוא רשימא קדישא לכטרא ליה ואי כטר ליה כדון אקרי גבור וקבה אלכוס
 ליה כלכושוי ומאן לכושוי דקבה הוד וננח דכתיב הוד והדר לכשת אוף הכא
 הודך והדרך וכדון אתדבק ברנש במלכא קדישא כדקא יאותי מכאן ולהלאה כל
 המלה אשר שמתו במזרים לא אשים עליך כי אני יו' רפאך ועל דא אזהר לון
 על ההוא מלה ממש דיוכ ורשים בהו ולא יתיר ועד כאן לא איתייבת להו אוריותא
 אלא כיון דכתיב שם שם לו חק ומשפט מיד ויאמר אש שמוע תשמע תא חזי
 כד בעא קבה לאזהרא לישראל על אוריותא בכמה מלין מאיך להו בכמה מסיכן
 דמכבותא בכר כש דמשיך בריה לבי רב ותא חזי לא בעא קבה למיהב להו
 אוריותא עד דקריבו בהדיה ובמה קריבו בהדיה בגלוי דרש מא דא כמה דאתמ'
 אמר רבי יהודה לא קריבו ישראל לטורא דסויו עד דעאלו במולקא דנדיק וזכו בה
 מולן דכתיב ביום הזה באו מדבר סויו ביום הזה ממש דיוקא וכתיב ואמר ביום
 ההוא הכה אלדיו זה קייכו לו וגו'

ד' אמר

ו' אל משה הכני ממטיר לכס לחם מן השמים ר' יהודה פתח
 ואמר אשרי משכיל אל דל ביום רעה ומלטהו יו' האי קרא
 אוקומא ליה בשעתא דכר כס שכיב כבי מרעו הא אתפס באטרונא דמלכא רישיה
 בקולרא רגליו כפופטורין (סא בטפסרא) כמה חילין כטורין ליה מהאי גיטא ומהאי
 גיטא שופייו בלהו בדוקא מניחין חילין בחילין מיכלא אתעדי מניה בההוא זמא
 פקדין עליה אפטרופא למילך עליה זכות קמו מלכא בההוא שעתא זכאה חולקיה
 דכר כס דעאל עליה וחילוף ליה ארמא לשויכותיה מן דינא ההד אצרו משכיל אל
 דל והיך יכיל לשזבא ליה למילך ליה אורחיו דמיו לאתבא ליה קמיה מאריה כד
 עבד אפטרופוסא עליה לעילא מאו אגרוס ביום רעה ומלטהו יו' דא אשרי
 משכיל אל דל כמה תקיפא אגרא דמסכנא קמו קבה אמר רבי חייא תוהכא
 על האי קרא דכתיב כי שומע אל אבוכים יו' וכי אל אבוכים שומע ולא לאחרא
 אמר רבי שמעון בגין דאיוון קריבוני יתיר למלכא דכתיב לכסבר וכדכא
 אלדים לא תבוה ולית לך בעלמא דאיהו תביר לבא כמסכנא תו אמר רבי
 שמעון תא חזי כל אינון כבי עלמא אתחווין קמו קבה בגופא ונפשא ומסכנא לא
 אתחוו אלא כנפשא בלחודו וקבה קריב לכפשא יתיר מגופא מסכנא חד הוה
 בשכבותיה דרבי ויסא ולא הוה מאן דאשגח ביה והוא הוה אכסיף תקיף בכבי כשא
 ומא

אלה כמל חל
 ליה מל רומ

שמואל יונת

וומא חד הלג עלל עליה רבי ויסא שמעחד קלא דאמר טולקא טולקא הא נפשא
 פרחא גבאוי ולא מטו וימונו ווי לכנו מתיה דלא אשתכח בהו דיתיב כפשיה לגביה
 קס רבי ויסא שדי בפומיה מוא דגרברין אפנתא דקונטא (סא דקופטא) אכתובע
 זיעא באכפוי ותב רומיה לגביה לכתר אתא ושאיל ליה אמר מייד ר' כפשא כפשת
 מכאוי ומטו לה קמי כורסייא דמלכא ובעת לאשתארא תמן אלל דבעא קבה לוכאה
 לך ואכריוו עלך זמן הוא ר' ויסא לסלקא רומיה ולאתקשרא במד אדרא קדישא
 דזמינן מכרווא לאתעברא בארעא והא אתקינן תלת כרסיא דקימינן לך ולמכרך
 מההוא וימא הוו משגימין ביה כני מתייה תו מסככא אחרא אעבר קמיה דר' זמק
 והיה בודיה פלב מעה דכסף אמר ליה לרבי זמק אשלים לי ולכני ולכתי כפשאן
 אמר ליה והיך אשלים כפשייכו דהא לא אשתכח גבאוי בר פלב מעה אמר ליה בדיא
 אשלימכא כפלב אחרא דאית לי אכיתאי אפקיה ויהביה ליה אחיזאו ליה במלמיה
 דהיה אעבר בשפתא דימא רבא ובעין למשדיה בגוויה חמא לר' שמעון דהיה אושיע
 ידוי לקבלה ותיי ההוא מסככא ואפקיה ויהביה בידוי דר' שמעון ואשתויב כד
 אתער כפל בפומיה האוקרא אשרי משכיל אל דל ביוס רעה ימלטהו וי ותא חזי
 כל יומא וימא כפלב מעה מועתיקא קדישא לזעיר אפינ ומתברכאן כל מקל תפומין
 קדיסין ומההוא עלא אכביד לאיכוך דלתתא ומלאכוין קדיסין איתזכו מניה כל מד ומד
 כפוס מוכליה הדר לחס אבירי וכל אוש דהא מההוא מזוכא אכלו ישראל במדברא
 אר' שמעון כמה כני כשא מתזכין בהאי זמנא מניה ומאן לין איכוך מכרווא דמשתדלי
 באורוותא וימונולי וכו סלקא דעתך מההוא מזוכא ממז' לא אלל כעין ההוא
 מזוכא ממז דסקיל על מד תרין תא חזי ישראל כד עאלו ואתדבקו במלכא קדישא
 בגין גלויא דרסימא קדישא כדון זכו למיכל כהמא אחרא עלאה ויתור ממה דהיה
 בקדמיתא כד נפקו ישראל ממכרים עאלו כנהמא דאקרוי מצה והשתא זכו ועאלו
 למיכל כהמא אחרא עלאה ויתור מאתר עלאה דכתיב הכני ממטור לכס לחס מן
 השמים מן השמים ממז' ומההוא זמנא אשתכח להו לישראל מאתר דא
 מכרווא דמשתדלי באורוותא מאתר אחרא עלאה איתזכו מאי הוא כמה דכתיב
 והכמה תמיה בעליה אתר עלאה ויתור אמר ליה רבי אלעזר אי הכי אמאי חלשא
 כפשייהו ויתור משאר כני עלמא והא במולא יתיר ותקפא אתחזון לאשתכחא אמר
 ליה יאות שאילתא תא חזי כל מזוכי דכני עלמא מלעילא קא איתין ההוא מזוכא
 דאתי מן שמיא וארעא דא מזוכא דכל עלמא והוא מזוכא גם ועב וההוא מזוכא
 דאתי ויתור מעילא הוא מזוכא דאתי בדוכא ומאתר דוכא אשתכח הוא מזוכא
 ויתיר דקיקא מזוכא דאשתכח להו לישראל בההוא זמנא מאתר עלאה דאקרוי שמים
 הוא מזוכא ויתיר דקיקא דעויל ויתיר לכפשא מכלא ומתפרש יתיר מגופא ואקרוי לחס
 הקולקל מזוכא עלאה ויתיר מכלא הוא מזוכא דמכרווא איכוך דמשתדלי באורוותא
 דאכלו מזוכא דרומא וכשמתא ולא אכלו מזוכא דגופא כלל והיינו מאתר עלאה
 וקירא על כלא ואקרוי חכמה בגימי כך חלוש גופא דמכרווא ויתיר מכני עלמא דהא
 לא אכלו מזוכא דגופא כלל ואכלו מזוכא דרומא וכשמתא מאתר רחיקא עלאה
 וקירא

ויקירא מכלא . ובגויכך ההוא מוונא דקיק מן דקיקא ותייר מכלא . זכאה
 מולקסון הדא הוא דכתובת המכמה תמים בעליה . זכאה מולקא דנכא דיכיל
 לאתזכא במוונא דנפשא . אמר ליה רבי אלעזר ודאי הכי הוא . כהאו זמנא אף
 משתכחי מונוני אלני . אמר ליה ודאי יאות שאילתא . תא חזו ודא הוא כרירו דמלה
 מוונא קדמאה הוא מוונא . דכל עלמא ההוא דאתיא מן שמיא וזרעא והוא מוונא
 דכלא . מוונא דהוא עלאה מכזה ההוא דאיהו דקיקא ויער ואתא מאתר דדינא
 שריא דאקרוי נדק . ודא הוא מוונא דמסכני . וזא דמלה מאן דאשלים למסכנא
 אשלים ליה אתת מד ואתעביד נדקה . וזא דא גומל נכשו איש מסד . בגמילות מסדים
 משמע דהא בדיוכא שריא . ואשלים ליה מס' כדין הוא רחמי . מוונא עלאה ותייר
 מאלני הוא מוונא עלאה ויקירא מאתר דאק' שמים והוא דקיק מכלבו . והוא מוונא
 דכני מרעי הדא הוא דכתיב וי' וסעדנו על ערש דווי כל משכנו הפכת בהלון . וי'
 דיקא מט' בגין דהני בני מרעו לא אתזכו אלא בההוא דק' בה מש' . ומאי איהו
 חלב ודס . הה' להקריב לי חלב ודס . ודא הוא מוונא מאתר דאק' שמים והוא
 וקירא ועלאה דקיק מכלא . מוונא עלאה קדושא ויקירא מוונא דרוחא ונשמתא
 הוא מוונא דאתר רמיק' עלאה ויקיר' מכלא הוא מוונא דמכריוא דמשתדלי באורית'
 והוא מוונא דאתי ממכמה עלאה . מט' מאתר דא בגין דאוריותא נפשא ממכמה
 עלאה ואינון דמשתדלי באוריות' עיולי בעקרא דשרשא ועל דא מוונא דלהן מההוא
 אתר עלאה קדושא קא אתיא . אתא רבי אלעזר וכשיק דווי אמר זכאה מולקסי
 דקאימכא במלין אלני . זכאה מולקסון דכדוקייתא דמשתדלי באוריותא ומא וללי
 דזכי לון כהאי עלמא וכעלמא דאתי דכתובת ביה היא מיך וארך יומיך .

דנני

ממטור לכס לחס מן השמים . ר' וכו' פתח פותח את ידך ומשביע
 לכל חור רעון . מה כתיב לעילא עיני כל אלני ושכרו . כל אינון בני
 עלמא מצפאן וצפאן עיניו לק' בה בגין כך כל אינון בני מהימנותא כעאן בכל יומא
 ויומא לשאלא מונוניהו מק' בה ולכלאה כלותהון עליה . מט' בגין דכל מאן דמלני
 כלותיה לבני ק' על מונוניה גרים דיתברך כל יומא על ודי ההוא אולכא דמוזן דכלא
 ביה . וטעמא דמלה ברוך יי' וס' ואף על גב דאשתכח עמיה בעי' למשאל קמו
 ק' בה ולכלאה כלותא על מוונא כל יומא בגין דישתכחו עמיה ברכאן כל יומא ויומא
 לעלא . ועל דא לא לבני ליה לאכוס לכשלא מוונא מן יומא ליומא אחר' ולא לעבב
 וומא ליומא אחר' הה' וינא העס ולקטו דבר יום כיומו . יום כיומו דיוקא . בר
 מערב שבת לשבת כמה דאוקימנא . וכדין אשתכח ק' בה מלא ברכאן בכל יומא .
 וכדין כתיב פותח את ידך וגו' מאירטון ההוא רטון דאשתכח מעתיקא קדושא
 וכשיק מניה רטון לאשתכחא מונוני כללא . ומאן דשאל מונוני בכל יומא ויומא ההוא
 אקרוי גרא מהימכא ברא דבגויכיה משתכחן ברכאן לעלא . ר' אבא פתח ואמר ר' טובא
 וי' את ירואינו את המימלים לחסדו . כמה אית להו לכני כשא למחך בארמון דמלכא
 קדישא ולמהך בארמון דאוריותא בגין דישתכחון ברכאן לכלא לעלא ולתתאוי .
 דתניא מאי דכתיב ושראל אשר כך אתפאר . אתפאר ודאי . מאי משמע . דבגין
 גשראל

בשלה

ושראל לתתא קבא מתפאר לעילא ומאי פארר דיליה דאתמכס בתפלין תג
 דמתמכראן גונו לאתפארא תאנא רונה וי את יראוי רונה וי ביראונו מצעי ליה
 מאי רונה וי את יראוי אללא רונה וי את יראוי כלומר אביק האי רבון ומתרג
 בהו קבא ליראוי דדמלין ליה ומאן אינון יראוי דאפיק לון האי רבון הדר ואמר
 את המיתלים למסדוי אינון דמנפאן ומכאן בכליומא ויומא למצעי מונויהו מן
 קבא משמע דכתיב את המיתלי לחסדוי ר' יוסא מכא לא אתקין סעודתא בכל וומא
 עד דבעא בעותיה קמו קבא אמר לא כתקין סעודתא עד דתתיהוב מכו מלכא לכתר
 דבעי בעותיה קמו קבא הוה מחכה סעודתא חלא אמר הא עידן דתתיהוב מכו מלכא
 מכאן ולהלאה אתקינו סעודתא ודא הוה ארמא דאינון דחלי קבא דחלי סעודתא
 אינון חיבויא דאלין עקימין בארמי אוריות' מה פתיב בהו הוה משכימו בכקר סכר
 ורדפו וצד רונה וי את יראוי את המיתלי לחסדוי לחסדוי דיוקא ובהא אשתמודען
 אינון בני מהימנותא בכל וומא וומא הוה ונא העס ולקטו דבר ווס ביומו ווס
 ביומו קאמר ולא דבר יוס ליוס אחר וכל כך למה למען אכסכו הילך בתורתי אס
 לא בכך אשתמודען אינון בני מהימנותא דכל וומא וומא אינון אלזי בארמ מישר
 באוריותא ר' ינחק אמר מהכא דריק אוכל לטובע כפשו בתר דשבע כפשוהי מלכלי
 ולמקרי באוריותא ר' שמעון אמר תא חוועד לא יהב קבא אוריותא לישראל אבחיין
 בין אינון בני מהימנותא וכין אינון מייבוי דלאו אינון בני מהימנותא ולא קיימין
 באוריותא וכמה אבחיין לון בון כמה דאתמר אכסכו וכל אינון דאשתכחו דאינון
 בני מהימנותא רשוס להו קבא ברטומא דכתרא דחסד כלא המיתלים לחסדוי וההד
 למען אכסכו וכל אינון דלא משתכחו בני מהימנותא אעדי מכויהו ברתא עלאה
 דא ומכא אכריו ואמר ובטן רשעים תחסר ועס כל דא לא העדוק המרבה והממעט
 לא המסיר תאנא בההיא סעודתא אשתלימו ישראל לתתא כגוונא דלעילא כמה
 דאוקומכא

ויכאן

אלימה נסע שנים עשרה עינות מים ושבעי תזורים וגו' ואתתקף
 אילכא קדישא בתריסר תמוזין בארבע סטרי עלמא ואתתקף
 בשבעין עכשין וכלא כגוונא דלעילא בההיא סעודתא כטיף טלא קדישא מעתיקא
 סתימאה ומליא לריוסיה דזעיר אפין אתר דאקרו שמוס ומההוא טלא דכהורא עלאה
 קדישא הוה נביד וכחית לתתא וכד הוה כחית הוה מתפרש גלידין גלידין ואקריש
 לתתא הדא הוה דכתיב דק ככפור עלהארץ כל אינון בני מהימנותא כפקיו ולקטי
 ומכרכאן שמה קדישא עליה וההוא מכא הוה סליק רומין דכל בוסמין דבכתא דעדן
 דהא ביה אתמשך וכחית לתתא שויה לקמויה בכל טעמא דאיהו בעי הכי טעמין
 ליה ומכרך למלכא קדישא עלאה וכדין מתכרך במעויהוה מסתכל וידע לעילא
 ואסתפי כחכמה עלאה ועל דא אקרונ דור דעה ואלין הוה בני מהימנותא ולהון
 אתיהיבת אוריותא לאסתכלא בה ולמכדע ארחהא ואינון דלא אשתכחו בני
 מהימנותא מה כתיב בהו שטו העס ולקטו מאי שטו שטותא הוה כסכו לגרמיהו בני
 דלא הוה בני מהימנותא מה כתיב בהו וטמנו ברחוס או דכו במדוכה וגו' מה אטרמ

לון

לון כל האו אלא דאיוון לא הוו בני מהימנותא כגוונא דא אינון ללא מהימני ביה
 בקבא לא בעאן לאכתבאל בארמוי ואינון בעאן לאטרמא גרמווהו כל יומא בתר
 מוונא יומא ולילי דולמא לא סליק בדיויהו פתח דנהמא מאן גרים לון האי בנין
 דלאו אינון בני מהימנותא אוק הכא שטו העב ולקטו שטו בשטותא דגרמייבו
 ובעאן לאטרמא עליה דהא הוא דכתיב וטמכו ברחמי בתר כל טרמא דא לא סליק
 בדיויהו אלא דכתיב והיה טעמו כטעם לשד השמן ולא יתער מאן גרים לון האי בנין
 דלא הוו בני מהימנותא אמר ר' יוסי מאי לשד השמן איכא דאמרי ליש במשחא
 בתרגומו ואיכא דאמרי מה השד אתמור לכמה גוונין אוק מנא אתמור לכמה
 גוונין רבי יהודה אמר לשד השמן יניקא דמשחא רבי ינמק אמר איש לפי אלבו
 לקטו וכי מאן דאכיל קמעא לקיט קמעא ומאן דאכיל יתיר לקיט יתיר והא כתיב
 לא העדיף המרבה והממעט לא החסיר אלא לבוס אינון דאכלין לקטין משמע
 אכלו מאן דהוה אכיל ליה ובגיני כך לא כתיב אכילתו מאי קא מיירי אחיד בר כש
 בעבדא או באמתא ובבור דהוא דיליה אתא הכריה ואמר האי עבדא דילי הוא
 קריבו לקמיה דמש' לדיכא אמר לון כמה כפשאן בביתיה וכמה כפשאן בביתך דדין
 אמר כך וכך וההיא שעתא אמר לון משה לקטו מחר וכל חד מניכוו ייתי לגבאי
 למחר נפקו ולקטו ואתין קמיה משה שויין קמיה מנא הוה מדיד ליה אי ההוא עבד
 דדין אשכח ההוא עמרא דעבדא דההוא מנא ומד עמרא לכל נפש ונפש מביתיה
 מדיד לדין ואשכח הכרא ההוא מיכלא דעבדא דההוא מנא דיליה ומד עמרא לכל
 נפש ונפש מביתיה אמר עבדא דדין הוא ה' איש לפי אלכו לקטו וכתיב עמר
 לגוללת יספר נפשתיב אמר רבי חייה כתיב

ערב

וידעתם כי יו' הוניה אתכם מארץ מצרים ובקר וראיתם את כבוד
 יו' ערב וידעתם במאן ידעין אלא הכי תנא בכל יומא ויומא
 אשתבו כיומוס קבא וכפרא אתיגרא חבד בעלמא דההוא זמנא דאקרי ערב תליא
 דינא בעלמא והא אוקמיה דבגווייך ינהק תקן תפלת המנחה מאי קא מיירי ערב
 וידעתם כד אתער דינא בעלמ' תנדעון דבההוא דינא אפיק יו' ותכון ממנר' ובקר
 וראיתם את כבוד יו' דהא דההוא זמנא אתער חבד בעלמא ויתן לבו למיכל רבי
 חייה אמ' איפכא מה בתי לעילא בשבתנו על כיר הכשר גו' ביה שעתא אתער ערב
 דההוא זמנא דאתער דינא אתער חבד בעלמא סה' וידעתם כי יו' הוניה אתכם
 מארץ מצרים תנדעון ההוא חבד דעבד עמכון דאפיק יתכון מארעא דמנר' ובקר
 וראיתם את כבוד יו' הוא ידעי וכך למה בשמעו את תלנתיכם וגו' אמר ר' יוסא
 לא שני קבא כיומוסו בר אינון חייבו עלמא טניון לון ומהפכו רחמי לדינא כמה
 דאתמר תנא רבי אלעזר מהאימנא זמוכין דיקויאל לחוכל לעלמא דאתנא ואתי תמא
 בהאי גוונא לא לא יתיר דלא הוה כן לעלמין ומהי איהו כמה דאוקימנא דכתיב
 לחוות בכעסו ולבקר בהיכלו וכתיב עין לא ראתה אלדים וולתך גו'

ראו

כיו' נתן לכם השבת ר' חזקיה פתח סיר המעלות ממעמקי קראתך
 יו' סיר המעלות קתם ולא פרוש מאן אמרו אלא סיר המעלות דזמוכין
 כל

בשלה

כל בני עלמא למוזר דומין האי סור לממריה לדרו עלמא ומאי הוא ממעמקים
 קראתיך הכי תאכא כל מאן דמכלי כלותא קמי מלכא קדישא בעי למבעי בעותיה
 ולכלאה מעמקא דלכא בגין דיסתבת לביה שלים בקב"ה ויכוין לכא ורעותא ומי אמר
 דור הכי והא כתיב בכל לבי דרשתך ודא קראסגי מאי בעי ממעמקים אלא הכי
 תאכא כל בר נש דבעי בעותיה קמי מלכא בעי לכונסא דעתא ורעותא מעיקרא דכל
 עקרין לאמסכא ברכאן מעמקא דבירא בגין דיכניד ברכאן ממבוצא דכלא ומאי
 הוא ההוא אתר דנפיק מביה ואסתבת מביה ההוא נהר דכתוב וכנהר ינא מעדן
 וכתוב נהר פלגיו ישמועיר אלדים ודא אקרי ממעמקים עמקא דכלא עמקא
 דבירא דמבוצין נפקין וכגדין לברכא כלא ודא הוא שרות לאמסכא ברכאן מעלא
 לתתא יאמר רבי חזקיה כד עתיקא סתימאה דכל סתימין בעי לומסא ברכאן לצלמין
 אשרי כלא ואכליל כלא בהאי עמיקא עלאה ומסכא שאיב ואתגביד בירא דמחלק
 ומבוצין אתגדידו מביה ומסתקין מביה ומאן דמכלי כלותיה בעי לכונסא לכא
 ורעותא לאמסכא ברכאן מההוא עמיקא דכלא בגין דיתקבל כלותיה ויתגביד
 רעותיה אמר ר' יהוד' ככל יומא ויומא מתברך עלמא מההוא יומא עלאה דהא כל
 סיתא יומין מתברכאן מיומא שביעאה וכל יומא יהיב מההוא ברכ' דקביל בההוא
 יומא דביה ועד משה אמ' איש לא יית' ממכונעו בקר' מט' בגין דלא יהיב ולא יזיף יומ'
 דא למבריה לא כל חד וחד שליט בלמודוי בההוא יומ' דיליה דהא לא שליט יומ' ביומא
 דמבריה בגיני כך כל איכונן חמשא יומין שליטין בינומיהו ואסתבת ביה מה דקבילו
 ויומא סתימאה אסתבת ביה יתיר' ואולא הא כהא דרבי אלעזר מאי דכתיב ווס
 הששי ולא אתיר הכי בכלשאר יומין אלא הכי יאוקמוה' אבל הששי דאדווגא ביה
 מטרוכיתא לאתקנא פתורא למלכא ובגין כך אסתבתו ביה תרין חולקין חד ליומיה
 וחד לתקונא דמלכא כדוותא דמטרוכיתא וההוא ליליא זוגא דמטרוכיתא במלכא
 ומתברכאן כל סיתא יומין כל חד וחד בלמודוי בגין כך בעי בר נש לסדרא פתורי'
 בליליא דשבתא בגין דשאריו עלי' ברכאן מלעילא וכרכתא לא אסתבת על פתורא
 ריקנא וההוא ליליא דוותא דמטרוכיתא במלכא זוגא דלהון בגין כך תח
 דודעין רזא דא זוגא דלהון מעש' לעש' ראוכיני' כתן לכס השבת' מאי שבת יומא
 דביה כיומין שאר יומין והוא כללא דכל איכונן סיתא אחרנין רבי ייסא אמר וכן כמי
 כנסת ישראל אקרי שבת בגין דאיהי בת זוגו ודא היא כלה דכתיב ושמתם את
 השבת כי קדש היא לכם לכם ולא לשאר עמין הה' בני ובני בני ישראל ודא היא
 אחסנת ירותת עלמין לישראל ועד כתיב אם תשיב משבת רגלך וגו' ובאתריה

אל

אוקימנא מלי' כתוב
 יבא איש ממקומו ביום השביעי ממקומו תבינן מההוא מקום דאתמו
 למהך ורזא דמלא דכתיב ברוך כבוד יי' ממקומו ודא איהו מקום ודא
 איהו רזא דכתיב כי המקו' אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא אתר ידיעא קרינן
 ליה מקום דאסתמודעא יקרא עלאה ובגין כך אזוהרתא לבר נש דקא מתעטרא
 בעטורא קדישא דלעילא דלא יפוק מביה בגין דכפומיה מלולא דחול יפוק מביה וקא
 מחלל

מחלל וימא דשבתא בודוי בעובדתא ברגלוי למחך בר מתרין אלפין אמין כל אלין
 חלולא דשבתא איכון א ינא איש ממקומו דא איהו אתר יקירא דקדושה דהא לבר
 מכיה אלדים אחרים כיכבו כבוד דלתתא דא איהו רוא דעטרא דשבת כגון כך אל
 ינא איש ממקומו זכאה מולקיה מאן דוכי ליקרא דשבתא זכאה איהו בעלמא דין
 ובעלמא דאתי

ויאמר

י אל משה עבור לפני העם וגו' רבי חייא פתח מוכה מלאך יי
 סביב ליראיו ויחלכם זכאין איכון דזיקוייא דקב"ה אתרעי
 דוקריהון יתיר על דיליה תא חזי כמה איכון בני עלמא דמארפי ומודפי לעילא כגון
 סכאריב חרף וגדף ואמר מו בכל אלדי הארצות וגו' וקב"ה מחיל ולא תבע מכיה
 כיון דאנשיטי ידויה על מזקיה מה כתיב וינא מלאך יי וין במחכה אשור וגו' ירבעם
 בן נבט הוה פלח לעז ומקטר לה ומטבח לה וקב"ה לא בעא מכיה וכד אתא עדו
 נביאה ואתכבי עליה ואנשיטי ירבעם ידא לקבליה מה כתיב ותיבש ידו ולא יכול
 להשיבה אלעי ועל דפלח לעז לא תבע ליה קב"ה פרעה חרף וגדף ואמ' מיי וגו'
 וקב"ה לא תבע מכיה עד דמריב בהו בישראל דכת' עודך מסתלל בעמי הכה יד יי
 הויה במקדך וגו' וכן בכל אתר קב"ה תבע עלכו דדזיקוייא יתיר על דיליה הכא
 משה אמ' עוד מעט וסקלוני אמ' ליה קב"ה משה לאו עודן הוא למתבע עלכוך אללא
 עבור לפני העם ואחמי מאן יושיטי ידו לקבלך וכי ברשותייהו אתקאים או ברשותי
 ומטך אשר הכית בו את היאור קח בידך והלכת מט משו' דמחוקק בככין הוה ושמא
 קדישא עלאה רשומא ביה בקדמיתא נחש כמה דאתמר דרך נחש עלי נור נחש
 הא אתידע באן אתר אתגליהכא אתגלי דכתי' הכני עומד לפניך שם על הנור ומאן
 נור כד'א הנור תמים פעלו ותמן ידע משה היך קאים נחש עלי נור והא אוקימנא
 מלי ואמר רבי יהודה אי ליטתין קרא יאות אללא הא כתיב והכית נור וינא ממנו
 מים אמר ליה זדאי הכי הוא דלית לך כל שמא ושמא מאיכון שמהן קדישין דקב"ה
 דלא עבד נסיון וגבורן ואפיק כלא דאצטריך לעלמא כס' לאפקא מוא אל אי הכי הא
 כתיב הן הכה נור ויווכו מים מאן מחיל לשמיה אל פטושא חריפא בקטרוני ודיע
 ואת שאיל דא אללא תא חזי בכל אתר נור גבורה וכד בע קב"ה למחאה או לקאה
 אתנר גפורה דא וההוא גבורה מחיו ולקוי ודא הוא דכת' הן הכה נור ויווכו מים ואי
 לאו דאתנר האי נור ולקוי באתר דאצטריך לא כביעין מוא אמר ליה אי הכי הא
 כתיב נור ילדך תשי ותמיכן מאי תשי כלומר חלסת ליה אל זדאי הכי הוא דאלמלא
 יכדעון חייבוי דהאי נור זמינא לאתנר לקבליהו ולקאה לון ומנעון מלמחב קמיה
 אללא חלשא בעינייהו הואיל ולא מסתכלי ביה ולא מסתבי בארמיהו (כ'א בכרמיהו)
 ועל דא נור ילדך תשי ר' אבא אמ' אית נור ואי נור מסטרא דנור עלאה נפק נור
 אחרא ומאי נור עלאה נור דכל נורים ומאי איהו ההוא דאוליד לישר דכתיב נור
 ילדך תשי דהא מסטרא דנור עלאה לתינא נפקא נור אחרא מסטרא דאומא נפק'
 גבורה ואולא הא כהא דאר' אלעזר כתיב מו ימלל גבורותי ומאי גבורותי לאכללא
 אימא עלאה דכלא דאף על גב דלאו איהי דינא מסטרהא אשתבח דהא מסטרהא

גבורה

וצורה אשתכח וכגונו כן נור עלאה אקרו ותשכח אל מלוללך דא כהירו דאכא
 מאי כהירו חסד עלאה דאיהו כהירו דאכא תנאמר רבי אבא מוס בכל מקום הא
 ידעא וקב"ה כהאי נור אתער לארקא מנא דהא לא אתמוז אלא מגדולה ודא הוא
 את נמיסא דקב"ה ועל דא שבת דוד נאמ' ההפכי הנור אבס מיכ וגו' ומשמ' ההפכי
 דהא לאו ארמוז דנור בכך ועל דא מנור עלאה אפיק מנא מאתר דלתת' ומה שמה
 דלתתא סלע דכתיב והונאת להם מים מן הסלע ובמ' אפיקו האו סלע מנא במילא
 דנור דלעילא רש אמר הנור תמוס פעלו דאתהפך נור למעבד פעלו תמוס ומאי
 איהו אכרהס דכתיב התהלך לפניו והיה תמים ודא הוא ההפכי הנור אבס מוס
 ומשמע תמוס פעלו ודא אכרהס כזעתא דאתהדר תמוס בשעתא אמרא תמיכ כד
 אתעגש מהו וכעא לאפיקא מנא כהאי נור במובווא דושראל לא אתהדר המוס
 כקדמית ביה זמכ אתר עט חסה ונאמר נור ולדך תשני כלומ' חלפת ליה ממה דהוה
 בקדמית דבגונו כן לא אשתכח תמוס השת' ואתעבוי כיה דיכ' מה דלא הוה בומוזי
 ולדך כלומר עולימד אר' אבא מאי דכתיב הים יי בקרבנו אם אין וכי טפסין הוה
 ושראל דלא ידעומלה דא והא חמו שכיכתא קמייהו ועבוי כבוד עליהו דסמרון לון
 ואכון אמרו הים יי בקרבנו אם אין גוברין דמיו וזיקרא דמלכיהון על ומא
 ותכוון ראתהשפחה על הים מה שלא ראה וזקאל אינון אשתכחו טפסין ואמרו
 הים יי בקרבנו אם אין אלא הכי קאמר ר' שמעון בשו למכדע בין עתיקא סתימאה
 דכל סתימין דאקרו אין וכין זעיר אפין ועל דא לא כתיב הים יי בקרבנו אם לא
 כמה דכתיב הילך בתורתו אם לא אלא הים יי בקרבנו אם אין או הכי אמאי
 אתעגשו אלא על דעבדו פרודא ועבדו כסוונא דכתיב ועל כסותה את יי אמרו
 ושראל אי האו כשאל בנוכא חד ואוי האו כשאל בנוכא אחרא מיד ויבא עמלק
ויבא עמלק וילחם עם ישראל כרפידים ר' יוספתא אשריכס זורעי על
 כל מוס משלמי רגל השור והחמור אשריכס זורעי על כל מוס תמן
 תכוון כמה מוס וכמה מוס משתכחין וכאין אינון ושראל דלית זרעא להו אלא על
 המוס דכתיב ויחננום על המוס אינון הוה עכפו אילנא דקב"ה דתכין אילנא
 אית לקב"ה והוא אילנא רברבא ותקופא וכיה אשתכח מזונא לכלא והוא אתחם
 בתריסר תחמוז מתקלא דאתתקפו בארבע רוחי עלמא וע' ענפין אחידין כיה וישדל
 משתכח בנוכא דהוא אילנא ואינון שביצין ענפין סמרכ' דילהון והייכו דכתיב ויבאו
 אלימה וזסם שתיס עשרה עינת מוס ושבעיס תמרוס והא אוקמוה ואתמר כמה
 אתר מאי נומחו שם על המוס לא כההוא זמכא שליטו ושראל על אינון מנא דאינון
 ענפין דאילנא דאקרון המוס הזדוכוס ועל דא אשריכס זורעי על כל מוס משלמי
 רגל השור והחמור אינון תרין כתרי שמאלא דאחידין כהו עמין עע' דאקרון שור
 וחמור והייכו דכתיב והיה לי שור וחמור בגין דלכך חטים הוה במרשין ובאינון
 כתרין תתאין ובאינון בעא לאוכדא ליעקב כמה דכתי' ארמי אוכד אבי והא אתר
 וכשישראל זכאין משלמי להו ולא וכלי לשלמא ע' ויהו ההך משלמי רגל השור והחמור
 דלא שלמי בהו אר' אבא כד מזדווגי כחדא לא וכלין ככו עלמ' למיקס בהו ועל דא

כתיב

פתוח לא תחרוש בשור ובחמור יחדו יחדו דייקא ותכונן לא יהיב אינוס דוכתא
 לזיבין כיוסין דהא בעוכרא אתער מה דלא אנטריך וכד מזדווגי כמדא לא וכלין
 למיסק בהו מבין סטרא דלהון כפיק מתקופיתא דילהון דאקרי כלב ודא חניפא
 מכלהו ה"ד ולכל בני ישראל לא ימרץ כלב לשונו אמר קב"ה אתון אמרתון היס וי'
 בקרבנו אם אין הרי אנו מוסר אתכם לכלב מיד ויבא עמלק ר' יהודה אמ' ראשית
 גוים עמלק ואחריתו עדיו אבד וכי ראשית גוים עמלק והלא כמה ליטנין ועמין
 ואומין הוו בעלמא עד לא אתא עמלק לא כד כפקו ישראל ממזרים דחילו ואומתא
 כפל על כל עמין דעלמא מוסר ה"ד שמשו עמוס ירבזן מיל אחו ושבכי פלסתי ולא
 הוה עמא דלא הוה דחיל מגבוראן עלאין דקב"ה ועמלק לא הוה דמיל ה"ד ולא
 ורא אלדים לא דחיל למקרב לגבך ועל דא ראשית גוים עמלק הוה קדמאה דאתא
 לאגמא קרבא בישראל עמלק הוה ובגווי כך ואחריתו עדיו חוכד דכתיב כי מחה
 אחמה את זכר עמלק תמחה את זכר עמלק ה"ד ואחריתו עדיו אבד עדי אבדו
 מכעו ליה לא לא עד דייתי קב"ה ויאבד ליה כלומר עד דקב"ה יהא חוכד ליה דכתיב
 כי מחה אחמה אמר רבוי אלעזר ת"מ אב"ד הנור תמוס פעלו ועבד עמהון חסד
 לאפקא לון מיל לא שבק דידיה דהא כתיב ויבא עמלק ר' אבא פתח ואמר יש רעה
 חולה ראיתי תחת השמש כמה כבא אטימין לבא בגין דלא משתדלי באורוותא
 יש רעה חולה וכי יש רעה דהיא חולה יש רעה דלא היא חולה אלא ודאי יש
 רעה חולה דתכונן מסטרא דשמאלא כפקי כמה גרדוני כיומוסין ומתבקען באוור'
 וכד בעוין למופק אזלין ושאתאבין כנוקב דתהומ רבה לכת' כפקין ומתמכרן כמדא
 ובקעין אוירין ושאטיין בעלמא ומתקרבין לבכיהו דכביכא וכל מד אק רעה כלא
 לא תאול אליך רעה בגין דאתיא בתסקופ על כביכא חולה אמאי היא חולה כד
 שריא היא על כבי כשא עבד לון קמכנין מממוניהון אתיין גבאי כדקה גביה היא
 מחאת בודיה אל לא תפוק מדודך אתיין מסכניה היא מחאת בודיה אתי הוא
 למיכל מממוניה מחאת בודיה בגין לכטרא ליה לאמרא ומן וומא דשריא עליה דבר
 כש היא חולה כהאי סביב מרע דלא אכיל ולא שתי ויגל דא היא רעה חולה ושלמה
 מלכא נזוח כחכמתא ואמ' איש אשר יתן לו האלדים עושר וככסו וכבודו והוא קרא
 לאו רשוע ספיה ולאו ספיה רשיה או כתיב איש אשר יתן לו האלדים עושר וככסו וכ'
 מאו ולא ישליטנו האלדים לאכול ממנו אי הכי לאו כרשותיה הוא דבר כש' אלא אי
 כתיב ולא יעזבו האלדים לאכל ממנו הויכא אמר הכי אלא ולא ישליטנו בגין דהוא
 הומניה להיה רעה ואחיד בה קב"ה לא שלטים עלה וכל ארמיו כשכוב מרע דלא
 קרוב לממוניה ולא אפיק מניה וכטור ליה עד דהוא יפוק מעלמ וותיו אחרא ופיק
 ליה דהוא בעליו ושלמה מלכא נזוח ואמר עשר שמור לבעליו לרעתו מאן בעליו דא
 אחרא דירית ליה ולמה זכה למהו בעליו דההו עתרא בגין דהאי הימין להיה רעה
 ואחרעו בה ה"ד לרעתו כשכול הוה רעך דאת דבק בה אחרא זכה האי למהו
 בעליו דההו עת' ה"ד לרעתו כלומר בגין רעתו דהוה מתדבק בה רווח ליה האי
 דא יש רעה חולה האי מאן דיתייב בחולקא טכא בכית אבוי והוא אזל לקבל אבוי
 בתסקופי

בשלח

בתסקופי מלין הא אתדבק בההוא רעה מולה • ככו נש שכיב מרע דכל ארמו
 בתסקופא דא בעינא ודא לא בעינא • כך ישראל קב"ה נטיל לון על גדפי כשרין
 אסמר לון בעננו וקרא • שכיבתי נטיל קמויהו נחת לון מנא למיכלי אפיך לון מניח
 מתוקי ואיכון הוו אזלין עמיה בתסקופין • מיד ויבא עמלק •

ויבא

עמלק • אר' שמעון רזא דחכמתא מבורת דינא קשווא קא איתא
 וקרבא מדרא אשתכח לעילא ותתא • ולית לך מלה באורייתא דלא
 אית בה רזון עלאין דחכמתא דמתקשרין בשמא קדישא כביכול אמר קב"ה כד ישראל
 זכאין איכון לתתא אתגבר הילא דילי על כלא • וכד לא אשתכחו זכאין כביכול
 מתישין הילא דלעילא ואתגבר הילא דדינא קשיא • תא חזי בשעתא דמכו ישראל
 לתתא מה כתיב ויבא עמלק עם ישראל אתא לקטרגא דינא ברמיו • וכלא
 אשתכח לעילא ותתא • ברפיו ידיו דרפו ודיהון מאוריתא דקב"ה
 כמה דאוקומכ' אמר רבי יהודה תרו זמני אבא קרבא עמלק בישראל • מד הכא •
 ומד דכתיב וירד העמלקי והכנעני וגו' אמר רבי שמעון לעילא ותתא • קטרגא
 דקדשא בריך הוא הוה לעילא כמה דאתמר • לתתא בקב"ה הוה דהו נסכו לגברי
 וגזרו לון ערלתא דרשומא קדישא ונטלי להו וארמו לון לעילא ואמרו טול לך מה
 דאתרעית • וע' כפ דקב"ה הוה כלא • (ס"א קבלא)

ויאמר

משה אל יהושע בחר לנו אנשים ונא הלחם בעמלק • וכי מה
 חמא משה דסליק גרמיה מהאי קרבא קדמא דקב"ה פקיד
 אלא משה זכאה חולקיה דאסתכל וידע עקרא דמלה • אמר משה אכא אזמין גרמי
 לההוא קרבא דלעילא ואנת יהושע זמין גרמך לקרבא דלתתא וסייכו דכתיב והיה
 כאשר יריב משה ידו וגבר ישראל וישראל דלעילא ובגין כך סליק משה מקרב' דלתתא
 בגין לאזדרזא בקרבא דלעילא ונתנח על ידיו אמר ר' שמעון וכי קלה היא בעינך
 קרבא דא דעמלק • תח' מן וימא דאתברי עלמא עד ההוא זמנא ומההוא זמנא עד
 דייתי מלכא משיחא ואפילו ביומוי דגוונ ימגו לא ישתכח כוותיה • לאו בגין חויליה
 תקיפין ובגין אלא בגין דבכל סטרין דקב"ה הוה • ויאמר משה אל יהושע • אמאי
 ליהושע ולא לאמרא והא בההוא זמנא רביא הוה דכתיב ויהושע בן נון נער וכמ' הוה
 בישראל תקופין מניה • אלא משה בחכמתא אסתכל וידע • מאי חמא • חמא לסמאל
 דהוה נמית מכטרא דלעילא לסייעא לעמלק לתתא • אמר משה ודאי קרבא הכי
 איתחזי יהושע בההוא זמנא דדרגא עלאה יתיר אשתכח • אי תימא דבשכיבתי
 אשתכח בההוא זמנא • לאו הכי דהא במשה איתכסיבת ואתאחדת ואשתכח יהושע
 דאתאחד לתתא מוכיה וכו' • אמר רבי שמעון בההוא אתר דאתקרו בער • והיונו
 דאר' יהודה מאי דכתיב עניך תראה ירושלם כוה שארן אהל כל יצען כל יצע
 ותדרתו לנכח • ירושלם • ירושלם דלעילא דאקרו אהל כל יצען דלא אשתכח יתיר
 למהך בגלותא ודא הוא רזא דכתיב ויהושע בן נון נער • נער ודאי • לא ימוש מתוך
 האהל • ההוא דאקרו אהל כל יצען מלמד דבכל יומא ויומא הוה יניק משכיבתא
 כמה דאיהו נער דלעילא לא ימוש מתוך האהל וניק מינה תדורא • כך האינו נער
 דלתתא

דלתתא לא ומוט מתוך האה! ויכין מניה תדירא בגין כך חמא משה לממאל כחית
 לבייעא לעמלק אמר משה ודאי האי כער לקבליה ויטלוט עליה לכמא ליה מוד
 ויאמ'משה אל יהושע בחר לנו אכזים ונא הלמס בעמלק דילך הוא האי קרב'ללתתא
 ואכא אזדרז לקרבא דלעיל. בחר לנו אכזים זכאין בני זכאין דיתחזון למסך עמד.
 אר'ט בשעתא דנפק יהושע כער אתער כער דלעילא ואתתקן בכמה תקינן בכמה
 זינן דאתקיב' ליה אחיה לקרבא דא לכמא נוקמא דברית. והיננו דכתיב חרב
 נוקמת נקם ברית ודא הוא רזא דכתיב ויחלש יהושע אתעמלק ואת עמו לפי חרב.
 לפי חרב ודאי. ולא לפום רמזין וזינן אלף במחב האי הוא דאקרי חרב נוקמת
 נקם ברית ומשה אתתקן לקרבא דלעילא. וידו משה ככדים. ככדים ממש וקירין
 קדוטין לא אסתאבן לעלמין. וקירין דאתחזון לאבמא בהו קרבא דלעילא. ויקמו
 אבן וישמו תמתו ושב עלי'. בגין דושראל שריון כנערה ויהא עמסון כנערהוון
 וזהרן וחור תמכו כידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמוכה. אמוכה מהימכותא
 ודאי וכי על דההרן וחור דתמכו לידיו הוו ודוי אמוכה. אלף משה כלל בחממתא
 עביד מה דעביד אהרן וחור דא מסטרא דיליה ודא מסט' דיליה ודוי באמצעיתא
 וצ'ד ויהי ידיו אמוכה. אהרן בגין דיתער סטרא דיליה. וחור בגין דיתער סטרא
 דיליה והוו אחידן כידיו מכאן ומכאן לאשתכחא סויעא דלעילא.
 כאשר רים משה ידו וגבר ישראל. כאשר רים דקויף וימאל על
 שמאלא ואתכוון כפריוטו דידו וגבר ישראל וישראל דלעילא. וכאש'
 ויכו ידו וגבר עמלק בשעתא דושראל לתתא משתכנין מזלותא לא וכלין ידי משה
 למיקס בזקיפו וגבר עמלק. מכאן אוליפנא אצ'ב דכהנא פרוט בקרבנא לתקנא
 גרמיה בכלא ישראל בעיין לאשתכחא כנלותהון עמיה. תאנא בקרבא דא דעמלק
 אשתכחו עלאין ותתאין ופל דא ויהו ודוי אמוכה והימכותא כדקא חזי. ויהי ידו
 אמוכה. ויהי ידיו מעיליה. אלף בגין דתליא כלל בימנא כתיב ויהי. וכתיב
 ידיו בגין דהנא עקרא דכלא. וכתיב וימכך יי' כמדרי בכח וימכך יי' תרעץ אויב.
 ויאמר וי' אל משה כתב זאת זכרון בספר וגו'. ה'ח מה כתיב לעילא
 ויחלש יהוש'את עמלק ואת עמו לפי חרב. ויחלש ויהרוג מעבד
 ליה. אלף ויחלש כמה דאתמר חולש על גוים. יהושע הוה חולש עלייהו ויהוה חרב
 בוקמת נקם ברית קטיל לון דכתיב לפי חרב כמה דאתמר. כתב זאת זכרון.
 זאת דוקא. ופיס באזני יהושע דהא הוא זמין לקטלא מלכין אחרנין. כי משה אחמה
 משה לעילא. אחמה לתתא. זכר דוכרבא דלעילא ותתא. אמר רבי ונחמך כתיב
 כי משה אחמה וכתיב תמחה את זכר עמלק. אלף אמר קב'ה אתון ממון דוכרכיה
 לתתא ואכא אחמה דוכרכיה לעילא. אמר רבי וסי עמלק עמין אחרנין אייתו עמיה.
 וכלהו דמילן לקרבא בהו בישראל בר איבו ובגין כך יהושע הוה חולש עלייהו.

ויהי

ויאמר

ויבן

קדישא דישאל דהא מההוא ומנא אתקרו חרב נוקמת קנט כרית ר' וסוי אמר ויכן
משה מוזכר מוזכר לכפר עליהו ויקרא שמו דמאן אמר ר' חייא שמויה מדבחה
ההוא ויכסי כדא ושכ נסיה וכלא מלה חד על דאתפרעו ישראל ואתגלויה ההוא
את קיימא רשומא קדישא : מכאן אוליפנא דכיון דאתגזר ברזיה דבר כש ואתגלויה
ביה את רשומא קדישא קיימא ההוא דאקרו מוזכר לכפרא עליה ומה שמויה ויכסי
כנוכח דא ויכסם מוזכר ויקרא לו אל שלי ישראל למאן לההוא אתר דאקרו מוזכר
ומאן שמויה אל חלדי ישראל אמר רבי וסוי מאי דכתיב ויראו את אלדי ישראל ונז' :
וכי מאן יכול למחמו ליה לקבה והא כתיב כו לא יראני האדם ומי והכא אמר ויראו
לא הכי תכינן כל מאן דאסתכל בקסת כמאן דמסתכל בשכיב ולאסתכלא בשכינת
אסיר ועל דא אסיר ליה להיבס להסתכלא באצבעיהו דכהכי בשעת דכרסי ודויהו
אסור לאסתכלא בקסת מאן קסת אמר רבי אבא בקסת סתם מאי בקסת סתם
אמר ליה בקסת דלעילא ובקסת דלתתא בקסת דלעילא בנווניו דכל מאן דיסתכל
בנווניו כאילו אסתכל באתר דלעילא ואסיר לאסתכלא ביה דלא יעביד קלנא
בשכינתא קסת דלתתא מאי היא ההוא את קיימא דאתרשים ביה כבר כש
דכל מאן דאסתכל ביה עביד קלנא לעילא אמר רבי ינחמא אי הכי והכתיב שים נא
ידך תחת ירכי דהוה אומי ליה בהאו את אל אנה להולאכהן דעלמא דלית אינון
בשאר בני עלמא ועוד שים נא ידך תחת ירכי כתיב ולא כתיב ראה תחת ירכי
כנב אסיר לאסתכלא בקסת סתם כמה דתיכין תאנא ויראו את אלדי ישראל
דאתגלויה קסת עליהו בנווניו ספירין כהורין מלהטן לכל עיבר משמע דכתיב את
אלדי ישראל ולא כתיב ויראו אלדי ישראל אמר רבי וסוי כהורא דבונונא דשכינת
ומאי ניהו ההוא דמשמש לשכינתא דאקרו כער במקדשא ובנין כך את דויקא
ותחת רגלו כמעשה לכנת הספיר דאתרשים ביה תמות דוכתיה חד לבונת מאיכונ
לכנין דהוו כיון במזרים דתיכין אתתא חדא אולידת במזרים והוו אתין סרכי
פרעה ועאלת ליה בחד לבנתא ואתא פסידא ואחיד ליה ואתרשים תמות רגלו
דשכינתא וקיינו קימיה עד דאתוקד כי מקדשא דלתתא דכתיב ולא זכר הדום רגליו
ר' חייא אמר לבנת הספיר כהורות דספי קלדיטו בקלדיטו גליפין עלאין דמתלהטא
לשבעין ותרין עברי הדר ויסדתיך בספירים וכעס השמים מאי עס השמים אר'
אבא מה עס השמי גליפא בשבעין ותרין ענפין פרמין מלהטן ככל עיבר אוקף הכא
איזו דההוא עס השמים כהיו שמוי ממש ר' יהודה אמר כלא אתרשי בההוא כהירו
דמיו דמתגלפא מסערא דשכינתא אר' מזקיה אי הכי והא שתיין אינון בסמרכיה
דשכינת דכתיב שים בבורים סכוכ לה אל הכי הוא ודאי לא אינון שתיין אתתהירו
פתריסר תמומין ולא אעדיוו מסמרותהא לעלמין דתיכין תריסר תמומין גליפין
עלאון במתקלא סליקו באיל קדיש רב ותקיף וכלהו כהירו במטרונות כד אתתבר
במלכא ודא הוא עכס השמים עס השמים ממש וכל אינון כהורין שכיילין מהרין
ביה ככהירו דמטרונות ותאנא כהירו דלין שתיין דסמרכהא רשומין ביה בההו כער
וקרינן ליה שתיין שלשו דמורא דאתלכס בהו בסמ דשכינתא מתלהטן כדיכא ההד

שמים גבורים סביב לה תאכא ויכן משה מזכא כמה דאמוכא ויקרא לו וי'כסו יי' כסו ממש אמאי בנין דעמלק בטל כל אינון דהונו בזירין ולא אתפרעו וגזר לון ושדי להו לעילא ואמר טול מה דאתרע' ביה שעתא מה כתיב ויאמ' כיד על כס יה מלמץ' לוי בעמלק מדר דר' מדררר חסרין אר' יהודה בכל דרא ודרא בכל דרין דאתיין לעלמא לית לך דר דלית בהו מההוא זרעא כושא וקט'ה אנח בהו קרבא רבי ונחמא אמר מדיוורא דלתתא לדיוורא דלעילא ועלייהו כתיב ותמו מטאי מן הארץ וגו' מן הארץ בעלמא דין ובעלמא דאתי ביה זמנא כתיב כרכו כפשו את וי' הללויה'

פרשת וישמע יתרו

וישמע

יתרו כהן מדין מתן משה את כל אשר עשה וגו' ר' חזקיה

פתח ואמר נושא אהרן את ידו כתיב ודו מד בנין דכעי לארמא ומוכא על שמאלא והא אוקימנא רזא אשכחנא בספרא דשלמה מלכא דכל מאן דאריב ידו לעילא ולא אינון ככלותין וכעותין האו איהו בר נש דאתלטייא מעשר שולטין ממנן ואינון עשרה שליטין אשר היו בעיר אלון אינון עשרה די ממנן על פרישו דודין לעילא לטולא ההו כלותא או ההיא ברכת ויהיב ביה חילא לאתיקר' שמא קדישא ואתכרך מתתא כיון דמתתא אתכרך מההוא פרישו דידין לעילא כדון אתברכא מעילא ואתיקר מכל סטרוין ולין עשר אינון ממנן לטולא מאינון ברכאן דלעילא ולאראק לתתא ולברכא לההוא דמכרך ליה דכתיב ואני אברכס בב' יסתמר בר נש בעשת דירוס ידו לעילא למהוי כנלו או בכרכן או בכעותא ולא ירוס ידו ולמנכא בנין דאלין עשרה אינון זמינין ומתפרין לבבי ההוא פרישו דידין ואי הוא למנכא אינון עשרה לטוין ליה במאתן וארבעי ותמיכא לווטין והאי דכתיב ביה ויאבב קללה ותבאיהו וכדין רוח מסאבא פרייא על אינון ידן דאיהו ארמיה למשרי על אתר ריקניא וכרכתא לא פריא כאתר ריקניא ויצד הרימותו ידו אל וי' עליון מתרגס כנלו ובהאו פרישו דידין אית רזין עלאין בעשתא דאתפרישו ואודקפו לעילא אוקיר בר נש לקבה בכמה רזין עלאין אחוי ליחדא רזא דעשר אמורן בנין ליחדא כלא ולאתברכ' שמא קדישא כדקא חזי וואחזי לומד רתיבין פנימאין ורתיבין דלכר בנין דיתכרך שמא קדישא בכל סטרוין ויתיחד כלא כמדא עילא ותתא פתח ואמר ולא יראו פני ריקס דא איהו רזא דזקיפו דאזכען כד זקיף לון בר נש לעילא דכעי דלא לאזדקפא כריקניא אלא כנלו וככעותין וככרכאן או כחד מכייהו ולא יראו פני ריקס ולא יראו לפני לא כתיב לא פני רזא דזקיפו דאזכען דלא אזטריכו לזקפא למנכא כמה דאתמר עשרה שליטו דקאמר אינון עשר אמירן לתתא ברזא דאתוון דשומין כגונכא דלעילא ואלין קיימין בקדמיתא על ההוא זקיפו דאזכעאן

ושמע יתרו

ובהא כלסטרא דקדושה אתאחד לעילא לארמ' כדון כל חטרינ' אחרנין אתכפיין
 כלהו ואודן למלכא קדושא' תמ' ברזא דשמא קדושא אוהו מלך וכהן דמשמש
 ברזא דקדושה כון לעילא כון לתתא' אית מלך לעילא דאיהו רזא דקדש הקדשים
 ואיהו מלך עלאה ותמותי' אית כהן רזא דאור קדמאה דקא משמש קמיה ודא אוהו
 כהן דאק' גדולסטרא דיומנא' אית מלך לתתא דאיהו כגונכא דההוא מלך עלאה
 ואיהו מלך על כלא לתתא ותמותיה אית כהן דמשמש ליה רזא דמוכאל כהנא רבא
 דאיהו למוכא' ודאי כסטרא דקדושה אית מלך וכהן ודא אוהו רזא דמיהומנות'
 שלומתא' כסטרא אחרא דלאו אוהו סטרא דקדושה אית רזא דאיהו מלך והא
 אוקימ' דאק' מלך זקן וכסיל ותמותיה אית כהן כהן חון ודא הוא רזא דכתי' וואמ' אפרים
 אך עשרתי מנאתי חון לי בנין דמילא דא' שלטא על ההוא עובדא דעבד ירכעם
 ואלמלא דא עכא מילא דא לא יוכל לאצטא כההוא עובדא' רזא דמלה בשעת' דהאי
 מלך והאי כהן אתכפיין ואתברו ואודן ליה כדון קבא שליט כלמדי' עילא ותתא
 כדא ושכס' וי' לכדו כיום ההוא' כגונכא דא ורזא דא ממש עבד קבא בארע' בשעת'
 דאתא משה לפרעה ואמר אלדי העברים נקרה עליכו פתח ואמר לא ידעתו את' וי'
 וכעא קבא דיתיקר שמים בארעא כמה דאיהו יקורא לעילא כיון דאלקי ליה ולעמוס
 אתא ואודו לקבא' לבתר אתבר ואתכפיין ההוא כהן דמשמש תמותיה עד דאתא
 ואודי ליה לקבא ודא הוא כהן חון סטר אחרא דאיהו סטר שמאלא ודא אוהו רזא
 דאמרה רחל כד חמאת דמיותת דכתיב בן אוני. ובגד אוני ועקב ואמר בכומן ולא
 בן אוני סטר ימינא ולא שמאלא וכיון דההוא מלך וכהן אודו לקבא ואתברו קמיה
 כדון אסתלק קבא ביקריה על כלא עילא ותתא' ועד דאסתלק קבא ביקריה כד
 אודן אלן קמיה לא אתייהיב' אוריתא' לבתר דאתא יתרו ואודו ואמר עתה ידעתני
 כיו גדלו' מכל האלדים' כרוך וי' אשר הציל אתכם וגו' כדון אסתלק קבא
 ביקריה עילא ותתא' ולבתר יהב אוריתא בשלמו' דשלטנו על כלא' פתח ואמר וידך
 עמים אלדים יודוך עמים כלם' כדון קס ושכא ואודו למלכא קדושא' כיון דהיה
 אשתל' באוריתא והיה שעתא כדון רוח נפון אתער והיה בטש באיכו' נומין
 דכנורא וכנורא היה מנגן ואמר וכו' ומה היה קאמר' תא חו' בשעתא דקבא
 אתער לבני כל איכו' רתיבין למיהב לון טרפא כמה דאוקימנא דכתיב ותקם בעוד
 לילה ותתן טרף לביתה וחק לכערותיה כדון כלהו בחדו' פתחי ואמרי אלדים
 יתכנו ויברכנו יאר פנו אתפוסלם' כד רוח נפון אתער וכמית לעלמא כשיב ואמר
 לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך' כנור בשעתא דאיהו מנגנא ביה כההוא
 רזא פתח ואמר וידך עמים אלדים יודוך עמים כלם' דוד כד היה קס ואתער
 עליה רוח קדשא פתח ואמר ארץ נחבה ויולה יברכנו אלדים אלדינו וברכנו אלדים
 וייראו אותי כל אפסי ארץ' כיון לאמנא שיבו דקבא מעילא לתתא' לבתר אתא
 דוד ברזא קדשא וסדר לון כדא אסתכל בכלא האי קרא דכנורא כיון דשלמו
 דיקרא דקבא עילא ותתא' בשעתא דשאר עמין אחרנין אתיין ואודאן ליה כיון
 דאיכו' אודן ליה כדון אשתלים יקרא דקבא עילא ותתא' בשעתא דאתא משה
 לפרעה

לפרעה ואמר ליה ואלה העברים נקרה עלינו וגו' פתח איהו ואמר לא ידעת את
 יי' וכעא קבה דיתייקר שויה בארעא כמה דאיהו וקירא לעלא כיון דאלקין ליה
 ולעמיה אתא ואודו ליה לקבה דכתו' וי' הכריק איהו דהוה מלכא קרושכום דכל עלמ'
 כיון דאיהו אודו כל שאר מלכין אודון דכתוב אז נכהלו אלופי אדום אתא יתרו
 כומרא עלאה ורברכא רב ממנא דכל ממנא דכל טעון אחריו ואודו ליה לקבה
 ואמר עתה ידעתי כי גדול יי' מכל האלדים כדין אסתלק קבה ביק-יה עילא ותתא
 ולכתר יהב אוריתא בשלמו דשלטנו על כלא ארס לרבי אלעזר כריה ע"ד כתיב
 ודוד עמוס אלדים ודוד עמוס כלס אתא ר' אלעזר וכסיק ידווי בכה רבי אבא
 ואמר כרחם אב על בני' מאן ירחם על רבו אלעזר לא שלמא מלנו בר רחמו דמר
 זכאה חלקיה דזכיכ' למשמע מלין אלין קמיה דלא ככסיף בהו לעלמא דאית' אמר
 רבי אבא האי כהן און לא כתיב ביתרו כהן מדון כתיב אל' כלא איהו מד' בקדמית'
 חמוי דיוסף כהן און אק' ולכתר חמוי דמשה כהן מדון' וכלא רזא חדא דהא אלין
 תרין משה ויוסף בדרבא דרזא חדא קיימיין ומה דאתמר כהן מדון רזא דא אשת
 מדוכים' משה ויוסף ברזא חדא קיימיין רזא דא ונתרין כחדא ארו' ידווי על רישיה ר'
 אבא וככ' אמר כהירו דאוריתא סלקא השתא עד דום רקיעא דכרסנייא עלא לכתר
 מאן וכהיר כהירו דאוריתא ווי לעלמא דיסתאר ותס' מוכד' אבל מלין דמר יתכהירו
 בעלמא עד דוותי מלכא משווא וכדון כתיב כי מלאה הארץ דעה את יי' וגו'

וישמע

יתרו כהן וגו' רבי חייא אמר האי קרא אית לאסתכלא ביה
 בקדמיתא כתיב את כל אשר עשה אלדים למשה ולכתר כתיב
 כי הוציא יי' אלא רזא דא את כל אשר עשה אלדים שמה דא דאגין על משה ועל
 ישראל ולא אתעדו מכוהו בגלותא ולכתר שמה עלאה אפיק לון ממזרים' דהא
 שמה קדישא דאפיק לון ברזא דיוכלא הוה' דא את כל אשר עשה אלדים למשה
 בד אתרמי לכהרא נפויב ליה מחרבא דפרעה' ולגראל עמו דכתיב וישמע לדים
 את נאפתם' וכתיב וכאשר יענו אותם כן ירבה וכן יפרץ'

וישמע

יתרו כהן מדון' רבי יוסי פתח פדות שלח לעמו נזח לעולם
 בריתו קדוש ונורא שמו' מאי טבא בכל שאר קראי דכבלהו
 תרין תיבין מאלפא ביתא ובהאי קרא ובקרא אמרא דאכתריה תלת תלת' אלא
 בנין לא שלמא שית סטרין בהאי אלפא ביתא' האי לקבל תלת פורקנין דישראל
 בר פורקנא קדמאה קרא אמרא לקבל תורה כבויא וכתובים וכלא תליא בהאי
 חכמה פרות שלח לעמו כד פרוק קבה לישראל מגלותא דמזרים ועבד לון כסין
 ובבורן' נזח לעולם בריתו' כד אתא יתרו וקביל ליה קדשא בריך הוה וקריב
 ליה לפולחניה' ומתמן אתקריבו כל אינון גיורין תמות גדפוי דשכיכתא מתמן
 ולסלאה קדוש ונורא שמו דהא כדין אתקדש שמי' דקבה דהא מסט' אמרא אתקדש
 שמה קדישא כד אתכר ואתכפיהו סט' אמרא כמ' דהוה ביתרו
 יתרו וגו' וכי יתרו שמע וכל עלמא לא שמעו והא כתיב שמע
 עמי ורגוון' לא כל עלמא שמעו ולא אתכרו והאי שמעו אתכר
 ואתכפיהו

וישמע

ואתכפוא מקמיה קב"ה ואתקרב לדמלתיה רבו אבא אמ' בכמה אתר תנוכן דקב"ה
 כל מה דעבד לעילא ותתא כלא איהו קשוט ועובדא דקשוט וליית לך מלה בעלמא
 דבעי בר כס לדמיוא מניה ולא כהב' ביה קלכא דהא כלהו עובדא דקשוט איהו וכלא
 אצטריך בעלמא דהא זמא מדא היה רבי אלעזר בארשא והיה אזיל עמיה רבי
 מזקיה חמו מד חיוא קה רבי מזקיה למקטליה אל'ר לעזר שביק ליה לא תקטלני
 אל'ר והא מלה בישא איהו דקטיל בני כשא' אמר ליה מזקיה והא כתיב אס ישוד הכמש
 בלא לחם לא כשיך חיוא לבר כס עד דלחשין ליה מלעילא ואמרו ליה זול קטול ליה
 לפלניא ולזמנין כמה דעביד האי הכי כמו שזיב לבר כס ממלון אחרנין ועל ידו
 ארמיש קב"ה כוסא לכבי כשא' וכלא בידא דקב"ה תלו וכלא איהו עובדו ידו ואצטריך
 עלמא בהו ואילו דאצטריך לון עלמא לא עבד לון קב"ה ועל דא לא בעי בר כס
 לאכהב' בהו קלכא במלו דעלמא כמלנו וכעובדו דקב"ה עאכ"ו : פתח ואמר וירא
 אלדים את כל אשר עשה והנה טוב מאד וירא אלדים דא אלדים חיים וירא
 דאסתכל לאכהרא לון ולאשגח' לון את כל אשר עשה כל בכללא מדא עילא ותתא
 והנה טוב דא סטרא דיומיא מאד דא סטרא דשמאלא והא אוקמיה טוב דא
 מלאך חיים מאד דא מלאך המות וכלא רזא מדא רזא הוא לאטון דמסתכלי
 ברזא דמחמתא וירא אלדים את כל אשר עשה בכל עובדא דבראשית כתיב
 וירא אלדים כי טוב והכא וירא אלדים את כל אשר עשה אלדים לתתא שליט על
 תתאי אלדים לעילא שליט על עלאי לא כלא אלדים חיים דאכהיר ואדלית
 כל איכון בוסינן עלאינן ותתאינן ומתמן כפקין כל איכון כהורין לאכהרא

תוספתא

בטמירי דטמירין אתרשים רשימו חד דלא אתחוו ולא אתגליא ההוא רשימו רשים ולא רשים
 שארי דסכלתכו ושקמין דעייבין לא יכלין למיקם ביה אישו קיימא דכלא ההוא רשימו אישו
 צביר דלא אתחוו ולא אתגליא קיימא ברעיתא לקיימא כלא לכטלא סה דכטלא מעס דלית ביה
 רשימו ולא רעיתא דלא אתסוק ההוא רשימו בעיא לאחשיא גרמיה ועבד ליה לנרמיה לאתטמרא
 ביה חד היכלא ההוא היכלא אפיק ליה מרמיה ומתח ליה בעתתו רב וסגיא לכל סטרין אוקיר
 ליה בלבושי יקר פתח ליה מאינן תרעין לבגו בגו אתטמרא ואתגביו ההוא רשימו כיון דאתגביו
 ביה ועאל בגויה אתגליא כסורא מההוא כהירו ככע' כסורין וכיגבין כפקין מאיכוך תרעין וכסורין
 כלא ההוא היכלא אתחשיא בשית ירוען איכוך שית ירוען איכוך מאש לבגו בגו איכוך ירוען קיימא
 חד מרקא בההוא ירועה אתחשיא ההוא היכלא מניה אשגח ומיה לכלא האי היכלא אישו
 פקיא בעייבין דלא כיים איהו אשגח תדיר לאכהרא לתתא וגו כהירו דההוא רשימו ההוא
 בכלתגו כמאתא עשירתא בעו דבעיתין הו וטמיר גביו ולא אתגליא קיימא ולא קיימא בדרך הוא
 עשירי דטמירי בריך הוא לעלה ולעלמי עד אמן

תא

חוויתרו הוא ריהב עיפא למזה על תקוכא דדיכוך הכי אצטריך ורזא
 דא אזדי ליה לקב"ה וסדר קמיה תקוכא דדיכוך לאחזיה מה דכתיב כי
 המשפט לאלדים הוא ולא לסטרא אחרא ודיכוך לישראל ולא לאחרא דכתיב מקינו
 ומשפטיו לישראל ותא חזי לא ופהיג בר כס קלכא באחרא ומלה דהדיוטא מלה
 איהו

איהו דהא במשה פתיב קשמע משה לקול חתנו וגו' וישמע יתרו וגו' פתח ואמר
על כן אודך בנוים ויולשמך אזמרה . דוד מלכא דאמר דא ברוח קדש' כשעתא
דחמא דהא יקרא דקב' לא אסתליק בסליקו ולא אתיקרא בעלמא אלא מסטרא
דשאר עמין . ואוימתא הא קב' לא אתייק בעלמא אלא בניסובין דישר' הכי הוא
ודא דהא ישראל איכון הוויסורא דשרגא לאסרה . אבל כד שאר עמין אתאן ואודן
ליה כשעבודא דיקרא דקב' . כדן אתתקף יסודא דשרגא ואתתקף כל עובדו
במכורא חדא וסליט קב' בלמודו עילא ותתא כנונא דא כל עלמ' דחילו ואומתא
כפל עלויהו מקמי קב' . וכיון דאתא יתרו דאיהו כומרא עלאה דכלטעון אחרנין
כדן אתתקף וסליט יקרא דקב' על כלא . בגין דכל עלמ' כד שמעו שמעבדו תתיה
דקב' ועו וכלהו הו מסתכלן ביתרו דאיהו חכים ורב ממנא דכל טעון דעלמא .
כיון דחמו דאיהו אתא ופלח גיה לקב' ואמר עתה ידעתו כי גדולו' מכל האלרים
כדן כלהו אתרחקו מפולחמיהו ודעו דלית בהן ממשו כדן אתייקר יקרא דשאר
קדישא דקב' ככל סטרין ועל דא אתרשי' פשתא דא באוריתא ושירותא דפרשת'
הוא ביה . יתרו חד מחכימין דפרעה הוא . תלת מחימין הוו ליה לפרעה חד יתרו
ומד אויב ומד כלעס . חד יתרו דלא הוא פולחנא וממנא ושמשא וכככא דסליט על
פולחני דלא הוא ידע פולחנא דאתחזו ליה וההוא שמושא דליה . כלעס הוא מדשא
בכל מינוי פרשין בין בעובדא בין במלה . אויב הוא דחיל דחילו ובההוא דחילו הוא
עקרא דליה . בגין דמלה דלעילא בין דקדושה בין דסטרא אחרא לא ויכל בר כש
לאמשכא רופא דלעילא לתתא ולמקרב גביה או לא בדחילו ויכוין לכיה ורעותיה
בדחילו ותבירודלכא וכדן ימשך לתתא רוחא דלעילא ורעותא דאנטריך . זאי לא
וסוי לכיה ורעותיה בדחילו לההוא סטרא לא ויכל לאסדבקא ביה רעותיה בר להכי
עופסי דקייקין ולא ככלהו בגין דאית ככלהו שלטנין דאנטריך לגבייהו רעות' דלא
ודחילו . כש איכון מלין עלאין דאנטריך דחילו ואומתא ורעותא . יתרו אנטריך
פולחניה דההוא סטרא בין בזמנא דאנטריך ליה לבר כש בין בזמנא דלא אנטריך
ליה בגין דההוא סטרא יהא דכין לגביה כשעת' דאנטרי' ליה . כלעס באיכון פרשין
כמה דאתמר . אויב כסניאו דההוא דחילו דוליה אהדר במצרים למדחל מקמי
קב' כד חמא איכון בגורן וכסין דעבד קב' במצרים . יתרו לא אהדר ככל דא עד
דנפקו ישראל ממצרים וכל איכון קשרין וטפסי דקשירו מצראי לא הוו כלום וכפני .
ולכתר דטבע לון בימא כדן תב ואהדר לפולחנא דקב' . כלעס לא תב ולא אהדר
דטכופא (סא דטפא) . דסטרא אחרא הוא מתדבק ביה ועם כל דא אסתכלותא
דמרחיק הוא מסתכל כגו ההוא טכופא (סא טפא) ואתדבקותא דסטרא אחרא .
דהא בסטרא אחרא אית כהירו דקין חד דכהיר שמרמיס כדא וננה לו סביב וכדא
אסתכלותא זט' סוה מסתכל מרחיק . וכד ככלהו מלין סוה מסתכל מלה זעור
מההוא כהירו ככתר כותלא הוא אמר ולא ידע מאי קאמר' . זהוה מסתכל כההוא
כהירו דסתימודעוכא ואתנגל לעינא ואחזו בר כש כהורא סתימא ולא חזי . ורוא
דא שתום העין ואוקמיה שתום שתום וכלא חד . דהא לית סטרא אחרא דלית טוה

כהירו

פהירו דיקין זעיר מסטרא דקדושא בנוכח דרוב חלמין גבסניאות תבנא אית חד
 גרעיכא דחטין בר לין תפשי דיקין חטופין דכלהו מסאבי יתרו וכללא הוה דלעס
 וודעי זכאה חולקיה דמשה דאיהו לעילא בכל קדושין עלאין ואסתכל במה דלא
 אתויהב רשו לכר נס אמרא בעלמא לאסתכלא : וכמה דלעס הוה חמי נהירו זעיר
 דיקין כמכתר כותלא מגו ההוא סטרא אמרא : אוף הכי משה מגו נהירו עלאה רב
 וסגו הוה חמי לתתא כמכתר כותלא חד מסוכא דיקין דאתחזו ליה ולאן בכל זמנא
 כמה דכלעס לא הוה מסתכל ההוא נהירו בכל זמנא : זכאה חולקיה דמשה כבואה
 מהימנא מה כתיב ביה וירא מלאך יי' אליו בלכת אש מתוך הסכה הסכה ודאי הוה
 בגו ההוא קדושה ואתדבק ביה דכלא אתדבק דא כדא טהור וטמא : לית טהור
 אלא מגו טמא : ורזא דא מי יתן טהור מטמא : קליפה ומוח' דא כדא סלקא : ודא
 קליפה לא אתעדו ולא אתבר עד זמנא דיקומון מתין מעפרא כדון יתבר קליפה
 ונהירו ונהיר בעלמא בלא סתמו מגו מוחא : זכאין איכון דיקינא בעלמא דין
 ובעלמא דאתי :

ואת

פני כביה אמר ר' חייא וכי כביה ולא ככו של משה : אלא בגין דאיהו
 אשתדלת אכתרוהו בלא בעלה קרא לון אוריתא כביה ולא ככו אר'
 וסוי אעב דכנו דמשה הוה מלה דקשט כביה ודאי רבי אלעזר אמר הא משה הוה
 מזדונג באתר אמרא קדושא עלאה ולאן יקרא דיליה למקרו לון ככו : השתא אעב
 דכנו הוה בגין יקרא דההוא אתר דאזדונג ביה קרא לון כביה סבא : לבתר קרא לון
 ככו : מט בגין דההוא שעתא דמטו הוה משה ממלל בשכינתא : לבתר דאתפרש
 וכפך לבכו חמוי כדון כתיב ויבא יתרו חתן משה וככו ואשתו אל משה :

ויבא

יתרו חתן משה וככו ואשתו וגו' ר' שמעון אמר אלעזר אלעזר
 אכא חמוכא בפרשתא דא דאת שארו מלה כדקא יאות וסוימא לאו
 סכו : ודאי בגין יקרא דשכינתא אזדונגותא עלאה דאזדונג ביה במשה כתיב כביה
 ואי תימא נהא כתיב ויבא יתרו חתן משה וככו ואשתו א משה כלא איהו כללא מרא :
 וככו ככו דיתרו דהא לבתר דאתא משה לבביה הוה ליה ככו וסוי הוא ביעקב דכוון
 דאתא לבביה דלכנושוי דווריה ביה הוה ליה ככו : אוף הכא משה דכוון דשני דוורי
 בותרו הוה ליה ליתרו ככו וכל ביתיה אייתי עמיה למיעל לון תחות גדי דשכינתא
 ויתרו אמר למשה אכי חתך יתרו בא אליך ואשתך ושני כביה עמה ושני כביה כתיב
 ולא כתיב ושני ככו : ככו ליתרו דכתיב וככו חתן משה עלומפר התמרים וככו
 שכן במש' ויבא יתרו חתן משה : פתח ואמ' והלכו עמי רבי ואמרו לפו וכעלה א הר' יי'
 וגו' האי קרא אוקמוהו בכמה אתר : אבל זמבין שאר עמין למקד ולכתתא רבליהו
 למיעל תחות גדי דשכינתא : לבו וכעלה כל טעון דעלמ' אית לון ורודס וקס' מאן
 דאתדבק ביה אית ביה עליה : אל הר' יי' דא אברהם דכתיב אשיראמר הוה בהר
 ו' יראה : דהא אברהם קרא ליה הר מה הר הפקרא לכל מאן דכעי בעלמא אוף
 אתר דא קדושא הפקירא לקכלא לכל מאן דכעי בעלמא : אל בית דא ועקב דקרא
 להאי אתר בית דכתיב אין זה כי אם בית אלדוס : דא הר וכתיב אעב דכלא חד דרנא
 סליקו

סליקו לרא מן דא הר לשאר עמין כד אתאן לאעלא תחות גדפון . כית לוסרש למהו עמיהו כאתתא בעעלה כדוורא חד כדוורא ורכועא עלייהו כאימא על כנין . תא חזי מה כתיב הכא בותרו ויכא יתרו חתן משה וככוו וחסתו אל משה כיון דכתיב אל משה אמאי כתיב אל המדבר . אלא עקרא דכלא למה דהוה אתי אל המדבר . ומאן אוהו הר האלדים דדא אוהו אתר לבגורו לאתבניא ועל דא כתיב אל משה א המדב' למשה לבניא לון ולעלא לון אל המדבר הוה אתיון דאיהו הר השד' למעבד כפסיוהו וכנין כך קיימא הוה אתר ברוא דהא כל מאן דאתי זכי בה . ואקריגר נדק והא אוקימ' גר אב' דאתדבק באתר דא עלאה קדישא . כיון דשנך עמיה ואכתונו ואתדבק בכרותו גר נדק אקרי כמאן דשוני מדוריה באתר דלא ידע מקדמת דנא :

רזי דרזין

ואתה תחזה מכל העם . זה ספר תולדות אדם . דא ספר מאיכון ספרין סתימין ועמיקין . אמר ר' שמעון ארומית ודי בגלו למאן דכרא עמ' דאעב' דכאי קרא גלג קדמאי סתימין עלאין אית לאסתכלא ולעיינא ברזין דספרא קדמאה מתמן אתמטכא ספרא גכיוא דשלמא מלכא . זה דתלייא ביה כלל . זה אינכא דמיי זה ולא אחרא דגלי . מאי זה כמה דאת אמר המדש הזה לכם ראש מדשים זה כיון ולא אחרא . זה ספר לאשגמא וגלגלא תולדות אדם אינכא דגלי תולדות אדם ועבד איבין לאפקא לעלמא . זה ספר למכדע חכמתא סתימא ועמיקא דאתמסר לאדם קדמאה בדיוקנא דבני נשא חכמתא דא אתמסר לשלמא מלכא וירית לה וכתב בסעריה . אוליפכא דמשה אתקשי בדא עד דאתת שכינתא ואוליפת ליה . והיא חמאת ובירת לכל איכון גוברין דאתסוון בערנופא ויתמן אוליף משה חכמת' דא ועיל בגויה הסד' ואתה תחזה מכל העם ההוא דכתי' ביה ואתה הוא ושמו יתך לא יתמו . ואתה מחיה את כלם ואתה יו' ענן בעדי . ואתה תחזה ותסתבל בהא אכת' ולא אחרא למכדע ולסתכלא בשעת' רבוא בשית סערין אית לאסתכלא בדיוקנין דבני נשא ולמכדע חכמתא על ברויים . ואלין איכון . בשערא . בעינין . בחומטא . בשפון

באפינ

רבי ונחמך יוסי הוה יתכו יומא

חד ולעאן באורית' בעכריא אעבר ר' שמעון אמר לון במאי עסקיתו . אמרו ליה בהאי קרא דאוליפכא מניה דמר . אמר לון מאי אוהו . אמרו ליה האי דכתיב זה ספר תולדות אדם ביום ברוא אלדים אדם בדמות אלדים ברא איתו והא אתמר דאחמו קב' לאדם הראשון כל איכון דרין דהוה ומיכין למיתו לעלמא וכל איכון פרבסין וכל איכון חכימין דהוה זמיון בכל דרא ודרא ורוא אוליפכא זה ספר . אית ספר ואית ספר . ספר לעילא ספר לתתא . ספר לתתא אקרי ספר הזכרון ספר דההוא זכרון ודא חד נדיק ואק' זה . וכנין דלא לאפרש' לון דאיכון תדיר כמדא יסודא חדא דכתיב זה ספר תרין דרזין דאיכון חד כללא דכר וכוקכא ודא אוהו כללא מדא דכל איכון כשמתין ורומין דפרחין בכני נשא כללא דכל תולדות איכון תולדות אדם ודאי . דהא מההוא נדיק דקאמ' פריחין איכון כשמתין בתואובתא מדא ודא אוהו סקין דבכתא דאסקי ההוא כהר דנפיק מעדן דכתיב וכסה ויכא מעדן להסקות את הגן . ודא אוהו רוא דאדם דכתיב תולדות אדם . לכתר ברוא אלדים אדם דא אדם ד לתתא דהא תרין אדם כתיבו כהאי

קרא

ישמע יתרו

קרא חר רזף דלענלא וחד רזף דלתתא
 אדם דאיהו רזף דלענלא איהו בגניזו
 דגניז קרא כדכר ונוקבא כרזא מדא
 דכתיב זה ספר דא כללא דכר ונוקבא
 כמדא כיון דעברו תולדו כמדא קרא
 לון אדם דכתיב תולדות אדם לכתר
 דאתגלויא מלתא מגו סתימו עלאה
 קדמאה דקרא כרא אד לתתא דכתיב
 ביום ברא אלדים אדם בדמות אלדים
 ברא אותנו בדמות דא איהו כהאי מיוז
 דאתמוז דיוקטין ביה ואיזון דיוקטין
 לא קיימין כההוא מיוז כדיוקבא ב
 בקומא אלא מתעברן מניה הוף
 הכי בדמות אלדים דא בדמות לדים
 דיוקבא דשיטין דכר ונוקבא כרזא
 דאמור וקדם אמור כרזא דשמור
 וקדם כרזא דזכור ובאלין תליון כל
 פקודי אורית סית מאה ותלוסר פקודי
 אוריתא כללא דכלא ותכינן אמור
 לעובדא דכראסית וקדם לעובדא ד
 דמרבכה וכלא דא כדא תלויא בדמות
 לדים כההוא דיוקבא ממש והא אוקי
 ליה מר תגזה ספר תולדות אדם
 לדיוקטין כרזי דדיוקטין דכר נט
 לאשתמודעא באיזון תולדו דכר נט
 דיוקבא דרוזן דכר נט כשערא כמנחא
 בעייזון כאכפין כשפון וכשרטוטי ידון
 וכאודנין כאלין טכע בני נשא א
 אשתמודען בשערא האו מאן
 דשעריה קמיטוסליק לענלא על רושיה
 מאריה דרגיזו לכייה קמיט כטופס לאו
 כשראן עבדו כשותפו יתרחק מניה
 שערא שעיע ותיר ותלו לתתא טכ
 איהו לשותפו ורווחא אשתכח ביה
 ואיהו כלמודי לאו הכי מריה דרוזן
 איהו באיזון רזן עלאין כרוזן לא
 קיימא

כאטין בדין באיזון שרטוטין דידין ונשית
 סטרין אלין כתיב ואתה תמוס ואתה תמוס
 כשערא כקטיטין דמנחא באיזון דעל עייזין
 מכל העם בעייזין דרוקין וכעיא וכקטיטין
 דתמות עיכא אכשומיל דבהו מילא ליקום
 בהיכלין דמלכא כההו דאטין באטין כקטיטו
 דאטין כרטיטו דבהו דיוקבא טכאי כנע
 בדין כשרטוטי ידון רטיטין דבהו וכלהו סית
 סטרין רטיטין ככא דאתמורו למשה לאסתכלא
 ולמנדע כמעתא סתימא וכמעתא דא ירתן
 זכאי קשוט כדקא יאות וכאה מולקטין כתיב
 עור וכשר תלטיטיו וכי כנווכא דא ענד קנע
 לעילא דרגין על דרגין אלין על אלין סתימין
 גוסטימין אלין איזון ערקין וגדין ולין איזון
 גרמין וקיימין בקיימא דגרמין דכר נט ואלין
 אקרין כשר דרגין ושלטנותא דקן כל כשר וכל
 איזון דאתהסון עבשר דריוחין דקרביני ואמרכין
 דשלטין כנשר ועילא עכלסו עור מנכא
 דאתפשות דרקיעא ואיהו עור דמשכ דקפי
 על כלא כנווכ דעבר קנע כככיס ומולו כמשכ
 דרקיעא ולאסתכלא בהו הכי ענד קנע ככני
 כשא רטיטין וקטיטין באיזון כככיס ומולות
 למנדע ולאסתכלא בהו כמעת סגיא ולאכסגא
 בהו גופא כמה דמתמלטי כעשכא דרקיעא חון
 דככניא ומולי לפוס עובדין דעלמא הכי
 מתמלפין חון דרטימין וקטיטין כמשכ דכר נט
 לפוס עובדי מומן לומן ועלין אלין לא אתמורו
 אלא לוכאי קשוט למנדע ולאנפא כמעתא
 סגיא זה ספר תולדות אדם מומן לומן לפוס
 עובדי הכי אטיגידו ואתרטיטו ואתמלפי
 בים דסא כומכא רוח קדשא שריא בגויה
 הכי עביד תולדות ואחוי רטיטין יהוא רוח
 לכר וכומכא דמתעברא ווו מניס רוח קדשא
 ואתיא רוח עסאכא יהוא רוח עסאכא הוא
 מכשכשא בגויה ואחוי לכר חון ורטיטין ויעיאן
 דאשתמודען בים בקטיטין כמשכ לכר ואצ
 דשערא

קו' מה' בהו' עובדיו כשראן ולא כשראן
 ואותלו לתתא ולא שעוע לביה לא דחיל
 מאריה דזדוכא' כסוף אוהו בעובדיו
 דכשרן ויהא קמיה ולא עבד' וכד אוהו
 סוב אהדר למכוו דחיל ויהא עובדיו
 והכו מלי במלו דעלמ' אבל במלו דשמיא
 וכלה מאן דוקרב ביה' לא ותגלון ליה
 רזין עילאין אבל רזין זעירין טב אוהו
 לכטרא לון' ממלה ז' צורא עבד רב
 ומלוי אשתמשו ורזא דא' ז' באיכונ
 אתוון דשועורא דמר' שערא אוכמא
 יתיר נהיב אנלח בכל עובדיו במלו
 דעלמא ובסמורא וכדדמו לון' ותרן
 אוהו דא אנלח למודו' מאן דמתמכר
 בהדיה לא אנלח ליומין סביאין אלא
 אנלח מוד' ויהיה אנלחות פרחא מניה
 ורזא דא דאיהו בכללח דאת' ז' שערא
 אוכמא דלא נהיב לזמין אנלח לזמין
 לא אנלח דא אוהו לשותפו ולא ש' דלא
 בהדיה טב לזמן קרוב ולא לזמן רחיק
 דהא לזמן רחיק יתשוב מתשכין ובגין
 דלא יתפרטן מניה הו' טב לזמן קרוב
 דא וכלח באוריתא או ישתדל אבתרה'
 וינלמן ביה אחרכון' לית ליה רזא לזמן
 רחיק' דחיק לבא אוהו' יתמו בסכאנו'
 לא וכלון ליה שכאנו' ואוהו דחיק לבא
 ואוהו כרזא דאת' דלא קוימא בכללח
 דאת' ז' אלא' ו' בלמודו כרזא דאתוון
 דקייקין' שערא דמרוט ינלח בעובדיו
 ורמא' אוהו כפון בכותיה אתמוז דחיל
 חטאה לכר לאו הכי לנו דא עד לא סוב
 או שעריה מרוט' לבתר דסוב אתהפך
 חכמה דהוה בקדמותא הן לטכין
 לכוס והכי מלי שערא דמרוט בין עוכו
 עב' מוחא באתר דאכח תפלין' ואי
 באתר אחרא דריס' לאו הכי ולאן אוהו

רמאס

דשערא ומנחא ומוטא ועייכין וכל איכונ
 סימין קיימין על קיומיהו' ורס' פתן את דא
 דמתחלפא תדיר כסא חכמתא באת' ויין מלח
 דקיימא בשערא וסומיך ויין' ומאכ' קרבא
 דשטטון בשערא ודא סוא כורא דאלדיה עליה'
 שערא דקייא' לאשתמודעא ותגליא דא קיימ' באת'
 ז' ואתמכר ניש את' ז' דא עאל ואפיק' ס' או
 שערא דא תלויא וואכס' ובמחא תלתא שרטוטין
 מכטרא דיומכא' ותרין שטאלא' ולא מתמכרן לין
 כאלין כמטר ימכא אית תלתא רשימין דקייקין
 דעברין עלייהו' ואיכונ שבילין למעבר על איכונ
 שרטוטין אחרין ובמטר שטאלא חמש ומד מניס
 וש' בארכיס' דא קיימא בגו' את' ז' ואת' ז' כדין
 תשכח קריבין תקיפין דעל מורי עיניו דמתמכרן
 דא כדא דא אוהו בר כס מאריה דרנווא' ולא
 ככהילו וכיימא דיליה בעבוכא חשיב כדרימס
 דאיהו חכיס' ולא הכי' ז' וקיף רישא לאסתכלא
 תדיר' מאריס מנותא לכר' בכיתיה לאו הכי'
 אוריתא לא חשיב לאסתכלא נה' מלין דכני כשא
 חשיבין עליה כמטול ואתיב מלין תקיפין עלייהו
 ואי עתפרטן קריב' דא מן דא מטו ולא מטו כדין
 תשכח למטרא דיומכא' תרין שרטוטין רבכין
 ומד זעיר' ותרין רשימין זעירין דעאלין וכיימא
 לפתיא ולמטר שטאלא תרין חד רבנא ומד
 זעירא ומד רשימו זעיר דעאל כמד ולא עטוי
 לתנייב' דא אוהו מארו' דרנווא' לפוס שעת' אפתלי
 רנוא ולפוס שעתא שכך' רנוגיס ועארי קטמא
 בכיתיה ולאן ברוח כיימא' ומכא מדא בעלמא
 אטיב תוקטין לכני כשא ואסתכל לפתא' מנחיס
 קמיט כרנוגיס ודמי ככלכא ועיר שכך' ואתיב
 רכיכין' דא אוהו בר כס דנומא דיליס ורעותא
 דיליס לאסתכלא במורתא ועמדה כלו וסלך
 וכאשתדלותיה מלין למעובא דסא אפתלף
 את' ז' באת' ס' ואי עתפרטן קריבין דא מן דא
 ושערין אחרין עיילין בין דא לדא זעירין' דא
 כטיר דכנו כגי' תדיר' טב אוהו בכיתיה ומדי

ועצב

ועניב בבני נשא ו דא קיימא בין ז' ובין ס' .
 טעור ממזכים לא בעי לאבנלי ולאבנלי בעבדונו
 קענן איהו ושעריה גביל דא עם דא ותלויח לא
 משיב גרמיה למלכש כדקא יאות' מה דלביש לא
 ארקן ביש' מנחיה רבנא תלת שרטוטין
 בימאסא וארבע בשמאלא תרין רשומין עיילין
 ביכוייהו דא כד מילי פשיט משכא דמנח' ואיכונ
 שרטוטין לא ארקחון כל כך' כפיך רישא אויל
 גמכא אביה שמאלא ושמאלא מכיה ומכא' עניב
 תדיר' אביכא איהו' מאריה דלימכא בושא' משיב
 גרמיה מכיס בכל עובדו מאריה דבנו בכל
 איכונ דמשתדלן באורייתא' בדוועא שמאלא
 אית ליה רשימא אוכמל' ד שערין ועירין וסה ותרין
 רבדבין דתליין ביה מוסקין' שערש שעיב
 ותלי ואיהו לאו מוסק ולא אוכ' מנחא דיליה לא
 רב ולא זעיר' דא קיימא בין אית ס' ובין אית ז'
 כלילא באת ז' חד שרטוטא רב במנחיה דאולא
 בפטיא מסטרא דא למטרא דא' תרין שרטוטין
 אחרין אבל לא רשומין ככ' דהא לא קיימין
 מסטרא דא למטרא דא כהאי ארבע קיימין
 ועירין קיימין בין תרין קרובין על רישא דמוטא
 לעילא דא איהו מאריה דחדוה חבי' פקיה ונתרן
 בממוניה בכל מה דאשתדל למדעב איהו חבי'
 לבוס שעת' רנו ולפ' שעתא כח רוביה לא טעור
 דבנו לעליין' לומכא טב' ולומכא לאו הכי ככ'
 קאי' במתקלא' כד תב למארי' מארי' אחר' בידיה
 וכליק ליקר בניא' בלא כריכין ליה אית ס' אולא
 גדידיה תדיר ויתר מאת ז' כל איכונ דיעטון
 עליה עיטא ביש' לא מבלומין' וילא ארקין' הסוא
 גיעטא ולא וכלין לאבשא ליה' איתמורמא' ולא
 הכי סוא' אית ז' ואת ז' מניחין עליה ונכ' סליק
 ונחז' כד תב למארי' אית ס' ננח ואתעבי' רשעיה'
 בכלא' רחמן איהו וככי כד איתמלי רחמן' חד'
 רשומא אית ליה בדוועא גמכא וקיימא בפרנא'
 וליתליה שערין כלל' ואז שערש קיימא ולא
 תלי תמוה אורכין ואיהו קיימ' לילא מאדובין

מאריה לא מאריה דלימכא בושא בלחוסו
 בלא ארמות קלא' לומכין דחיל חטאה
 איהו לומכין לא' ודא איהו ברזא דאת ז'
 כד כליל את ז' עד הכא רוזן דשערא
 למרי מדין דידעו אחריו ורוזן דאוריתא
 לאשתמודעא טמורו דבכי כשא דאיכונ
 בכלס דלי' סתם ד' איתפשט לממה ארקין'
 ברזא דמצחא' באת כ' דאיהו שלימי
 דאת ז' לומכין איתכלולת באת ז' ולומכין
 איהו בלחוסיה' מנחא דאיהו דקיק ומד
 בלא עבולא דא הוא בר כס' דלא מתיישב'
 בדעתיה' משיב דאיהו מכיס ולא ודע'
 איתכיל ברוחיה' חייך (לא בשדך) בלושכיה
 כחויא' קמוטין דמנחיה רבדבין ולא
 איכונ כוונא' בשעתא דמליל איתעבדו
 איכונ קמוטין במנחיה ולא כוונא'
 רשומין אחרין די במנחיה כלבו כוונא'
 דא בעי דלא לאודוונא ליה אלא זמנא
 זעירא ולא זמנא סבי' כל מה דעבד ומשכ
 איהו לתועלתיה ולא חווס לתועלתא
 דאחרין' לאו איהו מארי' דרוזן כלל'
 דא איהו הולך רכיל מגלה סוד ולא משיב
 מלנו כלל' דא איהו ברזא דאת כ' דכלילא
 באת ז' ולא איקריו כאמן רוח בקיימא'
 מנחא דקיק' עבולא דא איהו בר כס'
 סכימה במה דאסתכל' לומכין איתכיל
 ברוחיה' רחמו דיליה בדחיה' רחמן
 איהו על כלא' אסתכל במלן כגויאין' אי
 ושדל באוריתא ליהו מכיס ויתר' תלת
 קמוטין רבדבין במנחיה בשעתא דאיהו
 מליל' תלת קמוטין קרוב לעיכא חד'
 ותלת קמוטין על עיכא אחרת' בכי
 בשעת דארגיז דא איהו טב ויתר מוכמה
 דאתחזי' ארמו בתר כתבו כל מלן
 דעלמא בין בעבדו בין במלן אחרין
 ולא חווס' אכלא באוריתא' כל בר כס'
 דישתדל

דיומטדל בהדיה ותור ומלון אחרין
 דעלמא לזמין אחרדבך רעותיה בקדשא
 בריך הוא ולזמין לא . דיוכא לא חלמ
 אחרמא איהו מן דינא ורזא דא את כ'
 בלמודיו דלא אתכלילת באת ז' . ובגין
 דלא אתכלילת באת ז' אחרמא מן דינא
 ולא קאים ביה ורחימותא איהו סטרא
 דיליה . מנחא דאיהו בלא עגולא ואיהו
 רברכא . האי איהו בר כס דכל זמין
 כד קאים וכד אזיל כפיף רושיה . האי
 התפליג לתרין סטרין ואיבון סטרי ש
 שבעוכא . סטרא חדא איהו שבעוכא
 דאתחזי וכי בשא אחרין ידעין שבעוכיה
 דאשתמודעא קמי כלא ואיהו טפשא .
 במנחיה אית ד' קמיטין רברכין לזמין
 בשעת דמלול קמיט לון במנחיה ולזמין
 דאשתפט מנחיה במנחיה ולא אתחזון
 איבון קמיטין . אתחזון קמיטין אחרין
 רברכין בסטרא דעמי . חויד למנכא .
 פומיה רברכא לאו איהו בר כס לתועלתא
 סטר' אחרא איהו שבעוכא דאתכסו ביה
 ובנו כשא לא מתכלן ביה . ואיהו אתמכ'
 במה דאשתדל ואפילו באוריתא חבל לא
 לשמה לא בגין לאתנאה כפכו עמא וכלא
 בלמישו . ובגאות לבא לאחזאה דאיהו
 זכאה ולאז הכי . כל מלי לאז איבון לשמא
 דקבה לא בגין בני נשא וחטוב מחשבין
 ואכהוב גרמיה כמנהגא דלכר דיוסתכלון
 ביה . האי איהו ברזא דאת כ' די בכללא
 דאת ז' . מנחא דאיהו בעגולא רברכא
 פקומה איהו דברנו דכלא ביה ידע בכל
 מה דאשתדל אפילו בלא אומא דיוליף
 ליה . אנלח בכל מה דאשתדל . ובממוכ
 לזמין אנלח לזמין לא . ממלה זעורא
 אסתכל במלין סביאין ככון אקרו . לא
 חווש למלין דעלמא ואפי' דוכדע דיתכסיף

בהו

דא קייט בעלוליס מנחיס רבולא וכ' שרטוטין
 דיליה חמש תלת עברין מהטרא דא לסטרא דא
 ותרין לא עברין . מאריס קטמס איהו וכבימס
 יתיר . כל עובדיו בבטילו אחריו טב ולא הכי
 שבה גרמיה במה דלא אית ביה דא קאים באת ז'
 למוד וסליק למרחיק באת ז' למוד מטי ולא מטי
 באת ס' לית ביה כלל . וותרן בעלוליס ולא יתיר
 אפילו גרמיה במה דלא אחריו ליה מאן דאשתתף
 בהדיה אכטריך לאתמרא מחטירו דיליה אנל'
 אנלח איהו בהדיה שער' דתלי ולא שפיע ושפיעים
 רב חמש שרטוטין ביה דמטון ולא מטון דא דלא
 עייבין דיליה בהיבין פקחין . דא כטף רישוס
 אחריו טב ווכא ולאז הכי' שבה גרמיה אי אשתדל
 באוריתא ככר כש רב' תקיף בינריס . כד מלי
 אקמיט חוטמיה ופשיט משכ דמנחיה כל עובדיו
 למיוו דבני נשא אנלח בממוכא' רמא איהו בכל
 עובדיו' מאריס דלישכא גיטא' ידעלאתמרא
 מכי כס בכלא' שבעוכ ביה ואתכסי במה דאיו
 עביד אפילו קטטין בלמישו אודכיו רברכין קיימין
 בקיימטייהו תמות שפרא דא קיימא באת ז' ואת ז'
 ובגין כך עובדיו למיוו הכי כשא בין כתפיו תליין
 תלת שערין בלא רשימ' כללימאן דאשתתף בהדיה
 לא אנלח ואיהו אנלח ברמאותא דיליה ואתחיו
 זכאה לאחרא והשיב דעבר לקבליה עובדיו
 קשוט שפרא קמיטא ותלי תמות אודכין אי איו
 רווק חד שרטוטא במנחיה ותלת קמיטין על
 רישא דחוטמיה בין קריבין דילי' מאריס דחדא
 איהו פקומא בכלא רמאה וותרן איהו עביד
 וותרנותא לאיבון דמקרבין בהדיה . דא קיימא
 באת ס' ואת ז' וכד סיב הוו מתמלפן אפיון את ז'
 ברישא ואת ס' בהדיה לאז איהו וותרן אלח
 בביתיה . אנלח בממוכיס' רמאה לא הוי אפדי
 גרמיה מהפוא אחרא' על קריבא שמלא אית חד
 רישוע ועיר דמח ליה בר כס ביומי עולמינו אפי'
 עיכא ימיכא' חמש קמיטין על רישא דחוטמיה
 בטתיה בין קריביו עיכוו שפרא קמיטא ועיר על

רישיה

ריסי קמיט ריעינין דא איזו באת' ו' בלמודו
 בלא סכלתנו' שנענא בלביה דהיל בעבודו' .
 חד שרטוטא על מצניה' ו' ארבע אחרין ועינין
 לית ביה מהימנותא' לא ישתתף בר כש ביה
 דלא יכלא חייבא ליהו למאריה בכל עובדו' חד
 תולדתא ועירא איתליה על ירכא שמשא' לואינין
 אסתמינולומינין אטיילידי' ואי ארבע שרטוטין על
 מצניה כל הכי אית ביה אכל לית ביה תולדתא' .
 ואי תלת רבירי' ותלת עירין שפירוש עשרא איזו
 ואיזו באמצעותא' עכ' דוא דשערא' מנשא
 מתפרשא בשערא ומנשא מתפרשא בעינין .
 עינא מתפרשא בשערא לד' סטרין . כנת עינא
 בנונין דענא בחוורו דענא באוכמו דענא כל
 אסתכלתא לאסתכלא בכל אינון סומנין דשית
 דקאמרן לית להו אלא מ'ג סנין ולעילא
 דאתפרשא רוח קדשא מרוח מסאבא' פר
 בשרטוטין בלמודו דשרטוטין בין ועירא ונין רב
 מתמלפי תדיר וכן בכלהו כתיב' ויבחר
 משה אשני' מול מבל ישראל וגו' דאילו על אינון
 סומנין אחרין ענא ולא אשכח' וכן סנו לכס
 אכשים חכמים וידועים לשבטובס' מאי ידועים
 דאשתמודעין באינון סומנין ואשכח בר כומס
 דלא אשכח' עינא ברוא דאת ר' איתא' דגבינון
 חוורין ושערא סומקא' אי גבינון דעכוני חוורין
 דא הוא בר כש דאצטריכוני בני כשא לאסתפרא
 מכיס' כל עלוי כרעאותא' פקוחא איהו' פטור
 דבנו' דא איזו באת ר' בלמודו ולא אתמר
 בהדיה את פ' את דא אולא ושארם עליה ולא
 אתישכא ביה עיכוני דדא שקיעין בהיל בעבודו
 וכן כל מאן דעכוני שקיעין אצטריך לאסתפרא
 מכיס בכל עובדו' רמא' איהו ובראיותיה וסיב
 טעמא למלוי' מנשא דליה רב ולא ענולא'
 תרין רשימין רבירין אוליין בעותיא דמצניה
 מסטר לסטר וארבע ועירין שערא דליה תליא
 קריר מוחא איזו ועל דא פקוחא הוי' אודוני
 ועירין' דרנעו ורעא רב' כקיד איהו כקודקין
 דרשומין

בהו לא חייש לון ולא שוי על לבו' רכיך
 לבא איהו' תרין קמיטין עלאין רבירין
 במצניה חד קמיטא על עינא חד וחד
 קמיטא על עינא אחרא' ואשתכחו תלת
 קמיטין רבירין במצניה באלין דעינין
 בר קמיטא תתאה דאיהו אשתפלג על
 עינין' דא חסוב מחשבני לבו ולא לכר'
 בנין דלא חסוב לככי כשא בעובדו ודחיל
 איהו לפום שעתא ולא יתיר' לפינסא
 אסתפוס' בעובדו דלכר מקמי בני כשא
 לאו אינון אלא לומינין כרביא ולומינין
 בשכמה' דא איהו ברוא דאת כ' דאיהו
 בלמודו' דלא אשתכליל באת ז' ומלשא
 איהו דלא אשתכליל באלין אנתון קדמאי
 אלא אסתמוך לאת ס' לאתכללא ביה
 ולא באתון קדמאי' עד הכא רזין
 דחכמתא דמצתא' ברוא דעינין
 ברוא דאת ס' בההוא גונא דסמרא לכר
 וכמה דיתבא עינא דיתבא על שלומו
 דלא שקיע האי לאו רמאה איהו ורמיק
 מרמאותה דלא אית ביה כלל' גווכי
 דעינין אינון ד' חוורו לכר דסמרא עינא
 בנונא דכל בר כש' לבו מניה אוכמא
 דסמרא ואתכליל חוורו ואוכמו כחדא'
 לבו מניה ורוקא ואתכליל באוכמא' לבו
 מניה ההוא כת עינא כקודא אוכמא'
 דא איהו בר כש דמייך תדיר וחדי כחדו
 ומחשוב מחשבני לטוב ולא אשתלמו אינון
 מחשבני בנין דסליק לון מוד מרעותיה'
 אשתדל כמלי דעלמא וכד אשתדל כמלי
 דשמוא אכלת' האי אצטריך לאתתקפא
 ביה לאשתדלא באורוות' דהא וכלא בה'
 גכיני עיכוני רבירין וכסיין לתתא' באינון
 גוונק דעינא אית רשימין סומקין
 דקיקי' בארכ' אינון רשימי' אקרין אנתון
 ועירין דעינא' בנין דאינון גוונק דענא
 איסרין

אז כהרין כההירו הה' כהיה סליק אתנו
 לאתחזא לחיכונ מאריה דמארין ובחיכונ
 רשימין מארין דקיקין והאז איהו באת
 ס' וכלילא באתה' עייכין ירוקין דסמארין
 כחורו ומתיבדן איכונ ירוקין בההוא
 חורו רחמנא איהו ואיהו משיב תדיר
 לתעלמיה ולא משיב לנזקא דמארין
 כלום גוונא אוכמ' לא אתמוז ביה' חמיד
 איהו ולא מסטר' בישא ואי סלקא בידיה
 מסטרא בישא לא יתוב מניה' מהימנא
 איהו במה דאשתמודעא' ובמה דלא
 אשתמודעא לאו מהימנא איהו' מאריה
 דרוזן איהו במלה דאיהו רוא עד דיאמנ
 לההוא רוא באתר אמרא' כיון דשמע
 ליה גלי כלא ולא ועמי רוא כלל דכל מלוי
 לאו איכונ בשלימו' גביכי עינוו סמרן
 כחורו וכירוקא דא איהו כרוא דאתה'
 ואתכליל באת' ובאתס' עייכין כהיכין
 ירוקין שבעונא אית ביה' ובגין שבעוניה
 אהו פום ממלל רברכן ועביד גרמיה
 כבר כשרב ברברכנו' ומאן דאתתקף
 ביה נכח ליה לא אתמוז לרוזן דאוריית
 דהא לא שכיך בלבי כהיכונ רוזן דעביד
 גרמיה רב כהוי' דא איהו כרוא דאתה'
 ואתכליל באת' בלחמנו ואתרחק מאת
 ס' ובגין דאיהו עבד גרמיה ברברכנו
 אתרחק מניה מאת ס' ולא אתקרוב
 כהדיה' דא לא איהו מליל עביד קמיטין
 בגיאי' במנחי' עייכין חורין דסמרן ועיר
 בירוקא מאריה דרוזא ורחמנא איהו
 לרוב ומכין' וכד אתמלי רוגזא ליתביה
 רחמיו כלל ואתהפך לאכוריו' לאו איהו
 מאריה דרוזן דא איהו כרוא דאת מ'
 דאתכליל באתס' עייכין ירוקין וחורין
 כחדא וועיר מוון אוכב כהו' דא איהו
 מאריה דרוזן ואלמ כהו' ואי שארני
 באגלמאתא

דרשימין אוכמין ואז רשימין סומקין תב לוטמין
 למעבד טיכו ואתקיים ביה ומכא ועירא ולוטמין
 תב לקלקוליה סמרן איהו' ורע' דרוד בהפכא'
 דוד מלכא ירית דא סומק' שפירא למעבד דיכא
 ולמעבד שפירו דעבדיו' עייכין דרמתי
 יתבין על שליטו סלקין סמא וסדא' דה' סמא
 ירוק' אויל כגוייהו בשעתא דאגח קרבא ההוא
 סומא אתהפך ואתהו סומקא כוורדא' כה
 רוגזים דא כקרבא תב ההוא סומא כמלקדמין
 כסין (סא כסין) רברכין הוו בעייכין הוו סמרן
 תאיכין למחמי כקודין בתלת גוונין דהו' בלבא
 הוו בלב כלל' מייכיא דמסתכלין כהו' הוו ועין
 דחלין סלקין כלכוייהו אימתא דחילו' מנחא
 דליה רב עגולא בשפירו וכל אתון אתמוזן
 וסלקין ביה אלין סלקין ואלין כחמין' איכונ
 דכחמין סלקין יסבין דוכתא אלין לאלין בגין כך
 רשימין דליה סלקין בארכא ליעילא' גביכין
 דעיכין רחמין לרחמנותא לא אוכמין ולא סומק'
 אלא בין תרין גוונין' בת עיכא דלגו אחוי כל
 דיוקפין דעלמא סומא סומקא סמרן ליה
 ומדא סמור סמור כלל' שריתא דחייבין
 מקרבין למחמי איכונ מייכיא סמא לון מייכאן
 רחמימא וסדא לכתר תוקפא דחילו' ואתמו
 ורוזא ועייכין יוכים לבגוייהו' מאי יוכים דעבדין
 לון אוכא למייכיא כדא לא תוכו איס אתעמיתו
 וכתיב עכיך יוכים מקרבן ומרחקן' כל דיוקפין
 דעלמא כלהו כלילן באכפיו' שערד דרשימ
 הוה רשים כגוונו שבעה זוכי דסכא' חמיכא
 כשפרא דארס קדמא דאמר הכי דיוקפין
 דמשימא קדמא לשיסרא' גוון דיליס זהב
 ירקקא באכפיו גוון דיליה זהב אופיר דיקיכיס
 גוון דיליה זהב שבא בגיכיו' גוון דיליס
 זהב אפרנים כקריכין דעל עייכין גוון דיליס זהב
 סגור כשצרא דרשימ' גוון דיליה זהב מופו על
 חדוי כלמא דעל לביה' גוון דיליה זהב דרשימ
 על תרין דרועין' כל שבעה גוונין אלין הוו
 רשימין

וישמע יתרו

ורעה דודו דאתמו ביה ההוא דיוקנא
 בקדמיתא דאצבר לפום שעתא על צינין
 ברונזיה בכניחא מיד אתפיי. אבל כטור
 דכבו ככמש לכופא. בגין דההוא סטרא
 גרמא ליה דסמר בכל סטרוין אבל מומא
 דבגן קליפה ולבא מתעשרא ויניכא דא
 לאיכון זכאין. אבל חייבין לא מתעברין
 מההוא דיוקנא קדמאה בישא ואתחברין
 (סא ואסתאן) ביה בכלא. טיור תנייב אי
 ההוא בר פא לא אויל כל כך בארמא בישא
 ואקטי מההוא ארמא ותב למארי לא דהוא
 רגילא בארמא מתתקן לא דאיהו באיכון
 אורמי מתגדי וקטי מנייהו ותב למארי.
 האי איהו רומא טבא שארו למשרי עלוי
 ולא תתקפ על וזה מא קדמאה דהוה ביה
 וכליט לבר באסתכלותא דעיינין לפום
 שעתא כמד דיוקנא דאריה דאתבר או
 בשעתא דמיז ליה ההוא חיוו גרים ליה
 לאצברא כלביה אריה דמתגברא לפום
 שעתא. האי מסתכלן באנפוי לבת איכון
 אנפין דלבא לא רמיס לון לפום שעתא
 ומיד תב לביה ורמיס ליה כד מסתכלן
 ביה אכסיף ומשיב דכלא ידעין ביה.
 אכפוי חפיון דמא לפום שעתא מתהפכן
 לחורא או לירוקא. תלת שורייקן אית
 באכפוי חד לימיכ דלא אתפשט באכפוי
 ואתאחיד ביה חד דסלקא לחוטמיה
 לעילא ותרין לסמאלא. וחד דאתפשט
 לתתא מאיכון תרין ואחיד בהאי ובהאי
 ואלין איכון אתון דמתקקן באכפוי
 ואלין בלטיין דלא שכיבין. וכד
 מתנישא וארגיל בארמא קשט שכיבין.
 ורוא דאיכון אתון איהו קריב דא הוה
 רחיק ושת איכון אתון בלטיין באכפוי
 וסהדין ביה בבחילו וסימנא דא ק
 מקטור ימינא. אתון אחרין מסטר
 סמאלא

אתיישב ההוא רומא נההוא עפרא ואתלבש ביה
 כדין ההוא עפרא מכשכשא וכמת לתתא וכטט
 סטרא מד סטרוין דעלמא ואתעביד דיוקנא חדא
 ופרנפא וזההוא רומא אסתמר מנו לגו. וההוא
 עפרא דאתכיש מד סטרוין כטט לביה כפס
 כלילא בעפרא וזההוא כפס איהו יסודא לעובדי
 גופא. וכפס עובדין דההוא כפס צופא רומא
 דא אסתמר לגו. וההוא אחוי לבר הליק וכמית
 וכטט באכפוי ואחוי דיוקנין ורשימין. באש
 במזמיה אחוי דיוקנין ורשימין. כטט בעיני
 ואחוי דיוקנין ורשימין ההד הכרתפיהם ענתה
 כס. בנכסא דאתמשך מביה מדירו דחד חוטא
 ירוקא שלהונתא דתהו. כטט ביהו בשעת דבר
 כש כאיס ורשים רשימין ושרטוטין בידיה וכטט
 עובדין דבר כש הכיאתרשים. ואלין אתון
 מתהפכן מתתא לעילא וידעי לון חכרי קשוט
 כרשימו דאתון דניכסא וכל אלין חילין דלגו
 כבר כש עבדין רשימין ושרטוטין אתון מהפכן
 מאן דרקי דא רקי בשפולי משכנא כלא רקמתי
 בתחתיות ארץ. כריך הוא כריך שמיס לעלמא
 ולעלמי עלמין. עיינין חורין ואכרין בומקין
 בארמיה דכשק מניה דא איהו באת פ. ואת ר
 כלילא כמד. מזמיה רב תלת שרטוטין סלקין
 במזמיה שית ועירין אחרין בומקין הוא ולא בומק
 קיימא בין תרין גווכין שעריה אוק הכי. אכפוי
 דברין. שעריה קמיע ולא ככ תלי ועיר תחת
 אודכו טב איהו מאריה דהימנות מארי דרונזא
 תקיף בשעתא דאתרגו ההוא בומקא דתחת
 עיכא אתפשט בעיניה רונזיה ביש בשעתא דמלי
 ברונזיה סתו פומיה וכפיק תכבא מכמוריו ולזמן
 ועיר כח רונזיה ולא כל רונזיה עד יומא אחרא
 או תרין יומין. דא אנלח לומכין ולומכין לא.
 אבל קאים תדיר באנלמותא בין ועיר וכין רב.
 ואי בומקא פדוס עיכא ועיר כחוט ולא אתפשט
 כשעתא דרונזיה בעיכא. ואית ביה כל הפי
 ביימין חלשא כלכא ואיהו דחיל מכלא.
 שיכתיס

שמאלא ואף על נכ דשווייקי אחרנין
 אתמוון באכפנו ולא בלטיין לכר כהכו
 בר בזמכ דהוב אויל בעקומו : האי אויבו
 זרע דרוד אתהפך מחויו דא' בקדמות
 אתמוו בדיוקנא דאדם ולכתר קוימא
 בדיוקנא דאריה ואתפרש בדיוקנא
 דסטרא אחרא וכלא מתהפכא משאר
 ככו נשא : נורא תליתא אויבו כר כס
 אויל בארמא דלא מתתקב' ובטי ארמוי
 מארמי דאורייתא ההוא רומא קדישא
 אסתלק מניה ורומא אחרא אתמוו ביה
 ודיוקנא אחרא וכליט לכר באסתכלותא
 דעיינון דמחיו לכא לפוס שעת' דיוקנא
 דשור בשעת' דחמאן ליה מעברן כלביהו
 ההוא דיוקנא ואכתכלן ביה ג' קורטמי
 כומקי באכפנו בסטרא דימינא ואיכוון
 שורייקי כומקי דקייקין : ותלת בשמאל
 ואלין איכוון אתוון דבלטיין ביה מד אויבו

סוכתיה לא אתישב ביה השיב תדיר מחשבין
 ודחיל מכלהו ואכלא לכלא : מאריה דגוינו
 (ס"א דגויפי) לא משלנופא : לומכוין תב
 בתיובתא ודחיל ויגו דח' לי כדון תשכח בעיניה
 ימינא הכוא סומקא פוס עכא כסופא בשפלי
 עכא ומד שיריקא דקין סומק בעיניה שמאלא
 ולי מתחלשי טה דמינא לשמ' לא ומה דשמ' לא
 למינא כדון אויבו בקלקוליה : ותב ותבר גוינא
 דכדלא בגין לאשכנא עכרה' תרין קויטין על
 רישא דעינא : וקלת לתתא : וכנבליה שמל לא
 באשכנא דלמענתא שית שערין וכוטפא אחרא
 חמש' והשתא שית חד וצירא כוייכו' : עייכוין
 אוכמין וקוינון דעל עיינו דכדכין סניאין
 שערין אלין על אלין ואיכוון עייכוין : אוכמין
 וידוקא אויל בגווייהו וההוא ידוקא אטבע יתיר
 האי אית ליה חמש שרטוטין במנהא תרין
 דעברין מספר לטטר : עכמ' :

שורייקא דקיק כענולא ותרון דקייקין אחרנין עליה וכלהו בענולא : וכדון סקויפין
 עייכו' : ורזא דאיכוון אתוון מד אויבו כ' תרון אחרנין רת' אינון וכן לסטר שמאלא
 וסומכא דא' ההוא דכתיב הכרת פניהם ענתה ככוואלין אתוון אינון בלטיין באכפין
 על כל שאר שורייקין : ואי תב משמאלא לימינא אתכפיא ההוא רומא ואתתקף
 רומא דקדשא ואלין שורייקין שכיכו ואחרנין בלטיין לכר כמה דאתמר : זרעא
 דרוד אויבו בהפוכא אתמוו בדיוקנא דאריה בקדמותא ולכתר אתהדר בדיוקנא
 דשור : תרון שורייקין אוכמין באכפנו מד מימינא ומד משמאלא ואלין אינון אתוון
 מד אקרי ד'ומד אקריע' וכלא מתהפכא משאר ככו נשא : נורא רכיבא דא' אויבו
 נורא דכרש דקיימא תדיר לאתתקב' על רזא דמלקדמין : האי אויבו חוון למכומי
 לכא בדיוקנא דכר' ההוא רומא דיליה אויבו רומא מלשא האינא אמוו באכפין אתוון
 דבלטיין לכר דהא אתאכידו מניה ואשתקעו בזמנא אחרא דמלקדמין דאסתלקו
 מניה ועל דא לא בלטיין ביה : ורזא דיליה עייכו' לא כהרון ככויכו כד אויבו כמדור' :
 ובזמ' דספר שער רוטיה ודיקסי בגין דרומיה לא כהור ליה באתוון ואשתקעו כנינו
 דיליה דהוב בקדמותא לא קיימא באסתכלות' דאכפין לאסתכלא ורזא דהאי ושכח
 אטו את המתים שכבר מתו מן החיובי אשר הם' תיים ערכה' : זרעא דרוד סוד יו'
 ליראיו וכריתו להודיעב ברומא דכר כס אכטיירו אתוון כמה דאתמר ואיבו בלטי'
 גון לכר ואתמר סכמת' דא למכומי לכא למכדע ולאשתמודעא רומא קיימא כרזא
 דזה ספר וכלא כרזא דא קיימ' כר חיו' דאכפין דאתרן בגוונא אחרא כפוס סולטנו

וישמע יתרו

דרוחא או מאריה דרוחא זכאין אינון מכימין דכלא תתמר לון למכדע עד הכא
 רוא דאכפין מכאן ולהלאה ברוא דשפון באת פ' דכליל ברוא דאת
 ס' שפון רברבן דא איבו בר נש מליל בלושכא בושא ולא אכסיף ולא דמיל מארי
 דמחלוקת רכילא איבו בין האי להאי משלח מדכיס בין אחיס לאו איבו מאריה
 דרזין וכד אשתדל באוריתא מכסה רזין אבל מאריה דלשכא בושא ולא סני דמולו
 בלכיה וסימכא דא תת פ' דכליל באת ד' ולא אתכליל באת ס' האי איבו דאתמו
 דאיבו זכאה ולא דמיל מטאה איבו ולא ידע לאשתדלא אכתריה בגין דכל מלני
 אינון בפומא ולא בגופ' שפון עתיקין בעתיקין ולא דיקין האי איבו בר נש מאריה
 דרובא ויתר מארי דודוכא לא יכיל למככל מלה מארי דלשכא בושא כפרהסיא
 בלא כפופא כלל לזמין אשתדל בלינכותא האי איבו בר נש דבעי לאתרמקא מניה
 אתמלי דיקניה בשערא ההוא לושכא בושא אורי עליה כפרהסיא לית ליה כפופא
 אשתדל במחלוקת אכלא במלי דעלמא חמי בשכאני דא איבו קורץ בעונו על דא
 אתמר העזי איש רשע כפנו דא איבו ברוא דאת פ' בלחדוי דלא אתכליל באת
 ס' כלל: ולזמין אתמכר באת ד' בהאי את ד' אתכליל מאן דלדכו רברבין
 טפשא בלכיה ושבעוכא ברוחיה מאן דלדכו זעירי וקיימין על קיימ' פקית דלכא
 באתערותא איבו זכי לאשתדלא בכלא ורוא דא את דאתכליל בכל שאר אתוין
 עד הכא רזין דדיוקסין דבר נש מכאן ולהלאה רזין אמרנין באתוין דמר דלא
 קיימין ופרכופא אלא למכדע רזין דהאי פטוקה גו דרגין עלאין בזמין ותקופין
 דהאי עלמא ולא זכין בהו אמר רבי שמעון בני זכאין אתון בעלמא דין ובעלמא
 דאתי וזכאין עיני דזכאין למיחמו דא כד איבעל להבוא עלמא דאתי בגין נשמת
 קרי לעתיק יומין האי קרא תערוך לכפי סלחן נדר נוררו דשנת בשמן ראשי כוסו
 רויה וקדשא בריך הוא קרי עלן פתחו שערים ויבא גוי דיוק שומר אמונים
אורף אינון פתחו ואמרו כתיב וידי אדם מתמת כנפיהם האי קרא אוקמוס
 חכר ויא דאינון ידיו לקבלא מאריהון דתויכתא דתבאן לבני קב' ידיו אלין אינון
 דוכתין ורזין עלאין דטוי קב' כבר נש וכדר לון באכען לבר ולגו ובהוא כף
 וקב' כד ברא ליה לבר כש סדר ביה כל דיוקסין דרזין עלאין דעלמא דלעילא וכל
 דיוקסין דרזין תתאון דעלמא דלתתא וכלא מתחקא כבר נש דאיבו קאים בצלם
 אלדים בגין דאקרי יצר כף ורוא דכף דאת דא דאקרי כף דכתיב ויברא אלדים
 את האדם בצלמו דא איבו רוא דאת כף את דא אית ביה רזין עלאין ודיוקסין
 עלאין בהאי כף תליון עשר אמודין מיומנא ומשמאלא חמש מיומנא וחמש משמאל
 ואינון חד ברוא חדא תכונן כתיב ובה אנוי אכה כפי אל כפי דלהו דא עב דא
 בפלוגתא ויכלקון ברכאן מעלמא הוהיל וגאותא דישאל אתיהובת לעמין כד
 מתמכרן כד דא כתיב כף אחת עשרה זהב מלאה קטורת ריחו למכורא חדא וכד
 הו ב מכורא חדא כתיב ויברא אלדים את האדם בצלמו וגו' ויברא אלדים את
 האדם דא סליקו דמחשבה ברוא פנימיה את האדם רוא דכר ומוקבא כד דא
 בצלם אלדים רוא דכף אמרא דאתברוא דה מה כתיב ביה עור ובשר תלבושנו

וגו' אנהי האדם מהו' הו' תימא דאיכו אלא עור וכשר ועצמות וגידים לאו הכי
 דהא ודאי האדם לאו איהו לא כשמתא ואלין דקאמר עור וכשר ועצמות וגידו' כלהו
 לא הוו אלא מלכושא בלמודיו מאיכו איכו דבר כש ולא איכו אדם . וכד האי אדם
 אסתליק אתפשט מאיכו מאיכו דקא לכיש עור דאתלבש ביה בר כש וכל איכו
 עצמות וגידים כלהו כרזא דמחמתא עלאה כנוכא דלעילא . עור כנוכא דלעילא
 כמה דאוליף מר באינון ורועות כתיב עורות דמלכושין דלעילא דמסככי למלכושא
 אתפשטותא דשמי' דאיהו מלכושא דלכר . ירעו אוכו מלכושא דלבו ואיהו קרומא
 דסכיך עצמו וגידו' איכו רתיכוין וכל איכו חילין דקוימו' לבו וכלהו מלכושין לפימא'
 רזא דאדם דאיהו פנימאה . אוף הכי רזא לתתא . אדם איהו פנימאה לבו' מלכושין
 דיליה כנוכא דלעילא . עצמות וגידין כנוכא דקאמרן באיכו רתיכוין ומשיריין
 כשר איהו סכו' על איכו משיריין ורתיכוין וקוימא לכר ודא רזא דאתמשכא כסטרא
 אמרא עור דסכיך על כלא דא איהו כנוכא דאיכו רקיעין דסכוכו על כלא וכלהו
 מלכושין לאתלבשא בהו . פנימאה דלבו רזא דאדם וכלא רזא לתתא כנוכא דלעילא
 ועל דא ויברא אלדים את האדם ככלמו ככלל אלדים . תרו אלדים הכא חד כלפי
 דכר ומד כלפי נוקבא . ורזא דאדם לתתא כלא איהו כרזא דלעילא . רקיע דמסכך
 על כלא אתרשימו ביה רשימין לאתחואה ולמדע באיכו רשימין דאתקביעו ביה
 מלין ורזין סתימין . ואינון רשימין דככבא ומזלי דאתרשימו ואתקביעו בהו רקיע'
 דסכיך לכר . עור דאיהו חבורא לכר ככר כש אוף הכי דאיהו רקיעא דסכיך על כלא
 אית ביה רשימין ושרטוטין ואינון ככבא ומזלי דהאו עור . רקיעא דסכיך
 לאתחואה בהו ולמדע בהו מלין ורזין סתימין ככבא ומזלי לעינא בהו חכמי' לכא
 ולאסתכלא בהו למדע אסתכלותא באנפין ברזין דקאמרן כד איכו כהירין וקוימין
 כלא רובזא ורזא דא הוכרו שמוס המוזס כככבים . כומא דרובזא שלטא עליה
 דבר כש דיכא אמרא אתמרר למדע ביה מה דלא אתיהיב לשלטא למכרע כומא
 דעינא שלטא ברקיעא . אבל אסתכלותא דאנפין על ארחקטוט כשעתא דאנפין
 כהירין וקוימא בר כש על קוימא ואינון רשימין וכלהו אסתכלותא יכיל לאתדכא על
 בוריה יתיר ואף על גב דככלא כל איכו חכישין וכלין לאסתכלא :

שרטוטי ידיו ושרטוטי אצבעין לבו כלהו קיימין ברזין אמרכין למכרע
 במלין סתימין ואלין איכו ככבא דכהירין לאסתכלא בו ומזלי כטסירין עלאין .
 אנבעאן קוימו ברזין עלאין . טופרי אנבעאן דקוימין דחפין לכר הא אוקמוה
 באיכו רזין דהוו פנים דלכר ובהו אית רזין לאיכו מרשין דמסתכלי כטופרי
 בכהירו דמלא אמרא דשלטא בהו . ואיכו מרשין קא מסאבי להוהו אתר . כטופרין
 אית זמכין דכהרין בהו ככבין חוררין דקיקין ואלין איכו כתולדה דטלופמין ואינון
 שקיעין כהאי מסמרא על לומא . ולאויכו באיכו חוררין אמרכין דלא שקיעין אלא
 דקוימין לעילא . בהכי דלא שקיעין לית בהוהו ממשא . אבל הכי דשקיעין חוררין
 בדולתא דטלופמין אית בהו ממשא . ואית סימא טכא ליה לכר כש כמדו ויכלא
 כשהוה זמכא . או גזרה אתגזר עליה ואשתזיב מניה שרטוטי ידיו ברזין עלאין

וישמע יתרו

באזכרנו לנו בדין שרטוטין ברכון שרטוטין זעירין דקייקין עלאין בוימא באיכא
אזכרנו דבהו שרטוטין זעירין באזכרנא זעירא דוימא אית רשימין דקייקין אזכרנא
דא קיימא תדיר על עובדין דבסטר (סא דנר נט) ארמא בהאי אזכרנא קיימין
שרטוטין אינון דאזכרנא אתכפיל בהו הכי לאו אינון לאסתכלא אלא או אתוספן
ביה אי אתוספן תרין אומרין על ההוא שרטוטא דאתכפל בהו ארמא לא אודמן
ליה ואי ועבד לא ינלח בר אי קיימין בארמא בין רשימא לרשימא בזמא דותמשך
משכא לאחורא ואסתארו אינון רשימין דאשתמודען האו ינלח בארמא וסימן דא
תלת תלת בפותיא וארבע בארמא ורזא דא ז' מאתון זעירין רשימא מד בארמא
ותרין תרין בפותיא ארמא ושמע מלן בזמן קריב ולית ליה בהו תועלתא ארבע
רשימין בארמא וד רשימין בפותיא ארמא אודמן ליה כשרמא בארמא סגולסופא
לתועלתיה ורזא דא ז' מאתון אמנעו דכין זעירין ובהרבין משע זעירין רשימין
בפיתיא לתתא וארבע לשלא בפותיא וארבע בארמא כיומא ליה כפיתיה וענלא
איהו וארמא הות מתתקא קמיה ולא בש למעבד ואי ועבד ינלח בהוא ארמא
אכל לא עביד ליה וענלא הוי ורזא דא ז' דאיהו פזוטא באזכרנא דאמנעו דאיהו
אזכרנא קיימא למעבד עובדא ההוא דמזיב אי שרטוטא חדא קיימא בארמא
בין שרטוטין דותיא האו משכ משכין ואסתלקן מניה ודחיל ולא עביד והיה
משכה לא אתעביד כלל אי תין שרטוטין בארמא דקיימין בד אתפשט משכא
לאחורא האו לאו ביה משכין ומזיב משכין לפושעיה ואתעביד ולא מחזקה
דהרר ביה כלל אלא משכה דאיהו בכחלו וזעירא אכל ההורא ומחזקה לא ואי
תלת רשימין בארמא ובפיתיא תרין או תלת בד אתפשט משכא לאחורא האו איהו
בר נס דאיהו פקיימא ומזיב ומשכין וכל אינון משכין דאינון לסטר קבא אתקיימין
בידיה ומשכין אחרין לאו הכי אי ארבע או חמשה בארמא באתפשטו דמשכא
בדקאמרין דא איהו בד שראן על פותיא בתלת או בארבע או מתרין ונלחיה דא
בר נס דמשכין לא בא אא ואשתכח בהו ודיקניה וביני עיניו סימקין משכא לכיש
ואשתכח בה קבא דוימין איהו פקיימא איהו ואזכרנא תדיר למכילן דכוש אכלח
ולסופא דוימין זעירין אסתלק משלמא אסוותא להאי תיוכתא דין אשתכחו תלת
רשימין או ארבע ושרין על תרין תלת רשימין או ד בארמא ושריון על תרין
בפיתיה דהא כפוש מכה דכ כזה הכי מתחלפי שרטוטין מוזן לוזן ורזא דא המוניא
בחסר ככאס ונו מרכ אינוס ואזין כחורו כמה דקשה אסלף חילין וזמכון בככבו
שזיא ימא דא כך ולעזא אחרא כך ודא איהו דאמרון כנלחא דערבית ומחליף
את הזמנים ומסדר את הככבים כפוש דחלופא דזמנים האו איהו מסדר ככבים
כפוש דא דלנוכל עובדיו הכי אתמוון בהאי רקיעא הכי אתמוון בהאי משכא דהאי
אדכ תתא דאיהו רקיעא עור דחשי על כלא וכלא כפוש גונא דאדס דלנו
דהאי לזמכון אים כדנא לזמכון בהמין בהוא גונא ממש אמו לכר לזמכון כהאי
גונא ולזמכון כהאי גונא כגונא דא לתתא כהאי אדס כזה דאמר לזמכון כהאי
גונא ולזמכון כהאי גונא ורזא דא אתו ואתכלול ביה את יגרוין אלן באזכרנא

דוימא

דיומכא בזעירא וכרברבא וסימן בקטון כגדול תשמעון אלן תרין אנבען ברזין
 אלן והכו אינון ברזין דאוליפכא מניה דמר ולא אינון ברזין דרבי ויסא סכא מכאן
 ולסלאה שרטוטין אפרין דאקרון כלבו תולדות ואינון תולדות אדם כמה דכתיב
 תולדות השמים וסא אתמ דכלא רזא דא כגוונא דא תולדו אדם ככל אינון דיוקין
 דאנפין וככל אינון דקארין וכאלן תולדות דשרטוטין ודן דאתמוין ברזין
 פנימאין כמה דאתמוי זה ספר תולדו אדם לשרטוטין וזהפך רזין למכומי
 לכא רוסף חמש אתון כחמש תרעין למכדע חכמ כככלתני **תרעא קדמאה**
ר' בידא אית שרטוטין דקיקין ושרטוטין רכרכין וכלסו מתערבי דא עם דא
 שרטוטין רכרכין אית בידא כד אינון תרין כרכ' ותרין בפתיא ואמידו דא בדא
 דא איהו כרזא דאת ה' וכרזא דאת ר' ודמילת ז' וכטיל אלן תרין אתון :
 בפתיא כטיל' ככרכא כטיל ר' וסימן דיליה ה' דא אית ליה כידא סמאלא
 כהאי גוונא בחלון שרטוטין רכרכין אכל אינון שרטוטין זעירין דכטלא ימיכא לא
 כטלא סמאלא וימיכא כטלא חד שרטוטא דקיק לעלא ככרכא ומד שרטוט' דקיק
 לתתא דאמיה בין אינון תרין שרטוטין רכרכין בפתיא אית מד שרטוטא דקיק
 דשרין עליה וכסמאלא לאוהכנירזא דיליה איהו כיויכא ולאו כסמאלא האי איהו
 בר כס דלומיך תאיב ככיתא ולומיך בארמא דא לא סגך לכיה כהאי גוונא כד
 איהו ככיתא תאוב בארמא וכד איהו בארמא תאיב ככיתא אכלא תדיר בארמא
 ולומיך ככיתא דא אכלא באוריתא וכרזי דאוריתא אי אשתדל כהו האי חמו
 בשכאוי תוע' תא לסגיאן כיה עלא איהו כמלי דעלמא אי אתער אתערין
 לאוטכא ליה מלעלא וכי כמלוי דא איהו חמודא ומפור ממוכא טכעיכא איהו
 גלותיה אשתמע כחית וסליק כממוכא דא איהו דלומיך מתבר לכיה לגביה
 מאריה וכדן אשתכחו תלת שרטוטין זעירין דמעברן כהוא שרטוטא דקיק
 דאתוסף על אינון תרין דפתיא ורזא דא ה' דמתזכרא עם ר' דא ארמא דא
 בותא דא חדוא דא עניכו דא תוע' תא דא עלא דא טכעיכא דא חמודא ומפור
 ממוכא דא מתבר לכיה ותכלמאריה **תרעא תנייבא** ז' כימיכא כקסטורו
 דקילטא רזימין עימי כד אשתכחו תלת שרטוטין רכרכין כפתיא ותרין רכרכין
 בארמא ומד מאינון דארמא אמיד באינון תרין דפתיא ומד ארמא לא אמיד כהו
 האי אית פסלוגזרעיה מסטרא דאכו או מסטרא דאמיה וכדן משתכחו לתתא
 מאינון תלת שרטוטין דפתיא תרין שרטוטין דקיקין דאמידן כהו לתתא האי
 איהו כר כס מתקן עובדו קמיו כני נשא ולכיה לא קשוט' וגזמא דסיב אהדר
 לאתקפא כדן אשתכחו אינון תרין שרטוטין בארמא אמידן באינון דפתיא דא
 עם דא וכדן אמרכין עמסון באמנעיתא דקיקין ודא בארמא ותלת דקיקין
 בפתיא ורזא דא ז' דמתכרמא כאת ר' וכד איהו סיב ותכ כדקארין אתקון
 איהו כרזא דאת ה' דאתמכר באת ז' לכתר כד האי אתקון איהו תדיר בלמישו וכל
 עובדו בלמישו אכל לאו איהו כקיומא כדק חוי בגין דהוא פסלוגזרע לא אתייאשא
 ביה מכאן אוליפכא חאן דפסיל זרעיה עד תלת דרין לא אתייאשא הווא פסיל
 מלכשכא

מלכא כשא' בנין כך תנינן וזיליה לההוא בר כס דפסל זרעיה ולא חוש ליקרתי
 דמאריה' פסיל זרעיה ודאי ולבתר דאתניא שא ההוא פסילו כדן אשתכחו שרטוטין
 בידא ימינא ארבע ושמע' ארבע בארכא חמש בפותיא' ורוז דאז' ואתמבר באת
 ה' האינלומכין אכלא לזמכין לא אכלא' אכלא באוריתא ולכוף ומוי אכלא אפילו
 במומא' **תרעא תליתאה** ה' בימינא' כד אשתכחו חמש שרטוטין בפותיא
 ותלת בארכא ושעתה ההוא שרטוטא דאמצעייתא מאינון תלת דא איהו ברזא
 דאת ה' ואתמין באתס' בומא דאתזכח ההוא שרטוטא באמצעייתא דעל ואמיר
 גו אינון חמש שרטוטין דפותיא דא איהו בר כס עניב ורגו גו ביתיה ובגו כפי כסא
 לאו הכי קמין איהו בביתיה ורגו ולזמכין לא' לכר מכותיה לאו הכי' אכלא בעובדי
 עלמא' כד אשתדל באוריתא אסתבל זעיר ואתהדר בה' מהימנא איהו אכל לאו
 כל זמכא' וההוא זמכא' דלאו מהימנא אחויגוון קשוט ולא קשוט בשלמי' כדכא
 גלח' מהימנא איהו ברזן דאוריתא דא איהו ברזא דאת ה' ואתמבר באתס'
 ואי ארבע שרטוטין בפותיא וחמש בארכא תריין מאינון דא' כאלא עאלין גו אינון ארבע
 דא איהו בר כס מדי בביתיה ואתמו עניב לכא לכר ולא הכי דכיון דמליל עם כני
 כסא אחוי מדו ואתגוון במלוי' תלת שרטוטין זעירין עאלין גו אינון דארכא' דא
 אית ליה חד רשימו אוכס בגופיה ותלת שערין תליון בההוא רשימו וההוא רשימו
 איהו כעגולא ומד תבורא כרישיה' ולהאי רשימא קראן ליה הכימי לכא דידעין רוין
 אלין ריש כשרא' רשימו דא אתמו לזמכין בין כתפוי ולזמכין בדרוינא ימינא ולזמכין
 על ידא ימינא בא' כעצוי' אי רשימא דא ריש כשרא איהו בארמא מישר בתקונו
 וסתלק לעתרא ולקרא' ואי ההוא ריש כשרא איהו הפך לאמורא וכה לבנין' אכל כד
 סיב וכה לעתרא יתיר וליקר סגיא יתיר מעולמוי ויכלא באוריתא אי אשתדל בה'
 ריש כשרא דא אתמו לזמכין אוכמיה ולזמכין גוון דלא סומק זעיר דלא אטבע כל כך
 לזמכין כשערין לזמכין שעיב וכלא חד סימכא איהו ובחד דינא אתדן' ואי ההוא גוון
 סומק אטבע יתיר וקאי' בגוניה זמן זעיר הוא דאטבע בנין דאלין גונון לזמכין
 קיימין כהירין ולזמכין חסוכין' ואי אטבע ההוא סומק וכסיר כדן אית בידא שמלא
 תלת שרטוטין בארכ' ותלת בפותיא ומד דקיק על אינון דפותיא ומד דקיק על אינון
 דארכא וכידא ימינא אתוסף חד בפותיא כלמדוי' האי בר כס שכיב בכדה ולא תב
 מניה למארי' וכד תב בתובתא שתארו אינון שרטוטין בידא שמלא וההוא דאתוסף
 בימינא אתנדי מניה ואת' גדי ההוא סומקא דלא אתנדי כסיר כל כך מניה' ולזמכין
 דא' ע' דתב לא אעדו מניה ההו סומק' עד זמן' האי איהו ברזא דאת ה' ואתנדי את
 ס' ועל תמותו את' ואתמבר את ה' באת' האי בני תקול לכפשיה בבילוי חכימא
 דלב דחמיליה חובת' אית' גליה לומ' ליה זיל אסי לכפש' ואזי תלת שרטוטין בארכא
 ומד בפותיא דא איהו ברזא דאת ה' כלמדוי' ולזמכין אתמב' ברזא דאת ז' האי איהו
 בר כס תאיב בתר כעצן דעלמ' ואי לאו רדיף בתר כשין ותיאובתיה לכאופיה וא' ע'ב
 דתאיב לכעצן דעלמא האי לא אעדו מניה ולא אכסוף' עיניו שקיעין ומליל כסו
 אי תב למריה מתלפי שרטוטין' תלת בפותיא ומד לארכא ואינון תריין דקיקין

קיימין

קיומין בקיומא כדון דעו דליות ותור באתתיה ואתדנק בהי' חד דקיק ותור עאל
 בין איכון תרין דקיקין כדון אתמכר אתה' באת' ואוסרטוטא חד בארכא
 וארכע בפותיה ותלת דקיקין קיימין על ההוא חד ומד על איכון ארבע' על דרועא
 שמאלא אית ליה תלת קסטרוין דקיקין דאתילידו ביה מומוון זערוין ומד שער א תליא
 בההוא חד דרום' האי איהו דדיף בתר כאופא דאסת מכריה מאריה דזונא איהו
 אבוים בעינא שמאלא בלא מלולא כלל ואשלים ובגין דאיהו מאריה זדנא לא מייס
 ליקרא דמאריה לאתבא קמיה לבתר קטיל מווא ליה או בר פס סומקא ואי
 ארכע בארכ' תלת בפותיה ואיכון דסלקין לעילא אעדיו מניה האי תבר לכיה לנביה
 מאריה ותב בתווכתא כדון איהו ברזא דאתפ' ואתמכר באתה' על אליו ועל איכון
 דכוותיה כתוב שלום שלום לרחוק ולקרוב עד הכא כל איכון רזין דתולדות אדם
 דאיכון תולדות דאתילידו ביה מומוון לזמן כפום ארמוי דבר נש' זכאה הולקיהון
 דאיכון דיתבין קמיה דמר וזכו למשמע מפומיה רזין דאורותא זכאין איכון בהאי
 עלמא זכאין איכון לעלמא דאתי אמר רבי שמעון זכאין אתון חבריא דכל רזין לא
 אכוס לכו כמה דוכתיין עלאין אודמין לכו לעלמא דאתי פתח ואמר

ואתה

תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלדים אנשי אמת שונאי כנע
 האי קרא אוקמוה' אכל ואתה תחזה תבחר לא כתיב לא תחזה
 לפום חיו דעיונין במאי בדיוקנא דבר נש בלין שית סטרוין דקאמרתון וכלא בהאי
 קרא ואתה תחזה חד כעשרא מכל העב תרין בממח' אכסוי חילתלת באכפין
 יראו אלדים ארכע בעיונין אנשי אמת המש בשפון' אכאי כנע שית בודין
 כסרטוטיון דאלין איכון סומכין לאשתמודעא בהו ככי נשא לאיוון דרוח מכמתא
 שריא עליהו ועלד משה לא אצטרוד דא אלא איהו כתיב ויבחר משה אנשי חיל מכל
 ישראל בגין דרוח קדשא הוה איתו לנביה וביה הוה אמוי כלל מנא לן דכתובי ויהי
 להב דבר בא אליו לא כתיב אלא בא אלי רוח קדשא דהוה איתי לגביה וכיה הוה
 ידע ולא אצטרוד לכל דא לאסתכלא ולעיונא אלא לפום שעתא הוה ידע משה כהב
 שלמא מלכא בכורכייה ואתג דרוח קדשא שריא עליה דכל מאן דקריב לכורסיה
 דחילו ואימתא נפיל עליה וביה הוה דאין דינא בלא סהדין בגין דדיוקנין הוו
 בכורסיה וכל מאן דמקרב בעקרא מכשכשא ההוא דיוקנא והוה ידע שלמה מלכא
 דבעקרא קאתי בגין כך אימתא דכורסיה הוה נפיל על כלא וכלהו אשתכחו זכאין
 קמיה מלכא משיחא בארמא כד' איהו ריחו ביראת וי לא למראה עיניו וספוטנו
 ותלת אלין דנו עלמא בלא סהדין והתראה שאר בני עלמא על פום סהדין על מימר
 אורית' מכומוין דאשתמודען באיכון דיוקנין למיהב אסוותא לכני נשא ולאסו כפשטא
 זכאין איכון בהאי עלמא וזכאין איכון בעלמא דאתי

בהרש

השלישוי לנאת בני ישראל ווי' דשליט ביה אוריאל רב ממנא
 ותלת מאה ושתין וחמש רבוא משריון עמיה כמושבין ומוי
 שתא וכלהו אית לון תלת מאה ושתין וחמש מפתח נהורין מההוא נהורא דכפקא
 מבו קשמל עלאה שניה איה גמין וסתי' די רזין דאתון קדושיין עלאין דשמא קדושא
 תליין

תליין כיה ואיבו רזא דליז תס מאריה דכיתא איז האלדים תס דתמן סיומא
 וקשרא דתפלין ויעקב איז תס הוה וכדיוקנא קיומא רזא דחשמל פנומאח עלאה
 טמור וגניז וכל כהורין סתומין עליון כקייט איבו וכפיקו מניה וכלהו משיריין כקטי
 אינון מפתמן דהוא כהורא דכפיק מבו חשמל והוא כהורא כליל כגריין כהורין
 ואינון מד כהורא קדמאה איבו כהורא חוורא דלא שלטא ביה עינא דרא איבו
 כהורא דגבול כהורא קדמא אור זרועלכדיק וגו' כהורא תנייב איבו כהורא מכנא
 מלהטא בגוון סמך ואתכלילו תריין כהורין כמדא והווי מד והא אוריאל רב ממכא וכל
 אינון משיריין כטלי ההוא כהורא וכגין דכליל כתריין אקרי תאומי ס ועל דא שלטא
 ביה ההוא חולא דאקרו כרזא דליה תאומי וכיה אתיהיבת אורית ומכאן אשתמכאן
 דרגין לתתא עד דסליקין בשמהן לאכהנא עלמא כל שאר מזלי לית לון פה ולשון
 והאי אית ליה פה ולשון כלילן כמדא ועל דא באוריתא והבית בווימס ולילה כתיב
 יומא לקבל לשון לילה לקבל פה וכלא כליל כמדא וככלא סליק תאומי תמויכ כתי'
 ועל רזא דא כתיב תומים והנה תומים ככטבה אי תימ' דרגין תרווייהו קאמר לאו
 הכי דהא עשול סליק כרזא דא אלא כגין ועקב קאמר וזכמא דא דהוה במעהא
 דהיהא כדקת קא משכח קרא וכגין דהוה תמן ההוא רשע אסתלק מתמן ש' וכלא
 רזא מדא יעקב כטול כרזא דליה תריין ירמין כיסין ואייר ואתכליל איבו כרזא דסיין
 דאיבו תאומים עשו כטול כרזא דליה תריין ירמין תמוז אב ואיבו לא אשתכח
 ואתאכיד דהא ה'לל לאו דליה הוא ואפילו אב אלא ט' וזכ אינון דליה ולא יתיר
 ואתאכיד ולא אשתכח ולא איבו כרזא דתאומים אלא אתפר' למודיה וסטא לסטרא
 אמרא באפיסה וזממו כד' האויב תמו מרבות לכנא וכגין דיעקב איבו תאומים
 אתיהיב אוריתא לכנוי במדש תאומים ואוריתא כרזא דתאומים תורה שככתב
 ותורה שבע' במדש תליתאי לעס תליתאי בדרגין תליתאין תורה תליתאי מומש
 ככיאום וכתובים וכלא מד

בחדש

השלושו וגו' פרשתא דא כהאי קרא אוקומא ליה לעולא
 תאכיד רבי חייא כההוא זמא דמטו ישראל לטורא דסיכו כניש
 להו קדשא ברין הוא לורעיין ואשגח ככלהו ולא אשכח ככלהו זרעא ד' ישראל פסלו
 אלא כלהו זרעא קדישא כלהו בני קשוט' כההוא זמא אמר קב' למזה ה' אתא אבא
 בעי למיבא אורייתא לישראל משוך להו כרמימותא דאבהן כרמימותא ד' חומא
 להו וכאתון דעבדיית להו ואת הווי לי שלימא במלון אליון אמר ר' יוסו אמר ר' יהודה
 כך אמר קב' למסה במלה דא הווי לי שלימא מהימנא לאמשכא ישראל אבתראי :
 עלה אל האלדים ויקרא אליו וימן סהר וגו' וצסק עלה א' הש' ד'
 לאתרא דפרישן גרפוי דשכינתא כד' איט שמים וורד וגו'

ומשה

ומשה עליה ר' יהודה פתח מי עלה שמים וורד וגו' תאנא אמר ר' יהודה כל זמא
 דגלופי מלכא עלאה מתישרן באתרוייהו עלמין כלהו כחודו וכל עובדין מתישרן
 בקיומיהו מאן כל צובדין מתישרן בקיומיהו כד' את מעשה וי' כו כורא הוא
 מאי כו כורא הוא אמר ר' אעזר שלימו דכלא כד' האל הגדול הגבור והנורא מאי
 והנורא

והנראה בלא זיעקב איש תם כתרבומו ובר שלום שלום ככלא כך כל עובדיו דקב"ה
 שלומין בשלימו בקיומא שלום תביא ר' יוסי אומר וימא חד הוה קאימכא קמיה דר'
 יהודה סבא שאילכא ליה מאי דכתיב ויורא ויאמר מה נורא וגו' מאי קאמא
 דקאמר דאיהו נורא אמר לי חמא שלימו דמהומכותא קדושא דהוה שכוח בההוא
 אתר כגונכא דלעילא ובכל אתר דהוה שלימותא שכוח אקרוי נורא אמכא ליה אי
 הכי אמאי תרבמו דחילו ולא שלום אמר לי לית דחילו אלא באתר דהוה שלימותא
 שכוח ובכל אתר דהוה שלימותא שכוח אתקרוי נורא דכתיב וראו את יי' קדושו כי
 אין מחסור ליראייו משמע דקאמר כי אין מחסור ובאתר דלית מחסור שלימותא
 שכוח תאכא מוי עלה שמים וירד אמר ר' יוסי דא הוא משה דכתיב ומשה עלה אל
 האלים מו אסף רוח בחפכו דא הוא אהרן דכתיב ומלא חפכו קטרת סמים דקה
 מי צרר מוס בשמלה דא אליהו דכתיב אס יהיה השמים האלה על ומטר כו אס לפי
 דברי מו הקים כל אפסי ארץ דא הוא אברהם דכתיב ביה אלה תולדות
 השמים והארץ בהכראם לתקרוי בהכראם אלא באברהם הוא תני האי והוא אמר
 מו עלה שמים דא קב"ה דכתיב ביה עלה לדים בתרועה מו עלה תקון בסוד את האור
 אמנס בתרועה וירד בסוד ויכלל הכדילו לו אלדים בתרועה מו אסף רוח בחפכו
 דא קב"ה דכתיב אשר בידו כפא כל מי וגו' מו צרר מוס בשמלה דא קב"ה דכתיב ביה
 צרר מוס בעבוי מו הקים כל אפסי ארץ דא קב"ה דכתיב ביה כווס עזות ויאלדים
 ארץ ושמים תו אמר מו עלה שמים וירד אליו אינון ארכעקטוריו עלמא אז רוח
 מיבועפר אמר ר' יוסא אתחווין מלוו דר' יוסי דלא מתקיומא בהו כד מטו מלין לין
 לגביה דר' שמעון אכא ידו כרוסיה דר' יוסי וברכי' ואמר שפיר קא אמרת והכי הוא
 אמר ליה מכא לך אל הכי אוליפנא מאבא דהוה אמר משמיה דרב המינכא סבא
 וימא חד הוה יתיב ר' שמעון בתרעא דכפורי אמר ליה ר' יוסא האו דאמר ר' יוסי מו
 עלה שמים וירד וגו' זמכא חדא אמר דא משה לבתר אמר דא קב"ה לבתר אמר לין
 ד' קטירין אז רוח מים ועפר ומיכא ליה למר דכרביה אמר ליה ודאי שפיר קא
 אמר והכי הוא וכלא חד מלה וכלהו מלי אתקיומו בקב"ה וכלא כמד מתקלא סלקא
 אתרבוש ד' יוסא במלוו דר' שמעון ואמר ודאי הכי הוא והא אוליפנא מקמיה דמר
 זמכא אמר אלה תולדות השמים והארץ בהכראם אל תקרוי בהכראם אלא
 באברהם דכתיב אמרתי עולם חסד ויכפה אבל כלא שפיר סופא דקרא מאי קא
 מוירי דכתוב מה שמו ומה שם כו כי תדע מה שמו תיכמיה שם כנו מהו אמר ליה
 רזא דמלה הא אוליפנא לר' אלעזר ברי' אמר ליה לימא לי מר דהא במלמי שאולכא
 קמיה דמר האי מלה ואמר לי ואשכיבא לה אמר ליה אי אימא תדכר אמר ליה ודאי
 דהא וימא דא אדכרכא אמר ליה רזא דמלה היונו דכתיב בני בכורו ישראל וכתיב
 ישראל אשר בך אתפאר והוא ברזא עלאה והיונו אקרוי כנו אמר ופוס דעתיה דמר
 דהא רזא דא ודענא אדכתיב לא אדכר רבוי יוסא חלש דעתיה אזל לכיתום אדמוך
 אחווילי ליה במלמיה חד ספרא דאנדתא דהוה כתיב ביה חכמה ותפארת במקדשו
 אתער אזל לגביה דר' טסן ודוי אמר הכי קמיכא במלמא זמכא אמר אמיכא חד

וישמע יתרו

כפרא דאגדתא דאחזון קמאי יהוה כתיב ביה חכמה לעולא תפארת לתתא במקדאן
לנבייהו ויהי אשכנחא כפימאי אמר ליה ר' שמעון עד כען רביא אכת למיעל
בין מחסדי סלקא והא כלא אחזיואן לך והכי הוא דכתיב מה שמו ומה שם בנו כי
תדע חכמה שמו תפארת בנו תנא

ומשה

עלה א' האלדים זכאה מולקיה דמשה דזכי ליקרא דא דאוריתא
אסביד בגיטיה כך תאמי ר' יהודה תא חזו מה בין משה לשאר
בני עלמא שאר בני עלמא כד סלקין לעתרא סלקין לרבו סלקין למלכו אבל
משה כד סליק מה כתיב ביה ומשה עלה אל האלדים זכאה מולקיה ר' יוסי אמר
מכאן אמרו חברייהו הבא ליעהר מסייעין אותו דכתיב ומשה עלה אל האלדים מה
כתיב בתריה ויקרא אליו ו' דמאן דבעו לקרבא מקרבין ליה ויקרא אליו ו' מן
ההר לאמר כה תאמ לבית יעקב וגו' ר' ינחק פתח אשרי תבחר ותקרב ושכון חנריך
זכאה מולקיה דההוא ברכש דקבא אתרעי ביה וקריב ליה למשרי בנו הובלא קדושא
דכל מאן דאיהו אתרעי ביה לפולמניה רשום הוא מרשימין דלעילא למנדע דהא
הוא אתבחר מקמיה דמלכא קדושא עלאה למשרי מדורו דכל מאן דאשתכח ביה
שהוא רשימא אשכר בכל תרעין דלעילא ולית דיומיו בידו ר' יהודה אמר זכאה
מולקיה דמשה דעליה כתיב אשרי תבחר ותקרב דכתיב ביה ומשה כנס אל הערפל
ענגש משה לכרו אל י' והם לא יבשו הה' ויקרא אליו ו' מן ההר לאמר כה תאמ לבית
יעקב אלין נוקבי ותגיד לכני ישראל אלין דכרכין רבו שמעון אמר כה תאמר
כלא כה תכרוכו וכתיב וחסידך יברכוכה כלומר יברכו כה כה תאמר לבית יעקב
באמירה והיינו מסטרא דיוכא ותגיד לכנו ישראל כלא ויגד לכם את בריתו וכתיב
הגדתיו היום ליו אלדיך לכני ישראל דכרכין דאתו מסטרא דרמיו אמר רבי ינחק
הואיל ואתיבא להאי מה הוא הגדתי היום ליו אלדיך ליו אלדיכו מבעי ליה אמר ליה
ר' שמעון וכי האי בלמודו היה והא כתיב כי וי' אלדיך מבוך א' ארץ טובה וגו' אשר
וי' אלדיך כותן לך כי וי' אלדיך אש אוכלה הוא וכלהו הכי אלא הכי תיכון כל הדר
בארץ ישראל דומה כמו שיש לו אלוד וכל הדר בצומה לארץ דומה כמו שאין לו אלוד
מאי טעמא משום דזרעא קדישא לארעא קדישא סלקא ושכינתא באתרה יתבא
והאי כהאי תליא ומשה לא קאמר אלדיך אלא לאינון דהוו זמינון למיעל לארעא
קדישא ולקבלא אפי שכינתא ומה דלא אמר אלדיכו משום דהא משה לא זכה למיעל
לארעא ובגונו כך אלדיך ודאי בכל אתר משום דאינון הוו זמינון למיעאל תמן אבל
הכא כתיב וכאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליו אלדיך
והא אינון בארעא שריון מט אלדיך ולא אלדיכו אלא אינון בעיין לאחזאה ולאודא
דבגונו חסד עלאה זכאן לכל האי ושריון בארעא ועאלן לההוא ארעא ועבד עמהון
כל אינון טכאן ובגונו כך הו' אמרין מלין אלין לכהן ולא לבר כש אמרא דכתיב הגדתי
היום ליו אלדיך הכי הוא ודאי משום דאתי מסטרא דחסד כה תאמר לבית יעקב
לההוא אתר דאתחזו להו ותגיד לכני ישראל כההוא אתר שלים דאתחזו להו דהא
יעקב וישראל תרין דרגין אסתלקו ובדרגא חד סלקין אלא ישראל שלימותא דכלא

אקרי

אקרי ותגיד לבני ישראל לאהזאה חכמתה ולאשתעי ברוח חכמתה טיבו וקשוע
 דעבד לון קכה דבתיב ויגד לכם את בריתו תכיא אמר רבי וסוי זמנא מדא הוינא
 אזיל בארמא והוה ר' חוויא ברו עמי עד דהוינא אזילי אשכמא מד גבר דהוה לקיט
 בחקלא עשכין לאסוותא קריבנא לבני אמינא ליה בר כש קנטרא דקנטרו דעשכין
 למה לא זקיף רישיה ולא אמר מודי אהדרכא זמנא אחרא ואמינא האי ולא אמר
 מודי אמינא ליה לר' חוויא ברי או האי בר כש אטיס אודכין או שטיא או חכימא
 ויתבנא בניו לבתר לקיט אינון עשכין ואמיד לון ומפא עליהון טרפי גוספין אמר לן
 אכא חמינא דוודאין אתון ווודאין אמרי עלייהו דאינון חכימון אי לא דחייסנא
 עליוכו השתא תהוון רחיקן מכני כשא כסגורא דא דרחיקין ליה מכלא דהא אכא
 חמינא דריחא דמד עשכא דהוה קריב גביכון עאל בגופיכו ותהוון רחיקין תלתא
 וומין לא אכילו אלון תומי ברא ותתסון אכלנא מנייהו דהו שכימין קמן ואדמכנא
 ואתקטרכא בוועא עד עדן סגוי לבתר אתערכא אמר לן ההוא גברא השתא
 אלדכון עמכון דאשכמתון לידהא אסוותא דגופיכו על ידי אשתליס עד דהוינא
 אזלין אמר לן כל בר כש ביע לאשתעי בכר כש אחרא כפוס ארמוי דהא למוקבא
 כפוס ארהוי לגברא כפוס ארהוי לגברא דבברי כפוס ארמוי אמינא לרבי חוויא ברי
 הויכו דכתיב כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל אמר לן חמיתון דלא זקיפנא
 רישאי ולא אשתעינא בהדויכו משום דאכא חכימא כעשכין מכל בני דראו ואוליפנא
 מאכא ארמוי דכל עשכין דבהון קשוע ואכא בכלשתא מדוראי בוינייהו והאי עשכא
 דחמיתון דחפינא ליה בטרפו דגוספין אלון בכיתאי אית אחר מד והוא לסטר כפון
 ובההוא אתר כעין מד ריחא ומעינא ומההוא ריחא כפין מד גבר בתרין רישין
 ומרכא סוכנא בודיה ובכל יומא קא מצער לן ואכא לקיטכ האי עשכא וזילי אבתראי
 ותחמון חיליה דהאי עשכא ומה די אלדא עלאה גלי בעלמא ולית מאן דידע ארמוי
 אזילנא אבתריה עד דהוינא אזלי באורחא מאיך למד מוקבא בעפרא וסוי מההוא
 עשכא למוקבא כפך מד חוויא ורישיה דיליה סגוי כטל מד סכטירא וקטיר ליה כמד
 בדיא דחילנא אמר לן זילו אבתראי עד דמטינא לכיתיה חמינא ההוא אתר כחשוכא
 בתר מד כותלא כטל מד שרגא וליק דליקא סמרכיה דההוא אתר דריחא אמר
 לן ממה דתחמון לא תדחלון ולא תשתעון מודי אדהכי שרי חוויא מקטרוי וכתש
 בקיסטא מההוא עשכא וסוי ברישיה דחוויא על חוויא בההוא עינא דרמוי ושמענא
 קלא דכל אתר מודעזא בעינן למיפק אמיד בידכא ההוא גברא אמר לא תדחלון
 קריבו גבאי אדהכי כפך חוויא שתית דמא נקט ההוא גברא מההוא עשכא וסוי
 ברישיה כבקרדמות עאל בההוא עינא דרמוי לשעתא זעורא חמונא דכפך מההוא
 עינא מד גבר בתרין רישין וחוויא שריא סמרכים דקדלווי על בההוא עינא דרמוי
 וכפך תלת זמני הוה אמר זקיטא זקיטא ווי לאימיה דלההוא אתר אוכל ליה
 אדהכי אתעקר ריחא מאתריה וכפון גברא וחוויא וכפלו ומותו תרוויהו ואכן דחילכ
 סגוי אמר לן ההוא גברא דא הוא חילא דעשכא דאכא לקיטכא קמויכו וכגיכ כד
 לא אשתעינא בהדויכו ולא זקיפנא רישאי כשעתא דקריביתון גבאי אמר לן אזיל

ודעין

ודעין בני נשא כל מה דכטע קב"ה בארעא וכל מאן ד'שתכח בעלמא ושתמודעון
חילא דמאריהון בכמתיה סניאה' אבל לא טמיר קב"ה חכמתא דא מכני נשא
לא בגין דלא יסטון מארמונא ואתרמינו בההיא חכמתא ויכספון ליה' כד אתיבא
ואמינא מלי קמיה דרש' אמר' דאוי חכמי' הוה' ות"ח ליתעזבא ועשב' דאתייליד בארע'
דלא הוה ביה חכמתא סניאה ומיליה בשמיא סניא' תא חזו מן אזוכא דככל אתר
דבעו קב"ה לרכאה לכרנש באזוכא מתדכי'מט' משו' דיתער' חילי' דלשלא דאתפקדא
עלמי' דהא ההוא חילא דאתפקדא עלוי' כד אתערא מעערא רוח מסאבא ואתדכי
כר נש ועג'ך אמינא כריך רחמנא דשזכך'

אתם

ראיתם אש'ר עשייתי למצרי' ואשא אתכם על כנפי נשרי' מאי כנפי
נשרי' אמ' ר' יהודה כרמי' דכתיב כנשר ועיר קנו וגו' והיינו רזא
דאמר ר' שמעון דרך הנשר בשמים' מאי בשמי' כרמי' מה נשר אשתכח כרמי' על
בנוי' ודינא לבנוי' אחרנין כך קב"ה אשתכח כרמי' לבני ישראל' ודינא לבני עמון ע"ג
ר' אלעזר הוה אזיל מקפוטקיא ללוד והוה אזיל ר' יונוסור' חייא עמיה קמו בכהורא
כד כהיר וממא והוה אזיל' אמר רבי חייא חמיבא האוי קרא דכתיב ופנו אריה אל
הימין לארבעתן ופנו שור מהשמש לארבעתן ופנו נשר לארבעתן' הא אריה בימינא
שור משמאל' נשר באן אתר דוכתיה' אמר ליה רבי אלעזר באתרא דיעקב שריא
מ"ט משום דנשר בכלא אשתכח רמי' לכנוי' דיבא לבני אחרנין' כך קב"ה אויביל לון
לישראל' כרמי' וכדינא לבני אחרנין דכתיב ואשא אתכם על כנפי נשרים' וכתוב
כנשר ועיר קנו' מכלן דנשר רמי' אקרו' דכתיב דרך הנשר בשמים' בשמים ממז'
ובנוי' כך אריה לימינא' שור לשמאלא' נשר בימיניה ואחוד לון אדם כליל כלהו וכלא
אתכלילן ביה דכתיב ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה' ויהי
ביום השלישי וגו' ר' אבא פתח אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה כעזה לאחותנו
ביום שידוכר בה' אחות לנו קטנה דא ככסת ישראל דאקרו אחות לקב"ה ושדים
אין לה היינו דתינוכ' בשעתא דקריב ישראל לטורא דסיני' לא הוה כהון זכוון ועובדין
טבין לאנבא עלייהו דכתיב ושדים אין לה דהא איכון תקונא וספירו דאתתא'
ולית ספירו דאתתא אלא איכון' מה כעזה לאחותנו' מה ותעביד מינא בשעתא
דקדשא כרוך הוא ותגלי כטורא דסיני' למלא בפתגמי אוריתא ויפרח נשמתהון
מנייהו' אמר רבי יוסי בההיא שעתא דקריבו ישראל לטורא דסיני' בההוא
ליליא כגהי תלתא יומין דלא אזוגו לאכתתייהו אתו מלאכין עלאין וקבילו לישראל
באחותא איכון מלאכין לעילא וישראל מלאכין לתתא' איכון מקדמי' שמה עלאה
לעילא וישראל מקדמי' שמה עלאה לתתא' ואתעטרו ישראל בשבעין כתרין
בההוא ליליא ומלאכי עלאיו הוו אמרו אחות לנו קטנה ושדים אין לה דלית בהו זכוון
ועובדין טבין' מה כעשה לאחותנו כלומר מה יקר ורבו כעביד לאשתכח דא ביימא
דקב"ה יגלי לה אוריתא'

יהי

ביום השלישי' כתיב היו ככונים לשלשת ימים אל תגושל אזה והיינו
ביום השלישי' רבי שמעון אמר בשעתא דקב"ה בעא לאתגלאה
כטורא

בטורא דסיני קרא קב"ה לכל פמליוא דוליה אמר לון השתא ושרא לכיון דלא ידעין
 כיומסוי ואכא בעי לאתגלי עליוהו או אתגלי עליוהו בחולא דנכורה לא יכלין למסכל
 אבל אתגלי עליוהו ברחמי ויקבלון כיומסוי ה"ד ויהי כיום השלישי ודאי
 דאיהו רחמי מכלן דכתיב ויט שמים וירד ובהאי אתגלי קב"ה לישראל אקדים להו
 רחמי בקדמותא ולכתר אתייהוב להו אורייתא מסטר דנכורה כיום השלישי דהכי
 אתחזו להו דבגיו כן ישר אק"ון בהיות הבקר דכתיב בקר לא צבות הא או היה
 עבות קדרותא אשתכח ולא אתגליוא מס"ד ואימתי אתגליוא מס"ד כדא הבקר
 אור דכד כהור נפרא מס"ד אשתכח בעלמא ודיכין מתעברן וכומא דלא כהור
 בקר דיכין עד כען לא מתעברן דכתיב ברן וחד ככבי בקר ויריעו כל בני אלדים
 כיון דאתעברן איכונ בכביא ופהירו זמיה ביה שעתא כתיב בקר לא עבות ואסד
 אתער בעלמא תתאה כההיא שעת' כתיב בהיות הבקר ש"מ בהיות הבקר וכיון
 דמתעבר בקר לא אשתכח אמר ר' יוסי בהיות הבקר שארי קב"ה לאתגלואה בטורא
 דסיני תאכא בהיות הבקר כד אתער זכותיה דאברהם דכתי' ביה ויטכס אברהם
 בבקר ויהו קלת וברקיס אמר רבי אכא קלת כתיב חסר תרין קלין דאהדרו למד
 דא נפקא מן דה רוחא ממיא ומיא מרוחא תרין דאיכונ חד וחד דכלילא ביה תרו
 אמר רבי יוסי קלת חד דאיהו דברבא תקיפא דלא פסקת לעלמין דתמיא בארבע'
 תקופין בשתא קלא אתפסקת וכדין דיכין מתערין בעלמא והאי קלא דכליל שאר
 קלין לא אתפסק לעלמין ולא אתעבר מקיומא שלים ותוקפא דוליה האי קלא קלא
 דקלוא קלא דכליל שאר קלין אמר רבי יהודה לית קלא אלא מסטרא דרוחא ומי
 וקלא עבוד קלא ואתכליל דא כדא וכתיב קלת וברקיס אמר רבי יוסי הוינו דכתיב
 ברקיס למטר עשה שלהובא בעוטרי קטירא דרחמי בכמתא דלא שקיע תכא רבי
 יהודה אומר בבטר גבורה אורייתא אתייהובת אמר רבי יוסי אי הכי בסטר
 שמא הוי אמר ליה אתהדר לימינא דכתיב מיומיו אש דת למו וכתיב ומיך יי
 כאדרי כח ונו' אשכחן שמאלא דאתחזר לימינא וימינא לשמאלא הא נכורה
 לשמאלא וענן כבד על ההר ונו' עכנא תקיף דשקיע באתריה דלא כעיל וקל שפר
 חזק מאד מנו דעכנא תקיף הוה כפיק ההוא קלא כדא ויהי כשמעבס את הקול
 מתוך המשך אמר רבי יהודה תלת חסוכי הוו דכתיב חשך ענן וערפל וההוא קלא
 הוה כפיק פנימאה מכלהו אמר רבי יוסי פנימאה דכלא הוה דביה כתיב קול גדול
 ולא יסף אמר רבי אכא כתיב ובל העם ראים את הקולת ראים
 שומעים מכע ליה אלא הכי תכינן איכונ קלין הוו מתגלפי בההוא חסוכא ועכנא
 וקבלא ומתחזון כהו כמה דאתחזי גופא וחמאן מה דחמאן ושמעין מה דשמעין
 מנו ההוא חסוכא וקבלא ועכנא ומנו ההוא חיוו דהוו חמאן הוו כהדין ככהירו עלא
 וידעין מה דלא ידעו דרין אחריון דאתו בתרייהו וכלהו הוו חמאן אפינ באפינ
 ה"ד פנים בפנים דבר ו"ל כל קהלכ' ומאן הוו חמאן תאכר ר' יוסי מכהירו דאיכונ
 קלין דלא הוה קול דלא הוה כהור כההירו דמסתכלי ביה כל נחזין וכל שמורין וכל
 דרין דיינתן עד מלכא משוחא ובגיו כן כתיב וכל העם ראים את הקולת ראים

ראיה ממש אמר רבי אלעזר וכל העם ראוים ראוים כמה דאמוכא דחמו דחמו מכהירו
 דאוכון קלן מה דלא חמו דרין בתראין אמרנין את הקולת כדא וארא את ו'
 וארא וי לא כתיב אלא את וי' אוף הכא וכל העם ראוים הקולת לא כאמר אלא את
 הקולת בגוונא דא את השמו' ואת הארץ דהא אתין דבאורות לאסתכלא באורות
 אתייהובו ככד את אביד ואת אמך ככד את וי' מהוכך וכלהו לאסתכלא כהו מלה
 אמרא אוף הכא את הקולת לאסגאה ההוא קלא אמרא לתתא דכניס לון לבויה
 דכיה חמאן ומסתכלן בכמתא סגאה וכל דוסי עמון ודרין בתראין דיתון לעלא'
 ואת הלפודיב בקדמותא ברקו' השתא לפודים כלא חד אכל מודא תתקבו בתקונו
 לאתחזאה אתקדון קבי ואת קול השפר תאנו רבי ונחמ כתיב אתת דבר לדיס
 שתים זו שמענו כלא אכבי ולא יהיה לך רבי יהודה אמר קול השפר השפר למה
 אלא ההוא קול דאקרו ביה שופר דכתיב והעברת שופר תרועה בחדש השביעי
 בעשור לחדש ביום הכפורים כדא אתקרי שופר אר' ויסי מה שופר אפיך קלא
 ורומא ומיא אוף הכא כלא אתכלול בהוי ומדא כפקין קלני אמרנין אר' אלעזר
 קול דכפיק משופר דמשמע דשופר חד וקול כפיק מניה ושופר בקומויה סכיה וכנינו
 כך כתיב קול השפר רבי יהודה אמר הכי קול השפר השפר כתיב חסר כלא שפר
 קדם דרוש' מלכו ושפר עליך שפר קדמי להמיה רבי שמעון אמר קול השפר
 אתרא דקלא כפיק מניה אקרו שופר תו אמר רבי שמעון תה קול השפר אתרא
 דקלא היינו דכתיב כיעל כל מוצא פי וי' ומיה האדם מאוי מוצא פי וי' דא קול
 השופר הוא רב מכל שאר תתאי ותקיסא מכלהו דכתיב וקול שפר חזק מאד ועל
 כל שאר קלני לא אתמר חזק מאד אמר רבי שמעון כהאי קול השופר כלא תלי
 וכתיב קול גדול קול דממה דקה כהירו דהוא זך ודקין ווכיך יתיר מכלא
 דממה מהו דממה אר' שמעון דבעי בר כש למשתוקא מניה ולמחסם פומיה כדא
 אמרתי אשמר דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום דממה איהי שתוקא ללא
 אשתמע לבר וירא העם וינעו ויעמדו מרחק דחמו מה דחמו וינעו כדא וינעו
 אמות הספים מקול הקורא תאכא מה כתיב ביה ביחזקאל כד חזא גבורן כימוסי
 קבה דכתיב וארא והנה רוח סערה באה וגו' רוח סער' אמאי אמר רבי ויסי לתכרא
 ארבע מלכוון אר' יהודה רומא רבא דאתער בנימוסי גבורה דלעילא באה מן
 הצפון מצפון לא כתיב אלא מן הצפון ההוא דאשתמודע לעילא ההוא דטמיר וכנינו
 לעילא ענן גדול ואש מתלקח דהוה אמיד ביה ולא אמיד אמיד בסטרוי לאתער'
 דיכא דתיכון תלת זמנין כיומא ינכא ההוא דיכא קשיא בגרדיני גליפין מס' דבבור'
 ההד ואש מתלקחת בנין לאתערא בעלמא ומה מכסם ליה ההוא דכתיב ביה ובה
 לנו סביב דההוא זיהר דאסחר ליה מכל סטרוי מכסם ליה ומתקין ליה בנין ללא להוי
 דיכא קשיא ויכלון בני כשא למסכלו ומתוכ' כעין השמל ומתוכ' ומגו' כעין השמל
 מאי שמל' אר' יהודה חיות אשא ממללא תאנא אר' ויסי חשמל מה דהוה לכא לאשא
 דכתי' מתוך האש כעין החשמל ולא החשמל מתוך האש מגו' אשא דאיהי לבו באשא
 חשמל דאיהו כתר ארבע דרגין דכתיב רוח סערה ענן גדול ואש מתלקחת וכנה לו

פכוד ומתוכה בעון המשאל מתוך האם והוא דכתיב ביה ואם מתלקחת תנוא
 רבי וסני בר יהודה אמר חמו ושראל הכא מה ללא חמא ויחזקאל וכלהו אתדכחו
 בחכמתא עלאה וקורא חמשה דרגין דקלין חמו ושראל בטורא דסיני ובחמשה
 דרגין אלני אתייהיבת אורייתא דרגא חמשה בא דכתיב קול השפר ויחזקאל
 לקבלהון חמא חמשה דרגין דאיונו לבר מאלין דאיונו רוח סערה עגן גדול ואם
 מתלקחת ונגה לו כביב ועין השמשל אר אלעור בישראל כתיב פנים בפנים דבר וי
 וגו ביחזקאל כתיב בעין ודמות כמאן דחמו בתר כותלין סגיאין כמאן דחמו בר כס
 בתר פותלא אמר רבי יהודה מה דחמו ושראל לא חמא כביאה אחרא כס מה
 דחמא משה ללא חמא כביאה אחרא כס בר כס אחרא וזכאה חולקיה דכתיב ביה
 ויהי שם עם וי ולא כחזו אחרא כמה דכתי' ומראה ולא כחידות אמר רבי וסני תח
 כתיב הים הים דבר וי כבואה לשעתא היתה רבי יהודה אומר לקוומא הוא דאתא
 דאנטרדיק למהו בנייהו דשראל לאשתמודעא דהא לא שביק לון קבה וכל אתר
 דמתפרזין ושראל עמהון הוא שריא אר אלעור היה היה דחמא ולא חמא דקאים
 באיונו מלין ולא קאים אבל ישראל מה כתיב בהו וכל העם ראוי את הקולת
 כל חד וחד חמא בדקא חזי ליה דתיבא כל חד וחד הו קוימין שורין שורין תחומין
 תחומין וכדקא אתחזי להו חמו כל חד וחד אמר ר' שמעון רישו דשמא כלמודיהו
 רישו דשכטין כלמודיהו נוקבי כלמודיהו ה' דרגין לימכא וה' דרגין לשמאלא הה'ר
 אתם נבכים היום כלכם לפניו ו' אלדיכם ראשיכם שכטיכם וגו' הא' דרגין לימכא
 וה' דרגין לשמאלא מאן אוכוו ה' יוכיב דכתיב טפכם כשוכם וברך אשר בקרב מחכוך
 מחטב ענין עד שאב מומיך הא' דרגין לשמאלא כלהו דרגין אתתקכו כבויכא
 דלעולא לקבלהון יתרו ישראל אחסכת עלמין עשר אמורן דבהו תליין כלפקודין וכל
 זכוון וכל ירותת אחסנא דאיונו חולקא טבא דישראל תאכא בההיא שעתא דקס'ה
 אתגלי בטורא דסיני הו חמאן כל ישראל כמאן דחמי כהורא כעשישת ומההוא כהורא
 הוה חמיכל חד וחד מה ללא חמ' ויחזקאל כביא' מט משו' דאיונו קלין עלאין אתגליאו
 במד כמה דאמינא דכתי' וכל העם ראוי את הקולת אבל ביחזקאל שככתא אתגלי
 ברתוכו ולא יתיר והוה חמו כמאן דחמי בתר כותלין סגיאין אר יהודה זכאה דרא
 דכתיב ביה וורד וי לעוכי כל העם על הר סיני תח כתיב מומינו אש דת' למו דהא
 מומוכ' אתגלי מה דאתגלי מה בין האי ליהאי אר ינסי הכא כסיני רישא וגופ' דמלכ'
 דכתיב ויע שמים וירד ובאתר דאית רישא אית גופא אבל ביחזקאל כתיב ותהי
 עליו שם ידו' דאתגלי וידא ולא גופא ותכוין אפי' כודא יד וי' עלאה יד ויתתאה
 תח כתי' כפתחו השמי' ואראה מראת לרום מראת כתי' חסר לאחזאה דכנין שכוכת'
 קאמר דהא וראה מראת חסר מראה חד אר' וסני וכו שכוכתא לאו כלא' אר' ויסא
 לא דמי רישא דמלכא לרגליו דמלכא אי'ב דכלא הונו צופא דמלכא תח כושעיהו
 כתיב וראה את וי' ביחזקאל כתיב וראה מראת אלדי' הכא את התם מראת מה
 דחמא דא חמא דא וזכאה חולקיה דמשה ללא הוה כבואה מהימנא שלימת' כותיה
 וארא אתי וי את דווקא וארא מראת אלדי' מראת דווקא וכדרגא חד הונו או

הכי אמאי לא פריש ישעיה כלי האי אר"י וסמי דא כליל דא פריש מאי טעמא פריש
 כלי האי יחוקאל כלל אנטרין בגימיהון דישר דיכדעון מביכותא דחביב להו קודשא
 בריך הוא דטכיתני ורתיכוניא תנין לדיר ביכיהו בגלות אר"י חייא בארץ כשדל יוסף
 בתיב הן ארץ כשדים זה העב לא היה אמאי יתגלי כבינתא תמן אי תימא בגימיהון
 דישראל הוה טב דתשרי טכיתא בגווייהו ולא יתגלייא אלא הכי תאכא אי לאו
 דאתגלייא לא הוה ידעין והא דאתגלייא מה כתיב על כהר ככר על מישא באתר דלא
 יסתאב ולא טרייא מסאבות ויהו כהרא הוה מד מארבע נהרין דכפקין ומבנתא דערן
 דכתיב על כהר ככר מאי ככר דכר הוה מאתר דטכיתא טרייא עליו וכתיב ותסי
 עליו סה יד י"ג סה ולא באתר אמרא אר"י חייא כתיב ומתוכה דמות ארבע סהות וזה
 מראיהן דמות אדם להנהי קאגא ברוח עלאה ארבע מיוון אית דאיכנה לנו כנו
 היכלא קדישא ואינון קדמאי עתיקין דעתיקא קדישא כללא דשמא עלאה ויחוקאל
 חמא דמות דרתיכון עליון דהא הוה חמא מאתר דלא הוה כהיר פל כן תאכא
 כגונא דלעלא אית לתתא מנייהו וכן כלהו עלמין כלהו חתין דא בדת ודא בדאי
 ואי תימא לעלא יתיר דחמא תניכן משה חמא מאספקלריא דכשרא וכלהו כביאי לא
 חמו אלא מנו אספקלריא דלא כשרא דכתיב ואראה מראת אללים וכתיב אס יהיה
 כביאס יי במראה אליו אתדע וגו' לא כן עבדי משה וגו' וכתיב פה אלפה אדבר בו
 אר"י וסמי י"ג דכביאין כלהו לגביה כנוקב לגבי דפר דכתיב פה אל פה אדבר בו
 ומראה ולשאר כביאים במראה אליו אתדע במראה ולא מראה כ"ס יחוקאל
 דאפילו מראה לא כתיב ביה אלא מראת מסר וכ"ס דכתיב במשה ולא בחזיות אלא
 כל מלה על בוריה וזאה איהו דרא דכביאה דא טרי בגווייהו אר"י וסמי בר יהודה
 אפינ באפינ חמו ישראל וי יקרא דמלכיהון ולא הוה בהון סומין ומגריין וקטיעין
 בומין משמע דכתיב וכל העם ראים מגריין דכתיב ויתכבו בתחתית ההר קטיעין

וידבר

נעשה וכשמע ולומנא דאתי כתיב אזילג כאיל פכח ותרנן לטון אלס
 אלדים את כל הדברים האלה לאמר רבי יהודה פתח מינימל
 גבורות וי ישמע כל תהלתו בכמה ארחין יהיב ליה עיטא דלא יסעי מארחין
 ליומנא ולשמאלא בכמה ארחין יהיב ליה עיטא היך יתוב קמי מאריה וימחול ליה
 דתכן סות מאה ותלת עשר זכני עיטא יהיב אורייתא לכר כס למהו סלים במאריה
 בנין דמאריה בעא לאוטבא ליה בעלמא דין ובעלמא דאתי ויתיר בעלמא דאתי דהא
 תנין כל מה דקב"ה אשלי ליה לכר כס מאינון טבאין דוכי בהו בעלמא דאתי אשתלי
 בהו מט משום דעלמא דאתי דקב"ה הוי ואי תימא דהאי עלמא לאו דידיה הוה
 אלא הכי תנין האי עלמא לקבליה דעלמא דאתי לא הוה לא כפרוודור לגבי טרקלין
 בנין כך עלמא דאתי דקב"ה הוה וכי הוה זכא כדודיה וכי דתביא כתיב על
 כן לא היה לנו חלק וכמה עם ישראל מט משום דיי הוה חלתי וזאה מולקיה דמאין
 דזכי לאחסנא אחסנתא עלאה דא זכי בה בעלמא דא וכביתא דהאי עלמא כך
 בעלמא דאתי וכביתא עלאה קדיש דכתיב ונתת להם כביתו ובחומותיו ודשם עאלו
 זכאה

זכאה מולקיה דההוא זפאה למדוריה עם מלכא בביתיה ר"ש אמר זכאה מולקיה
 דההוא זכאה דוכי להאי דכתיב אז תתענג על יי' עם יי' לא כתיב אלא על יי' מאי
 על יי' אתר דעלאין ותתאין אתמשכן ותאבין לההוא אתר דכתיב מאין יבא עזרי
 וכת' ויגד עתיק יומיא מטא וקדמויה הקריבוהי ותיאובתא ועצבא לאסתכלא לההוא
 זינא דזינא נפקא ואתמשכן מניה כל אינון כתרין תו אמר רבי שמעון תנינן בהאי
 קרא אזתענג על יי' סופיה דקרא מה כתיב והרכבתך על במותי ארץ על ההוא
 אתר דאקרי ארץ לעלא וזההוא אתר דאקרי על ארץ היינו שמים והיינו דכתיב על
 יי' אר"אבא אזתשכ לא כתיב אלא אז תתענג על יי' היינו שמים דכתיב רומא על
 השמים אלדים והרכבתך על במותי ארץ היינו ארץ החיים שממע דכתיב על
 במותי לאכללא זינא וירושלם דאקרנן במתי דהיינו שמים דלעילא וארץ דלעילא
 ומלה דאמר רבי שמעון הכי הוא וכלא חד דכתיב ועד עתיק יומיא מטא וגו' וכל הכי
 מלי לאתר חד סלקין אמר ר' אבא לרבי שמעון לומא לי מר האי קרא כליה וכמאי
 אנקיימנא ליה דכתיב אז תתענג על יי' והרכבתך על במותי ארץ והאכלתך כחלת
 יעקב אביך אמר ליה כלא אתמר דתפנוקא ויגדנא על יי' כתי אתר דהיהו לעלא
 וכתיב ועד עתיק יומיא מטא וגו' על במותי ארץ כמה דאתמר והאכלתך כחלת
 יעקב אביך כמה דכתיב ויתן לך האלדים מטל השמים וגו' והיינו כחלת יעקב
 גברתא דכריך ונחק ליעקב על האי שמים קאמר וזכריה דברכתא דומינן כנו
 דיעקב לאחיא בההוא טלא דכתיב ויתן לך האלדים לך ולא לאחרא מטל השמים
 דכיה ומינין מתנא לאחיא לזמנא דאתי דכפיק מעתיקא לעירא דאפין ושריא בהאי
 שמים אסתכל רבי אבא ואמר השתא אשתמע כלא ואשתבא דברכתא דנחק
 עלאה ממאי דאשויכא תאנא מינימלל גבורת יי' מי ימלל מי ידבר מביעליה
 אמר רבי חייא כלא וקטפת מלילות בידך גבורת יי' דבגיאין אינון ונפקין מגבורה
 חד ותאנא חד גבורה עלאה עטרא דעטרין מתעטרין ונפקין מניה חמשין תרעין
 מנהון ומינא ומכהון שמאלא וכל חד וחד גבורה אתקרי וכל חד וחד אתעטרא
 בקרדיטי גליפין כהירין וכלהו אקרנן גבורת יי' אמר רבי חייא גבורת יי' מסר
 כתיב דהא כלהו כלילן בדא ישמיע כל תהלתו דא הוא שכינת זיו יקריה דקב"ה
 דכתיב ותהלתו מלאה הארץ אמר רבי שמעון כתיב וכבר יונא מעדן להשקות את
 הגן וגו' סם האחד פישון וגו' הא אלין בשמהן אקרנן והכי ארבעמההוא כהר
 דכפיק אתמשכן מה שמה דההוא כהר דכפיק אמר רבי שמעון וכל שמה
 דכתיב ועל יובל ושלח שרשיו וכתיב ולא ימוש מעשות פרו מאי טעמא לא ימוש
 משום דעל יובל ושלח שרשיו ועל דא כתיב וכמונא מים אשר לא יכזבו מימיו

ובגין כך כתיב יונא ויאנו פוסק תאנא אמר רבי שמעון כתיב
 אלדים את כל הדברים וגו' וידבר בנין לאכרוז מלין
 דתאנא בשעתא דקב"ה אתגלי ושרי למללא עלאין ותתאין
 אתחללו ונפקו כשמתאין דישאל ותאנא ההוא מלה היה טאם מלעילא לתתא
 ומתגלפא בארבע רומי עלמ' וסלק' ונחתא' כד סלקא אשתאבא מטורי דאפרסמוס'

דכיה ואשתאבא בההוא טלא לבעלא ואסחר בהמרביהון לישראל ותבת בהון
 נשמתהון ואסחר ומתגלפא באתריה בלומי אבנא וכן כל מלה ומלה אמר רבי
 שמעון כל מלה ומלה היה מליא בכל איכון טעמין בכל איכון מלין גורין גורין ועונסין
 רזין וסתרין כאסקופא דא דאיהי מליא מכלא וכשעתא דהיה כפיק ההוא מלה
 אתהו חד וכד הוה מתגלפא באתרוו אתמוון בההוא מלה שבעין ענפין דלסקין
 בגוה וממשין כתרין חסר חד מהאי גיסא וממשין חסר חד מגיסא אחרא כפטיט דא
 בזמא דאיהו בטש בטרא כמה דאת אמר וכפטיט יפוצן סלע והוון ממאן כל
 ישראל עונא בעינא והוון מדאן וכלהו דרין בתראין כללהו אודמונו לתמן וכלהו קבילי
 אורייתא בטורא דסיני דכתיב כי את אשר ישנו פה וגו' ואת אשר אינו פה עמנו
 היום וכלהו כל חד וחד דקרא חזי ליה וכלהו ממאן ומקבלין מלין אלדים דא
 גבורה את דאתכליל בימינא כמה דתנין את השמים דאיהו ימינא ואת הארץ
 דאיהו שמאלא דכתיב אף ימי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים וימיני דא הוא את
 כל לאפללא כל שאר כתרין הדברים מתקשרין דא ברא האלה כל איכון
 טעמין כל איכון רזין כל איכון סתרין גורין ועונסין לאמר למהו ירותא לכלא
 דכתיב תורה טיה לנו משה מורשה ואי תימא לגלגא מה דלא אנטריך לכל בר נש
 כתיב אנכי אלדיך כמה דאנא טמירא וסתים כך יהוון מלין אלני טמירין וסתמין
 בלבך דא וידבר אלדים חד אתכל הדברים האלה לאמר יחמש דרגין אחרנין
 רבי יהודה אמר וודבר אלדים גבורה את ימינא כל דא ודא האלה איכון
 דאתגליין דכתיב וכל העם ראים את הקולת דא כל אר יתח לאכללא אברהם
 דכתיב וי' כך את אברהם בכל הדברים לאכללא שאר כתרין דאתבסיין האלה
 איכון דאתגליין דכתיב וכל העם ראים את הקולת לאמר דא הוא דכתיב אשת
 חיל עטרת בעלה וכתיב לאמר הן ישלח איש את אשתו אמר רבי יוחנן אמאי
 אתיביבת אורייתא באשא ומשוכא דכתיב והער בוער באש עד לכ השמים חשך ענן
 וערפל דכל מאן גישתל באורייתא אשתויב מאשא אחרא דגיהכס וממשוכא
 דממשכין כל שאר עמין לישראל דבכותיה דאברהם אשתויבו ישראל מאשא דגיהכס
 דתביא אמה ליה קבה לאברהם כל זמא דבניך ישתלגן באורייתא ישתובן מאלין
 ואי לא הא נורא דגיהכס דשלט בהווישתעבדון ביני עממיא אל בתריקטורילא
 מוזקטין מלין אלא איכחא קמך ישתובן מכורה דגיהכס ושתעבדון ביני עממיא
 עד דיתעבדן גבך אמר ליה יאות הוא ודאי ההד אס לא כי נורס מכרס מאן הוא
 נורס דא הוא אברהם דכתיב הכינו אל נור חכבתם וי' הכנורס דא קבה
 דאשתבם עליוני אמר ר' יהודה מיומא דכפון ישראל ממררי עד יומא דאתיהיבת
 אורייתא חמשין וימין הון מאי טעמא אמר רבי יהודה משום איכון סני יובלא דכתיב
 וקדשתם את שבת השמים שבת תאנא ארש ההוא יובלא אפיק לון לישראל
 ומכרים ואי תימא דיוכלא ממש אלא משטרא דיוכלא הוה ומסטרא דיוכלא
 אתיגרא דוכא על מכראי וכנינו כך חמשין וימין אלן דיוכלא הון תאנא לקבל דא
 חמשין זמנין אתמר ואדכר באורייתא כימוסין דמכרים וסבחי אינון כללהו אשר
 הוכחתיך

הוצאתך • וינזף • לי ביד חוקה הוציאת • וכלהו זמני חמשין איכון ולא יתיר
 משום דכלא בויבלא אתעטר ומסטר דויבלא אתא כלא • ובגיני כן אורייתא דאתי
 מגבורה אתעטרת ביומנא דכתיב מוימינו אש דתלמו • ותינח חמשה קלין הו •
 זכלהו אתחזאו בהו ואתכלילו בהו ואתעטרו דלא • אמר רבי שצטן בההוא זאנא
 דקבילו ישראל אורייתא ויבלא דא אצטר בעטרו לקב"ה כמלכא דאתעטר בגו
 חילוב דכתיב טאינב וראינב בכותביון ביילך שלמה בעטרה שצטרה לו אינו מאן
 אמו דא ויבלא • וויבלא אתעטר במדנה ברחימו בשלימו דכתיב אס הבניט שמחה •
 מאן אס הבניט שמחה אר"ש דא ויבלא • אר"ה יהודה ע"ד כתיב ישמח אביך ואמך וגו' •
 מאן אביך ואמך אר"ה יהודה כמה דאוקמוה מכרייא דכתי' ערות אביך וערות אמך לא
 תעלה • ווי למאן דגלי עריותהון • תאנא אמר רבי ינחמך בשצתא דקב"ה אתגלי בטורא
 דסיני אודעע טורא • וכשעתא דסוני אודעע כל שאר טורי עלמא אודעעו והו
 סלקין וכמתין עד לאושיט קב"ה ידיו עליהו ואתייבשו וקלא כפקא ומכרזא מה לך
 הים כי תעום הירדן תכוב לאמו ההרים תרקדו כלים וגו' ואיכון תבאן וארזין מלפני
 אדון חולי ארץ • אמר רבי ינחמך מלפני אדון חולי ארץ דא אימא דכתיב אס הבניט
 שמחה • מלפני אלוד יעקב דא הוא אבא דכתיב בכני כפרו ישראל • ויגלה אבי כתיב
 בעטרה שצטרה לו אינו • מהו בעטרה אמר רבי ינחמך כמה דכתיב ושאל ואכשמי
 עטרים את דוד • משום דמתעטר בחוורא בסומקא וכירוקא בכל גוונין דכלהו
 כלילן ביה ואסתחרון ביה • אמר רבי יהודה בעטרה שצטרה לו אינו • מאן עטרה
 דכתיב ישראל אשר בך אתפאר • וכתיב ובית תפארתו אפאר • אמר רבי ינחמך
 אורייתא אתיהיב בבאשא אוכמא על גבי אשא חוורא לאכללא ימינא בשמאלא ושמאלא
 דאתחזר ימינא דכתיב מוימינו אש דתלמו • אר"ה אבא בשצתא דתינח דסיני הוה
 נפיק סליק ומתעטר ההוא תנכא באתכללא דא וסליק וכמית וכל ריחין ובוסמין
 דבכנתא דערן הוה סליק ההוא תינח במיוו דחוור וסומק ואוכס ה"ה מקטרת מר
 ולכונה מכל אבקת רובל • ההוא תנכא מאן הוה • אמר רבי יהודה למה לך כלי
 לתמן כלא מי ואת עולה מן המדבר כתמרות עשן • אמר רבי יהודה למה לך כלי
 האי בא קרא טליס הוא דכתיב וזה סוני עשן כלו מפני אשר ירד עליו • באש ויעל
 עשנו כעשן הכבשן • זכאה עמא דמאן דא וידעין דא • אר"ה קייא כד אתגליפו
 אטון בלומי אכנא הוו מתחזין בתרין סטרין מסטרא דא ומסטרא דא ולומין מאבן
 בכפיר וכוון הוו ואתגליפו ואתחפין באשא חוורא ואתון הוו מאשא אוכמ' ומתבלפן
 בתרין סטרין מסטרא דא ומסטרא דא • אמר רבי אבא לומין הוו בעינייהו ואתון
 הוו טאסין ומתחזין בתרין אשין אשא חוורא ואשא אוכמא לאתחזאה כחדא • ימינא
 ושמאלא דכתיב ארך ימים בימוכה בשמאלה וגו' • והא כתיב מוימינו אש דתלמו •
 אלא מסטרא דגבורה הוה ואתכלילת בימינא • ובגין כך אשא חוורא ואשא אוכמא •
 תאנא כתיב והלמת מעשה אלדים המה וגו' מיגשה אלדים המה ודא • אמר רבי
 יהודה והלמת חד תרי הוו ומתחזין חד • וגשר אמירן מתבלפי בהו חמש כלילן בחמש
 למהו כלל ימינא • מעשה אלדים המה ודא • רבי ינחמך אמר של סנפיריכוון הוו

ד'שמע יתיר

ותרין אבני הו' ואבני הו' ואתמאין כשיב קב"ה ברוחא ואתפשוטו ואתגלבו תרין
לוחין רבי יהודה אמר כעין ספיריכוון הו' דהוה אבן טבא משמע דכתוב מעשה
אלדים המה אמר ליה אי הכי ספיריכוון דא דהוה אבנא טבא יקירא משאר אבני
לאו עובדא דקב"ה אינון אלא במאי אוקימנא מעשה אלדים המה המה דייקא
אל תא חזי כתוב והלמת מעשה אלדים הלמת כתוב ולא כתוב והאבנים
מעשה אלדים המה אמר רבי שמעון כלא מד הוא אבל לין תרין לוחין עד לא
אתברי עלמא הו' ואסתלקו מערב שבת ועבד לון קב"ה ועובדו הו' ממה
אתעבידו תאכא מהוה טלא עלאה דבגיד מעתיקא קדישא וכד בגיד ואתמטך
לחקל דתפוחין קדישין בטל קב"ה תרין כפורי מבייהו ואתגליוו ואתעבידו תרין
אבני יקירין נשכ בהו ואתפשוטו לתרין לוחין בה"ד מעשה אלדים המה והמכתב
מכתב אלדים הוה כמה דכתוב כתיבין באבני אלדים תאכא אבני אלדים
הוה אבני בליק לעשרה כמה דאתמר אבני אלדים הוה וכל אבני ואבני
בליק לעשרה עד דיתעבד ודא שלימתא דכתוב וירא ישראל אתהיד הגדולה אמר
רבי יהודה חרות על הלמת נקיבן הו' אבני ואתמוזאו למרין סטרוין חרות גלפא
דגליפין אמר רבי אבא מהאי סטרא אתמוז סטר אמרא ואתקרי מהכא מה דכתוב
בסטרא אמרא רבי אלעזר אמר בכס הו' כתיבין דכל בכינשא הו' אמרין וסהדן
דא מכתב אלדים הוה ודאי דא כל בני עלמא לא יכלין למכדע לון כמה דהו'
לדיעתייהו דאינון דאמרין נקיבין הו' מי כתיב חרות בלמת על הלמת כתוב
אלא הכי תאכא חנושא קלין אינון לימונא וממשא לשמאלא ואינון דשמאלא
כלילין בימונא ומן ימינא אתמוז אינון דשמאלא והכא כלא איהו ימונא ואתכלילין
אלין באלין מאן דהוה בסטרא דא חמי לסטרא אמרא וקרי לון לינון אתוון דהו'
תנינן שמאל אתמוז ימינא דכתוב מימונא חס דת למו יובין כך מכתב אלדים הוה
ודאי הא כוונד מאן דהוה מסטרא דא הוה קרא ברא אבני אלדין ומאלין
אתוון הוה חמי וקרי לא תרנח הוה קרי לא יהיה לך והוה חמי וקרי לא תהאף
והוה קרי לא תשא את שאט אלדין לשוא והוה חמי וקרי לא תנכב וכלא מסטרא
דא וכך לכלהו וכדן מסטרא אמרא וכלהו כלילין דא ברא כה"ד מכתב אלדים
הוה מכתב אלדים ודאי וירד משה אל העם ויאמר אליהם רבי יוסי אמר מאי
אמירא דא דכתוב ויאמר אליהם ולא כתוב מאי קאמר א"י יתק פא חזי ארמא
דעלמא הוה כד אתי חדותא לבר נש או כד אתי נצרא כד לא ידע מניה לא יכל
למסבל דהו' לבא אתפרח לשעתא וכד ידע מניה קאים בקומויה ויכל למסבל
כל שכן הכא דהו' משה אמר לון כל מה דהוה לבתר ואתקוף לבייהו במלון ולא יכלו
למסבל כל שכן אי לא אמר לון מידי ובגין כך ויאמר אליהם בקדמיתא ואתתקף
לבייהו ולבתר ודבר אלדים ועם כל דא לא יכלו למסבל דהו' תנינן אמר רבי
יהודה אמר רבי חייא אמר רבי יוסי כד שמעו מלה דקב"ה אתפרח נשמתייהו וסלק
כשמתייהו דישראל עד כורסי יקרא דליה לא תדבקא תמן אמרה אוריתא קמיה
דקב"ה וכי למנכא הוינא מתירא לשי סנין עד לא אתברי עלמא למנכא כתיב איש

איש מכני וסראל ומן הגר'הגר בתוכם ואל בני ישראל תדבר לאמר כי לי בני
 ישראל עבדים אן אונו בני ישראל בה שעתא אהדרת אוריתא נשמתיהו
 דישראל כל מד ומד לאתריה אוריתא אתקיפת ואחידת בהו נשמתיהו לאהדרא
 להו לישראל ההך תורת ו' תמימה משיבת נפש משיבת נפש ממש תאכא כתיב
 וישב שלמה על כסא ו' למלך כמה דכתיב שש מעלות לכסא רבו אכא אמר דקיימא
 סיהרא באשלמותא דתכין ביומוו דשלמה קיימא סיהרא באשלמותא אימתי
 באשלמותא דקיימא בממשה עשר כמה דתכין אברהם ונחק ועקב יהודה
 פרץ מצרון רם עמונד כחשון שלמון בעז עובד ושי דוד שלמה
 כד אתא שלמה קיימא סיהרא באשלמותא ההך וישב שלמה על כסא ו' למלך
 ביומוו דדקיה קיימא סיהרא בפגימותא ואתפגוס כלא וירח לא ויגיה אורו
 דתכין ביומוו דדקיה אתפגוס סיהרא ואתפגוסו אופייהו דישראל פוק ומשוב
 רחבעם אחיה אסא והושפט יהורם אחזיהו אמזיהו עוזיה ויהו אחז
 וחזקיהו מנשה אמון ואשזיהו דקיהו וכד אתא דקיהו אתפגוס סיהרא וקיימא על
 פגימותא דכתיב ואת עכו דקיהו עור ביה זמא השליך משמוס ארץ האי ארץ
 אתעבר מקימוס ואתרחקת מניה ואתפגוסא האי ארץ כלומר דקיימא סיהרא
 בפגימותא תאכא בשעתא דקיימו ישראל על טורא דסיני טרי סיהרא לאהרא
 דכתיב וישב שמים וירד מהו וירד דקריב שמשא לגבי סיהרא ושרי לאהרא
 סיהרא דכתיב דגל מחכה יהודה מזרחא בטורא דסיני אתמכא יהודה רופינס
 במלכותא דכתיב ויהודה עור רד עם אל ועם קדושים כאמן מהו ועם קדושים
 כאמן כד אמר קבה לישראל ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש כאמן הוה
 יהודה לקבלא מלכותא ושאריו סיהרא לאהרא

אנכי

ויאלדיך אשר הוצאתיך וגו' רבי אלעזר פתח שמע בני מוסר
 אביך ואל תטוש תורת אמן שמע בני מוסר אביך דא קבה ואל
 תטוש תורת אמן דא כנסת ישראל מאן כנסת ישראל דא בינסה כמה דכתיב להבין
 אמרי בוכה ר' יהודה אמ' מוסר אביך דא היא חכמה ואל תטוש תורת אמן דא
 היא בוכה ר' נחמק אמ' הא והא מד מלה אתפרשו דתכין אוריתא מחכמה דלעלא
 כפיק רבו וסו אמר מביכה נפקת דכתיב להבין אמרי בוכה וכתיב ואל תטוש
 תורת אמן אר' יהודה אוריתא מחכמה וביכה אתכלילת דכתיב שמע בני מוסר
 אביך ואל תטוש תורת אמן ר' אבא אמ' ככלא אתכלילת כיון דבאלין תרין אתכלילת
 אתכלילת ככלא בחסד בדינא ברמיו בכלהו שלומותא דאנטריק מלה אי
 מלכא ומטרוכיתא מסתכמין כלא מסתכמין באתר דלון משתכמין כלא משתכמין
 ר' וסו אמר אכני דא שכינתא כמה דכתיב אכני ארד עיך מצרימה ויאלדיך
 דא כנסת ישראל דכתיב ואל תטוש תורת אמן ר' נחמק אמר אכני דא שכינתא
 ופסקא טעמא כלא אכני עשו בכרך ויאלדיך כמה דכתיב מן השמים השמייעך
 את קולו וכתיב אתם ראייתם כי מן השמים דברתי עמכם מן השמים מן השמים
 ממש דא קבה אשר הוצאתיך מארץ מצרים אשר אתר דכלא מאשרין

הוצאתיך

וישמע יתרו

הוצאתיך מארץ מצרי' דא יוכלא כמה דתנינן מסטרא ליוכלא כפקון ישראל ממצרים
 וכוון כך חמשין זמנין אדכר ויזאת מצרים באוריתא • חמשין וימין לקבלא אורית'
 חמשין סנין לחירו דעבדין • מכית עבדים כמה דכתיב הכה כל בכר בארץ מצרים •
 ותנינן אלין כתרין תתאין דאתרמינו בהו מנראי • כמה דאית כיתא לעילא אית
 ביתא לתתא • ביתא קדישא לעילא דכתיב כחכמה וכנה בית • ביתא תתאה
 לתתא דכלא קדישא כמה דכתיב מכית עבדים • תאכא השעתא דאתמר אנכי כל
 אינון פקודי אוריתא דמתאחדן בסטרא דא כלהו הוו כלילן כהאי מלה כמה דתנינן
 כל פקודי אוריתא מתאחדן בגופא דמלכא מנהון ברושא דמלכא ומכהון בגופא
 ומכהון בידי מלכא ומכהון ברבלו וליית מאן דכפית מן גופא דמלכא לכר וכנין כך
 מאן דפשע בפקודי אוריתא כמאן דפשע בגופא דמלכא כמה דכתיב ונשאו וראו
 בפגרי האנשים הפושעים בני בני ממש • ווי לחיובי דעכרין על פתמי אוריתא
 ולא ידעין מאי קא עבדין • דאמר ר' שמעון ההוא אתר דאיהו מב לגביה ההוא אתר
 ממש גלי חוביה • וזאמר ר' שמעון ק'כס ממש גלי חוביה • בק'כס חב ק'כס גלי חוביה
 דכתיב יגלו שמים עכו וארץ מתקוממה לו • יגלו שמים עכו דא ק'כס • וארץ
 מתקוממה לו דא ק'כס • תניא שמים גליין חוביה דכר כס • וכשעתא דאיהו גליא
 חוביה ארץ עביד לויא בכר כס דכתיב וארץ מתקוממה לו למעבד לויא כיה • אמר
 רבי וכוו תנינן משמים דרבי שמעון דאמר ר' שמעון אימא וכנין בשלימותא אשתכחו
 דכתיב אס הבנים שמה •

אנכי

ו' אלדיך • אנכי כמה דתנינן בת היתה לו לברכה אכינו הוא
 שכינתא ודא בת • ו' אלדיך דכתיב בני בכרו ישראל • וכתיב עץ
 חיים הוא לחיזיקים כה הא בן • אשר הוצאתיך מארץ מצרים דכתיב ויכל הוא
 קדש תהיה לכם • וכתיב אס הבנים שימה וקדשתם את שבת השמים שבה
 וקראתם דרור היא אימא וכנין • יתבא אימא יתבין כנין • ועלמין כלהו כחדא
 בשלימותא • מתעבדא אימא כלהו מתעכרן מדוכתייהו • וכתיב לא תקח האס על
 הבנים • ותנינן לא ועביד בר כס חובי לתתא בנין דאתעבר אימא מעל כנין • אמר
 ר' יצחק כלא ק'כס כלא הוא כלא חד ומלין אלין למחדי מקלא אתגליין • זכאין
 אינון בעלמא דין ובעלמא דאתי • תאכוי אמר רבי אלעזר כתיב בראשית ברא לדין
 את השמים ואת הארץ • וכתיב כיום עשות ו' אלדים ארץ ושמים • כמאי אוקימנא
 הכי קראי הא תנינן דתרוויקו כחדא אתבריאו • מלמד שנטה הקבה קו ומינוכברא
 השמים ונטה קו שמאלו וכרא את הארץ • כקדמיתא את השמים ואת הארץ •
 ולכתר ארץ ושמים • תנן כתיב כיום ההוא אענה כאס ו' אענה את השמים והס
 וענו את הארץ • אענה את השמים שמים ממש • דכתיב השמים כסאי • והס וענו
 את הארץ • הארץ ממש דכתיב והארץ הדום רגלי • שמים שזים עלאיין • וארץ
 ארץ עלאה • דתניא כד אתקן שמים דא בתקונו אתקן לקבליה דהאי ארץ
 ותיאובתיה לקבלה כחד דרגא דאקדי כדיום כמה דכתי' וזריק יסוד עולם ואתדבק
 כהאי ארץ ומרושא דמלכא עד ההוא אתר דשאריו האי כדיום אתי חד כהרא
 קדישא

קדישא משמח דרבות ואטיל כסגואות תיאובתא כהאי ארץ קדישא ונטל כלא האי
 ארץ. ובתר מהאי ארץ אתון כלא עלאי ותתאי כדכור דא כד תיאובתיה לאתדבק
 בנוקבא דאפיך זרעא דרבות מרישא דמומח כהבוא אמה ואטיל בנוקבא ומכיה
 מתעברא נוקבא אשתכח דכלהו שויפין דגופא כלהו מתדבקן בנוקבא ונוקבא
 אמורא כלא כדגומא דא תכוין כל דאשלים לעפרה קדמאי דבי כנושתא נוטל
 אגר כלהו רבי ויכי אומר לקבלי דכלהו רבי ונחק אחר כתיב ונט שמים וירד
 וכתיב ירד ו' לעיני כל העם על הר סיני תנא ונט שמים וירד לאן כחת אי תימא
 דחת לסיני על הר סיני כתיב ולא כתיב לעיני כל העם כהר סיני אלא ונט שמים
 וירד לאן כחת אמר רבי יוסי אמר רבי יהודה אמר רבי קוויא כחית כדרבנן
 מדרבא לדרבא ומכתרא לכתרא עד דאתדבק בהאי ארץ וכדין אתכסה סיהרא
 וקוויא באשלמותא הה' ונט שמים וירד להאי ארץ וכדין כתיב על הר סיני מה
 קוויא על הר סיני הוי אימא דא שכוכתא רבי אבא אמר מהכא מפני אשר ירד
 עליו ויכאש וכתיב כיו' אלדיך אש אוכלה הוא וכתיב וי' המעור על סדום ועל
 עמורה גפרית ואש מאת ו'מן השמים וי' המטיר דא הוא ארץ מאן אתר
 נטול האי סופיה דקרא מוכח דכתיב מאת ו'מן השמים מן השמים ממש ר' תימא
 אמר מאן כתיב וידבר אלדיו את כל' כל' כללא דכלא דהא כהאי תלוא כלא
 יהיה לך אלדים אחרים על פני ר' ונחק אחר אלדים אחרים לאפקא
 שכינת' על פני לאפקא אפי מלכא דכהו אתתו מלכא קדישא ואיכו
 שמויה והוא איכו' הוא שמויה דכתיב אפי' הוא שמי' הוא ושמויה תר הוא ברין
 שמויה לפלם ולעלמי עלמאי תאני ר' שמעון זכאין איכו' ישראל דקב' קרא לון
 אדם דכתיב ואתן נאמי נאן מרעיתי אדם אתם אדם כו וקריב מכס' מאי טעמא
 קרא לון אדם משום דכתיב ואתם הדבקים בוי' אלדכם אתם ולא שאר עמין
 ובג' אדם אתם קרויין אדם דתניא אמר ר' שמעון כיון דכר כש ישראל אתגור
 עאל ככרית דגור קב' באכרהם דכתיב וי' ברך את אכרהם בכל' וכתיב מסד
 לאכרהם ושי למיעל' כהאי אתר' כיון דזכה לקוויא פקודי אוריתא עאל ביה כהאי
 אדם ואתדבק בגופ דמלכא וכדין אקרי אדם וזרעא דישר אקרון אדם תם כתיב
 ביה כי שמעאל והוא יהיה פרא אדם פרא אדם ולא אדם פרא אדם משום דאתגור
 וסירותא דאדם הוה בית' דכתיב ושמעאל' בנו בן שלם פצרה שנה כהמולו את
 בער ערלתו כיון דאתגור עאל כהאי סירותא דקאר' כל' הה' והוא יהיה פרא אל'
 ולא אדם יד' בכל' ידו בכל' ודו בכל' ודאי ולא יתיר משום דלא קביל פקודי אוריתא
 סירותא הוה בית' בגין דאתגור ולא אשתלים בפקודי אוריתא אבל זרעא דישר
 דאשתלמו בכלא אקרון אדם ממש וכתיב כו הלק וי' עמו יעקב חבל כחלתו אמר
 רבי יעקב כל פחשפון שארו כר מפר' שפון דאדם רבי ונחק אמר כד אתעבד אתמו
 דגליפא גו' לושן דאשלמותא אר' יהודה היינו דאמרי אוכסי קוטרנו בזיק כטפסא
 שכימי ר' יהודה הוה אויל מקפוטקיא ללוד למחמי לרבי שמעון דהוה תמן והוה רבי
 חזקיה אויל עמיה אמר ר' יהוד' לרבי חזקיה הא דתכוין קמיה רבי שמעון והוה ויהוה
 פרא

לא

פרה אדם ודאי כך הוא. ודא הוא ברורא דמלה. סופיה דקרא דכתיב על פני כל
 אחיו ושכנו. מהו על פני כל אחיו ושכנו. אמר ליה לא שמענא ולא אימא. דהא אוניפנא
 כתיב וזאת התורה אשר שם משה. אשר שם משה אתה יכול לומר. דלא שם משה
 אי אתה יכול לומר. פתח רבי יהודה ואמר כי הוא חייך וארך יומיך. מאן דזכי
 באורויתא ולא אתפרש מוכה זכי לתרון חיון חד בעלמא דין וחד בעלמא דאתי.
 דכתיב חייך תרי. וכל מאן דיתפ"ש מוכה כמאן דמתפרש מן חיו ומאן דמתפרש
 מר' שמעון כאילו מתפרש מכלא. ומה דהאי קרא דאיהו פתח פתחא לא יוכלא
 למיעאל בה. פתגמי אורויתא דסתמימן על אחת כמה וכמה. ווילדרא דרבי שמעון
 בן יוחאי וסתליק מניה דכר הויסקזיה דר' שמעון מבושין דלכא פתומין לכל עיבר
 וכלא מתגליא. וכד אתפרשא מוכה לא ידענא מדוי וכל מבושין סתמימן. אמר ר'
 סוקים היינו דכתיב ויאכל מן הרומ אשר עליו ויתן על שבעים איש הזקנים כבונכא
 דא דההרין מניה כמה כבונכין והוא בקיומיה שכיח. כך ר' שמעון בן יוחאי מארו
 דבונכין הוא כהיר לכלא ונהורא לא אעדיו מניה ואשתכח בקיומיה. אזלו עד דמטו
 לגביה כד מטו גביה אשכחוהו דהוה יתיב ולעי באורויתא והוה אמר תפלה לעבו כי
 יעטף ולפני וי' ישפך שיחו. כל גלותא דישראל גלותא דעבי עלאה מכלהו.
 מאי טעמא משום דהאי סלקא עד כורסי יקרא דמלכא ואתעטר ברושיה. וקב"ה
 משתבח בההוא גלותא ודאי. תפלה דעמי תפלה אקרוי. כי יעטף עטופא דא לא
 עטופא דכסו הוא דהא לית ליה. לא כתי' הכא כי יעטף. וכת' התם העטופי ברעב
 ולפני וי' ישפך שיחו דיקבל קמי מארוה ודא כימא ליה קמי קב"ה משום דעלמא
 מתקיימא ביה כד לא אשתכחו שאר קיימי עלמא בעלמא. ווילמאן דההוא מסככא
 וקבל עלוהו למארוה משום דמסככא קרוב למלכא יתיר מכלהו דכתיב והיה כי יצא
 אלי ושמעתי כי חנון אני. ולא שאר בני עלמא זמין דשמעו זמין דלא שמע. מאי
 טעמא משום דדווריה דמלכא בהני מאני תבירי דכתיב ואת דכא ושפל רוח וכת'
 קרוב וי' לכסברי לבי. לכסבר וכרחה אלדים לא תבזה. מאן תמין מאן דכזוף
 במסככא כזוף בשכינתא דכתיב ואת דכא ושפל רוח. וכת' כי יוריר ריבך וגו'.
 בנין דאכטרופא דיליהון תקיפא ופליטא על כלא דלא אנטריק סהדי ולא אנטריק
 לדיוכא אחרא ולא כטיל משכונא כשאר דיוכיא. ומה דמזכוכא כטיל כשמתין דכר כס
 דכתיב וקבע את קובעיהם כפס. תו אמר תפלה לעבי דכל אתר דאקרוי תפלה מלה
 עלאה היא דהא סלקא לאתר דקב"ה אמיד תפלה דרישא דאינון תפלי דמלכא אכח
 להו. רבו שמעון אפטר רישיה ושמא לר' יהודה ולר' חזקיה דמטוביב. בחר דשימ
 אסתכל בהו. אמר להו סימא הוה לכוונא תאכוד מכוכו. אמרו ליה ודאי דפתחא
 עלאה פתח מר ולא יכלא למיעל בה. אמ' מאי הוה' אמרו ליה והוה יהיה פרה אדם
 וסופיה דקרא כעיסא למדע דכתיב ועל פני כל אחיו ושכנו. מהו על פני כל אחיו
 דהא ברורא דכליה קרא ידענא והאי לא ידענא. דסופיה דקרא לא אתמוז ברושיה
 אמר לון חיוכין כלא חד מלה הוא וכחד דרגא סלקא. תאכא כמה פנים לפנים
 אית ליה לקב"ה. פנים דההרין. פנים דלא כהרין. פנים עלאין. פנים תתאין. פנים

רחיקין פנים קרובין פנים לבנו פנים ללכר פנים דיומכא פנים דשמאלא
 תא חזי זכאין אינון ישראל קמיה דקבא דאחידן באיפין עלאין דמלכא באינון
 פנים דהוא ושמה אחידן כהו ואינון הוא ושמה ועשו אחידן באינון פנים רחוקין
 באינון פנים תאין ובגינו כך אינון רחוקין מבוסא דמלכא דהא תמוכא כל אינון
 דמזרים קרובין דישמאל כמה אחין וקרובין הוו ליה וכלהו הוו באכשן תתאין
 באינון פני רחוקין ובגיסיה דאברהם כד אתגור ושמש זכה דשוני מדוריה וחולקיה
 באתר דשליטא על כל אינון פנים רחוקין ותתאין על כל אינון פנים דשאר עמין
 דהא הוא דכתוב על פני כל אשו ושכון כלומר ושוני מדוריה וחולקיה לשולא מכלהו
 דכתי' ודובכל דשליטא על כל שאר פנים דלתת' וכבכ על פני כל אשו ודאי דלא
 זכו כוותיה אתר יהודה וכו' מוקיה ובשקני ידיו אמר ר' יהודה הוינו דאמרו איכסי
 קמר בדורדיא וכבושא דבורא בקטור דקיוורא אתעטר ווי לעלא כד וסתלק מר
 מניה ווי לדרא דיתערעבה הוא זמנא זכאה דרא דאשתמודעון ליה למר זכאה
 דרא דאיהו טרו בגויה אמר רבי מוקיה הא תסיכן בנורא כד אתגור אקריגר דק
 ולא יתיר והכא אמר מר ודובכל אמר ר' שמעון כלא אתקטר במד' אבל גיורא
 תנין שאכי ושמש דלאו גיורא הוא ברוב דאברהם הוה בריו דקדושא הוה וכתוב
 ביה דישמאל הכה ברכתו אותו כתיב הכא ברכתו אותו וכתוב התם ווי ברך את
 אברהם בכל ועל כך כתיב ודובכל ובגינו כך כתיב על פני כל אשו ושכון דאי
 שאר קרובין אתגורו אקרון גירו דק ולא יתיר והוא יתיר ועלאה מכלהו כלסכן
 דלא אתגורו וקיומין באינון אפין רחוקין באינון אפין תתאין ואיהו מדוריה
 לעלא מכל פנים דודהו ומכל פנים דעמין עשו דהא הוא דכתיב על פני כל אשו
 ושכון אמר רבי יהודה קבא בגין כך אכריו ואמר לא יהיה לך אדים אחרים על פני
 דהוא הוה מהימנותא דיליה

למה לא תמונה לקט
 ע"ע ויין סתת
 חסין וספקן
 לו אורא שר
 טאטט אגרא
 שאלת נפך פתח
 אלמין בטוהא בט
 טעלע כ אטע
 כ כ כ שמה
 טפס ין יטוא
 אבא אבא אבא
 יתירא במ אבא
 טא רמקין וואו
 מה עגול רע
 פקודי א בגול
 ית' א אבא
 ואתר בטוהא תו
 בערה טאלי בט
 בעלן ויביי חא
 א כ אט וואו
 במאטן חן או
 וצב יונק טעם
 טט טטוה
 בקוים כ
 כ א א אבא
 בקורא טעם
 אטט טא א קל
 טט חרוב שמה
 טט פקול חטויה
 בטוה חטב אטל

לא

תעש'ך פסל וכל תמונ' הא אתמ' ואר' וס' כל פרוצפון שרי בר מפרוצפא
 דאד דהא האו פרוצפולוט בכלא דברח' לא תעש'ך פסל וכל תמונ' א
 ר' ימק פתח' תתן את פיך למטו' את כשרך כמה אית ליה לכר נש לאזדהרא על
 פתגמי אוריית' כמ' אית ליה לאזדהר' דלא יטעו כהו ולא יפיק מאוריות' מה דלא ידע
 ולא קביל מרבוה דכל מאן דאמ' כמלי דאוריות' מה דלא ידע ולא קביל מרבוה עליה
 כתי' לא תעש'ך פסל וכל תמונ' וקבא זמין לאתפרע' מני בעלמ' דאתי בזמ' דכשמתיה
 בעו' למישל' לדוכתה דחמין לה לכר ותשתני מהו אתר דנרור' כנרור' דחוי דשאר
 בשמתין רבו יהודה אומר מהכא כמה דתנוכן למה יקנף האלדים על קולך קולך
 דא הוא כשמתיה דבר' א' אמר רבי חיווא כתיב כי יו' אלריך אל קנא מאי טעמא
 משום דקני לשמיה בכלא אי בגין פרוצפון מקני לשמיה משום דמשקר בשמיה
 אי משום אורייתא תנין אורייתא כלא שמא קדישא הוא דלות לק מלה באורייתא
 דלא כליל בשמא קדישא ובגינו כך בעי לאזדהרא בגין דלא יטעו בשמיה קדושא
 ולא יסקר ביה ומאן דמשקר במלכא עלאה לא עללין ליה לפלטריו דמלכא ושפתיו
 מעלמא דאית' אמר רבי אבא כתיב הכא לא תעשא'ך פסל וכל תמונ' וכת' התם

פסל

פסל לך שני לזמת אכבוש . כלומר לא תעשה לך פסל לה תעבד לך אוריותא אחרא
דלא ידעת ולא אמר לך רבך . מאי טעמא כי אכבוש אלך אלך קנא אכא בא
דזמין לאתפרעא מוכך בעלמא דאתי בשעתא דכשמתא כיעא למיעאל קמאי . כמה
זמיון לשקרא בה ולעיוולא להו גהוכס . תניא אמ' רבי ונחק לא תעשה לך וגו' דכע
בר נש דלא לשקרא בשמא דקב'ה דקשרא קדמאה דאתקשרו ישראל בקב'ה כד
אתגזרו דהא הוא קיומא דכלא למיעל בכרית דאברהם דהוא קשרא דשכינתא ובעי
בר נש דלא לשקרא בהאי כפי' דמאן דמסקר בהאי ברית משקר בקב'ה מאי שקרא
הוא דלא ויעול האי ברית ברשותא אחרא . כמה דאת אמר ובעל בת אל ככר . רבי
יהודה אמר מהבא ביי' בגדו כי בניס זרים ילדו . מאן דמסקר בהאי ברית משקר
בקב'ה משום דהאי ברית בקב'ה אחודא וכתיב לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר
בשמים ממעל וגו' .

לא

תשתמוה להט ולא תעבדס . רבי אלעזר הוה אנויל בארמא והוה רבי
חייא עמיה . אמר רבי חייא כתיב וראות בשביה אשת ופת תאר וגו'
מאי טעמא והא כתיב לא תתחתן בס' . אמר ליה בעד דברשותיהו קיימי . ותא
מאי לית לך אכתי בעמין עמו כשרה כדקא חזי . דתכין אמאי אסמין פרשתא דא
לכן סורר ומורה . אלא כודאי מאן דכסיב האי אתתא בן סורר ומורה ורית מיכה .
מאי טעמא משום דקשה למעבר זוהמא מיכה וכל שכן ההוא דאתנסיבת בקדמיתא
דדינא כדוכא אתדבק ואשתאבת בה וקשיא זוהמא למעבר מיכה . והיינו דאמר
משה בכשו מדין וכל אשה יודעת איש למשכב ובר הרוגו . זכאה מולקיה דההוא בר
נש דירית אחסנתא דא וכשור לה . דכההוא אחסנא קדישא אתדבק בר נש בקב'ה
כל שכן אי וכו' כפקודי אוריותא דהא פשיט מלכא ימיכה לקבליה ואתדבק בנושא
קדישא . ועל כך כתיב בהו בישראל ואתם הדרכים בני' לדוכס . וכתיב בניס אתם לוי'
בניס אתם ממס' . דכתיב בני בכורי ישראל . וכתיב ישראל אשר בך אתפאר .

לא

תשא את שם וגו' . רש פתח ויאמ' ליה לישעיה אעשה לך בנידי לי מה יש
לך בכית . אמ' ליה לישעיה כלום אית לך על מה דתשרי ברכת דקב'ה דתכין
אסיר ליה לבר נש לכרכ על פתור ריקניא . אע' משו' דברכת דלעילא לא שריא באתר
ריקניא וזכ' כש בר נש לסדר' על פתוריה מד כהמא או יתיר לכרכ עליו ואי לא וכול
בעי לטוירא מההוא מזוכא דאכל על מה דוכרך . ולא ושתכח דוכרך בריקניא . כיון
דאמרה אין לשפחתך כל בכית כי אס אסוך שמן . אמר ודאי הא ברכתא שלימתא
בהאי דכתיב טוב שם משמן טוב . דשמא קדישא משמן כפקא לא דלקא בזכיון
קדישין . מאי שמן דא' כמה דאת אמר וכהר יונא מעדן להשקות את הבין . רבי
נחמק אמר כמה דאת אמר בשמן הטוב על הראש וגו' . רבי אלעזר אמר אליו טורי
דאפרסמונא דכיא . אר'ט טוב שם כמה טובא שמה עלאה דכונסין עלאין קדישין
דבלהו כהרין משמן טוב כמה דאחוכא . מכאן תכין אסיר ליה לבר נש לאדפרא
שמה דקב'ה בריקניא דכל מאן דאדבר שמה דקב'ה בריקניא טב ליה דלא אתברי
רבי אלעזר אמר לא אנטרין למדכר שמה קדישא אלא בתר מלה . כלומר על מלה
דהא

דהא שמה קדישא לא אדכר באורייתא אלא כתר תרין מלין דכתוב בראשית ברא
 אלדים רבי שמעון אמר לא אדכר שמה קדישא אלא על עולם שלם דכתיב כיום
 עזת וי אלדים ארץ ומוס מכאן דלא לאדכרא שמה קדישא ברוקניא וכתוב
 לא תשא את שם וי ח' לדיך לשוא ותכוון אמר רבי יוסי מהו ברכה שמה קדישא בנין
 דמניה משתבח ברכתא לכל עלמא וברכתא לא אשתבח על אתר רוקניא ולא פריא
 עליו דהא הוא דכתיב לא תשא את שם וי ח' לדיך לשוא

זכור

את יום השבת לקדשו ר' נחמק אמר כתיב וזכרך אלדים את יום
 השביעי וכתיב כמן ששת ימים תלקטוהו וכיום השביעי שבת לא יסוה
 בני כיון דלא משתבחי ביה מזוכי מה ברכתא אשתבח ביה לא הכי תאנא כל ברכאן
 דלעילא ותתא ביומא שביעאה תלויין ותאנא אמאי לא אשתבח מכא ביומא שביעאה
 משום דההוא יומא מתברכאן מניה כל סיתא ומוין עלאין וכל חד וחד יהיב מוניה
 לתת כל חד כיומוי מההיא ברכה דמתברכאן ביומא שביעא ובינוי כך מאן דאיהו
 בדרבא דמהימנותא בעי לסדרא פתוריה כליליא דשבתא בנין דיתכרך פתוריה
 כל איכון סיתא ומוין דהא בההיא זמנא אזדמן ברכה לאתברכא כל סיתא ומוין
 דשבתא וברכתא לא אשתבח כפתורא רוקניא ועל כך בעי לסדרא פתוריה כליליא
 דשבתא בההמא ובמוזוי רבי נחמק אמר אפילו ביומא דשבתא כמו רבי יהודה
 אמר בעי לאתענגא בהאי יומא ולמיכל תלת סעודתי בשבתא בנין דישתבח שבעא
 ועטונא בהאי יומא בעלמא רבי אבה אמר לאזדווגא באיכון ומוין דלעילא
 דמתברכאן מהאי יומא והאי ומו מליא רוזיה דזעיר אכפין מטלא דנחית משתיקא
 קדיש סתימ' דכלא ואטיל לחקלא דתפוחין קדישין תלת זמני מחד עיול שבת בנין
 דיתברכון כלהו כחד ועד בעי בר כש לאתענג' תלת זמני לין דהא תליא מהימנות'
 דלעילא בעתיקא קדישא וכזעיר אפין ובחקלא דתפוחין וכעיי בר כש לאתענגא בהו
 ולמחדו בהו ומאן דגרע סעודתא מכייהו אחזי פנומותא לעילא ועוכסיה דההוא
 בר כש בנין כך בעי לסדרא פתוריה תלת זמני מחד עיול שבתא ולא ישתבח
 פתוריה רוקניא ותשרו ברכתא עליה כל שאר יומי דשבתא ובהאי מלא אחזי ותלי
 מהימנותא לעילא רבי שמעון אמר האי מאן דאשלים תלת סעודתי בשבתא קלא
 בפיק ומכרזא עליה אז תענג על וי דא סעודתא חדא לקבל עתיקא קדישא דכל
 קדישין והרכבתיך על במתי ארץ דא סעודתא תניינא לקבל חקלא דתפוחין
 קדישין והאכלתיך כחלת יעקב אביך דא הוא שלימי דאשתי כזעיר אפין לקבלים
 בעי לאשלא סעודתיה וכעיי לאתענגא בכלהו סעודתי ולמחדו ככל חד וחד משום
 דאיהו מהימנות' שלימת' ועל כך שבת' אתיקר מכל שאר זמנין ומגין משום דכלא ביה
 אשתבח ולא אשתבח הכי בכלהו זמני ומגי' אר' חייא בנב' משום דישתבח כלא ביה
 אדכר תלת זמנין דכתי' וכל לדים בני' השביעי וישבת כיום השביעי וזכרך לדים
 את יום השביעי ר' אבה כד הוה יתיב בסעודת' דשבתא הוה חדו בכל חד וחד אמר
 דא היא סעודתא קדישא דעתיקא קדישא סתימא דכלא בסעודה אמרא הוה
 אמר דא היא סעודתא דקב'ס וכן בכלהו סעודתי והוה חדו בכל חד וחד כד הוה

אשלים

אשלים סעודתיה אמר אשלימו סעודתי דמהימנותא . רבי שמעון הוה אמר הכי
 אתקינו סעודתי דמהימנותא אתקינו סעודתיה דמלכא . כד הוה יתוב הוו מכרו
 עליה אז תתענג על יי' והרככתך על כמתי ארץ והאכלתך כחלת יעקב אביך . אמר
 רבי אלעזר לאכוי לין סעודתי היך מתתקנן . אמ' ליה ליליא דשבתא כתי' והרככתך
 על כמתי ארץ . כיה כליליא מתברכא מטרוכיתא וכלהו חקל תפוחין ומתברכא
 פתוריה דבר נש' וכשמתא אתוספת וההוא ליליא חדוה דמטרוכיתא הוי' . וכעו בר
 כש למחדי בדוותא ולמיכל סעודתא דמטרוכיתא בוומא דשבתא . כסעודתא
 תניינא כתיב אז תתענג על יי' . על יי' ודאי . דההיא שעתא אתגליא עתיקא קדישא
 וכלהו עלמין כדוותא ושלמו וחדוותא דעתיקא עבדינן וסעודתא דיליה הוא
 ודאי . כסעודתא תליתאה דשבתא כתיב והאכלתך כחלת יעקב אביך . דא היא
 סעודתא דועיר אפי' דהוי בשלימותא וכלהו שיתא זומין מההוא שלימו מתברכן .
 וכעו בר כש למחדי כסעודתיה ולא שלמוא חלין סעודתי דאיכון סעודתי מהימנותא
 שלימתא דורעא קדישא דישר' די מהימנותא עלא' דא דילהן ולא דעמין עע' ובנינו
 כך אמר רבין ובין בני ישראל . תא חזי כסעודתי חלין אשתמודעין ושראל דאיכון בני
 מלכא דאיכון מהיכלא דמלכא דאיכון בני מהימנותא . ומאן דפגים חד סעודתא
 מכוויה אחזי פנימותא לעילא ואחזי גרמיה דלוא מכוני מלכא עלאה הוא דלוא מכוני
 היכלא דמלכא הוא דלוא מורעא קדישא דישראל הוא ויהיבין עלוה חומרא דתלת
 מלין דוכא דגויכס וכו' . ותא חזי בכלהו שאר זמנין וחגיגין בעי' בר כש לחדי ולמחדי
 למכבני' ואזי הוא חדי כלחודו ולא יהיב למסכני עוכסיה סני דהא כלחודו חדי ולא
 יהיב חדי לאחרא . עליה כתיב וזרתי פרש על פניכס פרש חגיכס . ואזי איהו כשבתא
 חדי אצ' דלא יהיב לאחרא לא יהיבין עליה עוכסא כשאר זמנין וחגיגין דכתיב פרש
 חגיכס . פרש חגיכס קאמר ולא פרש שבתכס . וכתיב חדשוכס ומועדוכס שגאה
 כפשי' ולו שבת לא קאמר . ובגי' כך כתי' כיני ובין בני ישראל' ומאן דכל מהימנותא
 אשתבח כשבתא יהיבין ליה לבר כש נשמתא אחרא נשמת' עליה נשמתא דכל שלימו
 כה כדובמא דעלמא דאתי' . ובגי' כך אקרו שבת' מהו שבת' שמה דקב' שמה
 דאיהו שלים מכל סטרוי' . אמר רבי יוסי ודאי כך הוא . ווי ליה לבר כש דלא אשלים
 חדותא דמלכא קדישא . ומאן חדותא דיליה . חלין תלת סעודתי מהימנותא .
 סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלילין בהו וכלהו חדו על חדו מהימנותא שלימותא
 מכל סטרוי' . תאנא כהדין יומא מתעטרן אבהו וכל כנין יצחקין מה דלא כן בכל
 שאר חגיגין וזמנין . כהדין יומא חגיגיא דגויכסויחין . כהדין יומא כל דינין אתכפיון
 ולא מתערין בעלמא . כהדין יומא אורותא מתעטרא בעטרין שלימין . כהדין יומא
 חדותא ותפוקא אשתמע במאתן ושמעין עלמין . תא חזי בכל שיתא יומי דשבת'
 כד מטא שעת' דלותא דמחמה דוכא תקיפא שלטא וכל דינין מתערין . אבל בוומא
 דשבתא כד מטא עדן דלותא דמחמה רעוא דרעוין אשתבח ועתיקא קדישא בלי'
 רעון דיליה וכל דינין מתכפיון ומשתבח רעותא וחד' בכלא . ובהאי רעון אסתלק
 משה כניאה מהימנא קדישא מעלמא בנין למכדע דלא כדוכא אסתלק וההיא שעתא
 כרעון

ברצון דעתיקא קדיש' כפך כשמתיה ואתמור ביה בגין כך ולא ידע איש את קברתו
בתיב. מה עתיקא קדישא טמור' מכל טמירין ולא ידעין עלאין ותתאין. אוק' הכא
האי כשמתא דאטמור בהאי רצון דאתגליא בשעתא דנלותא דמכחה דשבתא בתיב
ולא ידע איש את קברתו והוא טמור מכל טמירין דעלמא ודיכא לא שלטא ביה.
זכאה חולקיה דמשה. תאכא בהאי יומא דאורייתא מתגטרא ביה מתגטרא בכלא
בכל אינון פקודין בכל אינון גורין ועונשין בשבעין ענשין דכורא דוהרין מכל
סטרא וסטרא. מאן חמי ענשין דכפקין מכל ענשא וענשא חושה קיימין בגו אילכא
כלהו ענשין בהו אמידן. מאן חמי אינון תרעין דמתפתחין בכל סטר וסטר כלהו
מודהרין ונכהרין בההוא כהורא דכפיק ולא פסק. קל כרווא כפיק אתיגרו קדישי
עליונון אתיגרו עמא קדישא דאתבחר לציילא ותתא. אתיגרו מדותא לקדמות
מאריכוון. אתיגרו במדותא שלימתא. אודמנו בתלת חדון בתלת אבהן אודמנו
לקדמות מהימנותא דמדוה דכל מדותא. זכאה חולקכוון ישראל קדישין בצלמא
דין ובעלמא דאתי דא הוא ירותא לכוון מכל עמין עעז' ועל דא כתיב כינו וכין בכו
ישראל. אמר רבי יהודה ודאי כתי' זכור את יום השבת לקדשו. וכתיב קדושים תהיו
כי קדוש אני יי' וכתיב וקראת לשבת ענג ולקדוש יי' מכובד. תאכא בהאי יומא כל
כשמתהון דנדיקייא מתערכו' בתפכוקי עתיקא קדישא סעימא דכל סעימין. ורומא
דא מעבוגא דההוא מתפשט' לכלהו עלמין וסלק וכמתא ומתפשט' לכלהו בני קדישין
לכלהו כטורי אורייתא וכוונין כוויחא שלים ומתגשי מכולהו כל רוגזין כל דיכוין וכל
פולחין קשין. הדא הוא דכתיב ביום הכני' יי' לך מעבד ומרנוד' ומן העבוד' הקשה.
בגיכין כך שקיל שבת' לקבלי אורייתא וכל דכטיר שבתא כאליו כטיר אורייתא כלה.
וכתיב אשרו אנוש יעשה זאת וכן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ירו
מעשות כל רע. אשתמיצ' דמאן דכטיר שבת במאן דכטיר אורייתא כלה. רבי יודאי
שאיל ליה לרבי שמעון יומא חד דאערע עמיה בארמא. אמ' ליה ר' ה' כתי' כפרשת'
דא דשבת דאמר ישעיה דכתיב בה אמר יי' לסרוסין אשרו ישמרו את שבתותי וגו'
זנתת להם בביתך ובמזותי וגו'. מאי קא מוירי. אמר ליה קפטוקאה ס' דרך קטרי'
בטיפסא ונחית דמלה דאוריית' כעני' כחותא. או אכבי לאמורך וויל אבתראי ותכוון
לכך. אל' בגיכיה דמר עבדכא ארמא וכתיב דמר אסתכל בשכינתא. אל' תמ' מלה
דא הא אוקמו' מברייא ולא פרישו מלה. בה אמר יי' לסרוסין. מאן סרוסי' אל' אינון
חברייא דמשתדלי באוריית' ומסרוסי' גרמיייהו כל שיתא יומין דשבתא ולען באורייתא
ובליליא דשבתא מורוי גרמיייהו בוונא דילהון משום דידעי רוא עלאה בשעתא
דמטרוכות' אדוונת למלכ' ואינון חבריי' דידעין רוא דא מכוונין לבייהו למהימנות'
דמאריהון ומתברכאן באיכא דמשיהון בההוא ליליא ודא הוא דכתיב אשר ישמרו
כמה דאת אמר ואכיו שמר את הדבר'. ואקרון סרוסין ודאי בגין למכאה לשבתא
לאשכחא רעוא דמאריהון דכתיב וכמרו באשר חפצתי סתם. מאי באשר חפצתי.
זוונא דמטרוכותא. ומחזיקים בבריית' כל אמד בבריית' סתם. זכאה חולקיה מאן
דאתקדש בקדושה דא וידע רוא דא. תא חוי כתיב ששת ימים תעבד ועשית כל

מלאכתך ויום השביעי שבת לוי לדיך וגו' כל מלאכתך באיכון שיתא יומי עבדותיהו
דבני נשא. ובני האי מלה לא מודוני חבריהו בר בומכא ללא ישתכח מעבדותיהו
דבני נשא אלא עבדותיה דקדשא בריך הוא. ומאי עבדותיה זונגא דמטרוכותא.
ובניו כך חבריהו מתקדשו בקדושה דמאריהו ומכווני לכייהו ונפקי בני מללי בני
ללא סטאן לימינא ולשמאלא בכין דמלכא ומטרוכותא. ובניו כך רוא דמלה כתוב
בנים אתם לי אלדיכם. לוי אלדיכם ודאי. בגין דאלין אקרין בכין דליה. בכין
למלא ולמטרוכותא. והא דעתייהו דחבריהו דידעין רוא לא ברא מתדבקן.
ובגין כך אקרין בכין לקב"ה. והכי איכון דעלמא מתקיימא בגיטתיהו. וכד סליק
עלמא דינא אסתבל קב"ה באיכון בכיו ומרחם עלמא. ועל דא כתיב כלה זרע אמת.
זרע אמת ודאי. מהו אמת עוקא קדישא שלימתא. כמה דאת אמר תתן אמת
ליעקב. אמת דא קב"ה. וכלא חד. ובניו כך זרע אמת ודאי. אמר ליה רבינו דאי
ברין רחמא דשדרני הכא. בריך רחמא דהא מלה דא שמענא מפומך. ככה
רבי יודאי. אמר ליה ר' שמעון אמאי קא בכית אמר ליה ככינא דאמינא דווי לאיכון
בני עלמא דארמיהו כבערי ולא ידעו ולא מסתבלי דטב לון ללא איתריאן. ווי
לעלמא כד יסוק מר מניה דמאן יכיל לגלאה רזין ומאן יכדע לון ומאן יסתכל בארמי
אורייתא. אמר ליה חייך לית עלמא לא לאיכון חבריהו דמשתדלי באורייתא וידעין
סתמי אורייתא. ודאי בקשוט גורו חבריהו על עמא דארעא דמחבלין ארמיהו
ולא ידעין בין ימינא לשמאלא דהא איכון כבערי דיאנות למעבד בהו דינא אפי' ביום
הכפורים. ועל כגייהו כתיב כי בני זנוכים המה. בני זנוכים ממש. אמר ליה רבי
האי קרא בעי לא תיישבא בארמי. כתיב וכתתי להם בביתי ובחמותי יד ושם טוב
מבכים ומבנות שם עולם אתן לו. אתן להם מבעי ליה. מהו אתן לו. אמר ליה. תא
חוי ונתתי להם בביתי. מהו ביתי. כמה דאת אמר בכל ביתי כאמן הוא שמה
דקב"ה אקרין בית ובחמותי כמה דאת אמר על חמותך ירושלם הפקדתי שמרים
יד ושם כלומר דישלפון כשמתין קדישין מדוכתא דא וההוא יד חולק בא שלמותא טב
מליא מיכין ומבין. שם עולם אתן לו. לההוא חולק שלי. אשר לא יכרת לדרי
דין. דבר אמר אתן לו לההוא דידע רוא דמלה ויתבונן כמה דבעי לכונא. תו
אמר רבי שמעון כתיב לא תבערו אש בכל יושבתים ביום השב. מאי טעמא. בגין
ללא אתמוזי דינא בהאי יומא. ואי תמא הא לגבוה סלקא. בכל משבתים קאמר
ולא לגבוה וההוא דסלקא לגבוה לאכפיה לדינא אחרא סלקא. דתיבין אית אשא
אכלא אשא. ואשא דמדבחה אכלא אשא אחרא. ובניו כך איתגליא עתקא קדישא
בהאי יומא מכל שאר יומין. ובומכא דאיתגלייא עתקא לא אתמוזי דינא כלל.
וכל עלאין ונתאין משתבחין בחדושתא שלימתא ודינא לא שלטא. תאנא כתיב כי
ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ. ששת ימים ודאי ולא בששת. והכי
יומין קדישין עלאין אקרין יומי דשמה קדישא אסתכליל בהו ואיכון אסתכליל ביה.
זכאה חולקתון דישראל מכל עמין עמא עלייהו כתיב ואתם הדבקים ביי אלדיכם
חיים כלכם היום.

כבר

את אביך את אמך רבי חייא פתח וכוהר יונא מצדן וגו' וכוהר דא
כביעו דמבועא דנפיק תדיר ולא פסק. ומכהרא דמבועא דא
מתקיא כל גנתא דעדן. וההוא כהרא דמבועא קדישא אקרי אב' מאי טעמא
משום דאיהו כביעא לאתמא לגנתא. רבי אבא אמר עדן ממש אקרי אב' משום
דהאי עדן משתבח מההוא אתר דאקרי אבן. ובגווי כך אקרי אב והא אוקימנא
מאתר דשארין לאתמשכא כלא אקרי אתה. כמה דאת אמר כי אתה אבינו. רבי
אליעזר אמר כבד את אביך דא קב' ואת אמך דא כנסת ישראל. את אביך את
דייקא לאכללא שכינתא. רבי יהודה אמר כבד את אביך סתם ואת אמך סתם דהא
כלא הוה במנינא. את לרבות כל מה דלעילא ותתא. רבי יוסי אמר האי דאמר
רבי אבא מאתר דשארין לאתמשכא כלא שפיר. דהא אוליפנא ההוא דטמירא ולא
אית ביה שירותא קרינא הוא. מאתר דשירותא אשתבח קרינא אמה. ואקרי אב.
וכלא חד. ברין שמיא לעלם ולעלמי עלמין אמין. רבי ינחמא אמר ודאי כלא חד.
כבד את אביך דא קב' ואת אמך דא כנסת ישראל. והתנן אמר רבי שמעון כתיב
בכוס אתם ליי' ההוא אתר דאקרי בכוס. ובגווי כך סתמין דמלך כבד את אביך ואת
אמך לאכללא כלא דלעילא ותת' רבי ינחמא אמר לאכללא ביה רביה דהוא אעיל ליה
לעלמא דתת'. אמר רבי יהודה בכללא דקב' הוי בהני חמש כליל כלא בהני חמש
אמירן אתגלפו חמש אמרנן ודאי חמש גו חמש הא כיבד אביו' אלדיך לקבל לא
תרכח. דתנינן אמר רבי ינחמא אר' יהודה תרין אלון בכללא חדא אתגלילין דמאן
דקטיל אצור דמותא ונלמא דמאריה דכתיב כי בכלם אלדים עשה את האדם.
וכתיב ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם. אמר רבי חייא כתיב טפן דם האדם
באדם דמו' וטפן וגו' טפן דם האדם. מאן דשפין דמא באלנו אצור דמותא ונלמא
דלעילא כלא צור לא אצור דמותא דא אלא דמותא אמרא משמע דכתיב טפן דם
האדם באדם דמו' וטפן. באדם מטי האי פנימותא מההוא דמא דאושיד. מאי
טעמא משום כי בכלם אלדים עשה את האדם. ובגין כך הא בהא תליא. לא יהיה
לך לקבל לא תנאף. דהא משקר בשמא דקב' דאתרשים ביה כבר נט. וכדא
כמה וכמה חובין וגזרין וצונסין תליין. ומאן דמשקר בהאי משקר ביה במלכ' דכתיב
בוי' בדו כי בכוס זרים ילדו. וכתיב לא תשתחויה להם ולא תגידם והא בהא תליא.
לא תשא לקבל לא תנכב. וכתיב מולק עם גכב שוכא כפשו אלה ישמעולא יגיד.
ודאי הא בהא תליא. דהא גכבא לדא אודימן לאומאה בשקרא מאן דעביד דא
עביד דא. וכוהר את ווס השבת לקבל לא תענה ברעך עד שקר. דאמר רבי יוסי
שבת סהדותא אקרי. וכעי בר נש לשהדא דכתיב כי ששת ימים עשה יי' וגו'.
ושבת כללא דכלא. ואמר רבי יוסי מאי דכתיב תתן אמת ליעקב כמה דאת אמר
ושמרו בני ישראל את השבת. ומאן דאכיד שקרא משקר בשבת דהיא סהדותא
דקאטו ומאן דמשקר בשבת משקר באורייתא כלה. בגווי כך הא בהא תליא.
כבד את אביך לקבל לא תחמד אשת רעך. ואמר רבי ינחמא כבד את אביך.
אביך ממש. דהא מאן דחמד אתתא ואוליד בר ההוא בר אוקיר לאמרא ללא

אבוי וכתוב כבוד את אביך וגו' לא תממד בית רעך שדהו' וכתוב הכא על
 האדמה אשר יי' אלדיך כותב לך. ההוא דיהב לך יהא לילך ולא תממד אחרא.
 ודאי הא ביה תליא. ואלין חמש קדמאי כלילין חמש אחרתין. ובגונו כך מיימונא
 דת למו. דכלא אתעביד ימונא ועל דא בחמש קלין אורויתא אתיהיבת. אמר רבי
 יהודה כללו הוו חמש גוממש. לקבליהון חמשה מומשי תורה. תאמי רבי אלעזר
 כאלין עשר אמירן אתגליפוכל פקודי אורויתא גוירין ונכוסין. דכיא ומסאבא.
 עכפין וטרטין. איכסין וכטויצין. שמיא וארעא. ימא ותהומי. דהא אורויתא שמיא
 דקב"ה הוי. מה שמיא דקב"ה אתגליף בעשר אמירן. אף אורויתא אתגליף בעשר
 אמירן. לין עשר אמירן איכסין שמיא דקב"ה ואורויתא כלל שמיא מד הוי שמיא קדשא
 דקב"ה ממש. זכאה חולקיה דמאן דזכי בה. מאן דזכי באורויתא זכי בשמיא קדשא
 דקב"ה ממש. רבי יוסי אמר בקב"ה ממש זכי דהא הוא ושמיא מד הוא ברין
 שמיא לעלם ולעלמי עלמין אמר:

לא

תעזון אתי אלדי כסף ואלדי זהב. אר' יוסי מט משום דכתיב לי הכסף
 ולי הזהב. אתי כלומר אותי. אר' ינחם כתיב מאין כמון יי' גדול אתה
 וגדול שמך בגבורה וגו'. גדול אתה וגדול שמך. היינו לי הכסף. בגבורה. היינו
 ולי הזהב. אלין תרין גוונין לא מתמויין ולא מתפארן בר כד אינו גליפין באתר
 מד. באן אתר אתגליפו בישראל יתמוזן גוונין לאתפארא כלל ישראל אשר כך
 אתפאר. רבי יהודה פתח שוש אשיש ביי' תגל כפשי באלדי וגו' זכאה חולקיהון
 דישראל מעמין עעז דמדותא ותפנוקא דלהון בקב"ה דכתיב שוש אשיש ביי'.
 כיון דאמר ביי' אמאי כתיב באלדי. אלא הכי אמרו ישראל אי ברחמי אתי עלכא
 שוש אשיש ביי'. אי כדכינא תגל כפשי באלדי. מאי טעמא משום דאלין ביה אתגליפו
 דכתיב כיהלכו בני בני ישיע. מהו בני ישיע. גוונין דאתגליפו לאסתכלא ביה כמה
 דאת אמר ישעו אל יי'. ישע אסתכלותא. מאן דכעי לאסתכלא בגוונין ביי' אסתכל.
 מאי טעמא משום דכתיב מעיל כדקה יעטני כדקה ממש דגוונין ביה אתגליפו.
 כמתן יכהן פאר. הא גוונא מד. וככלה תעדה נליה הא גוונא אחרא. וכד גוונין
 מתמברן ביה שעתא אחרוין וכלהו תאיבין לאחזאה ולאסתכלא ביה. רבי יוסי
 אמר שוש אשיש ביי' תרין הדוונן. ביי' ברחמי. תגל כפשי הא קדוה כדכח. אמר
 רבי יהודה בכלל קדוה על קדוה. ומדוה דניון זמין קב"ה לאמדה לישאל
 במדותא יתיר מכלל דכתיב ופרוי יי' יסוכון וכאו טיון ברנה וגו' ופרוי יי' יסוכון
 הא מד. וכאו טיון ברנה הא תרי. ושמת עולם על ראשה הא תלת. שזון ושמה
 גשיגו הא ארבע. לקבלהון דארבע זמין דיתפרו ישראל כימי עממיא וכדין כתיב
 ואמרתם ביום ההוא הודו ליי' קראו בשמו וגו'.

ויברך

אלדים אתכל הדברים הא! כל הדברים כלל דא הוא כלל
 דכלל כלל דלעילא ותתא. אנכי רזא דלעילא עלאה ברזא דשמא
 קדושא ירוי. אנכי אתגליא ואתבכו. אתגליא ברזא קדושא דכרסויא דסיהרא
 קיימא בשמי' כמדא כד שמשא שלטא וסיהרא אתהסירת ולית לה שכימא בר שכימא
 דכהורא.

דפסורא דנהור עלה . אככי באשלמות רזין דשלימו דכורסויא לתתא ואסתלקו חיון
 קדישין ואיהי אתתקבת בתקונתא . וכד איהי שפירא בחיוו וכעלה אתי לגבסא
 כדן אקרו אככי . אככי רזא דכלא כחדא בכללא דכל אתוון בשבול אורויתא דכפוק
 מנו רזא עלאה ביה תליון רזין עלאין ותתאין . אככי רזא למיכב אגר טכ לזדקיות
 דקא מחכן ליה ופטרו פקודי אורויתא בהאי אית לון בטחובא בדקא חזילעלמא
 דאתי וסימכי אני פרעה . אככי ולא יהיה לך אתמר כרזא דאורויתא ודא איהו זכור
 ושמור . אככי רזא סתימא וגכוי בכל אינון דרבין דעלמא עלאה בכללא חדא וכיון
 דאתמר אככי אתמכר כלא כחדא ברזא חדא . אככי רזא דתרין כרסוון . אני כ'
 דכורסויא אככי דקא אתדבי מקדשא וכוכראה לא אתקרב בהדיה ומקדשא כהיר
 בלמודי דקא אתבטל בהיהו שעת יכר הרע מעלמ' וק'ה אסתלק ביקריה בלמודי
 וכדן אתמר אככי וי' אלדיך רזא שלים בשמא קדישא . א' לימדא רזא דשמא קדישא
 כדדבוי למהו מד בנין דוהא כ' רזא למדמל ק'ה ולמדכד דאית דין ואית דיון ואית
 אגר טכ לזדקיות ופירענות לרשיעיא בגין דרזא דיליה 'תת' . כ' לקדשא שמא
 קדישא בכל יומא לאתקדש' כדרבין קדישין ולכלא' כלות לגביה בכל זמנא לאסתלקא
 כתר' עלאה רזא דכורסויא עלאה על גבי חיוון עלאין דקא ואית ורזא דיליה ה'
 עלאה . י' לאשתלא באורויתא יומ' ולולי ולמגזר גזורו ברזא לתמכוי ומוין ולקדשא
 בכרא . ולאכח תפלין וצנית ומוזוה' ולממסר כפשא לגביק'ה ולא תדכקא ביה .
 אלן אינון תריסר פקודין עלאין דכלילן ר'ו פקודין אחרין דאינון ברזא דאככי
 כללא דזכור . ואת דא לא אתחלף באת דא בנין דאיהו . רזא עלאה כללא דאורוית'
 ובאלין תריסר אית תריסר מכילן דרסמי דתליון מנייהו ומד דשלטא למהו תלוסר .
 לא יהיה לך רזא דשמו' בתלת מאה ושתי' וממש פקודי אורויתא . ל' רזא דלא למיכב
 וקר ורבו לאלדא אחר' . ל' מנדלא דפ' מאו וסלקא באיורא דלא וסעי לכא למכני לה
 כמה דאית רזא דכוכה מגדלא לאלדא אחר' . ל' דלא למפני בדיוקסא דע' להרהרא
 אנתרהא דלא לסגדא ולא לאתכפישא ברמיה לאלדא אחר' . א' דלא לחלפא וחדא
 דמריה בנין טעוון אחר' . א' דלא להרהרא דאית אלדא אחר' בר מכיה . א' דלא
 לממטי בתר בידן ודכורו ברזא דדיוקסא דאדם ולא בדיוקסא אחר' . א' דלא למשג
 מן מתיוא ולא למעבד חרשין . א' דלא יומי בפומי בשמא דאלדא אחר' . עד הכא
 תריסר אחרין דאינון פקודי שמור' . ובאלין תריסר תליון תלת מאה וממזין ותלת
 פקודי דשמור אחרין דכלילן בלין תריסר ורזא דא אככי . אמר ר' שמעון תו תכינ
 אככי כללא דעילא ותתא כללא דעלאין ותתאין כללא דחיון קדישין דכלילן ביה כללא
 הוא ברזא דאככי . לא יהיה לך לתתא רזא דתלוסר חיון תתאין . לא תעזה לך פסל .
 פסלו מההוא אתר עלאה מההוא אתר קדישא . פסל . פסולת דקדושה דאיהו רזא
 דטעוה אחר' ורזא דא כלא וארא וכהה רוח סערה בהא מן הספון וגו' . וכל תמונה
 ה'ד ואש מתלקחת . כו אככי בנין לאתערא לכא לגבי עילא ולא למתא לתתא ולא
 למקרב לתרע ביות' . אל קכא דקכאה איהו כההוא אתר ורזא דא תמת שלט רבוה
 ארץ . ואיהו לא תעשה לך מד' . פסל תריין . וכל תמונה תלת' . וארץ דא על דא

אתרניזתי פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים איילת ארז דאויכני
הוא ותרין זמנין וארבע זמנין ואתפקד על חוביו קדמיו אב וכן שלשי ורבעי
חד הוא

רעיא מהימנא

לא

פקודא

תשא את שם יי אלדיך
לשוא וגו' כד לא מתקן

לאומאה בשמים בארז
קשוט ומאן דאומי

ולא חייש לאתתקבא וכן בהפוכא דא
לאילנא דאיהו אתתקן כדקא חזי
וקאים על קיומיה לא תשא רזא דא
הא אוקמוה חכרייא בנין דקב' כד
שתיל עלמא אטבע גו תהומי נרורא
חדא חקיקא בשמא דא ואטבע לה לבו
תהומא וכד מיא בעאן לסלקא חמאן
רזא דשמא קדישא חקיקא על ההוא
נרורא ותייבין ומשתקעין ומתהדרין
לאחורא ושמא דא קיומא עוד יומא גו
תהומא ובשעת דאומן ככי כשא על קשוט
בקיומא דקשוט ההוא נרורא סלקא
ומקבלא ההוא אומאה ויהדר ואתקיים
על תהומא ועלמא אתקיו וההוא אומאה
דקשוט קיים עלמא ובשעת דאומו
ככי כשא אומאה לסקרא ההוא נרורא
סלקא לקבלא לה לאיהו שקרא כדון
ההוא נרורא דהוה סליק תב לאחורא
גמין אזלין ושעין גארעין דהוה נרורא
פרחן גו תהומי ואתבדרן ובעאן מיא
לסלקא למפויא עלמא ולאסדרא ליה
כמלקדמין עד דומין קב' למד ממכ
ועוראל די ממכא על שבעין מפתחן
ברזא דשמא קדיש ועל לגביה דההוא
נרורא וחקיק ביה אתון כמלקדמין
וכדון אתקיים עלמא ויהדרו מיון
לדוכתיהו ועל דא כתיב לא תשא את
שם יי אלדיך לשוא

שבועה הוא כליל גרמיה באיכוני דרנין
עלאין דשמא דקב' אתכליל בהו והא
שתא איכוני איהו בר כש דאומי אומאה
דקשוט כליל גרמיה בהו והוא שבועה
לקיומא שמא קדישא בדוכתיה ויער
כתי ובשמו תשבע ומאן דאומי אומאה
למנכא ולסקרא גרים לההוא אתר דלא
יתקיים בדוכתיה אומאה לקיימ' פקוד'
דמאריה דא איהו שבועה דקשוט כד
ההוא יצר הרע מקטרב לבר כש ומפתי
ליה למעבר על פקוד' דמאריה אשתבח
ביה ואצטרו ליה לבר כש לאומא במאריה
על דא ואיהו שבחא דליה וקב'ה
משתבח ביה כגון בועד דכתוב חזי יי
שכני עד הבקר דהא יצר הרע הוה
מקטרב ביה ואומי על דא כדר איהו
לעילא ואיכוני חזי מלכ רזא דרמח שויפין
ותריסר קטיון כחושכך כדר ועל דא
חמור משבועה חזי דמלכא דהויב חזין
לכלילין שויפין ואקרון הכי בנין איכוני
חזין כמתין מעילא לתת לההוא מקורא
דחזין ומההוא מקורא כמתין לתת
לכל איכוני שויפין שבועה לקיומא דרנא
לתתא רזא דשמא קדישא ודא אקרי
מלך עמנו דרוחא עלאה וגופא דליה
למשרי בגויה עמנו דהוא דסתיר לעילא
וכג' כך מאן דאומי בקשוט הוא מקיים
לההוא אתר וכד קאי האו אתר מקיים
מקיים כל עלמא כדר שריא על כלא

על מצוה ועל רשות דלאו הכי בשבועה והכי אוקמוה חכרייא עכ' זכור

זכור

את יוס השבת לקדשו

דא איהו רזא דכרית

קדישא וכגון דכהאי ברית קיומין כל

מקורא דשויפי גופא ואיהו כלל כלא

כגופא דא שבת איהו כללא דאורייתא

וכל רזין דאורייתא ביה תליין וקיומא

דשבת כקיומא דכל אוריית' מאן דכטיר

שבת כאילו כטיר אורייתא כלא

זכור

רעיא מהימנא

פקודא למהוי דכיר יוס השבת כלא

זכור את יוס השבת לקדשו

רזא דשבת הא אוקימנא ככל איכון

דוכתי וומא דכיומא דעלמ' ואיהו כללא

דאוריית' ומאן דכטיר שבת כאילו כטיר

אורייתא כלא והא אתמר דוכרכא

דשבת לקדשא ליה בכל זיכו קדוש' מאן

דאדכר למלכ' אנטריך לכרכא ליה זשא

אתמר זכור לדכורא איהו שמור איהו

לנוקבא ודא ודא כלא פרודא יוס שבת רזא דכל מהימנותא דתלויא מרישא

עלאה עד סופא דכל דרגין שבת איהו כלא תלת דרגין איכון וכלהו אקרון שבת

שבת עלאה שבת דיומא שבת דליליא וכלהו חד ואקרי כלא שבת וכל חד בד

אוסו שלטא כטול למכרוו וזמין לון בהדיה בההוא שלטנו דיליג' וכד האי אתי

לעלמא כלהו אתיין וזמנן בהדיה כד אתי ליליא זמין בהדיה לשבת דיממא וזמין

ליה בהיכליה ואתמור בהדיה כוון דהאי אתיא שבת עלאה אתמשך עליה וכלהו

בזמין בהיכלא דליליא וכגון דא בעודתא דליליא שמור דכיומא כד אתי ויממא

זמין בהדיה לתרין אלין אמרנן דרגא עלאה ודרגא תתאה דא דאכסיר ליה ודא

דאתכיר מניה וכלא כדא אקרו שבת ושלטין כיומא דשבת ואלין תלת דרגין

איכון בללא גרזא דכל אוריית' תורה שכתב כביאי וכתובי' מאן דכטיר שבת כטיר

אורייתא כלא תרין מרבגן איכון ומד סיכתא בהדיהו בגוויהו דקאים בין האי

ומכין האי מרבגא עלאה לית ביה גוון לית ביה חיוו באתגלויא האי מרבגא כד

שארילאתגלויא כהרין זאתון גליפין בלטין וכנננין ובקעין בקיעין וקסטירין וכהרין

כל חד ומד ואיכון זאתון איכון תרין שמהן מחקקין בההוא מרבגא וכיומא דשבת

כנננין וכהרין ופתחין פתחין וכפקי משלטי ואיכון אל'יד ודו מתכנני אתון וכננניו

דלהון עאלין דא כדא וכהרין דא כדא ואלין דא כדא כהרין דא מנו דא

בתרין גוונין חד גוון חורר ומד גוון סומק ומאיכון תרין אתעבידו תרין שמהן

אמרין עד דלסקין אתון לשבע שמהן א' כפיק וכננין ועאל באת וכהרין תרווייהו

בתרין גוונין ואיכון תרין שמהן חד אקרי ידוד ומד אקרי אל' וכהרין כדא ה'

כפיק וכננין ועאל באת ה' זכהרין תרווייהו בתרין גוונין ואיכון תרין שמהן חד אקרי

ידוד רזא דאלדים ומד אקרי אל' זכהרין כדא ועאל בו וכהרין וכננין כדא

ועאלו דא כדא וכהרין תרווייהו גליפין מחקקן כדא ואיכון זקפן רישא כהרין

מכנננין עכפין בלקין מהאי בט' ומהאי בט' ואיכון חד סרו עכפין ואלין תרין אתון

דכהרן מתחבקן דא כדא איכון ידוד ומנפץ מנפץ ברזא דתליסר מכילן

דחמיו ואלין תרין אתון מתחבקן דא כדא וכד מתדבקן דא כדא וכד עאלין

דא כדא זקפין רישא וכהרן ומכנננין על כלא באיכון חד מרי ענפין דכפקין ככל

סטר . ה' דאשטאר איזו סלקא בשמא חד לאתמכרא בהדיהו ואיהו אד' וכל
אלין שמהן בלטיין וכננין וכפיו ושלטו בהאי יומא . כיון דאלין שלטו כפקההוא
מרבלא עלאה בלטיא מכננא . ומגו כנינו דילה לא אתמיו בה גוון . כד כפקא
בעט בשלין שמהן חד שמא מנייהו אד' דאיהו שביעאה מתעטרא ועאל במרגלא
תתאה ואתיושב שמא אחרא תמותיה ואיהו ית' . ואסתמר ההוא מרגלא
עלאה ביה ומתעטרא ההוא כנינו דננין בהאי שומא . לכתר דכניט בהאי שמהן
כפקין מנייהו שבעים ענפין לכל סטר ומתמכרין כליו כחדא ואתעביד רתיבא
וכרסייא חדא לההוא מרגלא עלאה ושלטא בעטרוי מלכא בכרסייא כיומא דא
ומדו בלא . כיון דמדוי בלא יתיב מלכא על כרסייא דויבא וסלקין בשבעין ענפין
כרסייא כדקאמרן . ואיכון תרין אתוון כללא דאורייתא בטטוי בתרי אתוון קדמאי
וסלקין למד לשית שבטין ולמד בשית שבטין אחרתין . ואלין איכון יב' שבטין דישרש
עלאה . תו אלין תרין אתוון סלקין וכמתן וכטטוי בתרין אתוון דסופא דכב אתוון
וסלקי חד בחמש דרגין ומד בחמש דרגין . ואיכון עזר אמורן לשכללא לכב אתוון
יב' שבטין בתרין אתוון קדמאי ועשר אמירן דתרין אתוון דסופא הא כב אתוון
דסופא דאורייתא . ורזא דא ורית מרגלא עלאה בההוא כרסייא דעב' וכהרין
כב אתוון . כדיו ההוא מרגלא תתאה דהו' בשוכא מסתכל בההוא כהירובמילא
דתוקפא דאיכון אתוון דאתרשים בהון דאקרונ אד' . וכדיו אתתהיר וסליק ההוא
כהורא וטל כל איכון כב אתוון עלאין ושאיב לון ההוא מרגלא לבניה וכהיר כהירו
דננין לעב' עיבר . כיון דהאי מרגלא ננין ושאיב לאיכון אתוון בהדי מרגלא עלאה
אתמך בהדיהו ואתדבך מרגלא במרגלא והוי בלא חד אוהו רזא דתושבכתא
והא אוקומכא אתוון כד כננין מהאי סטרא ומהאי סטרא דא איהו סיכתא די
בגווייהו כיון מרגלא למרגלא כדיו אתעביד בלא רזא דשמא קדישא דעב' אתוון
דרתיבא עלאה וכלא האו והאי אתקרואת שבת ודא אוהו רזא דשבת . עכ' .

זכור

רזא דדכורא אוהו . רזא דדכורא דקויט כל שויפי דעלמא עלאה
את ווס השבת לאסגאה מעלי שבתא דאיהו לילה ודא אוהו את
לקדשו דאנטריך קדושה מגו עמא קדישא ולא תעטרא בהו כדקא חזי . זכור אתר
דלית ליה שכחה ולא קוימא ביה שכחה דהא לית שכחה באתר דכרו עלאה וכס
לעלא . ולתתא אית שכחה אתר דאנטריך לאדכרא ועל דא כתיב וזכר עון אבותינו
וגו' . ואית תמן ממכן דאדכרן זכיון דכר כס ומוכונו ולית שכחה קמו כרסייא קדישא
מה דאיהו קמיה . ומאן דאיהו קמיה זכור וכס לעלא בגין דכלא רזא דדכורא אוהו
ותמן אנליך רזא דשמא קדישא ודו' . ולתתא אנטריך לאתקדשא וביה אתקדש
בזכור דהא מינה כטיל כל קדושן וכל כרכאן ודא כד מתעטרא מעלי שבתא על
עמא קדישא כדקא ואות וככלותיו וכבעותיו וכסדורא דמדוה . ואו תימא זכור לא
אנטריך לאתקדשא איב' דמכיה כפקין כל קדושין דעלמ' לאו הכי דהא דא אנטריך
לאתקדשא כיומא ודא אנטריך לאתקדשא כליליא וכל קדושין כטלין לון ישראל
לכתר ואתקדשן בקדושי דקב' :

כבר

את אביך את אמך בכל

ויכו יקר למחדי לון

בעובדיו דכשראן ביל ויגיל אבי צדו

והא איהו יקרא דאביו ודאמיה

כבר

רעיא מהימנא

את אביך ואת אמך ככדו

בכסות כקויה דהיונו ככפי

מנזיה ככד את יי מהוכך דא תורה ומנז

ההך ארך ימים בימיה כשמהלך וגו

דעני לאו איהו בר כס אלא מן התורה ומן המנות

מארו מתכו איך עניי אלא מן התורה ומן המנות דעתרא דכר כס אורייתא ומנות

ובנין דא ככד את יי מהוכך ולא תשתדל באורייתא כדו להתגדל בה כמה דאוקמוה

חכרייתא ואל תעשה עטרה להתגדל בהם ולא תאמ' אקרא בעבור שיקראונו ר' אלא

גדלו ליי אתי ככד את יי מהוכך כבן דאיהו חייב ביקר דאבוהי נאמי בנין דאיהו

משותף מתרין טפיין דמכהן כונר בר כס מטפה דאבוה חוורו דעיונין וגרמין ואכרין

זמטפה דאמיה שחור די בעיונין ושערא ומשכא וכסר ורביאו ליה באורית ושוכדין

טבין דכר כס חייב ללמד בנו תורה דכתי' ושנכתם לכבודי ואי לאו אוליף ליה אורייתא

ופקודין כאילו עבד ליה כסל וזבין דא לא תעשה לך פסל ועתיד להיות בן סורר

ומורה ומכזה אפני ואמיה וגוול מניה כמה כראאן דהואיל ואיהו עם הארץ חסיד

איהו על כלא ואפילו על שפיכות דמוס וגלוי ערוות ועז' דמאן דאיהו עם הארץ ואזיל

לאתר דלא אשתמודעון ליה ולא ידע לכרכא חסדין ליה דאיהו עשו' עכ'

כבר

את אביך כדא ככד את יי מהוכך מהוכך מממוכך מהוכך מחסך

בחדיה דגנוכא למחדי לכא דהא דא חדוה דלכא כגנוכא דא כגוכא

דכל עלמ' עוכדין דכשראן דההוא כרא חדי לכא דאבוה ודאמיה מהוכך מממוכך

לכל מה דאנטריכו כגזוכא דכר כס אוקור לקב' הכי אנטריך לאבא ולאמא בנין

דשותותא חדא אית לון בקב' עליה וכמה דאנטריך למדחל לקב' הכי אנטריך

למדחל לאבוה ולאמיה ולאוקור לון כחדא בכל זיכי יקר למען יאריכוך ומוך בנין

דאית יומין לעילא דתלנין בהו חוי בר כס בהאי עלמא ואוקימנא על איכוך יומין דכר

כס בההוא עלמא לעילא וכלהו קיומין קמיה קב' ובהוא אשתמודעון חוי דכר כס על

האדמה אשר יי אלדיך נותן לך אבטחותא לאתהכיא באספקלריא דההרא ורזא

דא על האדמה דא אספקלריאה דההרא באינון יומין עלאיין דההרין מנו מבושא

דכלא מאי שנא באלין תרין פקודין דאורייתא דכתיב בהו למען יאריכוך ומוך כדא

וכשלום הקן אלא תרין פקודין אלין כלהו תלנין לעילא אבא ואמא רזא דזכור

ושמור כחדא וכניכו כך כתי' למען יאריכוך ומוך יבשלום הקן דכתי' שלם תשלם את

האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך וגו' רזא דעלמא עלאס דלא איתוהיב ביה

רשו לאסתכלא ואנטריך לשלם מנו שאלתא ואסתכלותא ביה ואת הבנים תקח

לך דכתיב כי שאל כל יומים ראשוכי וגו' מקב' השמים ועד קב' השמים אבל לעילא

מקב' השמים שלם תשלם מרעונוך למשאל וכדא כתיב למען ייטב לך והארכת ימים

למען ייטב לך לא כתיב אלא למען ייטב לך ויאריכוך ומוך לא כתיב אלא והארכת

ימים למען ייטב לך ההוא אתר דאנוטיב לכלא ימי הוא עלמא סמים וגני' והארב'

ימים

מיום כמה דכתיב תקח לך ברשותא דבר כס איהו ואו אורמן ליה עובדא ויכוון ביה זכאה איהו נאף על גב דלא מכוינ ביה זכאה איהו דעביד פקודא דמריה אבל לא אתחשיב מאן דעביד רעותא לשמה ויכוון ביה ברעותא דאסתכלותא ביקר דמריה במאן דלא ידע למסב סברא דהא ברעותא תלויה מלה לשמה ובעובדא דלתתא לשמה אסתלק עובדא לעילא ואתתקן בקרא יאות כגוונא דא בעובדא דגופא אתתקן עובדא דכפשא בההוא רעותא דהא קדשא ברוך הוא כעו לכא ורעותא דבר כס ואפילו הכי אי לאו תמן רעותא דלכא דאיהו עקרא דכלא על דא כלי דוד ואמר ומעשה ידינו כוננה עלינו וגו' דהא לית כל בר כס חכים לשואה רעותא ולכא לתקנא כלא ויעביד עובדא דמניה על דא כלי כלותא דא ומעשה ידינו כוננה עלינו מאי כוננה עלינו כוננה ואתקין תקונך לעילא כדקא יאות עליונו אף על גב דלית אכנידעי לשואה רעותא אלא עובדא בלמודוי מעשה ידינו כוננהו לההוא דהבא דאנטריק לאתתקנא כוננהו בחכורא מדיא באבהן למהו מתתקנא בהון בהאי עובדא כדקא יאות

לא

תנכח לא תנאף לא תנכב לא תענה ברעך עד שקר לא פסקא טעמא בכל הכי תלת ואי לא דפסקא טעמא לא הוי תקונא לעלמין זיהא אסיר לן לקטלא כפשא בעלמא א"צ דיעבור על אוריתא אבל כמה דפסקא טעמא אסיר ושאריו

לא

תנאף אי לאו דפסקא טעמא אסיר אפילו לאולרא או למחדי באתתיה מדנה דמניה וכמה דפסקא טעמא אסיר ושאריו

לא

תנכב אי לאו דפסקא טעמא הוה אסיר אפילו למבנכ דעתא דרביה באורייתא או דעתא דמכס לאסתכלא ביה או דיינא דדאין דינא לפו טענה דאנטריק ליה למבנכ דעתא דרמאה ולמבנכ דעתא דתרוויהו לאפסקא דינא לכהורא וכמה דפסקא טעמא אסיר ושאריו

לא

תענה ברעך עד שקר הכא לא פסקא טעמא בגין דאסיר הוא כלל כלל וככל מלי דאורייתא ק"ב שני רוזן עלאין ואולוף לכבי כשא ארמא לאתתקנא בה ולמהך בה כמה דאת אמר אני וי מלמדך להועיל מדריכך בדרך תלך אף הכי

לא

תחמד לא פסקא טעמא כלל ואי תימא אפילו חמודא דאורייתא אסיר כיון דלא פסקא תא חזי בכלהו עבדת אורייתא כלל ובהאי עבד פרט בות רעך שדבו ועבדו וגו' בכל מלי דעלמא אבל אורייתא איהי חמודת תדיר סעזעים בכוי דחוי ארכא דיומין בעלמא דין ובעלמא דאתי הכי עשר אמירן דאורייתא אינון כללא דכל פקודי אורייתא כללא דעילא ותתא כללא דכל עשר אמירן דבראשית אין אתחקקו על לומי אכנין וכל גבוין דהון בהו אתחזון לעיניו דכלא למדע ולאסתכלא כרוא דתרי"ג פקודין דאורייתא דכלילן בהו כלל אתחזו לעיניו כלל איהו בסכלתנו לאסתכלא כלכא דישראל כללהו ומלה הוה סהיר לעיניוהו כההיא שעתא כל רוזן דאורייתא וכל רוזן עלאין ותתאין לא אעדי מנייהו בגין דהון מחאן

חמאן שפא בעוכא זון וקרא דמריהון מה דלא הוה כההוא וומא מיומא דאתברי
עלמא דקבא אתגלו בוקריה על טורא דסיני ואי תימא הא תכינ דחמאת שפחה
על הים מה דלא חמא יחוקאל כביאה וכול כההוא וומא דקאיומישראל על טורא
דסיני לאו הכי כבין דההוא וומא דקיומוישראל על טורא דסיני אעבר וזהמא מכויהו
וכל גופין הוו מנחמחן כנחמח' דמלאכין עלאיין כד מתלבסן כלבושי מנחמחן למעבד
שליחותא דמריהון ובההוא מלבושא מנחמחא עליון לאשא ולא דחלין כגונכא דההוא
מלאכא דמוח כד אתמוז ליה ועאל בשלהובא וסליק לשמא דכתוב ועל מלאך יי'
בלבב המזבח וכד אעבר מכויהו ההוא וזהמא אשתארו ישראל גופין מנחמחין בלא
טנופא כלל וכשמתין לגו כוזהרא דרקיעא לקבלא כהורא הכי הוה ישראל דהוה
חמאן ומסתכלן בו יקר דמריהון מה דלא הוה הכי על ימא דלא אתעב וזהמא מכויהו
בההוא זמא והכא בסיני דפסקא וזהמא מנופא אפילו עוברין שבמעי איון הוה
חמאן ומסתכלן בוקרא דמריהון וכלהו קבילו כל חד וחד כדקא חזי ליה וזהו וומא
הוה מדוה קמיקבא ויתר מוומא דאתברי עלמא כבין דוומא דאתברי עלמא לא הוה
בקיומא עד דקבילו ישראל אורייתא דכתיב אס לא בריתי וומס וליה תקות שמים
וארץ לא שמתו כיון דקבילו ישראל אורייתא על טורא דסיני כדון אתבסם עלמא
ואתקיומו שמיא וארעא ואשתמודע קבא עילא ותתא ואסתלק ביקריה על כלא ועל
ההוא וומא כתיב יי' מלך באות לבס לבס יי' עו התאזר ואין עו אלא תורה שכאמר
יי' עו לעמו ותן יי' יכרך את עמו בשלום:

פרשת ואלה המשפטים

פתח	ר' שמעון ואמ' ואלה המשפטים	אמר	הטעמים מתחלת הפרשה
	אשר תשים לפנים תרנוס		עד ואכשי קדש תסיון לי
	ואלין דיכוא דתסדר קדמיהון אלין איכון		הוא ען סכא ויבעו נעכאנו הכסא
	מדודין דבלגלתא דיכין דשמתו דאתדכו כל חד		מדויקת תלם
	ומד לקבל עופסא :		
כי תקנה	עבד עברי שש שנים ועבד וכשביעית ינא לחפשי חכס		
	חבריוא עדן הכא לגלאה כמה רזין טמירין דבלגלתא :		
	כי תקנה עבד עברי שש שנים ועבד כד נשמתא אתחייבת בלגולא אס היא מסע דההוא עבד מטטרוך דאיהו כליל שית סטרוך כתי' בים שש שנים ועבד בלגולא דילה לא מתחייב לא שות שנין עד דאשלימת שש דרגין מהו' אתר דאתכעילת אכל אס נשמתא הוה מסטרא דשכינתא דאיהו שביעית ודאי מה כתי' וכשביעית ינא לחפשו חכס דכדוק וזהו דלית ביה מלאכ' כיון דלית ביה מלאכס לית ביה עעבוד א' דהכי הא סכא		

הא סכא כחת לגביה אל' אי הכי רבי מה תוספת לכשמתא דאיהי חונה דאחור פס
 לא תעשה כל מלאכה אתה וכך ובתך ועבדך ונו' . אל' סכא סכא ואת שאיל דא
 דודאי האי על כשמתא דנדוק אתמר דאעב דאתחייב לאחתיא בגלגולא ככל אלון
 אפילו בעבד ואמה וכשרין דאיכון אופנים או בכל חיוון דמכהון כשמתין דכמו כשא
 כתיב כה לא תעשה כל מלאכה והאי איהו לא תעבד בו עבדת עבד . כנדוק
 דאיהו ווס השב לא תעבד בו עבדת עבד דאיהו יוס דמול . אל' סכא סכא דאיהי
 בת יודיה ואיהי בת זוגיה דנדוק דאיהו שבת . מאי אס אחרת יקח לו . אל' הא
 מדאי הכלה חולו של שבת דאתאחדא דלא אתקרויאת חולו של שבת אלא חולו של
 טומאה שבת . אל' והא חולו של שבת מאי היא . אל' דא אמתא דאיהו גופא דבת
 נאודה דעלה אתמר אס אחרת יקח לו . תא חזי שכיבתא אית דאתקרויאת אמה
 נאית דאתקרויאת שפחה ושכיבתא אית דאתקרויאת כרתא דמלכא הכי אית איש
 דאתמר ביה והאי גברויאל ואית איש דאתמר ביה ו' איש מלמחה . וכגון דא
 כשמתא דאיהו מחייבא בגלגול אס היא בריתא דקבה או תימא דמודמן בגופא
 נוכרה דאיהו שולטנותא דיצר הרע דאיהו מסטרא דשמאלא . חו' אנו ו' הוא
 שמו וכדודי לאחר לא אתן דאיהו וצר הרע . ויהוא גופא דשדוא כרתא דמלכא או
 תימא דאודמן מבתי רין תתאין דמסאכו מלילה וסם עלה אתמר והארץ לא תמכר
 לכמותי כי ליה ארץ . מאן גופא דכרת דמלכא . דא מטטרוני . והאי גופא איהו אחרת
 דשכיבת' אינו דאיהי כשמת' כרתא דמלכ' שכיבוי תמן בגלגולא איתא ומה כתיב כה
 איש את בתו לאמה לא תגא כנאת העבדים . ועוד

וכי ימכר

ושרא אלון איכון מסט' דבת יודיה כקראת בתו . ואי תימא כנוכא דאלון מסטרא
 דעבד דאיהו מסט' דכפון במנחה ממזרים לא תגא כנאת העבד' הדא הוא דכתי'
 כולא כמפוזן תגאון וכמונסה לא תלכון . תא חזי בר כש כד אתיליד יהבין ליה רוחא
 מסטרא דבעירא מסט' דדכיו מסטרא דאלון דאתקרון אופנים . זכה יתיר ויהבין
 ליה כשמתא מסטרא דכרסויא . ותלת אלון איכון אמה עבד ושפחה דכרתא דמלכא
 זכה יתיר ויהבין ליה כשמתא בארמ' אזילותא מסטרא דארמ' אזילות דבת יודיה
 ואתקרויאת איהי בת מלך . זכה יתיר ויהבין ליה אזילות מסטרא דעמו דאמצעותא
 ואקריו בן לקבה הדא הוא דכתיב בכוס אתם לוי' לדויכס . זכה יתיר ויהבין ליה כשמת'
 מסטרא דאבא ואימא הה' ויפת באפיו כשמת' חיים . מאי חיים אלא איכון ית' דעליוהו
 אתמר כל הנשמה תהלל יה ונאשתלים בילוד' . זכה יתיר ויהבין ליה וילוד' בשלימו
 דאתון וי' ד' ו' ו' ד' דאיהו אדם בארמ' אזילות דעילא ואתקרוי כדיוקבא
 דמאריה ועליה אתמר ורדו בדג' הים ונו' והאי איהו שולטנו בכל דקישין וככל אופנים
 ושרפוס וחיוון וככל חיוילין ותוקשין דעילא ותתא . וכד' כד כר כש זכו ככפש מסטרא
 דבת יודיה אתמר ביה לא תגא כנאת העבדים . רבי חייא זר' וסו' אערעו מד
 ליליא כמגדלא דנור . אתארמו תמן וחדו דא כדא . אמר' ו' סו' כמה מדוכא דתמוכ'
 אכשי שכיבתא דהשתא בכל ארמא דא אנטערא כמדא סכא טויעא דהוה שאיל ליה

כל ארמא מאן הוא כחשא דפרח באורא ואויל כפרוד' וזין כך וזין כך אית נויחא
 למד כמלה דשכיב בין סניו' שרו בחבור' וסניו' כפרוד' ומאי איבו כשרא דקא מקנכא
 באילן דלא הוה' כנוי דאתגזרו ולאו מן בריון דאתכריאו' כאתר דלא אתכריאו' כד
 סלקין גמתי' כד נחתי' סלקין' תרין דאיכון חד' וחד דאיכון תלתא' מהו עולומת'
 שפירתא גלית לה עייכין וגופא שפירתא גאמגלויא איהי נפקת בנפרא ואתכסויאת
 בומחא' אתקשטת בקשטין דלא הוו' כל דא שאיל בארמא ואנטעכא' וספתא
 אית לוי כוויא דאילו הויכא כחדא אתעסקא במלוי דאורייתא מה דהוינן במלן
 אמרין דתהו' אמ' רבי כוויא והוא סבא טויעא ידעת ביה כלום' אמר ליה ידענא
 דלית ממשו במלוי' דאלו הוה ידע ופתח באוריית' ולא הוה ארמא בריקניא' אמר
 ר' כוויא והוא טויעא אית הכא דהא למזכין באיכון ריקנין ושכח גבר זגין דדבכא'
 אמר ליה הא הכא איבו ואתקין שמריה כמיכלא' קרו ליה ואתא לקמויהו' אמר לון
 הסתא תרין איכונ' תלת ותלת איכונ' כחד' אמר רבי יוסי' לא אמנא לך דכל מלוי
 ריקנין ואיכון בריקניא' יתוב קמויהו אמר לון רבנן אנא טויעא אתעבידנא
 ומוויין זעירין דהא בקדמיתא לא הויכא טויעא אבל ברא חד זערא אית לוי והיבית
 ליה כבי ספרא וכעוכא דוסתדל באורייתא' זכר אנא אשכחנא חד מרבנן דאזיל
 בארמא אנא טעין אבתריה וסאו וומא חשיבנא דאשמע מלין מדתני באורייתא
 ולא שמענא מדי' אמר רבי יוסי' בכל מלין דשמענא דקאמרת לא תוהבא אלא
 מחד' או אכת בשטותא אמרת או מלין ריקנין איכון' אמר יהוש' סבא ומאן
 איהי' אמר עולומתא שפירתא וכו'.

פתח

ההוא סבא נאמר וז' לי לא אורא מה יעשה לי אדם' וז' לי בעזרי
 וגו' טוב למסות ביו' וגו' כמה טכין וכעיימין ויקירין ושלחין
 מלין דאורייתא ואכא רבי אומא קמי' רבנן דלא שמענא מופמיהו עד הסתא
 אפילו מלה חדא' אבל אית לי למימר דהא לית כסופא כלל למימר מלי דאוריית' קמי
 כלא' אתעטף ההוא סבא פתח ואמר וכת כהן כי תהיה לאיש זר היא בתרומת
 הקדשים לא תאכל' האי קרא אחר קרא אחרא סמך' וכת כהן כי תהיה אלמנה
 וגרוסה ורע איך לה וסבה אל בית אביה כנעוריה מלמס אביה תאכל וכל זר לא
 יאכל בו' הו קראי כמשמען אבל מלין דאורייתא מלין סתימין איכון' וכמה איכון
 מלין דכמתא דסתימין בכל מלה ומלה דאוריית' ואשתמודען ארמין דהא אוריית'
 לאו מלין דחלמא איכון דקא אתמסרן למאן דפטר לון ואתמאכין בטר פומא ועכר
 אנטריכו למפטר לון לפוס ארמיו' ומה אי מלין דחלמא אנטריכו למפטר לון לפוס
 ארמיו מלין דאוריית' דאיכון שעשועין דמלכ' קדישא עאלכו דאנטריכו למסך בארמ
 קשומ בהו דכתו' כי ושרו' דרכי' וגו' וכת כהן דא נשמתא עלאה ברתיה דאברה'
 אבינו קדמאה לגיורין ואיהו מאיך לה לנשמתא מאתר עלאה' הסתא אית למימ' מה
 בין קרא דאמר וכת איש כהן ובין קרא דאמר וכת כהן ולא כתיב איש' אלא אית
 כהן דאקרו איש כהן ולא כהן ממש' ועל ארמא דא הוה כהן וסוה סגן וסוה כהן גדול
 וסוה כהן דלאו איהו גדול' כהן סתם רב ועלאה ותיר מאיש כהן' וז' אית נשמת'

ואת

ואות רוחא ואית כפשׁ . וכת כהן כו תהיה לאיש זר דא בשמתא קדישא דאתמשכת
מאתר עלאה ועאלת לנו סתימו דאילנא דמיו וכד רוחא דכהנא עלאה כשכא
ויהיב כאילנא דא פרחין מתמין אינון כשמתין ועאלין באונר חד . ווילעלמא דלא
ידעין בני כשא לאסתמרא דקא משכין משיכו בהדי וצר הרע דאיהו איש צב ויהאי
בת כהן פרחת לתתא ואשכמת בכיונא דאיש זר וכבין דאיהו רעותא דמריה עלת
תמן ואתכפילת ולא ויכלת לשלטא ולא אשתלומת בהאי עלמא כד כפקת מניה
היא כתרומת הקדשילא תאכל כפאר כל כשמתין דאשתלומו בהאי עלמא . תו אית
בהאי קרא וכת כהן כו תהיה לאיש זר עלובתא איהו כשמתא קדישא כו תהיה לאיש
זר דקא אתמשכת על גיורא דאתגיייר ופרחת עליה מגע בארס סתום על בכיונא
דאתבכי מערלה מסאבא דא הות לאיש זר . תו ודאי הוא רזא עלאה יתירא מכלא .
בעמודא דקיימא לטקלן בו אירא דכשכא אית טוקלא חדא בהאי כטרא ואית
טיקלא אחרא בהאי סטרא . בהאי סטרא מאזני נדק . ובהאי סטרא מאזני מרמה
והאי טיקלא לא שכיך לעלמין וכשמתין סלקין עללין ותבין אית כשמתין עשיקין כד
שלטא ארס בארס דכתיב עד אשר שלט ארס בארס לרע לו . לרע לו ודאי . אבל
האי כשמתא דהות לסטרא אחרא איש זר ואתעסקת מניה . דא איהי לרע לו . לו
להאי איש זר ואיהו בתרומת הקדשום לא תאכל עד דעביד בה קסם מה דעביד .
אתא קרא ואמר וכת כהן כו תהיה לאיש זר הכי הוא . הכא אית רזא היך מתעסקן
כשמתין . אלא האי עלמא אתנהב כלא כאילנא דדעת טוב ורע . וכד אתנהבן בני
עלמא כסטרא דטוב טיקלא קיימא ואכרע לסטרא דטוב . וכד אתנהבן כסטרא דרע
אכרע לההוא סטרא . וכל כשמתין דהווי בהיהא שעת בטיקלא הוה עשוק לון וכטול
לון אבל לרע לו דאינון כשמתין כפיין לכל מה דאשכחן מסטרא כישא . וסואן לני .
וסויכא לרא ארובא קדישא דאתעסק בו פלשתיס ושליכו כיה לרע לון . אוק הכי
הכי כשמתין אתעסקן מסטרא אחרא לרע לון . מה אתעבידו מאינון כשמתין
חמוכן בספרי קדמאי דמכיהו הוו אינון חסידו אומות העולם . ואינון תלמודי
חכמים דקדמן לכהנא רבא עזא דארעא ומשוק בעלמא אעב דעאל לפכו לפכום .
ככה האי סבא רבעא חדא . תויהו חברייא ולא אמרו מדוי . פתח ההוא סבא ואמר .
רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה לעם בכרי וגו' . האי פרשתא
על רזא דא אתמוכי ומכר איש את בתו לאמה לא תנא כצאת העבדי .
אם רעה וגו' . מאריה דעלמא מאן לא ידחל מיוך דאנת שליט על כל מלכין דעלמא
כדא מו לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה וגו' . כמה אינון בעלמא דקא משתבשן
בהאי קרא וכלהו אמרין . אבל קרא דא לא אתיושר על חילוני . וכי קבא מלך
הגוים איהו והלא מלך ישראל איהו והכי אקרי דהא כתיב בהכחל עליון גוים וגו' .
וכתיב כי מלך יי' עמו . וצד אקרו מלך ישראל . ואי תימא דאיהו מלך הגוים אקרי
הא שכחא דלהון דקבא מלך עליוהו ולא כמה דאמרין דאתמסרו לשמשין ולממין
דיליה . ותו סיפא דקרא דפתיב כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוד .
כל האי שכחא איהו לשאר עמין ותוהא איהו היך לא מסתלקי בהאי קרא לרום
דקישא

אם

רקיעא אלא דקבה סמא עינאיהו ולא ידעי ביה כלל דהא מה דאין אמרו דכלהו
 אין ואפס ותהו דכתיב כל הגוים כאין כגדו מאפס ותהו כחשבו לו הא
 עקרא עלאה רבא ויקירא שני לון קרא דא' אמר רבי חינא והא כתיב מלך אלדים
 על גוים אגו' אמר ליה אבא חמוכא דבתר כתלוייהו הוותוכפקת בהאי קרא לסיועא
 לון הוה לי לאתבא בקדמיתא על מה דאמוכא אבל כיון דאשכחא לך בארמא
 אעבר לך מתמן ומתמן אויך לאעבר לך כלא תח כלשמהן וכל כנווין דשמהן דאית
 ליה לקבה כלהו מתפצטן לארתייהו וכלהו מתלכשין אלון באלון וכלהו מתפלגין
 לארמין ידוען ושכילין בר שמא יחודא' מכל שאר שמהן דאחסין לעמא יחודאה ברור
 מכל שאר עמין ואיהו יוד' הא ולא הא דכתיב כי חלק י' עמו וכתיב ואתם הדבקים
 ביו' בשמא דא ממש ויתיר מכל שאר שמהן ושמא חד מכל שאר שמהן דיליה אוהו
 דאתפצט ואתפלג לכמה ארמין ושכילין ואקרי אלדים ואחסין שמא דא ואתפלג
 לתתאי דהאי עלמי' ואתפלג שמא דא לשמין ולממכן דמכהגו לשאר עמין כדא ויבא
 אלדים אל כלעם לילה ויבא אלדים אל אימילך כאלום הלילה וכן כל ממכא
 ושמשא דאחסין קבה לשאר עמין בשמא דא כלילין ואפילו עז בשמא דא אקרי
 ושמא דא מלך על גוים ולא שמא דא אוהו דמלך על ישראל דאיהו יחודאה לעמא
 יחודאה לעמא דישראל עמא קדישא ואי תימא על ארמא דא כוקים קרא דכתיב מי
 לא יראך מלך הגוים דדא אוהו שמא דקא מלך על גוים אלדים דמילו ביה שריא
 ודיכא ביה שריא לאו הכי ולאן על דא אתמר דאי הכי אפילו עז בכללא דא אוהו
 אבל כיון דכתלא דהוית סמך אכתריה אתכסח קרא קאי על קיומיה באסתכלותא
 זעיר' מי לא יראך מלך הגוים ואי תימא דמלך הגוים על קבה אתמר לאו הכי
 לא מאן הוא מלך הגוים דלא דחול מינך ולא יודעזע מינך מי מלך הגוים דלא יראך
 בגוונא דא הללויה הללו עבדינו' הללו את שמי' מאן דשמע ליה לא ידע מאן קאמ'
 כיון דאמר הללויה אוף הכי הללו עבדינו' דהוה ליה למכתב עבדינו' הללו את שם
 יי' אוף הכא הוה ליה למכתב מי מלך הגוים דלא יראך אלא כלא על תקוניה
 אתמר כי בכלמכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך מהו מלה דאתפצט בוכייהו
 במכמתא דלהו מאין כמוך וכלהו אודאן על דא' כד חמאן במכמתא דלהו
 עובדך ובורתך אתפצט מלה דא בוכייהו ואמרי מאין כמוך מדו חברייהו
 ובכונלא אמרו מדי' אוף הכי ככה אוהו כמלקדמין פתח ואמ' ותאמ' שרה לאברה'
 גרש את השאמה הזאת ואת ככה וגו' חברייהו אתערנו דבעאת שרה לפגאה עז' מכותא
 ועד כתיב כל אשר תאמר אלך שרה שמע בקולה הכא כתיב וכי ימכר איש
 את בתו דא כשמתא בלבגולי על עובדין בושין דשלמא' לאמה' ההוא כטרא
 אמרא בלבגולא כישא דטויקלא דאהדר והא אתפסקת לאפקא לה מתמן ודאי לא
 תבא ככאת העבדים כל אונון כשמתין דמתעסקן מאן אונון הכא אוהו רזא אלון
 אונון כשמתין דיכוקין ועירין כד אונון יכקי מנו תוקפא דאמהון וקב' חמו דאי
 יתקיומן בעלמי' ובאשון ריחיהון ויחמכו כחומן דא לקוט לון זעירין בעוד דיהכי
 רימא' מה עבוד שכיך לון לאתעסקא ביודא דהאי אומא ודא אוהי לילית דכיון
 דאתייהובו

דא תהיהו בן ברשותא חדאת בההוא ינוקא ועציקת ליה ואפיקת ליה מעלמא כד איהו
 יניק בתוקפא דאמיה ואו תימא דאכון כשמתין דיעבדון טב לעלמא לאו הכי דכתי'
 אם רעה בעיני אדכיה דומיץ ההוא גברא בה לכתר יומין או אתקיים בה דה
 אתעשקת ואמרא לא אתעשקת ועל אלין כתיב ראיתי את כל העשוקים וגו'
 והיינו אם רעה בעיני אדכיה אשר לא יעדה לא באלף כתי' או תימא דהא בההוא
 סטרא אמרא אזמין לה קב"ה מוומא דהות לא והסת' בגלגולו טוקלא לוי יעדה בואו
 מה דלא הות מקדמת דכא והפדה מאו והפדה פרוק לה קב"ה השתא דסלקא
 דיומא עד לא תחמוץ וסלקא לה לרומי מרומים במתיבתא דליליה ואו תימא כיון
 דאתעשקת מההוא סט' אמרא יהיב לה כמה דאמרו לחסדי שאר עמין ולאכון ת"ח
 אתא קרא ואוכח לעם ככרי לא ומשל למכרה ודאי בכבדו בה דעשיק לה בעשיקו
 דגלגולא דטוקלא אלא לישראל ודאי ולא לאמרא וכד נפקת מן טוקלא לא תבא
 כגאת העבדים אלא מתעטרא בעטרהא בארמא על רשיה ואו תימא דהאו
 סטרא אעילת לה בההוא ינוקא לאו הכי אלא כטלת לה ומדאת בהדה ופרחת
 מן ודהא ועאלת בההוא אתר ואיהו פקודת לההוא ינוקא ומדאת ביה ומויכת ביה
 ותאיבת לההוא בשר עד דלכתר כטול קב"ה כזמתיה והיא לגופא וכתר כלא איהו
 ברשותא דקב"ה תא חזי

ל

תבא כגאת העבדים מאו הוא לא בשעתא דנפקת מן טוקלא וההוא
 סטרא במדו רשיה לה קב"ה ומתים לה במד גושפנקא דלבוש יקר
 דליליה ומאן איהו שמוא קדושא דאקרו אלד' ודא איהו לבנושא יקורא דמלכא פריש
 עלה וכדון איהו כטירא דלא אתמסרת אלא לישראל למוד ודא איהו דכתיב כימי אר
 ושמרני ועל רוא דא כתיב הכא לעם ככרי לא ומשל למכר' בכבדו בה בעוד דלבוש
 יקר דמלכא בה כיון דבגדו בה לעם ככרי לא ומשל למכרה מה רשו אית להסת'
 סטרא בה ת"ח כל כני עלמא כלהו ברשותיה דמלכא קדיש' לזמנא דאיהו בעי לסלקא
 לון מן עלמא ודא לית ליה זמנא ועד איהו חיוכת בהו ומדאת בהו אזהרותא לכר
 כס בהאי עלמא אית בהכי קראי וכמה טבין עלאין איכון בכל מלי דאורוייתא וכלהו
 בארמא קסטואסתמודעאן לגבי חכומין דירעי קסטו' בזמנא דכעו קב"ה למכרי
 עלמא סליק ברעותא קמיה וכויר כל כשמתון דאיכון זמיון למיהב בככי כשא לכתר
 וכלהו אתגוירו קמיה בההו כוורא ממש דזמיון למיהו בככי כשא לכתר ומא כל מד
 נחד ואית מכהון דזמיון לאכאשא ארמיהו בעלמא ובשעתא דמטא זמניהו קרי
 קב"ה לההוא כשמתא אמר לה ולי עולו ברוך פלן בגוף פלן אתיבת קמיה מארית
 דעלמא דולי לעלמא דאכא יתבא ביה ולא אוהך לעלמא אמרא דישתעבדון בוי ואהא
 מלולכא כוכויהו אל קב"ה מן יומא דאתכריא ועד אתכריאת למיהו בההוא עלמא
 כיון דחמאת כשמתא כך בעל כרחה כמתת ועאלת תמן אורוייתא דיהבת עיטא לכל
 עלמא חמאת הכי אזסירת לכוני עלמא ואמרת חמו כמה חס קב"ה עליוכו מרגליתא
 טבא דהות ליה וכוין לכו למגנא דתשתעבדון בה בהאי עלמא וכי ומכר איש
 דא קב"ה את כתי' דא כשמתא קדושא לאמה למיהו אמה משתעבדא בינוכו
 כהאי

בהאי עלמא. במטו מניכוב בשעתא דמטו זמנא לנפקא מהאי עלמא לא תנא. כנאת
 העבדים לא תפוק מתטנפא. בחובין. תפוק בר חורין ברירה נקיה בנין דומדו בה
 מארה וישתבח בה. ויהיב לה אגר טב כנחמיו דנפתא דעדן כדא' והסביע כנחמיו
 כפזך ופאי כד תפוק ברירה נקיה כדק' יאות. אבל אם רעה בעיני אדניה מלולכלא
 בטנפוי מוכין ולא אתמויאת קמיה כדקא יאות ווי לההוא גופא דאתאביד מההיא
 כשמתא. לעלמין בנין דכד כשמתין סלקין ברירין וכפקין קניין מהאי עלמא' כל כשמתא
 וכשמתא עלאת בספרא דאחמת' דמלכא וכלהו בשמהן ואמר דא' היא כשמת' דפלכיא
 ומינת תהא לההוא גופא דשבת וכלדון כתיב לו יעדה בוי' וכד כפקת רעה בעיני
 אדניה דקא אסתאב' בחובין ובטנפא דמטאין. כדון לא יעדה בוי' ואתאביד ההוא
 גופא מינה ואיהילא אודמנת לגביה בר ההוא דמארה אתרעי בתיואבת' גופא כדון
 כתיב והפדה כדא' פדה כפזו מעבור בשחת. והפדה האי איהו כבר כש דעטו דילי'
 דיפרוק לה ויתוב בתיובתא ולתרין סטרוין קאמר קב' והפדה בתיובתא לבתר דתב
 בתיובתא פדה לה מארחא דגיהנס'. לעם ככרי לא ימשל למכרה. מאן עם ככרי
 עלוכתא איהו. כשמתא דכד כפקת מעלמא ובר כש אסטוי ארחיה בהדה היא בעאת
 לסלקא לעילא גו משריון קדישי בנין דמשריו' קדישין קוימין בהאי ארמ' דג'עומטרוין
 כוכראין קוימין בההוא ארחא דגיהנס'. זכתה כשמתא כמה משריון קדישין קא
 ימתינתון לה לאתמכרה בהדה ולמיעאל לה לג'ע'. לא זכתה כמה משריון כוכראין
 מתנתון בארחא דגיהנס'. ואינון משריון דמלאכי חבלה זמינון למעמד בה פוקמין
 אתא קרא ואוכח לעם ככרי. לא ימשל למכרה אליו מלאכי חבלה'. ככדו בה איהו
 כטורא דקב' עביד. גה כטורא דלא ישלוט בה עם ככרי בההוא פרוסו דנטירו עלה.
ואם לכנו ויעדנה. תנא כמה אית ליה לבר כש לאזדהרא דלא יסני ארחיו
 בהאי עלמא דאי זכה בר כש בהאי עלמא ונטיר לה לכשמתא כדק' יאות
 דאיהו איהו בר כש דקב' אתרעי ביה ואשתבח ביה בכל יומא בפמלייא דיליה ואמר
 חמו ברא קדישא דאית לי בההוא עלמא וכיילא נקיייה ברירה קב' אנהיר לה בכמה סהורין
 בהי כשמתא כפקת מהאי עלמא וכיילא נקיייה ברירה קב' אנהיר לה בכמה סהורין
 בכל יומא קאריעלה דא' היא כשמתא דפלכיא בריודא הוא דכתיב ואם לכנו ויעדנה
 כמשפט הבנות יעשה לה. מאי כמשפט הבנות. הבא אית רוא לחכימין כגו
 כוכרא תקיפא רקיפא טמירא אית היכלא חדא דאק' היכל אהבה ופמין אינון גכוין
 טמורין וכל כשיקון דרחימו דמלכא אינון תמן ואינון כשמתין רחימין דמלכא עללין
 תמן. כיון דעאלו תמן בההוא היכלא דמלכא תמן כתיב וישק יעקב לרחל וקב'ה
 אשכח תמן לההיא כשמתא קדישא קדום מיד וכשיק לה וגפיף לה וסליק לה בהדה
 ואשתצטעצע בה ודא' הוא כמשפט הבנות יעשה לה כדניכא דאבא עביד לברתיה דאיהו
 מביבא לגביה דכשיק לה וגפיף לה ויהיב לה מתין. כך קב' עביד לכשמתא וזאה
 בכל יומא כמה דכתיב כמשפט הבנות יעשה לה. היינו דכתיב יעשה למחכה
 לוכד האי ברעא אשלימת עזייה בהאי עלמא אוף הכי קב' אשלים עשייה אחרא
 בעלמא דאית דכתיב עין לא ראתה אלקים ונתקד יעזה למחכה לוי' והבא כתיב

אם

יעשה לה עב. ההוא סבא אשתתא וכלי כלותיה ככה כמלקדמין ואמר
 אחרת יקח לו וגו' מאי אה אחרת וכי נשמתא אחרת זמין קבה לאתבא
 לכדיקויא בהאי גלמא ולאו האי כשמתא דאשלימת בהאי עלמא רעותא
 דמארה. אי הכי לית אבטמותא לכדיקויא כללי. מאי אה אחרת יקח לו. פתח ההוא
 סבא ואמר ויטוב העפר אל הארץ כשהיה והרות תשוב אל האלדים אשר נתנה.
 האי קרא חוקמה בחרבן בוי מקדשא. ותמן תכינן ויטוב העפר אל הארץ כשהיה.
 הכא איהו מאי דכתוב והכנעני אז בארץ. כשהיה ודאי. והרות תשוב אל האלדים
 אשר נתנה. מאי והרות תשוב דא טכינתא דאיהי רוח קדישא כד חמאת טכינתא
 באינן עשר מסעות דקא נטלא ולא בעון ישראל לאתבא בתוובתא קמי קבה ושלטא
 סטרא אחרת על ארעא קדישא ואוקמוה חברויא. ית רומא דבר כש זכאה אתעטר
 בדיוקב' ב'ע דלתת' וכל טבתי ומועדי וריש ירמי מתעטרין רומי ומתפסטן וסלקין
 לעילא וכמה דעביד קבה בהיה נשמתא קדישא לעילא הכ עביד בהאי רומא דקא
 סלקת קמיה ואמר דא איהו רומא דפלניא גופא מיד מעטרא לה קבה להאי רומא
 בכמה עטרין ואשתעשע בה. ואי תמא דהא בגין רומא דא טביק קבה מה דעביד
 לכשמתא. לאו הכי אלא שארה כפותה וענתה לא יגרע. אלן אכון תלתשמהן עלאין
 דעין לא ראתה אלדים זולתך. וכלהו בעלמא דאתי ואתמשכן מתמן. מד מנייהו
 שארה משיכו דכנינו וכהירו דכהיר בארמ סתים מוונא לן דון כלל ואקרי ידוד
 פנקודתא לדיס. שארה בהפוך אתנון אשר ה' ודא מאשר שמנה לחמו ודא הוא שארה
 פסותה פרישו דמלכא דא משיכו אחרת דכהיר ונטיר לה תדיר פרישו לכבושא
 דמלכא דפריש עלה אלד דא כבדו בה תדיר דלא אתעדי מונה והאי איהו כסותה.
 וענתה מאן איהו דא משיכו דעלמא דאתי דביה כלל. ו' כבאות איהו ודא איהו
 דכהיר בכל כהורין סתומין עלאין דאילכא דמיי דביה עונה טמירא דמתמן כפקת.
 וכל דא בעדוכא וכסופא דעלמא דאתי. תלתא הני לא יגרע לה כד איהי זכאת
 כדקא יאות. ואי לאו איהו כדקא יאות הני תלתא גרעאן מנה דלא יתעביד לה
 עטרה אפילו מחד מנייהו. תא מוי מה כתוב ואם שלש אלה לא יעשה לה דלא
 זכאת בהו. ויכאה חכס אין כסף תפוק מקמיה ודמין לה לכר. אין כסף לית לה
 פסופא ולית לה עדוכא כלל. עד כאן אוכימת אוריתא דכל עיטין בה תלויין
 ויהיבת עיטא טבא לכי כסא. מכאן ולהלאה נהדר למלון קדמאין בההוא נטירו
 עלאה דקא פריש עלה קדשא בריך הוא בגין דלא. תהא לעס ככרי דהא בדרו בה
 ונטירו איהו לה תדיר.

ואם

לכנו ויעדנה כמשפט הבנות יעשה לה. אמר ההוא סבא חריוא כד
 תבכון לגביה ההוא טכרא דעלמא סמוך עליה אמרו ליה ידכר יומא
 דתלבא דאודרעו פולין לחמשין ותרין גווכין והדר אקרינן האי קרא והוא יומא לכון
 אמרו במטו מינך מאן דשארין מלה הוא יומא. אמר לון ודאי ודענא דוכאין אתון
 ואית לרמוזא לכון רמוזא דמכימין ועלמה דאכא אימי' כד תדכרון ליה סימכא דא הוא
 גלבים על דא. השתא אית לומר מאן הוא דאקרי בן לקדשא פריך הוא. ית' כל
 ההוא

ההוא דוכי לתליסר שני וללהלאה אקרי בן לכי. וכל מאן דאיהו מבין עשרין שני
 ולעלא ווכי בהו אקרי בן לקב"ה ודאי בכיס אתם לוי אלדוכים. כד מטא דוד לתליסר
 שני ווכה בההוא יומא דעאל לארכוסר כדון כתיב וי אמר אלי בני אתה אחי היום
 ילדתך. מט דהא מקדמת דנא לא היה ליה ברא ולא שראת עליה כשמתא עלאה
 דהא בשני ערלה הוה ובגב אחי היום ילדתך היום ודאי ילדתך. אחי ולא סטרא
 אחרא כמה דהוה עד השת. אחי בלמודאי. בר עשרין שני מה כתיב בשלמה כי בן
 היותי לאבני. לאחי ודאי. ואם לבני ייערבה. בר תליסר שני ולהלאה. דהא נפקת
 מראו דסט אחרא דאזדמכת ליה מה כתיב כמשפט הבנות ועשה לה. מהו במשפט
 הבנות. תמיכן בכל יומא ויומא חמי קב"ה לההוא ינוקא דקאי ברשו דערלה ואיהו
 כפוק מיכה ואתמטך לבני ספרא ותבר לה ואזיל לבני כנישת ותבר לה. מה עבוד קב"ה
 לההוא כשמתא אעיל לה לאדרא לילה ויהיב לה מתנן וכדכזון סגיאין וקשיט לה
 בקוסטין עלאין עד זמנא דאעיל לה למופה בההוא בר מתליסר שני ולעלא. אם
 אחרת יקם לו. הכא איתרוז דרוין למכימין אתמסרו ואות לאודעא בקדמיתא מלה
 חדא. תמ ביומא דשבתא כשעתא דמקדש וישראל ויומא בני כנישתא כפיקי כשמתן
 מנו אילנא דחייגמכשכין אכון כשמתן לתתאי קדישין ונוימין ביה כל יומא דשבתא
 ולבתר דכפיק שבתא סלקין כלהו כשמתין ומתעטרין בעטרין קדושין לעילא וכד
 מתעטרין בההוא טבא לין אכון בעליו דההוא טיבו ודאי אוף הכי קב"ה אומין לההוא
 בר כש ודא הוה כשמתא אחרת ואף על גב דדא זמנא ליה שארה דקדמיתא
 כמותה וענתה לא יברע כמה דאתמר. בכה ההוא סבא כמלקדמין ואמר איהו
 לכפשיה סבא סבא כמה יצעת לא דבקה מלין קדישין אלני והשתא תימא לון ברענא
 חדא. תימ דתימם עליוהו על איכון מלין ולא תימ לון הא כתיב א תמכע טוב מבעליו
 בהיותלאל ידך לעשות מאי אל תמכע טוב מבעליו. אלא קב"ה וכי אינון הכא דהא
 בכל אתר דמלין דאורייתא אמרין קב"ה וכי אינון תמן וכויתי לון ודקין ההוא אילנא
 דטוב ורע בשעתא דאלני מתמן וכויתו אינון מלין ההוא סט דטוב אתגבר ואסתלק
 לעלא וקב"ה וכי מתעטרין בההוא טוב ולין אינון בעליו דההוא טוב. סבא סבא את
 אמרת מלין אלני ולא ידעתאי קב"ה הכא ואי אלני דקיימי הכא זכאין למלין אלני. לא
 תדחל סבא. דהא הוית בכמה קרבין דבכרין תקיפין ולא דחילת והשתא אנת דחיל
 אימא מילך דהא ודאי הכא איהו קב"ה וכי זכאין אלני דהכא ואי לאו לא אצרענא
 בהו ולא שרינא באלני מלין. אימא מילך סבא אימא בלא דחילו. פתח ואמר וי אלדי
 גלית מאד הוד והדר לבשת. וי אלדי דא שירותא דמיהימנותא סליקו דמחשבה
 דעלמא דאתי רוא חדא בלא פרודא. גלית דא שירותא יומא קדמאה מאינון וימין
 עתיקין סטרא דזמינא. מאד מההוא סטרא דשמאלא. הוד והדר לבשת. אלני
 תרון בדי ערבות עד הכא כען דמטא לנו אילנא דחיי אתמטרו ולא אסתלקו להווי
 כמכוינא בגין ההוא מאד. מאי מאד שמאלא דכל ענפין דלתתא וככללא ענפא
 מרירא חדא ועל דא אתממר ההוא אילנא דחיי ולא בעא למחוי במכוינא דא עד
 דאדר כמלקדמין ושכח בגונא אחרא ואמר עטה אור כשלמה דא שירותא דאור

דומא קדמא * כוטה שמיכ הכא אתכליל שמאלא ולא אמר מאד אתכליל שמאלא
 במינא למיהו נהיר בכללא דשמים * המקרה במים עליונו * הכא נפיק במדוה
 ההוא אולנא דמיינהר דנפיק מעדן ואשתרטו ביה במימו אינון תרו כדו ערבות
 דאינון גדלוק במימו ה"ד המקרה במים עליונו * מאן עליונו * אלון כדו ערבות *
 ודא הוא דכתב ועל יובל ישלח שרטו * ודא הוא רוא דכתב נהר פלגיו ושמו עיר
 אלדים * מאן פלגיו אלון אינון שרטו והכי אקרון * עליונו כלומר שרטו * פלגיו
 כלוהו אשתרטו באינון מיינ דההוא נהר * השם עבים רכובו * מיכאלוג בריאל אלון
 עבים * המהלך על כנפיו רוח למיהב אבוותא לעלמא ודא איהו רפאל * מכאן ולהלאה
 עושה מלאכי רוחות וגו' * סבא סבא אי כל הכי ידעת אימא ולא תדחל אימא מילך
 וינהרון מלון דפימד * מדו מברויא והוונטינון במדוה למלון קדישין אימר אי סבא אי
 סבא * במה עיילתגרמדן עאלת בימא רבא אית לך לשטמא ולנפקא מתמן * אם
 אחרתיקח לוכמה גלגולין עתיקין הכא ללא יתגלון עד האינדא וכלהו קשוט כדקא
 יהות דלית לאכבה מארח קשוט אפילו כמלא אימא * בקדמיתא אית לאתערסא
 כשמתין דגורין כלהו פרחו מנו גכתא דעדן בארח סתים מהתלקן מהאי עלמא
 כשמתין דקא רווהו מנו גכתא דעדן לאן אתר תבין * אלא תכינן מאן דכטול ואמיד
 בככי גורין בקדמיתא וכי בהו * אוף הכי כל אינון כשמתין קדישין עלאין דקא זמין
 לון קבה בגן עדן דלתת' כדקאמרן כלוהו נפקין לומינן ידוען וסלקין בגין לאשתעשע'
 בג'ע' דלעלא ופגען באינון כשמתין דגורין מאן דאמיד בהו מאלין כשמתין דסלקין
 אמיד בהו ווכי בהו ומתלבטן בהו וסלקין וכלהו קיימי בהאי לבושא וכמתין גוגכתא
 בלבושא דא בגין דגכתא דעדן לא קיימאן תמן לא בלבושא כל אינון דקיימי תמן *
 אי תימ' דבגין האי לבושא גרעאן אינון כשמתין מכל ענושא דהוה לון בקדמית' הא
 כתיב אם אחר יקח לו שארה כחות וענתה לא יגרע בגכתא קיימי בלבוש' דא דקדמן *
 לאחרא בהו ווכי בהו וכד סלקין לעלא מתפשטן מניה דהא תמן לא קיימין בלבושא *
 סכה ההוא כבא כמלקדמין ואמ' לכפשי סבא סבא בודאי אית לך למכוי בודאי אית
 לך לאושדא דמעין על כל מלה ומלה דהא גלי קמי קבה ושכנתיה קדיש' דאכא ברעג
 דלב' ובפולמח' דלהו קאמנא בגין דאינון בעליו דכל מלה ומתעטרן בהו דכל אינון
 כשמתין קדישין כד כתיב להאי עלמא בגין למשרי על דוכתייהו דאתחזון בהו לככי כשא
 כלהו כתיב ומתלבטן באינון כשמתין דקא אמרן והכי עאן בורעא קדישא ובמלבוש'
 דא קיימי לאשתאבא מכייהו בהאי עלמא * וכד אשתאבן אינון מלבושין ממלין דהאי
 עלמא אינון כשמתין קדישין אתהבן מרימא דקא ארימו מגו לבושיהו אלון * קדשא
 בריך הוא כל מלון כתימין דהוה עבד אעיל לון באורימא קדישא וכלא אשתכח תמן
 וההיא מלה סתימא גלי לה אורימא ומיד אתלבט' בלבושא אחרא ואתממר תמן ולא
 אתגלו ומכימין * דאינון מלון עיינון אע"ג דההיא מלה אסתים בלבושה תמן ממאן
 לה מגו לבושה וכשעתא דאתגלי ההיא מלה עד לא תעול בלבושה ממאן בה פקימו
 דעיקא ואע"ג דמיד אסתים לא אתאבוד מעיכיהו * ובכמה דוכתין אוהר קבה
 עלגוריא בגין דורעא קדישא יודהרין ביה ולבתר נפיק מלה סתימא מכרתקא *
 וכין

צפון דאתגלי אהדר לכרתקה מיד ואתלכש תמן . כיון דאזר על גיורא ככל איכון
 דוכתין נפק מלה מכתקה ואתגלי ואמר ואתם ידעתם את כפש הגר . מיד עאלת
 לכרתקה ואהדרת בלבושה ואתטמרת דכתיב כי גרים הוייתם בארץ מצרים דחשיב
 קרא דכנין דאתלכש מיד לא הוה מאן דאשגח בה בהאי כפש הגר . ידעת כשמתא
 קדושא במלין דהאי עלמא ואתהכיאת מכוייהו . פתח שהוה סבא ואמר ויבא משה
 בתוך הענן ויעל אל הבר וגו' . ענן דא מאי היא . אלא דא הוה דכתיב את קשתי
 פתחי בענן . תיכון דההוא קשת אשלמת לבושו ויהיב לון למשה ובההוא לבושא
 סליק משה לטורא ומכיה מתא מה דמתא ואתהכי מכלא . עד הכא אתו איכון
 חכרייא ואשתטחו קמיה דההוא סבא וככו ואמרו אלמלא לא אתיבא לעלמא אלא
 למשמע מלין אלון מפומך דילן . אמר ההוא סבא אם אחרת יקמ לנו . חכרייא
 לאו כנין דא בלמודיו שריכא מלה דהא סבא כנוכי לאו במלא חדא עבד קיש קיש
 ולא קרי . כמה בני עלמא בערבוכיא בסכלתנו דלהון ולא חמאן בארס קשט
 באוריתא . ואוריתא קרו בכל אומא כהוימו לבכוייהו דכני כשא ולא בעאן לאתבא
 רישא . ואף על גב דאמינא דהא אוריתא מלה כפחא מכתקה ואתחזיאת זעיר
 ומיד אתטמרת . הכי הוא ודאי . וכומא דאתגליא מגו כרתקה ואתטמרת מיד
 לא עכרת דא אלא לאיכון דידעין בה ואשתמודעאן בה . לרמימתא דאיהי שפירתא
 בחיזו ושפירתא ברווא ואיהי טמירתא בטמירו גו היכלא דולה ואית לה רמימא
 יחידאה דלא ידעין ביה כני כשא אלא איהו בטמירו . ההוא רמימא מגו רמימו
 דרמיס לה עבר לתרע ביתה תדיר זקיף עיכוו לכל סטר איהו ידעת דהא רמימא
 אסתר תרע ביתה תדיר מה עכרת פתחת פתחא זעירא בההוא היכלא טמירתא
 דאיהו תמן וגליאת אנפסא לבני רמימא ומיד אתהדרת ואתכסיות . כל איכון דהו
 לבני רמימא לא חמו ולא אסתכלו בר רמימא בלמודיו ומעו ולכיה וכפשיס אזלו
 אכרתה וידע דמגו רמימו דרמימת ליה אתגליאת לבכיה רנעא חדא לאתער' לבכיה
 רמימו . הכי הוא מלה דאוריתא לא אתגליאת אלא לבני רמימא ידעת אוריתא
 דהוא חכימא דלכא סחרא לתרע בותה כל וומא מה עכרת גליאת אנפסא לבני
 ההוא חכימא דלכא מגו היכלא וארמיזת ליה רמיזא ומיד אהדרת לאתרה ואתטמר'
 כל אימון דתמן לא ידעו ולא מסתכלי אלא איהו בלמודיו ומעו ולכיה וכפשיס אזלו
 אכרתה ועד אוריתא אתגליאת ואתכסיות ואזלת ברמימו לבני רמימא לאתערא
 בהדיה רמימו . תא חזי ארסא דאוריתא כך הוא . בקדמיתא כד טריא
 לאתגלא לבכיה כש ברנעא ארמיזת ליה ברמיזו אי ידע טב ואילא ידע שדרת
 לבכיה וקראת לית פתוי אמרת אוריתא לההוא שדרת לבכיה אמרו לההוא פתי
 דיקרב הכא ואשתעו בהדיה ה"ד מו פתי יסור סנה חסר לכ' קריבת לבכיה שריאת
 למלא עמיה מכתר פרוכתא ופרסא ליה מלין לפוס ארמיזת עד דוסתכל זעיר זעיר
 ודא הוא דרשא . לכתר תשתעו בהדיה מכתר שושיפא דקין מלין דמודה ודא איהו
 הגדה . לכתר דאיהו רגיל לבכיה אתגליאת לבכיה אנפיין באנפיין ומלילת גהדיה
 כל רזין סתימין דולה וכל ארסין סתימין דהו בלכיה טמירין מומין קדמאין כדון

איהו בר כש שלום בעל תורה ודאי מארי דביתא דהא כל רזין דילה גלואת ליה ולא
 רחיקת ולא כסואת מכיה כלום אמרה ליה חמית מלה דרמזא דקא רמזנא לך
 בקדמיתא כך וכך רזין הון כך וכך הון כדון חמו דעל אינון מלין לאו לאוספא
 ולא למברע מכיוהו וכדון פשטיה דקרא כמה דאיהו דלאו לאוספא ולא למברע
 אפילו את חר ועד כני כשא אנטריכו לאזדהרא ולמרדף אבטר דאוריתא למהו
 רחומין לה כמה דאתמ' תמ אא אמרת יקח לו גלגולין דמתגלגלן כהאי קרא כמה
 דברכין ועלאין אינון דהא כל כשמתין עאלין בגלגולא ולא ידעין כני כשא ארמו
 דקב' והיך קוימא טוקלא והיך אתדכו כני כשא בכל וומא ובכל עידן וסיך כשמתין
 עאלין בדוכא עד לא ויתון להאי עלמ' והיך עאלין בדוכא לכתר דכפקי מהאי עלמא
 כמה גלגולין וכמה עובדין סתומין עכיד קב' כהדי כשמתין ערטיראין וכמה רחמין
 ערטיראין אזין כההוא עלמא דלא עאלין לפרגודא דמלכא וכמה עלמין אתהפך
 בהו ועלמא דאתהפך בכמה פליאן סתומין וכני כשא לא ידעין ולא מסגומין והיך
 מתגלגלן כשמתין כאככא בקוספת' כל'א ואת כפש אויבך יקלענה בתוך כף הקלע'
 והואיל ושרינין לגלאה השתא אית לגלאה דהא כל כשמתין מאולכא רברכא ותקפא
 מההוא כהר דכפיק מעדן כפקי וכל רחמין מאולכא אחרא זעורא כפקין כשמה
 מעלילא רוח מתתא ומתחברן כחדא כנונא דדכר ונוקבא וכד מתחברן כחדא
 כדון כהרין כהירו עלאה וכמכורא חדא דתרווייהו אקרו כר כר וי כשמת
 אדם מהו כר כשמה רוח ועל מכורא דתרווייהו כחדא אקרו כר דכתיב כר וי
 כשמת אדם כשמה ורוח דכר ונוקבא לאכסרא כחדא ודא בלא דא לא כהרין ולא
 אק כר וכד מתחברן כחדא אקרו בלא כר וכדון אתעטף כשמה ברוח לקוימא תמן
 לעילא כהיכלא טמירא דכתיב כי רוח מלפניו יעטוף ויתעטף לא כתיב אלא יעטוף
 מ'ט בנין דכשמות אכי עשיתי תמן לעילא כבנתא טמירא אתעטף ואתלכש כשמה
 ברוח כמה דאתחזו כיוון דכההוא היכלא לא הווי ולא אשתמש אלא ברוח וכשמה
 לא אתילתמן אלא מתלכש כההוא רוח וכד כמתא לגו ג'ע דלתתא כהאי עלמא
 אתלכש כההוא רוחא אחרא דאמיכא ההוא דכפיק מתמן והוה מתמן ובכלהו שריא
 כהאי עלמא ואתלכש ההוא רוח דכפיק מהאי עלמא דלא אחרבו (כ'א דלא אחרבו)
 ולא אתפצט כהאי עלמא אזלא בגלגולא ולא אשכח כוימא אתי בגלגולא בעלמא
 כאככא בקוספתא עד דושכח ההוא פרוקא דיפרוק ליה כההוא מאכ ממש דאיהו
 אשתמש ביה ודכיק ביה תדיר רומיה וככפסיה והות בת זוגיה רוחא ברוחא וההוא
 פרוקא כני ליה כמלקדמין וההוא רוח דשכך ואתדכך כההוא מאכ לא אתאכיד
 דהא לית מלה אפילו זעורא בעלמ' דלא הווי ליה אתר דוכתא לאתערמא ולא תכנסא
 תמן ולא אתאכיד לעלמין וכב' ההוא רוחא דשכך כההוא מכא תמן הווי ודאי
 רדיף בטר עקרא דיליה ויסודא דיליה דקא כפיק מכיה ואייתיה ליה וכני ליה בדוכתי'
 באתר כההוא רוח בת זוגי דכפקת כהדיה ואתכני תמן כמלקדמין ודא איהו ברוח
 חדתא השתא בעלמא רוחא חדתא ונופא חדתא ואי תימא רוחא הווי מה דהווי
 הכי הווי אכל לא אתכני אלא בנין כההוא רוחא אחרא דקא שכך כההוא מאכא

אבא רזא דרזין (א"א רזא לרזין כההוא עאבא) בספרא דמנוך כנוינא דא
 דאתכני לא אתכני אלא כההוא רוחא אחרא דשכיך תמן כההוא מאנא וכד שארי
 לאתכנאה דא משוך אכתרוה דההוא רוח דאזיל ערטוראה ומשוך ליה לגביה ותמן
 תרו רחמות דאינון מד לכתר מד דאינון רוח ודא איהו כשמה ותרנוויהו מד אוויתי
 לאתדכאה כדקא וואת תרוויהו אינון מד לאתלכשא כהו כשמתא אחרא עלא כמה
 דאית לשאר בני עלמא רוח דוכאן כהו כשמתין אינון דקדמן וואמידן כהו ורוחא
 אחרא מעליא וכשמתא קדושא אתלכשא כהו אוף הכי כמי מדיליה ממש אית
 תרין רוחין בנין לאתלכש כהו כשמה עלאה יהא לדין גופא אחרא דקא אתכני השתא
 מדתא הסוא גופא קדמאה דשכך מה אתעביד מניה או האו כריקניוא או האו
 כריקניוא לפוס סכלתנו דכר כש אשתמע דהאי קדמאה דלא אשתלים כקדמיותא
 אתאכיד הואיל ולא זכה או הכי למגנא אשתדל כפקודי אוריתא או אפילו כחד
 מנוויהו והא חני ודעינון דאפילו רוקנין שבישראל כלהו מליין מכות כרמון דא וגופא
 דא אעב דלא אשתלים לאתדכאה ולמוכי בעלמא פקודין אחרין דאוריתא כטר
 דלא אתאבידו מניה וכי למגנא הוו חכרייח חכרייח פקיסו עכייכו דהא אכא
 דענד דהכי אתן סברין וידעין דכל אינון גופין כווכין אינון כריקניוא דלא אית לון
 קיומא לעלמך לאו הכי וחס לן לאסתכלא באלין מלין פתח ואמר מי ימלא גבורות
 מי ושמיע כל תהלתו מאן הוא בעלמא דיכול למלא גבורן דעביד קבא בעלמא
 תדיר ההוא גופא קדמאה דשכך לא אתאכיד וקיומא להו ליה לומכא דאתי
 דהא עונסיה סכל ככמה זימן וקבא לא מקפח אגרא דעום כריון דכרא בר אינון
 דכפקו מגו מהימנותא דיליה ולא היה כהו טוב לעלמין וכר מאנון דלא כרע כמודי
 סני קבא עביד מנייהו כריון אחרין בנין דלא אתכני הסוא גופא דיוקנא דכר כש
 נלא יקום לעלמין אבל הכי לאו הכימה עביד קבא או ההוא רוח זכי לאתתקנא
 כהאי עלמא כההוא גופא אחרא מה עביד קבא ההוא פרוקא דקא פרוק לסוא
 רוח דיליה דקא אעיל תמן ושתף וערב כהסוא רוח דהוה כההוא מאנא ודאי לא
 אתאכיד ומה אתעביד דהא תלת רוחין תמן מד דהוה כההוא מאנא ואשתא תמן
 נמד הסוא דאתמשך תמן דהוה ערטוראה ומד ההוא דאעיל תמן ההוא פרוקא
 גאתערב כהו למהו בתלת רוחין אי אפשר אלא כך אינון גבורן עלאין דעביד
 קבא ההוא רוח דאעיל תמן ההוא פרוקא כיה אתלכשת ההוא כשמתא כאתר
 דלכושא דגיורי והוא וההוא רוחא ערטוראה דתב תמן לאתכנאה להו לכושא
 לכשמתא עלאה וההוא רוח דהוה כקדמיותא דאשתאר כההוא מאנא כרח מתמן
 וקבא אומין לה אתר בנו כוין דטכרא דכתר כתפני דבע ואתטמר תמן ואסתלק
 לההוא גופא קדמאה דהוה כקדמיותא וכההוא רוח יקום ההוא גופא ודא איהו
 מד דאינון תרין דקא אמוכא לעילא אבל ההוא גופא עד דלא יקום עונסיה סני
 דהא בנין דלא וכה לאתדכאה כמתו ליה לגו אדמה דסמוך לארקא ואתדן תמן
 ולכתר סלקין ליה להאי תבל השתא נמית והשתא סליק הא סליקוהא כמית לית
 ליה סכיוו כר כשכתי וכיומין טכין וכרושו ירחי ואלין דמויין באדמת עפר

אדמת מאדמה עפר מתכל ועל חלון כתיב ורבי מיצני אדמת עפר וקינו חלה
 לחיי עולם וחלה למרפות ולדרחון עולם כל חלון דלא זכו לאתתקבא אבל אי זכא
 יהוא רוח ערטרדה דתב כמלקדמי לאתתקב זכאה איבו דהא יהוא רוח דאתמ'
 ביה דאתמט בטכרא ותתקן כהוא גופא ועל גין כתיב לה לחיי עולם וזה לתרפו'
 וגו' כל אינון דלא זכין לאתתקבא וחלון אינון גבורן עליון דמלכא עלאה קדושא
 ולא אתאביד כלום אפילו הכל דפימא אתר ודוכתא אית ליה וקבא עביד מניה
 מה דעביד ואפילו מלה דבר כט ואפילו קלא לא הוי כדיוקניא ואתר ודוכתא אית
 להו לכלא האי דאתכני הסתאונפק לעלמא ברירה סדתא לית ליה בת וגו' עד לא
 מוכריו דהא בת זוגיה אתאבידת מניה בת זוגיה דהות ליה אתעבידת אמיה וחמה
 אביה סכא סכא מה עבדת טב הוה לך שתיקא סכא סכא הא אמיהא דעאלת
 בימא רבא בלא חכליונכולא דגלא מה תעביד אי תימא דתסתלק לעלא לא תיכול
 אי תימא דתימות לתתא הא עמקא דתהומא רבא מה תעביד אי סכא אי סכא
 לא אית לך לאהדרא לאחורא בעדנין חלון לא הוית ולא אתרנילת לאתלמלא
 בתוקפך דהא ודעת דבר כט אחרא בכל דרא דא לא עאל באדרא בעמקא דא
 דאנת תמן ברוה דיוחאי ודע לאתתמרא ארתגו ואי עאל בימא עמוקא אשגמ
 בקדמיותא היך ועביד בזמנא חדא ויטוט טב בימא עד לא ייעלו ואנת סכא לא
 אשגמת בקדמיותא השתא סכא הויל ואנת תמן לא תשכוק כל ארמך למשטטא
 לימיהא ולשמאלא לארכא ולפתייא לעמקא ולרומא לא תדחל סכא סכא אתקף
 בתקפך כמה גביון תקיפיון תבדת בתקפיהון וכמה קרבין כנחת ככה פתח ואמר
 צאינה וראינה כנות ציון במלך שלמה בעט' שפט' לו אמוניות שתכחו וכיום שמחת
 לבו האי קרא חוקמו וזכי הוא אבל צאינה וראינה וכי מאן יוכל למחמי במלך שלמ'
 דהוא מלכא דשלמא דיליה והא סתים מכל מילי מרומין דלעולא כההוא אתר דעין
 לא ראתה אלדים זולתך ואת אמר צאינה וראינה כנות ציון במלך שלמה ותו דהא
 פכוד דיליה כלסו מלאכי עלאי שאלו ואמרי איה מקום כבודו אלא מה דאמר צאינה
 וראינה כנות ציון במלך שלמה בעטר' כתיב ולא כתיב וכעטרה דכל מאן דחמי ההוא
 עטרה חמי כעס מלכא דשלמא דיליה שפטרה לו אמו הא תמיכן קרי לה בת קרני
 לה אמות קרי לה אס וכלא איהו וכלא הוה מאן דיסתכל וינדע כהאי יכדע חכמתא
 יקירא השתא מה אעביד אי אומא רזא סתימא דא לא אכטריך לגלאה אי לא
 אומא נסתרון זכאין חלון יתמין מהאי רזא כפל יהוא סכא על אכפיו ואמר כודך
 אפקוד רוסו פדית אותי ואל אמת מאנא דהות לתתא היך יתעביד לעולא בעלא
 דהיה לעולא היך יתהפך והוה לתתא בת זוגיה אתעבידת אמיה תוהא על
 תוהא אחיה אביה אי אביה דקדמיותא ופרוק ליה יאות אבל אמוה דליהני
 אביה וכי לא תוהא איהודא עלמא כהפוכא איהו ודאי עליון לתתא ותתאין
 לעולא אלא להוא שמה דו אלדא מברך מן עלמא ועד עלמא דו חכמתא וגבורתא
 דיליה הוא והוא מהסכא עדכיא וזמניא וגו' ידע מה כהפוכא וכהוירא עמה שרא
 תת מאן דשאריו כהפוכא לא יוכל לאסתכלא ולמחמי בהפוכא אבל קבא לתו ככ

ודע מה במסוכא אע"ג דכאורא עמה טרא. מנו כהורא אסתכל במסוכא וידע כל
 מה דתמן. הכא אית לאקדמא בקדמיתא מלה מדה דאמרו קדמאי באיכונ מוני
 לילוא דאמרי מאן דאחי על אמיה במלמא ינפה לבינה דכתיב כי אכל לבונה תקר.
 הכא אית לאסתכלא אי כגין דאיהו אס יאות ויהו ליה למכתב הכי דמאן דמא
 אמיה במלמא יזכיל לבונה. אכל מאן דאחי על אמיה אמאי. אלא רוא עלאה איהו
 כגין דאתהפך לעלא דסליק מתתא לעילא. כרא הוה בקדמיתא כיון דסליק לעילא
 אתהפך אילנא ואתעביד איהו מעלמא עלאה ושלש עלה וזכי לבונה. בקדמיתא
 כד סליק אוכוס לי"ג טנין ולעילא מה כתיב וי' אמר אלי כני אתה אנו היום ולדתוך
 כדון איהו לתתא מיפה. כיון דסליק עלה האי איהו מעלמא עלאה דהא אסתלק כדרב
 דיוסף ודא (ס"א ודאי) זכי לבונה. אונף הכי האי מאכא בקדמיתא איהו הוה כדרגא
 דיוסף בעל אילנא תתאה קיימא ברעתיא וסליט עליה דהא כל נוקבא דיוקבא
 דנוקבא אילנא תתאה קיימא כיון דאיהו לא בעא לקיימא כההוא דרגא דיוסף ולא
 אתקיים לשמשא ביה ולאפשא בעלמא ולמעבד תולדין כדון כמות לתת' ואתעבידת
 איהו אמיה. וההוא פרוקא ירית ירותא דיוסף דהוה הוא בקדמיתא ואיהו כמות
 לתתא. כיון דכמות לתתא כדון אתקיים ביה וי' אמר לי כני אתה אנו היום ולדתוך.
 אתהפך אילנא מה דהוה תמותיה ואיהו שליט עליה אתהדר וסליט איהו אילנא עליה
 ואיהו כמות לתתא. כיון דאיהו כמות לתתא הוה דירית ירותא אתר דיוסף אכני
 אקרי ואכני הוה ודאי פלא איהו על תקוניה ודאי כדקא יאות בקדמיתא הוה מעלמא
 דדכורא והא אתעקר מתמן והסתא איהו מעלמא דנוקבא. ומה דהוה איהו שליט
 עלה שלטא איהו עליה ואתהדר למהו בעלמא דנוקבא. ועד לית ליה בת זוג כלל.
 ולא מכריוזי עליה על נוקבא. דהא מעלמא דנוקבא אתהדר איהו. וההוא גופא
 קדמאה דשכך אלמלא ינדעון ווסתכלון כני עלמא צערא דאות לית כד יתעקר
 מעלמא דדכורא ואתהדר לעלמא דנוקבא וכדעון דהא לית צערא בעלמא כההוא
 צערא. בת זוג לית ליה דהא לא קיימא באתר דדכורא. לא מכריוזי על נוקבא דיליה
 דהא מעלמא דנוקבא איהו. ואי אית ליה בת זוג ברמיו אערעט בהדי נוקבא
 דער כען לא אית לה בר זוג. ועל דא תכינן דילמא יקדמנו אחר ברמיו. אחר
 תנן וכלא איהו על תקוניה ועד כתיב וכת כהן כי תהיה אלמנה וגרוסה וזרע אונ
 לה ושכה אל בית אביה כנעוריה. וכת כהן הא אוקימא מלה דא. אלמנה מההוא
 גופא קדמאה. וגרוסה דלא עאלת לפרגודא דמלכא דכל אינון דלא קיימי בעלמא
 דדכורא לא אית להו ביה חולקא הוא אשתמיט ואתעקר ברמיה מעלמא דדכורא
 לא אית ליה חולקא ביה. ועד איהו גרוסה וזרע אין לה דאי הוה לה זרע לא אתעקר
 מניה ולא הוה כמות לעלמא דנוקבא. ושכה ל בית אביה. מאן בית אביה דא עלמא
 דנוקבא דההוא עלמא בית אביה אקרי וההוא מאכא דהוה אשתקן לאשתמשא ביה
 אתהפך ואיהו כמות לתתא וההוא מאכא סליק לעלא. כנעוריה כההוא זמנא
 דכתי' אנו היום ולדתוך ולדתוך ודאי ושוכ לימי עלומוי כמה דהוה בקדמת' מתליסר
 טנין ולעילא. אי זכאת לאתתקנא הואיל ושכה אל בית אל אביה מלמא אביה תאכל.

תמעב

תתענן מההוא עונגא דעלמא דנוקבא דאכלו מכהמא דאכירוס דנחית מעלמא
אכל לאסתכלא ולא תהני במה דאתהנון שאר דתיקווא לא וכלא בגין דהוה זר לתמן
ועד לא חכיל קדש אכל אכיל תרומה דאיהו יתיב לעלמא דנוקבא ומגו דאיהו
מעלמא דנוקבא לא חכיל ליה אלא כלילה דכתיב וכלא דעמשה וטטר ואחר לאכל מן
הקדשים כי לחמו הוא דהא קדש דאיהו מעלמא דדכורא לא אתאכיל אלא כוונ
ובגב קדש ושראלנוי ראשית תבואתה שירותא עלאה דכל עלמא דדכורא קדש איהו
ומדשליק ביה בקדש ישראל הוה ובגב קדש ישראל לוי ראשו תבואת' כד רומין פקידאן
באינון זמין דפקדין לבי קברו אינון לא פקדין דהא לא זכאן לעלמא דקדש דכתי'
וכל זר לא יאכל קדש ואי לא זכה ההוא רומא לאתתקנא כדקא יאות כיון דאיהו
בגלגולא אפילו כההוא אתר בתרומה לא חכיל וור חקיו אפילו לעלמא תתאה ולא
אכיל בה' עד הכא ברזא דא סבא סבא כיון דשרי' לשטטא בימא רבא זיל כרעותך
לכל סטרין דימא השתא אית לגלאה דהא אמינא דהאי פרוקא כד אתי ואעיל
כההוא מאכא דקא אמינא אעיל תמן ודכין תמן רומא דעלמא דיוליה כההו' מאכא
ולא אתאכיל כלום אפילו הכל דפימא יאות הוא וכך הוא סבא סבא אי תימא ותגלי
אימא כלא דמילוי שאר בני נשא בעלמא דין דקא מסתליקי מניה והא ידענא דרות
דיוליה שכיב כהאי אתתא דשכך דהות ליה ורומא אעיל תמן מה אתעביד מהסא
רומ ואי כסבא אוף הכי האו אתתא מה אתעבי מההו' רומ דשכך בה בעלה קדמאה
דהא גבר אחרח אתי עליה לאתקיימא רומ ברומ לא אפשר דהא האו דאתי עליה
השתא רומ אתי ואעיל בה וכן ההוא קדמא דאסתליק רומ אעיל בה ההוא קדמאה
דאסתלק בגין הוה ליה ודא דהשתא לחו פרוקא איהו רומ דשכך ההוא קדמאה
כההו' מאכא ואתא האו אחרח ואעיל בה רומ ודאי לא וכלי תרוויהו רומי' לאתקיימ'
בההוא גופא דאתתא כמדא' אינימא דאתאכיל אי אפשר מה אתעביד מניה
אוף הכי אי איהו לא אתכביבת ההוא רומא דשכך בה בעלה מאי אתעביד מניה אי
כימא דאתאכיל לחו הכי כלדא כריך לאתגלאה השתא סבא סבא כחמו מה עבדת
ובמה אעילת גרמך קוס סבא אריס דגלך קוס סבא ואשפיל גרמך קמו מארך
פתח ההוא סבא ואמר וי' לא גבה לבי ולא רמו עיני וגו' דוד מלכא אמר די
בגין דהוה מלכא עלאה ושלטא על כל מלכין עלאיין ושלטון דאית ממזרח ועד מער'
ולא סליק על לביה לאסטאה מארחא ותדיר שפיל לביה קמי מאריה וכד הוה לעי
באורית הוה מתגבר באריו ועיכוני תדיר מאיכוין בארעא מדמילו דמאריה וכד הוה
אזיל בין עמא לא הוה ביה גסות רומא כלל ועד כתיב וי' לא גבה לבי וגו' לא גבה לבי
אעב' דאכא מלכא שלטא על כל שאר מלכין דעלמא ולא רמו עיני בזמנא דאכא
קיימא קמך לעי באוריתא ולא הלכתי בגלות ובכפלות ממני בשעתא דאכא
אזיל בין עמא ואי דוד מלכא אמ' הכי שאר בני עלמא עאכו ואנא כמה אנא שפיל
לכא ומאיך עבא קמי מלכא קדישא ומס לי דכמלין קדישין דאוריתא וירכ לבאי
בכה ודמעוי כפלין על דיקניה' אמ' סבא לאי כמילא כמה שפראן דמעין על דיקכך
במה דהוה שפיר משמא טבא כד הוה כמות על דיקס' דסבא דאהרן אימ' מילך סבא

דהא מלכא קדישא הכא • שאר בני כשא דעלמא דקא אסתלקו מניה ושכנו רומא
 בההוא מאכ' דהוו משתמי ביה ואתנסיבת ואתא אחרא ואעיל כהבו מאכא רומא
 אחרא מה אתעבוד מההוא קדמאה כמה דאתמר • תא חזו כמה עלאין גבוראן
 דמלכא קדישא דקא עבוד ומאן וכויל למללא לון • כד האי בעלא תניינא אתי ואעיל
 רומא בההוא מנא רומא קדמאה מקטרגא בהאי רומ דעאל ולא אתניינאן כחדא •
 ובגב אתתא לא אתניינבת כדקא ואת בהדי בעלה תניינא בנין דרומא קדמאה
 מכסכשא בה וכדין איבי דבורת ליה תדיר ובכאת עליה או אתאנחת עליה דהא
 רומא דיליה מכסכשא במעה כחוויל ומקטרגא בהדי רומ אחרא דעאל בה מבבלא
 תניינא עד זמן סגוי מקטרגין דא כדא' ואתער דא דעל' להו' אתערדו דהו' קדמאה
 לבתר דא קדמאה כפיין ואזיל ליה • ולומנין דדמו דא קדמאה לההוא תניינא ואתעבי
 ליה מקטרגא עד דאפיק ליה מעלמא • ויג' תנוכין דמתרין ולהלאה לא יסבבר כס
 לסאי אתתא דהא מלאך המות אתתקף בה וכבי עלמא לא ידעין דהא רומא כיון
 דאתקף וקא ננח לההוא רומא אחרא תניינא מכאן ולהלאה לא יתערבר כס אחרא
 בהדה • סכריינא ה' ודענא דכאת דא אית לבו למקשו ולומא או הכי לא מות כדנינא
 האי תניינא ולא דוינין ליה מעלעאל' תא חזו כלא איבו כדוכא דוכח פלוגי לפלוגי או
 דלא יקטרב עליה פלוגי לפלוגי • ומאן דכסיב ארמלת' במאן דעאל בימא כרוחין
 תקיפין בלא סבלין ולא ידע אי ועבר בשלס אי יטבעו תהומי • ואי דא דעאל ההוא
 רומא תניינא אתקף וכנח לההוא קדמאה ההוא קדמאה כפך מתמן ואזיל ליה • לאן
 אתר אזיל ליה ומה יתעבוד • סכא סכא מה עכד' • חטבת דתמלל זעיר וכפקת להאי
 הא עאלת כאתר דלא עש כר כס אחרא מן יומא דדואן ואחיתופל עכדו בעיין אלין
 באינון ארבע מאה בעיין דהוו בעאן על מבדלא דפרח באוירא ולא אחיב עלייהו
 זר כס עד דאת' שלמה מלכא וכירר לון כל מד וחד על תקוני' • סכא סכא רזא עלאה
 דהו' טמורא אתית לגלאה מה עכדת' • סכא סכא כדדמיתא הוה לך לנטרא ארחך
 ותסתכל כריסך • אבל השתא לאו שעתא לאתטמר' • סכא אהדר בתקפך • ההוא רומ
 דכפך לאן אזיל' • ככה ואמר חכרו' כל הכי בכיין דקא בכוכא לאו בנינוכו הוא אלא
 דחילנא למארי עלמא דבליב ארמין סתימין בלי רשו' אבל בלי קמיה דלא ליקרא דילי
 עבודכא ולא ליקרא דאבא אבל רעותי לשלמנא דיליה ואכא חמונא יקרא דמד
 מניינא בההוא עלמא ואחרא ידענא דהכו הוא • אבל לא גלי קמאי וישתתא חמונא •
 תנין דתיין גברא מקמי גברא בכמה ארמין סתימין אתרתיין ההוא רומא קדמאה
 דאתדמי מקמי ההוא תניינא לאן אזיל' • ההוא רומ כפיין ואזיל ומשטטא בעלמא ולא
 ידוע ואזיל לבו קברא דההוא בר כס ומתמן משטטא בעלמא ואתחזי כחלמא לכנא
 כשא ומאן כחלמא דיוקנא דההוא בר כס ואודע לון מלין לבסו ארמיה • דההוא
 רומ דקא אתמשך מניה כמה דאיהו בההוא עלמא הכי משטטא האי וכהי אודע
 בהאי וכהי אזיל ומשטטא בעלמ' ופקדת תדיר לההוא קברא עד זמנא דרומו' פקדן
 לבו קברייהו דבופין • כדין האי רומא אתחבר בההוא רומ דיליה ואתלכס ביה ואזיל
 ליה • כד עאל לדוכתיה אתפטט מניה ודוכתא אחרא אית ליה באכון רומי כגן עדן

באינון

מתוך לה אהדר אכנא עלאף לנרעונא מט בנין דמתחברן תרוכין בהדו הדדו ורזא
 דא דכתיב וכתב לה ספר כריתות וכתן בידה וכו' ויזאה מכותו והלכה והיתה לאיש
 אחר ממשמע דאמר והלכה והיתה לא ידענא דאיהו לא אזלא לגבי בעלה דתריך
 לה מאז לאיש אחר לא כמה דאתמר אחר הכן ואחר כתיב ואחר קרוין ליה דכתיב
 ומעבר אחר ונחמו ותרוכין מתחברן כחדא תרוכין דההוא עלמא ותרוכין דהאי
 עלמא ומה דהות האי אתתא דווקנא עלאה קא אשתעבד לדיוקנא תתאה קריב
 ליה אחר וקרוין ליה אחרון אחרון מכלן דכתיב ואחרון על עפר יקום והכא כתיב
 ושכאה האיש האחרון או כוונות האיש האחרון אחרון שבו מצעו ליה ואי תימא
 דלא תזדווג אפי לעשר דא כתר דא לאו הכי וכו' לבעלא דא תזדווג ולא לאחר מאי
 אחרון לא דא איהו האי אה דקאמרן ואיהו אה ואיהו אחרון השתא אבכ' מתגלגלא
 בקוספתא אחר אמאי הקרי הכי דהא כל בכיונא כפל ואתהדר לעפרא איהו הוה
 מה דהוה ולא אחרא אמאי קרוין ליה אחר אף הכי אמאי ואקרוי אחרון וכו' אחרון
 איהו והא אי יתער ואות ואי לא יהדר ויתגלגל ויתנטע כמלקדמין אמאי אקרוי
 אחרון אבל תא חזי כתיב וורא אלדוב את כל אשר עשה והנה טוב מאד מאי טוב
 תכוון דא מלאך דטוב מאד דא מלאך המות ולכלא קב' אומין תקונוי תא חזי
 כתיב וכהר ונא מעדן להשקות אתהגן כהר דא לא שכיך לעלמין מלאפסא ולמסג
 ולמעבד פירין ואל אחר הסתרם ולית ליה דכהא לעלמין ולא אפוש ולא עביד פירין
 דאלמלא עביד פירין ועשטט לכל עלמא וכו' וכו' בר נש דגרוה לכהוא סטר דיפוש
 בעלמא הקרי רע ולא חמו אפי שכינתא לעלמין דכתיב לא יגורך רע האי בר נש
 דמתגלגלא בגלגולא דא איהו עבר ואתדבק בההוא אל אחר דלא עביד פירין ולא
 אפוש בעלמ' בנין כף אקרוי אחר ונמא גרוה ליה איהו אחר ואחר אקרוי אקרוי אחר
 דאי אחרון מקדמאה ואילך אחרון קרוין ליה ואחרון אקרוי תכינא מיד אקרוי
 אחרון והכי קרוי ליה קב' אחרון בנין דאתתקן למהו אחרון ולא יתוב כמלקדמין
 תליתאה אף הכי וכן בכל זמנן מקדמאה ואילך הכי אקרוי אחרון והכי אכטריך
 למקרוי אחרון דאלמלא אתקרוי מיד תכיונא הא פתיחו דפומא לאהדרא כמלקדמין
 וההוא בכיונא אסתת' מכלן מביט שני דכתיב גדול יהיה כבוד הזה האחרון
 מן הראשון דהא מקדמאה ואילך אחרון אקרוי דהא לא יבא פתיחו דפומא דההו'
 בכיונא וכפול ויתהדר כמלקדמין אף הכי דא אחרון קרוין ליה ובנין כך כתיב לא
 יוכל בעלה הראשון אשר שלמה לטוב לקחתה לא יוכללא יקחנה מצעו ליה מאי לא
 יוכל אלא כיון דהאי אתתא אתדבקת בהאחר וכמתתלאשתעבדא דדרגא תתאה
 לא בעי קב' דאיהו יתוב מדרגא דיליה למויב אויבא ולא אתדבקא בההוא דרגא
 דלאו דיליה ותא חזי אי באו אתתא לא אתנסובת אפילו תונה בכל גורדין דעלמא
 או בעי בעלה יתוב לגבה אבל אי אתדבק בכשואין לאמר דא האי לא יוכל לכוב
 לדרגא קדמאה דהוה בקדמיותא לגבה לא יוכל ודאי לאתבא לההוא דרגא לעלמין
 אחרי אשר הטמאה תכוון דהטמאה בלבוש או הכי אפילו יתרחק ותזנה בלא
 כשואין אלא כיון דאתדבקת לאמר הא קבולת עלה מולקא דההוא בטרא ועלמא

קדמאה

קדמיה דאיהו מבטרא אחרת טבא דטוב לא יהא ביה חולקא לעלמין ולא ופיש כלל
 לשהוא אחר. הא אם שלמה האיש האחרון או כי ימות האיש האחרון לקדמא אסור
 אבל לשאר בני כשא תמנני דולמא תשכח אתרא כמלקדמין ואחרון יקום דיודנו
 בהדא. מאן דאית ליה בכין מאתני קדמיתא ואעיל האי לבגו כיתיה הווא יומא
 אתדבק במרבא קשיא דמתהבבא בגין תרין סטרוין חד דהא תרין דחת לון לכר
 והשתא איהו תליתאה. ותו מאכא דאשתעבד ביה אחר היך ויתוי איהו למיחב ביה
 רוח דיליה וישתתף בהד ויתדבק בה. לאו דאיהו אסור אבלודאי שתופי כישא איתי
 לכיתיה ואסתכן לגרמיה כדאמרן. רבי גויטס איש כפר אונו הוה חייך ומתלוצץ על
 אתתא דא כד חמי מאן דאזדנוו בהדה והוה אמר ותשחק ליוס אחרון כתיב מאן
 דאתדבקת ביה כאיש אחרון טיבא איהו לכתר. השתא אית לאהדרא ולעיוכא על
 אחר חד רב ועלאה דהוה בעלמא ונזעא ושרשא דקסוטו. ואיהו עובד אבי ישי ואבי
 דוד. דהא אי תימא דאפר איהו היך כפך שרשא דקסוטו מגו אחר דא. אלא עובד
 אתתקן בתקובא עלאה ואהדר שרשא דאילכא דקא אתהפך על תקוביה ואסתלק
 ביה ואסתתקן כדקא יאות. וצד אקרי עובד מה דלא זכו הכי שאר בני עלמא. איתא
 איהו פלח ואעדד עקרא ושרשא דאילכא וכפך מעטין מרירן ואהדר ואתקן בטופא
 דאילכא. איתא ברוב ואחסין ליה ותקין ליה ואתאחד בעטיו דאילכא אחר עלאה
 ומכ אילכא באולכ ואסתככו דא כד. כיון דאת דוד אשכח אולכין מסתככן ומתאחדן
 דא כדא כדיון וריות שלטנו בארעא ועובד גרוס דא. ככה ההוא סבא ואמ' אי סבא
 סבא ולא אמוכא לך דעאלת בימא רבא השתא אנת הוא גותהומו רברבין אתתקן
 להלקא. סבא סבא אנת גרמת דא דאלמלא הוית שתניק בקדמיתא הוה יאות לך
 אבל השתא לא ויכלת גלית מאן דאחיד כידך אלא אנת בלמודך יקום סבא ואסתלק
 במליון עובד דא אתתקן וכפך מגו חקל כישא דגובין כישין את. נאו ברוב אתתקין
 ואעדד אילכא. ועובד דא רזא דרזין ולא ידעכא אי אומא אי לא אומא. אומא מולך
 סבא ודאי אומא כדא ודיעאן כל שאר בני בגולא. עובד אילכא אתקין כד איתא
 דוד מלכא באילכא תתאה דכוקבא אשתאר ואצטריך לקבלא חייג מאחרא. ומה אי
 האי דאתקן ואתקין כלל הכי שאר בני עלמא דאתיון בגלגולא דלא יכלין לאתתקנא
 הכי שאר ככל סטרוין אתהפך בגלגולא. בעו הכי הוה. עובד הכי הוה. וככלא
 כפך אילכא מהטרא דרע ואתדבק לכתר במטרא דטוב. בקדמיתא ויהו ער בכר
 והודה רע. אוכז אוף הכי. מחלון אוף הכי ולא כב. אבל בהכי אתעכל רע וכפך טוב
 לכתר כפך ההוא דכתיב ביה וטוב ראינו עמו. הכא קיימא אילכא תתאה על
 תקוביה ומלך אדום עלגויס בשירותא דכלא מעקרא ויסודא אחרא עלאה אשתרשו
 דרגין ראובן שמעון לוי ויהודה מה כתיב ביה הפעם אודה אתי וכתוב ותעמוד
 מלדת. וכספרא דחנוך ותעמוד מלדת היינו רכי עקרה לא ולדה בגין דכד אתילוד
 יהודה כפכת נוקבא מתדבקא בדכורא ולא הוה על תקוביה אנפין באנפין ולא
 כשרת לאולדא. כיון דכסר לה קסה ואתקין לה כדיון אתכשרת לאתעברא ולאולדא.
 וכספר דחנוך ותעמוד מלדת לאו על לאה אתמ' לא על רחל אתמ' על. ההוא דמככ

על כניה האו דאשתרשת ביהודה יהודה ותצמוד מלדת דהא לא אתקנת בקדמות
 דיוקנא דלעילא הוה ראוכל אור כן דכתיב ויאמר אלדים יהואור שמעון שמאל
 בההוא סינא דרהבא בהדיה שם עון לוי חבורא דכלא לאתמכרא מתרין סטרין
 יהודה שוקנא בהדיה דכורא מתדבקא יהו דא דכורא דה דא נוקבא דהות בהדיה
 דה אמאי דא בהדי דא אלא ד' באתדבון דרע בהדיה אוהי דלת מסכנא ואנטרוך
 לאתבא בגלגולא לאתעבלא ההוא רע ולמתכלי בעכרא ולכתר לנמחא בסטר דטוב
 ולנפקא ממסכנו לעתירו וכדין ה' ועל דא יהו דס' פוק סכא פוק מנו תהומו לא
 תדחל כמה ארכין ומוכין לך בשעת דתאטטימא בנין לנימחא כסו: ככה כמלקדמוי
 ואמר מארו דעלמ' דילמ' יורון מטרין עלאין דאכא כבא וכבי כונוקא גליקמד דעל
 יקרד אכא עביד ולא עבידכ על יקר' דילי דהא בקדמות הוה לוי לאסתמד' ללא אישול
 בימא רבא והשתא כון דאכא ביה אית לי לשטטא ככל סטרין ולנפקא מניה יהוד'
 אתה: היינו דאכן אמרין כרוך אתה אוהו כרוך ואיהו אתה לכלהו כנוי לא אמר
 יעקב אתה אלא לאת' דאנטריך דא אוהו אתה שמא דא יודוך אחיך כללו אודן
 לך על שמא דא ודאי אתה יודוך אחיך על שמא דא אסתלקו ואתכפיו סט' אמר כגין
 דכד אתברי הא כפקת סטרא אמרא בהדי' כיון דאמרו אתה שלטנו ורכרכנו
 אית לה וסטרא אמרא אתכפיו ולא אתחזותא תמן ודאי בשמא דא אתרשים
 ואתבריר מסטרא אמרא ודא אסתלקו ושלטנו דילה ותברו וביש לסטרא אמרא
 כיון דוודוך אחיך ועל שמא דא אתה כדין ודך בערף אויבך מיד אתכפיו לגבך
 ושמא דא גרים ידענא חכרויח ידענא דהא אתה שמא דא איתון אמרין לאתר
 אמרא עלאה דכתיב אתה כהן לעולם בימוכא עלאה שפיר אוהו דהא כיון דר' שמעון
 אודאן ליה עלאין ותתאין וזכה לכלא כל מה דאיוסו אמר הכי אוהו ושפיר אבל כד
 תהוון מטאן לגביה אמרו ליה נא דכרו ליה וימא דתלבא כד זרענ' פולין לחמשין ותרון
 גוונין דהא הכא אתקשר כום דכרכ' בימוכא בלא פרודא כלל וכב' אתה כהן לעולם
 הכא אתקשר כום בימוכא כדקא ואות' ועל דא אמר קרא יהודה אתה להאי אתה
 יודוך אחיך ולא כתיב יהודה יודוך אחיך ולא יתיר אלא על שמא דאתה אתה אתר
 דא אנטריך לשמא דא ולא אמרא יהודה אכא קדמאה ואכא תכוונא ולא הוה ביה
 חלופא לעלמין וכב' פרץ אתתקף ביה בתוקפוי מה דלא הוה הכי לכל בני עלמ' ועד
 כנויכ דדוד שארו חסכוכ מפרץ ולא מכעז דהוה ביה שמוי' חכרויח או תשאמון לאו
 מלון בסתימו קא אויכ' ואיעב' דסתמיין אויכו מלון ועד רווח שמא דא דאקריו אתה
 קס על כורייח זמכא קדמא' וזמכא תכוונ' ולא אשתמי לעלם וכנוי דיהוד' זרען דילג'
 אודן ואמרין כי אתה אכוכו מה דלית הכי לשא' ככי בגלגולא לעלמין שא' ככי בגלגולא
 תרין אכסן תרין אמהן אית לון לכנויכ' זרזין לין בעמקי וימא כרזא וכלבא דתהומי
 אויכו מלון ויכל לאפקא לון קום סכא אתבר ואתקף בתוקפך אפיק מרגלן מנו
 תהומי בעז אתחזי דהוה ביה שמוי' כד אוליד לעובד דהא עובד בשמוי' הוה לאו
 הכי אכסן הוא בעז הוא אכא קדמאה דלא עכד שמוי' ואי תימא אוהו הוה ודאי
 כד אתער לעובדא דא ביה הנה מלון ההוא תקיף כאריוא וכליתא ביה סוה בנין דלא

ליהו שנייה ביה כדוד ואתהדר מ'ה לעקרא קדמא הבנין דיהא כלא מאכא חדא
 מפלגלא חדא וכלא חד ולא הוה שנייה בגלגולא דזרעא דדוד ועל דא אתה מרישא
 ועד סופא כלא שנייה כלל' השתא כפיקת סכא מעמקי לבא דומא' ויהודה אתה
 ודאי מרישא ועד סופא ולא אתמוי לכל שאר בנין אלא ליה בלמודוי לאתקרוחאתה'
 זכאה מולקטא דדוד דסבי אתכריר ואסתלק מאאר עקרא דכני כשא בארע' יודק
 אחין יודק כל בני עלמ' מכעליה' יא' אחין' אלא ארם כל בני עלמא לא מתיבמין
 בגלגולא לא מסטרא דאמין ואתה בגרמך אודמכת ליבומא' והכא כלהו אחין יודק
 דלא ישתלשל מכייהוולא חמד מכייהו סלשולא דמלכו לא אתה בלמודך' אתה מרישא
 ועד סופא' אתה עבדת ומיך כפיק כל שלולא וגזעא' (סא דיוקא גופא) דאריא
 בניך כני אריה דלא אתעברו לשנייה דאמוך לא אתח' לכו למה ולא לשור ולא לבדי
 ולא לזום דיוקא אחרא אלא אריה שארי למכני ואריה פוים בכייוכ כל שלשולך כני
 אריה כוכהו דלמלא את' בגלגולא מס' דאמוך יתחלפון כל דיוקסין ויתעברון לין בלון
 ועל דא יודק אחין דלא הוה חד מכהון בגלגולא דשלשלאה דכך יודק יודק דלא הוה
 כך ערבוכיא אחרא מכייהו והיכוו מטרף כני עליית דלא הוה ערפלא אחרא על פתורך
 כרעבמיתת ער' רבן במיתת אונן' לבתר אתגבר בארי לאקמא לפרך וכלכיוא
 לאקמא לזרמ' מי וקומנו דכתיב ולא יסף עוד לדעתה' ותרגולא פסק' מי וקומנו
 מאן הוה דיימא אסורה אתתא דא' מאן הוה דיימא הוילא ואלילימא ארמסא לא
 אנטריכלך יתיר' וכמה דא כיון דאשלימ' ארמסא לא אנטריכת לך יתיר ואתמוזאת
 לאתפרשא מיכה' אבל מי וקומנו ודאי מתמן ולהלאה איהו דליה דהא כפיק מאן
 דמכשכש כמעה' רזא סתימ' הכא אסורה דבר כז אמאי או יהודה דהוה אכני אמאי
 לא הוה דמכשכש כמעה' תמי דמאן דהוה כטור ליה מקטרטן ליה קטרטון בכל סטרין
 כעי לאפקא' כיון דכפיק ומין לאמר הוה רוח אחר ואתיין לאלא כמולקדמין עד
 דאתכני כמולקדמין בחילא דקטרט' תקיף דקא מקטר כחמה מתמן ולהלאה אריאת
 אתתא דא ליה' זכאה מולקא דיהודה בקדמית הוה גור לבתר אריה דקא אתגבר
 ואתפשט בחיליה ולכתר אריה וסוים כלכיוא' כל שאר בני עלמ' לאו הכי ועל דא יהוד'
 כדקאמרין' ראובן שמעון לוי הא תלת' כדקאמרין' יהוד' אתתכר בהדיהוה וכלא ברא'
 ואות' יששכר זבולן תרין ירכין' אתר דיוקסין ככיואי קסוט' ירכא ומיכא כתיב ומכני
 יששכר יודעי כינה לעתים' וכתיב שמח זבולן ככאתך וכשעורא רברכא כתי' זבולן
 לחוף ימוס' ישכר והוא לחוף אכית מאי עעמא בנין דוירכתנו על טירן' שיעורא דילך
 דידים עד טירן' כיומין אשתאר לעילא כיון ורכין' דהא יוסף הוה דיוקסיה בארעא
 ולא שתימא כעלמא דא ועמיה אשתמש משה' ויקח משה את עמנו יוסף עמו בכיומין
 אסתלק לעילא' כיומין דיוקו דעלמא מברכין לתתא' דן ונסת' לגד ואשר בירכא
 שמאלא' דן עד פרא דרגלא' פרא דרגלא כפתלי' ובכ' כפתלי אילה שלמה קל
 ברבלו בירכא ומיכא' גד והוא יגוד עקב עד פרא דעקב' אשר פרא דעקב ומיכ'
 וטובל בשמן רגלו וכתיב ברזל וכמה מנעלך וכימין דכאך' כל אליון איכון דיוקסין
 עליון דיוקסא דלעילא וכנין דהוה כריון ממש כסאי עלמא אתקפת בהו שכינתא
 כאליון

באלק תריסר פרקין תריסר חתימין אתמתמו מישראל ממש דכתיב כל אלה שבמי
 ישראל שבס עשר חתימין דישראל אלה אקרין לאתמתמא שמה דמי למהו בכויכא
 כדקא יאות למהו ישראל בכללא דשמה דאלדים אלה איהו ישר' בכלל מ'י ברא אלה
 חכר אלת בהדיה והוה בכויכא על תקוניה שמה חדא ממש ההוא דאמר ליה לעקב
 יהוא ממכא דעשו דכתב כי שרית עם אלדים ועם אנשים ותוכל לעילא בתקווא
 קדמאה בכויכא קדמאה כל אלה ודאי בכויכא קדמאה איהו ועל דא לית שביאו
 לישראל לעלם ולעלמי עלמין ומ' אלמלא ושתבאו שמה דא לא הו דכתיב והכריתו
 את שמנו מן הארץ ומה תעשה לשמך הגדול שמה גדול דא בכויכא קדמאה שמה
 קדמאה אלדים והשתא דזשאל אבון בגלותא כב יכול כל בכויכא כפל ולזמנא
 דאתי כד ופרוק קב'ה לבנוי מגלותא יתחבר מ'י ואלה דהוה בהו פרודא בגלותא
 ויתחברון כחדא ושמה דאלדים יהא שלים על תקוניה ועלמא יתבסס בה' מי אלה
 כעב תעופנה וכויכס אל ארבותיהס וכגין דאיהו שמה חדא לא כתיב מי ואלה
 אלא מי אלה שמה חדא בלא פרודא דהשתא בגלותא אסתלק מי לעילא כב יכול
 איומא מעל כגין וכמוי כפלו ושמה דהוה שלים דהוא שמה עלאה רכרכא קדמא' כפל
 וע'ד אבן מצלן ומקדשן בבתי כנסיות על שמה דא דיתבני כמה דהוה ואמרו יתגדל
 ויתקדש שמה רבא אמן יהא שמה רבא מברך מאן שמה ההוא רבא יהו קדמא'
 דכלא בגין דלית ליה בכויכא אלא בהדן מ'י לא יתבני לעולם אלא באלה ועל דא
 בההוא זמנא מ'י אלה כעב תעופנה ויחמון כל עלמא דהא שמה עלאה אתתקן על
 תקוניה ואי שמה רבא דא אתקן ואתבני על תקוניה הא ישראל שליטין על כלא
 וכל שאר שמהן יהדרון על תקוניהו וישראל שליטין על כלא דהא כלהו תליון בשמה
 רבא קדמא' לכל בכויכין ורוא דא כד ברא עלמין קדמאין לכל בכויכין שמה דא אתבני
 דכתיב שאו מרום עיכוכס וראו מי ברא אלה ברא שמה על תקוניה וכד ברא אלה
 ברא שמה בכל מלין דיתמוזן ליה למהו שמה על תקוניה כדקא יאות דכתיב
 המוניא במספר נבאס מאו במספר אלא ברא חד דכ'היר מסייפי עלמא עד סויפי
 עלמא אית ליה לקב'ה והוא אילכ' רבא ותקוף ריפיה מטו לנית שמיא וסופיה מתחין
 שרשו ואתרשן בעפר קדישא ומספר שמה ותליא בשמים עלאין וחמש רקיעין
 תליון מניה עד האי ומספר וכלהו כטלון שמה דא בכויכא דכתיב השמים מספרים
 בגין האי מספר כלהו שמים רווחין שמה דא בכויכא ועל דא המוניא במספר נבאס
 דאלמלא מספר דא לא ושתבחו חילון ותולדין לעלמין ועל דא כתיב מי מנה עפר
 מעקב ומספר אתרבע ישראל תרין אוכין דמנו שאכא ועאלו כמושכא על ידויהו
 בגין דלא שלטא בהו עיכא בישא מי מנה עפר ועקב הא חד דעכד שאכא ומספר
 אתרבע ישראל הא מנה אחרא ועל תרין אלין לא שלטא בהו עיכא בישא דהא מי
 מנה עפר ועקב אלין אוכין אכבין קדישאין אכבין מפולמין דמכהון כפקי מוין לעלמא
 וע'ד כתיב והיה זרעך כעפר הארץ מה ההוא עפר עלמא מתברך בכויכא
 אוק הכי והתברכו בזרעך כל בני הארץ כעפר הארץ ממש ומספר דאיהו מנה
 כטבא מנה לרבע כל אוכין כוקבין מרגלן עלאין דמטה דשכיב עליה ישראל ומתמן

ולהלאה איהו מוכה לכלא בנין דאיהו טוב עין הדא הוא דכתיב מוכה מספר לככבי
מאן הוא מוכה לככבים מספר מוכה מספר לככבים על ידו עברין כלהו במושכא
ולומכא דאתי עוד תעבורנה הנאן על ידו מוכה ולא ידעונן מאן הוא אלא בנין
דכהוא ומכא יהא כלא כיסודא כלא פרודא כלא ליהו וכלא ליהו מוכה מד

קום סכא אתגבר בחולקן ושט ומא פתח ואמר מי מכה עפר ועקב ומספר את
ר בע ישראל בשעתא דיתער קדשא בריך הוא לאחייו מותיא הכי דאהדרו בגלגולא
תרין גופין ברוחא מדא תרין אבהן תרין אמהן כמה בגלגולין מתגלגלן על ידא דא
אף עלגב דאתמר והכי הוא אכל מי מכה עפר ועקב ואיהו יתקין כלא ולא יתאבוד
כלום וכלא יקום והא אתמר ורבים מיטני אדמת עפר יקינן אדמת עפר הכי
כמה דאתמר בספרא דמוך כד חברויא אסתכלו באיכון איעון דטסון באיירא
ביה ואיכון אצד פמתר היינו ושבת אמי את המתים שכבר מתו אדמת עפר איכון
אתון וקלא אתער זאודע והכי אמר בכניוכא תניוכא עפר קדמיה אדמת
תניוכא דאתקן עקר קדמיה פסולת לגביה אדמת עפר כלהו יקינן אלה
דאתקנו לחיי עולם מאן עולם דא עולם דלתתא דהא לא זכו למהו בעולם דלעילא
ואלה דלא זכו למרפות ולדראון עולם מאי למרפות אלא בנין דסטרא אחרא
יתעבר מעלמא וקדשא בריך הוא אלין דהוון מכביע דהוא סטרא ישאר לון
לתוהא כהון כל כני עלמא כל דא מאן גרים ההוא דלא בעי לאפשא בעלמא ולא
בעי לקוימא ברית קדישא על דא גרים כל מה דגרים וכל הכי בגלגולין דקא אמוכא
עד הכא עד כאן סכא שתיק רגעא מדא וחברויא הוון תוהוין ולא הוון ידעין אי
הוה וממא אי הוה ליליא אי קיימו תמן אי לא קיימו פתח ההוא סכא ואמר

כ תקפה עבד עברו שש שנים יעבד וכשביעית יגור קרא דא אוכח על כל מה
דאתמר כל דכורא קאים כדיוקכא בעלמא דכור וכל נוקב קאים כדיוקב
בעלמא דנוקבא בעוד דאיהו עבדא דקבא אתדבק ביה ובאיכון שש שני קדמוכו
אעקר גרמיה מפולחניה אעקר ליה קבא מאיכון שש שנים דעלמא דכורא ואתמער
לכר כש דאיהו משית סטרין ופלא ליה שית שנין זיתעקר משית שנין קדמוכו
דלעילא לכתר נחית מתמן ואתמער בעלמא דנוקבא הא לא בעא לקוימא בעלמא
דדכורא נחית וקוימא כנוקבא אתתא נוקבא דאיהו שביעית ונטלא ליה הא מכאן
ולהלאה מעלמא דנוקבא איהו לא בעא לקוימא כה וכפרקא דיליה נחית לתת ואתדבק
לתתא ואתאסיד בסטרא אחרא מכאן ולהלאה אתעקר מעלמא דכורא ומעלמא
דנוקבא הא אתאחד באיכון עבדו דאיכון מסטרא אחרא השתא כיון דהכי הוא
אכטריך פנס ולמעבד ביה רשימו דפנס דהא כל פנס דסטרא אחרא איהו
ומוכל ולהלאה אתהדר לגלגולא ותב לעלמא כמלקדמין ואתדבק בהוא עלמא
דנוקבא ולא יתיר זכה עבד תולדין בעלמא וכלהו דא דכתיב בתולדות אחריה
רעותיה מובאות לך וזכאה איהו כד אתתקן וזכי לכך ואו לא זכה אפילו
בגלגולא דנוכלא הא איהו כלאו הוה אתהדר ולא אשלימו יומיו לאתקבא בעלמא
ולמעבד תולדין מה כתיב אס כגפו וכא כגפו ונא אי וידאיו ועול כסהו עלמא כלא

תולדין

תולדיו ולא בעל לאשתדללא כהאי וכפך מהאי עלמא ימודאי בלא זרעא אזיל
 כאכבא בקוספת' עד ההוא אתר דטנרא תקיפא ועאל תמן ומיד נשכ רוחא דההוא
 ימודאי דקא אשתביק מנוקביה ואזיל ימודאי כמניא דלא אתמכר באחרא וכטוב
 ביה ומשך נפק מגו ההוא אתר דטנרא תקיפא הוא בלמודיו ואזיל ומשטטא בעלמא
 עד דקא אשתכח פרוקא לאתבא והיונו אס בגבו וכא בגבו ונא האי דלא בעל
 לאתכבא למהוי ליה תולדיו. אבל אס בעל אשה הוא דקא אתבסיב ואשתדל
 באמתיה ולא יכילההוא לא אתתרך כההוא אחר לא ייעול ימודאי ולא בפיק ימודאי
 אלא אס בעל אשה הוא קדשא בריך הוא לא מקפח אגר בריון אף על גב דלא זכו
 בכני מה כתיב ונאה אשתו עמו ותרווייהו אתיון בגלגולא וכונין לאתמכרא כחדא
 כמלקדמיון. והאי לא כסיב אתתא דתרוכין אלא האי דאשתדל כה בקדמיתא ולא
 זכו השתא וזכו בחדא אי יתקנון עובדיו ועל דא ונאה אשתו עמו.
 אדכיו ותן לו אשה וגו' השתא אהדר קרא למלנין אמרכין לההוא
 דכפיק ימודאי בלא כוסבא כלל ויפרון ליה ההוא דוכתא דאק'
 שביעות. וסהוא שביעות אק'. אדכיו לדון כל הארץ איהו. אס דא אדכיו חס
 עליה ואתיב ליה להאי עלמא ימודאי כמה דהוה ויהיב ליה אתתא ההיא דמוכת
 אחיתת עליו דמעין ואתמכרו כחדא. וילדה לו בנים או בנות האשה וילדה תהיה
 לאדניה כמה דאתמר דהא אי תב ואתקין ההוא אתר דפגים במיוו אתקבל קמי
 מלכא קדישא כטיל ליה ואתקין ליה על תקונו לכתר ודא אק' בעל תשובה דהא
 ורית מותביה דההוא אתר ההוא דכגיד וכפיק ואתקין גרמיה ממה דהוה בקדמיות'
 כיון דאתקין ותב בתיובתא הא סליק על תקוניה דלית מלה בעלמא ולית מפתחא
 בעלמא דלא תכר ההוא דתב בתיובתא. מאי ונא בכפו הא אתמר אבל תורזא
 חית ביה ונא בכפו כמה דאת אמר על גבי מרומי קרת מה להס עליוויא וסליקו
 אוף הכא עליוויא וסליקו. אתר דמאריהון דתיובתא סלקין אפילו דקויס גמורים
 לא יכלין למיקס תמן. וכגב כיון דתב בתיובתא קדשא בריך הוא מקבל ליה ודאי
 מוד. תכין לית מלה בעלמא דקוימא קמי תשובה ולכלא קדשא בריך הוא הוא
 מקבל ודאי. ואי תב בתיובתא הא אזדמן לקבליה ארס חיים ואף על גב דפגים
 מה דפגים בלא אתקין וכלא אתהדר על תקוניה דא אפילו על מה דאית אומאה
 קמי קב' דאל ככאות קרוי ביה יעץ ומי ופר דא איהי רוא סתימא. ותו כד קב'
 אומי אומאה לא אומי אלא אס לא יעביד תיובתא דהא לית פתגמא דקוימא קמי
 תיובתא ועל כלא מכפר קב' כד עבדיו תיובתא שלומתא קב' מקבל דכתיב מי אנו
 כאס יי' אס יהיה כמיהו וגו' וכתיב כתבו האינש הזה ערירי וגו' וכתר דתב בתיובת'
 כתיב וכני כמיהו אסיר כנו וגו' מחאן דתשובה מתכר כמה גזיון ודיכין וכמה
 שללאין דפר ולא ולית מאן דקוימא קמי דתיובתא ועד כתיב ונא וראו בפגרי
 האכסים הפושעים בני אשר פשעו בני לא כתיב אלא הפושעים בני דלא בעאן לאתבא
 ולא תנחמא על מה דעבדו אבל כיון דאתנחמא הא מקבל לון קב' בגב כד נש דא אעב
 דפשע כיה ופגים באתרא דלא אנטריך ותב לקמיה מקבל ליה ומס עליה דהא קב'

אם

מזליה עליה רחמיו ואתמלי רחמו על כל עובדיו כלל ורחמיו על כל מעשיו אכילו על בעריו ועופו מטון רחמיו או עליוהו מטון רחמיו כל שכן על כנו כשא דידעין ואשתמודעאן למאריהון דרחמיו מטון עליוהו ושראן עלייהו וצד אמר דוד רחמך רבו וימשפטך חייבי או על חייבין מטון רחמיו כש על זכאין לא מאן בעי פסוות איכון מארו באיבין ומאן איכון מארו באבין אלין איכון חייבין איכון בעאן אסוותא ורחמי דקבא רחמי עליהו דלא יהון שביקין מני ואיהו דלא אסתלק מניהו ויתוכן לקבליה כד מקרב קבא בימיכא מקרב וכד דמי בשמאלא דמי וכשעת דדמי ומיניה מקרב מטס דא דמי ומסט דא מקרב וקבא לא שביק רחמיו מניהו תח מה כתוב וילך שוכב בדרך לבו וכתו בתריה דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו ואשלם כחמוס לו ולאכליו וילך שוכב אעב דחייבין עבדין כל מה דעבדין בזדון דאזלין בארמא דלכיוהו ווארמין עבדין בהו התראה ולא בעאן לניית לון בשעתא דתבין כתיובתא ובעלין ארמא טבא דתיוכת' הא אסוות' זמיכ לקבליה השתא אית לאסתכלא או על חייב אמ' קרא או על מיתני אמר קרא דהא רישא דקרא לאו איהו סופא וסופא לאו איהו רישא רישא דקרא אחזי על חייב וסופיה אחזי על מיתני לא קרא אמ' בעוד דבר כש איהו בחייו והכו הוא וילך שוכב בדרך לבו בגין דיטר הרע דביה תקיף ואתקף ביה ועד אזיל שוכב ולא בעי לאתבא כתיובתא קבא רחמי ארמין דקא אזלין בבית כלל תועלתא אמר קבא אכא אכטריכנא לאתקפא בידיה הה' דרכיו ראיתי וארפאהו דקא אזלין בחשוכא אכא בעי למוהב ליה אסוותא וארפאהו קבא איהו אעיל כלביה ארמין דתיוכת' ואסוות' לכשמתיה ואנחהו מאי ואנחהו כלל לך כמה את העס אכיהב ליה קבא בארמ מוטר כמאן דאתקיף בידי דאחרא ואפקיה מגו משוכ' ואשלם כחמוס לו ולאכליו הא אתמזי כמיתא איהו לאודאי מיתא איהו וקיימי' בחיין דהואיל ואיהו רשע מיתא אק' מהו ואשלם כחמוס לו ולאכליו אלא קבא עכיד טיבו עס כני כשא וכוון דעאל מ'יב שנין ולהלאה פקיד עמיה תרין מלאכין כטורין דכטרו ליה חד מימוניה וחד משמליה כד אזיל בר כס בארמ מוטר איכון חדאן ביה באתקיפו עמיה בחדוה מכרוז קמיה ואמרו הבו יקר לדיוקנא דמלכא וכד אזיל בארמ עקימו איכון מתאכלן עליה ומתעברן מניה כיון דאתקיף ביה קבא ואנהיב ליה בארמ מוטר כדיון כתיב ואשלם כחמוס לו ולאכליו ואשלם כחמוס לו בקדמיתא דאיהו אתכחם על מה דעבד בקדמית' ועל מה דעבד השתא ותב כתיובת' ובתר כן ולאכליו איכון מלאכין דהוו מתאכלן עליה כד אתעברו מניה והשתא דאתהדרו ביה דיה האודאי כחמוס לכל כטורין והשתא איהו חיודאני חו בכל כטורין אסוד באילמא דמי וכוון דאחיד באילמא דמי אק' וקדמאי אמרו בעל תשוב' ממש ועד אפי' כדוקים במוריס איכס יבוליס לפמוד בו דוד מלכא אמר לך לבדך חטאתי והרע בעיניך שמייתי וגו' לך לבדך מאי לך לבדך אלא בגין דאית חובין דחטו בר כס לקבא ולכנס כשא ואית חובין דחטו לכני כשא ולא לקבא ואית חובין דחטו לקבא בלחודו ולא לכר כס אחרת' דוד מלכא חב לקבא בלחודו ולא לכני כשא ואו תימא דא

מזב ההוא מוכר דבת שבעה ונתנון מאן דאתי על אתתא ברעות' אסרה על בעלה וחכ
 למכרה וחכ לקב' לאו הכי הוא כההוא דאת אמר בהתרא הוה ודוד דיליה כקע
 ונט הוה לה מעלה עד לא יתך לקרבא דהכי הוה מהבנא דכל ישראל דיהבין נט זמן
 לאתקיה כל דנפיק מילא וכן עכד אוריה לבת שבע ולבת דשבר זמן ופטורה לכלא
 בטל לה דוד ובהתרא עכד כל מה דעכד דאלמלא לאו הכי אי באסורא הוה לא
 שבעה קב' לבניה וסייבו דכתיב למהדותא ויחסם דוד את בת שבע אשתו

סהדותא דאשתו היא ודאי אשתו ובת זוגו הוה דאזדמכת לבניה מיומא דאתברי
 עלמא ורוח דמלתא מלכותא דלעילא דאיהו אתעביד רגלא רביעא למרכבתא
 עלאה ואתקרי בת שבע על אבן אמת שבעה עינים הא סהדותא דלא חכ דוד אלא
 לקב' בלמודו ולא לאמר' דקטל לאוריה במרב בני עמון ולא קטליה איהו בשעתא
 דאמר ליה ואלדני ונאב דהא דוד הוה רבון עליה ועל ונאב וקרא אובח דכתיב ואלה
 שמות הבכורים אשר לדוד ולא אשר ליואב ולא קטליה הוהא שעתא וקטליה במרב
 בני עמון וקרא אמר ולא מנא אתו דבר רק בדבר אוריה החתי רק למעט
 קא אתי בדבר אוריה ולא באוריה וקב' אמ' ואותו הרבת במרב בני עמון וכל מרב
 בני עמון דיוקבא דדרקון ע' הוה מקיק ביה חויא עקים ואיהו ע' דלהון אמר
 קב' יהבת מילא לההוא שקוץ בנין דכשעתא דקטלו בני עמון לאוריה וסביאין מבני
 ישראל עמיה ואתגבר בההוא שעתא מרב בני עמון כמה תקפא אתתקף ההוא ע'
 שקוץ ואי תימא אוריה לא הוה זכאי כיון דכתיב עליה אוריה החתי לאו הכי
 זכאה הוה אלא דשמא דאתריה הוה חתי כד' ופתח הגלעדי על שום אתריה
 אתקרי הכי ועל דא בדבר אוריה החתי דשקוץ בני עמון אתגבר על מחנה אלדום
 דמשריתא דדוד דיוקבא ממש דלעילא הו' ובההוא שעתא דבני דוד משריתא
 דא פבוס לעילא משריתא אחרא ועל דא אמר דוד לך לבדך חטאתי לבדך ולא
 לאחרא דא הוה ההוא מובה דמלבניה ודא הוה בדבר אוריה ודא הוה במרב
 בני עמון כתיב כיו' עיניו משוטטות בכל הארץ אלין נוקבין וכתיב עיני ו'
 משוטטים אלין דבורין והא ידיען איכונ' דוד אמר והרע בעיניך עשיתי

בעיניך לפני עיניך מבעי ליה אלא מאי בעיניך אמר דוד בההוא אתר דמבכא
 בעיניך הוה דהויכא ידע דהא עיניך הו' זמנין וקיימן קמאי ולא משכבא לון הרי
 מוכא דמבכא ועכד' באן אתר הוה בעיניך למען תדק בדברך תזכה בשפטך ולא
 והא לי פתחון פה למימ' קמך ת' כל אומנות' כד מליל באומנותיה מליל דוד בדוחא
 דמלכא הוה ואף על גב דהוה כנערא כיון דהוה קמו מלכא תב לבדיחותיה בנין
 לבדקא למלכא אמר מארי דעלמא אכא אחיכא בככני' ו' וככני' ואת אמרת דלא
 איכול לקיימא בכסיוך' הא חכבא למען תדק בדברך ויהא מלך קטוט דאלמלא
 לא חכבא והא מלה דילי קטוט ויהא מלך בריקביא השתא דמבכא בנין דלהו מלך
 קטוט ויהיכא אתר לבדקא מלך בנין כך עכידכא למען תזכה בשפטך

אסר דוד לאומנותיה ואמר גו נעריה מלין דבדיחותא למלכא תניין לאו דוד
 אתחזי לההוא עוכדא דהא איהו אמר ולכי מלל בקרבי אכקיד מלל ככר הוה מלל

בקרבו הכי הוא • אבל אמר דוד בלבא אית תרין הוכלין במד דמא ובמד רמא
ההוא חד דמליוא דמא ביה דיורא לניר הרע ולכי לאו הכי דהא ריקן איהו ולא
יהכית דיורא לדמא כושא לשככא ביה ינר הרע
ולכי ודאי חלל איהו בלא דיורא גושא וכיון דהכי (תרגום כנז לוחות חליל הלומין)
הוא לא אתמזי דוד לההוא חובה דמכ לא בנין

למיהב פתימו דפומא למיוכיא דיומרון דוד מלכא חב ותב בתיוכתא ומחל ליה קבה
כש שאר בני כשא • ועל אמר אלמדה פושעים דרכין וחטאים אליך ישוכו • וכתוב
ידוד עלה במעלה הזמי עלה וכוכ' וראש לו חפיו ויהא הולך יחף • ראש לחפיו ויחף
אמאי • אלא כוזף הוה עבד ברמיה כוזף לקבלא עכשא • ועמא הוו רמיקין מניה
ד' אמות • זכאה עבדא דהכי פלח למאריה ואשתמודע כמוביה לאתבא מניה
בתיוכתא שלמתא • קח יתיר הוה מה דעבד ליה שמעי כן גרא מכל עקתין דעברו
עליה עד ההוא וימא ולא אתיב דוד לקבליה מלה דהכי הוה יאות ליה וכדא אתכפרו
מוכיו • השתא אית לאתככלא שמעי תח הוה נחמתא סביאה הות ביה אמאי כפך
לכני דוד ועבד ליה כל מה דעבד • לא מאתר אמרא הוה מלה ואעיל ליה כלכיה מלה
דא • וכל דא לתועלת דדוד • והא ההוא דעבד ליה שמעי גרמא ליה למויב בתיוכת'
שלימתא ותבר לכיה בתכריו סבי ואושיד דמעין סביאין מבו לכיה קדם קבה ועל דא
אמ' כיו' אמ' לו קלל ידע דהא מאתר עלאה אחר' כחת מלה • תרין פקודין פקיד דוד
לשלמה ברניה חד דיואב וחד דשמעי עם שאר פקודין דפקיד ליה • דיואב דכתי' וגם
אתה ודעת את אשר עשה לי ויאב כן נרויה מלה סתימ' הוה דאפי' שלמה לא הוה ליה
למכדע לא בנין דידעו ליה אחרכין אתגלי לשלמה • ועל דא אמ' וגם אתה ידעת וגו' •
מה דלא אתמזי לך למכדע • דשמעי כתי' והנה עמך שמעי כן גרא אמאי והנה עמך
זמין הוא עמך תדיר • רבו הוה • ובנין כך לא אמר על ויאב והנה עמך ויאב • אבל
שמעי דא דאשתכח עמיה תדיר אמר והנה עמך • ושלח המלך ויקרא לשמעי
ויאמר כנה לך בית בירושלם • אן הוא חכמתא דשלמה מלכא כהאי • אלא בלא
בחכמתא עבד ולכל סטרין אשגח דהא חכים הוה שמעי • ואמר שלמה בעינא דיסגי
אודיתא בארע' על ידו דשמעי ולא יפוק לבר' תו מלה אמרא אשגח שלמה בחכמתא
דכתיב ויאב ויאב ויאב ויאב • מאי ויאב ויאב תרי זמני • ויאב ויקלל סבי ליה • אלא חד
יציאה דכפך מבי מדרשא לכני דוד וחד יציאה דכפך מירגלם לכני עבדו דמות
עלוי • יציאה חדא לכני מלכא ויציאה תכונא לכני עבדו וכל דא חמא שלמה ואשגח
ברוח קדשא ההוא יציאה תכונא • ועל דא אמר והיה ביום זאתך ידע דכתיב
ימות • ועפר בעפר מהו • אמר שלמה לכני אבא בעפר הוה לכני שמעי כמיוא
דכתיב והיה ביום זאתך ועברת את נחל קדרון • עפר התם והכא מוא • תרווייהו
דן שלמה למהו עפר ומוא כסוטה למאן דאסטין ארמא לכני אכוי • כתיב והוא
קללני קללה כמרצת • וכתיב ואשכע לו כיו לאמר אם אמיתך במרב • מאי במרב
וכי שמעי טפשא הוה דאילו הכי אומי ליה דלא וימא במרב לא • אבל כמנית או
בגירא איין • אלא תרין מלין הכא • חד אמר ומוקא ברניה דמונא רבא ההוא
דקסאשי

דקשקשו סלקין לרום ענטין. אומאה דרוד מלכא כד הוה בעי לאומאה אפיך
 מרבא דיליה דתמן הוה חקוק שמה גליפא ותמן אומי. וכך עבד לשמעי דכתיב
 ואשבע לו בני לאמר אם אמותך כמרב. במאי הוה אומאה דא כמרב כמרב אומי
 ומלה אחרא דן שלמה בקבלה אתא לגבי אבא במלין הא מלין לגביה וכסה המפורס
 קטליה ולא כמרב ובנין דא עבד שלמה הכי. השתא אית לאסתכלא דכיון דאומי
 ליה דוד אמאי קטליה דאתמזי דהא אומאה דא בעלילה הוה דהא לבא ופימא לא
 הוה כמרא. אלא ודאי דוד לא קטליה. והא ודועא כל שויפין דגופא מקבלין כלא
 ולכא לא מקבלא אפילו כמותא דמימא דשערא. דוד מלכא לבא הוה וקביל מה
 דאתמזי ליה לקבלא ובנין כך וידעת את אשר תעשה לו כתיב. ותג דהא אילכא
 גרום למהוי נטיר ונוקס כמיוא. דכתיב כי לא תמפון זכא ואתנה עולה לא תרצה.
 זכאי אלדים רוח נשכרה לכ נשכר וכדכא אלדים לא תכזה. כי לא תמפון זכא. וכי
 לא בעי קבא דיקרבון קמיה קרבנא והא איהו אתקין לגבי מויכיא קרבנא דיקרבון
 ונתכפר להו מוכוהו. אלא דוד לקמי דאלדים אמר וקרבנא לא קרבין לשמא
 דאלדים אלא לשמא ליוד הא וואי הא דהא לגבי דיכא קשוא מדת הדין לא מקרבין
 קרבנא דכתיב אדם כי יקריב מכם קרבן לוי. לוי ולא לשמא דאלדים. וכי תקריב
 קרבן מנחה לוי. זכא תודה לוי. זכא שלמים לוי. ובנין כך כיון דרוד מלכא
 לגבי אלדים אמר אנטרין למכתב כי לא תמפון זכא ואתנה עולה לא תרצה דהא
 לשמא דא לא מקרבין אלא רוח נשכרה דכתיב זכאי אלדים רוח נשכרה.
 קרבנא דאלדים עניבו ותכירו דלכא ובנין כך מאן דחלם חלמא בישא עניבו
 אנטרין לאחזאה דהא במדת אלדים קיימא. וזכא רמדת דיכא עניבו אנטרין
 ורוח נשכרה וההוא עניבו ומסתווע לתלמא בושא ולא שלטא דיכא עליו דהא זכא
 דאתמזי למדת דיכא אקריב קמיה. לכ נשכר וכדכא אלדים לא תכזה. מאי לא
 תכזה מכלל דאיכא לכ דאיהו כוזה. אין. היונו לכ דאיהו גואה לכ בבסות רוחא
 היונו לכ דאיהו כוזה אכל לכ נשכר וכדכא אלדים לא תכזה. הטובה ברטונך את בנין
 תבנה חומות ירושלם. מאי הטיבה אתמזי דהא טיבו אית בה והשתא הטיבה על
 שהו טיבו. ודאי הכי הוה דהא מן יומא דקבא אשתדל בבנין בי מקדשא לעילא
 עד כען ההוא הטבה דרנון לא שרויא על ההוא בכין ועל דא לא אשתכלל. דהא
 בשעתא דרנון דלעילא יתער וטיב וודלוק כהורין דההוא בכין וההוא עבידתא
 דאפילו מנאכין דלעילא לא יוכלון לא לאסתכלא בני מקדשא ולאוו כההוא בכין
 וכדון בני מקדשא ועבודא אשתכלל. תבנה חומות ירושלם וכי מן יומא דאשתדל
 בבנין בני מקדשא עד כען לא בנה לון. או אי חומות ירושלם עד כען לא בנה בני
 מקדש. עאלכו. לא קבא כל עובדיו לאו כעובדי בני נשא. בני נשא כד בנו בני מקדש
 לתתא בקדמיות עבדו שורי קרתא ולכבוף עבדו בני מקדשא. שורי קרתא בקדמיותא
 בנין לאבא עלייהו ולכתר בכיכא דכיתא. קבא לאו הכי לא בני בני מקדש בקדמיות
 ולכבוף כד ימית ליה משמיתא וייתוב ליה על אתריה כדין יבנה חומות ירושלם דאנון
 שורין דקרתא ועד אמר דוד עה הטובה ברטונך את בנין בקדמיותא ולכתר תבנה

משפטים

חומר ירושלם הבא אית רוא כל עובדין דעביד קב"ה בקלמיותא אקדים ההוא דלבר
ולבתר מוחא לנו ויהא לאו הכי תא חוי כל אינון עובדין דעביד קב"ה ואקדו ההוא
דלבר מוחא אקדים במחשבה ובעובדא ההוא דלבר דהא כל קליפה מסטרא אחרא
הוי ומוחא מן מוחא ותיר סטרא אחרא אקדים ורבי ואגדיל וכטיר איבא * כוון
דאדעבי זרקין ליה לבר ויכוין רשע וזדיק ילבש וורקין להיהו קליפ' ומכריז לזדיקא
דעלמא אבל הכא בכניינא דבי מקדשא דסטרא בישא יתעבר מעלמא לא אטריך
דהא מוחא וקליפה דיליה הוי * אקדו מוחא דכתו הטיבה ברבונך אתניון בקדמיותא
ולבתר תבנה הומות ירושלם * היהא חומה דלבר דאיהו קליפה דיליה היהא חמש *

דכתוב ואני יהיה לה כאם יי' מומת אש סביב * אני ולא סטרא בישא * ישראל אינון
מוחא עלאה דעלמא * ישראל סליקו במחשבה בקדמתא * עמין עבדו דאינון קליפה
אקדומו דכתיב ואלה המלכים אשר מלכו בארץ ארום לפני מלך מלך לכי יש * וזמין
קב"ה לאקדמא מוחא בלא קליפה * דכתוב קדש ישראל ליי' ראשית תבואתה * מוחא
קדים לקליפה * ואעב' דמוחא יקום בלא קליפה מאן הוא דיושיט ידא למיכל מביה בגין
דכל אוכליו יאשמו רעה תבא אליהם כאם יי' * בההוא זמנא אז תמפון ובמי דק' בגין
דהא כדון יתמבר בלא בחבורא מדא ויהא שמה שלי' בכל תקוניה וכדון קרבנא להוי
שלים ליי' אלדים * דהשתא אלדים לא אתמבר לקרבנא דאלמלא איתמבר ביה כמה
לדים יסלקון אודכין לאתמברא תמן אבל בההוא זמנא כי גדול אתה וענשה כפלל *
אתה אלדים לבדן * ואין אלדים אחרא * ובההוא זמנא כתב ראו עתה כי אני אני
הוא ואין אלדים עמדי * ראו עתה * ראו כי אני אני הוא כגו מאי עתה * אלא דהוה
קדם לבן יההוא זמנא דליהו איז קב"ה עתה ראו מה דלא תוכלון למיחמי מקדמ' דנא
כי אני אני תרי זמני אחאי * אלא לדיוקא דלית תמן לדים אלא הוא דהא כמה זמנין
דאתמר אני זמנא מדא ולא יתיר והוה תמן סטרא אחרא * אבל השתא אני אני הוא
ואין אלדים עמדי דהא כל סטרא אתיבבר ודייקא אני אני * אני אמית ואמיה עד
השתא מיתא הות מסטרא אחרא מכאן ולהלאה אני אמית ואמיה מכאן דבההוא
זמנא כל אינון דלא טעמין טעמא דמותא מביה תהא לון מותא ויקים לון מיד אחאי *
בגין דלא אשתאר מההוא זמנא בעלמא כלל ויהא עלמ' חדתא בעובדי דהו דקב"ה *

ואם

אמר ואמר וגו' לא אשא חפשי כמה דאיתמר פנים ליה פנימו * אם
בגפו יבא * מהו בגפו * יתיכון בתרגומו בלחודו * יאות הוא * אבל הא
תנינ' כל עלמ' לא קאי לא עלגפא מד' דלוינתן ורוא דא בשעת דקיימ' דכר ונוקב' ודכר
ונוקבא ברא לון קב"ה ובכל מה דזולין עלמא מודעשאן ואלמלא דסרס קב"ה דכורא
וכן יתנוקבא הו מטשטשין עלמא ועד לא עבדין תולדין * בגפו יבא תמות ההוא
גפא דלא עביד תולדין עאל * והואיל וכן בגפו יבא לתמן אתדחא ולא עאל ללפרגודא
כלל ואתדחא ואתריד מההוא עלמא בגפו יבא * בגופו יבא ודאי * תא חוי מה כתיב
עיריים וזמות עיריים כתיב כלל דכר ונוקבא ברוז דכורא עאל * וכרוז דנוקבא
יטוק * על בהאי וטוק בהאי והאי איהו אתר דקא אתדבק ביה בההוא עלמא דהא
קב"ה לא בעי דיעול קמיה מאן דמטרס גרמיה בהאי עלמא יתא חוי מן קרבנא דלא

הוּוּ מִקְרָבִין קָמִיָּה סְרוּסָא וְאִפְיֻקוּ לִיהּ דְּלֵא יִתְקֵרִי לְקָמִיָּה וּפְקִיד וְאִמְר וּבִאֲרַכְכֶּם לֵא
 תַּעֲשׂוּ וְכֵן לְדֵרִי דְרִין אִסִּיר לְסְרוּסֵי בְרִינָן דְּבִרְיָא קָבָהּ בַּעֲלֵמָא דִּהָא כֻּלְּ סְרוּס' דְּסֵטֵר'
 אִמְרָא אִיהֵוּ אִיהֵוּ אִשְׁתַּדְּל וְנָסִיב אִתְתָּ' וְלֵא עֲבִיד תּוֹלְדִין וְלֵא בַּעַל וְאִף עַל גַּב דְּאִית
 לִיהּ אֲתֵתָא אִוּ הָיָא לֵא בַּעֲתָא וְעַלְמָה הָיָא עֲלֵמָא בְּלֵא תּוֹלְדִין קָמִיָּה כְּתִיב אִם בַּעַל אִשָּׁה
 הוּא וְלֵא אֲשַׁנְמַן לַפְּעַל יְדֵי דְמִאֲרִיבֵיָּו וַיִּבְאֵה אִשְׁתֵּי עִמּוּ אִיהֵוּ יַעֲלֵב בְּגַפּוּ דְדִכּוֹר' וְאִהֵי
 בְּנוֹקְבָא • בְּגַפּוּ יִבְא בְּגַפּוּ יֵא כְּמָה דְאִתְמַר כֻּלָּא עַל תְּקוּנָה: אִם אֲדִכּוּ יִתְּנֵן לֵוּ אִשָּׁה
 כְּמָה דְאִתְמַ' אִם אֲדִכּוּ דֵא אִיהֵוּ אֲדוּן כֻּלְּ הָאֲרָץ וְיִתְּנֵן לֵוּ אִשָּׁה • מִהֵבֵא דְלֵאֻו בְּרַשְׁתֵּי
 דְּכַר כֶּס קָיִימָא לְמִיֻּסְב אִתְתָּא • אִלֵּא כֻּלָּא פִלְס וּמִאֲזוּנֵי מִשְׁפֵּט לֵוּי כֻּלָּא בְּמִאֲזוּנֵי לְעֵלְתָּ
 יִתְּנֵן לֵוּ אִשָּׁה דִּהָא לֵאֻו בְּרַשְׁתֵּיָּה אִיהֵוּ • וּמִאֲן אִיהֵי הָאִי דְלֵאֻו דִּילֵיהּ וְלֵא אִזְדִּמְכ' לְגַבֵּיָּה
 וּמִאֲן אִיהֵי הָיָא דְהוּת וּמִיֻּבֵא לֵא אִמְרָא וְאִקְדִּים הָאִי בְּרַחֲמֵי וְנִטְוִל לֵה • דֵא אֲתֵיָּהֵיבֵת
 לִיהּ דְלֵא אִתְמַזְוִיָּת לִיהּ וְקָבָהּ חֲמֵי מְרַחֲמִיק וּמִי לֵהֵיָּהֵי אִתְתָּא דְזוּמִיכְתָּ לֵאפְק' תּוֹלְדִין
 בַּעֲלֵמָא • אִקְדִּים הָאִי בְּרַחֲמֵי וְאֲתֵיָּהֵיבֵת לִיהּ וְעֲבִיד אִיבִין וּוְרַע וְרַעֲשָׂא בִּאֲתֵתָא
 (סָא גַּנְמָא) דְלֵאֻו דִּילֵיהּ בְּגַב' הָאִשָּׁה וּלְדִילֵיהּ תְּהִיָּה לֵא דְכִוְיָה וְהוּא יֵבֵא בְּגַפּוּ • אִי עֵינֵי
 מִסְכַּל כְּמָה אִשְׁתַּדְּל בְּרוֹקִינֵיָּא לֵאֵה וְאִשְׁתַּדְּל לְמַעַבְד פּוּרִין בְּנִתְתָּא דְלֵאֻו אִיהֵוּ דִּילֵיהּ
 וְנִפְק בְּרִיקִינֵיָּא • בְּבֵא בְּבֵא בְּעֵדְכִין (סָא בְּעִימִין) אִין לֵא הוּיֵת בְּרַבְּנָךְ דְּמִי לְתַרַע' כְּמִאֲן
 דְּשָׁכִיב בְּאֲרַעֲשָׂא בְּלֵא תִקְפ' אֲרוּיָא אִתְמַלֵּט וּמַחֲלֵט סְגִי דְלֵא יִכִּיל דְּמִי בְּרַבְּנֵי אִתְתַּקַּף
 סְבֵא וְלֵא תְדַחֵל • הָא עֵינֵיָּא מִסְכַּכָּא דְאִשְׁתַּדְּל בְּרוֹקִינֵיָּא אִימָא אִמְאֵיָּי בְּגִין דִּוְרַע
 בְּנִתְתָּא אִמְר' דְלֵאֻו דִּילֵיהּ יֵאֻוּת • אִי הִכִּי קָבָהּ יֵהִיב לִיהּ הָהוּא בְּנִתְתָּא לְמוֹרַע בִּיָּה דִּהָא
 אִיהֵוּ לֵא כְּטִיל לֵה • אִלֵּא תָּא מוּי כֻּל מְלִין דְּקָבָהּ עֲבִיד כֻּלְּהוּ בְּדִינָא אִינֻן וְלֵא הוּי מְלֵה
 בְּרוֹקִינֵיָּא הָאִי דְקָבָהּ יֵהִב לִיהּ אִתְתָּ' וְעֲבִיד בַּה פּוּרִין וְאִיבִין לֵאֻו הָאִי כְּשֵׁא' כְּנִי גְלוּלָא
 וְלֵא דְמִי מִאֲן דְאִשְׁתַּדְּל בְּהָאִי עֲלֵמָא לֵא סְבֵאֵה אִילֵכ' לְמִאֲן דְלֵא בַּעַל לֵא סְבֵא' וְלֵא אִשְׁתַּדְּלָא
 וְאִעֲקֵר וְאִפִּיל טְרַפִּין דְאִילֵכָא וְאִזְעֵר אִיבֵא דִילֵיהּ הָאִי דֵאֻו יֵהִיב לִיהּ אִתְתָּא בְּגִין
 לְמַעַבְד אִיבִין הָא אִשְׁתַּדְּל בְּקִדְמִיתָא בְּגִין לֵא סְבֵאֵה אִילֵכָא וְלֵא יִכִּיל וְכִינֻן כֻּל כְּך לִית
 לִיהּ (סָא דְכִנֵּין גַּב לִית לִיהּ) דְּהוּי הוּה וְכֵאֵה כְּדָקָא וְאֻוּת לֵא הוּה תַּב בְּגְלוּלָא כֵאֵבֵכָא
 בְּקוּסְפֵתָא • דִּהָא כְּתִיב וְכִתְתֵי לֵהֶם בְּבֵיתִי וּבְחַמּוֹתַי יָד וְשֵׁם טוֹב מִבְּסִים וּמִבְּכּוֹת •
 וְהִשְׁת' דְלֵא וְכֵה קָבָהּ חֲמֵי דִּהָא אִשְׁתַּדְּל וְלֵא יִכִּיל הָאִי אֲדִכּוּ יִתְּנֵן לֵוּ אִשָּׁה כְּמָה דְאִתְמַ'
 וְכִינֻן דְּחַם עֲלֵיהּ קָבָהּ וַיֵּהִב לִיהּ בְּרַחֲמֵי קָבָהּ גְבִימִדִּיָּה בְּקִדְמִיתָא וְנִטְוִל מֵה דְרַע
 הָהוּא מְבוּעָא וְכַבֵּךְ הָאִשָּׁה וּלְדִילֵיהּ תְּהִיָּה לֵא דְכִוְיָה וְלִבְתֵּר יַוִּיב וּשְׁתַּדְּל עַל גְּרַמִּיָּה
 לֵא שְׁלֹמִי גְרַעֲוִיָּה • עַד הִכָּא רוּח דְקִרָא • סְבֵא סְבֵא אִתְאִמְרַת עַד דְּבִרִיקִינֵיָּא
 אִשְׁתַּדְּל וְלֵא אֲשַׁנְמַת עַלְךְ דְּבִרִיקִינֵיָּא אִתְ אֻוִל בְּמֵה דְאִמְר' דִּהָא קִרָא רִדִּיק אִבְתֵּרָךְ
 דְסֵטֵר כֻּל בְּכִינֵיָּא דְכִנֵּי עַד הִשְׁתָּא וְאִתְ חֲסִיב דִּיָּת מִשְׁטַטָּא יִמָא לְרַעֲוִתָךְ • יִמָאִי אִיהֵוּ
 דְכִתִּי וְהוּא אִמְר יִמָא הָעַבְד אִהִבְתִּי אִתְ אֲדִכּוּ אִתְ אִשְׁתֵּי וְגו' • אֲגַסְבָּא סְבֵא לֵאֵה מְלֵא
 מֵה תַּנְבִּיד חֲשַׁבְת דְלֵא לִיהֵו מִאֲן דְרִדִּיק אִבְתֵּרָךְ • וְהָא הָאִי קִרָא רִדִּיק אִבְתֵּרָךְ
 וְנִפְקִין מִבְתֵּר כְּתֵלָא כֵאִילֵה בְּחַקְלָא מְלֵג דְלִגוּן אִבְתֵּרָךְ תְּלוּסֵר דְלִגוּן דְלִגוּן אִבְתֵּרָךְ
 וְאֲדִכּוּן לָךְ מֵה תַּנְבִּיד סְבֵא • הִשְׁתָּא אִית לֵא תַּנְבִּירָא בְּמִילָךְ דִּהָא גִיבֵר תַּקִּיף הוּיֵת
 עַד יוּמָא • סְבֵא סְבֵא הוּי דְכִיר יִמָא דְתַגְבָּא כְּד עֲרַעֲנָא פּוֹלִין וְהוּוּ כְּמָה גִיבֵרִין כְּנֵי
 חִילָא

מילא לקבלך ואכת בלמודך נכמת תלים גברין תקיפין בטו מילא דכל חד מנייהו קטיל
 אריא עד לא יוכל. אי לאיכונ תלוסר גוברין נכמת הכי תלוסר דלית בהו מילא לא מלין
 עזאבו אמ' אמ' כתי' לא קב' ארמיה למעבד דיכא לכלא כד מטא זמ' דהאי אתתא
 לאשכחא בר זוגה מה עביד קטיל לדון וכטיל לה יהוא בר זוגה ואיהו כפיס מהאי
 עלמא בלמודו יתידאה. ואם אמר יאמר הא אוקמוה חבריאי כפשטיה דקרא. ואם
 אמור בשירותא דשית שנין. יאמר בסיפא דשית שנין עד לא יעול שביעאה דהא אי
 אמר כד איהו אפילו בויםא שביעאה מלוי בטלין. מט' העבד כתי' בעוד דאיהו עבד
 בשתא שתיאה. אמר בשירותא דשית שנין ולא אמר בסופא דשית שנין לאו כלום
 הוא. וכב' תרי זמני אמ' יאמר. והכא בעוד דאיהו בהאי את' אסגי כלותין וכיעותין
 בכל יומא לגבי מלכא קדישא כמה דהוה שירותא ברחמי הכי הוא סופא ברחמי ודא
 הוא אמר יאמר. אמור בקדמיתא כד אקדים ברחמי. יאמר בסופא ונתקבל ברחמי
 אהבתי את אלני דבב' ובסגיאו דכלותין רחיס לקב' אתקין עובדו ואתתקן ואמר
 אהבתי את אלני את אשתי ואת בני לא אלא חפשי וקב' קביל ליה בההוא תיוכת'
 ובאיכונ סגיאו דכלותין מה עביד קב' מה דהוה זמין לאהדרא ליה בגלגולא ולמסכל
 עוכסין בהאי עלמא על מה דעבד לא אהדר להאי עלמא. ומה עביד קריב ליה
 לבני דיכא דמתיוכת' דרקיעא ודיונין ליה ומסרון ליה לבני מלקיותא נארשים ליה קב'ה
 היך אתמסר לבני עוכסא וכפוי ליה למהו תת' שלטוכיה דיוכלא עד זמן ידיעא ובתר
 פרוק ליה. אי בההוא זמנא דקא עבדון ליה פנימו אי מטא ויכלא אפילו יומא חד
 ליוכלא אתמסר ליה כמה דאשגח זמנא עד ויכלא הכי אתעפש ולא יתיר. איתא
 ויכלא ואפרוק ועאלין ליה גו פרודא. עד הכא. אשתים עינוי יהוא סבא רבעא
 חדא. פתח ואמר שמעו הרים את ריב יי' והאיתנים מוסדי ארץ כי ריב לוי' עם
 עמו ונ'. אי סבא עד השתא הוית בעמקי ויא והשתא דלגת בטורין תקיפין
 למעבד עמהון קרבא. אלא ודאי עד כען בומא תקיפא אכת אבל עד דאולת
 בעמקי ויא פבעת באיכונ טורין תקיפין דיכנו ויא ואערעת בהו. השתא אית
 לך לאבא קרבא בעמקי ויא ובההו טורין לאי מילא מאן יהבך דא הוית בשלם
 וכעית לכל האי אכת עבדת אכת סביל השתא לית לך אלא לאבא קרבא ולכמא
 כלא ולא למהדר לאמורא. אתקף במילך חגור חרץך ולא תדמל לתברא הכי
 טורין ללא יתתקפין לבבך. אימא לון טורין רמאין טורין תקיפין היך איתן
 מתתקפין. תרו קראי כתיב חד כתיב קום ריב את הרים ותשמענה הבכעות
 קולך. וחד כתיב שמעו הרים את ריב יי'. אלא אית טורין ואית טורין. אית
 טורין דאיכונ טורין רמאין לעילא לעילא לאלין כתיב שמעו הרים את ריב יי' ואית
 הרים דאיכונ טורין תתאין לתתא מנייהו. לאלין כתיב קום ריב את הרים דהא
 רדיף מנותין אית לבנייהו. ועל דא אית טורין ואית טורין. ואי תימא סבא הא
 כתיב ותשמענה הבכעות און בכעות כל איכונ דלתתא והשתא אכת עביד לון הרים
 אלא הכי הוא לגבי איכונ טורין רמאין אקרונ בכעות. כד איכונ בלמודיהו איכונ
 פרום אקרונ. תא חזי כתיב והאיתנים מוסדי ארץ. כון דכתיב שמעו הרים

מאן

מאן אינזן הרום ומאן אונזן איתנים • אלס הרום ואיתנים כלבו מד • אבל אלזן
 תלת עלזין לעולא על רישיהו • ואלזן תלת לתתא מכויהו • וכלבו מד הרום לעולא
 ועלויהו אמר דוד אשא עיני אל ההרים • ואלזן אינזן תלת קדמאי • והאיתנים
 מוסדי ארץ אלזן אינזן תלת בתראו לתתא מכויהו תרו סמיכו בתתא ומד מדוא
 דביתא ואלזן אקרונ מוסדי ארץ • איתנים אינזן ואיתנים אקרונ • בבא סבא הא
 ידעת מאן דאגמ קרבא אי לא ידע לאסתמרא לא ינכח קרבין אנטריק למחאה
 בזויה ולאסתמרא ברעיוניה מה דיהא משיב אחרא דיהא משיב איהו ווד ימוכא
 זמוכא תדיר למחאה • ומחשבוי וודא שמאלית זמוכא תדיר לקבלא ולאסתמרא •

וימוכא לכלא • השתא אמרת והאיתנים איתנים אינזן לתתא והרי לעולא אסתמר
 סבא דהא רעיוכא אחרא לקבלך דכתיב משכיל לאיתן האזרחי • ודא איהו אברהם
 סבא ואקרו איתן ואיהו אברהם איהו איתן ונחמק ויעקב איתנים אקרונ • קום סבא
 דהא ידעת רעיוכא על דא הוה מחו לרעיוכך • וישא משלו ויאמר איתן מושכך וסום
 כסלע קיך • איתן דא בקר דאברהם והיינו הבקר אור דא עמודא דכל עלמא
 קיומא עליה זכורו דיליה מאברהם ורית • כהר היונא מעדן אקרו • אי סבא סבא
 הא רעיוכא אחרא לקבלך ולא ידעת לאסתמרא הכי מגומין קרבא • סבא אן הוא
 תקופא דילך ודאי לא לגבורים המלחמה • משכיל לאיתן האזרחי כתיב משכיל דא
 כהר היונא מעדן דאיהו תורבמן לדוד לאודעא ליה מאינזן מלין סתימין עלזין • אי
 משכיל (סא עשכי) איהו כהר דכפיק מעדן • איתן האזרחי אברהם איהו לעולא
 ודאי הא ידענא • ואף על גב דאנא סבא על רעיוכא דא ממיכא • איתן האזרחי
 תרין דרגין אינזן • בקר אור • אור הוא אברהם בקר הוא כהר • אוף הכי איתן
 האזרחי • אורח הוא אברהם • איתן כמה דאתמר דא ההוא כהר דכניד וכפיק
 מעדן • השתא סבא קום קאים על רתיכך דהשתא תככול ולא תיכול למייקס • הא
 שלמה מלכא אתי בחילוי ורתיכו ונברוי ופרשוו ואתי לקבלך קום פוק מן חקלא
 דלא ושכח לך תמן • כתיב ויקהל אל המלך שלמה כל איש ישראל כירח האיתנים
 בחג ונר • ירח דאתילידו ביה האיתנים ומאן אינזן אכהן ואינזן איתני עולם •

יורח דא איהו תשרי דאלפא בותא אהדר למפרע מתתא לעולא • יתע ממילך ואות
 דתפוק מן חקלא ולא תשתכח תמן אלו כתיב משכיל איתן האזרחי כדקאמרת •
 השתא דכתיב משכיל לאיתן האזרחי לית קרבך כלום ותפוק מן חקלא בעל כרחך
 ולא תתמוז תמן • אי סבא עניא מככא הוכי תפוק • אי הכי ונכחון לך ותערוק
 מן חקלא כל בני עלמא ירדפון אבתרך ולית לך אנפין לאתחזאס קמי בר נש לעלמין
 הכא חומיכא דלא אפוק מן חקלא והכא אתמוז אנפין באנפין בשלמה מלכא וכל איש
 ישראל ונזכרון ופרשק ורתיכון דיליה קבא וסיוע לך סבא דהא לאו חילא אנת •

קום סבא אתגבר בחולך ואתתקף דעד יומא דא הויית גיבר תקיף בנזכרון • פתח
 ואמר משכיל לאיתן האזרחי • אלו כתיב משכיל לדוד כדקאמרת • אבל משכיל
 לאיתן • אית משכיל ואית משכיל • אית משכיל לעולא ואית משכיל לתתא • משכיל
 לאיתן כומנא דההוא גבר קס בתיאונתא כל שייפין מדאן ומתחברך לגביה ואיהו
 סליק

סליק עד דסליק עד מוחא עלאה אתפיים לבניה וחדוי לקבלה וכו' ומוסדי אלתא
 משכיל ליה ואודע ליה על ידא דאברהם רחומיו כל מה דאנטריך והוא מוחא עלאה
 משכיל לאיתן וכד דוד מלכא אתתקן כתובתא לבניה אוהו משכיל לדוד כמה דהוה
 מוחא עלאה משכיל ליה ועד אית משכיל ואית משכיל אית משכיל בירח האיתנים
 דחיתילדו כהאוריח איתנים בכוכא לתתא אוהו כגווכא דלעילא ואתילדו ביה
 הרים ואיתנים הרים סתימין איתנים ירכון תקיפין ככחשא והוא איתן בינייהו
 קום סכא הוה מתי לכל סערין בשעתא דסליק משה לקבלא אוריתא מסר ליה קב"ה
 שכעין מפתח דאוריתא כד מטא לתשעה נשתין הוה מד מפתחא בניו וסתיס דלא
 הוה מסר ליה איתמין לקמיה אמ' ליה משה כל מפתח עלאין ותתאין כהאי מפתחא
 תליין אמר לקמיה מאריה דעלמא מה שמייה אמר ליה איתן וכל איכון איתנים
 ביה תליין וביה קיימין מתורה מנפלא דעורה שככתב אוהו ואיהו עקרא דתורה
 שככתב אודע ליה ומשכיל ליה אוהו עקרא ומפתחא דתורה שככתב וכד
 אתתקן תורה שבעל פה לבנייהו עקרא דהיכלא ומפתחא דיליה לבני ודאי
 כדון משכיל לדוד ומגו דורתא תורה שבעל פה איתון למכרע וי"ד אקרי ת"ר
 ת"ר אוהו אבל בגין דאיהו רזא דשמא קדישא חתים ביה קב"ה את דשמייה כמזבח
 חתים ביה ה' הרשת עד מני המזבח אתת דבורה ומת' ביה ו' והיינו דכתב ופ"ד
 דבורה ובאתר דא חתימו דשמא קדישא דחתיים ביה והוא מפתחא כד פתחא
 בתור' שבעל פה בעינן לאשתמודעא ליה ודא אוהו תניא איתן מושבך בריתא לכר
 מנפלא איתנים איכון תנאים עמודים סמכון לכר מנפלא השתא אית לאודעא מלה
 בזמנא דאלין לבני תורה שככתב אקרון איתנים לבני תורה שבעל פה אקרון תנאים
 איתן לבני תורה שככתב תניא לבני תורה שבעל פה וכלא כדקא יאות הכרייה הא
 אכא במקלא שלמה מלכא וגוברין תקיפין ויתיו וישכח מד סכא לאי כמולא תקיף
 גיבר כח קרבין הא ודעבא דאתא וקיימא לכתר טכרא דמקלא והוא אשגה בני
 והיך גבורתי קיימא במקלא בלחודו אשגה דאיהו אוס שלום מארי דשלמא ואזל ליה
 השתא סכא גבורתך עלך ואכת בלחודך במקלא תוב לאתרך ושאריו זינך מעלך
 שמעו הרים את ריב ו' והאיתנים מוסדי ארץ שמעו הרים כדקאמרן והאיתנים
 כמה דכפיק מן מקלא מוסדי ארץ מוסדי ארץ ודאי דהא מכייהו איתן ומכייהו
 קביל כל יומא ואיכון מוסדי ארץ כי ריב לוי עם עמו מאן הוא דיכול למיקם ברית
 דקב"ה כל סכן ושראל וי"ד אמר לאלין שמעו הרים דא אוהו מנותא מדא קום ריב
 אתההרי מנותא תכינא דנכח בהו קב"ה כל אלין ריבות לשראל וכל איכון תוכחות
 בלבו כאכא לכרוה והא אוקמיה בעיקב כתיב בשעת' דבעא לנכחא בהדיה מה כתי'
 וריב לוי עם יהודה ולפקוד על יעקב מה ריב אוהו כמה דכתי' בבטן עקב את אחיו
 על האי מלה אתא תוכחה וכל איכון ריבות וכי לאו מלה רברב אוהו בבטן עקב את
 אחיו וגו' האי לאו מלה ועיר אוהו מה דעביד בבטן וכי עוקב עבד בבטן איך ודאי
 האי קלא דאתתא דיכלא קלא דהווא בכלא דמה שעבד לפשו אחיו בגין דלא
 לאתדא בה ככלא בכלתא מאן אוהו יסא ליה מולק כלל עשולא התרעם

אלא • תא חזי דלית בכל קלין דכסין
 דעלמא וכלא קלא דחויא לאתדכקא בה
 ולא תאחדא בה ולא שתתפא בה • אלא
 תרין קסין אוכון דיכלא קלא דחויא
 לאחדא בהון • חדא האי דלא כטורת
 סואכות כדנתה וימי לכוכה כדקא יאות
 או דאקדומת וימא חד לטכול ומדא האי
 אתת • דמאחר לכעלה עוכה דילה למעכד
 נערא לכעלה בר אי אוהו לא חיוש ולא
 אשגח לדא • אלון אכון תרין כסין דהא
 כמה דאקדומו הכי אכון מתאחר לגבי
 קלא דכחש עד דאדבוק קלא בקלא כמה
 דמתאחרן למעכד נערא לכעל כעכוכא
 דמנוה הכי אקדום קלא דכחש לאתדבק
 בההיא קלא דאתתא • ואלון אוכון תרין
 כסין דקלא דכחש אחיד בקלא דלסון
 בכלכא נכלכתא כתר סאוכתא זיכא
 בתר זיכיה • ואת מה איכפת לן אי אחיד
 קלא בקלא אי לא אחוד • ווו דהכי
 מתאכדן ככו עלמא בלא דעתא האי
 קלא דאתת כד אתערב ואתתק בהדי
 קלא דכחש כשעתא דחייבת ומרעשת
 כפקת מונו איבה ומשטטא בעלמא אערעת
 בהכי תרין קלין קלא דכחש וקלא דאתת
 ואתתא אתחממת בהו ואיכון בה וכיון
 דאתחממת מתעבדון רוחא ואגלי בהדה
 עד דמשטטא ועל כוועהא דהאי אתתא
 והאי וינא דיליודת כד אתתא ההיא
 חייבתא פקודת ליה לההוא רוחא דהיו
 חבורא כוסא קלא דכחש דמכשכשא בה
 ואיהו מחייבא בינאקא עד דאתת ההיא
 חייבתא כאתתא דפקודת ברא לאתתא
 אחר ומפטפט ליה וחייבת ליה כפטפט
 עד דתיתי אחיה • כך עבדא האי רוחא
 ומכין סגיאין דהיי סליח דהיי חייבתא
 וקטלא ליה ההר ומיד עושקיהם כח ולא
 כמה

לא אחד דאכון תרין דכתי ויעקבני וס פעמי
 פעמים מבעיה ליה • מאי וס • אלא חד דאקיס
 לתרין חד דכפק לתרין • ומאי כיהו • ככורתי
 אזהעכו אתון וסו ברכתי וס פעמי חד דאתקס
 לתרין • ולא ידע עשו מה דעבד ליה כנטן אבל
 רב מעכא דיליה ידע הוה וקבא ארגיש שמיס
 ומייליהו לקלא דא דהא ברבס וכברה לא תנע
 מעכא דיליה ולא אע דהא ברב סוה ליה למתנע
 ולא תנע • אחוה הא תנע ודאי דכתיב ומשכר
 לא תתעלס ולא בעא יעקב למיחב ליה למיכל
 עד דטבל מביס ככורתא דיליה מאי ככורה כטל
 מביס סכורה דלעלא ותתא • כברה חסרו כדון
 עקב את אחיו ודאי דעבד ליה עוקבא וארמי
 ליה לאחורא • מאי אחורא אקדים ליה דיפוק
 בקדמית להאי עלמ • אמר יעקב לעשו טול אתה
 האי עלמא בקדמיתא ואכא לכתר • תח מה כתי
 ואחריו כן ינא אחיו וידו אחות בעקב עשו • מאי
 בעקב עשו וכי טד דהוס אחיד ודיוס כרגליס
 לאו הכי • לא ידו אחות במאן דהסו דהוס עקב
 ומנו עשו דהא עשו עקב אק משעתא דעקב
 לאחיו ומימא דאתנרי עלמ • עקב קרי ליה קבא
 דכתי הוא ישופך ראש ואתה משוככו עקב • אכתי
 דאק עקב תשופכו בקדמיתא ולכחוק הוא דומחי
 רישך מעבלך ומכו סמאל דהיוס רישא דחויס
 דמחי כהאי עלמא ועד כנטן עקב את אחיו שוי
 עליה למחוי עקב כטל עשו סאי עלמ בקדמית
 ודא רוא דכתיב ואלה המלכים אשר מלכו בארץ
 אדום לפני מלך מלך לכני ישראל • ודא אוסו
 רוא דאמר שלמס מלכא כמלה מכוסת בראשוכ
 ואחריתיה לא תנודך בסוף עלמא ועד כנטן
 עקב את אחיו • וכאוכו סרה את אלדי מאי באוכו
 הכי אמרו כמילא בתוקפא דיליה יאות אבל לאו
 הכי ברירו דמלה • יעקב דיוקבא עלאה סוס
 וגופא קדישא דלית גופא מומא דהוס אדס
 הראשון כגופא דיעקב ושפרים דאדס הראשון
 ההוא שפרים אמס סוס ליה ליעקב דיוקבא

משפטים

במה דאתון אמרין לא יהוה כח דהוה רוחא ועד תרין זמנן כתיב כהאי קרא ואין להם מכסה חד מלילית מויבת ומד מהוה רוחא או סבא השתא אית לך רמיזון ואת משתעי כמאן דלא חמית אכונ מגומי קרבא הא כלהו בשלמא עמך השתא מכאן ולהלאה לא אעדי מכאי מאכני קרבא כדיל לאדכרא שמוי יהוה חטאת רובן קאים על פתמא ככלבא

דיעק ליוקב דארס הראשון עמש' ארס הראשון בשעתא דאתא חויה ואתפתה על דווי ויכל חויה ליה מט בנין דלא הוה תוקפא לרס הראשון ועד כען לא אתייליד מאן דהוה תוקפא דליה ומכונתוקפ' דארס הראשון דאשת דהוה בדיוקב דארס הראשון עמש דכתי ויולד בדמותו ככלמו ויק את שמו שתי מאי בדמותו ככלמו דהוה מהול ע"מ בש"א : האי ק"ל

בזמנא דקלא בתריתא דהיבת אתתא כפיק איסו דליג מעל פתמא ואתעבר מתמן ואזיל אכתרה מט בנין דקב"ה סדר מד מפתמא דיליה וקלא פרחא ומפתמא אתיא וחויא אזיל בתר קלא הוא כפיק לשלמא ועד טורא דבטכא אזיל ומכשכשא עד עדן דאתנקיאת מהוה זונהא דנטיכין דחויא בישא וקב"ה מסב סוכין ועביד עובדין כדקא ואת' וכל דא בנין דהוה בטן אתדמיה הא ודאי אתדמיה מהוה בטן נליה מולקא ואתדמיה מבטן דלתתא דשאר בשין דשלמא דאף על גב דעביד צער לא אתיהיב ליה רשו לשלמא ביה ומאן בטן אתיהיב ליה ואיהו שליט עליה יהוה בטן דסוטה דכתיב וככתה בטנה בנין דהאי בטן עביד ביה חוקמין לרעותיה והאי בטן דיליה איהו וקב"ה יהיב ליה בנין דלא אתדמיה מכלא השתא רמיזון דילי אצותו לא חמוכא לכו ומליכא לכו כל הדברים יגיעם לא ויכל איבוש למללא אפילו מלין דאוריתא יגיעם איכונ כתיב ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו וכתיב וירא כי לא יכול לו ויגע בכף ירכו והוה ירך רווח מועקב והוה ירך הוא בלמישו דיליה עד דאתא שמואל מאי בלמישו דלא משיך כנראה בד אתא שמואל בטל ההוה ירך וסלקיה מהוה אתר ומטף ליה מניה ומהוה זמכא אתעדו מניה ולא הוה ליה מולקא בקדושה כלל קב"ה לא קפח ולא דמי ליה מכלא בנין דבטל שמואל ירך דיליה אלא יהיב ליה מולקא חדא מאי איהו יהיב ליה ההוה ירך דסוטה חלף ההוה ירך דאעדו מניה ועד תרווייהו יהיב ליה קדש כריך הוא למחוי אתר דקדשא פניו מכל סאבותא ולכפיל ירך מהו ולכפיל ונפלה ירכה ילשבור וכשבר ירכה מכעי ליה אלא במאן דאשדו גרמא לכלבא ואמר ליה טולהאי לחולקך ומכלא לא אכאוש קמויה לא דגול מניה ירך בנין דאיהו יגע ולא עליה ורווח ליה ואפיקו ליה מניה ועד קב"ה אפיל ליה גרמא דא דסוטה כדקאמרן וכדא איהו רווחדי כל אינון רתיכין וסויעת דיליה בעאן תדור ירך ואזלי בכסופ' אכתריה וכגד הנו ברכי דרבנן דשלהי מן דא איהו דכל כסופא דלסון בתר ירך איהו וכל סכן ירך דרבנן וכל מלה אהדר לאתריה וקב"ה לא גרע כלום מכל מה דאצטריך ולא בעא דיקרב לקדושה בר עמיה ועד ביה מולקיה ואחסנתיה כמה דעביד קב"ה לשלא הכי עבדי ושרא לתתא והכי אצטריך למעבד והכי תיכין אסור ליה לישר למילף אוריתא לצעז דכתי מגיד דבריו ליעק' וכו' לא עשה כן לכל בני וכו' ועד דמי ליה יעקב ודמי ליה שמואל דלא יהא ליה מולקא בקדשא

בקדשא ובגד כל נטורו דעכו דישראל על דא איהו . לכלכא דחטויף עופא דכיוא מן
 טוקא איותי ליה עד לא דיתכר אתא חד בר כס וחטפ מניה לכתר והיב ליה חד גרמ'
 גרירא בלא תועלתא . כך לשרו של עשו אפיקו ליה מההוא בטן חטויפו מניה ההוא
 ורך . לבתר יהבו ליה גרמא חד ההוא בטן וההוא ירך דהוטה ולא אמרא . הא גרמא
 דקא יהבו ליה לחולקיה ועדכיה וערב ליה . ובגכ כל דוינן דקבא דיכין דקשוט איכון
 וככו כשא לא ידעין ולא משגיחין לקבא וכלהו בארמ קשוט . היא אסטויאת גרמה
 מעלה כדא העוזבת אלנף בעוריה וגו' אוף הכי אתתא בנוכח דילה בארעא . תא
 חוו מאן דאשכח חכרא כותי' עביד כעוכדווי בעלמא רחיס ליה ואתדבק בהדיה
 ועביד עמיה טיבו . אבל סטרא אמרא לאו הכי כיון דאשכח מאן דשכח סטרא
 דקדוטה דקבא ועביד כעוכדווי ואתדבק ביה כדון בעי לטינאה ולאפקא ליה
 מעלמא . האי אתתא עכדת כעוכדהא ואתדבקת ביה חוו מה דעבדת בה ונכתה
 בטכה וכפלה ירכה . קבא לאו הכי מאן דשכח לסטרא אמרא ואתדבק ביה בקבא
 כדון רחיס ליה ועביד ליה כל טיבו דעלמא . השתא ככא אתקין גרמך דהא חווא
 אזיל לבניה וכעא לאתגרא בהדך ולא יכיל . פתח ואמר מה יתרון לאדם בכל עמלו
 שיעמול תחת השמש וכי לא אתא שלמה אלא לאולפ' מלה דא לו אמר בעמלו שיעמול
 יאות דהא אשתאר עמל דאות ביה יתרון . אלא כיון דכתיב בכל עמלו הא כללא
 דכלא דלא אשתאר כלום דאות ביה יתרון . אלא לאו לכל אדם אמר שלמה מלה דא
 אלא אדם אית בעלמא דאיהו משתדל תדור בכיש ולא באשא ולא אשתדל בטב אפילו
 רעא מרא . ועד כתיב עמלו ולא כתיב יגיע . עמלו כדא ישוב עמלו בראשו ולא
 ראה עמל בישראל . יגיע כדא יגיע כפך כותאכל וגו' . וכתיב ואת יגיע כפי ראה
 גדים . אבל עמלו כתי' עמלו וכעם אשתדלותיה לכוש ועד איהו תחת השמש . כשעתא
 דהאו אדם אשתדל בכיש על האו כתיב לא כון לו ולא ככד בעמו וגו' . דהא קבא בעי
 דלא ועביד תולדון דאלמלא ועביד תולדון הוה מטטטשא עלמא . ועד כתיב מה
 יתרון לאדם בכל עמלו . האי מאן דלא ישתדל למעבד תולדון אתדבק בהאי סטרא
 דאל' כושא ועל תמות גדפון . רות אמרה ופרשת ככפיך על אמתך בנין לאדוונא
 בהדיה דנדיק למעבד תולדון וקבא כריש גדפון על בר כש בנין לאפשא בעלמא
 מאן דלא בעי למעבד תולדון . כנפו יכא . כנפא דההוא כוש דאיהו אזיל ערוני
 כמוא דא דאזיל וחיודאיו . כנפו יכא . כמה דאתמר . השת' איהו דלא אשתדל למעבד
 תולדון הא אתמר כל' מה דאנטרוך . ריב דעבד קבא הא אתמר . ריב דכתיב קום
 ריב את ההרים מאי איהו . אלא איכון טורין דלתתא . אמאי ריב דא בנין דכשו
 תלוא כל מוכא דעברין ישראל לבכי אבוהון דבשמיא . מאי טעמא בנין דישראל
 הוו ידעין שמושא דכל מלאכין עלאין דשמיא ולא אכום להו אפי' שמה דחד מכיהו .
 וכל שמושא דלהו . וכתרין סטרין הוו טשאן אבתרויהו . חד דהוו ידעין לא משכא
 מולא דלהו דככיוא ומזלי בארע' . נחד דהוו ידעו לאומאה לון בכל מה דאנטרוכו
 ועל דא בעא קבא למעבד בהו ריב ודינא . וכיון דהוון להו ריב ודינא כל שלטולא
 כפל דלא יהוו ביה תועלתא . ובנין כך קום ריב וגו' . ותשמענה הגבעות קולך .

מאן

מאן נכשפות לין איכון אמנות דרגין דאקרונ בתולות אחריה וגו' וכגון כך ותשמענה
הגכשות קולך' תאמא דאית לאהדרא סבא במלין קדמאין דהכי הונו עבדי ישראל
עד דאשתתפו בדרגין תתאין ירך דקא אמרן סגו אתקיפו לון ישראל בההוא ירך'
מרדכי הוה אחמי להו רפע דהמן ההוא ירך דיליה ועל דא הוה רגו מלה דאתחמי
ליה ואיהו ארגו ליה בהדיה כמו מכרייא מה כתיב ותקח רכס את כגדי עצו ככה
הגדול המ דת וגו' באלין לכושין דיליה גול דיליה ואפיק ליה מכל ברכאן דיליה
ומכרותא וכגין כך עלה דקא אשכחו רתיכון דיליה לרכבן איהו דמושא דלהון
למאנו דרכבן תדיר לירכין דלהון ולמאכין דלהון ואלין תרין מלין דסטר אחרא
הונו וכל דא בגין דגזלו לון מניה לית להו עליה אלא לרכבן וכגין כך הכו מאכני דרכבן
דקא כלו ממושא דלהון איהו והכי כרכי דגלהו מכויהו הוה ודאי ומדלסון הונו
ומכהון כטלי עליה וממה דהונו מכויהו בעאן לרכבן דאוכון כללא דההוא נושכ אהלים
ועל דא לית עליה בלא עליה ועל דא לית מלה בלא דיכא וכל מלה תב לאתריה'

שלמה אמר ושכתי אכיו ואראה את כל העשוקי' אשר כעצו תחת השמש והנה דמעת
העשוקים ואין להם מנחה ומיד עושקיהם כמו אין להם מנחה' האי קרא ארמינוכא
ביה ואתמר' אבל שכתי אכיו וכי מאן אתר תב שלמה אי כימא לכתר דאמ' מלה
דא תב כמלקדמון ואמר מלה אחרא יאות' אבל שכתי ואראה תמן תמינן בכל
יומא הוה אקדים שלמה ככפרא והוה שני אכפנו לסטר מזרח וחמי מה דמיו ולכתר
תב לסטר כפון וקאים תמן מאיך עיכוו וזקיף רישיה בהאי שעתא הא עמוד דאשא
ועמודא דעכא הונו אתיין ועל ההוא עמודא דעכא הוה אתי ככרא חדא וההוא
ככרא הוה רכרכא ותקיף וכן הוה אתי גדפא ימוכא על גבי עמודא דאשא ונפא
וגדפא שמאלא על גבי עמודא דעכא ועמודא דאשא וההוא ככרא עלייהו וכדין
לקמיה דשלמה מלכא' אתא ככרא ומאיך לקמיה ויהיב ליה איכון טרפין כטיל לון
שלמה מלכא והוה מריח כהו והוה ידע כהון סימן ואמר דא איהו דנפול ודא איהו
דגלו עיכוס' כשעתא דתרין טרפין הונו הוה ידע דתרווייהו כופל וגלוי עיניס
בעאן לאודעא ליה מלין' מה עביד חתים כרסייה כגושפנקא דהוה חקיק ביה שמה
קדושא ואיהו כטיל עוקא דחקיק עליה שמה קדישא סליק לאגרא ורכיב על ההוא
ככרא ואזול ליה' וההוא ככרא הוה מסתלק לרום עכנין וככל אתר דאיהו עכד הוה
אתחשך כהורא' מכומי דהונו בההוא אתר דאתחשך כהורא הונו ידעי והונו אמרי
שלמה מלכא הא אזול ואעבר הכא ולא ידעי לאן אתר הוה אזול' טפשין דהונו תמן
הונו אמרי עכנין הונו איכון דקא אזלי ומשיך שלמא' גבה ככרא בהדיה ופרת ארבע
מאה פרסין עד דמטא לטורי חשוק' ותמן איהו תרמוד כמדכר בהרים ואיהו כמות
תמן' זקיף רישיה וחמי טורא חשוק והוה ידע תמן כל מה דאכטריך והוה ידע
דתמן ועול' הוה רכיב על ככרא כמלקדמין וטאס וצאל לגו טורין עד ההוא אתר
דזותא תמן קרא כמילא ואמר וי' רמה ירך כל יחזיין וגו' עאל תמן עד דקריב
לההוא אתר שני עוקא קמיהו וקריב ותמן הוה ידע כל מה דכשו מאיכון כמתאן
פוכריאין דכשו למכדע' כיון דהונו אמרין ליה כל מה דכשו כדין הוה רכיב על ההוא
ככרא

כפרא ותב לאתריה כיון דהוה יתיב על כרסייה אתיישב בדעתיה והוה ממלל
 בדעתיה מלון דחכמתא וקורא בההיא שעתא הוה אמר ואבתי אמי ואר-א-ה שבת
 ודאי מהוה ארמא שבת מההיא חכמתא ואתיישבית בלבאי ובדעתאי וכדין
 ואר-א-ה את כל העשקים וכי וצירין אכון בעלמא דאיהו אמר את כל העשקים
 לא תאי עשוקי אלן דהוה אמר איכון ובוקין דמתין בעיקפא דאמהון דקא עשוקי
 מכמה סטרין עשוקים באתר עלאה דלעילא ועשוקים לתתא והא חכרייה
 אתע-ו והכי הוה אכל סגיאין איכון קום סבא אתער בחולך סבא אימא מולך
 דודאי בלא דחילו תימא לית עשוק כאיכון עשוקים דהוה איהו עשוק בקדמותא או
 מתלתא לאתרא במה דכתיב פקד עון אבות על בניו ועל בניו על שלשים ועל
 רבעים היך הוה עשוק שלמה מלכא כוונא ואמר אדם עשוק בדם כפש עד בור ינוס
 לא יתמכו בו כיון דהוה עשוק בדם כפשו הוה או בכנו והון עשוקין בטוקלא
 דכתיב עד בור ינוס אל יתמכו בו עד ההוה בור רק ינוס מאתר קדישא ואל
 יתמכו בו בהאי עלמא כיון דאיהו עשוק בדם כפש איהו או זרעיה להון עשוקים
 מההוה סטרא אתרא אית עשוק משאר עשוקים כלא לא תעשק את רשך איהו
 עבר ועשק איהו עשוק בכנו מההוה סטר אתרא וכבכ אמר את כל העשקים
 אמר שלמה קאימכא ככל אכון עשוקים בכל סטרין דעשק ואמאי איכון עשוקים
 אשר כעזו תחת השמש אשר כעזו אשר ברעו מכעו ליה מאי אשר כעשו אי
 עשייה איהו לסבא לאו עשייה דלהון אלא לעילא מן שמשא אבל ודאי כעשו היך
 כעשו אלא כיון דעשוקים מרומיהון תמן אמאי אתיין להאי עלמא לא רומין ודאי
 כעשו אתעבידו ברומין בהאי עלמא כיון דאשתכלל גופא דלהון ואתעביד ההוה
 רוחא בגופא וך ונקי בלא לכלבא דמוכין בההוה עלמא דכין אתעשק גופא כמה
 האתעשק רוחא והאי איהו גופא דאתהכי ביה יתיר מכלא ועשוקין אחרכון אית
 בכמה זיכין מרוקין תמן ולא כעזו בגופין אבל אלן איכון עשוקים אשר כעשו אית
 אחרכון אשר כעזו ואטרחו בני כפא למאריהון ומאן איהו מאן דעשיק אתתא
 דחבריה בטמירו או באתגלווא וההוה ולרא דאתיילוד מנייהו עשיק איהו בלא
 רעותא דמאריהון ולא ידע בעליה דאתתא איכון עבדין עשוקין ואטרחו לקבה
 למעבד לון גופא ולכורא לון צורה אלן עשוקים אשר כעשו אשר כעשו ודאי גופין
 דלהון על כרמא בככ שלמה מלכא אמר ואר-א-ה את כל העשקים בכל זיכו עשוקים
 קאימכא איכון אשר כעשו ואתעבידו בעשייה כמה דהכי הכי איכון עשוקין דכבר
 כעזו בערלה רבי ונטול ונדול גופא ועבד ליה ולבתר עשוקין לון מניה ונטולין ליה
 הרי עשוקין אשר כעשו ועל בלא קאים שלמה מלכא ואמר קאימכא על כל העשקים
 אשר כעשו והכה דמעת העשקים בלא אושדין דמעין עם טענה קמי קבה הכי
 אושדין דמעין הא ערלה רבי לון ונדול לון עד יב שנין ולבתר עשוקין לון מערלה
 ונטול לון קבה הא לך עשוקין אשר כעזו כבר עבר עכירה קטלין ליה לון אית
 טענה ומיכין לומר מארי דעלמא תיכוכ בר יומיה דמח דייכין ליה דיכא אכא בר
 יומא הויכא דהא מההוה יומא קרי ליה קבה בן דכתיבוי אמר אלן בני אתה אכנו

היום ילדתוך • מארריה לעלמא וליד כר ונמא דיכא עבדין ליה הרו דמעט אינון
 העשקים ואין להם מנחם • ואית עשוק אחר ההוא עשוק דאקריו ממור כד נפק
 מעלמא מיד ופרישין ליה מקהלתא דעמא קדושא ההוא ממור עינא מסכנא אושד
 דמעין קמיי קבא ואטעין קמיה • מארריה לעלמא אי אבהתי מאכו אנא מד חובא
 עבדכא הא עובדאי מתתקן לקמך הו • והנה דמעט העשקי ואין להם מנחם וכך
 לכל אינון עשוקים אית לון טענה קמי קבא ומההוא טענה לית לון מנחם ולית
 דיתבי מלה על לבהון • ומה דאמר את כל העשקים אלון אינון דמתין בתוקפא
 דאמהון אלון עבדין לאושדא דמעין לכל בני עלמא בנין דלית דמעין דכפקי מלכא
 כהני דמעין דכל בני עלמא תוהין ואמרו דויני דקבא קשוט אינון ועל ארמ קשוט
 אזלי • הכי מסכנו יכסוי דלא מאכו אמאי מיתו • אן דיכא דקשוט דעביד מארי
 עלמא • אי בחוכי אבהתהון מכתלקי מעלמא אמאי ודאי אין להם מנחם • תו והנה
 דמעט העשקים ההוא דמעט דלהון כההוא עלמא דקא מגיני על חייא דתכן אחר
 אית מתתקנא לון כההוא עלמא דאפילו דויקוס גמורי לא יכלין לקיימא תמן וקבא
 רמים לון ואתדבק בהוואתקן בהו מתיבתא עלאה דיליה • ועלוייה כתיב מפי עוללי
 וינקים יסדת עו • ומאי תועלתא עבדין תמן ואמאי סלקין תמן דכתי למען צורך
 להשבות אויב ומתנקס • רתנין עשרה דברים אתברואו בעש כו • הכתיב
 והמכתב וכו' והלחת מעש לדים המה והמכתב מכתב לדים הוא • מאי איריא מהכא
 דעש הוה ודילמא אלף שנין לבתר או בשעתא דקיימו וסר עלטורא דסוסי • אלא
 ודאי הכי הוא ויש הוה • תם ככל עובדא דבראשית לא אתמר שם מלא אלא אלדים
 אלדים בכל מה דאתברוי • וככלהו שם אלדים עד דכלהו עובדא אשתכלל בעש
 מדאשתכללו כל עובדא אן אלדים שם מלא • ואיג דבשם אלדים אתברוי כלא לא
 אשתכלל בעשוייה כל מה דאתברוי עד עש כההוא שעתא אשתכלל כלא בעשוייה
 דכתיב מלאכתו אשר עשה • מכל מלאכתו אשר עשה וקיימא במעשה ויג דכתיב
 והלחת מעשה אלדים כד אשתכלל עלמא וקיימא על קיימיה • תם כההוא שעתא
 דתבר משה הלומות דכתיב וישבר אותך תחת סהר • צף אוקיינוס מאתריה וסליק
 לצפא עלמ • תמא משה דאוקיינוס סליק לבכוייה והוה בעו לשטפא עלמ מיד ויקח
 את העגל אשר עשו וישרוף אותו וגו' ויזר על פני המים • קם משה על מו אוקיינוס
 ואמר מוא מוא מה אתון בעאין אמרו וכי אתקיים עלמא אלא באוריתא דלומות
 ועל אוריתא דשקרובה ישראל • מוד אמר לון הא כל מה דעבדו הא מסור לכון וכל
 אינון אלפיין דככלו מכייהו מוד ויזר על פני המים • לא הונו משתככי מוא עד דנטול
 מכייהו ואצקי לון מוד אשתקע אוקיינוס באתריה דהא כההוא מדבר לא הונו מוא
 דכתיב לא מקום זרעונו • ומיכ אין לשתת • ואי תמא לכירא דמרוס ארמי ליה • מו
 דתמן שדי משה דכרכא בישא דא למשתי לבתר • ותו דעד כען לא הוה להו כירא
 עד דאתו למדבר מתנה דכתיב באר חפרוה צרים וגו' • ומדבר מתנה • מתמן
 ירתו כירא • כתיב הכא על פני המים וכתיב התם על פני תהום • חרות על הלחת •
 מאי חרות על הלחת הכי אוקמו' חירות ממלאך המות חירות משעבוד מלכות'

חרות

חרות וכלא הכי הוא ומאי חרות בושפנקא דעלמא דין ובושפנקא דעלמא דאתי
 דביה הוה חירות בכל מוני חירות ואלמלא לא אתברו כל מה דאתא לעלמא לבתר
 לא אתא והונו ישראל דיוקנא דמלאכין עלאין דלעלא ועל דא אכרין קרא והלמת
 מעשהאלדים וגו' לא תימא דלכתר דעלמא אשתכלל ואלכר שם מלא הונו אלא
 בשעתא דאשתכלל בשם אלדים עד לא ייעול שבת. המה מאי המה. הפך מהה הונו
 מתרין סטרין הונו מדא בעוכדא וחדא דחירות לעלא רשום לעלא לנטרא לכלא.
 ועל דא המה והמכתב מכתב אלדים הוא אשא אומא על גבי אשא חורא. מכתב
 אלדים הוא היינו דכתיב ועבד הלוי הוא. חרות כמה דאתמר דהא יוכל קרו חרות
 ועבד חירות לכל עלמא. עד כאן חכרייא. מאן ולהלאה תכדעון דהא סע'בישא לא
 שלטא עליוכו ואנא יובא סבא קאימכ' קמויכו לאתערא מלין אלין. קמויכו
 כמהן דאתער משוכתיה ואשתטמו קמיה ולא הונו וכלין למלא. לבתר שעתא כבו.
 פתח רבי חייא ואמר שימכי כחותם על לכך כחותם על זרועך וגו'. שימכי כחותם
 בשעתא דאתדבק ככ'ישראל כבעלה איהי אמרת שימכי כחותם. ארמא דמותם כיון
 דאתדבק בההוא אתר דאתדבק שני ביה כל דיוקניה אע"ג דההוא חותם אזיל הכא
 ויהכא ולא קיימא תמן והא אתעבר מניה כל דיוקניה שביק תמן ותמן קיימא אוף
 סבי קאמר' כיון דאתדבקא כך כל דיוקני ליהוי מקיק כך דאע"ג דאזיל הכא או
 הכא תשכח דיוקני מקיק כך ותדכר לי. וכחותם על זרועך כיון דכתיב שמאלנו
 תמת לראשי וימינו תחכקנו אוף הכי תהא דיוקני מקיק תמן וככן אהא כך
 מתדבקא לעלמין ולא אתגבי מיכך. כי עוה כמות אהבה. תקיפא בתקופא תקיף
 בההוא אתר דסריא ביה מותא. אהבה ההוא אתר דאקרו אהבת עולם קשה כשאל
 קבאה אוף הכי דהא אלין שמהן מההוא סטרא אינון. דשפיה רשפי אש. מאן אינון
 דשפין אלין אינון אבנין ומרגלן טבאן דאתילידו מההוא אש. שלהבת ית. מההוא
 שלהובא דכפקא מעלמא עלאה ואתאחדא בכנסת ישראל למהוי כלל חד יחודא
 דאין הא אהבה ורשפין דשלהובא דלבא אכתרך והא רעוא דדיוקנא דילן תהא
 מקוקה בלכך כמה דדיוקנא דילך מקוק בלכך. כשק לון ובריד לון ואזלו. כד מטו
 לגבי דרש וסחו ליה כל מה דאירע לון מדיו ותווה אמר זכאין אתון דזביתון לכל האי
 ומה הוותון בהדי ארוא עלאה גיבר תקיף דלא הונו כמה גיברין לגביה כלום ולא
 ידעתון לאשתמודעא ליה מיד. תוהנא איך אשתזכתון מעונשא דיליה אלא קב'ה
 בעא לשזכא לכון קרא עליוהו. וארה דיוקוס כאור גבה הולך ואור עד ככון הווס.
 בלכתך לא יצר נעדך ואם תרוץ לא תכשל. ועמד כלכ דיוקוס לעולם ירשני ארץ כצר
 מטעמי מעשה די להתפאר. עב מן רבי ויבא סבא

רעיא מהימנא

פקודא

כתר דא להסיב אכדה. ואכתריה להסיב הגזל. אמר בזנוכא
 קדישא קב'ה עתיד לאהדרא לך אכדה דאכדת בגין ערב רב
 ודא כלל דילך דבזמנא דעבדו ערב רב ות עללא נפלת כלה דילך ה"ד וישלך מידו
 את הלמת. ואתמר כך לך רד התם קא רמזו נחמותו דילך בגלותא רבושאה לך
 פו כ טו ז

בנותא כלא לך לך מארנך ונו הכא תא שמע הן כל אלף ופעל אל פנימים שלם עם
 גבר הכא קא רמוי לך ג' זמניו בגלגולא בגלותא רבועא דבנין בת ימודא כלה
 דילך דכפלה הוה כפלה לא תוסוף קום ומוד דאכת כמות דבויסה תקום עלך והאי
 אייהו השב' אכדה והאי אוריתא לאתגליא על ירך האי אייהו השב' אכדה דילך דלאו
 למנכא אתגלולא אוריתא עליודך יתיר מכל ישראל ולאסתלקת לגבך כמוא דבאר
 דאסתלקו לגבך ולא לאכהן ולא לכר כש דהא באר מכתת אדוכיה ואוריתא דא
 אתמר עלה ומשם בארה היא הבאר ונו הבאר היא מליא ולא כפקין מימיו לכר
 ואיהו באר דומא דאוריתא דכל מוין דעלמא עאלין ביה ולא כפקין מימיו לכר
 ואיהו דאי אפילו כל בני עלמא שאכין ביה מיא ואפילו כל עכני עלמא לא חסרון מניה
 אפילו כמוט השגרה בגין דבאר דא לית ליה סוף יתי' עמוק הוא מדאוריתא דאתמר
 בה ורחבה מניה וברא דיליה דשאבי מניה אייהו בלע כל חכמתין דעלמא כס
 באר עמו' וכן עתיד קב' לאהדרא לך גזל דילך דאיהו מטה דאתמר ביה
 ויגזול את החכמת מוד המצרו ועלך אתמר איש מצרו ובגלותא דילך ובגלגולא דילך
 יפרוש לך ערוי מקלט לשוכא מכמה דרדפין אכתרך דלית להון סוף והאי אייהו
פקודא חדא להפריש ערוי מקלט לחמן דקטל בנין ההוא מצרו דקטלת
 במצרוכ דתמן היה כחש הקדמוני וכל משרוייתיה דהון סחרין ליה
 וקטלת ליה בלא זמניה ולא דמלת מרדפין דיליה דכמה דרפין דרפון אכתרך כמה
 בשין כעמה אגרת גילית אוכמא וקדשא ברין הוא יהיב לך ערוי מקלט לאשתוכא
 מכהון ואיבון שערוי תשוכ' בגין דאת בנין ברא דאב' דאמא בתר דהדרת בתיוכתא
 אסתלקת בכיכה יהו' אילנא דחיי ובגינה את זכו לאת ה' בגין דאשילת ברמך
 אכתרהא בתיוכתא לאהדרא לה למרך ולסלקא לה מגלותא ולא לקבלא אכת אגרא
 וקבה שוי שמים כך ובגין דמחשבה דילך הות לעלת העל' שוי כך מחשבתיה דאיהו
 יוד' ה' ואו' ה' ועלת העלות אייהו מיוחד אלין אתון כך לאשתמודעא ליה כאלין
 אתון ובגין דא הוית גומל חסד עם שכיתא דכל פקודין דילך לקיימא אייהו מסיד
 המתחסד עם קונו יהיב לך מדת חסד' ובגין דנטרת פקודין דלא תעשה והוה לך
 לאתגברא על יכרך למקשר ליה תמות ירך ולא אשת דלת בהאי פקודא אלא לקשרא
 סמאל תמות ידא דקב' וכת זוגיה דאיהו שכמתא בישא תמות יד גבורתה לון ולכל
 ממבן ולכל משריין דלהון קב' יהיב לך מדת גבור' גמיהו כסיעתך דיתחללון וידחלון
 מינך סמאל וכת זוגיה וכל ממבן ומשריין דלהון ויהו קשורים בשלשולא תמות ירך
 ובגין דהדרת בתיוכתא באות ברית כחית ביבה יהו' לאתחברא לך כדדיק בניכך
 קב' יהיב לך אות ברית דדיק דיליה ובגין דמחשבה טובה עבדת בלא הכי כחית
 שמה מפרש דמרך עלך ומתמן כחית עלך אכת תשתדל בכל יומא בתרין שפון
 דילך כולותא לשבחא למרך באדנו שפתי תפתח בתרין שפותן דילך בכביאים
 וכתובים בכל מיני זמר ורגן כולותא קב' כחית לון בשפון דילך כס' דדרגא דילך
 עמודא דאמנעיתא וביה אשת דלת בכל ומוין דילך בקשוא קב' יהיב לך לסלקא לך
 בתורת אמת כלילא מכל מדות ואתון כשמ' מפר' כד' אתון דקדח דחורת בתיוכת
 לא

לא הוות אלא באילנא דטוב ורע עבד וכפר הוה שמך בקדמותא והנה כער כוכה
עבד כאמן ההר לא בן עבדו משה ככל בתיבאמן הוא וההוא רע שותפא דעבד
טוב גרם לך למחטוי בסלע בנין דמטה דאתמסר לך הוה דאילנא דטוב ורע
מטמאמן טוב סמאל רע וכען דחזרת כעוכתא ואתדבקת באילנא דחיי הא
נפקת מעבד ואתהדרת בן לקס ומטה דאתמסר בידך הוא עץ חיים ו דאיהו בן
יה ויעול בלמט אכפין דילך באוריתא ויתעבד מוט ויתקיים כך לא יתן לעולם מוט
לנדיק מוט אכפין מוט איתון משמע ישראל כרוך סס סית תיבין דימודא עלאה נ
עלאה תפארת סית תיבין תיבין דכרוך סס סו תכינא נדיק מוט כאמנעיתא א
ונדיק מוט לפני רשע ומאן גרם דא א אחד מחמשים דחמשין תרעין דיהבו לך חסר
חד כמה דאוקמ מארו מתביתין חמשים שערי בינה כמסרו למשה חוץ מאחד והאי
איהו א דחסר מחמשין ואשתאר לט ודא גרוס לך נדיק מוט לפני רשע מאירשע דא
סמא והאי איהו מוט מן מטה דילך דאתמ' כיה ומטה האלים בידו דמטה אחר' אית לך
הוא מטה דמטה ובנין דא דאיהו בינה חזרת לך כמה דאוקמיה במתניתין אף בינה
דחזרת כך דתיובתא תיעל בין וו ואתעביד ואו לקיים כך ולישראל וכרמיה
גדולים אקבך ובתמנוני אוכלס מתמן ואילך יתקיים כך לא יתן לעולם מוט לנדיק
כההוא זמא יתקיימו כך תרון פקודין חד הקס תקיס עמו תכינא עוב
תעזוב עמו הקס עם ועלאה ומשיח ראשון תקיס עם תכינא עמו דא בן עמרם
דסליקת לכינה דאיהו א ולמאן הקס תקיס לאת' דכפלת באלף חמשה בתר עב
מנין עזוב תעזב עמו עוב עב ו' ו' דא ע' כשמהן ויסע ויבא ויט דא ואו מן והו'
תמן עזר ולא קימה והאי איהו עזוב תעזב תמן בעתו וורה ומלקוט ואספת דנכך
ותירטך וינהרך דאיוכו ישראל לקט שכמה ופאה לעי ולגר תעזוב אותם הכא
אולינבאל פקודא תליתאה ונרין לאחזרא עייהו דהא מטטרף דנדיק עמו
עזוב תעזב נדיק עמו דא בן עמרם והאי איהו לעני ולגר תעזוב אותם בר
אנת בקדמותא עם עמי כדאתמר כך כי גר הייתי בארץ נכריה אבל אוקמיה בדרב'
דילך הקס ו תתאה תקיס עמו עם בן עמרם בדרגא עלאה דילך שמא מפרט
בשלימו בתר ק' הקס תקיס ובנין דא הקס תקיס אשתאר תם מאו קא אחזי
יעקב איש תם עמו עם בן עמרם ויקיס הקס נדיק תקיס תם

פקודא כתר דא לפדות עבד עברי ואמה העבריה ליער אמה העבריה לדון
בקינן עבד עברי הענק תעמיק לו ההר כו תקנה עבד עברי שש שנים
יעבד ומאן קנין דיליה אלא כסתרי תורה מטטרון עבד וי כלילי סית סטרון כחופא
סית איתון סית סדרי משנה ובהון אית ליה לכר כס למפלח למאריה למשו ליה קנין
כספו דכסף ויניא דאברהם חסד דרגא דיליה אוריתא מתמן אחיהובת ומאן
דאשתדל בה בנין לוכאה לעלמא דאתי אקרו קנין כספו עלמא דכוספא קנין על
סה אל עליון קוכה שמים וארץ קנה חכמה קנה בינה בתר דקנה לו באולה תהיה לו
אית דאיהו קמו ליה לעולם ואית דאיהו קמו ליה סית סנין מאן דאיהו קמו ליה
לעולם כתיב כיה ורעע ארכיו את אזנו כמרעע ועבדו לעולם לית עולם אלא עולמו

על יוכל דאינון חמשין ודא קא דתמן כה כה אנתון ערפית ונחרות כ'טערו בוכה
 בתר דמיחד כהון בר כס לקבה דאיהו עבד דליה בעול תפלין על רישיה ואון דליה
 רביעא פתיחא למשמע קא ככל לשון שאתה שומע דהיינו משמעות דמאן דפדיון
 דיליב תלויה בקא דאיהו רוא דחמשין לית פדיון על אחרא בגלגולא דערונע
 הוא למחריה הכא לא אתמר או דודו או בן דודו ינאלכו דבגלגולא דבר כס
 איהו כעבד דאתמ' ביה תפלה שס שנים ועבד ואין עבודה לא תפלה שס שני' ועבד
 צ'ראשונ' וצ' אחרונ' דשליח כבוד אפיק ליה לבר כס ידיו חובתו למאן דלא ידע לבלא
 כהו דלדיק מי עלמי' אתק' כהו על שמו' בעי דדיק גוש קרובות' קרוב י' לכל קוראי
 וטב ליה לבר כס שכן קרוב מאח רחוק דהיינו עמוד' דאמנעית דאיהו בן יד דאסתלת
 לעילא דאיהו ביכה דעולם דא עולמו של יוכל דאיהו חמשין אנתון דיחודא דבעלמא
 דין יוכל בר כס למיהו ליה פדיון כדדיק ו' שנין וכליל תלת קדמאין ותלת בתראין
 דכלתא' וזעירא אינון סית שכן ועבד אכל בעלמ' דאתי דאיהו עולמו של יוכל דתמן
 כ' אנתון דקא לית שליח כבוד אפיק ליה מחובה בגין דלית ליה פדיון עי' אח' ובגין דא
 קא רמין אס אינא חלי מילי' מי' ודאי עולמו של יוכל' מיד דשמעו מלן אלן מארי
 מתיבתאן דהון כחתי עם בוכינא קדישא פתחו ואמרו רעיא מהימנא שכינתא עלאה
 ותתאה דבתרווייהו קבה פה אל פה מליל עמד בקא דאתמר ביה רוממות' א בגרונס
 וחרב פיפיות' כולם דהא ודאי רישא דחרבא דאסר שפה דילך' ו' לישנא דחרבא
 דילך' ה' ה' תרין שפון דילך תרין פיפיו' דליה והאי שמה דמך ממלל בפומך יוד' ה' א'
 ואו' ה' איהו במתשבתך דאפיק אלן חמשין מפומך בודאי' בגין מלן אלן אליהו
 אתעבב לעילא תפוס איהו דלא כחית לגבך דהא בגין דעניותא דילך איהו פרוקא
 ד' ישראל ובגין דא בכמה עתרא הוה כחית לגבך ואיהו תפוס לעילא דלא כחית לגבך
 משום אמרו עד דייתי עכו והאי איהו דכתיב וכחבורתו כרפ' לנו' אמר לון אי הכי
 כ' עבד ליה התרה ויהא כחית לגבאי דחשיב הוא גבאי מכל ממוכא דעלמא והא אכא
 מחיל ליה ושרי ליה ומת' ליה אומאה ואתון אוף הכי שרו ליה ואן כריך התרה יתיר
 כשתל בה תרתי דיהא כחית גבאי' אל' בוכינא קדיש' שבועת' יי איהו שכינתא בת
 יחידה ולא למנכא תקינות' תלת ככי כשא למפטר ליה אלא י'ש דשבת' תלת יענפי אבהן
 בת יחידה שבועה דאשתתפת בהו דאי שבועה לא חלה אלא על דבר שיש בו ממש'
 כדר' תל אפילו על דבר שאין בו ממש והא אוקמוה במתניתין' ולא עוד אלא יתיר
 אמרו כדרים על גבי שבועת' עולין וכל הכשבי' כאלו כשבע במלך עצמו וכל הכודר
 כאלו כודר בחיי המלך' אמר לון מארי דמתעבתאן ידענא ככו דאתון ידעין אכל
 ההוא דמחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית יחדש לון דהא ודאי אמר קבלת' אין
 כל חדש תחת' הש' אכל למעלה מן השמש יש לו' ובסתרי תור' בעינא למימר שמש
 וזן יי' אלדים בעלמ' דליה ולא בעלמא דהדינוט א' צ' דזה ליצמת זה עשה האלדים
 מגו חזקא כפיק בהורא ובודאי עלמא דאתי ביכה איהי למעלה מהשמש דאיהו
 עמודא דאמנעיתא' כדרים מתין על גבי שבועה עולים ומלן על דבר שאין בו ממש
 בגין דשבועה איהו עלמא דין דלית ליה קיומא אלא על יסוד הס' ונדיק יסוד עולם

וכיה

וזוה אומאה דכתיב חו"י שכבי עד הבקר דשכינתא תתאה כותל מערבי דוורא
 דליה על סס דאיהו תל שהכל פונים בו כ"י תל ילוד כ"ו שכונתא איהי תל דליה על
 סס קונומיהו תלתלים שמורות כעורב ואוקמוה על כל קוץ וקוץ תלי תלים של הלכות
 קוץ ה' מן אחד תל שהכל פונים בו והאי הוא אחיד בין אח"כ ובין ד' הה"ד כי כל בשמים
 ובארץ ות' דאחיד בשמיא ובארעא ועלה אוקמוה מ"מ על מה העולם עומד על עמוד
 אחד ששמו כד"ק שבאחר וכד"ק יסוד עולם וכדל"א איהו ברית דשבעה דעליה קיימין
 אח"ד ד' דאיכון שמיא וארעא דכתיב אה לא בריתיו ימים ולילה חקות שמים וארץ לא
 שמת' אח"ד שמים הה"ד ואתה תשמע השמים ד' הארץ והארץ הדוס רגלי' ובגין
 דברית אחיד בין שמיא וארעא וזיה שבעה הה"ד חו"י שכבי עד הבקר מ"אן דאומי
 לשקרא כאילו הרם כביינא דשמיא וארעא וזהדר עלמא לתהו ובהו דאיבר כש יעדי
 קונא ד' מן אחד וישתאר אחר סה"ל באתריה שקר וכאלו ההוא בר כש בני שמיא
 וארעא על שקר וקושטא קאי שקרא לא קאי הרם כביינא וכפלו שמיא וארעא והאי
 איהו כאילו השליך משמים ארץ תפארת' דמ"אן יהיב ארץ בשמים דקאמר השליך
 משמים ארץ אלא ודאי דא שכונתא ותפארת עמה ללא אהפרש מוכה בכפילו דליה
 לקיים בה אכ"י י' הוא שמי וכדודי לאמר לא אתן ומכלן דאמ' כפל עליה דכתי' ותשליך
 אמת ארצה ומ"אן דאומי קושטא הוא מקוי אמת מארץ תנחם דאיהו עמוד דאמצעות
 דביה איהו קיימא כביינא הה"ד ברא אלדיה את ולכתר את השמים ואת הארץ ובגין
 דשבעה איהו כביינא דעלמא דא לית ליה קיימא בלא יסוד דבר שיש בו ממש
 כדר דאיהו עלמא דאתי על גבי שבעה סליקת ואיהי חלה על דבר שאין בו ממש ללא
 בריכה יסוד לקיימא עליה דאיהו ברית דביה תשמיש המטה ובגין דא ביום הכפירים
 עלמא דאתי דביה תקימו כל נדרי אסור בתשמיש המטה תמן אות ברית איהו תנא
 על סת' נדיק כמה דאוקמוה העולם הכא אין בו לא אכילה ולא שתיה ולא תשמיש
 המטה אלא נדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם ובגין דלית שמוש בעלמא דאתי
 בתנא אוקמוה מכל מקום כל המשתמש בתנא חלף דתנא לתנא עלמא איהו
 לתנא כקודה שמושא דאתון אבל בעלמא דאתי לית שמושא באתון ובגין דא
 כפר תורה לית כקודה באתווי אלא תנא ובגין דא מ"אן דמשתמש בכפר תורה חלף
 זהכי מ"אן דמשתמש במי שטובה הלכות עליה אוקמוה רבנן דאשתמש בתנא חלף
 אתו כלהו מארי מתבתאן ואשתטחו קמיה ואמרו ודאי קב"ה מליל בפומך וליה
 אכן סגדין ואכן אשתמודעין במלין אין דלית ילוד אשה אחר' בר מיכך יכול למלא לון
 ודאי מלין אלון קא סבדין כך דאכתהו דאתמר ביה פה לא אדבר בו לית לעכבא
 לאליהו גבך אלא לפייסא ליה לקב"ה לכמתא ליה לגבך מלייט עתרא מלייט סבלות
 לגבך רעיא מהימנא עבד כאמן לגבך עבד עברי הענק תענוק לו הענק ליה
 תינניק לכנוי במלין בניזון אלון מגרנד גריה של תורה דילך מייכרך גרן וייקב קרא
 מומלל כמה דאוקמוה מכל מקום בפסולת גרן וייקב הכתוב מדבר יקב ימוד'
 קדושה ברכה דקב"ה ודא שכינתא דאיהו ברכה דקב"ה מומינא ואיהו קדושה
 ששאליה ואיהו יחודה באמצעותא וקב"ה הכי סלקן ליה אתווי דליה יבך רגווא

דא הקב"ה יבך ומאן דאיהו בקי בהלכה דיליה דאיהו שכינתא קב"ה עמיה דבניויה
 לא יזו מניה לעולם דאית הלכה דאיהו נערה דיליה מכטרא דנער ובנייה אתמר
 הלכה כפלים אבל הלכה דילך רעיא מהימנא איהו דאתמר בה הלכה למשה מסיני
 מפי הגבורה יהיב לך קב"ה ברתא דיליה ובגין דא על הלכות אחרין אתמר ברות
 בנות עשו חיל ואת עלית על כלתה על הלכה דילך אתמר דאת גברת על כלתה
 בגבור"י עמך גבור החיל אתקן כך ואשלי בניינא דמלכ דאיהו בני בכייה על פומך
פתח רעיא מהימנא ואמר המלאך הגאל אותי מכל רע דאיהו שכינתא דאתמר
 בה ופסע מלאך האלדים יברך לכו בעלמא דאתי וידנו לרב בקרב הארץ
 בעלמא דין למהו שלטונתכון בתרין עלמין דאתון חיון דמאן דאיהו מעלמא דא מי
 אתקרי כמה דכתיב עץ חיים הוא לחמיוקים בה חיים תמן חיים הכא ימה דלאו הכי
 מאן דאיהו מלובש באלין קליפין דעור ובשר ועצמות ונידום דגופא שפלא דרומא
 הוא מיתה תמן הוא מיתה לא חמי ולא שמה ולא ממלל ולית ליה תנועה בכל אברין
 דיליה הכי רומא לא חזא דלעיל מניה דאתמר באורייתא עלייהו דע מה למעלה ממך
 עין רואה ואזן שומעת וכל מעשיך בספר נכתבים וכמה מלאכין אזולין עמיה דאתמר
 בהון כי מלאכיו יבנה לך ולית ליה רשו בהאי גופא לאסתכלא בהון ולמשמע בקליהון
 דאינון אשא דחיון ממללן ומקדשן ומיחדן ומברכין לקב"ה עם ישראל כמא"י ל"ש דאיהו
 גלגליהו ל"ש קב"ה דאיהו לעילא מן שכינתיה דביה מקבל כלותין דישראל ובגין מוכין
 הוון מתלבשין בשין קליפין דגוונא דאדם מוכי אבהתהון בידיהון והאי איהו דאוקמוה
 מארי מתנותין כסאומיון מפעה אבותיהם בידיהם ובגין אלין קליפין דמוכין אמר
 קרא כי אם עונותיכם היו מבדלים בינכם לבין אלדיכם ובגין אלין קליפין קב"ה
 מתבטחין בכמה גדפין דאתמר בהון ובשמים וככה רגליו וגו' לעתיד לבא ולא יכפף
 עוד מוריק והיו ענין ראות את מוריק ואתון בהאי עלמא דלית לכוון קליפין ועורין
 אית לכוון רשו לאסתכלא בכי עלמא וכי עלמא לית לכוון רשו לאסתכלא בכי ובגין
 דא עלייכו אתמר דאתון חיון ועלמא דלכוון עלום החיים אבל עלמא שפלא דא עלום
 המתים דאלקות מבלעדיו כללית

אמר רבו שמעון בונינא קדישא עם כל דא דאזנת לא אסתכלת בכי עלמא
 דאתי בעייניך ולא במלאכיו כל שכן בקב"ה ובשכינתיה אבל בעין
 השכל דלכך אתחוו דכלא בכי עלמא דאתי ובמלאכין ובקב"ה ושכינתיה דסרוין
 לך ובגין דא אמר שלמה דכתיב ביה ויחכם מכל האדם ולכי ראה הרבה חכמה
 ודעת אבל בכבואה לית ליה רשו לאסתכלא ביה כבוא בעין השכל אלא בעיינין
 דאיהו מראה וקוון דעיינין ה"ד במראה אליו אתודע ועוד בחזון לילה מראה
 בימא חזון בליליא וכלא בעיינין ולא בעין השכל דלכא ועיינין אינון תרי סרסורי
 דלכא ומשמטין דיליה ואיהו מלכא ביכיהו ובגין דא חכם עדיף מוכיא והכי הוא
 תרין אודנין תרין שמשי דלכא וכב"ד אוקמוה רבין הלכ רואה והלכ שומע ולא עוד
 אלא דאתמר בלב הלכ מוכי הלכ יודע ובלב כל חכם לב כתתו חכמה הרי חכמה
 גתנוכה ודעת כלכא דבהן אתעבידו שמיא וארעא ומהומין ובהון אתעביד משכנא

ה' ד ואמלא אותו רוח אלהים בחכמה בתבונה וכדעת מה דלית כליהאי בעיובין
ורעיא מהימנא מאן דכליהאי בלבדי יתיר חוי מן נביא כל שכן מחשבת דילך דלית
לה כוף ובה תמנבל בההוא דלית ביה כוף מה דלא הוה לך רשו בקדמית לאכתכלא
בעייניך ה' וראית את אחורוי וכני לא יראו אלון טפשי דלכא אינון מתין וסומין
באין קליפין אבל לגבך לאו אינון חשיבין כלום ולא מפביקין ביך ובין קב' ושכינתיה
דכל כפי עלמא דחתי ומלאכין ייעולו לגבך באינון חלונין דעיינון ואודני' דנוקבי
מוטמא ופומא כמלכא דיעול למדריהדרים למללא עם בריה ובגין דא מלנין ישראל
ביה בכלתא חופש כל מדרי בטון ובזמן כליות ולב ואין כל דבר נעלם ממך והיינו
דאמר שלמה מטגיה מן החלונות וגו' ואלין אינון חלוניות דעיינון ואודנין ונוקבי
חוטמא ופומא ואלין טבעה נוקבין נשמתיה סליקת בטבעה מינו בוסמין והכי כלות
סליקת באלין בוסמין דאינון נרד וכרכס קנה וקמון עם כל עני לבונה מר ואהלות
עם כל ראשי בטמים בההוא זמא דללתא הכי סליקת מקטרת מר ולבונה וגו'
הקב' שאיל עלה מי זאת עולה מן המדבר מקטרת מר ולבונה וגו' מי זאת ודאי
מכטרא דמי איהו דאוי בינה כלילא מטבעה מינו בוסמין ודא ק'ש כלילא מחמשין
תרעין דאינון ל' כלילא מטבעה ברכאן בשחר שתם לפניה ואמת לאמריה
וכערב שתים לפניה ושתים לאמריה ואינון הגדולה והגזורה והתפארת והנכח
וההוד עד לך וי' הממלכה דאוי מלכות כלילא מתלת בוסמין מקטרת מר דא
כתר ולבונה דא הכמה מכל אבקת רוכל דא בינה קוס אשלים פקודא דמרך
לא תהיה אמרי רבים לרעות וגו' אמרי רבים להטות אמרו רבים להטות
לית רבים פמות מו' ואי לית ביה דין בג' לית להטות בתר דיניה בית דין שכינתא בג'
תלת חיון דמרכבתא דיליה ואיהי דין תורה דין אמת עמודא דאמצעיתא וכל דין דלא
דין אמת לאמתו דא איהו כאלו אשליט במאל בעלמא ותשלך אמת ארצה ואפיל
שכינתא עמיה ויקים גיהנום בת זוגיה דמאל עם כמאל באתר דדין אמת ויקים
שפת שקר דין אמת עמודא דאמצעיתא שפת שקר גיהנום כמאל וכד' כד דין דין
דין גיהנום פתומה לפינו משמלו בת זוגיה דמאל ומרע על צוארו מלאך המות כמאל
מאחורוי ועל צואריה וכן ערן פתוח לימוניה ועץ החיים פתוח לקמיה על רישיה אי
דין דינא דשקרא שליט עליה מלאך המות ושמיט ליה ולבתר אוקיליה ואי דין דין
אמת קב' ייעול ליה לגן ערן ואטעים ליה אילנא דחיי דכתיב עליה ולקח גם מעץ
החיים ואלו נעולם ואתברי באוריתא דאתמר בה עץ חיים היא לחמויקים בה
עץ החיים תפארת חיים דיליה חכמה ובינה חיי המלך ודאי ולעולם דינא דמלכותא
דינא ודינא בלב ואתמר ביה הלכ רואה וכגון דא אין לו לדין אלא מה שעינו
רואות והכא לית דין אלא קב' ה' שעינו רואות כי י' עינון משוטטות עינון על
כל דרכי אש ובהן מטגיה מן החלונות רוא נוקבין דבר נש בתרין עיינין ותרין
אודנין ותרין נוקבין דמוטמא ופומא הא ד' דאמא עלאה והכי בעוכדוי אסתכל
בטבע מכטרא דשכינתא תמאה בג' דין וצואר תלת ווין וברית תרין הא חמש
תרין רגלין טבע יה ויל' הא בטבע אמתון דיליה אסתכל בטבע נוקבין דרישא

נקבים

מקצים על אם נקבה דנקביה פתומות לקבל ויה' ואו' הא' כשבע אטון דיליה אסתכל
 בשבעה תקונין אטון דלתתא דאינון תקונא גופא דבהון עשיית המכות אטון
 כגופו דמיא ועל אם פקודין אתקריאו אברים ועל אם שכינתא גופא דסטרא
 אחרא לבושא דאינון עור וכשר הה' עור וכשר תלבישי וכעצמות וידיקהתכככי
 באתר דלית שכינתא הוא גופא לא אתקרי אלא לבושא דאדם דאיהו תורה זאת
 התורה אדם כי ימות באהל כתפארת אדם לשבת בית ובאתר דתמן מנהו אתקרי
 גופא דאדם כגון גופי הלכותופסקוי דינין קב' שופט' עמודא דאמ' צינתא מסטרא
 דכיפה דאיהוילוד' דיון מסטרא דמלכות' שופט' מסטרא דדיק' שופט' הוא שליט
 ומסטרא דיוסף הדדיק מתמן ויוסף הוא השליט וכל כפירן אינון שופטים מסטרא
 דאמא עלאה דתפארת שופט ואינון שופטים מסטרא דמלכות מתמן שופט ומושל'
 ובפקודא בתי דא מני שופטים וכו' תמצאנו בעשרת שופטים

מדבר

סקר תרחק וכקיינדיק אל תהרוב וגו' פקודא להשוות הכעלי דינין
 ולהתרחק מדבר סקר ללא יימרון משוא פני' יש דבר' דקב' אתמ'
 ביה אשר לא ושא פנים ולא יקח שחד' כשופי תיבות אחד' הכי דיון כריך למהו
 כגונא דאחד דאיהו ידוד אחד ללא יקח שחד דהא איהו בדיוקניה וכדינא להשוות
 תרווייהו ולא יטה דינא ללא יתיר מן דא אלא בתקלא חד עד דיקבלון דינא' ולבתי
 כל חד אתדן כפום עובדיו' ואוקמוה מארו מתכיתין דדיק יצר הטוב שוכטו' רשע
 יצר הרע שופטו' כינוניה ויה שופטו' מאן דאיהו מילכא דמי' לית ליה דינא כלל
 לית ליה יצר הרע ודא דדיק במור דא דדיק וטוב לו ולית טוב לא תורה הה' כי לקח
 טוב נתתי לכם תורתו' א' תיזובו' וכדיק ורע לו מסטרא דעץ הדעת טוב ורע' ואמאי
 אתקרי דדיק בתי דרע לו דאיהו יצר הרע' אלא בגין דטוב שליט עליה אתקרי דדיק
 ורע לו' ההוא רע איהו תמות רשותיה כעבד תמו' רביה' וא' צ' דרש' איהו מכתיר
 את הדדיק ויכול דדיק במור לאעבשא ליה בס ענוש לדדיק לא טוב' בגין ההוא טוב
 דאיהו תמו' רגלו דרש' לית לא' צ' ליה דאולי יחזור בתשוב' ויתגבר על יצריה ויהא
 עפר תמו' רגלו דמסטר' דרש' וטוב לו שכיבת' ותגל מרגלותיו ותשכ' האי איהו ושפא
 כי תרש גבירת' שפא' יצר הרע נוקב' יצר הרע דכר בגיב' את' וכדוי לאח' לא אתן
 והור הקרב וומת ומסטר' דדיק ורע לו שכיבת' איהו יצר' על רישא דכר כס ושפחה
 יצר הרע אתכפוי' תמות גבירת' ומסטר' דדיק במור לית זר ולית יצר הרע' וממט'
 דרש' בגימור לית ליה חולקא בשכינתא דלית חולקא לכר כס בשכינתא אלא מסטרא
 דטוב' ולית כל שכינתא שקילין דהא שכינתא אילכא דטוב ורע' איהו כרסוי' אבל
 שכינתא דאילכא דמי' עליה אתמר לא יגורך רע' אבל בגין דאתמר בה ומלכות
 בכל משלה מאן דפגים אתר דמלכא אתמשיב כאלו עבד במטרומיתא קלכא דקלכא
 דמטרומיתא איהו מאן דמולול אתיהא וקלכא דמטרומיתא דמלכא איהו כל שכן
 מאן לאעבר לה מאתיהא ושוי שפחה באתיהא דכל אתר דאיהו פגים מטרומיתא
 לא זריח תמן אלא שפחה דאיהו פגימא שריא באתר פגים ופגיומו דכר כס דמוכו
 פגים בכל אברין דליה צד' דלא אשכחת מטרומיתא אתר לשריא תמן ולי תתקונא

עד דיוחור לה כל אכרין דילנא. אמר בוטוכא קדישא רעיא מהימנא בגין דא אמת מתמן בהבורא דא דרמח פקודין לאמלכא לקבא על כל אכרי דשכינת' ככל פקודא ופקודא ולית אמת מינש ליקרך. זכאה חולקך דכנונא דאמת מליך לקבא בכל אכרי דשכינתא דכל ישראל מארי מארות אינון אכרוס דשכינתא הכי עביד קבא לשרא שמה עלך וימלכוכך על כל עלאון ותתאין. **קום** רעיא מהימנא לסדרא דינון בהלכות כויקין בסדרא דשמא דא דויד דאיהורכב אלדים רבותס אלפי טנאן דאינון שור כשר אריה אדם דהא מסטרא דימינא דתמן ד' מיוון הכי איהו סדורא דלהון אדם אריה כשר שור וכפוס שכוין דהויון הכי איהו תנועה וסדורא דמיון דסטרא אחרא דאינון כויקין דשמאלא הכי סדוריהו טנאן ובגין דא התמלה דלהון קשיר בד' אבות כויקין השור והבור והמבעה וההכער וסיומא דלהון אדם מועד.

קום אתעבר כוינין. **פתח** רעיא מהימנא ואמר יי' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. אל'ני בהפוך אתעון לינא ובגין דא אמרו מארי מתנינתין לינא דמלכותא דינא כל דימן בהאי שמא אתדכו בה' כב' בד' שכינתא לקבל תלת אבהן דיין אמת והוא דיין לדון מסטרא דאל'ני דתמן איהו דיין אמת ומסטרא דשס אלדים שופט ה'ד כיואלדים שופטיומה דינון אינון. חד לדון בכוקי שור. תניינא לדון בכוקי בור תליתאה לדון בכוקי אש. רביעאה לדון בכוקי אדם. ואבתרייהו לדון בדיני ארבע שומרי שומר חנם. ושומר שכר. והשולש. ונושא שכר. לקבליהו דינון ארבעה. דין חלוקת השותפים. דין חלוקת קרקעות. דינון עבדים ושפחות. דינון תובע ונתבע. בכמה מיני תביעו' דחוב ממון וגול ואכדאהו שמויק לחכרו והורגו באחד מארבע מיתות בית דין. אדון איהו קבא באדני לדון בכל מיני דינון לשפחה בישא כו תירש גבורתה. ומינה כל כויקין אשתכחו דאינון מלאכי חבלה דמנייהו בשמתהון של רשעים כמה דאוקמוה מארי מתנא' כשמות הרשעים הן הן המזיקים בעולם אל אחר מויקין גולן רשע. וכת ווגיה סס המות כזק שבת ורפוי לשכינתא וכנהא שבת דבטולא דאוריתא דבטולת לככהא. ורפוי דגרמת לון דמתרפין מדברי תורה בכמה כויקין דמלאכי חבלה מארי משחית אף וממה' ובשת דהו מבוין לשכינת' בע' שקרא דלהון והו אמרין איה אלדיך וכמה גולות מן שפחה בישא דאתמר בה גולת העני בכתובס כמה ברכאן גולת לשכינתא שפחה בישא בכובד המס וככובד כמה דינון משונו' על ככהא וכמה קרבנין דבי מקדשא דבטולת למטרוניתא ובשת דמטרונית' דאשתאר' ערומה מד' בגדי זהב כהרין מד' טורי אבן יב' אבנין מרגל'. מעול בכמה זגין ורמוכים וארבע בגדי לבן דבהון הות מטרוניתא מתקשט' קדם מלכא ה'ד וראיתיה לזכר ברית עולם. וגולת לה לגברתה כמה מאכלין דקרובין. שור מועד בעלה עש' לכי מלכא רבוכיה בארבע אבות כויקין דיליה דאינון ופני שור מהשמא לארבעתן דאינון עון ומשחית אף וממה דכלהו מועדין לקלקל בגופא דיליה הרביץ על הכלים מוכח מכורה שלחן ושאר מאכין רבץ עלייהו ושכרתן. וכשן דיליה אכיל כל קרבנין ממאכלים דפתורא ושאר כל ברנליו רפסא ומדק' כלא ושאר כל דאינון אמרין ופרדין ושאר מנחות ברנליו רפסא. וכקרן דיליה קטל כהני ולויא'. הרס כלא חלל ממלכה

ממלכה ושרים' הצור נוקבא כושא שכתו בית דיליש' דליהי בית הסהר תפוסת
 למטרוכיתא וככהא שפחה כושא בגלותא דילה' ושוויין לון כמה שלשלאין ואסורין
 לככהא ידויהו מהדקן לאמורא היא ישכה בגויסלא מאה מכוח ולא עוד אלא כ'
 מכלדיה היוליה כיראו ערותה גם היא כאכמה ותשב אחר ו'לא עוד לא ווסה דליהי
 מכעה דהיונו אש ונת אש בניון' לבתר קס' אדם רביעי לאכות כויקין דאתמר
 ביה אדם מופד לעולם בין ער בין ישן ושלח את בעירו ואכל ושני וגדע כרמים
 ופרדסים דירושלם ושני כלא' רבון עלמא אנת קשט וואוריתך קשט יהבת לן מנות
 תפלין' לדיקויס גמורים איהו אגרא כפוס עובדיהו פאר על רושיהו ומשמטין
 לאכיהו ומהונו כנוכא דגופא וכל אכרים דיליה משמשין לרישא' הכי אנתא
 משמשא לבעלה' ואית מלאכין דאיכונ משמשין לגופא ומלאכין דמשמשין לכשמתא'
 וכנוכא דאית אפרשותא בין גופא לכשמתא הכי אית אפרשותא בין מלאכין דגופא
 למלאכין דכשמתא' ואית כשמתא לכשמתא ומלאכין למלאכין כוגבה מעל גבה שמר
 וגבהים עליהם ואלין דאיכונ כשמתא לכשמתא כלהו חד' ואיצ' דאית מתלא איכונ
 כגופא אבל כשמתא אלין לאלין' בנין דמקכלין אלין מאלין' הכי כשמתא אצ' דליהי
 לקבל שאר נהורין כשמתא' אבל גופא לקבל קבה משיכא כגופא' אבל כלא חד הכא
 גופא וכשמתא כלא חד' מה דלאו הכי בכר כש דגופיה וכשמתיה כפרודא' דא חמר
 ודא שכל' דא חוו דא מותא' אבל קבה ושכיפתיה חיים הדר עץ חיים היא לחמוקין'
 בה וכל איכונ דרשימין כשימין דקבה ושכיפתיה איכונ רשימין כוימין דגול באות
 דתפלן וכאות דמילה' ורשימין כזכור ושמור בשבת' ורשימין כערה שככתב
 דאתיהיבת מוימכא ובערה שבע' דאתיהיבת בשמאלא' וקבה זכור מוימכא ושמור
 משמאלא ושכינתא זכירה מוימכא ושמירה משמאלא איכונ תפלן דרישא דבר כש
 ותפלן דוד והכי שכינתא תורת' ו' תמימה ומנוה דיליה והאי מסטרא דעמודא
 דאמצעות' דאיהו כליל דיכא ורשמי זכור ושמור אתקריאת ההיא זכירה שמירה ככל
 פקודין איהי שקיל לגביה במדרגה' אבל מסטרא דחסד קבה זכור ושכינתא שמור
 כמה דאוקמוה מארי מתנתין זכור לזכר ושמור לכלה בנין דמימכא וכשמאלא
 עכפין מתפרדין כנוכא דכפשי ריאה דאיכונ פרודות מלמעלה' ולקבל פתוחו דלת
 לתתא תרווייהו ביחודא חדא כנון סתומות דלת דלית תמן פרודא' ובנין דא באתר
 דיחודא דאיהו גופא דומה לשדרה דלולב אש כפרטו או כפרדו עליו פסול' בכמה
 רשימין רשים קבה לישאל לאשתמודעא לגבי מלאכין אלין דוימכא דתליין מקבה
 או אלין דשמאלא דתליין משכינתא או אלין דתליין מקבה ושכינתא ביחודא חדא
 ודאי אלין דאית בהון תורה רשימין כחסד ואלין דאית בהון מנוה רשימין בגבורה
 ואלין מארו דתפלן ואות שבת ואות כרית רשימין כדיק' וכערוך צמי הארץ איכונ
 רשימיכא עברו דערלה ופריצ' עופין כופק וכקרקבן כקלף באצברו דופק וקלופ
 דקרקבן רשימין עופין למוכל' וכערוך כתיסימין מעלת גרה ומפרסת פריכה' כלנה
 רשימיכתי סימין כנוכא דערלה ופריצה דמתעברין מצוא קדושא' אבל תא חו
 כלהון רשימין מנהון כמלאכין ומנהון ככרסין בארבע חינו דכרסין מנהון כככובא
 וכמולי

וכמוזי ומנהון רשימין במדווא דקב"ה אשתמודעין ואיוון דעסקין בתורה ומנות
 לשמא דקב"ה ושכונתא שלא על מנת לקבל כרם אלא כברא דאיוסו ממויוב בוקרא
 דאבויה ואמיה אתקשר ודאיו ואתרשים בעמודא דאמנעיתא ושכינתיה כאילו ביה
 הוה מד אומאן דאית ביה תורה בלא מצוה ומצוה בלא תורה ככ כאלו הוה
 בפרודא אבל בדא ודא כאילנא דענפוי מתפרדין ליומ"כ ולשמאל ואילנא ימודא
 דתרוויהו באמנעיתא רשועיא איכון רשימין בלא סימון דטהרה ואיכון דלית להון
 תפלין על רישא ודרע' ואיכון דלא רשימין בתור ובמנו ושין דלא כטרי זכור ושמור
 ולא רשימין בתבלת ולכן דנצית ואלין דלא רשימין בלא סימנין שקץ הם לכס לאו
 איכון ישראל אינון עמי הארץ מה אלין שקץ ושרץ כמה דאוקמו מארי מתכתינ עמי
 הארץ הם שרץ וכנותיהם שקץ ועל כנותיהם אתמר ארור שוכב עם כל בהמה
 ומיתתהון מיתה באתגלווא ולית מיתה אלא ענוותא ומיתה דענוותא דלהון לא יסא
 באתכסויא בעופין דמין למארי פקודין לא באתגלווא לעיני עמא דעמי משוכב במת
 ואית ענוותא באתכסויא מכי בשא ואית ענוותא לעיני כלא כוריקו דגם דכהמה
 וזרוקתה לעיני כלא דשפכין דמא הכי עכוין שפכין דמוו באכפו לעיני בני נשא
 ואתהדרן ירוקין כמתין ואיה דרין בתיוכתא ולא פתחין פומהון להטיח דבר' בלפי
 מעלה ומיתה דלהון בסתימו כבעירא דאיהי מיתא ולית לה קול ודכו וודוים הכי
 איהו און לי פה להשיב ולא מנח להריכראש ויתודה ומיחד לקב"ה בכל יומא למהו
 מיתתיה באחד כנונא דשיטת בהמה בתריסר דיוקת דסכין ובסכין דאיהו אחד
 ומכרך ומקדש לקב"ה בכל יומא בכרכו ובקדושה ובכל אכילה ושתייה דיליה כנונא
 דמכרך כהנא ברוך הא ברבה אשר קדשנו הא קדושה כד רמא מכרך
 לקב"ה בכל יומא בברוך ומקדש ליה בקדושה דלילה ומיחד ליה בימודא דאיהו
 שכינתיה קב"ה נחית על ההוא רוחא בכמה משריין אליהו ודאיו בר נש דמכרך
 ומקדש ומיחד למטרוכיתא כמה משריין דמטרוכיתא סלקין עמיה ומשריין דמלכא
 כמתין לגביה וכלהו לנטרא ליה ולאודעא ליה לההוא רוחא כמה עתידות בתלמין
 דכנאיה וכמה סתרים כנונא דיעקב דאתמר ביה והכח מלאכי אלדים עליה
 וירדים כו ועל משריין דמלכא ומטרוכיתא אתמר ויקרא את שם המקום ההוא
 מחניה אבל מלכא ומטרוכיתא לא כמתין תמן אמר אליהו רעיא מהימנא הכי
 הוא ודאיו אבל בנין דככל פקודא ופקוד' הוה אשתדלות דילך לימודא קב"ה ושכינתיה
 בכל משריין דעולא ותתא הכי קב"ה וכל משריותיה עולא ותתא מתמודין ברומא
 דילך בכל פקודא ופקוד' כברא דמלכא דאבא ואומ' רחמין ליה ונשקין ליה ובמכיו
 דיליה לא הימנן ליה במשריין דלהון אלא איכון גופייהו כטריין ליה בגין דההוא רוח'
 דילך מסטרא דעמודא דאמנעיתא איהו דאיהו ו' כליל אבא ואומא דאיהו ו' כפש
 דילך בת יחידא מסט' דאת' שכינתא תתאה לא זית מוכך וכנונא דאבא ואומא
 כטריין כרא הכי כטריין ברתא במשריין עלאין דאיכון מחכים ובמחשבה עלאה
 סלקין לרומא דילך כמה דאוקמוה ישראל עלה במחשבה יוד' הא ולא' הא' ואומתי
 רומא דילך סליקת במחשבה כד איהו שלימא ואתמר בה כל הנשמה תהלל יי'

וכנפשא

וכתפסא דאיהו ה' רוח ונ' אתמר ביה כה אמר יי' מארבע דוחות באי הרוח ואינון
 רוח יי' רוח חכמה וכינה רוח ענה וגבורה וגו' סלום בארבע אתוון סליק במשכה
 ועלת העלות מעטר ליה בכתר ככל האוי יקר רומא דילך סליק וכמית בכל ליליא וכל
 מילין דאתגליון על כתר ואתם הדבקים ביי ולא אומין עשו' וכגין דא זכאלא דים
 ימאס אלדים אחרים בלתי לוי' לבדו זכאה עמא קדושא דאתקריאו ענא דקסה
 למקרב גרמויהו קרבכו קמיה כמה דאתמר כי עליך הורגנו כל היום כמשכנו כנאן
 טכחה וקרבין גרמויהו בתעניתא דמעט חלבא דמא דתעניתא איהו חסיד ותייר
 מקרבא דבערין דהוה מתמעט דמא וחלבא וכל אינון אמורין ופרדין דמתאליון
 כל ליליא זכאין אינון דקרבין רומין דלהון קרבכו קדם וי' בכל ליליא וליליא דרומא
 דלהון היא העולה לגביה אי סליק לה בתורה ומנה' בתורה דאיהו עשר אמורין
 דאתייהבו ממת יי' בעשר דברן מתין ה' כשית מומשי תורה כספר בראשית
 חמשה אינון דאתקריאו חמשה מומשי תורה שתיתא ספר בראשית אקרו ובמשכ'
 דאיהו ונ' ה' ו' ה' דאתמר ביה עלה במשכה ולאן אתר לגבי כתר דתמן עלת
 העלות מופלא ומכוסה זכאה מאן דסליק ליה במנה דאיהו מצות תפלין דבהון
 ארבע פרשיות דהון וד' קדש לוי' ה' והיה כו וביאך ו' שמע ישראל ה' והיה
 אס שמוע במשכה לקשרא לה כיד דשכונתא והיה כלילא מעשה דאיהו ה' ודבור
 דאיהו בונה כלילא ו' ספיראן ובמשכ' דאיהו ונ' ה' ו' ה' ו' ה' ו' ה' ו' ה' ו' ה' ו' ה'
 יד ואתרמוזו בארבע פרשיות ותרון רנוע דרושא שכע ותרון שנין תשע וקשר רנוע
 עשר פרשיות דיד ונ' שדי שכונתא וד' בניכיה אתמר בידך אפיקוד רומי וגו' רוח
 אתפקד לידוד וקסה כח' לגביה לקבלא ליה ולגבי' שכונת' ונטרו ליה קסה ושכונתיה
 ומאן ברום דא דכל מנה ומנה סליק שכונת' לגבי קסה ועתיכון ריעוך וי' כווס דרה
 ובמאי כוונת' אלף ודאוי ישראל אית בהון מארו תורה מלכים מסטרא דאילת השמר
 דאיהו שכונתא ותרון דרגין דאינון בקר ושאר ועליהו אתמר כעומות בימויך כנח
 בקר דאברהם דאיהו חסד דא סליק יתייר ביומא דפורק' אבל שמר אקדים ליומא
 דפורקא ומאי איהו כנח דשכונתא מסטריה אתקריאת אילת השמר וכגין דא
 לנ' כנח תמן כנח תמן לנ' דאינון עותלין דנוחת אילת השמר על כנחא דאתתקף
 עליהו קדרותא בגלותא שמרו השמר בשבעין כתרין כההוא זמנא יתקווס בישראל
 כמו הרה תקריב ללדת תחיל תועק בחבליה כן הויכו מפניך וי' ועל כן קקוס לך וי'
 אלדונו וכהון אילת אעילת רישהא בן ברכהא רישהא איהו דניק וסוד עולם כרכהא
 אינון כנח והוד ואומילה ביה למפרק לכנחא דאיהו אריה בקר ומיכ' דאברה'
 משיח בן דוד דנפיק מיהודה דאתמר ביה גור אריה יהודה וכגין דא חו' שככי עד
 הבקר וכה מולך ליומן משה זרוע תפארתי בוקע מים וגו' בנין דתפארתי דרגא
 דמשה נופא ומסד דרועא דיליה ומשה אתקשר בעב' דאיהו מסד דרגא דאברהם
 דהני סליק כחושבן חיי' ונ' מן וישע ויבא ויט לתלת ענפי אבהן דאתקשר בש' של משה
 דאתמר ופני אריה מהימן לארבעתן ופני כשר לארבעתן מה מן משה ודמות
 פניהם פני אדם דרועא שמאלא אתמר ביה שמאל דותה וומין מקרבת אף על גב
 דאקדים

ענין
 ואלה שמות
 דאברהם
 ואלה שמות
 דאברהם
 ואלה שמות
 דאברהם
 ואלה שמות
 דאברהם

דאקדים בתשרי ואלוקמוה ביום מארי מתנתין בתשרי עתידין להגאל תהא דומה
 בנין דלא זמות משום בן אפרים דומה מכל דאיהו שמאל דיקרב ימין פסח
 דרועא ימינא לקיום בה כומו דאתך מארץ מצרים אראנו כפלאות והאזי איהו בניסן
 כנאלו ונטיבין עתידין להגאל לקיוב בהון ובחסד עולם רחמתיך אמר גאלך יי
 ולבתך נטלי כלהו מדבורה דמכיה משום בן אפרים לנטלא כוקמא משכאוי דהכי
 בעי לנקאה עבורא דאינון ישראל כימוכא ולבתך לאוקדא קש בשמאלא ה"ה וסיה
 בית ועקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ולקנו בהם ואכלום וכניטו דעבורא
 דא עמודא דאמצעותא ויאסף אל עמוולאן אתר לביתא דא שכינתא אבל כדרגא
 דמשיח בן יוסף איהו דקא רמזי עתה ולמכו הקהל את כל סביבתינו כלמך השור
 את ירק השדה דעליהו אתמר בפרח רשעים כמו עשב וגו' מפסח ועד תשרי והא
 פורקנא דאיהו עד ומתמן ואלך יהא השמד' דלהון פורקנא עד ועד' כד מטו לתשרי
 דאיהו שור ביה כלמך השור וסמיכו דישאל דלהון ביומא דאיהו ארוה' אבל
 קיומה דלהון ככופא ודאי איהו כל הכורע כורע כדדוך נדיק דאתמר ביה יוסף
 הצדיק והנה תסכיבה אלמתיכס ותשתחווין לאלמתי והאזי איהו חיי' וישכבי עד
 הבקר וכל הזוקף וזוקף בשם דרגא דמשה רבינו לעילא ומשה לתתא ביה יקומון כל
 ישראל באכרין דגופא דביה כלהו זקפין בעמודה ובהאזי איהו כלהו זוקף בשם
 צדק דעליה אתמר ואדעך בשם' יהון משום בן דוד דאיהו אריה מומיכיה ומשיח
 בן יוסף דאיהו שור משמלא' מומיכא אברהם משמלא ונחק ואיהו כסר באמצעות'
 שלשלת דלהון מסטרא דיעקב ו' דמשה קדושה לך ישלמו מסטרא דארוה'
 מסטרא דאברהם אתקריאו אריות בקר' מסטרא דשמאל אתקריאו פרום
 מונבוס' ומסטרא דאמצעותא אתקריאו כשרים ועליהו אתמר ואשא אתכם על
 כפי כשרים ואביא אתכם אל' הא אינון ט' עשיראה רביעאה אדם מה שמו
 דמשה דרכיב על תלת חונון ואתמר בישראל וירדו כדגת הים ממנן דימא מסטרא
 דמשה דהיה שרה דמצרים דאתפשט בגלותא כתרסה מים לים' זכעוף השמים
 ערבוכיא כישא' עמלקים כפילים תערובת דכל אומין בכל סטרא בין בישראל בין
 באומות העולם' וככהמה אליו כני עשו וותקיים במשיח וירד מים עד ים ומכר
 עד אכסיארץ והכי בתרין משוחין והכי בישראל וכלא בזכות משה דמשה וויתון כס
 דמשיח בן דוד מיהודה אריה רשום עליה' כס דשילה אריה למוכא שור לשמאלא
 כסר באמצעותא ואדם על כלהו וד' ענפין לכל חד' שבתין דג' חונון וז' ולבני אדם
 דאיהו מה שמו כני משה דבהוא זמא יתקיים כמשה ואעזר לבנו גדול ועצום ממנו
 כההוא זמא דמשה הוה איהו ואש' להיות כבר היה והאלדים ובקש את פרדך'
 ישראל דאתמר בהון ואתן צאני כאן מרעיתי אדם אתם הם הכרדפים הא בנימן
 זאב יטרף לבנייהו דטרוף לון וותקיים ביה כההוא זמא כבקר ואכל עד דהיוכנו עד
 כיובא שילה ודא בקר דאברהם ולערב יחלק שלל דא ערב דזחק דתמן תרין
 משוחין כמד ויכול זמא דאומין דעלמא וכמד יחלק לון לישראל' דישאל דאינון
 אילת כרדפין' וותער כפתלי דאיהו אילה שלומה הכותן אמרי שפר' יתער ביומא

דאיהו

דאיהו אריה משיח בן דוד דאתמר ביה גור אריה יהודה מטריף בני עליה ויחזקון
 על אומוין דעלמא כרע סכב עליהו למטריף לון בההוא זמנא כחזי מאן הוא אלה
 חמרא דיקום לה מטריף עליהו בההוא זמנא יתער כשר ויתפרש דנפחא על
 ערבוכי דאומין דאיכון עמלקים וערבוכיא בישא דישאל וטריף לון דלף ישתאר
 חד מנייהו לקיים מה שכתב בישאל וי' כדר וכתבו וזין עזראל ככר מתמן ואילך
 אין מקבלים גרים והא אוקמוה מארי מתניתין אין מקבלין גרים לומות המזיח
 ואומין עשו דעלמא דושתארון יתער קב"ה מיה דאדם לשלטה לקיומא כהון
 כוהנו והממלכה אשר לא יעבדוך יאכדו לקיים בישאל וירדו בדגת היס וגו'
 ומוראס ומתכס וגו' ומטרא דתבואות ה' מיני כהמא תבירין מכלהו ואיכון חטה
 ושעורה וכסמת ושכלת שועל וסופין אמיל לון לישראל ה"ד קדש ישראל לוי ראשית
 תבואתה בה' כד יפקון מבלותא הכי יהון תבירין עד דיתבריר בר וישתמודעו ישר'
 ביכיהו ועד דיתברירו מנייהו דאיהו מעשר שריא על ה' דאיהו כהמא דה' מיכון
 לקיומא אומאס כי יד על כס ית' וכגון דא מוז ותבן איכו מחווב כמעזר עד
 דיתבריר לבתר דיתבריר מתכסין לההוא אתר דאקרי ורושלס כמה דמטה בתר
 דאתבריר קש ותבן מכסין לה לאוכר הכי ותכסון ישראל דאיכון בר לירושלס
 דאיהו כנייהו על ה' דכתוב מי ועלה בהר וימי יקום במקום קדשו נקי כפי וכר
 לבכ נקי ככר דאיהו עבדא כד בריר מגו פסולת בההו זמל נסקו בר כדכדמית'
 דאתמר ביה יסקו מנסקות פיהו בר תרגום בן בההוא זמנא דיקון נקיים
 ככר מגו קש ותבן שריא עליהו וקרא לון בני בכורי ישראל וקני מכל אילכין
 לית תביר כבפן בטעויה דיליה תביר בעמכום דיליה תביר דאיכון כתיסין בין
 דגלן והכי זית ויתים דיליה כתיסין בבלותא אמתילו ישראל כהון ה"ד בפן ממכרוס
 תסיע וכן בבלות רביעא כו כרס וי' כבאות בית ישראל וכנוכא דא לזית מזלגס
 ישראל זית רעין יפה פרו תאר וכגון דא אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך כניך
 וגו' סמך דא לדא דאיגון תבירין בבלותא ולכתר דיהון נקיים יתקדסון לבי
 מקדשא כיון לכסבא על בני מרבחא וזיתים לא דלקא כוכיא שרגין למכרתא ומאן
 זכה להאי יין דלא יתסך וישאל דאתמר בהון ונתערבו כגוים וילמדו מעשיהם
 עד דיהון דרוכין בין רבליהו בבלותא לא אתברירו מנייהו וכניכיהו אמר דוד עלה
 למה אירא כימי רע עון עקבו יסככו ועליהו אמר שלמה צאי לך בעתבי הנאן
 בעתקב דעליה אתמר לבני כחז הקדמוני דפתי למה הוא וסופך דא' ואתה
 תשופנו עקב' בתר דופקון מן בלותא כמשלים לתפוחים ולכל ריחן טבין כנוכא
 דמפקנו דמכרוס דכתוב ביה תחת התפוח עוררתך פקודא בתר דא
 להביא בכורים ואכתריה להמודות על הבכורים ואכתריה להתודו על המעשר ומארי
 מתניתין מקשים על המעשר דאיהו קדש לקיטתו ואל אחר לקיטתו עשורו כגון
 אתרוב דאתמר ביה באילן הלך אחר חנטה אית מאן דאמר אחר בשול הפרות
 ואתרוב מקפתו דומה לאילן ומקפתו לתבואה דאיכון זרעים דאתמר בהון דלאחר
 לקיטתו עשורו דאילן לאו איהו אלא עד אחר גמר בשולו וכבר תקינו המוציא

מאתר דכשולנו יבה לאפקא רת שרוף אלא ממקום שהוא מוטעם והכי תבואה בתר לקיטתו אוהו כבישול פירות וישראל אינון מזלום לאילן ולתבואה דאתמר בהון ראשית בכורו ודמתך תביא בית וי' אלדיך וסכי ראשית גז' צאכך תתן לו דאינון ישר דאתמר בהון ואתן נאמי והכי ישראל קדש לוי ראשית תבואתה לאחר לקיטתו מן גלותא עשורו ואינון קדש לוי וישראל אתקריאו אילכא רבא ותקויף ומוזן לכלא ביה ביה אוריתא מוזכא לעילא ביה בלותא דאיהו מוזכא לתתא ואפילו מלאכין לית לון מוזכא אלא בישראל דאי לאו דושר יתעסקון באוריתא לא הוה כחית לון מוזכא מסע דאוריתא דאמתילא לעץ ההך עץ חיים היא למחויקי' בה ולא יבא דאיהי מגזיה והכי אוריתא דאמתילא למויא והכי לאשא ולא הוה כחית מוא מלעילא וממה דאיהי אשא לא הוה כחית לכשלא פירות האילן אלא בגין ישראל ובגין דא אתמר בישראל התאכה חכמה פניה אלגין מארי מכות' והבפנים סמדר כתבו רוח כד פתחין בתוכתא ומוד אתמר בישראל קומי לך רעיתי ופתי ולכי לך מן גלותא' ובגין דא באילן דאיהו עץ החיים באוריתא באילן דמשתלגין בה אולגין בתר חכמה ומעשרין ליה דשריא ויד עליוהו דאיהו חכמה ח' מ' ובה מתכסא ה' דאינון פירות האילן מאן אילן ו' אכל שאר עמא אחר לקיטתו מן גלותא עשורו אינון נדיקים דאתמר בהון ולקמתס לכס ביום הראשון פרו עץ הדר' הדר כעבודיהון דאחודאן במארי תורה ומנות אחר לקיטת אולגין לבכיהו באילן' ובגין דא אוקמוה במסכת קדושין קמ"ל דאתרוב כירק מה ירק דרכו ליגדל על כל מים וכשעת לקיטתו עשורו ומסטרך דתכמה אין מים אלא תורה ובאתר אחרא לעיל' והא דתכן אתרוב שום לאילן בשלשה דרכים הא אתרוב אחיד כ' סערין ואתרוב אוהו דיוקנא דלכא דאחיד לעילא ותתא אחיד לעילא הלכ רואה אחיד לתתא בדעת' כמה דאוקמוה הלכ יודע' דעת אוהו אילכא' תורה איכא דוליה' עיוכין דאינון פקודין דבהון הלכ רואה' ע"כ

אמרו המניחים מנאכו ראינו הפקודי' הלא בהעתקות הכנא' עמנו היום מוטעם לכן לא בא ישימו הטעמים עלינו חטאת' ועם העתקו' מדויקו' יתקנו' העעו וישימו העקוב למישור

ואנשי קדש תהיון לוי' ו' ר' יהוד' פתח והחכמה מאין תמצא ואוהו מקום בינה' זכאין אינון ישר' דקב' בעי ליקרא לון יתיר על כל שאר בני עלמא' בקדמיתא אחר לון ואתם תהיון לי ממלכת כהנים לא אעדי רחיומת' כבואה מכהון עד דקרא לון ויגוי קדוש דאיהו יתיר' לא אעדי רחיומתא מכהון עד דקרא לון כו עב קדוש את' לא אעדי רחיומתא מכהון עד דקרא לון ואכשי קדש תהיון לי דאיהו יתיר מכלא' כתיב והחכמה מאין תמצא אוריתא ממחמתא כפקת מאתר דאקרו קדש והחכמה כפך מאתר דאק' קדש הקדשו' ר' ינאק א' וכן ובלא אתקרי קדש דכתי' ובלא הוא קדש תהיה לכם' וישר' כלילן מכוהו ההך ואכשי קדש תהיון לי' בקדמיתא קדוש והשתא קדש' מה בין האי להאי' אר' יומי דא ליגלא לעילא ודא לאו הכי' דכתיב והיה הכסאך בנין והנותר בירושלם קדוש ואמר לוי' בהאי אתר אקרי' קדוש

קדוש ולעולא לעולא קדש ר' אבא הוה אויל בארמ' והו' אזלי עמוה רבי יוסי ור' חייא
 חר' חייא ואבסי קדש תהוין לי מכלן א"ל הא ר' יוסי וכלהו חבריי שפיר קאמר והכי
 הוה מכלן דכתיב קדש ושר לוי ראשית תבואתה ראשית ודאי חכמה אקרו ראשית
 דכתיב ראשית חכמה יראת וי' ומשום דישר אקרונ קדש ישרא בשלימו דכלא כתיב
 ובשר בשדה טרפה לא תאכלו דהא ישראל דאינון שלמין על כלא לא ינקין מבשרא
 דדיבא קשיא לכלב תשליכון אותו לכלב ודאי דהוה דיבא חגיפא תקיפא על כלא
 כיון דדיבא תקיפא שריא עליו ואטייל וזהמא ביה אסיר להו לאינון דאקרונ קדש אלא
 לכלב תשליכון אותו ודאי דאיהו דיבא חגיפא דיבא תקיפא יתיר מכלא דכתיב
 והכלבי עזי נפש תם כד אדכר בכלה באוריתא כתיב בישראל קדוש ולא קדש הכא
 בתי ואבסי קדש תהוין לי ובש' בשדה טרפה לא תאכלו והתם בכלה כתיב לא תאכלו
 בל כלה לגר אשר בשערי תתכנה ונו' כי עם קדוש אתה קדוש ולא קדש דהא בכלה
 מסטר דישראל אתעביד דלא פסיל האי לא ישר ובגויאין גוונין אית בה בכלה כמה
 דאוקימ' אר"ס כתיב הכא ואבסי קדש תהוין לי וכתיב התם כי עם קדוש אתה לוי
 אדוק' לוי אדוק' לוי מכעי ליה אלא התם לעילא לעילא והכא שכינתא וכתיב והיה
 הנשאר בכינו והנותר בירוסלו' קדוש ואמ' לו ולא קדש בכאן קדוש ולעילא קדש כתי'
 קדש ושר לוי ראשית תבואתה בה' כמה דאוקימ' וי' ואבסי קדש תהוין לי ודאי
 ר' ינחמ' הוה יתיב קמיה דר"ס אל הא כתי' קדש ישר לוי סופיה דקרא כתיב כל אכלו
 ואשמו מאי קא מיידי אל ר"ס שפיר קא אמרת כל אכלו ואשמו היינו דכתיב ואיש
 כי ואכל קדש בשגב' ונו' וכתי' וכל זר לא ואכל קדש ומשום דישראל אקרונ קדש כתיב
 כל אכלו ואשמו אתא רבי ינחמ' וכסיק ידווי אמר אי לא אתיבא הכא אלא למשמע
 מלה דא סגי א"ל ר' הא תנין דקדש יתיר לעילא מן קדוש אי הכי הא כתיב קקף
 יו' כבאות ודא שלימו דכלא א"ל תם כד מתמכרן כמדא בלהו אתעבידו מד ביותא
 והאי ביתא קדש אקכללא דלהו קדוש ובגווי כך קדש הוה כללא דכלא אתכליל
 ביה וישראל כד אתכלל בהו מהומנותא שלימתא קדש אקרונ כללא דכלא דכתיב
 קדש ישראל לוי ובגווי כך ואבסי קדש תהוין לי לבוין מד שאיל לרבי אבא א"ל לא
 כתיב ובשר בשדה טרפה לא תאכלו אי הכי מאי דכתיב טרף כתיב ליראו טרף
 בתן לכלבים מכעי ליה אמאי כתיב ליראו א"ל רוקא מו כתיב טרפה כתיב ליראו
 טרף כתיב ואי תימא טרף כטרפ' כתיב ליראו ודאי מלה דא לא יהיבא לאודרה'
 ביה לא לאינון דמלי שמייה ודמלין ליה בב' האי מלה לא יהיב לכו דהא ידעדאתון
 לא דמלין ליה ולא טרפ' פקודיו ובגין דהאי מלה חומרא דאורייתא וכעו לאודרה'
 ביה כתיב ליראו ליראו ודאי ולא לאחרי וכל חומרי דאורייתא לא יהיב לון קב' אלא
 לאינון דמלי מטאה לאינון דמלי פקודיו ולא לכו תאני רבי לעזר כתיב ואבסי קדש
 תהוין לי מהו ואבסי ולכתר קדש לא אבסי קדש ודאי דתנין לא כפיו וישראל לחירו
 אלא מסטרא דיובלא כתר דכפון לחירו כקוט לון האי יובלא בדפיו ואקרונ ובכרין
 דיליה בכין דיליה וכתיב ביה בניבלא וכל הוא קדש תהיה לכם קדש ודאי לכם ודאי
 ובגין כך ואבסי קדש תהוין לי אבסי קדש ודאי ובכרין דיליה ממט' וקב' אמר דא

ועל

ועל דא זכו ישראל לאתקרוי אחי לקב"ה דכתיב למען אחי ורעיונו' לכתר אקרונ קדש
 ממש דכתיב קדש ישראל לוי ראשית תבואתה קדש ולא אכסי קדש בגונו כך כל
 אכליו ואשמו' וכתיב וכל זר לא יאכל קדש' ואוש כי יאכל קדש בשגגה' תאכא
 ישראל אקרונ קדש ובגין דאיכון קדש אסור ליה לאניש למקרוי לחכריה בשמא דבכחי
 ולא לכבא שמה לחכריה ועבדיה סבי' וכל שכן במלין אחריו' תאכא כתיב כנור
 לשוכך מרעוגו' מהו מרע דבגין ליטכא בישא מרעון כמתין לעלמא' אר' וסוי כל מאן
 דקרוי לחכריה בשמא דלית ביה ונכו ליה אתפס במה דלית ביה דאר' מייא אמר רבי
 חוקיה כל מאן דקרוי לחכריה רשע כמתין ליה לביהכס וכמתין ליה לעלעווי בר אוכון
 חזופין דאורותא דשרי ליה לאוניש למקרוי להו רשע' ההוא גברא דלויט לחכריה
 אעבר רכוייסא אמר ליה כרשע עכדת' אתייה לקמיה דרבי יהודה אל' רשע לא
 קאמינא ליה אלא כרשע דאחזו מלוי כרשע ולא אמינא דאיבו רשע' אתא רבי
 יהודה ושאל לעוכרא קמיה דרבי אלעזר אמר ליה ודאי לא אתחייב' מכלן דכתיב
 היה יו' כאויב ולא אויב' דאי לאו הכי לא אשתאר מוישראל גזעין בעלמא' כגוונא
 דא היתה כאלמנה ולא אלמנה כאלמנה דאזיל בעלה לעכרא דומא ומחכת ליה'
 אר' חווא ומבכא משמע מהתם משמע דהוא עקרא דכלא דכתיב ועל דמות הכסא
 דמות כמראה אדם' כמראה אדם ולא מראה אדם' אר' ונחק כתיב כתפוח בעני
 היער וגו' כתפוח ולא תפוח' כתפוח דמתפרשא בגוונא ובגוונא אתאחדא מלה'
 אר' יהודה אלו לא אתינא הכא אלא למשמע מלין אלין דיו' תאכא כתי' והיה הככסל
 בהם כיוס ההוא כדוד' כדוד ולא דוד' כדוד דאמר ואני בעניי הכיכותי לכותי לדי
 וכתיב כי עני ואכיון אני' והוא מלכא על מלכין הוה והוה קרוי לגרמיה הכי אר' אכא
 זכאין אוינן ישראל דקב"ה לא קרא לין כקדש אלא קדש ממש דכתיב קדש ישראל לוי'
 עבב' כל אכליו ואשמונו' תאכא אמר רבי יוסי מאי קא חמא קב"ה למיהב דיונן
 לוישראל בתר עשר אמורן' לא הכי תנינן מסטרא דבבורה אתייהיב אורותא לוישראל
 בגונו כך בעאן למיתן שלמא בינויהו בגין דאורותא תהא כעורא מכל סטרוי דאמר
 רבי אבא אמר רבי ונחק לית עלמא מתקיימא אלא על דוכא דאלמלא דוכא לא
 מתקיימא' עבב' עלמא כדוכא אתברי' ואתקייס' תאכא כתיב דוכא לבקר משפט'
 וכי לבקר ולאו בכל יומא' אמר ר' אבא לא' לא לבקר עד לא יוכלון דיונן ולא יסתון
 דכל מאן דדאין דוכא בתר דאכל ושתה לאו דיונא דקסוט הוא דכתיב לא תאכלג
 על הדם מאו על הדם' אזהר' לדיוני דלא יוכלון עד דדיוני דוכא דכל מאן דדאין דוכ'
 בתר דאכיל ושתו כאלו חייב דמא דחכריה לאתרא דהא דמיה ממש והיב לאתרא'
 האי בממוכא כש בדוכי כפשא דבעו דיוני לאסתמרא דלא למידן דוכא אלא קדש
 דאכלו ושתו ועל דא כתיב דוכא לבקר משפט וכתיב אני' י' עושה חסד ומשפט ונרק'
 בארץ כי באלה חפנתי כאס' יו' תמיא אמר רבי יהודה מאן דמשקר בדוכא משקר
 בתקומו מלכא' מאן תקומו מלכא אוכון דאתמר דכתיב עושה חסד משפט ונרקא
 בארץ וכתיב כי באלה חפנתי כאס' יו' וכלא האי בהאי תלויא' רבי יוסי אמר
 אלין אנון תקומו כרסויא דכתיב נרק ומשפט מוכן כסאך' וכתיב והוכן בהסד

כסא' דתניא כרוא דרוזין' רישא דמלכא אתתקן חסד בצורה בהאי רישא
 תלין שערי נימין על נימין דאיכון כל משיכותא דמתאחדן בהו עלאו ותתאי מארי
 דמאירן מארי דקשט' מארי דמתקלא' מארי דיבבא' מארי דללא' מארי דויב'
 מארי דרמנו וטעמו אוריתא ורוזי אוריתא דכין מכלאן כלהו אקרן שערי דמלכא
 כלומר משיכותא דאתמשך ממלכא קדישא וכלא כסית מעתיקא סתימאה קדישא'
 מנחא דמלכא פקידותא דמייכיא כד אתפקדן בעובדיהו וכד אתגליון מוכייהו
 כדון אק' מנחא דמלכא כלומר בצורה אתתקף כדונו ואתפשט בסטרוי ודא אשתני
 ממנחא דעתיקא קדישא דאקרו רבון' עיינין דמלכא אשנמותא דכלא אשנמותא
 דעלאין ותתאין וכל איכון מארי אשנמות' הכי אקרן בעייני גווכין אתאחדן ואיכון
 גווכין אקרן כל איכון מארי אשנמות' דמלכא כל חד כפוס ארמי וכלהו גווכין דעיב'
 אקרן כמה דאתתאי אשנמות' דמלכ' הכי גווכין מתערין' גכוי דעיינין אקרן אתר
 דיהבין אשנמות' לכלהו גווכין מארי אשנמות' הכי גכוי לבבי דלתת' גכוי לאשנמות'
 מההו' כהר' דכניד וכפיק אתר לאתמשכ' מההו' כהר' לאסתמאה במוורא דעתיקא
 מחלב' כהר' דכניד מאמא' כד בצורה מתפשטא ועיינין מלהטן בגוון סומך כהיר עתיקא
 קדישא חוורא דיליה ולהט' באמא ואתמליוא מחלבא ויקא לכלא ואסתחן כלהו
 עיינין בההו' מלכא דאמא דאתגיד וכפיק תדיר' הה' רחנות כחלב' כחלב דאמא
 דכניד תדירא ולא פבוק' חוטמא דמלכא קדישא תקונא דפרנפא כד מתפשטין
 בצורן ומתאחדן כחדא איכון חוטמא דמלכ' קדישא ואיכון בצורן מחד בצורה אחידן
 וכפיקין' וכד דיכין מתערין וכפיקין מסטרויהו לא מתבסמן אלא בתכא דמדבחא
 וכדון כתיב וירח' ו' אתריות הניחא טאכי חוטמא דעתיקא דלא אנטריך דחוטמא
 דעתיקא ארך אפוס בכלא אקרי וההו' כהירו דחכמתא סתימאה אקרי חוטמא
 דיליה' והייכו תהלה דכתיב תהלה לדוד וכתיב ותהלתי אחטם לך ועד אתער דוד'
 מלכ' תהלה לדוד וגו' אודכין דמלכא כד רעוא אשתבח ואמא וקא וכהירו דעתיקא
 קדישא אתכהו' מתערין כהירו דתרין מוסי וכהירו דאב' ואמא כל איכון דאקרן מוסי
 דמלכא ומתלהטין כחדא וכד מתלהטן כחדא אקרן אזכין וי' דהא אתקבלת כלותהון
 דישר' וכדין אתערותא לטב ולבוש ובאתערותא דא מתערין מארי דבדפי' דנטלין
 קלין דעלמא וכלהו אקרן אזכין וי' אכפוי דמלכא כהירו דאבא ואימא ואתפשטות'
 דלהון דכהרין וכהרין ולהטין בהאי רישא דמלכא וכדין סהדותא אסתהר דמלכא
 מוכייהו' דיוקנא דמלכא וקירותא מכלא מריש שארי חסד עלא' ובצורה וכהירו דאבא
 ואמא אתפלגו כהירו דאב' בתלת כהורין ואמ' כתרין הא חמש' חסד' גבור' כחד כהור'
 הא שיתא לבת' אתעט' חסד' ואתנהי' כתרין כהורין דאתנהיר ואיכון תמכיא' וגבור'
 אתנהיר כחד הא תשעה' וכד מתחברן כלהו כהורין כחדא אקרן דיוקנא דמלכא'
 וכדין כתיב וי' כבכור וי' באוש מלחמות ועיר קכאה וגו' טפון דמלכא הכי תאנא
 כד אתנהיר כהירו דאבא כהיר בתלת כהורין' מחד כהורא כהיר חסד עלאה' מחד
 כהורא אתנהיר כהירו דאק' מוחא דמלכא' ומד כהורא הוה תל' עד דאתנהיר כהירו
 דאמא וכד אתנהיר אתנהי' בחמש כהורין' במאי אתנהיר מחד טכילא דטמיס וגכין

דאתדבק

דאתדבך ביה אבא דכתיב התיב לא ידעו עיט וגו' כמה דאתדבך דכורא כנוקבא
 ואתעברת ואולידת ואפיקת חמש כהורין ומאיכונן חמש כהורין אתגלוש חמשין
 תרעין דכהורין סביאין חמשין איכונן לקבלהון מט פנים טהור מט פני טמא באורות
 אשתאך חד והאי חד אתכהיר בכלא וההוא לאבא דהוא תלי. כד מתמכרן
 כחדא ומתוישבן במלכא אקרין שפון דמלכא. וכניכו כך גזר מלין דקשוט.
 ופומא בהו תלייא פתימותא דפומא מאי פומא אלא דעת גניז בפומא דמלכא דאק'
 תפארת פשוטותא דכל גווכין אתאשרן ביה דכתיב וכדעת חדרים ומלאו וההוא
 דעת הוה גניז באימא ומלייא כל אדרין ואכסדראין. וכד אתער כהירו דכיה וכפיק
 כדין אקרי פה יי' ושפון דאיכונן תרין כהורין מאבא ומאימא כשעתא דאתערען
 כההוא כהירו דדעת מתמכרן כחדא ומלין אתגורו כקשוט בכמ' כתוכסה וכדעת
 וכדיון כל מלין דקב'ה באלין אתגורו כהרין תלת אלין ועיילין בגו לבו ואתעטרו במד
 וכד מתמכרן בעטורא חד כדיון אקרין הכו ממתקים ואיכונן חיד דמלכא ואקרין
 מתיקא דמלכא ועל האי כתיב טעמו ודאו כי טוב יי'. וכהאי חיד תלין כל איכונן
 שליטי והורמכין. דמלכא דכתיב וברוח פיו כל נבאס. כהאי חיד שלימותא דכלא
 אשתכח וכניכו כך כל אתון דאיכונן כהאי אתר שלימותא אתחוייא בהו אדאדע.
 א כהירו דעתיקא קדישא סתימאה דכל סתימין. ה כהירו דמכמת ללא אשתכח
 ולא אתדבך דכתיב לא ידע אנוש ערכה ה כהירו דאימא דכהיר וכגיד וכפיק
 ומשקי לכלא ויכא לכמן עד דמטו ההוא רבות ומלי לכדיון ואיהו אתקטר כנוקבא
 תתאש ואתכרבאן מניה ולא מתפרשין דא מן דא חוור מגו סומק דכתיב הר המר
 גבעת הלכוכה. ע כהירו דע' עכפין דאתזכנו מהאי רוחא דכפיק מן פומא כדיון ע'
 שמהן דקב'ה לקבלהון בארעא כל הנפש לבית יעקב הכאס מזרימה שכעיס. דהא
 יעקב אולב' בארעא ואיכונן ע' עכפין מאלין אתון כהירין ארבע אחרכין. מא' כהיר
 גימל דאיהו אבר טב לכדיוקייא דאקרי גימול ועל דא כתיב אז אתעכב עליו יי'. מח'
 כהיר יוד דהוא חכמה כלא אסתים כ'וד דאיהו כתימא מכל סטרוי וכגין כך לא
 אשתכח דכתיב ולא תמנא בארץ החיים. מה' כהיר כ'ף דאיהו כהירו ומשח רבות
 דאתרק מאימא לההוא אתר דאתקרי קרין ואתקרי קרין הויכל ודא מלכות דוד
 וכגין כך לית משומא אלא ברזא דכ'ף. ק כמה דע שכעין כך ק' מאה דאכונן שלימו
 והכי הוא וכגין כך כהאי חיד שלימו דכלא. וכל מאן דידע רזא דא ואדדער ביה
 זכאה חולקיה. גופא דמלכא אתפשטותא דתפארת דגווכין ביה מתמכרן.
 דרועין דמלכא כהירו דחסד וגבורה. וכגין כך ומין ושמאל' מעווי בדעת אתתקן
 עייל כרישא אתתקן ואתפשט לגו' וכבו גופא שוקין אתאשרן כתרין כהורין ואיכונן
 תרין כהורין חמש' שוקין ותרין כליון כלהו תליין באתר חד דתמן אתכנס כל רבות
 וכל משמא דגופא' ומתמן שדיון כל ההוא רבות לאתר דאתקרי יסוד עולם. יסוד
 מההוא אתר דאקרי עולם. ומאן איכונן נצח והוד ועל כן יי' נבאות שמו בריך הוא
 בריך שמה לעלם ולעלמי עלמין. כל הכי תקווכין אתיון לאתמכרא במד עד דכל
 רבות קדשא כטיל האי יסוד ואשדי לכובא ומתכרבא מניה. אימתי מתכרבא

מכיה בשעת' דא'תתקנו דוכין דלתתא' וכד דוכין מתקטין לתתא מתתקין לעילא
 וכל תקונין דמלכא בדדוותא בשלמו דאוכין שמה קדישא והוא כלל חד זכדין הוא
 שארי בגוויהו דכתיב אלדים ככ בעדת אל בקרב אלדים ישפט' וכד דוכין לא
 מתתקין לתתא ככ יכול הכי לעילא דכל תקונין לא מתישרן הכי דהא אמא' אסתלק
 מעל בכין וכנין לא ינקן דהא יסוד לא אשרי בנקבא וכל דוכין מתערין ומווא
 תקופא שלטא ככ יכול תקוני מלכא על דוכא אסתלקו דוכין דהאי נוקבא לא
 מתברכא ודוק לא בעיל ומווא תקופא שלטא ווי לעלמא דוכא' מכייהו' אמר ר'
 אלעזר כל הכי תקונין אכא גלי לון בנין דלא ועול בכסופא לעלמא דאתי' השתא
 אמאי אנטריכו לאתגלאה' אמר ליה ר' אבא ההוא דאנא כתבנא מבזינא קדישא
 אמוכא כתבוהו לגבי מברוא דהא אינון ידעין מלין והא אנטרך למכרע דכתיב
 וידעתס בני אכיוו' וכתיב וידעו כי אכיוו' בני דאתנישבו מלין כלבן' ומכאן
 ולהלאה סתימין מלין בגוונא' זכא' חולקא באחי עלמא ובעלמא דאתי דהא עד
 כען בזינא קדישא אתערט במלין בגוון' תא חזי אכא חזינא ליה במלמא
 נשאלנא קמיה דר' שמעון הא אוליפכא קמיה דמר דאיהי חכמה והכי הוא ודאי ס'
 אמאי איהי בוכה' אמר ליה תא חזי הא כתיב ובהר יונא מעדן להסקות אתהגן
 מאן הוא כהר דיונ' מעדן דא בוכה' וכב' ההוא כהר י' סתי' בגויה' יוד פשע כהרא
 דא מכלבטרוי ואפיקת בן תמות' דאיהו' כגוונ' דא ד' לכתר אולודת ואפיקת האי
 בן ושויה לקמה ובגן כך יהו' דהא' ו' לקמה יתיב לונקא ליה' ועל כך תיכין במתניתא
 דילן ה' ד' הות מדאתמכרת דכורא עמה אתעכרת מחד בן ואקרויה' לכתר אולד'
 ואפיקתו' ההוא בן וקאיה לקמה' ועל האי כתיב ובהר יונא מעדן מכיה כפיוק ודאי
 להסקות את הגן לונקא ליה' הויכא אחוד בודיה וכסיק בודיו' אכא' בהאי עוכא
 אתערנא ככי וחייך והוון תלתא יומין דלא אכלנא מדי' חד ממדוותא וחז'
 דלא זכינא לממאי ליה זמנא אחרא' ועס כל דא ביה אתקשרנא תדירא' דהא
 כד כהירא לי שמעתתא חמוכא דיוקניה דאתער קמאי' זכאין איכון דדיקווא
 בעלמא דין ובעלמא דאתי עלוהו כתיב אך דדיקום וודו לשמך ישכני ישראל את

פינך

ובכל

אשר אמרתו אליכם תשמרו וגו' מאי תשמרו תשמרו מכעו ליה
 אלא תשמרו ודאי' מאי אשר אמרתו אליכם כלומר דאבגומית
 לכוני על מומד פולחני' תשמרו דלא ימטו עליכון שום ביש' תשמרו מההוא שמורה
 וכטורא דילי כלכד' ושם אלדים אחרים לא תזכירו' לא תזכירו כמה דאוקומנא
 דא' ושם אלדים אחרים לא תזכירו כלומר לא תסבכוני דתפלון ביכיעממיא בארשא
 אחרא ויקיים מה דכתיב ועבדתם עם אלדים אחרים וגו' ד' וכל אשר אמרתו
 אליכם תשמרו' רביהודה פתח שמע עמיזאעודה כך וגו' לא יהיה כך אל זר וגו'
 אכיוו' אלדיך המעלך מארץ מצרים וגו' הכי קראו אמרן דוד ברוח קדשא ואית
 לאסתכלא בהו' שמע עמי בכמה אתרין אזהר' אוריתא לבר כש בכמה אתרין קב'ה
 אזהיר ביה כבר כש' וכלא לתועלתא דבר כש בנין דוכטר פקודי' אוריתא דכל מאן

דינטר ארמו דאורייתא ואצטדל בה במאן דאשתדל בשמא קדישא דתנינן אורייתא
 פלא שמא דקדשא בריך הוא ומאן דאשתדל בה במאן דאשתדל בשמא קדיש בנין
 דאורייתא כלא שמא חד קדישא הוא שמא עלאה שמא דכליל כל שמהן ומאן
 דנרע אית חד מינה כאלו עביד פגומותא בשמא קדישא תאנא ופש אלדו אחרים
 לא תזכירו לא תוסף על אורייתא ולא תנרעמנה רבי חייא אמר ופש אלדים
 אחרים מאן דיתעסק בספרין אחרין דלא מסטרא דאורייתא לא ישמע על פיך
 דאסיר אפילו לאדכרא לון ולמילף מנייהו טעמא כל שכן על אורייתא רבי יהודה
 מתני הכי מאי טעמא כתיב ופש אלדים אחרים וסמך ליה את חב המנות תשמר
 אלא מאן דלא כטור האי במאן דלא כטור מהימנותא דקדשא בריך הוא מאי
 טעמא משום דביה אמידא מלה אמר רבי ינחק וכן בכל שאר זמנין וזמנין דהא
 כלהו אחרין בשמא קדישא עלאה ועל דא תנינן מאי דכתיב פלג פעמים בשנה
 משום דבהו תליא מהימנותא וראה כל זכורך אמאי כל זכורך אמר רבי
 אלעזר כל זכורך ממש בנין דנטלין בר כתא ממובעא דפסלא מכאן תנינן כל בר
 ישראל דאתגזר בעי לאתחזאה קמי מלכא קדישא בנין דנטיל ברכתא ממובעא
 דנחלא הדר כדברת יי' לדיך אשר כתן לך וכתיב אל פני האדן וי' כים דאוקימנא
 דמתמן מריקן ברכתא ונטלין ברכתא זכאה חולקיהון ד' ישראל מכל שאר עמין
 זמנא חדא סליקו ישראל למחב חבא ואתערבו עשו בהדיהו וההוא שתא לא
 אשתכח ברכתא בעלמא אינו שאילו לרב המנונא סבא אמר להו חמיתון פומנא
 בקדמיתא בהאי אמרו ליה סומנא חמיתון דכד תכנא מהתם כל ארסין אסתמינן
 ממיא ועבנא ומסוכא אשתכח דלא יכלין למהך כל אינון דסליקו לתמן ועוד
 בשעתא דעאלנא לאתחזאה אפילו שמיא אתחשבו אתרגיש וחמא אמר להו
 ודאי או אית כיכויכו בני נשא דלא אתגזרו או עשו סליקו בהדיהו דהא לא
 אתכרבאן בהיה שעתא בר אינון ישראל דאתגזרו וכהאי את קדישא מסתכל
 קבא וכריך לון לשתא אחרא סליקו וסליקו אינון עשו דאתערבו בהדיהו כד הו
 אכלין קרבנייהו והו מדאן חמו לאינון עשו דטפסאן בקוסרייהו לקוטרא דאומלא
 אגמבו בהו כלל מברכין ואינון לא בדיכו איתו ואמרו מלה לבי דינא אתו שאילו לון
 אמרו האו דאכלתון חולקא דלכוון מאן קורכנא הוה לא הוה בידויהו כדקנו
 ואשכחו דאינון עשו וקמלו לון אמרו בריך רחמנא דשזיב לעמי דודאי לית ברכתא
 שריא אלא בישראל זרעא קדישא בני מהימנותא בני קסוט והיה שתא אשתכח
 ברכתא בעלמא בשלמון פתחו ואמרו אך כדוקים ודו לשמד וגו' רבי חייא
 אמר בזכות ישראל גזרינן אתכנעו שכיאהוון תחומיהוון ויריתו אהסנתיהוון תא
 חזי מה כתיב וראה כל זכורך וכתיב בתריה כי אורוש גוים מפריך וסרמתי את
 גבולך וקבא עקר דיורין מאתרייהו ואתיב דיורין לאתרייהו וכגיכו כך וראה כל
 זכורך את פני האדן ו' רבי יהודה אמר האדן כמה דכתיב כי הנס האדן ו'
 בבאות וגו' וכלל חד מעקר דיורין ואתיב דיורין רבי ינחק אמר אית אדן
 ואית אדן וכלל כחד תלייא רבי יהודה אמר אל אלף ללית לון יוד קבא אחר

היהו דאקרי כמה דאיהו כתיב: ומאן הוא רבי וסוחרומר מראת אלדים מראת כתיב: ומהו מראת שלימו דכלא יוד הא ויאז הא מראת למאי אי אלף דלית כן יוד האי אקרו ככתבו והאי לא אקרו ככתבו ובגיוי כך אקרו בהאי ועל כך מראת אלדים כתיב: רבי יהודה אמר לומכו עלאין אקרונ בשמא דתתאין, ולומכו תתאין אקרונ בשמא דעלאין. האדן וי בשמא עלאה הוה והא אוקימנא מלי וכוונתן סגיאין אתפרשן מלי וכלא מד ברין רחמכ בריך שמיל לעלם ולעלמי עלמין.

הנה

אכבי שלח מלאך לפניך וגו' רבי יצחק פתח ישקני מנסיקו פיהו וגו' אמרה כנסת ישראל ישקני מנסיקות פיהו: מאי טעמא מנסיקות ואהבני מצעי ליה אמאי ישקני: לא הכי תנינן מאי מנסיקות דבקותא דרומא ברומא דבגויי כך נסיקה כפה דהא פימא אפקותא ומקורא דרומא הוא ועל דא נסיקין בפומא בחכיבותא ודכין רומא ברומא דלא מתפרשן דא מן דא ועל דא מאן דנסיק נשמתיה כנסיקה מתדבק ברומא אחרא ברומא דלא מתפרש מניה והוינו אקרו נסיקה: ועל דא אמרה כנסת ישראל ישקני מנסיקות פיהו לאדבקא רומא ברומא דלא אתפריש דא מן דא: כי טובים דודיק מין מאי בעי הכא וין והא כתיב וגם אלה ביון סגו וגו' וכתיב וין ושכר אל תשת אתה וכתיב: מאי טעמא הכא וין ר' הוויא אמר מיינה דאורותא: רבי חזקיה אמר דא דכתיב וין ושמא לכב אכוש: ועל דא כתיב כי טובים דודיק מין למדנותא דלכא: מין דמדו ליה יתור מכלא: רבי יהודה אמר כתיב וישק ועקב לרחל וישא את קולו ויבך: אמאי קא בכא: אלא אתדבקותא דרומא בה לא יכול לכא למסכל וככה: ואי תימא הא כתיב וישקו ויכבו ותנינן אמאי נקוד וישקו אלא דלא אתדבק ביה רומא כלל ועל דא כתיב ונערת נסיקות שוכא: מאי ונערת נסיקות שוכא: אלא מאן דנסיק בחכיבותא מתדבק רומיה ברומיה בדכיותא דחכיבותא ומאן דלא נסיק בחכיבותא לאו בדכיותא הוא אלא ונערתות: מאי נערתות: גסותא דלא דכין ההוא נסיקה ברומיה ולא אתדבק ביה כלל: ובגויי כך כתיב ישקני מנסיקות פיהו דהא דכיותא רומא ברומא: תכא כל זמנא דקבא אזיל כישראל כב וכול אתדבק רומא ברומא ועל דא כתיב ואתם הדבקים בני כלל אינון בגוויי דכיותא ולא מתפרשא דא מן דא בשעתא דאתמר הנה אכבי שלח מלאך לפניך ידע משה דפרישותא הוא אמר אס אין פניך הולכים אל תעלמי מוס: רבי אבה אמר מה כתיב לעולא מן דא ראזית בכורי אדמתך תכיה בתיא אלדיך לא תבשל גדי בחלב אמו: מאי קא מוירו: אלא דלא לערבא מלה תתאה בעלאה: ולא יכא סטרא דלכר מסטרא פנימאה: מה בין האי להאי: דא דלכר מסטרא דמסאכא ודא דלגו בסטרא קדישא: מאן אמו דא כנסת ישראל דאתקרו אס: בחלב אמו דלא יכוס מהאי סטרא מאן דלא אטעריך: והכא כתיב הנה אכבי שלח מלאך לפניך: אמר משה הא קבילכא בשמחה מייך ודאי אס אין פניך הולכים אל תעלמו מוס: וכמה יודע איפיה וגו': אמר רבי אלעזר מלה דא לא קאמר קבא אלא ברומותא דשראל ולא תפייסא כהדוותא: למלכא דהוה בעי למיזל עם ברומא ולא בעי לשכא ליה: אתא ברביה

ומתתפי

ומספתי למכעו ליה למלכא דיוזיל בהדיה . אקדום מלכא ואמר הא לגיון פלג טויל
 בהדך למנטר לך . לבתר אמר אסתמר לך מניה בארמא דהא לא גבר שלים הוא .
 אמר כריה אי הכי או אותיב הכא או את תזיל עמי ולא אתפרש מויך . כך קבא
 בקדמותא אמר הכה אככי שלח מלאך לפניך לשמך בדרך . ולבתר אמר השמר
 מפניו וגו' ביה שעתא אמר משה אם איך פניך הלכיס וגו' . אתא רש אשכח להו
 בהאי . אמר אלעזר ברו שפור קאמרת אבל תח באתר דא לא אמר משה מדי ולא
 אתיב מלה לקבליה . מאי נעמא מסוב דהכא לא אשתכח פרושותא מניה . והא
 אוקימא מלה דא לגבו חכרווא . ואית דמתני איפכא ולא הכי פירושה קדמואי .
 וכד יסתכלון מלי כלא שפיר וכלא במד מלה אמרי טעמיהו אימתי . אתיב משה
 בזמנא דאמר ושלחתי לפניך מלאך בתך ולא פרוש מלה ועל דא כתיב הכא כי אם
 שמע שמע בעקולו ועשית את כל אשר אדבר . אשר אדבר דוקא . וכתיב ואיבתי
 את איביך וצרתי את צרריך וכלא ביה תליא . רבי יהודה אמר אי תימא דתרוויהו
 מלאך ממס משה לא אתיב עליהו דלא חמא דוכתא . אימתי אתיב בזמנא דכתיב
 אם איך פניך הלכיס וגו' . אמר רבי שמעון כלל דכלא משה לא בעא מלאכא דהא
 כתיב ועתה אם בא מחאתי מן בעיניך ה' ויך בא יי' בקרבנו . אמר רבי יהודה האי
 דכתיב לא תבטל גדי במלכא אמו דאמר רבי אבא במלכא האם מכעו ליה . מאי אמו
 דאי תימא כנסת ישראל אמו בסטרא דמסאבא לאו הכי דהא שמענא אמר רבי
 שמעון כנסת ישראל אימא קדישא בחילקיה דישראל אתאחדא דכתיב כי חלק יי'
 עמו . אמר ר' שמעון שפור קאמרת והא דר' אבא שפור וכלא שפיר דא כדא תליא .
 תא חזי אמא אתאחדא להו לעילא לסטרא דא ותרין אינון חדא לימינא ומדא
 לשמאלא וכבימי כך מכהו לימינא ומכהו לשמאלא וכלהו תליין בהאי אם אמא קדישא
 ואתאחדן בהאי מתי אתאחדן בהי בשעתא דהאי אם ינקא מסטרא אחרא ומקדש'
 אסתאב וחיוא תקיפא שארי לאתגלאה כדיוגדיא ונקא במלכא דאמיה ודינון
 מתערין ועל דא ישראל קדמון ואייתאן בכורים וכשעתא דמתנין להו בעיון למומר
 ולמפתח ביה כלכן דבעא במרשוני אלין לשלטאה בעיקב וכזרעא קדישא ולא
 אתייהובי בדיה ולא אתמסרין ישראל לסטרא דא . ועל דא כתיב ראשית בכורי
 אדמתך וגו' לא תבטל גדי במלכא אמו . ולא ינקא ההוא סטרא ממלכא דאמיה דהא
 לא יסתאב מקדשא ודיכין לא מתערין בנוני כך לא יכול בסטרא במלכא כל זרעא
 קדישא . וכל מאן דאתי מסטרא דא כלא יהבין דוכתא למאן דלא אנטריך דהא
 בעובדא תליא מלתא בעובדא דלתתא לאתערא לעילא . זכאין אינון ישראל מעינין
 עע' דמריהו קרו עליהו וכך במר יי' להוות לו לעם סגלם . וכתיב כי עש קדוש אתה
 לוי' אלדיך וכלא חד מלה . וכתיב כנס אתם לוי' אלדוכס וגו' . תא חזי בשעתא
 דישראל לא אשתברו עובדיהו מה כתיב עמי כונסיו מעולל וכסים משלו בו דויקא
 והא אוקימא מלי ברזא דספרא דשלמה מלכא והכי אשכחן ביה . תו אשכחאן
 דכל מאן דא כול הוא מיכלא דאתחבר כמדא או בשעתא חדא או בשעודתא חדא
 ארבעין וימין אתחזיא גדיא מקלסא בקלפיו לגבו אינון דלעילא וסיעתא מסאבא

מת קרבין

מתקרבין כהדים וגרים לאתערא דיכין בעלמא דיכין ולא קדישין ואזי אוליד בר
 באיכוון וימין אוזפין ליה בשמתא מסטרא אחרא דלא אנטרוכא וכתי' והתקדשתם
 והייתם קדושים וגו' אתי לאסתאבא מסאכין ליה ודאזי וכתיב ונטמתם בס מסר
 א' מסאכות' אטימא מכלא דלית רשו לאתדכאה סכו בשאר זיני דמסאכות' דמזדכין'
 ותו דמספתי מחיין בינן דהא בעוניהו גדיא אשתכח ויכול לאתקוא דהא כלמא
 דבר כז אתעבר מניה רבי יוסא שרו למיכל לתרכנולא ובכוסה ואלכא אמר רבי
 שמעון אסיר לך ולא יהיב איכוס פתמא לזיכין בישינ' לך אמרין מזירא סמור סמור
 לכרמא לא תקרב' ודאזי אסיר לך הוא דמורא אית ביה כבעורה לשמיטה'

ומאן דשרי האימס כתיב ותשקו את הנזורים וין מאן דשרי האי כמאן דשרי
 האי וכתיב לאתאכל כל תועבה' כל לאכללא כלא' תאנא במה זכו דניאל חכניה
 מושאל זעוריה דאשתזבו מאיכוון כסיוני אלא בגין דלא אסתאכו במיכליהון' אמר
 רבי אלעזר כתיב וישם דניאל על לבו אשר לא יתנאל בפת כג המלך וגו' ותאכא
 בסתמא דמתכיתין מוכלא דהוא רשע כשרא כולכא הוה ובכוסה עס כשרא בר
 מוכלן אחרכין ודא סלין ליה כפתוריה בכל וומא' ודניאל דאסתמר מהאי כד
 דמו יתיה לבנכא דאריונותא אשתלי ככולמ' דמאריה ולא שני זולמיה לנלמא אחרא
 ועל דא דמלו אריונותא מניה ולא חבלוהו' והוא רשע בשעתא דמלכותא אתעדו
 מניה ועס חיות כרא מדוריה אעדו זולמא דאכפו מניה ומהוהא יומא לא אתחוו
 זולמיה ביה כלמא דבר כס' וכל כעדיא דאתי אתחוו ליה כלמא דזיכיה ונזקבים והוו
 אתיין עליה בלהו ובכמה זמין הוו אכלין ליה חיות כרא בר דאתנזר האי עופשא
 עליה כגין דכתיב והוא במלכים יתקלם בגין כך כלא יתקלסו ביה כל ההוא זמנא'
 תא חויה כתיב ולמקנת ימים עזרה כראה מראיהן טוב מכל הילדים האוכלים
 את פת כג המלך' כראה מראיהן טוב דכלמא דמאריהון לא אעדיוא מכהון
 ומאחרכו אעדיוא' מאן גרים האי בגין דלא אתנעלו בגיעולו מיכליהון' זכאה

דאל

מולקטון דושראל דכתיב בהו ואכסי קדש תהיון לי'
 משה אמר עליה אל' וגו' ואל משה אמר מאן אמר' דא שכינתא'
 עליה אל' וי' כמה דכתיב ומשה עליה א האלדים' אמאי כל דא לקיימ'
 עמהון קיים בגין דהא אתפרעו מה דלא כפקו הכי ממזרים דאתגורו ולא אתפרעו
 והכא הא אתפרעו ועאלו כברית קיימא דכתיב סם סם לוי חק ומשפט דיקא' ושם
 כסהו כהאי את קדישא דאתגלויא בהו והכא אתקיי' בהו על ידא דמשה גורא דקיימ'
 דכתיב ויקח משה את הדם וזרק על העם וגו' אמר ר' יצחק מאי דכתיב וצני
 הדם זרק על המזבח במזבח לא כתיב אלא על המזבח דייקא' והשתעמונתם מרחק
 מהו מרחק' כלא מרחוקו' כראה ליוכתיב ותתנב אמתו מרחק' תאנא רבי אבא
 דקיימא סיהרא כפגיומותא וביה שעתא זכו ישראל יתער בחולקא קדישא וגורו קיימא
 קדישא כקב' ואל משה אמר עליה אל' וי' מ'ע' אמרה ליה שכינתא אסתליק לעלא
 דהא אנא ושראל כשתתק כחדא בשלימותא על ידך מה דלא הוה עד הכא' מה
 פתיב ויקח משה חני הדם וגו' פלג ליה לתרין חני' הדם זרק על העם וחני הדם זרק

על

על המזבח כמה דאוקיימנא וכתו' הנה דם הכרי' אשר כרתיו עמכם . ויטה באגנת
 באגנת כתיב חסר ואלו כמה דכתיב שררך אגן הסהרל ומסר המוג . ונגש משה
 לכדו אל יי זכאה מולקיה דמשה דהוא בלמודו וכה למה דלא וכה בר כש אמר
 ישראל וכו' השתא מה דלא זכו עד הויה שעתא . והויה שעתא אתקיימו בקיימא
 עלאה קדישא . וכהויה שעתא אתבשרו למהויו כינויהו מקדשא דלא ועשונו מקדש
 ושכנתי בתוכם .

ויראו

את אלדי ישראל ותמת רגליו כמעשה לבנת הספיר וגו' ר' יהודה
 פתח זאת קומתך דמתה לתמר וגו' כמה חכיבה כנסת ישראל
 קמי קב"ה דלא מתפרש' מניה כהאי תמר דלא פריש דכר מן מוקבא לעלמין ולא סליק
 דא בלא דא כך כנסת ישראל לא מתפרשא מקב"ה תא חוי בשעתא דנדב ואביהו
 חמו ושבעין סבין מה כתיב בהו ויראו את אלדי ישראל דאתגלו עליוהו שכינתא .
 רבי יהודה גר' יוסי אמרי את דייקא ודא את הוה מרחוק . את לא כללא מה די בגויה .
 רבי ינחק אמר והא כתיב הוה המיה אשר ראי תמת אלדי ישראל בכהר ככר מאן
 מיה דא אמר ר' יוסי אר' חייא מיה וטרתי . וכי אית מיה וטרתי . אין . מיה וטרתי
 ומיה עלאה . והוה זוטרא דוטרתי . ויראו את אלדי ישראל דייקא כמה דאמיבא .
 ותמת רגליו כמעשה לבנת הספיר כחזו אבן טבא דומין קדשא בריך הוא למכבו
 מקדשא דכתיב ויסדתיך בספירים .

ויאל

אנילי בני ישראל דא כדב ואביהו לא שלת ידו דסליק לון לבתר זמנא
 ולא אתעצשו הכא . רבי יוסי אמר מלה דא לשבחא דילהון דכתיב
 ויאכלו וישתו דונו עיניהון מכהירו דא . רבי יהודה אמר אכילה ודאית אכלו ונו
 גרמיהו והכא אתבשרו לעלא אי לא דסטו אורחיהו לבתר כמה דאוקיימנא . אמר
 יכי אלעזר . ואפילו ישראל כהויה שעתא אתבשרו ואתקשרתו בהו שכינתא ודא
 קיימא ואוריתא בלא כחד זמנא הוה וישראל כהויה שעתא לא חמו לעלמין . ולזמנא
 דאתו זמין קב"ה לאתעלאה על בכווי ולמחמי בלא יקרא דיליה עינא בעינא דכתיב
 ביעין בעין יראו בשווי' כיון . וכתיב ונגלה כבוד יי וראו כל בשר יחדו וגו' .

פרשת תרומה

וידבר

יי אל משה לאמר . דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת
 כל איש אשר ידבנו ויבנו וגו' . רבי חייא פתח כי יעקב במר לו
 יי ישראל לסגולתו כמה חביבין ישראל קמי קב"ה דאתרעו בהו ובעא לאתדבקהו
 בהו ולא תקשרא עמהון . ועבד להון עמא יחידאי בעלמא דכתיב ומי כעמך ישראל
 גוי אחד בארץ ואינן אתרעו ביה ואתקשרו ביה הוה כי יעקב במר לוי' . וכתיב
 כי

חרומה

פי חלק יי עמי ויהי לשאר עמין שלטכין רכרכן ממנן עלייהו והוא בטיל לחולקיה
 ישראל רבי שמעון פתח מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה כחמה
 אינמא ככדגלות מיואת רוא דתרין עלמין מתחברין כחדא ודא הוא עלוס ועולם
 מי הא דאוקימנא דרגא עלאה ליעלא שיריתא דקיימא בשאלתא ואקרי מי כהא שאו
 מרוס עיכוכס וראו מי ברא אלה ואת דרגא תתאה לתתא עלמא תתאה ותריווהו
 תרין עלמין בתבורא חדא בקסור' חדא כחדא הנשקפה כמו שחר מתחברין תריווהו
 כחדא כמו שחר' כד ביצית שחרותא לאכהרא ולבתר אכהיר בסיהרא כד כניש
 בה כהירו לשמשא ולבתר בשמשא כד קיימא סיהרא בשלימוי אינמא תקיפא על
 כלא לאבא' דהא כדן אית לה שלימוי ותקיפו למעבד חילין וכטלא חילא מעלמא
 עלאה על ידא דיעקב שלימא דחבר לון כחדא חבר לון כחדא ליעלא וחבר לון
 כחדא לתתא ומתין נפקו תריסר סבטין קדושינ כגונס ליעלא יעקב דהוה שלימ
 אעיל רחיוו בתרין עלמין כמה דאוקימנא שאר בני שאר ללא עבדין כדן מגלן
 פריין ליעלא ותתא גריס דכבו בתרין עלמין וגריס פרוזא דהד ואסה אל אמותה
 לא תקרב לטרור דאתנבדו מרי דכבו דא לדא ואי תמא ותקסא רחל באומה הכי
 הוא ודאי דהא עלמא תתאה כל תיאובתיה לאו איהו אלא בגין למיהו כגונס דצ'ל'
 עלא ולמירת דוכתה' כדוכת' אחרא קכאת סופדי' אבגיא תחכמת' והכי קכאת סופדי'
 בגין דאית ספר וספ' ואסגיאו מסיכו דחכמת' עלא לבגיייהו וצ'בד אפי' יעקב לא אשלי'
 לבגיייהו כדקא חזי שאר בני עלמ' גרמין דכבו וגרמין פרוז' ומגלן עריון דכלא עריון
 דיעלא ותת' וכרוא דא אית רוא דעריון עריון דאית' וכרת' וכלא ברוא חדא מי זאת
 אתקרון אחתן בגין דאיכון באמיה וכרמימו וכמבורא דרעיתא ואקרין אחא וכרתה
 מאן דגלו עריוויהון לית ליה חולקא ליעלמא דאתי ולית ליה חולקא במהימנותא תח'
 כי יעקב חבר לו יה רוא עלאה ליעלא כיון דאשתלים ואקרי ישראל כדן לכגלתו
 בטיל כלא בכל סטרוין וכטיל ליעלא וכטיל לתתא ואשתלים בכלא אמר רבי שמעון
 הא תמיכן דכד ברא קב' עלמא גליף בגליפו דרוי מהימנותא גו טהירין ברוין עלאין
 וגליף ליעלא וגליף לתתא וכלא ברוא חדא דגלופי דשמ' קדישא ידוד דשליט באתווי
 עילא ותתא וכרוא דא אשתכללו עלמין עלמא עלאה ועלמא תתאה עלמא עלאה
 אשתכלל ברוא דאת' נקודה עלאה קדמאה דנפקא מגו דתתס וגביו ללא ידיע
 ולא קיימ' למכדעולא אתידיע כלל סליקו דרוא דאין סוף ומגו סתמו דא כהיר כהירו
 חד כהיר דקיק סתם כליל בגויה כללא דכל כהורין ובההוא כהירו סתים בטש ביה
 מאן ללא בטש כהיר ביה מאן ללא כהיר' וכדן אפיק מד כהירו דאיתו עדוכא
 לאשתעשעא לאתנכוא כהירו דקיק וסתם בגו ההוא כהירו' וההוא כהירו דאיהו
 עדוכא ליעדוכא סתי' אחרקיימו (סא אחרקיימו) ואשתכללו ביה סית' רסומין ללא ידיען
 בר לההוא כהורא דקיק כד עלא לאתנכוא עדוכא כהור' כהור' והא' כהורו
 דכפך מגו כהירו דקיק איהו דחילו ואמתני ותקיפא יתירא ואתפשט האי ואתניבד
 עלמא חדא דכהיר לכל עלמין עלמא סתימא ללא ידיע כלל ובגויה דוירין סית' רכוא
 אלק דאיכון דוירין וחילין ומסרוין עלאין' וכיון דאפיק לון ואשתכללו כחדא כדן
 איהו

איהו חבורא חדא ואיכון קוז דאת ויו דאתחבר בההוא עלמא סתומא וכדין איהו כתיב כי יעקב בחר לויה כד נפיק ואשתכלל מגו ייה כדין ישראל לסגלתו שאר בני עלמא לא איתיהוב לון רשו לסלקא הכי אלא לסגלתו אתר דכטיל וכניס כלא ודא איהו דקנא לתתא ומגו דא כטלין לעלא בהסתמו דרעו אבל לא באתגליא כמה דכטיל ועקב ההד ויקמו לי תרומה

ויקרא

לי תרומ' ר' יהודה פתח מה רב טובך אשר נפכת לוראיך פעלת לחוסים כך נגד בני אדם האי קרא הא אוקמוה ואתמר אבל רוא דא הא אוקמיה בזניכ' קדיש' גו רזין עללאין דרגא עלאה דאיהו רוא דעלמ' עלא' אקרי מ'י' דרגא תתאה דאיהו רוא דעלמא תתאה אקרי מ'ה ותניין אל תקרי מ'ה אלא מאה בנין דכל דרגין עללאין באשמוותהון הכא איכון וטו אמאי אקרי מ'ה אלא אף על גב דמשיכו עלאה אתמשך לא אתגליא עד דאתשלים הכא דאיהו אתר סופא דכל דרגון סופא דאמשכותא דכלא וקיימא באתגליא אף על גב דאתגליא יתיר מכלא קיימא לשאת מ'ה מה חמית מה ידעת כלא כלא ראית כל תמוכה ובנין כך מה רב טובך דא איהו יסודא דעלמא דאקרי רב טוב כלא ורב טוב לבית ישראל בנין דהאי איהו רב טוב אור קדמאה אקרי אור סתם והכא כליין דבר ונוקבא כמלא אשר נפכת דהאי אתגבינו בגוונא דאור קדמאה דאתגבינו ואתמר פעלת דהכא איהו אומנותא דכלא אומנותא דעלמא אומנותא דנשמתין ורוחין ברוח דא עביד קב'ה אומנותא דכל עלמא ורוא דא בראשית ברא אלדים אתהשמים ואת הארץ ברוח דא אתגביד משכנא ואתגבי דאיהו בדיוקנא דעלמא דלעילא ובדיוקנא דעלמ' תתאה ההד ויקמו לי תרומה לי תרומה תרין דרגין דאיכון חד מתמכרין כמלא

ויקרא

לי תרומה וגו' ר' שמעון ור' אלעזר ורבי אבא ור' יוסי הוו יתבי יומא חד תמות אילכו בבקעתא גבי יומא דגפוסר אמר ר' שמעון כמה יאה גלא דא דחפיה עלן מגו אילכין ואכן כריכין לאעטר האי אתר במלי דאורית פתח רבי שמעון ואמר אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלכנון האי קרא הא אוקמינא ליה ואתמר אבל אפריון דא היכלא דלתתא דאיהו כגונא דהיכלא עלאה וקב'ה קרא ליה גבתא דעדן דאיהו כטע ליה להכאת וכסופא דיליה לאשתגשעא ביה גו איכון כשמתין דכדיקיא דתמן כלהו קיימין ורשימין בגויה איכון כשמתין דלית לון גופא בהאי עלמא כלהו סלקין ומתעטרין תמן ואית לון דוכתנן למחמי לאשתגבא גו עבונא עלאה דאקרי נעם ויתמן אתגליון מכל כסופין דההרו דאפרסמונא דכוא אפרסמון דא היכלא עלאה טמירא עלאה גנווא אפריון דא היכלא דלתתא דלית ביה סמך עד דאסתמין מגו היכלא עלאה ובנין כך את סמך איהו סתים בכל סטרוני כגונא דא סתומא מה בין האי להאי אלא בשעתא דסתים ואתגונו בגויה גו כקודה עלאה לעלא כדין איהי קיימא בדיוקנא דאת סמך סתים בגויה ואתגבינו ביה לסלקא לעלא ובשעתא דהדרא ויתבא רביעא על כנין דלתתא ליכא לון כדין איהי קיימ' בדיוקנא דאת ס רביעא סתומא לגו ארבע סטרין דעלמא ועל דא איהו אפרסמון

אפרסמון ודא הוא אפריון וכתאר תרין ארעון מ' קצמא ו' אפרסמון כרוא דברית
 דאיהו זמין לכטלא כלל רוא דאוינו מאה ברכאן שתינ וארבעין שתינ לקבל שית
 שטרין דכפוי מאתס' ארבעין לקבל ד' סטרי עלמא וכלא אשלימו למאה ואת יוד'
 איהו אשלים לרוא דמאה כגונכא לעילא ועד' דא אפרסמון ודא אפריון אינון כהרי
 כפקין מאפרסמון דא וכשפתין עלאין דלית לון גופא בהאי יגלמא וינקין מההוא כהירו
 דכפוי מאינון כהרי אפרסמוכא דכויא ומתענגי בענגא דא עלאה וכשמתין דסלקין
 ואית לון גופא בהאי עלמא סלקין וינקין מההוא כהירו דאפריון דא יהבו וכטלי יהבי
 ריחא מאינון עובדי דכשראין דמשתדלי בהו בהאי עלמ' וכטלי מההוא ריחא דאשתאר
 ביה בכנתא כל'א כריח שדה אשר ברכוני' ריחא דאשתאר ביה בההוא הקלא
 זכלהו קוימי בההוא גנתא אליו מתענגי לעילא ואלין מתענגי לתתא עשה לו המלך
 שלמה עשה לו לברמיה ואי תימא הא כשמתין דדריקיא משתעשען ביה ואת אמרת
 עשה לו הכי הוא ודאי בנין דהאי אפריון וכל אינון כשמתין דדריקיא כלהו קוימי
 לאשתעשעא קמי קבה' המלך שלמה מלכא דשלמא דיליה ודא איהו מלכא עלאה
 והא אוקמוה' המלך ספס דא מלכא משיחא ודא עלמא דדכורא ודא עלמא דנוכבא
 מעי' הלכון אינון אילכין כטיען דעק' לון קבה' ושתיל לון באתר אחרא ואלין אקרין
 ארוי לככון כל'א ארוי לככון אשר כטיען ולא אתבכו האי אפריון ולא אשתכלל לא כהי'
 מעי' הלכון אליו שית יומין דבראשית כל יומא ויומא מסדר בהאי אפריון סדורא
 דאתמוזליה' **סדורא** קדמאה מסטרא דיומינא אור קדמא' דאתנגיד ואתנגיל
 מסטרא דיומינא ועאל בהאי אפריון על ידא דיסודא הד ועביד ביה שמושא' לבתר
 אפיק ההוא אפריון חד דיוקנא כגונכא דהאי אור ודא הוא רוא דכתיב יהי אור ויהי
 אור' כיון דאמר יהי אור אחאי כתיב ויהי אור לא אכטרוד קרא למכתב לא יהי מהו
 ויהי אור' אלל דההוא אור אפיק אור אחרא דאתמוזליה ודא איהו יומא קדמאה
 מאינון עמי הלכון' **סדורא** תנייכא אתנגיד מסטרא דשמאלא כרישו דמיו
 כגונדו דאשא תקיפא ואתנגיל מסטרא דשמאלא ועאל בהאי אפריון ועביד ביה
 שמושא' ואפריש בין מיון דכסטר ימינא ובין אינון מיון דכסטר שמאלא' לבתר אפיק
 ההוא אפריון חד דיוקנא כגונכא דיליה ודא איהו רוא דכתיב בין שמים אשר מתחת
 לרקיע ובין המי' אשר מעל לרקיע ויהי כן ודא איהו יומא תנייכא מאינון ימי הלכון
סדורא תליתאה אתנגיד מסטרא דשמאלא חד יומא תליתאה דעביד שלמה
 בעלמא ומתמן אתמשיכו איבין לכלא ודא עביד שמושא' בהאי אפריון
 ואפיק זיכא לזיכיה זיכא לעובדין כגויאין זיכא דאתמוזליה וכל דשאין ועשכין ואילכין
 ככמה חילי' ואשתאר דיוקניה תמן ואפיק זיכא ההוא אפריון כההוא גונכא ממש ודא
 איהו יומא תליתאה דאתכליל מב' סטרין מאינון עמי הלכון' **סדורא** רביעאה
 אתנגיד ואכסיר כהירו דשמשא לאכסירא להאי אפריון גו משך דיליה ויאל ביה
 לאכסירא ולא עביד ביה שמושא' עד יומא חמשה' דאפיק האי אפריון ההוא שמושא'
 דכהירו דעאל ביה ביומא רביעאה ואפיק ההוא אפריון כההוא גונכא ממש דההוא
 כהירו חד מאינון עמי הלכון' **סדורא** חמשה' אתנגיד חד משיכו דרמישו

דמיו ויציד שמושא לאפקא הוא נהירו לסדורא דיומא רביעאה ועביד כהאי
 אפריון שמושא ואפיק זכין לזיכה אינון דאתמוז כההוא גונכא ממש והאי יומא שמש
 שמושא יתיר מכל שאר יומין וכלא תליא עד יומא שביעאה דאפיק האי אפריון כלמא
 דהיה גניו ביה דכתוב תנא הארץ כפש חיה למיכה וגו' ודא חיהו יומא ממשה קד
 מאינון עניי הלכונן **סדורא** שתימאה דא חיהו יומא דאתקין כל האי אפריון
 גלית ליה תקונא ולית ליה תקפא בר מהאי יומא כד אתא האי יומא אתתקין האי
 אפריון בכמה רומין בכמה כשמתין בכמ' עולימן שפירן בחיוו אינון דאתחוו למיתב
 בהיכלא דמלכא אף הכי אתקין בשפירו כל שאר יומין דהוו בקדמיתא ואתקין לון
 בתואכותא מדר ברעותא במדוא תקונא דלעילא ותתא כדן אתקדש האי אפריון
 בקדושין עלאון ואתעטר בעטריו עד דסליק בסליקו דעטרא דנייחא ואקרו שמת
 עלאה שמת קדישא דחיהו שבת נימחא דכלא תיאובת דכלא דבקותא דכלא דעילא
 ותתא כמדא וכדן כתיב אפריון עשה לנו המלך שלמה מפני הלכונן אמר ר' שמעון
 מאן דוכי כההו אפריון וכי בכלא ולמיתב בנימחא דכלא דקב' כלא בכלו חמדתי
 וישכתי והשתא יתעבא בכלא דנייחא דאית לן לאסתכלא ללא יתבונן אלא בכלא
 דקב' גו ההוא אפריון ואית לן לאתניטרא האי אתר בעטרין עלאין עד דאתערו
 אינון דההוא אפריון למיתב עלן בכלא אחרא פתח ר' שמעון ברישא ואמר ויקחו
 לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי ויקחו לי האי מאן
 דבעי לאשתללא במניה ולאשתללא ביה בקב' אנטריק דלא ישתלב ביה בריקנייא
 ובמנחא אלא אנטריק ליה לבר כש לאשתללא ביה כדקא יאות כפום מיליה ויהא
 אוקומנא מלה דא בכמה אתרי יאות למיכב בר כש ההוא אשתללותא דקב' כלא
 איש כמתתידו וגו' ואי תימא הא כתיב לבו טברו ואכלו ולבו טברו בלא כסף וכלא
 מאיר יין וחלב דהאי חיהו במנחא ואשתללותא בלא כסף וחייהו אשתללותא דקב' :
 אלא אשתללותא דאוריתא כל מאן דבעי וכי בה' אשתללותא דקב' למכדע ליה
 כל מאן דבעי וכי ביה בלא אגרא כלל אבל אשתללותא דקיימא בעובדא אסיר
 לכטלא ליה למנחא ובריקנייא בגין דלא וכי כההוא עובדא כלל לא משכא עליה רומא
 דקדשא אלא באגר שלים כספרא דמרטי דאוליף אשמדאי לשלמה מלכא כל מאן
 דבעי לאשתללא לאגברא מניה רומא מסאבא ולאכפויא רומא אחר' ההוא עובדא
 דבעי לאשתללא ביה בעי למקני ליה באגר שלים ככל מה דיבגון מניה בן זעיר בין
 רב בגין דרומא מסאבא חיהו אודמן תדיר במנחא ובריקנייא ואודכן בלא אגרא ואכנס
 לכבי כשא למשרי עלייהו ומפתי לון דליירא עמהון בכמה פתיון בכמה ארמין כעני
 לון לשוואה יוריה עמהון ורומ קודשא לאו הכי אלא באגר שלים ובאשתללותא רב
 זכני ובאשתללותא דגרמיה ובאשתללותא דמשכניה וברעותא דלביה ונפשיה ולואי
 דיכול למרווח ליה דישנו מדוריה עמיה ויצ' דיהך בארמ מושר דלא יסטי למיכא
 ולשמאל ואי לאו מיד אסתלק מניה ואתרחק מניה ולא יוכל למרווח ליה כדבקדמיתא
 ועל כתיב ויקחו לי תרומה מאת כל איש מההוא דאקרי איש דאתער על יצריה
 דכל מאן דאתער על יצריה אקרי איש אשר ידבנו לבו מאי אשר ידבנו לבו אלא

דיתרעי

תְּרוּמָה

דותרעו ביה בקב"ה כלא לך אמר לבו יטור לבבי וטוב לב ויטב לבו כלהו בקב"ה
 קאמר אף הכא אשר ידבכו לבו מניה תקחו את תרומתי דהא תמן אשתכח ולא
 באתר אמרא ומא דעינן דהא קב"ה אטרעי ביה וטוי מדוריה ביה כד חמינן
 דרעותא דההוא בר כס במדא ברעותא דלכא למרדק ולאשתדלא אבתרוה בלביה
 ובכפשיה וברעותיה ודאי תמן ועינן דשריא ביה שכינתא כדן בעינן למקמי
 ההוא בר כס בכסף שלים ולאשתדלא אבתריה ולאשתכרא בהדיה או למילף מניה
 ועל דא קדמאי הוו אמרי וקב"ה לך חבר באגר שלים בעי למקמי ליה בגין למוכי
 בשכינתא עד הכא בעי למרדק בתר זכאה ולמקמי ליה ההוא זכאה בעי למרדק
 בתר חייבא ולמקמי ליה באגר שלים בגין דיעבר מניה ההוא זכאה ויתבטיא כטרא
 אמרא ויעביד לכפשיה בגין דיתחשב עליה כאילו הוא כרא ליה ודא איהו שבחא
 דוסתלק ביה יקרא דקב"ה ויתר משבחא אמרא ואסתלקותא יתיר מכללא מאי טעמ'
 בגין דאיהו גרים לאכפשיא כטר אמרא ולאסתלקא יקרא דקב"ה ועל דא כתיב באהרן
 ורבים השיב מעינן וכתיב בריתי ביתה אתי תא מוז כל מאן דאמר בודא דחייבא
 ותב לגביה למשבק ארמא בישא איהו אסתלק בתלת סלוקין מה ללא אסתלק הכי
 בר כס אמרא גרים לאכפשיא כטרא אמרא וגרים לאסתלק קב"ה ביקריה וגרי לקיימ'
 כל עלמא בקיימיה לעלאל ותתא ועל האי בר כס כתיב בריתי ביתה אתי החיים
 והשלוים וזכי למחמי בזין לבנו וזכי בהאי עלמא וזכי לימלא דאתי כל מארי דזינן
 לא יכלין למידן ליה בהאי עלמא ובעלמא דאתי על בתלסר תרעי ולית מאן דימתי
 בודיה ועל דא כתיב גבור בארץ יהיה זרעו דור ודור יבורך הן ועשר בביתו
 ונדקתו עומדת לעד זרח במשך אור לישרים וגו' באדרא עלאה קיימין תלת
 כטרי גוונין ואינון להטין גו שלהובא חדא דההוא שלהובא כפאא מסטרא דרום
 דאיהו וזכא ואינון גוונין מתפרשן לתלת כטרין חד סליק לעילא וחד כמית לתתא
 וחד דאתתוי ונכו בשעתא דשמשא כהירי גוונא חדא ההוא סליק לעילא
 כפאא ודההוא גונא איהו גון חוור יתיר מחוורו אמר וצא בההוא שלהובא ואטבע
 זעיר ולא אטבע וקיימא ההוא גון לעילא על רישא דההוא אדרא וכשעתא
 דישראל עללין לבי כמישתא ומלגן כלותהון כד מטאן לגאל ישראל וסמינ גאולה
 לתפלה כדן האי גון אסתליק על רישא דאדרא ואתעביד ליה כתר דקיימ' וכרווא
 כפיק ואמר זכאין אתון עמא קדישא דעבדי טוב קיי' דקבה ורווא דא והטוב בעינך
 עשייתו דסמיך גאולה לתפלה בגין דהא בההיא שעתא סליק האי גון על רישא
 דההוא אדרא אתער האי דניק לאשתכרא באתר לאטרוי ברהומו במביבו במדוא
 ברעותא וכל שייפין כלהו מתחברן בתואובתא חדא אלן באלן עלאין בתתאין
 וכזינן כלהו כהרין ומתהטין וכלהו קיימי במבורא חדא בהאי דניק דאקרי טוב
 כלא אמרו דניק כי טוב ודא מחבר לכלהו במבורא חדא כדן כלא בלמינא עלאל
 ותתא בכסיקין דרעותא וקיימא מלה במביבותא דבי אדרא כיון דמטו לשים שלום
 כדן עביד שמשא ההוא כהר דכפיק מערן באדרא דא וכדן בעינן כלא לכפאא
 מקמי מלכא ולא אטרויך בר כס ולא אמרא לאשתכרא תמן ולא למשאל שאלתין
 אלא

למקמי

למחמי
ניקין

אלא אצטריוך למכפל על אפסין ימט בנין דההיא שעתא שעתא דשמושא הווי וכעו כל
בר כש למכסף מקמי מריה ולכפוי אכפוי בכסופא סגי ולא כללא כפסיה בההוא
שמושא דכפסין דאתכליל ההוא אדרא מעילא ומתתא ככפסין ורוחין כדון בוון
אחרא דכמית לתתא קאם וכמות בשפולי דהאי אדרא וכרוזא כפיק וקארוי ואמר
עלאין ותתאי אשהדו סהדותא מאן איהו דעביד כפשאן וזכי לשיביא ההוא דעטר'
דמלכותא על רישיה ההוא דאתמוי לאעלא הסת' קמי מלכא ומטרונותא דהא מלכא
ומטרונותא שאלו עליה כדון אזרמנן תרין סהדין מאוכון עובי וי' דמשטטוי בכל
עלמא וקוימן בתר פרודא ובהדין סהדותא דא ואמריה אכן סהדין על פלניא
בר פלניא זכאה חולקיה דהא אכנוי וכר בניניה לטב דא איהו עביד כפשאן לתתא
כפשאן דחייביא דהווי מכטרא אחרא כדון אתיקר קבא כמדון שלימתא כיה
שעתא אזרמן חד ממכא דאיהו בזכרא על דיוקין דדקיאוס ברזא דשמושא דאתון
דחקרון ברזא יהודיעם בכתרא דשמושא דשמא קדישא ורמויקבא וההוא ממכא
אויית דיוקניה דההוא בר כש דעביד כפשאן דחייבי וקאוי ליה קמי מלכ' ומטרונות'
יאכא אסעדכא עלו שמויא וארעא דכההיא שעתא מסרון ליה ההוא דיוקכא דהא
לית לך כל דיקא כהאי עלמא דלא חקיק דיוקניה לעילא תמות ידא דההוא ממכא
ומסרין בדיה ע' מפתחן דכל בנייא דמאריה בהו כדון מלכא כריך לההוא דיוקכא
בכל ברכאן דכריך לאברהם כד עביד כפשאן דחייביא וקבא רמיו לד' משריון עלאין
ונטלון לההוא דיוקכא ואזלון עמיה ואיהו עאל לע' עלמין בניוון דלא זכי בהו בר כש
אמרא בר איכון בניוון לאיכון דעבדו כפשיהון דחייביא ואלמלא הווי ודעי בכוכשא
כמה תועלת' וזכו ברמיו לכדקיאוס וזכאן בניניה הווי אזלי אכתריהו ורדפי לון כמאן
דרדף בתר חיון מסככא זכי לכני כשא ככמה טכאן ככמה בניוון עלאין לאו איהו
כמאן דזכי בחייביא מה בין האי להאי לא מאן דאשתדל בתר מסככא איהו אשלים
לכפזיה ונרים ליה לאתקיומ' וזכי בניניה לכמה טכאן לההוא עלמא ומאן דאשתדל
בתר חייביא איהו אשלים יתיר עביד לסטרא אחרא דאלדים אחרים דאתכפוי
ולא שלטא ואעבר ליה משלענותיה עביד דאסתלק קבא על כורסי וקריה עביד
לשהוא חייבא כפשאן אחרא זכאה חולקיה גוונא אחרא דאתמוי ולא אתמוי
כשעתא דמטאן ישראל לקדושה דסדרא כדון האי גונא דבני כפיק בנין דהאי
איהו קדושתא קא מקדשי ישראל יתיר על מלאכי עלאי דאיכון מכרים כהדינהו
וסאי גונא כהור ואתמוי כשעתא דישראל מתקדשו דהא מסימי ושראל עד לא
ישנחון מלאכים עלאין ווענישו לון לעילא ולא יקטרבון עליהו כדון כרוזא כפיק
ואמר עלאין ותתאין אציתו מאן איהו גם רוחא במלי דאורותא מאן איהו דכל מלני
בנין למכבה במלי דאורותא בנין דתמיין דבר כש כשי למהו שפיל בהאי עלמא
במלי דאורותא דהא לית גבה באוריתא אלא בעלמא דאתי בקדושתא דא בעינן
לאסתמרא ולאונמא לה כוככא בנין דיתקדש גו קדושה כרישא וכסופא יתיר מאיכון
קדושן דאמרי כהקן מלאכי עלאי קדושה דאין מתקדשו בשכחא דאין מזבחן
למלאכי עלאי ובנין שכחא דא שכין לן למעאל גו תרע עלאי ועל דא קדושה דא

בלשון הקדש ושכין לן ברחומו למיעל תרעין דלעילא מגו דאכן משכחין לון כבוד
 להון וכוון כך אכן כטלון קדושן יתיר ועאלין תרעין עלאין ואי תימא רמאותא
 היא לאו הכי אלא מלאכי עלאי אינון קדישין יתיר מינו ואינון כטלי קדושתא
 יתיר דאלמלא דאכן כטלון ומשכין עלן קדושתא אלון לא כוכל למיהוי חברין בהדוהו
 ויקרא דקדשא בריך הוא לא ושתלי עלא ותתא בזמנא חדא ועל דא אכן משתלין
 למיהו עמהון חברים ויסתלק יקרא דקטא עלא ותתא בזמנא חדא קדושה די
 בסופא איהו תרבוס כמה דאוקימנא ודא אפילו יחיד ויכל לומר לה אינון מני
 דתרבוס אבל מלין דלשון הקדש בקדושה לאו אינון לא בעשרה בגין דלשון הקדש
 שכינתא מתמכרא בהדיה וככל קדושה דשכינתא איתא לאו איהו אלא בעשרה
 דכתיב ונקדשתי בתוך בני ישראל וגו' בני ישראל אינון לשון הקדש ודאי ולא שאר
 עמין דאית לון לישן אמרא ואי תימא הא קדושתא דקדיש דאיהו תרבוס אמאי
 לאו איהו כימיר תמ קדושתא דא לאו איהו כשאר קדושתא דאכן משלשין אבל
 קדושתא דא איהו סלקא בכל סטרין לעילא ותתא ובכל סטרי מהימנותא ותברא
 מעולין וגושפכין דפרזלא וקלפין בושין לאסתלקא יקרא דקטא על כלא ואכן כעין
 למימר לה בלישכא דסטר אמרא ולא תבא כמילא תקיף אמין יהא שמהי רבא מברך
 בגין דיתבר מילא דסטר אמרא ויסתלק קטא ביקריה על כלא וכד אתבר
 בקדושתא דא מילא דסטר אמרא קטא אסתלק ביקריה ודכר לכנוי ואדכר
 לשמהי ובגין דקטא אסתלק ביקריה בקדושתא דא לאו איהו אלא בעשרה

ובלישכא דא על כרמיה דסטר אמרא אסתכיא ואתתבר מיליה ואסתלק יקרא
 דקטא ותבר מעולין וגושפכין ושלאלא תקיפין וקלפין בושין ואדכר קטא לשמהי
 ולכנוי זכאין אינון עמא קדישא דקטא יהב לון אוריותא קדישא למזיב לה לעלמא
 דאתי ארש למכרייא זכאין אתון לעלמא דאתי וכיון דשרינן מלין דכתרא
 דמלכותא עלאה אימא אכא בנינוכו וקטא יהיב לון אגרא בההוא עלמא וההוא
 הבל דפומיכו וסתלק לעילא כאילו אתון מתערין מלין אלון פתח ואמר

ויאת

התרומה אשר תקחו מאתם זה בכסף וכמשת האי קרא איהו
 לסטרא עלאה ואיהו לסטרא תתאה איהו לסטרא עלאה בסטרא
 דקדושה ואיהו לסטרא תתאה בסטרא אמרא תא חזי כד ברא קטא עלמא שארי
 למכרי מסטרא דכספא דאיהו ומוכא בגין דההוא כספא הוה מעלאל וכעובדא
 דמשכנא דאיהו כנוכא דיליה שארי מסטרא דשמאלא ולבתר מסטרא דימוכא
 בגין דמשכנא מסע דשמאלא הוה ועד שארי הכא מסטרא דשמאלא ולבתר מסטרא
 דימוכא וזאת התרומה וגו' וכתיב ערב ובקר וצהרים וגו' האי קרא אוקמו ואת
 אבל הכא עדן עדין הוה דלנות דכלימא ומהרווא אתערנו בהכי תלת זמנין ערב
 דא הוה אספקלריאה דלא כהרא ובקר דא הוה אספקלריאה דהרא וצהרים
 לאו האי אתר דאקרו חשך אלא אתר איהו דקיימא בין האי להאי אבל זמנא דלנותא
 דמכנה אתר דאקרו חשך איהו דאמיד בערב וקיימא דא עם דא ומה דאתמר
 צהרים דאיהו תוקפא דמשפא למשכא מעלילא כקט וכהי איהו ארמא לבר נס אוכס

קראן

קראן ליה חוור ולישנא מעליא נקט ולומכין לחוור קראן ליה אוכס דכתוב כי אשה
בושית לקס. הלא כבני כושי אתם ליוגו ערב דא נלותא דערבית. וכגון דבצר
דא אתערב ביה כטרא אחרא דחשוד נהוריה ושלטא בליליא סו ליה רשות ולית
ליה זמן קבצ. אמורין ופרדין מתאכלין בהאי ומכאן ומכאן אשכח כמה חבילי טהירין
דכפקין ושלטין בליליא. ואי תמא אי הכי הא תנינן דכל אינון מארי בטרא אחרא
דרומ מסאבא לא שלטי בארעא קדישא והא מתערי לון ישר בהאינאסיר לאתעירא
לון לשריא על ארעא קדיש' לא בליליא ההוא תנכא סליק ולא סליק בגוונא דקרנכא
אחר' דהוא סליק תנכיה בארע מישר. והכא הוה סליק ההוא תנכ' למד נוקבא דכפון
דתמן כל מדורין דרומין ביטין. וכיון דההוא תנכא סליק ועקים ארע לההוא סטר'
בלהו הוה מתטין וקיימין ועאלין בדוכתייהו ולא הוה כפקין ושלטין בעלמא. חד ממכא
קיימא לההוא סטרא עאל ההוא נוקבא דכפון בכל אינון חבילי טהירין סניגורא
טמיה ובשעתא דההוא תנכא עקים ארמיה וסליק האי ממכא ושעתן אלף רבוא
משרין אחרין בלהו מתענתין לקבלא ליה ולאתנא מניה וקיימין בההוא נוקבא
ועאלין במד פתמא דאקרי קרי ודא איבורא דכתוב ואם תלכו עמי קרי והלכתני
אף אני עמכם במתקרי. בההו רוגוא דכפין מפתח דקרי. ואלין אינון דמשטטי
בליליא. ובשעתא דכשמתין כפקין לסלקא לאתחואה לעילא אלין כפקין ומקטרנן
לון דלא יכלי לסלק בר אינון חסירי קדיש' עליוכי דאינון כפקין קדיש' ואיירוסלקין
ואלן חבילי טהירין כפקין ומודיעין מלון כדויבין לכבי כשא ואתחזין לון בדיוקנן
אחרין וחיובאן בהו עד דאושדין ורעא נאקרונ מאריהון דקרי בגין דאינון דכפקין
מפתחא דקרי גרמילון. ובשעתא דמתאכלי אמורין ופרדין ההוא תנכא הוה רוי
לון וון לון כפוס וקרא דילהון הכי מונא דילהון מה דאתחזין לון. ובהילא כפקין ולא
אשטטי בארעא קדישא. ערב כד'א וגם ערב רב עלה אתם דכל אנון חבילי טהירין
אינון מתערבין בשולטנו דליליא ועל לא שויהא חובא ללותא דערבית דלית מאן
דיכול לאתקנא לה כיעקב דאיהו הוה מדכי משכנא ומתקן ליה כדקא יאות. ואעב
דאיהו רשו נלותא דא איהי לאנכא עלן מגו פחד בלילות מגו פחד דכמה סטרין
פחד גהיכס דהא בההיא שעתא טרדי להיוביא בגהיכס על חד תרין מבימא.
ובגין כך מקדמי ישראל למומר והוא רחוס דאיהו בגין פחד דגהיכס. ובשבת דלא
אשתבח פחד דיכא דגהיכס ולא דיכא אחרא אסיר לאתערא ליה דאתחזי דהא לית
רשו בשבת לאתעברא דיכא מעלמא ופחד דקטרנא דכשמתין כד בעאן לסלק לעילא
לאתחואה קמי מאריהון. ובכ' אכן מקדימין שומר את עמו ישראל לעד אמין. פחד
דכמה מויקין וקטרונן דמשתבחין בליליא ואית לון רשו לכוקא למאן דכפין מתרע
ביתיה לבר ובכ' אכן מקדימין שומר באתגו ובאנו. ועל כל דא מגו דחילו דכל דא
אכן מפקידין גופין ונשמתין למלכותא עלאה די שולטנו דכלא בידהא ועל דא נלות'
דערבית בכל ליליא ולייליא. השתא דקרבינן ומדבחן לא אשתבחמו אכן עבדינן כל
תיקונין דאכן עבדין על רוא דכא. בבלגו ליליא כד רוח כפון אתע- בטש בכל אינון
מדורין דרומין ביטין ותבר מד טכרא תקיפא ועאל נשאל לעילא ותתא. וכל אינון

חבילו ביהרין עוילין לדוכתייהו ואתבר חילוייהו ולא שלטין . וכדין קב"ה עאל
 לאשתעשא עם דקוקיא בנכתא דעדן והא אתמר . כל אתי נפרא נהורא דשרגא
 דשלטא בליליא אתגבו מקמי נהורא דיממא וכדין בקר שלטא ואתיגבר שולטנו
 דערב וכדין האי בקר איבו בקר דאור קדמאה . האי בקר אשלים טיבו לעלמין
 כלהו . מכה אתנו עלאין ותתאין . האי אשקי לבנתא האי אינוכטרוו דכל עלמא .
 הכארוא לידעימין . מאן דבעי למיפק לארמא יקוט בנוהא וישגח באסתבלתא
 לפוס שעתא לסטר מורח וימחי כחיוו דאתון דבטשי ברכיעא דא סליק ודא כחית
 גאלין אינון כחיוו דאתון דאתברון בהו שמיא וארעא אי איבו ידע ברוח דאינון
 אתון דאינון רוא דשמא קדישא דארבעין ותריין אתון וידכר לון כדקא חוי ברעותא
 דלכא ימחי גו נהירו דנהא דרקיעא שית יודין תלת לסטר וימחי ותלת לסטר
 שמיאלא ותלת ווין דסלקין וכחתיין וכחיוו ברכיעא ואינון אתון דברכת כהנים .
 וכדין יכלו בלותיה ויפוק לארמא ודאי שכינתא אקדומו עמיה וכאיה מולקיה . כד
 אתי האי בקר עמודא חד כעין בסטר דרום לנו מתמו דרקיעא דעג גנתא בר
 ההוא עמודא דאיבו כעין באמצעו דנכתא וצמודא דא איבו נהיר בנהירו תלת
 גווכין מרקמא דארגווא . בההוא עמודא קיימא עכפא מדא בההוא אתעתדו תלת
 נפרין מתערין נכופא לשבא . פתח חד ואח' הללויה הללו עבדיו הללו את שם יי' .
 פתח תגויכא ואמר יהי שם יי' מבורך מעתה ועד עולם . פתח תליתאה ואמר ממורת
 שמש עד מבואו מהולל שם יי' . כדין כרווא קדים וקרי אתיגדו קדישי עליוכין
 אינון דמשבחין למאריהון אתתקנו בשבחי דיממא כדין אתפרסון יממא מן ליליא
 זכאה מולקיה מאן דקס מגו תושבכתא דאורייתא דלעי בליליא בההוא זמא בלותא
 דנפרא . בתיב אמר שומר אתא בקר וגם לילה אס תבציון בעיו טובו אתנו האי
 קרא אוקמוה ליה על גלותא דישראל דיתבינו בני שעיר וישראל אמרו לקב"ה שומר
 מה מלילה מה תהא עלן מן גלותא דדמי לשוכא דליליא . מה בתיב אמר שומר
 דא קב"ה אתא בקר כבר נהירא לכוואסיקא לכו לפולמכיבון דתוכן לחוי עלמא
 שבקתון אורייתו וגם לילה אעולכא לכו בלותא כמלקדמין . אס תבציון בעיו כל'א
 דרשו מעל הפר יי' וקראו ותמן תשכחון במא תליא גלותא דלכון וגאולה דלכון וכד
 תתבעון בה היא תימא ותכריו קמייכו טובו אתנו טובו בתשובה שלימתא ומיד אתנו
 ואמקריבו לבאי וברוא דהאי קרא בתיב משא דומא . במשא ארמון דכבואה
 אתמר לכביאי . במחא . בחזון . בחות . בלכר . במשא . וכלהו משא כלהו כמאן
 דחמי בטר בנותא ההוא נהירו דנהורא ומכהון כמאן דחמי נהורא דשמא מגו
 עששית . אבל משא האי כד מטי ההו נהור' בטרם כגי ואתערמ מלה עליו דלא יוכל
 לאתלייא ליה כל'א לשום את משא כל העם הוה עלי וכו' משא והכא משא דומה
 גרמ סגיא לא יוכל לאתגלוי ואיבו כבוא' בלחשו וקיימ' בלחשו . אלי קורא משעיר
 הכא לא אתגלויא מאן אמר אלי קורא משעיר איקב"ה אי כבואה מהימכא . אבל
 כבואה דא ודאי קיימא בלחשו גו רוא דמהימנותא עלאה ימעו רוא פתימאה כבואה
 מהימכא אמר לליה הוה קרי קלא דרוא דמהימנותא ואמר אלי קורא משעיר
 כל'א

כלא זורח משעיר למו ולא כתי' וזרח לשעיר בנין דרזא דמהימנותא הכי איהו דרנין
 מנו דרנין לין פנומאין מאלין קליפה גו קליפה ומוחא גו מוחא ויהא אוקימנא דכתי'
 זיהנה רוח סערה באה מן הצפון הא דרגא חד ענן גדול הא דרגא אחרא. ואש
 מתלקת הא דרגא תליתאה. ונהה לו סכיב הא דרגא רביעאה. ולכתר ומתוכה
 כעין האשמה. ולכתר ומתוכה דמת ארבע חיות. הא דרנין גו מדרנין. אופי הכא
 כד אתגלויא קדשא כריך הוא לא אתגליא אלא מנו דרנין אלין. מסיבא דא דרגא
 דהוה טמירא יתיר ולכתר אצטריך לאתגלויא. ואמר וזרח משעיר הא דרגא אחרא
 דאיהו באתגלויא יתיר קליפה דשריא עב מוחא. ולכתר הופיע מהר פארן הא דרב'
 אחרא. ולכתר ואתה מרבכות קדש דא שבחא דכלא דאתגלויא מכל אלין דרנין
 מההוא אתר דהוא עקרא דכלא דשרו לאתגלא מניה. מאן אתר איהו. מרבכות
 קדש איהו איכון דרנין עלאין לעילא לעילא. חוף הכא אלני קורא משעיר מההוא
 דרגא דקאמרן דאתדבק לעילא שומר מה מלילה שומר מה מליל. שומר דא מטטרון
 שומר ישאל וכתוב ושומר אדניו וכבוד ודא דשלטא בליליא. לילה ללילה בין האו
 להאו. אלא כלא חד אבל בחולקא דא שלטא סטרא אחרא ובחולקא דא לא שלטא
 כלל. ליל אצטריך לכטורא דכתיב ליל שמורים הוא ועד חסרה ודא איהו כד על
 ליליא עד דאתפלג. מפגו ליליא ולהלאה שלטא לילה כה דכתיב ויהי בחצי הלילה.
 הוא הלילה הזה. ולילה כיום ואיר וגו'. וכב שומר מה מלילה שומר מה מליל. אחר
 שומר. אשכחנא בספרא דאדם מה בין ויאמר ואמר. ויאמר לעילא ואמר לתתא.
 ואל משה אחר. מאן אחר. אחר שומר דא מטטרון אתא בקר דא כלותא דשחרית
 דאיהו שולטכו דימחא ההוא דשליט על ליליא. ואי תימ' דאיהו אתי בלחודו ואתפרש
 דבר מנוקבא הא כתיב וגם לילה תרווייהו כחדא ולא מתפרשין דא מן דא לעלמין.
 וקלא דא קרי במלין לין הא בקרוגם לילה תרווייהו זמנין לבניכוי מכאן ולהלאה אש
 תבעוון בעוון. אש תבעוון בעותכוון ככלו קמו מלכא קדישא בעוון כלו וכעו בעותכוון
 ותוכו לגבי מאריכוון. אתיו כמאן דזמין לקבלא לכנוו ולרחמא עלייהו. אופ
 דהי קבא בקר וגם לילה קרא ואמר אתיו. זכאה עמא קדישא דמאריהוון בעו עלון
 וקרא לון לקרבא לון לגביה כדון עמא קדישא בעאן לאתחבר' כבי כנישתא וכל מאן
 דאקדיים בקדמותא אתחבר בשכיכתא בכבורא חדא. תא חזי ההוא קדמאה
 דאשתכח כבי כנישתא ואוריד כבי כנישתא זכאה חולקיה דאיהו קיימא כדרגא
 דזדיק בהדיה דשכיכתא ודא איהו רזא ומשחרי ומאנכני דא סליק בסליקו עלאה.
 ואי תימא הא תנין בשעתא דקבא אתילכי כנישתא ולא אשכח תמן עשרה מיד
 כושם. ואתאמר ההוא מד דאקדו' אתחבר בשכיכתא וקיימא כדרגא דזדיק. אלא
 למלכא דשדר לכל כבי מתא דישתכחון עמיה כיום עלן כדוך עלן. עד דהונו מודמני
 גרמיייהו איכון כנו מתא אקדיים חד ואתא לההוא אתר. בין כך ובין כך אתא מלכא
 אשכח לההוא בר כש דאקדיים תמן אמר ליה כני מתא פלוכית אן איכון. אמר ליה
 מארו אכא אקדימנא מנייהו ויהא איכון אתאן אכתרא ולפקודא דמלכא. כדון טכ
 בעיו מלכא ויטיב תמן בהדיה ואשתעי עמיה ואתשכיד רחימא דמלכא. בין כך

כר כה

וכן כך אתו כל עמא ואתפיים מלכא עמהון וסדר לון לסלס. אכל אזי איכון בני
 מתא לא אתיין ומד לא אקדום לאשתעו קמי מלכא לאלוואה בנימיהו דהא כלהו
 אתיין מוד כעום ורגיו מלכא. אוף הכא כיון דמד אקדום ואשתכח בני כנישתא
 ושכיכתא אתיא ואשתכח ליה כדון אתמש' כאילו כלהואשתכחו תמן דהא דא אוריך
 לון תמן מוד אתחברת עמיה שכיכתא ויתבי בזוגא מד ואשתמודע בהדיה ואותוב
 ליה כדרגא דכדוק. ואזי מד לא אקדום ולא אשתכח תמן מה כתיב מדוע באתי
 ואין איש. ואין עשרה לא כתיב אלא ואין איש לאתחברא בהדאי למהוי ובאי כדא
 איש האלדים למהוי כדרגא דכדוק. ולא עוד אלא דאשתמודע בהדיה ושאל עלוי
 אזי וימא מד לא אתי כמה דאוקימא דכתיב מי בכס ירא ו' שמע בקול עבדו והא
 אתערבא בהאי דכתיב אלי קרא משעיר דהא דרגא בטר דרגא בו דרגא ההוא
 שומר קורא במילא ככלל וימא ודא איהו שמע בקול עבדו. עבדו דא מטטרוך
 וכנין כך זכאה איהו מאן דאקדום לכו כנישתא לסלק בהוא דרגא עלא דקאמרן
 כד אתיכפרא וכדורא אשתכחו בני כנישתא כעו לאשתפחא בשירין ותושבחן והא
 אוקימא דסדורא איהו לאתערא רחיוו דעילא ותתא לאתקא תקוקין ולאשתעא
 חדוה דהא בגין דא ליוואי מתערי לאתערא רחיוו ומדוה לעילא באיכון שירין
 ותושבחן. ומאן דמשתעי בני כנישתא ווי ליה דאחוי פרודא ווי ליה דגרע מהימכות.
 ווי ליה דלית ליה מולקא באלדא דישראל דאחוי דהא לית אלדא ולא אשתכח תמן
 ולית ליה מולקא ביה ולא דחיל מניה ואכהיב קלכא בתקוא (סא בתקוא) עלאה
 דלעילא. דהא בשעתא דישראל מסדרי בני כנישתא סדורא דשירין ותושבחן
 וסדורא דבלותא. כדון מתכנסו תלת משירין דמלאכי עלאי. משרייתא חדא איכון
 מלאכין קדישין עלאין דקא משבחן לקבה ביממא בגין דאית אמרין דקא משבחן
 לקבה בלילוא ואמרין איכון דקא משבחן לקבה ואמרין שירין ותושבחן בהדיה
 דישראל ביממא. משרייתא תכייכא איכון מלאכין קדישין דמשתכחו בכלקדושה
 וקדושה דישראל מקדשו לתת וכשולטנו דלהון כל איכון דמתערוין בכל אכון קדישין
 בהיה בלותא דישראל. משרייתא תליתאה איכון עלמתן עלאין דקא מתתקני
 עם מטרותי ומתקני לה לאעלא לה קמו מלכא ואלין איכון משריון עלאין על כלהו
 וכלהו מתתקני בסדורא דישראל דמתתקני לתתא באיכון שירין ותושבחן ובהסיא
 בלותא דקא מכלו ישראל. כיון דאלין תלת משריון מודמנן כדון ישראל פתחו
 שירתא וזמרי קמו מאריהון. ואיכון משרייתא חדא די ממכא לשבחא למאריהון ביממ'
 אודמנן עליוהו וזמרי עצהון כחדא באיכון שבחי דדוד מלכא והא אוקימא מלי.
 בהוא זמכא דמסוימי ישראל שבחי דאיכון תושבחן דדוד כדון תושבחתא דשורת'
 דומא כמה דאוקימ'. ואזי תימא האי תושבחתא אמאי איהו בתקוא בשרייתא
 בטר שבחי דדוד והא תורה שבכתב אקדימת לתורה שב'פ' ואקדימת לכבואים
 ואקדימת לכתובים וכמה דאקדימת הכי אנטריך לאקדמה. אלא מגו דכי לא
 אתתקא אלא מתורה שבכתב הכי אנטריך לומ' בשירותא דתקוהא והאי תושבחתא
 מעלא מכל שאר תושבחן דעלמא. ואיהו לא אתתקמת מכלהו כמה דאתתקמת

מתושבחתא

377

מתושבמתא דא' ובגין דא איהו סמוך לכלותא דמושב כיה דאוקומ' כה שעתא
 כד שירתא דימא אתמר מתעטרא ככסת ישראל כההוא כתר' דזמין קב' לאשטר'
 למלכא משימא והוא כתר' גליפא בשמהן קדישין מחקא כמה דאתעטר ההוא
 יומא דאעברו ישראל ית ימא ואתבע קב' לכל משריין דפרעה ופרשוהי' בגין דא
 בעי ברי'ם לשוואה רעותיה בהאי שירתא וכל מאן דזכי לה בהאי עלמא זכי למחמו
 למלכא משימא בתקומו ההוא כתר' ובחגורו זיכיה וזכי לשכחא האי שירתא תמן
 והא אוקומא מלי' ביון דמטוב בר כס לישתבב טבול קב' ההוא כתר' ושוו ליה קמיה
 וכי שריאת לאתתקנא למותי קמוי מלכא עלאה' ואנטריך לאכללא לה בתליסר
 מכולן עלאי דמכיהון אתכרכת ואינון תליסר כוסמין עלאין כלא כרד וכרכוס קנה
 וקמון וגו' והכא אינון שיר' ושכח' הלל' וזמרה' עז' ומשל' כנח' גדולה'
 ובכור' תהלה' ותפארת' קדושה' הא תריסר' ולכתר למכרא לה כהדויהו
 ולומר ומלכות בגין דאיהו מתברכא מכויהו' ועל דא אנטריך בשעתא דאתכלולת
 ביכיהו לשוואה לבחורעותה בהאי ולא לישתעי כלל דלא לפסוק ביכיהו' ואי פסיק
 ביכיהו מתחו ג' פיי כרוכייא כפיק חד שלהובא וקארו בחילא ואמר פלגא דו פסוק
 באותא דקב' ישתני ויתפסק דלא יחמו באותא דמלכ' קדישא כלא וכל יראה באות
 יי' בגין דאלין תליסר אינון באות יי' מכאן ולהלאה אל ההודאות וכו' דא מלכא
 עלאה דשלמא כלא דיליה בגין דכל הכי שבחן אינון לגבה דכי' כד משתבב' כמשריית'
 דלתתא כלא שיר' השירוס אשר לשלמה למלכא דשלמא דלילה' מתמן ולהלאה יוצר
 אור וכורא חשך עושה שלום וכורא את הכל והא אתערב' ביה ואתערו חכריית דהכי
 אינון תקוין דעלמא עלאה (אל מעבאן אל אדון) אל ברוך תקוין דעלמא תתאה
 דאינון כב' אתון זעירין בגין דאית אתון רברבין ואתון זעירין אתון זעירין מעלמ'
 תתאה' אתון רברבין מההוא עלמא דאתי' ככלא אינון רברבין' אינון רברבין
 כגרמיהו' כד אתיון ויחדאין אינון רברבין דכד לא פשוטין יתיר אינון אתיון כל
 את ואת כרתיכא דחזי ליה כגון שבחא דשבת דאינון אתון אל אדון על כל המעשי'
 ברוך ומבורך כפי כל שמה' אלין אתון בחמש חמש תיבין דאינון חמשין תרעין
 דעלמא דאתי' תרין אתון אחרין די בסופא ש'ת אינון בשית שית תיבין דאינון
 שית סטרין דעלמא דאתי' וכפקי מתמן כגון שבח ותנו לו כל נבא מרוס' תפארת
 וגדולה שרפיס ואופניס וחיות הקדש' אלין תרין אתון בשית שית' תרין אתון
 קדמאי בחמש חמש' כלהו שאר אתון די באמצעיתא כלהו בארבע ארבע' ובגין
 דאינון ברזא דרתיכא עלאה אינון אתון קדמאי ואינון דבסופא אינון שלמו דכב'
 אתון בגין דאית כהו' כב' תיבין לקבל כב' אתון עלאין' אשתארו תמיסר אתון
 אחרין דקא' סלקין ברתכייהו לארבע ארבע לשבעין ותרין תיבין דאינון רזא
 דשמא מפרס גליפא קדישא דעב' אתון דקב' מתעטר כהו' ושמא דא איהו
 מעטרא לכו' וסליק כרזהא לאתעטרא כהו' נו שלחותא דמאריה' וסומוך דאלין
 אתון דקא' מתעטרן בשכחא עלאה דא קדמאי וסופי דסלקין בעטרייהו אינון את
 פס' אלף בחימ' תיו בשית' בית בחמש' שין בשית' בגין כך רזא דאת בט'

וע זכ
 אעלכ

כללך רכב אתון דאיכון עטרה דתלתין ותרין שבילין וסימן דאיכון אתון אחרנין
 דסלקין ברתיוויה גר' שארו בנימל וסיים בר'ו וכלהו רזא דרתיכא קדישא
 את ב' רזא דשמא קדישא גר' רזא דרתיכא קדישא דסלקא לעב ואתעביד
 מניוהו שמא קדישא לאתעטרא כ' מגו רתיכא עלאה דכתוב כשמך לר' כן תהלתך
 ובנין כך ההוא שמא כלילא ברזא דאכהן ומוכא ושמאלא ושמעשא ויאיהו
 מתעטרא כהו למהו שמא קדישא ולאו שמא עלאה כאיכון שמהן עלאין דעלמא
 עלאה דאתאחדא לעילא לעילא וואעב דהאי שמא עלאה איהו אכל רזא דיליה
 דוד מלכא דמתעטרא באכהן שמא דמ' אתון רזא דיליה אכהן דקא מתעטרן
 בעלמא עלאה ויצלמא עלאה כמה דלעילא ועל דא סליק ועל נחית אתעטרנו
 מתעבה עלאה זכאה חולקיה מאן דידע ליה ואזה' כיה שמא ד'צ' אתון דוד
 דקא מתעטרא באכהן ורזא דיליה סליק ונחית כנווכא דא מנפץ שמא דתליסר
 מכלין דרמתי' איכון תרוסר רזא דרתיכא קדישא דכפקין מחד דשריא עליווה ובנין
 כך סליק ונחית וכלהו סלקין ונחיתין בר האי דסליק ולא נחית ו'ד' שמא ד'צ' סליק
 ונחית סליק מסטרא דא ונחית מסטרא דא שמא דתליסר מכולן סליק מסטרא
 דא ונחית מסטרא דא וההוא דכחית בנין לאשמכא טובו לתתא ועל דא את' ב'ס'
 גר' דק' ה'ז' ו'ע' ח'ט' ט'ס' כ'ל' אתון קדמתי' סלקין כנוסכ' ואתון אחרנין נחתי
 כנוסכא בנין לאשמכא טובו לעילא ותתא שמא דמ' איהו מתעטרא לרתיכא
 עלאה שמא דע'ב איהו מתעטרא לרתיכא תתא זכאה חולקיה מאן דמשתדל
 למכדע למאריה זכאה איהו בעלמא דין ובעלמא דאתי ובנין כך תושבחתא דשבת
 דקא משכח למלכ' דשלח דיליה משכח ליה בשמא דע'ב ובכ' תיבין רזא רכב אתון
 בנין דתתעטר כיה לסלקא לעילא בתושבחתא דא ועל דא אל אדון תושבחתא
 דעלמא דאתי איהו ופריחו דרתיכא עלאה דמתעטרא לסלקא לעילא ופריחו
 דכנסת ישראל דמתעטרא לסלקא גו רתיכא עלאה את' ב'ס' סלקין ונחיתין כמה
 דאתמר אל' כ'ס' סלקין ולא נחיתין וסימניך דא שבת כלמודי ודא שבת ניוס הכפוד'
 סלקא רזא לעילא לעילא עד דמתעטרא כלא כאין סוף אל ברך דא סדורא
 דאתון ועירין בתקוני כ' בכל וומא ככלותא ובנין דאיכון אתון ועירין לית רומח
 בכיווהו ואיכון תקוני עולימתן דאתין עם מטרונותא לגבי מלכא עלאה קדושא
 דא דקא מקדשי מלאכי עלאי לאו איהו ביחיד והא חוקי' כל קדושה דאיהו כלשון
 הקדש יחיד אסיר ליה למומר תרגו לעולם ביחיד ולא כסביאין ויחיד איהו תקופא
 דיליה ודאי ולא סביאין וסימן לרזא דא שנים מקרא ואחד תרגום שנים ליסכא
 דסביאין איהו דודאי קדושא דלשון הקדש אסיר איהו ביחיד קדושת תרגו אסיר
 איהו כסביאין אלא ביחיד לעולם אחד תרגום תיבין ולא תרין ולא יתיר תרגום
 אתיא למיעוטא והכי אנטרין לשון הקדש אתיא לרבוויא והכי אנטרין דמעלין
 בקדש ולא מורדין ובתרגום מורדין ולא מעלין אחד תיבין ולא יתיר ולא מעלין
 כלל קדושה דא קדושת דאתקדשת שכיבתא וכל איכון רתיכין דילה לאתקדשת
 לגבי מלכא עלאה ובנין דאיהו קדושת עלמא תתא איהו מיושב ולא כעמידה

קדושה אחרת דאיהו דרורי כלותא איהו קדושתא דעלמ' עלאה ובגין כך איהו בעמידה
 בגין לאמשכא לה לתתא וכל מלוי דעלמא עלאה איהו בעמידה ולא מיושב . וככל
 הכי קדושתן ישראל מתקדשו בהו לתתא . ועד ישראל מתקדשו בקדושה דרתיכא
 תתאה מיושב . ובקדושה דרתיכא עלאה מעומד . קדושה אחרת איהו תוספת
 קדושה בגין כך איהו כתר כלותא . ובגין דאיהו תוספת קדושה על קדושת אחרת
 איהו לכתר כלותא . ובגין דכל חד וחד בעי לאמשכא עליה מההוא תוספת אתתקן
 לכל יחיד ויחיד קדושת תרבוש . ואי תימא הא אית בה קדושת לשון הקדש . ההוא
 לזכור לאתקדשא כלהו בכלל בההוא תוספת קדושה . ובגין דיחיד לית ליה רשו
 לאומרה כלשון הקדש ולא אתקדשא יחידאי אתקיבו לה כלשון תרבוש ואיהו כיחיד
 לאתקדשא כל חד וחד בההוא תוספת לאמשכא עליה קדושת יתיר . זכאה חולקיהון
 דישראל דקא מתקדשו בקדושו עלאי בגין דאינון דכקין לעילא דכתיב ואתם
 הדבקים בוי אלדובם חיים כלכם היום

כתיב

הנה בא ידעתי כי איש אלדוב קדוש הוא עוכר וגו' וכתוב נעשה
 כא עלית קיר קטנה וגו' בהאי קרא אית לן סמך בעלמא . הנה
 בא ידעתי דא איהו רשתא דבר כג לשואה בגויה . כי אום אלדים קדוש הוא . דא
 איהו עלמא עלאה דאיהו יתיב על כורסי יקרית וכל קדושאן כפקין מניה ואיהו
 מקדש לכלהו עלמין . עוכר עליכו תמוד מההוא קדושה דאיהו מקדש לכל עלמין
 לעילא איהו מקדש לן בהאי עלמא דהא לית קדושה לעילא אלא אי אית קדושה לתת
 בדא ונקדשתי בתוך בני ישראל והואיל וכך הוא נעשה כא עלות קיר קטנה דא איהו
 סדורא דתקונא דשכינתא דאיהו עלית קיר כדא ויסב חוקיהו פניו אל הקיר .
 קטנה בגין דאיהו ועירא כדא עיר קטנה . וכסיה לו סם בתקונא דא דאנן מתקנין
 יבסדורא דילן בשירין ותעשכחן ובכלותא ובתקונא דא אןן מתקנין לגביה לניחא
 דיליה . מטה ושלחן וכסא ומכרה . ארבע אלני כלתו בזכינתא אינון ואיהו כלל
 וכל תקונין אלני מתתקנן לגבי עלמא עלאה בסדורא דאנן מסדרין בסדור' דללותא
 דערבית ובתקונא דיליה הא מטה . בסדורא דאינון קרבנין ועלון דאנן מסדרין
 ככפרא ואינון שירין ותושבתי הא שלחן . ובההוא סדורא דללותא דמיושב ובתקונ'
 דקס' בההוא יחודא דאנן מתקנין הא כסא . בההוא סדורא דללותא דמעומד
 ובאינון קדושאן ותוספת קדושה וכרכאן דאנן מסדרין הא מכורה . זכאה איהו
 ברעם דדא שני ברעיותה לאשלמא לגבי מאריה בכל יומא ולא תקב' הא לגבי מאריה
 תקונין כדון דאי קב' יהא אושפיויה בכל יומא . זכאה איהו בהאי עלמא וזכאה
 איהו בעלמא דאתו . בגין דאלני ארבע אינון תקונין דשכינתא לאתתקנא לגבי
 בעלה בארבע תקונין אלני אתתקנת כשפירהא במדוהא במדוהא עי דעמא קדוש'
 בכל יומא מטה אתייבית ליה ליעקב לאתתקנא ועד יעקב אתקין כלות דערבית .
 שלחן אתקין דוד מלכא באינון שירין ותושבתי דאיהו אתקין כדא תערך לשני שלחן
 בגד נוררי . כסא אתקין אברהם באתקשרות דיליה טובו ושליו דכשמתין לכל בני
 עלמא ולית תקונא דכסא אלא חסד דאברהם כדא וסוכן כהקד כסא . מכורה
 אתקין

אין על
 אמת
 תשלב

אתקון ונחם דאקדיש עמא דקב"ה לעוניהון דכל עלמ' ונהיר כהירו דבזיונא עלאה
 בההיא קדושה' בנינו כך כריכין עמא קדישא לומר תדלי' ולשוואה רעותהון לסדרה
 לגבי מלכא עלאה דאיהו מאריה דכותא אוש האלדים מטה ושלמן וכסא ומכורה
 למהו שלימו בכל יומא עלא ונתת' בשעתא דקא מיחדו ישראל ומורא דרזא
 דשמע ישראל ברעותא שליט כדון כפיק מגו סניעמו דעלמא עלאה חד כהירל וההוא
 כהירו בטס גו כוטיא דקרדינותא ואתפלג לע' כהורין ואיכון ע' להטין בע' ענפין
 דאילכא דמיו' כדון ההוא אילכא סליק רימין וכוסמין וכל אילכו דבנתא דעדן
 כלהו בלקין רימין ומשכחן למאריהון דהא כדון אתתקנת מטרוכות' לאעלא לחופה
 בהדי בעלה כל איכון שייפין עלאין כלהו מתמכרן בתואכותא חדא וברעותא חדא
 למהו חד בלא פרודא כלל' וכדון בעלה אתתקן לבכהא לאעלא לה לחופה בימורא
 חד לאתימחד במטרוכותא ועד' אכן מתערו לה זאמריכן שמע ישראל אתקין ברמד
 הא בעלך ויתי לגביך בתקונו זמין לקבלך' יו' אלדינו יו' אחד בימורא חדא
 ברעותא חדא בלא פרוד' דכל איכון שייפין כלהו מתעבדן חד ועיילי' במד תואכות'
 כיון דאמרו ישראל' אחד באתערות' דשית סטרין כדון כל איכון שית סטרין אתעבדו
 חד' ורזא דא' חד פשיטו בלמודיו בלא דבקותא אחרא לגביה אלא איהו בלמודיו
 פשוט מכלא ואיהו חד' בההיא שעתא מטרוכותא מתתקנא ומתקשטא ועיילין לה
 שמשאה בלחישו סנו לגבי בעלה ואמרו ברוך סס כבוד מלכותו לעולם ועד' דא
 איהו בלחישו דהכי אנטריך לאעלה לה לגבי בעלה' זכאה עמא דידעי דא ומסדרי
 סדורא עלאה דמהימנותא' בההיא שעתא דאתמכרו בעלה ואתתא כחדא כדון
 כרזא כפיק ממטרא דדרום אתעתדו חילין ומושרין דבלי רחמינותא לגבי מאריכוון'
 כדון אתער חד ממנא עלאה בוא"ל רב משיריין וכדיה ארבע מפתחן דכטיל מד'
 סטרי עלמא וחד מפתחא אתרשים באת' ומפתח' אחרא אתרשים באת' וחד
 מפתחא אתרשים באת' ומפתחא אחרא אתרשים באת' אכח לה תמות אילכא
 דמיו' איכון תלת מפתחן דאתרשימו בתלת אתון אלן אתעבדו חד' כיון
 דאתעבדו חד ההוא מפתחא אחרא סליק וקאים ואתמכר בההוא אחרא כללא
 דתלת וכל איכון משריין וחוילין עיילין לאיכון תרין מפתחן גו גנתא וכלהו מוחדי
 כנונא דלתתא' ידוד דא רשימו דאת' רישא עלאה דבשמא קדושא' אלדינו
 דא איהו רזא דרשימו דאת' עלאה את תניכא דבשמא קדישא' ידוד דא מסוכו
 דאתמשך לתתא כרזא דרשימו דאת' דאיכון תרין אתון אתמשכו למהו באתר
 דא ואיהו אחד' כל הני תלתא איכון חד בימורא חד' כיון דכל דא אתעבדו חד
 בימורא חד ואשתאר בלא כרזא דאת' שליט מרישא דמבעא ומהיכלא פנימאה
 וורית לאבא ואימא כדון עיילין למטרוכותא בהדיה דהא השתא איהו שליט בכל
 סיכו עלאה ויכול לאתנא לה ולמהיב לה מזונא וספוקא דקא וות' וכל איכון
 שויפין דליה כלהו חד' כדון עיילין לה לגביה בלחישו' אחאי בלחישו כדון דלא
 יתערב זר בההיא חדוה כלא וכשמחתו לא יתערב זר' כיון דאיהו אתיחד לעולא
 בשית סטרין' אוף הכו איהו אתיחדת לתתא בשית סטרין אחרין כיון למהו

אחד לעילא ואחד לתתא כלא יהיה וי' אחד ושמו אחד. אחד לעילא בשות סטרינ
 דכתיב שמע ישראל וי' אלדילו וי' אחד. הא שות תיבין לקבל שית סטרינ. אחד לתתא
 בשות סטרינ. הה' בשכמלו הא שית סטרינ אחרנין בשות תיבין. וי' אחד לעילא
 ושמו אחד לתתא ואוי תימ' הא כתיב אחד לעילא ולתתא לא כתו' אחד ועד הוא אחד
 בחלופי איתוון. איתוון דדכורא לא מתחלפי. איתוון דכוכבא מתחלפי. ודא שבחא
 דדכורא על כוכבא. ובנין דלא תשלוט עין הרע אכן מחלפי איתוון דלא אמרן אחד
 באתגליא. וכומכא דאתי דיתעבר עין הרע מעלמא ולא תזלוט בהדה כדין ויתקרי
 אחד באתגליא. בנין דהשתא דההוא סטרא אחרא אתדכך בהדה לאו איהי' אחד
 אלא דאכן מיחדין לה בלמישו ברזא דאתוון אחרנין ואמרו ועד. אבל כומכא דאתי
 דיתפרש ההוא סטרא מוכה ויתעבר מיכה כדין ויתקרי אחד ודאוי דלא יהא בהדה
 שותפו ודכיון אחרא כלא ביום ההוא יהיה וי' אחד ושמו אחד באתגליא בהדיא
 ולא בלמישו ולא ברזא ועד אכן מיחדין לה מההוא סטרא אחרא כמאן דזמין לאמר'
 למוהווי בהיד' דיליה בנין דדא איהו סהיד דילין וסטרא אחר' לאו איהו סהיד לגבין.
 וכנין דא איהו אתפרישת מההוא סטרא. כיון דאתת אכן מעלין לה למופה לגבי
 בעלה מלכא עלאה בכל רעותא וכוכבא דלכא וי' איהו אחד. בשעתא דאיהי' אתת
 בעולמיתה' ובעאת לאתפרשא מכטרא אחרא אתת כמאן דאזדמנת למחמי ביקרא
 דמלכא ולא יתיר והכי מכריו דיוזמכון למחמי ביקרא דמלכא. כדין סטרא אחרא
 לא כיחא ליה למחמי ואתפרש מיכה כלא נאיבה וראיבה בשות כיון במלך שלמה פוקו
 למחמי. כיון דאתת כל אינון שמשא עוילין לה למופה בהדי מלכא בלמישו ברזא.
 דאלמלא לאו הכי לא יתפרש מיכה ההוא סטרא אחרא ויתערכב מדוותה. אבל
 בזמנא דאתי דיתפרש מיכה ההוא סטרא אחר' כדין ביום ההוא יהיה וי' אחד ושמו
 אחד. כיון דעלת למופה ואיהי' בהדיא מלכא במדנה כדין אכן מתערו מדנה דימוכא
 ושאלא כלא ואהבת אתי' אלדודן ככל לבכך וגו'. והיה אם שמוענו' כלא דמילג
 כלל דהא סטרא אחרא לא יתקרב תמן ולית ליה רשו'. כלה כל זמנא דבעאן לאעלא
 לה לגבי מלכא למדנה דשמושא אנטריך בלמישו ברזא בנין דלא ישתכח בר כש דגלי
 נעדה' רמו' לסטר' בישא דלא יתדכך בהדה ולא ישתכחון בכנוי רמו' פסול כלל והכי
 אמר יעקב לכנוי שמה' או אירע פסול כזר' עי' או בערסי' כדין אינון אמרו כמה דלית
 בלכך אלא אשד וכו' לית לן דכיון בסטרא אחרא כלל דהא פרישא הוס ערסך ואכן
 ביומדא לגבי מלכא עלאה ולית לן דכיון כלל בסטרא אחרא דהא כפרישו' דסטרא
 אחרא הוה רעותא ומשכתא דילין. כיון דידע דסטרא אחרא לא אתדכך תמן כלל
 כדין עאלת אתתא לגבי בעלה בלמישו ברזא דיומדא דשית סטרינ. פתח ואמר
 בשכמלו דהא איהו ברזא דאחד בעולמיתהא כלא ערבוכא כלל ולא שותפו דסטרא
 אחרא. ותא מוי' בהי' שעתא יעקב וכנוי הו' בדיוקכא עלאה לתתא בהדי שכיבתא
 יעקב הוה ברזא דשית סטרינ דעלמא עלאה ברזא חד. בנין הו' בדיוקכא דשית
 סטרינ דעלמא תתאה. ואיהו בעא לגלאה לון ההוא קץ כמה דאוקימכא דאיתקץ
 ואית קץ אית קץ הוימין ואית קץ הוימין. קץ הוימין דא רוא דמלכו דשמוא. קץ

הנותן דא רזא דמלכו אמרא רזא דסטרא אמרא דאקרו קן כל כשר ויהא אוקיאכא
 כיון דמא דאסתלק' שטנתא מניה וכו' אינון אמרו כיהא דלית בלכך לא אהא דאכת
 ברזא דעלמא עלאה ואיהו אהד' אוק' אכן דאכן ברזא דעלמא תתאה איהו אהד'
 ופד' דאכרו תרו לכבות רזא דעלמא עלאה דאיהו לכא דיעקב ודא דעלמא תתאה
 דאיהו לכא דבכוו כדון אעיל לה כלמישו' וכמה דאינון אתיימדו רזא דעלמא עלאה
 באהד' ורזא דעלמא תתאה באהד' אוק' הכי אכן כריכין לימדא עלמא עלאה באהד'
 ולימדא עלמא תתאה ברזא דאהד' דא בשית סטרוין ודא בשית סטרוין' ובגין כך
 סית תיבין הכא ברזא דשית כטרוין וסית תיבין הכא ברזא דשית סטרוין ווי' אהד'
 וסמו אהד' זכאה עדכו' ומולקיה מאן דושוני רעותיה לסאי בעלמא דין ובעלמא דאתי'
 רב המנונא סבא אומר באתערותא דיומדא שפור איהו ורזא דברורא דמלתא הא
 אוקימנא' ומלין און ומינין לאתערא קמיה עתיק יומין בלא כסופא כלל' פתח ואמ'

ריקחו

לי תרומה הכא איהו יחודא בכללא מדא עלא ותתא' ויקחו תרומה לא בתיב לא ויקחו לי תרומה עלא ותתא בכללא מדא בלא פרודא כלל' מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי' האי קרא הכי אנטרוך ליה למומר כל איש אשר ידבנו לבו' מאי מאת כל איש' אלא רזא הכא לאינון מרו מדון' זכאון אינון כדיוקיא דודעי לשואה רעותא דלהון לבני מלכא עלאה קדישא וכל רעותא דלהון לאו איהו לבני עלמא דא ובכסופא בטלה דיליה' לא ידעו ומשתדלי לשואה רעותהון ולא דבקא לעילא בגין לאמשכא רעותא דילהון במאריהון לבנייהו משלא לתתא' ומאן אתר בטלי ההוא רעותא דמאריהון לאמשכא ליה לבנייהו' בטלין ליה מאתר חד עלאה קדיש' דמניה כפקין כל רעותין קדישין' ומאן איהו כל איש דא כדון דאתקרו כל כדא ויתרון ארץ ככל הוא' על כן כל פקודי כל' איש כדא איש

רעיא מהימנא

פקודא ללמוד תור' בכל וימא דאיהו רזא דמהימנות עלא למכדע ארמיה דקב'ה לכל מאן דאשתדל באורית' זכי בהאי עלמא וזכי בעלמא דאתי ואשתזיב מכל קטרובין כושיין בגין דאוריתא רזא דמהימנותא איהו דמאן דאתעסק בה אתעסק במהימנות' עלא אשרוי שכיכותיה בגויה דלא תעדו מניה' מאן דודע מלס דאוריתא אנטרוך למרדך אכתרה ולאולפא יהיה מלס מניה לקיימא רזא דכח' מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי אוריתא אינכא דחוי איהו למיה' חיון לכלא מאן דאתתקף באורית' אתתקף באינכא דחוי כדא עץ חיים היא למחזיקי בה ויכמה רזין עלאון אוקימנא במאן דאשתדל באורית' דוכי לאתקפרא באוריתא דלעילא כהאי עלמא לא שכיך ולא שכיך בעלמא דאתי ואפילו בכקפרא שפונתיה מרחשן אורית' כדא' דוככ שפתי וסנים' פ'כ'

כדון' דא איהו כל איש מארוה דביתא דרעותיה תדיר לבני מטרוכיתא כבעלה דרמיה לאתתיה ותדיר ידבנו לבו איהו רמים לה ולכו דאיהי מטרוכית' דיליה ידבנו לאתדבקא ביה' ואעב' דברחיומו סגי דא כדא דלא מתפרשן לעלמין מסהוא כל איש מאריה דביתא מארוה דמטרוכית' מניה תקחו אס תרומתי' ארמיה דעלמא מאן דכע

דכפי לכסבה אתתיה דכר נש מניה אוהוקפיד ולא שביק לה . אבל קבה לאו הכי
אע" דכל רחמו דילה לגביה ורחמו דיליה לגביה מניה כעלון לה לאשראה כווייהו
מהוהו אתר עלאה דכל רחמו דאתתא וכעלה שריא תמן יתקמו את תרומתי זכאה
מולקיהון דישראל וזכאין כלהו דזכו להאי .

רזאת

התרומה אשר תקחו מאתם . ואי תומא אי הכי אשר תקחו מאפי
מכעי ליה מאי מאתם . מתרין שמהן אליו . תו רב יוסא סבא אמר
מאתם מאת ס' דאיהו רזא דעלמא עלאה אתר מדורי' דהאי נדין דאיהו דאתעטר
מאת ס' מתמן כטל חיון לאתנא עלמין כלהו וכלא מלה מדה רזא לחכמוון אתיהיבת
זכא' מולקיהון דאע"ב דאיוון כעלון לה הכא לא וכלון אלא כרשו דבעלה וכרשו דיליה
ולמעבד פולמנא דרחמו לגביה וכדין ברחמו דיליה תקמו את תרומתי . וכל דא
באינון פולמני דנלותא ותקווא וסדורא דישראל מסדרין בכל יומא . מאת' מכללא
דשית סטרין עלאין וכלא חד . מאתם מאיוון ומני ושכתי וכלהו רזא מדה יוסב וכסף
ונכשת ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים . זהב' כרזא דיומא דראש השנה
דאיהו יומא דזהב ושלטא ההו' סטר' כדא' משפון זהב יאתה' וכסף . דא יום הכפורים
דמתלכין סוביהון דישראל כתלגא כדא' אטו והו סטאיכס כסנוס כעלג ולכיו וכתי'
כי כיום הוה וכפר עליכס למחר איתבס . וכשת . ומוי דקרביני דמג דאינון רתיכי
דעמין עע"ו ואנון אקרין רזא דהרי כשת . ובגין כך מתמפטין בכל יומא ואזלון .
ותכלת' . דא פסח שולטנו דרזא דוהימוכותא רזא דנהורא תכלא . ובגין דהוה תכלא
לא שלטא עד דשניאת וקטולת כדא' ועבר יי' לכנף את נוצרים . בגין כך כל גוויין
טובין בשלמא בר מן תכלא . וארגמן . דא שבעות רזא דארנונא דתורה שבכתב
דאתיהיבת ביה כלילא מכל סטרין מוימנא ומשמאלא כדא' מוימנו אט דת למו ודא
איהו ארגמן . ותולע' שני דא איהו עו' באב דכזות ישראל הו כפוי במאנו מלת בלדא
האמוכי עלי תולע' עד הכא שית זמנין מכאן ולהלאה רזא דו ימיו תשובה ושש ועזים
וערות אליה מאדמיס ועורמת תחזיס ועני שטים ושמן למאר ובשמי' לשמן הששמה
ולקטרת השמים ואכני שהם ואכני מליחוס . עד הכא תשעה לקבל תשעה וימין ויום
הכפורים אשלים לעשרה . ומכל אליון אכן כעלון תרומת וי' בכל זמנא וזמנא בגין
לאשראה עלן . כרה' אכן כעלון תרומת וי' ואיהו רזא דרה' דאתיא מסטרא דזיב'
כיום הכפורים אכן כעלון לה ואיהו יום הכפורים דירתא ברתא לאומא . בסכות
אכן כעלון לה דכתיב כיום השמיני עגרת תהיה לכם ודא איהו תרומת וי' . כפסח
איהו פסח והא אוקימנא רזא דנהורא תכלא . בשבעות אכן כעלון לה דכתי' וידבר
אלהים את כל הדברים האלה לאמר ואכן כעלון מתוורה שבכתב תורה שבעל פה'
טו' באב איהו קוימא כמדות על כנות ישראל . כל שאר יומין אכן לתקווא דיליה וע"ד
אשר תקחו מאתם כתיב' כגוונא דאינון מתיידון לעילא אוק' הכא איהו אתיחדת
לתתא כרזא דאחד למהו עמהון לעילא חד לקבל חד . קבה' אחד לעילא לא יתיב
על כורסויא דיקרויה עד דאתעבודת כרזא דאחד כגוונא דיליה למהו אחד באחד
והא אוקימנא דהוה אחד ושמן אחד . רזא דשבת אימי' שבת דאתחדת כרזא

תרומה

דאחד למשרי עלה רזא דאחד . כלותא דמעלי שבתא דהא אתאחדת כרסא וקורא
 קדושא ברזא דאחד ואתתקנת למשרי עלה מלכא קדושא עלאה . כד עייל שבתא
 איהו אתיחדת ואתפרשת מסטרא אחרא וכל דיכין מתעברין מיכה ואיהי אסתאר'
 בזמודא דנהירו קדישא ואתעטרת בכמה עטרין לגבי מלכא קדישא וכל שולטני
 רוגזין ומארי דדונא כלבו ערקין ולית שולטנו אחרא כלבו עלמין ואכפשא כהירין
 כנהירו עלאה ואתעטרת לתתא בעמא קדישא וכלבו מתעטרין בכשמתין חדתי .
 כדון שירותא דנלותא לברכא לה כדוה כנהירו דאכפין ולומ' כרכו את יי' המבורך .
 את יי' דייקא בגין למפתח לגבה בכרכה . ואסיר לעמא קדישא למפתח לגבה
 כפסוקא דדוכא בגון והוא רחום וגו' בגין דהא אתפרשת מרזא דסטרא אחרא .
 וכל מארי דדיכין אתפרשו ואתעברו מיכה . ומאן דאתער האי לתתא גריה לאתער'
 הכי לשילא . וכרכייא קדישא לא וכלא לאתעטרא בעטרא דקדושה דכל זמנא
 דמתערי לתתא אינון מאריהון דדוכא דהו מתעברין והו אזלי כלבו לאתעטרא גו
 נוקבא דעפרא דתהומא רבא כלבו הייבין לאשראה בדוכתייהו ואתרסקת בהו
 אתר קדישא דבעאת נוימא . ולא תימא דדא איהו בלמודו אלא לית אתערותא
 לשילא להתערא עד דישראל מתערי לתתא כמו דאוקימא דכתיב בכסה ליום
 חגבו' ליום חב לא כתיב לא ליום חגבו' ועל דא אסיר לעמא קדישא דקא מתעטרין
 בעטרין קדישין דכשמתין בגין לאתערא כוימא דאיכין יתערו דוכא לא כלבו ברעו
 ורחימו סג' דיתערו' ברכאן עלא ונתתא כמדא' כרכו את יי' את דייקא כדקאמרין
 דא שבת דמעלי שבתא . ברוך יי' המבורך דא אפיקו דכרכאן ממקורא דחיי מאתר
 דכפין מניה כל שקיו לאשקאה לכלא . ובגין דאיהו מקורא ברזא דאת קיימא
 קרינן ליה המבורך איהו מנועא דבורא וכיון דמטו תמן הא ודאי בירא אתמליא
 דלא כפיקין מומי לעלמין . ועל דא לא אמרינן ברוך את יי' המבורך אלא ברוך יי'
 דלמלא לא מטי התם ככיו ממקורא עלאה לא אתמליא בירא כלל ועל דא המבורך
 אמאי איהו המבורך בגין דאיהו אשליס ואשקיל לעולם ועד . עולם ועד דא איהו שבת
 דמעלי שבתא ואכן תקעין ברכאן באתר דאקרי מבורך . כיון דמטאן התם כלבו
 לעולם ועד ודא איהו ברוך יי' המבורך . עד הכא מטון ברכאן מעלמא עלאה וכלבו
 לעולם ועד לאתברכא ולאשקאה ולמהי' שליס כדקא יאות יוליא מכל סטרין .
 ברוך דא מקורא עלאה דכל ברכן כפיקין מניה . וכד סיהרא אשתליס קרינן לה הכי
 לגבי תתאי אכל ברוך מקורא עלאה כדקאמרין . וי' דא אמנעו דכל סטרין עלאון
 המבורך דא שלמא דביתא מנועא דבירא לאשלאמא ולאשקאה כלא . לעלם ועד דא
 עלמא תתאה דאנטריך לאתברכא . ומשחא ורכו דברוך יי' והמבורך כלא איהו
 לעולם ועד . מבורך כלא בן פורת . ועל דא ברכה דא אנטריכו כל עמא לברכא
 ובמעלי שבתא ברעו דלכא ובחדוה בעו למשרי בשרותא דא לאתברכא האי שבת
 דמעלי ליליא מעמא קדישא כדקא יאות . בהאי ברכא כד שראן ישראל לברכא
 קלא אזלא כלבו רוקיעין דמתקדשו בקדושה דמעלי שבתא . זכאין אתון עמא
 קדישא דאתון מכרכו ומקדשו לתתא בגין דיתברכו ויתקדסון לשילא כמה משריין
 עלאין

עלאין קדושין זכאין אינון בהאי עלמא וזכאין אינון בעלמא דאתי • ולא מכרבו
 ושרל ברכה דא עד דמתעטרן בעטרין נשמתין קדושי' כדקאמ' זכאה עמא דהכז
 לון בעלמא דין למזכי לון לעלמא דאתי • בהאילוליא שמושא דמכומין חאלין נשמתין
 קדושין דמתעטרן בהו ואלע דהא אוקימ' וכלא חד • וככל אתר דתשכח לחכומין
 בהאי מלה בסטרא דא ולומכין בסטרא דא כלא איהו חד וסכו מלי הא אוקימכא •
 אבל בזמנא דא דמתעטרן כלהו נשמתין דרומון חדתין יתירין קדושין כדין איהו
 שמושא ליהון בנין דבגידו לההוא שמושא כבגידו דקדושה בכיימא עלאה ויפקון
 בכייבו קדושין כדקא חזי רוא דא לחכומין אתייהובת' בשעתא דאתפלגי ליליא
 בליליא דא וקבה בעי לאעלא בנכתא דלעילא ורוא דא כיומי דחול קבה עא בנכתא
 דערן דלתתא לאשתעשא עם דדיוקא דשראן תמן • וכשבת בההוא ליליא דשבתא
 קבה די ברוא דמקור' עלאה עא בנכתא דלעילא בנין דכיומי דחול כל נשמתין דנדיקין'
 כלהו בנכתא די בארעא שריין • וכד אתקדש יומא כמעלי שבתא כל אינון משריין
 דמלאכין קדושין די ממכין בנכתא דלתתא כלהו סלקין להכי נשמתין דשריין גו בכתא
 דלתתא לגבו ההוא רקיעא דקיימ' על גכתא ומתמן אודמכין רתיבא קדוש' דסמרא'
 כורסי יקרא דמלכא וסלקין לון לכל אינון נשמתין בנכתא דלעילא • כיון דאלין רומין
 סלקין כדין רומין אחרין קדושין כמתין לאתעטרא בהו עמא קדושא אלין סלקין
 ואלין כמתין • ואוי תימא הא בכתא דבארעא כיומא דשבתא יתבא בריקנייא בלא
 נשמתין דנדיקיא • לאו הכי • אלא נשמתין אזלין וכשמתין אתיין • נשמתין סלקין
 וכשמתין כמתין • נשמתין אזלין מגו בכתא וכשמתין אתיין לגו בכתא • כל אינון
 נשמתין דנדיקיא דמתלכין כיומי דחול ועד לא עאלו לגו בכתא בשעתא דאלין
 נפקין אלין עאלין ואתר לא אשתאר בריקניא ברוא דלחם הפנים כיוס הלקמו •
 ואי תימ' כד אהדרו כיומי דחול כמה אתמשכן דוכתי לארכא ופתי' ורומא בנכתא
 ולא אתידע כגוונא דר' דארץ הנבי דהוא אתמשך לכל סטריין ולא אתידע • כגוונא
 דכזי דכל מה דאתרבי משכיה אתרבי לכל סטר ולא אתידע • ואית כמה נשמתין
 דינון דסלקין תו לא כמתין נשמתין סלקין וכשמתין כמתין לאתעטרא בהו עמא
 קדושא • וכמעלי שבתא גלגולא דנשמתין איהו אלין אזלין ואלין אתיין • אלין סלקין
 ואלין כמתין • מאן חמו כמה רתיבין קדושין די משטיו לכאן ולכאן • כלהו כמדוה
 כלהו ברכו בחלין נשמתין לאעטרא למלכא קדושא לאעטרא לכמה נדיקיא בנכתא
 דערן לתתא עד שעתא דכרוזא קאים וקארו מקודש מקודש • כדין כיימא וסכיבו
 דכלא • ומייבנהו כלהו משתכחי ואות לון כיימא וכשמתין כלהו מתעטרן בדוכתייהו
 אלין לעלא ואלין לתתא • זכאה עמא דחולקא דא ליהון • בפלגות ליליא דמעלי שבתא
 דחכומין מתערין לשמושא ליהון ההוא רוח עלאה דמתעטרן ביה כד יומא אתקדש
 בשעת דאינון כיומי בערסויהו וכשמתין אחרין די ליהון בעאן לסלקא למחמו ביקרא
 דמלכא כדין ההוא רוח דכמות במעלי שבתא כטול ההוא נשמתא וסלקא לעילא
 ואתמחא נשמתא אחרא בכוסמין דבכתא דערן ותמן חמו מה דחמו • וכד כמתא
 לאשראח בדוכתייהו בפלגות ליליא ההוא נשמתא תבאת לרדוכתייהו • ובעי לאינון

חכומין

תרומה

מכימון לומר חד פסוקא דאתערותא דההוא רוחא עלאה קדושא דאתעטר בצפת
 כגון רוח יי אלדים עלי וען משח יי אותי לכשר עניוס וגו' כלכתם ולכו וכעמד ועמדו
 וכהנשאם מעל הארץ וגו' אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ולכו וגו' בגין דמתעטרן
 בההוא רוחא באתערותא דלהזן כחדוה דשמושא ויהא כגידו דההוא רוח עלאה
 דשבתא בההוא שמושא דמזוה רב המכוכא סבא כד הוה סליק מכהרא כמעלי
 סבתא הוה יתיב רבעא חדא וזקיף עינוי והוה חדו והוה אמר דהוה יתיב למחמו
 חדוה דמלאכו עלאי אלין סלקין ואלין כמתין וככל מעלי סבתא יתיב כרנש בעלם
 הנשמות זכאה איהו מאן דידע כרוזין דמאריה כד כהיך יומא כיומא דשבת סליקו
 דחדוה סליק ככלהו עלמין ככייחא כחדוה כדוין השמים מספרים כבוד אל ומעשה
 גדין מגיד הרקיע מאן שמים אלין שמים דשמא עלאה אתחזו בהו דשמא קדושא
 אתקרוי בהו מספריב מאו מספרי או תימא כמאן דמשתעי ספור דברים לאו הכי
 לא דבהרין וכנצוין כנצוין דנקודה עלאה וסלקין בשמא דכליל ככהירו דשלימו עלאה
 ומאן איהו ספור דנצוין דשלימו דשפר עלאה ובגין כך סלקין בשמא שלים
 וכהרין ככהירו שלים וכנצוין כנצוין שלים איכעו וכנצוין כהרו בגרמיהו מגו כהירו
 דנצוין דשפר עלאה וכנצוין וכהרו לכל סטר וכטר דמתדבקין ביה דהא כמיהו מההוא
 ספירו וכהירו כהיר כל עוקא ועוקא וכנצוין כנצוין בגין דבהאו יומא מתעטרן שמים
 וסלקין בשמא קדושא יתיר משאר יומין ומעשה ודוין ההוא עלא עלאה דכהיר
 מכל סטרין בגיזון דאיהו מעשה ודוין ותקנא דוליה דמתתקנא ביומא דא מכל
 שאר יומין מגיד הרקיע מאו מגיד משך וכגיד לתתא מרשא דמלכא
 מליא מכל סטרין ההוא רקיע דאיהו מבועא דבורא ודא איהו ההוא כהר
 דכפיק מעדן ודא איהו דגיד ומשיך לתתא כגידו דעלא עלאה וכהיר וכנצוין כנצוין
 מכל סטרין ודא רקיע אנגיד ליה כמשוכו דרמימו ותואובתא לאשקאה שקוין דחדוה
 למעלי סבתא וכד כגיד ומשיך ההוא עלא דבדולמא כלא כגיד מליא וסליס באתונו
 קדישין ככל איכונ שבילין קדישין כיון דכלא אתחבר ביה אתעביד ביה ארחא
 לאשקאה ולכרבא לתתא יום ליום יביע אמר להאי כבוד וסיך כגיד ומשיך ההוא
 רקיע כגידו דעלא עלאה יום ליום יומא ליומא ועוקא לעוקא השתא משתעי קרא
 בארח פרטסיך שמים מספרים ומתתקנין בספירו וכנצוין עלאה להאי כבוד ואמר
 יום ליום יביע אמר יומא ליומא ודרגא לדרגא אוחו לאתכללא דא כדא ולא תכהרא
 דא מן דא מההוא ספירו דמכנצו ומכהרי שמו להאי כבוד וכינ כדא מבוע אתעביד
 וגו' אותי לאיכהרא דא מן דא ולא תכנצא דא מן דא מההו ספירו וכנצוין אמר כללא
 דאתוון ושבילין דנפקין מאבא ואימא ויהו רשא דכפיק מכויהו דאיהו כרא כוכרא
 אלף אבא ודא איהו דסליק וכמות אתחברתו בהדו א ואיהו אס ר רשא
 כוכרא כד מתחברן אתוון כלהו אמר דא כהירו דאבא ואימא וכרא כוכרא וכהירו
 דא כהירו חדא שלטא כיומא דשבתא ועב כלא אתכלל דא כדא בגין למהו חד
 ובגין כך אומי דא כדא ההוא אמ שליטו עלאה למהו כלא חד וכד כל הואו אתנבגד
 אתמשך להאי רקיע כדוין איהו אשקי ואיכתיך לתת למעבר תולדין כדווקא דאיכונ

שמים

שמים דזהרין להסווא כבוד ודא הוא דכתיב ולילה ללילה ימיה דעת רתיבא דילה
דא לדא דאינון גופא דכרסויא וכלהו אקרין לילות כדא אף לילות יסרובו כליותי
רתיבא עלאה אתקרו ימים יום ליום רתיבא תתאה אקרין לילות לילה ללילה ימיה
דעת יחוק ימיה ימיה תולדין באינון שמים ואי תימא ימיה לאו אייהו ימיה תת
כתיב ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי חוה וחי במלה חדא
סלקין ועל האסתלק ויעיל ו דא איבו כדקא יאות דהא ו אייהו מיין ודאי
ועד חוה וימיה דנטלא מיין מן ו אוף הכא ימיה ימיה דעת דא איבו רזא
דשמים מה שמים שית סטרוין אוף היא שית סטרוין באינון תולדין דקא ימיה כגוונ
דילה ועד יום ליום אתכליל כדרבא עלאה ואמר ולילה ללילה ברזא דכורא דקא
כסיר לה דאיהו שמיה דעת ובגין דהאי אמר רזא עלאה אייהו ולא כשאר אמירן
אזהיר קרא עליה ואמר אין אמר ואין דבריה כשאר אמירן דעלמא אלא האי אמר
רזא עלאה אייהו כדרגין עלאין לגית תמן אמירן ודברי ולא אשתמעו כשאר דרגין
דאינון רזא דמהומכותא דאינון קלא דמשתמע אבל הכי לא אשתמעו לעלמין והיינו
דכתיב כלו כשמע קולם אבל בכל הארץ וכן קום אצב דאינון עמירין עלאין
דלא אתיודעו לעלמין בגידו ומשיכו דלהון אתמשך ואתנגוד לתתא ובגין ההוא
משיכו אות לן מהומכותא שלימתא בהאי עלא וכל בני עלמא משתעו רזא דמהומכות
דקפה באינון דרגין כאילו אתגליין ולא הוו עמירין ובגין והיינו וכקפה תבל מליהם
מרישא דעלמא עד סופי עלמא משתעאן אינון חכמי לבא באינון דרגין בגין
אצב דלא אתיודעו אבל כמה אשתמודען לשמש שם אהל בהם בגין שמשא קדישא
דאיהו משכא מאינון דרגין עלאין קדישין ואיהו כהורא דנטיל כל כהורין בגין
וההוא משיכו דלהון וכבימיה אתחיו מהומכותא בכל עלמא מאן דנטיל לשמשא
כמאן דנטיל לכלהו דרגין בגין דשמשא אייהו אהל דאתכליל כהון ונטיל כלא ואיהו
כסיר כל אינון גוונ כהורין דלתתא ועל דא והוא כחתן ונא מחופתו כהורו וכנינו
דכל כהורין בגין דלהו בתיאובתא כרעותא שלים והכי ליה רעותיהו וכהורו
דלהון כמה דלתתן אית ליה רעו ותיאובתא דלהו למיכה לה ככזון ומתכן ועל דא
והוא כחתן ונא מחפתו מאן חפתו דא עדן ורזא דא וכסר ונא מעדן עדן
דא אייהו חפה דחפוא על כלל ויש כבוד ויש מסטרא דאור קדמאה דלא
אשתכח ביה דינא כלל כבוד מסטרא דבכורה ואף על גב דבכורה אייהו דינא
שלים כבוד כתיב ולא גבור בגין דאמתיק דינא כסוד ונטיל כלל כחדא בתיאובת
זרעותא שלים ועל דא לרוץ ארח כדא הכותן בים דרך ולאשקאה ולאשלא כהורו
דסיהרא בכל סטרוין ולמפתח בה ארח לאהרא לתתא מקפה השמים משיכו אלן
שמים עלאין דקארמן אייהו כפיק בגין דכסופא דגופא אייהו כפיק ובההוא אחר
אשתמודע בין דבר לכוכבא ודא הוא דכתיב ולמקפה השמים ועד קפה השמים
קפה השמים דא עלמא עלאה ולמקפה השמים דא מלכא דעלמא דילה כמה
דהאי כטיל כל כהורין וכלהו ביה אוף הכי האי כטיל כל כהורין וכלהו בים ואיהו
כפיק מקפה השמים ותקופתו דסתרא ככל אינון גופין קדישין דאתחון ליה
לאהרא 1 18 ית

תרומה

לאכהורא ולא תשקאה ולנצנא מניה ואין כסתר לית מאן דאתחפיש מההוא כהירו
 דהא לכלהו אכהור בכללא חדא לכלחד ומד כמה דאתחזו ליה וכד כלהו אשתלמו
 ואכהירו מנו שמשא כדון סיהרא מתעטרא בנוכח דאימא עלאה שלימא בכ' תרעין
 ודא איהו דכתיב תורת יי' תמימה דהא כדון איהי שלימא תמימה מכל סטרין ברזא
 דחמש דרגין בנוכח עלאה דאיכון חמש רזא דחמשין ובגונו כך איהו איתא בחמש
 חמש תיבין בגין לאשלמא תורת יי' תמימה משיבת כפש הא חמש עדות יי' כאמ' **מ**
 מחכימת פתי הא חמש פקודי יי' ויסרו משמחי לב הא חמש מצות יי' כרה מאירת
 עיני הא חמש יראת יי' וטהורה עמדת לעד הא חמש משפטיו יי' אמת דקו וחדו
 הא חמש וכלהו איתין בחמש חמש לאתכללא בנוכח דאימא עלאה ועל דא חמש
 חמש שית זמנין לקבל שית כטרין עלאין דאיכון רזא דשמא עלאה ועל דא סיהרא
 אתמלא ואשתלים בסדורא עלאה כדקא יאות ודא איהו בוומא דשכתא דכלא
 אשתלים כדקא יאות ברזא דשכתא עלאה ותתאה ועד בוומא דא אתוסף כהירו
 בכלא כדקאמרן שמים נטלי ממקורא דחוי בקדמותא ואיכון מכהרי ומתקני לכבוד
 עלאה מרזא דכפר עלאה אבא דכלא ומרזא דספר אומא עלאה ואיהו מרזא
 דספור ובגין כך מספרים כדקאמרן ברזא דתלת שמהן אלין דשלטין בוומא
 דשכתא על כל שאר יומין ובגונו כך תושבכתא דא קאמר דוד ברוח קדשא על
 כהירו ונצטוו ושלטנו דיומא דשכתא על כל שאר יומין בגין רזא דשמא עלאה דקא
 כהיר כהירו וכנין כנצטו ואשתלים בשלימו עלא ותתא וכדון תורת יי' תמימה
 שבת דמעלי שבתא ברזא חדא כדקאמרן ואתקינו מברויא אפירותא דתושבכתו
 מאינו תושבכתו דוד מרזא דא השמי דאיהו כטול ברושא וכהיר לכל שאר ולכתר
 ההוא כהר דנפיק מעדן ודא איהו רזא רכנו דדוקי כיו' בגין דהאי כהר כניש וכטיל
 בלא מרזא דשמי ברזא עלא ומקורא דחוי כלא כדקא יאות בוומא דא ושמש' אתקין
 לאכהרא כדקא יאות בוומא דא ולכתר סיהרא דקא מתפרשת מסטרא אחרא
 בוומ' דא בגין לאתנהר' מן שמש' ודא איהו לדוד בשנותו את טעמו ובו' ולכת' דאתפר'
 מיניה הא אתמכר' בשמשא ותושבכתא דא בככ' אתון דאעיל כה שמשא כסיהרא
 ותושבכתא דא פרישו דביהרא מסטרא אפרא ותושבכתא דככ' אתון ככהירו
 דשמשא ולכתר אתמכרותא וסליקו דמטרוכיתא עם בעלה ודא איהו תפלה
 למשה אוש האלדים אתמכרותא ואתדבקותא דאתתא כבעלה לאפרשא ומכא
 ושאלא לקבלא לה ולמהיו כחדא כמבורא חדא למהיו חד ברזא חד' וכל אלין
 שמים מספרים לון ומתקנין לון מכאן ולהלאה תושבכתו אחרנין דמדוה ותיאובתא
 שלימתא אבל הכי איכון תקונא שלימתא עלאה ברזא דשמא קדישא כדקא יאות
 ותושבכתו אלין אתקינו בתקונא דשבת' דאיהו סליק ואתעטר כעטרין כדקא יאות
 וסלקין ברזא דשמא קדישא למהיו חד ברזא דכבוד אל דשמים מספרים ליה
 וזהו ליה כדקאמרן

מזמור

סירו ליי' סיר מדש תושבכתא דא הא אוקימנא אבל אף על גב
 דאתערכא ביה אתערנו דאחרויא דקא אתערנו אפיר איהו ודא
 פרות

פרות עלות כד הונו כטלי ארובא אונון פרות אתערו כהאו תושבכתא כלא וישרכה
 הפרות כדרך ומה שורה הונו אמרי מזמור שירו ליוסיר מדש כינפלאות עשה רזא
 דא איהו כנונא דלעילא בשעתא דאיונו חיות כטלי כרסויא לתרמא ליה לעילא
 אנון אמרי תושבכתא דא ואי תימא אמאי כתיב הכא מדש והא תדיר קאמרי
 תושבכתא דא אלא ודאי מדש איהו ומדש לא אקרי אלא באתחדותא דסייהרא
 כד אתנהירת מן שמשא כדון איהו מדש ודא איהו שיר מדש הושיעה לוימינו וזרוע
 קדשו הא אתערותא בימנא וכשמאלא לקבלא ליה ותושבכתא דא כדנטלי ארובא
 קא משכחאן לה כד סלקין לבית שמש כנונא דעבלות סלקין לבית שמש וכלא ברזא
 חד סליק ובגין דכשכת איהו סליקו דכורסויא לסלקא לעילא תקונא דתושבכתא
 דא כשכת אליון תושבכתן כלהו אתקייכו כשכת לשכתא ליה עמא יומרא בעלמא

מזמור

שיר ליוכ השבת תושבכתא דא אדם הראשון קאמר לה בשעתא
 דאתתרך מבנתא דערן ואתא שבת ואגין עליה ואוקמוה
 חברויא תושבכתא דא עלמא תתאה קא משכח לבני עלמא עלאה יומא דכלא
 איהו שבת מלכא דשלמא דיליה ודא איהו מזמור שיר ולא כתיב מאן קאמר ליה
 כמה דאוקימא ליוס השבת יומא עלאה שבת עלאה דא שבת ודא שבת מה
 בין האי להאי אלא שבת סתם דא שבת דמעלי שבתא יוס השבת דא שבת דלעילא
 דא יוס ודא לילה ושמרו כני ישראל את השבת הא לילה רזא דנוקבא זכור את
 יוס השבת הא יוס רזא דדכורא ובגין כך מזמור שיר ליוס השבת ואשכחן בכמה
 אתר דעלמא תתאה לא סליק בשמא ואתיא סתם כגון האי וכגון ויקרא אל משה
 וכגון ואל משה אמר עלה אל וי כלהו סתים שמא ולא סליק ביה אלא בגין דאית
 ביה דרגא עלאה ולבני דרגא עלאה איהו לא סליק בשמא כהורא דשרגא לא סליק
 בלממא כהורא דשמא ועד לא סליק בשמא וכל אליון תושבכתן דשבת דאיהו
 תושבכתא עלאה על כל שאר יומין

נשמת

כל חי הא חברויא אתערו ביה מלין דקאזוט אבל אית לן
 לאדכרא האי כשמתא דפרחא מההוא חי העולמים וכגין
 דאיהו דיליה דמכיה נפקן כל ברכאן ושריין ביה והוא אשקו ומברך לתתא האו
 כשמתא דנפקא מניה אית לה רשו לברכא להאי אתר ועל דא פרמין כשמתין
 מההוא חי במעלי שבתא אונון כשמתין דאיונו ברכאן ממש מברכין להאי אתר
 דאק שם מתתא וההוא אתר דכפקי מניה מברך ליה לעילא והאי שם מקבלא
 ברכאן מתתא ומעילא ואתכלילת מכל סטרוין ביומי דחולאיהו מקבלא ברכאן
 משאר כשמתין דקא מברכין לה מתתא כיומא דשבת איהו מקבלא ברכאן מאיונו
 כשמתין עלאין דקא מברכאן לה בארבעין והמש תיבין כחשבון מה כמה דאוקימא
 ברזא מה וברזא מי דא עלמא עלאה ודא עלמא תתאה ועל דאין ואילו פיו
 מלא שורה עד ומלפניו סלקא תושבכתא אחרא עד חמשין תיבין ואף עלגב דלא
 קיימא תמן מלה בחושבנא סלקא חושבנא עד רזא מי ומתמן סלקא תושבכתא
 אחרא לחשבון מה מאה תיבין תשלומא דכלא ומד רתיבא על מה דשריא דאיהו
 תשלומא

תשלומא וכל שבחא דא וכל מלין אלין כלהו שייפון ידוען כמושבכא לתשלומא דשבת
 ולאשתלמא מנייהו כדקא חזי. וכאה עמא דידיעי לסדרא שבחא דמריהון כדקא
 יאות. מכאן ולהלאה סדורא דלגותא כמה דאתתקנת. כתיב ואתה ייאל תרמק
 אילותי לעורתי חושה. דוד מלכא אמר דא בשעתא דהוה מתקן ומסדר קישבמתא
 דמלכא בגין למכרא שמשא בסיהרא. כיון דהו' מתקן ומסדר שבחין דילי לאתמכרא
 אמר ואתה ייאל תרמק. ואתה רוא דמכרותא מלא בלא פרוזא. אל תרמק כיון
 דאיהי סלקא לאתמכרא בבעלה וכלא בעלמא עלאה ומתא בעילסלקא לאין כוף
 לאתקשרא כלא לעילא לעילא ובגין כך אל תרמק לאסתלקא מוכן לשבקי לך. ובגין
 כך בגו סדורא דתושבכתא בעאן ישראל לאתכללא תמן ולא תדבקא בהדייהו מתת
 דא למלא יבעי לאסתלקא הכבוד הא ישראל לתתא אחידן ביה ותקפין ביה דלא
 שבקי ליה לאתמקא מנייהו. ועד כלותא בלמש כמאן דמליל ברזא עם מלכא.

ובעוד דאיהו ברזא עמיה לא אתרמקא מניה כלל. אילותי מה איל ונבי בשעתא
 דאזלי ומרמקי מיד אהדרן להווא אתר דשבקי. אוף קבא חצב דאסתלק לעילא
 לעילא באין כוף מיד אהדר לאתריה. מט בגין דישראל לתתא אתאחדן ביה ולא
 שבקי ליה לאתמשיא מניה ולא תרמקא מנייהו ועד אילותי לעורתי חוש. ובגין כך
 בעינן לאתאחדא ביה בקבא ולאחדא ביה כמאן דאזשיך מעילא לתת דלא ישתבק
 בר כש מניה אפילו שעתא מלא. ועד כד סמיך גאולה לתפלה בצי לאחדא ביה
 ולא שתעי בהדיה בלמישו ברזא דלא יתרמק מוכן ולא כשתבק מניה ועד כתיב ואתם
 הדבקים בני אלדוכס חיים כלכם היום. אשרי העם שככה לו אשרי העם שוי לדין.
 בההיא שעתא קס רבי שמעון ומכריא אוף הכי קמו ואולו. אמר רבי אלעזר לרבי
 שמעון אבוי אבא עד הכא הוינא יתבו בלא דאילכא דמי דבנתא דעדן. מכאן
 ולהלאה דאנן אולין אנטריך לן למיהך בארמי דנטרן אילכא דא. אמר ליה אלמ
 תשרו בשירותא למפתח בארמא. פתח ואמר

ויקחו

לי תרומ' כמה דאתמר במאי איהי תרומה ברזא דזהב ואעב דאתיא
 מסטרא דזהב דהא מתמן אתוכת בקדמיתא בגין דאיהו גבורה
 תתאה דאתיא מסטרא דזהב ואעב דאתיא מסטרא דזהב כל עקר לא אשתארתי לא
 בסטרא דכסף דאיהו ימינא. ורזא דא כוס של ברכה דאנטריך לקבלא ליה בימינא
 ובשמאלא וכל עקר לא אשתאר אלא בימינא. ושמאלא אתעדי מניה ולא אתדבק
 ביה בגין דאיהו אטיהיב בין ימינא ושמאלא. ושמאלא אתאחיד תמותיה וימינא
 אתאחיד ביה לעילא כלא שמאלו תמת לראשי וימינו תמככי. זהב וכסף כלא לי
 הכסף ולי הזהב והא אתמר. וכמשת דא איהו גוון כגוונא דזהב בגין דאנטבע מגוון
 זהב ומגוון דכסף. ועל דא מוכח הכמשתקטן ודוד הוא הקטן. אמאי איהו קטן
 כלא כי המוכח אזר לפכיי קטן מהכיל את העולה וגו'. ואעב דאיהו קטן כלא
 אתאחיד בגויה. ואי תימא מוכח אחרא אקרו קטן. לאו הכי דלאו קטן בר האי
 דכתיב את המאור הגדול לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ודא
 איהו המאור הקטן. המאור הגדול דא מוכח הפכיימו דאיהו מוכח הזהב. ותגלת

דא איהו תכלת לצנות תכלת דא איהו כרסייא רוא דתפלה דוד תכלת דא איהו
 כרסייא דדיווכין ביה דיכוי נפשות בגין דאית כרסייא דדיווכין ביה דיכוי ממונות ואית
 כרסייא דדיווכין ביה דיכוי נפשות ועל דא כל גווכין טבין למלמא בר גוון תכלא
 בגין דינדע דהא נשמעה סלקא בדיכא וכד נשמעא סלקא בדיכא גופא אסתדן
 לאשתתאה בר דאצטריך ההוא חלמא לרמזין סניאין תכלת דא איהו כרסייא
 דכתיב ביה ואש מתלקחת וכו' לוסביב בגין דעבדין ביה כריכוס לצנות וכד נבה לו
 אסתד' לגוון ירוק בגוון כרתי מההיא שעתא ואילך אשתרי זמנא דקש דהא אשתני
 גוון תכלא מכמה דהוה ובגין כך אסיר למידן דיכוי נפשות כלילה בגין דשלטא ההוא
 גוון תכלא בההוא זמנא ואתהיב רשו למחטף נפשא בלא משפט דהא משפט לא
 שלטא בההוא זמנא כד אתי צפרא ואתער זמנא לעלא נפיק ההוא כהורא ומטי
 עד האי תכלא ואשתני מכמה דהוה וכדין שלטא עליה ואסתדב ביה כרסייא אחרא
 קדישא מההיא שעתא ואילך זמנא דקש וארגמן דא כנושא דכלא כל גווכין
 כחדא ותולעת שני כתיב שני כתיב שני דכתיב כי כל ביתה לבוש שנים אלא
 האי איהו גוון דאקרי שני דטביל כל גווכין ביה וכלא איהו שני ושנים שנים כד
 כלהו כלילין ביה כחדא שני דנפיק מוכרסייא עלאה דשלטא על תכלת מסט' דיווכא
 ודא איהו אפטרופוסא דישאל דכתיב ביה מיכאל שרפה תולעת דחוליה בטומיה
 כתולעת דמתבר כלא ועקר כלא תולעת שני תרין גווכין כחדא דיווכא ושאלא
 חיור וקומק ופש בוצא איהו דשית חוטין מתמברין ודא איהו דכתיב גווייתו כתרשיש
 ובאלין תרין כלילין תרין אחרטין ועוים גבוראן תתאי דלבר למפוא על פנימאי וכלא
 אצטריך ואצטריך למייה דוכתא לכלא דהא מסטרא דהבא קא תיין וערות
 אלום מאדמים משיכו דתרין סטרין דיווכא ושאלא למפייא בדוכתא אחרא
 וערות תשנים סטרא חדא אית דרבינו סטרא אחרא בחורבא ולא בישוב אשתתב
 ודא איהו סטר דכוו ואקרי תש' בספרא דשלמה מלכא אית גו' האי מוצב הנמס'
 דקארין ריזן עלאין דהא מוצב אדמה כתיב מוצב אדמה תעשה ליוגו ודא איהו
 רוא כדקא יואת' כחשתכד שלטין טורין אחרטין ואיהו כריכא למיזן לון אצטבע
 בהאי גוון למיזן לון ואינון אקרין הרי כחשת' ואינון הרי כחשת' איתמשך מנייהו
 רומא חדא מגו' האי מוצב' וכד האי מוצב' אסתלק בסליקו אחרא כדין אסתלק את
 כ' דאיהו מוצב קדישא ואשתאר רומא דאלין טורי כחשתכד ההוא רומא אסתליק
 בקאמיה אק' תש' דהא אסתלק מניה את כ' והאי אשתפרש לכמה רומין אחרטין
 ואקרין אוק' הכי ועל דא אקרי ההוא עמ' חד תש' כל' ואת תש' ואת מעב' ואינון
 הווידיעי בהאי מיה דמשככא דאקרי על שמהון ועצו שטים אלין אינון ריזן קדישין
 דאינון לומי משככא ואינון ברוח דלבוז' כתי' עני שטיב עומד' וכתיב שרפים עומד'
 מכאן ולקלאה משיכו דמשח רבות קדשא לאמשכא עליהו' אבנו שהם ואבנו
 מלואים אלין אבני קדשא יסודי דמקדשא בר תיכין קדישין אלין אודמין בלמודיוהו
 ליקר ולשבח בלבוש יקר לעייכא כהו תיזן ולברכא תריסר שבטין ועד' תריסר אבנין
 כמה דאמר' תלסר יטין אינון בר אבנין יקירין אלין' וכלהו סלקין לכה איתון

חרומה

ברזין עלאין דיחודא . ולקבל אלן גליף ואתקין משה כה אתעון ברזא דפסוק דיחודא
דכתיב שמע ישראל יודו אלריכו יודו אחד ואיכונ כה אתעון גליפן מחקקן ברזא
דלעילא . יעקב בעא לאתקנא לתתא ברזא דיחודא ואתקין כד אתעון ואיכונ
ברוך סה כבוד מלכותי לעולם ועד ולא אשלים לכה אתעון בגין דיעד לא אתתקן
משכנא כיון דאתתקן משכנא ואשתיים מלה דהוה כפיס מניה כד אשתיים לא מלייל
אלא ככה אתעון לאחזאה דהא אשתיים דא כגונא דלעילא דכתיב וידבר יי אל
מאהל מועד לאמר . ועד כה זיכין לאשלאמא תקונא דמקדשא וכל הכי אתעון אוקימא
באיכונ אתעון גליפן דאוליפנא ממר . וכגין דמשכנא אשתיים ברזין אלן אקרי כה
ביחודא דשלימו דמשכנא ועד ומסודיק יכרכובה כתיב רוא דשלימו דכל משכנא
ותקונא דיליה . כה לקבל כב אתעון ואורייתא ונביאים וכתיבים דאיכונ כללא מדא
ורזא מדא . בשעתא דישראל קא מיעדי יחודא בהאי קרא ברזא דכה אתעון דאיכונ
שמע ישראל וי אלדינו יי אחד וכשכמלו דאיכונ כד אתעון ויכוון כל חד כהו כלהו
אתעון מתהברין כמדא וסלקין במבורא חד מט תרעין ברזא דיוכלא וכדין אנטריך
לסלקא עד ולא יתערי . וכדין אתפתחו תרעין ומשוב קבה להווא בר נש כאילו קיים
אורייתא כלה דאיהי אתיא במט פנים בכלא ועל דא אנטריך לכונא לכא ורעותא
ככה וכד ולסלקא לון ברעותא דלכא למט תרעין דקאמרין . כיון דאתכוו בהאי
מתכוון בהווא יחודא לאמר מר שמע ישראל וכשכמלו כללא דכל אורייתא כלה .

וכאה מולקיה מואן דיתכוון בהו דודאי כללא איהו דכל אורייתא דעילא ותתא . ודא
איהו רוא דא דם שלימא בדכר ונוקבא ורזא דכל מהימנותא . ממלוקת דשמאי ויהלל
בקימיה ובשכיבה דכתיב בשכבך וכן קומך דשמאי סבר בערב דקא כלילא נוקבא
בשולטנא אנטריך לנבי נוקבא דקא וטו ויקראו . ובבקר דקא שלטא דכורא
בשולטנו דעלמא עלאה אנטריך למיקם קמיה דדכורא כמה דאנטריך בתפלה
מצומד וככל אתר דדכורא אתיא . ובית הלל סבר אלמלא אשתבח דא למוד ודא
למוד הכי אנטריך . אבל כיון דאין מחברין לון כמדא וסלקין כמדא במבור' במט
פנים מט תרעין לא אנטריכנא לאפרשא דא למוד ודא למוד אלא לאשגמא דכלא
איהו חד בלא פרנדא וכמה דאודמין ליה לכר נש הכי יומא דהא תרוייהו במבורא
חדא כמה דנימא לון והכי אנטריך לאחזאה . ועל דא דכורא בשית סטרוין בקרא
דשמע ישראל דאיכונ שית תיבין ונוקבא בשית סטרוין בשכמלו דאיכונ שית תיבין
אחרכין וסלקין במבורא חדא ברזא דמט תרעין והלכה בבית הלל בכל אתר . רבי
שמעון ארים דיוו וברך לרבי אלעזר ברבי . פתח ואמר מי העיר ממזרח גוו' האי
קרא אוקימנא ואתמר אבל רוא דמכתא איהו מי רוא דעלמא עלאה איהו דהא
מתין כפקא שיריתא לאתגליא רוא דמהימנותא והא אוקימנא . תו מי טמורא דכל
טוורין ללא אתיעד ולא אתגלייא כלל . גלי יקריה לאשתמורתא מההוא אתר דאקרי
מורח דהא מתעין שיריתא דכל רוא דמהימנותא וטהורא לאתגלייא . ולבתר דדק
יקראוהו לרבי דהא דק גלי גבורתא עלאה ושולטניה דקבה ולהאינדק שלטניה על
שלמין כלפג דכורא לון ולאשתקנא לון כדקא יאנת . ועד יתן לפכנו גוים ומלכים ירד
דהא .

פיר
יקבל ער
סע פיה
מ על טקמ
ת שרס ר
ק מ' פ
למח ובען
במח סת
מ
ס ל . חטור
ול כלענא בען

והק ר' (שמע) פ' כמ' טמור כמ' שצ' איהו ב' טקמ' א' ר' יקבל
אכנת ר' ס' א' מ' ל' ר' א' מ' א' ש' ב' א' ט' כ' מ' א' ל' ו' ה' ק'
מ' א' כ' מ' א' ר' א' ש' מ' א' מ' ע' מ' ל' כ' א' ש' ר' א' ר' ב' ע' א' ש' מ' A

דהא כל עמין דעלמא ברשותא דהאי נדק קיימין כלא והוא ישפוט תבל כנדק
 תו נדק יקראוהו לרגלומין קארי למאן . אלא נדק איהו קארי תדיר לאספקלריאה
 דכהרא ולא סכך לעלמין ונדק קאום תדיר לרגלוי ללא איתגדי מתמן וקארי ולא
 סכך ה"ק אלדים אל דמי לך אל תמרש ואל תשקט אל . והשתא קב"ה אכנה לן
 ארחא לא בגינן ורביאלעזר ברי קרי לכהורא עלאה ולא סכך . זכאה מולקיהון
 דכדיקיא בעלמא דין ובעלמא דאתי . רביאבא פתח קרא ואמר מומור לדוד בהיווע
 במדבר יהודה . מאי שנא ככל שאר תושבחין דלא קאמר באן אחר שבה לון דוד
 מלכא ומ"ש הכא דקאמר בהיווע במדבר יהודה . אלא לא דא בלמודוי דהא אוק
 הכי נמי בשנותי את טעמו לפני אבימלך . בבא הויפס וכן כלבו . לאחזאה לכל בני
 עלמא שכיח דוד דאע"ג דכנערא הוה והווי רדפי אבמריה הוה משתדל לומ' שירין
 ותושבחין לקב"ה ואע"ג דברוח קדשא הוה אמר רוח קדשא לא הוה שארו עלוי עד
 דא' הו' אשתדל למשרי עלוי . וכן בכל אתר לא שריא רוח קדשא דלעילא עד דיתער
 עליה בר נש מתתא . ודוד אע"ג דקא רדפי אבמריה והוה כנעריה לא הוה סביק
 שירין ותושבחין מפרמיה ולשבחא למאריה על כלא ואי תימא הא דתגינן מומור לדוד
 או לצוד מומור והכא שרת עליה רוח קדשא בקדמיתא בגין דאמר מומור לדוד .
 אי איהו לאו מכוין ברמיה בקדמיתא לא שרת עליה רוח קדשא . מומור דא רוח
 קדשא . אמאי אק' הכי . בגין דאיהי משבחת תדיר למלכא עלאה דכלא זמרא איהו
 דקא משבח מומור ולא סכך . כיון דאתא דוד אשכח גופא מתתקנא כדקא יאות
 זשרת עליה והוה מגלי בהאי עלמא לשבחא ולמרא למלכא דכלא בגין דיתתקן האי
 עלמא כגונא דלעילא . לדוד גבר שלים בתקונוי גבר מתקנא גבר זכאה דוד ודאי
 עלא אשתכי לעלמין . בהיווע במדבר יהודה דא שבחא דוד אף על גב דכנעריה
 הוה אף על גב דהווי רדפי אבמריה . ומאי תשבחתא קאמר . תשבחתא דאיהו רב
 ויקירא ושבחא דליה מאי איהי אלדים אלי אתה אשמרך . אלדים סתם . כיון דאמר
 אלדים אמאי אלי . אלא יהוה דרגא דליה . תלת דרגין הכא . אלדים . אלי .
 אתה . ואף על גב דאינן תלת מד דרגא איהו ברוא דאלדים חיי' . אלדים לעילא
 אלדים חיי' . אלי קנ"ה השמים עד קנ"ה השמים . אתה דרגא דליה . ואף על גב
 דכלא מד וכשמתא חד סליק . אשמרך אי כמשמע דליה שפיר . אבל אשמרך אתקין
 כהורא דכהיר בשמרותא דהא כהורא דקיימא בשמרותא לא כהיר עד דיתקנון ליה
 לתתא ומאן דאתקין כהורא שחרא דא אף על גב דאיהי אוכמא זכי לכהורא חורא
 דכהיר ודא איהי כהורא אספקלריא דכהרא ודא איהו בר נש דוכי לעלמא דאתי .
 ורוא דא ומשחרי ומאכנני ומשחרי דמתקני כהורא שחרא אוכמא . ומאכנני
 ומאכנני לא כתוב אלא ומאכנני דוכי לתרין כהורין לכהורא שחרא אוכמא ולכהור'
 חורא דכהרא . זכי לאספקלריא דלא כהיר ולאספקלריא דכהיר ודא איהו ומאכנני
 וע"ד אמר דוד אשמרך אתקין כהורא שחרא אוכמא לכהרא עליה כהורא חורא
 דכהרא . שמהא לך כפשי כמה לך בשרי כמאן דכפין למיכל ונמי למשתי . בארץ
 ניה וע"ג בלי מי' בגין דאיהו מדבר ולא איהו אחר דיוטב ולא איהו אחר דקדשא

ובגין כך איהו אתר בלי מי' וכמה דאכן כפינ ונמאן לנכך באתר דא' כן בקדש
חזיתין וגו' ואכן כמה דאכן נמאן לגבי דמר למשתי בנחותא מלוי באתר דא אופ
הכי נמינן למשתי בנחותא מלוי כבי מקדשא אתר דאקרו קדש אמר רבי שמעון

ויקחו

לרבי אבא מאן דשארין מלה הזתא וימא פתח רבי אבא ואמר
לי תרומה מאת כל איש וגו' מזה בשעתא דקבה אחמי ליה
עובדא דמשכח הוה קזה קמיה ולא ויכל נמוק ביה והא אנקמו
והזת' אית לן למקשי הכא אי תרומ' דא יהבה קבה למשה בלמודוי הך יהבה לאתר
ואמר לרבנן ישראל האי תרומה אלא ודאי למשה יהבה ולא יהבה לאתרא למלכא
דהוה בנו עמיה ולא הוה מטרונותא עמיה דמלכא כל זמנא דמטרונותא לא הוה
עמיה דמלכא לא מתישאי עמא ביה ואיכון לא יתבין לרמזין כיון דאתת מטרונות'
כל עמא חראן ויתבי כרומכנו כך בקדמיתא אעב דקבה עבד לון ככין ואתין עני
דמשא לא מתישאי עמא כיון דאמר קבה ויקחו לי תרומה וכתתי משכני בתוככם
מוד אתישאו כלהו ומדו ככולמכא דקבה הדר ויהי כיום כלת מזה דנחתת כלת משה
לארעא ואי תימא ויהי בכל אתר לאו איהו אלא ליטכא דנערא והכא כתיב ויהי
כיום אלא בההוא וימא דשכינתא נחתת לארעא אשתכח מקטרגא לגבה ונפיש
ההוא חשוד קבל לגבה בגין דלא תימות ותיבין אלף וממס מאה רבא מלאכין
מקטרגין אשתכחו לגבה בגין דלא תימות וכההוא זמנא אשתכחו כל כנופיה
דמלאכי עלאי קמו קבה אמרו קמיה מארדי עלמא כל זיוא וכל כהורא דלון בשכינת
יקרך איהו והשתא תימות לגבי תקאן כההוא שעתא אתתקפת שכינתא ותברת
ההוא חשוד קבל כמאן דמתבר גזיון תקיפין ונחתת לארעא כיון דחמו כלהו כך
פתחו ואמרו וי' אדכנו מה אדור שמך ככל הארץ אדור ודאי דתברת כמה גזיון
ומילין תקיפין ונחתת לארעא וזליטת ככלא ועד כתיב ויהי צערא דקבולו כמה
חזילין ומזירין כיומא דכלת מזה נחתת לארעא ובגין כך ויקחו לי תרומה וגו' ויקחו
לי תרומה לא כתיב אלא ויקחו לי תרומה לאחזאה דכלא מד בלא פרודא ועובדא
דמשכח כנוכא דלעילא דא לקבל דא לאתכללא שכינתא מכל סטרין עלא ותתא
הכא כהאי עלמא עובדא דליה כעובדא דנפשא לאתכללא רומא בגויה ודא איהו
שכינתא דאתכלילת לעילא ותתא ואיהו רוח קדשא ולעילא אתמשכת ועלתנו רזא
דנפשא לאשראה מומא גו קליפה כלא כמה דאתמוזי האי רומא דקדשא אתעביד
כנופא לאתכללא בגויה רוח אחרא עלאה דקיי וכהור וכלא הכי אתאמיד ואתכליל
דא כדא ועאל דא כדא עד דאתאמיד כהאי עלמא דאיהו קליפה בתראה דלכר
קליפה תקיפה איהו לגו מקליפה דהאי עלמא כנוכא דאגוזא דהאי קליפה דלכר
לאו איהו תקיפא קליפה דאיהו לגו מיכה איהו קליפה תקיפא אופ הכי לעילא
קליפה תקיפא איהו רומא אחרא דשלטא כנופא לגו מיכה איהו קליפה קלישא לגו
מיכה מומא בארעא קדישא מתתקפא כלא כנוכא אחרא דהא קליפא תקיפא אתכר'
מההוא אתר ולא עלא ביה כלא קליפה תקיפה אתכרת תדיר ואתפתמת מהאי
פגרא ומהאי סטרא וההוא פתיחו הוה כדעא קדישא ככל זמנא דפלמין פלמא

כדקא

פדקא יאות . כחן דגרמו חובין משיכו ההוא פתוחו להאי סטרא ולהאי סטרא עד
 דאתקרב קליפה בלא כחדא . כיון דאסתי קליפה למומא כדין שלטא היא קליפה
 עליוהו ודמה לון לכר מההוא דוכתא ועבד . איב דדמה לון לכר לא וכול ההוא קליפה
 תקיפא לשלטא בההוא דוכתא קדישא דלאו אתריה איהו . זאי תימאי הכו הואיל
 ולא וכול ההוא קליפה תקיפא לשלטא בההוא דוכתא קדישא אמאי קיומא חרוב
 דהא חרבה לא הוי בעלמא אלא מסטרא דההוא קליפה תקיפא . אלא ודאי כד
 אתמרב לא אתמרב אלא מההוא סטרא כשעתא דאסתים למומא . וקבא עבד דלא
 תשלט ההוא קליפה תקיפא על ההוא דוכתא . וכד דמה לון לזארל מניה ההוא
 קליפה אתהדרת ואתפתמת כמלקדמין . ובגין דעמא קדישא לא הוו תמן חפוי על
 ההוא פתימו חופא דפרוכת קדיש לכטר ההוא אתר דלא וסתוס ליה ההוא קליפה
 תקיפא ואמיד בכל סטרוי . למהוי רבות קדשא על ארעא כמלקדמין לא וכול דהא
 ההוא חופא קדישא אמיד דלא ימות לתתא דהא עמא קדישא לאו תמן ועד לא
 אתבמי חרבן מוומא דאתמריבו . לשלטא ההוא קליפה תקיפא לא וכול דהא
 ההוא חופא קדיש אמיד ביה בכל סטרוי בההו פתימו דלא תשלט תמן ולא תסתים
 מומא בההוא חופא דפרוכתא קדישא איהו מגו משיכו דפרוכתא קדישא דלעילא
 דכטיל ההוא אתר ובגין כך כל אינון כשמתין דשאר עמין דדירין בארעא כד נפקין
 מהאי עלמא לא מקבלא לון ודמי לון לכר ואוליין נשאין ומתגלבין בכמה גלגולין עד
 דנפקין מכל ארעא קדישא וסמין לסורתיוהו במסאכו דילקון . וכל אינון כשמתין
 דזארל הנפקין תמן סלקין וההוא חופא קדישא מקבלא לון ועאלין לקדישא עלאה
 בגין דכל זכא אלא לזוכיה וכשמתיהו דזארל דנפקין לכר מארעא כרשות דההוא
 קליפה תקיפא אלא וסמין ומתגלבא עד דתבת דוכתהא ועאלת לאתר דאתמו
 ליה זכא חולקיה מאן דכשמתיה כפקא ברשו קדישא בההוא פתימו דארעא קדיש .
 מאן דכשמתיה כפקת בארעא קדישא אי אתקבר בההוא יומא לא שלטא עליה רוחא
 זשא אבא כלל נגד כתיב כגליבא כי קבור תקברו כיוה ההוא ולא תטמא את דמתך
 בגין דבליילא אתיהיב רשו למסטא . ואיב דאתיהיב לון רשו לא עאלין בארעא
 דקדישא בר אי אשכחן תמן מכא לאעלא ביה . אכרין ופרדין דמאתאכלן בליילא
 לאתזא זיכין אחרין לאו דעיינן בארעא ולא לאשכח לון בארעא אלא בגין דלא
 תשלט סטרא אחרא וגו ארעא ולא תמאכא לאעלא תמן . ובגין כך תנכא מנייהו הוה
 סלין עקומא ומתגלבא לכר ואולי ותקיף כבילו עד דעאל למוקבא דנפון דתמן
 מדורין דכל סטרוי אחרין ותמן עאל תנכא וכלהו אתזנו תמן . תנכא דיומא הוה
 סלין לדוכתיה בארמ מישר ואתזן מה דאתזן ומהו פתימו אתזנו כל סטרוי קליפה
 תקיפא דאיהו לכר מארעא קדישא ומההוא תנכא גסה כמה דאוקימא . גופיהו
 דכדוקיא דלא אתמסכו בהאי עלמא כתר הכאין דההוא קליפה תקיפא לשלטא
 עליוהו רוח מסאכו כלל דהא לא אשתתפו אכתריה כלום בהאי עלמא כמה דנושא
 אתמשך בהאי עלמא כתר ההוא קליפה תקיפא והכאין ועבגין דליה ומתקבין ליה
 הכי אסתאכ כתר דפקת כשמתיה מניה . גופיהו דכדוקיא דלא מתעבגי בהאי
 עלמא

פלמא אלא מתענוגי דזונוה וסעודתי סבתין ומגין וזמנין. ההוא רוח מסאבא לא
 יכול לשלטאה עליהו דהא לא התענוגו מדיליה כלום. והואיל ולא כטלו מדיליה לית
 ליה רשו עליהון כלל. זכאה איבו מאן דלא אתהיבי מדיליה כלום. מאן דכשמתיה
 כפקא לכר מארעא קדישא וההוא גופא אסתאב כההוא רוח מסאבא ההוא רוח
 מסאבא אסתאיב כבויה עד דתב ליה בעפרא. ואי ההוא גופא דאשתאיבי כיה ההוא
 רוח מסאבא סלקין ליה לאתקברא בו ארעא קדישא עליה כתיב ותבאון ותטמאון את
 ארצי וכחתי. סמתס לתועבה. ארצי דלא שלטא עליה רוח מסאבא כההוא גופא דלכון
 דאשתאיב כיה רוח מסאבא דקא מויתין לקברא ליה בארצי אתון מסאבין לה
 לאסתאבא כיה אי לא דעביד קבא אסויתא לארעא דהא כיון דאתכלי ההוא גופא
 כפיב קבא רוחא ודחוי ליה לההוא רוח מסאבא לכר דהא איבו חס על ארעיה. יוסף
 לא שליט על גופיה רוח מסאבא לעלמין אעב דכשמתיה כפקת ברשו אחרא. אט כיון
 דלא אתמשיך בחייוו כתר רוח מסאבא. וכיון דא לא כעא דבופיה וסלקון ליה
 לאתקברא בארעא קדישא אלא אמר והעליתם את עצמותי ולא גופי. יעקב לא
 מוית וגופיה אתקיים בקיומא תדיר ולא דחיל לסטרא אחרא דהא ערסיה הוה שליט
 בשלמו דההוא עלאה כההוא דתריסר שבטין וכשעבי כפש כיון כך לא דחיל לסטרא
 אחרא ולא יכול לשלטאה עליה. ותו דאיהו גופא דויוקבא עלאה דשפירו דיליה
 אחיד לכל סטרין וכל איכון שויפין דאדם קדמאה הוה אחידין כיה ועד כתיב כיה
 ושכבתי עם אבותי וכשאתני ממזרים גופא שליט. ועד ויחננו הרפאים את ישראל
 דגופיה יהא קאי בקיומא והכי אנטרין. שאר בני פלמא דכפקת בשמתייהו בארעא
 קדישא כפשא גופא אשתאיב מכלל. תלת שמהן אקריבו בשמתא דכר כש כפש רוחא
 וכשמתא וכלהו כלין דא כדא ובתלת דוכתי אשתכח חילויהו. וכפש דא אשתכמת
 בו קברא כדגופא אתכלי בעפרא וכדא מתגלגלת כהאי עלמא לאשתכחא בו חילוי
 ולמנדע כנערא דילהו יבשעתא דו אנטריו כעאת רחמי עליוהו רוחא דא אוהו
 דעאל בכנתא די בארעא ואנטייר תמן בדיוקבא דגופא דהאי עלמא כמד מלכושא
 דמתלבשא תמן ודא אתהכי תמן בהכאון וכסופין כיווה דבכנתא. וכשכתי וירחי
 וזמני סלקא לעילא ואתהכי תמן ותב לאתרויה. ועד פתיב והרוח תשוב אל האלדים
 אשר כתסה תשוב ודאי בהכי זמנין דקאמרן. כשמה איהי סלקא מיד לאתרה לההוא
 אתר דכפקת מתמן ודא איהי דבגוה אתהכירת כזוכא לאכהרא לעילא דא לא
 כמתת לתתא לעלמון כדא אתכלילת מאן דאתכלילת מכל סטרין מעילא ומתתא
 ועד דהאי סלקא לאתקשרא בדוכתא לא מתעטרא רוח ככנתא די בארעא וכפש
 לא מתישבא בדוכתא. כיון דאיהו סלקא פלהו אית להו בוישא. וכד אנטרין לכני
 עלמא כד איכון כנערא ואולי לכו קברו האי כפש אשתער ואיהו אלא ומשטא
 ואתערת לרוח וההוא רוח אתער לכני אבהו וסליק ואתער לכני כשמה וכדון קבא
 חיים על עלמא והא חוקיה. ואעב דהא אתערין מלין אלני דכשמתא כיוון אחריות
 כלסו סלקין כמתקלא דא ודא אוהו ברירו דמלה וכלא חד. וכד כשמתא אתעכבת
 וסלקא לדוכתא רוחא אולה וקיימא לפתחא דכנתא דעדן ולא פתחון לה פתחא
 ואולה

ואזלא ומשטמא ולית מאן דיטגמ בה כפש אזלא ומשטטא בעלמא חמאת לעופא
דסלקא תולעין וכההוא לוכא מתאכלא עליה כמה דאוקמוס דכתיב אך כשרו
עליו וכאכ וכפשו עליו תאכל וכלא איהו בעונשא עד דנשמה אתקשרת בדוכתהא
לעילא וכדין כלהו מתקשרין בדוכתייהו כבין דכל הכי תלת קשורא מרא אינון כנוונ
דלעילא כרזא דכפש רומ וכשמה וכלא מד וקשורא מד כפש לית לה כהורא מנרמא
כלום ודא איהי דמשנתתבא כרזא דגופא מד לאענבא ולמיזן לה בכל מה דאנטריך
כדא ותתן טרף לכותיה ומק לכשרותיה בותה דא איהו גופא דאיהו ון ליה
וכשרותיה אלין אינון שייטין דגופא כלהו רומ דא איהו דרכיב על האי כפש ושלוע
עלה וכהור לה בכל מה דאנטריך וכפש איהי כורסויה לאהי רומ כשמה איהי דפקת
לאהי רמא ושלועת עליה וכהורת ליה כההוא כהורא דמיין וכההוא רומ תלוא כהאי
כשמה ואתקשור מכה כההוא כהורא דכהור ההוא כפש תלוא כהאי רומ ואתקשורת
מכה ואתזכת מניה וכלא קשורא מד ועד דהאי כשמה עלאה לא סלקא בו ככיע
דעתיקא דעתיקין סתימא דכל סתימין ואתמליא מניה כבין דלא פסיק רומ דא לא
עזל בכנתא דערן איהו כפש ולעולם רומ לא סריא אלא בכנתא דערן וכשמה
לעילא כפש דא לא אתישבא בדוכתהא בגופא לתתא כנוונא דא כלא לתתא
הכי מתפרשן ככר כש ואעב דכלהו קשורא מדא כשמה סלקא לעילא בו ככיע
דכורא רומ עאל בכנתא דערן כנוונא דלעילא כפש אתישבא בגופא דא ואי תימא
כפש לעילא דאתישבת בגופא בקברא אן הוא קברא אלא בו ההוא קליפה תקיפ
ועד כפש כנוונא דא לתתא וכלא דא כנוונא דא וכבין כך תלת דרגין מתפרשן
ואינון קשורא מדא ורזא מדא וככל זמנא דגרמו אשתכחו בגופא האיוכפש
אשתכחת תמן רזא הכא לאינון דידעו ארח קשוט דמלי חטא בשעתא דנשמתא
אתעטרא לעילא בגופא קדישא ורומא קאים כהיירו עלאה בשכתי וירמו וזמני
האי כפש בשעתא דרומ כמתא מבו כהירו עלאה לדיורא בכנתא דערן כהיר גבין
איהו כד קיימא בגופא ואתגלמת כדיוקנא דהות בגופא בקדמותא וכל אינון
גרמי כהיר דיוקנא סלקן ומשכחאן ואודן לקבה ההך כל עצמותי תאמרכה וי מי
כמכה אומרות לא כתיב אלא תאמרכה ואלמלא אתיהיב רשע לעינא למחמו חמי
בלוליא דכשק שבתא וכלילי ורמי וזמני כדיוקנין על גבי קברו אודן ומשכחן לקבם
אכל טפשו דכני כשא קא מעכבא להו דלא ידעין ולא משגיחין על מה קיימין כהאי
עלמא ולא חששין לאשגמא בוקרא דמלכא עלאה כהאי עלמא כש לאשגמא בוקרא
דההוא עלמא ועל מה קיימא והיך מתפרשן מלין בליליא דרה דעלמא אתדן וכרבי
דדיכא קיימין לגבי מלכא עלאה למודן עלמא כל כפש וכפש משטטן וכשא רחמי על
חוי בליליא דכפקא וימא דדיכא אזלין וקא משטטין למשמע ולמכדע מאן הוא
דוכא דאתדן על עלמא ולזמין דקא מודיעין כחזווא לחוויא כדא כחלוס חזוין לילס
ככפול תרדמה על אכשיו ובו אז יבלה און אכשיו וכמכרס ומתוס מאי מוסרס דא
כפש דאיהי קיימא ומתים לכני כשא מלין לקבלא מוסרי בליליא דקא כפקא פתיקין
מדי מלכא וכההוא כל אעדוואו מכני גריעו דהאי עלמא ההוא כפש דקאמיין אזלא

משטטא

תרומה

ומשטטא וחד ממנא סרכא ברזא גליפא בעזקא ככתב מפרס ידומויעס דפקוד
 ככתב דזווא גליפ' וכנו חזון עלאין' בהה' ליליא כחית וכמה אלף אלפין זרבא רכונן
 בטלין לההוא כל מכל חד וסלקין ליה לעילא' וההיא כפס דקאמרן אזלא ומשטטא
 וחמא' לההו כל ותב לאתריה גו קבריה וקא מכרזא לשאר מתווא פלו אתי לגבן פלו
 אתי לגבן' אי טבא איהו כלהו חלאן ואי לאו כלהו אמרונו' כד סלקין ההו כל סלקין
 ליה לגבו ההוא עכד מהימן דשמויה מטטרון ונטול ההוא כל לבדיה וסליק לאתריה
 כלא כעכד ושארף כל ושארף כל ודאוי' מההיא שעתא ואולך מתתקנא דוכתא לההוא
 כשמה דההוא בר כס ודוכתא לרוח בנכתא דעדן ודוכתא לכפס כנימא ולא תהא
 בשעתא דמשטטא ואזלא' בגין דאית כפס דלית לה כנימא' ואית כפס דאשתגית
 עס גופא והאי איהו דלית לה כנימא והאי איהו דכתוב בה ואת כפס אוינד' וקלענה
 בתוך כף הקלע' דלא איהו אזלא ומשטטא ומתגלגלא ככל עלמא ולית לה כנימא' כלל
 נמיו ולילי ודא איהו עונשא יתיר מכלל' והאי דתשתגו עס גופא ההוא דכתוב בה
 והכרתי אותה מקרב עמם' ולהאי לית לה דוכרנו כלל' ואית כפסא דלא תשתגו
 עס גופא ותשתגו מאתר אחרא ההוא דכתוב בה וככרתה הכפס ההוא מלפני אבי
 נוי' מאי מלפני דלא שריא עלה רוחא' וכד רוחא לא שריא עלה לית לה שותפו
 כלל כמה דלעילא ולא ידעת מאיכונ מלין דעלמא כלל' והאי איהו כפס דבעירי כפס
 דלית לה כנימא' האוי איהו כד אזלא ומשטטא אערעת בהאי ידומויעס וכאיכונ
 סרכין דוליס ונטלין לה ועלין לה ככל פתמינג ערן ואחזיון לה יקר דדקיאי ויקרא
 דההוא רוח דילא ואיהו מתדבקא ביה כנימא' גו ההוא לבזא וכדין ידעת באיכונ
 מלין דעלמא' וכד ההוא רוח סלקא לאתעטרא גו כשמה עלאה לעילא ההוא כפס
 מתקשרא בההוא רוח ואתנהירת מביה כסיהרא כד אתנהירת משמשא' ורוח
 מתקשרא גו ההוא כשמתא' וההוא כשמתא מתקשרא גו סוף מתגב דאיהו רזא
 דכפס לעילא' וההוא כפס אתקשרת גו ההוא רוח עלאה' וההוא רוח אתקשר גו
 ההוא כשמה עלאה' וההוא כשמה אתקשרת באין סוף וכדין איהו כנימא דכלא
 וקשורא דכלא עילא ותתא כלא ברזא חדא וגוונא חדא' וכדין דא איהו כנימא דכפס
 דלתתא ועל דא כתיב והיתה כפס אדני כרויה כרויה המי' אתי' אלדיך' בגוונא
 חדא ברזא חדא דהוא את דא כגוונא דא' כד כמתא סיהרא רזא דכפס עלאה
 כהרא מכל סטרין' איהו כהרא מכל רתיכין ומשריון ועביד לון גופא חדא שלימו
 דכהיר בההירו וזווא עלאה' אוף הכי כגוונא דא כמתא האי כפס תתאה כהירא
 מכל סטרין מגו כהירו דכשמה ומגו כהירו דרוח ונמתא וכהרא לכל איכונ רתיכין
 ומשריון דאיכין שויפין וגרמיון ועביד לון גופא שלימא דכהיר כהירו ה' והשביע
 בכהמות כפסך כפס ממש' ולכתר ועצמותיך וחליץ דעביד מכייהו גופא שלימא
 וכהיר כהירו וקס ואודי ומשבח לקב' כמה דאתמר דכתוב כל עצמותי תאמרנה
 נ' מי כמך' ודא איהו כנימא דכפס ודאי מכל סטרין' זכאין איכונ דקיאי דדחלין
 למאריהן בעלמא דין למזכי בתלת כנימא לעלמא דאתי' אתא רבי שמעון וזכריה
 לרבי אבא' אמר רבי שמעון זכאין אתון בני וזכאה אבא ד' בני ממוכך כמה
 דוכתי

דוכתין עלאין מתתקנן לן ונהירין לן לעלמא דאתי פתח ואמר שיר המעלות
הבטמים בוי כהר ציון לא ימוט לעולם ישב האי קרא אוקמי אבל שיר המעלות
תושבתתא דקאמרי איכון דרבין קדישין עלאין מסטרא דנבורן עלאין ואיכון
כגונכא קלאוי לתתא ואיכון מעלות דרבין על דרבין ופלימין ברוז דמשמשין שכינ והאי
איבו שיר המעלות הבטמים בוי פהר ציון דאיכון מתרמנן ביה בעובדיהון דלהון כלא
ונדיקוס ככפיר ובטמ ואי תימא הא כדיקיא לא אתרמנן בעובדיהון כלל ותדיר
דמלין כאברהם דכתיב ביה ויהי כאשר הקרוב לבא מנרימה וגו' כינחק דכתיב
ביה כו ורא לאמר אשתי כיעקב דכתיב ביה ונרא יעקב מאד ונר לו ואי הכו
לא אתרמיכו בעובדיהון כל שכן שאר כדויקי עלמא ואת אמרת ונדיקוס ככפיר
ובטמ לא ודאי ככפיר כתיב דהא מכל איכון שמהן לא כתיב אלא כפיר ולא כתיב
לא אריה ולא שמל ולא שמן אלא כפיר דאיבו חלשא וועירא מכלהו ולא אתרמין
במיליה איעב דאיבו תקיף כך נדיקיא לא אתרמיכו בעובדיהון אלא ככפיר אף
על גב דידעין דתקיף מילא דעובדיהון לא אתרמנן אלא ככפיר ולא יתיר ובגוי
כך הבטמים בוי כהר ציון לא ככפיר ולא כאריה ולא ככלהו שמהן אלא כהר ציון
ואוקמיה מה הר ציון איבו תקיף ולא ימוט תדיר אף הכו כההוא זמנא להו
כהר ציון ולא כהשפא דלא אתרמיכו אלא ככפיר דחילולא מתנבר במיליה ואתון
בכי קדושי עליוכין רמזנותא דלכון כהר ציון ודאי זכאין אתון עמא קדישא בעלמא
דין ובעלמא דאתי אולו כד מטו למתא אתחשך ליליא אמר רבו שמעון כמה
דיומא דא אכהיר לן בהאי עלמא למובי ביה בעלמא דאתי אף הכו ליליא ונהר
לן למזכי לן לעלמא דאתי ולא עטרא מלין דיומא ולילא קמו עתיק וימין דהא בימא
דא שלים לא ישתכח בכל דרין אחרין זכאה מולקנא בעלמא דין ובעלמא דאתי
גאללו לביתיה דרבי שמעון ורבי לעזר ור' אבא ורבי יוחי עמהון בתו עד דאתפלג
ליליא ביון דאתפלג ליליא אמר רבי שמעון לחכרוא עידן איבו לא עטרא רתיכא
קדישא לעילא באשדלותא דילן אמר ליה ר' יוסי אכתילא אשתמעו מילך בהאי
יומא כינכא אכת הוי שירותא לאכהר ליליא דהא השתא עדן רעותא איבו לאכהרא
עילא ותתא פתח רבי יוסי ואמר שיר השירים אשר לשלמה שירתא דא אתער
לה שלמה מלכא כד אתבכי כי מקדשא ועלמין כלהו אשתלימו עילא ותתא באשלמות
חדא ויף על גב דחכריווי פליגן בהאי אבל שירתא דא לא אתמר לא בשלימו כד
סוהרא אתמלואו וכי מקדשא אתבכי כגונכא דלעילא בשעתא דאתבכי כי מקדשא
לתתא לא הוה חדוא קמי קסא מיומא דאתברו עלמא כההוא יומא משכן דעבר
משה במדברא לכמתא שכינתא לארעא בההוא יומא משכן אחרא אתוקם עמיה
לעילא כמה דאוקמי דכתיב הוקם המשכן המשכן משכן אחרא דאתקם עמיה ודא
משכן דעבר מטטרון ולא יתיר בית ראשון כד אתבכי בית ראשון אחרא אתבכי
עמיה ואתקוים בעלמין כלהו ואכהיר לכל עלמין ואתבסם עלמא ואתפתחו כל
מושקופי עלאין לאכהרא ולא הוה חדוה לכל עלמין כההוא יומא כדן פתחו עלאי
ותתאי ואמרו שירתא והיונו שיר השירים שירתא דאיכון מנכנין דמנכנין לקכיה

דוד מלכא אמר שיר המעלו שלמה מלכא אמ' שיר השירי שיר מ' איכונ מכנכי' מה בין
 האי להאי דהא אשתמע דכלא חר' אלא ודאי כלא חר' אבל כיומו דדוד מלכא לא
 הוו כל איכונ מכנכי מתתקן בדוכתייהו לכנכא דקרא יאות וכי מקדשא לא אתבני
 וכגין כך לא אתתקנו לעילא בדוכתייהו' דהא כמה דאית תקומו משמרוה בארעא
 אוף הכיברקיעא וקיימין לין לקבל לין' וכיומא דאתבני כי מקדשא אתתקנו כלשו
 בדוכתייהו ושרבא דלא כהרא שריאת לאכסרא' וסירתא דא אתתקנת לבני מלכא
 עלאה מלכא דשלמא דליה ותושבכתא דא איהו מעלא מכל תושבכתן קדמאי' יומא
 דאתגלי תושבכתא דא בעלמא ההוא יומא אשתכת שלימו בכלא ועד איהו קדש
 קדשים' בספרא דאדס קדמאה הוה כתיב ביה יומא דיתקס בו מאככא יתערו
 אכהן סירתא עלא ותתא וכגין כך אשכחא טין מאתוון רברבין ואלין איכונ דקא
 אתערו לאו דאיכונ מכנכי אלא דאיכונ מתערי לבני עלא כככול שיר דאיכונ שירין
 רברבין דמוכן על עלמין כלשו' ותכין בההוא יומא קס ועקב שלימא ועאל בככתא
 דעדן כהרו על דוכתיה כדין נכתא דעדן שארי לכנכא וכל איכונ בוסמין דכתא'
 מאן גרוס סירת דא ומאן אמר לה' הו' יומא דא ועקב דלמלא איהו לא על כנכתא
 דעדן לא אמר נכתא סירתא' סירתא דא סירתא דאיהו כללא דכל אוריתא סירתא
 דעליו ותתאי מתערין לבנה' סירתא דאיהו כגווא דלמלא דלעילא דאיהו שבת'
 סירתא דשמא קדושא עלאה אתעטר בניכיה ועד איהו קדש קדשים' מט בגין דכל
 מלוי ברחימו ובחדוה' אלא בגין דכוס של ברכה אתיהיב בימנא כוון דאתיהיב
 בימנא כדין כל חידו וכל רחיו אשתכת' וכגין כך ברחימו ובחדוה כל מלוי בזמנא
 דהאי יומא אתהדר לאתור' כדא השיב אחור ימינו כדין כוס של ברכה לא אתיהיב
 לא בשמלא' כוון דאתיהיב בשמלא שריאו עלאו ותתאי למפתח עליה קוכה' ומאי
 קאמרי איכה' אי כה' אי כוס של ברכה דאתר עלאה דהוית יתבא בגויה אתמלע
 ואתגרע מוכן בנינו כך שיר השירי' דהוה מסטר' דימוכ' כל מלוי רחיומו ומדוה' איכה
 דחסור ימוכא ואשתכת שמלא כל מלוי איכונ קסטורין וקוכין' ואי תימא הא כל חידו
 וכל חדוה וכל שיר מסטרא דשמלא איהו ועל דא לואי מסטר' דשמלא מכנכי סירת'
 לא כל חידו דאשתכת מסטרא דשמלא לא אשתכת אלא בזמנא דימוכא אתדבך
 בהדוה וכומ' דימוכא אתער ואתדבך בהדיה כדין ההוא חדוה מומנא איהו דקא
 אוטיב לרתמא וכד רתמא אשתכך וחדו איהו מסטרא דימוכא כדין חדוה שלימתא
 אתי מהאי סטרא' וכד ימוכא לא אשתכת רתמא דשמלא כפיש ולא סכך ולא
 אוטיב ולא חדי' כדין איכה' אי כה' כוס של ברכה מה תהא עליה דקא יתבא
 בשמלא ורתמא כפיש ולא סכך' ודאי קסטורין וקוכין מתערין' אבל שיר השירים
 ודאי כוס של ברכה דאתיהיב בימנא ואתמסר בגויה ועל דא כל רחיומו וכל חידו
 אשתכת' וכגין כך כל מלוי ברחימו ובחדוה ולא אשתכת באר כל שירין דלמלא
 הכי' וכגין דא מסטרא דאכהן אתער סירתא דא' יומא דאתגלי סירתא דא
 ההוא יומא דכסתת שכינתא לארעא דכתיב ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת וגו'
 מאי טעמא בגין כי מלא כבוד ו' את בית ו' בההוא יומא ממס אתגליא' תושבכתא

דא ואמרה שלמה ברוח קדשא תושבחתא דשירתא דא דאיהו כללא דכל אוריתא
 כללא דכל עובדא דבראשית כללא דרוזא דאבהן • כללא דגלותא דמצרו וכד כפון
 ושראל ממזרים ותושבחתא דומא • כללא די אמורן וקוומא דהר סיני וכד אלו
 ושרא בקדברא עד דעלא לארעא ואתבכו כי מקדשא כללא דעטורא דשמא קדושא
 עלאה ברחמו ובחדיה • כללא דגלותהון דשראל בימי עממיה ושרקא דילהון •
 כללא דתחיות המתים עד יומא דאיהי שבת לוי • מאי דהיה ומאי דהו ומאי דזמון
 למהו לכתר יומא שביעאה כד יהא שבת לוי כללא איהו כשיר השירים ועל דא תניבן
 כל מאן דאמר פסוקא דשיר השירים ואמר ליה כבי משתאי אוריתא איהי חגירת
 טק וסלקא לגבי קב"ה ואמרה קמיה עברו לי בכיך מחוך כבי משתאי • ודאי אוריתא
 סלקת וקאמרת הכי בגין דאנטריך לנטרא ולסלקא עטרא על רישיה דבר נש
 כל מלה ומלה דשיר השירים • ואי תימא אמאי איהו בון הכתובים הכי הוא
 ודאי בגין דאיהו שיר תושבחתא דכנסת ישראל קא מתעטרא לעילא • ובגין כך
 כל תושבחתא דעלמא לא סלקא רעותא לגבי קב"ה כתושבחתא דא • הכי אולופנא
 שיר חד • השירים תרין הא תלת • ורוזא דא דאתיהיב כוס של ברכה ואתנטיל בין
 ומוכא ושמאלא וכלא אתער לגבי מלכא דעלמא דיליה וכהו אסתלק רעותא כרוז
 דאין סוף לעילא לעילא רתיבא קדושא הכא דהא אבהן אינון רתיבא דוד מלכא
 אתחבר עמהון ואינון ארבע רזא דרתיבא קדושא עלאה • ובגין כך ארבע תיבין
 בהאי קרא קדמאה רזא דרתיבא קדישא שלימתא • תו רזא דא שיר דא רזא דדוד
 מלכא דאיהו רזא לסלקא בשיר • השירים אלין אבהן רזא דזמון דרובן רתיבא
 שלימתא כדקא יאות • אשר לשלמה רזא מאן דרכיב על רתיבא שלימתא דא •
 ובהאי קרא אשתכח שלימו דרזא מן העולם ועד העולם רזא דכל מהימנותא וכלא
 איהו רתיבא שלימתא למאן דיודע ולמאן דלא אתידע ולית מאן דקאי למכדע ביה
 ועל דא אתמר האי קרא כד תיבין רזא דרתיבא שלימתא מכל סטרין • מכאן
 ולהלאה רזא למכימין אתמסר • שיר בהאי אית רזא פנימאה דתנינן מאן דחמי
 עכבין בחלמיה אי חוורין אינון טבין • אוכמין בזמנן טבין דלא בזמנן כריכין רחמי
 מאי שכל חוורו ומאי שכל אוכמו ומאי שכל בזמנן ומאי שכל דלא בזמנן • ותו
 תניבן אכלין לאינון אוכמו מוכט ליה דהוא בן עלמא דאתי • לא תניבן אילכ דחב
 ביה אדם קדמאה עכבין הו דכתיב עכביו עכבי ראש ואלן אינון עכבין אוכמין
 בגין דאית עכבין אוכמין ואית עכבין חוורין • חוורין טבין דהא חכטר דמי אינון
 אוכמין כריכין רחמי דהא חסטרדא דמותא אינון • בזמנן טבין מאי טעמא בגין
 דבזמנא דחוורו שלטן כלא אתכסם דהא בהווא זמנא כלא אנטריך לתקובא וכלא
 איהו שפיר וכלא תקובא חדא אוכמא וחוורא • ובזמנא דחוורו לא שלטאן ואוכמי
 אתחזון ליכדע דהא כדנא דמותא בלין ואנטריך רחמי דהא אילכא דחב ביה אדם
 קדמאה וגרים מותא ליה ולכל עלמא חמא • הכא אית לאסתכלא ואי לאו דמר הכא
 לא אימא • תניבן דעלמא דא איהו כגוונא דעלמא דלעילא ועלמא דלעילא כל מה
 דהו בהאי עלמא הכי איהו לעילא • אי נחש גרים מותא לא דכ לתתא לעילא אמאי
 אי תימא

תרומה

ואי תומא לאתתא דבגין כחם אגרע כהורה דהא סיהרא גרע כהורה לזמנין וכהורא
זמנא איהו מיתת דכורא אמאי ואי כומא דסיהרא בעטיו דהאי כחם מיתת
כבריעו דהורא הא תנין ללא בגין כחם הוה אלא דאמרה סיהרא קמי קבה
וכו' הא לא הוה בגין כחם ואי תומא דבעלה הכי הוא או דגריעו הוי לעילא אלא
כל דא סתרי אוריתא וכחם ככלא אתקין גריעו תא חזי והכי אולופכא כל מה
דעבר קבה עלא ותתא כלא כרוז דדכר וכוקכא איהו וכמה דרגין איכון לעילא
דשנין אלן מאלין ומדרגא עד דרגא רזא דאדס ואיכון דרגין דאיכון זיכא מדא
עבר לון קבה דיוקכא דמד גופא עד דסלקין כרוז דאדס ותנין כיומא תניכא
לעובדא דכראסית דאתכרו כיה גהיכס אתעכיד מד גופא רזא דאדס ואיכון שויפין
ממכן דמקרבין לאשא ומתין ומהדרן כמלקדמין ודא בגין דאיכון אתקריכו לבני
האי חויה ואיהו אדכ דאתפתא גו משככא דהאי תניא ועל דא מיתת חויה גרוס ליה
מותא דאיהו קריב ליה וככל אתר אדכ דכר וכוקכ' איהו אבל אדס דאיהו קדישא
עלאה איהו שנשא על כלא דא יסיב מוזכא ומיין לכלא ועכד ככלא מנע כהורא
האי חויה תקיפא כד מסאיכ משככא כוקכא דהורא אדס כדקאמ' מיתת ודכורא
מית וסלקין כמלקדמין ועל דא כלא כגנוכא דלעילא אבל איכון עכבין מוככט ליה
דהוא כן עלמא דאתי בגין דשינוי שלט על ההוא אתר ואעבר עליה ומהדק ליה
כד'א אכלא ומדקא כיון דאעבר ההוא קלופה תקיפא הא אתקרב לבני עלמא
דאתי ונלית מאן דמחי כודיה ועל דא מאן דחמי כחלמיה דאיכון עכבין אוכמין
אכיל ומהדק כגנוכא דא לא הוי סור בכיתא דדוד עד דאתעברו איכון עכבין
אוכמין ושלטא עליהו וכדין אתמר סיר השירים כמה דאתמר ואפילו כאתר דא
אקרו עכבים כד'א כעכבים כמדכר וגו' ואלן איכון עכבין חורין שירתא דא
איהו מעליא על כל שאר שירין דקדמאי כל שירין דקדמאי אמרו לא סליקו אלנו גו
שירין דמלאכי עלאי אמרו ואף על גב דהא אוקמוה אבל כתיב שיר המעלות דדוד
רזא דא אתמר אלא שיר המעלות שיר דמלאכי עלאי אמרו דאיכון מעלות ודרגין
אמרו למאן לדוד לבקשא טרפא ומזכא מניה תו שיר המעלות כד'א על עלמות
שיר על כן עלמות אהנוך לדוד בגין דוד מלכא עלאה דאיהו משכח תדיר למלכא
עלאה כיון דאתא שלמה מלכא אמ' שיר דאיהו עלאה לעילא דרברבי עלמא עלאין
קאמרו לבני מלכא עלאה דשלמא כלא דייליה כלהו דאמרו שירתא לא סליקו כהורא
שירתא לומר אלא ההוא שירתא דמלאכי עלאי קאמרו כר שלמא מלכא דסליק
בההוא שירתא למה דרברבין עלאין עמודי עלמא קאמרו כל בני עלמא ברתיבין
תתאין שלמה מלכא כרתיבין עלאין ואי תימ' משה דסליק כדרגא דכבושה וכחכיבו
לבני קבה על כל בני עלמא ההוא שירתא דקאמר כרתיבין תתאין הוה ולא סליק
ותיר תא חזי שירתא דקאמר משה סליק לעילא ולא לתתא אבל לא אמר שירתא
כשלמה מלכא ולא הוה בר כס דסליק בשירתא דשלמה משה סליק כתושבחתיה
לעילא ותושבחתא דיליה הוה למיהב תושבחתו והוראן למלכ' עלאה דשויב לון לוישרא
ועבר לון כסין וגבוראן במטריב ועל ומא' אבל דוד מלכא ושלמה בריה אמרו שירתא

פְּנוּנָה אַחֲרָיִךְ דוּד אֲשֶׁתְּלֵל לְאַתְקָנָה עֲלִמְתָן וְלִקְטָטָא לֹון בְּמִטְרוּכִיתָא לְאַתְחֻזָּה
 מִטְרוּכִיתָא וְעֲלִמְתָהּ בְּשִׁפְרוּעַל דָּא אֲשֶׁתְּלֵל בְּאִינֹן שִׁרְיֹן וְתוֹשֵׁבְחָן לְבִנְיָהוּ עַד
 דְּאַתְקִין וְקָטִיט כְּלָהוּ עֲלִמְתָן וּמִטְרוּכִיתָא כִּינֹן דְּאַתָּא שְׁלֵמָא אֲשַׁכַּח לְמִטְרוּכִיתָא
 מִתְקָטָטָא וְעֲלִמְתָהּ בְּשִׁפְרוּ אֲשֶׁתְּלֵל לְמִיעַל לָהּ לְבִנְיָ חֲתָן וְאֵעִיל הַחֲתָן לְחֹפֶסֶת
 בְּמִטְרוּכִיתָא וְאֵעִיל מְלִין דְּרַחֲמוּ בִּינְיָהוּ בְּגֹן לְמַבְרָא לֹון כְּהֵדָא וְלִמְהֵי תְרוּוִיָּהוּ
 בְּשִׁלְמוּ דְּהָא בְּחִיבֹו שְׁלִים וְעַל דָּא שְׁלֵמָה סְלוּק בְּתוֹשֵׁבְחָתָא עֲלָהּ עַל כָּל בְּנֵי
 עֲלָמָא מָסָה וּזְוֹג לָהּ לְמִטְרוּכִיתָא בְּהָאֵי עֲלָמָא לְתַתָּא לְמְהֵי בְּהָאֵי עֲלָמָא בּוּזְגָא
 שְׁלִים בְּתַתָּאֵי שְׁלֵמָה וּזְוֹג לָהּ לְמִטְרוּכִיתָא בּוּזְגָא שְׁלֵמָא לְעֵילָא וְאֵעִיל הַחֲתָן לְחֹפֶסֶת
 בְּקִדְמוּתָא וְלִכְתֵּר אֵעִיל לְתְרוּוִיָּהוּ בְּהָאֵי עֲלָמָא וּזְמִין לֹון בְּהֵדוּהָ בְּכִי מִקְדָּשָׁא
 דְּאִיָּהוּ בְּכָה וְאִוִי תִימָא הִיךְ עֵייל מָסָה לְמִטְרוּכִיתָא בְּלִמְדוּהָ בְּהָאֵי עֲלָמָא דְּהָא
 אֲתַמְזִי פְּרוּדָא תָּא חֲזִי קַבָּה וּזְוֹג לָהּ בְּמָסָה בְּקִדְמוּתָא וְאִיָּהֵי הַוּוּת כְּלַת מָסָה
 כְּמָה דְּאַתְמֵר כִּינֹן דְּאִזְדוּוּגַת בִּיהּ בְּמָסָה כְּתַתָּא בְּהָאֵי עֲלָמָא בּוּזְגָא דְּהָאֵי עֲלָמָא
 וְאַתְתַּקַּת בְּהָאֵי עֲלָמָא מִהּ לְלָא הַוּוּת מִקְדָּמַת דְּנָא וְלַעֲלוֹס לָא הַוּוּת בְּפְרוּדָא
 אֲבַל לָא הוּוּ בְּר כֵּשׁ בְּעֲלָמָא מִיּוּמָא דְּאַתְנִילִיד אֲדָם דִּיעֵיל רַחֲמוּ וּמְחִיבֹו וּמְלִין
 דּוּזְגָא לְעֵילָא בְּר שְׁלֵמָה מְלִכָא דְּאִיָּהוּ אֲתַקִּין וּזְוֹגָא לְעֵילָא בְּקִדְמוּתָא וְלִכְתֵּר זְמִין
 לֹון כְּהֵדָא בְּבִיתָא דְּאַתְקִין לֹון זְכָאִין אִינֹן דוּד וְשְׁלֵמָה בְּרִיהּ דְּאִינֹן אֲתַקִּיבֹו וּזְוֹגָא
 לְעֵילָא מִיּוּמָא דְּאַמֵּר לָהּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּוּ לְסִיְהָרָא זְוִלִינְאֻעִירִי גְרַמִּיךְ לָא אִזְדוּוּגַת
 בּוּזְגָא שְׁלִים בְּשִׁמְשָׁא בְּר כֵּד אֲתָא שְׁלֵמָה מְלִכָא שִׁיר הַשִּׁירִים הָא הִכָּא חֲמַשׁ דְּרִבִּין
 לְאַתְדַּבְּקָא לְעֲלָמָא דְּאַתְיֵי שִׁיר חֲדָּה הַשִּׁירִים תְּרִין הָא תְּלַת אֲשֶׁר הָא אֲרַבְעָה
 לְשִׁלְמָה הָא חֲמַשָּׁה בְּמִשְׁמָה אִיָּהוּ דְּהָא וּיּוּמָא דְּחַמְשִׁין רוּחַ דְּיוּבְלָא אִיָּהוּ תָּא חֲזִי
 זְוֹגָא לְעֵילָא לָא יִכּוּל שְׁלֵמָה לְאַתְקָנָה אֲלָא בְּגִין דְּאַשְׁתַּכַּח זְוֹגָא לְתַתָּא מִקְדָּמָא דְּנָא
 וּיּוּמָא אִיָּהוּ זְוֹגָא דְּמָסָה דְּאִיָּלָא הוּוּ זְוֹגָא דְּנָא לָא אֲתַתְקִין וּזְוֹגָא לְעֵילָא וְכֵלָא בְּרוּחַ
 עֲלָהּ אִיָּהוּ לְמַחֲמִי לִבָּא בְּתִיב וַיְדַבֵּר שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מִשַׁל וַיְהִי שִׁירוּ מְמָה וְאֲלַף
 הָאֵי קִרָא אֲוָקְמוּ מְכַרְיָא אֲבַל וַיְדַבֵּר שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מִשַׁל וְדָאֵי עַל כָּל מְלָה וּמְלָה דְּאִיָּהוּ
 הוּוּ אֲמַר הוּוּ בִיהּ תְּלַת אֲלָף מִשַׁלִּי כְּגֹון סְפָרָא דְּקִהֲלַת דְּאִיָּהוּ בְּרוּחַ עֲלָהּ וְאִיָּהוּ
 בְּאַרְחַ מִשַׁל לְיִת בִּיהּ קִרָא לְדָאֵי אִיָּהוּ בְּחִמְתָּא עֲלָהּ וּבְאַרְחַ מִשַׁל אֲפִילוּ קִרָא
 זְעִירָא דְּבִיהּ לְכַד הוּוּ מְטִי רַב הַמְנוּכָא כְּבָא קְדָמָהּ לְהָאֵי קִרָא שְׁמַח בְּחֹור
 בְּיִלְדוּתָךְ וַיְטִיבְךָ לְכַד בִּימֵי בְּחֹורוּתְךָ הוּוּ בְּכִי וְאֲמַר וְדָאֵי הָאֵי קִרָא יָאוּת הוּוּ וְאִיָּהוּ
 בְּאַרְחַ מִשַׁל וּמִזָּן יִכּוּל לְמַעַבְדַּר דְּרִשָׁא בְּמִשַׁל דָּא וְאִי אִיָּהוּ דְּרִשָׁא לִית בִּיהּ דְּרִשָׁא
 בְּמָה דְּחֻמוּסִין בְּעִינִין וְאִי חִכְמָתָא אִיָּהוּ מִזָּן וְכֹול לְמַכְדַּע לָהּ מוּיָד הוּוּ תֵב וְאֲמַר
 כְּתִיב אֲלֵה תְּלָדוּת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן שֶׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְגו' הָאֵי קִרָא דְּקִהֲלַת אִיָּהוּ
 מִשַׁל לְמַחְמָתָא דְּקִרָא דָּא דְּאִזְרִיתָא וְדָא מִשַׁל לְדָא שְׁמַח בְּחֹור בְּיִלְדוּתָךְ וְהוּוּ
 כְּעַר וַיְטִיבְךָ לְכַד הִיָּה רַעֲבָה אֲתַחֲזִי בְּחָזֵן בִּימֵי בְּחֹורוּתְךָ אֲתַ
 בְּנֵי כְּלָהּ וְאֲתַ בְּנֵי זְלָפָה כְּשִׁי אֲבִי וְדַע כִּי עַל כָּל אֲלֵה וַיְבִיא יוֹסֵף אֲתַ דְּבַתָּם
 רַעֲבָה וַיְבִיאָךְ אֲלֵרִים בְּחֻשְׁפֵּט אֲלֵה תְּלָדוּת יַעֲקֹב יוֹסֵף יוֹסֵף אֲתַכְלִיל בִּיעֲקֹב וְרוּיֹן
 דְּסַתְרֵי תַעֲרִיהּ מִזָּן יִכּוּל לְמַכְדַּע לֹון וְהָאֵי מִשַׁל אֲתַפְשֵׁט לְתַלַּת אֲלָף מִשַׁלִּים וְכֵלָהוּ

תרום

בהאי משל בשעתא דיוסף אתגביל בועקב תלת אלף אינון באכרהס ינחק ויעקב
 דכלבא בהאי משל ברזא דהכמתא וכוון כמה טויעין אינון בטועגן דטמירו דכו
 דיוירו תריסין דלית לון חושבנא לטמירין דהכמתא ויהי שירו חמשה ואלף הכי
 אוקימנא ויהי שירו של משל וכלא חד בין מאן דאמר ויהי שירו דשלמה בין מד ויהי
 שירו של משל כלא אינון וכלא אינון קאמר ויהי שירו דא שיר השירים וכי
 חמשה ואלף אינון שיר השירים ודאי הכי הוא חמש אינון תרעין ופתחין דמתפתחי
 במלכא דשלמא דליה ואינון חמש מאה שנין דאילנא דחיי חמשין שנין דיוכלא
 ואלף דא אינון אילנא דחיי חתן דנפיק מוטריה ואיהו ירית כל אינון חמשה למיתני
 לגבי כלה יומיה דקבא אלף שנין אינון ודא אינון נהר דנגיד ונפיק מעדן יוסף
 זכא דאקרי דדוק על שמים דסיהרא כמה דאתנו ביה קדשא בריך הוא ובגין כך
 שיר השירים קדש קדשים ולית לך קרא בשיר השירים דלא אית ביה רזא דחמשה
 ואלף ודאי שיר השירים ודאי הכי הוא חמש דרגין אינון האי קרא כמה דאתמר
 ואי עמא האלף אמילא לא אדכר הכא ודאי ההוא אלף טמירא הוה וטמירא אינו
 עד דאתמרת אתתא בבעלה ועד אשתדל שלמה למיתני ההוא אלף לגבי כלה
 בטמירו דנוסכקא דהכמתא עלאה כיון דעבד קדש הקדשים לתתא גנוו וטמיר
 ואעיל רזא דקדש הקדשים לתמן למצבד גנוו דשמושא שלים עילא ותתא כדקא
 יאות קדש הקדשים אינון לעילא רזא דהכמתא עלאה דיוכלא כוונא דא ירתין
 חתן וכלה ירותא דאבא ואמא ואתהדרו אהסכת ירותא בנונא אחרא ירותא
 דאבא ירותא בריתא בסליקו דשמא קדושא דא ואתקרו אוק הכי קדש חכמי ירותא
 דאמא ירית ברא ואתקרו קדשים בגין דנטיל כל אינון קדשים עלאין וכניס לון לגביה
 ובתריהוב לון ואעיל לון לגבי כלה ועד אמ' שיר השירים שיר לגבי קדש השירים
 לגבי קדשים למיהוי כלא קדש קדשים ברזא חדא כמה דאתמוי אשר לשלמה הא
 אתמר למלכא דשלמא דליה ואי תימא שבחא דא דליה הוא לא תימא הכי
 שבחא באתר עלאה אינון סלקא אבל הכי הוא רזא כד מתתקין דכר ונוקבא
 כהדא תמות מלכא עלאה דגין ההוא מלכא אסתלק לעילא ואתמליא מכל קדושין
 ומכל ברכאן דנגדין לתתא ואתמלי ואריק לתתא ודא אינון תיאופתיה דמלכא
 עלאה כד אתמלי קדושין וברכאן ואריק לתתא ודא אינון נלותין ובעותין דאתתקן
 ואתמליא ההוא מברעא עלאה דכיון דאיהו מתתקן כדקא יאות מחיוו דליה ומחיוו
 דההוא תקוונא מתתקבא עלמא תתאה ועולמתהא ולא אצטריך עלמא תתאה
 לאתתקבא לא מחיוו דעלמא עלאה סיהרא לית לה חיוו מברמיהא כלל בר כד אתתקן
 בשמשא ואכירי ומחיוו דשמשא ותקוונא דליה אתתקבא סיהרא ואתנהירת מאן
 דאצטריך נלותין ובעותין ואתנהיר ההוא אתר דכפשא מניה כהורא דכיון
 דההוא אתר מתתקבא מחיוו דליה אתתקן כל מאן דלתתא ובגין כך תושבחתא
 דקאמר שלמה לא אשתדל ללא בגין מלכא דשלמא דליה דיתתקן כיון דאיהו
 אתתקן מחיוו דליה כלא אתתקן ואי אינון לא אתתקן לית ליה תקוונא לסיהרא
 לעלמין ובגין כך לשלמה דיתתקן ויתמלי כדקא יאות בקדמיתא כמה דאתמר

ויקחו

סתרי תורה

ויקחו

לי תרומה מאת כל איש וכו' רוא דרוין לידעו חכמתא כד אסתלק ברעפא
 דסתרא דכל סתרין למעבד יקרא ליקריה אכשיב רוחא מנקודה עלאה דנגיד
 מלעילא לתתא ושוו תקוניה לאתישבה בהאי עלמא אמאי בנין דאי לא יהא עקרא ושרשא
 דהאי עלמא לא יהא מכא לארקא להאו עלמא כלל ואי לא וריק להאי עלמא מיד איתאכיד ולא
 יוכל לקוימא אפילו רענא מדא אבל בנין דתקוניה איהו משהי עלמא איתמלי מטטרא מדא
 לארקא להאי עלמא ומטטרא אחרא לארקא לעלאכי עלאי וכלא איתונו מניה כדא שלימו
 דתקויה דהאי רוחא רומיהון דנדיקוא בהאי עלמא רוחא דא אשתלים בזמא דמכוך וירד
 ומהללל סו בעלמא ואסניאו חייבי עלמא אערדו הסא שלימו מניה לכתר דאתאכידו איתא
 כח ואשלים ליה אתא דור הפלגא אערדו הסוא שלימו מניה ואתא אברהם ואשלים ליה אתו אכשי
 סדום ואערדו ליה אתא יצחק ואשלים ליה אתו פלשתים ומייבי דרא ואערדו ליה מניה אתא יעקב
 ובניו ערסא שלימא ואשלימו ליה כפקו מארעא קדישא וכמתו למצרים ובניוייהו איתעבכת
 עמן ובנין דאסדרו עמן ישראל לעבדין דמצראי איתכפיו ואתעדי הסוא שלימו עד דכספו
 מצרים ואתו למעבד משכבא אמר קדשא בריך הוא רעפתי לדיורא בייכוון אבל לא ויוליגא
 עד דתתקנו הסוא רוחא דילי דשרוא בגוויכו דהא הוא דכתיב ועשלי מקדש ושכתי בתוכם
 ודא איהו רוא דכתיב ויקחו לי תרומה אמר משה לקדשא בריך הוא מאן יוכל לתישב לה ולמעבד
 לה אמר ליה משה לא במה דאת חשיב אלא מאת כל איש אשר ידבנו לבנו וגו' מהסוא רעפתי
 ורוחא דלטון מטנון לה ותשלמו לך כד אתא שלמה איתקין לה הוא רוחא בשלימו דלעילא דהא
 מן ומא דאשתלים לתתא ביומיו דמשה לא אערדאו הסוא שלימו מניה עד דאתא שלמה כיון
 דאתא שלמה אשתדל לאשלימא ליה לעילא ושאריו לאתקבא חיון דעלמא עלאה לאתתקבא מהסוא
 חיון עלמא תתאה ודא איהו אשר לשלמה

זמאת

התרומה הא אתמר דכד קדשא בריך הוא איתגלי על טורא דסוכו
 כד איתוהיבת אוריתא לזרעאל בעשר אמורן כל אמורה ואמירה
 עכיד קלא וההוא קלא אתפרש לע קלין והונו כלהו סהירין וכצנין לעכוניהו דזרעאל
 כלהו והונו ממאן עייכין בעייכין זיו וקרא דיליה דהא הוא דכתיב וכל העם ראים
 את הקולת רואים ודאיו וההוא קלא הוה אתרי ביה בכל חד וחד מישראל וואמר
 לון תקבלני עלך בכך וכך פקודין דבאוריתא ואמרו הין אהדר ליה על ריזויה
 ומתלבגא עליה והוה אתרי ביה ואמר ליה תקבלני עלך בכך עוכסין דבאוריתא
 והוה אמר הין לכתר אהדר הסוא קלא וכשיק ליה כפומיה דהא הוא דכתיב ישקני
 מכסיקות פיחו וכדון כל מה דהונו ממאן ישראל בהסוא זמא הונו ממאן ישראל
 בזחד כהורא דקביל כל אינון כהורין אחרין והונו תאכין למחמו אמר לון קסה
 הסוא כהורא דמחמיתו בטורא דסיני דקביל כל אינון גווכי כהורין ומיאובתא דלכון
 עליה תקבלון לה ותסכון לה לבכיוכו ואינון גווכין דאיהי מקבלא אלין אינון זחב
 וכסף וכחשת וגו' לא ישקני מכסיקות פיחו מאי קא ממא שלמה מלכא דאיהו
 אשיל חלי דרמימו בון עלמא עלאה לעלמא תתאה וזירותא דתושבתא דרמימו
 דאשיל בכיניהו ישקני איהו אלא הא אוקמו והכי איהו דלית רמימו דדכיקות רוחא
 יט כ פו יז כרומא

תרומה

ברוח בר כשוקה ונשיקה כשמו' דאיהו מכועא דרומא ומפקנו דיליה' וכד נשקין
 דא ברא מתדבקן רומין אלן באלן והוון מד וכדין איהו רמימו מד' כספרא דרב
 המכוכא סבא קדמאה הוה אמר על האי קרא כשוקה דרמימו אתפשט לר' רומין
 וד' רומין אינון כמדא ואינון גו רוא דמהימנותא' וסלקין בד' אתוון ואינון אתוון
 דשמא קדישא תלי בהו ועלאין ותתאין תליין בהו ותושבחתא דסיר השירים תלי
 בהו ומאן איהו אהבה ואינון רתיכא עלאה ואינון חברותא ודבקותא ושליומו דכלא
 אלן אתוון ד' רומין אינון ואינון רומין דרמימו ומדוה דכל שויפי גופא בלא עניבו
 כלל' ד' רומין אינון בכשוקה כל מד ומד כליל במכריה' וכד האי רומא כליל באחרא
 וההוא אחרא כליל בהאי אתעבידו תרין תרין כמדא' וכד מתמכרן בדכיקו מד
 אינון ארבע בשליומו וכעין דא ברא ואתכלילו דא ברא' וכד מתפרשן אתעביד
 מאינון ארבע רומין מד איבא ואיהו רומא מדא דכליל מד' רומין ודא סליק ונכפ
 רקיעין עד דסליק ויתיב לגבי מד היכלא דאתקרו היכלא דאהבה ואיהו היכלא דכל
 רמימו תליא ביה וההוא רומא חכי אקרי אהבה' וכד האי רומ' סליק אתער לההוא
 היכלא לאתמכרא לעילא' ד' אתוון אינון לגבי ד' רומין ואינון אהבה ואיבא דלהון
 אהבה' כד מתמכרן דא ברא מיד אתער דא כסטר דא ודא כסטר דא' א' מיד
 כפיק ה' ואתמכר בא' מתדבק בדכיקו ואתעבידו תרין אתוון אחרנין בה' ואתכלילו
 רומין ברומין בדכיקו דרמימו ופרומין אלן אתוון מכיוהו בהסוא רומא דסליק
 מתערטן ביה כדקא יאות' כיון דאזיל ההוא אהבה שליומא כלילא דכל אינון ארבע
 רומין פבע במד ממכא עלאה דברכא די מומכא על אלף ותלת מאה ותשעין רקיעין
 ואיהו ממכא על כנידו דתליסר כהרו אפרסמונ' דכיא דנגדא מרוא דטלא דלעילא'
 וההוא כנידו אתקרו מס רביס' כיון דפגע לגבי ההוא רב משירין קאיכ לגביס
 גלא ויכל לאעככא ליה ולאעבר' בהו עד דאעיל לגבי היכל אהבה ועל דא אמר שלמה
 בכיוס שכחיה מוס רבוס לא יוכלו לכבות את האהבה' מוס רביס אלן מוס עלאין
 דבגדין גו טלא עלאה' וכשרות לא יטטפה לין אינון כהרו אפרסמונא דכיא דאיוון
 תליסר' ההוא ממכא איהו מלאכא דשליח מן קדם יו' ודא איהו רב משריין דקשיר
 פתרין למאריה' רוא אכתריאל מעטר עטרין למאריה בשמ' גליפא מחקא ידוד וד
 ככאות' כיון דאעיל לגבי היכל אהבה אתער דרמימו דכשוקין עלאין דכתוב וישק
 ועקב לרחל למשהו כשוקין דרמימו עלא' כדקא יאות' ואינון כשוקין שירות' דאתערו
 דכל רמימו דאתדבקותא וקצור' לעילא' וכגון כך שירותא דתושבחתא דשירתא
 דאגסקני' מאן ישקני ההוא דסתים גו סתימו עלאה' גאי תומא סתומא דכל
 סתימין ביה תליין כשוקין וכשוק לתתא' תאחי סתימא דכל סתימין לית מאן דידע
 ליה ואיהו גלי מניה כהירו מד' דיקן סת' דלא אתגלי בר כמד שכל דיק דאתפשט
 וגויה כהירו דהיר לכלא' ודא אתער' דכל רזין עלאין ואיהו סתים' לזמנין סתים
 לזמנין אתגליא' וא' גב' דלא אתגליא כלל ואתער' דכשוקין דכשוקין ביה תליין ומגו
 דאיהו סתים שירותא דתושבחתא בארמ סתים איהו' ואי ביה תליין מה כעו ועקב
 סת' דה' ביה תליין כשוקין אללא ודאי הכי הוא' ישקני ההוא דסתים לעילא' וכמס
 בההוא

בהוא רתוכא עלאה לכל גווכן תליין ומתמכרן ביה. והאי איהו ועקב כמה
 דאמרינן דביקותא לאתדלקא במלכא בכרא דליה הוא ועל דא כתוב מכסיקות
 פיהו. כיו טובים דודיק מיינן אהדר לגבי שמשא דאבסיר לה לסיבירא מנו כהירו דאינון
 בזיכין עליון ואיהו כטיל כהורא דכלהו ואכהיר לסיבירא. ואינון בזיכין דמודונין
 ביה. מאן אתר כהרין. הדר ואמר מיינן מההוא יין דמטכרא מההוא יין דאיהו מדוה
 דכל מדוון. ומאן איהו מההוא יין דיהוב טיין. ומדוה לכלא ודא אלדים מוים יין דיהיב
 טיין ומדוה לכלא. תו מיינן מההוא שמא דאקריו ילוד דא איהו יין דמדוה דרמונו
 דרממי ומן דא כלהו כהירין ומדאן. אתו מכרייא ונסיקו ליה ברישיה. כד מטולגבי
 דרס סדרו מלין קמיה. בבה רבי שמעון אמר ידענא ודאי דרומא קדישא עלאה קא
 מככשא ככו. זכאה דרא דמא דא דהא לא יהא כדרא דא עד ומא דייטי
 מלכא משימא דהא אורייתא אהדרת לעתיקותהא וכאין אינון נדיקיא בעלמא דין
 גבעלמא דאטי.

זאת

התרומה אשר תקחו מאתם רביאלפזר אמר האי קרא אוקימנא
 ורוזן דליה הא אתמר. אבל פשטא דקרא הכי אולופנא זקטיין
 קראי דאי אינון ברוא דלתתא קטיין אהדדו. ואי ברוא דלעילא לא אינון ככהירו
 אלא הכי אטיגו. דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה שפור. תקחו את תרומת
 קטיא. וואתה תרומה אשר תקחו מאתם קטיא ודא כלא עלא ותתא כמדא.
 ויקחמלי תרומה. מאן בני ישראל. מאת כל איש אילין מלאכין עליון לעילא בנין
 דלעילאן אטי תרומה ארמותא דאינון ארימו תדיר לגבי מלכא עלאה דהא אינון
 בלקין לה תדיר לגבי מלכא עלאה. וכד ישראל זכאין אינון כטלין לה מנייהו וכמת
 לה לתתא הדר מאתכל איש אשר ידכנו לבו. ומאן אינון אינון. ארבע דארימו לון
 לעילא דהוא לב אתרעי כהו וההיא תרומה איהו זקפא עלייהו ואטיג דאיהי קיימא
 עליוהו ומכא על גבייהו תקחו תסבון לה מנייהו לכמתהא לתתא. וכמה בזמנא
 דא. באינון עבדין דכשראן כנלותן ובבצותן למעבד פקודי אורייתא. בההוא
 זמנא באינון גווכן דאתמזין לתתא כגווכא דלעילא באינון פולמכין אחרין ואינון
 גווכין אפתמשאן לתתא ההוא ארמותא וכמאן גווכין דלתתא לאינון גווכין דלעילא
 ומשכין גווכין אלקין לגווכין עליון ועיילין אלקין באלין ואתעבדו אלקין גופא לאלקין ועל
 דא תקמו מאתם כתוב. זהב דאתכליל בגברואל זהב לעילא בגברואל כטיל ליה
 וטבעה וזיג זהב אפתמשאן לתתא מן דא. וכסף לעילא ואתכליל במיכאל לתתא
 זפריא דא על דא. וכמת לעילא וכפא מן זהב בנין דוהב ואשא ברוא מדא קיימין
 ואלין. אשא אפיק כחשת. ומיולא ותקפא דא אתבדרן כחשיה שרפס דכפני
 מאשא ועל דא כחשת איהו סומקא כאשא ואתכליל באוראל ואתעבד דא גופא
 לגבי דא. ותכלת אריא כדא וכדא כחשת וכזהב ובגין דאתתקף בתרין סטרין
 תכלת איהו תקיפא ולית מאן דשלטא עליה למיין דאיהו כרטייא דיוכא לשריא ביה
 דיוכא תקיפא ודא איהו בואל בו אל דכתיב ואל זועם בכל יום. וכד אתהדרן בני
 בשא כתיבתא של יתא אתהדר שמה רשא. דהא אסנותא אודמין להו מההוא דיוכא

קט"א - וארומן דא ורב וכסף דאתהדרן להכלילא כהדא מוכאל עברתאל אתכלילא
לא עב דא מטלכאן דא גלח ועל דא כתיב עושה שלום בבורחמו וכגון דאיכון
יטלכאן דא ברא אתעבידו גופא חד ותלעת שני לעילא ותתכליל באורחאל
כמלקדמין למהו אחידונו תבלת וכגו ארומן ושש איהו לעילא ותתכליל כמלקדמין
ברוא דרפאל לאתאחדא בכסף וכזהב עד הכא רוא דו עמודין לעילא גרו עמודים
לתתא קליפה וקליפה לכטורא ועוים ופא אוקימנא דהא אלני? מנחא למוחא
ודא איהו קליפה למוחא

ועורות

ועורות

אלים האדמים אלן איכון מארי תריסין עייסין מלהטין בטיסין
דכורא כלא עייסין בלפידוי אש ואקרונ רקייען לכר בנו קליפה
תמשים אלן איכון לגו סטרא קדישא ואתאחדן בקדושה ולא
אתאחדן במה דאמר דאברהם הא אוליד באיכנת אמרא תמס
ואת תמס ואלין איכונ באימא דישמעאל אמהון דישמעאל כמה דאית דרגא בעשו
שכי כמי אית דרגא דישמעאל אימא דישמעאל אוליד לתמס ומוסטרא דאברהם
קאפא דהא כהורא קדמאה מוכפן בשעתא דכפך כהורין לכל כטריין כיון דאתבסס
ההוא כהורא קדמאה גניו ליה קבא ולמאן גניו ליה לכדיקיא יומאן איכון דיקן ודק
בנין למעבד בההוא כהורא קדמאה איכין לעלמא ואיכון איכין דזמיכין למיני
לעלמא דהא אברהם ושרה עבדו איכין וכפשיין דכתיב ואת הכפש אשר עשו במרן
במה דעבדו כפס בבטרא דקדושה הכי כמי עבדו כפס בבטרא אמרא דאלמלא
ההוא אתערו דאתער אברהם בבטרא אמרא לא אשתכחו גיורין בעלמא כלל

ועצי

טטים הא אוקימנא דאיכון טרפים עמדים כלא שרפי עמדים ממעל
לנו מאי ממעל לנו ממעל לההיא קליפה ואי תימא האי קרא בקבא
אתמר ופא אתמר וארא אתי את דייקא כגונא דא דכתיב בהאי קרא דכתיב
וסוליו מלאים אתהיכל את דייקא לאהבאה ההיא קליפה כיון דאמר רוא דההיא
קליפה כתיב טרפים עמדים ממעל לנו ממעל לההיא קליפה ושמן למאור דא
רבות עלאה דאתא מעלילת תרין שמן איכון ואיכון תרי מד לעילא דאקרו שמן
המאור ומד לתעא דאקרו שמן למאור שמן המאור איהו עלאה דקיימא בודאי ולא
פכוק לעלמין ותידיר מליא רבות קדשא וכל ברכאן וכל כהורין וכל בוציכין כלא
אתברכאן ואתהרין מתין שמן למאור לומכין אתמליא ולומכין לא תהא תכיכין
כתיב וישג שלים את שני המארת הויליב גו ואיעב דהא אוקמ כברייתא וכהי איהו
אכל שני המ' הגדולים אלן שמן המאור ושמן למאור עלמא עלאה ועלמא תתאה חד
דכר ומד נוקבא וכל זמנא דכורא ונוקבא אתין כמדא תריווהו קרין בלישכא
דכורא וכגון דעלמא עלאה אקרו עלאה אקרו גדול בגיניה עלמא תתאה דאתמכר
בהדיה בכלל אקרו גדול כיון דאתפרש דא מן דא אדכרו בפרט כל חד ומד כדק'
מזי ליה דא אקרו גדול דא אקרו קטן וכגון כך אמרו קדמאי דליהו פרנס וככא
לאריוותא ולא רישא לשועילא דעד דאיהו קיימא גו אריוותא לא אקרו כלא אלא
בכלל דאריוותא וככא דאריוא אריא איהו בלא פירודא כגו שועלים אפי איהו

רישא רישא דשועל שועל איהו בלא פרוהא ושועל אקרי ורוח דא האי קרא דהא
 בקדמיתא כד יתבין כחדא שני המאורות הגדולים אתקרון אע" דא זכא לגבי
 דעלאה כיון דהא אתפרש מעלאה כביכול למהוי רישא לשועלים כדון אקרי קטן
 ועל רוח דא שמן המאור דלא פסוק לעלמין וקיימא בסליקו עלאה למשלט ביממא
 שמן למאור פסיק ואקרי קטן ושלטא בליילא וממש בוסמין איכונ לנו שמן וקטר ואיג
 דאיהו חד איכונ תרין וכלא חד אבני שהם וגו' כל הכי תליסר איכונ ואיכונ תקונא
 דמשככא ואהדרכא למלי קדמאי וזב הא אתמר דשבעה זיכויב איכונ ואי תימא
 זב דאיהו דיכא וכסף אסתלק לעילא מניה לאו הכי דודאי זב סליק יתרא איהו
 על כלא אבל זב בארמ סתם איהו דא זב עלאה דאיהו שביעאה מכל איכונ זיכוי
 זב דא איהו זב דכהיר וכנן לעיכין ודא איהו דכד כפיק לעלמא כפיק מאן
 דאתדבק ליה טמיר ליה בגויה ומתמן כפיקי ואתמשכן כל זיכוי זב אימתי אקרי
 זב מאן דאקרי זב כד איהו בכהירו ואסתלק ביקר דחילו ואיהו במדוע עלאה
 למדוי בתתא וכד איהו בדוכא כד אשתני מההוא גוון לבוון תבלא זוכס וסומק
 כדן איהו בדוכא תקיפא אבל זב במדוע איהו ובסליקו דחילו דההוא קיימא
 ובאתנרותא דמדוע וכסף לתתא רוח דרועא ימיכא דהא רישא עלאה זב איהו
 דכתיב אנת הוא רישא דקבא מדועי ודרעויה די כסף לתתא וכד אשתלים כסף
 כדן אתבליל בזה ורוח דא תפוחי זב במשכוות כסף אשתכח דכסף אתהדר
 לזב וכדן אשתלים אתריה ועד זיכוי זב איכונ ונחשת כפקא מזהב ואשתני
 לגרעונא דרועא שמאלא ותכלת ירכא שמאלא ותולעת שני ירכא ימיכא
 ואתכליל בשמאלא ושש דא נהר דניד וכפיק דאיהו כטיל כל שיתסטרין כנונא
 דא לתתא והא חוקמ' ואתמר הא הכא שבע דיכיל ואיכונ דשמיטא ואע" דאיכונ
 שית איכונ תליסר ושביעאה דאיהו רישא עליהו הא תליסר רישא דקיימא על כל
 גופא לתתא רישא דקיימא על כל שויפי גופא איהו זב מה בין האי להאי זב
 עלאה איהו ברזא סתמא ושמת דליה איהו זב סגור סגור וסתום מכלא ועב אקרי
 סגור דאיהו סגור מעיכא דלא שלטא ביה זב תתאה איהו באתגליא יתיר

אמרו סעגיה' כך מנאמו בכל העסקות אשר היו לפנינו ומהלשון נראה שחזר כאן :

ולשעתא הוה דכתיב ורוח אלדים לבשה את זכריה וא"ת הא ירמיהו דכתיב ביה
 בטרם אתרך בבטן יודעתך והא אמרכין אללא בלהו לא זכו לכבואה עלאה באהרן
 דהא אהרן זכה בכבואה עלאה על כל שאר כהני זכה בכבואה על כלהו מזה
 זכה בכבואה ושמש בכבואה עלאה שמואל זכה בתריוהו מה משה הוה קרי וקב"ה
 אתיב ליה מיד אוף שמואל כתיב ביה הלא קטיר מטום היום אקרא אל וי' ויתן
 קולות וגו' אבל לא סליק לדרגא עלאה כמשה מה אהרן הוה משמש בכבואה בני
 קב"ה אוף שמואל הוה משמש קמיה קב"ה אבל לא סליק בשמושא עלאה באהרן ומלה
 הכי הוא תלתא איכונ דהוה כביאוי מהימכיו שמשו בכבואה מה משה וחד אהרן וחד
 שמואל ואי תימא שמואל לא משיך בכבואה אלא אחרת הוה דמשמש בכבואה ומנו

גרמיהו' לאו הכי דהא רתיב מן הכהנים אשר בענתות' מן הכהנים היה אבל לא
 שמש ושמואל ביומי דעלי שמש' ומשה ומכא חדא כל אינון ימי מילואים' שמואל
 וכה לנער דכתוב והנער שמואל משרת ובגין דקיימא בהאי דרנא דהאי איהו כמשה
 ואהרן' מאן דכטיל להאי נער וזכי ביה זכי באינון דרנא עלאון דקיימן בהו משה
 ואהרן' כרוכס אינון והב כמה דאוקמ' בגין דכפקי מסטרא דזהב ולא אתגרר בהו
 כסף ולא גוון אמרא ודאי איהו גוון זהב ירקרק' במשכן מתעצבין גוונין זהב וכסף
 למיהך כמדא למיהו רוא דלעילא בהד' תו נחשת למיהו בהדויהו ולמוול בינויהו
 כל כטרין לאשתכחא שלימו בכלא כמדא דכתוב זהב וכסף ונחשת' לא זהב וכסף'
 זהב דאתהדר לכסף וכסף לזהב וכלא אתכליל כמדא ודוכתא מדא' בתלת גוונין
 אתהדר' כד אנטריך למדוותא גו' דיכא זהב' כד אנטריך לרמיו כסף' כד אנטריך
 תקפא דדיכא נחשת' ועד אסתכל משה בעופרא דנחש הכחשת דכתוב ויעש משה
 נחש נחשתוהוה ידע אתר דהתוכא דזהב בההוא נחשת בגין דנחש כלושכא דוליה
 הוא ואתריה הוה ידע דהא קב"ה לא אמר ליה אלא עשה לך שרף ואיהו אתר ועבד
 נחש נחשת דכתוב ויעש משה נחש נחשת' מט' אלא אתר הוה ידע ועקרא דמלתא

הוה דהא בקדמיותא כתיב וישלח יי' בעם את הנחשים השרפים וכתוב נחש שרף'
 עקרא דלהון נחש איהו ובגין דמשה הוה ידע עקרא ושרשא ויסודא מההוא אתר
 עבד נחש ואסתמיך עליה' מט' בגין דישראל חטאו בלישכיהו דכתוב וידבר העם
 באלדים ובמשה ועד וישלח יי' בעם את הנחשים השרפים ומשה לא אול אלא בתר
 עקרא ועבד נחש נחשת בההוא גוונא דאנטריך ליה' דהא אתריה נחשת איהו
 וקב"ה לא אמר ליה ממה יתעבד ומשה אסתכל ועבד ליה מנחשת כמה דאנטריך
 לאתריה' מכלן דכתוב ויעש משה נחש נחשת וישמיהו על הכס מאי על הכס על
 ההוא רשימו דאיהו לעילא' והא תנינן בכל אתר האי נחש אולא בתר רוא דאשת
 חיל ובע' אשת זנוכס לאשתקנא גרמיה כגוונא דיליה ולא יכולת' אשת חיל ההוא
 רשימו ואת דיליה איהו את ה' והכי אתחזו לה' אשת זנוכס ההוא רשימא ואת דיליה
 איהו כההוא גוונא ולא אתתקן למיהו הכי ואת דיליה ק' את דיליה אתתקן בתקונא
 דאת ה' כגוונא דקופא אלל בכי נשא דאולא בתר בכי נשא ולא אתתקן למעבד הכי
 כגוונא דא עבד משה ההוא נחש על ההו' רשימו דאתחזי ליה ונתיר אתתקן לאשתא
 ועליה מב אדם ואתתקן מונתא דעדן דהוה אתר דמוריה כגוונא דמורא דלעילא'

אמרו הענייה' בהרכס העתקות כמנאות כתובות כאן הסכמה היכלות ושנעה עדורות וכנר
 דפסו ככחשת' בראשית דף לא' כ"ט ביתס :

כתיב

ויואמר לדוים יהו אור ויהו אור' אמר ר' שמעון ההוא אור אתנכיו
 ואיהו אודמן לבכי דקויא לעלמא דאתי כמה דאוקמוה דכתוב
 אור זרוע לכדוק' לכדוק ודאי בתס' וההוא אור לא שמש בעלמא כד וומא'
 קדמיתא' ולכתר אתנכיו ולא שמש ותיר' רבי יהודה אומר אלמלא אתנכיו מכל
 וכל

וכל לא קאים עלמא אפילו רבעא חדא אלא אתבכיו ואזדרע כהאו זרעא דעבוד
 תולדין וזרעין ואיכין ומכיה אתקיים עלמא גלות לך וימא ללא בפיק מניה בעלמא
 ומקיים כלא ועלוה זן קדש ברוך הוא עלמא ובכל אתר דלעאן תמן באורות' בלולא
 חד חוטא נפיק מההוא אור גניו ואתמשיך על איכין דלעאן כה ההד יומס ונוס וי'
 חסדו ובלולה שירה עמו והא אוקומכא וימא דאתעביד משכנא מה כתוב ולא
 וכל משה לבא אל אהל מועד כו שכן עליו הענן מאי הענן חד הוה מההוא סטר דאור
 קדמאה דנפק בחדוה דכלה עד עאלת למשכנא דלתתא ומההוא יומא קדמאה
 לא אתגלי אבל שמושא קא משמש בעלמא ואיהו ממדש בבל וימא עובדא דבראשית
 ותכלת רבי יוסי הוה לעי באוריתא והו עמיה ר' זנאק ור' זנאקיה אמר ר' זנאק הא
 חמונן דעובדא דמשכנא כגונא דעובדא דשמים וארץ והא אתערו חכריוו בריון
 דלזון זעירו ללא יוכל בר כש למיכל בפומיה ולמישט ידיה לבג פומיה ולמבלע אר'
 ווסי מלין לין סליק לון לבג כונא קדישא דאיהו מתקן תבשלין מתקין כמה דאתקין
 לון עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין ואיהו אתקין תבשלין דלית כהו אתר למימי
 אחרא למדרי בהו מלמא ותו דיכול בר כש למיכל ולמשתי ולא שלמא כרסו מכל
 עדוכין דעלמא ולא שתארא ויהו יתקיים ויתן לפניה ויאכלו ויוותרו כדבר וי' פתח
 ואמר וי' כתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו ויהיו שלום בין חירס ובין שלמה ויכרתו
 ברית שניהם האי קרא הא אתמר בכמה דוכתי אבל וי' אסתכמות' דלעילא כמד'
 איהו וכי דוכיה כתן חכמה נתן כמאן דיהיב ככזנא ומתנה לרחומיה כאשר דבר
 לו שלמו דחכמתא בעתרא ובשלו ובשלטנו ההד כאשר דבר לו ויהי שלום בין חיר'
 ובין שלמה מט בגין דהו ידעי דא ללא סתימו דמלין דהו אמרי וכי כשא אחרין
 לא הו ידעי לאסתכלא גלמכדע בהו כללזכביניהו אתהדר חירס לאודעא לשלמה
 בכל מלו' שלמה מלכא אסתכל ויהו חמו דהא אפילו בההוא דרא דהו שלום מכל
 דין אחרין לא הוה רעותא דמלכא עלאה דיתגלי חכמה ככ כעל ידיה דאתגלי
 אוריתא דהו סתימא בקדמותא ופתח לה פתחין ואשע דפתח סתימין איכון
 בר לאיכון חכימין דזכו ומתגמחי בהו ולא ידעו למפתח בהו פומא ודרא דא דר'
 שמעון שריא כנויה רעותא דקכה בניניה דר' שמעון דיתגליין מלין סתימין על ידו
 אבל תוהבא על חכמו דרא היך שבקין אפילו רבעא חדא למלעי באורות' כעד דר'
 שמעון קאים בעלמ' אבל כדרא דא לא יתכסי חכמתא מעלמא ווי לררא כד יסתלק
 איהו ומחכימין יתמעטין וחכמתא יתכסי מעלמא אמר ר' זנאק ודאיהו כו איהו דהא
 וימא חד הונא אויל עמיה בארמא ופתח פומיה באוריתא ומיכא עמודא דעכנא
 כעין מעילא לתתא ומד זיהרא וזיהר גו עמודא דמילכא דמלו סגי מיכא זכאה איהו
 בר כש דהכי אודמן ליה כהאי עלמא מה כתיב ביה במשה וראה כל העם את עמוד
 שענן עמוד פתח האהל וקם כל העם והשתחו אים פתח האהל ואות הוא למשה
 דאיהו כתיבא מהימכא על כל בני עלמא ודרא ההוא דקבלו אורית' על טורא דסימי
 גמחו כמה כסין גכמה גבוראן במכרים ועל ימא אבל הכא כדרא דא זכותא עלאה
 דר' שמעון קא עביד לאתחזאה כסין על ידו

ותכלת

ותכלת

אמר ר' יצחק תכלת מההוא נכח דומא דגיבור דאיהו
כעדיה דזכולן ואנטריך גוונא דא לעובד דמשככ לאתמוא'
האי גוון פתח ואמר ויאמר אלדים יהי רקיע בתוך המיו והיו מנדול בין מוס למוס'
האי רקיע אתברו בשני עובדא דא מסטרא דשמאלא איהו וכוומא תניוכא דאיהו
סטר שמאלא אתברו ביה גיהכס דאיהו כפיך מגו התוכא דנורא דשמאלא וכההוא
עומא אנטבע ביה גוון תכלא דאיהו כורסויא דדיכ וכטילא האי ימא מוס דהו מסטר'
דיומיכא ואיכון מוס דהו ומסטרא דיומיכא לא אתגלו אלא ביום שני כוומא דיליה לא
אתגלו מוס אלא אתמלק בגין דאתכליל דא בדא ואתכסם דא בדא אור דיומא
קדמאה כהירו קדמאה מכל סיתא גהורין איהו והאי אור כסטרא דשמאלא הוה
דכתוביהוה אור ישראל לאש וסהוא אור דישראל מסטרא דיומיכא הוה ואתכליל
באשא ויומא קדמאה מאיכון סיתא יומין מוס איהו ולא שמש עובדא דמים אלא
עובדא דאור דאיהו מסטרא דאש דאיהו יוס שכי לאתמואה דקבא לא ברא עלמא
אלא על שלום וכאדרת שלום הוה כלא ויומא קדמאה כל מה דעבד ומסטרא דמכריה
עבד ויומא תניוכא כסטרא דיומא קדמאה עבד הוה אומכא ושמש כה דכלמך
שמש עובדא דמכריה לאתמואה דהא אתכלילו דא בדא ויומא תליתאה הוה כסטר'
דתרווייהו וכיה הוה ארגמן ועד כתיב ביה כי טוב כי טוב תרי ומניכוומא תליתאה
תכלת דא כוומא תניוכא אנטבע כשאר גוונן סומק ואוכס ותכלת סומק איהו דיליה
מיומא תניוכא ממש כעין גוון אשא ודא איהו אלדים וורית גוון דהבא דבלא גוונא
דא תכלתא כפיך מגו ההוא גוון סומק וכד כחית לתתא אתרסק גוון סומק נו
סהוא אתר דאיהו ומא ואנטבע גוון תכלא הוה סומקא עילגו ומא ואתמלש
גוון דיליה ואתהדר תכלא ודא איהו אלדים אבל לאו איהו תקיפא כקדמאה אוכס
גוון דא כפיך מהתוכא דסומקא כד אתהתך ואתמלש לתתא בהתוכא דוהמא וכמו'
לתתא וכפיך מההוא וזהמא גוון סומק מוזהמא תקיפא ומגו וזהמא תקיפא אתהדר
לאוכס וכלא מההוא סומקא קדמאה אתהתך וכל דא אתברו בשנייהוהו אקרני
אלדים אחרים האי אוכס איהו משך יתיר דלא אתמוגוון דיליה מגו זוכא
בזיכא קדישא הכי אמר דהאי גוון אוכס משך באן אתר אנטבע אלא כד ההוא
סומקא אתהתך בגו תכלא ואתערבו גוונן אתהתך התוכא דוהמא לבגו תהמו
ואתעביד מתמן רפשו וטיט כלא ויגרשו מימיו רפשו וטיט ומגו הוה סוכא דתהמו
כפק הוה משך דאיהו אוכס ולא אוכס אלא משך יתיר הוה ומשך עלפטי תהום
אמאי אקרני משך בגין דגוון דיליה משך ואמשך אכפי ברין ודא איהו סומק ואוכס
בגין דא לא כתיב בשני כי טוב ואי תימא והא כתיב והכה טוב מאד דא מלאך המו'
והכה אמרת ללא אתמר בניסיה כי טוב אלא רזא דרזון הכא דהא ודאי מלאך
המות איהו טוב מאד לש בגין דהא כל בני עמא ידעי דיומתין ויתהדרון לעפרא
וסניאין איכון דמהדרי בתוובת למאריהון בגי דקילין דא דחלו למחטו קמיה סניאין
דחלו מן מלכא מגו דתליא רכועה לקמויהו כמה טובא הוה רכועה לבני בניכשא
דעבדת לון טכין וקסטיין בארתייהו כדקא ואות ועד והכה טוב מאד מאד ודאי

רחא דרזין דאולופכא מנו בוניכא קדושא והנה טוב דא מלאך חיוס מאד דא
 מלאך המות דאיהו יתיר גמאי אלא כד ברא קב"ה עלמא כלה הוה מתתקן על
 לא יתע ארס דאיהו מלכא דהאי עלמא כיון דאתכרי ארס עבד ליה מתתקן
 בארס קטוט הה"ד אשר עשה ה' לדי ארס את הארס וסר והמה בקטו חסכנות רבי עבד
 ליה יסר ולכתר סרס ואטריד מננתא דעדן בן עדן איהו בארע נטויע באינון נטויען
 דנטע ליה קב"ה כד"א ויטעו אלדיוס בן בעדן מקדם איהו נטע ליה בשמא שלום
 כנוכ עלאה לעילא וכל דיוקסין עלאון כלהו מרקמן ומתניירן בהאי בן עדן דלתתא
 ותמן אינון כרוכס לאו אינון גליפין בגליפויו דכני כשא מד הכא או ממלה אחרא לא
 כלהו כסורין דלעילא גליפין ומתניירין כניורא מרקמא עוכדי דיאומכא דשמא סג"י
 דקב"ה וכלהו ממקקן תמן וכל דיוקסין וניירין דהאי עלמא כלהו מתניירין תמן
 וגליפין ומתקקן תמן כלהו כנוכא דהאי עלמא ואתר דא איהו מדורא לרוחין
 קדושיין בין אינון דאתו להאי עלמא בין אינון דלא אתו להאי עלמא ואינון דזמינון
 למותי להאי עלמא וכלהו רוחין מתלבסן בלבושיין וגופין ופרופין כנוכ דהאי עלמא
 ומסתכלן תמן כווי יקרא דמאריהון עד דאתיין להאי עלמא בשעתא דכפקי מתמן
 למותי להאי עלמא מתפסטיין אינון רוחין מההוא גופא ולבושא דתמן ומתלבסין
 בגופא וכלבושא דהאי עלמא ועבדין דיוריהון כהאי עלמא בלבושא וגופא דא דאיהו
 מטפס סרומה וכד מטו זמניה למיהך ולפקא מהאי עלמא לא נפיק עד דהאי מלאך
 המות אפסוט ליה לבושא דגופא דא כיון דאתפסט האי גופא מההוא רוחא על ידי
 דההוא מלאך המות אזלא ומתלבשא בההוא גופא אחרא דבגנתא דעדן דאתפטיע
 כד אתי להאי עלמא ולית חרו לרוחא בר בההוא גופא דתמן וחרי על דאתפסט
 מהאי גופא דהאי עלמא ואתלבס בלבושא אחרא שלום כנוכא דהאי עלמא וכיה
 ותז וזיל ואסתכל למנדע ברזין עלאין מה דלא יכיל למנדע ולאסתכלא בהאי עלמא
 בגופא דא וכד אתלבסת כשמתא בההוא לבושא דההוא עלמא כמה עדוכון כמה
 כסופין דולה תמן מה גרים לגופא דא לאתלבשא ביה רוחא הווי אימא ההוא
 דאפטיע ליה לבושין אלין וקב"ה עבד טיכוע עם ברזין דלא אפטיע ליה לבר כס
 לבושין אלין עד דאתקין ליה לבושין אחרין וטבין מאלין בר לאינון חייבי
 עלמא דלא אהדרו בתיובתא שלימתא למאריהון דערטילאין אתו להאי עלמא
 וערטילאין ותוכון תמן וכשמתא אזלא בכסופין לגבי אחרין דלית לה לבושין כלל
 ואתכת כההוא גיהנם דבארעא מנו ההוא אשא דלעילא ואית מכהון דמנפצי
 וסלקין ומאן אינון חייבי עלמא דמסבי בלבויהו תשובה ומיתו ולא יכילו למעבד לה
 אלין אתדכו תמן בגיהנם ולכתר מנפצי וסלקין חמו כמה דממנתא דקב"ה עם
 ברזיהו דאפי' דאיהו מייבא יתיר והרהר תשובה ולא יכיל ומית בודאי מקבל עונשא
 על דאזיל בלא תשובה לכתר ההוא רעותא דשוו למעבד תשובה לא אעדיא מקמי
 מלכא עלאה וקב"ה אתקין לההוא מייבא דוכתא במדור דשאל ותמן מנפכא תשוב
 דהא ההוא רעות נמות קמי קב"ה ותכר כל זיוון דתרעי מדורי גיהנם ומטי לההוא
 אתר דההוא מייבא תמן וכטש ביה ואתער לההוא רעות כמלק דמין וכדין מנפצי

ההוא

שהיה נשמתה לסלקא מנו מדורא דשאלו ולית רעותא טבא דיתא ציד מקמי מלכא
 קדושא יבגין כך וכאסהיהו מאן דמהרהר הרהורין עבין לבבו מאריה דאצב ללא
 יכול קבא סליק ליה רעותיה כאילו עכיד דא לטב אבל רעותיה לכיש לא בר
 הרסורא דעז והא אוקמוה סבריוא איכון דלא הרהרו תשוב' כחתי לטאלולא סלקי
 מתמן לדרו דרין עליהו כתיב כלה עקן וילך כן יורד שאלו לא ועלה על קדמאי
 פתיב ו' וממות ומסיה מוריד שאלו ועל אמר רבי יהודה דיכא דעוכטי דגיהכס
 הא אולפכא דאיהו למידן תמן לחיובא על מה אתדנו בכורא דגיהכס לא ביהכס
 איהו כור דליק ימיו ולילי כגונכא דחייבוא מתחמין בכורא דוצר הרע למעבר
 על פתגמו אוריתא ככל סמומא וסמומא דאיכון מתחמין כיצר הרע הכי אתוקד
 בכורא דגיהכס זמכא חדא לא אפתכא וצר הרע בעלמא דאעילו ליה גו גושפכא
 דפרזלא בכוקבא דתהומו רכא וכל ההוא זמכא כבה נורא דגיהכס ולא אתוקד כלל
 אהדר וצר הרע לאתרויה שארו חייבי עלמא לאתחממא ביה שארו נורא דגיהכס
 לאתוקדה דהא ביהכס לא אתוקד אלא כחמימו דתקפא דוצר הרע דחייבוא
 ובההוא חמימו דגיהכס אתוקד ימיו ולילי ולא שכיך שבעה פתחין איכון לגיהכס
 שבעה מדורין איכון תמן שבעה זיני חייבין איכון רע' כליעל' מוטא' רשע'
 משמות' לץ' יהיר' וכלהו לקבליהו אית מדורין לגיהכס כל חד וחד כדקא חזי
 ליה וכפוס ההוא דרבא דמטא ביה ההוא חייבא הכי ויהיבין ליה מדורא בגיהכס
 וככל מדורא ומדורא אית מלאך ממכא על ההוא אחר תמות ידא דדומה וכמה
 אלף ורבוא עמיה דייכין לון לחייבוא כל חד וחד כמה דאתחזין ליה בההוא מדורא
 דאיהו תמן אשא דגיהכס מטי לתתא מנו אשא דגיהכס דלעילא ומטו להאי בגיהכס
 דלתתא ואתוקד בההוא אתערו דחמימו דחייבוא דקא מחמימו ברמייהו גו יצר
 הרע וכל איכון מדורין דליקין תמן אית בגיהכס ודרבין תמן דאקרין נוואה
 דותמת ותמן איהו זוהמא דכשמתין איכון דמתלכין מכל זוהמא דהאי עלמא
 ומתלכין וסלקין ואשתארת ההיא זוהמ' תמן ואיכון דרבין כישין דאתקרון הכי נוואה
 דותמת אתמתן על ההוא זוהמא וכורא דגיהכס שלטא בההוא זוהמא דאשתארת
 נאית חייבין איכון דמתלכין בחובייהו תדיר ולא אתלכין מנייהו ומותו בלא תשובה
 איכון דמטו והטעו ואשכרין והווקשי קדל תדיר ולא אתכרו קמו מאריהו כהאי
 עלמא אלין אתדנו תמן בההוא זוהמא ובההוא נוואה דותמת ללא כפקין מתמן
 לעלמן איכון דמסכלין ארמייהו על ארעא ולא ששנו ליקר' דמאריהו כהאי עלמא
 כל איכון אתדנו תמן לדרו דרבין ולא כפקין מתמן כשכתי ובירחי ובזמכו ובחני בההו
 אתר נורא אשתכך ולא אתדנו אבל לא כפקין מתמן כשאר חייבין דאית להו כיומא
 כל איכון דמתללי שבתות וזמני ולא חיישי ליקרא דמאריהו כלל בגין למטר לון
 אלא מחללי כפרהסויא כמה דאיכון לא בערו שבתו וזמני כהאי עלמא הכי כמו לא
 כטרוין ליה בההוא עלמא ולית לון כיומא אמר ר' יוסף לא תמא הכי אלא כטרו שבתו
 וזמני תמן בגיהכס בעל כרחיהו אמר רבי יהודה אינן איכון דלא אפתקרו דלא
 בערו שבת כהאי עלמא כערי ליה תמן בעל כרחיהו בכל עובדי שבתא כרמיין

אלין

אזלץ בכל אינון מדורין דביהכס סליקו דיכו דחויבוי דהא מלכא קדוש' איתא ויומא
'אתקדש ואיהו אבין על כלא' ומוד דינון אסתלקו וחויבוי אית לון כיומא' וכל אינון
מחללי שבתות וחמכי פרהסיא דיון סלקין מכויהו אבל כורא דגיהסם לא אשתכך
מעלוייהו לעלמין' וכל חויבוי גיהסם שאלי עליהו מאי שנא אלין דלית לון כיומא מכל
חויבין דהכא' אינון מארריהון דדוכא תייבין לון' אלין אינון חויבין דכפרו ביה
בקב' ועברו על אוריתא כלה בנין דלא כטרו שבת תמן בנין כך לית להו כיומא
לעלמין' ואינון חויבין כלהון נפקין מדוכתייהו ואתייבוי לון רשו למהך למחמו בהו
ומלאך חד די שמוס סנטריאל אזיל ואפיק לההוא גופא דלהון ועייל ליה גיהסם
לעזיבהון דחויבוי ומהאן ליה דסמרא תלעין וכשממא לית לה כיומא כמורא דגיהסם
וכל אינון חויבוי דתמן סמרון לההוא גופא ומכרזיו עליה דא איהו פלניא חויבא
דלא חייס ליקרא דמאריה כפר ביה בקב' וכפר בכל אוריתא כלה ווי ליה טב
ליה דלא יתכרו ולא ייתי לדוכא דא ולכסופא דא דהא הוא דכתיב וינצלו וראו
בפגרי האנשים הפזעיה כי תולעתם לא תמות ואש לא תכבה והיו דראון לכל
באר' כי תולעתם לא תמות מן גופא' ואשם לא תכבה מן כשמתא' והיו דראון לכל
באר' והיו די ראון עד דכל חויבין דגיהסם דתמן יומרון די ראייה דא'
דבי וסוי אמר ודאי הכי הוא בנין דשבת איהו לקבל אוריתא כלה ואוריתא איהו אש
בנין דעברו על אש דאוריתא הא אש דגיהסם דליק דלא שכיך מעלוייהו לעלמין'
אמר ר' יהודה לבתר כד נפיק שבתא אתי ההוא מלאך ומהדר ההוא גופא לקבריה
ואתדכו תרוניהו דא לכטריה ודא לכטריה' וכל דא בעוד דגופא קיומא על כורויה'
דהא כיון דגופא אתאכל ליה לגופא כל אלין דיונין וקב' לא יעיר כל חמתו כתיב
ביה' כל חויבין דעלמא בעוד דגופא שלים ככל שויפוינו קברא אתדמו גופא ורוח'
כ'מ' דוכא כדקא חזי ליה' כיון דגופא אתאכל דוכא דרומא אשתכך' מאן
דאנטריך לכפקא כפיק ומאן דאנטריך למהו עליהו כיומא אית לון כיומא' ומאן
דאנטריך למהו קטמא ועפרא תמות רבלי דכדוקיא כל חד וחד כדקא חזי ליה
אתעביד ליה' ועל דא כמה טב לון כיון לכדוקי בין לחויבוי למהו גופא דלהון דכין
בארעא ולא תעכלא גו עפרא לזמן קריב ולא למהו לכו קיומא כל ההוא זמנא סני
בנין לאתדכא גופא ורומא תדור בכל וומא' דהא לית לך כל דיקו ונדוק בעלמא
דלית ליה דוכא דקברא' בנין דההוא מלאך דממנא על קברו קאים על גופא ודן
ליה בכל וומא וומא' אס לכדוקי כך לחויבוי ע'אכו' בנין כך כל זמנא דגופא אתעכל
ואתכלי בעפרא הא דוכא אשתכך מכלא' בר מאינון חסודי קיומין דעלמא דאינון
אתחזון למלקא למאריהון כגשמתייהון לההוא אתר עלאה דאתחזו לון ועורין אינון
בעלמא' כל אינון מתין דעלמא בר אינון מתין די בארעא קדושא כלהו מתין ע'
דמלאכא מחבלא דאיהו מלאך המות' כל אינון מתין די בארעא קדישא לא מתין על
ידוי אלא על ידוי דמלאכא דרמזי דשליט בארעא' אמר ר' ינחק אי הכי מאי שבחא
איהו למשה ולאחרן דכתיב בהו ע'פ' ו' דאלון לא מותו ע'ידההוא מלאך מחבלא'
ואת אמרת דכלי עלמא אינון דמותו בארעא דישראל לא מתין על ודוי דדא' אמר
ליה

ליה הכו הוא ודאי נשבחא דמשה אהרן ומרים הוה יתיר מכל בני עלמא דאינון מיתו
 לכר מארעא קדישא דמשה אהרן ומרים לכר מארעא קדישא מיתו וכלהו מיתו עי
 דההוא מחבלא כר אינון משה ואהרן ומרים דלא מיתו אלא עי דקב"ה אבל אינון
 דמתין בארעא קדישא לא מתין עי דההוא מחבלא דהא ארעא קדישא לא קיימא
 ברשו אחרא אלא ברשו דקב"ה בלמודו ויבד בתיב ימיו מתין ככלתי יקומו הקיטו
 ורכנו שוככי עפר וגו' ימיו מתין אליון מתין דבארעא קדישא דאינון מתין דיליה
 ולא מאחרא דלא שלטא תמן סטרא אחרא כלל ועד כתי מתין ככלתי יקומון אינון
 דמיתו בארעא נוכרה אחרא עי דההוא מחבלא ועל דא אקרין ככלה מה ככלה
 מטמאה במשא אוף אינון מתין דלכר מארעא קדישא מטמאין במגע ועד אינון
 ככלה כל שמיטה דאפסיל בגין שמיטה הא איהו מסטרא אחרא ומיד דאפסיל שריא
 עלה סטרא אחרא ובגין דאיהו דיליה ושריא עלה אקרי ככלה ורזא דא ככל שמו
 וככלה עמו ועד ככל אחר דאיהו שריא אקרי ככלה מכוול דא לא שריא אלא באתר
 פסילו ועד שמיטה דאפסיל הא דיליה הוא ואקרו על שמיטה ובגין כך מתין דאינון
 לכר מארעא קדישא תמות רשו אחרא ושריא עליהו סטרא אחרא אקרין ככלה
 הקיטו ורכנו שוככי עפר שוככי דיורין דמיכין ולא מתין ומאן אינון דמיכין דמכרון
 דאינון לא מתין אלא דמיכין ועד כתיב בהו גויעה במאן דנווע ואית ביה קיימא
 לאכער אוף הכו אינון ד' זוני דמכרון דמיכין אינון ולא מתין וכלהו בקיימיהו
 באינון גופין דלהון וידעי סתרין גביזין יתיר משאר בני כשא' גביזין הון תמין גו
 פתחא דב' אינון גופין דלהון ושאין אינון שוככי עפר ועד כל אינון דכפקי כשמתיהו
 בארעא קדישא לא כפיק על ודי דההוא מחבלא ולא שלטא תמן אלא על ודי
 דמלאכא דרחמו דארעא קדישא קיימא בערביה

אתר

אית בישובא דלא שלטא ביה ההוא מחבלא ולא איתיהוב ליה רשו תמן וכל
 אינון דדירי תמן לא מתין עד דכפקין לכר מקרתא ולית לך כר כש מכל
 דדירין תמן דלא מתין וכלהו מתין כשאר בני כשא אבל לאו במתא מלט בגין דלא
 וכלין למיתב תדיר במתא אלא אליון כפקין ואליון עאליון ועל דא כלהו מתין מט לא
 שלטא תמן ההוא מלאך מחבלא אי תימא דלא קיימא ברשותיה הא ארעא קדישא
 דלא קיימא ברשו אחרא ומתין באיהו אתר אחאי לא מתין אי תימא בגין דקדושה
 לית אתר בקדושה בכל ישובא כנונא דארץ ישראל ואי תימא בגין ההוא גכרא
 דכני לה כמה כני כשא הון דזכותיהו יתיר מדיליה אמר ר' ינחם אכא לא שמעכא
 ולא אימא אתו שאילו ליה לרבי שמעון אמר לון ודאי ההוא אתר לא שלטא עליה
 מלאך המות וקב"ה לא בעי דבההוא אתר ימות כר כש לעלמין ואי תימא דקדם לכן
 בההוא דוכתא עד לא איתבכי מיתו ככי כשא לון הכי אלא מיומא דאתברי עלמא
 איתתקן ההוא אתר לקיימא ורזא דרזון הכי לאינון דמסתכלו בעקרא דמכמתא
 כד ברא קב"ה עלמא כרא ליה ברזא דאתון ואתבלגלו אתון וכרו עלמא בגלושי דשמיא
 קדישא אתבלגלו אתון ואסרו עלמא בגלושי וכד מתבלגלן ואתפשט עלמא ואתברי
 והון אתון סהרן למכרי אמר קב"ה יסתים באד' אשתארת אתט' בההוא דוכתא

תלויא

תלויא באורא כוון דאמך קבא דו אסתויס כיווד אשתארת את טי'ת בלמודא
 תלויא באורא עב'הוה דוכתא טי'ת איהו טיין בנין כך מאן דמחו טי'ת במלמיה
 סימנא טכא הוא ליה ומיין אמתקנוליה ועד בנין דהוה תלויא עב'הוה אחר לא
 שלטא ביה מותא כד בעא קבא לקיימא עלמא זריק מד כרורא גו מוא גלויף כרזא
 דעב' אתון ומתמן שארו למיכך ההוא כרורא ולא אשכח אחר לאתקיימא ביה כר
 ארעא קדישא ומיא הוו אזלין אכתריה עד דמטא ההוא כרורא תמות המוכח וממן
 אשתקע ואתקייס כל עלמא ואי תימא אי הכי דכהוה אחר שריון טייס אמאי לא
 אתבני תמן בי מקדשא למיב טיין ליתבהא לא הכא כהאי אחר אתקייס בנין את
 מד דשריא עליה כבי מקדשא כל אתון כללו שארן ביה ובהו אתברו איהו בלמודי
 כגווכ דכל עלמ' ותו דארע' קדישא יהיב טיין וכפר ליתבהא כהוה עלמ' ואחר דא
 לאו הכי יהיב טיין להוה אחר כהאי עלמ' ולא בעלמא דאתי ובי מקדשא בהפוכא
 מתמן בנין דאית מולקא לישר בהוה עלמ' ולא בעלמא דא' וי'ד קיימא בי מקדשא
 לכפר חובין ולמזכו לון לישר לעלמ' דאתי תח טי'ת סהירו דמיין ככל אחר וי'ד פתח
 קרא כי טוב דכתיב וירא אלים כי טוב מהאי את ערוק מלאכ' מחבלא לא תימ' ערוק
 לא דלא אטייבי ליה דשו תמן את דא משכיא מאת ק' ק' לא מתיושב כלל בדוכתא
 בעלמא וסומיך אוסלסון כליכון בארץ את טי'ת אטיישב' ככל דוכתא ואתתקנת
 לאתיושב' כדק' יאות' ובגב' בכל דוכת' דאת ט' תמן ליתיושב' לאתק' תמן לאתיושב'
 ביה וי'ד אחר דא לא שלטא ביה כלל סטרא אחרא ויהיב טייס דהאי עלמא ליתבי
 אתרהא ולא יפוק לכר וכד נפיק לכר אית דשו לסטרא אחרא לשלמא ביה כמה
 דאת דא שלטא באתר דא הכי כמי שלטא את אחרא באתר דניבסס ומאן איהו את
 ק' וכספרא דרב המנוכא סבא הכא אינון תרין אתון ח ט' ועל דאל' הוו כתובין
 זו אכבי כורלא אכבין דאשלוותא' ושכטין דושראל תרין אתון חלין אתיכענו מיינו
 בנין דלאיהא רסיס בניויהו אט' באתר דבי מקדשא תליון כל אתון דאלפא בותא
 ברזין גלוסן דשמהן קדיסין קסורין מרקמן עליה וכל עלמא דלעלא ואתתא כלא כרז'
 דאתון מתממ' וגליפא ורוזין דקדשא עלאה עליויהו אתגלויף במשכנא אתגלויפו
 ואתניירו אתון כדקא חוי' כנלאל הוה יודע לכרפא איעון דאתבריוו כהו שמיא
 וארעא ועל מכמתא דיליה אתמני משככ' על ידוה ואתבריר מכל עלמא וכמה דאיהו
 אתבריר לעילא הכי בעא קבא דמתבריר לתתא לעלא כתי' ראה קרא תיבסס כנלאל
 לתתא ראו קרא אוי' כסס כנלאל' ושמה ברזא עלאה אקרו הכי כנלאל' ככל אל' ומאן
 איהו דא דריק דאיהו ותיב ככל א' ההוא דאקרו א' עליון ואיהו יתיב כגווכ דהוה א'
 ההוא אל' כשול שית סטרין ההוא דריק כטיל לון אוף הכי ההוא אל' אכסיר לעלא סאי
 דריק אכסיר לתתא ההוא אל' כנלאל' דכלהו שית סטרין ההוא דריק כנלאל' דכלהו שית
 סטרין כן אורי בן מור' כן אור קדמא דכרא קבס כעובדא דבראשית כן חור בן
 מורי דכלא ד'אן חור בן מור מכל גווכין ודא אתמכ למע' ויהוד' כלא כדק' יאו' כל
 גווכין טכוין לחלמא כר תכלא כמה דאתמ' בנין דאיהו כרסוי' למודן דיכין דכשמתין
 וסאי דרג' חוור' איהו כר כשעתא דקיימא כדוני דכפשאן כדין איהו גוון תכלא והא

אוקימנא

אוקומכ' בשעת' דחמי בר כס להאי גוון אדכר בר כס למעבד פקודין דמאריס' פנונפ
 דכחם הנחש' בשעת' דהו חמאן ליה הו דחלו מקמו' דקבה ומכטרן גרמייהו בשעת'
 דההוא דחילו דקבה' סלקא עלייהו מיד אתסוין' מאן גרים לון ההוא כחם ההוא
 רנזעה דמסתכלן בה' און הכי תכלת וראיתם אותם וזכרתם את כל מצות יי' מההוא
 דחילו דיליה ועד תכלת' אמר ר' זמחק האי דאח' מר תכלת כרסויה דדיוא אוהי וכד
 אוהי קיימ' כוונא דא כדון אוהי כרסויה למודן דיונכפשאן' אומותי אוהי ברחמי
 אמר ליה בשעתא דכרובים מהדרן אכפיהו דא עס דא ומסתכלן אכפין באכפין'
 ביון דאינון כרובים מסתכלן אכפין באכפין כדון כלגווינן מתתקן ואתהפך גוון
 תכלא לגוון אחרא' מתהפך גוון ירוק לגוון זהב' ועל דא בהפוכא דגוונין אתהפך
 מדינא לרחמי וכן מרחמי לדינ' וכלא בהפוכא דגוונין' כמה דמסדרין ושר' תקונייהו
 לגבי קב' הכי קיימא כללא והכי אתסדר ועד כתיב ישראל אשר כך אתפאר באינון
 גוונין דכלילן דא כדא שפירו דכלהו'

ועשית

שלמן עני שטיב וגו' רבי זמחק פתח ואכלת ושבעת וזכרת
 את יי' אלדיך וגו' כמה זכאין אינון ישראל דקבה אתרעו בהו
 וקריב לון לגביה מכל עמין וכגויהו דישאל יהיב מזונא ושבעא לכל עלמא ואלמלא
 ישראל לא יהיב קב' מזונא לעלמא והשתא דישאל אינון בגלותא ע'אכו דטלי מזונא
 על חד תרון' בזמנא דהו ישראל בארעא קדושא יהיב חולק תמני' לשמין עג'ו ולא
 איתנו אלא מתמנית והשתא דישאל אינון בגלותא אתהפך כוונא אחרא' למלכא
 דאתקין בעודתא לכבי ביתיה כל זמנא דאינון עכדי רעויה אכלי בעודתא עס
 מלכא ויהיב לכלבי חולק גרמין למגרר' בשעת' דכבי ביתיה לא עכדי רעויה דמלכ'
 מלכא יהיב כל בעודתא לכלבי וסליק לון גרמי' כוונא דא כל זמנא דישאל עכדי
 רעויה דמאריהו הא על פתורא דמלכא אינון אכלי וגל בעודתא אתתקן להון'
 ואינון מהו' חדיה דלהון יהיב גרמי דאיהו תמנית לעג'ו' וכל זמנ' דישאל לא עכדי
 רעויה דמאריהו הא בעודתא לכלבי ואסתלק לון תמנית' ככה ואלכלי כבי ישראל
 את למח טמא כגוים דהא תמנית דבעוליהו אכלי' ווי לכרא דמלכא דיתיב ומצפ'
 לפתורא דעבדא מה דאסתאר מונו פתורא אוהי אכיל' דוד מלכא אמר תערך לכבי
 שלמן כגד צררי דטכת בשמן ראשי כוסי רוי' תערך לכפי שלמן דא סעידתא
 דמלכא' כגד צררי אינון כלבי דיתבי קמי פתורא מצפאן למולק גרמייהו ואיהו ותיב
 עס מלכא בענוא דסעודתא כפתורא' דשכ' בשמן ראשי דא רוסא דסעודתא דכל
 משאא ושמונא ותקון סעודתא אתיהיב בקדמיתא לרחימא דמלכא מה דאסתאר
 לכתר אתיהיב לכלבי ולאינון פלחי פתורא' כוסי רוי' מליא כסא קמי רחימ' דמלכ'
 תדיר דלא ונטריך למשאל ועל רזא דא הו ישראל תדיר עס שאר עלמין' רבי חווא
 הוה אזיל לגביה דר' שמעון לסכריה והו עמיה רבי ועקב בר אדי ור' יוסא זעירא
 עד דהו אזיל אחר' ר' יוסא לרבי חייא תימה מה דכתיב ולכבי ברזליה גלעדי תשש'
 חסד והו באכלי שלמך' וגו' או הכי כל טיבו וקסוט למיכל על פתוריה ולא יתיר
 נדקאמר הכא והו באכלי שלמך' ותו לאו יקרא דמלכא אוהו למיכל בר כס אחר'

על

על פתוריה למלכא ולא אנטרוך אלא מלכא בלמודוי וכלהו רב רבנא דהי שמרניה לתת
מכיה אמר רבי חייא לא שמענא בהאי מודי ולא אימא אמר ליה לרבי יעקב בר
אידי ואת שמעת בהאי מודי אל אהען דיפקין בכל יומא מדבשא דמשחא עלאה
לא שמעתון כס אכא אל לרבי ייסא ואת שמעת מידי בהאי אל אעב דאנא רביא
ומיומין וערוין אתינא לגביכו ולא זכי מקדמת דכא אכא שמענא פתח ואמר מותן
לחם לכל בשך כלל מאי קא חמי דוד דסיום הללא רבא סיום הכי בהאי קרא
אלא תלת שליטון איכון לעילא דקבא אשתמודעא בהו ואינון רוא יקירא דיליה ואלין
איכון מוחא ולבא וכבדא ואיכון בהפוכא דהאי עלמא לעילא מוחא כטיל
ברישא ובתר יהיב ללכא ולבא כטיל ויהיב לכבדא ולבתר כבדא יהיב מולק לכל
איכון מקורין דלתתא כל חד וחד כדקא חוי ליה לתתא כבדא כטיל ברישא ולבתר
איהו מקרב כלל ללכא וכטיל לבא כיון דכטיל ואתתקף מההוא תקפא ורעד קא
כטיל יהיב ואתער לגבי מוחא ולבתר אהדר כבדא ופליג מוונא לכל מקורין דנפ
ביומא דבר כס אתער בתעניתא אתער לעילא כגוונא ההוא חמס וביומא דשבע
לאו הכי ביומא דתעניתא בר כס מקרב מיכלא ומשתיא לגבי כבדא עלא ומאי איהו
מקרב חלביה ודמיה ורעותיה ההוא כבדא כטיל כלל ברעותא כיון דכלל איהו
לגביה כטיל ומקרב כלל לקמו לבא דאיהו רב ופליג עליה כיון דלכא כטיל ואתתקף
בריעא מקרב כלל לגבי מוחא דאיהו שליטא עלא על כל גופא לבתר אהדר כבדא
ומכלג מולקין לכל איכון מקורין ושיפין דלתתא בזמא אחרא בר מוחא כטיל
בקדמיתא ולבתר יהיב ללכא ולבא יהיב לכבדא וכבדא יהיב לכלהו מקורין דלתתא
ולבתר כד בעו לפגא מוונא להאי עלמא ברישא יהיב ללכא דאיהו מלכא די בארע
ופתורא למלכא אתער בקדמיתא מכל שאר בני עלמא זכאה איהו דהוי בחושבנא
לפתורא למלכא דהא אשתמודעא לאוטבא ליה בההוא טיבו דלעילא ובגא איהו
טיבו וקאט דעבד דוד לבני ברזילי דכתוב והיו באכלי שלמך ואי תימא לשלמא
דמלכא אכיל בר כס אחרא בר מניה לא אלא מלכא אכיל ברישא ובתר כל עמא
ואינון דאכלי עם מלכא בשעתא דאיהו אכיל איכון דחביבין עליה מכלהו ואינון
אתמונן משלמא דמלכא ואי תימא הא כתיב על שלמן המלך תמיד הוא אוכל
בגין דכל מוונא דיליה לא עביד חושבנא אחרא אלא על שלמן המלך דמתמן הוה
אתי מוונא ומיכלא דיליה ודא איהו על שלמן המלך תמיד הוא אוכל אתא רבי
חייא וכסקיה על רישיה אל רביא אכת ומכמתא עלאה שרוא בלבך אדהכי חמו
ליה לרבי חזקיה דהוה אתי אל רבי חייא ודאי בחברותא דא קבא ותמבר עלכא
דהא מלין חדתין דאוריתא ותחדתין הכא יתבו למיכל אמרו כל חד ומד לייא מלי
דאוריתא בהאי סעודתא אמר רבי ייסא סעדת עראי איהי ועבד סעודה אק
ולא עוד אלא דהאי אק בעודתא דקבא אתהמי מניה ועל דא כתיב זה השלמן אשר
לפניו דהא מלין דאוריתא יסחרון להאי אתר

רבי חייא ואמר ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיך וגו' וכי ער
לא אכיל בר כס לשבעא ויתמלי כרסיה לא יברך ליה לקבא אי הכי
פתח

חרומה

במאי נוקים ואכלת ושבעת וכתר וברכת. אלא אפילו לא יוכל בר כש אלא כוית
 ורעותיה איהו ושוי ליה לההוא מיכלא עקרא דמיכליה שבעא חק דכתי' פותח
 את ידך ומשביע לכל חי רצון. לכל חי אכילה לא כתיב אלא רצון. ההוא רעוא דשני
 על ההוא מיכלא שבעא חק ואפילו דלית קמי. דבר כש אלא ההוא זעיר כבויה ולא
 יתיר הא רעותא דשבעא שוי עליה. ובגין כך ומשביע לכל חי רצון רצון כתיב
 ולא אכילה ועד וברכת ודאי ואתמתי' בר כש לברכ' ליה לקב' בגין למויה מדו לעילא

פתח

רבו חוקיה בהאי קרא אבתריה ואמר ואכלת ושבעת מהכא דשכור
 שרי ליה לברכא ברכתא דמונא מה דלית הכי בצלותא. בצלותא
 לאו הכי דהא צלותא מעליא בלא אכילה איהי. מאי טעמא בגין דצלותא סלקא
 לעילא לעילא אתר דלית ביה לא אכילה ולא שתיה. ועד תמונן עלמא דאתר לית
 ביה אכילה ושתיה וכו' אבל שאר דרגין דלתתא אית. בברכת מונא אשתכח גוונא
 אמרא ומעליא ברכתא ההיא דאשתכח בשבעא בגין דברכת מונא באתר דאית
 ביה אכילה ושתיה ומכיה כפיק מונא לתתא. ועד אנטריך לאחזאה קמיה שבעא
 ומדוה. ובגין כך האי איהו אתר דאית ביה אכילה ושתיה ומכיה כפיק מונא לתתא
 ואנטריך לאחזאה קמיה שבעא ומדוה. באתר דצלותא לאו הכי דהא סלקא
 יתיר לעילא לעילא ועל דא שכור לא יצלי צלותא. בברכת מונא שכור שרי ליה
 לברכא ברכת מונא משמע מהאי קרא דכתיב ואכלת ושבעת וברכת. ואכלת
 זו אכילה. ושבעת זו שתיה. דהא שבעא בחמרא איהו רוי. אמרא שבעא ודאי
 ודא איהו שכור דכתיב וברכת את דויקא דמשמע דברכת מונא אנטריך מדוה
 ושבעא. על הארץ הטובה מאי טובה שבעא כל'א וכשבעה למס וכהיה טובים
 בגין כך אנטריך מדוה ושבעא. פתח רבי יוסא ואמר.

ועשית

שלמן עני שטום וגו' שלמן דא איהו קיימא לנו במשכנא.
 מט בגין דמכיה כפיק מונא לכל עלמ'. ושלמן דא לא אנטריך
 למהוי בריקניא אפילו רעא מדא אלא למהוי עליה מונא. דהא ברכתא לא
 אשתכח על אתר דיקניא. ובגין כך אנטריך למהוי עליה כהמא תדיר. דלהוי תדיר
 ברכתא עלאה משתכח ביה ומגו ההוא שלמן כפקי ברכאן ומונוי לכל. שאר פתורי
 דעלמא דאתברכאן בגימיה. שלמן דכל בר כש אנטריך למהוי תדיר קמיה
 בשעתא דקא מברך ליה לקב' בגין דתשרו עליה ברכתא מעילא ולא יתמוי בריקניא
 דהא ברכאן לעילא לא שריין באתר ריקניא דכתיב הגדוי לי מה יש לכי בבית והא
 אוקמוס חבריו. שלמן דלא אתמר עליה מלי דאורייתא עליה כתיב כי כל שלמות
 מלאו קיא צואה בלי מקום. ואסיר לברכא על ההוא שלמן. מט בגין דאית שלמן
 ואית שלמן. שלמן איהו דקא מסדרא קמיה דקב' לעילא ואיהו קיימא תדיר לסדרא
 ביה פתמי אורייתא. ולאכללא ביה אתנון דמלי דאורייתא. ואיהו לקיט לון בגויה וכליל
 בלהו בגויה ובהו אשתליה ומדו ואית ליה מדוה. ועל שלמן דא כתיב זה השלמן אשר
 לפניו. לפניו יולא מלפניו. שלמן אמרא אית דלא אית ביה מולקא באורייתא
 ולית ליה מולקא בקדושה דאורייתא וההוא שלמן אקרי קיא צואה ודא איהו בלי
 מקום.

מקום ללית ליה מולקא בסטרא דקדושה כלום • בגין כך שלחן ללא אתמר עליה
מלי דאורייתא איהו שלחן לקיף כואה • איהו שלחן דטעוה אחרא • לית בההוא שלחן
מולקא ברזא דאלהא עלאה • שלחן דמלי אורייתא אתמרו עליה קב"ה כטיל ההוא
שלחן ושוי ליה למולקיה • ולא עוד אלא סוריא רב ממכא כטיל כל אינון מלין ושוי
דיוקנא דההוא שלחן קמייקדשא ברוך הוא וכל אינון מלין דאורייתא דאתמרו עליה
סלקין על ההוא פתורא ואתעטר (פ"א דאתעד) קמיי מלכא קדישא משמע דכתיב זה
השלחן אשר לפני יי דאתעטר (פ"א דאתעד) קמיה קב"ה • שלחן דכר נש קיימ' לדכאה
ליה לבר נש מכל חובו וכאה איהו מאן דחלין תרין קיימין על פתוריה מלי דאורייתא
ומולקא למסככיין מההוא שלחן • כד סלקין ההוא פתורא מקמיה דכר נש תרין
מלאכיין קדישין אזדמנין תמן חד מימינא וחד משמאלא • חד אמר דא איהו שלחן
דמלכא קדישא דפלגיא קא מסדר קמיה מסדר יהא תדיר פתור' דא דברכאן עלאיין
ומשא' ורבו עלאה קב"ה ישרי עלוי • וחד אמר דא איהו שלחן דמלכא קדישא דפלגיא
קא מסדר קמיה דא פתורא די עלאי ונתתאי יברכון ליה מסדר יהא האי פתורא קמי
עתיק יומין בהאי עלמא ובעלמא דאתי • אבא כד הוו סלקין פתורא מקמיה הוה
חפני ליה והוה אמר סליקו האי פתורא כנטיעו דלא יהא בכסופא קמי שלוחי מלכא •
שלחן דכר נש וכליה לעלא דאתי וכליה למונא דהאי עלמ' וכליה לאשתמודע'
לטב קמיה • עתיק יומין וכליה לאתוספא חילא ורבו באתר דאזטריך • וכאה איהו
מולקיה דההוא בר נש בהאי עלמא ובעלמא דאתי • רבי יעקב אמר כתיב ויהי כל
עדניו מאתמול שלשם וגו' הגם שאול בכבואים • וכי' שאול בחיר יי מקדמת דנא הוה
דכתיב הראותם אשר בחר בו יי אשר בחר בו לא כתיב אלא אשר בחר בו מקדמת
דנא ובשעתא דאתא ועאל בין כבואי ואתנבו בינויהו אמאי תוהו • אלא כד קב"ה
אתרעני ביה לא אתרעני ביה לא למלכו אבל לכבואה לא • דהא תרין לין לא אתמסרו
כחדא בבר נש בעלמא בר ממשה מהימנא עלאה דזכה לכבואה ומלכו כחדא ולא
אתהיב לבר נש אחרא תרויהו כחדא • ואי תימא הא שמואל דזכה לתרויהו לכבואה
ומלכו • לכבואה זכה דכתיב וידע כל ישראל מדן עד באר שבעי כאמן שמואל לכבוא'
לכבוא ולא למלך • כבוא ודיין הוה דאי מלך הוה לא סאלי ישראל מלך • אבל איהו לא
הוה אלא כבואה מהימנא והוה דאין דיניהון דישראל דכתיב ושפט את ישראל • ויצד
כד הוה שאול בכבואה תוהו עליה • ואי תימא אמאי שרא עליה כבואה הואיל וזכה
למלכו • אלא תרויהו לא זכה בהו כחדא • ובגין דמלכו יהב ליה קב"ה ואודי ליה
עד לא הוה מלכא • ובגין דמלכו אתעשב על אתערותא דרוח קדשא הוה באתערנו
דכבואה קדם לבן • אבל כד סליק למלכו לא הוה ביה כבואה אתעגרו דרוח כבלתנו
למודין קשוט אתער עליה דהכי אתמוי למלכא • וכעוד דהוה גו אינון כבואי שרא
עליה כבואה לבתר דאתפרש מנייהולא הוה ביה כבואה ואכא מאן יהיב לי אתערות'
דרוח קדשא למהו בגו כבואי מהימני תלמודי דרש' בן יוסאי דפלאין ותתאין ועין
מכיה כש' אכא למהו בינויכו • פתח ואמר • ועשיות שלחן וגו' • שלחן דא איהו
לתתא לשואה עליה לחם דאפיא • מאן עדיף דא מן דא לחם או שלחן • אי תימ' דכלא

תרומה

איהו מד' הא שלמן מתסדרה לבכי ההוא לחם • שלמן לתתה ולתם עליה • אלף
שלמן איהו עקרה בסדורא דיליה לקבלא ברכאן דלעילא ומוזכא לעלמא • ומרוא
דהאי שלמן כפיך מוזכא לעלמא כמה דאדעיהיב ביה מלעילא וההוא לחם איהו
איבא ומוזכא דקא כפיך מהאי שלמן לאחזאה דהא משלמן דא כפקי פרין • ואבין
ומוזכא לעלמא • אי לא אשתבח כרם ערבין דאיכון איבא דכפקי מביה לא יהון
משתבחין • אי איכילא לא יהא איבא לא ישתבח בעלמא בגין כך שלמן איהו עקרא •
מוזכא דכפיך מביה איהו ההוא לחם • וכאני הון לקטו איבא דשלמן מעש לעש
לאחזאה דהא מוזכא עלאה כפיך מגו ההוא שלמן בגין ההוא לחם מוזכא דהון לקטו
כהני אתברכא כל מוזכא ומוזכא דאכלי ושתאן ללא לקטורא בהו יצר הרע דהא
יצר הרע לא אשתבח אלף מגו מוכלא ומשתיה ההד פן אשביבוכה שתיוגו ותפשתי
פס אלדי דמגו מוכלא ומשתיה יצר הרע מתרבי במעווי דבר נש • לחם דא מוזכא
דקא כפיך מגו שלמן מברך מוזכא דכהני ללא ישתבח בהו מקטורא לקטורא לון
למפלח בלבא שלים לקב"ה • ודא אנטריך לכהני יתור מכל עלמא • ובגין כך שלמן
איהו עקר ואיבא ומוזכא דקא כפיך מביה איהו ההוא לחם • שלמן דא אנטרי סדורא
דיליה לאתתקא בסטרא דכפון דכתיב והשלמן תתן על לבבי כפון מט בגין דמתמן
שירותא דמדוה • שזאלא כטול מוזכא תדור בקדמיתא ובתר איהו איתצר לבבי
כוקבא ובתר קריבית ליה ימיכא לבביה ואתברכת ביה • מים איכון מוזכא ואיהו
מדוה מיד יהיב לשמאלא ואתברכו ביה איכון מים ומדאן ליה • ובתר אתכליל איהו
בימיכא ואתצר לכוקבא בההוא מדוה וסימכני מאן דכטול מים בודיה ומיכא במאנא
קדמאה לארקא מים בשמאלא איהו ולא משמאלא למיכא דהא מים מוזכא כטול
לון שמאלא ובגין כך מים לא אשתכחו אלף מסטר דשמאלא כיון דכטולו מים לבביה
הא איתערו לבבי כוקבא באיכון מים • ועד גבורות גמשים תיכון ובגין כך והשלמן
תתן על לבבי כפון דמההוא סטר איכון אשתכחו ביה יתור מסטרא אחרא באתערו
במדוה דיליה בקדמיתא כדא שמאלו תחת לראשי לבתר ומיכנו תחבקי • שלמן
דבר נש אנטריך לאשתבחא בכקיותא דגופא דלא יתקרב למיכל מוזכא דיליה אלף
בכקיותא דגרמיה • ועד אנטריך בר נש לפנאה גרמיה בקדמיתא עד לא יוכל
מוזכא דשלמא דכיא דההוא מוזכא דאתקין ליה ביה איתרשי קב"ה בגין דלא יתקרב
על ההוא שלמן קיא נואה דאיהו מרוא דסטרא אחרא וסטרא אחרא לא יקבל מההוא
מוזכא דשלמן דא כלום • לבתר דאכל בר נש ואתענג אנטריך למיב חולקא
דתיצנית לההוא סטרא ומאן איהו מים אחרוני ההוא וזהמא דדין דאנטריך למיב
לההוא סטרא חולקא דאנטריך ליה ועד ודאי איכון מוכה • מוכה איכון ובאתר
דמוכה שריין • ואיהו מוזכא על בר נש למיב ליה חולקא דא • ועד לא אנטריך
לברכא כלל דהא ברכה לאו איהי בההוא סטרא • ובגין כך אנטריך בר נש ללא
יהיב מוזכא דעפתייה לההוא קיא נואה וכש במעווי וכש דאיהו טב לבר נש
ובריא ויתקבא דגופי • ועד שלמן איהו למיכל ביה בדכיו כמה דאתר • שלמן דא
דקיימא בביתא דשאל בגין לאשתבחא ביה מוזכא ולאפקא מביה מוזכא ועד אפילו

רעא

רצעה חדא לא אנטרין לקוימא כריקניא · שלמן אמר אהו שלמן דריקניא ולא
 אנטרין למהיב ליה דוכתא כאתר קדושא ועד אפילו רנעא לא ותיב בלא מונכא ·
 ונטרין לא ושתכח אתר גרוע דהא ברכתא דלעילא לא משתכחא באתר גרוע
 דא שלמן דקמיה דקב"ה · שלמן דבר נש לא אנטרין למהו בריקניא דהא לית
 ברכתא באתר ריקניא · כהמי דעל גבי שלמן דקב"ה אינון תרוסר והא אוקימ' רזא
 דכחמי דאינון רזא דפנים ועל דא אקרי למח הפנים דהא מונכא וספוקא דעלמא
 מאינון פנים עליון קאתיין · ובגין כך למס דא איהו פנימאה דכלא איהו כרזא
 עלאה כדקא יאות · למח הפנים מוכלא דאינון פנים מונכא וספוקא דנפיק לעלמא
 מכויהו אפי' ושריא על ההוא פתורא בגין דשלמן דא מקבלא מונכא וספוקא מאינון
 פנים דלעילא ואיהו אפיקת מונכין וספיקין מאינון פנימאין ומונכא דאפיקת איהו
 ההוא למח כדקאמרן · חוס הוה מתקרב וחוס הוה מתעדי מתמן והא אוקמיה
 דכתי' כיום הלקמו' ובגין שלמן דא אית לכר נש לנטר' רזין דשלמן דלילה בכל אינון
 גוונין כדקאמרן · רבי אלעזר פתח ואמר בכל עת יהיו בגדיך לכנים ושמן
 על ראשך אל יחסר · האי קרא אוקמיה ואתמר · אכל תא חזי קב"ה ברא ליה לכר
 כש ברזא דמכמתא ועבד ליה באומנות סגי וכפח באפניו נשמתא דחיי למכדע
 ולאסתכלא כרזין דמכמת למנדע ביקרא דמאריה כמה דאת אמר כל הנקר' כשמי
 ולכבודי בראתיו ונרתיו אף עזיתיו · ולכבודי בראתיו דיוקא ורזא דא ולכבודי
 בראתיו אוליפנא דהא כבוד דלתת' רזא דכורסוייא קדושא לא איתקן לעילא אלא
 מגו תקנא דכני עלמא כד אינון כני נשא זכאין ומסודין וידעי לתקנא תקומי ה"ד
 ולכבודי בראתיו · בגין ההוא כבודי לתקנא ליה כעמודין תק' פין ולקסטא ליה
 בתקנא וקאנטא דלתתא בגין דהאי כבודי יסתלק ביקרא דנדיקיא די בארעא
 בגין כך בראתיו כגונכא דכבוד עלאה דתקונון אלין ביה · כריאה לסטר שמאלא
 ועל דא הואיל ואדם איהו בארעא ואית ליה לתקנא ההוא כבודי עכיד כי תקונון
 דכבוד עלאה דאית ביה אוק' כני כריאה ועל דא בראתיו · כההוא כבוד עלאה אית
 ביה יצירה ועל דא יצרתו · תקנא דא יהכית ביה באדם למהו איהו בארעא
 כגונכא דההוא כבוד עלאה · באיהו כבוד עלאה אות ביה עזיה ועל דא אוק' כני
 עבר כש כתיב עזיתיו למהו איהו כגונכא דההוא כבוד עלאה דמתקן וכריך לכבוד
 תתאה · מכלן דההוא כבוד עלאה אית ביה תלת אלין דכתיב ביה ונר אור וכורא
 חשך עושה שלום · ונר אור הא יצירה · וכורא חשך הא בריאה · עושה שלום הא
 עושה · ודא איהו כבוד עלאה דקא מתקן וכריך וספיק בכל זרכיו לכבוד תתאה ·
 כגונכא דא ברא אדם בארעא דאיהו כגונכא דההוא כבוד עלאה לתקנא להאי
 כבוד ולאכללא מכל סטרין כבוד עלאה דאית ביה תלת אלין אדם לתתא אית ביה
 תלת אלין ולאסתכלא ההוא כבוד מעילא ומתתא למהו שלום בכל סטרין · זכאה
 איהו בר כש דזכי בעובדיו למהו כגונכא דא ועל דא כתיב בכל עת יהיו בגדיך
 לכנים ושמן על ראשך אל יחסר · מה לכבוד עלאה ההוא משמח רבות קדשא לא
 אתמכע מניה מרזא דעלמא דאתי' אוק' הכי לכר נש דעובדיו מת' לכנן תדיר ההוא

תְּרוּמָה

וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח אֶת הַתְּרוּמָה לַיהוָה וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח אֶת הַתְּרוּמָה לַיהוָה
 עֲרוּכָה עֲלֵהָ בַסֶּלֶחַ דִּלְיָה כֹּהֵן דַּאֲוִיָּהוּ מֵעֵדֶן עַל פְּתוּרֵיהּ כִּפְשָׁן דְּמִסְכְּנֵי דְכְּתוּב
 וּכְפָשׁ כְּעֵסָה תִּשְׁכִּיעַ מִה כְּתוּב בְּתִרְיָה אֲזִי תִתְעַבֵּן עַל יְיָ וְיִגְוֶה דְאִוְף הִכִּי קִבְּהּ רוּוִלִיָּה
 כְּכָל אִיכוּן עֲדוּכִין דְּמִשַׁח רְכוּת קִדְשָׁא עֲלֵהָ דְנִבְיָד וְאִתְמַשֵּׁךְ תְּדוּר לִסְהוּא כְּבוֹד
 עֲלֵהָ רְבוּיָסוּן וְרִבֵּי חוּוּא הוּוּ אֲזִילֵי בְּאַרְחָא וְהוּוּ חַד טַיִיעֵשׁ טַעֲוִן אֲבִתְרִיָּהוּ
 אִמֵּר רְבִי יוֹסֵי לְרַבֵּי חוּוּא אִית לֵן לֵאֲתַעֲסָקָא וְלֵאֲתַדְלָא כְּמִלֵּי דְאֲוִרִיתָא דְהָא
 קִדְשָׁא כְּרִיד הוּוּ אֲזִילֵי לְקַמֵּן וְעַל דָּא עֵדֶן הוּוּ לְמַעֲבַד לִיָּה תְּקוּכָא כְּהֵדֶן בְּהָאֵי
 אֲרַחֵא פְתַח רְבוּ חוּוּא וְאִמֵּר עַת לַעֲשׂוֹת לִיָּה הִפְרוּ תוֹרַתְךָ הָאֵי
 קִרָּא אֲתִמֵּר וְאִוְקוּמוּהּ מְכֻרִיָּה אֲבַל עַת לַעֲשׂוֹת לִיָּה כְּכָל זְמַנָּא דְאֲוִרִיתָא מִתְקוּוּמָא
 כְּעֲלֵמָא וְכִי כִּשָׁא מִשְׁתַּדְּלֵן בַּה כְּכִי כֹּהֵן חַדִּי כְּעוּבְדִי וְדוּוּזְחִי כְּעֲלָמִין כְּלֵהוּ
 וְשִׁמּוּא וְאַרְעֵי קוּיָמוּ בְּקוּיָמוּוּהוּ וְלֵא עוֹד לֹא קִבְּהּ כְּבוֹשׁ כָּל פְּמִלּוּא דִּלְיָהוּ וְאִמֵּר לִוְן חֲמוּ
 עֲמָא קִדְשָׁא דְאִית לִי בְּאַרְעָא דְאֲוִרִיתָי מִתְעַטְרָא בְּנִיבּוּהוּן חֲמוּ עוּבְדוּ וְדִי דֵאֲתוּן
 אֲמִרְתוּן מִה אֲנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרוּ וְאִיכוּן כַּד חֲמָן תְּדוּה דְמִאֲרִיָּהוּן בְּעוּמִיָּה מִיָּד פְּתַח
 וְאִמֵּרִי וּמִי כְּעַמְךָ וְיִשְׂרָאֵל בְּנוֹ אֲחִיךָ בְּאַרְץ וְכַשְׁעִתָּא דִּישְׂרָאֵל מִתְבַּטְּלֵי מִאֲוִרִיתָא כְּכֹכֹב
 תִּשָּׁשׁ חִילִיָּה וְכִדּוּן עַת לַעֲשׂוֹת לִיָּה אִיכוּן כְּכִי עֲלֵמָא כְּדִיקוּא דֵאֲתַאֲרֵן אִית לִוְן
 לְחַבְרָא חֲרִטִין וְלִמְעַבַּד עוּבְדִין דְּכַשְׂרָאֵן בְּגוּן דְּקִבְּהּ יִתְתַקַּף כְּהוּ כְּדִיקוּא וּמְשֻׁרִין
 וְאוּכְלָסוּן דִּלְיָה מִטְּ בְּגוּן דְּהִפְרוּ תוֹרַתְךָ וְלֹא מִשְׁתַּדְּלֵי בַה כְּכִי עֲלֵמָא כְּדָקָא יָאִית
 הִפְוִ טַיִיעֵשׁ דְּהוּוּ טַעֲוִן אֲבִתְרִיָּהוּ אִמֵּר לִוְן בְּמַטּוּ מְכִיכּוּ שְׁלֵתָא מְדָא כְּעִיכָא לְמַכְדַּע
 אִמֵּר רְבִי יוֹסֵי וְדִי אֲרַחֵא מִתְתַקַּבָּא קַמֵּן שְׁאִילֵי שְׁאִלְתְּךָ אִמֵּר הָאֵי קִרָּא אִיכְתִּיבִי שֶׁ
 לַעֲשׂוֹת אֲזִי כְּעַשְׂהָהוּ אֲמוּכָא הִכִּי מִאִוְ עַת וְתַע לַעֲשׂוֹת לִיָּה לְפַנּוּ וְיָ אֲבִטְרִיד מִאֵי
 לַעֲשׂוֹת לִיָּה אִמֵּר הָ יוֹסֵי בְּכֹהֵן בְּנוֹכֵן אֲרַחֵא מִתְתַקַּבָּא קַמֵּן חַד דְּהוּוּכֵן תְּרִין וְהַשְׁתַּ
 הָא אֲכֵן תִּלְתָּא וְשִׁכִּיכָא אֲתַכְלִילַת כְּהֵדֶן וְחַד דְּמִשְׁכַּח דְּלֹא הוּוּת אֲלֵא כְּאִילְכָא
 יִבְשַׁתָּא וְאֲנִת רַעֲבָא כְּוִיתָא וְחַד דִּיאִוִת שְׁאֵלַת וְהוּוּאִיל וְשִׁרִית מְלֵה אִימָא פְתַח
 וְאִמֵּר עַת לַעֲשׂוֹת לִיָּה הִפְרוּ תוֹרַתְךָ עַת לַעֲשׂוֹת לִיָּה אִוִת עַת וְאִוִת עַת עַת לֵאֲהֵב
 וְעַת לִשְׂכָא עַת אִוִהוּ לְעִילָא דְּהִפְרוּ עַת רִוֵּא דְּמִהוּמִנְתָּא אִוִהוּ וְדָא אֲקִרִי עַת רַעֲוֵן
 וְהָאֵי אִוִהוּ דֵאֲתַחֲיִיב בְּר כֶּשׁ לְמַרְחַס לִיָּה תְּדוּר כְּדָא וְאִוִהוּ אֲתַוּ אֲלֵרִיד וְעַד עַת
 לֵאֲהֵב דָּא אִוִהוּ עַת דֵאֲתַחֲיִיב בְּר כֶּשׁ לֵאֲהֵב וְאִוִת עַת אֲמִרָא דֵאִוִהוּ רִוֵּא דֵאֲלֵרִיד
 אֲמִרִיס וְאִתְחִיִּיב בְּר כֶּשׁ לְמַשְׁכָּא לִיָּה וְלֹא יִתְמַשֵּׁךְ לְכִיָּה אֲבִתְרִיָּה וְעַד עַת לִשְׂכָא וְכִבּוּן
 כְּכִי כְּכֹכֹב דְּכַר אֵל אֲהֵרֵן אֲחִיךָ וְאֵלֵיכָא כְּכָל עַת אֵל הַקְּדָשׁ וְזִהְכָא בְּזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל
 מִשְׁתַּדְּלֵי בְּאֲוִרִיתָא הִפְוִ עַת מִהוּמִנְתָּא מִתְתַקַּבָּא בְּתַקּוּכָא וּמִתְקַטְטָא בְּשִׁלְמוּתָא
 כְּדָקָא יָאִוִת וְכִזְמַנָּא דִּישְׂרָאֵל מִתְבַּטְּלֵי מִאֲוִרִיתָא כְּכֹכֹב הִפְוִ עַת לֵאֲוִהוּ
 בְּתַקּוּכָא וְלֹא אֲתַכְמַת בְּשִׁלְמוּתָא כְּהִפְוִ אֲהֵרֵן הִפְוִ עַת לַעֲשׂוֹת לִיָּה מִאִוִ לַעֲשׂוֹת כְּדָא
 אֲשֶׁר בְּרָא אֲלֵרִיד לַעֲשׂוֹת מִאִוִ לַעֲשׂוֹת דֵאֲשַׁתְּאֲרוּ בּוֹפִי דְּשִׁיִּדֵי דֵאֲתַקְּדָשׁ וּמִמָּא וְלֹא
 אֲתַעֲבִידוּ וְאִשְׁתַּאֲרוּ לַעֲשׂוֹת רֹחִין כְּלָא בּוֹפִי אִוְף הִכָּא עַת לַעֲשׂוֹת אֲשַׁתְּאֲרֵה בְּלֹא תְּקוּכָא
 וְכֹלָא שְׁלִימוּ מִטְּ מַשּׁוּס דְּהִפְרוּ תוֹרַתְךָ בְּגוּן דֵאֲתַכְטְלוּ יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא מִפְּתַחֲמֵי אֲוִרִיתָא
 בְּגוּן דְּהִפְוִ עַת הִכִּי קוּיָמָא אֲוִ סְלָקָא אֲוִ כְּחַתָּא בְּנִיבּוּהוּן דִּישְׂרָאֵל אֲתוּר יוֹסֵי וְרְבִי

קוּיָא

חיווה ונשקוהו ברישיו אמר רביוויסו ודאי לית אנת כדאי לטויעא אכתרו וזכא
 ארחא דא דזכוכן למשמע דא זכאה דרא דר שמעון שארנונויה דאפילו כונו טורני
 חכמתא אשתכמת תמן כמתו רביוויסו ורבי חיווה ואזלו תלתיון בארחא פתח
 שהו טויעא ואמר ואכי תפלתו לך יי עת רנון אדיס ברוב חסדך עכני באמ' יאסך
 תכינך איומתי אקרי עת רנון בשעתא דנכור קא מנלאן ונשפיר איהו והכי איהו ודאי
 דהא כדון נכורא מסדרי ומתקני תקונא דהאי עת וכדון איהו עת רנון ואנטרויך
 למשאל שאלתא דכתיב אלדים כרב חסדך עכני באמת יאסך דהא כדון אנטרויך
 למשאל שאלתא ואכי תפלתו לך יי הא הכא רזא דיומא ואכי דא דוד מלכא אטר
 דאקרי גאולה תפלתו דא תפלה והכא איהו סמוכא לגאולה דאיהו חד כד
 איהו סמך גאולה לתפלה כדון איהו עת רנון עת רנון אוק הכי בללא איהו חד
 עת חד רנון חד אתכלילו דא בדא והו חד ודוד מלכא כעא לימדא בהאי קרא
 יומא חד ואי תימא אמאי אתמכי האי קרא כגלותא דמנחה דשבת ואת איהו
 למחוי בשבת בההוא גלותא דמנחה ולא בגלותא דחול דודאי לאו גלותא דמנחה
 דשבת כחול בגין דהא בחול בשעת דמנחה תלו דוכא בעלמא ולאו איהו עת רנון
 אבל בשבת דכל רגזא אתעדו בלא אתכליל כחדא ואעב' דדיכ אתער אתבסמותא
 איהו ועד אנטרויך קרא דיומא לימדא כל דרגין דכד הו יומא דוכא אתמכר
 ואתכליל ברחמי ואתבסם בלא וכדון עת רנון כתיב עת רנון כליל בלא כחדא ודיכ
 אתבסם בההוא זמא והו חדוה בכלא משה אסתלק מעלמא בההוא שעת דגלות
 דמנחה דשבת בשעתא דעת רנון אשתכח ובההוא שעתא רעוא היה לעילא ונער
 לתתא ועד כנעלו תרעין בשבת משעתא דמנחה ולעילא מאן תרעין כנעלו תרעין
 דבי מדרשא בגין לאדברא למשה רעוא מהימנ' דאורייתא אכתבלא בניסיה בהסו'
 זמא בי מדרשא דמשה אכתבול גס אחרנין מאן חמי תרעין דבי מדרשא דמשה
 דכנעלו דלא כנעלו אחרנין בלא אורייתא דמשה עניבא עליה בההוא זמא מאן
 לא עניב בגין כך כל תרעי דבי מדרשי כנעלו ואנטרויכו בלא לנדקא ליה לקב'ה
 בארח שבכא והיינו דקתך בהררי אל תלתא אינון דאסתלקו מעלמא בהאי זמא
 וכלהו כליגן במשה חד משה ככיא מהימנא עלאה וחד יוסף דיוקא וחד דוד מלכא
 בנכ תלת דדוקי דיכא חד איהו דיוסף זכא קדיס לכלל הכי ודא איהו דקתך
 בהררי אל משפטין תהום רבה ובו דא יוסף דאיהו בלמודוי בהררי א כללהו טורין
 עלאין וחד משה כביאה מהימנא ודא איהו דכתיב ונדקתך אלדים עד מרום אשר
 עשית גדלות בנין דאיהו כטיל לכל סטרין ומוכא נשמאלא וחד איהו דוד מלכא
 ודא איהו דכתיב דקתך דק לעולם ותורתך אמת דא דוד מלכ' כדון אתכביש בלא
 בהאי זמא תורה שכתב ותורה שבעל פה ועד בהאי זמא כנעלו תרעי דאורייתא
 וכנעלו תרעי דכל עלמא בהאי זמא בשעתא דמית יוסף דיוקא וכמו מקורין
 ומוכועין וכלהו שבטין כפלו בגלותא פתחו עלאי וואמרו דקתך בהררי אל משפטך
 תהום רבה עו' בשעת דמית משה אתמשך שמשא בטיהרא ואכעלת תורה שכתב
 בהורא דאמפקלרואה דהרא' בשעתא דמית דוד מלכא בנישת סיהרא כהורא

ואוריתא דביצ' כנושת כמו כהורה • ומהוה זמנא אסביאנו ממלוקת על משה
 וחכימא בממלוקת וכלהו תקיפו לבא בערבובא ניב' דדוה דאוריתא לאו איהו
 בהוה זמנא בכל דרין דעלמא • ומאן איכון חומרי דתעניות דבור רבנן כד מית
 פלוני גזרו תענית • כד הוה כן גזרו כן והוה כנושו יתיר דחדוה דתורה דככתב
 ותורה דכעפ' בהוה זמנא ע"אכו דאנטריך למנעל תרעו דאוריתא בהוה זמנא
 ובנין כן אמריכון הכי דריוקי דינא כמה דאתא • חדור' יוסי' ור' חייא וכסוקוהו ברושיה
 במלקדמין אמרו זכ"ה מולקנא בהאי ארמא • תו פתח ואמר החכמה תעו
 למכב מעשרה שליטים אשר היו בעיר • החכמה תעו למכב דא משה כד סליק
 לטורא דסיכו לקבלא אוריתא אזעשו כל איכון רקישון וכל איכון משריון עליון
 אמרו קמיה מארי דעלמא ומה כל טובא וכל חדוה דילן לאו איהו אלא באוריתא
 ואת בעי לכמתא לה בארעא • אתכנישו על משה לאוקדיה בכורא אתתקף משה
 וכו' כמה דאוקמוה חברייא דק"ב אמר ליה למשה וכו' • אבל החכמה תעו למכב
 כל מאן דאתעסק באוריתא ואשתדל בה אתתקף בה באוריתא בשעתא דאנטריך
 למהו ליה תקפא וחילא לאנכא עליה בשעתא דאנטריך • והוה תקפא וחילא מאן
 אתר אתתקף • הדר ואמר מעשרה שליטים • איכון עשר אמירן דכתיבין בה
 באוריתא דאיכון שליטון עליון דבר נש אתתקף בהו בהאי עלמא וכעלמא דאתי
 כל רזין דעלמא וכל פקודין וכל חכמתא דעילא ותתא כלא איהו באוריתא •
 זכ"ה חולקיה מאן דאשתדל באוריתא למהו מתתקף בתקפא לעלמא דאתי •
 עשרה שליטין עשר זכ"ה חכמתא איכון בה באוריתא בעשר שמהן גליפן ואתכלילו
 בשמא חד דעשרין ותרין שמהן אתון גליפן רזין דעלמא דאתי באיכון ויהרין דלא
 שלטא עינא למחמי ואפילו בככלתנו למנדע ולאסתכלא בהוה • עדוכא וכסופא
 דק"ב אחסין לן דנדיקיא לעלמא דאתי כד"א עין לא ראתה אלדים זולתך יעשה
 למחנה לן • פתורא דבר נש דזכי ליה למוכל על פתורא אחרא בעדוכא דעלמא
 הוה כד"א כי על שלמן המלך תמוד הוא אוכל ודוד מלכא הוה אמר תערך
 לפני שלמן כגד צרוי אתפדרותא דפתורא בהוה עלמא הוה דהא כדן איהו
 עדוכא וכסופא דכשמתא אתהכי בהו לעלמא דאתי • וכי פתורא אית לון לכשמתין
 בהוה עלמא • אין • דהא מוזכא וספוקא דעדוכא אפלי בהוה עלמא כנוכא
 דחלאכו עליו אכלי • וכי מלאכו עליו אכלי • אין • כנוכא דלהון אכלו ישראל
 כמדבר • והוה מוזכ' רזא איהו דטלא דכניד ואתמשך מרזא דעלמא דאתי ואיכוהו
 מוזכא דהעירו משח רבות קדשא וכשמתהון דנדיקיא אתונו מתמן בבנתא דעדן
 ואתהכון תמן דהא מתמן כשמתהון דנדיקיא מתלפסן בבנתא דעדן דלתתא כנוכ'
 דהאי עלמא • וכשבתו וכומני מתפזטאן וסלקין למחמי ביקר' דמאריהון ולאשתדכא
 בעדוכא עלאה כדקא יאות דתת' והוה מדוי חדש כמדשו ומדישבת כשבתו ויבא כל
 בשר להשתמות לפני אמר וי' • וכי כל בשר ויתי' • לאו הכי הוה ליה למכתב אלא
 כל רוח או נשמה • מהו כל בשר • אלא ק"ב עכד ליה לכר נש בהאי עלמא כנוכא
 דיקרא דכבוד עלאה לעילא • הוה כבוד עלאה איהו רוח לרוח וכשמתא לכשמתא

עד דמטי למד אתר לתתא דאקרוי גוף וכהאי עייל חד רוח דמקורא דתוים דאקרוי
כל ברא חיבו כל טובא חכל מזוכא וכל ספוקא דההוא גוף . ורזא דא ויתרון ארץ
בכל הוא האי כל חיבו כל ואיבו רוח לכהוא גוף . כנווכא דא בר נש כסאי עלמא
איבו גוף ורוח דשלטא ביה כנווכא דההוא רוח דשלטא עלגופא דאקרוי כל ודאי
אקרא כל בשר ועל דא כתיב ויבא כל בשר להשתחית לפני אמר וי' על ההוא עדוכא
כתיב עין לא ראתה חלדים זולתך ועשה למחכה לוי' חדו מכרוויא בארמא' כד מטו
לגו טורא חד אמר רבי חייא ליהוא טייעא מה שמך אמר ליה מנן אמר ליה קבא
ומכרך וישמע לקולך כבעתא דתצטריך ליה . אמר ליה ר' יוסי ודאי הא כטו שמטא
והכא בתר טורא דא אית כפר חד על שמך דאקרוי כפר מנן כבית תמן כבין יקרא
דשמך . כד מטו להתם עאלו לכית אוטפיוויבו וסדרו קמויבו פתורא ככמה זינין
למוכל . אמר ר' חייא ודאי פתורא דא כנווכא דעלמא דלתו ואית לן לסלקא האי
פתורא ולאעטרה ליה כמלין דאורותא . פתח רבי יוסי ואמר ואכלת ושבעת
וכרכת את וי' אלדיך על הארץ הטובה אשר נתן לך . אי בארעא דישראל
מברכינן לבר מארעא מכלן דהא כנווכא דא לא אנטריך . אלא קבא כד ברא
עלמא פליג ארעא וסוכא איבו לסטר חד ומרכא איבו לסטר אמרא' . פליג
וסוכא ואסמר עלמא סמרכיה דנקודה מדא ומאן איבו דא ארעא קדישא .
ארעא קדישא אמנעיתא דעלמא . וכאמנעיתא דארעא קדישא איבו ירושלים .
אמנעיתא דירושלים איבו בית קדש הקדשים וכל טיבו וכל מזוכא דכל וסוכא תמן
כמות מלעולא . ולית לך אתר בכל וסוכא ללא התון מתמן . פליג מרכה' ולא
אשתכח מרכה תקיפא בכל עלמא' בר ההוא מדבר דתברו חיליה ומקפיה ישראל
ארכעום שכה כמה דאת אמר המוליך במדבר הגדל והסורא' . כההוא מדברא
שלטא סטרא אמרא ובעל כרמיה אזלו ישראל עליה ותברו חיליה ארכעין סנין .
ואי ישראל ושתכמו זכאין באיכוון ארכעין סנין הוה מתעברא ההוא סטרא אמרא
מעלמא . ומדקא ארביזו ליה לקבא כל איכוון ומכין אתתקף ההוא סטרא אמרא
ונפלו כלהו תמן תמות רשותיה' ואי תימא' והא משה דסליק על כל בני עלמא היך
נפל תמן' לאו הכי דהא משה מהימנא לא הוה ברשותיה אלא הר העברים' מאי
העברים פלוגתא דאתפלגו עליה שליטון עלאין דלעילא ולא אתמוסר כודא דממכא
וסטר' אמרא ואשתאר הכי עד דאתא משה עבדא מהימנא ושלט עליה ואתקבר
תמן ולא אתעסק ביה בקבורתיה בר קבא בלמודו הדר ויקבר אתו בני .
ויקבר אתו מאן' ההוא דכתיב ביה בארמ סתים ואל משה אמר ולא כתיב מאן
איבו' ויקרא אל משה גלא כתיב מאן איבו' . אוק הכא ויקבר אתו ולא כתיב מאן
איבו' . אלא ודאי האי אתר ודיעא איבו לגבו מכרוויא ועל דא כההוא טורא לא
שליט עליה בר משה בלמודו דאיבו תמן . וכבין למכדע לכל דרין אמרכין דעלמא
דאיכוון מתי מדבר וקומון ההוא רעיא דלשון אשרי ליה כנוויבו למחוי כלהו
באתערותא דקיומא לעלמא דאתי' ואי תימא' אי הכי דההוא מדברא איבו תקפא
דסטרא אמרא היך פקיד קבא על ההוא שעיר לשדרא ליה לטורא אמרא' הוה לן
לשדרא

למדרא ליה להנהא טורא דאזלי ישראל במדברא ביה . אלא כיון דהא אזלי ביה ישראל
 ארבעין סנין הא אתבר תקפיה . ותקפיה אתתקף באתה דלא עבר ביה גבר תמן
 לעלמין . וכהנהא טורא הא סיה דויריהון דישאל תמן ארבעין סנין . אבל בהאי
 שעיר ההוא אתר איהו טכרא תקיפא עלאה ותמות עמקא דההוא טכרא דבר כש
 לא עייל תמן איהו שליט ותיר למיבל טרפיה בגין דיתעבר מעליהו דישאל ולא
 פשתמ בהו מקטרגא עליהו כיטובא . סולטנותיה דרזא דמהימנותא גו אמנעיתא
 דקודיה דכל עלמא ארעא קדישא בכי קדש קדשים ואף על גב דהשתא לאו איהו
 בקיומא כוכותיה כל עלמא איתון ומזוגא וספוקא לכלא ככל אתר דישוכא . וכגין
 כך אף על גב דישאל לבר מארעא קדישא על כל מילא וכותא דארעא אשתכח
 מזוגא וספוקא לכל עלמא . ועל דא כתיב וברכת את יי אלדיך על הארץ הטובה
 אשר נתן לך . על הארץ הטובה ודאי דהא בנייה מזוגא וספוקא אשתכח בעלמא
 מאן דאתערן על פתוריה ומתענג באיכון מיכלין אית ליה לאדכרא ולראבא על
 קדושה דארעא קדישא ועל היכלא דמלכא דקא אתחריב . וכגין ההוא עמיבו
 דאיהו קא מתענג על פתוריה כההוא מדוה ומשתיא דתמן קבה חסוב עליה
 כאילו כבה ביהמיה וכבה כל איכון חריב דכי מקדשא זכאה חולקיה . בום של
 ברכה לא הוי אלא בתלתא . בגין דהא מרזא דתלת אבהן קא מתכרכא ועל דא לא
 אנטריך בום אלא בתלתא . כום של ברכה אנטריך למיה . ליה בימיא וכשמאלא
 ולקבלא ליה בין תרוניהו בגין דאתיהיב בין ימוא ושמאלא . ולבתר דישתביק
 בימיא דהא מתמן אתברכא . עשרה דכרום כאמרו בכום של ברכה וכלהו הו
 כדקא יאות בגין דתקומו דכום של ברכה עזרה איכון והא אוקמוה חכרוא . כום
 של ברכה אנטריך לאשתא ביה בעינא בגין דכתיב עיני יי אלדיך בה ולא אנטריך
 לאתנאי מעינא אלא לאשתא ביה . כום של ברכה אתברך בההיא ברכתא
 דקא מברך בר כש עליה לקבה בגין כך איהו רזא דמהימנותא . ואנטריך לכטרא
 ליה כנטוריו עלאה כמאן דאיהו חזיכותא דמלבא דהא בניניה אתברך פתוריה
 בשעתא דברכת מזוגא דההוא בר כש מברך פתוריה אנטריך דלא יהא ברוקניא
 דהא לית ברכתא משתכחא על פתורא רוקניא כמה דאוקמ דכתיב הגודי לי מה יש
 לכי בכית וגו' . ועל דא פתורא לא אנטריך לאתחזאה ברוקניא דהא כרכאן עלאין
 לא שריין אלא באתר שליט ורזא דא וכלכ כל חכם לב נתתי חכמה וכתיב יהי חכמת
 למימיך ועל רזא דנא שלמן דלית הפנים דכתיב וכתת על הארץ לחם פני לפני תמיד :

רעיא בהימנא

תנאין ואמוראין אתכנסו לכו דהא קא מטי שעתא לתקנא ביה מאני מלכא
 לאתקנא קמיה דאינון משכנא מברתא פתור' מדכחא כיוור וככו ארין
 וכפרת ופריזכיס וכלא בשקל ובגין דא מני ליה לישאל לזה יתנו . קם תנא חדא
 ואמר ודאי בוניכא קדישא הכי הוא ולך מני למעבד בלהו ההר ועשית מנרת ועשי
 שלמן והכי בכלא וראה ועשה ומכלא לא אתקשי לך למעבד לא תלת מלין דרשומין
 באתון דשמך מגורה שקליס המדש . אמאי אתקשי לך . אל טכא טכא איתון מפיסין
 קוישא

קושיא דא דאתקשו מן מקשה תיעשה המנור ודאי מאכא דקבא אוהי שכינת דאיהו
מאכא לשמאא לכעלה לויהי מכרתא דיליה דאתמר ביה שבע כיוס הללתיך דאיכון
גבדולה והגבורה והתפארת והכנז והיהוד עד מלכות שבע כלילן משבע דרנין אלון
שלסה קני מכורה מכרה האמד גופא ותרין דרועי דמלכא אוהי כר מנוה לאכרהא
בהון ושלסה קני מכורה מכרה השכית איכון תרין שוקין ובריות ואוהי כר מערכות
לאכרהא בהון מכרתא דמלכא אתקריאת ואוהי כה לאכרהא ביה כר מנוה דאתמר
ביה מנות וי ברה מאירת עינים ומאן רישא דמכרת בינה ה עלא דאית לה תלת
קנין בדיוקא דאווו תלת ויין דאיכון תלת אכהה ה תניוכא ג קנים תניוכין בדיוקא
דא ווו דאיכון כנח הוד יסוד ומכרתא באמצעותא בן וד על שמים אקרו בינה אוהי
כלול ו קנין לתתא כחושבן ו בו קנין דיליה אשת חיל עטרת בעלה תגא דספר
תורה כזרת ו מסטרא דעלמא דאתי לאו אוהי מכא לבויה ולאו משמאא לבויה
אלא עטרה על רישיה דודי אוהי מאכא תמותייהו שמושא דיליה בכל ספירה דיליה
בכל עבר דיליה בכל מדה דילי וכגון דא ו דא לזמנין אוהי תמותייהו לזמנין על רישי
לזמנין באמצעות על רישיה ודור אכן מאסו הכוכים היתא לבאש פנה ודא להעלה
כר תמיד דאיהו ו על לוד מבטרא דמכרתא באמצעותא מחזית השקל דכתיב זה
ותכו כגווכא דא דוד כסופא במשכא כגווכא דא דודי שמש אמות ארך מסטרא
דה עלאה וה אמור רחב מבטרא דה תתאה ואמה ו ואמי האמה ו וכלא אתרמיז
באת ו ודא אוהי רזא אכי ראשון ואמי אחרון ומכלעדיו און אלדים דאתרמיז בהאי
שמא וד ה וואו ה וכלסם דשליט על ונוקבא אוהי מסטרא דשמאלא איגב דמסט
דאת ו אוהי ברישא בתר דבתרין ההון אוהי בסופא כגווכא דא ה הו אתדן לרוב
ונוקבא אוהי אלף עלו תגא תמות ה שמוס כש תמות ו וכנין דלא עבדכא קנוץ
ופרוד כיוודא דלעילא דכלא יחוד מד כתקשה ליה למענד וקבא דידעכל משכנתון
אמר בתר דדא לעוב אתכוון דלא למעב קנוץ ופרוד תיעשה המנור תיעשה מעמיה
כגווכא דשכינתא תעשה מעמיה דקבא בלא פרודא שאר מאנין דבהון שכינתא
שמוס ויעש ככלאל וככל אתר דשכינתא תתאה אוהי עטרה עמודא כד כנילית מן
בוכה דאיהו עלמא דאתי ודאי לית ודיעא לכר כש מקבא ולא מכל מדות דיליה עד
דיעול בהאי תרע דאתמ ביה זה העדר לוי באותל דאיהו כלולא מכל ספירה ומכל
אתון דשמהן מפורשים וכמתרים אוהי כקודא לכל את נאת שמושא תמות בעלה
ואוהי עטרה על רישיה מסטרא דטעמי כגון סגולתקודה תמות ירכי מלכא והארץ
הדום רגלי ואוהי באמצעותא עמיה מחזית השקל בשורק ואוהי עטרה על רישיה
מסטרא דסגולתא ורקא מקף שופר הולך סגולתא בההוא אוהי כתר על
רישא דמלכא כתר ותכו לך וי אלדינו אוהי ידעתיהו דאתמר ביה כמופלא ממך
אל תקור דביה אשתמודע דאיהו ראשון לעילא כתבא דהיינו סגולת דאיהו אחרון
כה בסגול ומכלעדיו און אלדים בשורק וכלא ביה אשתמודע לתת מאן דאתדבק
בה לתתא אוהי מסלק ליה לעילא ומאן דבעי לאסתלקא עלה לאדבקא לעילא מיכה
אוהי משפלת לתתא מיכה ולית ליה חולקא כה וכגון דיעקב כה אשתמודע אולפי

ציה לכבו ומני דלא יבקשון לסלקא לדרגא לעילא מוכה דאיהו כלא עילא ותתא
 ואמנעו תא הדר וזאת אשר דבר להם אביהם ככיא דהוה לנשתמודעה כוונ ואמר
 למארי תורה חכמים באוריתא ועתירין בה ושמיים בחלקם כוונ לגבויהו ואמר כה
 אמר יי אל ותהלל וגו' כי אים כזאת ותהלל המתהלל השכל וידע אתי דוד דהוה
 ידע כה אמ' אים תמכה עלי מחכ' וגו' בזאת אכי כוונת וירמיה מוא גלות' ארין וסמא
 וכמס וכל ממנן דשבעין אומין ברכו רבבן כמתין על ישראל ומוזא האי קרא דאמר
 קכ'ה ורפ'גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו' אמר ככיא זאת אכי אל לכי עב' אומיל
 ואמר לא שת לכו גם לזאת עליה אתמר וכסול לא יבין את זאת וזאת ליהוד' ויאמר
 שמע יי קול יהודה בנין דכטייר מאי דמכי ליה אכיו וכה למלכו דוד בביה אסתלק
 למלכו דטרם כל ומוו עליה אמר בוכינא קדושא עלה אתמר וזאת התורה אר שם
 משה לפני בני ישראל בה אזרת לישראל בשעת מויתתך בה ברכת לישראל ככל
 שכט ושכט הדר וזאת הכרחה אשר כרך מזה וגו' וכבין חברייו מארו מ'כיתין
 כתי זאת התור' אדם כי ימות באהל ואמרו עליה מאי כי ימות באהל לא חין התורה
 מתקיימת אלא כמו שזמית ענמו עליה ולית מיתת אלא עמי דעמי שזכב כמת דאיהו
 קרנן ועולה מסטרא דעשיר עליה ודאי דאסתלק עליה דכל עתירין כל טובו
 דעבדין כלהון לזכאה להון לעלמא דאתותמן איהו תבא על רושוהו כוכינא דפלא
 לזכאה כתרין עלמין איהו מחכות השקל עמיה בעלמא דאתי כבון מנה דאתפלו
 חניה תחת המפה לאפיקומן בתר סעודה וחניה למנוה קדם סעודה ומסטרא דא
 כאמר באסת' מה שאלתך ויכתן לך ומה כקסתך עד חני המלכות ותעז אכל מאן
 דאיהו עמי דמיתברמיה בנייה כבון אכתי כבונא דילך רעיא מהימנא איהו קרבן
 נורד תמותך ואמאי בנין דמאן דאשתדל גרמיה בנין שכינתיה דקכ'ה איהו כמית
 עליה והאי הוא דאמר הככיא כירס יי ונפלי יראה ועוד פי כה אמר יי רס וכסא סוכן
 עד וקדוש שמונו' ואת דכא ונפלי רוח ואע' דאכא מרוס וקדוש אשכון בנין ההוא
 דאתעביד דכא ונפלי רוח בנין שכינתיה לסלקא לה משפלות עטר לכיתיה אכא כמית
 לזרייא עמיה וכתר דבעלה דשכינת כמית עלכר כש איהו כמותת מעל רושיה ויהיב
 אתרא דרושא לבעלה וכמותת לרבנוי דמלכא ורוזא דמלה השמי' כסאי והארץ הדום
 רגלי דמיומא דירית כשמתא מקכ'ה ושכינתיה מההיא שעתא ותקריו בן מלל מהאי
 קרא דאמר דוד כספר תלים אספרה א חק יי אמר אליו בני אתה אכי היום ילדתיך
 אל בוכינא קדושא רעיא מהימנא מאי היום ילדתיך אלא בניך אמר דוד כרוס
 קדשא אכי היום ילדתיך הן עוד היום גדול כההוא דאתמר ביה ולא קס ככיא עוד
 כושראל כמשה אכתי קיימת כשכינתא ואהבת את יי ארדיך ככל לככך דהיינו גופא
 וככל כפאך דהיינו כשמתא דחמש שמהן אית לה כשמה רוח כפא חיה ימירה
 וככל מארך ככל ממנא דילך קכ'ה ושכינתיה לא יזו מיך ככל אלין אכתי חזבת
 דאפילו הו כל עזין תח' תרשותך הוית יהיב לון לאקמא לשכינתא כקכ'ה ולאמלכא
 ליה כשכינתיה על כל מזנן דאומין דע'מא ולכתר לסלקא ליה ושכינתיה כדיוקנא
 דילך כלילא מל מדו סוכין ובכל עמין וכמזריון עלאין ותתאין ועל כל ישר' מח' אכא

טובה הקלה מזרפה למעשה בתר דאנת כרויה על כל דחשבת למרך וקיס על יודך
 ולא תזוז מניה לעלמין אלא תהא כדיוקנא לבלא וזנת בגלותא גבוי בככי כשא
 ואנא מעלמא דא שלמא דקדשא בריך הוא למימר מלין חלוך קדמך ואנא מנוס
 מניה דלא למזוז מוכך בכל עת ושעת דאת בעי אנא וכל תכאין ואמוראי דמתיבתאן
 קיס אשלים פקודין דמרך פתח ואמר ועשו ארון עבי שטיס סת עמודא
 דאמנעיתא ארון שכיכתא מכית ומחזן תנפכו לקבה בשכיכותיה מלכרזאמלגו דיליה
 וכלא חד מה דלאו הכי בארון דהאי עלמא דאוריתא מלגו מין אחד וארון מין
 אמרא דא בכתיבת דיוגרא עץ מנופה זהב דודאי אוריתא חכוכא מכלא סהד
 לא וערכסה זהב וזכוכית ומסטרד אמרא אפילו כהאי עלמא אחזי דכלא חד
 דיו ועץ דדיו מתפוחים דאתעבידו בעץ איכון וכל מלין דהנו מן עץ איכון ועוד דיו
 אובס מלכר ומזוז מלגו הכי איכון מארו אגדה ומכמים אוכמים כהאי עלמא דאיהו
 לכר שפירון כהוא עלמא דאיהו לבו ובגין דא דיו לישכא דיו לעבד להיות כרבו
 דיו עד ודו חכמה ותנופה ודעת דכתב בר כש בודו כדיו עב פתח
 רבי וסוי ואמר באיכון רזין עלאין דמשככא כתיב

וראה

ועשה כתבתיכם וכתוב והקמת את המסכן כמשפטו אולופנא
 דאמר ליה קבה למשה כל תקוין וכל דיוקנין דמשככא כל חד
 ומד כדקא חזי ליה ומחא ליה למטטרון דקא משמש לכהנא רבא לגו ואזי תימא
 והא לא אתקס משככא לעילא עד יומא דאתקס משככא לתתא ולא שמש ההוא נער
 דלעילא עד יומא דשמשו לתתא כהאי משככא אמרא אלא ודאי הכי הוא דהא
 משככא לא אתקס לעילא עד דאתקס משככא לתתא אבל מחא משה חיוו דכל
 משככא ולא הוה מתסדר בקיומיה עד דאתקס משככא לתתא ומחא ליה למטטרון
 משמש לכתר לאו דהוה איהו משמש לא דהוה משמש לכתר ולא כהוא זמנא אמר
 ליה קבה למשה חזי משככא ומי נער כלא מתעכב עד דיתקס הכא לתתא ואזי
 תימא איהכי מטטרון איהו דקא משמש לא ודאי משככא דיליה איהו ומיכא כהנא
 רבא איהו דקא משמש בו ההוא משככא דמטטרון כנוכא דמשמש כהכ רבא עלאה
 לעילא בו משככא אמרא סתימא דלא אתגלייא כרזא דעלמא דתני תרין משככין
 איכון חד איהו סתימא עלאה ומד האי משככא דמטטרון תרי כהכי איכון חד
 אור קדמאה ומד מיכאל כהנא רבא לתתא מכאן רזין סתימין דבי משככא
 מסימא דכנוכא משככא עלאה אתכבי על תרוסר מרגליטין שויפין עלאין ומיכא
 ושמשא שמשא ומוכא תלת שמהן איכון כלילי כחד ודא עיול כדא ודא עיול כדא אל
 קדמאה ואתסדר כומיכא א איהו קדמאה דאיהו ומיכא ואגלום ואתנייר כרזא
 דומיכא וכד עיול וקא משמש לגו אתתאחד בהדיה ל ואקרו כרזא דעילא אל
 דהא ל מרזא דלעילא בו קדש הקדשים כפק לאו דתמן אגלים אלא ויהי כד כפק
 אגלים כשאר אתון דכד כפון מרזא דעלמא דתני אגלימו ואתתערו אוק הכי האי
 ל אעב דאיהו רזא דלעילא לא אגלים עד דכפק לכר וכדין אל דא רזא דומיכא
 שמשאלא כלילי כגוים לימיקא וקטיל האי שמשא לגביה ואתפליל בהדיה וכד אתכליל

כהדין

תְּרוּמָה

בַּהֲדוּיָה אֲקִרֵי אִיֵּהוּ אֲלֵדִים • וְאִי תֵימָא הֵא אֲקִרִים שְׁמַאלָא כְּרוֹז דְעֵלְמָא דִּלְתֵי
 וְדִאי הִכִּי הוּא • אֲלֵא כִד נִפְקוּ דְרַבִּין כְּרוֹז דִּלְתֵינוּן מְנוּעֵלְמָא דִּלְתֵי כַעַם שְׁמַא דֵּא
 לֵאחֲמֹזָא וְלֵאחֲתַבְכִּי לֵאחֲמֹזָא עַל הֵהוּא אֲתֵר דְכַפְקֵי מִתְּמֵן וְאֲתַבְכִּי שְׁמַא דֵּא כְּנוּכָא
 דֵּא אֲלֵ בְקִדְמִיתָא בְּסֵטְרָא דִּימִיכָא אֲתַכְלִיל גּוּ שְׁמַאלָא וְנִטְוִיל לִיָּה שְׁמַאלָא וְאֲקֵן לְרִים
 וְדֵא אִיֵּהוּ רוֹז דִּימִיכָא שְׁמַא דִּלְאֵדִים וְעַל רוֹז דֵּא כֻכַל אֲתֵר דִּלְיֵהוּ דִּיכָא תְּמֵן אִיֵּהוּ
 רַחֲמוּ דֵּהָא כְּלוּל אִיֵּהוּ דִּיכָא וְהֵא אֲתַבְכִּי וְאֲתַחֲזֵי הֵהוּא דְכַפְקֵי מִתְּמֵן אֲמַנְעִיתָא כְּטִיל
 לְתַרְוּוּיָהּ וְאֲשַׁתְּלִים וְאֲקִרֵי לְדִימָה הֵא הִכָּא שְׁלִימֵי דִּלְתַחֲזֵי מְרוֹז דְעֵלְמָא עֲלֵאָה וְכֻלָּא
 אֲתַכְלִיל דֵּא כְּדֵא • כִּיּוֹן דֵּהֲאִי אֲמַנְעִיתָא אֲשַׁתְּלִים שְׂרָא עֲלֵיהּ שְׁמַא קְדִישָׁא מִפְתַּחַא
 דְכֻלָּא דֵּאֲקִרֵי וְדוּד וְכִדִּין כְּטִיל לְכָל סְטְרִין עֵילָא וְתַתָּא יִמִּיכָא וְשְׁמַאלָא וְלְכָל סְטְרִין
 אֲחֲרִינִין וְגַד כִּד אֲשַׁתְּלִים מְרוֹז דִּלְתֵרִין סְטְרִין מִימִיכָא וְשְׁמַלְאָא אֲקִרֵי לְדִיכֵי הֵא הִכָּא
 וְיִמִּיכָא וְשְׁמַלְאָא וְאֲמַנְעִיתָא כְּכֻלָּא דְשְׁמַא דֵּא • וְדֵא אֲתַחֲזֵי וְאֲתַבְכִּי רוֹז דִּלְתֵינוּן כַּפְקֵי
 מִתְּמֵן כְּנוּכָא דֵּא אֲתַבְכִּי וְאֲתַחֲזֵי כֻלָּא דֵּא אֲתַכְלִיל וְיִמִּיכָא בְּשְׁמַאלָא וְכִטְוִיל
 שְׁמַאלָא שְׁמַא דִּימִיכָא • וְיִמִּיכָא אֲן כְּלוּל בְּגוּיָה שְׁמַאלָא לְמַהוּ כְּטִיל וְיִמִּיכָא רוֹז דְשְׁמַלְאָא
 אֲלֵא כִד אֲתַכְלִיל וְיִמִּיכָא בְּשְׁמַאלָא וְכִטְוִיל שְׁמַאלָא שְׁמַא רוֹז דִּימִיכָא וְיִמִּיכָא כְּלוּל בְּגוּיָה
 שְׁמַאלָא שְׁמַא אֲלֵ וְאִיֵּהוּ הָוִים • אֲמַאי הִכִּי אֲלֵא בְּשַׁעֲתָא דִּלְתַבְכִּי הֵהוּא אֲתֵר דְכַפְקֵי
 מִתְּמֵן כְּטִיל לְשְׁמַאלָא תְּרִין אֲתֵנוּן • יִמִּיכָא כְּטִיל מִד מְרוֹז דְעֵלְמָא דִּלְתֵי • שְׁמַאלָא
 תְּרִין וְאִיֵּהוּ הִים כְּדִין וְיִמִּיכָא כְּלוּל בְּגוּיָה לְשְׁמַאלָא וְכִטְוִיל לֵאחֲ בַתְרָאָה הֵא וְכִטְוִיל וְ
 דֵּהוּא בְּשְׁמַאלָא הֵא אִיֵּהוּ בְּשְׁלִימֵי וְאֲתַבְכִּי הִכִּי מִים בְּשַׁעֲתָא דִּכְטִיל וְתִיר כְּדִין וְיִמִּיכָא
 כְּלוּל לִיָּה לְשְׁמַאלָא בְּגוּיָה • לְבַתֵּר אֲתַבְכִּין אֲתֵנוּן אֵ דֵּהוּא בְּקִדְמִיתָא בְּסֵטְרָא
 דִּימִיכָא אֲוִלִיד וְאֲפִיק אֲתֵ שֵׁ כְּלוּל בַּתְּלַת סְטְרִין וְאֲשַׁתַּתֵּף בֵּאתֵ אֵ וְאֲתַעֲבִיד אֲשֵׁ
 תֵּו אֲעֵדֵי אֲתֵנוּן אֲלִין גּוּ כְּטִישׁוּ דִּלְתֵרִין סְטְרִין אֲלִין וְאֲתַקְרִיבֵי כַּדֵּא בְּחַמְלֻקַּת וּמְנוּ
 דֵּא חַמְלֻקַּת הָוִים כֵּאֵז וְאֵשׁ כְּמִים אֲוִלִידֵי אֲתֵנוּן וְאֲפִיקוּ אֲתֵ רָ וְאֲתֵ וְאֲתֵ חָ
 וְאֲתַעֲבִידֵי רוֹז וְעַל בִּין תְּרִין סְטְרִין וְכִדִּין אֲתֵיִשְׁבּוּ אֲתֵנוּן קִדְמָי כְּדוּכְתִיבֵהוּ כֻל
 מִד וְחֵד בְּשְׁלִימֵי • תֵּו אֲתֵנוּן אֲעֵדֵי וְאֲתַנְּגְלוּ כַּדֵּא אֵ אֲפִיק מֵ דִלְיֵהוּ מִסְטְרָא
 דִּילִים כִּימִיכָא דֵּהָא כִּימִיכָא אֲתֵיִשְׁבֵּי • מֵ אֲפִיק שֵׁ בִּין דֵּהָא מֵ כְּלוּלָא אִיֵּהוּ
 בְּקִדְמִיתָא הֵת מִשְׁמַאלָא וְאֲתַכְלִיל לְבַתֵּר כִּימִיכָא וְאֲשַׁתְּלִים בַּתְּרִין סְטְרִין כִּיּוֹן
 דֵּאֲשַׁתְּלִים אֲעֵדֵי וְאֲוִלִידֵי כַּדֵּא וְאֲתַכְלִילוּ בַּתְּרִין סְטְרִין • אֲתַתְּקִפוּ אֲתֵנוּן אֲלֵשׁ תֵּלַת
 אֲלִין וְאֲעֵדֵי וְאֲוִלִידֵי תֵּלַת אֲחֲרִינִין וְגַלְגּוּלָא • מֵ אֲתַתְּקֵף וְאֲעֵדֵי וְאֲוִלִידֵי רָ • אֵ אֲעֵדֵי
 וְאֲוִלִידֵי רָ • שֵׁ אֲעֵדֵי וְאֲוִלִידֵי חָ וְאֲשַׁתְּכֻלָּא כֵּאֵז • תֵּו אֲעֵדֵי אֲתֵנוּן אֲלִין רוֹז אֲלֵשׁ
 וְאֲתַנְּגְלוּ כְּחַמְלֻקַּתִּין אֵ אֲעֵדֵי וְאֲוִלִידֵי וְאֲפִיק אֲתֵ בֵּ בְּסֵטְרָא דְמַעֲרַב כְּדִין אֲתֵיִשְׁבֵּי
 אִיֵּהוּ בְּסֵטְרֵי דְרוּם • מֵ אֲעֵדֵי וְאֲוִלִידֵי וְאֲפִיק אֲתֵ רָ בְּסֵטְרָא דְכַפְקֵי כְּדִין אֲסַתְּלַק
 אִיֵּהוּ כִּין כַּפִּין וְדְרוּם וְתֵלִיאַ כְּאִוּרָא • שֵׁ אֲעֵדֵי וְאֲוִלִידֵי וְאֲפִיק אֲתֵ גֵ וְאֲתֵיִשְׁבֵּי
 בְּסֵטְרָא דְמִזְרַח וְאִיֵּהוּ אֲסַתְּלַק בִּין מַעֲרַב וּמִזְרַח וְתֵלִיאַ כְּאִוּרָא • אֲשַׁתְּכֻחוּ תְּרִין
 אֲתֵנוּן אֲלֵשׁ תֵּלִין כְּאִוּרָא אֵ דֵּאֲשַׁתְּאֵר אֲסַתְּלַק כְּדוּכְתִיבֵי וְסִלִּיק לְעֵילָא וְאֲתַעֲטֵר
 בִּים יֵהֵ בְּאֲלִין אֲתַתְּקֵף וְאֲעֵדֵי וְאֲוִלִידֵי הֵוּ וְקִאִים כְּדוּכְתִיבֵי כְּדִין אֲתֵיִשְׁטֵר וְאֲנִיֵּהוּ
 וְפִשְׁטֵי כְּהִירוּ וְאֲוִלִידֵי כְּהִירוּ וְאֲפִיק אֲתֵ טֵ כְּטִישׁוּ דְקִא כְּטֵטֵ וְנִהִיר רוֹז דְעֵלְמָא עֲלֵאָה

כְּהִירוּ

בנהירו כדון אסתלק א ונטיל מנו אוירא אט ואתמכרו בהדיו והו אלת כמלקדמין
 ואתיטב א כסטרא דרלוס ש כסטרא דמזרח מ כסטרא דצפון סלקא ג
 דהו כסטרא דמזרח ואעדו ואלוד כת. אתא ב דהו כסטרא מערב וסליק
 ואתמכר בין נת סליקו א ו דא מסטר מערב ודא מסטר מזרח ואתמכרו
 תרווייהו בהדי ב בין נת ואתמכר שמה זכאות. כד אתמכר שמה דא גו משככא
 אעדו אתון ואלודו ז ב ג סליקו אלת כמלקדמין ואעדו ואלודו ס ע פ
 אסתאר ק ויודאי וסלקא וכמתא קיימא גוכוכא דתהומא רבא חמא ליה קבא
 דקא מתערבכא בלא גופא ולא גיורא ולא עיול למשככא עכד ליה חופא א למשככא
 ומאז כיהו וריעת עזים לאהל על המשכן כלא ועמית וריעת עזים לאהל על המשכן
 לאהל ולא אהל קוף ולא אדם. תו אתגבלו אתון כמלקדמין גו עובדא דמשככא
 אלת ש אתגבלא ואתיטבא כסטרא מזרח ואתמכר ג תלויא באוירא. מ אתגבלא
 ואתיטבא כסטרא צפון וכפך ד ואתמכר גו ש בההוא סטר א אתגבלו ואתיטב
 וסליק לגבי ו וסלקא ואתמקפא בהדיו ונטיל ליה ואתמכרו ג בחכורא חדא שלי
 כד שמה דא אתתקן גו משככא כדון קיימא וקיימא איהו מנו משככא דלתתא.
 תו אתון אתגבלו כמלקדמין לאתטיטבא משככא סליקו אתון א כרישא ת לכתר
 אלת ב כרישא ש לכתר אתמלפו אתון אלתתן אתגבלו בגלופי קדשא א ק א
 אפיק ק לכטרא משככא. ק אפיק ר. ר אפיק ע קרע. רוא דא ואת ערת
 גדו העזים הלבושה על ריוו ועל מלקת צואריו. כנונא דא ועמית וריעת עזים
 לאהל על המשכן דהא חולקא דא אנטרוך לאחזאה לכר לכטורא הסאו דגאו ועל
 רוא דא אלכוסת ליה ליעקב לכר. שטן קרע אתון חוכון רשומן לכר בגין כטורא
 דמשככא דאיהו רוא דכרית קדישא ואתפרעא ערלה לכתר במופאה דא. תו
 אתגבלו אתון ואפיק את בם סקוצית כראשית כרא אלדים את השמים ואת
 הארץ והארץ היתה תהו וגו בגלגולא דא והארץ היתה תהו וכהו באתון קרע שטן
 ומשך על פני תהום ג אפיק ר. ר. ק. עד הכא אתון אתגבלו וכטושו דא. כדא
 לתקוא גו משככא חוכון אלת ואפיקו תולדין ת ו צ א אתון דתליין גו אוירא
 וכטושו באינן אחריון ואפיקו ציורא דמשככא ז ע. עד הכא קיימא. ומשך על
 פני תהום ח כלהו כסטרוי אתא מ ואתמכר בהדיו כדון יסי אור ויהי אור.
 אתגבלו אתון כמלקדמין אכב יתן אעדו ואלודו ואפיקו ציורא גו רזין דמשככא
 בכללא חדא כרזא ל ו מ דהא את א אעדו ואלוד כרזא דמילא ותקפא את
 ל. אתמכר בתוקפיה ואסתלק ביקריו ואלוד את ב. כדון אעדיו ואלודו
 אתון ואתמכרו אחריון אלון א אתמכר בגלופים באת ב כדון יטר בחכורא
 טת למשו אתון סליקין באתרייהו גו כרופא דרזא דמשככא. את הכיור ואת ככו
 יהו רקיע בתוך המים דהא מיון סליקו וכמתו כרזא דאתון אל א אפיק ו ו אפיק
 ק את ל סליק אתגליפו אתון בגלופיהו בחכורא חדא קול ועל המים אל חלון
 אתון אל דהא אלון אעדו ואלודו ואפיקו אתון גו ציורין דמשככא אלת אעדו
 ואלודו ואתגליפו בגלופי רזין דאתון לאפקא ציורין דמשככא א אפיק ג ש
 אפיק

אפיקן למכרהנו את ב צרוא גן • תדשא הארץ דשא עשב וגו' • אתגבלו
אתונן כמלקדמין אמש ברזא כס באלין כניטו מוא לאתר מד דכתיב וקו המום
מתסת השמים אל מקום אחד • עכמדהעתק

ואת

המשכן תעשה עזר יריעת וגו' ר' מיוא רביו וסוי וכו' הונו אזלי בארחה
עד דהונו אזלי אמר רביו וסוי כפתח בעירון וכימא מלי דאוריתא •
פתח רביו וסוי במלוי דקרית שמע ואמר כתיב שמע ישראל וי' אלדיו וי' אחד •
וכתיב שמע ישראל היום הזה כהוית לעם וכתיב שמע ישראל אתה עבר היום את
הירדן • כל הני שמע שמע דקאמר משה אמאי דהא שמע ישראל דומדא יאות
דהאו לדרשא קאתי • הני אחרנין אמאי • אלא כלהו לדרשא קאתו • שמע ישראל
דומדא ודאי האו לדרשא קא אתיא • והכא רמיו ואתתזו יומדא דחכמתא עלאה •
שמע ע' מאתונן רברבן איבי אמאי • אלא רמז קא רמיו ככללא מדא לאכללא עלא
ותתא כחדא כימודא מדא • שמע' שס ע' • הכא אתכלול האי שס באיכוני ע'
שמהן עלאין דהא שס אתברכא מניינו ואתכלול כהו • ואכטריך לאכללא לון כחדא
כימודא מד' • ולשא רעותיה כהו • דהא ודאי ע' שמהן איכוני ברזא דרתיכא עלאה
ומהאי רתיכא עלאה אתברכא האי שס ואתכלול כהו וזכר ישראל בכלל •
אבל הא תנינן דא ישראל סכא למהו ישראל בכללא מדא ההוא אתר דבקותא
דכלא ועל דא שמע ישראל השתא אתדבכת אתתא כבעלה והונו כלא בכללא מדא
ודא שמע ישראל דומדא • ישראל קא מימד תלת סטרוני וי' אלדיו וי' למהו כלא
מד' • שמע ישראל דכלהו שאר לאו איכוני כהאו גונכא אבל כלהו איכוני לדרשא קאתו
וכלהו באתר אחרא אתדבכו שמע ישראל אתה עבר היום • שמע ישראל היום
הזה כהוית לעם וכלהו כדרגא תתאה אתדבכו שמע ישראל היום הזה כהוית לעם •
שמע ישראל יאות • היום הזה כהוית לעם מהו • אלא כהוית לעם הוית מבעו ליה •
מאי כהוית' • לא ככל אתרעס כד אתברו לכייהו לפולחנא כלא כהוית וכחלתו ודא
הוא דכתיב שמעוני אחי ועמי • אי אחי למע עמי ואי עמי למע אחי • אלא אמר
דוד אי ברעותא אתון אחי ואי לאו אתון עמי לתברא לכיכו לפולחני • כך היום הזה
כהוית לעם תברת לכך לפולחנא דקב' • שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן
כלא כדרגא תתאה אוהו • מה בין האי להאי • אלא ההוא שמע ישראל דומדא לא
הונו כלהו כהאו גונכא דהא איכוני הונו רזא דעילא ותתא כדקא יאות • וככל אתר
רזא לקבלא עליוהו עול מלכות שמוא • בנין דינטריך ליה לבר כז למהו זמון כההוא
שמע כההוא שעתא לימדא שמוא דקב' ולקבלא עליה עול מלכות שמים • ובשעתא
דאתי כר כס לקבלא עליה עול מלכות שמים כדון שכינתא אתיא ושריא על רישיה
וקאים עליה כההוא לסהדא ססדותא קמו מלכא קדישא דהאי אוהו דקא מימד
שמה וסמה אתיומד עילא ותתא כדקא יאות • ועל דא ע' משמע ישראל מאתונן
רברבן וד' כמי מאתונן רברבן למהו עד קמי מלכא קדישא והא אקמוה' ידוד
אלדיו ידוד' • דא רזא דומדא בתלת סטרוני כמה דאוקמיה כוניכא קדישא
ואתער ביה בכמה דוכתי' ולית לן רסולא אתערא ביה יתיר' כר כס דקא מימד שמוא
דקב' •

דק"ה עילא ותתא כדקא יאות שכינתא אתיא ושריא על רישיה ומכרך ליה כשבע
 ברכאן וקרו עליה ויאמר ליעבדו אתה ישראל אשר כך אתפאר רבי מייא פתח
 אכתריה ואמר אתה הראת לדעת כיו"ה הוא האלדים וגו' האי קרא אית לאסתכלא
 ביה אתה הראת מאוי הראת אלא כד כפקו ושראל ממזרים לא הוו ידעי כרזא
 דמהימנותא דק"ה כלום בגין דכלהו הוו פלמי פולמנא נוכרא בארעא אחרא בגין
 גלותא ואכשו כל עקרא דמהימנותא דהיה בהו בקדמיותא דיריתו כל איכון תריסר
 שבטין מאכיהו ועקב וכד אתא משה אולוף לון דאית אלד עלאה בעלמא כמה
 דאוקמ לבתר חמו כל איכון נסין ובכורן דעל ומא וכל נסין ובכורן דעכד להו
 במזרי לבתר חמו כמה בכורן במנא וכמא ואלפו ארמי דק"ה עד דמטו לעדכא
 דא אמר לון משה עד הכא אנטרוכב למולף לכו כמ' דולפין לרביא מבאן ולהלאה
 אתה הראת לדעת ואוליפת עד הכא לדעת למכדע ולאסתכלא ולמועל ברזא
 דמהימנותא ומאוי איהו כיו"ה הוא האלדים אי תימא מלה זעירא היא למכדע
 הא כתיב וידעת היום והשבות אל לבבך כיו"ה הוא האלדים איתימא מלה זעירא
 איהו הא כתיב בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד הכא תליא כל רזא
 דמהימנותא למכדע רזא דכל רזין מנו דא למכדע סתימו רזא דכל סתימין יוד
 סט מלא וכלא חד אתה הראת לדעת הכא רזא דרזין לאיכון ידעי מדין בגין
 דזכאין איכון כל איכון דמשתדלי באוריתא דכד ברא ק"ה עלמא אסתכל בה
 באוריתא וברא עלמא ובאוריתא אכתברו עלמא כמה דאוקמיה דכתיב ואהיה אצלו
 אמון אל תקרו אמון אלא אמון וכי אוריתא אומנא הוה אין למלכא דבעי למעבד
 פלטרין אילא שוי לבדיה אומנא לא ויכל למעבד פלטרין כיון דפלטרין אתעבדו
 לא סליק שמא אלא דמלכא אלון פלטרין דעבד מלכא מלכא שוי באיכון פלטרין
 מאשבה כך ק"ה בעא למכרי עלמא אסתכל באומנא ואע" דאומנא עבד פלטרין
 לא סליק שמא לא דמלכא לון פלטרין דעבד מלכא ודאי מלכא בכה פלטרין אורית
 בנומת ואהיה אצלו אמון כי ברא ק"ה עלמא אלא עד לא אכתברו עלמא אקדומת
 אוריתא תרין אלפי שבין לעלמא וכד בעא ק"ה למכרי עלמא הוה מסתכל בה
 באוריתא בכל מלה ומלה ועבד לקבלא אומנותא דעלמא בגין דכל מלין ועובדין
 דכל עלמין באוריתא איכון וע"ד ק"ה הוה מסתכל בה וברא עלמא לאו דאוריתא
 ברא עלמא אלא ק"ה באסתכלותא דאוריתא ברא עלמא אסתכח דק"ה איהו
 אומנא ואוריתא לקבליה ולגביה אומנא ואהיה אצלו אמון ואהיה אמון לא כתיב
 אלא אצלו הואיל וק"ה אסתכל בה אצלו הוה אומנא ואי תימא מאן ויכל למהו
 אומנא לגביה אלא אסתכלותא דק"ה בנומא דא באוריתא כתיב בה בראשית
 ברא אלדים את השמים ואת הארץ אסתכל בהו וברא את האור וכן בכל מלה ומלה
 ויאמר אלדים יהו אור אסתכל בהו מלה וברא את האור וכן בכל מלה ומלה
 דכתיב בה באוריתא אסתכל ק"ה ועבד הוה מלה וע"ד כתיב ואהיה אצלו אמון
 בנומא דא כל עלמא אכתברו כיון דאכתברו עלמא כל מלה ומלה לא הוה מתקיים עד
 דסליק כרעות למכרי אדם דיהו משתדל באוריתא ובגיסייה איתקיים עלמא השתא

תרומה

כל מאן דאבתכל בה באוריתא ואשתדל בה ככיכול הוא מקיים כל עלמא . קב"ה
אסתכל באוריתא וברא עלמא . בר נש מסתכל בה באוריתא ומקיים עלמא .
אשתכח דעוכדא וקיומא דכל עלמא אוריתא איהי . בגין כך זכאה איהו בר נש
דאשתדל באוריתא דהאי איהו מקיים עלמא . בשעתא דסליק ברעותא דקב"ה
למכרו אדם קאזיס קמיה דווקייה וקיומיה כמה דאיהו בהאי עלמא ואפילו כל אינון
בני עלמא עד לא ויתון בהאי עלמ' כלשו קיימין בקיומיהו ובתקונייהו בנוכד' דקיימין
בהאי עלמא כחד אונר דתמן כל כשמתין דעלמא מתלבסן בדיוקנויהו . ובשעתא
דזמוכין לכמתא בהאי עלמ' קרי קב"ה למד ממכא דז מני קב"ה ברשותיה כל כשמתין
דזמוכין לכמתא להאי עלמא ואמר ליה זיל אניתו לי רוח פלוני . בההיא שעתא אניתו
ההיא כשמתא מתלבשא בדיוקנא דהאי עלמא ושהוא ממכא אחזי לה קמוי מלכא
קדישא . קדשא בריך הוא אמר לה ואומי לה דכד תמות להאי עלמא דתשתדל
למכדע ליה ולמכדע ברזא דמהימנותא . דכל מאן דהוי בהאי עלמא ולא אשתדל
למכדע ליה טב ליה דלא יתברו . בגין כך אתחזי קמי מלכא קדישא למכדע בהאי
עלמא ולאשתדלא ביה בקב"ה ברזא דמהימנותא דהא הוא דכתיב אתה הראת
לדעת אתחזוית על ידא דההוא ממכא קמיה קדשא בריך הוא . לדעת למכדע
ולאשתכלא בהאי עלמא ברזא דמהימנותא ברזא דאוריתא דהא בגין דא אייתי
ליה קדשא בריך הוא לבר נש בהאי עלמא . מהו למכדע כיוו' הוא האלודים דא איהו
כללא דכל רזא דמהימנותא כללא דעילא ותתא כללא דכל אוריתא . ברזא דא
איהו כללא דכל רזא דמהימנותא והכו הוא ודאי כללא דכל אוריתא דא איהו רזא
דתורה שבכתב ודא איהו רזא דתורה דבע"פ וכלא חד כללא דרזא דמהימנותא
בגין דאיהו שם מלא דא איהו רזא דמהימנותא ומאן איהו זי' אחד ושמו אחד .
זי' אחד . שמע ישראל זי' אלודים זי' אחד דא איהו ימודא חד . בשכ"מלו הא ימודא
אחרא למהו שמהי חד . ורזא דא זי' הוא האלודים כד אינון בימודא חדא . ואי
תימא אי הכי בנוכא דכתיב זי' אחד ושמו אחד לאו איהו זי' הוא האלודים דאוי כתיב זי'
אחד ושמו הוא אחד הוה אמיכא הכי אבל לא כתי' אללא זי' אחד ושמו אחד ואצטרך
למימר בנוכא דא זי' הוא האלודים הוא ואתחזו זי' אחד ושמו אחד . אללא כלא חד
דכד מתחזדן תרין שמהן אלנין דא בימודא חד ודא בימודא חד כדון תרין שמהן
אלנין אתעבידו חד ואתכלילו דא כדא והוי כלא שמה שלים בימודא חדא . זי' הוא
האלודים דהא כדון אתכליל כללא דא כדא למהו חד . ועד דאתחזדו כל חד דא
בלמודיו ודא בלמודיו לא אתכלילו דא כדא למהו כלא חד . כללא דכל אוריתא
הכו איהו דאידהא אוריתא איהו תורה שבכתב ואיהו תורה שבע"פ . תורה שבכתב
דא איהו דכתיב זי' . תורה דבע"פ דא הוא דכתיב האלודים . ובגין דאוריתא איהו
רזא דשמה קדישא אקרי הכי תורה שבכתב ותורה דבע"פ דא כלל ודא פרט . כלל
אצטרך לפרט ופרט אצטרך לכלל ואתחזדו דא כדא למהו כלא חד . ועד כללא
דאוריתא איהו כללא דעילא ותתא בגין דשמה דא לעילא ושמה דא לתתא דא רזא
דעלמא עלאה גרא רזא דעלמא תתאה ועד כתיב אתה הראת לדעת כיוו' הוא
האלודים

האלהים דא איהו כללא דכלא ודא אנטריך בר נש למכרע בהאי עלמא. ואוי תימא
פקודי אוריתא אן אינון בכללא דא. אלא דא איהו זכור ודא איהו שמור וכל פקודי
אוריתא בהכי כלילן כרזא דזכור וכרזא דשמור וכלא איהו מד. פתח רבינו יוסי ואמר
הא דתנוון דלנותא דערבות מוכה. מוכה איהו ודאי בנין דקרית שמע דערבות
מוכה וק"ב אתעמדה כליליא כמה דאתימך ביממא ומדת ליליא אתכליל ביממא
ומדת יממא אתכליל כליליא ואתעביד יחודא חדא. ומאן דאמר רשות בנין
אמורין ופרדין דמתאכלי כליליא והא אוקימנא. כתיב וואהבת את יי' אלדיך בכל
לכרך ובכל נפשך ונ' האו קרא אוקימ' ליה ואוקמוה חכרונא. אבל אית לשאלא אי
בהאי יחודא דשמע ישראל אתכליל כלא ומוכא ושמאלא אמאי כתיב לכתר וואהבת
והיה אם שמוע דהא ביחודא אתכלילו. אבל התם בכלל והכא כפרט והכי אנטריך
וכרזא דיחודא דא אתערנא ביה. יחודא איהו כגוונא דתפלגין דרישא ותפלגין
דדרועא. בתפלגין דרישא ד' פ' רשיון והא אתמר והכא תלת שמהן אינון. התם ד'
פ' רשיון כל חד וחד בלמודי והכא תלת שמהן מה בין האי להאי. אלא אינון ד'
כרשיון הא אתערבו בהו מד נקודה קדמאה עלאה וחד רזא דעלמא דאתי וחד
ימוכא וחד שמאלא אלין רזא דתפלגין דרישא. והכא כרזא דיחודא דא תלת שמהן
ואינון כגוונא דאינון ד' פ' רשיון. יי' קדמאה דא נקודה עלאה ראשיתא דכלא.
אלוהי רזא דעלמא דאתי. יי' בתראה כללא דיומנא ושמאלא כחדא בכללא חדא
ואלין אינון תפלגין דרישא ודא איהו יחודא קדמאה. תפלגין דדרועא כללא דכל
הכי כחדא ודא איהו רזא בשכמלו. הכא כללא דאינון תפלגין דרישא דאתכלילו נג
תפלגין דדרועא ורזא דא ברוך דא רזא דנקודה עלאה דאיהו ברוך דכל ברכאן
כבעין מתמן. ואוי תימא עלמא דאתי אקרי ברוך. לאו הכי דהא נקודה עלאה אינו
ד' ר' עלמ' דאתי כוקבא. איהו ברוך ואיהו ברכ' ברוך דכר'. ברכה כוקבא. ועד
ברוך איהו נקוד' עלאה. שם דא עלמ' דאתי דאיהו שם גדול כד'א ומה תעשה לשמך
הגדול. כבוד דא כבוד עלאה דאיהו ימוכא ושמאלא וכלהו כלילן בהאי תפלה של יד
דאיהו מלכותו ונטיל כלא בגויה ובהאי מלכותו אתכלילן. ביה עלמין כלהו למזין לון
ולספקא לון בכל מה דאנטריכו. ודא איהו יחודא דתפלגין דרישא ותפלגין דדרועא
כגוונא דרזא דיהודא דתפלגין הכי איהו יחודא דכלא ודא איהו ברירא דמלה. והא
סדרנא יחודא דא קמי בוכנא קדישא ואמר לי דהא בד' גוונין אתסדר יחודא ודא
ברירא מכלהו והכי איהו ודאי וכלהו רזא דיחודא. אבל סודרא דתפלגין דא איהו
יחודא עלאה כדקא וואת. ומגו דאתכלילו ימוכא ושמאלא כרזא דשמא קדישא
חד בארם כלל אנטריך לכתר לאפקא לון בארם פרט אבל לאו בארם יחודא דהא
יחודא בקרא קדמאה איהו למהו ויד' אחד בתפלגין דרישא ושמו אחד בתפלגין
דדרועא והווי כלל חד. כיון דיחודא אסתדר כלל בכללא מרישא דנקודה עלאה
אנטריך לכתר לאתערא מרישא דכסודרא קדמאה דאיהו רישא דכלא. וואהבת דא
ראשיתא דיומנא למרחם ליה לקב'ה ברחימו דאתדבקות' דיליה ומאן איהו ימוכ' דא
אתער רחימו. מאן דרחים ליה לקב'ה איהו אתער ימוכ' דיליה לגביה ומקבל ליה
כא כ ב א י 13 נרמא

ברחמינו כל מלין דעלמ' לא תליין אלא ברעותא רוח אמשיך רוח ואוייתירוח וסוימכא דא אה ישיה אליו לבו רוחו וכשמתו אליו יאסוף כד אתער בר כס רחיונו לבני קבה אתערותא דיומכא לא אתער אלא בתלת גוויין כלא ככל לבכך וככל כפסך וככל מאדך הא תלת גוויין הכא דלא תימא או האי או האי דהא לא כתי' אוכל לכלך או ככל כפסך או ככל מאדך אלא כלהו אנטריך לבא וכפשא וממוכא וכלין קבה אתער ימיניה לבניה ופשיט ליה לקבליה ומקבלא ליה ועד כתיב כאס וי לאדני שב לימוכו ורזא דא דהאי קרא הא אתערבא ביה דדוד מלכא על דרגא דיליה קאמ' כד אתקשר בימוכא תליסר פקודין הכא בימוכא ושהבת את וי אלריך הא מלא ככל לבכך תרין וככל כפסך ג' וככל מאדך ארבע ושנתם לבניך חמשא ודברת בס הא שתא כשכתך כביתך הא שבעה וכלכתך כדרך הא תמיכא וכסכבך הא תשעה ובקומך הא עשרה וקשרת' לאות על ירך הא חד סר והיו לטטפת בין עיניך הא תריסר וכתבתם על מוונות ביתך וכשעריך הא תליסר תליסר פקודין אלין תליין בימוכא בשמאלא אתכליל ימוכא והכי אנטריך וככל זמנא דשמאלא אתער ימוכא שארי ביה ברישא ובגין דא אס וזכונ שמאלא אתכליל בימוכא ואי לאו ימוכא אתכליל בשמאלא ושלטא שמאלא וסוימכא דא אה ברישא בגון אס בחקותי תלכו וככל אתר שמאלא אתער ברחיונו ברזא דיומכא ולבתר אתתקף דיכיה וכך אנטריך ככל אתר והא אתערומכריוו כהני מלין אתא רבי חייא וכסקיה פתח ואמר

ואת

המשכן תעשה עשר ירופת וגו' הא הכא רזא דיומכא דהא תקוכא דמשככא בכמ' דרגין איהו דכתי' ביה והיה המשכן אחד לאתמזאה דכל שייפין דגופא כלהו רזא דגופא חד בכר כס אית ביה כמה שייפין עלאין ותתאין אלין פכימאין לגוואלין באתגליא לכר וכלהו אקרונ גופא ואקרי בר כס חד במכורא מלא אף הכי משככא כלהו שייפין כגוואל וכד אתמכרו כלא במדא כדון כתיב והיה המשכן אחד פקודי אוריתא כלה שייפין ואכרין ברזא דלעילא וכד מתמכרן כלהו כמד כדון כלהו סלקן לרזא חד ברזא דמשככא דאיהו אכרין ושייפין כלהו סלקין לרזא דאדם כגוואל דפקודי אוריתא דהא פקודי אוריתא כלהו ברזא דאדם דכר ומוקבא דכר מתמכרן כמדא אינון חד רזא דאדם מאן דגרע אפילו פקודא מלא דאוריתא כאילו גרע דיוקבא דמהימנותא דהא כלהו שייפין ואכרין כדיוקבא דאדם ובגין כך כלא סלקא ברזא דיתודא ועל דישראל אינון בני אחד כתיב ואתא כתיב כתיב ואתא כתיב ואתא וכתב ומי כעמד ושרא וגו' ר' יוחנן הוה סביח קמיה דרבי אלעזר אמר ליה ודאי רחיונו דקב' דבר כס רחיס ליה לא אתער אלא מלכא בגין דלכא איהו אתערותא לאתערא לבניה רחיונו ורחמכא לבא בעי אי הכי אמאי כתיב ככל לבכך ולבתר וככל כפסך דמשמע דתרין גוויין אינון חד לכא וחד כפשא או לכא הוא עקרא מאי בעי וכפשא אל ודאי לכא וכפשא תרין אינון ואתאחדן למד דהא לכא וכפשא וממוכא כלהו אתאחדן דא כדא ולכא איהו וסודא דכלא והא דאתמ' ככל לבכך בתרין לבין איהו דאיכנה תרין ותרין חד וזכר עבא וחד יכר בישא ותרין לין כל חד וחד אקרי לכ דא אקרי

אקרי לכ טוב ודא אקרי לב רע. ובגין כך איהו לבכך דאינון תרין יטר הטוב ויטר הרע. וככל כפשך וככפשך מבועי ליה מאינו בכל כפשך האי בכל אמאי. לא לאכללא כפש ורוח וכשמה. דא איהו וככל כפשך כל מה דאחיד האי כפש. וככל מאדך און הכי כמה זינן אינון דמונא וינד כלהו משנין אלן מאלן ואקרוי בכל. רחיוו דקבה לממסר ליה כל דא למרס ליה בכל חד וחד. ואיתומא ביטר הרע היך יכול בר נש למרס ליה דהא יטר הרע מקטרגא איהו ללא יקרב בר נש לפלמחא דקבה היך ירמס ליה ביה. דא איהו פלמחא דקבה יתיר כד האי יטר הרע אתכפוי ליה בגין רחיוו דקא מרס ליה לקבה דכד האי יטר הרע אתכפוי ותבר ליה ההוא בר נש דא איהו רחיוו דקבה בגין דידע לקרבא לההוא יטר הרע לפלמחא דקבה. הכא איהו רוא למארי מדין. כל מה דעבד קבה עילא ותתא כלא איהו בגין לאחזאה וקרא דיליה וכלא איהו לפולמחיה. וכי מאן חמי עבדא דלהו מקטרגא דמאריה וככל מה דרעותיה דמאריה אתעביד איהו מקטרג. רעותיה דקבה דיהו בני כשא תדיר כפלמחיה ויהוון בארמ קאטו בגין למזכי לון בכמ טבין הויל רעותיה דקבה כהאי היך איתא עבדא בישא ואשתבח מקטרגא מנו רעותיה דמאריה ואסטי לכי כשא לארמ ביט וארמיק לון מארמ טב ועביל לון דלא יעבדון רעות דמאריהו ואסטי לכי כשא לארמ ביט. אלא ודאי רעותא דמאריה עביד. למלכא דהוה ליה בר יחידאי והוה רחיס ליה יתיר ופקיד עליה ברחיוו. דלא יקרב גרמיה לאתתא בישא בגין דכל מאן דיקרב לגבה לאו כדאי איהו לאעלה בגו פלטרין דמלכ. אודי ליה ההוא ברא למעבד רעותיה דאבוו ברחיוו. בביתא דמלכא לבר הוה קדא וזכה יאה בחיוו ושפירא כריוו. ליומין אמר מלכא בעינא למחמי רעותא דברי גבאי. קרא לה לההיא זוכה ואמר לה תהך ותפתי לברי למחמי רעותא דבריה לגבה. ההיא זוכה מה עבדת אזלת אבתריה דבריה דמלכא שראת למבקא ליה ולכשא ליה ולפתי ליה בכמה פתיוו. אי ההוא ברא יאות ויגית לפקודא דאבי גער לה ולא אגיתלה ודמי לה מניה. כדן אבוי חדי כבריה ויעיל ליה לגו פרגודא דהיכליה ויהיב ליה מתנן וככזבו ויקר סגיא. מאן גרים כל האי יקר להאי ברא הווי אימא ההיא זוכה. ובהיא זוכה אית לה שבחא כהאי או לא. ודאי שבחא אית לה מכל סטרין. חד דעבדת פקודא דמלכא. וחד דגרמת ליה לההוא ברא לכל ההוא טובו לכל האי רחיוו דמלכא לגביה ועד כתבו והנה טוב מאד. והנה טוב דא מלאך חיים. מאד דא מלאך המות. דאיהו ודאי טוב מאד למאן דאגית פקודין דמאריה. ותא חוי אי לא יתא האי מקטרגא לא ירתון דקויא הכי גכזיא עלאין דומיכין לירתא לעלמא דאתי. וכאין אינון דאערעו כהאי מקטרגא וזכאין אינון דלא אערעו ביה. וכאין אינון דאערעו ביה דאערעו ביה דאגית ביה דבגיניה ירמין כל אינון טבין וכל אינון ערוכין וכל אינון כסופין דעלמ. דאתי דעליה כתוב עון לא ראתה אלדים זולתך. וזכאין אינון דלא אערעו ביה דבגיניה ירמין גיהס ואטרדו מארץ חיי אינון חייבי דלא צויתן למא-יהוון ואתמשכו אבתריה ועד אית לכדיקיא למחוק ליה טבין דהא בגיניה ירתין כל אינון טבאן ועד זינן וככופין לעלמא דאתי. תעלתא דהאי מקטרגא כד חייבויא צויתן ליה

מאוי איהו אלא אף על גב דלית ליה תעלתא פקודא דמאריה איהו עביד ות דהא
אתתקף בגין האי הואיל ואיהו רע אתתקף כד עביד בגו חייבא לא אתתקף עד
דקטיל בר נש כיון דקטיל בני נשא כדין אתתקף ואתגבר בחיליה ואית ליה
בנימא כך איהו מקטרגא לא אתגבר בחיליה עד דאסטי לכני נשא ומקטרג לון
וקטיל לון כדין אית ליה כיומא ואתתקף ואתגבר בחיליה כמה דאתתקף סטרא
דמיים כד בני נשא טבין ויהבון בארמ מושר און הכי האי מקטרגא אתתקף
ואתגבר כד חייבא צייתין ליה ושלט עלייהו רממא לישובין וזכאין אינון דזכאין
לכנמא ליה ולאכפא ליה למוכי בגיכה לעלמ דאתי ואתתקף בר נש במלכא קדישא
תדיר על ודאי אתמר אשרי אדם עו לו כך מסלות בלבבס וזכאין אינון בהאי עלמ
זבעלמא דאתי רבי יוסי ורבי יהודה ורבי מייא הון אזלי בארמא פגע בהו רבי
אלטור עד דחמו ליה נמתו מן חמרי בלהו אמר רבי אלעזר ודאי אכפי שכינתא
חמינא דהא כד חמו בר נש דיקיא אוזכאין די כדר ואערע בהו ודאי אינון אכפי
שכינתא ואמאי אקרין אכפי שכינתא בגין דשכינתא אסמרת בנייהו איהו
בסתימו ואינון באתגליא בגין דשכינתא אינון דקריבין לה אקרין פכיס דילה
ומאין אינון אינון דאיהי אתתקפת בהדייהו לאתמואה לבני מלכא עלאה והואיל
זאתון הכא ודאי שכינתא אתתקפת עליוכו ואתון פכיס דילה פתח ואמר קמ כא את
ברכתי אשר העבאת לך וגו' כד חמא יעקב לסמאל מקטרגא בההוא ליליא חמא
ליה בההוא דיוקא דעשו ולא אשתמודע ביה עד דסליק צפרא כיון דסליק צפרא
ואזגח ביה חמא ליה באכפך סתימין ואתגליין אסתבל בההוא דיוקא דהוה
כדיוקא דעא מיד אשגח וידע דהוה ממכא דעשו אתקוף ביה מה כתוב ויאמר
שלמתי כי עלה השחר ומכרייא אתערין דבגין דמטא זמניה לומר ולשכח ליה לקבא
ועד כי עלה השחר והכא אית לאסתכלא דודאי שלטנתא דיליה לאו איהו אלא
בליליא גו חשוכא ורוח דאמפחד בלילות דא פחדא דניהנס ומה דאמר בלילות
רל איהו ומוקביה ובגין כך לא שליט אלא בליליא ודא דאזר ויאמר שלמתי כי עלה
השחר מאי כי עלה השחר בגין דכד אתי צפרא ואתגבר שלטנו דחשוכא ליליא
בדין עאל איהו ואכלוסיה במוקבא דתהומא דבא דלסטר צפון עד דעאל ליליא
ואשתרוכלכו ושלטו ומשטטי בליליא עד דאתי צפרא ועל דא הוה דחיק לומר כי עלה
השחר דהא לא שליט ביממא כנונא דא גלותא דישראל דאיהו בליליא ואתרי
לילה מלכא אסרא שלטא עלייהו דושראל עד דייתי צפרא דיכהיר לון קדשא בריך
הוא ויתגבר שלטנהון ועל דא כי עלה השחר דחיק הוה בידיה ותשא חיליה דהא
אתעבר ליליא ועל דא אתתקף יעקב ביה וממא דיוקביה כדיוקא דעשו אבל לא
באתגליא כל כך וכדין אודי ליה על ברכאין מה כתוב לבתר כי על כן ראיתי פניך
כראת פני אדם ותרמי דממא באינון אכפין כדיוקא דאתמו ליה סמאל ממס
דהא בכל אתר דבר נש אתקשר הכי אתמו באכפיו ואתון שכינתא בהדיכו ואכפין
דלכו כאינון אכפין דילה וזכאין אתון אמר אי ארמא חמא הוינא אזלי בהדיכו
הוינא יתבי עזכו השתא דאתן לארתיכו ואכא לארמא אתפרש מניכו במלי

דאורייתא

לאוריתא • פתח ואמר שור המעלות לשלמה אם יי' לא יבנה בית שוא עמלו כוננו כו' אם יי' לא ישמר עיר שוא שקד שומר • וכי שלמה אמר תשכחתא דא כד בנה בני מקדשא' לאו הכי דהא דוד מלכא אמר ליה בגין שלמה מלכא בריה כד אתא כתן לבניה ואמר ליה על שלמה • ולבתר דוד מלכא אחוי לשלמה בריה דיוקנא דבני מקדשא' • כיון דחמא דוד דיוקנא דבני מקדשא' וכל תקונוי אמר שירתא על שלמה בריה ואמר אם יי' לא יבנה ביתנו' דבר אחר שיר המעלות לשלמה למלכא דשלמא דיליה • ומה שירתא איהו שירתא ותושבתא על כל שאר ושירתא דהא סלקא על בלבו • אם יי' לא יבנה בית דחמא דוד מלכא כל אינון עמודין שבעה דהאי בית קאים עליהו דאינון קיימי שורין שורין למכבי האי בית לעילא מכלהו קיימא מאריה דכיתא דאזיל על גבייהו ויהיב לון מילא ותקפא לכל מד ומד כדקא יאות • ועל דא אי האי מלכא דשלמא דיליה דאיהו מאריה דכיתא לא בני להאי ביתא שוא עמלו כוננו כו' אינון קיימין דקיימין על האי ביתא • אם יי' לא ישמר עיר דא מלכא דשלמא דיליה • שוא שקד שומר דא איהו מד קיימא דעלמא אתתקן עליה ומכו נדיק דהא איהו כטור לה להאי עיר • משכנא דעבד משה יהושע הוה קאים תדיר וכטיר ליה דהא לית כטירו דיליה בר ביה דאקרי כער דכתי' ויהושע בן כון כער לא ימיש מתוך האהל • לבתר האי משכנא לאו הוה כטיר אלא בגין כער דכתיב והכער שמואל משרת' והוה משרת תמן בגין דלית כטירו דמשכנא אלא ככער • אבל בני מקדשא' לאו הכי דלאו כטירו דיליה אלא בקב' דכתי' אם יי' לא ישמר עיר שוא שקד שומר • ומה שומר דא איהו דכטיר משכנא דאקרי הכי כער מטטרון • אבל אתן קדושי עליון לאו כטירו דלכון ככטירו דמשכנא אלא כטירו דלכון קב' בלחודו דכתיב יי' ישמר כאתך וכואך מעתה וצד עולם • דהא זמנא דכדיקיא אולי בארהא קב' כטיר לון תדיר דכתיב יי' ישמר כאתך וכואך • אזלו אכתייהו ואווסבוו תלת מלן ואהדרו לארתיהו • עליהו כתיב כי מלאכיו יטוה לך לשמרך בכל דרכיך • על כפיס יסאונך וגו' ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך •

ואת

המשכן תעשה עשר וריעת וגו' רבי יהודה פתח כרב עם הדרת מלך ובאפס לאכ מחתת רוזן • כרב עם הדרת מלך אלן אינון ישראל דכתיב בהו כי עם קדוש אתה לוי' אלדיך ואינון עמא דסלקין לכמה אלפין ולכמה רבין וכד אינון סגיאין כמו שבכיהו יקרא דקב' איהו • דהא עלאין ותתאין משכחן שמייה דמלכא עלאה ומשכחן ליה בגין עמא קדישא דא הוה רק עם מכס וככון הגוי הגדול הזה ואוי תימא הא כתיב כי אתם המעט מכל העמים • לא מכל העמים ודאי אבל מעמא חד יתיר סגיאין אינון • דהא לית עמא ככל עלמא רב וסגוי כישראל' ואזי תימא הא כבי ישמעאל וקא בגו אדום הא כמה אינון • ודאי הפי סגיאין אינון אבל כל שאר עמין כללו מתערבו אלן באלין • בגין אית לעס דא בעס דא ואלין בגין בעס אחרא ואלן באחרא • ובגין כך לית עמא ככל עלמא רב וסגוי כישראל' עמא כרישא וחודה אלן באלין בלא ערבוביא אחרא כלל דכתיב כי עם קדוש אתה לוי' אלדיך וכך כמר יי' וצד כרב עם הדרת מלך הדורא איהו דמלכא עלאה קב' • תו כזמנא

דקב"ה אתי לבי כניסת דאיהו מקד מעט וכל עמא איתון כחד ומללאן ואידן ומשכחן
 ליה לקב"ה כדון הדורא דמלך איהו דמלך סתם דא מלכא קדושא דאיתתקן בשפירו
 ובתקופא לסלקא לעולא ובאפס לאס ממתת רוזן וכד איהו אקדי לבי כניסת ועמא
 לא איתון לנלאה ולשכחא ליה לקב"ה כדון כל ההוא שלטנותא דלעולא וכל אינון
 ממכן ומשריון עלאין כלהו אתברו מההוא עליוו דמתתקני בתקוני ההוא מלך מט
 בנין דבההוא שעתא דישאל לתתא קא מסדרי כלותהון ובעותהון ומשכחן למלכא
 עלאה כל אינון משריון עלאין מסדרין שבחין ומתתקן בההוא תקופא קדושא בנין
 דמשריון עלאין כלהו חברין אינון בישראל לתתא לשכחא לקב"ה כחדא למהו סלוקא
 דקדשא כריך הוא עולא ותתא כחדא וכד אינון מודמכן למהו חברי בהו כושרא
 וישאל לתתא לא איתון לסדרא כלותהון ובעותהון ולשכחא למאריהון כלהו משריון
 קדישין שלטנות עלאה אתברו מתקוניהון דהא לא סלקין בסלוקא ולא וכלין לשכח
 למאריהון כדקא יאות בנין דשכחו דקדשא כריך הוא אנטריך למהו כחדא עולא
 ותתא עלאין ותתאין בשעתא חדא ועל דא מתתת רוזן ולא מתתת מלך ואפילו דלא
 אסביאו כבי כניסתא אלא עשרה באינון עשרה מודמכן משריון עלאין למהו עמהון
 חברין מאי עמא בנין דכל תקוני דההוא מלך אינון בעשרה ועל דא בעשרה אי
 לאו אינון יתירי תמ במשכן כתיב ואת המשכן תעשה עשר וריעת עשר בנין
 דתקופא דמשכחא בעשרה איהו למהו כדקא יאות עשר מט עשר ולא עשרה לא
 עשר בכל אתר איהו בלא שכינתא דלאו איהו כמושכחא כגון עומד על שכי עשר
 בקר שכינתא לאו איהו כמושכח דהאי איהו קוימא לעולא דכתי ויהי עליהם מלמעלה
 ובאלין דוכתי דרמוזי לרוזא דלעולא דחסר מנהון הא שכינתא יתיר על ההוא
 מושכחא דלאו איהו כמושכחא לסטרא אחרא יהי מושכחא יתיר ואיהו כמניכא
 בגרעו כגון עשתי והא אוקמוה וכל אתר דאתון אתוספן כגוונא דא איהו
 לגרועתא כגון האמינון אחין דסביא אמנון וכסטרא דקדושא גרע את ואיהו
 תוספת ד' חייא פתח ואמ' עטה אור כשלמ' כוטה שמים כיריעה האי קרא אוקמו'
 דכד ברא קב"ה עלמא אתעטף בההוא אור קדמאה וכרא ביה שמים ותא חוי אור
 וחשך כחדא הו' אור מבטרא דימיכא וחשך מבטרא דשמאלא מה עבד קב"ה שתף
 לון כחדא וכרא מנהון שמים מאי שמים אש ומים שתפן כחדא ועבד שלם כיוניהו
 וכד אתכלילו כחדא מתח לון כיריעה מתח לון ועבד מנהון אתו ודא אקרי וריעה
 וריעות דהא את דא פשיט מניה כהירו ואתעבדו וריעות ושכפ רקיעין אינון
 מתיומן כגוון בגוון עלאה כמה דאוקמוה וחד רקיעא דקוימא עליוהו וההו רקיע
 לית ביה גוון ולית ליה אתר באתגלויא ולא קוימא לאסתכלא ביה והאי רקיע איהו
 גבוה ונהיר לכלהו וכסול לון במטלמיהון כל חד וחד כדקא חזי ליה מהאי רקיע
 ולהלאה לית מאן דידע וישגח ואית ליה לכר כש למסת' פומי וד לא למללא ולאסתכלא
 בסכלותכו מאן דיוסתכל אהדר לא חורא דלית מאן דיכול למדע עשר וריעות
 אינון דאינון עשרה רקיעין מאן אינון רקיעין דמשכחא דאינון עשר וקוימן למכדע
 למכיומי לכא מאן דיכדע בהו אסתכל בהמתא סביא וכרוזן דעלמא ואסתכל
 לעילא

לעילא בההוא א'תר דכל חד וחד א'תדבק ביה בר תרין אינון דקוימן כימוכא
 וכשמאלא ואינון גמיון בהדי שכינתא רכיווסי אמר תשע רקיעין אינון ושכינתא
 איהו עשיראה דאוי תומא בגין דכתיב עשר בר משכינתא איהו אי הכי שכינתא
 חד סרו איהו דקוימא על עשר אלא ודאוי תשע אינון ואינון תשעוימן סבין ר'ה
 ליום העפורים ואיהו עשיראה כגונכא דא משכן איהו עשר ורועת עשר ורועת
 עשר רקיעין רזא דרוזין דלא א'תמסר בר לאינון ידעי חכמתא וכלא איהו ברזון
 דכוכבא קדושא דאיהו גלי רזא דכל רקיעא ורקיעא ואינון שמיין דמשמשיי ככל
 תד וחד שבע רקיעין אינון לעילא שבע רקיעין אינון לתתא כגונכא דלעילא
 שבע רקיעין אינון דכהו ככביא ומולי לאכנהא עלמא דא כפוס ארמיה כמה
 דאנטריק ליה ככלהו שביעאה עדיף בר תמיכאה דקא מדבר לכלהו וקוימא על
 כלהו כתיב סלו לרכב בערבות מאן רכב בערבות ומאן אינון ערבות לא ערבות
 דא רקיעא שביעאה אמאי א'תקרו ערבות על דאיהו כליל מאשא ומיא כמדא
 מסטרא דדרוכ ומסטרא דצפון ואיהו מערב מתרין סטרין ואוי תומא אי הכי שתי
 ערבות דקא מתמכרן כלולכ ותמכין ערבות סלו לרכב בערבות אי הכי מאן
 יהוב ירכין כופא אוגופא כירכין דהא דא עכיד פרוין ואינון ודא לא עכיד פרוין
 ואינון אלא ודאוי כלא איהו רזא דערבות דכלולכ אינון ערבות דכלולכ חד אש
 וחד מים כרזא דא כלהו ואיהו שביעאה איהו אש ומים כליל כמד כרזא דחדא וכגין
 דערבות איהו כללא דבלהו שות אחרין איהו רזא דרתיכא עלאה וקב'ה א'תרעי
 בהוי רקיעא יתיר מכלהו רקיעין ותואובתיה תדיר לא'תקנא לההוא רקיעא
 בשפירו עלאה וג' סלו לרכב בערבות ומאן איהו ההוא רקיע טמור וגמיו דקוימ'
 ע'ג חיותא דאיהו רכב ערבות ועלזו לפבין מלפניו לא כתיב אלא לפבין דהא לית
 מאן דיכרע ביה כלום אבל לפבין מאן דעיל לקמיה דהאו רקיעא אנטריק למועל
 כמדוה ולא כעצובו כלל בגין דהאו רקיעא גרום דתמ' לא שריא עניבו ורובא כלל
 דהא תמן כלא איהו כמדוה וע'ד כהן גדול דקוימא לקמיה לא הוה על לבי קדשא
 בר כמדוה ולא חזאה כמדוה דהא א'תרא גרים ועל דא כתיב עבדו א'ת' בשמחה
 באו לפבין ברכנה דהא אנטריק דלא לא חזאה בה עניבו ואוי תומא אי הכי האו
 מאן דאיהו כעצרא וכדוקא דלא וכול למתדי לביה ומגו דוחקיה אית ליה למתבע
 רחמין קמי מלכא עלאה אי הכי לא יכלי עלותא כלל ולא יעול כעניבו כלל דהא לא
 וכול למתדי לביה ולא עלא קמיה כמדוה מאן תקונא אית ליה להאי בר כש
 אלא ודאי הא תמוכין כל תרעין כעלו ואכבירו ותרעין דדמעין לא אסגירו ולית
 דמעה אלא מגו עצרא ועצובו וכל אינון דממכין על אינון תרעין כלהו מתכרין
 בזיון ומכעלין ועיילין אינון דמעין ושהיא כלותא עלאת קמי מלכא קדישא כדין
 ההוא א'תר אית ליה דוקא מההוא עניבו ודוקא דההוא בר כש כלא ככל צרתם
 לא בר תואובתיה דההוא עלמא עלאה לבני האי א'תר כדכורא דתואובתיה תדיר
 לבניה דקוכא כמלכא לבני מטרוכיתא אשכח לה בעניבו כדין כל מה דאיהו
 בעאת ב'ד'הא א'תמסר ושהוא בר כש ושהיא כלותא לא א'תדר ברוקניא וקב'ה מיום
 עליה

עליה זכאה חולקיה דההוא בר כש דאושיר דמעין קמו קבה בללותיה כגוונא דא
בשבת מאן דיתוב בתעבות בשבת מגו זעריה אחזי עגיבו וכשבת שלטא ההוא
דקיעא עלאה ההוא דאתמוי במדוה ואיהו מדוה לכלא ההוא דיתוב בעצבו
בגין דאיהו שלטא אפיק לההוא בר כש מההוא עכשא דאתגזר עליה והא אתמר
סלו הכו וקר ורוממו לההוא דרכב בערכות דאיהו מדוה ומדי כלא קיעא עב
מיותא ביה שמו ודאי דהא בההוא אתר שמה דא אתכליל ועלו לפכו בגין דלא
אזטריך לאחזאה קמיה עגיבו כמה דאתמר רבי אלעזר אמר האי קרא הכי
אזטריך למומר סלו לרכב על ערכות מהו בערכות ביה שמו ביה הנה מבעו ליה
מאי שמו אלא האו קרא על סתימא דכל סתימין עתיקא דכל עתיקין אתמ' ההוא
דלא אתגליא ולא אתידע כלל דאיהו רוכב ערבות ואו תימא דאיהו אתמא ורכיב
ביה חי הכי אעב דהתיס הוא באתר קיימא לאתגליא אלא סלו לרכב בערכות
דאיהו עתיק דכל עתיקין סתימא דכל סתימין דלא ידוע וכמה איהו רכב בערכות
ביה דאיהו רזא קדמאה דכפיק קמיה ודא איהו שמה מההוא סתימא דלא ידוע
שמה דליה הוא וף לאו דאיהו הוא אלא איהו הוא בגין ההוא פרוכתא דאתפרסא
וכפיק מקמיה אכל האו פרוכתא איהו שמו ודא איהו רכיבא דליה ולא אתידע
כלל ודא איהו שמו הגדול בגין דאית שמה דלאו איהו כגדול כהאי אעב דאית
ביה תוספת אתון דא איהו שמה רבא ועל דא כהאי שמה אכן מפיקין אמן
דאיהו מניה בהאי אולא אמן בכל זמנא ובשמה אחרא לאו הכי אמן והא שמה
רבא מכרך דבר האו שמה אתתקן כלא איהו בשלימו וכל עלמין מדאן כמדו
כהאי שמה כלילן עלאון ותתאין כהאי שמה כלילן שית מאה ותליסר פקודי אורית
דאינון כללא דכל רוין עלאון ותתאין כללא דעלמא דדבורא לעולא וכללא דעלמא
דנוקבא לתתא וכלהו פקודין כלהו שויפין ואברין לאתמואה בהו רזא דמהימנות
מאן דלא יטבח ולא אסתכל ברוין דפקודי אורית לא ידע ולא אסתכל היך מתתקן
שויפין ברזא עלאה שויפין דגופא כלהו מתתקן על רזא דפקודי אורית
ואף על גב דאית שויפין דאינון רברבין ועלאון כלהו זעורין ורברבין או אתכטיל
מל מנייהו אפילו זעירא דבר כש אקרו מאריה דמומא כש וכש ההוא דרע אפילו
חד פקודא מאינון פקודי אוריתא דאטייל מומא באת דלא אזטריך תא חזי מה
כתיב ויקח וי אלדים את האדם ויכיחמו בבע לעבדה ולשמרה ותכוון לעבדה
ולשמרה אלון קרבין וכלא חד אבל דא רזא דפקודי אוריתא לעבדה אלון
דמא שויפין עלאין ולשמרה אלון תלת מאה ושתיין ומש שויפין תתאין אלון
עלאין דזכור ואלון תתאין דשמור וכלא חד זכאה איהו מאן דזכילא שלמא לון
פקודין דאוריתא גרים לבר כש לאשלמא רוחיה וכשמתיב כהאי עלמא ובעלמא
דאתי אוריתא מוכה לבר כש לאחסכא תרין עלמין עלמא דא ועלמא דאתי כל
מאן דאשתלב באוריתא אשתדל בחיים חיים כהאי עלמא ומיים בעלמא דאתי
אשתזיב מכל עוכשין כושיין דלא יכלין לשלטאה עליה אי באשתדלותיה הכי כש
מאן דשכיד עוכדא רבי חייא ורבי אבא פרו ככי אושפזויהו קמו כפלגות ליליא
לאשתדלא

לאשתדלא באוריתא ברתיה דאושפוזא קמת ואכהירת לון שרגא ולכתב קיימת
אכתרייהו למשמע מלין דאגרותא פתח רבי אבא ואמר כינר מנה ותורה אור
ודרך חיים תוכחות מוסר כי נר מנה כל מאן דאשתדל בהאי עלמא באיכון
פקודי דאוריתא אסתדר קמי' בכל פקודא ופקודא חד שרגא לאכהרא ליה בהסוא
עלמא אתורה אור מאן דאתעסק באוריתא זכי להסוא בהורא דאדליק שרגא מניה
דהא שרגא בלא כהורא לא כלום כהורא בלא שרגא אוק הכי לא ויכל לאכהרא
אשתכח דכלא דא לדא אנטריך אנטריך עכדא לאתקנא שרגא ואנטריך
למלעי באוריתא לאכהרא שרגא זכאה איהו מאן דאתעסק בה כהורא וכשרגא
ודרך חיים תוכחות מוסר ארח חיים לאעלא ביה לעלמא דאתי אינון תוכחות
דמקבל בר נש לאעדאה גרמיה מארח ביש ולמיהך בארחא טבא תו ודרך חיים
איכון תוכחות מוסר דאיייתו קבה עליה דבר נש לדכאה ליה ממכוני באיכון תוכחות
זכאה איהו מאן דקביל להו ברעו דלכא לא כינר מנה תקנא דשרגא דא שרגא
בוזיכא דרוד דאיהו בר תקנא דאוריתא דבעב דאנטריך לאתקנא תדיר ואיהו
לא כהרא אלא מבו תורה שכתב דהא אוריתא דבעב לית לה כהירו אלא מבו תר
שכתב דאיהו אור לאכהרא אשגא אכתריה ומא ברתיה דאושפוזא אמר כי
בר מנה מאי בר דא נר דאיהו מנה דנשין זכאן ביה ואיהו בר דשבת דאעב
דנשין לא זכאן באוריתא הא גוברין זכיין באוריתא ובהרין להאי שרגא דנשין
זותתקן בהאי מנה נשין בתקנא דהאינר גוברין באוריתא לאכהרא להאי נר
תקנא דמנה דנשין אתמיבו בהו שמעת הווא אתתא וככאת אדהכי קס
אבהא דאתתא דהות תמן ועאל בימיהו ומא ברתיה קיימת אכתרייהו וככאת
שאלו לה אבהא סא ליה רבי אבא עוכדא שארי אבהא דאתתא אוק איהו וככה
אמר ליה רבי אבא דילמא חתך בעלא דברתך לא זכה באוריתא אל ודאי הכי
הוא וע' ודאי כיכין אבא וברתי תדיר ובנין דמייכ ליה ומא חד דדליב מאברא
חדא למשמע קדיש בהדי כבורא סליק ברעית דילי למויה ליה ברתיה ותכך דכפני
כבורא מבי כניסתא יהיבכא ליה ברתיה דאמוכא כדלוגא דא דאתא למשמע קדיש
בכרא רבא איהו באוריתא ואעב דאיהו רביא ולא ידענא ביה מקדמת דנא והשת
אפילו ברכת מזונא לא ידע ולא ויכלכא בהדיה למלעי בין חכרייא דיוליק קס או
ברכת מזונא אל אעבר ליה באחר או דלמא ברא ויליד דלהו גברא רבא אדהכי
קס איהו ודלב עליהו ויתוב לקמיהו אסתכל ביה רבי אבא אמר ודאי אכא ממוכא
בהאי רביא דכהורא דאוריתא ופוק לעלמא מניה או כרא דיוקוס מניה חייך אמר
הוא רביא רבתי אימא קמייכו מד מלא פתח ואמר צעור אכני לימיו ואתם ישישים
על כן זמלתי ואורא מות דעי אתכם האי קרא אתערבו ביה עמודי עלמא אכל
אליהו דכתיב ביה ממספמת רס אתערבו דהא מזרעא דאכהרא קאתא ושפיר
אכל איהו כהכא הוה ומזרעא דיוחזקל כביאה הוה כתיב הכא בן ברכל הכווי וכתי
התם יחזקל בן כווי הכהין ואוי תימ' בנין דכתיב כווי כווי משפחות הוה לאו הכי הדר
ואמר ממספמת רס עלאה על בלא אמאי אקרי כווי על דמבזה גרמיה לגבי מאן

דגדול

תרומה

דברול מניה ועל דא סליק בשמא עלאה בזוי דא דאקרו אדם שלומא ככלא מה דלא
אקרי הכי בר נש אמר ה"ד ואתה בן אדם ועל דסליק בשמא דא אקרו רס עלאה
על כלא ועל דא אמר צעיר אמי לימוס לימוס לימוס מבועי ליה מאן לימוס
אלא אמר צעיר אמי ואצורכא גרמי לימוס לגבי בר נש דאית ליה יומין סניאין
מ"ט בגין דאמרתי דימוס ידברווע! דא צעיר אמי ואצורכא גרמי לגבי ימוס ואתם
ישוים חמוכא לכו ישוים על כן זמתי ואורא חמות דעי אתכם אמרתי ימוס
ידברו ורב סמיס יודיעו חמה ודאי אבן רוח היא כאנוס ונסמת שדי תכוס
ועד בגין דאכא רביא סניכא כרעותי דלא למללא עד יומא דאבהשא דאתון הכא
אית למפתח באוריתא קמיכו פתח ואמר בו בר מנה ותורה אור ודרך מייס
תוכחות מוסר כיכר מנה דא איהו משכה בלא זהתורה והמנה והתורה זו
תורה שבכתב והמנה זו משכה דאיהו כר שרביא דקיימא לאדלקא כר אמאי
אקרי בר אלא כד מקבלא מכין תרין דרועין רמח שייפין עלאין דאיהו פתחא
לגבייהו תרין דרועין דינה כדון אתכלילו תרין דרועין בהו ואקרי בר ותורה אור
דקא כהור להווא כר וארליק מניה מסטרא לאור קדמאה דאיהו ומיכא דהא
אוריתא מסהוא סטרא דימיכא לאור קדמאה אתיהיבת דכתיב מיימו אש דת
למו מסטרא דימיכא אתיהיבת אף על גב דאתכליל כיה שמאלא דהא כדון איהו
שלמו דכלא אור דא אתכליל במאתן ושבעה עלמין דאינון בגוין בסטרא דהווא
אור ואתפשט בכלהו תמות כורסויא עלאה טמורא שרין אינון עלומות בסטרא
דהווא ינוכא תלת מאה ועשר אינון מאתן ושבע אינון בסטרא דימיכא מאה
ותלת אינון בסטרא דשמאלא ואינון תלת מאה ועשר ואלין אינון דקבה מתקן
תדיר ומאלין מתפשטן כמה וכמה אונרי חמדה וכלהו בגוין לאתעדכא מנהון
כדוקיא לעלמא דאתי ועל אלין כתיב להכחיל אוהבי יא ואונרותיהם אמלא ועל
אלין כתיב עין לא ראתה אלרים זולתך וגו' יש אלין תלת מאה ועשר עלמות
בגוין תמות עלמא דאתי ועל אינון מאתן ושבע דאינון מסטרא דימיכא אקרין
אור קדמאה בגין דאפילו אור שמאלא אקרי אור אבל אור קדמאה איהו זמן
למעבד תולדין לעלמא דאתי ואיתימא לעלמא דאתי ולא יתיר אלא אפילו ככל
יומא ויומא דאי לא הוה האו אור עלמא לא יכיל למיקם דכתיב אמרתי עולם מסד
יבכה האי אור זרע ליה ק"ה בגכתא דערדמי ועבד ליה שורין שורין עי דהאי כדוק
דאיהו בגכתא דגכתיא ונטיל להאי אור זרע ליה זרועא דקצוט ושכד ליה שורין
שורין בגכתא ואוליד ואכמת ועכיד פרין ומכיהו אתון עלמא ה"ד אור זרוע לכדוק
וגו' וכתיב וכנסה זרועיה תנחמיה מאן זרועיה אלין זרועי לאור קדמאה דאיהו
זרוע תדיר השתא אוליד ועכיד אינון והשתא זרוע איהו בקדמיתא עד לא ויכול
עלמא איכא דא אוליד זרועא דא ויהיב איכא ולא שכיך ועד עלמין אתזנו בספיק
בהווא בוונא דאקרו כדוק לא שכיך ולא פסיק לעלמין כר בזמנא דבלתא ואי
תימא בזמנא דבלתא כתיב אזלו מים מני ים ובהר ומרכ ויבש היך עכיד תולדין
אלא כתיב זרוע זרוע איהו תדיר ומימא דאפסיק סהוא כהר גכתא לא עלל

ביה ההוא גנבא ויהוה אור דאיהו זרוע תדיר עביד איבין ומניה ומגרימיה אודרע
 כקדמיות ולא שכיך תדיר פגנתא דעביד תולדין ומההוא זרועא כפול ביה כאתריה
 מגרימיה ועביד תולדין כדכקדמיתא ואי תימא דאיבין תולדין ואיבין כמה דהיה
 בזמנא דגנבא תמן לאו הכי אכללא אתמנע זרועא דא לעלמין כגווכ דא ותורה
 אור לאורתא הכי אודרע תדיר בעלמא ועביד תולדין ואיבין ולא שכיך לעלמין
 ומההוא איבא דיליה אתון עלמא ודרך חיים תוכחות מוסר תרין ארמין איבין מד
 ארמ חיים ומד בהפכא מניה סימנא דארמ חיים מאן איהו תוכחות מוסר דכד
 בעא קבא לנטרא להאי ארמ חיים שוי עליה ההוא דאלקי ועביד תוכחות מוסר
 לכני עלמא ומאן איהו האי דכתוב ואת להט המרכ המתהפכת לשמר את דרך
 עץ החיים ועד דרך חיים איהו תוכחות מוסר ומאן דאית ביה תוכחות ודאי דמתערי
 ליה למחך בההו ארמ חיים דשאריו תמן תוכחות מוסר האי קרא לאו רישי סיפיה
 ולא סיפיה רישיה לא כלל רזא דמהימנותא בהאי קרא כי נר מניה דא רזא דשמו
 ותורה אור דא רזא דזכור ודרך חיים תוכחות מוסר אלין גורין וענשין דאורתא
 וכלל רזא דמהימנותא ולאטריך דא לדא למהווי רזא דכלל דקרא ואת ועל רזא
 דהאי אור דלוק ונהיר להאי כר כתיב ביה באהרן בהעלותך את הכרות בנין דהוא
 אתימנטרא דהאי אור אור דא כתיב ביה יהי אור ויהי אור כיון דאמר יהי אור
 אמאי כתיב ויהי אור דהא ביהו בגיא אלא יהי אור דא אור קדמאה דאיהו ימינא
 ויהי אור דמימינא כפיק שמאלא ומרזא דמינא כפיק שמאלא ועד ויהי אור דא
 שמאלא מכאן דויהו קדמאה דאורתא כסטרא דשמאלא הוה ובנין כך לאו איהו
 סיון ברכה מט בנין דכיה כפיק ההוא חשך דאחשין אכפי עלמא וסימנא דא כד
 אתגלי רזא דעשוועכוויהו בהאי הוה ויהי עשו איש יודע ציד אתקיים כויהו איש
 יודע ציד לפתחה כני עלמא דלא יסכון בארמ מוסר וירא אלדיה אתה האור כי טוב
 דא איהו עמודא דקאיט באמצעיתא וקאיט ואחיד כסטרא דא וכסטרא דא כד
 הוה שלומו דתלת סטרין כתיב ביה כי טוב מה דלא הוה כהני אחרין בנין דלא הוה
 שלומו עד אור תליתא דאשלים לכל סטרין וכיון דאתא תליתא דא כדן אפריש
 מחלקת דמינא ושמאלא דכתיב ויבדל אלדים בין האור ובין החשך ועל דאיבין חמש
 דרגין דאתפרשו ואתמשכו מהאי אור קדמאה כתי אור חמש זמנין וכלהו הוו מסטרא
 דמינא ואתכלילו ביה וכד אתכלילו כסטרא שמאלא אתכלילו כרזא דמים דכסול
 כיומנא וכבכ כתיב חיים חמש זמנין וכד אשת לימו כרזא דאמצעיתא כתיב רקיע
 חמש זמנין ועד תלת איבין אור חיים רקיע לקבל תלת דרגין אלין דכלהו חמש דרגין
 אתכלילו בהוועד בכלסו כתי חמש זמנין בכל חד וחד הכא רזא דרוזן בלגין תלתא
 אתגוור ואתגלויף בגלופי רזא דווקא דאד דאיהו אור כקדמיות לכתר חיים לכתר
 אתפשט בגויהו רקיע דאיהו בגלופא דגלופי דווקא דאדם כגווכא דגליפו כוורא
 דווקא דאדם בתולדתיה דסא בתולדתא דכר נט כקדמיות זרע דאיהו אור דהא
 כהירו דכל שויש גופא איהו ההוא זרע ובנין כך איהו אור ויהו אור אקרי זרע
 דכתיב אור זרע ההוא זרע ממש לכתר ההוא זרע דאיהו אור אתפשט ואתעביד

חיים

אם בלמותא דיליה אגליף ויתור ואתפשט פשיטו גו איכון מים פשיטו דגופא לכל
פטרין כיון דאתצנייר ואתגליף כורה דיוקבא דגופא אקריש ההוא פשיטו ודא איהו
רקיע בתוך המים ולכתר דאקריש כתיב ויקרא אלדים לרקיע שמים דהא אקריש
ההוא למותא דגופא דהוה גו איכון מים כיון דאכריר גופא ואכקי בכקויהו למותא
דאתצנייר ואתתאר הוה פסולת דקא אתעבד גו התוכא ואיכון מים הרעלם עכורין
ומהסון אתעביד פסולת מקטרגא לכל עלמא דכר וכוכבא לבתר כד נמתו איכון
מים עכורין ואתהתכו ללתתא בסטר שמאלא כפקו לקטרגא כל עלמא זכאה איהו
מאן דאשתויב מהסון כיון דכפיק מקטרגא כתיב יהי מארת חסר ו' ואתמשכא
אסכרה כרכי ומסר כהורא דסיהר לבתר והיו למארת בשלימו תרויהו כמד במאן
כההוא דקיע השמי' דהא כד סלקא ואתמכר כההוא רקיע השמי' כדון והיו למארת
פהורין שלימין תרויהו כהדא דלא פנימי כלל שארי חוץ האי רביא וחדי אמר לון
האי דאימכא דאכריר הכא רזא דאדס כאור דההוא זרע ולכתר אתעביד מים ומגו
איכון מים אתפשט רקיע דיוקבא דאדס כמה דאתערבא תיכח כד אתעביד דא
לגו מעו דאתתא דהא לא אתצנייר זרעא אלא בגו מעו דנוקבא לאתפשטא כה
דיוקבא דאדס והכא אי אלין ממש דרגין אכון דיוקבא דאדס כאן אתר אתצנייר
ואתפשט האי דיוקבא בגו איכון מים אי תימא בגו נוקבא הוה דא עלמא דאתי לאו
הכי דהא לא אתצנייר כורה ודיוקבא עד דכפקו אתוון לכר ולכתר אתגלמו ותו דהא
עלמא דאתי הוה אומכא דכתיב ויאמר אלדים יהי אור ויהי אור יהו רקיע הא
אומכא הוה אי תימא כנוקבא דלתתא לאו הכי דהא עד לא הוה וכד כפק האי
דיוקבא דאדס כוקביה כפקת כהדיה הא לא אתצנייר דיוקבא דאדס כה אי הכי
כאן אתר אתצנייר ואתגליף האי זרע למיהו גליפו דיוקבא דאדס אלא דא רזא
אדס קדמאה אתצנייר ואתגליף בלא נוקבא תניכא מחילא וזרעא דהאי אגליף
ואתצנייר בגו נוקבא אדס קדמאה גליפו דצניירא ודיוקבא דגופא לא הוה כנוקבא
וכלא צניירא כלל הוה ואתצנייר ואגליף לתתא מעלמא דאתי בלא דכורא וכלא
נוקב' איכון אתוון אגלימו גו משתא ואתצנייר ואגליף בהו רזא דאדס ואתוון בארס
מישר כסדורא דהסון מרזא דאור קדמאה שריאו לאתגלפא ולא אתצניירא אתוון
ואזרע האי אור כגוייה גו משתא כד מטא גו משתא אתהדר מיא בגו מיא
אתפשט רקיע צניירא דאדס דיוקבא כדקא חזי לבתר דאתקשטת נוקבא לגביה
ואתסדרו אפפין כאכפין האי דיוקבא דאדס עאל כתיאובתא לגבי נוקבא ותמן
אגליף ואתצנייר כנוכא דיליה ועליה כתיב ויולד בדמותו ככלמו וגו' האי אתצנייר גו
נוקבא מה דלא הוה ההוא קדמאה דאתצנייר גו ההוא קדמאה כגוייה כמדודו גו
משתא כמה דאתמר כנוכא דא לתתא לתתא מה כתיב והאדס ודע את חוה
אשתו ותשר ותלד את קין שריאת קוף לאולרא כמעשא כחילא וסויעא דאדס לבתר
דהא קבילת זוהמא מגו האי קוף ועל דא לא כתיב הכא ויולד לא וידעותהר ותלד
וכפק פסולת בגו נוקבא ותוסף ללדת את אחיו את הכל וכסאי לא כתיב ויולד ואף
על גב דמסרדא דכורא הוה אכל מקטרגא תשש ותכר פוליה דהא באת קוף

פריא אתון לאולדא פיון דאתבריר פסולת פריא אתון לאולדא מרזא דאת
 טת תקובא דכר ונוקבא בלסתכמותא כחדא וכודין כתבו וולד בדמותו ככלמו
 ויקרא ולא כתיב ותקרא ויקרא אוהו ולא אוהו אוהו קרא שמוה סת תקובא דכר
 ונוקבא כחדא דהו בלסתכמותא חדא תו אתבלגלו אתון ואהדרו לאולדא אלף
 דאדם ואיכוון אתון אתר דאיהו סווס שמוה ומאן אוהו ו' ולכתר ו' ולא ה' דהא
 אתעדיאת בהכל בנין כך כטיל את אחרת אבתריה ו' וסווס בשירותא דסת פ'
 ואקרי אנוש' אנוש מה בין שמה דא לשמה דאדם' אלא אנוש לאו אוהו בתקפא
 הוה תקובא דקדמאי הוה מה אנוש כו תזכרבו כתיב ותפקדו לכקרום לרועים
 תבמכו ועל דא כתיב ווי' חפץ דכאו החלי תבירו דגופא ותקפא דכפשא אורית
 סת לאנוש ירותא דהוה ליה לקבלא ואוהו אוף הכי אורית לכנוי' תו אתבלגלו אתון
 לאתקכ' עקמו ואתהדרו לאולד' קיכוני האי תקובא דקין ואתתקן תמותיה ואתהדרו
 אתון לבסמא עלמא מעקמו דהוה' מהללא מ' סופא דאתון דאדם ה' ל' תקובא
 דאתון דהכל ובנין דלא הוה חייבא כקין לא אתחלפו אתון משמוה בר חד'
 באתר ב' הוה ח' למאו תקובא יתור עד הכא אתבסס עלמא ואתתקן עקמוא
 משירותא דאנוש בר חובא דאדם דלא אתבסס עד דקיימו ישראל כטורא דסווי'
 אבל תקובא דעקמו דקין והכל אתתקן ואתבסס אבל עלמא הוה כבערא ועכובא
 עד דאתא כח דכתיב זה יכחמו ממעשנו ומעשנו ויכונו מן האדמה אשר אררה ו'
 עד הכא מ' ואור אתתקן כחדא' ויהשתא רבותי אלא מככל וכרא דרב ספרא
 הויכא ולא זכיכא לאשתמודעא לאבא ואטרודכא הכא ודמילכא דהא יתבי ארעא
 דא חנון ארווון באורית' ושויכא עלי דלא אומא מלי דאורית' קמו פד כס' עד תרין
 ירחין ויומא דא אשתלמו' זכאה חולקאי דאתערעטון הכא' ארוס רבוי' וסווי קליה
 וככה וקמו בלהו וכפוקוהו ברושיה' אמר רבי וסווי זכאה חולקא דזכיכא בהאי
 ארעא למשמע מלי דעתיק יומין מפומך מה דלא זכיכו למשמע עד השתא' יתבו
 בלהו אמ' לון רבותי מדחמוכא כערא דהאי חמוי וכרתיה דחקי ומכטערי ככפשיהו
 דלא ידענא ברכת מזוכא' אמוכא לון דעד דאכדע ברכת מזוכא לא אתחבר
 באנתתי בארמ כל ככו עלמא ואף עלגב דיכולנא לשמשא בהכלא חוכה לא בענא
 למעבר על דעתיהו הואיל ולא הויכא יכול לחומר מודי עד תרין ירחין' חדו רבי
 וסווי רבי חייא וחמוי וכרתיה וככו מכבויאו חדוה' אמר רבי וסווי במטו מינד כיון
 דפריאת אנהיר לן יומא זכאה חולקא בארמ דא' פתח אוהו
 בכרכת מזוכא ואמר כתוב אחד אומר ואכלת לפכיו ו' אלדיך וכתוב אחד אומר
 ושמת לפכיו אלדיך' הכי קראי כד ישראל אתחזון קמיה קב"ה הו מתקיימו'
 השתא הך מתקיימו' מאן וכול למיכל לפכיו ו' ולמחדו לפכיו ו' אלא ודאי הכי הוה
 בקדמיתא כד יתוב בר כס על פתוריה למיכל מדרך על סהמא המוציא' מאי טעמא
 המוציא ולא מוציא דהא כתיב בורא השמים ולא כתיב הבורא' עושה ארץ ולא
 כתיב עושה ארץ' מאי טעמא הכא המוציא' אלא כל מלין דאינון מרזא דעלמא
 עלאה סתירא אסתירא ה' מתמן לאתחזאה דהא מעלמא גנוזא וסתירא אוהו'

וְכָל מִלִּין דְּלִיּוּנוֹן מֵעֲלָמָא דְּאֵתְגַלְיָא יִתִּיר כְּתִיבָה דְּכִתְוִי הַמּוֹצִיא בְּמִסְפָּר זְכָאֵם הַקּוֹרָא
 לְמִי הֵיִם כְּלָסוּ מִרְזָא דְּעֲלָמָא תַּתְּאָה אִיהוּ וְאִי אֲכַתִּיב בְּשַׁמָּא אִיהוּ כֵּה' כְּגוֹן הַלְהַגְדוּלָא
 וְהִכָּא דְּלִיּוּנוֹ בְּאֵרַח סְתִים (כָּל בְּאֵתְגַלְיָא) מִרְזָא דְּעֲלָמָא תַּתְּאָה אִיהוּ כְּגוֹן דְּמִכְרֵךְ בֵּר כֵּס
 סְכִיכְתָא אֲתִיָּא קָמִים. וְהִיא דְּאִמְרַ וְאֲכַלְתָּ לְפָנֵינוּ וְאֵלְדִּיק הִכָּא אֲתַכְלִיל לְמַלְלָא בְּמִלְיָא
 דְּאִוְרִיתָא דְּהִכִּי אֲכַטְרִיק הוּאִיל וְקִבְּהָ קָמִיהּ לְקִיּוּמָא דְּכַתִּיב זֶה הַשֶּׁלֶחַן אֲשֶׁר לְפָנֵינוּ וְ
 וּפְתִיב וְאֲכַלְתָּ שֶׁם לְפָנֵינוּ וְאֵלְדִּיק. הוּאִיל וְקָאִים בֵּר כֵּס קָמִי מֵאֲרִיִּים אֲכַטְרִיק לְמִוּחַן
 לְמַסְכְּנֵי לְמִוּחַן לֹון כְּמַה דְּאִיהוּ וְהִיב לִיה לְמִיכַל כְּמֵאן דְּאִכְיִל קָמִי מִלְכָא קְדִישָׁא.
 וְאֲכַטְרִיק דְּלֵא וְשַׁתְּכַח בְּלָטָן עַל פְּתוּרִיהּ דְּהֵא בְּלַעְנֵנוּ מִסְטְרָא אֲמִרָא הִיּוּ וְרִזָּא דְּאִ
 הַלְעִיטְנוּ כֵּה אֲרַח בְּלַעְנֵנוּ וְהִיב אֲכַטְרִיק לְמִסְטְרָא אֲמִרָא וְכַתִּיב וּבְטָן רִשְׁעִים תַּחֲסֵר
 וְעַד וְאֲכַלְתָּ לְפָנֵינוּ וְאֵלְדִּיק כְּתִיב וְלֵא לְפָנֵי סְטְרָא אֲמִרָא וְאֲכַטְרִיק דְּלֵא יִתְעַמֵּק בְּמִלִּין
 בְּסִלִּין. וְכַנְרְכֵי סְעוּדָה שְׁפִיר. כֵּה מִלִּין דְּאִוְרִיתָא דְּהֵא כֵּה אֲתַמְרוּ מִלִּין דְּאִוְרִיתָא
 עַל פְּתוּרָא וְהִיב הֵהוּא בֵּר כֵּס תַּקְפָּא לְמֵאֲרִיִּיהּ. וְשַׁמְחַת לְפָנֵינוּ וְאֵלְדִּיק דְּאִ אִיהוּ כְּכּוּם
 שַׁל בְּרַכָּה. כֵּה בְּרִיק בֵּר כֵּס כְּכּוּם שַׁל בְּרַכָּה אֲכַטְרִיק לְמַחְדֵּי וְלֵא חֲמִזָּה חֲדוּהּ וְלֵא
 עֲצִיבוּ כֻלָּא. כְּיֹון דְּכַטִּיל בְּרַכָּה כּוּם שַׁל בְּרַכָּה קִבְּהָ קָאִים עַל גְּבִיִּיהּ וְאִיהוּ אֲכַטְרִיק
 לְאֲעֻטְפָּא רִישֵׁיהּ בְּחֵדוּהּ. וְלְכַרְכָּא עַל הַכּוּם כְּמוּתָּב תַּלְתָּא כְּכַרְךְ שַׁכְּלָנוּ מִשְׁלֵנוּ וְכַטְּבוּ
 חִיּוּנֵינוּ. דְּאִ אֲכַטְרִיק רִשְׁתָּא לְעִילָא לְגַבֵּי עֵתִיקָא דְּעֵתִיקוּן וְעַד אִיהוּ בְּאֵרַח סְתִים.
 וְכַטְּבוּ וְלֵא מִטְּבוּ. וְכַטְּבוּ דְּאִ יּוּמֵנָא עֲלֵאֵם וּמִטְּבוּ דְּאִ דְּרַגָּא אֲמִרָא דְּאִתִּי מִסְטְרָא
 דְּיּוּמֵנָא וְאִיהוּ דְּרַגָּא לְתַתָּא. כְּגוֹן דְּכַהֲהוּא טוֹב אֲתַכְּבוּ עֲלֵמָא וְכִיִּיהּ אֲתָן. אֲמִי
 אֲקָרִי טוֹב וְאֲמִי אֲקָרִי חֲסֵד. טוֹב אִיהוּ כֵּה כְּלִיל כְּלָא בְּגוּיָהּ וְלֵא אֲתַפְּזַט לְכַתְּמָא
 לְתַתָּא חֲסֵד כֵּה כַּתְּמָא לְתַתָּא וְעַבִּיד טוֹב וְכַל כְּרִיּוּן כְּדִיקוּ וְכַרְשִׁיעֵי וְלֵא חִיּוּס וְהַעֲבֵ
 דְּרַגָּא חֵד הוּא. מִנְלָן דְּכַתִּיב אֲךְ טוֹב וְחֲסֵד יִרְדְּפוּנוּ. אִי טוֹב לְמַה חֲסֵד וְאִי חֲסֵד
 לְמַה טוֹב דְּהֵא בְּחֵד בְּנִיָּא. אִל טוֹב כְּלִיל כְּלָא בְּגוּיָהּ וְלֵא אֲתַפְּזַט לְתַתָּא. חֲסֵד לְחִית
 וְאֲתַפְּזַט לְתַתָּא וְזֹן כְּלָא כְּדִיקוּ וְרִשְׁעֵי כַּחֲדָא וְהִכָּא כְּיֹון דְּאִמְרַ וְכַטְּבוּ חִיּוּס הִדְר
 וְאִמְרַ הִזֵּן אֲתַּהּ שְׁעוּלָם כְּלוּ כַטְּבוּ כַּחֲסֵד הֵדְר כּוּתָן לְחַס לְכַל כְּשַׁר כְּלָא. וְעַד הִזֵּן אֲתַּהּ
 הַכֵּל כְּדִיקוּ וְלְרִשְׁעֵי וְכַלָּא דְּאִ אֲקָרִי בְּרַכְתָּ יּוּמִין. שַׁמָּא לֵאֵן אִיהוּ בְּכַרְכַּת מִזּוּנָא.
 וְכַגִּין כֵּה שַׁמָּא לֵא תַסִּיעַ לְיּוּמֵנָא דְּכִיּוּן דְּכַרִּיק בְּרַכְתָּ יּוּמִין אֲכַטְרִיק לְדַבְּקָא אֲרַץ חֲמִי
 בְּיּוּמִין לְאֲתּוּנָא מִתְּמָן וְלְפַרְכָּסָא וְלְמִוּיָּהּ מִזּוּנָא לְכַלָּא וְעַל דְּאִ תַּכּוּבָא בְּרַכְתָּ הֵאֲרַץ
 אֲכַטְרִיק לְאֲדַכְרָא כֵּה כְרִית וְתוֹר. עַל כְּרִיתְךָ שַׁחֲמַת כְּבַשְׂרֵנוּ וְעַל תּוֹרְתְךָ שַׁלְמַדְתְּנוּ
 לְאֲמִזָּה דְּכַהֲהוּא טוֹב אֲתָן כְּרִית וְתוֹרָה דְּאִיהוּ תַקּוּבָא דְּכַהֲהוּא טוֹב. מִכָּאן
 אֲוִילְפִנָּא דְּכַשִּׁים פְּטוּרֵי מְכַרְכַּת מִזּוּנָא לְאֲפִקָא לְהוֹן דְּוִי חֲנּוּבָה דְּהֵא לִית כְּהֵן תּוֹרָה
 וְכְרִית וְלְחַתּוּם עַל הֵאֲרַץ וְעַל הַמּוֹזֵן הֵא דְּכַקּוּתָא כַּחֲדָא בְּחֲסֵד. עַל הֵאֲרַץ דְּאִ
 אִיהוּ אֲרַץ חֲמִיּוּם וְעַל הַמּוֹזֵן דְּאִ אִיהוּ חֲסֵד הֵא כְּלִילָא דְּאִ בְּרַכְתָּ כְּדִיקוּתָא חֲדָא.
 אֲתַפְּזַטְתָּא דְּטוֹב אִיהוּ הוּדְלָהּ דְּאֲקָרִי חֲסֵד. וְעַל דְּאִ אִיהוּ כּוּדָה לָךְ עַל כֵּךְ וְעַל כֵּךְ
 כְּסִין וְאֲתִין דְּאֲתַעֲבִידוּ מִסְטְרָא דְּטוֹב. וְאִי תִימָא וְהֵא כְּתִיב כְּעִימוּת בְּיּוּמִין כֵּה
 הֵא אִיהוּ מִסְטְרָא דְּיּוּמִין. לֵאֵן הִכִּי אֵלָא כֵּה חֵד וְחֵד אֲחִי עַל הֵהוּא אֲתַר דְּכַשִּׁיק מְכִיָּה
 וְאִי תִימָא כֵּה בְּיּוּמִין. הֵא כְּתִיב כְּעִימוּת וְכַתִּיב כְּעִים זְמִירוֹת וְיִשְׂרָאֵל וְדֵא שַׁמָּא לֵא
 וְכַל

וכל שמאלא אתכליל ברזא דיומנא אבל הודאה אודי על ימוכא לאחזאה דהא מוכה כפק. ודא פטיטו טוטו דא תפסט בארמ חיים. מט לית הכא שמאלא כגין דלית מולקא לסטרא אחרא כמונא דזרש. ואי אתער שמאלא סטרא אחרא יתער עמוה ודא איהו זכין בכרותיה ומולקיה ליעקב אכנהו. ודא אכן יהיכנא ליה מולקיה להווא מקטרנא בוהמא דמיון בתראין. ואי לית זוהמא הא מולקא דהווא מיכלא דקרובו ידן. ועל דא לית ליה מולקא כהדן. והואיל ולית ליה מולקא כהדן דהא כטל מולקיה לית לן לאתערא שמאלא כלל. דלא יתער מקטרנא ויטול תרין מולקין חד לתתא וחד לעילא ככבוד דהא זכין בכרותיה ליעקב אכנא. מולקיה איהו לתתא ולית ליה לעילא כלום. ושראל כטלי לעילא ועשו כטיל לתתא ועד לא יתקרב שמאלא כלל בכרכת מוכא. כיון דמתברכא האי ארץ הקיים מסטרא דיומנא ומקבל מוכא כדון כעין רמיון על כלא. רחם יו אלדינו על ישראל עמך ועל ירושלם עירך וגו' דהא מהווא מוכא נספוקא דארץ הקיים כוכי כס אכן וכי מקדשא ויתכני כי מקדשא לתת באיכונ רחמים. וכטבת דלא אשתכח דינא למהוי כנח והוד כלל חסדי' אומר רנה והחליננו למהוי תרמיוו חסדי דוד הנאמנים ועד אל תהי צרה ויגון וכנ' דהא רנה ומודים איכונ חסדי דוד וגם שלום דקארמן ככלותא בכרכת עושה שלום במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו. הטוב והמטיב דכלא אתי מסטרא דיומנא ולא מסטרא שמאלא כלום. מאן דמכרך בכרכת מוכא איהו כטיל כרכאן כקדמיתא מכלהו ואתכרך בכלל בכרכת מוכא ועל דא אית ליה ארכא דחיון. מאן דכטיל כום של כרכה וקא מכרך עליה כתיב כום ישועת אשא. מאן ישועת דא ימוכא דאיהו מושיע מכל מקטרניו דעלמא דכתיב ותושע לו וימינו וכתיב הושיע ימיך ועכנז אדהכי הוה נהור וממא קמו בלהו וכטקוהו. אר"ו וסי ודאי הלולא איהו יומא דא ולא כפוק מהכא עד דיתעבי הלולא בכל אנשי מתא דא הוא הלולא דק"ס אתרעוביה כטיל ליה לאכתתיה ובריוכו לה ככמה כרכאן עכדו דאכנה יתקן כיתא אחר' למדוה. ככושו כל אנשי מתא להאי חדותא וקראו לה כלה ומדו עמהו כל ההוא יומא איהו חדי' עמהו כמלי דאורייתא. פתח איהו על פתורא ואמר.

ועשית

את הקרשו למשכן עני שטים עמדיה. כתיב הכא עמדיה. וכתיב התם שרפי עמדי' מה להלן שרפים אוק הכא כמו שרפי' אלון קוימן בתקוני דכלה וסחרן סחרא רחופה למשרי בה היא חופה רוח עלאה כגונא דכלה לתתא דאנטריך לתקנא חופה לחופה בתקוני שפירו ליקרא דכלה אחרא דאתיא למשרי תמן כמדוה דכלה תתאה. וכגין יקרא דהיא כלה עלאה אנטריך למעבד חופאה דשפירו ככל תקוני דשפירו לזמנא לכלה עלאה להיא חדיה. כגונא דא ככל בזירי דברית לתתא אנטריך לאתקנא כסא אחרא כשפירו למארוה דברית קוימא דאתי תמן. אוק הכא ככל חופה אנטריך תקוני שפירו לחופה ליקרא דכלה סתם דהא דא כגונא דרא קוימא. דא סלקא כככע כרכאן ודא סלקא כככע כרכאן. וכד סלקא כככע כרכאן כדון אקרו כלה. ועל דא אסיר לשמשא בה עד דאתכלילת באיכונ שבע כרכאן כגונא עלאה. איכונ שבע כרכאן ורתא כלה מרומא עלאה

אתר דכל ברכאן כבדין מתמן. שית ברכאן איכון דכלה אתברכ' ומנייהו ואת אמר'
 דאיכון שבע. לא שביעאה איהו דקא מקיים כלא. רוב ברכאן על היין דאיהו סטר'
 לממדי כלא על הסוף ויין דאתכני' בעכבו תדיר. ובגין כך ברכה קדמאה דאיכון
 שבע איהו רזא דיון. יין עכיד פרי בין לעילא בין לתת. גפן כטיל כלא ואפיק איבא
 לעילא ואתערדו דמדום שמאלא איהו דכתיב שמאלו תמת לראשי ולכתר וימינו
 תמחכמי. וסהא אינא דמיו עכוד פרוין ואיבין באתערותא דא ודא איהו ברכה
 קדמא דכלא. תכונא שהכל ברא לכבודו רזא דברי' קדישא מדום דמכורא. דנטיל
 כל ברכאן למעבד איבין בההוא גפן דהא בקדמיתא ההוא פריכמית מלעילא ארת
 שייפין וכניד לכרית קדיש' לכבודא לון בההוא גפן ודאמסטרא דומיבא דהא לית איבא
 משתכחא לא בימיבא. שמאלא אתער וימיבא עכיד. לכתר כליל שמאלא בימיבא וימיבא
 בשמאלא למחיו רזא דאדם ובגין כך תליתאה איהו ונר האדם. ועקב ודאי איהו
 עמודא דאמצעיתא דיוקנא דאדם הוי. רביעאה איהו עמודא דאדא דירכא וימיבא
 חמישאה שוש תשט ותגל עקרה דכית' במדום בקבין וכנישו דבכהא מארבע סטרי
 עלמא ודא רזא דירכא אמר' דיתמכר בירכ' שמאלא למיזל ולמכנס לכל סטריין וכנישו
 דכנין ורחימו למיעל לון בין ברכין וכאיכון תרין דכניא' שריון כנוייהו מדום דעקרא
 דכיתא. מט' כנין דהא שתי ערכו לא עכדין איבא ופרין וכנישו דכנין לבכיהו איכון
 פרוין ואיבין דלהון ולא אתערדו כנישו דבכהא לבכה' בר כניא'ו. שתיתאה שמת תשמח
 רעיה האהובי' אתר דרשתא ומדום ואחיה אשתכח עמודא דכל עלמ' דאקרי כדיק.
 וכדיק וכדק רעו' ואהובי' איכון דלא אתעדון דא מן דא. עד הכא שית ברכאן דכלה
 אתברכ' ומנייהו. שביעאה איהו מקיי' כלא ומהאי שביעאה מתברכאן כלא ודאי כללא
 דעשר אמירן בגין דרא כליל עילא ותתא. ועד כליל בהאי' זיני מדום ששון שמחה
 תתן וכלה אסכה אחיה גילה דינה שלום ורועו' למחיו כלה שלימו דכלא. זכאין איכון
 ישראל דאיכון זכו לתתא כנונא דלעילא. עלייהו כתי' וימי בעמך ישראל בני אהרן
 מדו כלהו כל ההוא יומא במ'יגן דאוריתא וכל בני מתא עכדו ליה רישא עלייהו. ליומא
 אחרא קמו ר' יוסף ור' תיא וכרבו לון ואזלו לארמניהו כד מטו לבכיה דרש' זקף עכני
 זמנו לון. אמר לון מסתכל הויבא בכו יומא דא ומינא לבו תרין וימין ומד ליליא
 דהוותון לבני משכא דההוא כער מעטרון וההוא כער הוה אוליף לכורזין עליון
 במדום דאוריתא זכאה חולקבון כני. סדרו מלין כלהו קמיה וסמו ליה עובדא. אמר
 לון זכאין אתון וזכאה חולקי דהא אדכר' יומ' חד דהוה אזיל עמי בארמ' רב ספרא
 אבוי וברוכות ליה כד אתפרש מני דיהא ליה בר אריא באוריתא ולא ברוכות ליה
 דאיהו וזכי ביה. זכאה חולקיבון בני עליוכו כתיב וכל בניך למודיו יי'. לא וכל בניך
 למודיו יי'. וכי כל בניך דאיכון דישאל כלהו אוליף לון קב' אורית' איין. דהא בשעתא
 דאיכון יונקי לעאן באוריתא שכינתא אתיא ויהיב לון מילא ותקפא למלעי באוריתא
 דאלמלא סויעא דקב' לא יכלין איכון ויסקי למחבל'. רבי שמעון הוה שכיח וימא
 חד בני פתח דלוד ורבי חייא בהדיה פגע ביה חד ונוקא אמר רבי שמעון ודאי
 דקב' אתרעי בעלמא השתא ליומין זעירין בגבולא רבא למלכי ארעא אלין באלין.

ודאי בעוד דאיכון מקטרבין אלין על אלין ישראל יהון בו רומא. אמר ההוא יכונקא
 והא כיומא דא שארי אתערבאת דא דהא כהאי יומא דמין סניאין אושרין בעלמ'.
 אמר ליה ר' מיוא מנא ליה להאי וכונקא. אמר ר' שמעון לזמנין ככואה כפול כפוס
 ינוקן ומתכבאי יתיר מחד ככואה. אמר ההוא יכונקא תוואה אויהו בניוקי למיהו לון
 ככואה ושאי קרא שלים אויהו מלגן. דכתיב וכל כניך למודוי ו' איכון ודאי למודוי ו'
 וככואה מכהון כפקא מה דלית הכי לכל עלמא אלא לישראל בלמודוי דכתיב בהו וכל
 כניך למודוי ו' וכבינו כך מכהון כפקא ככואה. אתא ר' שמעון וכנסקיה אמר מיומא
 לא שמענא דא בר השתא. פקודא דקב' למשה.

ועשית

את הקרשים למשכן עני שטים עמדים כלא כוונא ע. אה.
 רבי ונחקפתה שרפים עמדים ממעל לו שש ככפים וגי עובדא
 דמשכנא באנון קרשים כוונא דאיכון שרפים כהאי אתר אלין עמדוי ואלין עמדים
 ואי תימא והא כל חיילי שמיא אונון עמדים כלהו כלא וכתתי לך מהלכים כין
 העמדים האלה דהא כלהו משריון עלאיך לית להו קפיטין וכלהו קיימי בקימה.
 אלא ודאי כלהו קיימיין ולזמנין אלין אקרונן שרפים ולזמנין סלקין בשמא אמרא
 אכל כלהו קיימי והאי קרא אוקמוה כלא וכל כבא השמים עמדים עליו וגומר.
 כתיב מזמור לדוד ו' רעילא אחר. הא אתמר מה כין מזמור לדוד וכין לדוד
 מזמור והכא שכיכתא קדמא ואתיא ושראת עליה בקדמיתא. ו' רעו וכי אמאי.
 שכיכתא קדמא הכא והא דוד אנטריך לאקדמא אויהו בקדמיתא הואיל וכעו מזמור
 מעם קדשא בריך הוא. אלא ודאי שכיכתא קדמא ואתיא בקדמיתא דהא הכי
 אנטריך על מלה דמזוכי דכעיא אויהו ורעותא דילה דכל כבי עלמא יבעון מזוכי בנין
 דכד קדשא בריך הוא כעו לכמתא מזוכי לתתא לעלמ אויהו אקדומת בקדמית ועלמ
 כמתא מזוכי לעלמין כלהו. וכבינו כך אויהו אקדומת למלה דא דמזוכי ושראת עליה
 דדוד. ו' רעיו רעיא דילי כהאי רעיא דמדכר עאכא דילה באתר דדשאין
 ועשנין דלא מחסר ביה כל מדעם. אוף הכי קדשא בריך הוא אויהו רעיא דילי למיון
 לו בכל מה דאכא אנטריך דכר אחר ו' רעו תכונן דקשון מזמורתיו דכר כס קמיה
 קב' כקריעת ים סוף. הכא תרין גוונן אונון ותרויהו בארץ קשוט. חד בנין
 דקדשא בריך הוא כל יעבדוי בדיוכא וקשוט ועל דינא וקשוט אתקיים כל עלמא.
 וככל יומא ויומא וככל זמא וזמא דן כל עלמא בדיוכא לדריקוי ולרשועי ולכל בני
 עלמא כלא כי דריק ו' דקוית אהב. וכד אויהו דן כבי כשא ומימי בניכשא כמה
 חויבין וכמה חטאין קמיה כדון קשה בעיכו למיהב לון מזוכא בכל זמא בנין דאית
 ליה למיון חויבא ולאיונון דחטאין ואיהו עביד עמהון לבו משורת הדין וזן ומפרכס לון
 כפוס חסד עלאה דאתמשך ואתנגיד על כל בני עלמא וכיה אויהו זן ומפרכס לכלא
 לדריקוי ולחטירוי ולכל אונון כבי עלמא ולכל חיון וכעירי חקלא ועשוי שמיא מקרני
 ראמי עד בני כלמי ולא אסתאר בעלמא דאיהו ולא זן ומפרכס לכלא אף על גב דקשה
 קמיה כפוס עובדוי דכבי עלמא כקריעת ים סוף. וכי קריעת ים סוף קשה קמיה
 והכתיב הגוער כים ויכשהו הקורא למימים וישככס על פניה ארץ והא כיון דסליק

רעותיה קמיה כלא קמיה ואת אמת דקריעת ים סוף קשה קמיה לא בזמנא דישראל
 אעבדו לבבוימא ובעא קבה למקרע לון ימא דסוף אתא רהב יהוא ממנא דעל מזרז
 ובעא דיכא מקמי קדשא בריך הוא . אמר קמיה מאריה דעלמ' אמאי את בעי למעב
 דיכא על מזרזים ולמקרע ימא לישראל הא כלהו חייבין קמד וכל ארמך בדיכא וקאנע
 אלן פלמו עז' ואלן פלמי עז' . אלן בגלוי ערוות ואלן בגלוי ערוות . אלן אושדני
 דמין ואלן אושדני דמין . בההוא סעתא קשה קמיה על ארמ דיכא . והא ישראל הו
 בטלי על ימא דכתיב ויאמר וי' אל משה מה תנעק אלי דכר אל בני ישראל וסעו
 ויהוה קשה קמיה למעבד על דיכא ולמקרע לון ימא דבוף ולמלא דאשגמ קדשא בריך
 הוא בזכות אברה' דאקדו בצפרא למעבד פקודא דמאריה ורעותיה דיליס כדכתי'
 וישכם אברהם בכקר כלהו אתאבידו בימא בנין דככל יהוא ליליא בדיכא הוה
 קדשא בריך הוא עליהו דישראל . דתכונן מאי דכתיב ולא קרב זה אל זה כל הלילה .
 מלמד דאתו מלאכי' עלאו לשכחא בההוא ליליא קמי קדשא בריך הוא אמר לון וכי
 עובדי ודי טבעין בימא ואתון משכחן קמאי מיד ולא קרב זה אל זה כל הלילה .
 מה כתיב ויס' באשמרת הכקר אשגמ קדשא בריך הוא בזכותא דאברהם דאקדים
 בצפרא למעבד רעותיה דמאריה כדכתיב וישכם אברהם בכקר . כדון אהדר
 ימא וערקו מיון קמיהו דישראל דכתיב וישכם הוה לפנות בקר לאיתנו ותכונן
 לאיתנו לתכאן לההוא תכאי דהתנא עמיה קדש' בריך הוא כד ברא עלמא' לאיתנו
 כתיב הכא לאיתנו וכתיב התם משכיל לאיתן האזרמי ועל דא לפנות בקר בההוא
 זמנא דאקדים אברהם למעבד רעותא דמאריה כדון אתקרע ימא הכא ויהם
 את מחנה מזרזים ועל דא קשה הוה קמיה כקריעת ים סוף . כגונכא דא קשין
 צווגין קמיה קדשא בריך הוא כקריעת ים סוף . מה קריעת ים סוף קטיל לאלין
 פהאי סטרא ומקיים לאלין כהאי סטרא אוף הכי צווגין כתיב מוכיא אסייריס
 ככוסרות ותכונן ככוסירות מייית האו ויהיב אתתיה להאי דא איהו מייבא וזאמכ'
 ליה אתתא מעלויא ולאן איהו בדיכא . אבל רזין סתמין איכון ככלא ומה דאתערנו
 חכרייא ודאי הכי הוא' ומה דאתערנו לפכי ולא מלפני לפכי ההוא דקאו' לפכי קמי
 דקדשא בריך הוא ושמש קמיה ועל דא לא אמרו דקשין צווגין לקדש' בריך הוא . קשין
 מוכותיו של ארמ לקדש' בריך הוא . לא לפכי ולהאי קשין כל הני דהא לאו כרשותיה
 קיימי אעב דאיהו עבד' אבל אף עלגב דאיהו עבד כרשותא אמרא עבד . כתיב
 ונכרתה הכפש ההוא מלפני מאי מלפני לא דא עלמא דאתי ההוא דכל חיון קיימין
 תמן דא דא נהרא עלאה כהר דלא פסקין מיאוי לעלמין וכלא מד ודא איהו דכטיל
 כל עדוכין דעלמ' דאתי ומאיכון ערוגין עלאין דתשתני אתר דההוא כעם וי' תמן ודא
 איהו מלפני' ואי תמא אי הכי הא כתי' ויקס ויכה לכרמ תרשישה מלפני וי' כיודעו
 האכסי' כי מלפני וי' הוא ברמ' ותכונן מע אזל ויכה וכרמ וכי מאן ויכול למכר מקמיה
 קבה' לא הוה אזיל וכרמ' לנפקא מארע' קדיש' דהא שכינתא לא שריא לכר מארעא
 דישראל וכנן דלא תשרו עלוי שכינתא הוה ברמ' מארעא קדישא דהא שכינתא
 איהו שריא תמן כמה דאת אמר אשתך כנפן פגויה כירכתי ביתך . נפן פרויס

אוף הכי אתתא לנישאה לא נפקא מתרשא דבויתא לבר . וציוני כך הוה ברח יונה
לבר מארע קדושא והא הכא כתיב מלפני ולא כתי' לפני . לא ודאי הכי הוא מלפני
דהא רוח כבושה לא אתיא מגו שכינתא אלא מלפני . איכונ תרין דרגין דכביאי דקא
טריין על שכינתא . ומההוא אתר דחיל למהו תמן בארעא קדושא ועד מלפני כי
מלפני ויהו בורח ולא לפני . דהא הוה ידע דכבושה לא הוה אתי אלא מלפני .
ובניי כך קשין וזניין קשין מוונותו של אדם לפני הקב"ה . ועל דא דוד מלכא תלי
מוונותי לעילא בגין דלעילא לא פסיק לעלמין . אבל הכא פסיק דהא לא תליין ביה
מוונות . לעילא איכונ ועד כתיב " רעו לא אסער לא יססקון מוונות מכללעלמין בגין
דההוא כהר דנגיד וכפיק מעדן לא פסיק לעלמין ובגין דא קדמא שכינתא על דא .
תא חוי בשעתא דהאי אתר מקבלא מוונא מלעילא כלהו דמקדשי למאריהון כלהו
מתעריין וסלקין גדיפין כד אתיא שכינתא בההוא מוונא בגין דלא יסתכלון בה ואיכונ
תלת משריין בסליקו מד קראן ואמרי קדוש . קראן אלן למשריותא תניינא וסלקין
גדיפין אלן קדמאי ואלן תנייני ואמרי אלן תנייני קדוש . קראן אלן למשריותא
תליתא וסלקין גדיפין תלת משריין כהדא וכלהו אמרי קדוש " . ובאות מלא כל
הארץ כבודו . ועד כלהו משלכין דא כדא אלן עאלין לבגו אלן ואלן עאלין לבגו
אלן משלכין דא כדא כדא משלבת אשה אל אמתא בן תעשה לכל קרשי המסכן .
קרשים קיימי תדיר בקיימיהו ולא מתכפפי כגוונא דאיכונ עומדים ללא מתכפפי
דלית לון קפייני וקיימי תדיר בלא ישיבה ועד כתיב בקרשים עומדים . מה כתיב שתי
ידות לקרש האחד אוף הכי בתריגונוי איכונ כלילין כל מד ומד מנייהוההוא דיליה
דחבריה וחבריה אוף הכי ביה ועד משלכין דא עם דא . כגוונא דא כתיב באורייתא
פי טוב סמר מסמר כסף ומחרן תבואתה . דא אוליף לדא ודא אוליף לדא אשתבדו
משלכין דא עם דא דא כטול דיליה ודחבריה ודא כטול דיליה ודחבריה ומשלכין דא
כדא . כתיב בכאות דשא ירביכני על מי מנוחות יפהלמי . כאות דשא אלן איכונ
מקורין עלאין דכל מוונא וספוקא אתיא מנייהו . כאות אלן אקרין כאות יעקב
כאות דשא . בגין דאית כאות לבר דאקרין כאות מדבר ועל דא בכאות דשא . ואי
תימא הא כתיב תדשא הארץ דשא דהא איהו לתתא . לא דשא מאיכונ כאות אתיא
דאתיליד ואזמח מנייהו ועל דא בכאות דשא ירביכני . על מי מנוחות אלן מיין
דהכמה דקא נבדין מההוא אתר דנגיד וכפיק מעדן ואיכונ מיין אקרין מי מנוחות .
כפשי יסובב דא הוא כפש דוד ולא ביצא דוד לאתקא אל לההוא דרגא דיליה כדקא
יאות . באלן מנוחות ומיכין דקייא לנייחא לעמא דאתי דכתיב ונחך " תמיד וגו' .
ועשית קרשי כחשת חמשים וגו' רבי אלעזר ורבי אבא הוו יתיב ליליא
חד . כד רמש ליליא עאלו בגונכא דעלימא דטבריא . אדהכי
חמו תרין ככביא דנטלי דא מהכא ודא מהכא ואערע דא כדא ואטמרו . אמר רבי
אבא כמה ררבין עובדי דקב"ה בשמיא מלעילא ובארעא מלרע . מאן יוכל למכדע
באלן תרין ככביא דנפקו מד מהכא וחד מהכא ואערע דא כדא ואטמרו . אל
רבי אלעזר וכי לא חמינא לון הא אשגמא כהו ואשגמא בכמה עובדין אחרני

תְּרוּמָה

דקב"ה עבד תדיר פתח ואמר גדול אדונינו ורב כח וגו' גדול ורב ועלמה איהו קב"ה וכילא ידענא דקב"ה גדול איהו ורב כח מאי סביח דדוד הכא אלא בכל אתר איהו אמר גדול ויהכא אמר גדול אדוננו מט התם דאיהו אמר גדול וימהלל מאד בדרנא עלאה קאמ' והכא דכתיב גדול אדונינו בדרנא תתאה קאמר דאיהו אדון כל הארץ מה כתי' לעילא מהאי קרא מונס מספר לככבים לכלל שמות יקרא איכל בני עלמא מוומא דאתברי אדה יתכנסון לממכי ככבי לא יכלין לממכי כלא מספר את הכוכבים אם תוכל לספר אתם וקב"ה מה כתיב ביה מונס מספר לככבים לכלל שמות יקרא מט בגין דכתיב גדול אדונינו ורב כח וגו' כמה דלית מספר לככבי שמות בר מניה אופ הכי איהו כתיב ביה ולתבוכתי אין מספר

תא חוי בתוב המוניא במספר נבאס וגו' כלהו חיוילין ומשריין וככביא קב"ה אפיין לון בשמא כל חד ומד ולא גרע אפילו מד בכל ככביא ומולי רקיעין כלהו אתמוכן בנידין ופקידין לשמשא עלמא כל חד ומד כדקא חויליה ולית לך עשכא ועירא בכל עלמא ללא שלמא עליה ככביא ומולא ברקיע ועל ההוא ככביא ממכא מד קא משמש קמיה דקב"ה כל חד ומד כדקא חויליה כל ככביא דכרקיעין כלהו משמשי על האי עלמא וכלהו פקידין לשמשא כל מלה ומלה לאיכוון דהאי עלמ' ולא נמחין ולא מגדלין עשכין ואילכין ודשאין ועשבי ברא בר בחיזו דככביא דקא קיימי עליהו ואתחווין עליהו אכפין באכפין כל חד ומד כמה דאתחוי ליה רב משריין דככבי ומולי כלהו כפקין בראשיהו דליליא עד תלת שעתה ססר רביעי מתחין ולהלאה לא כפקין בר זעירין ואיכוון ככביא כלהו לא משמשי לכטלה ולא אתחווין לכטלה ואית ככביא דקא משמשי כל ליליא בגין לא נמחא ולגדלא כל איכוון מלין דאתפקדו עליהו ואית ככביא דקא משמשי עד פלגות ליליא ונמחין ומגדלין מראשיהו דליליא עד ההוא שעתא כל איכוון מלין דאתפקדו עליהו ואית ככביא דקא משמשי ועיר מלייליא דכיון דאתחוי בהדי ההוא עשכא או ההוא דשאה מיד אשלים שמושיה ולא אנטדיך יתיר בההוא ליליא ויהא איכוון לא קיימין לכטלה כיון דאשלימו שמושיהו לא אתחווין יתיר בהאי עלמא ועיילין לאתרייהו בספרא דחכמתא עלאה דכני קדם אמרי על כל איכוון ככביא דשרביט דקא משדרי שרביטא ברקיעא אמרי דעשכין איכוון בארעא מאיכוון דאקרונ סמי דחוי ואככוין יקירין אית בארעא וחס שחוט דמגדלא גו טורי רמאי בזעיר מיין דחפיו עליהולא חפיה אלא דכביד עליה ושלטאן על כל אלין איכוון ככביא דשרביטא ומגדלי אלין בגיטיהו וכל תקונא וגדולא דלהון לאו איהו אלא בחיזו וכנהא דהו שרביטא דקא משדר ההוא ככביא גו דקיעא וכדין אתתקון ומתגדלן כל איכוון מלין מרעין אית ככבי כשא כגון ירוקין וקסטורין דאסוותא דלהון לא תלי אלא במד מראה דפרלא כליל כנין לעינין ואית ליה למאריה דמרע לאסתכלא ביה ולא סייד בהאי עד דאעבר ההוא מראה לסטרא דא ולסטרא דא כגונא דשרביטא דיושיט כניו דברק לאכפמי ובההוא אושיטו דברק דקא כנין לעינין אתי ליה אסוותא אופ הכי כל איכוון דשלטי עליהו איכוון ככביא לית לון תקונא וגדולא במה דאתחוי בר בההוא פשיטו דשרביטא ובהאי מתתקני בחיו כגון

בגוון בחילא כמה דאתחוי ונשפיר איהו דהא בגוונא דא רמיו בפרא דשלמה מלכא
 בחכמתא דאכטין יקרין דאן מסר מכהון גב' דכנינו ולהיטו דככבי ידיתן לא מגדלן
 ולא מתקני לון לעלמין וכלא אתקין קב' לתקונא דעלמא כלא להאיר על הארץ
 בכל מה דאנטרין בהאי עלמא לתקנא ליה כתיב

ועשית

קרסי כחשת חמשים וכתוב ועשית חמשים קרסי זהב ותיכין
 מאן ללא חמא אינון קרסי במשכנא לא חמא כהירו דככביא
 ברקיעא בנין דבההוא חיוו ובההוא גוונא דמיין לכל מאן דאסתכל בהו ככביא
 אינת ברקיעא דאלן כפקי מההוא רקיע' דכל ככביא אדוקין תמן בההוא רקיעא
 אית מאה חלוני משקופין מכהון לסטר מזרח ומכהון לסטר דרום וככל חלונא
 וחלונא ככבא חד' וכד שמשא אזיל באינון חלונין ומשקופין די ברקיעא כנין
 בכנינו ואלין ככביא כפקי לאתכנעא מההוא כנינו דשמשא ואנטבעו בגוונא
 דחששת ומכהון ירוקין בגוונא דזהב ועל דא אלן סומקין ואלן ירוקין חמשים
 אינון באינון חמשים חלונין אחרנין דלסטר מזרח אינון ירוקין דלסטר דרום אינון
 סומקין בהו איתאמיד סיומא דמשכנא ככל אינון ככביא דכפקי מההוא רקיע
 מתערבי אינון ככביא בליליא וכנינו ומלהטי ושלטי בהאי עלמא מכהון על חששת
 מכהון על זהב ורקרק ואתקנן ומגדלן על חילא דלהון אלן ככביא שלטי בכ'ה
 ופלגא כקודין דליליא דאינון רבע שעתא ואינון דמגדלי חששת אינון כומקי ולהטי
 וכנינו וכד אזיטו תלת זמנין כנינו לכטר' דמזרח או המס או שב' מלכי צמין ויתון
 על ההוא כטרא וכל עתרא ודהבא יסתלק מההוא סטרא ואי כנינו תרין ארבע
 שית דא בתר דא אומת' ופחדא יפול וישרי על ההוא כטרא בטיש כנינו ושכך בטיש
 כנינו ושכך יתשרו קרבי ולא יתעבדו דהא בההוא ומא איתעדותא הוא לעילא
 קלוי קב' באינון ממנן דעלמא דשלטין על שאר צמין וכן בגוונא דא ככטרא אחר'
 פתח ואמר להני שמייה די אליה מברך מן עלמא ויצד עלמא די חכמתה וגבורתה די
 ליה הוא והוא מהשכא עדניא וומכיא וכלא איהו ברשותיה ואפיק לעמיה קדישא
 מחילא ורשותא דככביא ומוליבין דאינון טעון אחרן ולא באלין חולקא דיעקב כי
 אם ביוצר הכל הוא רקיע אית לעילא על כל אלן רקיעין ואיהו טיור וגניומותמא
 דגושפנקא דמשכנא שלטא על האי רקיע והאי רקיע אקרי אידרא דמשכנא
 ובהאי רקיע כל אינון חלונין מסטרא דא ומסטרא דא ואחיד כל אינון סדורין
 דמשכנא שית חלונין אינון ברבין על כלהו ומד סתים דשלטא עליהו חלונא
 חדא אקרי חלון והרא וביה כפקא ככבא חדא דאקרי להכימי יל' ודא איהו התנא
 דקא מהתך לתתא בשלמותא דיהוד' לאו דאית ליה חולקא ביה דהא לית לשכטין
 דישראל חולקא ואחסנא בהו אלא שבטא דיהודה שלטא על האי ולאו איהו עליה
 וכד אסטובני יהודה ארמיהו מבתר קדשא כריך הוי אזלו למכדע בתר חלונא
 דא והאי ככבא ואמרו דהא דא דקא מנעא לשאר צמין דכתיב ביה ודך בער
 אויביך ואזלו אבתריה וצבדו ליה שמושא ופולחנא ויצד כתיב ויעש יהודה הרע
 בעיניו האי ככבא כד כפיק פשיט חד יד בחמש אצבען נהיר וכנין בההוא חלון

מאריהו דקוסמו ומרשין דחלי מהאי אתר בנין דכשתא דהאי שלטא כללו קסמין ומרשין התכללו ולא אנלח בדייהו ואי תימא הואיל נאיהי האי רקיע טמורא היך ידעליה אלא סימחא אית לון לבר וידעי דהא שלטא ככבא דא ודחלי תדיר מוכה ולא אנלח בדייהו אינון קסמין ומרשין ויעד אית זמיון דאנלחו ביה בני כשא ואת זמיון דלא אנלחו ביה ובנין דא אינון מארי קוסמין ומרשין מתמעטו מעלמא בנין דלא ידעון עקרא כד חמאן דלא אנלח בדייהו ועל דא אינון קדמאי הוו ודעי ומסתכלן לבר בההוא סימחא דקא ידעי חלונא תכיונא אקרו חלון טופרא בנין דאיהו כנונא דטופר וכיה כפקא ככבא חד דאקרי לחכימין נפעון דהא דא שלטא בפולטנו תקוף דיוכא ברישא וזכבא אית ליה כנפעון כמין לקטא מההוא חלון נפקי שית מאה אלף רבוא רומין דשלטין על אינון טופרי דכני כשא כד אודרקן באתגליא בהאי עבד מרשין וקסמין כל אינון דידעילון בההוא שעתא דהאי ככבא שלטא כל אינון דזרקי טופרי או עביד מרשין גרים מותא לכל עלמא וסליק מרשין בדייהו דאינון דעבדי לון חלונא תליתאה אקרו חלון מושבא וכיה כפקא ככבא מרא דאקרו כנהא דבוסיכא האי איהו כנינו דכנין וקיימי על כל רומא וכייתא וזיזכותא ביה לית ביה קטרונא כלל כד איהו שלטא כל כיומא וכל כהירו שלטא בעלמא שלום שבעא וכלא שליט בעלמא חלונא רביעאה איהו חלון דאקרי גביע וכיה כפקא ככבא חד דאקרי לחכימין אשכול הכפר בנין דסכינפיק באשכול כנין כנינון כעכין כוכבא בהו אתערנו דרמיו אתער בעלמא מרחוק ומקריב תולדין סאיין אסביאו בעלמא כני עלמא לא קפדי כד אנטריכו לרא שלמא ומדוה אתער בעלמא חלונא ממוסאה איהו חלון דאקרי באר על דוי ככבא דנפיק ביה עאל ונפיק א זיב כדלי לא שכיך לעלמין בהאי חכימין לבא לא יכלין למין בארר קשוט בנין דלא ק זיב כקיימא ולא שכיך לעלמי ויעד אתדחקן גרמויהו לעינא בהאי אתר ולמלין דיוכא חלונא שיתיתאה איהו חלון דאקרי כנהא ונפקא ביה ככבא חד דאקרי גזרון בנין דכד האי שלטא עלמא קאיב דיוכא ככמה גזרין ככמה עונסין וככל יומא ויומא מתדען גזרין על עלמא ועד לא יסוימון אלען הא אחריון מתדען והאי לא שלטא ככ בעלמא אכל סמוך לווימו משימא וטלוט האי חלונא בהאי ככבא על עלמי ועל דא ושלטון מרשין ביזין על עלמא ויתחדתון זיכין ביזין דא בתר דא וישרא יהו בעקו וכד יתדחקונו משובא כדיון יכטר לון קכ"ה כהירו דיומא ויקבלון מלכותא קדישו עליוכין וכדיון חלונא שביעאה ותפתח ככל עלמא וככבא דיליה יהא כהיר ארבעין ווימין וכד יתגלי מלכא משיח ויתכנסון לבני מלכא משיחא כל עמון דעלמא כדיון יתקייס קרא דכתיב שרש ושי אשר עמד לכס עמים אליו גויס ודרשו והותא מנחתו כבוד פתח ואמר ולא אמר איה אלוד עשי נותן זמירות כלילא האי קרא אוקמוה ואתמר אבל עושי עושי מבי ליה מאן עושי אלא שמה אלוד שמה כליל איהו דאתקוהו הוא וכי דוכיה דא שמה שלום איהו דכליל דכר ונוקבא אל"ו וכנינו כך עושי כיינן זמירות כלילא בנין דדא הוא דקא משבת תדיר לבני מלכא דשלמא דיליה כנונא דבוסיכא דלא שכיך תדיר בנין לקבלא כהורא מדוה עלאה מסגיאות

חדוה וז' נתן זמירות כל אינון ככביא דקא מכהרן ברקיעא בלבו אודאן ומסבאן
 לקב'ה בכל ההוא ומכא דאחזון ברקיעא בגין דמלאכי עלאי בלבו אודאן ומסבאן
 אשמורת אשמורת בתלת פלגי דהו ליליא בליליא אתפלגן כמה סטרוין בראשית
 דליליא כד רמס ליליא והא אתמסך כל אינון רוחין ביטוין ודינון ביטוין בלבו מתדרן
 ומשטטט בכל עלמא ואתפרשא סטרא אחרא ותכש ארמי דבי מלכא מכל אינון
 סטרוין קדישין כיון דההוא סטרא אחרא אתער כל בני עלמא טעמי טעמא דמותא
 חד משתין במותא ושלמא עליהו כדן כיון דמסאכו אתפרשא לעלא ושלמא ונמתא
 לתתא כדן אתפרשן תלת מטרין לשבא ליה לקב'ה בתלת סטרוין דליליא כמה
 דאתערנו כהאי בעוד דאינון משכחין לקב'ה סטרא אחרא אזלא ומשטטא לתתא
 ככל סטרוי עלמא ועד דסטרא אחרא לא אתער מתמן לא יכלין אינון לאתטיימא
 במאריהון רזא לחימוין מלאכי עליונין וישראל לתתא בלבו דמקי בההוא סטרא
 אחרא מלאכין עלאין כד בעאן לאתאחדא במאריהון לא יכלן עד דדמיון לה לכר
 מה עבדין כמתין סיתין רבוא דמלאכי קדישין ואפילו שיכתא על כל בני עלמא וכד
 איהו כמתא דקא דמיון לה לכר ויהי לה כל עלמא דא בההוא שיכתא כדן איהו
 שלמא עליוהו ומקבלין מסאכו מוכה כר בארשא דוישראל בלמודהא דלא שלמא תמן
 ביון דאיהו אתפרשא מכויהו עלין לקמי מאריהון ומסבאן ואודאן קמיה כנונא דא
 וישראל לתתא לא יכלין לאתטימא במאריהון עד דדמיון לההוא סטרא אחרא מכויהו
 ויהי לה חולקא כמה דאתעסקת ולפתר אינון מתקרבו לבני מאריהון ולא אשתכח
 מקטרגא עלא ותתא ואותימא תיבא לתתא אבל לעלא מאי קטרוגא תמן אלא
 לעלא בגין דאיהו רוח מסאכא ואינון רוחין קדישין עד דמשדרו רוחא מסאכא
 מכויהו לא יכלין לקרבא לבני מאריהון דהא קב'ה גו מסאכא לא מתערב לעלמין
 וכן כנונא דא וישראל לתתא ותרין סטרוין עלאין ותתאין כד בעוין לקרבא לבני
 מלאכי קדיש' דמיון לה לכר וז' כד עיול ליליא ומלאכין קדישין עלאין כד מסתדרן
 סורין סורין לקרבא לבני מאריהון דמיון ליה לההוא סטרא לכר כקדמותא ולבת עלין
 לקב'ה ועל דא כד עיול ליליא כל רוחין ביטוין וזיכוין ביטוין ורוחי מסאכו אתדמיון לכר
 ושמי מלכא עיולין לבגו קדשא למלכא דהו ליה אכנין יקרין כמד תיבותא מתלבשא
 בקוסטרוי וההוא מלכא הוה חכים בגין דלא יתקרב כל מאן דכעו לבני ההוא
 תיבותא דאכנין יקרין ומרבגן דתמן כטל במכמתיה חד מוויא תקיפא וכריך ליה
 סמרכיה דההוא תיבותא כל מאן דכעו לאזשטא ידוה לבני תיבותא הא מוויא דלוג
 עלוה וקטיל ליה חד רחומא הוה ליה למלכ' אמר ליה מלכא כל זמנא דאת כעו לא עלא
 ולאשתמשא במיבותא תעביד כך וכך לבני ההוא מוויא ותפתח תיבותא ותשמע
 בבניזוין דילי כך קב'ה כריך מוויא סמרכיה דקדשא אתאן מלאכין עלאין לא עלא גו
 קדשא הא מוויא תמן דמלני לאסתאבא ביה ואי תימא שא כלהו אשא ואשא לא
 מקבלא מסאכו תא מוויא כתיב עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט עשה מלאכיו
 רוחות אלן מלאכין דקיימין לכר משרתיו אש להט אלן מלאכין דקיימין לבגו איהו
 רוחא מסאכו ואינון רוח' רוח כרוח לא עיול דא קדשא רוח מסאכו ברוח קדשא לגו
 אתערבו

אתערבו דא כדא' וכ"כ אינון דקרן וינת לא וכלין לאעלא לבו בגין ההו' רוח מסאכו
אינון לבו אינון אס וההו' אס דמי לההו' מסאכו דלא גייל לבו. ובגין כך כלא דמיין
ליה לכו דלא יתערב כהדיהו'. ועל דא מלאכי עלאי קא משבחין ליה לקדשא בריך
הוא כתר דמיין ליה למסאכו לכר. תלת אשמורות אינון כליליא לקבליהון תלת
משריון דקא מתפלגו כמה דאתת' ועד איהו רבון דכלהו איהו כר דדוד דלא שכיך
לעלמין חלא תדיר אודו ומסבח ליה למלכה עלאה ועד כותן זמירות כליליה. דא
ולא אמר תה איה חלוד עשוי כמה דאתמר בגין דהא מעילא ומתתא אתכלול בר כס
ונאתעבוד כמה דאיהו גופא מתרין סטרין מגו דכר ונוקבא אוף הכי רומא. רוח
איהו כליל מגו דכר ונוקבא ועלרזא דכא אתתקן בר כס כבליפני כגופא ורומא.
ובגין דאיהו כליל ברזא דא וכעובדא דא כמה דאתמר ועד ודאי כתבו ויאמר לדים
בעצה אדם ככלמכו כדמותנו והא אתמר. כליליא הא אמר דהא בראשיתא דליליא
כל אינון זינין ורוחין כיוסין מתערבו בעלמא. היך איהו יכול למהו דאיהו הכי הא תינון
דמסטר דנפון כפקי כל הכי וינון כיוסין גאת אמר דכד אתער רוח נפון כפלות
ליליא דהא כדון כל אינון רוחין כיוסין וסטרין כיוסין אתככשו מצלמו ועליון בו נוקבא
דתהומא דכא. אי הכי הא כסטרן דדרוס דאיהו ימיהא אמאי משטטו אינון זינין
כיוסין כריס ליליא דקא שלטא רוח דרוס. אלא ודאי אלמלא ההוא סטרן דדרוס
דקא מעכב ודמייל לההוא סטרן כיוסא הוה מטשטש כלי עלמא ולא יכיל עלמא
למסכל. אבל בר אתער ההוא סטרן אמר לא אתער אלא כסטר רוח מערב דקא
שלטא כריס ליליא ועלמא איהו כניס. ועד קבא אקדום אסותא לעלמא כגווכ' דא
כמה דאתת'. זכאין אינון ישראל בהאי עלמא וכעלמא דאתי דקבא אתרש בהו מכל
סאר עמין דעלמא. על לכיתא דכי אלעזר ורכי אבא. כד אתפלג ליליא קמו למלעי
באוריתא אמר רכי אבא השתא ודאי איהו ערן רעיתא לקבא והא זינין סבליין
אתערבא האי דקבא כשעתא דאתפלג ליליא על אל גו אינון דדיקיא בנכתא דערן
ואשתעשע בהו. זכאיה איהו מאן דאשתעשע ככלותא (א' דאשתלג באוריתא) כההו'
זמא. אמר ר' אלעזר הא דאשתעשע קבא בדיקיא בנכתא דערן היך אשתעשע.
אלא כההוא זמא דאתפלג ליליא קבא אתער ברחימו דשמאלא לגבי כנסת ישראל
דהא לית רחימו אלא מסטרן דשמאלא. וכנסת ישראל לית לה דורנא או חשיבו
מעילא אלא באינון רוחין דדיקיא דקבא קמו לון מתעטרין בכמה עובדין טבין
וכמה זכיון וקבא נוחא ליה מכל קרבנין ועלוון דקבא ארמ בהו ריח כימח דקא
עכדי ישראל. כדון כהירו אתכסור וכל אינלין דנכתא דערן אמרו שירתא ודיקיא
מתעטרין תמן באינון עדונין דעלמא דאתי. כד אתער בר כס כההו' שעתא כטול
חולקיה עמהון דדיקוי' די בנו בכתא חד שםא גליפא דתלתין ותרין אהוון אתעטר
תמן ואיהו גו ריין דדיקיא. פתח ואמר הללויה אודה וי' ככל לכב וגו' הא אתמר
ונאתערו ביה חכריא והכי איהו דדא איהו שכחא דקא סלקא על כל אינון סירין
ותוסבחן דוד בעשר תוסבחן דאיהו אמר דכליל סם ושכחא כמד ואיהו כללא
דשםא קדושא עלאה. אודה וי' ככל לכב ככל אתר דאמר דוד מלכא רזא דאלפא

ביתא

ביתא איהו רזא דאתון גליפן דכפקין בגלופי דתלתין ותרון סבילין ואית אתון
עלאון מרזא דעלמא עלאה אית אתון אמרבי דאיכון אתון וערין והכא איהו רזא
דאלכא ביתא דעלמא תתאה . אודה יי' ככל לכב כינרא טכא וכינרא בושא דאיהו
טרויבנויה דהא על כלא אית לאודאה ליה לקב' כינרא טכא וכינרא בושא דהא
מסטר' וינרא טכא אית טוב לכר כס ואית לברכא ליה לקב' הטוב והמטיב .
וכסטר' דינרא בושא אית קטרוגא לכר כס ואית לאודאה לקב' כינרא טכא וכינרא
בושא בכל מה דאית על כר כס מסטר' דא ומסטר' דא . כסוד ישרים ועדה . כסוד
ישרי' כאיכון דרזא דקב' הוו ידעי דהא כל רזון דקב' איכון ידעי ואיכון רזא דיליה
ועד כסוד ישרים . ועדה אלן איכון ישראל בד מתכסאי בעשרה לאודאה ליה לקב'
וכב' אית לאודאה ליה לקב' על טכ ועל בוש ולפרסמא בלא . דא תימא הא איהו
ידע אמאי אנטרין לפרסמא . אלא כדא אתייקר קב' בעלמא לפרסמא כסא
ועד קב' כתיב ביה והתגדלתי והתקדשתי וגו' . אמר ר' יהודה מאי דכתיב כל
הכסמה תהלה יי' משום הא דתניא כל כסמתין אתו מהאי גופא קדוש' ואתערו כבני
כסא וזמאן אתר' מההוא אתר דאקרו יד' מאן אתר דא' אמר רבי יהודה דבתי' מה
רכו מעשיך יי' כלם בחכמ' עשית . תכא מהאי חכמתא דמבושוי כפקין לתלתין ותרון
סבילין אשתכלל כלא וכל מה דאית לעילא ותתא . והא אתר' רומא קדיש' לכל רומין
אשתכללו ביה . אמ' רבי יצחק ביומא דהוה ר' שמעון פריש מלה דא עינו ככעון מיה
והוה אמר כל בניי'א דמלכא עלאה איתמברין כחד מפתחא ואתגלווי בקזפיטין
דקורדיטי גליפין עלאין . אלא הכי תאכא מאן יכיל לאשתמודעא ולאשתכלל' מה
דינאיברא מכועא דהא משה לא גלי דא ביומיו כד הוה גלי רזא פמוקתא לישראל .
ואף על גב דכלא הוה מתגלווי על ידיו . אלא בההיא שעתא דבעא קב' לסלקא
ליה למתיבתא קדישא עלאה ולטמרא ליה מכי כשא דכתיב בן מאה ועשרים שנה
אככי הוים' היום ממס' . דהוה יומא אשתלימו יומוי' לאשתקרבא לאתר דא דכתיב
הן קרבו ימך קרבו ממס' דתניא אמר ר' שמעון משה לא מית' ואו תימא והא כתי'
וימת שם משה . כך בכל אתר לנדיקיא קרי בהו מיתה' מאו מיתה' . מסטר' דילן
אקרי הכי . דתניא אמר ר' שמעון וכן תכא דמאן דאיהו בשלימותא דמהימנותא
קדישא תלויא ביה . לא תלויא ביה מיתה ולא מית כמה דהוה כיעקב דמהימנותא
סלימותא הוה ביה . דאמר ר' שמעון לא יקרא שמך עוד יעקב כי אס' ישראל יהוה שמך
ויקרא את שמו ישראל . מאי ישראל שלימותא דכלא דכתי' ואתה אל תורא עבדו ועקב
ול תחת ישראל בי הכני מושיעך מרחוק ואת זרעך יוארץ שבטים וגו' . אר' יהודה מסבא
כי אתך אכי דיוקא' . זכאה חולקיה דמאריה אמר ליה כן כי אית אתה לא כתיב לא
כי אתך אכי דמאריה אית לאתחבר' דווריה עמיה' . אר' שפיר קאמר ר' אכא דאמ'
ושב יעקב ושקט ושאכן ואין ממדיד' יושב יעקב לאתקרו בשמא אחר' דכתי' לא יקר'
שמך עוד יעקב כי אס' ישראל . דא ושב יעקב לאתר דאתכסו מתמן יושקט בעולם הזה
ושאכן בעולם הבא . ואין ממדיד' ממלאך המות דמשמע דכלא הוה ביה ר' יצחק אמ'
מכרייא הא אוקמוה דכתי' ואת זרעך מארץ שבטים מה זרעו בחיים אף הוא בחיים .

והכרות

דהבריה התיבן

כתוך הקרפוס מברח מן
הקפה אל הקפה רבי

יהודה פתח אשריך ארץ שמלכך בן מורין ושריך בעת יאכלו . וכתיב אי לך ארץ
שמלכך נער ושריך בכקר יאכלו . כמאי אוקימנא הכי קראו . אמר רבי יהודה ווי
לעלמ' ללא משבחן כפולח' דמאריהון דהא מאריהון אשגח בניסחון לאוטב' לזיו ואכח
קמייהו פתמיו אוריתא ולא משבחן . דתיבון אר' יהודה תלת מלין כשי בר כס למעבד
לכריה מילה ופדיון ולנסבא ליה אכתו וכלא עביד קב' לישראל . מילה דכתיב ושכ
מול את בני ישראל שנית . וכתיב וכן שמנת ימים ומול לכם כל זכר . פדיון דכתיב
ויפדך י' אלדיך מוד פרעה מלך מצרים . לנסבא ליה אכתו דכתיב זכר ונקבא
ברא אותם וכתיב ויברך אותם אלדים ויאמר להם אדו' פרו ורבו . תו אטיל לזו
כהאי כפרא דאטיל לכונו על גדפוי דכתיב ואשא אתכם על כנפי נשרים . תנא
אמר רבי יוסי כלא הוא יאות אבל אוריתא דאהדר קמייהו דישראל ואלולף לון
יתיר מכלא . תא חזו לית שבחא דבר כס כהאי עלמא ובעלמא דאתי כשבחא
דאוריתא דכתיב בה בי מלכים ומלכו . דהא תיבון כד סליק רב הונא להתם אשכח
רבנן דהוו עסקי בהאי קרא דכתיב ופקדתי על כל בככל והונאתי את כלעז מפיו
ולא ינהרו אליו עוד גוים . ורב הונא לא הוו משגיחין ביה דהא לא אשתירודען ליה
בקדמיתא בנין דהוה ועור' . עאל לבו מדרשא ואשכח רבנן דהוו אמרי האי קרא
אית לאסתכלא ביה אי טעוריה ודחלתיה דכבוכד נאצר הוה שמויה כל הא כתו' ביה
ועד אחרין על קדמי דניאל די שמה בלטשאזר כסם אלהי . ועוד מאי והונאתי את
כלעז מפיו . קס רב הונא כינו קיימי דעמודי ואמר אינו הונא באתרי דרשנא ליה
להאי פסוקא . לא אשגחו ביה . קס תניינות ואמר מלה דא . אתא רבי וודאי בר
רב ואתביה קמיה . אל אימא ברי אימא דמלי אוריתא כתיב בהו בראש הויתות
תקרא וגו' . פתח ואמר הכי תיבון ביומי קדמאי עד לא אתא יעקב הוה בר כס
שלו כביתיה מטא זמניה מית בלא מרעין . כיון דאתא יעקב בעא קמיה דקב' אל'
מארי דעלמא אי כיחא קמד' דלכפול בר כס כבי מרעיה תרין או תלת יומין ולכתר
ותכנס לעמיה ויפקיד לביתיה ויתוב מחובו . אל' שפיר את הוה סימנא בעלמא .
תמ' מה כתיב ביה ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה . חלה
כתיב מה ללא הוה לכר כס מן קדמת דנא . בטר דשכיב לא הוה בר כס דהוה ליה
מרעין ללא מית עד דאתא חוקיה מה כתיב ביה בימים ההם חלה חוקיהו למות וגו'
תא חזי מה כתיב ווסב חוקיהו פכיו אל הקיר ויתפלל אל יי' . אל' אי כיחא קמד' דיתבון
כני נשא מבי מרעיהון ויורון שמך וישתמודעון ויתבון לכתר בעיובתא שלימתא
ושתבחון בני עלמ' זכאין קדמך . אל' קב' יאות הוה את תהא סימכ' בעלמ' וכך הוה
מאי ללא הוה מקדמ' דנא הוה' מכתב לחוקיהו מלך יהוד' בחלותו ויחי מחליו . ותאכ'
הוה וימא אתחור שמשא עשר דרגין . ותאכא מדורך בלאדן הוה אכיל כל יומ' כד'
שעתי ונאים עד תשע שעתי והוה יומא נאים עד ד' שעתי כד איתגר חמא שמשא
דקאים בד' שעתי . אמר מאי האי בקטולא דקונטרס קונטרסו אנקטרעין . אמרו

ליה

ליה למה אמר לא יומכא וימא חד ותלתות וימא אל לאו הכי אלא אלדא דמוקיהו
 עבד וימא דין תרין ניסין . אסי למוקיהו מבימרעיה ואחור שמשא לעדנא דא
 אמר וכי אית בעלמא אלדא רבא בר מאלדי . אמרו אלדא דמוקיהו . קס וכתב
 כתבוי שלם למוקיהו מלכא דיהודה ושלם לאלדיה ושלם לירושלם קרתא קדישא .
 לבתר אמליך וקס מחרסיה ופסע תלת פסיען וכתב אחרין שלם לאלדא רבא
 דכירו שלם ושלם למוקיהו מלכא דיהודה ושלם לירושלם קרתא קדישא . אל קבה
 אכת פסעית בגין יקרי תלת פסיען חייך מיוך ופקון תלת מלכין שליטין קסטירין
 רופיכין דשליטין בכל עלמא וקדמא מנייהו ככוכד כנר הוה . תמ מאי אל דנאל
 אכת הוא ראשה די דבא . וכתרך תקום מלכו אחרי ארעא מיוך ומלכו תלתא
 אחריוגו . מה כתיב ככוכד כנר מלכא עבד כלס די דהב רומיה אמן שנתן פתיה
 אמן שית . אמר ככוכד כנר כלמא דמניכא הוה רישא די דהבא מעוי דכסף אכא
 אעביד כלל דהבא דלהו קספירא דדהבא ברישא . ותאנא הוה יומא כנש כל
 אומיא דצממא ולישכויא למפלח להווא כלמא ונטל מאכא ממאני מקדשא דהוה
 בליף ביה שמה קדישא ועייל ליה בפומיה דהווא כלמא ובההיא שעתא הוה ממלל
 דרכבן עד דאתא דנאל וקריב גבי דהווא כלמא ואמ אכא שליחא דמארא עלאה
 גזורני עלך למפק מהכא . אדכר שמה קדיש ונפק ההוא מאכא וכפל כלמא ואתבר
 היינו דכתיב והוא אתי את בלעו משוולא ויכרו חלו עוד גוים . קס רבי יהודה
 ונשקיה על רישיה אמר אי לא דא דאקרבך בקוטפיהו הכא לא אשתמודענא
 כך והו דחלין קמיה מההוא יומא תאנא אשריך ארץ שמלכך בן חורין וארין בית
 יאכלו . רבי גוסי אוקי להאי קרא במזה בשעת דאפיק להו לישראל ממזרום ועבד
 לון בכי חורין . ושריך בצת יאכלו דכתיב ואכלתם אותו בחפזן פסח הוא לנו .
 אחי רש בן ימאי וכילא אמיכא דמלוו דשלמה מלכא דכלהו בגו לנו היכלא קדישא
 הוה . והאי דאמרייתו כלל שפיר הוה ולדרשא הוה דאתא אכל האי קרא לעולא
 בהיכלא קדישא הוה . תאנא אשריך ארץ שמלכך בן חורין . מאי ארץ ארץ סתם .
 דתפיא מד השליך משמי ארץ תפארת ישראל . לא האי ארץ היא רוא בגו כתר ומלכא
 קדיש דכתיב ביה ביום עשות יי אלים ארץ ואמי . והאי ארץ כל מה דיניק ואתון מההו
 אתר דאקרי שמים הוה ולא אתנת ארעא דא אלא משלימותא קדישא דאקרי שמים
 וכשעתא דבעא קבה לאחרא ביהיה דלתתא וארעא קדישא אעבר להאי ארעא
 קדישא דלעולא בקדמיתא וכחית ליה מההוא דרנא דהוה ינקא משמים קדישא
 ולכחר חריב להאי דלתתא ההד השליך משמים ארץ בקדמיתא . ולכתר ולא זכר
 הדום רגליו . דתנא כך ארמוי דקבה כד בעי למידן עלמא בקדמיתא עביד דאכא
 לעולא ולכתר אתקוים לתתא דכתיב ופקוד יי על כבא המרום במרו בקדמיתא ולכתר
 על מלכי האדמ באדמי . אר שמעון אשריך ארץ שמלכך בן חורין דון לך בסגיאנות
 כלל דחילו דאמרא . ומההוא מלכא עלאה אתון כלל . ושריך בצת יאכלו כלל
 כעת יומר ליעקב ולישראל מה פעל אל . אי לך ארץ שמלכך כנר כלל ונתת
 בערים שריהם דמו לארעא בד ינקא משמאלא . ושריך בכקר יאכלו בההוא

קדמתא

והבריה

קדרותא ועד לא כהיר ולא שלטא מה שלטא' תנא אמר ר' ש.
התיבן בתוך הקרשים מברח מן הקנה אל הקנה דא הוא
יעקב קדישא שלימא כמה דאוקימנא דכתיב ויעקב איש
תם ישב אהלים . יושב אהל לא כתיב אלא ישב אהלים תרי דאחיד להאי ואחיד
להאי אוק' הכא כתיב והבריה התיבן בתוך הקרשים מברח מן הקנה אל הקנה
דאחיד להאי ואחיד להאי . דתיבון מאי איש תם כתרנמוו שליט שליט מכלא שליט
לתרין סטרין לעתיקא קדישא ולועיר אפינ' שליט לחסד עלאה ולגבורה עלאה
ואשליט להאי ולהאי אר"ש חמונא דהא חכמה כלל כלא' ומסד עלאה נפקא ממכמ' .
גבורה דהוא דינא תקיפא נפקא מבינה' יעקב אשליט לתרין סטרין . ואכהן כלל
כלא ויעקב כלל אבהתא' . תאנא בטא חכמה בשבילנו וכניף ברומא למיא ואתכנס
מיא לאתר מד ואתפתחו חמשין תרעין דבינה מאלין שבילין כפקי עשרה כתרין
בקרכיטוי והירון ואשתארו עשרין ותרין שבילין . בטא דהוא רומא באיכוו שבילין
ואתפתחו חמשין תרעין דבינה ואתגליבו עשרין ותרין בחמשין תרעין דיוכלא
ואתעטרו בשבעין ותרין אתון דשמא קדישא אלין אתפתחו לסטרוו ואתעטרו אלין
עשרין ותרין כתרין דרמיו דכלילן בעתיק יומין דכהיר לון כל מד בסטרוו .
אתעטרו חמשין גליפין בתיב אתון קדישין דבהון אתברי שמויא וארעא' . ואתגלבו
בגלופיהון תמיכא תרעין דאיכוו תמיכיא אתון דרמיו דכתיב יו' אל רמוס ומכון
דכפקא מעתיקא לוועירא ומתמכרן באלין כתרין קדישין חכמה ובינה עלאין דסלקין
נפקא חסד עלאה מהאי סטרא' ודינא דגבורה מהאי סטרא' . אתא זכותיה דיעקב
ואשליט אתרווייהו ואחיד לון דהא הוא שלימותא עלאה' . תאנא אר"ש בב"כ ישראל
אתקרי דתאנא יעקב תתאה ישראל גלאה' . יעקב לאו שלימותא' . ישר' שלימותא
דכלא' . וכן תאנא כאם דוד בן ישי דוד לאו שלימותא דהא בתראה הוא' . ישי עלאה
הוא ושלימותא והיינו דתיבון לא גלו ישראל מארבע עד שכתבו בקב"ה וכמלכותא
דבית דוד דכתיב אין לנו חלק בדוד ולא כמלה בבן ישי איש לאהלוו ישר' . מאי איש
לאהלוו אתר דע"ז שריא בגווייהו היינו לאלדיו . אר"ה יהודה כד שריא חכמתא לגלפא
גליפין בכלהו כתרין מאן כתרא שארי' אל"ה בהוא דאתק' בינה' . בבינה אתריליל
כלא ובג"כ אתפתחו בה חמשין תרעין ואשתכח דכלא בחכמה אתגלבו הה"ד כלס
בחכמה עשית' . תאנא כתיב מי מדד בשעלו מים וגו' . מי מדד בשעלו מים . מאן
מים דא הוא בינה' . רבי אלעזר מתבי הכי דא חסד' . אל"רש' כלא במד מתקלא
סלקא' . ושמים בורת תבן' . מאן שמים תפארת דכתיב תפארת ישראל' . וכל
בשליט עפר הארץ דא הוא גבורה' . ושקל בפלם הרים אלין איכוו שאר כתרין
דאקרונ טורי אפרסמונא דכיא' . ובבעת במאזכים אלין שאר רתיבין תתאין מנייהו
ת"ח בשעלו מאי שעלו דא רוח חכמתא דהכי תניבן שעלא דקיסרי בקיפא שקיפין .
ושמים בורת תבן' . מאן ורת' . לין איכוו חמשין תרעין דאתפתחו ואשתפרו לכל סטרין
כ"א ורתיה פרש על פכ"כ וגו' . וכל בשליט' . מאן שליט רמיו דשלימותא דכלא' . ושקל
בפלם' . מאי פלם' . אר"ש דכתיב מאזכי כדק אכני כדק' . עו אר"ש הכי מלי בשעורא

דיוונ- כלא אוקימנא. אר אלצור שמ דיצקב חנו דינא קשיא נפק דהא ינחם דינא
 קשיא אמר לחולקיה אל רג ודא הוא בלמודייהא ינחם חנו מסד נפקא והכי בלהו
 דינא חנו רחמי נפקא ורחמי מדינא. אברה יריתאמסנא חסד נפק ינחם בדינא
 חנו חסד יצקב נפק ברחמי חנו דינא קשיא וכך הוא לעילא דא חן דא וינכ דא חן
 דא עדאשתמודע כלא דהוא חד ומחד תליין בלהו וכלא אשתבח חד בריך שמה
 לעלם ולעלמי עלמין. אר אלצור אשתמודע דליתשלימותא אלא כד אמרין דא בדא
 וחד אמר בתרווייהו לשכללא כלא כגון יעקב והיינו דכתיב מברח חן הקנה אל
 הקנה. תאנא כלי האי לא אתקרי אלא מסטרא דילן ומסטרא דילן אשתמודע כלא
 בהאי לעילא כלא חמד מתקלא סלקא לא שני ולא ישתנו כמה דכתיב אני יי לא
 שניתי. אר יהודה כלהו בוניכין כהירין מחד ומחד תליין וכונינו איכזהו חמד כלא
 ולא בעו לאתפרשא ומאן דפריש לון באילו אתפרש חן חיי עלמא. אר ינחם כתיב
 וכתתו נערים שריהם ותצלולים ומשלו בה היינו דכתיב ועזית שנים כרוכים והב
 וכתתו יושב הכרוכים. וכתתו וירכב גל כרוכ ויעץ. יושב הכרוכים כד שריא
 לאתישבא בשלימותא כתיב יושב הכרוכים. (אא כד אשתבח בשלימותא) וירכב על
 כרוכ חד דלא אתישבא מלכא בכרסיה. יושב הכרוכים תרו. אר יוסי ווי לעלמא
 כדחד כרוכ אהדר אנפי מחבריה דהא כתיב ופניהם איש אל אחיו כד הוי שלמא
 בעלמא. אר ינחם הא תניון ערות אביך וערות אמהך לא תגלה ווי למאן דגלי
 ערייתיהו כגונא דא כתיב בייצקב מברח חן הקנה אל הקנה. וזאה חולקהו
 דישראל דקבה משתבח בתשבתיהו כגונא דלעילא דכתיב ושראל אשר בד
 אתפאר. תאנא אר ינחם בומו קדמאי הוה בר נש אמר לחברוי אימא לי מלה חדא
 וטול מנה כסף. השתא אמר בר נש לחבריה טול מנה כסף ואשתד! באוריתא ולית
 מאן דישבח ולית מאן דירכב אודכיה בר איכון וערין קדישי עליוכין דקבה משתבח
 בהו דכתיב ועירך כלם נדיקים לעולם ירשו ארץ כתר מטעו מעשה ידי להתפאר.

קרי

היצמדים ומסקיהם כסף. רבי ינחם אמר ווי היצמודים הא אמייא כל איכון
 דמתאחדן מקטרי קיימין עלאיין אקרין ווי היצמודים וכל איכון דלתתא
 תליין מאיכון ווי. מאן וויים שתא בגו שתא ומתאחדן ומתאקון מחטא דסדרה
 דקאים עליוהו. ובספרא דכניעותא תאנא וויים לעילא וויים לתתא וכלהו במתקלא
 חד סלקין. מאן כניעותא דספרא ארש חמשה פרקין איכון דכלילן בהיכל רב ומליין
 כל ארעא. אר יהודה אי כלילן הכי מכלהו עדיפי. ארש הכי הוא למאן דעא וכפק
 ולמאן דלא עאל ונפק לאו הכי. מתלא לבר נש דהוה דיוריה בינו טכרין ולא ידע
 בדיורימתא. ורע חטון ואכל חטון בגופיהו. יומא חד עאל למתא אקריבוהו וקמא
 טכא. אמר ההוא בר נש דכא למה. אמרו נהמא הוא למיכל. אכל וטעם לחדא
 למכיה. אמר וממה אשתעביד דא. אמרו מחטין. לבתר אקריבוהו גרביין דלישין
 במשחא. טעם מכייהו אמר ואלין ממה אשתעבידו. אמרו מחטין. לבתר אקריבוהו
 טריקין מלכין דלישין בדוכא ומשחא. אמר ואלין ממה אשתעבידו. אמרו מחטין.
 אמר ודאי אכא מארי דכל אלין. דאנא אכיל עקרא דכל אלין דאיכו חטה. וכגין

ההוא

תרומה

היהוא דעתא מעדוכי עגמא לא ידעואתאכידו מיניה כך מאן נקיס כללא ולא ידע בכלהו עדוכין דמהכין דכפקין מהקווא כללא

ספרא דצניעותא

פרקא קדמאה תאנא ספרא דצניעותא ספרא דסקיל כמתקלא דעד לא הוה מתקלא לא הוו משגימין אפיין באפיין ומלכין קדמאין מיתו וזוניהון לא אשתכחו וארעא אשתכלת עד רישא דכבושא דכל כוספין לכוסין דיקר אתקין ואחסין האי מתקלא תלי באתר דלא הוה אתקלו ביה איכון דלא אשתכחו מתקלא קאים כבופיה לא אתאחד ולא אתחזו ביה סליקין וכיה סלקין דלא הוו והוו ויהיין סתרא גו סתרא אתתקן ואודמן כמד בגלגלא מלייא טלא דכדלמא קרומא דאזירא אזדכך וסתים אונן עמר כקי תליין כסקולא רעוא דרעוין אתגליין ככלות דתתאי אגמא פקיימא דלא כאיס וכטור תדירא אגמותא דתתא באגמותא דסהרו דעלאה דכיה תרין נוקבין דפרדסקא ואתער רומא כללא כראשית ברא אלדים את השמים ואת הארץ שתא כראשית עלייהו כלהו לתתא ותליין משבעה בגלגלא דער וקירו דיקירותא והארץ תכונא לאו כמושבין והא אתמר ומההוא דאתלטייא כפקא דכתיב מן האדמה אשר אררה וי היתה תהו ובהו ונגו תלוסר תליין בתלוסר דיקרו דיקירותא שתא אלפי שנין תליין כשתא קדמאין שביעאה עלייהו דאתתקף כלמודו ואתמריה כלא כתריוסר שעתו דכתי היתה תהו ובהו ונגו תלוסר יקיס לון כרמיו ומתחלשן כקדמיתא וקמו כל איכון שתא בגון דכתיב ברא ולכתר כתיב היתה דהא הוה ודאי ולכסוף תהו ובהו ומשך וכשב וי לכדו ביום ההוא גלופי דגלופין כמיוו דמיוא אריך ומתפשט לכאן ולכאן וככא כרישא רישא אמורא כתפין אעבר וזעים כטייר וגכוו מד לאלף וימין זעירין אתגלייא קולטרא כקטרו סכפירא בערבוי אתכר רושיה כמיון דומא רשא דכתיב שברת ראשי תכנס על המים תרין הוו מד אתמזרו תכנס כתיב חסר ראשו כדא דמות על ראשו המיה דקיע ויאמר אלדים יהו אור ויהו היינו דכתיב כו הוא אמר ויהי הוא כלמודו ויהי כלמודו לכתר אתמזרו מד ולו ולו ו' בתראה שכינתא לתתאה כמה דה שכינתא אשתכח וכמד מתקלא אתקלו והחיות רבא ושוכ כדכתיב וירא אלדים את האור כי טוב אמרו דויק כי טוב האי כמתקלא סקא קדמא כלמודו וכלא למד אתמזר ו' אתתא ומודעת כליין דא כדא כ'וד הא כתרין רחמיין דמתמכקן שתא כפקין מענפא דרשא דבופא לושן ממלל כרכין לושן דא סתום בין ו' והא דכתיב זה יאמר לוי אנו וזה יקרא בשם ועקב וזה יכתוב ודו לוי וכסם ושרא וככה וככה ממס זה יאמר לוי אנו אתתא וכלא אתמר כ'וד כלא כליין כלישן סתים לאומא דהא אתפתחת ליה דכפיק מיניה אבא יתיב כרישא אומא באמצעתא ומתכסויה מכאן ומכאן ווי למאן דבלי ערייתאן ויאמר אלדים יהו מארת כרקיע השמים שליט דכר כנוקבא דכתיב וכדיקיסוד עלם כהור ו' כתרין וכהור ומעבר לנוקבא אתיומד עד כלמודו וכתר כן סליק כדרגו לעילא לעילא אתתאבא כוקבא ואתנהורת אומ' ומתפתתא כתרעו

בתרעו. אתא מפתחא דכליל בסית ומכסויא פתחא ואחיד להאי ולהאי ווי למאן
 דגלי פתחא. פרקא תכויכא. דיקנא מהוממתא לא אדכר בנין
 דהיא יקירותא דכלא מאדנין נפקת במרכסא דבסיטא סליק וכסית מוטא חוורא
 בתליסר מתפרט ביקורא. ביקורותא היא כתיב לא עבר כה איש ולא יטב אדם
 פס. איסר לכר הוא אדם לא כליל הכא כס איש בתליסר כנושין מנושין מתפרסן
 ארבע בלחודו אסתמכו. תשעה אסקיון לגופא מקפי פתחא דאדנין שדי ויקורו
 לאתתקן נחית כשפירי כרישא דשפון מהאי רישא להאי רישא קאים ארמא דכפיק
 תמות תרין נוקבין דפרדסקא לאעברא חובה דכתיב ותפארתי עבור על פסע
 תמות שפון אסמר שער א לרישא ארמא ארמא ארמא נפיק תמותי חפוי תקרובת
 דכוסמא לרישא דלעילא תרין תפוחין אסתון לאסררא כונכין. מזלז דכלא
 תלויא עד לכא ביה תליין עלאיין ותתאיין איכון דתליין לא כפקין דא מן דא חפיון
 זעירן על גרונא דיקירו דכרכין מתשערין כשיעורא שלים וכד שפון אסתפון מכל
 סטרין זכאה למאן דנסיק מאיכון כשיקין כסהוא מזלז דכלא כנדין תליסר משיחין
 דאפרסמוכא דכיא. כלא כהאי מזלז שכית וסתים כומכא דמטא שביעא משתכמי
 ורמי אלון תריסר (סא עליסר) בעלמא עלאה ומתפתחי תריסר (סא עליסר) תרעו
 דרמתי כהוא זמנא דרשו יי בהמנאו. כתיב. וואמר אלדים תדשא הארץ דשא
 עשב מזריע זרע וגו' הוונן דכתיב ועניתם את כפזותיכם בתשעה למדש כערכ
 בהאי זמנא. אדכו יודו אתה המלות להראות את עכדך את גדלך יד' וד' שלים
 כסטרוי והכא כריסותא דא דארעא לא שלים. יד' לא כתיב קרינן יוד' עלאה
 ווד' תתאה ויוצר י' עלאה י' תתאה יהו עלאה ותתאה ה' כנוויהו כללא דשלימו שלים
 ולא לכל סטר אתעקר מהאי אתר שמה דא ואשתיל כאררא. כתיב ויטעו יי אלדים
 ה' כן ווד' ל' יוד' דהי' נכבא דפרדסקא דעתיקא לזעירא דאכפין כלא רוחא לא
 אתקיים כהא אשתכלל הא עלאה הא תתאה דכתיב אהה אדני אלדים כקוטפוי
 דקטפין כרורא דמתקלון ידו י' עלאה דאתעטר כסטרא (סא בעטרא) דעתיקא היא
 קרומא עלאה דאזדכך וסתים הא עלאה דאתעטר כרוחא דנוקבין דפרדסקא
 דכפיק לאחויא. י' עלאה כונכיא דקרדינותא דאתעטר כסטרוי (סא בעטרוי)
 מתפשטן אתוון לבתר ואתכללו כזעירא דאפין כמה דשריא בגולגלתא אשתכמו
 מתפשטן ככל גופא לשכללא כלא בעמר נקא כד תלי תליון אלון אתוון. כד אתגלי
 לזעירא מתישכין ביה אלון אתוון ואתקרו כהון יוד' דעתיקא סתים כסטרוי בנין
 שמה לא אשתכח. הא אתפתח כאררא ואיכקיב בתרין נוקבין ואשתכח בתקובין.
 ו' אתפתח כאררא דכתיב הולך לדודי למושרים כנוכיא דקרדינותא למכסויא
 פתחא ו לעילא ו לתתא ה לעילא ה לתתא ו לעילא וכה לא אשתתף אררא ולא סליק
 כהדה כר רמוזא דרמוז כד אתגליון תרין (סא באורייתא) ומתמכרן כמד דרגא סד
 דגשא בנין לאתפרשא וד' כלינן כ'וד. ווי כד אסתלק האי ואתגליון איכון פוטמין
 דטופסא שריקין לא עברילא מתעכבין כדוכתא. והסיות רגוא וטוב. כרמ לך
 אל מקומך. אה תבניה ככסר ואם כין ככבים סים קנך ממש אוריודך. ותנא הארץ

דשא' אימתי כד שמה אתנטע. וכדין אנורא כפינן ונינוצא אולמן חד גולגלתא
איתפשט בספרוי טלא מלי עלה דתרינווכי. תלת מלנין דאתון רשומין אתגליין ביה
אזכמין בערבא' תליון עלנוקבין עקימין דלא יוכל למשמע ומיכא ושאלא הכא
חד ארמא לשלא דקוק. מנחא דלא כהיר קטנותא דעלמא כד רעוא אשגח בה
עיימין דתלת גווכי למכתב קמיייהו אתסמין בחלכא דנהיר. כתוב עינך דתראסה
יחלם כוה שאכן וכתיב דדק ילין בה. כוה שאכן עתיקא דסעיס. עינך כתוב.

הוטמא פרנפא דועירא לאשתמודעא תלת שלהובין מתקדין בנוקבו דרב' עמיקא
למשמע טב וכו'. כתוב אזי ו' הוא שמי. וכתוב אזי אמית ואמיה. ואזי אשא אזי
אסכול. הוא עשנו ולו אנחנו. והוא באחד ומי ושיבנו הוא אקרי מאן דסעיס ולא
סכיח. הוא מאן דלא אודמן לעפא. הוא מאן דלא אקרי בשמא. הא ה' אזי ל' ל' ל'
ו' ו' כליל א' ולא כליל ה' (א' ה') א' אזיל לאלף. אלף אזיל ל' ל' ו' ו' אזיל ל' ל' ו'
דסעיס מכל סעמיין דלא מתסברין ביה ו'. וויכד לא כהיר י' כול' כד אסתלק י' מן
ול' כחוכי עלמא ערייתא דכלא אשתבח. עד כתוב ערות אביך לא תגלה י' ו' כד
אסתלק יוד' מן' הא' עד כתוב ערות אבך לא תגלה ערותה.

אמך היא ודאי כי אם לבינה תקרא וגו'. פרקא תליתאה. תשעה תקונין
יקריין אתמסרו דליקנא כל מה דאתגמר ולא אתגלייא עלאה ויקירא אשתבח והוא
(א' דיקנא) גבויה קרא כימין על כימין מקמי פתחא דאדכין עד רישא דפומא מרישא
האי לרישא אחרא אשתבח מתחות תרין נוקבין אחרא מלייא דלא אתחוי'. עלעין
אתחפין מהאי גימא ומהאי גימא. בהו אתחפין תפומין סומקין כוורדא בחד חוטא
תליין אזכמין תקיפין עד חדוין שפון סומקין כוורדא איתפכון זעירין כחתין ברנפא
ומחפין קללא רברבין וזעירין כגדין (א' גדין) בשקולא באלין אשתבח גיבר
ותקיף מאן דאשתבח. כתוב מן המצר קראתי יה. תשעה אמר דוד עד כל גווס
סבכוני לאסמרא ולאנכא עלוני. ותנא הארץ דשא עשב מוריע זרע למיכה ועץ
עושה פרי אשר זרעו בו למיכה. תשעה אלין אתעקרו משמא שלים ואשתילו לכתר
בשמא שלים כתיב ויטעו אלדים תקונין דדיקנא בתלסור אשתכמן אזייה דהיא
עלאה תתאה בתשעה אתחפין כ' אתון אתגליבו בגווכיהו על האי (א' על מאן דחוי
במלייא דיקנא) חלמא דאחיד דקנא דבר כש עלאה בידיה שלים במאריה שאכן
תמותיו וכענין כ' דיקנא עלאה דהירא תתאה דעלאה דכחמד אק' בזעירא.

חסד כתב כד אנטריך כהירו אהר (א' בידיה הא מתרחץ דהא בשלם עם מאריס
ואקרי רב חסד. כתוב ושכאוי וכענין תמותיו ודין הוא בדיל דחוש
במלייא כ' אם זכה לאודע מה הוא דק' עלא דהוא כהיר לפתא' ארי עלא' וכחמד אקרי וכזעיר.)

זיאמר אלדים ישרנו המים שרץ כפש
חיה כלומר יה איתפשט כהירו דלא כדא
כלא איתחפון בזמא חדא מים טבאן
מים ביסן בנין דאמר ישרנו אתכללו דא
כדא חיה עלאה. חיה תתאה. חיה

וכד בעי בר כש לסדרא נלותיס למאריס
נשפוטתיס

טכא

טבא . חיה ביטא . ויאמר אלדים כעשה
 אדם . האדם לא כתיב אלא אדם אתם
 לאפקא דלעילא דאתיגבוד בשמא שלי .
 בד אשתלים דא . אשתלים דא . אשתלים
 דכר ונאקבא לאשלמא כלא . ילוד סטרא
 דדכר . גלדים סטרא דנוקבא אתפשט
 דכורא ואתתקן בתקונו כאמה בפומיה
 דאמה מלכין דאתבטלו הכא אתקיימו .
 דיכין דכורא תקיפין ברישא בסופא
 כיומין . דנוקבא באופכא ויה קונטורין
 דקיטור בעטפוי שקיעין ועיר בגווכהא
 אשתכח אי אתכסמו דיכין בעא עתיקא
 אתא חויה על נוקבא וקינא דזיהמא
 אתתקן בגווה למעבד מדורא בישא
 דכתיב ותהר ותלד אתקין קינא מדור
 דרוחין כישין ועלשעלן וקטפורין אתקין
 ביה כהאי אדם בתרין בכלל ופרט
 אתכללו בפרט וכלל שוקין ודרועין ימינ'
 ושמאלא דא אתפגב בסטרוי אתתקן
 דכר בנוקבא יהו . י' דכר' נוקבא ו'
 כתיב זכר ונקבה בראם ויברך אותם
 ויקרא את שמם אדם דיוקנא ופרטופא
 דאדם יתיב על כרסייה וכת' ועל דמות
 הסכא דמו' במראה אדם עליו מלמעלה .
 פרקא רביעאה עתיקא טמיר וסת' .
 ועירא דחכפין אתגלייא ולא אתגלייא
 דאתגליין (א'א דאטגלייא) באתווי כתיב
 דאתכסויא סתים באתוון דלא מתוושבן
 באתווי (א'א באתווי) בגין דאיהו לא
 אתוושבן ביה עלאין ותתאין . ויאמר
 אלדי תנח הארץ נפש חיה למיכ' בהמה
 ורחש וגו' היינו דכתי' אדם ובהמ' תעשיע
 יו . חד בכללא דאחרא משתבחא .
 בהמה בכללא דאדם . אדם כו יקריב
 מכם קרבן ל' מן הבהמ' משום דאתכלל
 בכללא דאדם . כד נחתאדם לתתא
 בדיוקנא

ושפנותים מרחשן כהאי נוכא מתתא לעילא
 לסלקא יקרא דמאריס לאתר דשקין דעייקין
 דכירא כניד וכזיק לנתר וכניד לאמשכא
 מעילא לתתא מהווא שקיא דכמלא לכל דרגא
 ודרגא עד דרגא בתרא לאמשכא דכנה לכלא
 מעילא לתתא . לנתר בעי לקשרא קשרא
 בכלא קשרא דכוסה דמייסכותא ויעבדון כל
 משאלוסי . בין שאלתא דכורא בין שאלתא
 דחורא ושאלתא דאית לכר כש לשאלא ממאריס
 הן מסודרות בט' גווכי . אית באלפ' ביתא ואית
 באלכר מעילוסי דקדשא כריך הוא רחום ומכון
 וגו' אית בשעין יקירין דק'ס' כגון אהיס יס
 יהו אל אלדים יו כבאות שדוי אדני . בין בע'ס
 כגון ע' י' ס' כ' ת' נ' א' ב' כ' אית באלכר
 דקיייא כגון האבות והכניאים והעלכים . אית
 בשארי ובתושבתי דאית כהון קבלא אמיתות .
 ועילא מכהון מאן דידע לתקן תקובין למאריס
 דקייאות . ואית בדיעה סלקא מתתא לעילא
 ואית מאן דידע להמשיך שפעא מעילא לתתא
 ובכל ט' גווכי אלין נריכא כוסה גדולה ואי לא
 עליה קרא דכתיב וכווי יקלו . ובכוכת אמן
 דהוא כלילתרין ששן ילוד אר'כי וסאחד נכע
 טוכים וכרכוי באונר סקרא סיכל וסווא רמו
 כפסוקווי בהיכל קדשו הם מפכווי . ולרא רמו
 דז' כל טוב האדם כביתו סכ' ככל ביתי כאמן
 הוא ומתרגמינן בכל דעמי ואי מכון בכל חד
 וחד מע' גווכי כדקייאות דא הוא בר כש דאוקור
 לשמא דמאריס לשמא קדישא ועל דא כתיב כי
 מכבדי אכבד וכווי ויקלו . אכבד בעלמ' דין לקייס
 ולעצבד כל גרכוי ויחון כל עמיו ארעא אר'
 שמא דס' אתקרי עליה וידחלון עמי .
 ובעלמא דאתי יוכי לעיקס בעמינת ססידים
 אף על פי דלא קרי כל נורכים כיון דוכא
 לאשגחא ידיעת מאריס ואיכוון ביה כדקייאות .
 מאי וכווי יקלו דא הוא מאן דלא ידע לאסר'
 שמא קדיס ולקשרא קשרא דמייסכותא ולאמשכא
 כג כ ז א 2 לעז

תרומה

בריוקב עלה אשתבא תרין רוחין מתרין סטרוי דימינא ושאלא כליל אדם דימינא כשמת קדיש דשאלא כפש חיה ימב אדם אשתפט שאלא ואתפטטו אינון בלא גופ כד מתדבקין דא בדה איתילדן כהאי מיה דאוליד רוחין סניאין בכרסא חדא כב אנתון סתומין כב אנתון אנתלויין יסתי

יבלייא סתים וגלייא כמתקלא דטפסין אתקלו יכפקין מניה דכר ונוקב ול בהאי אתר ול דכר ד נוקבא בגין דא לו תרין דו דכר ונוקב לו תרין קפלן תרין י בלמודוי דכר ה נוקבא ה דהות בקדמיותא ומדאיתעברת בני בגוה אולידתו הרי כי בה אית לו וכי אית ה הרי יהו איתמוי ול כמויה כללא דיהו מדאפיקת יוד דהוא דכר ונוקבא איתעייבת לבתר ומכסייא לאמא ויראו בני האלדים את בנות האדם היינו דכתיב סנים אנשים מרגלים מרש לאמר מאי בנות האדם דכתיב אז תבאכה שתים נשים וזכות אל המלך בנייהון כתיב כיראו כי חכמת אלדים בקרבנו

וגו אז תבאכה ולא מקדמיותא בקיסטרא דקיסטורי לפגאן תרין מתחבין הו לעלא לתתא נחתו ורתו עפרא אבדו חולקא טבא דהיה בהו עטרא לכומלא (אא דמאלא) ואת צטר בקוסטא דענבא ויאמר יי אל מזה מה תועק אלי אלי דיקא דכר אל אל בני ישראל ויסעו ויסעו דיקא במולא הוה תלי דבעא לאוקיר דקניה ויהישר בעינוי תעש והאזכות למותו ושמת כל חקיו עד כאן כי אנו יי רפאך להאי דוקא

פרקא חמסאה היוגיו חוטא עם ככד עון ורע מרעיש בנים וגו שבעה דרגין יוד ה וס ה יו אפיק ד ה ה ה אפיק וו לו לכר אשתר אדם דכר ונוקב דאינון לו דכתיב בנים משמיתים בראשית ברא בראשית מאמר ברא חגי מאמר אב וכן סתים וגלייא עדן עלאה דסתים וגכו עדן תתאה נפיק למטלטלוי (אא למטלטלוי) ואתגלייא יודו יה אלדים את אדכי ימינא ושאלא כמדא אשתתפו השמים ואת דכתיב והתפארת והכנח אינון כמדא אשתתפו הארץ דכתיב מה

אדיר שמך בכל הארץ מלא כל הארץ כבודי יהירקיע בתוך המים להבדיל בין הקדש ובין קדש הקדשים עתיקא לועירא אשתפרש ואתדבק לא אשתפרש חמש פמיא ממלל רכרבן אנתיק ואתעטר בכתרין וצירין בחמשה וינין מים דכתיב ונתן עליו מים חיים אל כלי הוא אלדים חיים ומלך עולם איתהלך לפני יי בארנות החיים והיתה נפש אדכי צרורה וגו ועץ החיים בתוך הגן יי וד הא אהיו בין מים למים מים שלימין ומים דלא שלימין רהמין שלימין רהמין דלא שלימין ויאמר יי לא ידון רוחי באדם לעולם בשגם הוא בשר ויאמר יי כד

איתעייבא בעירא מכאן דכד אמר בשם אמרו דעתיקא סתים קאמר לא ידון רוחי באדם לעילא משום דבה הוא רוחא דאשתגשא מתרין נוקבין דפרדקא משיך לתתא וכבכ כתיב והיו ימיו מאה ועשרים שנה יוד שלים ולא שלים י בלמודוי מאה תרין אנתון תרין ומנין מאה ועשרים שנה י בלמודוי כד אנתלויא

אתגלו בושרא אתמש' בעשר אלפין שנין מכאן כתיב ותשת עליו כפכה הנפילים
היו בארץ היונו דכתיב ומסס ופרדוהיה לארבעה ראשים מאתר לאתפרם
נופא אקרו הנפילים דכתיב ומסס ופרד היו בארץ בימים ההם ולא לבתר
זמנא עד לאתא יהושע וכי האלדים אסטמרועד לאתא שלמה ונבות האדם
אתכללא הדר ותענבות תענבות קארו ככי האדם לאתרומוז מהאי רומן
אמרכין דלא אתכללו בחכמה עלאה דכתיב וי' נתן חכמה לשלמה וכתיב ויחכם מכל
האדם משום דהיי לא אתכללו באדם וי' מתן חכמה ה' עלאה ויחכם מכל האד' דמוכה
אתחכם לתתא המה הנבורים אשר מעולם עולם דלעילא אנשי השם
דאתנהגן בשמא מאי שמא שמא קדושא דאתנהגן ביה דלא קדושין לתתא ולא
אתנהגן אלא בשמא אנשי השם סתים ולא אנשי ויד' לאו מסתים סתומותא אלא
גריעותא ולא גריעותא אנשי השם סתם מכללא דאדם כפקון כתיב אדם
ביקר כל ילון אדם ביקר ביקרו דמלכא בלי ילון בלא רומא תלוטר מלכי קרבא
בשבעה שבעה מלכין בארעא אתחזיאו נחמו קרבא תשע' דסקין בדרגין דרהטין
ברעותהון ולית דימחי כדוהין חמשה מלכין קיימין ככהולו לקמי ארבע לא יכלין
למיקס ארבע מלכין כפקין לקדמות ארבע בהון תליון כעכנין באתכלא ברין
בהו שבעה רהיטין סהדון סהדותא ולא קיימין בדוכתייהו אולכא דמכסס יתיב
בגו בעפוי אחידון ומקנן כפרין תחותיו תטלל חיותא דשלוטא הוא אילנא
כתריסר ככוסף למך בשבעה סמכין סמרכיה בארבע זיוון מתגלגלין בארבע
סטרוין חויא דרהיט כשע' דלוגין דלוג על טורין מקפץ על גבעתא דכתיב מדלג על
ההרים מקפץ על הגבעות זכביה בפומים בשנוי קיוב לתרין גיסין כד נטיל
גיסטרא אתעביד לתלת רומין כתיב וייתהלך חנוך את האלדים וכתיב חנוך
לבער עלפי דרכו לנער הידוע את האלדים ולא את וי' ואיכנו בשם זה
כי לקח אותו אלדים להקרא בשמו תלת בתי דינין ארבע איכין ארבע בתי דינון
דלעולא ארבע לתתא דכתיב לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמסורה
דינא קשיא דינא דלא קשיא דינא בשקולא דינא דלא בשקולא דינא רפיא
דינא דאפילו לא האו ולא האי ויהי כי המל האדם לרב על פני האדמה המל
האדם לרב היינו דכתיב בשגם הוא בשר האדם דלעילא וכתיב על פני האדמה
ומשה לא ודע כי קרן עור פניו היינו דכתיב כתנות עור קרן דכתיב ויקח שמואל
את קרן השמן לית משוחה אלא בקרן ובשמך תרוס קרכנו שם אצמים קרן לדוד
הינו עזיראה דמלכא ואתיא מן יובלא דהוא אימא דכתיב והיה כמשוך בקרן
היובל קרן בעבלא אתעטר עזיראה באימא קרן דנטיל קרן ורוח לאתבא רוחיה
ליה והאי קרן דובלא הוא ויובל ה' ה' כשיבא דרוחא לכלא וכלא תיובין לאתרויהו
דכתיב אהה וי' אלדים כד אתחזו ה' לה וי' אלדים אתקרו שם מלא וכתיב וכשבב וי'
לכדו ביום ההוא (א' כד אמרו ה' לה' ואסתלק' פורענותא אתי לעלמא ואם לא בשעיל אד'
ידוד לא אתקיים עלמא וכלא אתחבר ועל דא כתיב וכשבב ונ') עב סתים ואתעטר
בכיעותא דמלכא דהיינו ספרא דכיעותא זכאה למאן דכפק וידע שכילוו וארמוי

פרשת ואתה תצוה

ואתה תצוה את בני ישראל ונגו' ואתה הקרב אליך את אהרן אהרן אהרן ונגו' אמר רבי חייא מאי שנא הכא בכל אתר דכתיב ואתה הקרב אליך ואתה תדבר אל כל חכמי לב ואתה תצוה את בני ישראל ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור אלא כלא ברזא עלאה איבו לאכללא שכינתא בהדיה אמר רבי ינחמך כהורא עלאה וכהורא תתאה כליל כמדא ואקרו ואתה כד"א ואתה מחיה את כלב ועל דא לא כתיב והקרב את אהרן אהרן ונגו' את בני ישראל ודברת אל כל חכמי לב בנין דההוא זמנא שריא שמשא בסיהרא ואשתתף כלא כמדא לשריא על אומכותא דעובדא אמר רבי אלעזר מהכא אשר נתן יי' חכמה ותבונה בהמה רבי שמעון אמר מהכא ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתינו רוח חכמה אשר מלאתיים מכעו ליה אלא אשר מלאתינו לההוא לכה מלאתינו רוח חכמה כדא וכמה עליו רוח יי' רוח חכמה ועל דא אשר מלאתינו רוח חכמה דשריא שמשא בסיהרא באשלמותא דכלא ועל דא אתרשטם הכל בכל אתר אר' אלעזר או הכי האי ואתה ואתה היך מתיישבן בקראוי אמר גי' כלהו מתיישבן בוכנו ואתה הקרב אליך ליקרא בהדיה ולקרבא בהדיה רזא דשמא קדישא כדקא יאות ואתה תדבר אל כל חכמי לב בנין דלהו לא איתין למעבד עבדתא עד דרוח קדשא ממלא בגווייהו ולמש לון בלמיסו וכדון עבדו עבדתא

ואתה

תצוה את בני ישראל רוח קדשא פקדא עליוהו ואכהיר עליוהו למעבד עובדא ברעותא שליט ואתה קח לך כמה דאוקימתא דכתיב ואתה הקרב אליך והכי כלהו הכא בעובדא דמשבגא דכלא אתעביד ברזא דא פתח ר"ש ואמר ואתה יי' אל תרחק אילותי לעורתי מוטה ואתה יי' כלא מד' אל תרחק לאסתלקא מיכן למהוי בליק כהורא עלאה מתתאה דהא כד אסתלק כהורא עלאה מתתאה כדון אתחשך כל כהורה ולא אשתכח כלל בעלמא ועל דא אתמרב בני מקדשא ביומו דירמיהו ואיצ' דאתכני לכתר לא אהדר כהורא לאתריה כדקא יאות ועל רזא דא שמשא דההוא ככיאם גרים ירמיהו אסתלקותא דהורא עלאה דאסתלק לעילא לעילא ולא אהדר לאכהר' לכתר כדקא יאות ירמיהו אסתלק ולא אהדר לאתריה ואתמרב בני מקדשא ואתחשכו כהורין אבל יפעיהו שמשא גרים לפרקא ולא אהדרא כהורא עלאה לאתריה ישעיהו לאכהר' ההוא כהורא עלאה ולמעבד שרקא ולמכני בני מקדשא וכל טכין וכל כהורין יהדרון כדכדקמיתא ועל דא קיימי' תרין כביאי אלון דא לקבל דא בנין דשמשא גרים ונרופא דאתון דא כדא גרמין עובדא הן לטב הן לכיש ועל רזא דא כרופא דאתון דשמשא קדישין וכן איתון בגרמיהו גרמין לאתמוזה רזין עלאין כנוכא דשמשא קדישא דאתון בגרמיהו גרמין רזין קדישין לאתמוזה כהו רזא קדמאה וד' כקודס קדמאם

דקיימא

דקוימא על תשע סמכין דסמכין להו ואיכון קוימין לארבע סטרי עלמא כמה דסופ' דמחשבה נקודה בתראה קוימ' לארבע סטרי עלמ' בר דהאי דכרו ואיהו נוקב' והאי קוימא בלא גופא וכד קוימא בלכוס' דאתלכס בהו איהו קוימ' על תשע סמכין ברזא דאת ׀ בלא עבולא ואעב דאת ׀ איהו בעבולא וקוימא בעבולא אבל ברזא דאתון חקיקין נקודי טהירין לעילא איכון ברבעא דלת' איהו בעבולא האי ברבע' איהו קוימא כשיעורא דתשע נקודין תלת תלת לכל סטר ואיכון כשיעור' דחושבנכ' תמניא נקודין ואיכון תשע ואלן איכון דקוימין מרזא דבניכ' ברבעא בסמכין תשעה לאת יוד' נקודה מרא איכון תשעה איכון תמניא ברזא דאת ׀ ברבעא כנוונא דא תלת תלת לכל סטר ודא איהו רזא דאת יוד' ואעב דאיהו נקודה מרא דיוקבא דילה רישא לעילא וקונא לתתא ושיעורא דילה תלת נקודין כנוונ' דא . . . ועב' אתפשטות לארבע סטרין תלת תלת לכל סטר איהו תשע ואיהו תמניא ואלן איכון סמכין דנפקין מרזא דבניכא למהו סמכין לאת יוד' ואלן אקרון רתיבא דילה ולא קוימין בשמא בר ברזא דתשע נקודין דאורית' וכרזא דספר' דאדם אתפלגו אלן תשע דאיכון תמניא ככרופ' דאתון דשמא קדישא לנרפ' לון וליחד לון בכל איכון גוונין כד בטלין אלן תמניא דאיכון תשע נהירין ככהירו דאת ׀ ברבע' ואפיק כהירין תמניא אתמזון תשע' ואתפלגן לתת' לכטלא כל משככ' ואיכון ברופא דשמא קדישא ברזא דשבעין ותרין אתון מחקקן דכפקי מרזא דתלת גוונין ימוכ' ושמאלא ואמנעות' וכלא מרז' דתלת נקודין שיעור' דאת יוד' דאיהו לארבע סטרין ואיכון תמניא נקודין ואיכון תשע נקודין ואיכון תריסר נקודין עלאין . . . גב' לכל סטר ומהכא כמתין לתתא כתריסר לשית סטרין וכד אתחקקן תריסר אלין בשית סטרין איכון שבעין ותרין שמה' רזא דשמא קדישא דשבעין ותרין דאיכון שמא דא קדישא וכלא איהו סליק ברעותא דמחשבה באיכון סמכין דאת יוד' ועל דא אתון ככרופייהו תלת תלת בכל' ברופא דילה בגין לסלקא ברעותא דאית' ו' דתלת נקודין במה דאתמר ועל דא לא אסתליק בסליקו דברופא אלא מעקרא ושרשא דרזא דאלין סמכין דסמכין לאת' י' רזא דאת ׀ ברבעא ט' נקודין תמניא נקודין תריסר נקודין שבעין ותרין נקודין אשתכח דכל רזא דשמא קדישא קוימא באת' י' וכלא רזא מרא וקוימא ברזא דבניכא פמה דאתמר למעבד סמיכו לכל את ואת ואיכון סמכין איכון רתיבא דלהון דכל את ואת כמה דאתמר רזא תנוונא אתה' דקוימא על חמשה סמכין דסמכין לה דכפקין מרזא דבניכא כד אתככס לאסתלקא לעילא מרזא דמשחתא אתר' היכלא אקרי לבג נקוד' דקאמרן וכלא איהו ברזא דקאמרן דאת ׀ ברבעא' אבל הפא לא אתרשיב בר אתה' ורתיבא דילה חמשה סמכין דקאמרן דכד בטע כהירו דבניכא באת' אשתכח ומהוהו כטושתא אתעבידו איכון תשע סמכין דקאמרן' ומגו כהירו דאתכח את' י' אתפשטו תלת נקודין די' תרין לעילא דאיכון רישא ומד לתתא דאיכון קונא די' כנוונא דא . . . דקאמרן' כד אתפשטו תרין אתעבידו תלת מד אתעבידו תרין ואתפשטו ואתעביד מד' היכלא דא לכתר דאתעביד היכלא למד נקודה קדמאה

את עבד בניו טמיר רזא דאת לא וקיימא על חמש אחריון ארבעה בניוין איכון
 חד נקודה דקיימא לבו באמצעיתא איכון חמש וזויה ה' דהא לתתא קיימ' על ארבע
 וזויה נקודה על ארבע דקיימא בנו אמצעיתא אוק' ה'כא כמו האי מה דקיימא על
 ה' סמכין הכי הוא ודאי דהאי נקודה עלאה אייהו על תרין גוונין חד בלמודיו וחד
 בטמירו וכתפרא דרזון דמנך ה' ודאי קיימא על חמש סמכין דכפין מנו בניכא
 וכדין אפיק חמש קיימין אחריון ואשתכחת האי ה' ברזא דעשרה וכד אתפרשת
 קיימא ה' לא על סמכין ואיכון הו' תלוסר מכילין דרמזי בחד דרנא דאתוסף עליוהו
 וחלין איכון תריסר דקיימין בשית זמכין איכון ארבעין ותריין זמכין שבעין ותריין
 הו' אבל נחמתין לתתא והכא אתפרשו שבילין לכל סטר דאיכון תלתין ותריין אשתכחו
 ארבעין ותריין אודכין ומיכא ושאלא הא ארבעין ותריין אתון עלאין דאיכון אתון
 דברכין דאוריתא בנין דאית אתון דברכין ואית אתון זעירין אתון דברכין
 איכון לעלא אתון זעירין לתתא וכלא לתתא בנוכא דלעלא בנין דאית שמהן
 קדישין עלאין דקיימין ברעו דרומא ולכא כלא מלולא כלל ואית שמהן קדישין
 תתאין דקיימין במלה ובמשיכו דמתשבה ורעו עליוהו ואית שמהן אחריון לתתא
 דאיכון מההוא סטרא אחרא דאיהו מסטרא דמסאכא וחלין לא קיימין אלא ברעו
 דעובדא לתתא לבלקא רעו דההוא עובדא לתתא לגביה בנין דאיהו סטרא
 אחרא לאו אייהו אלא בעובדין דהאי עלמא לאשתאבא בהון בנוכא דבלעס ואיכון
 בני קדם וכל איכון דמתעסקי בההוא סטרא אחרא זאין לא קיימי באתון רשומין
 מן כ' דאוריתא בר תרין וחלין ר' וק' וסמכין לון בסמכין אתון דסקר אבל אלין
 איכון אשתמודעאין לגביהו ותיר ועל דא בתהלה לדוד כלהו כתיב ו' בכל את
 ואת בר מאלין תרין דלא כתיב ו' דהא ו' שמה דקב' אייהו ובנין כך איכון ארבעין
 ותריין אתון דעלמא דא אתברו בהו אשתכח האי ה' עלאה לבלקא לתשעין ותדין
 פשעין הו' בר תרין אודכין ומיכא ושאלא ורזא דא (א' ואימכין) ואם שרה סבת
 תשעין סבה תלד אבל אייהו במשכא תשעין ותריין וכד אתוסף דרנא דרוא דברית
 דאיהו רקיעא תמיכא וקיימא לתמיא יומין הא מאה וחלין ודאי מאה דברכין בכל
 נומא דאצטריכא כנסת ישראל לאתעטרא בהו וכלא ברזא דה' האי ה' אייהו
 דיוקנא דילה בתרין כוכין רזא דמאה ואיכון חמש סמכין רתיכין דכפין מנו בניכא
 ואיכון חמש אחריון דכפין מיכה ועל דא דיוקנא בנוכ' דא ה' תרין כוכין ונקוד'
 דקיימא באמצעיתא ועל דא ו' קיימא בכייהו תדיר בנוכא דא כון בנין דהכא אייהו
 אתריה לאתעטר ואצ' דרזין אחריון איכון ברזא דה' אבל דא אייהו כרזון דספר'
 דמנך והכי הוא ודאי וכד אתתקנא באיכון שמשין בלמודיהו אייהו נקוד' דקיימא
 ברזא דכ' בנוכא דא ה' כון וחד נקודה באמצעיתא דאיהו שלטא עליוהו וכלא רזא
 מדא זכאין איכון דידעו ארבע דאוריתא למהך בארמוק זש' זכאין איכון כהאי
 עלמא וזכאין איכון בעלמא דאתי רזא תלתאה ו' האי את דיוקנא דרזא דאדם
 כמה דאתמר והא אוקימ' דהאי את קיימא על יב' רתיכין וכד מתפרשאן איכון
 ד' רתיכין דכלין כהאי את פשיטו דיוקנא דבר בש לקבל דרועין וירכין וגופא

שויפין דלהון כד איכון דדרועין וורכין וגופא הא אתמר. אבל כלהו סתמיין בגופא
 וגופא קיימא בכלהו כד וכלהו רתיכון כלילן ביה בגופא. וכגון דכלילן כלהו ביה
 קיימא ופשיטו מד גופא אד כליל כד רתיכון. ואלין איכון רישא בשית גופא
 בית. ואף על גב דכל רתיכון איכון יב לכל סטר ככלא קיימא גופא. אבל פשרין
 וארבע איכון סית דרישא דאיכון שויפין לאענאה רישא. תמיני סרי חולין דקיימא
 רישא דאיהו רזא דשית. ועל דא שיעורא דאת ורישא בשית כקודין ממט גופא
 בתמר סרי כגונא דא כל אלין רוין מתפרטן דדרועין וורכין כלהו בגניו ועל דא
 בלא אתכליל ברזא דאת ודיוקנא דילה. וכד שלימו דאת דא אתמזיין כדון כל
 סטרוין ביטין אסתתמו ואתפרטן מסיהרא ולא אתתפזין בנין דאיהו מזקע כל
 משקופין דרקייעין ואנהיר לה ולא וכלא מקטרנא לאבאשא כלל. וכד האי אסתלק
 כדון סליק ואסטוי ומתפזי ויכול לקטרנא על כל כפי עלמא בנין דאיהו מלך זקן וכסול
 והא ואוקימא ו' אוהו כהורא דהיר לסיהרא ואף על גב דהורין סניאין אתכלילן
 ביה כהורא דהיר לסיהרא אוהו מד פשיטו למלא לה ואיהו רזא דאלף רשומא ככל
 איכון רוין וכד כהיר לסיהרא ברזא דו' כהיר לה. ובספרא דאדם קדמאה כדיוקנין
 דאתון ו' מד כקודה לעילא וממט כקודין דלתתא. וכן שיעורא דילה כגונא דא.
 ועל כקודה קיימא ברזא דעשר בנין דלית לך כקודה דלא אשלים לעשר דכל כקודה
 אית ביה תשע סמכין רתיכון והיהו כקודה אשלים לעשר. כקודה דיומא תשע
 סמכין רתיכון לה ואיהו עשרה וכן לשמא וכן לכל סטרוין. ועד כלהו כקודין איכון
 כל מד ומד כללא דעשר איהו ורתיכוו וכלהו כלילן כהוא פשיטו דאת ו' וכד עייל
 שמשא כסיהרא כפ' מהאי ו' מד פשיטו רזא דברית כגונא דא ג' דא אוהו לאעלא
 בכוקא וכד אתכליל כלא כהאי פזיטו דאת ו' כדון קיימא לשמשא בכוקא ורזא
 דא דכתיב ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך לאתכללא דמעא בגופא. ואת כניו
 אתו. לין כל איכון רתיכון וסמכין דיליה. דרועא שאלא לגביה דכתיב קח את
 הלויים לאשתכתו דכליל כלא כמד פשיטו למהו מד ועד אשתכת וסודא כהאי ומינא
 ושמא ואמצעיתא כלא אוהו מד ועד אתעכוד מד פשיטו ואקרו אהר ולא תשכת
 בר פשיטו מד כלמודו ודא הוא מד. ה' בתראה אתעכוד מד גופא כהיהו כקודה
 דאמצעיתא ואעיל בה ו' ואשתכת ו' כין ב' כקודין מד לעילא ומד לתתא. וכדון
 אתאמיד עלמא עלאה בעלמא תתאה ואיהו מד ואוקימא. אתא רבי אלעזר ורבי
 אבא וכספיו ידונו. ככה ר' אבא ואמר ווי לעלמא כד יתכניש שמשא ויתמשך עלמא.
 אמר רבי אלעזר ורכין לתתא ברזא דא ו' מל דאתכלילו כהאי את. אמר ליה
 דכתיב וזכרו תורת משה עבדי ולא כתיב ככוי לאתמוהא דכלא אתכליל ברזא דן
 ואתו ו' אף מד ואיהו מד כלמודהא ופשיטו מד והא אתמר.

ואתה

הקרב אליך ונו' ארש לא שמש משה כסיהרא עד דאתכליל בכל
 סטרוין ברזא דן כמה דאוקימא. תח מה כתיב מתוך כני ישראל
 לכהנו לי. לכהן לי לא כתיב אלא לכהנו לי לשמוע דיליה לשמועא דאתרא לשמועא
 דיליה ודאי. לי. דא את ה' לאעלא ולשמא ו' בה' למהו כלא מד. זכאין איכון
 ישראל

וּשְׂרָאֵל דַּעֲלֹנוּכְפָקוּ וַיִּדְעוּ בְּרוּי דַּאֲרַמּוּ דַּאֲוֹרִיתָא לְמַחֵךְ כַּאֲרַח קְשׁוּפָּה מִתּוּךְ כְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֲמַאי מִתּוּךְ כְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲלֵא כֵּלָא לֹא אֲתַקְרִיב לְמַהוּי סַד כְּדַקָּא יֵאוּת אֲלֵא
 מִתּוּךְ כְּנֵי יִשְׂרָאֵל דֵּהָא כְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִיּוּמִי לְתַתָּא לְאֲתַתְּפַחְתָּהּ אֲרַמִּין וְלֹא אֲהַרְשָׁא שְׂכִילִין
 וְלֹא דִלְקָא בּוֹטִיבִין וְלִקְרַבָּא כֵּלָא מִתַּתָּא לְעֵילָא לְמַהוּי כֵּלָא סַד וּבְגוּמֵי כֵּךְ כְּתוּב וְאִתָּם
 סְדַכְקוּס כִּיּוּגוּ וְאִתָּהּ הִקְרַב אֲלֵיךְ יוּגוּ אֲרֵשׁ כֵּלָא אִיהוּ קְרִיבָה לְמַאֲן דִּידַע
 לִיחֻדָּא יִחוּדָא וְלִמְפַלַּח לְמַאֲרִיָּה דֵּהָא בּוֹמַנָּא דַּאֲתַתְּכַּח קְרַבְנָא כְּדַקָּא יֵאוּת כְּדִין
 אֲתַקְרִיב כֵּלָא כְּחֻדָּא וְנַהֲיִירוּ דַּאֲכַפִּין אֲשַׁתְּכַּח וְכַד קְרַבְנָא לֹא אֲשַׁתְּכַּח כְּדַקָּא יֵאוּת
 אִו יִחוּדָא לֹא הוּוּ כְּדַקָּא יֵאוּת כְּדִין אֲכַפִּין עֲבִיבִין וְנַהֲיִירוּ לֹא אֲשַׁתְּכַּח וְאִתְּכַסִּיא
 סִיּוּרָא וְשֵׁלֵטָא סְטֵרָא אֲחַרָּא אֲרֵשׁ קִבְּהָ לֹא כְּסִי לְאִיּוּב וְלֹא אֲתָא עֲמִיָּה כְּכַסִּיּוּכָא
 כְּכַסִּיּוּכָא דֵּשָׂר כְּדִיקִיָּא דֵּהָא לֹא כְּתוּב בּוּיָה וְהַאֲלֵדִים נְסָה אֵת אִיּוּב כְּמַה דְּכְתוּב
 בַּאֲבֵרְהֵם וְהַאֲלֵדִים נְסָה אֵת אֲבֵרְהֵם וְאִיהוּ בִּידוּיָהּ אֲקְרִיב לְבֵרְיָהּ וְיִחוּדָא לְגַבִּיָּהּ
 וְאִיּוּב לֹא יִהְיֵב לִיָּהּ וְלֹא מִסַּר לִיָּהּ כֵּלָם וְלֹא אֲתַמְסַר לִיָּהּ אֲבַל אֲתַמְסַר בִּידָא
 דְּמִקְטֵרְבָּא כְּדִיּוּכָא דְּקִבְּהָ דֵּאִיהוּ אֲתַעַר לֵהוּוָא מִקְטֵרְבָּא לְגַבִּיָּהּ מַה דֵּאִיהוּ לֹא בַּעַל
 דֵּהָא כֵּלָא זִמְנָא אֲתִי הֵוָא מִקְטֵרְבָּא לְאֲתַעַרָּא עַל כְּנֵי נְשָׂא וְהַבָּא קִבְּהָ אֲתַעַר
 לְגַבִּיָּהּ דְּכְתוּב הַשְׁמַת לְכֵךְ עַל עַבְדֵי אִיּוּב אֲבַל רִזָּא עֲמוּקָא אִיהוּ פִּתַּח וְאִמַּר
 וַיְהִי מִקָּץ יוֹמִים וַיִּבָּא קִין מִפְּרִי הָאֲדָמָה מִכְּמַה לוֹ וַיְהִי מִקָּץ יוֹמִים רִזָּא אִיהוּ מִקָּץ
 יוֹמִים וְלֹא מִקָּץ יוֹמִין דְּמַה לְקָן יוֹמִין וְקְרִיב לְקָן יוֹמִים וְהָא אֲנֻקִימָכָא דְּכְתוּב וְאִתָּהּ לְךָ
 לְקָן אִמַּר קִבְּהָ לְדִכּוּלָּא וְאִתָּהּ לְךָ לְקָן אִמַּר לִיָּהּ לֹאֲן קָן לְקָן הַיּוֹמִים אִו לְקָן הַיּוֹמִין
 עַד דֵּאֲמַר לִיָּהּ לְקָן הַיּוֹמִין וְעַל דָּא דְּמִיל דִּוּד דְּכְתוּב הוֹדִיעַנִי וַיְקַצֵּי אִו לְקָן הַיּוֹמִים
 אִו לְקָן הַיּוֹמִין וְהַבָּא מַה כְּתוּב וַיְהִי מִקָּץ יוֹמִים וְלֹא מִקָּץ יוֹמִין וּבְגוּמֵי כֵּךְ לֹא אֲתַקְבֵּל
 קְרַבְכִּיָּה דֵּהָא מִסְטֵרָא אֲחַרָּא הוּוּ כֵּלָא יִתָּם מַה כְּתוּב וְהַבֵּל הַבּוּא בְּסֵהוּא מַאי
 בְּסֵהוּא לֹא אֲסַבְּאָה כֵּלָא דָּא וְדָא קְרַבְנָא כֵּלָא וְעַקְרָא דִּלְיָהּ הוּוּ לְקִבְּהָ וַיְהִי כְּמִלְקָהּ
 לְסְטֵרָא אֲחַרָּא כֵּלָא וּמַחְלִיבִיָּהּ וְקִין עַקְרָא עַבְד מִקָּץ יוֹמִים וְלֹא יִהְיֵב מִלְקָא לְקִבְּהָ
 וְעַל דָּא אֲתַדְמָא אִיהוּ וְקְרַבְכִּיָּה כַּאֲיּוּב מַה כְּתוּב וְהִלְכּוּ כְּנֵי וְעַשׂו מִשְׁתַּהֲיִגוּ
 וְכְתוּב וַיְהִי כִי הִקִּיפוּ וַיּוֹמִי הַמַּשְׁתָּה וְכְתוּב וְשִׁלְחוּ וְקִרְאוּ לְשִׁלְשֵׁת אֲחִיּוֹתֵיהֶם לֹא כּוּל
 וְלִשְׁתּוֹת עֲמֵהֶם דֵּרָא אִיהוּ עַקְרָא לְסְטֵרָא אֲחַרָּא וְלִכְתֵּי אֲקְרִיב עוֹלוֹת וְעוֹלָה אִיהוּ
 דְּבַר וְלֹא כּוּקְבָא וְסִלְקָא לְעֵילָא וְקְרַבְנָא לֹא קְרִיב לֹא כֵּלָלָא לִיָּהּ כְּדַקָּא יֵאוּת
 וַיִּתָּם אֲלֵמָלָא מִלְקָא יִהְיֵב לְכֵלָא מִקְטֵרְבָּא לֹא יִכּוּל לִיָּהּ לְכַתֵּר וְאִי תִּיּוּמָא אֲמַאי אֲבֵאִישׁ
 לִיָּהּ קִבְּהָ אֲלֵא בְּגִין דְּבָרִים לְכַפִּיא כְּסוּרָא וְלֹא אֲתַכְסִּיא וְאִיהוּ לֹא קְרִיב קְרַבְנָא אֲחַרָּא
 לֹא תִּזְכָּא בּוּיָה אֲחַרְכִּין אֲלֵא עוֹלָה דְּסִלְקָא לְעֵילָא וְעַל דָּא כְּתוּב כִּכָּה יַעֲשֶׂה אִיּוּב כֵּל
 הַיּוֹמִים דֵּאֲלֵמָלָא סְטֵרָא אֲחַרָּא אֲתַזְכָּת בְּמִלְקָא אֲתַעַבֵּר מַעַל מִקְדָּשָׁא וְאִתְּמַלְתָּ מִכִּיָּהּ
 וּסְטֵרָא דְּקִדּוּשָׁה סִלִּיק לְעֵילָא לְעוֹלָא אֲבַל אִיהוּ לֹא בַּעַל דֵּאֲתַזְכֵּי אֲחַרָּא בְּקְרַבְכִּיָּהּ
 וְאֲעַדוּ גְרַמִּיָּה מְכִיָּה מִנָּא לָן דְּכְתוּב וְסַר מִרְעֵי וְעַל דָּא קְרִיב תְּדִיר עוֹלָה דֵּהָא עוֹלָה
 לֹא אֲתַהֲנִי מְכִיָּה סְטֵרָא אֲחַרָּא לְעַלְמִין וּבְגוּמֵי כֵּךְ כֵּל מַה דְּנִטְוִיל לְכַתֵּר מִדִּוּדִיָּהּ כְּסוּל
 וְעַל דָּא אִיּוּב גְרִים לְחַפִּיא עַרְלָה עַל בְּרִית קִיּוּמָא דֵּלָא הוּוּ אֲעַדוּ מְכִיָּה וּבְגוּמֵי כֵּךְ
 קִבְּהָ אֲתַעַר לֵהוּוָא מִקְטֵרְבָּא דְּכְתוּב הַשְׁמַת לְכֵךְ אֵל עַבְדֵי אִיּוּב יִתָּם כֵּד בַּעַל

קכס

קב"ה לאתחמדהו בהו בישראל לא קיימא שעתא בנין דערלם חפוי כהורא עד זמנא
דההוא מקטרגא הוה כטיול דיליה מאיוב. ועל דא פקיד ליה קב"ה למוכליה כההילי
דאיהו כטרא אמרא אשתדל ביה באיוב ופקיד לאתעברא ערלה מכייהו וכדין
אתחמד קב"ה בישראל וההוא כטר' אמרא אתפרט מן קדשא ואשתדל ביה באיוב
וכטיול מדיליה. וכדין פסח הוא לוי ודאי. דעד השתא לא הוה פסח לוי זכאין
אינון דידעו ויחדו ויחדא דמארהוין כדקא יאות. כתיב ואלרו מסכה לא תעשו
לכם. וכתיב את חב המנות תשמר. מאי עביד האי לנבי האי. אלא הכי
אוקמיה מאן דאכיל חמץ בפסח כאילו עביד עז למפלג לברמיה דהא רזא הכי הוא
דחמץ בפסח כמאן דפליח לעז דעז איהו. וכד כפקו ישראל ממזרים כפקו מרשו
דלהין מרשו אמרא מההוא רשודאקרו חמץ כהמא כושא ועד אקרו עז ודא איהו
רזא דיצר הרע פולחמא כוכרא. ואקרו אוף הכי שאור ודא איהו יר' דהכי איהו
ונר הרע לבר נס כחמיר בעיסה. עאל כמעוו דכר כש זעיר זעיר ולכתר אסגו ביה
עד דלבושא אתערב בהדיה. ודא איהו עז ועל דא כתיב לא יהיה כך אל זר.
ודאי את חב המנות תשמר. רבי יהודה פתח חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו
כי במה פחז הוא. חדלו לכם מן האדם וגו' האי קרא אוקמוהי. אבל מאי חדלו
לכם מן האדם וכי אי אסור ליה לבר נס לאתמנעא משאר בני נשא אוף אינון כמי
לנביה ושתחמון כבו נשא דלא יקרבון אליון באלין לעלמין. אלא אוקמיה במה
דאשכוס לפתחא דמזריה למיחב ליה שלם. ואנא אוקימנא ליה בקרא אמרא
דכתיב מברך רעהו בקול גדול בבקר השכם קללה תשטב לו. ואע"ג דכלא שפיר
אבל מאי חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו. הכא פקיד קב"ה לבר נס ואזהיר
ליה לאתמנעא מאינון בני נשא דאסטו ארמיהו מארח טב לארח ביש ומסאבי
כפשייהו כההוא מסאבו אמרא. אבל כד ברא קב"ה לבר נס עביד ליה כדיוקנא
עלאה ונפח ליה רוחא קדישא דכליל בתלת כמה דאוקומנא דאית ביה כפש רוח
ונשמה ועלא מכלא נשמה דאיהו תילא עלאה למכדע ולמכטר פקודו דקב"ה ואי
סהיא נשמתא קדישא אעול לה בפולחמא אחר' האי איהו מסאבי לה וכפיק מפולחמא
דמאריה. בנין דתלת חילין אליון כלהו חד כפש רוח ונשמה משתתפי כחדא והו
חד וכלא כנונא דרזא עלאה ע"ד כאמר הולך את חכמים וגו'. ואי חזינן להאי בר
נש דהו ביה אליון דבנין כלהו עד לא קיימ' בקיימיה למכדע מאן איהו במאני אתידע
לקרבא בר נס כהדיה אי בנין לאתמנעא מביה כהווגזיה ממש ידע ליה ונשתמודע
מאן איהו. אי יהיא נשמתא קדישא נטר בשעתא דרובו' לא ועקר לה מאתרהא
בנין למשרי תמותה ההוא אל זר. דא איהו בר נס כדקא יאות. דא איהו עבידא
דמאריה דא איהו גבר שליט. ואי יהוא בר נס לא נטור לה ואיהו עקר קדושה דא
עלאה מאתרו' למשרי באתר דסטרא אמרא. ודאי דא איהו בר נס דמרוד במארוס
ואסיר לקרבא כהדיה ולאתמנעא עמיה ודא אקרו טורף כפשו באשו איהו טריף
ועקר כפשיה בנין רובויה ואשרי בניויה אל זר. ועל דא כתיב חדלו לכם מן האדם
אשר נשמה באפו דההוא נשמתא קדישא טריף לה וקאיב לה בנין אשו אשר נשמה

אחלק

אהלף באפו כי כמה נחשב הוא עו אתמשי ההוא בר פס ומאן דאתמכר עמוס
 ומאן דאשתעי בהדיה כמאן דאתמכר בעבודה זרה ממש מאי טעמא בגין דעו
 ממש שארו בגויה ולא עוד אלא דעקר קדושה עלאה לאתריה ושאריו באתריה
 עו אל זר מה אל זר כתיב ביה אל תפנו אל האלילים כגוונא דא חסיר לאסתכלא
 באפסו וואו תימא הא רוגזא דרכנן רוגזא דרכנן טב איהו לכל סטרוין דהא
 תנינן דאוריתא אשא איהו ואוריתא קא מרתמא ליה דכתיב הלא כה דברי כאש
 כאש יו רוגזיה דרכנן במלי דאוריתא רוגזיה דרכנן למויב יקרא לאוריתא וכלא
 לפולחנא דקבה אבל אי במלון אחרנין לאו פולחנא דקבה האו בגין דכל חטאי
 דקא עביד בר נש לאו איהו עו ממש ואסיר לקרבא בהדיה דהאו וואו תימא הא
 לשעתא הוה דעבר והדר אהדר לאו הכי דכיון דאשקר קדושה דנפשיה מניה
 ומאתריה וההוא אל זר מקפח ההוא אתר אתתקף ביה ולא שכיח ליה בר כד אתי
 בר נש מכל וכל ועקר ליה לעלמין ולכתר אשתדל לאתקדשא ולאמשכא קדוש עליה
 כדיון ולגוי דאתקדש אל דבי יוסי אתקדש ממש אל תמ בשעתא דאיהו עקר
 קדושה דנפשיה ושרויא באתריה ההוא אל זר אסתאב בר נש ואקרוי טמא וסאיב
 למאן דקריב בהדיה וההוא קדושה ערקת מניה וכיון דערקא מניה זמנא חדא
 כמה יעביד בר נש עד לא תתיב לאתרהא אמר ליה אי הכי כמה מסאבין אינון
 דמתדכאן אל שאני מסאבו אחרא דלא יכיל למעבד ותייר אבל דא שניא מכלא
 וכל גופא סאיב מגו ומכרי ונפשא וכלא מסאיב ושאר מסאבו דעלמא לאו איהו
 אלא גופא לכר בלמודו ובגכ כתיב חללו לכם מן האדם אשר נשמה באפו דאחלף
 קדושה דמאריה בגין אפו דהא איהו מסאבו דמסאיב כלא כי כמה נחשב הוא
 כמה עו דאוינכאב איהו תמ האו איהו רוגזא דאיהו עו סטרא אחרא כמה
 דאמרן דכעו בר נש לאסתמרא מניה ולא תפרשא מעליו ועד כתיב אלמי מסכהלא
 תעשה לך לך בגין לאבאשא גרמך וכתיב כתרית אתחב המנות תשמר תשמר
 דא סטרא דקדושה דכעו בר נש לכטרא ליה ולא יחלף ליה בגין סטרא אחרא ויחלף
 ליה האו איהו מסאיב וסאיב לכל מאן דקריב בהדיה את חב המנות תשמר
 האו איהו אתר דאק שמור ובגכ כתי אתחב המנות תשמר טבע ימים תאכל מנות
 כאשר נויתוך טבעת ימים לאו אליו אינון כשבעת הימים דסכות דאינון עליון
 גאליון תתאין ועל דא כהכי הלל גמור וכהכי לאו הלל גמור ועל דאינון לתתא כתיב
 טבעת ימים תאכל מנות מנת כתיב חסר בלא ו דעד לא שראן אינון יומין עליון
 דזא דו וואו תימא כיון דהאו רוא דחב המנות אתקדש אמאי נחתא דהא תנינן
 מעלין בקדש ולא אורדין אמאי נחתא לתתא באינון יומין תתאין תח כתיב וכפר
 בעדו וכעד ביתו וגו' מאן וכפר עליה אכטרויך עליה בקדמותא ובתר על ביתיה
 כגוונא דא האו דרגא שארו לאתקדש ולנפקא בקדושה לכפרא עליה וכיון דאיהו
 אתקדש בעי לכפרא על ביתיה ולא תקדשא לון ועל דא נחית לתתא לקדשא ביתיה
 ובמה מקדש לון לישראל לתתא וכיון דאליון מתקדשאן בעינן לסלקא לעילא דהא
 כד ביתא דמטרונותא אתקדשת כדיון סלקא לעילא לאתקדשא באינון יומין עליון
 לעילא

לעילא ועל דא חכין עבדין מושבא בקיומא על קיומין בנין דאיכון וימין וימין עלאין
איכון בין כנלתיא בין כהמא אנטריך לקיומא על רבלוי ורכין וגופא כמדא דתמן
ירכין וגופא לקיומא כדכורא דקיומא בחיליה ולא כנוקבא דארמא למיתב ועוד
בנין שבהא דעלמא עלאה ובנין איהו רזא דדכורא כסוי פטורות מחוסבב דא ולא
מתמיצין למימני בר דכורין לאתקשרא כל מד כדקא יאות כנובא דא יראה כל
זכורך דכורין ולא כסין בנין דרזא דכורא איהו ולא כנוקבא ובנין דקיומא
רזא לעילא כסין לא מתמיצין ורזא אולופכא הכא דככל שבעת יומין מאלין וימין
עלאין כטלא קדושה ומתאחד באלין תתאי והאי תתאה אקרי שבע דאתקדש
שבע וימין עלאין וכן ככל שבעה ושבעה מאיכון חמשין יומין עד ולא עד
וכד אשתכחו ארכעיין ותשע וימין עלאין אשתכחו לתתא שבע וימין דאתקדשו
כהו דכל מד אקרי שבע דעאל באיכון שבע ועל דא כתיב שבע שבתות תמימות
תהיונה בנין דאיכון נוקבין נקט קרא לישבא דנוקבין וכד אתקדשו כהו וביתא
מתקנא לאתמכרא אתתא כבעלה כדן אקרי חג שבעות מאיכון נוקבי דשארין
עליהו איכון וימין עלאין דאתקדשו כהו ובנין כך כתיב בשבעותיכם איכון
דילכון ולא כתיב בשבעות בנין דהכיכמי מתקדשן ישראל לתתא עמהן ועל דא
כד מטון לתשע וארכעיין וימין יהוה יומא עלאה דעליהו אקרוימא דחמשין דשליש
על תשעה וארכעיין וימין רזא דכללא דאורית בתשעה וארכעיין עכפין וכדן יהוה
יומא עלאה יומא דחמשין באתערותא דלתתא אפיך אורית כללא בתשעה וארכעיין
אכפין ר' אלעזר פתח ואמר גם כפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתי אפרומיה
את מבחתיך וגו' גם כפור מצאה בית אלון כפרו שמואל דמיהוין סוין מדוריהוין
לכר ומכיהוין סוין מדוריהוין בביתא כגון דרור דאיהו עופא דשוני דוריה בביתא דכל
בר כסולא דמיל אמאי בנין דכלא קראן ליה דרור מאי דרור חירו כלא וקראת
דרור ותרבומו חירו ודא איהו כפור דרור דהא מיומא דעביד קבא בביתא ואפיך
בנין מדוריה בביתא חמשין וימין כהו ולכתר מתפרשן אלין מאלין ודא איהו עופא
דאקרו דרור חירו תא חזי מה כתיב וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם
דרור בארץ מהבא נפקא חירולכלא ובנין דנפקא מכיה חירו אוריתא דנפקת
מכיה כמו חירו ועל דא חרות על הלמת אל תקרו חרות אלא חירות ודא אוריתא
דאתקרי חירות דהא מה דאפיך וימא דא עלאה אקרי חירו ואיהו חירו דכלא
הא וימא חירו עלאה בנין דאית חירו תתאה וחירו עלאה הא עלאה הא בתראה
חירו עלאה חירו תתאה שמיט ויובל כמדא איכון תרין כהמי אכלו ישראל
מד כד נפקו ממצרים ומד במדברא מד כפסח ומד בשבעות דכתי הכימי ממטור
לכס לחם מן השמים ועל דא קרבא דיומא דא כהמא איהו ועל כהמא אתקריב
כל שאר קרבין דכהמא איהו עקר דכתיב וסקרבתם על הלחם שבעה ככשים וגו'
זכתיב ממושבותכם תבואו לחם תכופה וגו' דא איהו כהמא דאחמימוניה ישראל
הכמתא עלאה דאוריתא ועאלו בארמא השתא אית לן לאסתכלא כפסח נפקו
ישראל מבהמא דאתקרו חזן דכתיב ולא יראה לך חזן וכתיב כי לאוכל מחמת

מאי

מאי שפמא בנין יקרא להווא כהמא דאתקרי מנה . הסתא דוכא ישראל לכהמא
עלאה יתיר לא יאות הוה לאתבטלא חמץ ולא אתחזי כלל . ותודקרבא דא חמץ
הוה דכתיב סלת תהיכה חמץ תאכפה . ותו דהסתא בנימא דא אתבטל יצר הרע
שאוריתא דאתקרי חירו אשתכמת . למלכא דהוה ליה בר ימודאיומלש יומא חד הוה
פתיב למוכל . אמרו ויכול בדיה דמלכא אסוות' דא ועד דיוכול ליה לא וסתכס מיכלא
ומזוכא אחרא כביתא' עבדו הכי' כיון דאכל ההוא אסוות' אמ' מכאן ולהלאה ויכול כל
מה דאיהו תאיב ולא ויכל למוקא ליה' כך בד כפני ישראל ממזרים לא הוו ידעי עקרא
ורזא דמהימנותא אמר קב' יטעמון ישראל אסוותא ועד דיוכלון אסוותא דא לא
אתחזי להון מוכלא אחרא' כיון דאכלו ההיא אסוותא דאיהו מנה דאיהו אסוותא
למישל ולמכדע ברזא דמהימנותא' אמר קב' מכאן ולהלאה אתחזי לון חמץ ויכולון
ליה דהא לא ויכל למוקא לון וכס' דכיומא דשכונת אודמן כהמא עלאה דאיהו
אסוותא ככלא' ועל דא מקרבין חמץ לאתוקרא על מדכמא' ומקרבין תרין כהמין
אחרבין כמדא וחמץ אתוקרא כינייהו בכורא דמרכמא דלא ויכל לשלסאה ולמוקא
לון לישראל' וכנייב כך ישראל קדישין אתדבקו כיה בקב' באסוותא דאוריתא
ביומא דא ואלמלא הוו כטרי ישראל תרין סטרוין דכהמי אלון לא הוו עיילין בדינא
לעלמין . ביומא דראש השנה דאיהו יומא דדינא וכל יומא דלאו איהו אללא לאיבון
דלא בטלו מיכלא דאסוותא ושכנו לאכנותא בנין מיכלא אחרא דאיהו חמץ דהא
ביומא דר' ההוא חמץ סלקא ומקטרבא עליה דבר כס ואלשין ליה ואיהו קיימ' יומא
דא מקטרבא על עלמא' וקב' יתיב בדוכא על כלא ודאין עלמא וכנייב כך כד יהב
קב' אוריתא לישראל אטעים להו מההוא כהמא עלאה דההוא אתר ומנו ההו' כהמא
הוו ידעין ומסתכלן ברזו דאוריתא למהך בארמ' מישר והא אוקמוה מלה איבון
כברווא ברזין אלין דקאמרין רבי שמעון ורבי אלעזר בריה הוו אזלי בארמא ויהו
אזלין עמהון רבי אבא ורבי יוסי עד דהוו אזלי אערעו פחד סבא והוה אמיד בדיה
חד ויבוקא זקף עינוו ר' שמעון וחמא ליה אמר ליה לרבי אבא ודאי מלין חדתין אית
בבן כהאי סבא' כד מטו לבדיה אמר רבי שמעון כמטול דקיפטרך דבך קא אתית
מאן את' אמר ליה ודאי אבא' אמר מלין חדתין ודאי יומא דא לבבן' אמר ליה
לאן הוה ארמך' אמ' ליה דוורי הוה באיבון פרוסי מדכרא דהווכא משתדל באורות'
והסתא אתיבא ליטובא למיתב כלא דקדש' כריך הוא בלין יומי דירמא שכיעאה דא
חדיר' שמעון אמר כתיב דודאי קדש' כריך הוא שדרך לבבן' אמר ליה חייך דכשמע
מלה ממוך מאלין מלין חדתין עתיקין דכטעתון תמן במדבר' מהאי ירמא שכיעאה'
ואמאי אתפרשתון השתא ממדכרא למיתי ליטובא' אמר ליה ההוא סבא כשאלתא
דא ידענא דמכמתא בכך ומילך מטו לרקייע דמכמתא

פתח ההוא סבא ואמר וכמדבר אשר ראית אשר כשאך יי' אלדיך כאשר ישא
איש את כונו' האי קרא הכי מבעי ליה וכמדבר הזה אשר כשאך מהו ראית' לא'
קב' דבר לון לישראל כמדכרא מדכרא תקיפא כמה דכתיב כחש שרף ועקרב וגו'
ומדכרא דאיהו תקיף משאר מדכרין דעלמא' מאי טעמ' בנין דההוא שעתא דכפצא
ישראל

ושראל ממזרחי ויחשתלימו לשתין רבבן אתתקף מלכותא קדישא ואסתליק על כלא
 וכדין אכפיש מלכו חויבא וסיהר אנהירת ואפיק לון קבא למויך במדברא תקופא
 מדברא איהו אחר ושלטכו דחש מלכו חויבא דאיהו דיליה ממש בנין לתברא
 פוקפיה ומיליה ולכתתא ליה ולאכפיש רישיה דלא ושלט. ואלמלא דמאכו ושראל
 בעא קבא לאעברא ליה מעלמא ועל דא אעבר לון באחסנתיה ועדכיה ומולקיס
 ממש. כיון דמאכו בכמה זמון כשוך לון חויא וכדין אתקיים הוא יסופך ראש ונו
 ישראל מהו רישיה בקדמיתא ולא ידעי לאסתמרא מנייה ולבדר מחא איהו בבתרוית
 ונפלו כלבו במדברא ואתקיים ואתה תשוככו עקב. וארבעין שנין אלקו מניה
 לקבל מלקו דבי דוכא. ועל דא כתוב אשר ראית בעינויהו הו סמאן לההוא חארי
 דמדברא אויל כפית קמיווה ונטלי אחסנתיה ועדכיה. מכלן דכתיב אז נכהלו אופי
 אדום אליו איזון נחש סרף ועקרב. ואכן אתפרשנא מושובא למדברא תקיפא
 ונלעייבא תמן באוריתא בנין לאכפיש לההוא סטרא. ותו דלא מתיושבן מלי
 דאוריתא אלא תמן דלית כהורא אלא ההוא דנפיק מנו חסוכא דכד אתכפיש
 סטרא דא אסתלק קבא לשילא ותיקיר ביקריה. ועל דא שלמו דכלא סוכ ורע
 במדא ולאסתלקא לבתר טוב ולית טוב אלא ההוא דנפיק מנו בושא. ובסאי טוב
 אסתלק וקריה ודא איהו פלמא שלום. ואכן עד השתא ותיבנא תמן כל יומי שתא
 בנין לאכפיש במדברא לההוא סטרא השתא דמטא זמא דפולמא קדישא דסטר
 דקדושה אהדרנא לטובא דתמן איהו פולמא דיליה ותו דהשתא מטא זמא דההוא
 חויא למתבע דוכא מקמי קבא והשתא איהו שלטא ואכן כפכפא מתמן ואתיב ליושובא
 פתח ההוא סכא ואמר תקעו במדש שופר בכסה ליום חגנו. השתא איהו זמא
 לאתער דוכא עלאה תקופא וכד איהו אתער סטר אחר אתתקף כהדיה וכיון דאיהו
 אתתקף סליק וחפיש לסייהר דלא כהיר כהורא ואתמלוא מסטר דדיכ כדון כל עלא
 איסו בדוכא עלאין ותתאן וכרוזא כרוז בכלהו רקיעין אתקינו כורסויא דדינא
 למאריה דכלא דאיהו בעי למידן. ורזא הכא ואתכהיר לן במדבר אמאי אתער דוכ
 עלאה כיומא דא. אלא כל רזין וכל קדושין יקירין כלהו תליין כביעאיה. וההוא
 שביעאה עלאה עלמא עלאה דאקרי עלמא דאתי מניה כהרין כל כוזנין וכל קדושן
 וכל ברכאן. וכד מטו זמא למדתותי ברכאן וקדושין לאכהרא בעא לאשנא תקונ
 דעלמין כלהו וכל אויבין תקובין לאתקוימא כלא סלקין מנו תתאה או איזון כשראן
 ואו לאו כשראן וכדין קוימא דלא כהיר עד דאתפרשן חויבין מנו זכאין כדין אתער
 דינא ומההוא דינא אתתקף. סטרא אחרא ושתכח מקטרגא בנין דוכתנין ליה
 אויבן חויבא בנין דעליה כתיב לכל תכלית הוא חוקר וחפיש לסייהרא. אמאי בנין
 דלית תיאובתיה דקבא לאונדא לעוכדי ידוי. וההוא סטרא אחרא קוימא בקליפא
 תקיפא דלא ויכול לאתבר בר כההוא עיטא דקבא יסוב לישראל דתי תקעו במדש
 שופר בכסה ליום חגנו. בנין לתברא ההוא כסא דאתחפיש פוהירא ולא כהיר. וכד
 מתערייגרא לתתא בשופר ההוא קלא דנפיק משופר בטש באיורא ונקע רקיעין עד
 דסלקא לגבי ההוא טכרא תקיפא דחפיש לסייהרא אשנא ואשכח אתערותא דרממ

דפליק

דלתיקון קיימא לעילא אתערבב כדון ההוא קלא קיימא ואפבר ההוא לינא וכיון דלתתא
 אתערנו רחמי הכי כמי לעילא אתער סופרא אחרא עלאה ואפיק קלא דאיהו רחמי
 ואערעו קלא כקלא רחמי כרחמי וכאתערותא דלתתא אתער הכי כמו לעילא:
 ואי תימא היך יכיל לקלא דלתתא או אתערותא דלתתא לאתערא הכי כמו

תא חזי עלמא תתאה קיימא לקבלא תדיר והוא אקרי אבן טבא; ועלמא
 עלאה לא יהיב ליה אלא כנונא דאיהו קיימא אי איהו קיימא ככהירו דאכפין מתתא
 כדון הכי כהרון ליה מלעילא ואי איהו קיימא כענינו יהיבין ליה בקבליה כנונא דא
 עבדו אתו כעמסה חדוה דבר כש משך לבניה חדוה אחרא עלאה הכי כמו האי
 עלמא תתאה כנונא דאיהו אהערת הכי אמשיך דלעילא בגין כך מקדמו ישראל
 ואתערנו כשופר קלא דאיהו רזא דרחמי כליל באשא ומיא ורומא ואתעביד מד
 וסלקא לעילא וכטש כהי; אבן טבא ואנטכע באיזון גוונון דהאי קלא וכדון כמה
 דאתמזיאת הכי משך מלעילא וכיון דאתקנת כהאי קלא רחמי כפקו מלעילא
 ושריון עלה ואתכלילת מתתא ומלעילא וכדון אתערבב סטרא אחרא אסתכל וממי
 ככהירו דאכפין ואתמלש תקפיה ולא יכיל לקטרגא והאי אבן טבא קיימא ככהירו
 דכל סטרוין ככהירו דלתתא וככהירו דלעילא איומתו קיימ' ככהירו דלעילא הוי אומ'
 בוומא דכפרי; וכיומ' דכפרי אתנהיר ההוא אבן טבא ככהירו דלעילא מגו כהירו
 דלתתא ואתערבב ההוא דלטורא כדון מתקנין ישראל לתתא מד שער להאי מדבר'
 תקיפא דאיהו שלטא עליה וההוא סטרא אחרא איהו נקודא אמנעיתא דמריבו
 דעלמא בגין דכל מריבו מההוא סטרא אחרא שליט עליו; ונקודה אמנעיתא דכל
 יסובא סטרא דקדושה איהו ועל דא קיימא ירושלם כאמנעיתא דכל יסובא דעלמ'
 צטרין נקודין אתפרשת מלכו שמיא סטרא דקדושה מד לילה ומד דעלמא דאתי
 נקודה עלאה טמיראה ועל דא קיימא בתרון נקודין; נקודה דילה תמותה ירושלם
 אמנעיתא דכל יסובא נקודה דכטלא מאומא עלאה טמירא איהו גע דארע' דקיימא
 באמנעיתא דכל עלמא לכל סטרוין דמריבו ויסובא וכל סטרוין דעלמא ועל דא
 באמנעיתא דבן עדן קיימא נקודה מדא טמירא ונביזא דלא ידוע; ומד עמודא
 בעין מתתא לעילא גו ההיא נקודה ומתין ככעי מיא דאתפרשו לארבע סטרו
 עלמא; אשתכחו תלת נקודין בעלמא דקיימא דא על דא כנונא דתלת נקודין
 דאוריתא; ת"ח ההוא שער דמשדרין ישראל לההוא מדברא בגין למייב חולקא
 לההוא סטרא אחרא לאתעסקא כהדיה; ואי תימא תרין שערוין אמאי הכא מד
 ליו' ומד לההוא סטרא אחרא; תיכח ההוא שער דהסטרא אחרא; ליו' אמאי
 אלא למלכא דהוא ארגוז על כריה; קרא לסנטורא ההוא דעביד דינא כבני כשא
 תדיר בגין דיוזמן למעבד דינא ככריה; ההוא סנטורא מדיועאל כבו מלכא
 ואכיל תמן; כיון דאשגת כריה; אמר ודאי לא עאל סנטורא דא כבי אבא אלא
 בגין דארגוז מלכא עלי מה עבד אזל ואתפשו כהדיה; כיון דאתפשו כהדיה פקיד
 מלכא למעבד שעודתא עלאה ליה ולכריה ופקיד דלא ינדע כיה ההוא סנטורא;
 לכתר עאל ההוא סנטורא; אמר מלכא השתא אי נדע' דא מסעודתא עלאה
 דאתקיימת

דאתקיימת לי ולכרי ויתערכב פתורא מה עבד קרא לממכא אמר ליה אתקין מדי
 ותשו קמאי ותשו קמיה דההוא סנטור בנין דיחשיב דסעיד קמאי מדילי ולא וכדע
 כההוא סעודתא ויקרא דמלוא דילי ודכרו ויטול ההוא חולקא ויזיל ליה ויתפרש
 ממדוה דסעודתא דילין ואילו דמלכא עבד הכי לא יתפרש ההוא סנטורא מדי
 מלכא וכנין כך אמר קדשא כריך הוא לישראל אזמינו תרין שערין חד לי וחד
 לההוא דלטורא בנין דיחשיב דמכעודתא דילי קאכיל ולא וכדע בסעודתא דמדוה
 אחרא דילין ויסב ההוא חולקא ויזיל לארמיה ויתפרש מכימי כיון דאמא עלאה
 עלמ' דאתי אתי למשרי גו היכלא דעלמ' תתאה לאשכח כהירו דאכפין דין הוא דלא
 ושתכח ההוא דלטורא ולא מארו דליכין לקמיה כד אפיין כל ברכאן ויאכדיר לכלא
 וכל ההוא חירו ושתכח וישראל נטלי מאיכון ברכאן דהא כד עלמא דאתי עלא
 לביכלא דעלמא תתאה ואשכח דמדי עלמא תתאה עם כנוי כההוא סעודתא עלאה
 כדון איהו כריך פתורא ועלמין כלהו מתכרכין וכל חידו וכל כהירו דאכפין אשתכחו
 תמן האר לפני יי תטהרו וכתיב וכתן אהרן על שכו השעירם גרלות גורל אחד
 ליו וגורל אחד לעזאזל דא איהו ההוא מדוה דההוא דלטורא בנין דקב' יטול
 עמיה גורל זמין ליה ולא ודע דכור דליק אטול על רישיה ועל עמא דיליה כד'א כי
 נחלים אתה מותה על ראשו וסימניך אף לא הכיאה אסתר המלכה עם המלך אל
 המשתה אשר עשתה בו אם אותי וכתיב וינא המן בוים ההוא שמח וטוב לב כההו'
 חולקא דנטול ואזיל ליה ולכתר כד אתי מלכא עלאה לכו מטרוכיתא מטרוכיתא
 תבעת עלאה ועל כהא מן מלכא ואפילו כזמכא דישאל בגלותא ונלו כלותין ככל
 וומא איהו סלקת כיומא דא לקמו מלכא עלאה ותבעת על כהא וכדון אתגזרו כל
 איכון נוקמין דומין קב' למעבד עם אדום ואתגזר היך זמין דלטורא דא לאתעברא
 מעלמ' כד'א כלע המות נכח' וסימניך כזמכא דגלותא כי כמכרנו אנו ועמי להשמיד
 וגו' כי אין הנר שזה בכזק המלך מאי בכזק המלך כד'א ויהכריתו את שמנו מן הארץ
 ומה תעשה לשמך הגדול דהא שמא עלאה לא אתקיי בקיימיה ודא איהו בכזק המלך
 וכדון והמן נבעת מלפני המלך והמלכה כד כהירו אכפין וכל חידו אשתכח ישראל
 וכפיי לחירו כההוא וומא כדון מההוא וומא ולהלאה חירו ומדוה באתגליא לשלטאה
 עליוהו כדון כשי למחדי עמהון מכאן ולהלאה כמה דיהבו לון חולקא לאתפשא
 מכהון הכי כיו יתכין לשאר עמין לאתפרשא מכהון לתתא תא חזי מההוא רזא
 דקרבכא לקרבא שער לקבל שער ולא מלה אחרא וואמאנו שער כראש חדש והכא
 כמו שער אלא אי תימא בנין דאיהו סטרא דיליה ויאת אמאי לא עו אלא מלה דא
 אצטריך ואיהו אשתכח למאריסון דחרשין דכל עובדין במה דלא אתמכר כנוקבא
 וכנין דאיהו מלכא ויהבין ליה בנין וקרא דיליה האו דלא אתמכר כנוקבא ולא יהיב
 חיליה לאחרא ודא אשתמודע לאיכון ח'סין דמשתמשין בהכו עובדי וכנינו כך
 שריין על ההוא שער כל איכון מטאיהון ותא חזי אף על גב דאיהו חולקא לההוא
 סטרא רזא הכא כל הכי סטרוין אחרנין דלתתא כלהו מסאכין יתירי וכל מה דכתין
 דרבינ' פתאין הכי מסאכנו דלהון יתור וכנין כך כעו יתיר חולקיהון בנין דשערא

דליות תליא יתיר מבעירא אחרא כמה דריכא דלחין תלי לתתא ממאכנו אכל האי
 מלכו אחרא מלכא דכלא כההוא סטרא בריר איהו יתיר מסאכו דליות ולא מסאכו
 שליט כהכו תתאיו ועל דא שער דשערא דליות לא תליא ולא שיער לא שיער בנין
 דההוא מסאכו דליות ולא תליא בנין דיתתקף ביה מסאכו כהכו תתאיו ועל דא ודאי
 שער ולא אחרא כפור אמאי אקרו כפור אלא בנין דנקי כל מסאכו ואעבר ליה
 מקמיה כההוא וומא ועל דא גוס כפור וומא דנקיותא והכי קרובא ליה כתיב כי
 ביום הזה וכפר עליכם לטהר אתכם כי היום הזה מכעי ליה מאי כי ביום הזה לא
 בנין דאתדכו מקדשא לעולא ואתנקי כתיב כי ביום הזה וכפר עליכם וכפר וונקי
 בקדמיתא ביום הוה בנין דיתדכו ולכתר עליכם תויכפר ביום הזה וונקי ליה
 בקדמיתא ועל דא עליכם בניכוכון אנטרוך לכקאה ליה ולדכיה ליה בקדמות וכפר
 ימאן וכפר על דאיהו עלא דכהור ונקי לכלא (באשא הוא דא עלמ'עלא דנקי ונקי לכלא)
 ועד כלהו סטרוין כושין אתעברו דאקרו מנולות ים וכמה דאיכון מנולות תליון הכי
 כמיתליון שערא דליות הוא סטרא דלהו ושערא דההוא סטרא לא שיער כנוכא
 דא כתיב וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומשעיהם לכל מטאתם דלא וכול
 מקטרגא לשלטאה עליוהו ועל דא ביומא דכפור דאיהו קמוא דכל מוכין ונקיין
 דלהון כעין ישרא לכקאה גרמיוהו למהך מקרבו דגלין במלאכי עלאין ממש עבוין
 בנין לאסתיועא מממש סטרוין עלאין דיומא דכפורו אפיק לון ואיכון תרעין דליות
 ואי שתיה קא חשיב דאיהו מסטרא דינחק הא שית ואף על גב דכלל אכילה איהו
 וכדין איכון שית ועכוויא בתראה תשמיש המטה איהו וכדרגא שתיאה שכיח
 ולקבליה אכן עכרון עכוויא דא כתיב וכעשור למדש השביעי הוה וכתיב אך
 בעשור למדש בעשור בעשורי מכעי ליה מאי בעשור אלא בנין דהשתא ביומא
 דא כל דרגין עלאין אתיין אלין על אלין למשרי על סיהרא ולאכסרא ליה וכלהו ברזא
 דעשר עד דסלקא למאה וכד קיימא ברזא דמאה דקין כלל מד ואקרו יוה ועל
 דא בעשור כמא דאת אמר זכור שמור כלהו אתיין בנין לעשרא ולאכסרא ברזא
 דעשר אהדר האי סכא ריפוס לקבליה דרכי שמעון אמר ליה ר' שמעון האי ידענא
 שאלתא תכעי בהאי בעשור למדש השביעי ודאי בעשורי יאות הוא והכי הוא
 אמאי סליק למאה והא מקרא לא אתמוזי אלא דסליק לשבעין משמע דכתיב
 בעשור למדש השביעי וכד מעשרי לשביעאה עשר ומכין הא ודאי סליק לשבעין
 אמר ליה על דא אהדרנא ריפא לבכך דהא ידענא דמכומא אנת תא חזיתרון רזון
 סכא מד דהא סיהרא מדש השביעי אקרו ובנין כך אקרו מדש השביעי עזר לקא
 מוסרין ליה עשר ומכין הא מאה ותו האי מלה דקאמרת ודאי לשבעין סליק כהאי
 וומא וכדרגא דשבעין איהו וכדרגא דמאה איהו לדרגא דמאה לשלמא ולאכסרא
 כדרגא דשבעין דהא ביומא דא כטול לכל עמא דישראל למודן וכלהו קיימין כשמתא
 יתיר מנפא דהא ביומא דא יכוויא דכפשא איהו ולא מנפא כמא דאת אמר ועניתם
 את כפשותיכם כי כל הכפש אשר לא תעשה והאי וומא כטול לכל כפשאן והו
 ברשותיה ואי לא קיימא ברזא דשבעין לית רזא לכפשאן דקיימא דכפשאן ברזא
 דשבעין

דמכעין כדא יומי שכותיט בהם שכעיס סנה וגו' ואי תימא לכפשאן דרבינו דלא
 אשלימו לשכעין סכין לא שלטא בהו' ודאי שלטא בהו אכל לא בשלימו כמאן דזכי
 וימין סניאין לפקודי אוריתא ועל דא בכלהו שכעין סכין אולא ועל דא תכיזן
 אחד המרבה ואחד הממעט מאן אחד כיחודא דשכעין סכין מאן דאסגי ומאן
 דאמעט ; ועל דא ביומא דכפורי אעבר בכלהו ואשתליס האי דרגא בכלהו שכעין
 וכל כשמתין סלקין קמויה ודאיין להוין בדוכא וקדשא ברין הוא חיים עליוהו דישראל
 ביומא דא מאן דלא אעבר טיב מרומיה לכפרא עליה ביומא דא כד סליק בלומיה
 כהאי יומא שכעבהו איתר דאקרי רפס וטיטואיהו מזכות יסולא סליק לאתעטר
 ברושא דמלכא ביומא דא לא אנטריק בר נש לפרשא חטאוי קמויה אחרא בנין
 דכמה אינון דנטלי יהיא מלה וסלקי לה לעולא ויאת סהדין כהיא מלה ומה
 משוכבת חיקך שמור פתחי פיך כל שכן אינון דאזלי ועיינו לון לקטרב וסדרי עליה
 וכל שכן דמנטו איהו לקמי כלא ומלול שמה דקבא ועל דא כתיב אל תתן את פיך
 לחטיא את בשרך מכאן ולהלאה רזא בגוון פתח ואמ' החדש הזה לכם ראש חדשי
 וגו' וכי זממין וחדשין לאו אינון דקבא לא חדשיב לא כתי' לא החדש הזה לכם דילי
 איהו אכל אנא מסרית ליה לכון דלכון איהו באתגליא אכל שכיעאה דילי איהו ועד
 איהו בכסה ולא באתגליא ירחא דילכון איהו כסדר דאתוון אכיב דאיהו יב רוא
 דג' ואיהו אכב כסדר דאתוון אכל ירחא שכיעאה דילי איהו מסופ דאתוון מאי
 טעמא איתון מתתא לעילא ואנא מעולא לתתא האי דילי ברישא דירחא אנא איהו
 באתפיש בעשר דירחא אנא איהו בנין דאנא בחמש קדמאי ובחמש אחרכו ובחמש
 תליתאי בקדמות דירחא אנא איהו בנין חמש וימין בעשר דירחא אנא איהו בנין חמש
 וימין אחרנין כטו דירחא אנא איהו יאט כלי האי בנין לכל ירחא דא מעלמא עלאה
 איהו עלמא עלאה ברזא דחמש איהו בכל זמנא וזמנא וכגימי כך ירחא דא איהו בכסה
 ולא באתגלי בנין דעלמא עלאה בכסה איהו וכל מלוי באתבסאי יורחא דא דקבא
 איהו הו' בלמודוי ביון דמטא יומא דחמוסר כדון כלא איהו מטא בחדתות דסיהר
 וסיהר אשתלימי גאספהירת מאומא עלאה וקוימ' לאכהר לתתאי מגו כהור דלעולא
 ועד אקרי ראשון כדא נלקסת' לכם ביום הראשון עד השתא קוימו כלבו וימין כרו'
 עלאה מכאן באתגל לראש תתאה תתאי מוומא עלאה הו' אלין וימין קדמאין רוא
 דעלמא עלאה מאן דאין דיכא דעלמא דהא דיכא לא אשתכח כהאי עלמא אלא
 מדוכא תתאה רזא אלדי בל הארץ יקרא' דאי תימא דיכא דעלמא דאין לעולא אה
 לא אחקרי עלמא דחירו עלמא דכהירו דכל עלמין עלמא דכל חיון עלמא דכל חירו
 ואי תימא מדוכא דינחק' או איהו אשתר דיכא גבי האי עלמא לא יכלין כל עלמא
 למסכל וסהו אשא תקיפא עלאה לא אית מאן דסכיל ליה אלא אשא דלתתא דאית
 אשא דסכיל אשא לא כמה דעלמא דא עלמא תתא דכלהו עלמין הכי כמי כל דיכא
 מעלמא תתאה דאלדיס שופט' ודא אקרי דיכא עלאה על האי עלמא זבגין דאיהו
 דרגא שכיעאה לא גויר בזרה על בר נש אלא מעשרין סכין ולעולא אשגח האי סבא
 בר' שמעון ומא ליה דזגנין עיכוו דמעין אחר רבי שמעון אי הכי שכיעאה אמאי

מעשרין שכינ' ולעלא' אחר ליה זכאה מאן דמליל על אדכין דשמעין' תמ' כי דיכא
 דלתתא בארעא לא גזרין דיכא על בר כס עד תליסר שכינ' מאי טעמא בגין דשכינן
 שבע שכינן לשכינעאה אלדו כל הארץ יקרא' ולית רשו' לבר כס באיכוון שבע' ואיכוון
 שבע לא שראן אלא על תליסר דלתתא בארעא דאיכוון כורסויא לגביה ובגין כך כל
 גזרין וכל דיכין דלתתא מאיכוון שבע שכינ' דלתתא כללא דעשרין שכינ' איהו' ודיכא
 דעלמ' כרה' על ודא דהאי דרגא איהו' דאיהו' ממש קיומ' כדיכא על כנוי כהאי עלימא
 בגין לאתדכא' לגבי עלימ' עלאה דלית ליה סיוע לסלקא ולא תדכאה אלא מבזתתאי
 וכד ישרא' איכוון בחמיסר ווימין כדון כטיל לכנוי לפרשא גרפוי עליהו ולמחדו עמהון
 ועל דא כתיב ולקמת' לכס ביום הראשון פרי דא איהו' אילכא דאק' עץ פרי ואשתכת
 בים פרי עץ הדר כלא הדר והדר לפכע' מאי טעמא אקרי הדר ומאן איהו' הדר דא
 כדוק' אמאי אקרי הדר והא אתר טמירא איהו' דלית ליה גלויא ונריכא לאתכסיא
 תדיר ולית הדר אלא מאן דאתגלויא ואתמוי' אלא אף על גב דאיהו' דרגא טמירא
 הדורא איהו' דכל גופא ולא אשתכת הדורא לגופא לא ביה' מאי טעמא מאן דלית
 עמיה האי דרגא לית ביה הדורא למיעל בכני כשא קלא לאו עמיה בדנורא והדורא
 ס' ודנורא' קלא אתפסאת מביה' דיקלא והדור' דדיקלאו עמיה וא'גדלת כסויא
 ההוא דרגא כל הדורא דגופא בית תלויא ואתכסויא ואתגלויא ובגין כך עץ הדר איהו'
 עץ דכל הדורא דגופא ביה תלויא ודא איהו' עץ עושה פרי כפת תמרוס' הכא
 אתכלילת אתתא כעלה כלל פנורא' כפת תמרוס' כחדא' ועכץ עץ עבות תלתא
 ועלן דיליה דא כסערא דא ודא כסערא דא וחד דשליט עליהו' וערבי כחל תרון
 דלית להו רומא וטעמא כשוקין בכני כשא' ובגין כך לולב כטיל כלהו כחושא דשדרס
 דקוימא כגופא ומה דכפיק לבר טפח הכיהוא בגין לא' שלמא ולאפקא כלא ולמטא
 כדקא חוי' ובגין כך כהני זימין כעו כר כס לאתמוזה קמוי קב' עלין וטרפין דהכי
 תמרוס' איכוון כל שאר חילין דאתחדן באיכוון ככווין דקב' אקרי בהון' בגין
 דכעיון לתתא כגוונ' דלעילא דלית לך מלה בעלמא דלא אית לה דוגמא לעילא' כגוונ'
 דלעילא הכי אית לתתא וכעו ישראל לאתחדא כרזא דא דמהימנות' קמוי קב' כתי'
 כסכת תשבו שבעת ימים דא הוא רוא דמהימנות' האי קרא על עלמא עלאה אתמ'
 והכי תנין כד אתברי עלמ' אתמ' האי קרא כד שרא חכמ' עלאה לכפק' מאתר דלא
 ודיע ולא אתמוי כדון כפיק חד משמתא וכטט והיה חכמת' עלאה כנין ואתפסט
 לכל סטרין כרזא דמשככא עלא' והיה משככא עלאה אפיק שית סטרין וכדון ההוא
 כנינו דמשמת' כהור לכלא ואמ' ככס' תשבו שבעת יומי' מאן סכת מסרו' דא משככא
 תתאה דאיהו' כעשיסת' לאחזא לכל כהורין וכדון אמ' ככס' תשבו שבע' יומי' מאן שבע'
 ימוס מעלמ' עלאה לתתא' דלהו קיומי' כקיומ' לאכה' להאי סכת' ומאן איהו' דא סכ'
 דוד הכופלת סכ' סלני' ובעי עזא קדישא למיתב תמות בלשא כרז' דמהימנות' ומאן
 דיתיב כללא' דא יתיב באיכוון ווימין עלאין' ועד כלהו ככס' מד שלילאחזא' דמאן דיתיב
 ככלא דא ותיב באיכוון ווימין עלאין' לעילא לחפויא עליה ולאב' ליה כעשת' דאכטרי' ות'
 בלהו אקרין סכות כשלימו וכד איהו' מסר כתי' סכת דא עלמא תתאה כהכי ז' ווימין

קדישין למיון לשא' ממכן רברבין דעמין בעוד דאיהי כטלא חדוה כבעלה ולא יקטרגין
 חדוותא ובגין דיתערבון בהקוף מווכא קרבכין דלהון כביאין יתיר משאר יומין בגין
 דיתעסקון בהו ולא יתערבון לבתר כהדוה דישראל . ומאן חדוה דישראל דא יומא
 דעצרת . ותמ' בעוד דאיכון שאר ממכן חדאין ואכלין בההוא מווכא דמתקני לון
 ישראל איכון מתקני כורסייא לקב'ה מתתא ולסלקא ליה לעילא באיכון זיכין וכמדו'
 וכהלולא ולאקפא מדבכא . כדון איהי סלקא וכטלא כרכאן ומדוה כבעלה ושאר
 חיוון רברבין ממכן דעמין אכלן ומדקן ורפסן ואתזנו ואיהי כקטא כפשאן בענוגין
 לעילא כמה דאתמר . כיון דמתא והא כקטא כל כרכאן וכל קדושין וכל ענוגין
 וישראל כל הכי שבעה יומין הוו משכין לה באיכון עובדין דקא עבדין ומקרבין
 בהדהא דקין כמתא לקרבא בככהא ולמחדי לון יומא חד . וההוא יומא איהו יומא
 תמינאה בגין דכל ז' יומין אחרטין בהדה ועל דא איהו תמינאה ותמינא יומין כחד'
 ובגין כך אקרי עצרת ככושין . ככושין כלהו בהאי יומא ואקרי שמיני ולית שמיני
 אלא מגו שביעאה . כתיב יהי שם יי' מבורך מאי מבורך אלא כלא ידעו . אבל רוא
 חדא ידע חד ומכרכא במדברא אחזיאו ליה כחלמא ורבי נחמק כפתורא שמיני .
 מאי מבורך שירותא קשה וסופיה רך . אכ קשה ודינא איהו דאי . ולבתר רך .
 כגווכא דא יומא דר'ה מ'ב דהא במ'ב וכרוא דאכ אתון אתברי עלמא ועל דא אתברי
 בדוכא . לבתר רך ועל דא תנינן כל שירותין קשין וסופא דלהון רכין . כיומא דראש
 השנה מ'ב קשה בדוכא כיומא דעצרת רך כהדוה . תמ' מה בין דינא עלאה להאי
 דינא . דינא עלאה שירותא וסופא קשה ולית מאן דיקום ביה וכל מה דאזיל אתתקף
 וכמר דשארילא סליק מניה עד דאכיל ושני כלא דלא אשתאר כלום אבל דינא
 אחרא דתתא שירותא קשה וכל מאן דאזיל אתתלם עד דכהיר אכפין . כגווכא דא
 דנלקבא דחלם חילהא . ואומתי אתער דינא דלעילא למשרי על עלמא כיומ' דטופכא
 ועל דא לא אשתאר כלום בעלמא בר ההוא תיבותא דכח דאיהי כגווכא עלא' דסביל
 לההוא תקפא ואילכא דומין קב'ה ואשתבח כרחמי על עלמא כל עלמא אתאביד
 דכתיב יי' למכול ושכ ועל דא לא שריא דינא דלעילא על עלמ' דלא יכיל עלמ' למסביל
 ליה אפילו רבעא חדא . אדהכי הוה רבי שמעון ככי ומדי וקפו עייכון ומתמו חמשה
 מאיכון פרושים דהו אזלי אכתריה למתבע ליה . קמו אמר רבי שמעון מכאן
 ולהלאה מה שמך . אמר כהוראי סבא בגין דכהוראי אחרא אית בגין . אזלו רבי
 שמעון ואיכון כהורייא עמיה תלת מלין . אמר רבי שמעון לאיכון אחרין ומה אחרא
 דא בגיכון . אמרי למתבע ליה להאי סבא דמימיו אכן שתאן . אתא רבי שמעון
 וכסקיה אמר ליה כהוראי שמך וכהורא אכא וכהורא עמד שרי . פתח רבי שמעון
 ואמר הוא גלה עמיקתא ומסתרתא ידע מה כמשוכא וכהורא עמה שרא . הוא
 גלה עמיקתא ומסתרתא קב'ה גלי עמיקתא ומסתרתא דכל עמיקין סתימין עלאין
 איהו גלי לון ומאי טעמא גלילון בגין דידע מה כמשוכא דשילמא משוכא לא אתדע
 כהורא . ואיהו ידע מה כמשוכא ובגין כך גלי עמיקתא ומסתרתא דאי לאו משוכא
 לא יתגליין עמיקין ומסתראן . וכהורא עמה שרא . מאן כהורא דא כהורא

כי תשא

דאתגלעא מנו חסוכא במדברא אתגלינן כהורא דא. רחמנא יטרי עמך כהורא בעלמא דין ובעלמא דאתי. אזלו רבי שמעון ורב ריבא אלזין תלת מלין אכתריה אמר ליה אחאי לא אזלו אלזין עמך בקדמיתא. אמר ליה ללא בעינא לאטרמא לכר כש עמו השתא דאתו כוול כמדא. אזלו ורבי שמעון אול לארמיה. אמר רבי אבא הא חזן ידענא שמייה ואיהו לא ידע שמייה דמר. אמר ליה מניה ידענא דלח לאחזאה.

פרשת כי תשא

וידבר ויאל משה לאמר. כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם וגו' רבי אבא ורבי אחא ורבי יוסי הוו אזלי ממכריה לנפרי עד דהוו אזלי חמו ליה לרבי אלעזר דהוה אתי ורבי חייא עמיה. אר' אבא ודאי כשתתף בהדי שכינתא. אוריכו לקו עד דמטו לבביהו. כיון דמטו גביהו אר' אלעזר ודאי כתיב עוני ויאל כדוקים ואזינו אל שועתב. האי קרא קשיא. וכו' (וס' שאמר תענאכו בפשט פקודי דף ע"ג כי סס מקומו) ת"ח הא אוקמוה לית ברכתא דלעילא שרייא על מלה דאתמכו ואי תמא ישראל היך אתמכו. אלא כופרא כטל מנייהו והא אוקמוה ומושבנא לא הוי עד דאתכניש כל ההוא כופרא וסליק לחושבנא ובקדמיתא מברכין להו לישראל ולבתר מכן ההוא כופרא ולבתר אהדרן ומברכין לון לישראל. אשתבחו ישראל מתברכאן בקדמיתא וכסופא ולא סליק בהון מותבא. מותבא אחאי סליק במכוינא. אלא בגין דברכתא לא שרייא במכוינא. כיון דאסתלק ברכתא כטרא אחרא שריא עליה ויכיל לאתקא בגין כך כטלן כופרא ופדיונא לסלקא עליה מכוינא והא אוקמוה ואתמר.

רעיא מהימנא

פקודא ליתן מחצית השקל כשקל הקדש. רעיא מהימנא מאן מחצית השקל איהו כגון חצי ההין ודא ו' ממונע בין שני ההין אבכא למשקל כהדיה עזריס גרה השקל דא יוד' העשיר לא ורבה דא עמודא דאמנעיתא לא ורבה על י'. והכי אתמר ב' עשר ספירות בלימה עשר ולא אחד עשר. והדל לא ימעיש. דא כדוק לא ימעיש מעשר כל' עשר ולא תשע. ממחצית השקל דאיהו י'. אל' רעיא מהימנא מלאך אכת בשמים. רחום אכת ממארך לית תוואה בכל אינון מלין יקריין דיפקון ממוך דהא מאן דאיהו מלכא או ברא דמלכא לית תוואה דיפקון מרגלאן בפתגוריה מלין כגולות מלין כהורין לכר כש אחרא איהו תוואה. אל' בריך אכת רעיא מהימנא מתמזן ואלך. אימא אכת דעלאין ותתאין כחה למשמע מוכך. אל' אשלים מלולך. אל' ואות כען למימר יתיר אימא אכת עד זמנא אחרא. פתח רעיא מהימנא כקודא בתר דא לקדש אתה סדש בגין דקיהר קדיש איהו כלה דמתקדשת

עַפְּ כֹּד דְּאִיְהוּ וְצוּרָה בְּיָן דְּתַמְן לְיוֹאֵי דְאִתְמַ' כְּהוּ וְקִדְשַׁת אֶת הַלְוִי' וְלִכְתֵּר דְּאִתְחַוּוּ
סִיְהָרָא דִּיאֻתּוֹ לְאוּרָה מִכְרָךְ עֲלֵיהּ כְּרוּךְ אִתְּהּ יו' אֲלֵדִינוּ מֶלֶךְ הַעֲלָם אֲשֶׁר בְּמֵאֲמָרוֹ
כִּרְא שְׁחָקִים וְכִרְוּם פּוֹכַל כְּבָאִם וְכִמֵּי מִתְקַדְשַׁת וּמִתְבָּרַכַת בְּתַפְאֵרַת בְּיָן דְּאִיְהוּ
עֲטַרְתַּ תְּפִאֵרַת לְעִצְמוֹסֵי כְּטוֹן עֵבֶר

רְבִי

וּמִסִּיּוּרֵי חַיִּיטָא הוּוּ אֲזֵלֵי בְּאַרְחָא עַד דְּהוּוּ אֲזֵלֵין רַמְשׁ לִילֵיָא יַתְּבוּ
אֲדֵהוּוּ יַתְּבִין כְּהִיר וּמִמָּא אֲמָרוּ קֹסֵס וְכִיֶּד־קִמּוּ וְאֲזֵלוּ שְׂרִיֵאֵת צְפִירָא
לְאַכְהֵרָא אֲדִי חַיִּיטָא חֲמִי אֲנַפְיוֹ דְּמוּרָה דְּקֵא מְהֵרִין הַשְׂתַּא כָּל אִינוּן בְּנֵי מִדּוּכְחָא
דְּטוּרֵי כְּהוּרָא סַגְדִּין לְבָבֵי הַאֵי כְּהוּרָא וּפְלַחִין לֵיהּ עַד לֹא יַפּוּק שְׂמַשָּׁא דְהָא כִּיוּן
דְּכַפִּיק שְׂמַשָּׁא כְּמַה אִינוּן דְּפִלְחִין לְשְׂמַשָּׁא וְאֲלֵין אִינוּן דְּקֵא פִלְחִין לְכְּהוּרָא דְּקֵא קִרְאָן
לְהַאֵי כְּהוּרָא דְּכְהִיר בְּאַתֵּר דְּשְׂמַשָּׁא עַד לֹא יַפּוּק אֵלֵיהּ דְּמִרְגְּלָא דְּכְהִיר וְאוּמָאָה
דְּלֵהוּן בְּאַלֵּה דְּמִרְגְּלָא דְּכְהִיר וְאִי תִּמְאָא דְּדָא פִּלְחִינָא לְמַגְבָּא הוּוּ מִיוּמִין עֲתִיקִין
קְדַמְאִין חֲכַמְתָּא יִדְעוּ בִּיהּ בּוֹמְכָא דְּשְׂמַשָּׁא כְּהִיר עַד לֹא יַפּוּק הֵהוּא מִמְכָּא דְּפִקִּיד
עַל שְׂמַשָּׁא כְּפִיק וְאִתְּוֹן קְדִישׁוֹן דְּשְׂמָא עֲלֵאָה קְדִישׁוֹן רְשׁוּמִין עַל רוּשֵׁיהּ דְּשְׂמַשָּׁא
וּבְחִילָא דְּאִינוּן אִתְּוֹן פִּתְתָא לְכָל כּוּי שְׂמִיּוּא וְכַטֵּשׁ כְּהוּ עֵבֶר וְהֵהוּא מִמְכָּא עֲלֵא גו
הֵהוּא זְהִירָא דְּכְהִיר סְחַרְכֵּיהּ דְּשְׂמַשָּׁא וְתַמְן שְׂכִימָא עַד דְּכַפִּיק שְׂמַשָּׁא וְאִתְּפַשְׁטָא בְּעֵלְמָא
וְהֵהוּא מִמְכָּא אִיְהוּ פִּקִּידָא עַל דְּהִבָּא וְעַל מִרְגְּלָן מִוּמָקֵין וְאִינוּן פִּלְחִין לְהֵהוּא דִּיוּקָא
דְּתַמְן וּבְכַקְדוּן וְסִימְנִין דִּירַתּוֹ חֲקִדְמֵאֵי מִיוּמִין עֲתִיקִין אֲזֵלֵי וְיִדְעוּ כְּקוּדִין דְּשְׂמַשָּׁא
לְמַשְׁכָּה אֲתֵרִין דְּדִהִבָּא וּמִרְגְּלָן אֲדִי יוֹסִי עַד כְּמַה יִּהְיוּ פִּלְחִין סְגִיָאֵין אֲלֵין בְּעֵלְמָא
דְּהָא שְׁקֵרָא לִיתְלֵיהּ קִיּוּמִין לְקִיּוּמֵא פִּתַּח אֲדָךְ וְאִמֵּר שְׂפַת אִמֵּת תְּכּוּן לְעַד וְעַד
אַרְבֵּיעָה לְשׁוֹן שְׁקֵר תֵּם אֲלוֹ כָּל בְּנֵי עֵלְמָא הוּוּ פִּלְחִין לְשְׁקֵרָא הוּוּ הִכִּי אֲבַל כְּהוּרָא
וְזְהִירָא דְּכְהִיר וְדִאֵי קִשׁוּט אִיְהוּ כְּכַזִּי רִמְאָא דְּרַקִּיעָא קִשׁוּט אִינוּן אִי בְּטַפְשׁוֹ
וְחֲסָרוּכָא דְּלֵהוּן אִינוּן אֲמָרֵי וְקִרְאָן לְהוּ אֲדָא לֹא צְבִי קִבְּלָא לְשׁוּמָאָה עוֹבְדֵי מַעֲלָמֵי
אֲבַל לְזִמְכָּא דְּאִתֵּי לֹא יִשְׁחָבּוּן כְּכַזִּיא וְכְהוּרִין דְּעֵלְמָא אֲבַל מֵאָן וְשִׁתְּנֵי אִינוּן דְּפִלְחִין
לָוֵן וְקִרְאָא דֹּא הִכִּי הוּוּ שְׂפַת אִמֵּת תְּכּוּן לְעַד אֲלֵין יִשְׂרָאֵל דְּאִינוּן שְׂפַת אִמֵּת
יו' אֲלֵדִינוּ יו' אֲחַד וְכָלֹא אִיְהוּ אִמֵּת וְרוּאָא דְּאִמֵּת וּמִסִּיּוּמֵי יו' אֲלֵדִיכִס אִמֵּת וְדֹא
אִיְהוּ שְׂפַת אִמֵּת תְּכּוּן לְעַד וְעַד אַרְבֵּיעָה וְעַד רַגְעֵי מְבַעֲי לֵיהּ מֵאֵי אַרְבֵּיעָה
אֲלֵא עַד כְּמַה יִּהְיֵא קִיּוּמֵא דְּלֵהוּן בְּעֵלְמָא עַד זִמְכָּא דִּיתָן וְיִהְיֵא לִי כִּיּוּמֵא מְפִלְחִינָא
קִשְׁיָא דְּעֵלֵי וְכּוּמְכָא דְּאַרְבֵּיעָה יִשְׁתְּנֵי לְשׁוֹן שְׁקֵר לְשׁוֹן יִשְׁתְּנֵי מֵאִינוּן דְּקִרְאָן
אֲלֵדָא לְמֵאָן דְּלֵאוּ הוּוּ אֲלֵדָא אֲבַל יִשְׂרָאֵל דְּאִינוּן שְׂפַת אִמֵּת כְּתִיב בְּהוּעֵם זוּ וְזִכְרֵתִי
לִי תִּהְלֵתִי וְסִפְרוּ אֲדִי כְּרַכָּא חֲדָא זִמְכָּא דְּהוּוּכָא אֲזֵל בְּהִירֵי רְבִי אֲלֵצֵר פְּבַע בְּבִרָא
חֲדָא אֲלֵרְבִי אֲלֵצֵר אֲכַתִּי יִדְעַת מֵאוּרִיתָא דִּיהוּדָאֵי אֲלֵ יִדְעַת אֲלֵ לִית אִתְּוֹן
אֲמִרִין דְּהוּיִמְכּוּתָא לְכּוּן קִשׁוּט וְאוּרִיתְכּוּן קִשׁוּט וְאֲכֵן דְּהוּיִמְכּוּתָא דִּילָן שְׁקֵר
וְאוּרִיתָא דִּילָן שְׁקֵר וְהֵא כְּתִיב שְׂפַת אִמֵּת תְּכּוּן לְעַד וְעַד אַרְבֵּיעָה לְשׁוֹן שְׁקֵר
הִכִּין מִוּמִין דְּעֵלְמָא קִיּוּמִין בְּמַלְכוּתָא וְלֹא אֲעֵדוּ מִיכֵן לְעֵלְמִין דְּרֹא בְּתֵר דְּרֹא תְּכּוּן
לְעַד וְדִאֵי וְאִתְּוֹן עֵזִיר הוּוּ לְכוּ מַלְכוּתָא וּמוּד אֲעֵדֵי מַכּוּן וְקִרְאָא אִתְּקִיּוּם כְּכוּ
דְּכְתִיב וְעַד אַרְבֵּיעָה לְשׁוֹן שְׁקֵר אֲלֵ חַמִּינָא כִּךְ דְּאֲכַתְּמַכִּים בְּאוּרִיתָא תְּפַח רוּמָה

דההוא גברא. אלו אמר קרא שפת אמת כוככת לעד הוה כדקאמר' אבל לא כתיב
אלא תכון. זמינא שפת אמת דתבון מה דלאו הכי השתא דהשתא שפתא קיימא
ושפת אמת שכיב לעפרא ובההוא זמנא דאמת יקום על קיומיה ומגו ארץ תמח
כדון שפת אמת תבון לעד. אל' ההוא גברא זכאה אמת וזכאה עמא דאורייתא
דקשוט ירתין. בטר וימין שמענא דאמג'יר. אלו מטוחד בי חקל ונלו כלנתהון.

פתח רביו וסיוואמר הן יבושו ויכלמו כל הנכרים כך וגו'. זמין קב'ה למעבד
לישראל כל איכון טבאן דקאמר ע' כבואי קשוט וישראל סבלו עליהון כמה ביטין
בגלותהון. ואלמלא כל איכון טבאן דקא מחכאן וחמאן כתיבין באורייתא לא הוו
יכלין למיקם ולמסבל גלותא אבל אוליין לבי מדרשות פתמין ספרין וחמאן כל איכון
טבאן דקא מחכאן כתיבין באורייתא דאכטח לן קב'ה עליהו ומתנחמין
בגלותהון ושאר עמין מחרפין ומגדפין לון ואמרי אן הוא אלדכון. אן איכון טבאן
דאתן אמרין דזמינן לכון וכי כל עמין דעלמא יכספון מבייכו. ה'ה' שמעו דבר י'
המרדים אל דברו אמרו אחיכם שוכאיכם וגו'. מאי המרדים אל דברו איכון דסבלו
כמה ביטין כמה שמועות שמעיין אלן על אלן אלן בטר אלן וחרידו עליהון כלא כי
קול חרדה שמענו פחד אינן שלום וגו'. איכון חרדים תדיר אל דברו כד איתניבד
דיכא. אמרו אחיכם שוכאיכם אלן איכון אחוכון בני עשו. מנדכס כלא סורו
טמא קראו למו. דלות עמא דקא מבוין לן באכפיו ומרקקו. באכפיהו לישראל כבני
אדום ואמרי כלכו מסאבין ככדה. ודא איבו מנדכס. למען שמי יכבד י' אכן כנוי
דאל חו'. דיבן יתייק שמייה. אכן שלטונכין על עלמא בגין ההוא דאך גדול. עשו
בנו הגדול וכשם דא אן קב'ה גדול גדול י'. ומהולל מאד. אכן בני גדול ואיהו
גדול. ודאי למען שמי יכבד י'. אבל אתן זעירין מכלא יעקב ככה הקטן כתיבין
הוא אלדכון. אן הוא איכון טבאן דיכספון כל עממא מחלוב ללכון. מאן יתן
וכראה בשמתכס כמה דאתן אמרין. והס יבושו רוח הקדש אומר והס יבושו.

כמה דתלי קללתא באמרא בגין דאיכון אמרין דכדין יבושו ויכלמו. ובג' רוח קדשא
הוה אמר מלה הכי ועל דא הן יבושו ויכלמו כל הנכרים כך. מאי כל הנכרים כך
דאתקפו כחיריהון ברוגזא עלך בגלותא דא בההוא זמנא יבושו ויכלמו מכל טבין
דיחמון להון לישראל. אף חייא הכי הוא ודאי. אבל חמין וזכי חמו תקיפי עלמא
דהא גלותא אתמשך ועדין בריה דדוד לא אתי. אר' יוסי וכל דא הכי הוא. אבל
מאן עביד דיסבלן ישראל גלותא דא כל איכון הבטחות דאכטח לון קב'ה. והא
אתמר דעאלין לבתי ככסיות ולבתי מדרשות וחמאן כל איכון כחמות וחלאן בלבוייהו
למסבל כל מה דיותי עליהו ואלמלא דא לא יכלין למסבל. אר' חייא ודאי הכי איבו
וכלא בתשובה תלוא. ואי תימא כיכלון השתא לאתעירא תשובה כלהו כחדא. לא
יכלין מט' לא יכלין בגין דכתיב והיה כי יבאו עליך כל הדברי האלה וגו'. וכת' ושבבת
יעד י' אלדיך וגו'. וכדין אס יהיה כדמך בקצה השמים משם יקבצך וגו'. וכת' והשבבת
אל לבבך בכל הגוים אשר דיומך וגו'. ועד דכל איכון דברין יתקיימו לא יכלין
לאתערא.

לא תצטור תשובה מנייהו. אר חייב כמה שתמת כל ארחין ושבילים מכל בני גלותא
 ולא שבק לון פתמון פה. אי הכי להו כמה הוו בכל דרא ודרא דלא יסבלון גלותא
 ולא אגר ויפקון מדיכא דאוריתא ויתצרבון בשאר עמין. פתח ואמר כמו
 הרה תקרוב ללדת תחיל תעשק במכליה וגו' מאי כמו הרה. ארמ איהו לעברתא
 לא עבדקא עלה תעשירמין שלמין ואות בעלמא כסב וכמה דלא עבר עלה אלא וימא
 חד או תרין מתשיעאה. וכל צירין ומבלין דעוברתא בתשיעאה אינון. ואף על גב
 דלא אעבר עליהו לא וימא חדא אתמשיב עלייהו כאילו אעברו כל תשיעאה שלום.
 אוקי הכי ישראל כיון דאטעמו טעם ממש מגלותא אי יהדרון בתשובה יתמשב
 עלייהו כאילו אעברו עלייהו כל אינון מלין דכתיבין באוריתא כס וכס דכמה וכמה
 יסורין אעברו עלייהו מין וימא דגלותא שרי. אבל מאי דכתיב בצר לך ומצאוך כל
 הדברים האלה באחרית הימים. כמה רחמנותא רחיס קבא עלייהו דישראל במלה
 דא. למלכא דהוה ליה ברא יחידאה ורחיס ליה רחיומו דנפשא ומגו רחיומו דיליה
 יהב ליה לאמיה מטרוניתא. דתרבי ליה ותוליף ליה ארחין מתתקן. ומא חדא
 מב לגבי אבוב אתא אבוב ואלקי ליה ולכתר אעבר על חוביה. תב כמלק דמין ומב
 לאבוב ואפקיה אבוב מביתיה וארגין עליה. נפק ההוא ברא מביתיה. ובאתר
 דיהך בארמ קסוט ויהא זכאה כדקא יאות בגין דישמע מלכ אבוב ויהא תיאובתיה
 עליה. מה עבד אמר הואיל ונפקנא מהיכלא דאבא אצביד מכאן ולהלאה כל מה
 דאנא בעי. מה עבד אזל ואתמכר בוונות ואתלכלך בלכלוכא בהדייהו ולא הוה
 מתכח אלא בהדייהו בחבורא דלהון. מטרוניתא אמיה מבקרת. ככל וימא על
 ההוא ברא וידעת דברה בהדי וונות אתמכר וכל מברותא דיליה בהדייהו הוות.
 שריאת למכבכי ולא תמחרת על ברה. וימא חד עאל מלכא לגבה חמא לה דאיהי
 מפכה. שאיל לה על מה את בכאת. אמרה ולא אבכה דהא ברנא לבר מהיכלא
 דמלכא. ולא די דהוא לא יתיב בהיכלא דמלכא אלא דהוא יתיב בהדי וונות. מה
 וימרון כל בני עלמא בריה דמלכא איהו דיתב בבי וונות. שריאת למכבכי ולא תמכב
 למלכא. אמר מלכא בביך דהדר ליה ואכת ערבא דיליה. אמרת הא ודאי.
 אמר מלכא הואיל וכך הוא לא אצטרך לאהדרא ליה ביממא באתגלויא דכסופא
 דילן איהו למחך בניסיה לבי וונות. ואיל לא הוי כגוונא דא דטנף ברמיה הכי ומלל
 יקרי הויכא אכא. וכל חילין דילי. אזלין בניסיה בכמה יקר בכמה בוקוסם קמיה
 בכמה מאכני קרבא מימניה ומשמאליה עד דכל בני עלמא יודעועון ויכדעון. כלא
 דברא דמלכא איהו. השתא כיון דאיהו טנף ברמיה ומלל יקרי איהו יהדר בטמיהו
 דלא יכדעון ביה. אהדר לגבי מלכא יהביה לגבי אמיה. לוימין סרמ כמלק דמין.
 מה עבד מלכא אפיק ליה ולאמי בהדיה מגו היכלא. אמר תרוויכו תהכון ותרוויכו
 תסבלון גלותא ומלקיותא תמך. כיון דתרוויכו תסבלון כחדא כדון ידענא דברי
 יתב כדקא חזי. כך ישראל כנוי דמלכא קדישא אינון אפיק לון ממזרים. ואי תימא
 בההוא ומא דלא מאבו גורא דגור קבא בין הכתריהוה אתמוזי למהו קיים וקבא
 אשבח לתרין מלין חד בגין ההיא מלה דאמר אברהם כמה אדע כי אירשנה דא הוא

פצה ועלה. אבל עד דכפקו מצרים לא הוננו ולא אתמונו כדקא ואוס. פתח
 ואמר כסופסה בין החומים כן ועיניו בין הככות. כעא קסה למעבד לון לישראל
 בנוכח דלעילא ולמהנוספסה מלא בארעא בנוכח עלאה. ושוספה דמלקא רומא
 ואת ברירי מכל שאר וורדון דעלמא לא הונו אלא הסיא דמלקא בין החומים. ודא
 ארמא כדקא יאות. ועד זרע שיעין וזגין דהונו סכעיס נפס ואעיל לון בין החומי.
 ואיכון חומים מוד דהונו איכון זוגין תמן סליקו וטרפין וסליטו על עלמא וכדין
 פרת שוססה ביכויבו. כדין כעא קדש בריך הוא לאפק' שוססה ולקיט לה מביכויבו
 כדין יכשו חומים ואודריקו ואסתניאו ולא אתמסכו לכלוס. כשעתא דאזיל למלקע
 שוססה דא לאפקא כרויה בוכרויה כהוא זמא אזל מלכא בו כמה חילין דרכבנין
 נשליטין עם דגלין פרישן ואפיין לכרויה בכמה גבורן ואויתי ליה להיכליה
 ותיב סגי כבי מלכא. סרס כמלקדמין ומרד באכבה ואפקיה מביתיה. מה עכדו
 ושראל חמו דהא אתכדדו לכבל אתערבו בעממא כסיבו כסין ככרות ואולודו
 בכין מכהון. עכד אימא קדישא הוית אפטרושם עליהו. ועל דעבד הכי קב'ה
 אמר הואיל וכסופא איהו ליתי ברי איהו מברמיה הואיל וחלליקני לא אתמוי דאכא
 אזיל תמן לאפקא ליה ולמעבד ליה כסין וגבורן כמלקדמין. תכו איכון בלא סועא
 דאתמוי לון בלא פליאן וכסין אלא כלהו מתכדדן כלהו לאן במסכו ותכו להיכלא
 דמלכא בכסופא ואימא קדישא ערכת לון. מאכו כמלקדמין מה עבד קב'ה אפיין
 להאי ברא כמלקדמין מהיכליה ואמיה כהדיה. אמר מכאן ולהלאה אימא זכרה
 וסבלון כמה בישין כחדא ה'ד וכפשעיסם שלמה אמכם. ועל דא כתיב ככד' וק'
 ומנאוך כל הדברים האלה באחרות הימים. מאי באחרות הימים. אלא דא הוא
 אימא קדישא דהוא אחרות הימים ועמה סבלו כל מה דסבלו בגלות. ואילו יהדרון
 בתיוכתא אפילו מד כוש או מד צערא ותמשב עלייהו כאלו סבלו בלא. ואי וסתים
 קנא בישא וכל דרון דוליה כמה דאמר בזכא קדיש' דכתיב למיתות לקובה אותי
 לדורותיו. וכל דא בתיוכתא תלוא מלתא. אל חווא ודאי הכי הוא. ועד גלותא
 אתמשך אבל קסה כל מה דחמו לון לישראל כהאי אחרות הימי ועכוד כסין וכוסמין
 דכתיב והיה באחרות הימים ככון יהיה הר בית יי כראש ההרים. מאן ראש ההרים
 דא אברהם סבא כהנא רבא ראש דכלא וכגין דאיהו ראש כוס דכרכה יהיה כסין
 כראש ההרים דא אברהם סבא קדמאה לשאר ההרים כוס דכרכה אצטריך למסוי
 מתקנא בימכא. וכשא מגבעות. אצטריך למהו זקיף שוערא דאיהו זרת זקיף
 מן פתורא לכרכא לקב'ה ודא הוא וכשא מגבעות. מאיהוא. אלא ביכה וכין בתולות
 אמריה רעותיה שיערא זרת איהו כשא כוס דכרכה מגבעות ודאי. ועד טבא
 דיהא ליה להאי ברא בוכרא באחרות הימים איהו. אל שפיר קאמר' האי קרא
 ודאי הכי הוא. כראש ההרים. דא ומינא אברה' סבא דאיהו ראש ההרים ודאי.
 וכשא מגבעות משוערא דגבעות איכון רעותיה. ושפיר קאמרתי. וכהרו אליו כל
 הגוים. מאי הוא. אל ואפילו כסוי וקטנים. לשמש דפלח על פתורא אעב' דאיהו
 לא אכיל אצטריך למשמע ולמימר אמין. דלא ימא בר כס אכא לא אכלית והואיל
 דלא

דלא אצטרופנא למוזן לא אשמע ולא אימא חמן. הכל חייבין ביה. לא ונכרו
 אליו כל הגוים. אע"פ דכספים וקטנים פטורין מן המצות ככוס דברכה הכל חייבין
 בלכד דיכדעון למאן מברכין. ודא הוא ונכדו אליו כל הגוים. אתא רבו וסני
 וכפיה. אמר כמה שפיר מלה דא ומתיקא לחכה. השתא אית לדייקא אי האי
 אחרית הומים איהו ממש מהו הר בית וי. הוה ליה למכתב הכינוהיה אחרית הומים
 נכון יהיה וי בראש ההרים. מהו באחרית הומים הר בית וי. אל אחרית הומים
 איהו אינלא כלא מרישיו ועד סופיה דהוא אינלא דטובורע. ואתא קרא לבררא
 באחרית הומים ואשק הר בית וי. דא טוב ולא רע. הר וי ודאי דלית תמן מולקא
 לסטרא אחרא דהא אתברור הר בית וי מנו אינלא אחרית הומים ודאי איהו כוס
 דברכה דאיהו נכון בראש ההרים. אר' וסני זכאה ארמא דא דוכינא להאי מלה.
 אל מחאן שמעת לה. אל וומא חדא הוינא איזיל בארמא וממונא ליה לרב המכונא
 סבא דהוה דרום להאי קרא לרבי אחא וכיון דשמענא חדונא ביה ונטירנא ליה
 צרור בככפא דלבושא ללא יתעדו מאי לעלמין. אל ודאי מלה קדישא דא
 מנהירו דכוננא קדישא אתנהיר. זכאה דרא דקיימי עלמא וסמכו פרוין בגוי.
 ואי אנת צרירת להאי מלה בקשרא חדא ללא יתעדו מינך אנא אנרוד לה בתלתין
 או בארבעין קשרין בכוסאי דלא יתעדו מאי לעלמין. על הויא מלה דאחמו קבה
 למשה בגין דאע"ב דושר' מבין קמיה בכל דרא ודרא לא בעי דיימא עליוהו דלטורין.
 מנלן מהושע דכתיב תחלת דבר וי בהושע. הא אוקמום מלה וע"ד והיה מספר בני
 ישראל כחול הים וגו'. זבגין דא בריך לון בכמה ברבאן לאהדרא לון בתווכתא
 זלאתבא לון לבבי אבוהון דכשמיא ולא אעדו מתמן עד דקב"ס מחל על חובוהו
 זאתבקיאו קמיה. אליהו מה כתיב ביה ויבא ויטב תחת רתם אחד וי' אמר מאריה
 דעלמא אתתא חדא שדרת לון לישראל ודבורה שמה דכתיב והיא וישבת תחת
 תמר דבורה דא הוא רתם. ואהדרת לון למוטב דכתיב עד שקמתי דבורה.
 ואנא עלית ביכויהו ואכרזית קמיוהו ולא ויכלא. עד דהוה יתיב אתגלו עלים
 קב"ס אל מה לך פה אליהו. אל קב"ה אליהו בקדמותא קא הוית מקטרגא ומקני
 על ברית. ומדמונא כך דקמית עליו בההוא ברית כטלית לך ברעו דמשה ויהיב
 לך עד דמשה הוה אמר הכני נותן לו את בריתי שלום. השתא דאיהו דילך לא אתמוז
 לך לקטרגא עליו הוה לך למשקן קנויך לי כמה בקדמותא דהוה דילי שבקא ליה
 לידא אחרא ולא קטרינא עליו. מה לך פה. מאי פה. ברית קוומא פה וי איהו.
 כיון דלא בעאת לשבקא לי פיימד ותברו באתר דהוה עומא. תכן בההוא שעתא
 אתעבר מניה ההוא נכזבזא דיהב ליה משה. דתכן מאי דכתיב וילך ככה האכילה
 ההוא וגו'. עד הר האלדים הרבה למתבע מתמן. וכי מתמן הוה בעי. אלא
 למתבע כמלקדמין מההוא דירית בהר האלדים ברית דא. פכחם הוא אליהו ודאי
 בדרגא חדא. אל משה לית אנת ויכל לקבלא מאי אלא זיל לינאקויהו דושראל
 ומאיוון תרוח ואיוון יסיי לך וכך הוא עכד. כמה טיבו עביד קב"ה בכל דרא ודרא
 ליש' תח' מה כתיב ואשלח לפניך את משה אהרן ומרו' ופי' במה כפיוי' הו' לבת' משע
 ואשלח

ואשלח לפניך את משה אהרן ואלעזר ואלעזר ופנחס יהושע ושליו ואלעזר וכמה שאר זקוקי
 ומסודי מבעי ליה. אין תלתא אחי. אלא אמר קב"ה עמו בני לא תדכרון לכל טבין
 דעבדית לכו דסדרית לכו למשה אהרן ומרים. למלך כשר ודם דאית ליה מדויכתא
 וסדר לבכה גוכרין אפרכין רכרבינן דהון מנהלי עמא ומעוונין בהו ובדיוכיהו. מאן
 אנטרין למהו זקוק במזוכיהו במלון דינטרכון לאו עמא דמדיכתא בעל כרחיהו
 ונטרכו לעיונן בהו ולמיהב להו וקרא. סדרית למשה איהו אתי קמויכו ונהיל לכו
 ולכזיכו ונכעריכו ונאשתדל בדיוכיהו ובכל מה דאנטרין לכו. סדרית לאהרן
 איתו היכלין לעכני לכו עכני וקר לחפאה עליוכו כמלכין. אסחילכו בטלויקר דלא.
 אתרקבו לכזוכין ומכעלכון והוון מתחדשי בכל יומא. סדרית למרים אונותאת
 בירא לאסקאה לכו וסתיתון אתון וכעירבון. אינון יהבו לכון ומדלהון אכלתון
 וסתיתון ויתיבתון בחופאה דיקר דלהון. ומדלכון לא יהבתון לון ולא עוד אלא
 דאשתדלו עליוכון ונטלו. על כזאריהון מטוליכון והויתון מחרפין ומגדפין לון. אמר
 רבי יוסי לאו הוה אבא רחמן על בניו בקב"ה וקרא הוה דכתיב לא כפל דבר אחד
 מכל דכרו הטוב וגו'. תא חזי רחמני דיליה אלו אמר לא כפל דבר אחד מכל דכרו
 ולא יתיר. נוח לעלמא דלא אתכרי אבל מדאמ' מכל דכרו הטוב אפיך כוש לאחורא
 דהא מלה דכוש לא בעי למעבד ואף על גב דאגוים ואריוס רצועה אתאת אמא
 ואתקפת בדרועיה ימונא וקס רצועה כקומויה ולא כחית לתתא ולא אתעבוד
 בגין דכעישא חדא הוון תרווייהו איהו דאגוים ואיהו דאחידת בימוכיה. ואי תימא
 מכלין. ממלה דאיהו באתגליא דכתיב לך רד כי שמת עמך שרי לארמא רצועה ומשה
 דלא הוה ידע ארחא דאמא שתין. כיון דאמא קב"ה כך אכקוד ליה וכטש ביה ואמר
 ועתה הסומה לי. מיד ארביס משה ואחיד בדרועיה דקב"ה דכתיב זכור לאברהם דא
 דרועיה ימונא. ובגין כך לא כחית רצועה. ואי תימא אמא דאיהו רביגלה לאמלא
 ברצועה דמלכא אן הוה דשבת מלה למשה שאילכא ואימנא והא לא ידענא ברירא
 דמלה עד דכהו קמויה דכזיכא קדישא. כד אתו לקמויה דר"ש אמא באכפיהו סומן.
 אמר עליו בני קדושין עלו רחמין דמלכא עלו רחמין דילי. עלו רחמין אין באין.
 דאמר' אבא כל אלני חכריוא דלא רחמין אלני לאלני אסתלקו מעלמא עד לא מטא
 זמניהו כל חכריוא ביומי דר"ש רחמין דכפשא ורואא הוה ביכויהו. ובגין כך כדרא
 דר' שמעון באתגליא הוה דהוה אמר' ר' שמעון כל חכריוא דלא רחמין אלני לאלני
 גרמין דלא ליהך בארע מישר. ועוד דעבדין פנימו בה דהא אוריתא רחמין ואמוה
 וקשוט אית בה. אברהם רחום ליצחק יצחק לאברהם מתחבקין דא ברא. יעקב
 תרווייהו אחידן ביה כרחמין וכאמוה יתבין ליה רחמיהו דא ברא. חכריוא כההוא
 דזמא אנטרכו ולא למעבד פנימו. כיון דאמא סומן באכפיהו ואמר לון הכני.
 אמרו ליה ודאי רוח כבוהא שרא על כזיכא קדישא והכי אנטרין לן למכדע. ככה
 ר' שמעון אמ' חד מלה מאיכוון מלין דלמשו ליה מגו ריש מתכתא דבכת' דעדן דלא
 אמרו באתגליא. דא הוה סתרא איהו ואימא לכו בני רחמין וכו רחמין דכפשא
 מה אעביד אמרו לי בלמשא ואבא אימא באתגליא. ולומנא דכמין אכפין באכפין

כל אכפון וסתכמון דא כדא • כנו חוכא דעכדו עמא דלכר ואשתתפו ביה עמא
 קדשא באמא חאכודכתוב קוב עשה לכו אלדים • אלדים ודאי כבוד ושראל
 דא איהו דשריא עליהו כאלא על כמין ודא הוא רזא דכתיב וימירו את כבודם
 בתכנית שור • דא כבודם דישראל אמא דלהון ודא הוא דכתיב גלה כבוד דברמו
 לסכנתא דאתגלו בגלותא עמהון • ועל דא וימירו את כבודם • כמה בתכנית שור •
 הכא איהו רזא דמלא • תא חזי לתתא בו שמרים דחמרר דורדיין בישין כפק מד
 ערעורא מקטרגא מויקא קדמאה ואיהו ברות דיוקנא דאדם כד קריב לנו קדשא
 כיון דאתעבר מתמן וכעו לכמתא לתתא כעו לאתלכשא בלכושא לכזקא עלמא
 וכחית הוא ורתיבוי ולכושא קדמאה דקא כקייט תכנית שור דיוקנא דשור וקדמאה
 לכוקין מאיכוו ארבע שור איהו • ואיכוו ארבע אבות לכזקא עלמא וכלהו תלתא
 דאבות כזקין בר שור כלהו דיליה ועל דא כתיב וימירו את כבודם בתכנית שור •
 מהו אוכל עשב • הא דרשינן ביה • אבל עקרא דמלא מתמנית דלחם ושכעה ויני
 דגן לית בהו חולקא • וכגיני כך אמא לא הוה תמן ולא יאות לה למהו תמן •
 וכגין דאבא הוה ידע רחמנו דאמא וארחא דילה אמר למזה כנו רחמיאי עמא
 בתריויהו כדא תדיר • ודא הוא דלמישו לי בלמישו דלא חזי לגלאה דכרא לא
 יכדע דהא רעשה אתקתא וידתל תדיר • אבל תריויהו כעישא דא וכעישא מדא

תא חזי • כתוב

ויקרא

העם כי בשש מזה • מאן העם איכוו ערב רב • מאן ערב רב •
 וכי לודים וכזשים וכפתורים ותגורמים הוו דקראן לון ערב רב
 והלא מנרים הוו וממנרים כטלו • ולו הוו ערכוביא דעמין סגיאין הוה למכתב ערב
 רב עלו אתם לשי ערכוביא דלהון • אלא ערב רב עלה אתם • עמא מד הוה ולסון
 סל • אבל כל חסי מנרים וכל חרטומי דלהון דכתיב בהו ויעשו גם הם
 חרטומי מנרים דכעו למיקס לקבל פלואן דקדשא כריך סוא • כיון דחמו כסין
 ופלואן דעבד משה במנרים אהדרו לגבי משה • אל קבה למשה לא תקבל לון • אמר
 משה מאריה דעלמא כוון דחמו בכורתא דילך כעאן לאתגויירא • יחמון בכורתך
 ככל יומא וכדעון דלית אלדא בר מכך • וקבל לון מזה • אמאי קרא לון ערב רב
 אלא כל חרסין דמנרים הוו וכרישיהון

ינזום דימברום • וכשעתו דיומ'הו עכדי • אמרו • המניחים אולי אלנו הם ינמני
 תדיר חרשויהו • וכל אלון חרסין עלאין הוו • ועמא שוכרו בשמות דבא פדש'ט' דף עב
 מסתכלי מבי כטוי שמשא משירותא דשכע • עמד ג'טו' ל"ח אמרו ינמני ומערא אל עשה
 שעות עד שירות דתשע דהיונו ערב רב רבכא • תכן אתה עככס לעברום

כל איכוו חרסין זעירין משירותא דתשע
 עד פלגות ליליא • איכוו עלאין דבהו הוו מסתכלי מבי כטוי שמשא דהא כדין טראן
 תשע מאה ותשעין וחמש דרגין למשטטא על טורי חשך ורומא דלהון הוה משטטא
 על כל איכוו חרסין כמרשויהו • ואלון הוו עכדי כל מאן דאיכוו כעאן עד דכל מנראו
 רחמנו דלהון באלין הוה • וקראן לון ערב רב כגין דאות ערב זעירא מתשע שעות
 ומחנה

ומהמה ולתתא דא ערב זעירא ותריו ערכו איכון ועד ונס ערב רב'עלה אתם •
 והכמתא להסון הוה סגוי ואיכון אסתכלו בשעתא דיומא ואסתכלו בדרגא דמשה
 וחמו דהא ככל סטרוין בשש משה בשש שעתו קדמאין דיומא דאיכון לא יכלין
 לשלטהו כהו בשית דרגין עלאין דאחידין ביה • וככל סטרוין בשית הוה • וכשטרוין
 דאלין שית הוה זמון לרדת מן ההר דכתיב כי בשש משה לרדת מן ההר • מוד ויקהל
 העם על אהרן דהכי תנין דבהניא שעתא דכמית משה וקביל אוריתא בלמודו
 כללא דכל ישראל ויהו קביל אוריתא בעלמא • ואפילו מגלת אסתד דכתיב וקבל
 היםודים • וקבלו היםודים מבעו ליה • מאו וקבל אלא דא משה דאיהו היםודים
 כללא דיהודאי • ויקהל העם על אהרן • אמאי על אהרן בנין לאתכללא בסטרא
 דימכא דהא איכון שמאלא בעו מניה • ובנין דלהו כליל בימכא אתככשו על
 אהרן ויאמרו קום עשה לנו אלדים • אלדים ודאי בעו סטר שמאלא • אשר ולכו
 אשר ילך מבעו ליה • מאו אשר ולכו • אלא אלדים שית דרגא איכון כלהו בסטר
 שמאלא דאלדים שית איכון • דאי תימא דהא טבע איכון • ההוא אלדים עלאה לא
 שאל בכללא • תא חזו כל זמא דהוה משה במצרים שמא דאלדים לא דכיר • ועד
 קשוף ליה לפרעה • ומתמן ולהלאה שמא דיי בנין דלא יהא תוקפא לההוא סטרא
 אחרא ולא יתקף בעלמא • השתא בעי ההיא מלה והוינו קום עשה לנו אלדים • לנו
 דיוקא דאין כריכין להאי מלה לתקפא סטרא דילין דהוה אדמאי עד השתא • אשר
 ולכו לפכיכו • מאו אמרו • אלא הכי אמרו חמוכן דאתון ישראל כל טכוכל יקר
 דעלמא לכו ואין דמיון לכר דלכו • ווי הולך לפיכם וימם • אוף הכי אשר ולכו
 לפכיכו כמה דאזיל קמייכו וי' דהא רשו אית לסטרא דילין למחך אוף הכי לקמנא אי
 בזמין ליה עובדא • תח כל עכני יקר דאזלו במדכרא לא הוו חמוין אלא לכני ישראל
 לחודוהו • וההוא עכנא דיקר דכתיב ווי הולך לפיכם וימם אזלא לקמייכו • ואלין
 ערב רב וכל איכון בעירו עאכין ותורין הוו אזלי לכר ממשרייתא לכתריותא • ותא
 חזו כל איכון ארבעין שנין קא אזלו ישראל במדכרא שום לכלוכא וטכופא לא הוה
 בו עכני לבו • ועד עאכין ותורי דהוו אכלי עשב לכר הו וכל איכון דנטרו לון • אר
 אלעור אי הכי איכון ערב רב לא הוו אכלי מן מכא • אל ודאי הכי הוה • אלא מה
 דיהבין לון ישראל כמאן דיהיב לעבדא ויממה הוו אכלי מתמזית מה דאשתאר מבתר
 ריחוא פסולת וקרא אכרו וי' ואמר וכני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה • בני וסר
 ולא אחרא • ויראו כני ישראל ויאמרו מן הוה ולא שאר ערב רב עאכין ותורי דהוו
 בימיו • עד השתא הוו אתכפיון איכון ערב רב והשתא קמו וכעו עובד לאתקפא
 לסטרא אחרא • אמרו אנהא בלכא עמא חדא ופשו בכללא עמכון או יהא לן מאן
 דיהך קמכא כמה דיהך אלדכון קמייכו • אמר אהרן מן דאלין יבטילון לעמא
 קדושא למחוייכלא בכללא חדא ולא יתערבון עמא קדושא בעמא דאבללא חדא
 אלא טכ איהו לאפרשא לון מגו עמא קדושא עד דיעתי משה • ואהרן לטב אתכון
 אלא סגויין הוו מישראל דאשתתפו כהדויהו בלכא • ובנין כך כד אתא משה
 אנטרין לכררא וללככא לעמא קדושא מההוא מוכה ואסקילון שקין עד דאתכירו
 כלהו

פרקו

כלהו ולא אשתאר בהו פסולת כלל אמר לון אהרן
 נומי הוהב וכי לא הוה לון דהבא אחרא אלא אמר אהרן בעוד
 דאות לון קטטה בכבויה ובכשויה ותעבדון זכין כך ויתי משא
 תח תכין דקשין גרים לישראל כספת בכשר המי כש אלין דלא הונגרים כדקא
 ואות אינון מה עבדו כתיב ויתפרקו כל העם את נומי הוהב אשר באזניהם
 כמה אלפי ורבון הון מזמיהון תמן מה כתיב ויקח מידם וינכר אותנו במרט וגו'
 אהרן לא אסתמר מאינון תרין חכומין דהון כריסיהון דאינון ערב רב מד מנייהו
 הוה קמיה ואחרא הוה עבד במרטיו כיון דתרווייהו אתיועטו כחדא בטלוהוהו
 דהבא חד תרין בידא דחד וטלטש בידא דאחרא בגין דהכי אנטרין כהוה זכא
 דמרשא בככר רט אמר אי חסודא קדישא אהרן משימא דאלדא רבא בחסודותך
 כפלו במה מצימא קדישא ואכת לא הוית ידע מה עבדו כד מטו סית שעתין וימא
 הוה כמתקלא בטלוהוהו דהבא דפריקו מא דכיהון מט בגין דמאן דאנטרין
 למעבד מרשא לא בעי למיחן עיכו על ממוכא ואינון אמרו שעתא קיימא לן אי
 אכן לא מעכין לאו שעתא למיחס על דהבא מיד ויתפרקו כל העם מאי ויתפרקו
 כלא מפרק הרים ומשכר סלעים דהבילו ותכרו אלכיהו ככה כמלקדמין ואמר
 אי צמא קדישא אי צמא קדישא דקכה פתח רט בככיה ואמר והגיטו
 אדכיו אל האלדים וגו' הא אוקמיה מכרייא און דשמע בסונו כי לי בני ישראל
 עבדו וגו' ואיהו פרוק על מלכות שמים מעליה זכין גרמיה לאחר תעקר
 אלין חייכו רשיעין ביטין בתואבתא למחדר לברחניהו לא בעו מכשיהו וכשיהו
 אלא חבילו ואתפרקו מעול שמיא הפקוד להו משה ותכרו אלכיהו דליה לון מולקא
 בעמא רבא מה עבדו פליגו תרווייהו הוה דהבא חד בטל תרין וחד שלוש קמו
 לקבל שמשא כשית שעתין עבדו מרשיהו וכלטו בלטיהון במרשא דפומא כיון
 דמטא שירותא דשבע אכינו תרווייהו ודייהו על דוני דאהרן ומכלן דמידא
 דתרווייהו בטל ולא יתיר דכתיב ויקח מידם תרווייהו הוה ולא יתיר כיון דאיהו
 קבל מידם תרו ולא ודיהם קלא כפיק ואמר יד ליד לא וקסה רע דכתיב כי ברע
 הוא אטיעו רע לעמא רוא דמלה אינון דשעים חייבין מרשין בגו דבלעם חייבא
 ככי כנוי דלבן דשיעא חמו דכוס סל ברכה בימין איהו ומן ימוכא אתקף תדיר
 (סא יער) אמרו איהו כסטר דא הוה רישא דיומכא הא תקופא דילן כדקא
 ואות כיון דמטא שבע שעתין דומא והכו ליה לאהרן מיד אי איהו הוה אמר
 לון סו ליה בארעא כקדמיתא ואכא אטול לא הוה גכלין במרשיהו בלוב אלא מידם
 בטל וקרא מתרעס ואמר ויקח מידם חמו מה דעבד אהרן בכר כבואה בכר
 חכיס לא ידע לאסתמרא דלכטיל מארעא כל מרשין דעלמא לא הוה וכלין לאכלא
 אבל כמה אנלמו בעוכדא דא בגין דויקח מידם ולא מארעא

ויצר

אותו במרט לאו כמה דחשכין ככי כשא דעבד צורין במחנה או
 במלה אחרא אלא אתא קרא לאזכחא מלה דאהרן דלא ידע
 לאסתמר אילו כד בטל מידיהו הוה שדי לארעא ואעב דוטול ליה לכתר לא הוה
 אנלמ

מפטר ארץ
 בשאר ימי
 כ ית
 חל א בע
 פנו אר יצר

אנלח עובדא בישא דא · אכל ככלא סיועא בישא הוה דנקיט דהבא וטמריה
מעובא בישא באתר ביש · מאו וינר אותו כמרע · דשוו כל דהבא בכיסא מדה
ואסתמר · כדון סליק כלא לעובדא · בספרא דמוכר אשכנחא · דהוה אמר הכי ·
ברא יחידאה אתייליד לההוא רשא חורא וכד ויתון מכשרא דחמרי וטעון ליה
בההוא דעויל מרגלן בזגון דהבא כלא דעתא דיליה ודיוקנא ניור כניורא כמרע ·
כמרע אכוש דא קלמוסא דאכוש חייבא דטעי לככי נשא · ודאי דא ברורא דמלס
דאנוס כד אטעי עלמא בקלמוסא הוה רשום רשומי · דכל דיוקנין ופלמנין ככראון
בההוא קלמוסא רשום רשומי · ועד הוא כמרע · ההוא דאשתמודע למעבד הכי ודא
הוא ברורו וכלא הוה דודאי בכיסא ארמו דהבא וכסו ליה מעינא כמה דאמרנו
אינון חרשין והכי אנצריך בזיני דחרשין אלני · ודא הוא עובדא דחרשין אלני מלה
אנצריך באתגליא לאתגלאה · לכתר אנצריך טמורו וכסווא · בקדמיתא דותכסו
מעינא וכתר ופוק אומל' לאומכותיה · ומלה דאנצרי' בככויא לכתר אנצרי' באתגלי'
בקדמיתא · השתא כני רחומיא רחומין דכפשא מה אעביד ודאי אנצרוכ' לגלגאה
אנציותו אטמורו מלין · בסטר קדוזה ההוא אלדים דקשוט מלך על עלמא בתלת
מלין אתתקף · בכריזא · ביזריה · בעשיה · והא אתמר רוא דכל הדא ומדא
הכא · לקבל בריזא ויקח מידם מלה דלא הוה ביה עד כען כלום · לקבל יזריה ·
וינר אותו כמרע · לקבל עשיה · ויעשהו עגל מסכה · מאן מאן חרשין ככל עלמא
כאלני · השתא אית למימר וכי לא כתיב ואשליכיהו באש ולא יתיר · וכדון ויבא
העגל הזה · והשתא את אמרת ויעשהו עגל מסכה · אלא חו' דאהרן עביד וקרא
אזכר דכתיב ויקח את העגל אשר עשו · אבל ממה דכתיב ויקח מידם · וכתיב
וינר אותו מחילא דתרין לין אתעביד כלא כב ויכול הוא עביד ליה · דאי תרין לין
לא הוה לא יתעביד ולא כפיין לאומכותא · אבל מאן דאתעביד באינון תרין כב ויכול
ויעשהו איהו ודאי עשהו · בעוד דאיהו לקח מידם איכפו הוו עבדי חרשייהו ומלמטו
בטמוניהו ומשכו ועיר רוחא לתתא מן סטרא אחרא ומשכו תרין רומין כמדא חר
מן דכר וחדמן כוקבא · דכר אתלכש בדיוקנא דשור · כוקבא בדיוקנא דחמור
תרווייהו הוו כלינין כמדא · אמאי תרין אלני · אלא שור הא אתמר · חמור אמאי ·
בגון דחרשין אלני דמנראי כתיב בהו אשר כשר חמורים כשרם · ועל דא כל אינון
דישראל דמיתו אתמכרו בהדיהו בלכהון · ובגין דהוו תרין דיוקנין כתיב אלה
אלדיך ישראל ולא כתיב זה · אלא אלה תרין הוו דהוו כמדא · אשר העליך מארץ

ויעשהו

מזרבים · העליך ולא העליך · כתיב
עגל מסכה ויארמו · ויאמר לא כתיב אלא ויארמו דאהרן
לא אמר מדו תמיכן מאה ועשרים קנטרין הוו ביה · היך כתיב
ויקח מידם · וכי בודם הוו כל אלני קנטרין · אלא מכללא דאינון קנטרין כטלג
מלני דייבו · וההוא ועיר אסתלק על כלא כאילו הוה כלא כודייבו · תא מה כתיב
וירא אהרן ויבן מזבח לכפיו · אי חסידא קדישא כמה רעוהך הוה לטב ולא ידעת
לאסתמרא · כיון דארמו ליה בכורא אתקף חילא דסטרא אחרא תמן בכורא וכסף
דיוקנא

דיוקנא דטור כמא דאתמר בתרין משיכין דסטרא אחרא . מיד וירא אהרן . מהו
 וירא אהרן ממא דסטרא אחרא אתקף ואלמלא דאקדים ובכה מוכח דא עלמא
 אתהדר למרבנא . ללסטויס דהוה נפיק לקפחא ולקטלא כמי נשא . ממא לניונא
 דמלכא דהוה לסטים כפך במילא תקיף אשתדל בדי מלכא לכפקא בארמא .
 משיך ליה ההוא לניונא בההוא ארמא ממא דיוקנא דמלכא קאים קמיה . כיון דממא
 ליה למלכא דהוה קמיה בארמא מיד כרתני ואהדר לאמורא . כך וירא אהרן דבטר
 אחרא אתקף . אחיד באכונתא ואתקיף בסטר קדושה ושוי ליה קמיה . כיון דממא
 סטרא בושא דיוקנא דמלכא דקאים קמיה מיד אהדר לאמורא ואתחלש תקפיה
 ומיליה דהא אתקף מיד ויבן מוכח לפכיו ומוכח דא אתעבר ואתחלש סטרא אחרא
 תא חזו מה כתיב

ויקרא

אהרן ויאמר חב לוי ממר . חב לוי ולא ליעבל . ולסטור קדושה יצד
 ולבטר קדושה קרא ואמר . ודא אכונתא אקדים דאלמלא דא
 לא קאים עלמא על קיומיה . וצט כל דא לא שכיך רגויה מאהרן אעב ללא אכתוון
 לביש . אל קבה אהרן תרין חרשין אליו משכו לך למש דבעו . חייך תרין כרך ופלון
 וצל מוכא דא יתפסקון ההד ובאהרן התאסף יי מאד לשמירדו . מאי לה שמירדו .
 אליו כנוי כלא ואשמיד פרוו ממעל . דפריו דבר נט כנוי אינון . תמ אהרן שוי ליה
 לההוא מוכח לפכיו ועגלא תב לאמורא . כנוי שוו לסטר אחרא לפכיו וסטור קדושה
 אהדר לאמורא דכתיב ויקריבו לפכיו . לפכיו יי שוו . אתפסו בכוכה דא . אהרן
 חשב דבין כך ייעמשה . ההוא מוכח לא סתור ליה משה . דאילו הוה כמה דחשבין
 צמי נשא . מלה קדמאה דאבעי משה לכתבא לההוא מוכח אנטרוך כמה דנבי עדו
 על מוכח דבית אל וכבואתיה על ההוא מוכח הוה . אבל הכא מלה אחרא הוה
 בושא דאתיר . וכתיב ויקח את העגל אשר עשו ולא כתיב ויתכן את המוכח . תמ
 ויקרא אהרן . אכריו איהו בקלא ואמר . כתיב הכא ויקרא ויאמר . וכתיב בוונא ויקרא
 ויאמר . מה להלן כריו לדינא . אוק הכא כריו לדינא . חב לוי ממר . כנוי כבואה בההוא
 הוה דמוכח דומין דינא לשריא עליהו . חב לוי למעבד כנוי דינא . ופלת דינא הוה חד
 ויצוף יי את העם . ומד בכבילוני ומד דאשקילככו ישראל . והיינו חב דכני לוי . לוי
 דיונוף יי ממר דאשקילון משה . וביתו בההוא לילוא וממר אשתכחו כפיומין ומתין
 ואינון מיין הו מעבכשין במשהוון כל לילוא ובכפרא אשתכחו מתין ויצד חב לוי ממר .
 וכל אמותא דעבד אהרן בנין דכתיב ויבן מוכח לפכיו . תמ ההוא מוכח דכתיב וירא
 את העגל ומחלת ואליו מוכח לא כתיב . דהא אהרן מכלה הוה יד . דכתיב וכת
 ללדים ומרם בלתלוי לכרו ודאי אשתעיב אהרן בעיטא טבא דדבר לכפשיה . וכלא
 כרעותא שלים טב ללא אכתוון לביש . אל' לעזר אבא ודאי הכי הוה וישראל לא הוו
 אבל ירבינא דעבד עולין הא ישראל הוו ויעבל עבדו . אל' גודאי ואוקמיה . אבל ורבעס
 חטא והחטיא ולא כמה דא צרו דודאי מוכח בושא יצדי . אמר ירבינא ודאי ודעא
 דהא סטר קדושה לא שריא לא כלכא דכל יעלמא ודא ורועלם . אבא לא יוכלא לא משכ
 לההוא סטר הכי . מה עבד מיד וינין המלך ויעש עגו . כפל יעבא בושא אמר הא
 כה א 25 1 סטרא

כי תשא

כתר אחר דיתמסכא מוד לכל אתר וכש בארעה דא דתואכותיה לאשראה בגווה
 אכל לא יכלא לאתלבשא לא בדיוקס' דשור תרין אמאי לא במכרי' הוו אינון חרשין
 דכתי' כשר חמורים בשרם הכא לאו אינון תרין רוחין בשינן אתלבשו דקרא חוו לון
 דכר ונוקבא אינון נוקבא הות דק' ומגו דכתיב נפת תטפכ' שפתי זרה אתמשכו יש'
 אכתריה יתיר דכתיב וילכו העב לפני האחד עד דן' וככ' תרין יגלון הוו נחשיך לון
 ירבעם בארעה קדישא והיה מוכא עליה וצל ישראל' ומכע ברכאן מן עלמא ועליה
 כתיב גוול אכיו וואמו גו' ועד הוו עגלון דהא לבושא קדמאה דמתלבש כטר אחר
 שור איבו כמה דאתמר' ואי תימא אמאי לאו שור דא יהו עבל' אלא ודאי כך אתמוזי
 וכן בכל סטרוין שירותא לכושא ווטא איבו והא אוקימ' וצל דא כני רחמיאי כיוון
 דאלדים בעו וכסע' דאלדים אתכבי עובד'תא אלדים קדישא אימא דאחידת תריר
 כדרועא דמלכא וסליקת רכוב' לא הות תמן' וא' טריך ליה למשה למהוי תמן באתר'
 כיון דאכקיד ליה קב' אכתכל' תלת זמנין אכקיד ליה' אי משה רעיא מהימנא כמה
 חילך תקיף כמה גבורתך רב תלת זמנין אכקיד ליה' דכתיב ועתה הנימה ליה הא חד'
 אחר אפי' בהם ואכלם הא תרין' וא' גשה אותך לגוי גדול הא תלת' חכמתא
 דמשה בתלת נקודין גין' אחיד כדרועיה ימינא לקבל הנימה לוי' אחיד כדרועיה
 שמאל לקבל ויחר אפי' בהם ואכלם' אתמכב בגופא דמלכא לקבל וא' גשה אותך לגוי
 גדול וכד אתמכב בגופא תרין דרוצין מסטר דא ומסטר דא לא מתעבעען לסטר'
 כצלמא דא הוה חכמתא דמשה דכמלי נקדין דמלכא ידע ככל מד מוכייהו כאן אתר
 אתקף ובחכמתא עבד' אתר' אלעור ומכריא ונסקו ידווי' הוה תמן ר' אבא אמר
 אלא לא לא אתיבא לעלמא לא למשמע דא דולן' בכה וא' וור' כד תסתלק מעלמא
 מאן יכיר ויגלי כהורין דאורייתא' מלה דא בחשוכא א'תעמר עד השתא דכפק מממן'
 והא כהיר עד רוס רקיעא ובכרסויא דמלכ' רשיב וקב' חדי השתא בהאי מלה' וכמה
 חדו על' חדו אתוסף מק'זי מלכא קדיש' מאן יתער מלי דחכמתא כצלמא דין כוותך'
תא חוו עד לא חטא אדם הוה סליק וקאים בחכמה ככהירו עלאה ולא הוה
 מתפרש מיילכ' דחויי כיון דאסגי תיאובת למכדע ולכמתא לתתא אתמשיך אכתרייהו
 עד דאתפרש מיילכא דחויי וידע רע ושבק טוב' ו'ד' כתיב כי לא א חפץ רשע אתה
 לא יגורך רע' מאן דאתמך ברע' לית להודיורא עם אילכא דחויי' ו'ד' לא חטאו
 הוו שמ צין קלא מל' צילא וידעין חכמתא עלאה ולא דחלי' כיון דחטאו אפי' קלא
 מתתא ולא הוו יכלין למקס ביה' כגונכא דא עד לא מאבושרא' כשעתא דקיימו
 ושראל על טורא דסוכי את' צבר מ'ייהו ווהמא דהאי חויא כדן בטול יר' הרע הוה
 מ'צלמא דחוו ליה מ'ייהו וכדן את' חידו באילכ' דחויי וסליקו ל' צילא ולא פחתו לתתא'
 כדן הוו ידעין והוו חמאן אשפק' ריאן' צלא' ואת' בהרן ע'כיייהו ומדאן למכדע ולמשא'
 וכדן חגר לון קב' חגורין דאתון דשמא קדיש' דלא יכיל' לשלמא ע'לייהו האי חויא
 ולא יסאב לון כדב' דמית' כיון דחטו כעללא את' צברו מ'ייהו כל אינון דרגין וכהורין
 עלאין ואת' עבר מ'ייהו חגורין מ'ייהו דעטרי ש'מיה צלאה וא' ציכו ע'לייהו חויא בישא
 במלק' דמין וגרימו מ'תא לכל עלמא' ולכת' מה כתיב ויראו כני ישראל את פני משה

כיקרן

ביקרן ער פנימא וייראו מנשת אליו . תם מה פתיב בקדמותא וירא ישראל את
היד הגדולה וכלהו חמאן והרין עלאין ואתנהרין באספקלריאה דהררא דכתיב וכל
העם ראים את הקולת . ועל יומא הוו חמאן ולא דמלין דכתיב זה אלי ואנוהו . לכתר
דמטו מה כתיב וייראו מנשת אליו . ותם מה כתיב כהו

ויתגזלו

כבי ישראל את עדים מהר חרב . דאתעברו מבייהו אינון
מוזינן דאתחברו כהו בטורא דסיני בנין דלא ישלוט כהו
ההוא חויא בישא . כיון דאתעבר מבייהו מה כתיב ומשה יקח את האהל ונטה לו
מחוץ למחנה הרמק מן המחנה . אמר ר' אלעזר מאי קרא האי לגביהאי . אלא כיון
דידע משה דאתעברו מבייהו דישראל אינון וזינן עלאין אמר הא ודאי מכאן ולהלאה
חויא בישא ויתגזלו וייראו מבייהו ואי יקום מקדשא הכא מבייהו יסתאב . מיד

ומשה

יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרמק מן המחנה . בנין
דחמא משה דהא כדן ישלוט חויא בישא מה דלא הוה מקדמ' דכא .
וקרא לו אהל מועד . וכי לא הוה בקדמותא אהל מועד . אלא בקדמותא אהל סתם
השתא אהל מועד . מאי מועד ר' לעזר אמר לטב . ר' אבהו אמר לבוש . ר' לעזר אמר
לטב . מה מועד איהו יום מדוא דסיירא דאתעספא ביה קדוש' לא שלט' ביה פנימות' .
אוף הכא קריליה בשמא דא לאמוזא דהא אתרמיק מבייהו ולא אתפביס' ועל דא
וקרא לו אהל מועד כתיב . ור' אבהו אמר לבוש דהא בקדמותא הוה אהל סתם כדא
אהל כל יצען כל יבעיתדותנו לכנח . והשתא אהל מועד . בקדמותא למיב חיון
ארוכין לעלמין דלא ישלוט בהו מותא . מכאן ולהלאה אהל מועד כדא וכית מועד
לכל חו' השתא אתייהיב ביה זמא ומיין קטובין לעלמא . בקדמותא לא אתפביס' .
והשתא אתפביס' . בקדמותא חברותא וזוגא לסיירא בשמשא דלא יעדון . השתא
אהל מועד וזוגא דלהון מזמן לזמן . ובג' וקרא לו אהל מועד מה דלא הוה קודם ר' .
שמעון הוה יתיב ליליא חקא ולפי באוריתא והוויתיב קמיה ר' יהודה ור' ינחמ' ור'
ווסו . אמר ר' יהודה הא כתיב ויתגזלו בני ישראל את עדים מהר חרב . וקאמרינן
דגרמו מותא עלייהו מההוא זמא ולעלא ושלטי כהו ההוא חויא בישא דאצדי ליה
מבייהו בקדמותא . ישראל תיכח . יהושע דלא חטא אעדימיה ההוא ויכח עלאה
דקביל פמהון בטורא דסיני או לא . אי תימא דלא אתעדימיה . אי הכי אמאי מית
כשאר כל בני נשא . ואי תימ' דאתעדימיה אמאי והא לא חטא דהא איהו עם משה
הוה בשעתא דמבו ישראל . ואי תימא דלא קביל ההוא עטרא בטורא דסיני כמה
דקבילו ישראל אמאי . פתח ואמר כי כדן י' כדקות אהב ישראל ויחו פנימו . האי קרא
אמרו ביה חברייא מה דאמרו . אבל כי כדן י' כדן הוא ושמייה כדן וכו' כדקות
אהב . ישראל ואיהו ישראל כדא כדן וישר ועל דא יחו פנימו כל בני עלמא ויתקכו
ארמויהו כל בני עלמא למדך בארמ' ישראל כדקא יאות' . ותם כד דאין קב' עלמא לא
דן ליה לא לטורא דסיני כשא . ותם כד חב אדם באילנא דאכל מניה גרם לההוא
אילנא דשרי ביה מות לכל עלמ' וגרם פנימו לאפרשא אתתא מבייהו . וקאים מוכח
דפנימו דא כסיירא ער דקיימו ישראל בטורא דסיני . כיון דקיימו ישראל בטורא

דמיני אתעבר ההוא פנימו דסיהרא וקיימא לאכהרא תדור כיון דזכו ישראל בעגלא
 תבת סיהרא כמלקדמין לאתפגמא ושלטא מוילא בישא ואחיד בה ומשיך לה לבניה
 ואתפגימת וכל ידע משה דזכו ישראל ואתעברו מביהו איכון זיינן קדישין ידע
 ודאי דהא מוילא אחיד בה בסיהר לאמשכא לה לבניה ואתפגימת כדון אשיק ליה לבר
 וכיון דקיימא לאתפגמא אעב דיהושע קאי בצטרא דזיינן דילה כיון דפגימו שריא
 בה ואתהדרת כמה דאתפגימת בחובא דאדם לא וכול בר כס לאתקיימא ומותיה
 הוה כסע אחרא בר משה דהוה שליט בה וצל דא הוה רשו לקיימא ליהושע תדור
 ולא לאחרא ועל דא אהל מועד קרו ליה אהל דהא שריא ביה זמן קטוב לצלמא ועל
 דא רוא דמלה אית ימוכא לעילא ואית ימוכא לתתא אית שמאלא לעילא ואת
 שמאלא לתתא אית ימוכא לעילא בקדושה עלאה ואית ימוכא לתתא דאיהו
 בסטרא אחרא אית שמאלא לעילא בקדושה עלאה לאתערא רחמינותא לאתקשרא
 סיהרא באתר קדישא לצילא לאתהרא ואית שמאלא לתתא דאפריז רחמינותא
 דלעילא ואפריז לה מלאכהרא כשמסא ולא תקרבא בהדיה ודא הוא סטרא דמוילא
 בישא דכד שמאלא דא דלתתא אתער כדון משיך לה לסיהרא ואפריז לה מלעילא
 ואתמסכת כהורהא ואתדבקת בחוילא וכדון סאיבת מותא לתתא לכלא דאתדבקת
 בחוילא ואתרחקת מוילכ דחיי ועל דא גרים מותא לכל עלמא ודא הוא כדון אסתאב
 מקדשא עד ומכא קטיב דאתתקנת סיהרא ונתת לאכהרא ודא הוא אהל מועד
 ועל דא יהושע לא מית אלא כעשטא דכמש דא דקריב ופגים משככא דקדמיותא
 ודא הוא רוא דכתיב ויהושע בן נון נער ואעב דאיהו נער לתתא לקבלא כהורא
 לא ימוס מתוך האהל כמה דאתפגים דא הכי כמו אתפגים דא אעב דזיינן קדישא
 הוה ליה כיון דאתפגים הכי הוא ודאי לא אשמויב בלחודו מניה מהוהא גווכא
 ממש והא אתמר זכאין איכון דיקיא דידעין רזין דאוריתא ומתדבקין בה
 באוריתא ומקיימין קרא דכתיב והגית בו יומם ולילה וגו' ובוכה וזכון למי
 עלמא דאתי דכתיב כי הוא חייך וארך ימך וגו'

פרשת ויקהל

ויקהל

משה את כל עדת בני ישראל וגו' ר' חייא פתח ויאמר שאול הקני
 לבן סורודו וגו' ר' מ' כתיב בעזלק פקדתי את אשר עשה
 עמלק לישראל וגו' וקב' בכלהו קרבי דעבדו שאר עממין לבניהו דיש' מט לא חקסי
 קמיה כהאי קרבא דעבד עמלק לבניהו לא ודאי קרבא דעמלק הוה בכל סטרוין
 לעילא ותתא דהא בההו' ומכ' אתתקף מוילא בישא לעילא ואתתקף לתתא מה מוילא
 ביש' כמין על פרס' ארמין ארין הכא כמי עמלק מוילא בישא הוה לבניהו דיש' דכמין לו
 על פרסת

על פרשת ארמון דכתיב אשר פס לו בדרך בעלותם ממזרים • כמין הוה לעילא
 לסאבא מקדשא • וכמין הוה לתתא לסאבא לישראל • מנלן דכתיב אשר קרן
 בדרך • כתיב הכא אשר קרן • וכתיב התם כיוהיה כך איש אשר לא יהיה טהור
 מקרה לילה • ועד בכלם כתיב ויקר אלדים אל כלעם • אלא קבא אומין ליה ההוא
 אתר דמסאבא לתתאבא ביה בההוא דרגא דאיהו אתרבק לאסתאבא ביה • מה
 עבד כלעם איהו מטיב באינון קרבנין לסלקא לעילא מיד זמין ליה קבא ההוא אתר
 אל סא מסאבו לבבך כמה דאתמוזי לך ועד ויקר אלדים אל כלעם • כנוכא דא אשר
 קרן בדרך וגו' אומין לבבך ההוא מווא כושא לעילא לסאבא לך ככל סטרין • נאמלא
 דאתתקף משה לעילא ויהושע לתתא לא יכילו ישראל ליה • ובנין כך כטור קבא
 ההוא דככולדרי דרין • מט בנין דמטיב לאפקרא את קיימא מאתריה • ובנין כך
 פקדתי בפקודה דהא תמן אתרמיו רוא דאת קיימא קדישא • תח מה כתיב ויאמר
 שאול אל הקני • מאן קני דא יתרו • וכי מאן יהיב כני יתרו הכא למהו דיוריהון
 בעמלק • והא כירימו הווא שריין דהא כתיב וכני קני מתן משה כסעו מעיר התמרים
 את בני יהודה מדבר יהודה • ומתמן שרו בתחומא דעמלק עד ההוא ומכא דאתא
 שאול מלכא דכתיב ויסר קני מתוך עמלק • בנין דהא בזמנא דמייבא אשתכחו
 אינון חסידי וחכאי דמשתכחין בינויהו מתפסן במוכיהון והא אוקמוה • כנוכא דא
 אלמלא ההוא ערכוביא דאתמכרו בהו כישראל לא אתעבשו ישראל על עובדא
 דעגלא • ותח מה כתיב בקדמיתא מאת כל איש אשר ידכנו לבו לאכללא כלא בנין
 דבעא קבא למעבד עובדא דמשככא מכל סטרין כמוחא וקליפה • ובנין דהווא אינון
 ערב רב בגויהו אתמר מאת כל איש אשר ידכנו לבו לאכללא לון בינויהו דישראל
 דאינון מוחא • זבלהו אתפקדו • לכתר אסטא זוכא לזוכיה ואתו אינון ערב רב
 ופכדו ית עגלא וסטו אכתרייהו אינון דמיתו וגרמו לון לישראל מותא וקטולא •
 לכתר אמר קבא מכאן ולשלאה עובדא דמשככא לא יחא אלא ממטרא דישראל
 בלמודויהו • מיד ויקהל משה את כל עדת בני ישראל וגו' וכתיב בתריה קמו מאתכם
 תרומה לוי • מאתכם ודאי ולא בקדמיתא דכתיב מאת כל איש אשר ידכנו לבו •
 ויקהל משה וגו' מאן אתר כניש לון אלא בנין דהווא אינון ערב רב בינויהו אכטרין
 משה לאכנשא לון וליתדא לון מבינויהו •

דיקהל

משה • רבי אבא פתח הקהל את העם האכזבים והאכזבי וסטף •
 מה להלן כללא דכלהו ישראל אוף הכא כללא דכלהו ישראל
 ומאן אינון שתין רבוא • רבי אלעזר פתח קרא בישראל כד כחית משה מן טורא
 דסיני דכתיב וישמע יהושע את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלחמה
 במחנה • וישמע יהושע • וכי יהושע שמע ומשה לא שמע • אלא ודאי עד השתא
 יהושע לא הוה ידע ומשה הוה ידע • או הכי מהו ברעה • אלא ברעה כתיב דההוא
 קלא כסטרא אחרא הוה • ויהושע דזכה דהוה אכפוי דסיירא אסתכל בההוא קלא
 דהוה כסטרא דרעה מיד ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה • בההוא שעתא
 אתברו תרין לוחי אככא דהוה בקדמיתא • ופא אוקימבא דאינון אתיוקרו על ידו
 כה ג 25 3 ונפלו

ונתנו ואתכרו. וְעַל כֵּן דַּפְרָמוֹ אֶתוֹן מִנוּ לְמִי אֲכַנּוּ. תַּחַּךְ כִּלְסֵרִין דַּעֲלֵמָא
 כְּדִלְתִּיקוּפִין קֵלָא אֲתַעֲרֵר וְהָיָה קֵלָא אֲתַעֲרֵרְתָּ דַּסְטֵרָא אֲחֵרָא אֲתַעֲרֵר בֵּיהּ. וְהָיָה
 אֲתַעֲרֵרְתָּ דַּסְטֵרָא אֲחֵרָא עַל כֵּן קֵלָא לְקֵלָא וְאֲתַחֲסֵךְ כְּהוּרָא בְּקֵלָא דִּלְתַתָּא.
 וְכֵן לֵאמֹר מֵטָא כְּהוּרָא דְקֵלָא דִּלְעֵילָא לְקֵלָא דִּלְתַתָּא כְּדִין אֲקִידִים הָיָה אֲתַעֲרֵרְתָּ
 וְעַל כֵּן דִּלְדָא כִּחַשׁ דַּמְתִּי לֵאחֵרָא וְכַטְוִל כְּהוּרָא וְהָיָה קֵלָא הוּא קוּל מִלְחָמָה קוּל
 רַעָה. וְדִילְמָא אִיבֹו בְּרַעָה. וְעַל שְׁמַע הַשְׁמַע וְלֹא מֵסָה בְּנִין דַּכְטֵל הָיָה רַעָה כְּהוּרָא
 דַּסְטֵרָא דְהוּא אֲחִיד בְּהַשְׁמַע. וְמֵסָה דְהוּא אֲחִיד בְּשְׁמַע לֹא שְׁמַע וּשְׁרָא כְּלֵהוּ
 אֲתַחֲסֵךְ כְּהוּרָא דִּילְכּוֹן בְּנִין הָיָה רַעָה דִּילְתַּדְכַּקְתָּ כְּהוּ. כִּיּוֹן דַּמַּחֲל קִבְּהּ מוֹכִיחֻן
 כְּדִין וְיִקְהַל מֵסָה אֲתַבְלַעְתָּ כִּי יִשְׂרָאֵל וְיִאמַר אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי הַדְּכֵרוּסוֹנוּ. דֵּהָא הָיָה
 עֵרַב רַב אֲתַעֲבַר מִמֵּיהוּ. רַבֵּי אֲלַעֲזָר וְרַבֵּי יוֹסֵי הוּוּ וְתַבִּי לִילִיא חַד וְקָא אֲתַעֲסֵקִי
 בְּאוּרִיתָא פַּדְּגַלְתִּי לִילִיא. אֲדַהֲכִי קֵרָא בְּכֵרָא בְּרִיכּוֹ בְּרַכְתָּא. אֲלֵךְ אֲלַעֲזָר
 הַשְׁתָּא הוּא חִמָּא דְקִבְּהּ עַל כֵּן בִּגְנַתָּא דַּעֲדָן לֹא שְׁתַּעֲשַׂע עִם כְּדִיקוּיָא. אֲלֵךְ יוֹסֵי
 אֲחִיא מִשְׁתַּעֲשַׂע קִבְּהּ. כִּכֵּה רַבֵּי אֲלַעֲזָר וְאִמַר. תַּחַּךְ עַד הַשְׁתָּא קִבְּהּ אֲזַדְעוּעַ תֵּלַת
 מֵזָה וְתַשְׁעִין רְקִיעִין וְכַטְוִל כְּהוּ וְכִכֵּה עַל חֵרְבֵן כִּי מִקְדָּשָׁא וְאוּרִיד תְּרִין דַּמְעִין לְגוּ
 מִמַּהֲבָא וְאֲדַכְּ. לְכַוּהוּ מִנוּ כִּכֵּה בְּנִין דִּלְתַּלְתִּי סְטֵרִין אֲתַפְלַג לִילִיא כְּתֵרִיסָר שְׁעֵתֵי
 דְהוּוּ דַּשְׁמִינִין בֵּיהּ. וְאוּ אֲתַחֲסֵפֵן שְׁעֵתֵי כְּלִילִיא אִיכּוֹן שְׁעֵתֵי דַּמְתּוּסְפָּאן דִּימַחֲא אִיכּוֹן
 וְלֹא אֲתַחֲשִׁיבוּ מִלִּילִיא כִּר תֵּרִיסָר דִּאִיכּוֹן דִּילֵהּ. וְאִיכּוֹן תֵּרִיסָר אֲתַפְלַגוּ לְתַלְתִּי סְטֵרִין

משרייא

ותלת משרייין דמלאכיין קדישין אֲתַפְלַגוּ כִּיכּוֹן תֵּלַת סְטֵרִין. מִשְׁרִיָּא
 קַדְמָאָה אֲתַחֲמַכָּא כְּדִלְתַּלְתִּי קְמוּתָא דַּסְטֵרִיתָא דִּלִּילִיא לְשַׁבְּחָא לְמַאֲרִיהוּן וְמַחֲא קֵאֲמְרֵי
 לִי הֵאֲרָץ מִלְּאֵי וְגו'. כִּי הָיָה עַל יְמֵי יִסְדֵה וְגו'. מִי יַעֲלֵה כְּהוּרָא וְגו'. נְקִי כְּפִי וְכִר לְכַב
 וְגו'. וְעַל כֵּן דִּכְדִּי לִילִיא פְּרִישׁ גַּדְפּוּי עַל עֲלֵמָא כְּדִין כְּל כְּבִי עֲלֵמָא טַעֲמִין טַעֲמִיא
 דִּימִיתָא וְכַפְּקִי כְּשִׁמְתִּיהוּ לְסַלְקָא לְעֵילָא. וְאוּטוֹן מִלְּאֲכִינִין קִיּוּמִין וְקָא אֲמְרוּ מִי יַעֲלֵה
 כְּהוּרָא. הֲרֵי דֵּהָא הִרְבִּיתָּ. מִקּוּם קִדְשׁוֹ דֵּהָא עֲזַרְתָּ יִשְׂרָאֵל. כְּגוּנְכָא דִּלְעֵילָא
 הִכִּי כְּמוֹ לְתַתָּא בְּנִין דַּכְּכַל רְקִיעָא וְרְקִיעָא כִּמְהַ מִמֵּן וְכִמְהַ סְרַכִּין קִיּוּמִי תַּמִּין. וְכִד
 כְּשִׁמְתִּין כְּפִקִין בַּעֲזָן לְסַלְקָא לְעֵילָא וְאִי לֹא זְכִיין אִיכּוֹן דַּחִיּוּן לֹן לְכַר וְאֲזִלִּין וְשִׁאֲטִין
 בַּעֲלֵמָא וְכַטְוִלִין לֹן כִּמְהַ חֲזִילִי עֵהוּרִין וְאוּדַעִין לֹן מִלִּין כְּדִיכֵן וְלִזְמִין מִלִּין דַּקְשׁוּט
 מִמְהַ דֵּהָא לִזְמִין קִרִיב כִּמְהַ דֵּהוּקְמוּהּ. וְאִיכּוֹן כְּשִׁמְתִּין דַּכְּדִיקוּיָא אֲזִלִּין וְשִׁאֲטִין
 לְעֵילָא וְפַתְחִין לֹן פַּתְחִין וְסַלְקִין לֹן לְגוּ הָיָה אֲתַר דֵּהָא הֲרֵי כְּגוּנְכָא דְרֹזָא דְהַר
 הַבַּיִת לְתַתָּא. וְמַתְּמִן עֲלִילִין לְגוּ הָיָה אֲתַר דֵּהָא מִקּוּם קִדְשׁוֹ. דַּתָּא אֲתַחֲוּי כֹּל
 כְּשִׁמְתִּין לְקִיּוּ מַאֲרִיהוּן כְּגוּנְכָא דֵּהָא הָיָה אֲתַר דֵּהָא אֲתַר דֵּהָא אֲתַר דֵּהָא
 עֲזַרְתָּ יִשְׂרָאֵל כְּשַׁעֲתָא דַּכְּשִׁמְתִּין קִיּוּמִין תַּמִּין כְּדִין חֲדוּהַ דֵּהָא אֲתַר דֵּהָא לֵאחֵרָא כְּהוּ
 אֲתַר דֵּהָא קִדְשׁ הַקְּדוּשִׁים. וְתַמִּין דַּשְׁמִינִין כֹּל עוֹבְדִיהוּן וְזַכּוּן דִּלְהוּן.

משרייא

משרייא תְּכִיבִיכָא אֲתַחֲמַכָּא בְּאֲרַכְּ שְׁעֵתֵי אֲחֵרִין וְלֹא אֲחֵרִין שִׁירְתָּא כִּר תְּרִי שְׁעֵתֵי
 עַד דֵּהָא תַּפְלַג לִילִיא וְעַל קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגַנְתָּא דַּעֲדָן וְשִׁין אִיכּוֹן אֲכַלִּי כִּיּוֹן וְאִיכּוֹן
 דַּכְּוִו עַל חֵרְבֵן כִּי מִקְדָּשָׁא. וְכַשִּׁירְתָּא דֵּהָא רַבַּע שְׁעֵתֵי אֲתַעֲשַׂע פַּתְחִין וְאֲמְרוּ עַל
 כְּהוּרָא כְּכַל שְׁסִיבְכּוֹ גַב כְּפִיכּוֹ וְגו'. אֲלִין אִיכּוֹן דַּכְּוִו עַל הַהוּרָא כְּכַל עֲמֵהוּן דִּישַׁר

משפ

משמע דכתיב ב' כוכו • ומכלן דכבו תמן דכתיב הן אראלס צעקו מונה • מהו
מונה דא בכל בנין דלכהו אוזופיה עד ככל ותמן ככו עמהון • ועל דא פתמי בהאי
ומסיימו זכור ו' לככי אדום וגו' • כדון אתער ק'ה כדרגו וכתט כרקועין ואזדעשו
תרירס אלפי עלמין ובעו וככי דכתיב ו' ממרס ושאב וממען קדשו ותן קולו שאב
ישאב קל נוהו ואדכר לון לישראל ואמית תרין דמעין לגוימא רבא • וכדון אתער
סלהוכיתא חד דכסטר נפון וכטט רומא חד דכסט' ככונ בהסוא ס'להוכיתא ואזלא
ושאט בעלמא והסוא שעתא אתפלג ליליא ושלסוכית' אזלא וכטט כדפיו דתרנגולא
וקארו • וק'ה לית ליה כיומא עד דעאל לבנתא דעדן לאשתעשעא ככסתמהון
דכדוקיווא • וסומ' כי כמכרכו אכו ועמי וגו' • וואמר המלך מי הוא זה וגו' • והמלך
קס כחמתו ממשטה היון אל בנת הכיתן וגו' • כשעתא דק'ה עא בכנתא דעדן כדון
כל איכון אלכין דבנתא וכל איכון כשמתין דכדוקיווא פתמי ואמרי שאו שערס
ראזוכס וגו' • מי זה מלך הכבוד וגו' • שאו שער' ראסיכ' וכשעת' ככסתמהון דכדוקיווא
די בארעא אסדרו לבופייהו כדון אתקישו בהו כל איכון מלאכין ואמרי הנה כרכו
את' כל עבדו ו' • ואולופכא דא • משריינא תליתאה קא אמרי דא בארכ' •
שעת' כתריוותא עד דסלוק כהורא דפרא וכדון משבחין למאריהון כל איכון כככי
ומזלו וכל איכון מלאכין עלאין די שלטניהון ביממא כלהו משבחין למאריהון ואמרי
צורת' ה'הר כרן יחד כככי בקר ויריעו כל ככו אלדו' • כשעתא דשמשא כפיק ביממא
ישראל כטלי צורתא לתתא ושמשא לעילא • וכשעתא דטיל שמשא בגלגלוי פתח קל
כעיומותא ואמר צורתא • ומאי צורתא קאמרי הודו לוי קראו כשמו וגו' • שירו לוי
סיר חדס וגו' • וישראל משבחין לק'ה ביממא עם שמשא • ה'הר ויראוך עם שמש
גאע' דהא חוקימכא להאי קרא • אמר רבי אלעזר אלמלא דככי עלמא אטימין
לכא וסתיומן עייכין לא יכלין למיקס מקל כעיומותא דגלגלא דשמשא כד כטול •
אדהכי דאתעסקו באורותא כהר וממא • קמו ואתו לקמיה דרבי שמעון כיון דחמא
לון אמר רבי שמעון אלעזר כרו אכת ומכרי' אסתיומו גרמיכו אלין תלת יומין דלא
תפקון לכר בנין דמלאך המות אשתכח במתא ואית ליה רשו למכלא בנין דכיון
דאתיוויכו ליה רשו למכלא וכול למכלא יתו דכר כש דאתחזי קמיה סליק ואסטי עלי'
ואדכר חוכו ובעו דיכא מקמי ק'ה ולא אתעדי מתמן עד דאתדן ההוא בר כס
ואתיוויכו ליה רשו וקטול ליה • אמר רבי שמעון האלדים רוכא דעלמא לא מיתו עד
לא מטא זמניהו בר דלא ידעי לאסתמרא גרמיויהו דהא כשעתא דמיתא אפקו ליה
מכותיה לכי קברו מלאך המות אשתכח ביכי כסו • אמאי ביכי כסו דהכי הוא אורחונ
מומא דפתי לחוס וכניה גרים מותא לכל עלמא • ועד כד קטול בר כס וגוברו
אשתכחו עם מיתא עאל ביכי כסו בארמא ואית ליה רשו למקטל ככונשא בארמא
משעתא דמפקו ליה מכותיה לכי קברו עד דאסדרו לכתייהו וכגופיהון גרים מותא
לכמה נוכרין בעלמא עד לא מטא זמניהו • ועד כתיב ויש כספה בלא משפט בנין
דסליק ואסטיין ואדכר חוכו דכר כס קמי ק'ה ואתדן על איכון חוכין ואסתלק
עד לא מטא זמניה • מאית תקנתיה כשעתא דכטלי מיתא לכי קברו יהדר כל כס

אנפיו ונשכח לכשי כתר כתפיו ואז איכון מקדמי ידך לאחורא בנין דלא יתמוז
 עמהון אנפין באנפין ולכבר דמהדרי מבי קברי לא יסדר בההוא ארחא דכשי
 קיימן ולא יסתכל בהו כלל לא יסטי בארחא אחרא ובנין דכני כשא לא ידעין
 ולא מסתכלין דא רובא דעלמא אהדרו בדוכא ואסתלקו עד לא מטא זמנייהו
 אחר רבי אלפזר אי הכי טב ליה לכר כש דלא יוזף למיתא אחר ליה לא קהא בר
 כש דאסתמר כהאי גוונא אתמוז לארכא דיומין וכל שכן לעלמא דתתי תא חזי
 לאו למגנא אתקיכו קדמאי שופר לאמשכא מיתא מן בותא לבי קברי אי תימא
 דעל מיתא איהו לא אלא בנין לאנכא על חיוו דלא ישלוט עליוהו מלאך המות
 לאסטאה לעילא וסתמרון מניה פתח ואמר וכי תבאו מלמיה בארנכס על הזר
 הזורר אתכב וגו' ודיוקכא על הזר דא מלאך המות הזורר אתכס תדיר וקטיל
 לכני כשא ואעיק לון לחיוו וכשי לקטלא אחרנין מאי תקנתיה והרעותה כראש
 הסכה דהוא יומא דדוכא לעילא האי מלאך המות כחית לתתא בנין לאשגמא בכני
 כשא ולסקא לעילא לאסטאה לון וישראל דידיעי דהא מלאך המות כחית לתתא
 בנין למשו קטיוגור עליהו מקדמו בשופר ליכבא עליה דלא יוכל לון ולאנכא עליוהי
 וכל שכן בשעתא דעביד דיכא וקטיל כני כשא ואשתכח לתתא וכל שכן בשעתא
 דאזלי לבי קברי ואהדרו מבי קברי דהא בשעת דכשי כטלי רגליהו עם מיתא איהו
 כחית ואשתכח קמיוהו דכתוב רגליה וירדות מות יורדו למאן לההוא אתר דאקרי
 מות ועל דא חוה גרמת מותא לכל עלמא רחמנא לשזכינן תא חזי כתיב כן
 דרך אשה מכאפתו וגו' והא אוקימנא אבל כן דרך אשה מכאפת דא הוא מלאך
 המות והכי הוא והכי אקרי אכלה וממתה פיה אוקידת עלמא בשלהובו וקטלת כני
 כשא עד לא מטא זמנייהו ואמרה לא פעלתי און דהא דיכא בעא עליוהו ואשתכחו
 בחובין וכדיכא קשוט מיתו בשעתא דעכרו ישראל ית עגלא ומותו כל איכון
 אוכלוסין הוה מלאך המות אשתכח כינו כשי בנו משרוינא דשראל כיון דאשתכל
 משה דהא מלאך המות אשתכח כינו כשי ומשרוינא דשראל כינוהו מיד כניש לכל
 גוברין לחודייהו הדר ויקהל משה את כל עדת בני ישראל אלני גברין דכניש לון
 ואפריש לון לחודייהו ומלאך המות לא הוה מתפרש מגו כשין עד דאתקס משככא
 דכתיב ויקס משה את המשכן ואפילו בשעתא דכשין הוו מתיין נדכה למשככא
 לא הוה מתעדו מבינוהו עד דחמא משה ויהב לגוברין עיטא דלא ויתון במבורא
 חדא עמהון ולא יתחזון אנפין באנפין אלא לבתר כתפיהו הדר ויכאו האנשים על
 הכשים ויביאו לא כתיב אלא ויכאו בארחא לא הוו עאלין אלא לבתר כתפיהו בנין
 דמלאך המות לא אתפרש מבינוהו עד דאתקס משככא תא חזי לא אשתכח כינו
 כשי פחות משכע ולא פחות מעשר ובארשא באתגליא בשכע אשתכח וכעו דינא
 בעשר אסמי לקטלא ובנין דאשתכח כינוהו בארחא באתגליא כתיב ויכאו האנשים
 על הכשים אסתמרו כל ההוא יומא כלשו חכרינא ואשתדלו באוריתא
 פתח רבי שמעון ואמר וואמרנו אלכח בא אתה וכל ביתך אל התיבה האי
 קרא אוקימנא אבל תח וכי לא יוכל קסה לכטרא ליה לנח באתר חד בעלמא דישא
 מכול

מכול ככל עלמא ולא יהא בההוא אתר כמה דכתיב בדעון ויהו חרב אל הגוה לכדה
 אז לנטרא ליה בארעא דישראל דכתיב בה ולא בשמה כיום ועם דלא כחתי עלה
 מי טופכא אלא כיון דמאכלא כחית לעלמא מאן דלא סביר גרמיה ואשתכח קמויה
 באתגליא אתחייב ככפסיה דאיהו קטיל גרמיה מכלן מלוט דכתיב המלט על כפסך
 אל תביט אחריך מיט א תביט אחריך כגין דמאכלא אזיל בתר כתפון ואזי אהדר
 רישיה ואשתכל כיה אכפין באכפין ויכול לכזקא ליה ועל דא כתיב ויסגור וי בערו
 דלא שליט עליה מלאך המות ועד דהוו טמורין מיתו תלוסר גוכרין במתא אמר
 רבי שמעון כריך רמכא דלא אסתכל כדיוקניו מלאך המות
 משה וכו' אהדר לון כמלקדמין עובדא דמשככא אמר רבי
 חיויא כלא כמה דאתמר ועובדא דמשככא לא אתעביד אלא
 מושראל בלמודויהו ולא מאיכון ערב רב כגין דאיכון ערב רב אמשיכו ליה למלאך
 המות לכמתא לעלמא כיון דאשתכל משה כיה אשדו לאיכון ערב רב לכר וכנוש לון
 לישראל בלמודויהו והד ויקהל משה וכו' רבי שמעון פתח מי עלה שמים וירד
 מי אסף רוח במפניו מי נרר מוס בשמלה מי הקיס כל אכפיו ארץ מה שמו ומס שם
 בכוכבי תדע יהי קרא הא אוקימכא וכמה סמכין אית כיה וכלא בקדשא כריך הווא
 אתמר דאיהו כלא ואתמר מה שמו ומה שם בכוכבי תדע דא קבא מה שמו וירד
 ומה שם בכוכבי ושראל דכתיב בכוכבי ושראל והא אוקימכא מי עלם שמים
 אוקימכא דא משה דכתיב ואל משה אמר עלה אל וי אכל מי עלה שמים דא אליהו
 דכתיב כיה ויעל אליהו בסערה השמים וכי הוה יכול אליהו לסלקא לשמים והא
 כלאו שמים לא וכלין למסכל אפילו גרעויכא כתרלל מבפא דהאי עלמא ואת אמרת
 ויעל אליהו בסערה השמים אלא כוונא דא וירד וי עלה סיכי וכתיב ויבא משה
 בתוך הענן ויעל אהרן וכי קבא הוה בטורא דסיכוי וכתיב ומראש כבוד וי באש אוכלת
 בראש ההר איך יכול משה לסלקא לביה אלא במשה כתיב ויבא משה בתוך הענן
 ויעל אהרן דעאל בו ענכא כמאן דאתלכש בלכושא הכיכמי אתלכש בענכא ועאל
 בגויה ובענכא אתקריב לגבי אשא ויכיל למקרב איהו דכתיב ויעל אליהו בסערה
 השמים דעאל בההוא סערה ואתלכש כיה בההוא סערה לעלאל ורוא אשכחנא
 בספרא דאדם דאמר באיכון תולדות דעלמא רוחא יהא דימות לעלמא בארעא
 ויתלכש בגופא ואליהו שמים ובההוא גופא יסתלק ויפתכלל גופיה ויפתאר בסערה
 גופא דהטורא אחרא ודמון ליה למהו גומלאכו וכד ימות ויתלכש בההוא גופא
 דופתאר בההוא סערה ובההוא גופא יתמו לתתא ובגופא אחרא יתמו לעלאל
 ודא איהו רזא דמי עלה שמים וירד לא הוה ברכש דסליק לשמיא רוחא דיליה וכמות
 לכתר לתתא בר אליהו דאיוס סליק לעלאל וכמות לתתא דבר אחר מי עלה שמים
 דא אליהו וירד דא ויכח דכמת ליה כוכא גו תהומי לעמקוי ומא ויכח מחילא דאיהו
 קא אתא אליהו סליק ויכח כמות דא שאיל כפסיה למימת דא שאיל כפסיה למימת
 וכגין כך אקרו בן אמתי וכתיב ודבר וי כפיך אמת מי נרר מוס דא אליהו דכריר
 כדורא דמיא בעלמא ולא כחתי טלא ומערא דשמיא כשמלכ דא איהו דהוה מיתו

ויקהל

אדרתיה

אדרתיה למעבד כסין מי אסף רוח בחפניו דא חליהו דאיהדר רוחא דבר כס לבנו
 מעווי אסף כמה דאשמר ואסף המזרע מי הקים כל אפסי ארץ דא איהו לכתר
 דכרר מים ואווי על מטרא לכתר אהדר בכלותיה ואוקים כל עלמא וכחית מטרא
 ואתיהיב מונח לכלא מה שמו דא איהו ומה שם ככו דא חליהו מה שמו כד סליק
 לעילא חליהו ומה שם ככו כד נחית לתתא ואתעביד שליחא למעבד כסין איהו שמייה
 דבר אחר מי עלה שמוס דא קדשא בריך הוא כמה דאוקימאכא ורוח דמלא מי ויהא
 אוקימא ויהא איהו רוח דרתיכא עלאה בארבע סטרין דאינון יסודי קדמאי דכלא
 וכלהו תליין בההוא אתר עלאה דאקרו מי כמה דאתמר תא חזי כד קיימא שעתא
 דרעותא קיי קדשא בריך הוא לימדא רתיכא עלאה למהו בלא מד כדון קלא נפיק
 מההוא אתר עלאה קדישא דאקרו שמים וכניש כל אלין קדישין דלתיצא וכל אינון
 רברבן קדישין ומשריין עלאין למהו בלהו זמינן כמדא יהי ויקהל משה דא רוח
 דשמים את כל עדת בני ישראל אלין אינון תרוסר משריין עלאין קדישין ויאמר
 אליהם ומאי קאימר זה הדבר וגו' קמו מאתכם תרומה איתעתיכו כלכוון לסלק עליכו
 ולמיטל עליכו וקרא דכרסייא קדישא לסלקא לעילא אכרשו מעיכו אינון יקרין
 אינון רברבן עלאין לסלקא להיהא תרומה רוח דכרסייא קדישא לאתחברא באכהן
 דהא מטרוכיתא לא אתחזיא למינע לבעלה אלא באינון בתולתן עולמתא דיונתן
 עמה ומדברן לה עד דמטת לבעלה כמה דאת אמר בתולות אחרי רעותיה וגו' וכל
 כך למה למינע לאתחברא בבעלה

כל

כדיב לב לין אינון ארבע משריין עלאין דבכללא דלהון כלילין כל אינון
 שאר משריין ואלין אינון דנפקן מאכהן עלאין דאקרון כדביבס כמה
 דאוקמוה דכתיב כרוה כדבי העם אלין אכהן יביאה יביאה לא כתיב לא יביאה
 לימדא בלהו כמדא וכן יביא לא כתיב אלא יביאה לסלקא לה לגבי בעלה ביקרא כמה
 דאנטריך את תרומתי ואת לאסגאה כל אינון משריין עלאין אחרנין לאתחברא
 בלא כמדא ואינון תרוסר בכללא חדא זהב וכסף וכחשת ותכלת וארנמן ותולעת
 שני ושש ועוים וערת אלום מאדמים וערת תחשים ועני שטים ושמן למאר
 ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים אלין אינון תרוסר משריין עלאין דכלילין
 בלהו כמדא בכללא דארבע דאקרון חיות הקדש כמה דאתמר וכלהו אלין סלקין
 לכרסייא קדישא לא עלא לה לעילא לאתחברא בבעלה בגין למהו בלא מד בגין
 דישתכח עמה ביקרא עלאה כדון יתיב מלכא עלאה על כורסייא קדישא ואתחבר
 אתתא בבעלה למהו בלא מד וכדון איהו מדוותא דכלא תא חזי הכא שארי למחני
 זהב בקדמיתא וכסף לכתר בגין דהאי חשבכא מתתא אבל כד אתי למחני מחושבכ
 דרתיכא דלעילא שארי למחני מימוכא בקדמיתא ולכתר מן שמאלא מכלן דכתיב
 לי הכסף ולי הזהב כסף בקדמיתא ולכתר הזהב וברתיכא דלתתא שארי משמאלא
 ולכתר מימוכא דכתיב זהב וכסף וכחשת זהב בקדמיתא ולכתר כסף וכל אינון
 רתיכין אקרון כדביב לב כל לאכללא כל שאר רתיכין לב מאי לב היינו רוח דכתיב
 טוב לב מטתה עמיד ודא איהו לבא דכלא ודא כרסייא קדישא ועל דא אקרון
 לב

לכ כל כדוב לכ'מה דאוקימוכ' דארביז משריין אלין כללא דכלהו אקרון כרוח מדיא
 כדוב לכ' תרומת'י' דא כרביי' קדישא' ובגין דארימו לה לעולא וסלקין לה לעולא
 אקרו תרומ'י' ועל דא כד חמא יחזקאל רוח דמוות דהוון סלקי' לא חמא מהו דסלקין
 בגין דאיהו סלקא לגבי מלכא עלאה בגביהו בטמירו ביקרא עלאה' וכל חכס
 לכ בכא אלין אינון שתין מקורין דאשק'י' עלמא ומכהון אתשק'י' יבאו אמאי יבאו
 אלא דמתן למקט מעט גסו' דחיי' יבאו ולבתר גועשו מה דקדשא כריך הוא פקוד
 לון לאהכאה עלמא'

קרו

מתתבס תרומה לוי' ר' יהודה פתח הלא פרום לרעב למחך וכו' .
 תא חוי וכאה מולקיה דבר טכ כד מסכנא ארע' לעבדי' דההוא
 מסכנא דורונא דקב'ה הוי דשדר ליה מאן דמקבל ליה לההוא דורונא בסכר דאכפין
 וכאה מולקיה' תא חוי מאן דחיים למסכנא ואתיב ליה כפשיה קב'ה סליק עליה כאלו
 הוא ברא לכפשיה' ועל דא אברה' דהוא חיים לכל בני עלמא סליק עליה קב'ה כאלו
 הוא ברא לון דכתי' ואתהנפש אשר עשו בחרן' ואף על גב דהא אוקימוכ' הלא פרום
 מאי פרום למפרס ליה מפה ככהמא ומזוכ' למוכל' ד'א הלא פרום כלא פרום פרוסת'
 דבעי למפרס פרוסין דכהמא קמיה בגין דלא לכסי' ופרום קמיה בעינא טכא'
 למחך' לחס לא כתיב אלא למחך' ההוא דילך מממוכך ולא דגוילו ולא דעסק ולא
 דגככה' דאי הכי לאו זכותא הוא אלא ווי ליה דאתי לאדכרא חוכו'י' כגונא דא
 קמו מתת' תרומה לארמי' ממה דילכוון ולא מעסק ולא מגול' ולא מגככה והא אוקימוה'
 רבי חייא ורבי ינחור ורבי יוסי הוו אזלי בארמא עד דהוו אזלי פגע בהו רבי אבא'
 אמר הכי חייא ודאי שכינתא בהדן' כד מטא לגביהו אמר רבי אבא כתיב למן
 היום אשר הונאתי את עמי את ישראל ממזרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל
 ואלכמה כדוד וכו' לככות בית להיות שמי שם' האי קרא לאו רישיה פשיה ולא פשיה
 רישיה דכתי' לא בחרתי בעיר ואבחר בדודי' מאי האי עם האוונאבחר בירושלם מבעי
 ליה' אלא כד קדשא כריך הוא אית רעותא קמיה למבני קרתא אסתכל בקדמותא
 בההוא רישא דכסינ' עמא דקרתא ולבתר בני קרתא ואויתי לעמא ביה' הה' לא
 בחרתי בעיר עד דאסתכלכא כדוד למהו רעיא על ישראל לבגין דמתא וכל בני מתא
 בלהו קיימין ברעיא דכהיב לעמא' אי רעיא איבוטכא טכ ליה טכ למתא טכ לעמא'
 ואי רעיא איבו בישא ווי ליה ווי למתא ווי לעמא' והשתא אסתכל קב'ה בעלמא וסליק
 ברעותיה למבני ליה ואוק' ברישא דררא לרבי שמעון ונחבריו'א למיקס קמיה מלתא
 חדתא שמענא' פתח ואמר אשרי שאל יעקב בעושו שברו על י' אלדיו' וכי א יעקב
 ולא אל אברהם ולא אל ינחור' אלא אל יעקב' דיעקב לא אתרמיץ באבוהו ולא
 באמיה כד ערק קמי' אחיו ואל ימודא יבלא ממוכא כמה דאת אמ' כי במקלי עברתי
 את הירדן הזה ואיהו אתרמיץ ביה בקדשא כריך הוא דכתיב אס יהיה אלדיו עמדי
 גשמרני וכו' וכלא שאיל מקמיה דקב'ה ויהב ליה' שברו על י' אלדיו' שברו ולא אמר
 תקותו ולא בטחונו אלא שברו' אל תקרו שברו אלא שברו' דבימא להו לגדוקי' ו
 לתבארה ברמייהו גלא תב' תקוירו על תקוירו וכלא על וי' אדיו כלא כי עליו הורגנו כל

שנים כי עליך פאחנו חרפה כנוכח דיעקב דכתיב וירא ועקב כי יש אבר במצרים
 דיהא תכירו דגלותא מאה דהוה ליה במצרים ושוו תוקפיה בקדשא כריך הוא
 ובנוי דיעקב סבלו תכירו דגלותא ולא אשתנו מנו רזא דמהימנותא דאכהתהון
 ושמה דקב"ה הוה בגלותא דגולא בפומיהו ועל דא כתיב ואמר לי מה שמו מה בנין
 דהו יודעי ליה ולא אכסו ליה לעלמין וסבלו תכירו דגלותא על קב"ה ובנין כך זכו
 לפרדקנין ולכסין ולא תוון סגוי' קדישין עליונין דסכלין תכירו דנופא מאתר לאתר
 על קדשא כריך סוף עאלו דוכאין אתון למעבד לכו כסין ופורקנין ותזכון לחייא
 עלמא דאתי אזלו כלהו כחדא שתח ואמר

קרו

מאתכם תרומה לוי כל כדכיב לכו ויבואו עו' תא חזי כשעתא דבר
 כש שוורעותיה לבכי פולחנא דמאריה ההוא רעותא סליק בקדמית'
 על לכא דאיהו קיומא ויסודא דכל גופא לכתר סליק ההוא רעותא טבא על כל
 סויפי גופא ורעותא דכל סויפי גופא ורעותא דלכא מתסבראן כחדא ואינון משכין
 עליונין זיהרא דשכינתא לדוירא עמהון וההוא בר כש איהו מולקא דקב"ה הוה ה"ד
 קחו מאתכם תרומה מאתכם הוה אמזכותא לקבלא עליוכו ההוא תרומה למהני
 מולקא לוי ואי תומא דלאו כרעותיה דבר כש קיומא מלה ת"מ מה כתיב כל כדכיב לכו
 ויבואו את תרומתו כל כדכיב לכו ודאי מאן דותרעו לכיה ומשך לה לשכיכת לבויה
 ה"ד ויבואו אשכ דאיהו באסתלקות לעולא וכיאה מאתר עלאה לאמזכ לדויר עמיה
 וכד תיתי לאשרא עמיה כמה ברכאן וכמה עתרא תיתי עמיה ה"ד והכ ובסך וכמשת
 לא ומסר ליה כל עתרא דעלמא דא לסאר ככי עלמ' אכל אתון קדישין עליונין קחו
 מאתכ' תרומ' לוי אר' חייא מאן דשרוי לארמא הוא ירוס פתח ואחויאמר וילדב
 וגו' וכי באן אתר אמר ליה אלא כשעתא דברא קב"ה עלמא כעובדא דבראשי כיומא
 חמוטאה ברא כונו ומא בדין פקיד ואמר דיהא זמין חד נוכח למכלע ליונה ויהא
 במעו תלתא וזמין ותלת לילון ולכתר דירמי ליה לבר ולא דא בלמודו אלא כל מה
 דעבד קב"ה כעובדא דבראשית בכלא אתני עמיה ביום קדמאה ברא שמיא אתני
 עמהון דוסליק לאיהו השמימה בנו סערה וכן הוה דכתיב ויעל איהו בסערה השמי'
 כההוא וימא אתני עמיה דיחסיך לשמשא במצרי תלתא וזמין דכתיב ויהי חשך אפלה
 ככל ארץ מצרים שלשת ימים ביוםא תמיבא ברא דקיעא דיהא מפריש בין מיה
 למיה דכתיב ויאמר אלדים יהו רקיע בתוך המים ויהו מכדיל בין מים למים ואתני
 עמהון קדשא כריך הוא דמיה יהון מפרישין לישראל בין שמיא לטהרה לאתר באה
 בהו וכך הוה ביומא תלתא אפיק ארעא מגו מיה ואכניס למיה ועבד כנישו מההוא
 כנישו דאתכנסו לאתר חד ומא אתני ביהא למעבר לישראל כנויה ביבשתא ולמטבע
 למצראי וכך הוה דכתיב וישב הים לפנות בקר לאיתנו אל תקרו לאיתנו לא לתכנו
 למה דאתני עמיה קדשא כריך הוא כעובדא דבראשית תו אתני בארעא דתפתח
 גת פומהא במחלוקתא דקרח ותבלע לקרח ולכל כנוסתיה וכך הוה דכתיב ותפתח
 הארץ את פיה ותבלע אותם ואת קרח ביוםא רביעאה ברא שמשא וסיהרא דכתיב
 ויהי מארת ברקיע השמים ואתני עם שמשא למהו קאים כפלגו שמויא ביומי דיהושע
 דכתיב

דכתיב וועמוד השמש בחזו השמים אתני בככבויא למעבד קרבא כסיסרא דכתיב
 בככבים ממסלתם כלחמו עם סיסרא כיומא חמיסאה ברא כוכי ומא ושפי דשמיא
 אתני בעופי למיון עורכים לאליהו בזמנא דעבר לשמיא דכתיב ואת הערבים נויתי
 לכלכלך שם נויתי דיוקא אתני בכוכי ומא לאזדמנא כוכא חד למבלע ליה לנוכה
 ולאשדאה ליה לכר כיומא שתיתאה ברא לאדם ואתני עמיה דתפוק מניה אתתא
 דתיוון לשיהו דכתיב הנה נויתי שם אשה אלמנה לכלכלך יפה נויתי מיומא דאתברי
 עלמא וכן בכל עובדא ועיבדא דאתתדס בעלמא קדשא כריך הוא פקיד ההוא
 עובדא מיומא דאתברי עלמא אוף הכא וואמ'ו לרג וואמר משות ונתין דבראשית
 קאמר ליה הכא כמו אית לן סוף בעלמא על עובדין דכני כשא בהאי עלמא
יונה דנמתא לספינה דא איבי כשמתא דבר כש דכמתא להאי עלמא למהויו בגופ
 דבר כש אמאי אתקרי יונה בנין לכיון דאשתתפת בגופא כדון איהויונה בהאי
 עלמא כמה דאתמר ולא תוכו איש את עמיתו וכדון כר כש אויל בהאי עלמא
 כספינה בנו ומא רבא דחסיבת לאתברא כלא והאינה חסכה להסבר וכר כש כד
 איהו בהאי עלמא חסי וחזיב דערק מקמיה מאריה ולא אשגח בהאי עלמא וכדון
 אטול קדשא כריך הוא רוח סערה תקיפא דא איהו גזרת דיכא דקיומא תדיר קמי
 קכא וכעאת דיכא דבר כש מקמיה ודא איבו דקא מסער לספינה ואדבר חוכו
 דבר כש לאתפסא ליה כיון דאתפס בר כש עלזרא דהיא סערה ככו מרעיה מה
 כתיב ויוכה ירד אל ירכתי הספינה וישכב וירדם אוף על גב דבר כש ככו מרעיה
 כשמתא לא אתערת לאתבא קצו מאריה למפרק חוכו מה כתיב ויקרב אליו רב
 המבל מאן רב הסבל דא ונר טוב דא יהו מכהיב כלא וואמר לו מה לך כרדם קום
 קרא אל אליך ונ' לאו שעתא הוא למדמדך דהא סלקין לך לדיכא על כל מה דעבדת
 בהאי עלמא תוב ממובך אסתכל במלן אלן ותוב למארך מה מלאכתך דאת
 עסקת בה בהאי עלמא ואודי עליה קיומא מארך ומאין תבא אסתכל מאין באת
 מטפה סרומה ולא תתנאי קמיה מה ארנך אסתכל דהא מארע'אתבריות ולא רעא
 תימוב ואי מזה עם אתה אסתכל אי אית לך זכו דאכהן דיגין עלך כיון דסלקין
 לה לדיכא דלשלח ההיא סערה דאיהי גזרת דיכא דסער עליה דבר כש תבעת מן
 מלכא למודן אינון תפיסין דמלכא וכלהו אתיון חד חד קמיה כיוס שעתא קריכו כי
 דיכא אית מכהון דפתחי בזכות ואית מכהון דפתחי בכחובה ונזרת דיכא תבעת
 דיכא ואי ההוא בר כש לא זכי מה כתיב וימתרו האנשים להשיב ל הובסה ולא יכלו
 משתדלן אינון דאורו וכותיה לאתבא ליה להאי עלמא ולא יכלו מט' כי הים הולך
 וסער עליהם גזרה דדיכא אויל ובעיר בחוכו דבר כש ואתנבר עליהו כדון
 כמתין עליה תלת שלומן ממכן חד דכתי כל זכוון וכל חוכין דעבד בר כש בהאי עלמא
 וחד דעביד חושבן ויומוי וחד דהוה אויל עמיה כד הוה כמעו אמיה והא חוקימנא
 דגזרת דיכא לא טכיד עד ההוא זמנא דכתיב וישאו את יונה וישאו כד כטיל ליה
 מביתיה לכו קברו כדון מכרזון עלונו אי איהו זכאה מכרזו עליה ואמרו הכו יקר
 לדיוקנא דמלכ יכוא שלום וכמותו על משפכותם הלך ככמו מל דכתי והלך לפיכך נדקך

כבוד יי ואמפך י ואי מיבא איהו מכריוו עליה ואמריוו ליה לפלכוא טב ליה דלא
 ותכרו כדון מה כתיב ויטלהו אל היס ויעמד היס מזעפו כד עלין ליה לכו קברו
 דאיהו אחר דדיכא כדון גזרת דיכא דהוה סעיר סכך מועפיה ונוכא דבלע ליה
 דא איהו קברא מה כתיב ויהיו ויהי וכה במעו הדג מעו דדב דא בטן שאול מכלן
 דכתיב כבטן שאול שועתי ואיהו במעו דיכא הוה וקארו ליה בטן שאול שלשה ימי
 ושלשה לילת אלון תליתין דבר נש בקברא ואתבקעו מעו לכתר תלתא יומין
 הוה טכופא אתהפק על אכפיו ואומר לוטול מה דיהכת בו אכלת ושית כל יומא
 ולא יהכת למסככו וכל יומך הוה כחנין וכמועדיו ומסככו הוה כפנין דלא אכלו כהדך
 טול מה דיהכת בו הדא הוה דכתיב ווריתי פרס על פניכם וגו' והא אוקימנא

לכתר דא מתלתא יומין להלאה כדון אתדן בר נש מעינו מידו ומרגלו ואוקמוס
 עד תלתין יומין כל אינון תלתין יומין אתדכו בפשא וגו' כחרא ובנינו כך אשתכח
 כשמתא לתתא בארעא דלא סלקת לאתרה כאתתא דיתבת לכר כל יומי מסאבות
 לכתר כשמתא סלקא וגופא רתכלי בארעא עד ההוא זמנא דיתער קדשא כרוך
 הוה למיתויא וזמינא קלא חרא לאתערא בני קברו ויימא הקינו ורכנו שכנו עפר כי
 טל אורת טלך וארץ רפאים תפיל אומתי והא דא בזמנא דיתעבר מלאך המות
 מעלמא דכתיב כלע המות לנכח וגו' כיון דבלע המות לנכח לכתר ומחה יי דמעה
 מעל כל פנים ומרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כדון כתיב ויאמר יי לדג ויקא
 את יונה אל הוכסה כיון דאתער הוה קלא כיוי קברו כדון כל קבריו ויקיאו
 לאיכוון מתיוא דבהון יהד וארץ רפאים תפיל מאו תפיל דיקיא לן לבר רפאים
 מהו רפאים דקבילו אסינתא כמלקדמין ואתסיאו גרמין כגרמין ולין אקרין רפאים
 ואי תימא הא כתיב בשאר עמים רפאים כל יקומו אללא ודאי כל עלמא יתסיין גרמין
 בני קברו אבל מכהון יקומו ומכהון לא יקומו ועל דא כתיב רפאים כל יקומו וכאש
 מולקסון דושראל דכתיב בהו ככלתי יקומו ובהאי נוקא אשכחנא מלין לאסותא
 דכל עלמא האי נוכא כיון דבלע ליוכה מית וכה הוה יוכה תלתא יומין לכתר
 אתקייס כמלקדמין וקאי ליוכה לכר והא אוקמוה דכתיב ויתפלל יונה אל יי אלדיו
 מועי הדנה כתיב סכא קדנה וכתי התם וסדגה אשר ביאור מתה והא אוקמוה
 בנוכא דא זמינת ארעא דישראל לאתערא בקדמיתא ולכתר וארץ רפאי תפיל והא
 אוקימנא דשבעה דיכין יחלפון עליה דבר נש כד כפיק מהאי עלמא חד הוה דיכא
 עלאה כד כפיק רוחא מן גופא כ' כד עובדו ומלוו אזלין קמוה ומכרו עלווי נ' כד
 עייל לקברא ד' דיכא דקברא ה' דיכא דתולעתא ו' דיכא דגיהסס ז' דיכא דרות'
 דאזלא ושאט בעלמא ולא אשכחת אתר כויח עד דישתליס עובדווי ב'ד בעי בר נש
 לאסתכלא תדיר בעובדווי ותוב קמו מריה וכד אסתכל דוד מלכ' בדיכין לין דבר כז
 אקדו ואמר כרכי כפשי את יי עד לא תפוק מן עלמ' בעוד דאנת אשתכח עסגופא
 וכל קרכי את שסקדסו איכוון סיופינופ' דמשתתפי כחד כרוח השת דתשתכחון עמה
 אקדומו לכרכ' שמה קדיש' עד לא ימטי זמנא דלא תוכלון לכרכ' ולאתב' כתיובת' ועד
 אמר כרכי כפשי את יי הללויה אתו איכוון חכריו וכסאו רוסיה ד' חויא פתח ואמר

קמו

קדו

מאתכם תרומה לוי' תא חזי קבה כד ברא עלמא לא ברא ליה לא
בני דייטון ישראל ויקבלון אוריתא באוריתא אתכרי עלמא
ועל אוריתא קיימא יהד' אס לא ברית וימס וליה מקו' טמים וארץ לא טמתי אוריתא
איהו ארכא דמי בהאי עלמא וארכא דמי בעלמא דאתי' וכל מאן דאשתדל
באוריתא כאילו אשתדל בהיכלים דקדשא בריך הוא דהיכלא עלאה דקבה אוריתא
איהו' בנין דכד בר נש עביק באוריתא קבה קאים תמן ואנית לקליה כמה דכתוב
ווקשב' ו' וישמעו' ו' אשתובכ בר נש מתלת דיוני' מדיכ' דהאי עלמא' ומדוכ' למלאך
המות' דלא וכללשטאה עליה' ומדיכא דביהס' ספר זכרון מאי איהו' אלא אית
ספר ל' צלא ואית ספר לתתא' זכרון אתר קיימא קדישא דטטיל וכניס לגביה כל חיון
דלעילא' ספר זכרון תרין דרגין דאיכונן מד ורזא דא פס ילוד פס מד' וילוד מד'
וכלא מלה מדא בגין דאית פס ואית פס' פס לעילא דאיהו ארתרשים (פס אקרי פס)
ממה דלא ידוע ולא אתרמוז בידעה כלל' ודא אקרי נקדה עלא' פס לתתא דאקרי
פס מקנה השמים ועד קנה השמים בגין דקנה השמים אקרי זכרון' והאי פס איהו
נקודה דלתתא דאיהו פס מההוא זכרון דאיהו קנה השמים דטטיל כל חיון דלעילא
ודא איהו קנה השמים דלתתא ופס דליה איהו נקודה דלתתא נקודה דא איהו ספר
דקיימא בחושבכ' דא הוא ולחושבי שמו ספר דקאמרן ושם מד מלה הוא בכל סטרין
נקודה דא בנין דקיימא באמצעיתא איהו עלאה על כל דאתחדן כה' טית סטרין
אתחדן כספר עלאה ואיהו עלאה עליהו' טית סטרין אתחדן כספר תתאה
ואיהו עלאה עליהו' ספר עלאה ספר תתאה כלא אקרי תורה' מה בין האי להאי'
אלא ספר עלאה איהו תורה שבכתב בנין דאיהו סתימא ולא קיימא אלא ככת' דתמן
איהו אתר לאתגללה לתתא' ומאן איהו עלמא דאתי' ספר תתאה דא תור' דאקרי
תורה שבפ' ומאן איהו על פה אלון רתוכין דלתתא דאיהו קיימא עליהו' ובגין
דלאו איכונן בכללא דכתוב' דלעילא אקרונן על פה' ותורה דא קיימא על פה בנין דכת'
ומס' יפגד ויהי לארבעה ראשים' ותורה עלאה אף על גב דאיהו קיימא לעילא על
הכתב לא אקרי אלא דקיימא בכתב' ושהוא כתב אתעביד היכלא לגביה ואיהו קיימ'
גו ההוא היכלא ואתמורת תמן' ובגין כך אקרי תורה שבכתב ולא על כתב' אבל
תורה דלתתא איהו קיימא על רתיבהא ואקרו על פה דקיימא עליהו' ובגין דלא
אתייביבת מלגו מכללא דכתיבה לא אתעבידו היכלא כהאי נקודה כהאי נקודה
עלאה' ובגין דקיימא עליהו אקרי תרומה' תו טמענא מבוכא קדישא' תרומה
מהו תרומה כמה דאוקימא תרו ממאה' תא חזי כל איכונן דרגין קדישין די ברזא
דמהימכותא דקדשא בריך הוא אתגלי' מכהון איכונן עשר דרגין ואיכונן עשר אמירן
כמה דאוקימא ואלין עשר סלקן למאה' וכד אנטריד' לן להאי נקודה תתאה לארמא
לה אסיר לן לנטרא לה בלמודהא אלא לה ולבעלה וא כון תרו מאיכונן מאה דקאמרן
בגין דלא אנטריד' לאפשא לן בכל אלא לימדא לה ולבעלה' ועל דא אתקרי
תרומה בכללא מדא' ותא חזי בכל יומא כרזא אקרי כל בני עלמא ככוכ' יומא
מלה דא'

קמו

מאתכם תרומה לנו ואי תימא דקאי מלה עליוכו כל כדוי לבו
 וביאה מהו וביאה לא מהכא אוליפכא רזא לבלותא דבר כס' בלותא
 דבר כס' דחיל למאריה ואתקין תקובא לעילא כמ' דאוק' כקדמיתא בסורין
 ותוסבמך דקאמרין מלאכין עלאין לעילא ובהו' סדור' דתושבמך דקא אמרי לתתא
 איהו קסיטת גרמסא ואתתקב' בתקובא כאתת' דאתקשט' לכעלה וכסדור' דנלות'
 כההוא תקובא דנלותא דמיושב אתקויו עולמתהא וכל איכון דילה ומתקשטן כל
 איכון כהד' לבתר דאתתקן כלא ואתסדרו כד מטו לאמ' ויכיו כדיו כלא מתתקב'
 איהו ועולמתה' עד דמטו לבאל ישראל' כדיו אצטריך למוסס כלא על קיומיהו בגין
 דכד בר כס' מטו לאמת ויכיו וכלא אתתקן עולמתהא כטלו לה ואיהו כטולת גרמה
 לבני מלכא עלאה' כיון דמטו לבאל ישראל' כדיו מלכא קדישא עלאה כטול בדרגוי
 וכפיק לקבלא לה יאכן מקמי מלכא עלאה כעיון לקיומ' על קיומכא באימתא כרעדה
 דהא כדיו אנשיט ומוכיה לוכה ולכתר שמאליה דשוני לה תמות רישה ולכתר אתתקן
 תרווייהו כמדא' בכשקו ואלן איכון תלת קדמיתא ובעי כ' כס' לשואה לכיה ורעותיה
 ולכונא ככל הני תקובין ודרורין דנלותא פומיה ולכיה ורעותיה כמדא' השתא
 דמלכא עלאה ומטרונותא איכון כמבורא כמדוה באיכון באיכון באיכון מאן דאצטריך
 למאלא שאלתין וסאל' דהא כדיו שעתא דרעותא איהו כיון דשאל בר כס' שאלתיו
 מקמי מלכא ומטרונותא כדיו יתקין גרמיה כרעותיה ולכיה לתלתא אחרכין לאתער'
 חדוה דממירו דהא מאלין תלת אתברכא כדבקותא אחר' ויתקין בר כס' גרמיה
 למיפק מקמיהו ולאנאלן כמדוה בנוא דאלין תלת' ועבד דהא רעותיה דיתברכין
 תתאי מאיכון ברבאן כמדוה טמור' וכדי אצטריך למכפל על אכפיו ולמסר כפסיה
 בשעתא דאיהו כקטא כפסין ורומין כדיו איהו שעתא למתסר כפסיה בגין איכון
 כפאין דאיהו כקטא דהא כדיו כרורא דמיו איהו כדקא יאות' מלה דא שמעא
 כרזון דכונכא קדישא ולא אתייהוב לורמו לבלאה בר לקו חסדי עליוכין ואי כההוא
 שעתא דאיהו כקטא כפסין ורומין כרעו דכקותא חדא איהו ושוני לכיה ורעותיה
 לדא ויהיב כפסיה כדכקות' כההוא רעותא לאכללא לה כההוא דכקות' אי אתקבלת
 כההוא שעתא כההוא רעותא דאיכון כפסין ורומין וכאמתין דאיהו כקטא האי איהו
 בר כס' דאתבריר כרורא דמיו כהאי עלמא ובעלמא דאתי' ותו דכעיא לאתכללא
 מכל סארין מלכא ומטרונותא מלשלא ומתתא ולא תעטרא ככאמתין בכל סטורין
 אתעטרת ככאמתין מלעילא ואתעטרת ככאמתין מתתא' ואי בר כס' ויכון לכיה
 ורעותיה לכל דא וימסר כפסיה מתתא כדכקותא ברעותא כמ' דאתמר כדיו
 קדשא כריך הוא קארי ליה שלום לתתא כבונא דההוא שלום לעילא ההוא דכריך
 לה למטרונותא ואכליל לה ואעטרה כל סטורין אוק הכי האי בר כס' קב' קרי
 ליה שלום לתתא כדא' ויקרא לו יו' שלום וכל וומיו הכי קראן ליה לעילא שלום בגין
 דאכליל ואעטרה למטרונותא לתתא כבונא דההוא שלום לעילא וכד אסתלק ההוא
 בר כס' מהאי עלמא ככאמתיה סלקא ובקעא ככל איכון קיושין ולית מאן דומחי בוד' ד'
 וקב' קרי לה ואמר יכא שלום וככפכא אמה וכו' על משכבותי וגו' ויפתחון לה

תריכר

תריסר טורי האפרסמונא דכיא ולא יסא מאן דיומתי כידום ועל דא זכאה איהו
 מאן דוסוו לבניה ורעותיה לדא ועל דא כתיב כל כדוכ לבו יכואה את תרומת יי
 לבנו מלכא עלאה כמה דאתמר ארום ראבא קליה ואמר ווי ר' שמעון אסת כסיון
 ואכא ככינא עלך לא עלך ככינא אלא ככינא על ככרויא וככינא על עלמא ר'
 שמעון ככוכינא דשרבא דדלוק לעילא ודלוק לתתא וככסירא דדלוק לתתא
 כהורין כל בני עלמא ווי לעלמא כד יסתלק כהורא דלתתא כהורא דלעילא
 מאן וכסיר כהורא דאורייתא לעלמא קסרבי אבא וכסיק לרבי חייא אמר ליה
 מלין אלין הוו תמות ידך ועל דא קבא שדרכי עד הכא לאתפרא עמכון זכאה
 מולקין רבי יוסי פתח קרא אכתריה ואמר

וכל

חכס לכ ככס וכאן ויעשו וכו' האי קרא אוקמוה אכל תא מו
 בשעתא דאמר קבא למשה סבו לכס אכסום חכמים וככוכים אשגת
 בכל ישראל ולא אשכח ככוכים הוה ואקח את ראשו שבטוכס אכסום חכמו וידוע
 ואלו ככוכים לא כתיב ואי תימא דכבון איהו דרבא עלאה מחכס הכו איהו ודאו
 מאו בין האי להאי חכס הא אוקמוה דאפי' תלמיד המכיס לרביה אקרי חכס
 חכס דידע לרמיה כל מה דאנטריך כבון כמה דרבין אית ביה דאסתכל בכלא
 וידע כדליה וכאחרין וסימנך וודע דיק כפס כהמתו דיק מושליראת אלדים
 והכא חכס לכ דויקא כלב חכס ולא באתרא אחרא כבון דקיימא כלב וכבון
 לעילא ותתא אסתכל כדליה וכאחרין פתח ואמר ויאמר לי עבדי אתה וכו'
 הכא ככלותא דכעו כר כס לכלאה קמיה דקבא דאיהו פולמא חדא רבא ויקורא
 מאיבון פולמין דמאריה אית פולמא דקבא דקיימא בעובדא דגופא ואיהו
 פולמא ואית פולמא דקבא דאיהו פולמא פנימאה ויתיר דאיהו עקרא דכלא
 קיימא כההוא פולמא פנימאה דאיהו עקרא דכלא כגופא אית תריסר שייפין
 דקיימין בעובדא דגופא כמה דאוקימא ואיבון שייפין דגופא ופולמא דקבא
 דעובדא קיימא כהו כבון דפולמא דקבא בתרין סטרין כשייפין דגופא לכרואית
 תריסר שייפין אחרין פנימאין לגומן גופא ואיבון רזא דחכמתא עלאה ואתידיעו
 בינו ככרויא זכאה מולקין ואיבון תקיבין פנימאין לבו מן גופא לאתתקנא כהו
 תקנא דרומא דאיהו פולמא יקירא פנימאה דקבא כמה דאוקימא גו רזין
 פנימאין דקאמר ר' שמעון כלותא דכר כס איהו פולמא דרומא איהו קיימא ברזין
 עלאין וכני כשא לא ידעין דהא כלות דכר כס בקע' אורין בקע' רקיעין פתח פתחין
 וסלקא לעילא בשעתא דכהור כהורא ואתפרש כהור' מן משוכא כדון כרוזא אזלא
 בכלהו רקיעין אתתקנו מארי דפתחין מאריהון דהיכלי כל חד ומד על מטרות' כבון
 דאיבון דשלטניהון בימא לאו איבון דשלטניהון כלילא וכד עאל ליליא אתעברו
 שלטנין דומא ואתמונן שלטנין אחרין דשליטין כלילא ואתחלפן אלין באלין
 ורזא דא את המאור הגדל למשלת היום וכו' ומשלת היום ומשלת הלילה שלטנין
 איבון די ממנן בימא ושלטנין איבון די ממנן כלילא ואלין אקרון משלת היום
 ואלין אקרון משלת הלילה כד עאל ליליא כרוזא כספ' אתתקנו שלטנין דליילא כל

וחד וחד לאתרויה וכד נהיר וממא כרווא בכק' אתתקנו אלטיון דימזא כל חד וחד
 לאתרויה כדון מתעכרון שלטיון דליליא ואתפקדן שלטיון דימזא וכד כרווא אכרוו
 כדון כלהו כל חד וחד אתפקד על ההוא אתר דאתחזו ליה כדון שכוכת קדמ' וכמת'
 ויש' עלן לכי כנובתא לשכחא למארהוון פתחין כפירין ותושבמין דבעי ליה לכר נש
 כיון דאתקין גרמיה בתקויו דמזוה וקדושה ליחדא לכיה בתקויוא דפולח' דמאריה
 ולשואה לכיה ורעותיה בההוא פולח' דאיכון מלון דקשוט' דהא מלה סלקא לאיכון
 ממין דקיימין באוור' אתמכון לד' סטרו עלמ' לסטר מזרח אתמנא ממנא חד בכמה
 ממין וסרכין עמיה דקיימין באוור' גזרדיא שמיה ועמיה סרכין ממין אחרין דאיכון
 ממנא לההוא מלה דל'נתא וסלקא באוורא ונטיל לה האי ממנא' אי הוה מלה כדק'
 יאות הוה וכל איכון סרכין כשקין לההוא מלה וסלקין עמה עד ההוא אוורא דרקיעא
 לעילא דתמן ממין סרכי' אחרבי' בשעת דכשקי' להו מלה פתחין ואמרו זכאין אתון
 יש' דודעיתו לאעטרא למאריכון בעטרוין קדישין זכאה איהו פומא דמלה דעטר' דא
 כפקא מניה כדון פרחין אתון דקיימין באוור' דבשמ' קדיש' דתריסר אתון דההוא
 שמה שליט באוור' והאי איהושמא דהוה טאס ביה ליהו עד לא אסתלק לשמיה והיינו
 דקאמ' עובדיה לל'הו ורוח יו'שאך בנין דבשמא דא הוה ליהו טאס ביה באוור' והאי
 איהו שמה דשליט באוורא' ואיכון אתון פרחין וסלקין בההוא מלה וההוא ממנא
 דמפתח' דמאריה דאוור' כידהו וכל איכון ממין אחרין כלהו סלקין ביה עד רקיע'
 ואתמסר כידא דממנא אחרא לסלקא לעילא לסטר דרום אית ממנא אחר' דשליטא
 באוור' לההוא סטר וכמה ממין אחרין וסרכין עמיה פסגניה שמיה וכיה מתאחדן
 מפתח' דאוור' לההוא סט' וכל איכון מארי דעקו דללאן גלות' למארהוון מגו עקתא
 מגו תכירו דלכא אי ההוא מלה כדקא יאות סלקא לאוור' ונטיל לה האי ממנא וכשוק
 לה בנין דסלקא בההוא סטר' כד נשיק לה פתח' ואמ' ק'סה יחוס לקבלך ועלך יתמל'
 רחמין סלקין עמה כל איכון ממין קדישין וכל איכון סרכין בההוא סטרא' ופרחין
 אתון דשמה קדישא דאיכון ד'אתון מתעטרוין ושלטין בההוא סטרא באוור' וסלקין
 בההוא סטרא דאוור' עד רקיעא עד ההוא ממנא שליט בההוא סטר' לסטר צפון
 אית ממנא אחר' ועמיה כמה סרכין ממין דשלטין באוורא וההוא ממנא פתחיה שמיה
 והאי אתמנא באוור' לההוא סטר' וכל איכון דמנלאן גלותין על בעלי דכבו דעקי' לון
 וכד מלה דההוא גלותא סלקא לאוורא בההוא סטרא אי זכאה הוה כטיל לה האי
 ממנא וכשוק לה כדון אתער רוחא חדא דנפקא מגו תהומא בסטרא דצפון וההוא
 רוחא קארי בכל איכון אוורין ונטילי כלהו ההוא מלה ובלק' לה עד רקיעא וכשק' לה
 פתחין ואמרי מרד ירמו שאך לקמן זאלא וכלקא ובקיעא רקיעין עד דסלקין עמה
 לבני רקיעא קדמא' סלק' גלותא ומטאת לבני חד ממנא דאתמל' לכטר מערב ותמן
 קיימין תשעה פתחין ובהו קיימין כמה סרכין וכמה ממין ושלטיון ממנא חד דו שמיה
 זכולא ודא איהו דבעי לשמא בהו רקיעא ביממא ולא אתיהיב ליה רשו עד דסליק
 בהורא דסיהרא וכדון אפיח כל איכון מילין וכל איכון ממין וכד כהיר יממא עללין
 כלהו כפתח' חדא דאיכון ט' פתחין דאיהו פתחא עלאה על כלהו זכד גלות' סלקא

עלת בהוא פתחא וכלהו סרכין וכלהו ממנן כפקין מהוא פתחא ועליוהו זכולא
ההוא רב ממנא וכפקי כללהו וכסקי להומטאן עמה עד רקיעא תנייבא רקיע תנייב
סלקא כלתא עד ההוא ראיע ואתפתחו תריסר תרעין דההוא רקיע ובההוא תרע
דתריסר קאי ממנא חד דשמויה עכאל והאו ממנא על כמה חוילין על כמה משריון וכד
כלתא סלקא קאים האו ממנא וכרוי על כל איכון פתחין ופתחו שרי וכו' וכלהו
תרעין פתחין ועלת כלת בכל איכון פתחין כדון אתער מד ממנא דקאי לכס' דרום
דשמויה עזרוש סכא ולזמנין אתקרוי מחכול בנין דאתמנ' על שתיין רבוא משריו וכלהו
מארי דגדפין מארי דמשריון מליין עייבין ולבכוייהו קיימין איכון משריון מאריהו
דאודכי ואקרוי אודכי בנין דאיכון כויתי כל איבון דמכלאן כלתהו כלמישו כרעות
דלכא דלא אשתמע ההוא כלתא לאחרא האו כלתא סלקא וכויתין לה כל איכון
דאקרוי מארי דאודכין ואי ההיא כלת אשתמע לאודכין דבר כש לית מאן דכוית לה
לעילא ולא כויתי לה אחרכו בר מאן דשמע בקדמות כבכ בעי לאסתמר' דלא ושמעון
לההוא כלתא ככו כשא ותו דמלה דכלתא אתאחדא בעלמא עלא סומלה דעלמא
עלמא לא אצטרך למשמע כגוונ' דא מאן דקרוי בספר' דאורית חד קרוי וחד לסתק'
ואו מרו קראן באורית' גרעי מהימנות' דלעילא בנין דחד קלא ודבור כלל חד כדון
תרין קלין ותרון דבורין איהו גריעותא דמהימנותא לא דיהא קלא ודבור חד כמה
דאצטרך בנין דיהא ההוא קלא וההוא דבור חד וההוא ממנא שמויה עזרוש סכא
כד ההוא כלתא סלקא כלמישו כל איכון שתיין רבוא משריון וכל איכון מארי דעייבין
וכל איכון דכויתין מארי דאודכין כללהו כפקי וכסקי לההוא מלה דכלת' דסלקא ההד'
עייבין ו' ש' דיקוי ואזכון ש' שועתם עייבין ו' ש' דיקוי אין מארי דעייבין דלתת בנין דאית
מארי דעייבין לעילא ואזכון ש' שועתם אין מאריהו דאודכין רקיעא תליתאה היא
כלת סלקא ומטי לההוא רקיעא ותמן ההוא ממנא דאקרוי גדריה ועמיה כמה סרכין
וכמה ממנן ואיהו משמש' ומכין כיומא לקכל חד סרכיטא דזוהרא דכפיק ואתבניו
כליק וכמית ולא קיימא באתר חד והאי איהו סרכיט' דכטול' וכד כלתא סלק' כמית
ההוא סרכיט' וסגיד קמי ההוא כלתא ואק' האו רקיע' רקיע' דסרכיט' וכד סלק' הו'ו
כלת' ההוא ממנא בטש בההוא סרכיטא בתר דסגיד כטויכרא תקיפא דזוהר דאיהו
קאי באמצעית' דההוא רקיע' דכפקי מגו ההוא טכר' תלת מאה ושבעין ושמש חוילין
דאיכון בכיוון תמן מן יומא דאורית כמית לארע' בנין דאתתקפו לחבר' כלל תמות
לארעא ואכזוף בהו קב' ועלוגו ההוא טכר' ולא כפקין בר ההוא זמנ' דכלת סלק'
פתחי ואמרי ו' אדכיכו מה אדיר שמך בכל הארץ וכו' דא היא כלתא דסלקא על כל
איכון רקיעין כדון סגיד לגבה' מכאן ולהלאה כלתא מתער' בעטרין עלאין וסלק'
לגו רקיעא רביעאה' וכדון שמשא כפיק כדרגויו ושמשא רב ממנא כפיק ותלת מאה
ושתיין ושמש משריון סלקין עמיה לגו ההוא רקיע' ואקרוי ימות החמה וכלהו מעטרן
לההוא כלת' בעטרין דכוסמין דבכת' דערן' ותמן אתעכבת כלת' עד דכלהו משריון
סלקין עמה לגו ההוא רקיעא ממשאה ותמן איהו ממנא' דגריש שמויה והוא מארי
קרבין דשאר עמין' וכד כלתא סלקא כדון אזדעועהו וכל משריון דיליה ואתכר

חלווהו . וכספיו וסגדו ומעטריו להיהו כלותא וסלקין עמה עד דמוזו לגבי רקיעא
סתיתאה וכדין כפקין כמה חוילין וכמה משריון ומקבלין להיהו כלותא וסלקין כהדה
עד דמוזו לשבעין תרעין דתמן קאים חד ממכא די שמויה עבפיאל רב ממכא . ואיהו
מעטר להיהו כלותא בשבעין עטרין . וכיון דמתעטרא כלותא בכל הכי עטרין כדון
מתחברן כל איכונ חוילין דכלהו רקיעין וסלקין להיהו כלותא דמתעטר בכל סטרין
לגבי רקיעא שביעה . וכדין עאלת כלותא וסנדלפון רב יקירא עלאה דכל מפתחן
דמארניה בודיה אעיל להיהו כלותא לגו שבעה היכלין .

ה"ח א"ר שמעון שבעה מדורין איכון וכו' אמרו הסגיסים כבר כדפסו במשנה
שבועה היכלין אלין איכון היכלין דמלכו' האי . בראשית דף מא' ע"ג .
כלותא כד מתעטרא בכל הכי עטרין

כד עלת מחבר לון כחדא לאתעטר לעילא למסו כלא חד כדק' יאות . ושמה דק"ב
מתעטר בכל סטרין עילא ותל' מהו חד וכדי' וכרכו לראש כדוק כתו' זכא' חולקיה
דבר נס דידע לסדר כלותיה כדק' יאות' כהאי כלות' דמתעטר' כיה קב"ה איהו מחכה
עד דוסתיומון כל כלותהון דישראל וכדין כלא איהו בשלימו כדק' יאות עילא ותתא .
עד הכ' מלון למכדע רזין עלאי' 'מכאן ולהלא' אית פקודי אורית' דאיכון קיימו' במלה
כמה דקיימין בעבודא' ואיכון סית פקודין דקיימין אוף הכי בכלותא' חד ליראה את
את השם הכבוד והסגודא' תנוכא לאהבה אותו' תלותאה לכרכו' רביעה ליתדו' .
חמשאה לכרך כהנא ית עמא' . סתיתאה למסור כשמתיה ליה' . ואלין סית פקודין
דקיימין בכלותא דמלה בר איכון פקודין דקיימון בעובדא כנוכא דנונית ותפלון'
ליראה את השם פקודא דא קיימא באלין תושבחן דקאמ' דוד מלכא וכאיכון קרבנות
דאוריתא דתמן בעי בר נש לדמלא מקמו מארניה בגין דאיכון סירין קיימין כהיהו
אתר דאקרו ירא' וכל איכון הללויה דאיכון רזא דיראה דק"ב' וכעו בר נש לשואה
רעותיה באיכון סירין ביראה ואוקמוה חברייהו' וכל איכון רזין דסירין ותושבחן וכל
איכון רזין דהללויה' . כיון דמטי בר נש לישתבח וסווי רעותיה לכרכא ליה לק"ב כגון
יוצר אור יוצר המאורות' . לאהבה אותו כד מטי לאהבת שלום ואהבת את' ו' אלדיך
דדא איהו רזא דרמימו דק"ב והא אוקמוה' . ליחדא ליה שמע ישראל ו' אלדיכו
ו' אחד דהכא קיימא רזא דיומרא דק"ב ליחדא שמויה ברעותא דלכא כדקא
סווי' ומתמן ולהלאה אדכרותא דינאות מצרוס דאיהו פקודא לאדכר' וניאות מצרוס
דכת' וזכרת כי עבד היית בארץ מצר' . לכרכא כהנא ית עמא בגין לאכללא ישראל
כחדא בשעתא דנטלין כרכאן לעילא דהא כהיהו שעתא כטלא כרכאן כנסת ישראל
ושעתא דרעותא היא' למסור כפשיה לגביה ולמיהב ליה כשמתיה ברעותא דלכא
כד נפלון על אכפין ואמרין אלך ו' כפזו אשא דיכוון לביה ורעותיה לגביה
למסר ליה כפשיה ברעותא שלום' . ואלין איכון סית פקודין דקיימון בכלותא
דסלקין לגבי סית מאה פקודין דאוריתא' . ואו' תימא תליסר אמרכין יתיר איכון
קיימין לאמשכא תליסר מילין דרמיו דכלא כלילן בהו סית פקודין אלין דכלותא
מתעטרא בהו' . זכאה חולקיה מאן דסווי לביה ורעותיה לדא ולא שלמא

לקי בכל זמא • וכללן תליון אחרכון סגיאין • אבל כד מטו בר כס לאתרוי אלן
 אנטריק ליה לכונכא לכיה ורעותיה לאשלמא הסוא פקודא דקוימא בההוא מלה •
 זכדין אכריוו עליה ואמרו ואמר לי עבדי אתה ישראל אשר כך אתפאר • אתא ר'
 שמעון ונסקיה • פתח רבוינמק אכתריה ואמר • ויקהל משה את כל עדת
 בני ישראל וגו' • אמאי כניס לון בגין לממסר לון שבת כמלקדמין דסא בקדמיותא
 עד לא עכרו בני ישראל ית עבלא מסר לון את השבת ודא איהו דלא כטרו אינון ערב
 רבי כיון דשמעו כימי וכוין בני ישראל אמרו ואכן מלה דא אתמכפ מוכן מיד ויקהל
 העם על אהרן וגו' ואתמככו סגיאין אכתריהו • לבתר דמיתו אינון דמיתו
 כניס משה לכני ישראל כלמורויהו ויהי לון שבת כמלקדמין דדא הוא דכתיב שבת
 ימוס תפעה מלאכה וגו' • לא תבערו אש ככל משכתיכ • הכא אית רזא דרזון לאינון
 דידעי חכמתא עלאה • רזא דשבת סא אוקמוה חכרייא • אבל רזא דא אתמסר
 למכמוי עלונון דהא שבת רזא עלאה הוא • תא חזי כשעתא דיומא שתיתאה מטו
 זמא דערב כדן ככבא חד מסטרא דנפון כהיר ועמיה שבעין ככבין אחרפון
 ויהוא ככבא כסס באינון ככבין אחרכון ואתכללו כלשו בהסוא ככבא ואתעביד חד
 כללא דשבעין • והוא ככבא אתפשט ואתעביד כמדורא חדא להיפא ככל סטרוי •
 כדן אתפשט הסוא מדורא סמרייהו דאלף טורין וקוימא כחד חוטא דסמרא •
 והאי מדורא דאשא משך עבדי גזוכן אחרכון לגו מניה • גוון קדמאס ירוקא כיון
 דקוימא האי גזוכא סלקא הסוא מדורא דאסאודליב לעילא על הסוא גוון ירוקא ועל
 לגו מניה ושדו להסוא גוון ירוקא לכר וקיימ ירוק לכר והסוא מדור' דאשא דככבא
 כלולא לגו • לבתר אמשיך אכתריה גוון אחרא תניוכא חוורא והסוא חוורא על לגו •
 כיון דקוימא האי גוון סלקא הסוא מדורא דאשא דהסוא ככבא ושדו להסוא חוור'
 לכר ועאל איהו לגו • וכן כל אינון עד דשדו לון לכר ועילו איהו לגו וקריב
 לגבי הסוא כקודה סמירא למיטל כהורא' פתח ואמ' וארא והנה רוח סערה באה
 מן הצפון וגו' • יחזקאל חמא להאי חיוז בתקוכא דלא קוימא בר כשעתא דשליט
 סהא ככבא כדקאמרן • אבל האי קרא אוקמוה • והנה רוח סערה אוקמוה דהוה
 אתי למכבס כל עלמא לקמיה דכוכב כנר חייבא • אבל רוח סערא דא איהו הסוא
 ככבא דקאמרן דכלע שבעין ככבין אחרכון ודא איהו רוח ס'גרה דחמא אליהו
 מפרק הריס ומסכר סלעים • ודא דקוימא תדיר קדם כלא למיטר הסוא דלגו
 בקליפה למומא • ואמאי אקרו סערה דסעיר כלא עילא ותתא • באה מן הצפון
 דהא מן הסוא סטרא קא אתי' וסימניך מנפון תפתח הרעה דהא כמה סטרוי
 אחרפון אתאחדן בהסוא רוח סערה וכגין כך כפקא מן הצפון בגין דאיהי סוספית'
 דהפא ומסטרא דנפון אתאחדא דא • והאי איהו כקודה אמנעיתא דקוימא
 כחורבא • וכגון רידע למפתי שליט כגו כקודה דישוכא וכל מלין דיסוכא בר ארעא
 דישראל כד שארן ישראל כגוה איהו שלטא עליהו • ולכתר דחכו ישראל שלטא
 על ארעא קדמא בגין דכתיב השוב אחר ומיכו מפני אויב • עין גדול דא איהו
 עכבא דסוכא דאשאך כל עלמא • תא חזי מה בין עכבא לעכבא • הסוא עכבא

דכת' כיען וי' עליהם וימס' וענכך עומד עליהם' האי איהו ענכא דכהור וזהיר וכל
כהורין איתחזון גו ההוא ענכא' אבל ענכא דא ענכא חזך דלא כהור כלל אבל מנע
כל כהורין דלא וכלין לאתחזא קמיה' גדול אמאי אקרי גדול והא זעיר איהו' אלא
גדול איהו כיון דשליט' לא גדול ההוא חזכא גדול כיון דכסי כל כהורין ולא איתחזון
קמיה ויהו גדול על כל עוכדין דעלמ' ואש מתלקחת דהא אשא דדינא קשיא לא
אעדי מניה לעלמין' וכו' לו סביב אעב' דכל האי קיימא ביה כנה לו סביב מהכ' אולופכ'
דאעב דליה סטר' לא סטר דמכאבו כנה לו סביב' ולא אנטרי ליה לכר כש לדמיוא ליה
לכר' מט כוין דנה לו סביב' סטר דקדוש דמהימנות אית ליה ולא אנטריק לאנטב'
ביה קלכא ועל דא אנטריק למיהב ליה חולקא בכטרא דקדושה דמהימנותא' רב
המנוכא סבא הכי אמר וכי כנה לו סביב ואנטריק לאנהא ביה קלכא האי כנה לו
לנו איהו' ולא קיימא לכר' ובגין דקיימא ההוא כנה לו מגו כתי' ומתוכה כעין השמל
מתוך האש' מתוכה דמחן' מתוכה דההוא כנה' כעין השמל חז מל סא אוקמו'
חיוון דאשא ממלא' אבל מכוניכא קדישא שמענא פליא רזא דרזין' כד ערלה שרי
על קיימא קדישא לסאכא מקדשא כדיון ההוא מקדשא איתעכב מלגלאה רזא דאת
קיימא מנו ערלה' וכד האי כנה על לבו ואפריש בין ערלה ובין מקדשא כדיון אקרי
חשמל קס ואתגליא מל' מהו מל כד' מל יבושע' רזא דאת קיימא דלא איתעכב
מלאתגלאה מנו ערלה' ואית רזא אחרא דהא כהורא דליה איתחזו ולא איתחזו
וכד אתגליא חשמל איתעכר כהוריה' אבל רזא קדמאה איהו כרזא דקרא כדקא
יאות וכלא שפיר איהו ויאות הוא כהאי כנה מפתיל לאתתא לכטלא כהורא' ועל דא
כתיב ויחל משמן מכה שני ההוא כהורא לקבליה דכרית' ובגינו כך מפתיל ליה
וכטלא כהוריה' ודא איהו פתוילא דמפתיל לאתתא דכתיב נפת תטפנה שפתי זרה
וגו' תא חזו ביומא שתיאה כד מטא זמא דערב דליב ההוא מדורא דאשא
וסקא לעילא לאעלא גו גוויין' כדיון מתתקין ישראל לתתא ומסדרין סעודתין
ומתקין פתורין כל חד וחד פתוריה' כדיון חד שלהובא כפיק וכטש בההוא מדורא'
כיון דכטש ביה מתגלבן ההוא שלהובא וההוא מדורא ושאלין כנוקבא דתהומ' רבא
ואתטמרן תמן' וההוא שלהובא איהו מסטרא דימינא ובגין דהוא מסטרא דומינא
אעבר לההוא מדורא ואעיל ליה לכנוקבא דתהומא רבא וייתב תמן עד דכפיק שבת'
כיון דכפיק שבתא אנטריק להו לעזא דישרל לכרבא על אשא וכפקא ההוא שלהובא
בכרכתא דלתתא ושליט על ההוא מדורא כל ההוא ליליא ואתכפיש ההוא מדורא'
תא חזי כיון דעאל שבתא ואתטמר ההוא מדורא כל אשין דדינא קשיא אתטמרו
ואתכפין ואפילו אשא דביהכס ומייבין דגיהכס איתלון כיומא' וכלא תתא ועילא
אית להו כיומא' כד כפיק שבתא ומכרכין ישראל על כורא כדיון כפקין כל אשין
דמתטמרן כל חד וחד לאתריה' ובגין דלא לאתערא אחרא אחרא כתיב לא
תבעי אש בכל משכתיכס כיוס השבת והא אוקמוה' אשא דמדבחה אמאי'
אלא כד עאל שבתא כרזא קרי בכלהו דקישין איתתקמו רתיבין איתתקמו משריין
לקדמות מאריבון' כדיון כפיק חד רומא מסטרא דדרוס וההוא רומא איתפרס
על כל

2

על כל איכון חילין ומשיריין דלסטרו ומיכא ואתלכסן ביה ויהנא רוח אקרו לכושא
 דיקר דשכתא כדון פתורי דהאו עלמא מתתקנן כמד היכלא זכאס חולקיה
 דההוא בר נש דסדורא לפתוריה אתחוי תמן כדקא יאות וקוימא כלא מתתקנא
 כלא כסופא אינש כפוס חיליה כד עאל שכתא אנטריכו איכון עמא קדישא
 לאסתאה גרמיהו משמשא דחול מחי טעמא בנין דבחול רוחא אחרא חולא
 וסטוא ושרא על עמא וכד כעי בר נש לכפקא מן ההוא רוחא ולא עלא ברנשא
 אחרא קדישא עלאה בעוי לאסתאה גרמיה למשרי עליה ההוא רוחא עלאה קדישא
 תא חוי רוא עלאה דמלה כל איכון שית יומין קיימ' מלה דכלא אתאחדא כרזא דמד
 כקודה קדישא וכלסו יומין אתאחדן ביה ואית יומין אחרטין דקיימין לכר כסטרא
 אחרא ואית שית יומין אחרטין דקיימין לבו מענולא קדישא ואתאחדן בכקודה
 קדישא וישא קדיסין וכל איכון דמתעסקין בקדושה כל יומין דשכתא אתאחדן
 כל איכון שית יומין באיכון שית יומין דלבו דאתאחדן כהיהא כקודה אתאחדן
 בהאי בנין לכטרא לון וכל איכון שית יומין דשכתא היהא כקודה טמירא אוהי
 כיון דע' שכתא כדון סלקא ההוא כקודה ואתעטרא ואתחדא לשלא וכלהו טמירין
 בגוה תא חוי אית ימיס ואות ימיס ימיו חולכמה דאתמר ואלין קיימין לכר לעמין
 ימיו השכת דאיכון ימיו השכוע קיימין לישראל וכד סלקא סאי כקודה כלא אתגבו
 ואיהו סלקא כיון דאיהו סלקא אקרו שכת מהו שכת אי תימא בנין שביתה
 דכתיב כי בו שכת ואות הוא אבל רוא דמלה כיון דסלקא סאי כקודה וכסורא
 נהיר דבין מתעטרא איהו באכהן כיון דמתעטרא איהו באכהן כדון אתחברת
 ואתאחדא בהולמהו מד ואקרו כלא שכת שכת ש' כת' ס' הא אוקמיה רוא
 דתלת אכהן דמתאחדן בכת ימורה ואיהו מתעטרא בהו ואיכון בעלמא דאתי
 וכלא איהו מד רוא איהו ס' כת למהו כלא מד ואי תימא שכת הנדול ואיהו לעילא
 ודאי הכי הוא ורוא דמלה ככל אתר כקודה דאיהו עקרא דכל עינא אקרו בת'
 כלא שמרני כאוסון כת עין בנין דאיהו כקודה עקרא דכל עינא אקרו בת' עלמא
 דאתי איהו היכלא להיהו כקודה עלאה וכד איהו קיימא ונטלא בדפא לאכהן
 לאתעטרא לעילא אקרו כלא שכת וכד אכהן מתעטבן לעילא בגו כקודה עלאה
 אקרו שכת כקודה תתאה כד מתעטרא באכהן אקרו שכת האי כקודה תתאה
 סלקא ואתחיות ואתקשיט כדון כל מדוה אשתכח לעילא ותתא ועלמין כלהו
 במדוה וכסאי ליליא האי כקודה אהפסט כסורא ופרוש גרפיו על עלמא וכל
 שלטוכין אחרטין מתעברן וכטורו אשתכח על עלמא וכדון אתוסף רוח כשמתא
 בישראל על כל מד ומד וכהיהא כשמתא ותיורא כשיין כל עכבא ומימתא ולא
 אשתכח בר מדוה לעילא ותתא ההוא רוחא דכמות ואתוסף בככו עלמא כד כמות
 אתסמי בכוסמין דנכתא דעדן וכמות ושרא על עמא קדישא כההיא אשתא דההוא
 רוחא דכמות כמתין עמה לבגנתיא דערג' שתין רתיכין מתעטרין לשית סטריין וכד
 מטי לבגנתיא דעדן כדון כל איכון רוחין וכשמתין דנכתא דעדן כלהו מתערו ליהוה
 רוחא פתחו זאמרי זכאין אתון ישראל עמא קדישא דרעותא דמאריכוין אתער

לבכיוכו רזא דרזין לידעי חכמתא זכאין איכון כד האי רומא אתער האי רומא
 איהו אתפשוטתא דהאי כקודה ונפקא מינה ואתפשוטא בעלמא וההוא הני רזא
 דשבת דשרא לתעא ועל דא כתיב ביה שמירה ושמו בלני ישראל את השבת והיא
 אוקמוה שבת לא כתיב אלא את השבת לאהנאה ההוא רומא דשרא על כלא
 ואצטריך לנטרא ליה הואיל וקוימא עמיה דבר כש ועל דא כתיב שמך שבת
 מחללו כהאי רזא אית רזא אחרא האי רומא אתהני כהאי יומא מהכאיתך דישאל
 ומענוגא דלהון ולמיהב ליה ענוגא כמיכלא וכמשתיתא תלת זמנין בתלת שעותין
 דתלת דרגו מהימנותא כמה דאוקמוה והאי כטוילא חדה וענוגא באיכון שעודתו
 דישאל זכאה חולקיה מאן דאהני ליה ומענג ליה כהאי יומא האי רומא אתהניא
 כל שיתא יומין מרומא עלאה דעתיקא דכל עתיקין וכיומא דשבתא כיון דכמות
 ואתסחי בכמתא דערן כליליא אתענג מענוגא דגופא כשעודתו דמהימנות ואתענג
 האי רומא מעילא ותתא ואתרוי בכל סטרין בעטרא דלעילא ותתא והואיל וקוימא
 עמיה דבר כש אצטריך ליה לנטרא ליה האי רומא אתפשוטתא דההוא כקוד ההוא
 אתפשוטתא כד אתוסף קדושן וכרכאן מלעילא על ההוא כקודה אתגהיר כלא
 ואתעביד רומא כהירא בכל סטרין אתפלג לעילא ופהיר ואתפלג לתתא ופהיר
 ודא הוא דכתיב ביה וכן בני ישראל חולק אמכא אית לן כחדא חולקא
 דלעילא אתעטר כהאי יומא מענוגא עלאה קדישא ואתהני מווא עלאה חולקא
 תתאה אתעטר כהאי יומא מענוגא דלתתא ואתהני בהכי שעודתו ועל דא כע
 לענגא ליה כמיכלא וכמשתיתא וכמדוא דכלא כלכוש יקר וכד מתעטרא האי
 חולקא לתתא ואתכטור כמה דאצטריך סלקא לעילא ואתמכרא בההוא חולקא
 אחר והאי כקודה כטוילא כלא מעילא ותתא ואתכלילא מכל סטרין ובגין דמתעטרא
 בשבת מעילא ומתתא כל שאר יומין יהבי חילא ואתיהיב ליה שולטנו מעילא ומתתא
 וכרוין דספרא דשלמה מלכא אשתכח ואוקמיה כוטיכא קדישא זכאה חולקא
 דישאל כתיב ויכפש ואוקמוה ווי כפש דאכדת ויכפש איהו אבל אי הכי ווי
 נופא אצטריך למימר דמניה אכדת כפש אבל רזא דמלה בכר כש אית כפש
 דכטלא ומשיך לגבה להאי רומא מערב שבת וההוא רומא שריא כנויה דההוא
 כפש ודוירא כה כל יומא דשבתא וכרוין ההוא כפש יתירה ברכווא ותועלתא
 יתיר ממה דהוה ועל דא תוכן כל כפשאן דישאל מתעטרן כיומא דשבתא
 ועטרא דלהון דשריא האי רומא כנוויהו כיון דנפק שבתא ווי כפש דאכדת מה
 דאכדת אכדת ההוא עטרא וההוא חילא קדישא דהוה כה ודא איהו שבת
 כיון דהאי שבת אסתלק לעילא לבתר ווי כפש דאכדת מה דאכדת עובד לחימוון
 דידעין רזין עלאין מליליא דשבתא לליליא דשבתא ואוקמוה אבל מלה דא שאילכא
 לכוכבא קדישא דהא חזינן דהאי כתרא תתאה כקטא מה דקטא ביממא וכליליא
 יהיב לכלא חיליה כמה דאוקמוה דכתיב ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה ומן
 לצריותיה כקט ביממא ויהבא כליליא והשתא אמר דזווגא אשתכח כהאי ליליא
 אית דזווגא אשתכח כליליא דא מט בגין דהאי ליליא אפרוש כשמתין לכל איכון

חכיון דידעין רזין דחכמתא ומבורא וזווגא לא אשתכח כיומ' אחר' ככל הדוה כלל
 ערובוכא אלא בגין דא בגין דאינון כשמתין דפליגת לון כחכיון כנדיקין כחסידין
 כדקא יאות יתובכל ליליא וליליא וזוגא אשתכח ודאי אימתי כפלנות ליליא ויהא
 אוקימנא אכל בכל סטרין חכיון דידעין רזין בשיון לסדרא שמושא לזיון
 כהאי ליליא מאי טעמא בגין דכל וזמי דשנתא אית לון רוחא אחרא דשרא
 על עלמא וכהאי ליליא אית לון רוחא אחרא קדישא עלאה דנמתא לכני קדישין
 וההוא רוחא כשיב מעתיקא קדישא דכל עתיקין ונמתא לבו כקודה תתאה למיהב
 כס כיומא לכלא ודא אשתליג לכל סטרין לשילא ותתא כמה דאת אמר כיו
 וכין בני ישראל וכד אינון חכיון ויתבין בההוא רוחא קדישא רוחא עלאה
 בעלן לשמשא ערסויהו דהאי רוחא אמשיך אכתריה לתתא כל אינון כשמתין
 קדישין וירתיך קדישו עליוכין כהאי רוחא כשמתין קדישין עליוכין כדקא
 יאות כיון דהאי רוחא שרא על עלמא כל רוחין כישין וכל מקטרגין כישין
 אשתלקו מעלמא ולא בעינן לללאה על כטורא בגין דישראל אינון כטורין כההוא
 רוחא וכסת שלום פרישת נדפהא עליויהו ואינון כטורין מכלא ואי תימא הא תנינן
 דלא יטוק בר כס ומידאי לא בליליא רביעאה דשכתא ולא בליליא דשכתא וכעבר
 כס לאסתמורא והא אחרן בליליא דשכתא כטורין בני כשא מכל מקטרגין דעלמא
 ולא בעינן לללאה על כטורא תא חזו הכו הגא ודאי ליליא רביעאה דשכתא כעיון
 לאסתמורא מנייהו מט' בגין דכתיב יהי מארת מארת כתיב חסר וסא אוקמוס
 דבגין דהיא חברה כמה חבלי טהורין אשתכלילן כהאי מארת לווטון ומארת אינון
 בגרועותא דסיהרא וכלהו שליטון כההוא ליליא בליליא דשכתא כיון דכלהו מתדרין
 לאעלא בזוקבא דעפרא דלא וכלין לשלטאה בעי כר כס ומידאי לאסתמורא ותו אעב
 דלא וכלין לשלטאה אשתחזין לזמנין וכר כס ומידאי בעי לאכתמרא מלה דא הכי
 תנינן ואי הכי גרועותא הכטורא איהו אכל בשכתא כטורו אשתכח לעמא קדישא
 זקבא כד עאל שכתא מעטר לכל חד ומד מישראל וכעו דינוטרין ליה לההוא עטרא
 קדישא דאתעטרו ביה ואף על גב דאינון לא אשתכחו כיוסב לזמנין לבר כס ומידאי
 אשתחזין ואתרע מזליה ויאכטרוך ליה לבר כס לאתעטפא בעטרא קדישא ולכטרא
 ליה סוף סוף כטורו אשתכח כההוא ליליא לעמא קדישא הואיל וכסת שלום פריסא
 על עמא דהא תנינן בכל אחר דסבת שלום אשתכח סטרא אחרא לא אשתכח תמן
 ועד כטורא איהו וכטורא סכית יומא דשבת חדוה איהו לכלא וכלא אשתכח לשילא
 ותתא ונקודה תתאה כהרא לסלקא לשילא כשפירו דעטרין שבעין חולקין ויתר
 וסבא דכל סכין אתער כדיון כד סליק כהורא עמא קדישא מקדמי לכו כנישת כחדוה
 מתעטרין בעטרא קדישא דלעילא בלכשו יקר משבחן כשירין ותושבחן כההוא רוחא
 דקיומא לתתא וסלקין תושבחן לעילא ועלאין ותתאין כלהו כחדוה ומתעטרין כלהו
 כסדא פתחי עלאי ואמרו זכאין אינון עמא קדישא כארעא דמאריהון אתעטר
 עליוהו וכל חילין קדישין מתעטרין בכויהון האי יומא וימא דשמתין איהו ולאן
 יומא דבשא בגין דשלטמו דכטורא דכשמתין איהו וקיומן עלאין ותתאין כלהו כזוג'

חדא

מרא ורוח' יתירא עלאה קדישא' כלותא דשבת' דעמא קדישא תלת כלותין אשתכחו
כהאי יומא לקבל תלת שבתין ואוקמוה וכלהו חד' כיון דשאלו עמא קדישא לכו
כנושתא אסיר לאשתדלא אפילו כנורך בו כנישתא אלא כמלו תושבחה וכלותא
ואורית' וכדקא חזו לון ומאן דאשתדל במלין אחרנין ובמלין דעלמא דא איהו בר כש
דקא מחלל שבתא לית ליה מולקא בעמא דישראל' תרין מלאכין ממנן על דא ביומ'
דשבתא ואיכון סווי דיהון על רושיה ואמרו ווי לפלא לית ליה מולקא כקבה' ועל
דא בעי לאשתדלא בכלותא ובשרין ובתושבחה דמאריהון ולאשתדלא באוריתא'
האי יומא איהו יומא דכשמתין דאתעטרא ההוא כנורא דכשמתין' בנין כך משכמי
בתושבחה תשכמתא דכשמתא והיונו' נשמת כל מי תכרך את שמך יי' אל רבו
ורוח כל כשרוכי' ולית תושבחתא אלא כסטררא דכשמתא ורוחא' והאינומא דרוח'
אכשמתא איהו ולא דגופא' תושבחתא דדרגא דרוח דיומא שמשא קדישא דאיהו
כהורא דיומא והיונו ונר אור' רזא דההורא דההורא דמכיה אתזכון וכהדין כל איכון
מילין רתיכין וככיווי ומזלו וכל איכון דלטין על עלמא' תושבחתא דעלמא דאתי
ביומא דא היונו' אל אדון ותושבחתא דא איהו כרזא דעשרין ותרין אתון
עלאין קדישין דמתעטרן באכהן וכרתוכא עלאה קדישא' אתון זעירין אלון איכון
עשרין ותרין אתון דאיכון בעלמא תתאה' והיו איכון' אל כרוך גדול דעה וכו' ולא
איתכין תוכה לתיבה רווחא אחרא אלא את רשימא בכל תיבה ותיבה' ובעלמא
עלאה אית רווחא וסערין קדישין בון את לאת' ודא איהו תושבחתא על תושבחת'
דאתון עלאין דיומא שביעה קא משכח ואמר למלאך עלאה ונר בראשית' כד
תושבחתא דא סלקא לעלא שתין רתיכין עלאין מזדמנן וכטלי להאי תושבחתא מעמ'
קדישא וסלקי לה לאתעטרא כה בכמה רתיכין עלאין די מונן בכל איכון דדוקינא
דכבתא דערן כלהו מתעטרן בתושבחתא דא וכל איכון רתיכין וכל איכון כשמתין
דדוקינא כלהו סלקין בתושבחתא דא עד רזא דכורסינא' כד מטא לכורסינא
קדישא תושבחתא דא דכל ישראל קיימין תמן עד זמנא דקאמרי קדושה עלאה
דמוסף' וכדין סלקא דלתתא לעלא לאתאחדא כלא לעלא לעלא למהוי כלא חד'
דא איהו תושבחתא דסלקא על כלהו תושבחה' מכאן ולהלאה עדורא דללות' דשאר
יומי עד נשמת משה וכו' מדוותא דדרגא דעקרא דאכהן דמדי בההוא עדכא דיליה
כד סליק כורסינא לגביה ונטיל לה ומתחבראן כחדא' ודא איהו חדוה דאוריתא
דמדוי באוריתא דלתתא ואתחברו דא כדא' כיון דאתחברו כחד בעי בר כש לאכללא
בההוא חדוה לעמא דישראל קדישא רגה נא במנוחתונו' רזא דספר תורה כיומא
דא הא אוקמוה' תניכין כתיב ויקראו בספר בתורת האלדים מפורש ושום שכל
ויכינו במקרא והא אוקמוה רזא דאיכון פסוקי טעמי ומסורת וכל איכון דיוקנין
ורזן עלאין כלא אתמסר למשה מסיכו' אי ככל הינו דיוקנין אתמסר אורית' למשה'
ספר תור' דאיהו ככל איכון קדושאן אמאי איהו חסר מכל הכי תקינן ורזו דאתמסרו
ליה למשה באוריתא' לא רזא דא כד כורסינא קדישא מתעטרא ואתכלילת בתורה
שככת כל איכון דיוקנין וכל איכון טעמי ומסורות כלהו עלאין בכינוז ואתרשימו

בנו כורסייא קדישא ואיכון דיוקנין דאשיל אוריתא דככתב באוריתא דכעפ וכהו
אתעבר כאתתא דאתעבר מן דכורא ואשתארו איתון עלאון למודיהו בקדושייהו
כדקא חזי ולא תמזאה בני כנישתא דהא אתברכת ואתעמרת כורסייא מרוא
דתורה שבכתב ותמן אשיל כל איכון דיוקנין ואיהו אתקדשת מניה בעי לאתמזאה
כאתון למודיהו בדקא יאות וכדין כלא אתקדש בקדושה עלאה בדקא חזי כס
וכס כה איומא כהאו יומא בעי לסלקא שבעה גוכרין דאיכון רזא דאוריתא לקבל
שבעה קלין וכן בזמנין ובמועדין חמש על גו רזא דא כיומא דכפשוית גורוא
עלאה דא וכלא רזא הדא חמש דאיכון חמש דרנין לתתא מדרגא דאוייר קדמאה
לתתא ואיכון רזא דאוריתא שית דאיכון שית סטרין וכלא רזא חדא באיכון חמש
שבע איכון שבע קלין וכלהו רזא חדא אלין ואלין כרס דאתוסף חד על תלתא בנין
שמשא דההיר בההוא זמנא לסיהרא ואתוסף כהורא על סיהרא וסינו רזא דמוסף
בספר תורה בעי לשתמע חד קלא ודכור סדורא לסדרא עמא קדישא כיומא דא
ובסאר יומין דספר תורה בעי לסדרא ולתקנא תקונא כחד כרסייא דחקרי תיבס
וההוא כרסייא דלהו בשית דרנין לסלקא כהו ולא יתיר דכתיב ושם מעלות לכסא
ודרגא חד לעילא לשואה עליה ספר תורה ולאחזאה ליה לכלא כד סליק ספר תורה
לתמן כדין בעאן כל עמא לסדרא גרמיהו באומתא בדחילו ברית כיוע כלא לתת
ולכוונא לכייהו כמה דהשתא קוימין על טורא דסיכי לקבלא אוריתא ויהו כיוותין
וירכוז אנדכייהו ולית רשו לעמא ולא לאמרא למפתח פומיה באוריתא וכל סכן
במלס אמרא חלא כלהו באומתא כמאן דלית ליה פומא והא אוקמוה דכתי וכפתחו
עמדו כל העם ואזני כל העם אל ספר התורה אמר רבי שמעון כד מחקין סת
בכבוד למקרא ביה מתפתח תרעו שמויא דרחמין ומעוררין את האהבה לעילא ואבעי
ליה לבר כס למימ הכי כריך שמויה דמארו עלמ' כריך כתרך ואתרך יהא רעותך עם
עמך ושראל לעלם ופורקן ימיך אמזי לעמך בכית מקדשך ולקבלא גלותיך ברחמי
יהא רעוא קדמך דתוריך לן מיין כטיבו ולי אכא פקידא בנו דיקויא למרחס עלו
ולמטר יתו וית כל דילודי לעמך יש' את הוא זן לכלא ומפרכס לכלא את הוא שליט
על כלא את הוא דשליט על מלכוא ומלכותא דילך הוא אכא עכדא דקדשא כריך
הוא דסגדכא קמיה לא על איכוס רחינכא ולא על בר חלהין חלא באלדא דשמיא
דהוא אלד קסוט ומסני למעבד טכוון וקסוט ביה אכא רמיז ולשמויה קדישא וקירא
אכא אימר תוסבאן יהא רעוא קדמך דתשליט משאלין דלכאי ולכא דכל עמך ישראל
לטוב ולמיין ולשלם ואסיר למקרין בספרא דאוריתא בר חד בלמודיו וכלא כיוותין
ושחקין בגין דישמעון חלין מפומיה כאילו קבילו לה ההיא שעתא מיטורא דסיכי
ומאן דחקרי אוריתא להוין חד קאים עליה ושתיק דלא אשתכח בר דבור חד בלמודיו
לא תרין דבורין לשון קדש חד ומד הוא ולא תרין ואי תרין משתכחין בספר תורה
גריעותא דרזא דמיהמנות איהו וגריעותא דיקרא דאוריתא מתרבס מד' גורזא דא
קליפה ומומא רוא דעלמא דא ורזא דעלמא דאתי כלא שתקין ומד קארי דכתיב
וידבר אלדים את כל הדברים האלה לאמר איהו לעילא וכל עמא לתתא דכתיב
ויתיכנו

ומתנבכו בתחתית הסר • ופתחו ומשה עלה אל האלדים • והוא דקארו כאורותא
 גסני לכו ורעומיה לאיכוון מלון וכו אוהו שלומא דמאריה בסדורא דהנו מלון למשמע
 לכל עמא דהא אוהו קאוס כדונח עלאה בגין כך מאן דסליק למקרו כאורות יסדר
 איכוון מלון בקדמיתא בביתיה ואי לאו לא יקרו כאורותא מלון מההוא דבור עד לא
 גשמע אורותא לעמא קדושא מה כתיב אז ראה ונספרה הכינה וגם מקרה • ולכתר
 פואמר לאדם הן יראת אדם היא חכמה וגו' • אסיר ליה למאן דאקרו כאורותא
 למפסק פרשתא או אפי' מלה מדה • אלא באתר דפסק משה פרשתא לעמא קדושא
 לאשלמא ופסיק • ולא ופסיק מלון דפרשתא דשבתא אחרא בשבתא דא • רוא דא
 בשעתא דאפסיקו פראשין קמי קדשא כריך הוא כל חד וחד אתעטרא וקאי קמיה •
 ביון דאשלימו הסי למפסק פראשין דכל שעתא ואתעטרו קמי קדשא כריך הוא ואמר
 חנת משבת פלוני וחנת משבת פלו' • בההיא שעתא קרא לופי'א רב ממכא ולחמשין
 ותלת רתיכון קדושין דתחות ידוה ומכו לון בשמושא דאוריתא וכלרתיכא ורתיכא
 ומני ליה להאי רתיכא על פרשת פלוני בשבת פלוני ורתיכא פלוני על פרשתא דשבת
 פלוני • כל חד וחד משמשא לאוריתא ההוא שבת דיליה ואסיר לן לערבא חלין בחלין
 ולא לאעלא רתיכא כרתיכא דחכרוה אפילו כמלא כומא ואפילו כחד תיכא או אפילו
 באת חד • אלא כל חד וחד כמה דפסיק לון קדשא כריך הוא וכמה דמכו לון באיכוון
 פראשין כל חד וחד על מטריה • ועל דא כד מתעטרא פרשתא דא סלקין איכוון מלון
 דההוא פרשתא דאשתלים כנכורא ונטול לון ההוא רתיכא דממכא בההוא פרשת
 וסליק לון קמי קדשא כריך הוא ואיכוון מלון ממש קוימין קמיה ואמרין אכן פרשתא
 פלוני דאשלימו לי כנכורא פלוני הכי וכו' • איאשתלים כדקא חזי ליה סלקין איכוון
 מלון ומתעטרו על כורסויי קדוש • וההוא רתיכא משמשא קמיה כל רתיכא ורתיכא
 פרשתא דכל שבתא ושבתא וכלהו מתעטרו בנו כורסויי קדושא ובהו אוהו סלקא
 תאיתמדא לעילא לעילא ואתעביד כלא כללא חדה • בגין כך זכאה מולקיה מאן
 דאזליה פרשתא דכל שבתא ושבתא כדקא יאות כמאן דאפסיק לעילא • תרי ומכו
 בשבתא קריבן בסת במנחה בשעתא דריכא תליא לעידן ערב כריכון לאכללא שאלא
 ביומא דהא אורותא מתרין סטרין אתייהובת דכתיב מוימיואש דת למומיכא
 ושמאלא • כנכ ספר תורה במנחה די בעזרה פסוקין או יתיר אבל לא שלימו דפרשת
 דהא שלימו דפרשתא לא היו אלא ביומא ויטובא תלויא עד שעתא דמנחה והא
 אוקמוה • כשמי בשבת וכשמשו בשבתא בגין דקא כשתין כדרבין לתתא דאיכוון כללא
 דאורותא • ואי תימא הא כביאין מתפרשן לתתא • אלא הכי הוא ודאי אבל הכי
 דלתתא כלה כללא דאורותא וכל חד וחד כליל לכל חד וחד • ורוא דמלה חלין דרבין
 עלאין איכוון אקרין פרשתא חדה ולכתר כפקין מנייהו תפע דרבין דאתאחדן
 כחדא וכגון כך תפע גוברין • תלת בשבתא במנחה ותלת ביומא תמוכא
 ותלת ביומא משמאה הא תפע • וכספרא דרב יובא סבא במנחה בשבתא הא
 אתער רוא דשמאלא ונקודה תתאה בההוא סטרא דשמאלא מקבלא רוא דאורותא
 כדן בההיא שעתא כמלא מטרא דשמאלא ומדיליה קריכון דהא אוהי קיימא כרו'

דתפע

דתשע וקריבן תשע ואיזון סוית דחול. ותלת בשעתא דאתער שאלא בשבת
 ולא תכללא כלא כהדא. ואיהו מתעטרא בהו בתלת סטרין כגוונא דתלת סטרין
 עלאין דאיזון כללא דפרשתא דשבתא. זכאה מולקיה מאן דזכי ליקרא דשבתא
 זכאה איהו בתרין עלמין בעלמא דין ובעלמא דאתי כתיב אל יבא איש ממקומו ביום
 השביעי. מהו ממקומו. תיזון מההוא אתר דאתמוי למהך ורוא דמלה דכתיב ברוך
 כבוד יי ממקומו. ודא איהו מקום ודא איהו רוא דכתיב כי המקום אשר אתה עומד
 עליו אתר ודישא איהו לעלא וקריבן ליה מקום דאשתמודע ביה יקרא עלאה. ובגין
 כך אוהרות לבר נש דהא מתעטר בעטרא קדישא דלעילא דלא יפוק מפומיה מלולא
 דמול דאוי יפוק מניה קא מחלל שבתא. בידוי בעבידתא כמה דאוקימנא. ברבנו
 למהך לבר מתרי אלפין אימין. כל אלין חלולא דשבתא איהו. אל יבא איש ממקומו
 דא איהו אתר יקרא דקדושה דא דהא מניה לבר אתר דאלדים אמרים איהו ברוך
 כבוד יי ממקומו כבוד יי דלעילא. מקומו דא כבוד דלתתא ודא איהו רוא דעטרא
 דשבתא בגין כך אליבא איש ממקומו בריך הוא לעלם ולעלמי עלמין. כתיב הנה
 מקום אתי. מקום אתי ודאי דא איהו מקום טמיר וגבוי דלא אשתידע כלל. משמע
 דכתיב אתי דלא אשתילא וקיימא טמירא ודא איהו אתר עלאה לעילא לעילא היכלא
 עלאה טמיר וגבוי. אבל דא איהו אתר לתתא כדקאמרן. ודא איהו מקום דאתפרש
 לעילא ואתפרש לתתא ובגין כך אל יבא איש ממקומו ביום השביעי. ומדותם ממוץ
 לעיר אתפאת קדמה אלפים באמה וגו' הא אוקמוה באיזון רזין עלאין. אבל אלפים
 באמה מדדתא תרין סטרין לכל סטרי ואיהו מתעטרא תדיר בתרין סטרי בין לעילא
 בין לתתא. וסומיך שכיבה לא שריא לבר מתמוי דאתמוי לה. כד נפק שבתא
 דריבין ישראל דלתתא לאשתכבא דהא יומא רבא עלאה איהו ואכטריך לאשתכבא
 עליה דבהאי יומא אושפויא רבא ויקרא קא שריא עליה בגין כך בעי לאשתכבא
 לאתמואה דלא דחקין באושפויא קדישא. כדון פתמי ישראל ואמרו והוא רחום יכפר
 עון וכו' דתקנא שפירא איהו בהאי ליליא כיון דאיכא אתהדר לאתריה מה דלא
 אתמוי כד עייל שבתא דריבא אסתלק ולא אשתכח בשעתא דפתמי ישראל ויהי נעם
 וקדושתא דסדרא כל איזון חייבין דגיהכס פתמין ואמרי זכאין אתון ישראל עמא
 קדישא. זכאין אתון דיקוייא דנטרי פקודי אוריתא. ויילגן דלא זכו למיטר אוריתא
 כדון דומה קדים וכרוא אתיגר ואמר ישובו רשעים לשאלה כל גוים שכמי אלדים.
 וכל איזון חבילי טהירין טרדין לון בגיהכס ולית מאן דמרחם עליהון. זכאין איזון כל
 כטורי שבתא בהאי עלמא וקא מעבגו ליההוא עבד דשריא מלעילא כדקאמרן. האי
 מאן דשרי בתעניתא בשבתא תרי מתערי עליה קמי מלכא קדישא. חד ההוא
 רומא עלאה קדישא דאכטריך לאתענגא ולא אתענגא וחד ההוא ממכא קדישא על
 מאן דשרי בתעניתא וסבגריה שמייה וסלקין קמי מלכא קדישא ומתערי עליה וההוא
 רומא אסתלק גריע מההוא אתהנותא דלתתא וכד האי לא אשתלים לתתא רומא
 אחרא דלעילא לא אשתלים. כיון דלא אשתלים לתתא ולעילא אתמוי ההוא בר נש
 לאתגטיא ולאשתכא. כיון דאשתגו זמא אחרא וההוא ממכא דאשתכח על עגוייא

ותעניתא

ומצניתיא אשתלים גו איכון ממכין אחרכון בענוגא דלפילא קורעין ליה כל גוה דינא
 דאתגור מאיכון שבעין שכיין עלאין ולבתר מתהדרין אלן ממכין דעכשין לבני כשא
 ואתפרעין מניה דבר כש על דאשתכח בגיניה גרייערין עלא ותתא מאי תקנתיה
 ליתוב תעניתא על תעניתא מאי טעמא דא במיל ענוגא דשכתא יכטל ענוגא
 דחול ואי איבו מכטל ענוגא דשכתא וקא מתענג בחול דמי כמאן דשכח יכטל לאלהא
 אחרא יתיר ממה דחשיב ליה לקדשא בריך הוה רומא עלאה קדישא דקודשין דשריא
 עליה לא ענג ובטיל ליה מניה רומא אחרא דחול דשריא לבתר על עלמא חשיב וקא
 מענגא ליה כדון מהדרין ומתפרעין מניה בהאי עלמא ובעלמא דאתי בנין כך
 אכטרין תעניתא אחרכא ביומא קדמאה דחול בזמנא דשריא על עלמא ההוא
 רומא דחול ובהאי אית ליה אסונתא כיון דלא חשיב לרומא דחול וסימניך וה שזבת
 הגולה אשר גול וגו' לא חשיב לקדשא בריך הוה לא חשיב לבני כשא בגין כך לית ליה
 פונטא גכ דחשיב לבני כשא יתיר מקצה אית ליה עונשא בהאי עלמא וביגמל דאתי
 וכאם איבו מאן דאשלים לתתא להוה ענג עלאה כדקא חזי יומא דא מתעטרא
 בשבעין עטרין ושמא עלאה קדישא אשתלים בכל סטרין ואתגהירו כלהו דרגין
 וכלא בדוה דכרכאן ובקדושה על קדושה ותוכפת דקדושה קדושא דמעלי שבתא
 דא איבו קדושה דשבת בראשית דהא אתקדש מת'תני' ותרין שבילין ותלת דרגין
 דתפוחין קדישין ובעינן לא דכרא על האי קדושא כללא דעובדא דברא אית ונימא
 ברוח דתלתין ותרין שבילין ותלת דרגין דאתכלילן בהו והיינו רוא דבהדותא דעובד'
 דבראש' דהיינו ויכלו השמים והארץ וכל טבאב וגו' ויכל אלדים דאית בבהדותא
 דא תלתין ומש תיבין תלתין ותרין שבילין ותלת דרגין דתפוחין קדישין תלת דרגין
 דאיכון שביע שביע שביע ואית ביה רוא דעלמא עלאה ורוא דעלמא תמאה ורוא
 דכל מהימנותא תלת זמנין אלדים מד עלמא תמאה ומד פחד נחמק ומד עלמא
 עלאה קדישא קדש קודשין בעי בר כש למסדה כהדותא דא בדוה ברעותא לבב'
 לאסהדא קמי מאריה דמהימנותא וכל מאן דיסהד לא וישני לביה ורעותיה לא
 מכפר על כל חובו באי אמה אקב ורטה בנו וכו' האי קדושא איבו במד מתקלא
 לקבל כהדותא דמהימנות' ואינון תלתין ומש תיבין אחרכון כמה דאית בוכלו כלל
 סלקין לשבעין תיבין לאתעטרא בהאי שבת דמעלי שבתא זכאה מולקיה דבר כש
 דיכון רעותיה למלין אלן ליקרא דמאריה קדושה דינוא הא אוקמוס בורא פרי
 הגפן ולא יתיר דהאי יומא קאים לקדשא ליה מה דלית הכי בליליא דאין כריבין
 לקדשא ליה בהכי מלין כמה דאוקימא ולא אתקדש בהאי ליליא אלא בעמא קדישא
 לתתא כדשריא עליהו ההוא רומא עלאה ואכן בעינן לקדשא ליה ברעותא דלבא
 ולכוונא דעתיה להאי ויומא איבו קא מקדשא ליה וישראל בכלותין ובעותין וישראל
 מתקדשין בקדושתיה בהאי יומא וכאן ישראל עמא קדישא דאמסין ויומא דא
 אהסכת ירותא לעלמין לבתר דכפיק שבתא בעי בר כש לאפרשא בין קדש לחול
 אמאי דהא איתויב רשו לממכן דלתתא לשלמאה על עלמא ובכל עובדין דעלמא
 לאחזא יתודא כאתר קדישא בקדושה עלאה ולאפרשא לתתא ויחודא עלאה
 ולברכא

ולכרוא על כהורא דאשא בגין דכל אשין אחרנין אתמטרו ואתגניזו ביומא דשבת
 בר אשא חד דקדושא עלאה דאתגלו ואתכליל בקדושא דשבתא וכד האי אשא
 אתגליא כל אשין אחרנין אתמטרו ואתגניזו קמיה ויהי אשא דעקידי דינחק
 דאתגלי על גבי מדבחא בגין כך בעי לכרוא על כהורא דאשא ויהי אשא לא בעי
 אשא דמול אלא אשא דשבת ויהי אשא איהו אשא דכפיק מההוא אשא דלעלא
 ודא איהו אשא דסביל אשא וכיון דהאי אשא דכפיק מאשא דלעלא אתברכ בכרעה
 דכהורא כדין כל שאר אשין אחרנין כפקין ואתמכן בדוכתייהו ואתייהוב לון רשותא
 לאכהרא וכהיא שעתא דקא מברכן על אשא אזדמן ארבע רתיכון ארבע משרויין
 לתתא לאכהרא מההוא אשא מברכא ואיכף אקרין מאורי האש בגין כך בעינן
 לאכפשא אנבעאן ודא ארבע דימיכלאכהר לון בגיההוא כהורא דשרגא דמתברכ
 ואיכון אנבעאן רמו לאינן מאורי האש דהיירו ושלטו מההו נהור דשרג דמתברכ
 ובגין דאיכון שרגין לתתא כד אחוי בר בש אנבעאן קמיההוא כהורא דשרגא בעי
 לאכפשיא לון קמיה בגין דההוא כהורא שלטא עלייהו ואיכון כהרין מביה וכל אנבעאן
 בעינן לוקפא לון כשאר ברכאן בגין לאחזאה קדושה עלאה דדרגין עלאין דשלטין
 על כלא דשמא קדיש אתעטר בהו ואתקדש בהו ואתברכן כלהו דרגין כחדא וכהרין
 מנו בוניכא עלאה דכלא ובגב בעינן לוקפא לון לעלא והכא בעינן לאכפשיא
 אנבעאן קמי שרגא בגין לאחזאה דרגין דלתתא דהרין מנו בוניכא דלעלא ומהכ
 שלטין וכהרין מכה ואינן מאורי האש בכל יומא אכן מברכינן מאורי אור דאיכון
 נה רין עלאין דקיימן כההוא אור קדמאה וכהרין כלהו כחדא והכי אקרין מאורי
 האש ובגיי כך מברכינן בורא מאורי האש ולא אמרו מאור אוביור מאורי האש
 הואיל נקא כהרין מההוא אש מההוא בוניכא מברכא אלא כיון דשאל שבתא בל
 איכון דרגין דלתתא וכל אינן דהרין ושלטין כלהו עלאין ואתכלילו בהי שרגא
 ואתמטרו ואתגניזו ואתמטרו ביה ולא אתמוזן ביה אלא הויה כקודה בלמודהא
 וכלהו אתמטרו בגווה כל יומא דשבתא כיון דכפיק שבתא אפיק לון לכל חד וחד
 כאילו הויה שעתא אתבריו ונפקו כלהו ואתבריו במלקדמין ואשתניאו על דוכתייהו
 לשלטה כדין אתברכא הוי שרגא ואתכפין קמיה לאכהרא כיון דהרין כדין
 אתמטן כל חד וחד על דוכתיה בגווכא דא איכון דרגין עלאין דאקרין מאורי אור
 שלטין ביממא וכהרין מנו בוניכא עלאה בשעתא דרמש לילוא הויה בוניכא עלאה
 כניש לון ואעיל לון בגווה עד דהסיר יממא כיון דמברכינן ישראל על כהורא ביממא
 כדין אפיק לון בשלמו דכהורא ודא איהו דקא מברכינן יוצר המאורות ולא אמרו
 בורא אלא יוצר והכא בורא מאורי האש בגין דאינן דרגין לתתא וכלא איהו
 רזא ברמו אנבעאן דהא בהורמיו דרגין עלאין ודרגין תתאין דרגין עלאין
 אשתמודעאן כוקיפו דאנבעאן לעלא וכוקיפו דאנבעאן אתברכן דרגין עלאין
 ודרגין תתאין כחדא וכמאובו דאנבעאן אתברכן לאכהרא דרגין תתאין למודייהו
 ורזא דא מופרי דלכתר מאורי אנבעאן ואנבעאן למודייהו לבגו מופרי דמאורי
 אנבעאן אינן אכפין אחרנין דכריכו לאכהרא מנו ההוא שרגא ואינן אכפין דאקרין

א חורני ט

אחוריו • אכבעאן לבו בלא טופרין אלין אינון אכפין פנימאין יאתכסוין ורזא דא
וראית את אחורי אלין אחורי אכבעאן לאחורא בטופריהון • ופני לא ויראן אלין
אכבעאן לבו בלא טופרין דאינון אכפין פנימאין וכד מִכְרִיכִין על שרגא בעי לאחורא
אחורי אכבעאן בטופרין לאתהרהר מנו ההוא שרגא ופנימאין דאכבעאן לא אכטריכו
לאכפילין לאתהרהר מנו ההוא שרגא דהא אינון לא כהרין אלא מנו שרגא עלאה
דלעילא לעילא דהיינו טמירא ונביחא דלא אתגלויא כלל • ואינון לא כהרין מנו שרגא
דאתגלויא כלל • בגין כך בעי לאחורא אחורי אכבעאן בטופרין ופנימאין דאכבעאן לא
בעי לאחורא קמי האי שרגא • טמירין אינון ובטמירין אתהרין פנימאין אינון
ומפנימאיה אתהרין עלאין אינון ומלעילא אתהרין זכאין אינון ישראל בעלמא דין
ובעלמא דאתי • וכע לארמא בכוסמין כד נפיק שבתא על דאסתלק ההוא רומא
ונפשא דבר נש אסתארת בקטורא (סֵא אֶשְׁתִּית בְּקִטּוֹא) בגין ההוא סלקון
דאסתלק רומא מניה והא אוקמוה כתיב וירח את ריח בגדיו ויכרכהו וגו' האי קרא
אוקמוה ואתמר • אבל תא מנו רומא איהו קיומא דכפשא בגין דהיה מלה דלעיל
לכפשא ולא לגופא • וירח את ריח בגדיו הא אוקמוה אינון לבושין דאדם קדמאה
הו דיהב ליה קדשא בריך הוא לאלכשא לון בגין דהא כד חב אדם אתעדו מניה
ההוא לבושא יקירא דאתלכש ביה בקדמותא כד לעיל ליה בגנתא דערן • ולכתר
דמב אלכיש ליה בלבושא אחרא • לבושא קדמאה דאתלכש ביה אדם בגנתא דערן
איהו הוה מאינון מלבושי מאינון רתיכו דאקרונ אחוריו ואינון לבושי דאקרונ לבושי
טופרא • וכד הוה בגנתא דערן כל אינון רתיכוין וכל אינון משריין קדישין כלהו
סמרין ליה לאדם ואתכטיר מכלא ולא הוה יכיל מלה בישא לאתקרבא בהדיה • כיון
דמב ואתעדו מניה אינון לבושין דמיל ממלין בישין ורומין בישין ואסתלקו מניה אינון
משריין קדישין ולא אסתארו ביה אלא אינון טופרי דאכבעאן דסמרין לון לטופרין
פמרכו דוהמא אחרא • ובגין כך לא ליבעי ליה לכר נש לרבאיה אינון טופרין דוהמא
דהא כמה דאסגיאו הכי כמי אסגי עליה קסטורא וידאב בכל וומא • וכע לספרא לון
ולא ורמי לון דלא יעביד קלנא בההוא אתר דיכול ההוא בר נש לאתזקא וכלא כנווכ
עלאה • דהא לכלהו אחוריים סמרא סמרא ולא אכטריך ליה באתר דעלמא •
לבתר עבד ליה לאדם לבושין אחרין מטרפי איננין דגנתא דערן • דהא בקדמיתא
הו אינון לבושין מאינון אחוריים דגנתא דלעילא והשתא גנתא דארעא וכפך מבגנתא
ואינון לבושין הו סלקין ריחין ובוסמין דגנתא דכפשא מתיושבא בהו ומדו בהו
ההו וירח את ריח בגדיו ויכרכהו דהא מתיושבא כפשיה ורומיה בההוא רומא וההו
ריחא מעילא דבוסמין איהו הדם דהא קיומא דאתר קדישא דכזמתין כפקין מניה
הדם איהו ודא איהו קיומא דכפשא כנווכא דלעילא לאתקיימא מההוא קטורא
דאשתאבת • כד כפך שבתא אתלכש אדם באינון לבושין דגנתא דערן דארעא
דסלקין ריחין ובוסמין לקיימא כפשיה על ההוא רומא קדישא עלאה יקירא דאסתלק
מניה • והדם איהו קיומא דכפשא ודאי בכל סטרוין ההוא רומא עלאה דכחית עליה
דבר נש במדו ומדו לכפשיה כדין קיומא כפשא דבר נש כנווכא דעלמא דאתי דומין
לאתהכאה

לאתהחם מניה כמה דבר כש אהבי להאי רוחא בעלמא דא הכי הוא רוח אהבי ליה
לכר כש לעלמא דאתי דכתיב אז תתעב על ייגו' וכתוב והשביע בכחצמות כפסך
כמה דבר כש רוי להווא עגובא ואהבי ליה הכי כמו איהו רוי ליה לעלמ' דאתי כדין
כד בר כש זכי ואשלים שלימו דיקרא דשכתא כדקאמרן קב' קארז עליה ואמר
ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר כך אתפאר' קט רבי אבא ושאר חברויי ונשקו
רישי' בכזו ואמרזי זכאה מולקנא דארמא דא זמין קב' לקבלן' אמר רבי אבא לי
זמין קב' ארמא דא בגין לאתמכרא עמכון' זכאה איהו מולקוי דזכינא לארמא דא
אמ' להו אימא לבו מה דמיוכ' וימא דא כפנא לארמא וחימא כהור' מדא ואתפלג
לתלת כהורין ואזלו קמאוי ואתממרו' ואממא ודאי זכינתא חמוכא זכאה מולקוי
והשתא אינון תלת כהורין דחמוכא אתון אינון' ודאי אתון כהורין וכונינון עלאין
לאכהרא בעלמא דין ובעלמא דאתי' אמר רבי אבא עד הכא לא ידענא דכל אלין
מרגלן סתימין הוו תמות ידיינו' כיון דחמוכא דהא ברעותא דפקודא דמאריכוון
אתאמרו מלן אלין ידענא דכלהו מלן סלקין וימא דא לבגו כורסויא שלאה ונטול
לון ההוא מאריה דאכפון ועביד מנייהו עטרין למאריה' וימא דא מתעטרין שתין
דתיכוין קדישין ליקרא דכורסויא כאלין מלן דאתאמרו הכא יומא דא' אדכי זקף
עינוי וימא דארעב שמשא' אמר רבי אבא כהן לבכי האי כפר דאיהו קריב לבגון
במדברא' אזלו וביתו תמן' כפלגות ליליא קס רבי אבא ושאר חברויא לאשתדלא
באורות' אמר רבי אבא מכאן ולהלא' כימא מלן לאתעטרא כהו דיקויא דבגנתא
דעדן דהשת' איהו זמא דקב' וכל דדיקויא דבגנתא דעדן כיייתין לקליהון דדיקויא
די בארעא' פתח רבי אבא ואמר'

ויעשו

כל חכם לב בעשוי המלאכה וגו' כתיב השמים שמים לוי והארץ
וגו' האי קרא הכי אנטרין למימר השמים לוי והארץ כתן לככי
ארס' מאוי השמים שמים' גא' הכא אית לאשתכלא בגין דאית שמיס ואית שמים
שמים לתתא וארץ לתתא ומייהו' שמים לעילא וארץ לתתא מנייהו וכל דרגין עלאין
יתתאין כלהו כנוכא דא אלין באלין' שמים לתתא אינון עשר ירועת כד'א כוסה
שמים כירועה וקב' עבד לון לאכהנא ארעא תתאה ומשריידי בניויהו' תשיעאה
אכסיג לתתאי דסחרן כקופטרא דקולטא' עשיראה איהו עקרא וככלהו משיריון
ממנן עד שביעאה' משביעאה ולהלאה אית כהורא דאתפשט לתתא מגו כורסויא
עלאה וכהורל עשיראה' ועשיראה מההוא כהירו דקטא' יהיב לתשיעאה ואיהו
לתמיכאה ולתתא' האי תמיכאה כד אתפקדון חילי דככביא ואפיק לון ההוא כהירו
קיימא ויהיב חיליה לכל מד ומד לאתמכאה בההוא אתר דאנטריך דכתיב המוציא
במספר נכאס וגו' מרב אוכוס דא איהו זכרא דלעלא דאקרי רוב אוכוס' וכל
רקיעא ורקיעא ממא ואתפקד על עלמא ועל ארעא לאכהנא גלא בר ארעא
דישראל דלא אכהנו לה רקיעא ולא מולא אמרא' אלא קב' כלמודוי ויהא אוקמוה'
ואי תימא היך שריא למגנא רקיעא על ארעא דישראל והא מטרא ועלא מרקיעא
בחית' עלה כשאר כל ארעא' אלא בכל רקיעא ורקיעא אית ממנן שלטין על עלמא'

והוא ממכר דשטמא על ההוא רקיעא והיב מחילא דאית ליה מההוא רקיעא בנין
 למויב לתתא וההוא רקיעא קמיט מההוא ממכר ויהיב לתתא לארעא וההוא ממכר
 לא קמיט אלא מתמנית דלעילא . בכל רקיעא אית פתחין ידיעין דשולטכו בכל
 ממכן מפתחא לפתחא רשומא ומשהוא פתחא ונהלן לא שלטא אשילו כמלא כומא .
 ולא עאל דא בתמומא דפתחא דחכרויה בר כד אתיהיב ליה רשון לשלטאיה חד על
 חכרויה כדון שלטון מלכין די בארעא חד על חכרויה . בארעאיתא דכלהו רקיעין
 אית פתחא חדא דאקרוי בנילון ותמות האו פתחא אית שבעין פתחין אחרין
 לתתא ושבעין ממכן כטרין מרחיק תרי אלפין אמין דלא קרבינ לגביה וההוא פתחא
 סליק לעילא לעילא עד די מטא לבו כורסייא עלאה ומשהוא פתחא לכל סטרין
 דרקיעא עד תרעא דפתחא דאקרוי מגלון (סא סנדון) דתמן איהו סיומא
 דרקיעא דתמומא דארעא דישאל . וכל אינון פתחין דרשימין גו ההוא פתחא
 דאקרוי בנילון כלהו רשימין ככורסייא קדושא וכלהו קריבין לון שערי דדק דלא
 שלט אחרא עליהו וקבא פקיד לארעא דישאל בההוא רקיעא מפתחא לפתחא
 בפקידו כמה דאכטרין . ומתמניתא דההוא פקידו כטלון אינון שבעין ממכן
 ויהיבין לכלהו ממכן אחרין . כנכתא דעדן לתתא אית רוין עלאין גו רקיעא
 דקיימא עליה . רקיעא דקיימא עליה אית ביה רוין עלאין . כד עבד קבא רקיעא
 אייתי אש ומים חבו כורסי וקרויה ושתף לון כחדא ועבד מכהון שמים לתתא
 ואתפשטו עד דמטו לההוא אתר דנכתא דעדן ויתבו . מה עבד קבא כטל משמים
 עלאין קדישין אש ומים אחרנין דמשתכחין ולא משתכחין דאתגליון ולא אתגליון
 ואינון אש ומים דאתגטלו משמים עלאין עבד מכויהו מתיחו דרקיעא ומתחבר גו
 רקיעא אחרא ומתח ליה . על האו גנתא דלתתא ארבע גונון בההוא מתיחו
 דרקיעא דעל גנתא חויר וסומק ירוק ואוכס . לבני הכונון אית ארבע פלגין
 לארבע סטרין דרקיעא דעל גבי גנתא דאינון אש ומים דאתעביד מכהון ההוא
 דקיעא מתפתחין בארבע פתחין ארבע כהורין לסטר ומיכא . בההוא פתחא מגו
 מתיחו דסטר ומיכא כהורין תרין כהורין באינון פתחין . בפתחא דומיכא ובפתחא
 דאויב לבו אכפין גו כהורא דכהיר לסטר ומיכא אתרשום את חד כהיר וכליב
 וכניץ ככניצו מגו ההוא כהורא ואיהו את גו וקיימא באמצעותא דההוא כהורא
 דפתחא . את דא סלקא וכמתא לא קאים באתר חד ההוא כהורא כטיל לההוא
 את ואפיק לה בנין כך לא קיימא באתר חד . כהורא דכהיר כסטררא דאיהו
 לקבל אכפין אתרשום את חד דכהיר וכליב וכניץ ככניצו ההוא כהורא ואיהו את
 ד ולומינן אתחין ד וקיימא באמצעותא דההוא כהורא דפתחא וסלקא וכמתא
 לזמכין אתגליון ולומינן לא אתגליון ולא קיימא באתר חד . אלן תרין אתון קיימין
 וכד כשמתא דכדוקיא עאלת בנכתא דעדן אלן תרין אתון כפקין מגו ההוא כהורא
 וקיימין על ההיב כשמתא וסלקא ונחתו כדון מאיכוך תרין פתחין מקדמיו וכמתו מעילא
 תרין רתיכין . רתיכא דתא עלאה דאיהו רתיכא דמוכאל רב סנכין . רתיכא
 רתיכא דאיהו רתיכא מההוא רב עמכא דאקרוי כואל ודא איהו שמשא וקירא
 דאקרוי

דאקרו רפאל זאלן כחתן וקוימין על כשמתא ואמרין לה שלום יבא שלום יבא
 שלום כדון אויבן תרין אתון סלקין וקוימין באתרווייהו ואתנפיוו גו שהוא כהורא
 דאיוון פתמין תרין פתמין אחרנין תרין כהורין אחרנין קא מלהטין מכהורו
 דאשא באיוון פתמין חד לסטר שמאלא וחד לאמורא תרין אתון אחרנין מלהטין
 באיוון כהורין וכניטין בנווייה את חד ב ואת חד ב וכד אתון קדמאי מתהדרן
 לאתרווייהו אלין תרין אחרנין כניטין סלקין וכחתין כפקין מאיוון כהורין וקוימין על
 כשמתא כדון כחתין תרין רעיבין מאיוון תרין פתמין רתיבא חדא אויבו רתיבא
 דגבריש רב ממנא ויקור רתיב תניבא אויבו רתיבא אחר קדיש דנוריש רב ממנא
 וכחתין מאיוון פתמין וקוימין על כשמתא ואתון מתהדרן לאתרווייהו כדון אלין תרין
 רעיבין עאלין לגו היכלא חדא עמורא דנכתא דאקרו אהלנא ונתמן תריסר זיני
 כוסמין בניזין דרעוב כרד וכרכס קסה וקמזין וגו' ואיוון תריסר זיני דכוסמין
 דלתתא ותמן כל אויבן לכושין דכשמתין דאתחזון לאתלכשא כהו כל חד וחד
 כדקא חזי כההוא לכושא אתרשימו כל אויבן עובדין טכין דעבד כהאי עלמא
 ואתרשים ביה האי אויבו לכושא דפלכוא וכטלין לההוא לכושא ואתלכשת בוס
 האא כשמתא דדיוקיא דבנכתא כנוכא דדיוקיא דהאי עלמא והכי מלי מתלתין
 וזמין ואלוך דהא כל תלתין וזמין לית לך כשמתא דלא תקבל עוכשא עד לא תושול
 לבכתא דעדן כוון דקבולת עוכשא עאלת לבכתא דעדן כמה דאוקמינה לבתר
 דאתלככת כוון דאתלכשת כהאי לכושא יחבין לה אחר כמה דאתחזי לה כדון
 כל אויבן אתון כחתין וסלקין אויבן רתיבין שהוא ריקשא אהדר תרין זמזין בכל
 יומא כההוא כניטו דהאי ריקשא אחרא דמתדבק ביה והאי ריקשא לא כפיק
 לכר מבכתא ריקשא דא מוקמא בכל זיני בוזנין תרין ועשרין אתון רשימין ממקקן
 בההוא ריקשא כל את ואת כטיף טלא ממנא דלעילא על גנתא ומההוא טלא
 דאתון אסתמין אויבן כשמתין לאתדבאה וטלא לא כחית אלא מנו אתון דרשימין
 ומחקקן בההוא ריקשא בגין דאיוון אתון כללא דאוריתא וההוא ריקשא רזא
 דאוריתא דהא מאש ומים דאוריתא אתעביד ועל דא אויבן כדון טלא על כל
 אויבן דאשתלבו באוריתא לשמה אויבן מלין רשימין בנכתא דעדן וסלקין עד
 ההוא ריקשא וכטלין מאיוון אתון ההוא טלא לאתנכא ההיא כשמתא דהא הוא
 דכתיב וערף במטר לקחו תזל כטל אמרתי באמנעיתא דהאי ריקשא קוימא
 פתחא חדא דא אויבו פתחא חדא דקאים לקבל פתחא דהיכלא דלעילא דכההוא
 פתחא פרוזין כשמתין מבכתא דלתתא לעילא כחד עמודא דכעין בנכתא עד ההוא
 פתחא גו ההוא ריקשא דההוא פתחא דאויבו באמנעיתא דריקשא דבגנת עלין
 כבווה תלת בוזין דההוא כלילין כחדא וכהרן לגופין דההוא עמודא וכדון ריקשא
 דא כנין ואתלשטת בכמה בוזין דמתלשטן בכל שעתא כהרין דדיוקיא מההוא זווה
 עלאה אבל ככל שכתא ושכתא וככל ריש ירחא אתגלייא שכינת יתיר משאר זמני
 כהאי ריקשא ואתין כלבו דדיוקיא וכגדין לבביה זכאה חולקיה מאן דזכי להכי
 לכושין דאמרין דמתלכשן כהו כדיוקיא בנכתא דעדן אלין מעובדין טכין דעביד

פר כש בהאי קלמא בפקודי אוריתא וכאלין קיימא כשמתא בגנתא לעדן ואתלבשא
 בהכי לבושין אחרין ויקירין כד סלקא כשמתא בההוא פתמא דרקייעא לעילא
 אזמנן לה לבושין אחרין ויקירין עלאין דאיכונ מרעוילא וכונה ללבא באוריתא
 וככלותא כד סלקא מתעטר אמהוא פטרא מאן דמתעטר ואשתאר מולקיה לההו
 בר כש ואתעביד מניה לבושין דנהורא לאתלבשא בהו כשמתא לסלקא לעילא ואצב
 דאוקמוה דאיכונ לבושין בעובדין תליין אין לא תליין לא ברעותא דרוח כמה דאתת'
 לקיימא בגמלאכין רוחין קדישין ודא איהו ברירו דמלה ובנוכא קדישא אוליף הכי
 מליהו לבושין דלתתא בגנתא דארע בעובדין לבושין דלעילא ברוח ורעות וכונה
 ללבא וכהר יונא מעדן להסקות את הגן וגו' ואוקמוה אבל כהאי גנתא לתתא כהר
 יונא מעדן ודאי ואטרו למכדע דהאי כהר דכפיק בגנתא דלתתא באן אתר עקר
 גשרא דיליה באן אתר בעדן עדן דא רוא עלאה איהו ולא אתיהייב רשו לשלטא
 ביה עינא דסכלתכו ורוא דמלה אמלא אתר דא אתמסר לתת' לאתגלאה אתר דעדן
 עלאה קדישא אתמסר אוף הכי למכדע בנין טמירו דיקרא דעדן עלאה קדישא
 אתממר ואתעכו עדן תתאה דההו כהר דבגיד וכפיק מניה ועל דא לא אתמסר אפי'
 לאיכונ כשמתין דבכת' דעדן כמה דהאי כהר אתפרט וכפיק מגו עדן לאסקא לבכת'
 סכ מגו ההוא פתמא דאמציעתא דבכתא כפיק מד כהורא דאתפרט לד' כטרין בד'
 פתמין דקארמן אתר דקיימין איכונ איעון רשימין וההוא כהורא דאתפרט לארבע
 כהורין בד' איעון כנימין וכפיק מעדן אתר דוהרא נקודה תתאה ולעילא וההוא
 נקודה אתהיור ואתעביד עדן לאכהרא ולא אית מאן דשליט למחמי ולמכדע להאי
 נקודה בר ההוא כהירו דאתפסט מניה דסגדין לקמיה איכונ כדוקיא דבגנתא
 דעדן כמה דאתת' והאי נקודה תתא איהו גנתא לבגיד עדן עלא אתר דלא אתיהייב
 למכדע ולאסתכלא על כל דא כתי' עין לא ראתה אלדי וולתך שמה דא אתפרט
 אלדים וולתך דא נקודה תתאה קדישא דאיהו ידע דהאי עדן דלתתא דטמיר בגנתא
 גלית אחר מאן דידע ליה אלדים וולתך דא עדן עלאה על כלא דאיהו רוא דעלמא
 דאתי דאיהו ידע לנקודה תתאה כחד כדיק דכפיק מניה כהר דרוי ליה ולית מאן
 דידע ליה בר איהו דכתב אלדים וולתך דאיהו אמיר לעילא לעילא עד אין סוף והאי
 כהר דכפיק מעדן לתתא רוא דא איהו למחמיין כרוא דכתיב והשביע בנחמות
 כפוך ומלה דא אתפרט לעילא ותתא כשמתא דכפיקת מהאי עלמא דחשוכא
 איהו תאיבת למחמי כהאי בר כש דתאיוב למשתי בתאיבו למיא הכי כל מד
 וחד איהו בנחמות כמה דאת אמר נחא נחא נחא נחא חייכון נחמות דכהורין
 דבגנתא ורקייעא ויכלין דבגנתא ואלמלא ההוא לבושא לא יכלין למסכל וההוא
 כהר דכפיק מעדן כל איכונ כשמתין בלבוי יקר יתבין על ההוא כהר
 וכדון מתיושבין ורוח באיכון נחמות ויכלין למסכל וההוא כהר איהו תקונא
 דכשמתין לאתיושבא ולא תונא ולא תהכאה מאיכון נחמות וכשמתין אתהכין על ההוא
 כהר ומתיושבין ביה ההוא כהר דלעילא אפיק כשמתין ופרחין מניה לבגנתא
 האי כהר דלתתא בגנתא דארעא מתתקני כשמתין לאתקקא לאתיושבא באיכון

נחמות

נחות כנוונא דא כהאי עלמא לכר ריחא דמיא מתיישבא כפשא לאתנהרא דהא
 מעקרא דגופא כפקא וביגין דמתהיבין כשמתין על ההוא כהר דבגיד וכפיק מעדן
 וכלין לאתיישבא באינון נחות עלאין ולסלקא לעילא כההוא פתחא דאמנעיתא
 דרקיעא חד עמודא דקאים באמנעית גתא כההוא עמודא סלקין לעילא בנו
 ההוא פתחא דרקיעא וביה סמרכיה איתביה עכין ועשן ונגה ואף על גב דאוקמוה
 להאי קרא אבל עכין ועשן אלין מלכר ונגה מלגו ודא אייהו למפא על אינון דסלקין
 לעילא דלא יתחזון מקמי אינון דיתבין לתתא והא הכא רוא דרוין כד בעיקרה
 לאתקב' כתקונו ולא תקשט' בשבתו וכומני וכמני משדר ארבע אכפין דכשר וקיימין
 עלהיכלא דאקדי דרור והיינו מר דרור ובגין דא בשתא דיוכלא בעינן לאכרזא
 דרור כל' וקראתם דרור ואינון ארבע אכפין יתבין קלא ולית מאן דישמע ליה בר
 אינון כשמתין דאתחזון לסלקא ואינון מתכנסין תמן וכטלי לון אלין ד' אכפין ואצלן
 לון לנו כההוא עמודא דקיימא באמנעיתא וכההיא שעתא סלקא ההוא עמודא
 דעכנא ואשא ותכנא ונגה מלגו ואלין תרין אקרין מכוון הר טוין ומקראיה מכוון הר
 טוין דא אייהו תקונא דלעילא כד נקודא תתאה מתקשטא ואינון מקראיה דההיא
 כקודה לאתקשטא כיון דסלקין אלין כשמתין עד ההוא פתחא דרקיעא כדין ההוא
 רקיעא סמרא סמרכי דגתא תלת זמנין ומקל כעיומו דסמרכיה דההוא רקיעא
 כפקין כל אכון כשמתין ומאן כעיומו דההוא רקיעא ומאן ההוא עמודא דסלקא
 אשא ועכנא ותכנא ונגה דלהיט וסגדיון כלהו כדיון כשמתין סלקין כההוא פתחא עד
 דסלקין לנו ועגולא דסמרא כההיא כקודה כדיון ממאן מה דמאן ומנו כהירו
 ומדות מהו דמאן סלקין וכמתין קרבין ורחקין ואייהו תאיבא לבגיהו ומתקשטא
 בכהירו כדיון אלביש קנאה מנהורא דחד כדיון עלאה ואסתכל בשפירו דהאי כקודה
 ופתקונה ואמיד בה וסליק לה לבגיהו ונהיר כהורא כהורא והוולאד כל מילא דשמיני
 פתחיה כההיא שעתא ואמרי וכלין אתון דיקיאו כטרי אורית' וכלין אינון דמשתדלין
 באורית' דהא מדות' דמאריכוון הוי ככו דהא עטרא דמאריכוון מתנטר' ככוון כדיון
 כיון דכהרין כהורא כהורא תרין כהורין מתמכרין כחדא וכהרין לבתר אינון כמתן
 ואסתכלין לאשתעשעא באינון כשמתין דדיקיא ומתכני לון לעטרא לעילא ועל דא
 אומר עין לא ראתה אלדים וולתך יעשה למכה לו' כתיב דמות על ראשיהמיה
 רקיע כעין הקרח כהורא כטוין על ראשיהם מלמגלה האי קרא אוקמוה אבל אית
 רקיע ואית רקיע רקיע דלתתא אייהו קיימא על גבי חיון ד' ומתמן אתפשט ושארי
 דיוקבא דחד כוקבא דאמורי כהורא ודא אייהו רוא דכתוב וראית את אמורי כל
 אמור וקדם כרתני וכתוב אסתמלעותיו רקיע לעילא אייהו קיימא על גבי חיון
 עלאין ומתמן אתפשט ושארי דיוקבא דחד כהורא דאיהו רוא עלאה והני תרין
 רקיעין חד אקרי קפה השמים ומד אקרי מקפה השמים דכתיב ולמקפה השמים
 ועד קפה השמים ראשי המיה דלתתא אינון ארבע חיון דאינון רשימין עלאין על
 אכון ארבע חיון רשימין דיבגו אינון ארבע פתחין דבגתא דעזן ואף על גב
 דאמרן עדן דלתתא בארעא הכי הוא ודאי אבל כלל רוא עלאה אייהו כמה דלתתא

צהאי כקודה דקאמרן כמה דאית ליה חולקא לעלא הכי כמו אית ליה חולקא לתתא
 בארעא והאי גנתא לתתא איהו חולקא דהאי כקודה לאשתגשעא ברומי דלדיקויא
 בארעא ואתהכי בכל סטרין לעלא ותתא לעלא כדדיק לתתא כההוא איבא
 דדיק ולא אשתגשעא עלא ותתא אלא כדדיק והאי גנתא איהו מההיא
 כקודה דאקרי עדן אינון ראשי המיה אלן ארבע רישי אכפין חד ארוי דכתי ופני
 אריה אל הויזין ומד שור דכתיב ופני שור מהשמאל ומד נשר דכתיב ופני נשר
 לארבעתן אדם כללא דכלא דכתיב ודמות פניהם פני אדם ואלן ארבע רישי כהרין
 דמטאן להו לכורסייא קדושא ומנו מטולא דלהון ועין ומההוא זיעא דמטולא דלהון
 אתעביד ההוא כהר די נור דכתיב כהר די נור כגד וכפך מן קדמויה אלף אלפים
 ושמשוה כד סלקין אסתמיין כההוא כהר די נור וסלקין לקורבנא ולא
 אתיקון אלא אסתמיין תא חוי מסלמכדרא דעבדין מכה לבושא ומנו דאוימנור
 לא אסתמיא ההוא לבושא אלא כנורא אשא אכיל וזהמא דביה ואסתמי ההו לבושא
 הכי כמו נשמתא די נור דאתגטילת מנו כור סייא קדושא דכתיב ביה כרסיה שבין
 די נור בומנא דבעיא לאסתמיין מההוא וזהמא דבה אתעברת כנורא ואסתמיא
 ונורא אכלא כל ההוא וזהמא די כשמתא וכשמתא אסתמיין ואתלבכת ואי תימא
 אי הכי עונשא לית לה לכשמתא כהאי תא חוינוי לכשמתא דסבלא אשא כנורא
 ואף על גב דאיהי אתלבכת אבל כד וזהמא איהו סגי עלה ווי לכשמתא דסבלת ההוא
 עונשא בגין דההוא וזהמא בתרי זמני אתלבכת כנורא ומנא קדמאה כיון דקבילת
 עונשא בנפשא אולא כשמתא ונטיליה ואעלין לה בגואתר חד דמקריבן הכס ואמאי
 אקרי בן הכס אלא אתר חד איהו בביהכס דתמן אנטריפו כשמתין כנורא לאתלבכא
 עד לא פעלין בגנתא דעדן ואי זכאין אינון כשמתין כד אעלין לון כההוא אתר תרין
 מלאכין זמיון בגנתא דעדן וקיימין לתרעא וכוונין לגבי אינון ממנן דכההוא אתר
 דביה כיון לקבלא ההוא כשמתא וזההיא כשמתא עד לא אתלבכת כנורא אינון ממנן
 כוונין לגביהו ואמרי הכס ולזמנן דהיא אתלבכת ואינון ממנן כפקין עמה מההוא
 אתר וזמני לה לגבי פתחא דגנתא דעדן דתמן אינון שלימן ואמרי לון הכס האי
 אינון כשמתין דהא אתלבכו כדון אעלין לההיא כשמתא בגנתא דעדן וכמה איהי
 תבורא מנו ההוא תבירו דאתלבכותא דגיהכס דהוא תבירו דאשא תתאה ואף על גב
 דכחית מלגלא אבל כיון דמטא לארעא לתתא איהו אשא דלא דיק וכשמתא
 אתעכש' ביה ואתבר' כדון קדט' בריך הוא אפיק שמשא דההיר מאינון ארבע פתחין
 דההרין ברכי' דעל גנתא ומטא לההיא כשמתא ואתקיא את' הה' דורמה לכס יראי
 שמי שמא נדקא ומרפא בכנפיה זמנא תכיונא לכתר דיתבא בגנתא דעדן דלתת'
 כל ההוא זמנא דיתבא וי' כען לא אשתרשת מאינון מלין דחיון דהאי עלמא מכל
 זכל' כד סלקין לה לעלא אנטריד לאתפרשא מכל חיון ומכל מלין דלתתא ואתעברו
 לה כההוא כהר די נור כדון כשמתא אתלבכת ביה מכל וכל וכפכת ואתחזיא קמי
 מאריה דעלמ' כריכא מכל סטרין כיון דאסתכלת כההוא כהורא אתקיא ואתלמי'
 מבלא וכדון קיימין אינון כשמתין בלבושין מתעטרין קמי מאריהו זכאה חולקא הון
 דלדיקויא

דנדוקיא בעלמא דין ובעלמא דאתי ואיכון כשמתין דבנכתא דעדן לתתא שטאן
 בכל רישו ורחמי ושבתו וסלקין עד ההוא אתר דאקרו חומו' ירושלם מתין כמה ממין
 ורתוכין דכטרי איכון חומת' דכתיב על חמותך ירושלם הפקדתי שמרים' וסלקין
 עד ההוא אתר ולא עלין לבו עד דאתלככן ותמן סגדין ומדאן מההוא כהירו ותייבין
 לבו נכתא' כפקין מתמן וטטאן בעלמא וחמאן באיכון גופין דחייביא בההוא עופשא
 דלהוף דכתיב ויטאו וראו בפגרי האכסים הפשעים כי כי תלעצם לא תמות ואסם
 לא תכבה והיו דראון לכל כשר' מאי לכל כשר לאיכון שאר גופין דבסחרנייהו והא
 אוקמוה' ולבת' משטטי ומסתכלן באיכון מאריהון דכאבין וככי מרעין ואיכון דסכלין
 על יחודא דמאריהון ותבין ואמרין ליה למשיח' בשעתא דאמרין ליה למשיח' כערא
 דישראל בגלותהון ואיכון חייביא די בהון דלא מסתכלי למכדע למאריהון ארים קלא
 וככי על איכון חייבין דבהו הדא הוא דכתי' והוא מחולל מפשענו מדוכא מעונותינו
 תבין איכון כשמתין וקיימין באתרייהו' בגנת' דעדן אית היכלא חדא דאקרו היכלא
 דככי מרעין כדון משיח עאל בההוא היכלא וקארי לכל מרעין וכל כאבין כל יסוריהון
 דישראל דייטון עליה וכלהו אתיין עליה' ואלמלא דאיהו אקיל מעלייהו דישראל ונטיל
 עליה לא הו' בר כש דוכיל למסכל יסוריהון דישראל על עונסו דאוריתא הה' אכן
 חליינו הוא כשא וגו' כגוונא דא רבי שאר בארעא בגין דלית חוסבכא לאיכון יסורין
 דקיימין עליה דבר כש בכל יומא וכלהו כמתן בעלמא בשעתא דאתייהבת אורית'
 וכד הו' ישראל בארעא קדישא באיכון פולחנין וקרבנין דהו' עבדי הו' מסלקין כל
 איכון מרעין ויסורין מעלמא' השתא משיח מסלק לון מככי עלמא עד דכפק בר כש
 מהאי עלמא ומקבל עונסיה כמה דאתמר' כד איכון חייביא יתיר דעילין לון לבו בגו
 גיהנם באיכון מדורין אחרנין ומקבלין עונש' סגי מסניאות וזהמא די בכשמתא כדון
 א' דליקא נורא יתיר למיכל ההוא וזהמא' ווי לההוא כשמת' דסכלת ההוא עונשא ועבד
 איכון מלאכימכלה דבגיהנם מטרדין לון בחוטרין דאשא לכערא ההוא וזהמא' ווי
 לכשמתא דסכלת ההוא עונש' וכאיין איכון דכטרי פקודי אוריתא קדיש' דאיהי בעיא
 לאשתעשע' לעילא כרומיהון דכדיקי' כמ' דאתמ' כד בעא לאשתעשע' לתת' כרומיהון
 דכדיקייא כאמא דחדאת על ככהא ואשתעשעת בהון ה'כ בסלגות ליליא איהי כמתא
 גאשתעשע' בהו' רקיע דקאמרן דקיימ' על גנת' איהי קיימ' על ד' רישין ואיכון ד' אתון
 דקאמרן רוא ד' חיוון והאי רקיע' קיימ' לתת' כמ' דאתמ' רקיע דהיא כקוד' דלעילא
 קיימ' על איכון ד' חיון דקאמרן וההוא רקיע כגונכ' דא מן דא' איהו אתרקס בגוונין
 קדישין' בהאי רקיע אכתכלן ארבע חיוון וכל איכון חילין לתתא' כד האי רקיע
 אכסי' כגווננו וננין כדון ידעין כל איכון רתוכין וכל איכון חילין ומשריין דהא טרפא
 דלהון אודמן' רקיעא דא מרקמא בכל גוונין קדישין ביה קיימין ארבע פתחין
 רשימין בארבע איתון מנכנין' פתחא חדא רשימא לסטר מורח וכיה קיימא בההוא
 פתחא את חד וההוא את איהו א' ודא כנין וסלין וכמית בהאי פתחא' פתחא דא
 כהיר וכנין מנכנינו עלאה והאי את כנין וכליטו בגויה וזיהי כמתא וסלקא ואתרשים
 בההוא פתחא' פתחא תכניא רשימא לסטר כפון וכיה קיימא את חד וזיהי את ד'

ודא קיימא ונמצא בלקא ונחמא ולהטא בההוא פתחא לזמנין כנין בכנינו ולזמנין
 אצטער ההוא אכהנרזא ולא כהיר ועל דא את דא לא קיימא בקיימא יתיר ואת דא
 אתרשים בההוא פתחא פתחא תליתאה איהו פתחא דקיימא לסטר מערב
 וביה קיימא אתמד דאתרשים ואתנהיר בההוא פתחא ודא איהו את ג' והאי את
 כנין בכנינו בההוא פתחא פתחא רביעאה דא איהו פתחא דקיימא לסטר דרום וביה
 קיימא רשימו דמד נקודה תתאה זצירא דאתמו ולא אתמו ודא איהו את י'
 ואלין ארבע אתון לארבע סטרין בההוא קיע רקיע באיכו פתחין בהאי קיע
 רשימין אתון אחרנין בכתי' על רישיהו ואיכו עשרין ותרי' אתון מצטרין בכתי' ר'
 קיעא דא כטל וכמרא עלבבי חיוון ברשימו דאתון רזא דחושבן דיתודא ברזא
 דנרופא חדא ואיכו אט' כמ גז' דו' אלין אתון סמין ההוא קיע ברזא דאתון
 אחרנין עלאין קדישין סתומין ואיכו אתון אחרנין סתומין סמין לההוא קיע
 וכדין אתחזין אלין אתון בגלילותא דאיכו אט' כמ ורשימין בהאי קיעא
 בשעתא דאתנהיר האי קיעא אתנהרין ביה ארבע רזין דשמהן קדישין ואיכו
 נרופא כנרופי' דתלתין ותרין סבילין כדין כמית טלא מהאי קיעא באיכו אתון
 דרזא דשמה קדיש' ואתזנו כל איכו רתיכוין וכל איכו חילין ומשריין קדישין וכטלי
 כלהו כמדיה בשעת דדיכא תליא לין אתון אתטמרו ואתנכוזו דגו' דואיכו טמ' זו'
 בשעת דלין אתנכוזו ואתטמרו כדין קלא דכט' כפון אתער וידעי דדיכא שריא על
 עלמא ובהאי קיעא אתרשי' בוונא חדא דכליל בכלל כל בוונין כד כטיל האי קיע'
 מסטרא דמורח איכו ארבע רישין דקאמרן בארבע אכפין (סא אתון) כטלין כלהו
 במטלנין וסלקין בסלין לעילא וכד איכו כטלין וסלקין לעילא ואתלקת מאן
 דאתלקת ואתון אתהדרו ואתחזין בשלימו ברזא קדמאה אט' כמ גז' דו' ואתרקס
 ההוא קיעא כדין אתנהיר ככהירו וכד האי קיעא אתנהיר כמלקדמין באלע
 אתון כלהו אתהדרו ושאי למטרף טרפא ומונא כיון דאיכו שאי וסלקין קלא
 ההוא קלא אשמתע לעילא לעילא וכדין כטלא כרכאן וקדושן מאן דכטלא סמין
 אתון ומתגלגלן וסמין ההוא קיעא וקיימן איכו אתון לסט' דרום כיון דקיימין
 איכו אתון לסטר דרום סלקין וכנינו ולהטין כדין באמצעית דההוא קיעא
 רשימו מד אתרשים וההוא רשימו איהו את מד ואיהו' כיון דאת דא אתרשים
 ואתחזיא כדין להטין אכתריה תלת אתון אחרנין ואיכו איהו אלין אתון מכנין
 באמצע דהאי קיעא בלקין וכמתין מלהטין בתליסר להטין כדין לכתר דאלין
 תליסר זמנין מלהטן כמתא מאן דמתא ואתכלילת באיכו אתון ואתעטרת ביה
 ולא אתידעת כדין כלהו חילין וכלהו משריין כמדו וסלקין שירין ותושבתי קיעא
 דא כטלא תנוכו וסמרא ומתגלגלא ואיכו אתון קדמאי דקאמרן דאיכו אט' כמ
 כלהו אתכלילו באיכו אתון עלאין רזא דשמשא קדישא דקאמרן וסמין ההוא
 דקיעא וקיימין איכו אתון דהו באמצעיתא רזא דשמשא קדישא כלהו אתרשימו
 לסטר דרום ואתרשימו ולא אתרשימו לית מאן דוסתכל בההוא סטרא כלהו
 אתחפין ואמרי בקל כשימו כרוך כבוד וי' מקומו אתחפין מסטרא דנפן
 סא דאכפין

(ס"א לאשפון) גאמרין דא' אתחפיון מכל סטרין ואמרין דא' רקיעא דא' סמרא
כמ' קדמין ואתגלגלא מסטרא לסטרא כדין קל כעיוו דמשריין סניאין בסטרא דא'
וקל כעיוו דמשריין סניאין בסטרא דא' וכן לד' סטרין כההיא אעתא ההוא רקיעא
אתהיר כההוא אמרא יתיר מבמה דהוה וקוימא כההירו בנון אמר' כלילא בכל
גווכין' ואלין אתוון דקארמן סלקין לעלא כההוא רקיעא ומקבלין לאת' מד
דאיה' עלאה דקא מתמכרא בשמא דא' באלין אתוון' בנין דאף על גב דאלין אתוון
דשמא קדוש' האי' איהו שמא דאתכליל לתתא בנין דרזא דא' אתכליל לעלא ואתכליל
לתתא' וכד' אתכליל לתתא אלין אתוון סלקין לקבלא לאת' מד' דהא מההוא את
אתונו אלין אתוון לתתא וההוא את' איהו' וכחית' ואתמכרו אלין אתוון כההוא את'
וכדין כלהו בעטורא מדא' ואתעביד שמא שלים' לתתא שמא שלים ולא שלים' שמא
שלים כחמ' אתוון איהו' וידוד רזא דכר' ונוקבא כדמיוו' שמא שלים כתשע אתוון
איכון יודוד אלדים דא' איהו שמא שלים מכלא' שמא אמרא איהו כדמיוו' ואיהו
בחמ' כדקארמן' אכל דא' איהו שלים בכלא' כיון דמתמכרין אלין אתוון ההוא
רקיעא אכהיר כתלתין ותרין כהורין' כדין כלא איהו כהדוה כלא קאים כרזא מדא'
עולא ותתא' כל איכון רתיכון וכל איכון משריין כלהו קיימי' כרזא דשלמו וכל דרבינ'
מתקנן על אתרווהו כל' מד' ומד' כדקא יאות' כהאי רקיעא קאים לסטר' כפון מד'
שלהובא כהיר' דלא' שכך תדיר ואיהו רשים באתוון אמרין ואיכון עשר שמאן
זבלקין לשבעין שמאן וכלהו רשומין כהאי רקיעא וכהרין כלהו כמדא' מהאי
רקיעא נטלין כל איכון רקיעין דלתתא דלסטר קדושה עד דמטו לאיכון רקיעין
אמרין דלסטר אמרא ואלין אקרין ורועת עזוס כלא' ויעש ורועת עזוס לאהל על'
המשכן בנין דאית' ורועת ואית' ורועת ורועת ורועת המשכן איכון ורועת דאקרין רקיעי
מען דמשככא קדושא' ורועת עזוס איכון רקיעין אמרין דסטרא אמרא אלין
רקיעין כרזא דרתוכין קדושין' ואלין רקיעין דלכר' דקוימון כנופא
במלין דעלמא ואיכון סטרין דתיאוכתיין ועובדין דגופא ולין חפ' ין על' איכון רקיעין
דלגו כקליפה על' מוסא' רקיעין דלגו איכון ההוא קליפו דקיימא על' מוסא' ואלין
אקרין שמיה לוי' לשמא דא' לתתא רקיעין אמרין לעלא ואיכון רקיעין פנימאין
דאקרין רקיעי המוות דאיכון רזא דשמא קדושא' כרזא דמיון דכרין עלאין
ואלין איכון רזין עלאין כרוי דאוריתא כללא דעשצין ותרין אתוון ממקקן רשומן
דנפקי מנו רקיעא עלאה תמוכאה דאיהו רקיע' דעל' גבי מיון והאי איהו דלית
ליהמזו' האי איהו טמור וכתיב לית ביהגוון' כל גווכין מניה נפקו' כיה ליתגוון
לא אתחזין ולא אתגליא האי איהו דאפיק כל כהורין' כיה לא אתחזו לא כהירו ולא
חשוד' ולא גוון כלל בר' כשמתין דדקויא דחמאן מנו רקיעא תתאה כמכתר כותלא
כהירו דאפיק וכהיר' האי רקיעא עלאה וההוא כהירו דלא פסק לית מאן דידע ליה
לית מאן דקאים ביה' מתמות דא' כל איכון רקיעין אתכלילו בשמא מדא' דא' דאקרין
שמים ואלין אקרין השמים איכון דשמא עלאה אקרין כהון' איכון דשמא קדושא'
אתעטר כהון' ועל דא' כתוב השמים שמים לוי' לההוא גכיוו דרקיעא עלאה דקאים
עליוהו

עליוהו' עד הכא רמו' לשמא קדישא דקדשא כריק הוא אקרי בשמה' מכאן ולהלאה
 לית חכים כפככתנו דיכול למכדע ולאדבקא כלל בר נהירו' מד זעיר בלא קיומא
 לאתישכא ביה' זכאה מולקוים מאן דעאל וכפך וידע ולאסתכלא ברזין דמאריה
 ולאדבקא ביה' ברזין אלין יוכל בר פש לאתדבקא במאריה ברעותא כוונן לבא
 למכדע שלטנו דמכמה ברזא עלאה' כד פלח למאריה בכלותא אדכך רעותיה כנור'
 בנחלתא לוחרא איכון רקיעין תתאין דסטרא דקדושה לאעטרא לון בשמא' חדא
 תתאה ומתמן ולהלאה לוחרא איכון רקיעין עלאין פבו מאין למהו' בלהו' מד בההוא
 רקיעא עלאה דקיומא עליוהו' וצ'עד דפומיה ופפותיה מרחשן לביה יוכון רעותיה
 וסתקן לעילא לעילא לוחרא בלא ברזא דרזין דתמן תקיעו דכל רעותין ומחשבין
 ברזא דקיומא באין סוף דא בכל בלותא ובלותא לכוונא גופא וכפשא בהאי בכל יומא
 ויומא לאעטרא ויומו' ברז' דיומין עלאין בשלמיה' בלילוא ושני רעותי' דהא אתפטר
 מעלמא דא וכשמתיה כפקת מניה ויהדר לה למארי' דכלא בנין דכל לילוא וילילוא
 רזא דרזין קיומא למכדע איכון מכימי לבא' רקיעא דא תתאה ברזא דההוא נקודה
 דקיומא כמה דאמרן' ההוא רקיעא איהו' כליל מעילא ומתא' ויסודא דיליה לתתא
 כהאי טרנא דסלקא כהורא אובמא' לאתיחדא כנהורא חורא וסודא דיליה איהו'
 לתתא כההי' פתילה כמשמא' אוף הכי לתתא כההוא נקודה' כיומא אתכלילת מעילא
 בלילוא אתכלילת מתתא באיכון כשמתין דכדיקיא' וכל מלון דעלמא אהדרו' כלהו'
 לעקרא ויסודא ושרשא דכפקו מניה' וכמה לילון ומיכין לכטלא כל חד וחד מה
 דאתמו' ליה כד'א אף לילות יסרוכי בליותי' כפשא אזלת ושטאת ותבת לההוא עקרא
 דאתמו' לה' גופא קאים שכך כאכנא ואהדר לההוא אתר דאתמו' ליה למשרי' עליו
 וכנין כך תכ גופא לכסריוה וכפשא לסטרה' גופא פרי עליו' רזא דסטרא אחר' וכנין
 כך אסתאבו ודיו ובעי' לאסמאה לון כמה דאוקימכא' דהא בלילוא בלא תב לאתפיה
 וכשמתהון דכדיקיא סלקין ואתהדרן לאתרויהו' ואתעגרת בהו' מאי דאתעטרת
 ואתכלילת מכל סטרוין כדיון סלקא יקרא דק'בה ואתעטר מכלא' בלילוא שלטאן
 ממון דאתפקרו' על איכון כשמתין דכדיקיא לסלקא לון לעילא ולקרבא לון קרבן
 כיומא לגבי מאריהון' ההוא ממכא דאתפקד על כל איכון משריון סוריא רב ממכא
 כיון דכשמתא סלקא בכל איכון רקיעין כדיון מקרבין לה לגביה' וארמ' בה כמה
 דאתמר' והריוח בוראת' וי' כמה דזמין מלכא משימא למעבד בעלמא ועל ודיה
 אשכרו כלהו' כפקדונא על ודיה לאתקרבא להלאה' וכלהו' כשמתין כד אתקריכו
 לההוא אתר דאתקריכו' ואתחזון תמן דא איסו' רזא' כלהו' כשמתין אתכלילו' כההוא
 כקודה' וכטלא לון זמנא חדא כמאן דבלע בלועו' דמלה ואתעבר' כאתת' דמתעבר'
 רזא דא למארי' מארין כד' האי נקודה' אתעברת כאתתא דמתעבר' אתהכו מההוא
 הכאותא דאתכלילת כשמתא מהאי עלמא באיכון עובדין ובההוא אורית' דישתדל
 בה כיומא' וכטלא ההוא רעו' דהאי עלמא וביה אתהכו בחדוה' ואתכלילת מכל
 סטרוין' לכתר אפיקת לון לכר ואולידת לון כמלקדמין' וכשמתא איהו' חדתא השתא
 כמלקדמין' ורזא דא חדשים לכקריס' חדשים ודאי כמה דאתמר' מה טעם

איכון

אינון חדשים בנין רוא דכתיב רבה אמונתך רבהודאוי דיכלא לאכללא לון ולאעלא
 לך לבויה ואפיקת לון ואינון מדתינ ועל דא בקטא אחרנין מלעלא ביממא זכאין
 אינון דזיקיא בעלמא דיוגבעלמא דאתי אדהכי כהר יומא אמר רבי אבא כקום
 ונהך וכודס לרבון עלמ' קמו נאזלו ונלו ולכתר אהדרו מכרייא לגביה אמרו ליה מאן
 דפרו לסוים שכתא זכאה חולקנא בארמא דא דכלהאו זכנא לאעטרא ליה לקדשא
 ברין הוא ברזין דהכמתא פתח רבי אבא ואמר

ויעש

בכלל את הארון עשי שטים וכו' הכא אף על גב דכל רזין דמשכב
 הא אוקמוה מכרייא ככונכא קדושא הכא אית לאסתכלא דהא
 רוא דא מתעטרא בכמה רזין למולף חכמתא ארון דא איהו רוא למעיל תורה
 שבכתב ואתגנוו ביה ואינון סית לוחין מסמרין ודא אקרי ארון כד כמרן
 אינון סית למעווי כמדא כדין איהו גופא מד לאעלא ביה רוא דאורית בשית מסרין
 ואינון לוחין אינון חמש ועאלין ביה חמש ספרים ואינון חמש אינון סית כמד
 דרנא דאעיל בה בכנוז דאקרי רוא דכלא והאי איהו רוא דכרית כד עאל דא בו
 אינון חמש לוחין כדין קיימא ארוכא ואוריתא כרוא דתשע דרגין דאינון תרין
 שמהן ולכתר קיימא לרוא מדא רוא עלאה דחפי על כלא וזהו הו רוא דההוא
 דקיעא דסמרא ומפיעל כלא וכלהו קיימי בכנוז הכא אית לן לאסתכלא ולמדע
 דיון דארוכא אית ארון ואית ארון דא לקבל דא פתח ואמר הכלנתן ארוכא
 המלך למלך וכו' וכי ארוכא מלך הוה נאעב דמכרייא אוקמוה לא דוד דהא כתיב
 ביה כל מכה יבוסו ויגע בכנור וכו' ואיהו כטל ותפיט לירושלם ומדידיה הוה אמאי
 קסה בכספא ואי תימא לעב דהוה ירושלם דידוע דדוד ההוא אתר אמסכתיה
 דארוכא הוה כמה דהוה בככות היזרעאלי דאעב דשליט אמאכ והוה מלכא אנטריך
 למעבע לככות ההוא כרם אוק הכי דוד לא ודאי ארוכא מלכא הוה וההוא אתר
 ברשותיה הוה והוה שליט עליו וכד מטא זמנא לכפקא מתמות ידיה לא כפיק אלא
 בסביאות דמא וקטולא בישראל ועל דא לכתר קטולא ומותא קאים ההוא מלאכא
 ממכלא על ההוא אתר ותמן כד הוה קטול וקאים בההוא אתר לא הוה יכול ותש
 חוליה וההוא אתר אתר דאתעקד ביה ינחק הוה דתמן כנה אברהם מדכתא
 ועקד ליה לינחק כרוה כיון דממא קב"ה ההוא אתר אתמלו דחמון ההר ראה וי
 מהו ראה וי ממא עקידת נחק בההוא אתר ותב ורמס עליוהו מיד וואמר למלאך
 המשמית רב עתה וכו' מהו רב הא אוקמוה טול הרב אלא הכי הוה כתיב הכא רב
 וכתיב התם רב לכם שכת בהר הזה אוק הכי כמו רב רב לך למעווי האו אתר תמות
 דך סנין סביאין הוה תמות ידך מכאן ולהלאה רב אהדר אתרא למאריה ועלך
 בדמא ומותא וממונא כפך מתמות ידיה אמאי אקרי ארוכא אלא כתיב ארוכא
 וכתיב ארון בעוד דההוא אתר הוה תמות ידיה אקרי ארון ארון דסערא
 אמרא ועל דאתוספו ביה אתוון יתיר הכי בעינן לאתוספא לההוא דאקרי רע עין
 רוא דסערא אמרא וההוא תוספת דלהו גריעותא כנונא דא כסטר קדושה
 גרעין ליה אתוון ואתוסף קדושתיה ודא רוא דכתיב על שכי עשר בקר גרע מס

דלא כתיב שנים אלא שני. ולמטרא אחרא והכיני ליה תוספת אסתון דכתיב ויעש
 יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשר יריעת תוספת אסתון ואיהו גריעותא.
 ובמטרא דקדושה שני עשר ולא יתיר. והכא עשתי עשרה. וכלא איהו גריעותו לגבי
 והכי אנטריך להווא רעעין לאשלמא עיניה ובגריעו. כנווכא דא ארוכה תוספת
 אסתון ולא כתיב ארון ודא מטרא דקדושה אקרי ארון הכרית והווא ארון הכרית
 אסתמו לגופא למיעל ביה דיוקנא דאדם. ועל רזא דא אינון חסידו קדושיך כד הוו
 מפטרו מהאי עלמא הוו אעלין לון בארון דהא מטרא אחרא לא מתתקן בגופ' ולא
 איהי בכללא דגופא דאדם. ובגין דא לא אתברון גופייה לאהוא במטרא אחרא בגין
 דלאו אינון בכללא דגופא דאדם. כיוסף מה כת' וייסב בארון. תרין יודין אמאי.
 אלא דאתמכר ברית בכרית רזא דלתתא ברזא דלעילא ועל בארונא. מאי טעמא.
 בגין דמטר ברית קדישא ואתקיים ביה להכי אסתמו לאעלא בארון וכלא כדקא
 מוזי. ככה רביאכא ואמר ווי לכי עלמא דלא ידעי להווא כסופא. ווי להווא עונשא
 דכל מאן דכעו עלל בארונא. בגין דלא אנטריך למיעל בארונא בר כדויק דידע
 כנפשיה ואתמודע בגרימיה דלא חטא בהווא ברית את קיימא קדישא מעולמו
 וקא נטיר ליה כדקא ואת ואי לאו לא אנטריך ליה למיעל בארונא ולמפנס ארונא.
 רזא דאנטריך לאתמכר באת קיימא קדישא דאיהו רזא דאתמו ליה ולא לאמר.
 דהא ארון לא אתמכר אלא כדויק דמטר את קיימא קדישא. ומאן דפגים ברית
 ווי ליה דפגס ליה בחייו. ווי ליה דפגו ליה במיתתיה ווי ליה מהווא עונשא. ווי ליה
 דפגים את קיימא קדישא. ווי ליה להווא כסופא דקמין מניה קמת עלמין כיקמא
 דעלמא דא וכוקמא דהווא בגימו. ורזא דא כתיב כי לא ינוח שבת הרשע על גורל
 הכדויקי. בשעת דדויכין ליה בהווא עלמא מסתכלן בעובדו אי הוה פגו רזא דברית
 קדישא דמתים בכשריה. והאתא פגים ארון דברית דיליה בהאי דהא לית ליה חולק'
 כדדויקיא. מסתכלן ביה ודויכין ליה לבר מכללא דאדכר. כיון דכפקין ליה מכללא
 דאדם אפקין ליה מכללא דכלהו אמרין דאתעתדו לחיי עלמא ויהיבי ליה להווא
 ארון דלא אתכליל ברזא דגופא דאדם. כיון דאתמסר להווא סטר ווי ליה דאעלין
 ליה בביהכס ולא כפיק מניה לעלמין. עלדא כתי' וינאו וראו כפגרי האכסל' הפשעים
 ביוגו. אינון דאשתארו בכללא דאדם. והכי מלי כד לא עכד תיובתא שלימתא.
 תיובתא דאיהו אסתמוזיא לפשווא על כל עובדו. ועכד טב ליה דלא ועול בארונא
 דהא כל זמנא דגופא קיים כשמתא אתדעת ולא עאלת לאתרה בר אינון חסידו
 עליוכין דזכאה חולקהון בעלמא' דין ובעלמא דאתי בגין דלית חובא דקזא קמיה
 קדשא כריך הוא כהאי מאן דמשקר ופגים להאי את קיימא קדישא. על חובא דא
 כתיבורע בעיניו אשר עשה. מה כתיב הכא ויעש בכלל את הארון. וכי אמאי
 לא עבדו איתון חכימין דעבדו מזכנא ות ארונא. אלא בכלל דאיהו רזא דברית
 קדישא וכטר ליה ואיהו קאוס בעדבא דחולקיה איהו אשתדל בעובדא דיליה ולא
 אחרא. אתו כלהו חכמינו ופשוו ליה. כד מטולגבי דרש וסדרו מלין לין קמיה כל מה
 דאתמ' בהווא ארמא. פתח ואמ' וארמ כדויקס כאור נגה הולך ואור עד ככון היום.

האז קרא אתיוז' אבל האז קרא אות לאסתכלא ביה' וארמ דזוקים ההוא ארמא
דנדיקיא אזלי ביה איהו ארמ קשט' ארמא דקבא אתרעי ביה' ארמא דאיהו אזול
קמייבו וכל איכון רתיכין אתיון למשמע מלין דאיכון ממלגן ואמרי בפומייבו' כאור
גבה דנהיר ואזול ולא אתמסך כלל כאיכין מייכין דארמ דלהון אתמסך דדיר כדא
דרך רשעים כאפלה וגו' וארמ דזוקים מה בין ארמ לדרך הא אוקמו' אבל ארמ הוא
דהשתא אתפתח ואתגליא ואתעביד בההוא אתר ארמ דלא כתישו ביה רגלין
מקדמת דנא' ידרך כדא כדורך בנת דכתשין ביה רגלין כל מאן דבעי' ועד לנדיקין
קארי ארמ דאיכון הו קדמא למפתח ההוא אתר' ולא על כל אתר איהו אלא אעב
דאתרנן בני עלמ' אזלי בההוא אתר השתא דאזלין ביה נדיקיא איהו מדתא דהשת'
מדתא איהו ההוא אתר כמה דלא אזול ביה בר כש אמרא לעלמין בנין דנדיקיא
עבדין מדתא לכל ההוא אתר בכמה מלין עלאין דקדשא בריך הוא אתרעי בהון'
ותו דשכינתא אזלא בההוא אתר מה דלא הוה מקדמ' דנא וכב' ארמ נדיקיא אקרי
בגין דאתארמ ביה אושפיזא עלאה קדושא' דרך איהו פתוח לכלא וכתשין ביה כל
מאן דכעי אפילו איכון מייכין' דרך רוא דא הכותן ביה דרך בנין דדרך ביה סטר'
אמרא דלא אכטריך ושלט לסאכא משככא ועל דא נדיקיא בלמודייבו קיימי ושלטנו
בההוא אתר דאקרי ארמ כמה דאוקימנא' דרך לכלא להאז סטרא ולהאז סטרא'
ואתון קדישו עליוכין ארמ אודמן לבכויכו וארמתין ביה ומלין מעלין עלאין
אסתדרו קמי עתיק יומין וכלה מולקכון' פתח רבי שמעון ואמר ויהושע בן נון מלא
רוח חכמה כי במד משה את ידיו עליו' בכמה אתר תכונן דמשה אנפיו כאנפיו שמס'
ויהושע כאנפיו סיהרא' דלית כהורא לסיהרא אלא כהורא דשמא כד כהר לסיהרא
וסיהרא מנו שמא אתמליא וכד אתמליא כדון קיימ' כאשלמות' אשתלמות' דסיהר'
מאן איהו רוא דכלל דאקרי דמות כרוא דשמא עלאה וי' דהא בנא דא לא קאי בר
בזמ' דקיימ' כאשלמות' דהא כמה שמהן אינון דאחסיכ' ואתקרו כהובך שעת' דקיימ'
ביה' וכפום שעתא דק ימא ביה הכי אקרי בההוא שמא ממס' וכד קיימא כרוא דא
דאשלמותא ואשתלומת מכל סטרין כדון אקרי ילוד אשלמותא דילה כאשלמות
דלעילא דירתא בריתא לאמה והיינו כחמיסר ויומן דכתיב בחמשה עשר יום למדע
השביעי הזה' וכו' אך בעשור למדע השביעי וכלא רוא חדא' כד קיימ' עלמ' דאתי
כרוא דכל עשר אמורין על האי מדע אקרי פעשור' וכד אתרשימת סיהרא כאשלמותא
חדא בינויבו אקרי בחמשה עשר דהא ה' אתחברת ואתחקקת בינויבו ורוא דא
יה איהי כרוא דאת ה' כמלמדמין' חדא לאתחקקא ולא תמכר כרוא דלעילא' ומדא
למיהב מזונא לתתא וכדון קיימא סיהרא כאשלמותא לכל סטרין עילא ותתא כרוא
דשמא דא למיהי כלל רוא חדא ושלטנו מד' יהושע דא איהו רוא דאשלמות' דסיהרא
בלין אתון בן כון בן כון ודא דהא כ' רוא דסיהרא איהו מלה כרוא דאשלמות' דשמא
קדושא כדון איהו מלא רוח חכמה ודאי בגין כקודה עלאה דאיהו' אתפשט ואפיק
רוח ויהוא רוח עביד היכלא' ההוא רוח אתפשט ואתעביד סית סטרין' ההוא רוח
אתפשט ברוא דכל אלן ואמלי ועביד היכלא לתתא ואתמלי כלל ואתעביד רוא
דשמא

דשמה קדישא באשלמותא חדא' ואח' יהושע מלא רוח חכמה בנין פני סמך משה את
 דגיו עליו דאיהו ארוך ברכאן ואתמלי ביר' מניה' ואתון קדישי עליוכין כל חד מכווכו
 אתמלי רוח חכמה וקיימא באשלמותא ברזין דחכמתא לבנין דקדשא בריך הוא הוא
 אתרעי בכו ואסמיק ודו עליוכו' זכאה חולקין דעוסי חמו דא וחמו שליומו דרו' חכמת'
 בכי' כתיב לא תאכלו על הדם לא תכחשו ולא תעוכבו' האי קרא' אוקמוהו ורוא
 דמלה האי מאן דאכיל בלא בלותא דיכלי על דמיה שקיל איהו כמחש' ועוכן' בנין
 דכליליא כשמתא סלקת ואשתתמת למחמו ברזא דיקורא' עלאה כל מוד ומד כמה
 דאתחזי ליה ואשתאר בר כס בההוא חילא דאשתתף גו דמא לאתקיימא גופא ועבד
 טעיס טעמא דמותא ולקבלא ליה' וכד אתער בר כס לאו איהו דכי והא אוקימא
 דסטרא אחרא שליט על אתר דקיימא בלא כשמתיה' כיון דאתדכי במיא ואף עלגב
 דאשתדל בר כס באוריתא ההיא כשמתא לא אתקיים באתריה ולא שלטא ביה בכר
 כס בר חילא דמא בלמודו דאקרוי כפס ההו' דאשתפט' כדמא תדור והא אוקימ' .
 וכד ינלי בר כס בלותא דפלאכא דמאריה כדיון מתיוטבא חילא דמא באתריה
 ואתבבר חילא דכשמתא ואתיוטבא על ההוא אתר' וכדון בר כס אשתליס קמי
 מאריה כמה דאנטריך כפס לתתא ורזא דמלה דכשמתא לשלא' ועל דא מאן דנלי
 בלותא עד לא יוכל קאים גרמיה כמה דאנטריך וסלקא כשמתא על אתר' מותבה כמ'
 דאנטריך' ואי אכיל עד לא בלו בלותיה לאתיוטב' דמא על אתריה הא איהו כמחש'
 ומעוכן בנין דהא איהו ארמיה כמאן דמחש' לסלקא לבטר אחרא ולמאכא בטרא
 דקדושה' אמאי אקרוי בר כס ההוא דאשתדל בההוא סטרא מכחש דאשתדל בההו'
 כחש לאתקפא חיליה ולאשתגברא ודא איהו מאן דפלא לאלריט אחריה וכן האי פלא
 לההוא חילא דמא ולא פלא ליה לקדשא בריך הוא לאתקפא סטרא דכשמתא סטר'
 דקדושה מעוכן דאשתדל כחובה ולא אשתדל בזכו' ואי תימ' הא קיימ' באמצעיתא
 הכי הוא ודאי דהא לא יכלין לשלטה בההוא סטרא אחרא עד דאתערבי ביה
 ערוכא דסטר קדושה כחוטא חד ריקין' מאן דבני' לקיימא שקרא יערב בה מלה
 דקשוט בנין דיתקיים ההוא שקרא ועל דא עוכן מלה דשקר הוא ובנין לקיימא ליה
 עללין בה מלה דקשוט ודא איהו כ' בדא קיימי לההוא שקר' ומאן דלא בלו בלותא
 לקמי קב' עד לא יוכל על דמיה כמחש' ומעוכן' בלותא דבר כס כמה דאמרתון
 אתון קדישי עליוכין זכאה חולקין דהא בר כס גופיה ונפשיה מתתקן ואתעביד
 שלים' בלותא איהי תקיכין מתקכין דמתתקכין כחדא ואיכון ארבע' תקיכא קדמאה
 תקיכא דברמיה לאשתלמא' תקיכא תכייכא תקיכא דהאי עלמא' תקיכא תליתאה
 תקיכא דעלמא לשילא ככל איכון חילי שמיא' תקיכא רביעאה תקיכא דשמ' קדישא
 ברזא דרתיכין קדישין וכרזא דעלמין בלשו עללא ותתא בתקיכא דרזין דשמ' קדישא
 כדקא יאות' תקיכא קדמאה תקיכא דגרמיה בנין דאנטריך לאתקפא גרמיו במנה
 וקדושה ולאתקפא בקרבנין ועלוון לאתדכאה' תקיכא תכייכא בתקיכא דקיימא
 בהאי עלמא בעובדא דכראשית לכרכא לקב' על כל עובדא ועובדא לקיימא קיימ'
 דהאי עלמא' ועל דא בכרוך שאמר בריך על כלא' תקיכא תליתאה דאיהו תקיכא
 לעלמא

לעלמא לעילא ככל אינון חילונו ומש ריון באינון הללויה הללויה כל ככבי אור
הללויה שמי השמים וגו' תקונא רביעאה תקונא דנלותא בתקונא דרזא דשמא
קדיש' כדקא אמרתון זכאל מולקטון' והכא רזא דתקונא שלים זכאל מולקי עמכון
בהאי: עלמא וכעלמא דאתי' פקודי אורית' דאמרתון בנלותא ודאי הכי הוא' פתח
ואמר כתיב את' ו' אלדיך תירא אתו תעבד' וכתי' ויראת מאלדיך' האי קרא אית
למומר הכינוי ויראת אלדיך בנין דהא כתיב את' ו' אלדיך תירא' מהו מאלדיך אלא
רזא איהו מלדיך ודאי מההוא אתר דאתמכר וסמרא למותא דלגו זלא איהו מלדיך
דחילו דא למדחל ליה דהא תמן שריא דיכא וניהודיכ' דאשתאיכ מנו דיכא דלעילא
בהאי אתר אית אשא ואית אשא' תלת גונוכא אשא הכא' אשא קדמא איהו אשא
דקביל אשא כמדון מדאן דא כדא כרחימו' אשא תנייכ' איהו אשא דכתיב ביה ונגה
לו דאתמוזי ביה נגה' ודא איהו אשא דקיימא גו אשא פנומאס כמדו כמה דאתמר'
אשא תליתא איהו אשא דסמרא לתתא נגה וכהאי אשא שארו דחילו דדיכ' ללשאה
חויביא' ואף על גב דתנייכ' דארבעה גונוכא אשא כוכהו ואינון ארבע דאינון מד אכל
הכא בההוא אשא דקאמרן שארו דחילו דויכא ועל דא כתיב ויראת מאלדיך מההוא
עונשא דיליה' וקההוא יראה בעי לשואה רעתיה כדחילו ורחימו כמדא למדחל
בהאי סטרא ולמרסס בהאי סטרא ובאינון גונוכ' דקאמרן ובהוא דחילו להו למדחל
מעונשא' דמאן דעבר על פקודי אוריתא אתענש בההוא סטרא דכד שארו ההוא
סטרא ללשאה לא שכיך עד דשני ליה מהאי עלמא ומעלמא דאתי' וכב' כבע למדחל
מהאי אשא דחילו שריא ביה וממא אתפשט אשא לכר דחמלא אחרא ועל דא כתי'
לא תיראו את אלדי העמוס דאסיר למדחל מניה' והאי אשא דחילו דקאמרן איהו
קדש ואשתתף בקדושה והאי איהו דסמרא לההוא נגה דקאמרן' וההוא אשא אסיר'
דלכר איהו דאתמכר בהאי למכון ולמוכין אתעבר מניה ולא אתמכר בהדיה וגרוס
דאתמכר בהאי' כדון הוא אשא דמשוך ואחשיך וכסינהירו דחלין אחרבון וסימניך
ואש מתלקמת ולא דקיימא תדיר והא אתמר' לכתר אהבה במה דאוקמיה דאהבה
שריא לכתר יראה ורזא דמלה כיון דשאריו יראה על רישיה דבר כש לאתערא לכתר
אהבה דאיהו ומוכא' דמאן דפלא מנו אהבה אתרבק באחר עלאה לעילא ואתרבק
בקדושה דעלמא דאתי בנין דהא סליק לאתעטרא ולא אתרבקא בסטר ומוכא' ואי
תנימא דפולמכא דאיהו מסטרא דיראה לאו איהו פולמכא וקירא איהו אכל לא סליק
לאתרבקא לעילא וכד פלא מאהבה סליק ואתעטר לעילא ואתרבק בעלמא דאתי
ודא איהו כר כש דאודמן לעלמא דאתי זכאל מולקטין דהא שליט על אתר דיראה
דשא לית מאן דשליט על דרב' דיראה אלא אהבה' רזא דיומכא רזא דיומ' דאנטריך
ליה לההוא דאתמוזי לעלמא דאתי לומדא שמיא דקדשא ברין הוה ולומדא שייפון
ודרגין לאעלאה כלהו באתר דאנטריך לקשרא קשרא' ודא איהו רזא דכתיב שמע
ישראל ו' אלדינוי' אחר' וכזא דשמע עם דסליק לע' שמהן ודא כללא חד' ישראל'
ישראל סבא בנין דאית זוטא דכתיב כער ישראל ואהבהו ודא איהו ישראל סבא
רזא קדא כללא חדא ולכתר אתכלילו דא כדא כללא חדא כדון אנטריכו לומדא'

שופיו ולמכרה תרין משכנין כמדה בכלהו שייפין ברעו דלכא לאסנילקא כדכקתא
 דאין סוף לאתדבקה כלל תמן למהו רעותא מדה עלאי ותתאו ורזא דא יהיה כדא
 יהיה וי' אחד כרזא דיהיה ו' ליחדא ולא תדבקה בה' איהו היכלא פנימאה לאתר
 גניו דהאי כקודה עלאה דאיהו ודא איהו רזא ידוד אלדיכו. אלן תרין אתון
 דאינון יהו ולא כללל כל שויפין בההוא אתר דכפון מניה דאיהו היכלא פנימא' לתב'
 מלין לאתריה לעקרה ויסודא ושרשא דילהון עד ההוא אתר דשרשא דברית ולכתר
 אינון תרין אתון אמרכין דאיהו יה ליחדא ולא תדבקה ו' בה' ו' איהו רזא דברית
 קדושה והאי' איהו היכלא לאתר גניו דהא רזא דברית קדושה איהו ו' ואף על גב
 דאיהו תכניכא אכל' רזא דילהו ליחדא לון כמדה. אחד ליחדא מתמן ולעילא
 כלא כמדה ולסקא רעותא לאתקשרא כלא מתתא לעילא בקשור' חד לסלק רעותי'
 בדמולו ורמימו לעילא לעילא דלא ישתבך רעותא מכל אינון דרגין ושויפין אלא
 בכלהו וסתלק לאדבקה לון ולמהו כלא קשורא מדה באין סוף ודא הוא ימודא דרב
 המוכא סבא דאוליף מאכוו ואכוו מרכיה עד פומא דאליהו ושפיר איהו וימודא
 בתקונא. ואף על גב דאין אוקימנא להאי בכמה רוזן וכלהו רוזן סלקין למד' אכל
 רזא דא אשכמנא בספריה ושפיר איהו וימודא בתקונא והא אכן בימודא דרזא
 אחרא אתערבא מלין ואיהו שפיר וימודא כדקא מיווהכי הוא אכל בימודא דא ומול
 בתקונא ודא איהו ימודא דרב המוכא סבא ותו הוה אמר מאן דרעותיה לאכללל
 כל רוזן דימוד' במלין דאחד שפיר טפי' ולהכי אכן מאריכין באחד לסלקא רעותיה
 מעילא לתתא ומתתא לעילא למהו כלא מדי אכל כרזא דא יהיה סימנא בעלמ' איהו
 להאי ויהא דתכנין דאחד למהו ד' רזא עילא ותתא לארבע סטרין דעלמא הכי איהו
 ליחדא עילא ותתא כמה דאתמר ולא רבע סטרין דעלמא אלן אינון רזא דרתיכא
 עלאה לאתכללל כלא כמדה בקשרא מדה בימודא מדה עד אין סוף כמה דאוקימנא.
 רזא לאדכרא וינאת מנר' לכתר בנין דהוה טכית' בגלותא ובזמנא דאיהו בגלות'
 לאו איהו מכורא לאתמכרא דא כדא עלמא תתאה בעלמא עלאה ולאחזאה חירו
 דההוא גאולה הוה בכמה אתין בכמה נסין דעבד קדשא כריך הוא ואנטריך ההוא
 שורקנא לאתדכרא ולאחזאה דאף על גב דאיהו בגלותא הוה תתא חירו אית לה
 מיומא דאינון קצרון במנר' אשתריאו אינון אתין וכסין אתעבדו ואנטריך לאחזאה
 חירו דילה בנין דאתמכרא כבעלה וכנין לאסמכא גאולה לתפלה למהו כלא חד
 בלא פרודא ולא לאחזאה תרוכין וסימניך ואשה גרושה מאישה לא יקמו' ואו תימא
 והא בגלותא איהו והא אתתרכת' לאו הכי אלא ודאי בגלותא איהו לדורא עמהון
 דישראל ולאנכא עליוהו אכל לא אתתרכת' והא שכינתא לא אתמוי בכיתראזן
 ובכית שכי עד דלא גלו ישראל סלקא לעילא. ולכתר איהו שויאת מדורה עמהון אכל
 פרוכין לא הוה לעלמין וכד' כעו לאחזאה שורקנא דאות כה ארבע גאולות לקבל
 ארבע גאולות בנין דתהא בת סורין גלא תהא תרוכה ובה' שעתא קיימו' אתתפרקת
 ארבע גאולות כההוא וגיאת מנרים והעתא דיאנטריכות בתקונאה לאתמכרא
 בעלה אנטריך לאחזאה ההיא גאולת מנרים דאות כה ארבע גאולות ועד אית
 לאדכרא

לא דברא בההוא גאולה אמת אמת אמת עד עזרת אבותינו דלא הוא עורה
 וסמך לנטרל כלבו וימתן ולהלאה ארבע זמכין אחרנין אמת אמת אמת אמת למהו
 ארבע גאולות בקיומא תקיף כמותמא תקיף דגושפכא דמלכא ד' גאולות כפולין
 בקיומא וכלבו בההוא וביאת מצרים דאלו לא אשתכרו אינון ד' גאולו' בההוא וביאת
 מצרים כל זמכא דלהו גלותא לא אתחברת בתקוניה לא תייחדא שמיא קדישא
 ועד אית לאדברא גאולה דמנרי' תדיר בכל קדושין דקב' ברך שמיא לעלם ולעלמי
 עלמיא רזא דקדושה דשמיא הא אוקימ' דהא בקדושה מתקדשי כלם עילא ותתא
 וכל דרגין וכל רחיבין עלאין ותתאין כלבו מתקדשי בקדושתא דמאריהו ובקדושה
 דרזא דא אוקימא רזין עלאין לאינון מארי רזין דמתכלין בקדושה דמאריהו
 זכאה מולקבון רזא לממסר כפשא למאריה שפיר איבו דקא אמרתן מבריא זכאה
 מולקבון וזכאין פוכי דמחו כך דזכנא כמי דמתערין מלין קדישין בהאי עלמא בנין
 דכלבו כתיבו לעיל קמי מלכא קדישא פתח ואמר או כדברו יראי' איש אל רעבו
 ויקשב י' וישמעו וכתב בספר זכרון לפבנו לוראי' ולמשבני שמו' האו קרא אית
 לאסתכלא ביה או כדברו אז דברו מבעי ליה מאי כדברו לא כדברו לעילא מכל
 אינון רתיבין קדישין וכל אינון חוילין קדישין בנין דאינון מלין קדישין סלקין לעילא
 וכמה אינון דמקדמי ונטלין לון קמי מלכא קדישא ומתעטרין בכמה עטרין באינון
 כהורין עלאין וכלבו כדברו מקמי מלכא מאן חמו מדון מאן חמו תושבתין דסלקין
 בכל אינון קייצין קמי מלכא קדישא ומלכא קדישא מתכל כלבו ואתעטר בהו ואינון
 סלקין על רשיה והו עטרא וכחתיין ויתבין על חיקיה לנו בתקפיה ומתמן סלקי' על
 רשיה ועד אמרה אוריתא ואהיה שמשו' ויום יום והיייתי לא כתיב אלא ואהיה בכל
 זמן ובכל עידן דמלין עלאין סלקין קמיה והכא תרי זמכי כתיב יראי' ויראי' אלא
 יראי' ו' לעילא יראי' לתתא יראי' קיימין לתתא ובאינון מלין קיימין לעילא
 דרזא דא אשכחנא בכפ' דמנון דכל מלין דנדיקיא די בארעא אינון מתעטרין וקיימין
 קמי מלכא גאשתעשעא בהו קב' אינון כחתי וקיימין קמיה דיוקנא דההוא כדוק
 דקאמ' לון גאשתעשעא קב' בההוא דיוקנא ולבתר אכתבו בספר זכרון לפבנו לקיימי'
 קמיה בקיומא תדיר ולמשבני שמו' מאי ולמשבני שמו' הא אוקימיה אבל כל אינון
 דמשבני מלין דאוריית' גאדבקא למאריהו ברזא דשמיא קדישא כתיב וממעל לרקיע
 אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמות כסא האו קרא הא אוקימיה אבל וממעל
 לתקיע כמה דאמרתן מבריא זכאה מולקין זכאה מולקבון בההוא קיימא לתתא
 דהא בתקיעא לעילא לית מאן דאסתכל ביה ומלעילא מיה דקיימ' ההוא אבן ספיר
 דהא אשתעשעא ביה ברזא דההוא מרגלית טבא יקירא כמה דאוקימ' כסא דמו' כסא
 ולא כתיב דמות הכסא בנין דאית כסא ואית כסא כסא עלאה טמירא גכוא דלא
 איתגליא ולית מאן דקיימא ביה ולמנדע לאסתכלא ועד כתיב כסא סתמיא דא כסא
 לתתא דמות כמראה אדם כיון דאמר דמות אמאי כמראה דהא סגי ליה דמות אדם
 אלא דמות אדם דא איבו רזא עלאה בההוא כבוד עלאה דיוקנא דאדם אבל הא
 דאתוסף כמראה אדם לאכללא אינון דיוקנא דמלין דמחמתא ואינון רזין דמחמתא

דסלקון ומתעטרין ליעלא ולכתר קיימין בדיוקנא ובכלל אשתניש' קל' בעטרון.
 ואתון חברי א הא קב' אשתניש' אשתניש' מלין לקא מתעטרין בההוא ארמא
 והא קיימתון קמי מאריכון בדיוקניכו קדישין דהא אלא בשעתא דחמינא לנו
 ואשתכלכא בדיוקניכו חזינא בכו דאתון רשימין ברוא דאדם וידע' דהא דיוקנא
 דלכו אשתתל לעילא וכו' אודמכן דדיקיא לאשתמודעא לעיניהון דכלא ולאחזא
 פרכוסא קדישא לק' צי כל עלמא דה' כל ראייה וכירוס כי הם ורע ברך יי' אדהכי
 חמא לרבינוסו דהוה מהרר במלי דעלמא אמר ליה וסייקוס אטלים דיוקנד דאת
 חד חסר כך קס רבינוסו ומדי במלין דאורייתא וקס קומה אסתכל ביה ר'ש אל רבי
 וכו' השתא אכת טלים קמי עתק יומין דיוקנד טלים פתח ואמר
 את ציז כור הקדש וזה טהור וגו' פתח ואמר אמאי אקרי ציז
 אסתכלותא אסתכלא ביה וכו' דהוה קיימ' על אסתכלותא דכר כש
 אק' ציז וכל מאן דאסתכל ביה בההו' ציז אשתמודע' בציז הוה אתון דשמא קדישא
 גליפן בלופא ומחקקן ביה ואי יהוא זכאה דקיימ' קמיה אינון אתון דמחקקן ביה
 גו דהבא הוה בלטיק מתתא ליעלא וסלקין מההוא גליפו בכהירו והוה כהרין באכפין
 דההו' בר כש כציז כנונו ביה ולא כנונו בשעתא קדמיתא דאסתכל כהנא ביה הוה
 חזי כהירו דאתון כלהו באכפ' וכד הוה אסתכלא לעיינ' ביה לא הוה חמי מדוי אלא
 כהירו דאכפיו דכהיר כאלו כהנא דהבא הוה כציז ביה בר דכהנא הוה ידע חיוו
 דאסתכלותא קדמא דהוה חמילפוס שעת דהא רעות דקב' הוה ביה בההו' בר כש
 וידע דאיהו זמין לעלמ' דאתי בגין דחיוו דא כהרין ע'יה מלעילא וקב' הוה ארתעי
 ביה וכד אסתכלי ביה לא חמאן מדוי בגין דחיוו דלעילא לא אשתליא לא לפוס שעת'
 ואי קיימ' בר כש קמי יהוא ציז ואכפיו לא אחויין לפוס שעתא חיוו קדישא הוה ידע
 כהנא דהא איהו תקיף מחמא ובעי לכפרא עליה ולמבעי עליו רחמי'
 את ציז מר הקדש רבי יהודה פתח קרא ברות עיניך בשדה
 אשר יקצרו וגו' האי קרא את לאסתכלא ביה אמאי א'טריך
 הכא למכתב אמר ליה רבי יסחק אי הכי כמה קראין אינון באורייתא דאתחוואו
 דלא א'טריכו למכתב ומזיכו דכלהו רזין עלאין אמר רבי יהודה האי קרא מאן
 דחיוו לא אסתכל ביה כמה דלא טעיה תבטולא דמי' אלא רוא הכא וברוח
 קדשא אתמר בגין דחמא כ'נו דייכא דישאל ענוותנותא דההיא נדקת דלא
 מסלקא עינא למחמא באתר אחרא אלא לקמה ומחמת כל מה דחמאת כ'נינא טבא
 ויעקבא דמחמא לא הוה בה טבא עינא' בגין דאית עיינין דבגיטיוהון לא סלטא
 ברכתא בההוא אתר' ואיהו ינוא טבא חמא בה דכל מה דאסתכלת הוה בעינא
 טבא ותו דחמא דהוה א'למ בידהא כל מה דהות לקטא אעוסף במקלא וכ'נו
 אסתתל דרנשא קדישא שריא עלי' כדון פתח ואמר עיניך בשדה אשר יקצרו
 וגו' אי תימא בגין אינון לקטין כל אינון אחרנין היך אמר דתהך אכתייהו אלא
 א'טריך לכתב ולקטת אחריוהן מאי והלכת אחריוהן אלא בגין עינא קאמר
 דהוברמין לקטין סביאין והלכת אחריוהן בער עיניך כל שאר בני עלמא לית להו

ויעש

ויעש

רשו למיהך בתר עיכונו . ואתה לכתר עיכוך דעיכוך גרמיין ברכאן כגיאין . לא עיכוך
 בשדה אשר יקצרון בשו חמא ברוח קדשא דומיכוין לכפקא מינה עייכוין עלאיין
 קדישין דאיכוון עייכוין לכלא כמה דהות תמר דכתי' בה ותשב כפתח עיכו' אמושב
 כפתחא דנפקין מינה מלכין שליטין ועייכוין עלאיין דאקרון עייכוין כללא אס מעיני
 העדה . בגין דכל שיישי גופא לא אזלין אלא בתר עייכוין ועייכוין אינון מכהגין לכל
 גופא . אוק הכי מלכין וסנה דרוין וכל אינון שליטין כללא אזלי אבתרייהו כמה דאזלי
 שויפין כללו בתר עייכוין ובגין כך אמר לה עיכוך אלין מלכין ושליטין דומיכוין למופק
 מוכה . בשדה . מאן שדה לא ניין וירושלם דכתיב ניין שדה תמרש . וכתיב כרוח
 שדה אשר ברבו יי' דא ירושלם . ועל דא כתיב עיכוך בשדה דאינון עיכוין דילה
 דומיכוין למופק מינה לא יהון שליטין אלא בשדה . אשר יקצרון דהא מההוא שדה
 הון נקטין כל בני עלמא תורה ונהורא דנהיר דכתיב כי מנין תגא תורה . והלכת
 אחריהן כאלין עובדין דכשרן דאכא חמיכא כך . הלא נניתי אתה כעצמו וכו' .
 כמשמעו דילה בגין דאתתא דעתהא קלה . ונמית לישנא דנקיות נקטו ונמית דאי
 תניא ובתיך לא דכקא דבר כש לקיימא זרעא בעלמא . והלכת אל הכלים אלין אינון
 דיקויא דאקרון כליו . דומיכוין דיקויא לאייתתא לון כל עלמא דורוכא למלכא
 משימא ואינון כליו . מאכין דקבא אתהכי בהו אלין אינון מאכין תבירין . תבירין
 אינון בהאי עלמא בגין לקיימא אורייתא . ושמושא דקבא אשתמש בהו לא אשתמש
 אלא מגו כלים וכד תתדבק בהו ושתית וגו' . רבי יוחי פתח ואמר וואכל בשו וישת
 וייטב לבו מהו וייטב לבו . דכריך על מווכיה ואוקמיה ודא הוא רוא דמאן דמכריך
 על מווכיה דא אוטיב ללכיה ומאן איהו דכתיב לך אמר לבו . וכתיב טור לבבו וגו' .
 ובגין דברכת מווכא חביבא קמי קבא כל מאן דכריך על שבעא אוטיב ומדי לאתר
 אחרא וסימכ' שעודתו דשבת דאתר אחרא אתהכי מההוא ברכא דשבעא אטו בגין
 דמווכא איהו קשה קמי קבא ההוא אתר . וכיון דבר כש אכיל ושתו וקא מברך
 יהיא ברכתא סלקא ואתהכי מאיכוון מלין דשבעא ואשתבח דאתהכי ממווכא מתתא
 ומלעילא ודא איהו רוא דמן חברייהא . רוא בחול לא מתהכי אלא מאיכוון מלין
 דסלקין מגו שבעא וכלהו מתעטרן ורוון ושבעין במדו ובההוא אתר אתהכי מכוהו .
 בשבת איהו רוא אחרא במווכא ממש ובההוא מדוה דמווכא דמנה דשבת כמה
 דאוקמיה . מאן דמברך לקבא מגו שבעא בעי לכוונא לביה ולשואה רעותיה במדוה
 ולא ישתבח עניב אלא דיברך במדוה ברוא דא ולישוו רעותיה דהא איהו ייביב השת'
 לאחרא במדוה בעינא טבא כמה דאיהו מברך במדוה ובעינא טבא הכי ייביב ליה
 במדוה ובעינא טבא . ובגין כך לא ישתבח עניב כללא אלא במדוה ובמלין דאורייתא
 וישווי לביה ורעותיה למיהב ברכה דא ברוא דאנטריך . רוא הכא ארבע רתיכון
 שליטין בארבע סטרין איתונו מההוא ברכתא דשבעא ובאינון מלין דברוך אתה
 אתהכי ואתרבי ואתעטר ביה . ומאן דמברך דאנטריך רעותא במדוה ובעינא
 טבא ועל דא כתיב טוב עין הוא יברך . והכא שפיל לסופיה דקרא כי נתן מלחמו
 גלג' דאי לא תימא הכי האי קרא אורייתא סופיה ולאו סופיה רשעה . אלא טוב

עין כמה לאוקימנא הוא יברך ודאי כיצנא טבא בהדוה ולאו איבו למנא לכרכא
 בחדוה דהא מההיא ברכתא ומההוא חידו כתן מלחמו לדל אחר דאנטרוך
 לאתנא מכל כטרין אחר דלית ליה מצרמיה כלוסי אחר לאהני מכל כטרין ואתכליל
 מכל כטרין. מלן אלני לא אתיזברו אלא לחכימין למכדע ארמא דאוריתא.
 תא חוי בינו טב עינא הוה ומקפא דמנא לא הוה ביה לצלמא. מה כתוב
 מבא לשכב בקה הערמה רוח דכתיב בטוך ערמת חטים. מהכא אוליפנא כל
 מאן דמכרך ברכת מונא כדקא יאות בחדוה ברעותא דלכא כד סליק מהאי
 עילא אחר אתתקא ליה גו רזין עלאין בהיכלין קדישין. זכא איבו בר כש
 דנטור פקודי דמארביה וידע טבא דלהון דלית לך פקודא ופקודא באוריתא
 דלא תליון ביה רזין עלאין ונבורין וזיון עלאין ובני כשא לא ודעי ולא משגמין
 ביקרא דמארביהו זכא מולקאון דלדיקוא אינון דמשתדלי באוריתא זכאין אינון
 בצלמא דין ובצלמא דאתי. תא חוי דהא אמרי כל אינון תקיפי מנא דלית להו
 כסופא לית להון מולקא בעלמא דין ובצלמא דאתי. כל אינון תקיפי מנא דהון
 בהו בישראל כד הון מסתכלן בההוא נין הון מתברי לבייהו ומסתכלן בעובדייהו
 בגין דנין על אתה הוה קאים וכל מאן דמסתכל ביה הוה מכסיף בעובדיו ועל דא
 נין מכפרא על אינון תקיפי אכפי תקיפי מנא. אטון דרוז דשא קדישא דהון
 גליפין על כנא הון כהרין ובלטין וננאין כל מאן דהוה מסתכל בההוא ננאין
 דאטון אכפיו כפלן מאומתא והוה אבתר לביה וכדן ננא מכפרא עלייהו כגונא
 דא כיון דאיבו גריה לתברא לביה ולא תכנעא מקמי מארביה. כגונא דא קטרת
 כל מאן דארמ בההוא תכנא כד סליק הוה עמודא מההוא מעלה עשן הוה
 מברר ליה בכרירו דנהירו בחדוה למפלגא למארביה ואעבר מניה וזהמא דינר הרע
 ולא הוה ליה אלא לכא חדא לקבל אבוה דכשמיא בגין דקטרת תבירו דינר הרע
 איבו ודאי. בכל כטרין וכמה דנין הוה קאים על כנא אוף קטרת דלית לך מלה
 בצלמא למתבר ליה לסטרא אחרא בר קטרת. תא חוי מה כתיב קמ את המחתה
 ותן עליה אש מעל המזבח ושם קטרת. מאי טעמא. כינא הקיף מלפני יי' החל
 הנגף דהא לית תבירו לההוא סטרא בר קטרת. דלית לך מלה חביבה קמי קבה
 כקטרת. מכאן לכטלא חרשין ומלן כישין מביתא ריחא ועזאבא דקטרת דעבדי בני
 כשא לההו עובדא ואיבו מבטל כש קטרת. מלה דא גורה קיימא קמי קבה דכל מאן
 דאסתכל וקרוי בכל יומ עובדא דקטרת ישתיב מכל מלן דחרשין בצלמא ומכל פגעין
 בינו ומארבורא כישא וממותנא ולא יתן כל ההוא יומא דלא יכיל סטרא אחרא
 לצלטא עליה ונטרוך דיכונן ביה. ארש אי בני כשא הוה ידעי כמה צלמא איבו עובדא
 דקטרת קמי קבה הוה כטלי כל מלה ומלה חביה והוה סלקי לה עטרה על רישיהו
 כהטרא דהבא. ומאן דאשתדל ביה בצלמא סטרא לא בעובדא דקטרת ויכוון ביה
 בכל יומא אית ליה מולקא בהאי עלמא ובצלמא דאתי וסתלק מותנא מניה ומצלמא
 וישתיב מכל דינון דהאי עלמא מכטרין בינון ומדינא דגיהס ומדינא דמלכו אחרא.
 בההוא קטרת כד הוה סליק מנא בעמודא כהנא הוה חמי אטון דרוז דשא
 קדישא

קדישא פרושאן באוירא וסלקי לעילא בההוא עמודא . לכתר כמה רתוכין קדישין
 סחרין ליה מכל סטרין עד לסליק ומדי למאן דחדי וקצר קשרין לומדא כלא ויהא
 אוקימא . ודא מכפר עלינר הרע ועל עז דאיהו סט' אחר' ויהא אוקמו' . פתח ואמר
 מוצה מקטר קטרת וגו' . האו קרא אית לאסתכלא ביה בנין דתרין
 מדבחין הוו מדבחא דעלוון ומדבחא דקטרת בוסמין דא לכר ודא
 לגו' . האו מדבחא דקטרת איהו פנומאה אמאי אק' מוצה ויהא לא דבחין ביה דבחין
 ומוצה עד אק' . אלא בנין דכטיל וכפית לכמה סטרין בושין דלא וכלי לשלטאה
 ולא למיהו קטיגורא ועד אק' מוצה . כד ההוא כטרא אחרא היה חמי עובדא
 דקטרת סליק ואתכפיה וערק ולא ויכל לקרבא כלל למסככא' . ובנין דלא אתוכי ולא
 אתערב בההוא מדוה דלעילא בר קב' בלמודו ובנין דחביבה ככ' לא קאוס ההוא
 מוצה אלא לגו' דהאו איהו מוצה דברכה אשתכח ביה ועד סתים מעינא' . מה כתיב
 באהרן ויעמוד בין המתיב ובין החיים ותעבר המגפה . דכפית ליה למלאך המות
 דלא ויכל לשלטאה כלל ולא למעבר דינא' . סומכא דא אתמסר בידכא די בכל אתר
 דקאמרי בכוונה ורעותא דלכא עובדא דקטרת דלא שלטא מותנא בההוא אתר
 ולא יתקן ולא ויכלן שאר עמין לשלטאה על ההוא אתר' . תח' מה כתיב מוצה מקטר
 קטרת' . כיון דכתיב מוצה הקטרת אמאי אקרי מקטר קטרת אלא בנין דכטלי
 מהאו אתר לאקטרא כמה דעכד אהרן' . תו מוצה אנטריך לאקטרא לקדשא ליה
 בההוא קטרת ועד מקטר קטרת' . תו מקטר קטרת כתרנוס לאקטרא קטרת' .
 תח' מאי דרונא רדיף אבתריה אנטריך להאו קטרת ולא תבא קמי מאריה דהא
 סוועא איהו לאסתלקא דינון מניה ובהאי ודאי מסתלקין מניה או הוא רגילא בהאי
 לאדכרא תרין זמנין ביומא בנפרא וברמשא דכתיב קטרת סמוס בבקר בבקר
 ופתיב בין הערבים וקטירכה . ודא איהו קיומא לעילא דכתיב קטרת תמיד לפני
 ו' לדורותיכם ודא הוא קיומא דעלמא לתתא וקיומא דעלמא לעילא . בההוא אתר
 דלא אדכר בכל יומ' עובדא דקטרת דיפון דלעילא שריין ביה ועמין אחרנין שלטין
 עליה בנין דכתיב קטרת תמיד לפני ו' . תמיד איהו קיומא לפני ו' ויתיר מכל פלמנין
 אחרנין' . חביבא איהו עובדא דקטרת דהוא יקיר ומביב קמו קב' ויתיר מכל
 פלמנין ורעותין דעלמא' . ואעב' דללותא איהו מעליא מכלא עובדא דקטרת הוא
 יקיר ומביב קמו קדשא בריך הוא' . תח' חזי מה בין כלותא לעובדא דקטרת' .
 כלותא אתקינא לה באתר דקרבנין דהוו עבדי ישראל וכל אוינון קרבנין דהוו עבדין
 ישראל לאו אוינון משיבין כקטרת' . ותו מה בין האי להאי אלא כלותא איהו תקנא
 לאתקנא מה דאנטריך קטרת עבדי ויתיר מתקין וקסיר קשרין ועבדי כהורו ויתיר
 מכלא ומאן איהו דאעבר זושמא ואי וכו' מסככא כלא אתכיהר ואתתקן ואתקשר
 כמדא' . ועד כעין לאעברא זושמא מעלמא דאיהו תקנא דכלא בכל יומא ויומא
 כנונא דההוא קרבנא חביבא דאתרעו ביה קב' . מה כתיב במשה ויאמר וי' אל
 משה קח לך להכאתך ולתועלתך בנין דכד אתתא אתדכאת הכאותא דבעלה איהו
 ורוא דא קח לך סמוס לאעברא זושמא לאתקדשא אתתא כבעלה . זכאה מולקיות

דמטה כנוונ' דא עגל' כן בקר לאהרן ואתמר לכפרה על חוביה על ההוא עגל דאיהו
ברוש לון לישראל ועל דא כתיב במטה קח לך להכאתך ולתועלתך קטרת קציר קטירו
כהיר כהירורא עבר זיהמא ד' אתמכר בה' ה' אתמכר בו' ו' סליק ואתעטר בה' .
ה' אתגהיר בו' . וכלא סליק רשותא לאין סוף והיו כלא קטירו חד ואתעביד חד
קטירו ברזא מדא דאיהו קצרא עלאה דכלא מכאן ולהלאה כיון דכלא אתקשרא
בהאי קשרא אתעטר כלא ברזא דאין סוף ורזא דשמא קדישא אתגהיר ואתעטר
בכל סטרוין ועלמין כלהו כהדום ואתגהירו כוכיכין ומוזכין אשתכחו וכרכין בכל עלמין
וכלא ברזא דקטר' ואי זיהמא לא אתעבר אשתכח דכלא בהאי תלוא' תא חזי
קטרת איהו קדמאה תדיר קדם לכלא וכבכ עוכדא דקטרת אנטרין לאקדמ' לנלות'
בשירין ותושבחהו בגין דכל דא לא סלקא ולא אתתקן ולא אתקשר עד דאתעבר
זיהמא בקדמיתא ולכתר ומפשעיה לכל מטאתם ועל דא לכפרה על קדש' ולא עברא
זיהמא ולא תדכאה קדשא ולכתר שירין ותושבחהו וכלותין כלא כדקאמרן זכאין
איכון ישראל בעלמא דין ובעלמא דאתי דהא איכון ידעין לתקבא תקובא דלעילא
ותתא כדבעינן לתקבא תקובא מתתא לעילא עד דאתקשר כלא כמדא בקשורא
חד כההוא קטורא (פא קטורא) עלאה כד בעינן לתקבא בתקובא דאתון רשימין
דקדשא בריך הוא אתקרי בהון רבו שמעון ור' אלעזר בריה הו ותביליליא חד
ולשאן באוריתא אמר ר' אלעזר לר' שמעון אבוי הא כתיב ואל האשה אמר הרבה
ארבה עזבוכך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך וגו' ואוליפכא דא איהו
רזא עלאה תינח לתתא אבל איהו כנוונ' דלעילא מאו איכא למומר פתח' שמעון
ואמר כאול תערב על אפיקי מים וגו' האי קרא אוקמו' אבל מיה מדא אית בעלמא
ואיהו שלטא בשלטא על אלף מפתחין בכל יומא ואיהו נוקבא ותאובתה תדיר על
אפיקי מים הכא אית לאסתכלא בקדמיתא כתיב כאיל ולא כתיב כאילת ולכתר
תערוב ולא כתיב יערו' אבל רזא דא דכר ונוקבא כמדא דלא לאפרשא לון ומד
איהו דלא אנטרין לסלקא דא מדא אלא תרווייהו כמדא והאי נוקבא תערוב על
אפיקי מים ואיהו מתעברא מן דכורא וקשי עלה דהא על דוכא קיימא ואולידת'
וקדשא בריך הוא זמין לה חד חווי עלאה רברבא ואתי וכשיך לגביה הוא אתר
ואולידת ורזא דא הרבה ארבה עזבוכך יסרוכך בגין דאיהו מתחלמלא בכל וומא
וכעניבו על עובדין דעלמא בעצב תלדי בנים בעצב דא רזא דחוי דעניב אכשהון
דעלמא ואל אישך תשוקתך כדא על אפיקי מים והוא ימשל כך הא אוקימ' רזא
דאיהו שלט עלה וכל דא למה בגין דאמרה סיהרא כמה דתיכין וכבכ אזערת
כהורהא ואזערתא שלטנהא ולו לה רשו מגרמה בר כד יהבין לה חילא בעצב תלדי
בניב כמה דאוקימכא ואי תימא אחאי אנטרין חווי לרא' אלא דא פתח ארשא
לנחתא לתתא דלא ישרי בגווה בר כש מיד דכתיב לפתח מטא רבך מאי פתח לה הוא
פתח דאת יתדא לאולדא לאפקא כשמתין לעלמא איהו קאזם לגביה הוא פתח ולית
ליה רשו בההוא כשמתא ואי לאו הא חוויא כשיך ואסתאב ההוא כהר ולאו איהו
כשמת דאת דכיא והכא איהו רזא עלאה בעצב תלדי בנים רזא דא דא כשא דהא

עמיה אולדית כשמתוך בנין דדא איהו על גופא ודא על כשמתא ותרווייהו דא כדא
 דא קייט כשמת' ודא קייט גופא . וזמכא דא חויא לאולדא כל איכוך גופין עד ללא
 ויתו זמכא דיליה הדר כטרס תחיל ולדה זמכא דחויא לאולדא בשבע שנין והכ' כשית
 מה דלאו איהו זמכיה ובההוא זמכא דאוליד לון מההוא לידה ימות דכתב בלע המות
 לכנח . וכתוב וסיו מתוך ככלתו וקומון . אמר ר' שמעון בההוא זמכא דיתערון מתי
 עלמא ויתערון בארעא קדישא יקומון חילין חילין כלהו על ארע' דגליל בנין דתמן
 זמין מלכא משמחא לאתגלחא בנין דאיהו חולקיה דיוסף ותמן אתכרו בקדמיותא
 ומתמן שארו לאתגלחא מכל אתרייהו ולא תכדרא כוכי עממיו' כד'א ולא כחלו על' שבר
 יוסף . ואמאי וקומון תמן בנין דאיהו חולקיה דההוא דאשתני בארונא דכתי' וייסם
 בארון במצרים ולכתר אתקבר בארעא קדישא דכתיב ואת עצמות יוסף אשר העלו
 ככו ישראל ממצרים קברו במצ' ודא איהו דקאים בקיומא דכרות יתיר מכלא
 ובההוא זמכא דיתערון כלהו חילין חילין כלהו והכון דא לחולק אבהתהון ודא
 לחולק אבהתהון וישתמודעון דא לדא זמין קב'ה לאלכסאל לון לכל חד וחד לכבושי
 מרקמן וויתון כלהו וישבחון למאריהון בירושלם ויתחכרון תמן אכלוסין אכלוסין
 וירושלם יתמטך לכל סטרוין יתיר ממה דאתמטך כד אתחכרו תמן מגלותא . כיון
 דיתחכרון וישבחון למאריהון קדשא כריך הוא יחדי עמסון הדר ובאו ורכבו במרו'
 כיון ולכתר ונסרו אל טוב' וי' וגו' כל חד וחד לחולקיה וחולק אבהתיו . ואחסנתהון
 דישראל תהא נד רמתא ותמן ילפון אוריתא והא אוקמוה וכתי' הקיבו ורכבו שוכבי
 עפר וגו' .

פרשת אלה פקודי

אלה

פקודי המשכן העדו אשר פקד על פי משה וגו' ר' חייא פתח
 כל הנמלי הולכים אל סיס והיס איכנו מלא וגו' סאי קרא אוקמוה
 זאתמ' אכל כל הנמלי אלין רוין דכחלין ומכועין קדישין דאתמליין ונפקין מכועין
 קדישין לאכהרא ולמליא להאי ימא רבא' וכיון דהאי ימא רבא אתמלי מסטרא דא
 דאיכנו כחלין כדיון הוא אפיין מיא ואסקי לכל חיוון ברא כד'א ישקו כל חיתו שדי'מה
 כתיב לעולא המשלח מעינים וגו' ולכתר ישקו כל חיתו שדי' . ושכרו פראים נמאס'
 לין איכנו רתיכין דלתתא דכד ימא כקייט לון כלהו כקייט לון ושאייב לון ולכתר אפיין
 חיוין לסטרא' אחר דאיכנו רתיכין דלתתא ואסקי לון וכלהו אתמכון ואתפקדון
 בשמא כד'א לכלס כסס יקרא . ובגין כך

אלה

פקודי המשכן משכן העדות . ר' וסוי פתח מה רב טובך אשר
 נפנת ליראך פעלת לחוסים כך נגד כבי אדם . מה רב טובך
 במה אית לון לככו כשא לאסתכלא ולמכדע בארמוי דקב'ה דהא ככל יומא ויומא
 כח 7 28 4 קלא

קלא כפיך ואכריו ותגור אסתמרו בני עלמא טרוקו גלו חובין אסתלקו מרשתא
 דתכיס עד לא ותפסון רבלייכו בהאי רשתא בגבלא סמר תדיר סליק וכחית ווי לאיכון
 דרחיין רבלייכו מגובגבלא דהא כפלי לבו עומקא דטמיר לאיכון חויכו עלמא
 ווי לאיכון דכפלון ולא יקומוון ולא ונהרו כהורא דבניו לדיוקיא לעלמא דאתי
 זכאין איכין דדיוקיא לעלמא דאתי דכמה כהורין גבווין לון כמה עדויכין כההוא עלמ
 טמירין לון דכתיב מה רב טובך אשר צפנת ליראך מה רב טובך הו אוקמתא דא
 הווא אור דבניו לדיוקיא לעלמא דאתי ההו וירא אלדיס את האור כי טוב וכתיב
 אור זרוע לדיוק ולישרי לב שמחה ועל דא מה רב טובך כתיב הכא מה רב טובך
 וכתיב התם וירא אלדיס את האור כי טוב אשר צפנת בנין דאסתכל קכה
 כההוא כהורא ואסתכל באכון חויכוא דזמיוכין למחטוי בעלמא ובניו ליה לההוא
 כהורא למזכי כיה דדיוקיא לעלמא דאתי כמה דאתמר פעלת בקדמיתא צפנת
 ולכתר פעלת אלא צפנת כמה דאתמר פעלת בנין דההוא כהורא דבניו כיה עביד
 קכה אומנות דעלמא מכלן דכתיב אלה תולדות השמים והארץ כהכראס וההוא
 כהורא דאברהם גביו ליה קכה וביה עביד אומנותא דעלמא דכתיב פעלת לחוסיס
 בך לאיכון דיתבו תמות ללא דקה כגד בני אדם דהאי כהאי אומנותא דאתעביד
 כהאי כהורא קיומין בני כשא בעלמא וקוומא דהסון הוי אעב דאיהו גביו כיה
 קיומין בני כשא בעלמא דין פעלת אומנותא דעלמא דא דכיה אתעביד כלא
 כחושככא אומנותא דעלמא דא אומנותא דמשככא דאיהו אומנותא כגוול דעלמא
 והא אוקימתא כתיב הכא אלה פקודי המשכן וכתיב התם אלה תולדות השמים
 והארץ בנין דכל איכון תולדין דעבדו ואפיקו שמיא וארעא כלהו כחילא דההוא
 כהורא דבניו אתעבדו וכפון פקודי המשכן כההוא חילא כפון מכלן דכתיב
 ובבלאל בן אורי בן כן מור למטה יהודה דא איהו מסטרא דיומכא ואתו אהלווא
 דא איהו מסטרא דשמאלא ומשככא מסטרא דיומכא ושמאלא אתקס ואתעביד
 ומשה דהוה בניוהו אוקיס ליה רכי אלעזר פתח ואמר והוכן כמסד כשא
 וישב עליו באמת והוכן כמסד כשא הא אקיימכא כד משכסה סליק כרעו דחדו
 מטמירא דכל טמירין דלא אתיידע ולא אתדכק מטוי ההוא חדוה וכטשונו משכסה
 וכדין עאל באתר דעאל עד דאתבניו כמד היכלא עלאה דאיהו טמיר לעול ומתמן
 כגדין ואתמשכן כל כהורין דיומכא דנטול בקדמיתא ולכתר כטול כלהו ומההוא
 סטר ימוכא אתקן כרסיוא לתתא דהא קכה אתקין לההוא כרסיוא כמסד וישב
 עליו באמת דאיהו תקיכא דחותמא דכללא ולא וימי על ההוא כרסיוא אלא כחותמא
 דא דאיהו אמת באהל דוד דאיהו כי כרסיוא שופט ודורש משפט ומהיר דק
 שופט מסע דיוכא ודורש משפט מסע דרחמי ומהיר דק איהו כרסיוא דיוכא
 דאיהו דיוכא לתתא תא חזי כגווכא דא משככא לא אתקן אלא כסטרא דא כגווכא
 דא דמסד כדקארמן לעיל ועל דא אתמכון תולדין ואתקכו כלהו לתתא
 פקודי המשכן מעשן העדות אשר פוקד על פי משה ר' שמעון
 פתח כראשית ברא אלדיס את השמים ואת הארץ האי קרא

אלה

אוקמיה

אוקמוה ואתיזה בכמה ספרין. אבל כד ברא קכ"ה עלמא ברא ליה כנוונא דלעילא
 למהו עלמא דא כדווקנא דעלמא דאתי דלעילא. וכל אונון גונון דלעילא אתקין
 לון לתתא לאתדכקא ולא תקשרא עלמא בעלמא. וכד בעא קכ"ה למכרו עלמא
 אשגא באורתא וכרא ליה ואסתכל בשמא קדישא כללא דאוריתא וקוים עלמא.
 בתלת סטרוין אתקוים עלמא ואינון חכמה ותבונה ודעת. בחכמה דכתיב וי
 בחכמה יסד ארץ. בתבונה דכתיב כונן שמים בתבונה. וכתיב בדעתו תהומות
 כבקעו. הא כלהו בקוומא דעלמא. ובאלון תלתא אתכני ממשכנא דכתיב ואמלא
 אותו רוח אלדים בחכמה בתבונה וכדעת. וכלהו תלתא רמיוון בקרא דא. בראשית
 היינו דכתיב בחכמה. ברא אלדים היינו דכתיב בתבונה. את השמים היינו דכתיב
 בדעת וכלהו כתיבי בעבודת משכנא. וכרא דא כתיב אלה פקודי המשכן דא רוא
 דחכמה. משכן העדות דא רוא דתבונה. אשר פקד על פי משה דא רוא דדעת.
 וכלא דא לקבל דא. בנין דכל מה דכרא קדשא ברך הוא בעלמא דון ברא ליה
 לעילא. וכלא אתרסום בעבודת משכנא. תא חזי בשעתא דאמר ליה קכ"ה למשה
 עבד משכנא הוה קאים משה תיהא דלא ידע מה למעבר עד דאחזי ליה קכ"ה בעוכ'
 כמה דכתיב וראה ועשה בתכניתם אשר אתה מראה בהר. מאי בתכניתם אלא
 אוליפנא דאחזי ליה קכ"ה למשה דיוקנא דכל מלה ומלה כההוא דיוקנ' דאיהו לעילא
 וכל חד וחד הוה עבד דיוקנא דלוי' כדווקנא דאיהו לעילא. וכל חד הוה עבד
 דיוקנא דלוי' כדווקנא דאיהו אתעבד בארעא. אשר אתה מראה בהר. אשר
 אתה רואה מכעי ליה. אלא אוליפנא דאספקלריאה דלא כהרא הוה אחזי ליה בגויה
 כל אונון גונון ודיוקנין דאתעבדו לתתא כהאי חזו דאחזי בגוים כל אונון דיוקנין.
 משמע דבתיב אשר אתה מראה. אתה רוא דאספקלריאה דלא כהרא דאחזי ליה
 בגויה כל אונון ויהוה חזו לון משה כל מלה ומלה על תקויה כמה דחמינו
 עשיתא ובו חזו דאחזי על דיוקנין. וכד אסתכל בהו משה אתקשי קמיה. אמר
 ליה קדש' ברך הוא משה את בנימין ואני בסומכיך ואני בראשית משה בכל עבדת'
 כד אתעבד כל עבודתא אנטריך משה לממני כלל בנין דלא יימרון ושרא דאשתא'
 כספא ודהבא ואסתליק לנטלא ליה. ועל דא אנטריך לממני מושכנא קמויהו דישרא
 בנין דכתיב והייתם נקיים מוי' ומושראל'. ובגין דא כתיב. אלה פקודי המשכן משכן
 העדות דהא רומא דקדשא הוה אחזי לכלל מושכנא דכל דהבא וכספא דנדיבו
 ושראל'. ורוח קדשא הוה אמר וכסף פקודי העדות מאת ככר וגו'. כל הזהב העשוי
 למלאכה וגו'. בנין דקכ"ה אתרעי בהו באינון אונון ובעאן לאפקא מהימנות דלהון
 קמי כלל. אלה פקודי המשכן. תח כההו סעתא דעבדתא דמשכנא אתעבד הוה
 סטרא אחרא. אויל ושאט ולא יכיל לאסעאה ולא הוה אשכח עלה על מהימנותא
 דאומנין. עד דקכ"ה כפף ליה לקמיה דמשה ואיהו עבד מושכנא דמהימנותא בעל
 כרמיה וסליק מהימנותא דלהון לגבוי כלל ורא דא דכתיב אלה פקודי המשכן והא
 אוקימא. אלה כדא גם אלה תשכמה וכתיב אשר פקד על פי משה דתמן אתמני
 ואתפקיד עד דאתעבד מושכנא דכו משכנא קמיה משה וישראל כללהו.

אלה

ותאמר חיי אלדיך אם יש לי מעונ כי אם מלא כף קמח כד ומעט שמן בצפת וגו'
 והא הכא מדידו כההוא קמחא דלא הוה ביה בר מלא כף קמח כד כף הוא מדידו
 דליה ואתחזי דלא שריין ביה ברכו הואיל וקאים במדה מה כתיב כי כה אמר יי'
 אלדי ישראל כד הקמח לא תבלה ונפתת השמן לא תחסר עד יום תתוי מטר תת
 תתן כתיב מאי טעמא בגין דככל דרא לא אשתבח מאן דיוכי לוכו כהאי אתתא
 ועל דא כתיב תתן אכתת תמן מטרא על עלמא בגין דזכותך סגי וכתיב כד הקמח
 לא כלתה ונפתת השמן לא חסר כדבר יי' אשר דבר ביד אליהו וכי אם ההוא קמחא
 דקיימא בזידו דהוה מלא כף קמח לא פסקו מניה ברכאן בגין מלה דליהו דכתיב
 כד הקמח לא תבלה וכתיב כד הקמח לא כלתה משכן העדות אצב דקיימא
 במושבכא הואיל ואתפקד על ידא דמטה כל שכן וכל שכן דשריין ביה ברכאן ועל
 דא כתיב אלה פקודי המשכן משכן הצדות אשר פקד על פי משה

אלה

פקודי המשכן רבי חזקיה פתח ואמר אל תקרב הלם של כעליך
 מעל רגלך וגו' האי קרא אוקמוה אבל הא אוקמוה דפריש ליה
 קבא מאתתיה בגין לאתדבקא בשכינתא דכתיב כי המקום אשר אתה עומד עליו
 אדמת קדש הוא אדמת קדש דא שכינתא אתדבקתא קדישא אתדבק מטה
 לצילא וכד קבא קשיר ליה במכיבותא דלעילא דקין אתפקד רב מימנא על ביתא
 ואיהו גזיר וקבא עביד דכתיב ופנתה האדמה אתפיה וגו' וכתו ויהי ככלותו לדבר
 וגו' ותבקי האדמה וכתיב קומה יי' טובה יי' מאי טעמא דכתיב אשר פקד על פי
 משה על פי משה אתתקן ואתפקד בכלא פקודי המשכן בגין דהכא קיימא פקודה
 הוה על ידא דמטה דכתיב פקדתי אתכם דאיהו הוה קול דאפיך להוה דבור
 יצבד ליה פקידא לנפקא מן גלות ושתתא אתפקדא לא משכא קדושה מעילא לתתא
 כאלו ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם

ובצלאל

פן אורי בן חור למטה יהודה וגו' אמר ר' יהודה הא
 אתמר דהא בצלאל מסטרא דומינא הוה ואיהו אתקין
 תקונא דכלא ותו דהא יהודה איהו שליטא ומלכא על כל שאר שבטין ומכיה כפק
 מאן דאתקין כל משכא בצלאל הא אוקמוה בצל אל ומאן איהו בצלאל דא
 ימינא ותו מסטרא דא אתקין כלל וירית חכמתא למעבד כל עבידא ואתו
 אהליאב בן אחיסמך למטה דן דא איהו מסטרא דשמאלא דא איהו מסטרא דדינא
 קשיא וסא אוקמוה דהא מתרין סטרין אין אתעביד משכא ואתתקן בהו לאקשרא
 בהו למסוי בין ימינא ושמאלא וסא אתמר ואוקמוה פתח ואמר יפה כוף משוש
 כל הארץ הר גינן וירכתי צפון קרית מלך רב תא חזי כד ברא קבא עלמא אשדי
 חד אבכא וקירא מתמות כרסו יקרניה ושקע עד תהומא ורישא דהוה אבכא
 בעיץ גו תהומי ורישא אחרא לעילא וההוא רושא אחרא עלאה איהו מד נקודה
 עלאה דקיימא באמצעיתא דעלמא ומתמן אתפשט עלמא לימינא ושמאלא ואתקניס
 בהויה נקודה אמצעיתא וההוא אבכא אתקרי סתיה דמנה אשתיל עלמא לכל
 בטריין תו סתיה סתיה קבא סוי לה למיהו וסודא דעלמא ושתילו דכלא בתלת

גוונן התפשטת ארצו סמרכיה דההוא נקודה · התפשטותא קדמאה במרכיה
 דההוא נקודה כל נמותא וכותא דארעא קוומא תמן ותמן איהו · והאי קוומא
 לעילא על כל ארעא סמרכיה דההוא נקודה · התפשטותא תניינא סמרכיה
 דההוא התפשטותא קדמאה איהו נמותא וכותא ולאו כההוא קדמאה ואיהו דקין
 נמ כנמותא דעפרא יתיר מכל שאר עפר אמרא · התפשטותא תליתאה איהו
 חסך וגבו דעפרא יתיר מכלהו וסמרכיה דהאי קוימין מיון דומא דאויקונוס
 דחסך כל עלמא · אשתכח דההוא נקודה קוימא באמצעיתא וכלהו גוונן
 דאתפשטותא דעלמא סמרכיה · התפשטותא קדמאה איהו בי מקדשא וכל איכון
 סיכלין ועזרות וכל ההוא תקווא ליליה וורושלם וכל מתא מזודא ולבו · התפשטותא
 תניינא כל ארעא דישראל דאתקדשת בקדושה · התפשטותא תליתאה איהו כל
 שאר ארעא אתר בי מותבא דשאר עמין וימא דאויקונוס דכמרא כלל וסא חוקמיה
 דרוא דא גוונן דעינא דסמך לההוא נקודה דאמצעיתא דעינא דאיהו חיוו דכל
 עינא · בגוונא דההוא נקודה אמצעיתא דקאמרן דאיהו חיוו דכלל ותמן קאים
 בית קדש הקדשים וארון וכפדת דאיכון חיוו דכלל · אשתכח ההוא נקודה חיוו
 דכל עלמא ועל דא כתיב ופה כוף משוש כל הארץ הר גיון וגו' · ופה שפיר ההוא
 חיוו וחדיה דכלל · כוף נופא דאילנא דאיהו שפירו דכלל · תא חזו שפירו דעלמא
 וחיוו דעלמא לא אתחזו בעלמא עד דאתכני ואתקס משכנא · מההוא שעת' אתחזו
 חיוו דכלל בעלמא ואתתקן עלמא ואולי בההוא משכנא עד דמטו לההוא נקודה
 דאיהו ופה כוף חדוה דכלל · כיון דמטולתתם כדון פתח ארוכא ואמר זאת מכוונתי
 עדו עד פה אשב כי אונתיה · ר' יוסא אמר האי קרא כנסת ישראל אמרה ליה בשעת'
 דאתכני בי מקדשא ועאל ארוכא לאתריה · אמר רבי חזקיה קדשא בריך הוא אמר
 ליה על כנסת ישראל כד ישראל עבדין רעותיה דהא כדון קבא יתיב על כורסי וקרייה
 וחיים על עלמא וכרבה ושלום ומכיבותא דכלל אשתכח ופדין אמר זאת מכוונתי עדו
 עד · ותא חזו בשעתא דכלהו אומנן שארו למעבד אומנותא ההוא עובדא ממס
 דשראן איהו אשתלימת מגרמה איכון שראן ואיהו אשלימ' עבידתא · איהו ממש מכלן
 דכתיב ותכל כל עבודת משכן אהל מועד · בגוונא דא ויכלוהשמי' והארץ · ואוי תימא
 ויכל אלדים ביום השביעי · ודאי הכי הוא דכל עלמא אף על גב דכל עבידן אשתלימו
 כלחד וחד עלמא כלל לא הוה שלים בקוומיה עד דאתא וימא שביעאה · דכד אתא
 וימא שביעאה כדון אשתלימו כל עבידן ואשלים ביה קבא עלמא הוה ויכל אלדים
 ביום השביעי מלאכתו אשר עשה · כהאי אשתלים בקוומא כל עבידתא דעבד · ועל
 דא ויכל אלדים ביום השביעי · וכד אתכני בי מקדשא כל עבידתא דאתעביד איהו
 מגרמה אתעבידת' · אומנן שראן ועבידתא אתחזו ואתלון למעבד ואתרשימת קמויהו
 ואשתלימת היא מגרמה · והא חוקמיה דכתיב והכית בהכנותו · והכית כאשר בכנה
 לא כתיב · אלא בהכנותו · דאיהו אשתלימ' מגרמה · אינן שלמה מסע ככנה · ככנהו לא
 כתיב · אלא ככנה הוא מגרמיה ככנה · וכן ככל עבידתא דאיהו קדשא איהו אשתלימ'

מגרמה

ונכלאל

בן אורו בן חור . האי קרא אוליפכא דרוח קדשא אכרוז
עליה לעוניהון ד ישראל ואמר וכנלל בן אורו בן חור למטה
יהודה עזה את כל אשר נש' ו' את משה . ואתו אהליאב בן אחי' סמך . מאי ואתו
אלא אוליפכא דאהליאב לא עביד עבודתא בלמודוי אלא עם כנלל עמיה עבד
כל מה דעבד . הדר ואתו . ואתו ולא בלמודוי . מאן דשמאלא איהי בכלל ימוכא
תדיר וע'ר כתיב ואני הכס נתתי אתו את אהליאב . דא ומוכא ודא שמאלא .
אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פקד על פי משה וגו' רבי יוסא
אמר כיון דעבדו כל חכמיוויא ית משכנא אנטריך למהדר מושכנא
מכל מה דעבדו ומכל אינון עבדון דאתעבדו ביה . מאי טעמא . בגין דכל מושכנ
ומושכנ כד הוה אתעבד מושכנא הכי אתקייב ההוא עבידא ואתקייב באתרוה .
וישראל כלהו כמה דאתרעו כמה דדכיבו בקדמותא הכי כמו אתרעו בהו מושכנ .
וכדין אתקייב כל עבדא בההוא רעתא ועל דא אנטריך הכא מושכנא בגין דכהאי
אתקייב עבדא . אלה כתיב ולא כתיב ואלה . אלא דא איהו מושכנא דפסול כל
מושכנ דעלמא ודא אתקייב ויתיר מכלהו דכהאי אתקייב מושכנא ולא באמרא .
פתח ואמר והיה אמונת עתך חסן ושועת חכמת ודעת יראת יי' היא אונרו . האי
קרא אוקמוה חכרוויא . אבל הא תנין כל בר נש דאתעסק באוריתא בהאי עלמא
וזכו למקבע עתון לה אנטריך באמונה דרשותא דיליה ותכוון לקב' ותכוון לשם
שמים בגין דאמונה להכי אתכוון . חסן ושועת לאכללא רמזו דיוכא . חכמת ודעת
ד תרין אלין שראן דא על דא . דא טמיר ובניו לאשראה דא על דא . ויראת יי' היא
אונרו . אונרו דכל אלין בגין דהאי נקיט כל אינון כחלין ואיחי אתעבדת אונרו
לכלהו . וכד כפקין מכה כל אינון גניזון כלהו אפיך לון כמושכנא . מכלן . דכתיב
עשוק ברכות כחשכון . כחשכון ודאי עביד ואפיך אינון ברכות מוס ואשגח
לאפקא כלא כמושכנא . ועל דא אקרו אמונה . וככלא אקרו אמונה והא אוקימכא .
ומה אי הבא אנטריך לאמונה מהימנותא לשאר מלי דעלמא עאלו . ועל דא קב'ה
הוה אודע להו לכל ישראל רזא דמהימנותא דילסו בכל מה דעבדו וכלא אתמר .
רבי יוסו ורבי ינחם הוו אזלי בארמא . אמר ר' יוסו ודאי דקב'ה אתרעי בים כנלל
לעבדות משכנא יתיר מכל ישראל . אמאי . אמר ליה שמא גרו' והא אוקמוה בגין
דקב'ה ש'י שמהן בארעא לאתעטרא (ס' לאתעטרא) כהוולמעבד כהו עבדותא בעלמ'
הדר אשר עם שמות בארץ . אמר ליה רזא איהוהכא . יהודה מסטר שמאלא הוה
ואהדר ואתדבק בימינא . ועל דא בסטרא דא אתעבדו משכנא שארו מסטר
שמאלא ואתדבק בסטר ומינא ולכתר אתכליל דא כדא ואתעבדו כלא ומוכא .
כבווכא דא אוריתא שארו משמאלא ואתדבק בימינא ואתכליל דא כדא ואתעבדו
כלא ומינא . ראובן שרא מימינא וסטא לשמאלא וכעלו עמיה אינון שאר שכוון
דאינון שמאלא בגין דשארי מימינא וסטא משמאלא יהודה שרא משמאלא וסטא לימינא .
שרא משמאלא בגין דאתי מסטר שמאלא ואתדבק בימינא ועל דא כנלל אוהו
עבד משכנא ואתתקן לגביה והא אוקמוה דקב'ה אתרעי בים וכריר ליה מכלא
לעבדותא

למכירתה דא ויהי ליה חכמה ותכונה ורעת כמה לאוקמוה בנין דעמיה הוה
 בקדמיותא סכלתכו דלכא דכתיב ובלב כל חכם לב כתתו חכמה בנין דקב"ה לא
 ויהי חכמתא אלא למאן דא ת ביה חכמתא ואוקמוה ח' ריוא ואתמר וכן כגונכא
 דא בכלל רבו שמעון אמר בכלל שמיה גרים ליה ועל חכמתיה אקרי הכיורוא
 דמלה בכלל כלל אל פתח ואמר כתפוח בעמי העיר כן דודו וגו' כללו יהיכו
 בכלל דאיהו איתקין משככא ועבד ליה דכתיב חמדתו ונשבתו דמשככא חמידא
 איהו למיתב ביה דאיהו עבד חמודא לכנסת ישראל וכנסת ישראל יתבא בכלל
 דא כללו כמה דאוקמוה דא איהו בכלל ודא איהו דעבד פירין טבין
 בעלמא דכתיב ממני פרוך כמא' מאן הוא פרו' אלן אינון כשמתהון דנדיקויא
 דאינון איבא דעודו דקב"ה דההוא נהר דנפיק מעדן איהו אפיק וזריק כשמתין
 לעלמא ואינון פירין דקב"ה וכבכ פרינא דא איהו כדקאמרין כללו דא הוא
 בכלל ועל דא תקווא דמשככא על דא דבכלל הוה וכנון כך ובכלל בן א רי
 בן חור בן חור דא נהורא דשמשא דנפיק בן אורי דא ימכא בן חור דא איהו
 שמשא בן חור בן חורי ועל דא אשתליב ביה דיכא דקב"ה בעובדא דעגלא
 הזכ העמוי הוה עשנו מההיא שעתא דיהבו ליה ישראל והוה עשנו
 ואתתקן מקדמ' דנא' ככל מלאכת הקדש כל ההוא דהבא אתעבד
 ואתתקן ככל מלאכת הקדש מאי טעמא בנין דככל דרנא ודרנא הוה אתתקן ביה
 דהבא דלית שלומי אלא רחמיודוכא' ועל דא דהבא הוה אזיל ככל מלאכת הקדש
 ככל ההיא עבדתא דאקרו קדש הוה אזיל בה דהבא דהבא בכלל רבי אבא
 ורבי יוסי ורבי חזקיה הוו יתכין ולעאן באוריתא אמר ליה רבי חזקיה לרבי אבא
 הא חמיסן דקב"ה אתרעי בדוכא בכלל לאתערבא דא ברא ואיהו אריך דינא בחייבוי
 עלמא או איהו אתרעי בדוכא אמאי סליק ליה בחייבוי אמר ליה כמה טמירין
 אתערקו במלה דא אבל כמה מלין גלי בוניכא קדישא בהאי ותמ דינא דקדשא
 בריך הוה אתרעי ביה איהו דיכא בריר איהו דיכא דאתער רחמימו ומדוה' אבל
 חייבויא כד אינון בעלמא כלהו דיכא דוהמא כלהו דיכא דלא אתרעי ביה קב"ה כלל
 ועל דא לא בעי לאתערב' דינא קדישא בדוכא מסאבא דוהמא עד דאיהו אשתני
 מגרמיה ולאובדא ליה מן עלמא דאתי ושהוא דינא דוהמא דביה איהו אויבד
 ליה מעלמא פתח ואמר כפרת רשעים כמו עש בוניכוי כל פעלי און להשמדס עדי
 עד' האוקרא אוקמוה' אבל תח כפרת רשעים כמו עשכ' כפרת האי עשכא
 דאיהו ביכוסו דארע ואיהו וכישא כד שראן ביה מוא אפריתו ההוא וכוסו אתפרת
 וכהאי אלנא קנינא דכנין ולא סליק אלא אינון פארות לסטר דא ולסטר דא דאינון
 עכפין דסלקין ולעלמין לא סליק אלנא כד הוה בקדמיותא למהוי אלנא וכל דא
 להשמדס עדי עד לאעקרא לון משרשין ומכלא' תו רוא אמרא אית בהאי על דקב"ה
 אריך רוגזיה בחייבויא בהאי עלמא בנין דהאי עלמא איהו מולקא דסטר' אמרא
 ועלמא דאתי איהו סטר' דקדושה' ואיהו מולקא דנדיקויא למהוי נדיקויא אינון
 בעטרא דיקרא דמארוהון ביה' ותרין סטרין אלן קוימין דא לקכל דא דא
 סטרא

זכרונות
 וכו'
 וכו'

כל

סטרא דקדושה ודא סטרא אחרא דמסאכא . דא קיומא לכדוקיא ודא קיומא
 לרשיעיא וכלא דא לקבל דא . זכאין איכון דיקויא דלית לון מולקא בהאי עלמא
 אלא בעלמא דאתי . תא כלא אתתקן ואתגלי קימי קב"ה ואעב דכלק וכלעס לא
 אתכוונו לבני קב"ה כלא איהו מתתקן קמיה ולא ברע מאנר דלהון כלום בהאי
 עלמא . בההוא זמנא שליטו על ישראל דגרס ההוא קורבנא לאסתלקא מושראל
 ארבעה וצטרין אלפיין ברי כל אינין דאתקטלו דכתיב הרגו איש אנשיו הנכמדים
 לבעל פעור וכתוב קח את כל ראשי העם והוקע אותם לוי ועד כען ההוא קרבנא
 הוה תלי לאתפרעא משהו דישראל . שבעה מדכמן כחושבן ארבעין ותריין רבוי
 שמעון אחר . תא חזי אינין ארבעין ותריין קרבנין עבדו כלעס וכלק וכטלו לון מההו
 סטרא אחרא לבני קב"ה ויגד הוה תלי ההוא קרבנא לכטלא ליה ההוא סטרא אחרא
 דאקרו קללס מישר . ועד השתא לא גבה מכויהו ודא איהו רזא ויפן אמריו ויראס .
 ויפן אמריו אמורו שכינתא דקיומא סטרא אחרא לאמורא . ויראס . אסתכל בהו
 ההוא סטרא אחרא ומא לון דאתמוזן לאתענשא . ועל דא ויקללס בשם יי .
 בשם יי לאפקא ההוא שם יי ממויבא דא . מההוא מויבא דההוא קרבן דאקריב
 ההוא סטרא לבניה . וכלא איהו מתתקן קמיה דקב"ה ולא אתאכיד מלה . כנווכא
 דא בלא אתתקן קמיה דקב"ה הן לטב הן לביש . דוד איהו הוה דערק קמיה דשאל .
 ועל דא גרים דאתאכידו כל אינין כהני דנוכ ולא אשתא מכלהו בר אכיתר בלמודוי
 דערק ודא גרים כמה בישין בישראל ומות שאלו וכנוי ונפלו מושראל כמה אלפיין
 ורכבן ועבד ההוא מוכה הוה תלי על דוד לבנות מניה עד דכל כנוי דדוד אתאכידו
 פומא חד ולא אשתאר מכויהו אלא יואש בלמודוי דאתנכיב כנווכא דלא אשתאר
 מאחומלך בר אכיתר בלמודוי . ועד כען ההוא מוכא הוה תלי למעבד דיבא על כוכ
 עלההוא מוכא דנוכ דכתיב עוד היום במוב לעמוד ואוקמיה . כנווכא דא כל
 הזהב העו למלאכה . מאי העשו . הכא אסתכל קב"ה כד יהכו ישראל דהבא
 לעבלא וקב"ה אקדים לון דהבא דא . לאכנותא דהאי דהבא אקדים לון לההוא דהבא
 דיהבו לעבלא דכל דהבא דהוה עמהון ואשתכת עמהון יהבו לארמת מזכבא סד
 דכד עבדוית ועבלא אשתכת עמהון דהבא ואינון פרוקו אודכניהו לכטלא ההוא
 דהבא דכתיב ויתפרקו כל העם את כזמי הזהב אשר באזניהם ועל דא דהבא
 דארמותא . ובגין כך בן אורי בן מוד למטה יהודה מסטרא דמלכותא עשה את
 כל אשר טיה יי את משה דהא כל אומנותא דמשכנא אתתקת ביה ועל ידיה .
 ככלאל איהו עביד אומנותא ומשה איהו אתקין כלא . לכתר משה וככלאל כחדא
 הו . משה לעילא ככלאל תמותיה סיומא דגופא כגופא . דא ככלאל ואהליאב
 הא אוקמיה דא ימוכא ודא שמאלא וכלא חד ובגין כך וככלאל בן אורי בן מוד למט

יהודה וגו' ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן וגו'
 הזהב העשו למלאכה ככל מלאכת הקדש וגו' רבי יוסי פתח קרא
 באלישע דכתיב ועל משם בית אל והוא עולה בדרך וגו' ונערים
 קטנים הא אוקמיה מנערים הו מכל מלי אוריתא ומכל בקודי אוריתא . קטנים
 זעירי

כל

ועירו מהומנות א ואתמיוכו בחיובא דהאי עלמא ובחובא דעלמא דאתי ונאו מן
 העיר כפקו מרזא דמהימנותא כתיב הכא ונאו מן העיר וכתוהתם לא אבא בעיר
 ויפן אחריו ויראם ויפן אחריו דאסתכל לאחורא או יתדרון בתווכתא ואם לאו
 ויראם מאי ויראם אסתכל בהו דהא לית זרעא מתתקן זמין לכפקא מנייהו ואוקמוה
 ויראם הא אוקמוה דאתעבדו כליליא דכפורי מיד ויקללם בשם יי ורזא אוהו כהאי
 קרא ויפן אחריו אסתכל בהו או יתענש עליוהו ואתפני מהאי כלא ויפן אהרן
 דאתפני מנרעתיה אוף הכא אתפני מעונשא דלהון ויראם דהון קיימין לבתר
 למענד כמה ביפין בושראל ויפן אחריו כלא ותבט אשתו מאחריו מאו מאחריו
 מאחורו שכיכתא אוף הכא ויפן אחריו אסתכל מאחורו שכיכתא וחמא לכלהו דהא
 כההוא ליליא דשלטא על כפרה דחוכיהון דישרא אתעברו אמהון מנייהו מיד ויקללם
 בשם יי ותנאכה שתיס דוכים מן העיר שתיס דוכים שנים דוכים מכעו ליה מאי
 שתיס דוכים נוקבין הון ובנייהו ותקענה מהם ארכעיס ושנים ולדים הא
 אוקמוה לקבל קרבניו דבלק

ייהי

זהב התנופה אמאי אקרו זהב התנופה ולא אקרו הכי כסף התנופה
 אלא תרין אינון דאקרונ הכי זהב התנופה וכמשת התנופה לא אין
 אקרונ הכי בגין דאיהו אסתלקות לעילא דהא אית הכי לתתא ולא אוהו זהב כגוונ
 דארמותא וככל אתר תנופה איהו ארמותא לעילא ולא לכמתא לתתא ואיהו רזא
 דמושכנא דא דכל אלני דרגין ורתיכון כלהו קיימו בארמות דא ואיהו דהב ארמות
 ודא אוהו דהבא דכל מה דמתפשטא לתתא אסתים חוון וטיבו וכהירו דיליה וכד
 איהו בארמותא כדן אוהו דהב טב ברז דכהירו דיליה וכל ההוא דלתתא כוספיתא
 דדהבא ואיהו התוכא דיליה

וכסף

פקודי העדה בגין דהאי אוהו כל מה דאתפשט לתתא הכי שווא
 טב ואף על גב דלאו אוהו כהאי ארמותא אבל דהבא כל מה
 דאתפשט לתתא כלא הוא לכיס דא אתפשט לטב ודא אתפשט לכיס ובגין כך דא
 אנטריך לארמא ארמותא ולאסתלקא לעילא ודא אנטריך לאתפשטא לתתא ולכל
 סטרין בגין דלהו קאיים לטב פתח ואמר כי שמש ומגן וגו' כי שמש דא קבה ומגן
 דא קבה שמש דא הוא רזא דשמא קדישא ילוד דהבא קיימין כל דרגין לכוחא
 ומגן דא אוהו רזא דשמא קדישא דאקרו לדים ורזא דא דכתיב אנכי מגן לך ושמש
 ומגן דא אוהו רזא דשם שלים מן וכבוד יתן יי למהו כלא רזא מדא לא ימנע טוב
 להולכים בתמים רזא דא ההוא דכתי וימנע מרשעי אורם ודא אוהו כהור קדמאה
 דבגינו וסתים ליה קדשא כריך הוא כמה דאוקמוה ומן חויובא בגינו ליה ומנע ליה
 כהאי עלמא ובעלמא דאתי אבל לנדוקיא מה כתיב לא ימנע טוב להולכי בתמים
 דא אור קדמאה דכתב ביה וירא אלדים את האור כי טוב ועל דא לא אנטריך דא
 לאסתלקא ולארמא ליה אלא לאתפשטא ולא תבלאה ולא לאסתלקא כהאי אחרא
 דאיהו שמאלא ועל דא אקרו ההוא תנופה ולאוי האי ובגין כך וכסף פקודי העדה
 מאת ככר וגו' תא חזו סטרא דיומנא אוהו תדיר קיימא לקיומא ככל עלמא ולאכהרא
 ולכרכא

ולכרכא ליה ובגב כהנא דאישו מסטרא דיומינא אורמן תדיר לכרכא עמא דהא
מסטרא דיומינא אתיון כל כרכאן דעלמא וכהנא כטול כרישא ועל דא אתמנא
איהו לכרכא לעילא ולתתא תא חזי כשעתא דכהנא פרוש ידיו לכרכא עמא כדון
שכיכתא אתיא ושריא עליה ואמלו ודוני ידא דיומינא זקפא לעילא על ידא דשמאלא
בגין לסלקא ימינא ולא תגברא על שמאל וכדון כלבו דרגין דקא פרוס כהו ידיו כלבו
אתברכאן ממקורא דכלא מקורא דכירא מאן איהו דא נדיק מקורא דכלא דא
איהו עלמא דאתי דאיהו מקורא עלאה דכל אכפין כהירין מתמן דהא איהו מכושא
ומקורא דכלא וכל בוניכין כהירין ומתמ' אתדלקין כנוונא דא מקורא ומכושא דכור'
כל איבון בוניכין לתתא כלבו אתהרין ואתמלין כהרין מניה ודא קיימא לקבל
דא וכגין כך כשעתא דכהנא פרוש ידיו ושאריו לכרכא עמא כדון שראן כרכאן
ממקורא עלאה לאדלקא בוניכין וכהרין כל אכפין וכיסת ישראל אתעטרת בעטרין
עלאין וכל איבון כרכאן נגדין ואתמשכאן מעילא לתתא תא חזי משה פקוד וככלא
שכיד למהו כלל ברזא דגופא וסוומא דגופא דאיהו את קיימא קדישא לאסגאה
דחיומו וקשורא דיומא במשכנא וכלא ברזא דיומינא קא אתעביד ועל דא ככל
אתר דסטרא דיומינא אשתכח עיכא כושא לא שלטא פיה וכגין כך וכסף פקודי
העדה בנין דההוא כסף מסטרא דיומינא קא אתיא ועל דא אתמנא כלל במינינא
רבי ונחק שאיל ליה לר' שמעון אמר ליה הא חוקמוה דברכת' לא שריא במלה דמדוד
וקאים במדודו ובמלה דקאים כמושכנא הכא כמושכנא אמאי יהוה כלל כמושכנא
אמר ליה הא אתמר אבל ככל אתר דסטרא דקדושה שריא עליה או ההוא מושכנ'
אתיא מסטרא דקדושה ברכתא שריא עליה תדיר ולא אתעדו מניה מכלן ממעש'
בגין דאתיא מושכנא לקדשא ברכתא אשתכחת ביה כל שכן משכנא דאיהו קדש
ואתיא מסטרא דקדש' אבל כל שאר מלי דעלמא דלא אתיון מסטרא דקדושה
ברכתא לא שריא עליהו כד איבון כמושכנא בגין דסטרא אחרא דאיהו עין רעס
יכול לשלטאה עליה וכיון דיכול לשלטאה עליה ברכתא לא אשתכחת ביה בגין דלא
הוה מסטרא דקדושה ומדודו דקדושה ומושכנא דקדושה תדיר כרכאן אתוספאן
ביה ועל דא וכסף פקודי העדה פקודי העדה ודאיהו ולא דחילו מעינא כושא ולא
דחילו מכל מושכנא דא די ככלא שראן כרכאן מעילא ותא חזי בזרעא דיוסף
לא שלטא ביה עיכא כושא בגין דאתיא מסטרא דיומינא ועל דא אתעביד משכנא על
ידא דככלאל דהא איהו ברזא דיוסף קא שריא דאיהו רזא דכרית קדישא וכגין כך
וכסף פקודי העדה וההוא מושכנא איהו מושכנ' דרגין רכרכין ממנן דאתאחדן
מסטרא דיומינא ועל דא כתיב מאת ככר וגו' רבי אבא ורבי אחא ורבינוסו הוו
אזלי מטבריה לנפרו עד דהוו אזלי חמו ליה לרבי אלעזר דהוה אתי ורבי חייא עמיה
אמר רבי אבא ודאיהו כשתתף כהו שכיכתא אוריכו להו עד דמטו לגביהו
כיון דמטו נבייהו אמר רבי אלעזר ודאוי כתיב עיני יי אל כדוקים ואיכוו אל שועת'
האי קרא קשיא אי בגין דאשגמותא דקדשא כריך הוא עליהו לאווסכא לון כהאי
עלמא הא חייבין כמה זכאין איבון כהאי עלמא ואפילו מונא כשרכי כרא לא וכלין
כע א 29 1 לאדרכא

לאדבקא. אי הכי מאי עינוי אל כדויקים. אלא רזא הכא. תא חו כל אינון כרוין
 דעלמא כלהו אשתמודעאן לעילא בין לסטרא דא ובין לסטרא דא. אינון דלסטרא
 דקדושה אשתמודעאן לשילא לבניה ואשנמותא דהו' סטרא פלייהו ואינון דלסטרא
 פסאכא אשתמודעאן לבניה ואשנמותא דוליה תדיר פלייהו. ובאתר דשלטא הויה
 אשנמותא דסטרא דקדושה לא אשנמ עליה סטרא אחרא ולא יקרב לבניה לעלמין
 ולא יכיל לדמיון ליה מאתרוה בכלא בכל מס דאיהו עבד. ועל דא עינוי' א' דדיק'
 ונ' בנין דסטרא אחרא לא יכיל לשלטה עליה. והשתא סושתא דשמוא הכא וכל
 אשנמותא טכא דלעילא הכא וכל סטרא אחרא וכל מלה בישא לא יכיל לשלטה
 עליוכו. אמר רבי אבהא הא אולופכא דבכל אתר דסטרא דקדושה שריא עליו אף
 על גב דקיימא בחושכא ברכתא לא אתמנע מתמן. אמר רבי אלעזר ודאי הכי
 הוא. אלא הא ישראל אינון קדש ואתיין מסטרא דקדש דכתיב קדש ישראל לוי'.
 וכתיב והייתם קדושים כי קדש אני. אמאי כד עבד דוד מושבכא לישראל הוה כסון
 ויותבא דכתיב ויתן יי' דבר בישראל מן הבקר ועד עת מועד. אמר ליה בגין דלא
 בטל מנייהו פורקא דכתיב ונתנו איש כפר נפשו לוי' כפקד אתם ולא יהיה בהם
 נגף כפקד אתם. בנין דאנטריך קדש דאיהו באתגלייא למהיכ פורקא דקדש
 והויה פורקא דקדש לא אתגטיל מנייהו. תא חו ישראל איהו קדש דקיימא בלא
 מושכא דברמיוהו ועל דא אנטריך פורקא דיתגטיל מנייהו והוה פורקא קיימא
 בחושכא ואינון לא קיימו בחושכא. מאי טעמא. בגין דקדש איהו רזא עלאה
 דכל דרגין. מה הוה קדש איהו סליק על כלא ואות ליה לבר קדש אחר לתת דקיימ'
 תמותיה וקאים בחושכא ובמניין. אוף הכי ישראל אינון קדש דכתיב קדש ישראל
 לוי' ואינון יהבי קדש אחרא פורקן דלטון דקיימו בחושכא ורזא דא ישראל אינון
 אילנא דקיימא לבן. פורקא אחרא קיימא לבר וסליק לחושכא ואנין דא על דא.
 אזלו. פתח רבי אלעזר ואמר והוה מספר בני ישראל כחול הים לא ימד ולא
 יספר וגו'. מהו כחול הים. תרין גונון אינון הכא כחול הים בגין דומא כד סלקין גלוי
 בזעפא ורובזא ואינון גלין סלקאן לשטפא עלמא כד מטאן וממאן. חולא דומא מוד
 תכין ואתברו ותכין להמורא ואשתככו ולא יכלין לשלטה ולשטפא עלמא. בנוכא
 דא ישראל אינון מולא דומא וכד אינון גלוימא מאררי דרובזא מאררי דדיכין קשיין
 בעאן לשלטה ולשטפא עלמא ממאן להו לישראל דאינון מתקשראן בקדשא ברין
 הוא ותכין ואתברו קיייהו ולא יכלין לשלטה בעלמא. גוונא אחרא בגין דחולא
 דומא לית ליה מושכא ולא קיימא בחושכא אוף הכי ישראל לית להו מושכא ולא
 קיימין בחושכא. לא במדידו ולא בחושכא דכתי' אשר לא ימד ולא יספר. תא חו
 אית מדירו טמיר וגבינו ואית מושבין דקיימא בכינוו טמיר וגבינו והאי קיימא במדידו
 והאי קיימא בחושבין ודא איהו רזא וקיימא דכלא דלעילא ותתא בנין דהו' מדירו
 לא אתיידע לעלמין על מה קיימא רזא דהוה מדירו. ועל מה קיימא רזא דהוה
 מושכא ודא איהו רזא דמהימנותא דכלא. וישראל לתתא לא קיימין בחושכא
 אלא כסטרא דמלה אחרא דפורקא דקיימא בחושכא. ובגין כך ישראל כד עלאין
 בחושכא

כמו שבכא נטלי מנייהו פורקנא כמה דאתמ' ועל דא כיומו דדוד כד עבד מושבכ
 בישראל ולא נטיל מהון פורקנא הוה רובזא ואתאכידו מושראל כמה חילין וכמה
 משרין. ובגין כך כתיבשעובדא דמשכנא כל העבר על הפקדים. וכסף פקודי
 העדה וגו' לכל העבר על הפקדים. וכלא אתקדש לעבודת משכנא והא אוקמוה
 בכרין מושכנא חדא. סקלי מושכנא חדא. בגין דאית עלאין דסלקן למושכנא עלא
 נאן אחרין דסלקן למושכנא אחרא. דא עלא' ודא תתאה. ובגין כך כתיבוייהי מהת
 ככר הכסף לנקת את ארבי הקדש וגו'. אלין אדכוס הא אוקמו. תו פתח ואמר שיר
 המעלות לשלמה אס' י' לא יכנה בית וגו'. האי קרא שלמה מלכא חל בשעתא דהוה
 בכו בי מקדשא ושאריו למכני והוה חמי לעובדא אתתקנת בידיהו והוה מתכני
 מנרמיה. כרין שאריו ואמר אס' י' לא יכנה בית וגו'. הויכו רזא דכתיב בראשית כרא
 אלדום דהא קדשא בריך הוא ברא ואתקין להאי עלמא בכל מה דאנטריך דהוה
 בית. שוא עמלו כוכונו. אלין רזא דאיכונו כהרין דנפקין ועאלין כלהו כנו האי בית
 לאתקנא ליה בכל מה דאנטרו. ואף על גב דכלהו קא אתין לאתקנא למעבד תקימיה
 ודאי אס' י' דהוה רזא דעלמא עלאה דאתקין ועבד ביתא. כדקא יאות איכונו כוכונו
 למנכא איכונו חלא מה דהוה עבד ואתקין. אס' י' לא ישמר עיר כמה דכתיב תמיד
 עיניו אלריך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה ואוקמוה. ובאשנמותא דא אוהו
 פטורא ככלסטרו. ואף על גב דכתיב הנה מטמו שלשלמה ששים גברים סביב לה
 מבכרי ישראל. וכלהו כטרו לה. מאי טעמא כטרו לה בגין דכתיב מפחד בלילות.
 דא פחדא דגיהכס דקאים לקבלה בגין לדמיא לה. ובגין דאכלהו סמרון לה.
 ואף על גב דכלהו קיימי כהורו דמשכנא ללא אתידע. וכרין דא כהורו דמשכנא
 ללא אתידע בטש כהורו דפריסא וכהרין כחדא ואתעבדו תשע סוכלין להיכלין
 לאו איכונו כהורין לאו איכונו רחין ולאו איכונו כשמתין ולא אית מאן דקיימא כהו.
 רשתא דכל תשע כהורין דקיימי כלהו במשכנא דהוה מד מנייהו כמו שבכא דכלהו
 למרדף אכתרויהו בשעתא דקיימי במשכנא ולא מתדבקן ולא אתידעו. אלין לא
 קיימי לא ברעותא ולא במשכנא עלאה. תפסין בה ולא תפסין. כאלין קיימין כל
 רזו מהימנותא וכל איכונו כהורין מרזא דמשכנא עלאה ולתת' כלהו אקרונ אין סוף.
 עד הכא מטון כהורין ולא מטון ולא אתידעו. לאו הכא משכנא ולא רעותא. כד
 כהור משכנא ולא אתידע ממה כהור כרין אתלכש ואסתים גו כינס זכור למת
 דכהור ואעיל דא כדא עד דאתכלילו כלשו כמדא והא אוקמוה. וכרזא דקרבנא כד
 סלין כלא ואתקשר דא כדא וכהור דא כדא כרין קיימין כלהו בסליקו ומשכנא
 אתעטר באין סוף. ההוא כהורו דכהור מניה משכנא עלאה אקרו אין סוף. כיון
 דאכהור ואתפשטו מניה חילין ההוא משכנא אכתים ואכניז ולא ידע ומתמן אתפשט
 פשיטותא לכל סטרוין ואתפשט מניה מד פשיטו דהוה רזא דעלמא עלא' ודא קיימא
 בשאלתא ואיהו מאמר עלאה ואוקמוה דאקרו מו'. דכתיב שאו מרוס עינכס
 וראו מי ברא אלה. שאלתא ההוא דברא אלה. לכתר אתפשט ואתעבד יס סופא
 דכל דרגין דהוה לתתא ומתמן שאריו למכני לתתא. וכלא עבד בההוא גוונא ממש
 כט ב 29 2 דלעילא

לעילא דא לקבל דא' ודא כנווכא דדא' ובנין כך נטוירו דכלא מעילא ותתא' והאי פשיטו דמחבבה איהו דאיהו עלאה' ודא איהו אס' וי' לא וסמר עיר שוא סקד סומר דאיהו סומר ישראל דלאו ביה קיימא כנירו אלא בעלמא עלאה' תא חוו תכלא דמשכנא כלא קיימא ברזא עלאה ואוקמוה' תכלת ווארנחן חד לאתקשרא כחד' והא אתמר ברזא דכתוב כי וי' אלרוך אש אוכלה הוא' והא אתמר דאית אשא אוכלה אשא ואכיל ליה ושני ליה' בנין דאית אשא תקיפא מאשא ואתמר'

סאן דבעו למכדע חכמתא ביהודא קדישא וכי' מבאן עד דקיימא עליה בערשת בראשית דף לא עש' ואלו המלושים מבאנו בין הכתוב כאן לבין הכתוב סם' פורה א' במקום גסה מבאנו אמרא' בשו' ב' דאתאחד ביה' בשורה יב' לאדלקא ולא אתאחד ביה' בשורה יג' סיני ליה ואכיל ליה' בשו' כד ועל כהורא חורא שריא לעילא כהורא סתימא דאקיף ליה ורוא עלאה הכא וכלא תשכח' בשורה לד' כלא אתחבר' בשורה לה' ביה לתתא' בשו' לו' דמליק' בשו' ט' ואיהו' בשו' ז' דאיהו דליק' סם וכלא אתקשר' שורה י' על תריבין' שו' טו' וכלשו קיימא תח' שו' יו' מלה אמרא לתתא' שו' יז' ולית לך'

ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים גסה וויס לעמודים וזפה ראשיהם וגו' תא חוו אולויפא דאיוכין תקלין אכסי לון משה ולא ידע מה דיתעבוד מכויהו עד דנפק קלא ואמר ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה וויס לעמודים' רבי חזקיה פתח ואמר עד שהמלך במסכו כרדו כתן רימו' האי קרא אתמר אבל עד שהמלך במסכו דא קדשא בריך הוא כה ירב אוריתא לישראל ואתא לסיני וכמה רתיבין הוו עמיה כלהו רתיבין קדישין וכל קדושין עלאין דקדושה דאוריתא כלהו הוו תמן' ואוריתא אתייהיבת כלהו אשא וכלא בסטרא דאשא וכתובא באשא חורא על בני אשא אוכמא ואתוון הוו פרמין וסלקין באורא' ואת קדמאה דאוריתא אתפליג לשבע מאה ושבעים וחמשה לכל סטר וכלהו אתמוזן באורא דרקיפא באת וו' ו' לסטרא דא' ו' לסטרא דא' וכן לכל סטבון' ולין ווין הוו קיימין על עמודין ואיוכין עמודין הוו קיימין על כוסא וכלהו ווין עליוהו בנין דרזא דאוריתא עלו קיימא' ואיוכין ווין דאיוכין רזא דמהימכותא דאוריתא כלהו על איוכין קיימין דאיוכין רזין דנפקין בסו כביאי רזא דלהון בכל סטר' ועל איוכין קיימין קיימין איוכין ווין' ו' עלאה איהו רזא דקול דאשתמע ואיהו רזא דקיימא ביה אורית' בנין דאורית' כפק מההוא קלא פנימאס דאקר קול גדול' ודא איהו קול גדול רזא דאורית' ועל דא כתו קול גדול ולא יסף' תח' האי קול גדול איהו עקרא דכלא ורזא דשמא קדישא עלאה' ועל דא אוקמוה דאסיד ליה לבר כש לא קדמא שלמא למכריה עד לא יכלי צלותיה ורזא דא אוקמוה דכתיב מדרך רעהו בקול גדול בכקר השכם קללם תמשכלו' ולא איהו אסור עד דמכרך ליה ברזא דקול גדול דאיהו עקרא דשמא קדיש' ועד רזא דאוריתא כפקא מההוא קול גדול ודא איהו מלך במסכו' דא מעמד הר סיני ואוקמוה' כרדי כתן רימו

ויחזו לא כנסת ישראל בנין דאמרו ושראל כל אשר דבר וי' כעשה וכשמע' שהמלך
 דא אוהו מלך עלאה ואוקמוה' תא חזי כד קב'ה אייתי טופכא על עלאה בנין למבלא
 כלא אמר ליה קב'ה לכח פשינך לאסתתר' ולא תחזי ברמך קמיה דמחבלא דלא ושלט
 עלך בנין דלא הוה מאן דיגין עלוי' סגן דאתקריב קרכנא דקריב כח כדין אתבסס
 עלמא ולא אתבסס כלי האי עד דקיימו ישראל על טורא דסיני בנין דקיימו ישראל
 על טורא דסיני כדין אתבסס עלמא ומחבלא לא אשתכח בעלמ' וכעא קב'ה בהווא
 זמנא לאעברא ההוא מחבלא מעלמא וכד ישראל סרמו בהווא זמנא לומין ועירין
 ועבדו ית ענלא' וכדין מה כתיב ויתכנלו בני ישראל את עדים מהר חורב' ועדים
 כוה רזין דשמא קדושא דאעטר לון קב'ה ואתכטל מכויהו' כדין שלטא מחבלא על
 עלמא ואהדר במלקדמין כהווא ז' כח דשלטא בעלמא ועבד דכא' אמר רבי וסי
 כיוטו דטופכא מאן והיב תמן מחבלא דהא מוא הוו דאתבכרו' תא חזי לית לק
 דיכא בעלמ' אז כד אתמחי עלמא כדין דלא אשתכח ההוא מחבלא כוכייהו דאזיל
 בבו איוכין דיכין דאתעבדו בעלמא' אוף הכא טופכא הוה ומחבלא אזיל בבו טופכא
 ואיהו אקרו הכי' ועל דא אמר ליה קב'ה לכח לעמרא גרמיה ולא יתחזי בעלמא'
 והא אוקמוה' תא חזי'

אמר ר' וסו לא תיושב עלמ' ולא כפכת ארעא מזוהמ' וכו' עד כך ישראל
 עם קב'ה במרשת פח דף סג' ב' וסד' ב' ואלו המלושי' שמנאנו בין הכתוב כאן ובין הכתוב
 שם' דף סג' ב' שורה כד' לתתא ואיהו אמשיך ליה לעלמא לבתר דכתיב ושת מן היין וישכר ויתגל
 והא אתמר שורה כח עלמא כל על מוא' שו' לב' אמר לן' שורה וכל בראש השבס' שורה ח' וראש
 חדא' שורה יג' בדיקנא דשייפי' שורה יד' כמי איהו' שורה כו' דלתתא' שורה ה' דעלמא ובעוד
 דאיהו בלחודי עם מלכא שאיל ליה כד נרכו ויהיב ליה'

תא חזי אמר רבי אלעזר ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה וויס
 לעמודי' אחאו וויס' אלא כמין וו' הוו וריסיהון חפא כדהבא איכון דכסף
 וריסיהון מחפן כדהבא בנין דכל וו' כסט' דרסמי קא אתיא וכלהו הוו אשתמודעאן
 לעולא כמושכא' ובנין דאתא מסטרא דרסמי קא אתיא וכלהו הוו אשתמודעאן
 ולית וו' אלא דהבא וכספא כחדא ובנין כך כל איכון אקרון ווי דאיכון עמודים' מאן
 עמודים' כד'א והעמודים שנים וגו' בנין דהא לון לבר מגופא לתתא הוו קיימין' אמ
 ר' ינחק לא ידענא אי דא עבדיתא דקדש או מול בנין דכתיב ואת האלף דהא כתי'
 הכא האלף וכתיב התם האלף לך שלמה' מה להלן האלף חול אוף הכא כמי האלף חול'
 אמר ליה לאו הכי דאי הוה חול לא יתעבד מכויהו וויס' ומי דהא תמן כתי' האלף
 ולא יתיר והכא כתיב האלף ושבע המאות וחמשה ושבעי' האלף דאימון חול דכתיב
 האלף לך שלמה' ודא איהו חול בנין דכל חול לאו איהו כסטרא דקדושה כלל' חול
 איהו מסטרא אחרא מסאבא' ועל דא הבדלה בין קדש לחול בנין דבעינן לאפרשא
 בין קדש לחול' ורזא דקרא הכי הוה ולא כדליל בין הקדש ובין החולובין השמא ובין
 הבטור' ועכ'ד אע'ג דכרישו אית' לקדש מן החול מולקא מודא אית' ליה בקדושה

מטערא דשמאלא הוא ה"ה האף לך שלמה דאינון אף וימוי החול ואינון וימוי דנלותא
 כמה דאית אף וימוי דקדושה הכי כמו אלק וימוי לסטרא אחרא ועל דא אינון וימוי
 דנלותא אף סנין הווי על דא אית אלק ואית אלק ואינון אלק סנין דנלותא אף על גב
 דישראל יהוה בנלותא ויתמשכנו יתיר בהכי אלק סנין ויתמשכנו דאינון אלק וימוי
 דקאמרן וכוין דא אוקמוה כל שלמה דאית בזיר השירים קדש בר מהאי דאיהו
 חול האלק דהכא קדש איהו וכל עובדו קדש ועל דא עזה וויס לעמודים תלמידי
 הא אמרן כלו כרוא דרממו איהו וכל אתר דאיתו כשמא קדושא רממו איהו
 בכוין ווי המטיר על סדום ווי אמר אל אברהם רממו ודינא כמדא דמאי שנא
 בטופנא דכתיב אלדים ככל אתר אמאי לא כתיב ווי אלף ככל אתר ווי הוא וכוף
 דינו אלדים סתם דינא בלמודוי אלף כסדום אתעבוד דינא ולא לשינא עלמא
 ובגין כך אתערב איהו בהדי דינא אבל בטופנא כל עלמא סיני וכל אינון דאשתכחו
 בעלמא ואי תימא נח ודעמיה הא סתים מעינא הוה דלא אתמוי ועל דא כל מה
 דאשתכח בעלמא סיני ליה ווי באתגלויא ולא סיני כלל לדי בתים וכע לשתמר
 דהא כלל סיני ועל דא לדים בלמודוי הוה ורוא דא וי למבול ישכ מהו ושכ אלמלא
 קרא כתיב לא יכלין למומר ושכ ישכ בלמודוי דלא אתא עם דינא כתיב הכא ישכ
 וכתיב התם כדד ושכ בלמודוי ורוא אוליפנא קדשא בריך הוא סתים וגלילא גלילא
 הוא כי דינא לתת סתים הוא אתר דכל ברכאן נפיו מתמן בגין כך כל מלוי דבר
 נש דאינון בסתימו ברכאן שריון עלוי וכל דאינון באתגלויא הוה אתר דכי דינא
 שריון עלוי בנין דאיהו אתר באתגלויא וכלא איהו ברוא עלאה כנונא דלעילא
 עד שהמך במסכו בההוא סכרותא ותפנוק דעין עלאה הא אוקמוה דהא בההוא
 שכול דסתים וגיזו ולא איתידעו ואתמלוא מניה ונפקא בכחלון ודועאן כרדי נתן
 רימו דא ים בתראה דברא עלמא תתאה כנונא דלעילא וסליק רומא טבא עלאה
 לשלטאה ולמעבר ויכול וסליט ונהיר כהורא עלאה תלמוי בשעתא דהאי כרדא
 סלקא רומא לעילא כדיון מבינותא אתקשרת וסלקא האי כרדא לתתאחדא לעילא
 וכלהו רתיכוין קדושין כלהו סלקין רימין לאתעטרא לגבי דלעילא אינון רתיכוין כלהו
 אקרין עלמות שיר כלא על עלמות שיר והא אוקמוה מאי עלמות שיר אלא כלא
 ועלמות אין מספר מאי ועלמות אין מספר כמה דאת אמר היש מספר לבדודוי
 ובגין דלית להו מושבנא כתיב ועלמות אין מספר וויס לעמודיכ כלהו דכורין כל
 אינון דסלקין כרבו משח לעילא כלהו קוימין ברוא דכורין ולא אקרי דכר אלף ו
 רוא דשמי דאינון דכורין וכל אינון דלתת אקרין נוקבי ובגין כך כל אינון דא תיין
 מסטרא דשמאלא מבטרא דנוקבא אתמנן על השיר ואמרו שירתא תדיר ועל דא
 כתיב על עלמות שיר וכלהו נפקן ברוא דה' ה' אפיקת כמה חילין לכוניהו ברוא דו
 ו דא רוא דכורא דקיימא למיהב מונח לנוקבא ובגין כך כל אינון ויין דעבד
 בלאל למיהב לון לאשראה על נוקבי ונפקי מרוא דאלף דאיהו מושכן שלים ושבע
 מאות דאיהו רוא שליב וממשה הכי כמו ושבעים כלא רוא חדא ועל דא מרוא
 דנא ומושכן דא עשה ווייב וכלהו ברוא דו בדיוק כדו אתעבידו וכלא ברוא עלאה

התנפה שבעים ככר אמר ר' יהודה כל דא נחתא לתתא
 בדיוקנא עלאה רזא דמהימנות' כנווכ' דא עבד כנוכד נכר
 הרפע הוא נלמא דאתקין אמר ר' יוסי איהו לא עביד הכי אכל במלמיה חמא הכי
 דהא במלמיה חמא רזא דו דהכא ולבתר ככפא ולבתר נחשא ואו תימא פרזלא
 ומספא אמאי לאו הכי בגין דלאו אינון כדאי לאעלא לקדשא ואלין אחרנין עאלו
 וברא דליה דמשכנא בתלת תלת באלין מתכן וכשאר ארבע כנון תכלת וארבע
 ותולעת שני ושפ ועוים ארבעה גורו אכן אמר רבי יהודה מנהון בתלת מנהון
 בארבע מנהון בתרין אבל כל סדרא וסדרא לאו איהו אלא בתלת תלת סדרין
 אינון דמתפרשין לכל סטר לארבע סטרו עלמא וכל סדרא וסדרא דאיהו לכל סטר
 תלת סדרין אינון ואוקימנא סדרא קדמאה דלסטד מורח תלת סדרין אינון
 ואינון תשעה סדרין בגין דכל סדרא מאינון תלת אית ליה תלת סדרין ואשתכחו
 דאינון תשעה וכמה שף ורככו תמותיהו והכי סדרין תשעה כלהו מתנהגי באתון
 רשימן וכל סדרא אסתכי לאינון אתון רשימן והא אוקמוה וכן לכל סדרא וסדר'
 וכלהו כסלי באתון רשימן ואלין עלאי מאלין וקוימא אלין על לין וכד אינון אתון
 פרחין נו אורא דרומא הוא דממנא על כלא כדן כלהו כסלי והא אוקמוה ומד
 את בטט מתתא וההוא את סלקא וכחתא ותרין אתון פרחו עליוהו והאי את
 מתתא סלקא מתתא לעילא ואתמכר בהו ואתעבדו תלת אתון כלהו לפוס אתון
 ילו דאינון תלת גו אכפלקריאה דהרא מאלין אתפרטו תלת סדרין ואינון אתון
 תרין וההוא את דסלקא מתמכרא עמהון ואינון תלת תח אינון תרין אתון
 עלאין דסלקין באורא אינון כלין דא כדא רחמו ודוכא ובגין כך אינון תרין ואינון
 מעלמא דלעילא כרזא דכורא והאי דסלקא ומתמכרא עמהון איהי נוקבא
 גאתכלילת בתרווייהו כנווכא דנוקבא אתכלילת בתרין סטרו בימינא ושמאלא
 ואתמכרת בהו הכי כש האי את נוקבא ואתמכרת בתרין אתון אחרנין דאינון
 בתרין סטרו אלין עלאין ואלין תתאין וכלא איהו מד דכר ונוקבא בר דכר
 אתברי עלמא דאינון אתון מעלמא עלאה כוכהו דאכנ אולידו כל עובדין לתתא
 כנווכא דלהן ממש בגין כך מאן דידע לון ואודהיר בהן רחוס לעלא רחוס לתת'
 רשא אלין אתון כלהו דכר ונוקבא לאתכללא כחדא כרזא דמיין עלאין ומיין תתאין
 וכלא מד ודא הוא ימודא שלים ועל דא מאן דידע לון ואודהיר בהו זכא איהו בהאי
 עלמא וזכא איהו בעלמא דתי' בגין דאיהו עקרא דמודא שלים כדקא חוי'
 תלת תלת מסטרא דא ומסטרא דא בימודא חדא בשלימו דכלא וכלהו רזא
 דסדרא עלאה כדקא חוי כנווכא דלעילא דההוא סדרא תלת תלת כרזא כדא
 סדרא תנייכא דלסטד דרוס דאיהו רזא דכסף תלת סדרין אינון לשהוא
 סטרא וכל סדרא וסדרא תלת תלת ואינון תשעה כמה דאתמר ואתון אתפל גו
 הכי לכל סטר לאתמכרא כלא כחד בגין דאית אתון כרזא דנוקבא ואתון כרזא
 דדכורא ואתמכרו כלהו כחד והו מד כרזא דשמא קדישא שלים ולגבייהו
 סדרין ממנן תלת תלת כמה דאתמר וכלא נפקא מסדרא דאכהן דלעילא כסדר'
 כט 7 2 4 דאתתקנא

דאתתקנא אתוון דשמוא קדושא ו'ו' כמה דאתמר . הני סדרין כלהו גומתהו כלין
 אתוון ידוען וצפלי בהו . וכמה חילין ורבען כלהו לתתא דכטלי ואתתכני בסדרא
 דא . סדרא תליתאה דלסטור כפון בתלת סדרין איכון להווא סטרא ואיכון
 תשעה . ובתלת סטרין תלת תלת לכלסטור ואיכון תשעה . ואיכון סדרין מתלת
 סטרין כמה דאתמר . שבעה ועשרין ברזא דאיעון דאיכון שבעה ועשרין ואף על גב
 דאיכון תרין ועשרין שלימו דאתוון שבעה ועשרין . ואשתכחו כמה דאתוון כ' כ'
 סדורא דסדרין אלין שבעה ועשרין לתלת תלת סדרין לכל סטר . ואשתכחו אלין
 תלת דהאי סטרא דאיכון תשעה ואלין תלת דהאי סטרא דאיכון תשעה אשתכחו
 כלהו שבעה ועשרין ורזא דאלין שבעה ועשרין איעון איכון ברזא דנוכבי לאתמכר
 בהו נוכבא עם אלין תמכוסר אחרנין ברזא דאתמר וכלא איהו כדקא חוי . ת'
 כנונא דאתוון עלאין דעלמא עלאה הכיכמי אתוון אחרנין לתתא . אתוון עלאין
 רברכין ואתוון תתאין זערין . וכלא דא כנונא דא . וכלהי רוזן ברזא דדכד
 ונוכבא כלא חד בשלימו . ועל דא כלא איהו ברזא עלאה . בארבעין נחמס זוכי
 גווכי כהורין שבעה מתפלגין לשבעה תהומין . כל חד בטט בתהומא דיליה ואככין
 מתגלגלן ועייל ההוא כהור' באיכון איכון וכקבי לון ומיין נפקין בהו ושקעין כל חד
 נחד על תהומא נחפיה לתרין סטרין . נפקי מיא באיכון נוכבין . ועאל כהורא
 נכטש לארבע סטרי תהומא מתגלגלא כהורא בחכרתה ואערעי כחד ופלגין מיא .
 ואחידין כל איכון שבעה כבע' תהומי וכראן כמשוכי תהומי נמשוכי איכון מתערבי
 בהו . סלקין מיין וכמתין ומתגלגלן באיכון כהורין ואתערבן כחדא כהורין נמשוכין
 ומיין ואתערבדו ממייהו כהורין דלא אתחזוין חזוכאן . בטט כל חד בחכריה
 ומתפלגין לשבעין נחמס כהורי תהומין ובהו כגדין מיא . כל כהורא וכהורא סליק
 בקליה ואודועון תהומין . וכד ההוא קלא אשתמע כל תהומא קארו לחכריה ואמר
 פליג מימד ואיעול כך . ה'ה' תהום אל תהום קורא לקול צמורין . תמות אלין תלת
 מאה ותמכין גידין . מכהון חוורין . מכהון אוכמין . מכהון סומקין אתכלילין דא
 בדא ואתערבדו גוון חד . איכון גידין אתרקומו בשבע עשרה וכל חד רשת גידין
 אקרי . אתרקומו דא בדא וכמתין בצפלי תהומא . תמות אלין תרין רשתין
 קיימין בחיזו דכרזלא ותרין רשתין אחרנין בחיזו דנחשא . תרין כרסוון קיימי
 עלייהו חד מימוכא נחד משמאלא . כל איכון רשתין מתמכראן כחדא . ומיין נמתין
 מאיכון כהורין ועאלין באלין רשתין . איכון תרין כרסוון חד כורסויא דרקיעא
 אוכמא נחד כורסויא דרקיעא כסגנא . אלין תרין כרסוון כד איכון סלקין סלקין
 בהווא כרסויא דרקיעא אוכמא . וכד נמתין נמתין בהווא כורסויא דרקיעא
 סגנא . אלין תרין כרסוון חד מימוכא נחד משמאלא . ההוא כורסויא דרקיעא
 אוכמא מימוכא . וההוא כורסויא דרקיעא סגנא משמאלא . כד סלקין כורסויא
 דרקיעא אוכמא מאיך כורסויא דרקיעא שמאלא וכמתין ביה . מתגלגלן כורסוון
 חד כחד . נקטין כל איכון רשתין בגווייהו ועאלין לון כשפלי דתהומא תתא קאים
 חד כורסויא וסליק לעילא מכל איכון תהומי וקאים כורסויא אחרא לתת' דכל תהומי .

מן תרין כרסאן אלין מתבלבל כל אינון מהומו וכל אינון כמורין אתכעונו בין תרין
 כרסוון אלין שכעין וחמש כמורין אינון שכעה אינון עלאי דכלא . וכל אינון אחרתון
 אחידן בהו וכלהו כעין ובלבלו דהאי כורסויא . כסטר דא בהו מוין סלקין וכמתין
 אינון דכחתי כראן בתהומו וכקעי לון . אינון דסלקין עללין באינון כוקבי אכנין
 וסלקין ומלין לסבעימוס . עד כאן שכעה גווי כהורין כרזא עלאה . תח כחשת
 דהאפה דקא אמרן אלין אינון טורי כחשת דאקרין הרי כחשת ואינון דאקרין
 אדכי כחשת . ולין קיימון תרעין בכל אינון פתמין וסחרין להו כל אינון דקיימון לבו
 בגין דאלין אינון תרעין דקיימון לפתמין ואינון עללין ונפקי כבי מלכא . ומן כחשת
 דא כל אינון מאכין למדכחא לשמשא בה . ולין אינון מאכין למדכחא דכד כשמתין
 מתקרבין לסלקא עלבבי מדכחא אלין אינון פלחין ההוא פולחנא דמדכחא וכלהו
 מוויעי לשמשא ההוא שמושא ואקרין כלי המזבח . וכל לון מאכין וכל אינון יתדות
 המשכן כלהו כשמה אקרין מאכין דשמושא לשמשא בקדשא . ועל דא קיימין כלהו
 מוכן ודיעאן ורטיכין ודיעאן ורוחין ודיעאן כל חד וחד כדקא מו ליה . וכהיכלין
 דקדשא דאינון הוכלין ודיען כלהו כמושבכא . קשורא דהבא כדחכא כספא
 ככספא כחשא כחשא . אלין דכחשת דלתתא כטלי חולא מנחשת דלעלא וכן
 כלא כל אינון גוויין מתערבי אלין באלין לאחדא לאתקשרא אלין באלין . קרסויא זהב
 אינון קיימין לקשרא אינון יריען חד בחד . קרסויא כחשת אינון קיימין לקשרא
 משככא . ואלין לקבל אלין וכלהו קיימין כככבא אלין ברקיעא כמה דכהורין ככבין
 ברקיעא ואתחזון הכי כמו כהורין אינון קרסויא כמשככא והא אוקימנא . ונהרין
 אינון קרסויא ואתחזון כככמא דקיימין וכלטו וכנני ואינון חמשין דדהבא וחמשין
 דחשא וכהרין אלין לקבל אלין . מבגו כהורא דלעלא כפק חד כנינו דכנין ואכסיר
 בגו אספקלריאה דלא כהרא וההוא כנינו כליל מכל גוויין דכהורין ואקרין ארבעין .
 וכד כטס האי ארבעין בההוא כהורא חשוכא כדון כפק חד כנינו אחרא דלא ליהו
 ואתערבו דא כרא . ואינון הון לכושין . דקדשא דאתלבס בהו מוכאל כהנא רבא .
 וכד אתלבס בהו באינון לכושין ויקר כדון על לשמשא בקדש ועד לא לכיש במלבושין
 אלין לא עלא לקדשא . כגוונא דא וניא משה בתוך העקן ועל אל הבר ואוליפנא
 דהוה מתלבס בעכנא . וכד הוה מתלבס בעכנא כדון ועל אל הבר . ועד לא אתלבס
 ביה לא וכל למיעל לבו . כגוונא דא כהנא רבא לא עלא לקדשא עד דאתלבס כלין
 לכושין בגין לאעלא לקדשא . ובגין דכפקו מרזון עללין ואינון כגוונא דלעלא אקרין
 כגדי טרד בגין דאשתארו מאינון לכושין עללין בגין דהו ממה דאשתאר מנהורין
 דזוויין עללין דתכלת וארבעין גוויין דרזא דשמא קדושא דאקדי שמא שלום ודוד
 אלדיה ודא איהו רזא לאתלבסא כהנא רבא למיעל לקדשא . תולעת שני אינון
 גוויין שומקא ותכלא וארבעין דאיהו כליל בכל אינון גוויין . ומגו דאיהו אתלבס בהו
 בלבושין דגוויין אלין הוה עלא לבוולא דמיון ליה לכר . תח כלא אתעביד כרזא
 דמהומכתא למיהו כלא כגוונא דלעלא . ועל דא כתיב כגדי הטרד לשרת בקדש
 ואקרין כגדי קדש בגין דלא אקרין קדש אלא כד שראן ביה אינון גוויין דכתיב כגדי

פקודי

קדש הם וכתוב קדש ישראל לוי ראשית תבואתה קדש ישראל בגין לכישר אתחונ
בל גוונון כהנים לויים וישראל ואלין אינן גוונון לאתחואה למ שמוע לא
מלקח לאתחואה קמו מלכא קדיש' עד דוכאת לאתלבשא בלבושא דלעילא לאתחוא'
תמן וכן בגוונא דא לא כחתיא לתתא עד דאתלבשת בלבושא דהאי עלמא בגוונא
דא מלאכין קדישין דלעילא דכתיב בהו עזה מלאכיו רוחות משרתו אש להט
כד עבדין שליחותא בהאי עלמא לא כחתינ לתתא עד דמתלבשין בלבושא דהאי
עלמא וכלא איהו בגוונא דההוא אתר דאזיל תמן והא אוקימא דכשמתא לא
מלקח אלא בלבושא דהיר ונתא אדם הראשון כד הוה בגמתא דעדן הוה מתלבש
בלבושא בגוונא דלעילא ואיהו לבושא דההורא עלאה כיון דאתתרך מנמתא דעדן
ואצטריך לגוונא דהאי עלמא מה כתיב ויעש יי אלדים לאדם ולאשתו כתבות עור
וילבשם בקדמיתא הוון כתבות אור אור דההוא כהורא עלאה דשמש בגן עדן
בגין דהא גמתא דעדן כהורא עלאה דהיר משמש ביה וצל דא אדם קדמאה כד
עאל לגוונא אלביש ליה קבא בלבושא דההוא כהורא ואצל ליה תמן ואי לא
אתלבש בקדמיתא כההוא כהורא לא ייעול לתמן כיון דאתתרך מתמן אצטריך
למלבושא אחרא כדן ויעש יי אלדים לאדם ולאשתו כתבות עור וכלא כמה
דאצטריך והכא בגוונא דא עזו בגדי שרד לשרת בקדש לאעילא בקדשא והא
אוקמוה דעובדין טבין דבר כש דעבוד כהאי עלמא אינון עובדין משכי מכהורא
דזונוא עלאה לבושא לאתקנא ביה לההוא עלמא לאתחואה קמו קבא וכמהורא
לבושא דלבוש איהו ומינו אספקלריאה דההורא כלא למנות כעעס יי ולבקר
בהיכלו ועל דא כשמתא אתלבשת בתמן עלמין למהוי לה שלימו ככלא כהאי
עלמא לתתא ובגלמא דלעילא וצל דא כתיב אך דיקים יודו לשמך ישבו ישראל
את פניך אך דיקי יודו לשמך כהאי עלמא ישבו ישראל את פניך כההוא עלמא
את האפור זהב הא אוקמוה אמר רבי יוסי אפור ומשן כמדא

ויעש

הוון אוקמוה דהא באתר דהוא קיומא קיימן כל אינון תריסר
אכנון כלהו כטלי שמהן בני ישראל וכלהו תריסר תמוזין עלאין כלהו ברזא דשכטו
וישראל אינון ורזא דא כתיב שש עלו שכטום שכטו ים עדות לישראל להודות לשם
וי שש עלו שכטום אליו אינון תריסר שכטין עלאין לעילא דאינון שכטויה דהא
שמה דא עדות לישראל אמר ר' חייא תרי זמני כתיב שכטום אלא שש עלו
שכטום אליו שכטין דלתתא שכטויה אליו שכטין דלעילא עדות לישראל דא
רזא דשמה קדישא עלאה דאקרו עדות כמה דאת אמר ועדותי זו אלמדה ואינון
תריסר שכטין קדישין עלאין אינון תריסר אכנון קדישין ועל דא אינון קיימן
לתתא בגוונא דלעילא וכל אינון שמהן דתריסר שכטין כלהו גלופאן באינון אכנון
וכהנא רבא כטול לון תא חזי ועקב כד הוה אזיל לתמן מה כתיב ויקח מאבני
המקום וישם מראשותיו אליו תריסר אכנון קדישין וכלהו את בניו ויהוה את
אכנון ויהאין הזאת אשר שמתי מכבה וקרו להו אכני מאי טעמא בגין דכלהו תריסר
אכנון אתכלילו באכנא חד קדישא עלאה דאיהו לעילא מכהו דכתיב והאכין הזאת

אשר שמתו מצבה יהיה בית לדרים ועל דא הכא כהנא רבא שוילון על לביה לרעוא
 להון תדיר דכתיב וכשא אהרן את שמות בני ישראל על לבו לפני ה' תמיד וכגון
 כך כלא איהו כרזא דתריסר תריסר עלאין טמירין לעילא דאתנכוזו כרזא עלאה
 קדישא ואינון רזא דאוריתא וכפיו מקול מד דקיק והא אוקמוה תריבר אחרנין
 טמירין לתתא כגונא להון וכפיו וז קלא אחרא דהוי אכן דכתיב משם
 ביה אכן ישראל ועל דא אוקמוה כרזא דקרא דכתיב וכאשפו שמה כל
 העדרים ונללו את האכן דא שכינתא דאקרוי אכן כמן אכן ישראל דמנכדרין לה
 ועאלין לה בגלותא וכתיו והשיבו את האכן על פי הכאר למקומה ועל שמה אקרין
 כלהו אכנין וכמה אכנין לאכנין אית אכנין וסודי ביתא דכתי' ויזו המלך וישיעו
 אכנים גדולות אכנים יקרות ליםד הכית אכני גזית ואית אכנין עלאין ויקירין
 ואינון תריסר ארבע סדרין תלתא תלתא לכל סדרא לארבע רוחי עלמא כגונא
 דא אינון ארבע דגלים דהון אזלי במדברא ואינון תריסר שבטין תלתא תלתא
 לכל סטרא לארבע רוחי עלמא וכלא רזא חדא והא אוקמוה ותא חזי בשעתא
 דכהנא רבא הוה שווי אלין תריסר אכנין ולכיש לון במוטנא ואשודא כדון שריא
 עליה שכינתא ואינון תריסר אכנין גליפין בשמהן דכלהו שבטין וכל שבטא
 ושכטא אתגליף על אכנא חדי משקען הון אתוון על אכנין וכד נהירין אתוון
 הון כלטין לכר ונהרין על מה דאכטריכו וכאתוון כלהו לא הון תרין אתוון ח' ט'
 כגון דלא אשתכח מוכס בכלהו אמר רבי חזקיה אי הכי ח' דשמה גרים ואות'
 אכל ט' דהוי את טכ' ותכוין מאן דחמי את ט' כמלמיה טכ' ליה בנין דביה פתחא
 אוריתא כי טוב דכתיב וירא אלדים את האור כי טוב והואיל והיא את טכ'
 אמאי לא אכתוב באינון שבטין אמר ליה בנין דסמיכין תרין אתוון אהדדו ותו
 דהא את ט' כגזו וטמיר ואיהו נהיר כהירו דכלהו דהא את דא כהירו דכלהו הון
 ולא כהירו אשתכח כר מאת דא דכתיב וירא אלדים את האור כי טוב והוא כהירו
 דההוא כהורא דגניז וטמיר ועל דא כתיב לא ימנע טוב להולכים בתמים ודא
 איהו כהורא דכלהו שבטין וכגין כך לא אתגלף בהו ותו דכלהו תריסר כפיו מנו
 אכסדרא דא טמיר דהוי כרזא דאת ט' וכגין כך איהו טמיר וכגין ונלא אתמוז בהו
 תא חזי כל הכי אכנין קיימו בארמא את וכוסא וכלהו כד הון נהרין כדון כהנא
 רבא הון כהירין אכפיו ואתוון כהרין וכלטין לאשתמודעא לכר וכד הון כהרין
 אכפיו דכהנא כדון הון אשתמודעאן כליטו דאתוון דהוי לטכ' וכדא אשתמודע
 כהנא אי זכאה הוא אי לאו ועל דא כלא איהו באת וכיס איהא אוקמוה רבי
 אבא הוה שכיב קמיה דר' שמעון אמר ליה הא דכתיב ונתת אל חן המשפט את
 האורים ואת השמים ותכוין אורים דנהרין במלה דאכטריכו תמים דאשלימו
 במליהו תו אכן כרויכין למכדע אמר ליה ודאי להכי איהו חשן ואשוד לקבל אורים
 ותמים ודא רזא דתפלין וקשרא דתפלין לקבל תרין אלין פתח ואמר וראיתא את
 אחריו ופני לא יראו וראית את אחריו הא תכוין דאחזי ליה קב' למשה קשר של
 תפלין ופני אלין תפלין ממע' ופני אינון תפלין דאינון רזא עלאה שמה קדישא
 אחר

אחריו איהו רזא דקשרא דתפלין ויהא ידיעא לבני חבריוא בני דדא אספקלורא
 דכהרא ודא חיהו אספקלוריה דלא כהרא לקבל דא אורים דכהרין במליהו
 תמוס דאשלומו במליהו דא פנים ודא אחר ורזא דא קל ודבור קל אכיהו
 למלא דבור אשלים מלה ותדיר דא כרא סלקן ולא אתפרשן דא מן דא לעלמין
 ובנין כך חשן ואפור דא פנים ודא אחר וכלא רזא חדא בלא פנישו כלל אמר
 ליה אי הכי דלא מתפרשן לעלמין ומאן דאכריס לון הא תמינן דכתיב מפרוד אש
 מהו דכתיב ויהי ככרום אביתר בן אחימלך א דוד קעולה אפור ירד בידו ושל חשן
 לא קאמר אמר ליה ודאי הכי הוא כל מה דהוא חשיב איהו טמיר ובניו ולא
 אדכר כל כך כנוכח דא כשאי אפור בד מה דאיהו באתגלוא יתיר איהו אדכר
 בגין דיתכסי מה דאיהו בכיזו וטמירו ועל דא אדכר מה דאיהו באתגלוא יתיר
 ובגין כך שמה עלאה איהו רזא בטמירו ובניו ולא אדכר לא בשמא דאיהו באתגלוא
 דא אדכר ודא אגנו דא באתגלוא ודא כסתירו וכל מה דאתגלוא איהו אדכר
 לעלמין שמה דבניו איהו יודו שמה דאיהו באתגלוא איהו אד ועל דא אכתיב
 באתגון טמירין ואקרי באתגון אן ואתכסי דא כדא למהו יקרא עלאה טמיר ובניו
 לעלמין דכל ארתי דאודיתא הכי הוא אתגלוא וסתומא וכל מלון דפלא בן
 דעלמא דין ובין דעלמא דלעילא בלהו איהו טמיר וגלוא פתח ואמר ויאמרו
 אלו הגידה כל לנו באשר למי הרעה הזאת לנו וכו' האי קרא אית לאסתכלא ביה
 בלהו ברזא דמחמתא שאולו דכתיב הגידה כל לנו באשר למי הכא שאילו רזא
 דאיהו באתגלוא למכדע אי מזרעא דיוסף קאתי דימא כיון דחמא ארוכא דוליה
 מיד אתבקע והוה ובשתא דכתיב הוה ראה ויננס' הים ראה ההוא דכתיב ביה
 ויכס וינח החוטה מיד הורדן וכובל אחר וועל דא שאילו ליה באשר דכתיב ביה
 כיוסף באשר את אשתו אי מההוא זרעא קא איתתא בלי דישתוק ימא מוכן למן
 ואי מזרעא דיעקב קא איתת דכתיב ביה למי אתה ואנא תלך ואינון הוו מלאכין
 קדישין דסדר בשליחותיה ואשתויב מההוא עאקו בלי למרך וישדר מלאכיה
 וכשתויב מההוא עאקו ואי לאו מה מלאכתך במה אשתדלותך בכל יומא ומאין
 תבא מאן איכון אכהתך מה ארעך אי היא ארעא דאתחזיא לאתעבשא ואי מזה
 עס אתה אי הוא שמלק אן חד משכעה שממין דאתחזון לאתעבשא בלא שאולו ליה
 כדקא יאות' מה איתו לון ויאמר ליהם עברו אככי מההוא זרעא דאברהם העברי
 דאקדוש שמה דמאריה בכל יומא בעלמא ואתו אלדי השמים אמי ורא וכו'
 אימון לא שאילו ליה אלא מלה באתגלוא ובאתכסיו למכדע ביה ואיהו איתו לון
 בלא באתגלוי' מה כתיב ויוראו האנשים וראה גדולה' כיון דשמעו שמה דקבה
 מיד דחילו בגין דכלהו הוו ודעין כסין ובבוראן דעבד קסה בימא ובין דאמר לון
 שמה דקבה מיד דחילו קמיה דחילו סביא' תו אמר לון דאיהו ערק מקמי קבה
 ועל דא אמרו ליה מה זאת עשית דאכת ערקת מקמיה ולא עבדת פקודי' ובגין כך
 מה זאת עשית דאכת עכרת על פקודי דמאריך ותא חזי כל אלני אתגויהו לכד
 כד קמו כסין ובבורן דעבד ליה קבה ליונה בימא וכלהו קמו ליה כד כפל בימא
 וההוא

והוא כונא דמליק ובלע לוס קמיווהו וכד אתא ההוא כונא רבא לעיניהן דכלא
 ופלט ליה ליכשתא אתו לבביה ואתגוירו כלהו. ההר משמרי' הכני שוא חסדס
 ועזבו. ותא כלהו אלן סו גרי נדק ואתמכמו באוריתא והו חכיומין עלאין בנין
 דהא קבה אתרעו בהו וככל אינון דמקרבי לבביה ומקדשוין שמיא באתגלויא דכד
 אתקדש שמיא באתגלויא שמיא דאתכסויא אסתליק על כרסוי וקר' דכתי ונקדשתי
 בתוך כני ישראל. למ מה כתיב

וירבסו

את השמן מטבעתנו אל טבעת האפר בפתיל תכלת. אמאי
 בפתיל תכלת אלא לאחזאה דהאי תכלא אתקשר ככלא ועל
 דא כלא איהו ברזא עלאה מה כתיב פעמין זהב ורמון ואוקימנא וכלא איהו ברזא
 עלאה כדקארמין מה כתיב וכפמע קולו ככאו אל הקדש לפניו בנין דאנטרין קלא
 דאשתמע וכרכאן ישראלן על עלמא בנימיה דכהנא דאיהו מדרך כלא ופלא כלא.
 פעמין זהב הא אוקימנא רמון דאתמליא כרמונא דא דאיהו אתמליא מכלא
 וכלא אוקימנא.

דיעש

את מעיל האפר מעשה ארנ כליל תכלת. הא אתמר ברזא דחטין
 ואפור וכלא חד. כליל תכלת דהכי אתחזו כמה דאוקימנא דתכלא
 איהו רזא דנהורא דכרסייא תכלא דאיהו בקשורא דהיורו מנורא כלא כחדא ועל
 דא תכלא לאפורא איהו. אמר רבי שמעון סני מאני דלבושין דכהנא כלהו רזא
 עלאה איהו למהו לבושין דלתתא כנונא דלעילא. תא חזי כיון דמוכאל כהנא
 רבא איהו ואתי מסטרא דמוכא אמאי כתיב בדבריאל האיט לבוש הכדים דהא
 לבושין לכהנא רבא איהו אלא מהכא דמשא אתכליל כיומי' תדיר ואתלבש בלבושין
 אינון. תו דהא גברש איהו אתמנא שלימא כהאי עלמא וכל שלימא דאתמנא כהאי
 עלמא אנטרין לאתלבשא בלבושין דהאי עלמא והא אוקימנא ברזא דכשתתא כד
 סלקת לעילא אתלבשת פלכוסא כנונא דלעילא בנין למהו תמן. וכן כד נחתת
 לפתא מלעילא כלא איהו כנונא דההוא אתר דאזלת תמן. כנונא דא כל אינון
 שלימין דאתמנן בשלימות' כהאי עלמא והא אוקימנא. ותא חזי האי מעילא דאפורא
 לחפיה עליה כד לבוש ליה. כתיב אמור וקדש צרתי וקפת עלי כפפה האי קרא
 הא אוקימנא. אבל תא בשעתא דברא קבה לאדם טראשון דבר ונוקבא אתבריאו
 והו טרווייהו דא עס דא קשירא נוקבא לאמורא דכרא לקמ' עד דכטר לון קבה
 ואתקין לה ואעיל לה לקמיה דאדם לאסתכלא אנפין באנפין וכיון דאסתכלו אנפין
 באנפין כדון אתסגו רמימותא בעלמא ואולידו תולדין בעלמא מה דלא הוית מקדמ'
 דכא והא אוקימנא. ולכתר דמכ אדם ואתתא ואתא כמש על מוה ואטול כה
 זיהמא אולידת מוה לקין והוה דיוקניה דיוקנ' דלעילא ותתא מרזא דויהמא דסטרא
 אמרא ומסטרא דלתתא. ועל דא איהו הוה קדמאה דעבד מותא בעלמא בנין
 דסטרא דיליה גרוס. חווא ארחוה הוא למהו כיון לקטולא ההוא דאתי מניה
 ארמיה נקיש ואזיל ועל דא כתיב ויהי בהיותם כשדה ויקס קין אל הכל אסיו
 ויהרגוהו. אשכמא כספרין קדמאין דכד קטל ליה קין להכל הוה נשך ליה כשיון
 כחויא

כחויא עד דאטיק נשמתיה וקטל ליה וכל מלך אהדרו ליסודא קדמאה וואי לאו
 דהוה קין מההוה סערא לא אשתבח הכי לגבי אחוה ועל דא כיון דמוזא אדם
 דאתקטיל הכל ואתתריך קין אמר מה אכא אוליד מבאן ולשלאה אתפרש מאתתיה
 מאה ותלתין שנין ורומן כוכבי מסאבי הוו אתיין ומתחממן מניה והוה אוליד רומן
 וסדין ואקרונ גבי כבי אדם ואוקימא לכתר קני ואתלבש בקנאה ואתחבר
 באתתיה ואוליד לשט דכתב ויולד בדמותו ככלמו ויקרא אתשמו שט דא שטי
 בדמותו ככלמו מה ללא הוה הכי בקדמיתא באינון בני קדמאי דהוו מקדמ' דכא
 בגין דהא בקדמיתא אתחברותא אחרא הוה לגביה ואוקמוה עד דאתת חוה
 ואתקין לה קנאה לגביה דאדם ואתחברו אכפין באכפין ועל דא כתב לואת יקרא
 אשה דא חיה אתתא אבל אחרא לא אקרי הכי והא אוקמוה ובגין כך אדם
 וחוה כמדא אתבריוו דכתב זכר ונקבה בראש ויברך אותם תרוויהו כמדא הוו
 ועל דא אחור וקדם דרתני תח אפור ומשן אחור וקדם הוו זכר כהא הוה אתלבש
 בהו הוה דמי בדיוק' עלאה והא אתמר דכדין אכפיו נהירין ואתוון בלטין וסלקין
 לעלא מסהרין וכדין הוו ידעו מלה ובגין כך תקונא דמוש' ותקונא דאפורא כמדא
 מתקשרן ואצב דתקונא דלא לאו חיהו בתקונא דלא וכלא ברזא מדא קסורא דלא
 כדא לאתתא מדא חושכא באפורא בארבע צוקין דאתקשר בהאי אתר ובהאי אתר
 ואינון רזא דאינון דמתקשרן בהאי סטרא דלתת' לאינון דלעלא וכלא חיהו
 ברזא דאופנין ומינת כתב בראשית ברא אלדים את השמים ואת הארץ ואוקמוה
 דהא כלא כנונא דא אתעביד משכנא כנונא דעלמא תתיה עבד וכנונא דעלמא
 עלאה וכל עובדו דעבד כנונא דלעלא הכי כמו משכנא כל עובדו אינון כעובדא
 כנונא דעלמא עלאה רוא דא כל עובדין דמשכנא כלהו עובדין ותקונין דלעלא
 ותתא בגין לאשרא שכינתא בעלמא בדיוורין עלאין וכדיוורין תתאין כנונא דא
 בן עדן לתתא חיהו כנונא עלאה וכנונא תתאה כל דיוורין וכל דיוקנין דעלמא כלהו
 תמן ועל דא עבדת משכנא ועבדת שמים וארץ כלהו כמדא כתב שאומרום
 עיניכם וראו מי ברא אלה וכו' האי קרא אוקמוה אבל תח אי בגין דיסתכל בה
 כש עיני לעלא וזקיף לון לגעלא וכל למכדע ולאסתכלא ביזה ללא אתרשים למכדע
 ולמוחמי אל שאו מרום עיניכם מאן דבטי לאסתכלא ולמכדע בעובדו דקב'ה
 וזקיף עינו לעלא ויחמי כמה חילין וכמה משריין עובדין משניין דא מן דא רברבין
 אלני מאלין וכדין תחמון ותשאלון ועימרון מאן ברא אלני מי ברא אלה הא
 אוקימא רזא דמי ברא אלה דהוא אתר דקיימא מרום גבו וסתים ולא ידעו וקיימא
 תדיר לשאלה בגין ללא אתגליא ההוא אתר המוניא במספר נבאס מאי המוניא
 אלא בגין דהוא אתר דאיהו טמיר וגבו איהו אפיין כלא ברזא דקול דכפיק משופר
 והוא קול איהו קול חילין עלאין ומושבכא דכלא ויתמן אשתבח רזא דמהימנותא
 עלאה בכל אינון סטרין עלאין עד דגדין דרגין ואתמשכאן לתתא ואשרשאן
 כמה חילין לזכייהו כלהו קיימן כמושבכא ואקרונ בשמא מרוב אוניס דא סטרא
 דימיכא ואיזן כח דא סטרא דשמאל איש לא כעדך סטרין דגדין מתרין עבריין

ד'א שאו דורות צנוכס וראו מי ברא אלהי האי קרא כד אתקם משכנא והוה אתתקן
 כל מאן דהווי ליה למשכנא ואסתכל לעילא ותתא כלא חמוי ביה במשכנא בנין דכל
 עובדיו דעלמא כלהו אתתקנו ביה במשכנא והא אוקימנ' כל מאן דחמוי אינון קרסום
 במשכנא ואסתכל בהו הוה מסתכל בנהירו דלהן בנהירו דכבויא בנין דהכי קיימן
 ככויא ברקיעא פתח ואמר הללויה הללו את יי' מן השמים וגו' תח' תשכחתא
 ד'אמר דוד לקבל רוא דשמא קדישא דאיהו כללא דתשכחת' דכלא' תרין תושבחן
 אינון כנוונא דרוא דשמא קדישא עלאה דאיהו כללא תשכחתא דכלא' ואינון דא
 ותושכחתא בתראה דכלא דכתב הללויה הללו אל בקדשו וגו' אבל דא הוה על עזר
 אמונים ודא הוה על שבעוכלא רוא חדא בשמא קדיש' הללויה הללו את יי' מן השמו'
 איהו שירונתא דשיתסטרין לאתפשטא לתתא דלא איהו רוא דקיימא לשאלא כלא כי
 שאל כל לימים ראשונים אשר היו לפניך וגו' עד הכא אית רשו לשאלא מכאן
 ולהלאה לאו קיימא לשאלא בנין דאיהו אתר טמירונכו' ועד הללו את יי' מן השמים
 הללוהו במרומים אלין תרין סטרין דאינון רומא דשרותא ימינא ושמאלא ומיכא
 אתפשטאן כלהו אחרכין לתתא ברוא דדרבין לאתתקנא כדקא יאות' הללוהו כל
 מלאכיו אלין תרין קיימין דקיימי תחות גופא למשען גופא עליהו' תח' אינון קיימין
 דגופא אשתען עליהו קיימי הכא ברוא דמלאכין בנין דירכין אינון שלימן למיול
 מאתר לאתר ומרוא דא כפקין אינון דאקרין מלאכין דאינון שלימן למה בשלימותא
 דמארהוון מאתר לאתר' הללוהו כל כחיו דא איהו אתר דכפקי מניה כל חילין
 קדישין עלאין רוא דאת קיימא קדישא' ואיהו רשום בכל שאר רבוון כדקא אמרן
 דכתב יי' כבאות שמו אכת איהו בכל שאר חילין ורבון' הללוהו שמש וירח ביה
 קיימא רוא דא ואיהו שמשא לאכהרא וכיה קיימין ככויא עלאין דכהרין ומולי והא
 אוקימנא' לבתר אהדר לעילא לההוא אתר דקא' ברומא דמרומים ותמן תקיעו
 דכלא' לבתר הללו את יי' מן הארץ לקבל אלין אש וברד וגו' תח' אינון ככוי לתתא
 קיימון במשוכו דאשתכאן מרוא עלאה בנין דכלא קיימא דעוקנא עלאה והא
 אוקימנא' ובגין כך כל אינון ככויא ומולי מרנס רקיעא כלהו קיימי לאנהא ביה
 עלמא דלתת' מניה' ומתמן אתפשטאן דרגין עד דקיימין שרגין לאינון ככוי' דלתת'
 דכלהו לא קיימי ברשותיהו כלום והא אוקימנא' וכלהו קיימאן ברשות' דלעילא ועל
 דא כתיב יעמדו כא ויושיעך הברי שמים המו' בכוכבי' וכלא איהו ברשות' ואתמר'
 את הכתובים שש וגו' ואת המ' כפת שש וגו' רבינוס פתח והיה
 באחרית הימים ככון יהיה הר בית יי' בראש ההרים וגו' והיה
 באחרית הימים כד ופקוד לה קב' לברתא דיעקב ויוקים לה מיצפרא ויתחבר
 שמשא בסיהרא כדין ככון יהיה הר בית יי' דא ירושלם לעילא דתתא מתתקנא
 בתקופתא לאתהרא בנהורא דלעילא דכל כהורא לאו איהו לאתתקנא לא כהור'
 דלעילא דבהורא ומכא ותנהי עלה כהורא עלאה על חד שבעה ממה דהוה מקדמת
 דכא' כמה דכתב והיה אור הלכנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים וגו'
 בראש ההרים' בראשי ההרים מעי ליה' מאי בראש אלף נקודה דא דיהא לה

ויעשו

בראש ההרים איהו' ומאן איהו ראש ההרים לא כהנא רבא לאיהו ראש ההרים
 רישא דכלא לסטר ומיכא' ודא איהו דמתקן לביתא תדיר דמכרך לה לאכסר אנפיה
 ועל דא יהיה ככון' וכמה יתקן לה באיכוני לבושין דאיכוני כנוונא דלעלא כמה
 דאוקמוה' ואיכוני לבושין כלתו קיימין ברזא דשית' והאי ביתא כד יהא מתתקן
 כהאי ראש ההרים לאיהו כהנא רבא כדון אתקשר ואסתלק לעלא כקיימא עלאה
 ויתנהיר עלמא מההוא כהירו עלאה כדון וכשא מגבינת מכל שאר חילין ומתניין
 עלאין וכדון וכהרו אליו כל הגוים' תח בשעתא דכהנא פריש ידיו כדון רומא
 עלאה אנהירו וכפך וכל בוטיכוני כהרין וכהרין אתמשכאן ואתקשראן חלין באלין
 ער דיתנהירו אנפיה דכנסת ישראל וכלא על ידא דנהורא קדמאה דאיהו כהנא'
 וכד כהנא אתער לתתא כהנא אתער לעלא' וכיעבדון דלתתא אתער אתנהרותא
 דלעלא' ועל דא ככון יהיה הר ביתי' בראש ההרים וגו' בגין דהשתא כל שאר
 עמון אית לון ממכן ברקייב עליוהו וכההוא זמכ' יבער לון ויפיל לון קבא משולמטיהון
 דכתוב יפקד' על כנא המרום במרום' וכיון דכלהו יתעברון משולמטיהון כדון קבא
 יתתקן בלמודיה כלא וכשגב' לברו ביום ההוא וכדון וכהרו אליו כל הגוים'
 והה' והלכו עמו רבים ואמרנו לנו ובעלה אל הר' אל בית אלדי יעקב וגו' וכלא
 איהו בשעתא דכהנא דאיהו ראש ההרים ונהיר לה וכלא איהו ברזא דשס שית איכוני
 ככל סטרין דינהיר לה דהא ברזא דשית ינהיר לה' רבי אלעזר ורבי ינאק ורבי
 יהודה הוו אולי בארמא אמר רבי אלעזר עדין איהו למהך בבכיכתא בגין דשכינת'
 לא תשרי עלן אלא מגו מלי דאורייתא' אמר רבי יהודה מאן דאיהו רישא לפתח
 ברישא' פתח רבי אלעזר ואמר נעיר אככי וכבזה פקדין לא שכינת' נעיר אככי
 וכבזה דוד מלכא איהו לזמנא קא משבח גרמיה דכתיב ויגש חכד למשיחו לדוד
 ולזרעו עד עולם' וכתיב נאח דוד בן ישי וכאח הגבר הקם על משיח אלדי יעקב'
 ולזמנא עבד גרמיה מסכנא דכתיב כי עמי ואביון אככי' זכתיב נעיר אככי וכבזה'
 ואיהו אמר אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה' אלא בזמנא דהוה סליק בדרגא
 דשלמא ואסתלק בדינא קטוט הוה קא משבח גרמיה' ובזמנא דחמת גרמיה בעקו
 ושכאו קא דחקין ליה כדון מאידן גרמיה והוה קרי גרמיה מסכנא ועירא לכלא'
 מאי טעמא' בגין דהא לזמנא הוה שליט ולזמנא הוה בעאקו דשאנו' ועבד איהו
 שליט עלייהו תדיר ולא יכיל ליה' ודוד מלכא איהו שפיל גרמיה לגבי קבא דכל
 מאן דמאידן גרמיה קמיו קבא איהו וקיף ליה על כלא' ובגין כך אתרעו ביה קבא
 כהאי עלמא ובעלמא דאתי' בעלמא דין דכתיב וגבותי על העיר הזאת להושיעה
 למעני ולמען דוד עבדי' בעלמא דאתי דכתיב ובקשו אתי' אלדיהם ואת דוד
 מלכם ופמדו אליו' ואל טובו באחרית הימים' דוד איהו הוה מלכא כהאי עלמא
 ודוד יהא מלכא לזמנא דאתי' ועל דא אמר אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה'
 תח בשעתא דסיקרא אתעברת כהורהא ולא נהירת כדון איהו במסכנותא בכל
 כטרין ואתקדרת' ולית לה כהורא כלל' וכד שמשא אהדר לקבלא ואסידר לה
 כדון אתקשטת לגביה כנוקבא דאתקשטת לגבי דכורא' וכדון איהו שלטא

כשולטנו

פשולטנו בעלמא ועל דא דוד הוה מעטר גרמיה בההוא גוונא מחס לזמנין
 איהו מסכנא ולזמנין איהו בעתרא בעתורו דכלא ובנין כך הוה אחר צעור אכני
 וככוס ועם כל דא פקדין לא שכתיו כגוונא דא אית ליה לכר כס לאשכלא
 גרמיה בכלא למהוי איהו מאכא דקב"ה אטרעי כיה והא אוקמוה דכתיבואת דכא
 ושפל רוח הסתא אכא אפתח כרושא פתחואמר ויכא אותי שמה והכס איס
 איהו כמראה נחשת ופתיל פשתים כידווקסה המדה והוא עומד בשער האי
 חמא ליה ויחקאל בההוא מיוו דכנאס והאי איהו איס דאיהו שליחא באינון
 לכושין וסכא לא אמר אלא איס ולא אמר איס לכוש הכדים אלא בשעתא דעביד
 שליחותא למעבד דיכא או לאחזאה דיכא אקרו לכוש הכדים ובשעתא דלא אתי
 להכי אשתני לגוונא אחרא כפוס שליחות הכי שני חוו דיליה באינון לכושין ואשתני
 מלגושין ללכושין בנין דאיהו תדיר בסטר שמאלא וכמה גוונין אינון דאתלכס בהו
 וכל אינון האתיין מסטרדיה מראהו כמראה נחשת בההוא לכושא דאנון טורי
 נחשת דאקרונ הרו נחשת ודא אייתי מדידו למעבד משתא האילא איהו
 בזוכא דקרדיונותא דממיר וגניו ומתמן כפקת האו קכה לתתא דאתגליל מנו
 כהירו דאשתני מכוונא דקרדיונותא כד אסתלקת לעילא ואתגלפת גו ספירו
 דכנין ולא אתידע ועל דא ההוא קכה המדס אוסו קיימא במדידו דמשמתא
 דקיימא לתתא ולזמנין קכה המדה ולזמנין קו המדה ועל דא פתיל וקכה וכלא
 משמתא למעבד מדידו התם כל מדידו דיוחקאל איהו הוה בההוא קכה המדה
 וכעובדא דמשכנא כלא הוה בקו המדה במשכנא בההוא מדידו דלתתא דאיהו
 קו המדה כגוונא דההוא פתילה דכד שרי לאתפשטא ככל אמה חד קשרא ובההוא
 משמתא מדיד ויאקרו אמה ובנין כך שוטה ועשרים באמה דדא הוא ארכא ופתיא
 אהכע באמה ולא כתיב ארבע אמות בנין דאמה מדיד לכל סטר והאי כפקא מרוא
 דכוכא דמדידו דהאי לתתא מהאי מדידו דלעילא אשתכח מדידו דלתתא אלף
 וחמש מאה סטרין וכל סטרא וסטרא תריסר אלפי אמיין ועל דא אמה חד אויל
 בכלסו וההוא אמה דמדיד דא אתפשט קו משמתא ואתגליל אמה ומדיד וכן בכל
 אינון משתתי שמה ועשרים באמה איהו ארכא כחד אמה ופתיא ארבע בההוא
 אמה אשתכח אמה חד דאיהו תלתין ותרין שלישים כלא וכל בשלוש שפר הארץ
 ואינון לב לקבל לב שכולין דכפקין מלעילא וכד אתעביד משמתא דארכא בהאי
 מדידו איהו ארכעסטרינהוא ארכא וכלסטרא ז' אמיין דלהכי סלקן אינון שכעה
 אמיין לארבע סטרין כרזא דשכע (ס"א תמויין) דאינון תמינא ועשרים דאינון
 בארכא בנין דשכע איהו רוא עלאה בכלא וכל אינון תלתין ותרין שכולין כליין
 כשכע כרזא דשמא קדישא ואוי תימא הא כתיב מדה אמת לכל הירועות ודאי
 מדה אמת איהו איג' דאתפשט אמה כתר אמה ודא כתר דא וכלא כרזא דכוכא
 דלעילא קא אתיא למהוי עילא ותתא משמתא חדא ודא איהו משמתא דאיהו בקדוש
 יתיר בנין דאית משמתא אחרא דאיהו לחפוא על דא דאיהו לבנו דהא במשמתא
 אחרא דחפוא על דא כלקא כמושכנא כמשכן דל ולבאו כמושכן לב ודא איהו רוא

דחפיה דא על דא לל לבו לל לב אוהו קיומא לבו לל אוהו קיומא לבו לבו דהא
מזמתא קדמאה דאיהו קדושא בנוכח קדושין דאיוכח שז משזר ותכלת וארגמן
ותולעת שכי אלון גוונין קדושין וכל מושכן דיליה סלקא למשכן לב ומזמתא תבויכא
דאיהו לב לחפויא על דא אוהו סלקא למשכן לל ודא אוהו רזא דכתיב אשרו מזביל
אל דל כיוכ רעה ומלטהו וי כיוס רעה ממש ומלטהו וי רזא דמשככא לבו דאיהו
רזא לב וכההוא מושככא דלכר מה כתיב ועשית ורועות עזים ורועות עזים ורזא
עזים אלא רזא דבונכא דיליה למיהכ דוכתא ברזא דקדשא וכבין כך ורועות עזים
ודאי כתיב אל גבת אגוז ורדתי וגו הא חוקמיה אבל מה אגוז אית ליה קליפה
דסמרא וחפיה על מומא ומומא לבו אוף הכי בכל מלס דקדשא קדושה לבו וסמרא
אמרא לבו ורזא דא רשע מכתיר את הדקין ועל דא אקרו אגוזיהא חוקמיה
תא חזי כלמה דאוסוף גרע וסומיכך פרי החג דמתמעטין ואלזין אוף הכא כמוכמה
דלנאו כתיב ואת המשכן תעשה עשר ורועות כמה דלכר כתיב עשית עשרה ורועות
אוסוף אתון וגרע ממושככא אוסף מושככא וגרע אתון אוסף מושככא דכתיב
ארך היריעה האמת שלשים באמה ורחב ארבע באמה היריעה וכד סליק למושככ
סליק למושכן לל דלית ככל איכון זימי מסכנותא כההוא דאקרו לל וכבין כך כד
סליק כמושככא יתיר סליק בגריע וכד אוהו גרע כמשככא גרע כסליקו דסליק
לרזא לל דאיהו רזא דכל מהימנותא ואיהו רזא דשמא קדושא ועל דא דא
סליק ודא גרע דא סליק וגרע ודא גרע וסליק דא לבו ודא לבו קוהמיה
שרי לאתפטטא ויודיר משמתא לקראים דכתיב ויעש את הקרשום למשכן עזו
שטים עמדים ואלין איכון רזא דשרפים והא חוקמיה דכתיב עזו שטים עמדים
וכתיב שרפים עמדים מדידו דמזמתא דא עשר אמות ארך הקרש ואמה ומזו
האמה הכא כתיב עשר אמות ולא כתיב עשר באמה אלון תלת תלת דאיוכח
תשע ומד דשריף עליהו ודא אוהו רומא חדא דשריף עליהו והא אמרן כמה
אוהו שיעורא דאמה ודא אוהו רזא דשיעורא דסררי ופלגא דסלקין ולא סלקין
בגין דגרעין מאיכון אופנים ואוקמיה ברזא דרתיכא קדושא ואיכון עשרין להאי
סמרא עשר ולהאי סמרא עשר עד דסלקין לרזא דשרפים עלאין ולכתר סליק רזא
דקדשא עד דאתערו כלהו ברזא דההוא ברית התיכוח כמ דאוקמיה ועל דא פלגא
אית ביה כלא שלמו רזא דהאי משמתא לעשרין דפין ואיכון מאתן ותלתין וכל האי
קיומא במדידו כמושככא והכי סליק כל השכן דכפקא מהאי מדידו ברזא דאיכון
שרפים ורועות דמשככא דאמרן דאיוכח רזין עלאין רזא דשמיא והא חוקמיה כוטה
שמים כיריעה ורזא דהאי כההוא מושכן דקאמרן ואת וריעין דקאמרן ברזא חדא
ואית וריעין ברזא אמרא וכלא אוהו ברזא דלעילא ועל דא כלא אוהו למכדע
חכמתא דכל סמרא ובטרא וכל מלה ומלה ועל דא אכמין בר נש בין טכ לביש בין
רזא דחכמתא ובין מלה דלא קיומא בחכמתא וברזא דמדידו קדמיה הא אתמר
בכמה סמרין אוהו רזא דא רזא דארכא דקאים כמשככא ממה דאיהו כנסיל וממה
דאיהו קביל וממה דאית ביה וממה דאיהו מקבל דאיהו תרין סמרין וכנסיל מאיכון

תרין

תרין סטרין · זעל דא אמה איזוהו כסטרא דא ואמה כסטרא דא ופלגא דיליה ·
 ובנין כך אמתים וחני ארכו אמתים מתרין סטרין ופלגא דיליה · האי בארכא
 כפותיא ורומא אמה וחני חד מההוא סטרא יתיר דקא כטול כנוכא דיומוכא ושמשא
 ופלגא דיליה דהא לא שריא מלה אלא על מלה ובנין כך פלגא בכל מוסכן ומושכן
 ובנין כך ארונא מקבלא מכלא וקיימא ברזא דמשכנא ככלא והא אוקמוה על מה
 איהו מחפיה בדהכא לבוולכר והאי איזוהו שיטורא למיקס כמדידו קדמאה וכלא
 קאים ברזא חדא · פתורא כהאי גוונא דמדיד ביהוה שיטורא קדמאה אבל האי
 מדידו על מה דקיימא ברזא דאוריתא ובההוא משמתא קדמאה דקאמר אכא
 לות בה למעכד שיטורא יתיר כמה דאיהו ברזא לחכמי עליונין למכרע בה רזא
 דמחמתא לאכמכא בין טכ לכיס בין חכמתא עלאה לחכמתא אחרא כלהו עובדין
 אחרנין כלהו כמדידו דאמה בההוא משמתא בר משמתא דחזן דאיהו זרת והא
 אוקמוה · תא חזי ככתת אעג דכלהו אתעכידו ברזא דקדשא כלא איזוהו ברזא
 דשם וכעובדא דשם וקיימא בשם וכלהו תקונין לאתלבשא ולא תקנא כהו שם וברזא
 דשם וכלא ברזא דקו המדה · וקנה המדה כההוא מדידו דיומוכאל בנין דההוא
 ביתא לאתקיימא בארתיה באינון כותלין באינון שורין באינון פתמין באינון דלתין
 בנין למהוי כלא כמדידו · אבל לזמכא דאתי משמתא ההוא מה כתיב בה ורחבה
 ונסכה למעלה למעלה כשעתא דשורי ביה קנה המדה סלקא לעילא לעילא לארכא
 ולפתיא למהוי אתפטטותא דביתא ככל סטרין ולא ישגמון עליה לכיש כמה
 דאוקמוה דכתיב ודמשק מנומתו · מההוא זמנא דוכא לא אשתכח בעלמא בנין
 דכלא אתקיים על קיימיה כקיימא שלום כלא ולא ירגז עוד ולא יוסיפו כני עולה
 לעבותו וגו' · ותא חזי כל משמתין וכל מדידין כלהו קיימין כהאי עלמא בנין
 לאתקיימא האי עלמא ברזא דגוונא דלעילא לאתקשרא האי עלמא בעלמא דלעילא
 למהו כלא חד ברזא חדא · ובההוא זמנא דקב"ה אתער לאדנותי עלמא כדון
 ישתכחון כלהו עלמין ברזא חדא ויקרא דקב"ה ככלא וכדון כתיב ביום ההוא יהיה
 יי אהד ושמו אהד · פתח ר' יהודה אכתריה ואמר סוד יי ליראיו וכריתו להודיעם ·
 האי קרא סא אוקמוה · אבל סוד יי ליראיו ההוא רזא עלאה דקיימא בגניו
 דאיהו סתים וגניו לא קיימא אלא ליראיו דאינון דמלין לקב"ה תדיר ואינון אתחזון
 לאינון רזין עלאין ולמהו אינון רזין עלאין כנכיתו ובסתימו כדקא יאות בנין דאינון
 רזין עלאין · אבל וכריתו להודיעם רזא דאיהו קיימא ככרית קיימא · להודיעם
 בנין דאיהו אתר דקיימא באתגליא למכרע · תו סוד יי ליראיו דאינון רזין דקיימן
 בדמילו ואינון דמלי מטאה דמלין כהו באינון רזין עלאין אבל וכריתו להודיעם
 למכרע ולפרשא מלין בנין דאינון מלין דקיימן לפרשא · תא חזי בארכבוניתין
 אתון אתגליף עלמא זאתקיים וכלהו עטרא דשמא קדישא כד מטרפין סלקין
 באתווי לעילא וכמתין לתתא מהעטרין עטרין בארכב סטרי עלמא ויכול לאתקיימא
 ולכתר כפקו אתון וכרו עלמא לעילא ותתא בעלמא דיומודא ובעלמא דפרודא ·
 זאתקרון הרי בתר טורי דפרודא דמשמקין כד סטרא דדרוס שארי לקרבא

בהיום וכדין מוסיף כנדין ובחולא דא דעלא כגיד כלל הוא כמדו כד משכב
 סליק ברעו דהדום מטמירא דכל טמירין מטי וכגיד מוגיה מד זוהרא מתקרבין
 דא כדא והא אוקמוה ואיכון ארבעין ותרין אתון איכון ויחא עלאה ובאיכון אתברי
 עלמא עלאה ועלמא תתאה ואיכון קיומא ורזא דכל עלמין ועל דאיהו רזא דעלמין
 כתיב סוד וי לוראו וכרתיו להודיע דא רזא דאתון גליפין טטקוטאי מסיכטן
 בגלפיו באתגליא כתיב ונתת אל חסן המשפט את האורים ואת התרומה
 והא אוקמוה את האורים דההרין רזא דאספקלריאה דההרא ודא איהו גליפו
 דאתון דשמא קדישא ברזא דארבעין ותרין דהבו אתברין עלמין והונו משקעין
 ביה ואת התמים רזא דאיכון אתון דכלילן באתר דאספקלריאה דלא כהרא
 ואיהו אתגבגב בע"כ אתון גליפין דאיכון רזא דשמא קדישא וכלהו אקרין אורים
 ותמים תא חזי כד איכון אתון משקעין תמן בההוא מילא כהרין אתון אחרני
 בגליפו באיכון שמהן דשכטין וכהרין או אתמשכאן וכלא בההוא רזא דאיכון אתון
 דשמהן קדישין כדקארמין ואיכון אתון דשמהן קדישין איכון אתין על רזא
 דאורייתא וכלהו עלמין אתין ברזא דאלין אתון אלין שמהן הונו במיזון משקעין תמן
 ושמהן דשכטין הונו כלטין אתון דילהון לעילא ועל דא כלל מרזא דאיכון אתון
 וכלא אוקימנא והא התמר ברזא דאתון דאורייתא ב דאורייתא שראת בה והא
 אוקמוה ב כרא ודאי במילא עלאה כתקישו דרזא דאיכון אתון ב כוקבא א
 דכורא כמה דב כרא הכי כמו א' אפיק אתון כללא דעשרין ותרין אתון ה
 זוגא חדא שמים למיכה ליה מיון ולאשראה ליה ו הארץ למיכה לה מווכא ולא תקבא
 לה ספוקא דאתחילה ורזא דא בראשית וכו' ואת כללא דעשרין ותרין אתון
 ומתן ארעא וארעא כליל לון לגווה כמה דאת אמ' כל הכמלי הולכים אל הים והייכנו
 רזא ואת הארץ דכמש לכלא כנוה וקבילת לון הארץ כטלתו וקבילת לון לאתנא
 ורזא דא משכנא דא לא אתקן אלא על ידא דמשה בנין דמההוא סטרא אתער
 דרבא אמרא עלאה לקיומא ליה למהו קיומא דכלא ורזא דא ויקם משה את המשכן
 קיומא דיליה הוה באיכון אתון דאתבריו או בהו שמיא וארעא וכין כך כל עיבדאן
 דמשכנא הוה בכלאל עבוה לון ברזא דגלופא דאתון דאתבריו או בהו שמיא וארע
 ועל דא אקרי בכלאל בנין דהוה ידע בכלאל גלופא דאתון דאתבריו או בהו שמיא
 וארעא ואי לא דהוה ידע להו בכלאל לא הוה יוכל למעבד איהו איכון עיבדאן
 דמשכנא מאי עמא אלא כנוכא דמשכנא עלאה לא הוה ולא אתקינו כל עובדיו
 אלא כההוא רזא דאיכון אתון חוף הכא משכנא דלתתא לא הוה ולא אתתקן אלא
 ברזן דאיכון אתון בכלאל הוה מררף איכון אתון וברזא דכל כרופא וכרופא הוה
 עביר אומותא וכל עבירא ועיבירא דמשכנא בכל כרופא הוה עביר חד אומנו
 וכל מה דאתפשו ליה זכן בכל עביראן דמשכנא וככל איכון שויפין ותקובין
 דמשכנא כלל הוה כרופא דאתון דשמא קדישא וכד אתא לאקמא ליה לא הוה
 יוכל למיקם ליה מאי עמא ובנין דרעותא דסלקן איכון אתון לא אתמסר אלא
 למשה בלמודיו ואיהו הוה ידע ההוא רעותא דסלקן כל איכון אתון ועל דא

אתקם

אתקם משכנא על ידוה דכתיב ויקם משה ויתן משה ופס משה וכלאל
לא הוה ידע ולא הוה יכול למיקם ליה פתח רבי נחמך אכתרוה ואמר וי' בערך ישמח
מלך וכיועתיך מה יגיל מאד תאות לבונו' חיים שאל ממך וגו' . שירתא דא לא
אמר לה דוד אלא על תושבכתא דכנסת ישראל דקט' חדילה בחידו דאוריתא
דאקריעו דכתיב וי' עז לעמו יתן וגו' . ישמח מלך דא קט' דאתקרו מלך דכתיב
וגו' ישראל מלך . וכיועתיך מה יגיל מאד דא ישועה דיומינא כדא' הושיעה ומינך
ועכבי . ותושעלו ומינו . דבר אחר מה יגיל מאד ו' יתורא ודא איבו רזא דברית
קיימא קדישא דאיהו חדוה דכלא וכלא על האי מלך אתמר . חיים שאל ממך כתת
לו ארך ימים עולם ועד . מהכא אוליפנא דדוד מלכא לא הוו ליה חיים כלל בר דאדם
קדמאה יהב ליה מדיליה . והא אוק' דדוד מלכא אתקיים שבועין שנין ואינון שבועין
שנין יהיב ליה קט' מאינון שנין דאדם קדמאה ובהו אתקיים ואתייביב ליה אוריכו
דיומין בהאי עלמא וכעלמא דאתי ועל דא חיים שאל ממך כתת לו . גדול כבודו
בגין דאיהו גדול דכתיב גדול אדונינו ורב כח ודאי אקרו גדול ורזא דא וי'גש אלדיו
את שני המארת הגדלים גדולים הוו ודאי . ועס כל דא איבו אקרו גדול כמה
דאתמר גדול אדונינו ורב כח וקט' לא אקרו גדול אלא בהאי דכתיב גדול וי' והלל
מאד בעור אלדיו הר קדשו כמה איבו גדול בעיר אלדיו הר קדשו . כי תשיתו
ברכות לעד . כי תשיתו ברכות בגין דהאי איבו ברכתא דכל עלמא וכל ברכאן
דכל עלמא מהכא נפקי ודא איבו ברכה ורזא דא ויהי ברכה דהא הכא שריאן כל
ברכאן דלעילא ומהכא נפקי לכל עלמא ועל דא אקרו ברכה . תמדהו בשמחה
כתיב הכא תמדהו בשמחה וכתיב התם וימד יתרו בגין דומין קט' לאקמא לה
לכנסת ישראל מעפרא ולא תקפא בהו ברזא דיומינא ולחדתתיה לה חדתתא דסיהר'
בשמא דכתיב תמדהו בשמחה את פניך . את פניך למהו קמך ולמהו במדו לקבל
אזכר בההוא שליוו דשלם בההוא זמנא . דהא בזמנא דאתחרב בי מקדשא
אתרקיבת מכל מה דאתמליא כדא אמללה וולדת השבעה . וכתי אמלאה החרבה .
תא חזי בההוא זמנא דאוקים משה ית משכנא אהתכל בכל אינון עבידאן דהוו
בדקא יאות וכדין אוקים ליה וכל אינון עבידאן דהוו באה במשכנא כל חד ומד
אייתיאו ליה למשה ורזא דא בתולות אחריה רעותיה מוכאות לך מוכאו לך דכתיב
ויבאו את המשכן אל משה . אמאי ויבאו את המשכן . בגין דהא
בההוא זמנא הוה זוגא דמשה לאודווגא ועל דא ויבאו את
המשכן אל משה כמה דאייתיי כלה לבי חתן בגין דהא בקדמיתא אבטריך לאעלא
לכלה לגבי חתן כדא את בתי חתני לאיש הוה לאשה ולכתי איהו יייתי לגבה דכתיב
ויבא אליה וכתיב ויבא משה אל אהל העדות . והכא מה כתיב ולא יכל משה לבא
אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וגו' מאי טעמא . בגין דהוה אתקן כהאי אתתא
דאתקת ואתקסט לגבי בעלה ובההוא זמנא דהוה קא מתקסט לא אתתו
לבעלה לאעלא לגבה . ועל דא ולא יכל משה לבא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן
ובגין כך ויבאו את המשכן אל משה מה כתיב וירא משה את כל המלאכה וגו' .

תא חזי בכל עיבודין דמשכנא הוה גוונא דתכלא בגין דתכלא איהו גוונא לאתעטרא
ברוא דכל גוונא מה כתוב ועשו את בני כור הקדש תכלת וארמון וגו' והא חוקמה
ברוא דכתוב ועשית בני זהב טהור ופתחת עליו פתוחי מותם קדש לה' ויכתבו עליו
מכתב פתוחי מותם קדש לה'.

תוספתא

ברוין עלאין טסקורי קיימין שכמיין אלין סלקין וכמתין ואלין קיימין בקיימיוהו גלגלין דמסאן
סון קיימין מההוא זמא דעפרא אתכביש' אינון גלגלין מסרין עלמא מסרונתא דמסרין מדברין
מיפסרא דקולטא בגוויסו מד גלגלא אית בגוויסו' האי גלגלא מסרא ולא מסרא קיימא תריסר
אלפי עלמין בויסוהו שכיס סלין וכטיל בגוויסו' תמות ההוא גלגלא קיימא מד עמודא דכעין עד
תהומא רבא ביה מעגלגלאן אככיין גו תהומי אינון סלקין וכמתין ההוא עמודא קאים עליוסו כטיל
ולא כטיל כעין מעילא לתתא מסראן עמאן ועשרין גלגלין אחרין מסרונתא דההוא עמודא' הסוא
גלגלא אחרא רעליה דקאים בתריסר אלפי עלמא איהו מסרא גו משכנא מסרא ולא מסרא הסוא
משכנא קאים על תריסר אלפי עלמין ביה קיימא ההוא כרווא דקרי אסתמרו מעגלגלא דמסר' מאן
דאיהו מארי דעייבין בסכלתכו וכדע ויסתכל בכמת' דמאריה ויכדע דאינון עלין עלאין דמסתמן
דמאריה קיימין תמן די אינון טמיראן גו משכנא קדישא' זכאין אינון בהאי עלמא וזכאין אינון
בעלמא דאתי עליוסו כתיב אשרי אדם עו לו כך מסלות כלבבם' אשרי תבחר ותקרב ישכון סגורין
כשבעה בטוב ביתך קדוש היכלך.

ברוא דמשכנא קיימין רוין עלאין ברוא דמא קדישא עלאה' אדכי האי איהו רוא
דמשכנא רוא כגוונא עלאה רוא דארוכא כמה דכתיב הנה ארון הכרית ארון כל
הארץ' ארון כל הארץ דא הוא רוא קדישא דמא דאלף ללת מן יוד' ודא הוא
כגוונא דרוא דמא קדישא עלאה יוד' ואתון אלין כגוונא דאלין א איהו י רוא
דא כגוונא דא והא חוקמה' ד איהו רוא ה ודא כגוונא דדא וכלא כגוונא ורוא
מדא' ג איהו רוא דאת ד וואעב דדא דכר ודא נוקבא לבל דא אתכליל בדא והא
חוקמה' ו איהו באמצעותא בגין דאיהו כללא מדא' ה איהו רוא דאת י בגין
דהכא דא איהו חכמה זעירא דאקרי חכמת שלמה' ואתכלילו אתון אן באלין וכלהו
רוא מדא כלילין אלין באלון וכלא מד וכלא איהו רוא מדא באתון קדישין' ועל דא
משכנא דלתתא בארעא קיימא ברוא דמשכנא עלאה וההוא משכנא קיימא ברוא
דמשכנא אחרא עלאה על' כלא וכלא איהו כליל דא בדא למהו חד ועל דא כתיב
והיה המשכן אחד' כתיב ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד' תא חזי ביומא
דאתקם משכנא דאקוס ליה משה כמה דאתמר דכתיב ויקם משה את המשכן דלא
הוה יכיל למיקם עד דאוקוס ליה איהו למטרוניתא דלית רשו לבר נש אחרא למיקם
לה אלא בעלה' אף הכי כל אינון אומנין כלהו אתו לאקמא משכנא ולא יכיל למיקם
על ודייהו עד דאתא משה ואוקוס ליה בגין דאיהו מאריה דביתא' כיון דאקוס משה
ית משכנא לתתא אתקם משכנא אחרא לעילא כמה דאוקמהו דכתיב הוקם ולא
פירש על ידא דמאן אלא דלא אתקם אלא מרוא דעלמא עלאה דאיהו סתם' וגניו על
ידא דרוא דמשה בגין לאתקבא בהדיה' מה כתיב לעילא ויבאו כל החכמים העושים
את

את כל מלאכה הקדש וגו' אליו איכון החכמים העושים ימינא ושמהלא וכל שאר
 בטרוין דאיכון ארחין ושבילין לאעלא גו ימא ולמליא ליה ואיכון עבדו משכנא לעלא
 ואתקינו ליה כוונא דא בכלל ואהליאב דא כסטר ימינא ודא כסטר שמהלא
 בכלל לימינא ואהליאב לשמהלא דא מיהודה ודא מדן ולכתר וכל איש מהם לב
 ויבאו כל החכמים העושים והא אוקימנא וכלא כוונא דלעלא בההוא יומא
 דאתקם משכנא אתבטל מותא מעלמא אתבטל לא תימא אלא אסתלק מעלמ' דלא
 וכל לשלטאה במה דאוקימנא בגין דלא יתבטל יצר הרע מעלמא עד דוייתו מלכא
 משימא וקדשא בריך הוא יחדו בעובדיו וכדין בלע המות לכנא כד אתקם משכנא
 על דא דמשה כדין אתפרש חילא דיצר הרע ואתכפי ולא הוה יכול לשלטא בההיא
 טעית אתפרש סמא תקיפ' רגוזא דשמלא מעל תוקפא דחויא בישא ולא יכול לשלטאה
 על עלמא ולא יכול לאתחברא ביה ככר כשולמסטי ליה רבו יהודה אמר כד עבדו
 ישראל יתעלא מה כתיב ומשה יקח את האהל וכטה לו מחוץ למחנה מאי טעמא
 בגין דמא' וצר הרע דהוה אזול ביכוהו אמר משה סטרא דקדושה לא תשרי בגו
 סטרא דמסאבא ר' אלעזר אמר כל זמנא דסטרא דקדושה שלטא סטרא מסאבא
 לא ויכל לשלטא ואתכפיו קמיה ועל דא תכיון כל זמנא דירושלם תהיה מלאה מלכו
 אמר' יהא חרבה פתח ואמר ותאמר אל העבד מי האיש הלזה ההולך בשדה
 לקראתנו ויאמר העבד וגו' מה כתיב לעלא ותשא רבקה את עיניה ותרא את
 ונחק ותפול מעל הגמל האו קרא אחי אצטריך למכתב באוריתא אי בגין דחמא
 שפירו דינחק מאי טעמא אתרכיב מבמלא אלא האי קרא רוא איהו תא חזי
 ותרא את ינחק מנא ידעת דאיהו ינחק אלא ותרא את ינחק חמאת בההיא טעמא
 מה דלא ידעת חמאת ליה ברבזא דדינא קשיא וממאת דהא סיוס דרבזא קשיא
 איהו גמל לתתא ודא איהו רזא דמותא ובגין כך אתרכיב ואשמיטת גרמה מההו
 גמל דהא כד אסתכל דתא קשיא ההוא גמל אתתקף ובגין כך אשמיטת גרמה
 מוכיה ולא יתבת תמן תא חזי האי גמל היינו רזא דכתיב ובמולו ישלם לו דא גמול
 דאיכון חייבא דכתיב חזי לרשע רע כי גמול ידיו יעשה לו והאי איהו גמל דקוימא
 לאכלא כלא ולאינאה כלא והאי איהו זמין תדיר לקבל כמי כשא ובגין כך האי מאן
 דחמי בכלמיה גמל אחמיו ליה מותא דאתבזרת עליה ואשתויב מוכה תא חזי האי
 סטרא דמסאבא אקרי הכי דברי' מיתה לכל עלמא והאי הוה דאסטוי לאדם ולא תתיה
 וההוא דרכיב עליה איהו סמאל ואיהו אתא למטעי עלמא וגרם מיתה לכלא ובגין
 כך אתא ושלטי על כלא אדם איהו אמזק ליה לגביה וכיון דאיהו אמזק ליה לגביה
 כדין איהו אתמשך אבתריהו עד דאסטוי לון ובגין כך אמר שלמה ואל תקרב לפתח
 ביתה לכל מאן דאתקריב לכיתה כדין איהו כפקת ומתקשרא ואתמשכת אבתרי'
 ועל דא רבקה כד חמאת דהוה ליה לאתדבקא בכטרא דדינא קשיא כיון דחמאת
 ליה לנחק כרזא דדינא קשיא וממאת דמההוא סטרא כפק דינא אחרא תקיפא
 מוזהמא דדהבא וכד חמאת האי מוד ותפול מעל הגמל בגין לאתפרוין מן דינא
 מההוא וזהמא וכתיב קול וי משלם גמול לאויביו מההוא וזהמא תא חזי

כד עבדו ישראל הוה עובדא וגרמו להקא חובא מאי טעמא עגל ולא סטרא
 אמרא ואי תימא דאינון ברירו עגלא לאו הכי אלא אינון אמרוקוס עשה
 לנו אלדוס אשר ולכו לפנינו ואהרן רעותיה הוה לאעכב לון אלא ודאי עבדיתא
 אתעביד כדקא חזי דהא מסטרא דדהבא נפקא סוספיתא כד אתברור דהבא
 ומתמן מתפשטי כל אינון סטרי שמאלא דאינון התוכא דהוה סוספיתא דדהבא
 ומתפרשאן לכמה סטריין וכל אינון דאית לון חיוזו סומקא גוון דדהבא קיימו כספרי
 כד שמשא בתוקפיה בנין דתוקפא דשמשא אחזי דהבא ואלולד ליה בארעא ויהוה
 דממנא בהוה תוקפא דשמשא חיוזו דיליה כעגלא ואקריו קטב ושוד נהרוס ודא
 נפקא מבו עגלא התוכא סומקא דדהבא וכל הני אתיין מהוה סטרא סומקא רוח
 מסאבא דכל אינון דמתפרשו מרוח מסאבא מתפשטי בעלמא ויהאי רוח מסאבא
 איבו חויה בישא ואית מאן דרכיב עליה ואינון דכר וסוקבא ואקרין אלה דאינון
 מזדמין בעלמא בכל אינון סטריין דלהון ורוח קדשא אקרו זאת דאיהו רוא דברי
 רשומא קדשא דאשתכת תדיר עמיה דבר נש וכן זה יי זה אלני אבל אלני אקרין
 אלה ועל דא כתיב אלה אלדיך ישראל ובנין כך כתיב גם אלה תשכמה ואכבו רזא
 דזאת לא אשכחך וכתיב על אלה אנו בוכיה דהוה חובא גרוס למכבו לון כמה
 בכיין דבר אחר על אלה אנו בוכים מאי טעמא בגין דאתיהיב רשו לאתר דא
 לשלטא על ישראל ולמרבא בו מקדשא ובגין דאתיהיב לון רשו לשלטאה כתיב על
 אלה אנו בוכיה רוא דמלה על אלה דא סטרא דמסאבא דאתיהיב לון רשו לשלטאה
 אנו בוכיה דא רוח קדשא דאקרו אנו ואי תימא הא כתיב אלה דברי הכרית הכי
 הוה ודאי דכל אינון לא מתקיימין אלא מבו אלה דתמן כל לוטין כמה דאוקימא
 דאיהו ארוח דכתיב ארוח אמה מכל הבהמה ובגין כך אקדוה ואמר אלה דקיימא
 למאן דעבר דברי הכרית אה המכו אשר נוס יי את משה בנין דפקודא דאורייתא
 לאתדכאה בר נש ולא יסטי לארתי דא ויכתמר מתמן ויתפרש מנייהו ואי תימא
 אלה תולדות נח הכי הוה ודאי דהא נפק חס דאיהו אנו ככען וכתו ארוח ככען
 ואיהו רזא דא דאלה ועל דא כל הני התוכא סוספיתא דדהבא ואהרן קריב דהבא
 דאיהו סטרא אמרא דיליה דכליל איבו בתוקפא דאשא וכלא מד וסטרא דא דהבא
 ואשא ורוח מסאבא דאשתכת תדיר כמדברא אשכח אתר בהוה ומכל לאתתקפא
 ביה ומה דהו ישראל דכין מהוה ומה קדמאה דאטול בעלמא וגרס מותא
 לכלא כד קיימו על טורא דסיני גרס לון כמלקדמין לסאבא לון ולאשתקפא עליוהו
 וגרים לון מותא ולכל עלמא ולדריהון בתריהון ההד אנו אמרתי אלדים אתם וגו'
 אכן כאדכ תמותון וגו' ובגין כך אהרן אהדר לכתר לאתדכאה ברזא דמהימנותא
 עלאה באינון שבעה יומין קדישין ולכתר לאתדכאה בעגלא ותא חזי ככלא בעא
 אהרן לאתדכאה דאילו איבו לא הוה לא נפק עגלא מאי טעמא בגין דאהדר איבו
 ומיכא ואיהו תוקפא דשמשא ודהבא דשמשא רוחא מסאבא נחת ומתכליל תמן
 ואסתאבו ישראל ואסתאב איבו עד דאתדכו מאי טעמא אסתאב בגין דכפך עגל
 דאיהו מסטרא דשמאלא דאיהו שור ומניה עגל ואיהו שמאלא כמה דאתמר דכתיב

ופני שור מהשמש לארבעתן וזהרן דאיהו ימונא אתכליל ביה שמשא ונפק על ידיה
 ועל דא אתיהיב ליה עגל כמה דאיהו גרים וכוון כך כד האי רומא מסאבא אתתקף
 וזליט כמלקדמין על עלמא דהא בזמא דמאבו ישראל אמשיכו עליוהו יהוא וזר הרע
 כמלקדמין כד אתדכו ישראל וכונו לאתדכאה אנטריכו לקרבא שער בנין דשער
 איהו מולקא דההוא וזר הרע ההוא רומ מסאבא כדקאמרן כתיב וימירו את
 כבודם בתכנית שור וזכר עשב מאי תכנית שור דא עגל שור מבטרא דשמאלא
 אהרן וימונא אתכליל שמשאלא ביה ואתקף ביה ונפק על ידיה תא חזי וימירו את
 כבודם דא שכינתא דאזלת קמיוהו ושמעו לה בדוכתא מסאבא אל אחרא וכוון
 כך לא אתעב ז' והמא דא מעלמא עד ההוא ז' וזכר דיעבר ליה קדשא ברין הוא משלמא
 כלא ואת רות הטמאה אעביר מן הארץ והא אוקימא כתיב ויעשה עגל מכבה
 וכתוב ואשליכו באז וינא העגל הזה משמע דלא עבד ליה אי הכי מאי ויעשהו לא
 ודאי כמה דאוקימא דאלמלא אהרן לא אתתקף רומא מסאבא לאתכללא בדבא
 אכל כל תקיבא דאנטריך אשכח לאתבכאה (סא לאתבאה) תא חזי אית מאן
 דעביד חרשין ואלמלא בידוי ואת מאן דעביד לון כההוא בנוכא ממש ולא אלמלא
 בידוי דהא לעובדין אין נכרא מתקנא אנטריך תא חזי מכלעם דאיהו הוה מתקס'
 לאינון חרשין דיליה לאלמלא בידוי בנין דכתיב ונאם הובר שתם העין שתום העין
 שתום העין כלא חד דחד עינא שתיס תדיר ומיו דעונו לא הוה בארס מושר מוח
 הוה ביה בעינוי כתיב ושלח ביד איש עתו זמין בכלא חזו דעונו דלא יתבשר אכל
 רומ קדשא מאן דישתמש כהדיה מה כתיב כי כל איש אשר בו מוס לא יקרב איש שור
 או פסח והכא כלא אתקן לרומא מסאבא למיהב ליה דוכתא לשלטא אשכח מדברא
 דאיהו חרוב מכלא כמה דכתיב נחש סרף ועקרב ונו' דתמן איהו שלטנותא דיליה
 אשכח דבא ספוקא כדקא יאות אשכח אהרן לאתתקפא בימונא ולא אתכללא ביה
 כדן אשלים דוכתיה כדקא יאות ונפיק ואשלים ומנלן דרומ מסאבא הוה דכתיב
 אבא מטא העב הזה מטאה גדולה הא רומ מסאבא נחש קדמאה כדקאמרן בכמה
 דוכתי גבזמא דבעא אהרן לאתדכאה אקריב עגל מההוא סטרא למעבד ביה
 דינא בקדמיתא עבד ליה לשלטא והשתא דיעביד ביה דבא לאכפוא ליה דהא כד
 אתעבד דוכא בסטרא דא אתכפיון כל אינון דשלטין מסטריה תא חזי במזריס
 כההוא סטרא דלהון כתיב אל תאכלנו ממנו כא ונו' כלי אש בנין דיסלק ריחו כודף
 ראשו על כרעיו לתברא ליה ולאכפוא ליה וכדין כל אינון דאתיון מסטריה לא שלטי
 כנווכ' דא פרה אדומה תמימי ונו' בנין לאכפוא כל אינון סטרו מסאבא דלא ישלטון
 אל רבי אבא והאי פרהקדישא איהי דכוא איהו ואמאי אל הכי הוא והא אוקמוה
 כללא דארבע מלכוון הוה פרה כלא כי כפרה סוררה סרר ישראל אדומה דא
 מלכות בבל דכתיב אכנת הוא רישא די דבא תמימה דא מלכות מדי אשר אין
 כה מוס דא מלכותיון דאינון קריבין לארמו מהימנותא אשר לא עלה עליה עול דא
 מלכו אדום דלא שלטין עליה עול ורזא דמלה דא אע' דכמה מלן אתייהיבו למדרש
 בקראי כלהו חד הא אתמר דכתיב מי יתן טהור מטמא לא אחד מויתן טהור
 מטמא

מטמא' הוא דא הכי הוא דדא איהו טהור דכפך מטמא דהא בקדמותא מטמא' והשת'
דאתעביד ביה דינא ואתיהיב ליקידתא אשא כנורא דדליק ואתעביד עפר השתא
איהו טהור מטמא טהור דכפיק מטמא' ובגין כך כל אינון דמשתדלי בה כלבו
מסתאבי דהא הכי הוא ודאיו וכיון דאתעביד אפר כדיון עד דיתכניש ויסתליק מתמן
מסאיב לכלבו כלא וכבס האוסף וגו' ומא' אפר מ'ט כלא ועמותם רשעים כי יהיו
אפר פתח כפות רגליכס' וכיון דאתיהיב על ההוא אפר מים כדיון איהו טהור משמ'
ורזא דמלה דכתיב מו מטאת כלא לפתח מטאת רוכץ' ובגין דאיהו פתח מטאת
ודאי בקדמותא כתיב והונוי אותה אל מחוץ למחנה' וכב' אתיהיבית לסגן ולא לכהנא
רבא ודא הוא טהור מטמא בקדמותא טמא והשתא טהור' וכל סטר רוח מסאבא
כיון דמא' דא ערק ולא יתיב בההוא דוכתא מי מטאת ודאי מי כדה כלל מסאבא'
ועל דא שלטא רוח קדשא ורוח מסאבא אתכפיא דלא שלטא כלל ודא הוא די' דרוח
מסאבא מחוץ למחנה בגין דאיהו רוח מסאבא דכתיב והיה ממך קדוש' אתא ר'
אבא וכסקיה' אמר רבי שמעון אף על גב דכל הכי מלין בדקאמרון קב' יהיב ליה
שלטנו ורוח מסאבא כעו לאכפשיא ליה בכל סטרין' תא ואומא לך רזא מדא ולא
אתיהיב לבלאה בר לאינון קדישי עליונין' תא חזי להאי אתר דאיהו רוח מסאבא
קב' יהיב ליה שלטנו למשלט בעלמ' ככמה סטרין ויכיל לכזקא ולית ליה רשו לאכפשא
ביה קללא דכפיא לאסתמרא מניה דלא יקט רב עלן בגין קדושה דילן ועל דא רזא
מדא אית לן דבענן למיהב ליה דוכתא זעיר כגו קדושה דילן דלא ישתכח מקטרגא
כגו קדושה דילן דהא מגו קדושה כפיק שלטנו דיליה וכעיון גורזא דתפלין לאכפשא
חד שערא דעלא דיופוק לכד ויתחזי דהא חוטא דשערא דא לא מסאבא בר דאי
אתחבר האי שערא ואתעביד כשעורה אבל פחות מן דא לא מסאבא' וההוא שערא
כעו לאעלא ליה כגו קדושה עלאה דילן ולמיהב ליה דוכתא בגין דלא יקטרג לן
בקדושן' ויפוק מן ההוא שערא לכד דאתחזי דכד חמוי לשהוא בר כס בקדושה עלא'
וחולקא דיליה משתתף לתמן כדיון לא יקטרג ליה ולא יכיל לאבאשא ליה לעילא ונת'
דהא דוכת' יהב ליה' ואי ההוא חולקא לא יהבין ליה דוכתא כהאי קדוש' יכיל לאבאש'
ליה לתתא וסליק מקטרגא ליה לעילא ואמר פלוני דקא מקדש השתא כך וכך עבד
יומא פלוני וכך אינון חובו עד דומסר דינא על ההוא בר כס ויתעפש על דווי' וכן
שעור המשתלח' וכך הוו ושרש עבדי דהוו ידעו רזא דא כד שראן לאתקדש' בקדוש'
עלאה כיומא דכפורי הוו מסתכלי מיד למיהב חולקיה להאי אתר ולמיהב ליה חולקא
בינויהו בגין דלא ישתכח מקטרגא עלייהו ולא ויתון לאדכרא מוכיהו דזשראל דכמ'
חבילין וכמה מזריין אינון דאזמכין לנטלא מלה מניה כד אתי לקטרגא' זכאה
חולקיה מאן דיכיל לאשתתב' דלא ידכרון חובו לעילא ולא ישגימון עליה לכיש' אדכבי
הוו זבגין עירוי דר' אבא' א' אבא' אבא' זיל טכפיר קטורד' ואקפיד בקילטך דהא רזין
דאורייתא לזכאי אתיהיבו דכתיב סוד' וי' ליראיו' תא חזי כיומא דראש השנה
עלמא אתד' ובי דינא קדישא קדשא בריך הוא יתיב ודן כל עלמ' ואיהו סטר' אמר'
קזים מסטר' דא וכל אינון דאתרכו למותא אשגח עלייהו ואתרשמו קמיה' וכשעתא

וישראל מתערי רחמי בההוא קול שופר כדון אתערבבא ליה כלל דלא ידע ולא
 מטבא באיכון דאתדנו עד דלכתר כל איכון דלא מהררי בתיובתא ואיגזר עליוהו
 מותא ודאי כפקין פתקין מכו מלכא ואתמסרו ליה כיון דאתמסרו ליה לא אהדרו
 פתקין עד דאתעביד דינא וישראל בלהו בעיין לאסתמרא ולמיהב לים בכל ירחא וירחא
 וכס דהא ברזא עלאה דלעילא בעינן לאסתמרא ולמיהב לים בכל ירחא וירחא
 כד מיהרא בעי לאתחדתא חד שער בגין דלא יקטרג חדתותא (סא מדותא) ויטול
 חולקיה כדקא חוי ליה וסיהרא קדישא לינכא בקדושה למדתותי כדקא יאות.

וכד מתמדשא בכל ירחא וירחא בגין כך אקרו כער והא חוקימנא והאי אמרא דא
 דיהא תדיר במסאבו ולא כפיק מניה אקרו מלך זקן ופסיגל ובגין כך ישראל קדישין
 דאיכון עמא חד בימודא קדישא קבה יהיב לון עיטא לאשתזבא מכלא זכאין איכון
 בעלמא דין ובעלמא דאתי דכתיב ועמד כלס כדויקיס לעולם ירשו ארץ כנה מטעי
 מעשה ידי להתפאר

ויביאו

את המשכן אל משה וגו' כתוב ומעל לרקיע דא איהו רקיעא

דקיימא עליוהו ארבע חיוון דכד מסתלקו בנו חד אוירא דבטס
 בהו ולא זקפין רישא לאסתכלא לעילא בגין דההוא רוח המיה בטס בכלהו ובההוא
 רוח מסתלקי בלהו דכתיב ובהנשא החיות מעל הארץ ונשאו האופנים לעומתם
 וכתיב כי רוח המיה באופנים אמאי מסתלקי אלא כד בטס ההוא אוירא עליוהו
 סליק לאלין ארבע דתמות האיו חיה ואיכון סלקי לה לעילא עד דמתין לה לבני והרא
 עלאה והיינו רוא דכתי בתולות אמריה רעותיה מוכחות לך בגין ארבע אקרין הכי
 ולא זזה מן דא מיה דאיהו כרסויא לעלמין וסלקין לה מתתא לעילא לאתקא כרסוי
 לבני עלאה ורוא דא ונשאואת התבה ותרס מעל הארץ וכד אסתלקת לעילא ואלין
 סלקין לה כדון כתיב ויביאו את המשכן אל משה ויביאו את המשכן כדא מוכחות
 לך וכתיב וישאו את התבה אל משה כדא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה והיינו
 רוא דאדם ומלן דאקרו אדם דכתיב לא ודון רומיבאדם לעולם והיינו משה ובגין
 כך על האיו כרסויא דיוקא דאדם קיימא עליה ושיינו משה ויביאו את המשכן
 אלין ארבע חיוון כד סלקין כדקאמרין ויביאו את המשכן כל שויפין דנפשא דכלהו
 בתיובתא קדישא אמר רבי אבהו בלהו אהדין ביה לאתדבקה דכר ונוקבא כמד
 ויביאו את המשכן למיעל כלס לחופה בקדמותא איכון צריכין לסלקא לה ולאיתאם
 לה לבניה ולכתר איהו ויתי לבנה תדיר והא חוקימנא ויביאו את המשכן רוא דכל
 איכון דקשרי ויודא וימדי ויודא רזי דמהימנותא כל וימא אלין ארבע חיוון סלקין
 לה לכרסויא דא עד דאתיין לה לבני משה וכיון דדבקי לה לבני משה כדון איכון הו
 דרונחי כרבאן ממקורא דחיי על רוא דא בקשורא דיומא דאיכון קשרין ורוא דא
 כד מקשרין ויודא דכלא כדק יאות ורוא דא כתיב וירא משה את כל המלאכה וגו'
 ויכרך אותם משה רוח כרבאן מאתר דמשה שריא ביה ודא איהו מלאכת הקדש בגין
 דאי הו ידע לסדרא עבודתא דקדש כדקא חוי ועל דא כל מאן דצלו בלותא וקשר
 וקשר ויודא מסתכלין ביה אי איהו בלותא וקשרא כדקא יאות ואי הויה בלותא
 וההוא

וְהָיָה קְשׁוּרָא בְּרַקָּא יְאוּת כְּדִין אֲתַכְרַךְ אִיהוּ בְּקַדְמִיתָא מֵאֲתֵר דְּלַבְרַכְאָן נַפְקִין
 הֵדְד וְסַכָּה פְּשׁוּ אִוְתָהּ וְגו' מִיּוֹד וְיִכְרַךְ אִוְתָם מַסָּהּ וּבְגִין כֵּךְ וְיִכְיָאוּ אֶת הַמַּשְׁכָּן אֶל
 מַסָּה דְאִיהוּ מֵאֲרֵי דְכּוּתִיָּא לְאִמְזָאָה בְּתַקּוּפָה דְכּוּתִיָּה וְלִישָׁאֲזַעְרִיךְ לְמַחוּי תַּקּוּפָה
 רְזוּן דִּילָהּ דְלֹא אֲתִיבְיָכוּ לְאִמְרָא לְאִסְתַּכְלָא וְלִמְחוּבָה בְּאִיכּוּן סְתְרִין וּבְאִיכּוּן רְזוּן
 דִּילָהּ בְּרַמְסָה בְּלַחְדוּי וְעַל דָּא וְיִכְיָאוּ אֶת הַמַּשְׁכָּן אֶל מַסָּה אֶת הַהֵבֶל וְאֵת כָּל כְּלוּי
 וְכֵד אִוְיִתְיָאוּ לִיהּ לְמַסָּה כְּלָא אִוְיִתְיָאוּ לִיהּ בְּשׁוּפִין יְדוּעָאן כָּל מִד וְעַד לְאִתְקַבְּלָא
 שׁוּפִיָּא בְּשׁוּפִיָּא לְעֵלְמָא דָּא כְּדָא וְכֵד הוּוּ בְּעָאן לְתַקְבָּלָא דָּא כְּדָא וְלֵאלֹאֵהָ דָּא
 כְּדָא לֹא הוּוּ סְלִיק בִּידִיהוּן כִּיּוּן דְאִוְיִתְיָאוּ לִיהּ לְמַסָּה מִיּוֹד כְּלָא אִסְתְּלִיק בִּידִיָּהּ וְכָל
 שׁוּפִיָּא וְשׁוּפִיָּא הוּוּ אִסְתְּלִיק וְעַל כְּדוּכְתִיָּה הֵדְד וְיִקַּס מַסָּה אֶת הַמַּשְׁכָּן וְכִתְיָ הַקּוּס
 הַמַּשְׁכָּן וְהָא אֲוִקִימָנָא תַּחַּב כְּהָיָה שְׁעִתָּא כֵּד שְׂאֲרֵי מַסָּה לְאִקְמָא מַשְׁכָּא וְשְׂאֲרֵי
 לְאִתְקַבְּלָא תַּקּוּפָה דְשׁוּפִיָּן לְעֵלְמָא דָּא כְּדָא כְּדִין אֲתַרְפִּיּוּ כָּל שׁוּפִיָּן וְכָל תַּקּוּבִין דְסַטְרָ
 אֲחֵר מֵאֲבָחָא כֵּד שְׂרִי לְאִתְקַבְּלָא הָאִי סַטְרָא דְאִיהִי קִדִּישָׁא אֲתַרְפִּי סַטְרָא אֲחֵרָא
 מֵאֲבָחָא אֲתַקַּף דָּא וְאֲתַרְפִּי דָּא וְהָא אֲוִקִימָנָא דְכָל זְמַנָּא דְהִיָּא בְּתַקִּיבּוּ סַטְרָא אֲחֵרָא
 אֲתַרְפִּן כָּל שׁוּפִיּוּ דָּא מְלִיָּא וְדָא מְרוּב וְרֹזָא דָּא יְרוּשְׁלַם וְכוּר כֵּד מְלִיָּא דָּא מְרוּב דָּא
 וְעַל דָּא כֵּד אֲתַקַּף דָּא אֲתַרְפִּי דָּא וּבְגִין כֵּךְ וְיִקַּס מַסָּה אֶת הַמַּשְׁכָּן לְאִתְקַבְּלָא מְרוּב
 דְלַעֲלֵלָא וְלֹא יִתְקַף מְרוּב לְדִתְתִי וְעַל דָּא מַסָּה דְהוּוּ מְרוּב דְגוּ אִסְפַּקְלִירִיָּה דְכַהֲנִי
 אֲזַעְרִיךְ אִיהוּ מַשְׁכָּא לְאִתְהַרָּא מְיִיָּה וְלֹא מֵאֲחֵרָא וְעַל דָּא סִיְהֵרָא אֲזַעְרִיךְ לְאִתְהַרָּא
 מִן שְׁמַשָּׁא וְלֹא מֵאֲחֵרָא תַּחַּ חֲזוּ כְּכַסְתִּי יִשְׂרָאֵל אֲזַעְרִיכִתְּ לְאִסְתְּלִיקָא לְעֵלְמָא וְלֵאלֹתֵי דְבַקָּ
 גּוּ שְׁמַשָּׁא פִּתְחָ וְאֲמַר זֹאת תּוֹרַת הָעוֹלָה הִיא הָעוֹלָה אֲמַר ר' שְׁמַעוֹן אֲעִבֵּי דְקָאֲמַרְן
 דְכְּתִיב אֲדָם וְכַהֲמָה תּוֹשִׁיעוּ וְעוֹלָה סְלִיקוּ וְקִשְׁרוּ דְכַכְּסִיתִי יִשְׂרָאֵל לְעֵלְמָא וְדִבְנָקָא
 דִּילִיָּהּ בְּגוּ עֲלָמָא דְאֲתִי לְמַהוּ כְּלָא מִד אֲקִרֵי עוֹלָה קִדְשִׁי וּבְגִין כֵּךְ אֲקִרֵי עוֹלָה
 דְסַלְקָא וְאֲתַעֲטַרָּא לְמַהוּ מִד בְּקִשְׁרָא חֲדָא כְּחֲדוּ וּבְגִין דְסַלְקָא לְעֵלְמָא לְעֵלְמָא כְּתִיב
 זֹאת תּוֹרַת הָעוֹלָה רֹזָא דְכֵר וּנְקֻבָּא כְּחֲדָא תּוֹרָה שְׁלִכְתִּיב וְתוֹרָה שְׁכַעֲפָה הָעוֹלָה
 דְסַלְקָא גּוּ עֲלָמָא דְאֲתִי לְאִתְקַשְׂרָא כְּבוּיָה דְאֲקִרֵי קִדְשִׁי וְדָאִי וּבְגִין כֵּךְ סְדוּרָא
 דְכַכְּסִיּוּ דִילִיָּהּ לְסַטְרָא כְּפִיּוּ דְאִיהוּ סַטְרָא שְׁמַלְיָה דְהָאִי אִיהוּ תּוֹרָה שְׁכַעֲפָה לֹא סַלְקָא
 בְּחַכְיִבוּתָא אֲלֵא כֵּד אֲתַעֲטַרָּא סַטְרָא דְנַפְיָן דְכְּתִיב שְׁמַלְן תַּחַת לְרַאשֵׁי וְיִמִּינוּ תַּחַתְּכִי
 וְכִדִּין אִיהוּ סַלְקָא בְּחַכְיִבוּתָא וְאֲתַעֲטַרָּא בְּיִמִיכָא וְאֲתַחַבְרַת בְּאִמְנַעֲיָתָא וְאֲתַחַבְרַת
 כְּלָא מְרוּב דְקִדְשִׁי הַקְדָּשִׁים וְדָא מְגוּ רֹזָא דְאֲדָם כְּרַעוּ דְכַהֲנָא וְכַלּוּתָא וְכַסְרִיתָא
 וְהָא אֲוִקִימָנָא כִּמְה דְעֵלְמָא קִדְשִׁי הַקְדָּשִׁים כְּרֹזָא דְרוּחַ עֲלָאָה בְּגִין דְתַלְתֵּי רֹחִיּוּן קִשְׁרִין
 כְּחֲדָא רֹחַ תַּתָּא דְאֲקִרֵי רֹחַ הַקְדָּשִׁים רֹחַ לְבָנוּ בְּאִמְנַעֲיָתָא דְאֲקִרֵי רֹחַ אֲכִמָּה
 וְכִפְיָהּ וְכֵן אֲקִרֵי רֹחַ תַּתָּא אֲבָל הָאִי רֹחַ דְנַפְיָן מְגוּ שׁוּפִי כְּלִיל בְּאִשָּׁא וְכִמְיָ רֹחַ
 עֲלָאָה דְאִיהוּ סְתִים בְּחַשְׁאֵי דְכִיָּה קִיּוּמָן כָּל רֹחִיּוּן קִדְשִׁין וְכָל אֲנַפִּין כְּהִירִין וּבְגִין כֵּךְ
 אֲהַדְרַת עוֹלָה רֹחַ מַמַּשׁ וְלִכְתֵּר מְרוּב דְכַהֲנִי מֵסְתַבְּקִין וְאִתְזַנּוּ לְאִתְקַשְׂרָא רֹחַ אֲחֵר
 דְאִיהוּ גּוּ מֵאֲבָחָא מְרוּב וְשׁוּפִי כִּמְה דְאֲתַמַּר בְּגִין כֵּךְ עוֹלָה קִדְשִׁי הַקְדָּשִׁים
 שְׂאֵר קְרַבְכּוּן לְזַעֲבֵד שְׁלֵמָא בְּעַלְמָא כְּלָהוּ מְכַמָּה סְתְרִין וּמֵאֲרֵי דִיּוּן לְאִתְעַבְרָא
 וְלֵאלֹתֵי הָרָא מְגוּ רַעוּתָא לְאִתְבַּסְּא אֲקִרֵי קִדְשִׁים קְלִים בְּגִין דְלֹא מֵתַעֲטַרָּא לְעֵלְמָא
 לְעֵלְמָא

לעולא בקדש הקדשים ועל דא אינון קדשים קלים ונכסו דלסוף בכל אתר כמה
 דאוקומנא חבל עולה דאיהו רזא דקדש הקדשים לאו איהו כסא קרבנות דכל
 עובדא קדש תא מוזהר כתיב ולכש הכהן מדו בד אלון לכוסין מויהדין לקדושם
 בר יחידא מומדא לקדושה וכתיב כגדי קדשם ורזח במים את כזרו ולבסם מאי
 טעמא דא קדש אלף רזא דמלה כדקאמרן דאיהו קדש הקדשים דסלקא כלא
 ואתעטרא בקדש הקדשים בקשורא חדא ולכתר מפני ואעכר רוח מסאכא דסאיב
 כלא דלא פלגא ולא יתקריב בו מקדשא ואתעבר מכל סערי קדשא ואתאר כלא
 קדש פקדושא ויחידאי ואמר ר' שמעון הא אתמר דכתיב אדם ובהמה תושעו ו
 ופכי סלקא רזא דאדם מסערא דאדם ודאי בהמה מסערא דבהמה ופנין כך כתב
 אדם כו יקריב מכם אדם ודאי דדא קרבניה לעולא לקצרא קשרא ולכתר מן
 הבהמה וכלא איהו בקרא אדם ובהמה ודא הוא רזא דאצטריך לקרבא אדם ובהמ
 כדקאמרן תא מוזהר כד ברא קבא עלמא הכי עבד אדם ובהמה ואי תימאזא
 כעב ועוף ועופף על הארץ דהא מנייהו מקרבין קרבנין ואפילו עולה כמה דכתיב
 ואם מן העוף עליה קרבנו תם מכל אינון עפילו לא מקרבין אלף תורים וכני יונת
 אלף רזא דא מה דאתכשר כדא פסול כדא דא איהו ימונא ודא שמאלא וכלא חד
 זעוף ועופף על הארץ הא אוקומנא דאינון רזא דרתיבא ובהו אסתלק רוח הקדש
 לסלקא לעולא דאינון תרי מד לימינא ומד שמאלא עוף לימונא ודא מיכאל ועופף
 לזמאלא ודא בכריאל דא ימונא ודא לזמאלא וכנין כך מקרבין תרין אלין לסלקא
 רוח קדשא ושאלא מעטר וזיין לתתא ליהוא סטר שאלא וימונא לימונא ואתקשר
 אתתא כבעלה למהו חד וכלא אסתלק ואתקשר כחדא לעולא ותתא וקבא אכתלק
 כלפנדוי ואתקף וכספרי קדמאיו מסככ לא יהיב מולקא לאתנזכ לא לעולא לאתקשר
 אכל כלא לעולא ותתא מתקשר כל חד ומד לסטריה כדקא יאות והא אוקומנא
 ר' לעזר שאיל לרבי שמעון אמר הא קשורא דכלא אתקשר בקדש הקדש לאתכשרא
 אתדבקותא דרעותא דכהכא ולינאו וישראל לעילא עד היכן איהו סלקא אלף הא
 אוקומנא עד אין סוף דכל קארא ויחודא ושליומו לאכנעא בהו כניעו דלא אפדבק
 ולא איתודע דרעוהו דכל רעיון ביה אין סוף לא קיימא לאודעא ולא למעבד סוף
 ולא למעבד דבר כמה דאין קדמאא אפיך ראש וסוף מאן ראש דא כקודה עלאה
 דאיהו רישא דכלא סתימאה דקיימא בו מחשבה ועבד סוף דאקריו סוף דבר אבל
 להתם אין סוף לאו רעותין לאו כהורין לאו כונויין כהסוהו אין סוף כל אלין כונויין
 וכהורין תליין לאתקיימא בהו ולא קיימי לאתדבקהו מאן דידעי ולאוי ודעי לאו איהו
 אלף רעו עלאה סתימא דכל סתימין אין וכד כקודה עלאה ועלמא דאתי אסתלקו
 לא ידעי בר רימא כמאן דארם כרימא ואתבסם ולאוי דא כומא דהא כתו ולא ארימ
 כרימ כומכס דהא רימ כומא דרעותא דכל הכי רעותא דלנותא ורעותא
 דזירתא ורעותא דכהכא דכלהו רזא דאל' כדין כלשו אתעבידו רעותא חדא ויהסוהו
 אקריו כומא רעותא כתרנמו כדן כלא אתקשר ואתכסיר כחדא כדקא יאות כמה
 דאתמר ועל דא אתיהיבנא האי סטרא אחרא כודא דכהכא דכתיב כו את אהרן

וְאֵת בְּנֵי לְאֹמֶר רֹאשׁ הַכֹּהֵן דָּהָא אֲוֹקִימַנְהָ לִית צו אֵלֶּךָ עַל וְהִכָּה אֶת־יְסוּבֵת לֹם
 לְאֶתְוֹקְדָא דְהִיא מִחֲשֵׁבָה רַעָה וְלֹאֲעֵבְרָא לִיה מִנו קִדְשָׁא בְּהַאי רַעוּתָא דְסֻלְקָא
 לְעוּלָא וְכֵהָא תַּנְכָּה וְתַרְכִּין דְאֶתְוֹקְדָן בְּגוּן לֹאֲתַעֲבֹר' מִן קִדְשָׁא' וְהִיאֵנו כְּרַשׁוּתֵיהּ
 קוּימָא לְאַפְרַשָׁא לֵה מִן קִדְשָׁא מִנו סְאִי קִרְבַּנָּא' וְאִי תִימָא צו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל' הַכִּי
 בְּמִיּוּדָהָא כְּרַשׁוּתֵיהּ קוּימָא כֹּל וּמִנָּה דְעֵבְרִי רַעוּתָא דְמֵאֲרִיבּוֹן דְלָא וּכְלָא לְשִׁלְטָאָה
 עֲלֵיהּוּ וְהִיאֵי קִרָּא כֹּלָּא אֶתִּיא לְאַחְזָאָה רֹאשׁ דְּמִלְּהָ לֹאֲעֵטְרָא לְהַבּוּז רֹוּחַ קִדְשׁ לְעוּלָא
 לְעוּלָא וְלֹאֲפְרַשָׁא לְדָא רֹוּחַ טַמְאָה לְכַמְתָּא לֵה לְתַתָּא לְתַתָּא דָּא בְּרַעוּתָא וּבְכַלּוּתָא
 בְּדִקְאֲמָרְוֹן וְדָא בְּעוּבְדָא כֹּלָּא בְּדִקְמִזִּי לִיה וְהִיאֵי קִרָּא מוּכַח עֲלֵיהּוּ דְכַתִּיב צו אֶת
 אֶהְרֹן וְאֶת בְּנָיו לְאֹמֶר' צו דָּא עַל רֹוּחַ מִסְּאֵבָא' לְאֹמֶר דָּא אֶתְתָּא דֹאֲקִרִי וְרַת־
 וּ' כְּתִיב הִכָּה לְאֹמֶר וּכְתִיב הַתֵּם הֵן יִשְׁלַח אִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ וְהָא אֲוֹקִימּוּהָ אֲוֹקִימּוּהָ וּבְגִין כֵּךְ כֹּלָּא
 אֶתְמַר וְכֵהָא קוּימָא לְאֶתְקַבָּא כֹּלָּא בְּרֹאשׁ דְּאֵדָם וְכֵהָמָה' זְכָאָה מוּלְקֵהוֹן דְּנִדְיָקִיא
 בְּעֻלְמָא דִּין וּבְעֻלְמָא דְרִתִּי דְאִיבּוֹן יַדְעִי אֲרַמִּי דְאִוְרִיתָא וְאִזְלִי בַּה בְּהַרְחַ קְשׁוּט
 עֲלֵיהּוּ כְּתִיב וּ' עֲלֵיהֶם וּמִינֵי' מֵאִי עֲלֵיהֶם יִמִּין אֲלִין אֲרַמִּי דְאִוְרִיתָא יִמִּין וְיִתְקַיְיִמוּ
 בְּהִיאֵי עֻלְמָא וּבְעֻלְמָא דְרִתִּי' תָּא חֲזִי כְּתִיב זֹאת תֹּוֹרַת הָעוֹלָה אֲמַר ר' חִינָּא הָעוֹלָה
 אֲוֹקִימַנְהָ לִיה בְּהִיאֵי גּוּוֹכָא זֹאת תֹּוֹרַת דָּא כְּכַתֵּב יִשְׂרָאֵל' הָעוֹלָה דְאִיבּוּ סֻלְקָתָא
 וְאֶתְעֵטְרַת לְעוּלָא לְעוּלָא וְלֹאֲתַקְשַׁרָּא בְּדִקָּא יֵאוּת עַד אֶתְר דֹאֲקִרִי קִדְשׁ הַקִּדְשִׁים'
 דְּכַר אֲמַר זֹאת תֹּוֹרַת דָּא כְּכַסֵּת יִשְׂרָאֵל' הָעוֹלָה הִיא מִחֲשֵׁבָה רַעָה דְאִיבּוּ סֻלְקָא
 עַל רַעוּתָא דְכַר כֵּשׁ לְאַסְטָאָה לֹם מֵאֲרַחַא דְקְשׁוּט' הִיא הָעוֹלָה' הִיא הִיא דְסֻלְקָא
 וְאִסְטִי לִיה לְכַר כֵּשׁ בְּעִי לְאֹוֹקְדָא לִיה בְּכּוּרָא בְּגוּן דְלָא אֶתִּיבִיב לֵה דּוּכְתָא ל' סְגֵאָה
 וּבְגוּן כֵּךְ עַל מוּקְדָּה עַל הַמְזַכָּה כֹּל הַלִּילָה' מֵהַ לִּילָה דָּא בְּכַסֵּת יִשְׂרָאֵל דְרִתִּי לְרַכָּאָה
 לִיה לְכַר כֵּשׁ מֵהַבּוּז רַעוּתָא עַל מוּקְדָּה' בְּגוּן דִּי כֵהָר דִּינּוֹר אִיבּוּ אֶתְר לְאֹוֹקְדָא
 לְכֹל אִיבּוֹן דְלָא קוּימִי בְּקוּימֵיהּוּ דְהָא עֲאֲלִין לֹן בְּהַבּוּז כּוּרָא דְרִלִּיק וּמַעֲבְרִי
 שְׁלִטְטָהוֹן מְעֻלְמָא וּבְגוּן דְלָא יִשְׁלֹט אֲבַטְרִי' עַל מוּקְדָּה עַל הַמְזַכָּה כֹּל הַלִּילָה וְאֶתְכַפִּיִּיא
 וְלָא שְׁלֹטָא וְעַל דָּא כַּד אֶתְכַפִּיִּיא הִיאֵי סֻלְקָא כְּכַסֵּת יִשְׂרָאֵל דְאִיבּוּ רֹוּחַ קִדְשָׁא דְסֻלְקָא
 וְאֶתְעֵטְרָא לְעוּלָא דְהָא סֻלְקוֹן לִילָה כַּד אֶתְכַפִּיִּיא הִיאֵי מִילָא אֲמַרָּא וְאֶתְפְּרַשָׁא מִיכָּה'
 וּבְגוּן כֵּךְ בְּעִינֵן בְּרֹאשׁ דְּקִרְבַּכָּא לְפִרְשָׁא לְהִיאֵי סְטֵרָא מְרוּחַ קִדְשָׁא וְלִמְיַהֵב לֵה מוּלְקָא
 בְּגוּן דְרֹוּחַ קִדְשָׁא יִסְתַּלַּק לְעוּלָא' וְתָא חֲזִי בּוּזְמָא דְאֶתְכַבֵּי בִי מִקִּדְשָׁא וְאֶתְעֵבְד
 אֶתְכַפִּיִּיא סְטֵרָא אֲמַרָּא וְאֶתְתַּלַּק מְעֻלְמָא' וְכַד אֶתְתַּלַּק מְעֻלְמָא וְאֶתְקַס מִשְׁכָּא
 עַל יוֹדָא דְמַשָּׁה כְּדוּן אֶתְקַס לְעוּלָא וְתַתָּא הֵרָד וּיְקַס מַשָּׁה אֶת הַמַּשְׁכֵּן' מֵאִי וּיְקַס
 אֵלֶּךָ דְאֹוֹקִים לֵה לְאַסְתַּלַּקָּא לְעוּלָא לְעוּלָא וְעַל דָּא וּיְקַס מַשָּׁה מֵאִן דְהוּבֵה מֵאִיךְ
 אֲוֹקִימָה כְּמֵאִן דְאֹוֹקִים לְמֵאִן דְכַפִּיל' כְּגוּוֹכָא דָּא לְמוּכָא דְרִתִּי כְּתִיב אֲוֹקִים אֶת
 סַכַּת דּוֹד הַכּוֹפֵלִת' כְּתִיב כַּפְלָה וְלֹא תוּסִיף קַס בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל' מֵאִי וְלֹא תוּסִיף
 מִשְׁמַע דְהָא וּמִנָּה אֲמַרָּא קַמְת' אֵלֶּךָ בּוּזְמָא אֲמַרָּא קַמְת' הִיא קִיזַת וְלֹא אֲוֹקִים
 לֵה קִדְשָׁא כְּרִיךְ הוּא דְהָא בְּכַלּוּתָא דְמַצְרִים קִבְּהָ אֲוֹקִים לֵה וְעַבְד כְּמָה כְּסוּן בְּגוּן
 לְאַקְמָא לֵה' וּבְכַלּוּתָא דְכֹּל הוּא לֹא אֲוֹקִים לֵה אֵלֶּךָ הִיא קַמְת' וְסֻלְקוֹן בְּנֵי גּוּלָה
 בְּאִיבּוֹן דְלָא הוּבֵה לֹן פְּרוּקָא וְלֹא הוּבֵה תִיּוּבְתָא דְקִבְּהָ עֲלֵיהּוּ בְּגוּן דְגֵרַם הִיאֵי מוּכָה
 דְאִיבּוֹן

דאינון כשיב זכריות ועד קב"ה לא אוקים לה לכנסת ישראל ולמעבד לה נסין ונכוראין
 בההוא זמנא דקד' יחונות ונב' ולא תוסף קוב כתי' לא תוסף דייקא' וקב"ה יוקים
 לה דכתי' אקים אתם כתי' דוד הנופלת וכתי' ואת דוד מלכ אשך אקים להם' וכנב'
 כתיב הכא ויקם משה את המשכן' תא חזי כד אוקים ליה משה למשכנא אתקם
 משכנא אחרא עמיה ומשכנא עלאה אוקיר וסעיד כלא בגין דמשכנא עלאה סתם
 ונכוזי איהו לעילא לעילא ומשכנא אחרא אתקם על משכנא דלתתא וקיימא עלויה
 בהילא דההוא משכנא עלאה על כלא' וכד אתקם משכנא דלתתא על ידא דמשה
 אופ' היכל לעילא' מכלן' דכתיב ויקם משה את המשכן' את דייקא לאתמוזה דתרי
 משכנן ברזא דמשה אתקנו' אמר רבינוסי וכי ויקם משה והא כלא עד לא אתתקן
 וקיימא לאו איהו אלא כד אשתליה כלא' ועאל שייפא בשייפיה אה' וייקם' אמר רבי
 ינחמ' בתלת כטריין אוקים משה ית משכנא מה כתיב ויקם משה את המשכן ויתן את
 אדניו וישם את קרשיו בהני תלת כטרי אוקים משה ית משכנא ובהני תלת כטרי
 אשתלק משכנא ואתכפוי כטרא אחרא ועל דא כד אוקי' משה להאי כטרא אתכפוי
 כטרא אחרא בגין כך משה אוקים ליה ולא אחרא' תא חזי כתיב ויתן את אדני
 בההוא שעתא אזדעוב' סמאל' מאתריה וארבעין רתיכין דעמיה וערק ארבע מאה
 פרסי גו טהירו דנוקבא דעפרא איעל משה אינון סמכין ואתקין כטרא דא כדון
 אינון סמכין דסטרא אחרא נפלו ואתרפו' פתח ואמר ביום ההוא אקים את סכת
 דוד הנופלת וגו' מאי ביום ההוא ביימא דקדשא בריך הוא יצביד דונא בעלמ' וייפני'
 על חייבי עלמא בגיבדיהון' דהא לית קומיה לכנסת ישראל מצפרא כעוד דאינון
 חייבין דישראל וקומן בעלמא מה כתיב לעילא כחרב ימותו כל חטאי עמי האומרים
 לא תבוט ותקדים בעדנו הרעה' מה כתיב בתריה ביום ההוא אקים את סכת דוד
 הנופלת וגו' האי קרא אית לאסתבלא ביה' את פריטיהן את פרצה מכעי ליה' אלא
 וגדרתי את פריטיהן ממאן' מאינון חייבין דכתיב כחרב ימותו כל חטאי עמי דהא
 כדון יתצביד פרנן בישראל' ועל דא וגדרתי את פריטיהן' והריבותו אקים' ממאן'
 מדוד בגין דכד אתקף מלכו בעלמא כדון האו מלכ וקדישא אתרפוי ואסתיר כניינא
 דליה ועל דא והריבותו אקים' דהא תנינן כל זמנא דהאי אתקף האי אתרפי דא
 מליא דא חרבה' ובגין כך עד ההוא יומא מלכו יתקף' בההוא יומא יתקף ויוקים
 לה קדשא בריך הוא להאי מלכו קדישא ועל דא והריבותו אקים ובכתייה כומי עלמ'
 מאי ובכתייה כומי עלמ' היינו דכתיב והיה אור הלכנה כאור החמה וגו' ויקם
 משה את המשכן במאי אוקים ליה דכתיב ויתן את אדניו ויהי אכון סמכין דתמותיה
 לקיימא עלויהו ולא אחרא כהו אינון נירין דפתחין בגין דאינון סמכין דתמותיהו
 אינון קיימא לא אחרא' אמאי ויתן אתקין ואתקין לון בתקפיה בההוא שעתא איעדו
 אינון סמכין אחרין דסטרא אחרא' יבגוונא דא כתיב וזכר יי' לבני אדם את יום
 ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד בה' ועל דא זמין קב"ה למכני יסודי ירושלם
 מיסודין אחרין דישלטון על כלא' ומאן אינון' ספירין דכתיב ויסדתיך בספירים דלאן
 אינון יסודין וסמכין תקיפין ועלאין דלית להו חלישו כקדמאי' מאי טעמ' בגין דאכנן

קדמאין

קדמאין מאיכון יהודין וכלו שאר עמון למשלט עלויהו מאי טעמא יי רבין דלית בהו כהירו עלאה כדק' יאות' אבל אלן יסון כסירין מבו כהירו עלאה ומשקנאן גדתהומו דלא יכלן לשלטאה עלייהו ואלן איכון ספירין דיכהרון לעילא ותתא ואי תימא בגין דבההוא זמנא אתוסף כהירו עלאה לעילא ותתא איכון יסודי קדמאייטבטלון הא כתיב הנה אכני מרביץ בפרך אכניך מרביץ לאתקבא תבורא מאי בפרך כלל ותשם בפרך עיניה אכניה אית דאקרון סוך מאי טעמא האי אר' אלצור רוח אוהו ורוח דא למחדי קלא אתיהיב למכדע תא חוי איכון אכנין דיסודי ביון וירושלם ת' דשליטו עלייהו שאר עמון ולא אוקדו לון ולא אתוקדון אללא כלהו אתגכיוו וגכו לון קב' וכל איכון יסודי ביתא קדישא כלהו אתגכיוו ולא אתאבדו מכייהו אפילו הד וכד יהדר קב' ויוקיס לה לירושלם על אתריה איכון אכנין קדמאיי יהדרון לאתרייהו גלא נשלוט בהו עינא אחרא בר בזמנא דוכחול בר נש עיניו בההוא פוכא וימלי עיניה מניה וכדון ומחי כל איכון וכל יסודי ירושלם מתקנן על אתרייהו דלא שליטו יבהו שאר עמון וכל איכון אכנין יקרין אחרנין וכל איכון בכיני אכנין כלהו קיומי על קיומיהו וכדון כי עין בעין וראו בש"ב יי כיון מאי בשב"י אללא כד שליטו עלה שאר עמון קב' סליק לה לעילא ובההוא זמנא אוהו יהדר לה לאתריה דכתיב בשב"י יי את שבת כיון בשב"י ודאי ותא תוי כל מאן דאסתעבדן עינא ולא אתיהיב רשו לשלטאה ביה עינא לא וכלן למשלט ביה עינא בר בכמלא דיענא במלן ודיענאן ובגין כך הנה אכני מרביץ בפרך אכניך ותא חוי כל אלן אכנין יתקיימון באתרייהו ולהו יסודין בקדמיותא ויסודי אחרנין יתקיימון באתר אחר סמכא לפותא ולארכא הדר ויסדתך בספיריס בזמנא דיוקיס קב' לביתיה בההוא זמנא מה כתיב בלע המות לכנח בלע כדאמרו בלע יי ולא חמל יהוא כוס דשתה האי ושתה האי ואי תימא ההוא בלע אוהו לומן ידועא וקטיב כושך לאו הכי כתיב לכנח מאי לכנח לדרי דיון ולאן כושך ולאן כההוא זמנא דאוקיס משה ית משכנא לא קב' יוקיס לה לכנח ושראל ואיהו ויוקיס סמכין וסכין וכל איכון תקרי ביתא בתקונוו (לא נתקיימו) לעלכ ולעלמי עלאיו וכתו הרחיבו אקוס אהלך ונ' בגין דיתבלע סטרא אחרא ולא יקוס לעלמין חכדין וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי י' דבר

ויקם

משה את המשכן בההוא זמנא דאלן סמכין אתקמו ואתיהיבו באתרייהו הו' זמנא אתרפו ואתעברו מאתרייהו סמכין מאתר סט' אחרא ועל דא ויתן את אדכנו מאי ויתן אללא אוליפנא דחזא משה לקימה לסמאל חייבא דהוה אויל לבניה לקטרגא ליה וכדון אתקוף ביה משה וקאיר ליה קמיה ואוקיס ליה ויהב לסמכוו וכתיב ויתן את אדכנו ויתן בתקופו דלא ויכל בר נש אחרא לשלטאה עליה ולמיהב סמכין באתרייהו כמשה דהא בתקופו רב אוקיס ליה משה בההוא וימא דאתקם משכנא כד שארי משה לאקמא ליה בחד בניסן הוה ובההוא זמנא תקיפו דסטרא אחרא הוה בעלמא דהא בומוי דניסן ריש תורא דביקולא תגינן וכניסן שארי משה וחמא ליה לסמאל אויל סמכיה לזרביבא ליה ואתעבר עליה משה וכדון ויתן את אדכנו שארי הוה ויהב לתתא ושארי מאן דשארי ויהב לעילא

לעילא דא לןכל דא וכיומא דאתקם האי אתקם אמרא קדישא לעילא ומשכבא עלא
טמיר וגניז אפיך כהורין לכל סטר ואתכהרין עלמין רבי ווסי שאול לרבי שמעון
אל תנין תלת משכנין אמון בקרא דכתיב וניס הקים את המשכן כסה הענן
את המשכן להל העדות ועערב ויהיה על המשכן כמראה אש עד בקר הא תלת
משכנין הכא אמאי משכבא ולא בית דהא בית אנטרין ולא משכן פתח ואמר
כה אמר וי' השמים כסאי וגו' תא חזי קבא אתרעי בהו בישראל לאחסכתיה
ועדבוי וקריב לון לבניה והא אוקימנא דעכד מנייהו דרגין ידוען בהאי עלמא
כגולא דלעילא לשכללא עלמין כלבוי כחד עלא ותתא דכתיב השמים כסאי והארץ
הדום רגלי לשכללא עלא ותתא למהוי מד' לא השמים כסאי דא רבישא דיעקב
שריא כיה דאיהו דיוקנא עלאה לכרסויא עלאה קדישא והארץ הדום רגלי דא
רבישא דרוד מלכא שריא כיה לאתהכאה מזווא דאספקלריאה דהררא ובנין דכשי
לאתפשטא יתיר לתתא אמר איזה בית אשר תכנו לי דא בנין בית מקדשא
ואי זה מקום מנוחתי דא בית קדש הקדשים דלתתא אבל תא חזי כל
זמנא דאזלו ישראל במדברא הוה לבו משכן עד דאתי לסילה והוה תמן ודא איהו
רזא לאמשכא דא כרא ולא עלא דא ברא לאתקשרא דא כרא בנין לאתהררא אכל
לאו לניוחא דהא לאוכימא בר כד אתכני כי מקדשא בוויזי דשלמה מלכא דהא
כדין איהו מנוחה לעילא ותתא בנין דתמן תקיפו דניוחא ולא לנטלא מאתר לאתר
ובנין כך אית משכן ואית בית משכן כמא דאת אמר ונתתי משכני בתוככם ולא
תגעל כפשי אתכם אמאי משכני משכנותיו דקבא דהוון בבייהו דושראל מאי
טעמא בנין דכתיב ולא תגעל כפשו אתכם מאי בנין האי להאי אלא משכן
כמלכא דאתי לגבי רחומיה ולא מיותי כל אכלוסין דיליה עמיה בנין דלא לאטרמא
תליה איהו אתי לגביה בזעיר חולין בית דכל חולין וכל אכלוסין דיליה כלו
איותי עמיה לדוירא כההוא ביתא ודא איהו בנין משכן ובנין בית בית המקדש
איהו דוירא דניוחא לעלמין בכל איכון רתיבין בכל איכון דיוקנין בכל איכון ענידן
כנונא דלעילא לתברא עוכדין דלתתא כנונא דלעילא משכן בזעיר דיוקנין
בזעירין עוכדין לעילא מאתר לאתר וכלא כרזא דלעילא תא חזי כד פקיד קבא
למשה על משכבא לא הוה יכול למיקב כיה עד דקדשא כריך הוה אחזי ליה כלא
בדיוקניה כל מלה ומלה כמה אחזי ליה באשא חוורא ובאשא אוכמא ובאשא
סומקא ובאשא ירוקא מה כתיב וראה ועשה בתכניתם אשר אתה מראה בהר
עם כל דא אקסי ליה למשה תא חזי אף על גב דאחזי ליה שינא בעינא לא כשא
משה למעבד ואי תומא דאיהו לא ידע למעבד און חכמתא לא הוה עמיה
תא חזי ככלאל ואהליא וכל אנון שאר אחרנין אף על גב דלא חמו כמשה מה כתיב
ורא משה את כל המלאכה והכה עשו אותה וגו' אי אינון דלא חמו עבדו כך
משה דחמא על אמת כמה וכמה אלא משה אף על גב דאסתלק מן מקדשא
מעבדיתא כלא הוה בדיה ועל ידיה ואיהו אקרי על שמה ועל דא כתיב וראה
ועשה לא משה אסתלק מן דא ויהיב דוכתים לאמרא עד דאמר ליה קדשא
לא א i 31 כריך הוה

כריך הוא ראה קראתי כמס כגלגל ואתו אהליאכ וכתיב ועשה כגלגל ואהליאכ
וכל איש חכם לב' אוי קרא דא הוא דמשה דאיהו ועבד ליה ויתקיים ביה נדיר
ועם כל דא כוון דאיהו פקודי וכפקודיה ויתעבד אויהו עבד לבלא' תו כל עבדיתא
לא קיימא אלא כסוימא דעובדא ועל דא ויקם משה את המשכן בעו לאקמא ליה
כל אינון חכמי לבא ולא הוה מתקיים בגין יקריה דמשה עד דאתא משה ואוקים
ליה והא אוקימוה' .

ויקם

משה את המשכן . רבו יהודה פתח אל תשמחי אינתי לי כי
כפלתי קמתי וגו' . מאן אינתי לי דכבו דמלכו במלכא קלישא
והאי קרא כנסת ישראל אמר ליה אל תשמחי אינתי לי כי כפלתי קמתי . מה דלית
לה הכי דכוון דתפול לא תקום לעלמין . אבל כנסת ישראל אף על גב דכפלת תקום
וקמת שאר זמנין דכתיב כי כפלתי קמתי דהא כמה זמנין כפלת כנסת ישראל
בגלותא ויתבא בין אינון מארי דכבו דשאר עמין קמו עלייהו דישראל לשינאה לון
משלמא ולא יכילו כלא על עמך וערימו סוד וכתיב כי נוענו לב ומדו וגו' . אמרו לנו
ונכחידם מגווי' . ועם כל דא אף על גב דשאר עמין קמו עלייהו קבה לא אכח לון
בידייהו ואי כפלו קמו דכתיב כי כפלתי קמתי דהא קבה אקום לה תדיר . וזמנא
כנסת ישראל למר בההוא זמנא דקבה ווקים לס מעפרא דגלותא ותסתלק מניה
אל תשמחי אינתי לי כי כפלתי קמתי . כי כפלתי בגלותא ואשתעברו בני קמתי
בהאי זמנא . ובגין כך בההוא זמנא דאפיק משה לון לישראל כד עבד לון קבה
אינון נסין וגבוראין דעבד לון כדון ויקם משה את המשכן כתיב דהא על ידא דמשה
אתקם בכל זמנא' רבו שמעון פתח ואמר בלכתם ולכו וגו' . בלכתם ולכו
ובעמדם יעמדו' . האי קרא אית לאסתכלא ביה' בלכתם ולכו וכי לא ידענא דהא
בלכתם ולכו ובעמדם יעמדו' . אלא בלכתם דמאן . בלכתם דמיות דכד אינון אזלין
אינון אופנים ולכו' . כלא ובלכת דמיות ולכו האופנים אכל'ס ועל דא ובלכתם ולכו
ובעמדם יעמדו בגין דכל מטלכיהו דאינון אופנים לאו אינון אלא כמטלכין דמיות
וקיימא דלהון לא קיימי באתרייהו אלא כלא תליזו כמיות וכן כתיב ובהנשא המיות
מעל הארץ וכשאו האופנים לעמתם בגין דמיות ואופנים כחדא אזלין . ותא חזי
עזרין וארבע משקופין דמטרכין עלאין קיימין בו משקופא חדא דבסטור מורח
להאי פתחא כטרין ארבע ועזרין משמרות טמירין בו תוקפא דשלהוכא דעטרא
וסמרא לבו ההוא משקופא מההוא סטרא דמורח ארבע ועזרין סמכין תחותייהו
ועל אלין סמכין קיימין עשרין וארבע עמודין ואלין אינון דקיימין תדיר ולא פרחין
בו איורא באינון אמרכין ואלין אינון דאקרין עומדים כמה דאת אמר וכתיב לך
מהלכים בין העמדים האלה' . ואלין עומדים קיימין על אינון סמכין בהו סמך
לאתקיימא בדוכתייהו . כד אלין עמודים קיימין על קיימיותו כלהו שליטין דקיימין
עליוהו מעפפו וססין כל שלמא ואשבת עיינון ואינון דכיותי קלן הלקין מלן לשלמא
כמה דאת אמר כי עוף השמים וילך את הקול ובגין כך אינון סמכין קיימין לקיימא
תדיר . תא חזי בלכתם ולכו כדקאמרן ובהנשאם מעל הארץ וכשאו האופנים
לעמתם

לעמתם' דהא כמה דאלין חיות כטלין וסלקין הכו איכון • מאי טעמא בגין כי
רוח ה' ב' באופנים' רוח החיה רוח קדשא דנטיב וכטש בכלהו אופנים למדך •
אשתכח דכל מאן דאיהו בדרגא עלאה איהו כטיל למאן דנטיל ליה • תא חזי
דארזן איהו סיה כטיל למאן דנטיל ליה לוף הכא חיות איכון כטלין לאופנים •
ואי תימא כי רוח החיה באופנים כתיב הכא כמי דא חיה דאיהו לכטר וימיא לכטר
שמאלא דלסטר קמא דלסטר אמרא ודא איהי חיה ואלין איכון חיות כתיב היא
החיה אשר ראיתי תחת אלדי ושראל כההר כבר דא היא חיה דמרב ע לארבע
בטדין דעלמא • ודא איהי דקיימא כרסייא לדיוקנא דאדם כמה דכתיב ועל
דמות הכסף דמות כמראה אדם עליו מלמעלה • וכלא לההוא דרגא עלאה קדושה
סתומאה דאקרו אלדי ושראל • ודא חיה דלתתא דקיימא תחות כללהו מיון עלאין
קדושין • בגין דאית מיון עלאין אלין על אלין כרסייא דתמות אלדי ושראל דא
דיוקנא דיעקב וכרסייא דלתתא דא דיוקנא דוד איהו דמרב עא לארבע סטרין
דעלמא ובגין כך רוחא כפוק מלעלא וכניד ואתמשך מדרגא דדרגא עד דבטש
בכלהו תתאי דלתתא וההוא רוחא אכהיג לכלא ואתקין תקונא דכלהו לאתקנא •
בההוא נונא ממא אתקן לתתא • מה כתיב לעילא כי רוח החיה באופנים • וכתיב
אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ולכו • לתתא מה כתיב ויקם משה את המשכן •
במה • למהוי רוח דההוא דרגא לתתא בההוא דיוקנא דההוא רוח עלאה • היא
החיה אשר ראיתי תחת אלדי ושראל ומהאי חיה כפא רוחא לאתקנא כלא הכי
כמי משה היא החיה דיהב רוחא לתתא לאתקנא כלא בגין דכתיב ויקם ויתן
נוסף • וככלא סוי רוחא לאתקנא כלא • תא חזי בקדמותא במשכנא דעבד
משה איהו אתקין ליה ברזא דאיהו דרגא עלאה דאיהו קיימא ביה • במקדשא
דעבד שלמה איהו תקין ליה ברזא דההוא כהר דנפיק מעדן דאיהו שלמא דכיתא
ואיהו נוימא דכיתא • ועל דא ברזא דמשכנא איהו קרבנא דמכיכותא בדרגא
דגופא ההוא דרגא דמשה קיימא ביה קורבנא דמכיכותא ולא דנימא • כד
אתא שלמה ואתקין מקדשא ההוא מקדשא אתקן ברזא דמכיבו דנימא ועל דא
כתיב בשלמה הוא יהיה איש מנוחה • ובגין כך דא אתקן במד דרגא ודא אתקין
במד דרגא דיוקנא דהאי בהאי ורזא דא אלה תולדות ועקב ווסף • שירתא
דשאר משה לאתקנא בהאי אתר דאיהו סטרא דקדשא אוקים קימה דנקודה
דקיימא באמצעותא דהוה חזק וסקוע באתריה ולא אתחזו ולא כהיר כלל ושרותא
דכלא אוקים לה להאי נקודה דאשתקעת באתרה ולכתר לכל אמרא דאיהו כניינא
דהאי נקודה • ואב האי נקודה לא אתקן בקדמותא כלמאן דאתפשט מניה לא
וכיל לאתקנא וכיון דהאי נקודה אתקמת ואתנהיגת כדון כל שאר תקונא
אמרא אתקן ואתישבת כדובתיה ועל דא ויקם משה את המשכן • את דא נקודה
דהוה משכנא וסקיעא באתריה • ולכתר ויתן את אדניו איכון סמין דאיכון
מכאן וימכאן • בגין דאית אדנים ואית אדנים וכלהו הוו מאה למשכנא וכלהו
אתכלבו לאתריהו דכתיב מאת אדנים למאת הככר ככר לאדן • ואלין אדנים

הא אוקימנא אכל לא כתיב בהו קימה . אלא ויתן כתיבה לשואה עליוהו מה
דאזטרין בנין דריות תתאין ועלאין רכיבין דא על דא ועל דא כתיב בהו כתיבה .
בההיא שעתא דהו נקודה אשתקעת סטרא אורא ולא אתמתא כלל
דהא לא אתמחו אלא להווא זמכא דאתי דאתמחו מעלמא כמה דאתמר . אתקס
דא ואשתקעת דא :

ויתן

את ארכיו כדין שארי לאתקפ' האי סטרא דקדושא וכד אתויהבו
אלין סמכין אשתקעו כלשו דסטרא אמרא ועאלו בנוקבא דתהומא
רבא בנין דאסתלק האי סטרא דקדושה עלאה ואיהו מולקא לאסתלקא וכדן יזאי
סטרא אמרא אשתקע ועאל בההוא נוקבא דתהומא ואלמלא דישראל מאבו
בקדמותא לא וכול לשלטה בעלמא יתיר ולכתר אוף הכי מאבו ואמשיכו ליה
עליוהו בקדמותא ומההוא יומא לא הוה עיטא אלא למבכ מולקא לההוא סט' אמרא
ככלא ברזא דקרבתין וככסין ועלוון . וית' בנין כך עולה אתוקדא כלא באשא
לאכפיה האי סטרא ולאסתלקא סט' דקדושה ובנין כך כד משה אוקיס לאתר דא
אשתקע אתר דא . ת' ויקס משה האי סטרא דקדושה ואשתקע סטרא אמרא
מסאכא . ויתן להאי סטרא דקדושה ואתרפיה האי סטרא אמרא מסאכא . וישם
להאי סטרא דקדושא ואתרפיה האי סטרא אמרא דמסאכא ולכתר אהדר ויתן את
בריוהו ולכתר ויקס' ה' בנין דיהא שירותא וסוומא בקימה . שארי בקימה וסוים
בקימה בנין דככלא בעי שירותא וסוומא קימה . שירותא דסטרא אמרא אתרפי
ודא איהו קיומא דכט' דקדושה בנין לאתקיומא ולאסתלק' לעילא למהו אתקשרות'
חדא כדקא יאות בנין דכל זמכא דקדושה שלטא וסלקא מסאכא שפיל ומאוך לתת'
רישא דנקודה דקיומא תמות דרגין די בסטרא אמרא איהו דיש דרגא דלכר רישא
דדכורא וקיומא רכיב על מד גמל איהו רישא דמד ערכובא דמשך דאתפשט .
דכד תכנא כפרא מנו רוגזא תקיף אתפשט ההוא תכנא ואזיל רוגזא בתר רוגזא
דא על דא ודא רכיב וזליט על דא בחיוו דכר ונוקבא למהו כלא רוגזא תקיף . וכד
שאריו תכנא לאתפשטא דמוק מנו רוגזא כדמיקו דמד' נקודה לאתפשטא ולכתר
אתפשט תכנא דרוגזא בעקיומו כמד חוויא חביס לאכא שא רישא דכפרא לאתפשטא
איהו דרגא דאיהו חזך סליק זמית' אזיל ושאת זכא כדוכתיה וקיומא דרגא
לאתפשטא מההוא תכנא דכפיק מנו רוגזא ואיהו כלל על אתר אמרא דאקרו מות
וכד מתחברן תרוויהו כמד' אקרו גלמות' והא אוקימ' תרין דרגין איכון דמתחבראן
כמד' האי כל איהו שרותא דנקודה תתאה דלכר משוכ' דמרחקא מנקודה קדושה
דקיומא באמצעותא . והאי איהו נקודה דלא קיומא ולא אתרשימת בנוכח ומכא
אתפשטת פזיטו לכר לתתא ואיהו אשתקעת ולא אתחזיאת ולא אתרשימת' האי
אתפשטת לתת' לוימכא ולשמאל' ואתפשטת באמצעות' ג' חזך קבל אף ומאה תיבין
סמכין מתגלפין לסט' דא ולסטר' דא אתפשטת מאכא בנו גוון אוכס' ולא אוכס דהא
לית ליה גוון לאתקיומא ביה . בההוא פזיטו קיומן חסוכין איכון דמשין במ' רוס
דכת' לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים' וכתיב וימש חזך .

האי

האי פשוטו אתפשט בכמה ויכין משכין אלנין גו אלנין גו והוא פשוטו נפקא חד זרהא
 דאגטבע בדהבא ודא איהו דהבא סומקא אתפשט האי זרהא ופני משוך דרושא
 ואיהו דהבא דאתכליל ביה משוכא האי משוכא אתפשט לוימכא ולשמאלא ומגו
 אלנין תרין סטרין נפקא חד גוונא דככפא ללא זיהר אתפשט חד גוון דכסף ופני
 משוכא ואתכליל דא כדא וכחית לתתא אתפשט משוכא וקיימן תרין משוכין ריש
 אוכמא דקיימן ומתמן מתפשט וכפיק חד גוון דכחשא ומתמן אתפשט לתתא יהוא
 משוך וקאום קיימא וכפיק חד גוון אוכס היוו דפרולא וכלא כדזא דמשוכא מבין
 תרין קיימן כפיק קיימא חד משוך במשוכא וכל אלנין גוונין אתמוזן ביה והאי איהו
 ערלא דלכהיגו דכר ללכך ללאדוונא כמדא ליהוי חד הכי קיימן בו דרנין ידעאן

דרגא

קדמאה איהו דרגא דקאי בכטר דהאי משוכא דא משוכ סלקא גו
 טמירו דתכא דאזא האי כליל בגוון תינא בוון אוכס אלנין תלת
 גוונין מתפרשן לכמה סטרין לאתנימקא בעמקי עלמא גוון תכנא האי נחתא
 לעלמא ואיעל לכמה סטרין ודא אתפשט בעלמא ואכטו לרוהי בני כשא דרגיו
 לאסמא ארמיהו ולא תקפא ברוגויהו ועל דא כתיב לא יהיה כך אל זר ולא תשתמוס
 לאל ככר לא יהיה כך אל זר דא דכורא ולא תשתמוס לאל ככר דא נוקבא האי איהו
 רגוא דשטא ואתקף בעלמא ועאל בגו בני כשא ואתקייף לון לאבאשא גוון
 אשא האי גוונא נחתא בעלמא ועאל לכמה סטרין לאבאשא לקטלא ולאזא דמין
 ולקפא לכניכשא ועל דא כתיב אה ויאמרו לכה אתנו כארבה לדה כספה לכני כסס
 בני דאית אוסדי דמין למגבא וקטלי למגבא ואית דאזדי דמין וקטלי בקרבא והאי
 מסטרא דכורא והאי מסטרא דנוקבא כטרא דדפרא אוזיד דמין למגבא
 כדקאמרן סטרא דנוקבא לאגמא קרבין ולא תקטלא אלנין באלנין וכל קרבין וקטולין
 אלנין באלנין מהוא סטרא דנוקבא קא אתיין גוון אוכס האי גוונא נחתא
 לעלמא ונחתא לאתמכאה על כל פטויען ומחייין ותפסו דנפשו וכליבו ומחייין לאבאשא
 תדיר לבני כשא אלנין תלת גוונין מתפרשן לכמה סטרין דצלזא ואתפשטן גו בני
 עלמא גוון תכנא נחתא בעלמא והאי איהו גוון קדמאה דנפקא מגו נקודה
 דסקיע מהוא כל דקאמרן ואיהו סמאל דקא רכיב על צמל כמה דאתמר והאי גוון
 תכנא אקרי קפטיאל רברבא והאי איהו רגוא דבני כשא דאתקייבו לכא ברוגא

תמות האי מבין אלף ושית מאה חבילין דאיכון רגוא דגופא דבני כשא בנין דאית
 רגוא דשטא בעלמא למעבד דיכא אבל האי איהו רגוא דשטא ועאל בגו פטיהו
 דבני כשא דאתרגיון בהאי רגוא והאי איהו רגוא יכודא דכל שאר גוונין ואתפבד
 בהו בפניכא לאבאשא בנין דהאי תכנא נפקא מגו רגוא דאשא עלאה דמלמא והאי
 איהו קדמאה להבוא אשא ארבי תונון מתפרשאן מהבוא רגוא קדמאה אקרי
 רגו ודא איהו דארגיון לביוויהו דבני כשא ודא איהו דכחשא ואלא וסטיא לבני כשא
 ואתרגיון ברוגויהו ודא איהו דאמשיך מחבלא יצל עלמא ועל דא כתיב ברגו רחם
 תכור רגוא תמיכא האי איהו נחתא בעלמא ושטא ואתפשט לכל סטרין והאי
 אקרי שכאה והאי נחתא ועאל בכני כשא והאי כיון דעאל אקרי מחבלא שתקא

והאי איהו רגו דשתיק והאי איהו דאשתת בההו אתר דנוכב' והאי איהו רגו' שתיק
דקיימא בעקומו האי קשיא מכלהו בנין דאיהו גוון הויא דשתיק תדיר וקטיל לכתרי
רגו' תליתא האי איהו רגו' בהפוכא מקדמא' ואזלא ואתקף ולא שת ק לא אתגלי
ההו' רגו' וכל מה דאתגלי הכי אתער כל מה דאתגלי ולא שתיק הכי אתער והכי
אקרי רגו' רביעא' שירות' תקיף כופא תביר ועד האי איהו רגו' דמהפכ' מן קדמית
בנין כך האי איהו סטרא תבירא מכלהו ועל דא כלא איהו בדרגא קדמא

דרגא

תנינא איהו דרגא דנפיק מחסוכא והא איהו גוון חסוך
דקיימ' מנו האי חסוכא בנין דכלא קיימא מנו חסוכא וקיימ'
בדרגין ידיעאן והאי אתפשט לתתא בדרגין ידיעאן' בדרגא דא קיימ' תלת מאה
סטרין מתפרשין דא מן דא וכלהו כלילין דא בדא' ואף על גב דמשכיין דא מן דא
ואתערין דא מן דא כלא כליל דא בדא' ובנין כך כל דרגין ידיעאן בהאי סטרא
לאכאשא' מהכא נפקי כל אלין מחבלין דשטיין בעלמא ועבדי דינא באתגלייא על
עובדין סתימין דאתעבידו גו חסוך בטמירו ואינון שטיין בעלמא ועבדי דינא
באתגליא בהו ובנין כך כל אלין דשטיין בעלמ' ועבדי דינא באתגליא כלהו קיימין
בקבלייהו דכני נשא לאתענדא תדיר גבי אינון חוכין טמירין דקאמרן ואינון
דאקרין אף וממה מתמכראן עמהון ועבדי דינא עלייהו דכני נשא האי אתעביד
בעלמא מאלין מארי דדינא כדקאמרן' דרגא דא קיימא גו חסוכא' ואזא דאיהו
רזא חדא ומנו דרגא דא מתפרשאן כמה תקיפין גברין דקיימין תמות כטר דרקייעא
חדא דאקרי רקייעא אוכמא' האי איהו רקייע דמתפשטא על כל אינון' דרגין דאינון
סומקין כוורא ואלין אקרין דרויען דהאי סטרא' תמות אלין מתפשטין לתת' דרגין
עד דמטו לגו דרגא תליתא בנין דאלין די בדרגא תנינא נפקי מנו ההו' רקייעא
אוכמא ושטיין בעלמא אלין מימינא ואלין משמאלא' אלין דימינא מתפרשין לתלת
סטרין דאינון תלת קשרין ואלין דשמאלא מתפרשאן לתלת סטרין דאינון תלת
קשרין אחרין' קשרא קדמא קיימא לעילא ותכנא חסוכא כרוגא אתקשר
ביה האי קשרא איתבה תלת גוויין חסוכין ומשכיין דא מן דא ואתגלילו דא בדא
והאי קשרא איהו פפיף ולאיאתכפיא בר לומנין ידיעאן האי אקרי עביר' בלא שכינ
בנין דלא שכינ בר בזמנא דישראל מקרבין קרבנא לתתא בנין דבההו' זמנא
ישתכך ההו' רגו' ואתכפיא לתתא ואתמלש רגו'יה' ולא יכיל לשלטאה ולא תקפא'
זכר אתמלש האי דנין קשרא תנינא דאיהו באמטעיתא לא יכיל לנטלא ולא אנהו'
והאי קשרא אקרי ועם' האי איהו קשרא תנינא דאיהו קשרא דנטיל
מאתר לאתר ואנהו' לכל שאר קשרין וכל שאר קשרין כלהו אתנהגו ביה וכלהו
אתקפו בההו' סטרא האי איהו דמנהיב כל נערין לעלמא בנין דכד אתמכר
בדרגא אחרא להבא לנזקא כדנין כמותי לעלמא כל נערין וכל דחקין וכל עאקו
דהו' לא יכילו לשלטאה דא כלא דא' וכלהו דרגין אתייבבו לנזקא לשלטאם
ולמטעי עלמא ואי לאו דרכיב דא על דא ואתמכר דא בדא לא יכלין לשלטאם'
תא חיו כד הוה אדם בגפתא דעין לאשתדלא כפלקנא דמאריה כמת האי סמאל וכל

אינון

אינון דרגון דכיה ויהו רכיב על ההוא חוויא בישא בנין לאסטאה לון בנין דההוא חוויא דהוה קאים תחומיה איהו עקימא לאסטאה בנו כשא ולפתאה בנין דכתיב כי נפת תטפה שפתי וקה ומלק משמן חכה ועל דא לא יהיב חילא ודא עביד אומונת בעלמא ודא בלא דא לא יכליל אטאה בנין כך כד הוה קשרא דאמעינתא אתמכר בנוקבא בדן נחתו דינון וכל דחקין ליגלמא וכד האי אתקף ללא נטיל כלל אתמכר ואתכפיה ללא יוכל לשלטאה ועל דא כלל אתמכר ואתפשיא ברזא דקרובין דלתתא וסלקא מאן דסלקא לאמעטרא לעילא ולאמכרמא מעמקא עלאה דכהיר לכל אנפין

קשרא תליתאה האי איהו תקיפא בתקישו יתיר והאי אקרינרה בנין דמהאי נפקי שלטנו לאשראה דחקין ולמעבד עאלו לכני כשא ורזא דתלת קשרין אלין דכתיב עברה וועם ונרה אלין תלת קשרין דיומיא תלת קשרין דאמאלא כד מתקפשי כמלא דבין ההיא שאלא אקרימאלמת מלאכי רעים בנין דמהאי שאלא אשתדרו לתתא ונטלי תוקפא כל אינון מלאכין בושין אינון דכפקי מסטרא דלתתא כדקא אמרון וכל דא מנו דרגא תכיינא ודרגא תליתאה

דרגא

רביצא האי דרגא קיימא מנו עקימו דרוגא והאי אקרי אמציות דא יהו גופא דקיימא בין חרין דרושין הכא אית להטא דמלהטא בסומקא כוורדא מהכא נפקי תקישו לכמתא לתתא לאתקפא לאושדא דמין בנין דהאי איהו דיהיב רשו ושלטנא לתתא לאתקפא ולאן דאדא דמין האי כביצא לנוקבא ודא אטריך דא כמה דאטריך גופא לכפשא וכפשא לא עביד אומונתא אלא בגופ ועל דא כל חילא וכל תקישו מהכא נפקי לאתקפא ולמעבד אומונת בעלמא לאבאשא בנוקב דמקבלא מן דכורא תדיר בכל דרגא ודרג וכל קשרא וקשרא אינון מוזן וכמה טריקי חבילין דכלבו אתנהגן בביכיהו כלבו לתתא וכלבו דאתנהגן בביכיהו דאינון חילין די בנוקבא וכלבו אית לון דרגא ידיעא לעילא לאתנהגא ביה כמה דאית לסטרא עלאה קדישא היכלין ידיעאן לגבי דרגין עלאין לאתכללא אלין באלין הכי נמי לתתא בהפוכא לסטרא אחר אית דרגין לגבי אינון היכלין דנוקב לאתכללא אלין באלין בהאי דרגא דאיהו רביעאה דקיימן דושין בושין לכמתא לתתא ולאסתמר לאינון דעבדין דינא בישא תקיפא מהכא ונקייתקפא דלהון לאתקפא ולאשלאא יהוה דינא דעבדי ובין כך כל הכי דרגין כלילין בהו וכל אינון היכלין תתאין דלסטרא בקבא דלתתא וכאז מולקסין דדיקי דסטו ארמיהו מארחא דא ואולי בתר דמת דקבא לאתקדשא בקדושה דמאריהון זכאין אינון בעלמא דין וכעלמא דאתי

דרגא

חמשאה האי דרגא אתפליג לתרין דרגין ימינא ושאלא ואלין אקרין סוקין מתדבקן לאבאשא ולמרדף בנין דהכא תקישו דרדיפו דכל מרעין וכל בושין דרדפי בתרייהו דחייבא וכד דינא (אא דרגא) דא אתקריב הרטיסאזא דחופים ואינון רעים אינון לתתא למרהטו ולאבאשא וכל אינון דאקרון הודפשו ועל דא כתיב קלים היו רדפיו מנשרי שמים האי דרגא דאתפלג לתרין סטרין לימינא ושאלא תלת קשרין אינון לימינא ותלת קשרין אינון לשאלא גאלין קשרין ואנון קשרין דקאמרן כלבו מסתכלן לאמרא בנין דאינון קשרין עלאין

קדושוון כלהו מסתכלן לנו פנומחי לגופא כדא וכל אמוריה ביתה ושאן כלהו מכתכלן
 לאמרא מה בין האי להאי אלא קשרין עלאון קדושוון כלהו ברזא דחדס וכבין דקלא
 אינו ברזא דחדס כל אמוריהם ביתה כתיב ואלין קשרין אמרנין דקארנין אינון
 קרין דאמנעיתא כלהו מסתכלאן לאמורא ואלין אינון ברזא דבהמה וכבין כך כל
 אמוריהם לאמורא ורזא דא כמה דאוקומכ' אדם ובהמ' תושעו' דא כסטרא דאד'
 ודא כסטרא דבהמה וקרנכא הכי סלקא אדם ובהמה' קשרא קדמאה ביה קיימא
 גונכא דמפוכא נזעורפלא (סאנו טהירו דעורפלא) דמחא כאתלטיא תמות אככא
 דקיימא עליה דלא כמח וסאי קיימא עליוהו דזכאי דאית בהו וכיין ולא אית בהו
 זכו דאכהתא לאתתקפא בהו ולאככא עליה וקשרין אמרנין רדפי בתר מייכיא דסטו
 ארמיוהו מקדמ' דכא ורדפי אכתרויהו ולכל אינון דרשמו אתמיו בהו לאשתמודעא
 בנין דכל אינון דאתמוזן לאתעבטא חד מלאכא שלימא קדושה די מסטרא דגבורה
 נמות ורשים בהו רשומא והוא רשומא אשתמודעא לעלא לנבי כל אינון מאריהון
 דדוכא הוא רשומא אשתמודע לבכיהו' מאן דאתמיו למרעין אלקו ליה כמרעין'
 מאן דאתמיו למכאוכין ולשאר עוכאין כלא חמאן בהוא רשמו וכבין דא אינון
 קשרין כלהו קיימו לאמורא וכעטוי באינון דכעטוי במאריהון וככל אינון דאתמוזן
 לבטטא בהו' בר דדיקוי וחסידוי דמרעין רדפין אכתרויהו דאלין לא שלטי בהו ולא
 אתי לון מרעין מסטרא דא' ואי תימא מאן אתר אתי לון מרעין' תח כתיב ווי' מפץ
 דכאן המלי' ווי' מפץ דכאן אינון אתרע' למחאה ליה ולמיהב ליה מרעין ולא אמרא
 ולא מסטרא אמרא ושאן אקרין וסורין דאהבה וכלא כמד מתקלא דקדשא סלקא'
 שתימאה האי אקרין ערלה נדא וכל אינון דרנין תתאון לתתא
 כלהו אקרין ערלה בנין דינק' מסער' דא והאי אינון גזרזא דכא

דרינא

בריה והאי ויניק להאי כמש עקלתון וכלהו דרנין אמרנין דאתמאדן בהאי סטרא
 אקרין גוהרקין דע'לה וכלא ברזא חדא קא אזלי' ותא חזי על דא כל אינון אינון
 דאתנטעו בארעא עד לא אשתרשו שריא עליוהו רוח' מסטרא דהאי ערלה ועל דא
 כתיב וערלתם ערלתו את פרוי' שלם שנים יהיה לכם ערלים לא ואכל בנין דקדשא
 בריך הוא מכיכותא דישראלת' דיר לביה ורמיק לון מכל ארמין בישין וסטרין בישין
 ומסאכין לאתדבקא כסטרא דקדושה זכאון אינון כהאי עלמא זכאון אינון בעלמ'
 דאתי' אמר ר' שמעון הא תנין באינון היכלין דאכון קיימין לסדרא סדורא דשכחא
 דקלת בין סדורא דקיימא כמלת בין סדורא דקיימא ברעיתא בנין דאית סדורא
 דקיימא למדע ולאסתכלא דאית סדורא דקיימא ברעיתא בנין לאסתכלא לעלא
 לעלא עד אין סוף דתמן תקיפו דכל רעותין ומחשבתין ולא קיימין כמלה כלל אלא
 כמה דאיהו סתים הכי כל מלוי כסתימין תא תני האי דאמרן באינון היכלין כלהו'
 כל אינון סדורין אינון כללא חדא בנין לאסתכלא תתא יכעלא' אכל תא חזי משה
 פד סדר גלותיה בניסיון דישראל' אריך כהאי גלותא בנין דאיהו גלותא דקיימא
 לעלא וכד סדר גלותיהם כקצירו' לא אריך בה בנין דקיימא לתתא דכתיב אל כא
 רפא כל לה ולא אריך יתיר בנין דאיהו מארו דכיתא ופקיד ביתא פדקא חזי'

וכבין

ובגין כך לא אריך ויתיר ככשתיה ועל דא כלהו סדרין לאשרא סכינתא בעלמא
 כמה דאוקימנא בכל איכון שאר היכלין דקאמרין רבי שמעון קס' ואמר זכאה מולקא
 דיוך אדם קדמא בקירא דכל כדראין קיימין בעלמא דרבי לך קב' על כלא ואעיל
 לך כגנתא דעדן ואתקין לך ז' חופות ביה לאשתעשעא בענוגא דעסא עלאה כדא
 לחזות כעס' ו' ולבקר בהיכל' לחזות כעס' ה' לעילא ולבקר בהיכלו למתא לחזות
 כעס' ו' באיכון שבעה ריעין לעילא ולבקר בהיכלו באיכון שבעה ריעין דלתתא
 ואלין קיימין לין לקביל לין וכלהו קמת כגנתא דעדן ז' איכון ז' חופות עלאין קדישין
 קיימין עלך לעילא לאתעטר' בהו ואיכון ז' תתאין קמת בהו לאשתעשעא בהו וכלהו
 אטלים לך מארך למהו טלים ככלא עד דאתדמו רגלך בתר עיטא בישא ואתתרכת
 מגנתא דעדן וגרמת מותא לך ולכל עלמא בגין דשבתא לין עדונין דלעילא ותתא
 ואתמשכת בתר איכון כסופין מסאכין דאקרין ראש פתנים דגופא משין בהו ולא
 רומא כלא וראש פתנים אכור וכתיב עבדמו עבדו ראש עד דאתא אברהם מסידרא
 וסארי לאתקא עלמא ועאל גו מהימנותא קדישא ואתקן לעילא ותתא באיכון
 דקיעין עלאין ובאיכון ריעין תתאין איכון תתאין היכלא לאיכון ריעין עלאין
 לאתאחדא דא בלא ולא תקשרא דא כדא כמה דאוקימנא באיכון היכלין דקאמרין
 ואף על גב דאוקימנא הים גיכללא איתלג' לפרשא מלין ולא תקנא למודא דקנא
 יאות בגין דלא יטעון כהנייא ויהיון בארמ' מישר כמה דכתיב כי ישראל דרכיו
 וכדוקים ילכו בס' וגו'.

היכלא

קדמא סידותא גו מהימנותא והאי איהו סידותא לרזא
 דמהימנותא וכדרגין דמוז' דמהימנותא לכניאו קשוט
 והו' מאחז' מנו דא אספקלריא דאויס' מאורה ובגין דהאי אוהו סידות' דמהימנות'
 כתיב תמלת דבר ו' בהושע דחמ' מבגדרגא דא סידותא דכל דרגין לסלקא לעילא
 וסופא דכל דרגין למתא לתתא ובגין דהושע חמא מנו סידות' דא סופא דכל דרגין
 אנטרוך בגין דישבאל' לאתדמו ואתמשכו מתמן לתתא לגבי יהו' אתר דאקרו אשת
 זנוכיס בגין דשכויולא אתדבקו בהאי אשת חיל' וזמא תמן כל איכון היכלין דאיכון
 בסטרא מסאכא דאית ליה היכלין דמסאכא כלהו מתאכין למחז' דאתדבק בהו
 ועל דא כתיב קח לך אשת זנוכיס וגו' וכי כביאה דקשוט אנטרוך לדא - אלא בגין
 דאסור ליה לכה כס' לאעלא באיכון היכלין בגין דלא יתמשך אבתרייהו כגומ' דעבד
 כח דכתי' וישת מן היין וישכר ויתגל והושע דחיל' לאסתכלא באיכון היכלין דאסתאכו
 בהו ישראל' ואתדבקו עד דאל' קהלך אשת זנוכיס וילדי זנוכיס - וכתיב וילך ויקח את
 נמר בת דכלים למכרע כמה דאתדבקו ואסתאכו ושבקו רזא דמהימנותא בגין אל
 ככר ועל דא חמא מנו היכלא דא סידות' דכל דרגין היכלא דא סידות' דכלא לסלקא
 בדרגין האו היכלא דאיהו מדורא דקיימא ככהירו לאתעטרא בדרגין דאיכון דרגין
 דכתיב ויראו את אלדי ישראל' כהאי היכלא חד ממנא שמשא טהוראל שמה ואיהו
 קיימא על פתחא דהוא היכלא בגין דכל כשמיען דסלקין קיימא האו ממנא כהאי
 סטרא וכמה ממנא אחרון עמיה כלהו אשא דמלהטא ושרכטיין דאש' בידיהו וכלא

מארב

מארזי דעיוכין • הארזי מוכא קיימא בסטרא דא אי זכאת הארזי כשמתא למיעל הארז
 ממ כח פתח פתחא ועאלת • אי לא זכאת הארזי ממכא אחרא דקיימא בסטרא אחרא
 זמין וכמה אלף ורכבין גרדיכין כיומסין דמי לה ההוא ממכא אחרא קדישא ונקיט לה
 הארזי אחרא די בסטרא דמסאבא ואעיל לה גו איכונן היכלי ממסאבא וכל איכונן גרדיכין
 כיומסין אחרזי לה עד דכמתו לה לגיהנס ואתרבת תמן תריסר ורחי דאכונן תריסר
 ירמי דתקוני דההוא סטרא אחרא כי דוכא לאתרכא כהו חויביא • כיוונא דא ההוא
 ממכא קדישא דקיימא על ההוא פתחא כל איכונן בלותין דכקע אוירין ורקיעין למעל
 קמי מלכא אי בלותא דסגיאין איכונן פתחא ואעיל ההוא בלותא עד דאתעבידו כל
 בלותין דעלמא עטרא כרישא דנדיק כמה דאוקמוה • ואי בלותא דחיד סלקא עד
 דמטי לפתחא דהיכלא דא דהארזי ממכא קיימא ביה אי יאה ההוא בלותא לאעלא קמי
 מלכא קדישא יאות מיד פתחא פתחא ואעיל לה • ואילא יאה דמי לה לכראכתא
 ואתשטיא בעלמא וקיימא גו רקיע תתא מאיכונן רקיעין דלתתא דמדכרי גו עלמא
 וכההוא רקיעא קיימא חד ממכא די שמיא סהדיאל וממכא על הארזי רקיעא וכטיל
 כל הכי בלותין דאתדמיין דאקרונן בלותי פסילאן ונכני לון עד דאיתאן ההוא בר כש
 אי תב לבכי מאריה כדקא יאות וכלי בלותא אחרא זכאה ההוא בלותא כדקא סלקא
 בטיל ההוא ממכא סהדיאל הארזי בלותא וסליק לה לעילא עד דאערע כההוא בלותא
 זכאה וסלקין ואתערבון כהרא ועאלין קמי מלכא ולזמין דכד אתדכוא ההוא בלות
 דההוא בר כש אתמשך כתר סטרא אחרא ויהיו אסתאב כההוא כטרא בטיל להו
 ממכא די כההוא סטרא אחרא מס זכא וכדין קיימא ההוא סטרא אחרא מסאבא
 וסליק ואלכר מוכי דההוא בר כש קמו קדשא בריך הוא ואסעי ליה לעילא ועל דא
 כל בלותין וכל כשמתין כד סלקן כלהון קליקין קמי היכלא דא והארזי ממכא קיימא
 על פתחא דהיכלא דא לאעלא כשמתין ובלותין או לדחילון לכר • לעילא מהארזי פתחא
 אית פתחא אחרא דקדשא בריך הוא חתיר לה ואתפתח לתת זמני כיומא ולא אכעיל
 וקיימא לאיכונן מאריהון דתוובתא או די אושדין דמעה בבלותהון קמי מאריהון
 וכל תרעין ופתחין ככעלו כר תרעין אלין דאקרונן שערזי דמעה • וכד הארזי
 בלותא דדמע סלקא לעילא באיכונן תרעין אוזמן ההוא אוכפן דקיימא על סית מאה
 מין ורכבין ורחמיאל שמיא וכטיל ההוא בלותא באיכונן דמעין בלותא עלת
 ואתקשרת לעילא ואכונן דמעין דשומן כהארזי פתחא • ואות דמעין אחרכין
 ורשימין תדיר על כל איכונן רתיכין עלאין דלא אתמחון • (סא אתמחון) אלין איכונן
 דמעין דאזדו לעילא ותתא כד אתמרכי בי מקדשא דתיב הן אראלס נעקי • מוצה
 מלאכי שלום מר ובכיון ואיכונן דמעין דאושדין על דיוקיא וזכאין כד מסתלקי מעלמא
 כלהו כטילון איכונן רתיכין וערכי לון באיכונן דמעין דאושדו על מריכו דכי מקדש
 ועל דא כתיב ומחה • אלדים דמעה מעל כל פכים • מאן פכים אלין רתיכין עלאין
 קדישא • ולכתר ומרפת עמוסיר מעל כל הארץ כי יו דכר • כהארזי היכלא אית רומא
 דאקרו סטוטריה והארזי איהו חינו ספירא דכנץ לכל עוכר והארזי איהו דקיימא לתרין
 סטרין ומאלין מתפרשאן כנטיין כנטינו דסרגא כמה דאוקיימא ככמה סטרין וכמה

גמכון מלרען מהאי לקטרא דמיכ' כד ההוא רקיעא עלאה כסר דכניד וכפיק מעדן
 אשקן כשמתין לאעלא גו היכלא שביעאה ההוא היכלא שביעאה זק ע לון וכד כפקין
 איכון כשמתין קד וסיק מגו ההוא היכלא שביעאה נפקין וכקייט לון האו רומא קדיש'
 סטוטריה שמייה דאיהו לימיכא' וכל איכון כשמתין דאיכון זמיכין לאתפרמא בזכאין
 דכורין לימיכא כלהו נקייט לון ומתעכבי תמן עד דאתכלילו כשמתין דכוכין בנין
 דמהאי רוח' כפקא רומא אחר לשמאל דאתסו ואתבניו ואתכליל בהאי רומא קדמא'
 ואיכון מד כליון דא בדא' והאי רומא אקרי דאיריה ככיביה האי איהו רומא לשמאל
 והאי קיימא דכד תיאוכת דהיכלא שביעא' לאתדבק בההוא כהר דכניד וכפיק ההוא
 רעותא דסלקא מתתא לעילא כקטא כשמתין ברעותא דיליה ואיכון נוקבי' וכד
 רעותא דההוא כהר כחתא ואתדבקה מעילא לתתא עבדין כשמתין דכורין רעותא
 דלעילא עבד דכורין רעותא דלתתא עבד נוקבין וכד אלון כשמתין נוקבין כפקין
 מגו ההוא היכלא כחתין (סא נפקין) עד דמאטו להאי רוח' שמאל דאקרו דאיריה
 ואקרי לככת הספיר כמה דאוקימא כסטרין אחרנין כיון דמטו להאי רומא איכון
 כשמתין נוקבין נקטא לון האי רומא וקיימאן ביה' ולכתר אתכלילו רומא דא
 דשמאל ברומא דא דמיכא וכדן אתעכידו איכון כשמתין כליון דכר ונוקבא כחא'
 מזדווגן ופרמאן מהאי היכלא ואתפרמאן ככני כשא דק' יאות' כד אתא לאתכליל
 רומא דא דשמאלא בימיכא בטט דא בדא לאתכלילא וכפקי כנינין דמתפשטי לכל
 עיבר ואתעכידו איכון אופנים מנייהו מאיכון בנינין דכפקי מגו רומא שמאל דכתוב
 בהו מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשיש ולין איכון אופני דמלהטן אשא וקיימין
 כפירתא' כיון דאתבסמו רומא ברומא ואתכלילו כחדא כדן כפקא חד כהירו
 דסלקא נחתא ומתישבא על ארבע שורין דאופני ואיהו חד חיוותא דשלטא עליהו
 ואקרי בזק' האי בזק כהיר כנהורא דכנינו סלהובא ושלטא על כל איכון אופנים
 ואתפשט מניה חד רקיעא דקיימא על תרין סמכין ואיכון תרין סמכין איכון תרין
 כרובין חד מסטר' דא ומד מסטר' דא והאי רקיעא על רישיהו כמה דכתו וארא' והנה
 אל הרקיע אשר על ראש הכרובים ולא והאי רקיעא דעל ריש חיוותא והאי בזק ממכ'
 עליה ורומא עלאה דאתכליל על כלא כל איכון כלותין דמקדמיו עד לא סיימו ישראל
 כלותסון כלהו מתעכבי בהאי רקיעא והאי בזק דשלטא על ההו רקיעא מתקן לון
 עד דאתא סבדלפון רב ממכא רוח עלאה דשליט על כלא' וכד בנימו ישראל כלהו
 כלותין כטיל לון מהאי רקיעא וסלקא וקסיר לון קשרין למאריה כמה דאוקמוה' האי
 בזק קאוס לממני כל אכון כלותין דסלקן וכל איכון מלי דאוריתא דמתעטרן כליליא
 כד רומא דכפון אתער וליליא אתפלג כל מאן דקאוס ואתעבך באוריתא כל איכון
 מלין סלקין וכטיל לון האי בזק ואכא לון בהאי רקיעא עד דסלק' ימא' ולכתר דסלקן
 ימא סלקן איכון מלין ושארן באתר דרקיע' דכיה תליין ככביא ומזלי שמאל וסיבא
 והאי אקרי ספר הזכרון דכתוב ויכתב בספר זכרון לפניו בנין דכפר וזכרון כתיב
 בקשורה חדא' איכון ארבע נגלין איכון כטלין על תרוסר סמכין אלון ד' אהטאל
 קדומא' ויהוהיה יהוהיה די מפתחאן דשמא קדיש' בידוהו ולין ארבע איכון כליון

ברוא דאתוון אדנו די סכדלפון מארי רתוכין משתמש בהו אלן ארבע פרחון
 באורא דההוא אויר' כליל באתוון דשמיא קדישא יוד' הא ואלו הא ושהוא אונרא גליל
 לון ואתכלילו אלן באלן ואלן ד' כטלן לון ברזא דההוא בום' ואלן ד' עאלן כד'
 אלן באלן דכתיב מקבילות הללחות אחת הל אחת' והא אוקימנא ורזא איהו
 לאתכללא אלן באלן ולסלכא אלן באלן ברזא דההוא רומא דכליל ברזא דשמיא
 קדישא דכליל שמיא דא בשמיא דא וכלא כהאי היכלא מתנהגי ונטלו בההוא רומא
 ברזא דשמיא קדישא דסליט על כלא' כהאי היכלא דאיהו יאדרוכרי כללא דתרון
 שמהן מנו דאיהו רומא ברומא' וכד שמיא דא דכליל ברזא דרומא ברומא וכליל דא
 בדא כדון כהיר כלא וסלקא כהורא וכתתא כהורא דשמיא גומיא ואוקימנא'
 וכדון האי רומא כלא כטלן בנימיה דכתיב אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ולבו לא
 יסכו כלכתן' וכד רומא דא כהיר בשמיא דא כדון עאלן כלהו דא כדא ואתקשרו
 כלהו כמדא לסלקא לעילא ברזא דשמיא דא קדישא' באמצעותא דהיכלא קיימא חד
 עמודא כעין מהיכלא דא להיכלא תכנימא כהאי סליק רומא דלתתא לנבי רומא
 דלעילא כד' ורומא אחד להם' עמודא דא דקיימא באמצעותא אהרהביאל שמים
 ורזון דמשתתן דשמיא קדישא כידים' כד גלותין סלקאן ומטאן להאי עמודא כדון
 כטלו כלהו דאיהו כהיכלא דא לנו היכלא פנימ' לאתאחד דא כדא ליהווי כלא ברזא
 חדא לאתיומד' עילא נתתא כמדא למהו שמיא קדישא גלום כדקא יאות'

היכלא

תכנימא היכלא דא קיימא גורזא דמהימנותא לאתאחד' ברזא
 דלעילא' האי היכלא טמור וגמ' ויתר' אן קדמא' כהיכלא דא
 אית תלת פתחין וחד שמיא ממכא עליוהו אורפיאל' שמים' האי ממכא גליט על
 תלת סטרי' עילא דרום ובכוון ומזרח' דרום מהאי סטרא וגמ' מהאי סטרא ומזרח
 באמצעותא' אלן תלת פתחין לתלת סטרין אלן תרון סתימון וחד באמצעות' פתחין
 ברזא דכתיב וכעסה השמים לטהר' האי ממכא אתפקד בההוא פתחא דאיהו
 פתיח ותחות ידיה תרון ממכא אחר' גין דממכא על איכוון פתחין אחרין סתימון וכל
 איכוון כשמתין דאיכוון קטולי בית דין או איכוון קטולי שאר עמין כלהו אתמכון תחות
 ידיהו וחד ממכא דעליהו חקיק לון דיוקסיהו' בלכוסוי דאיכוון כור דליק וסלקא
 לעילא ואחמיו לון למאריהו וכדון כטיל לון ומקיק לון כפורפרו' לאיכוון קטועי שאר
 שמי' ואיכוון קטולי בית דין כסית לון האי ממכא ואעיללון כתר איכוון פתחין תרון
 סתימון ואיכוון תרון ממכא אחרין קיימין עליוהו ומתמן ס' אן יק' א דכל איכוון
 דקיימו אוריית' וכטרו פקודו' ואיכוון כסיפס בגרמיהו וככוון מחופה דלהו' ער דהאי
 ממכא קיימא עליוהו ופתח לון תרעא' למזרח' ובידא דההוא ממכא חד כהורא דחיון
 דאיהו מליא כהורין' והאי אקרי בום תכסומין כסא דחיו דהא בנין דכסא אחרא
 דשתי בקדמיותא וכו' להאי' כנונא דא אית כסטרא אחרא כהיכלא דמסאכ' ממכא
 אחרא וכידים כום דאקרי כום תרעא' כום שמעו במה דתכין אית וין ואית וין אית
 כום ואית כום וכלא דא לטכ ודא לכיפ' וין לטכ דכתיב וין ושמה לככ אכוש'
 וין לכיפ דכתיב וין חמר מלא מסך וגו' כום לטכ דכתיב כום ושעות אשא' כום

לכים

לכיש דכתיב כוס חמתו כוס התרעלה כים לאית בסטרא דקדושה היכלין וממנן
כלל לטב ורוחין קד-שין וכל סטריין קדושיין הכי כמי אית בסטר מסאב היכלין וממנן
כלהו לכיש ורוחין מסאבין וממנן וכל סטריין מסאבין ודא לקבל דא כנון וצר טוב ויצר
רע וכלא ברוא מלא היכלא דא אקרי היכל זהר בגין דאית רוחא דאקרי אורפניש
ואיהו זהר דלא אשתני וקיימא בכהירו סתמא דכהיר מצילא וכהירו דכהיר
לתתא וכד בטש כהירו דלתתא בכהירו עלאה כהיר האי רוחא כנונא דמיון דעכ' ו
וכד מתגלגלא כדן אפיין כהורא דכ"ץ וזהרא הכי כמי האי רוחא וצ' דא אקרי
אורפניאל האי איהו דכהיר להיכלא דא וכהיר להיכלא קדמא בגין דהוא רוחא
קדמא כהירי דאתגלא בהאי רוחא דאיהו סתמא דא דא רוחא טייל לעילא ונטייל
לתתא ברוא דכתיב חמוקי ירכין כמו חלאים ומה דאמר חמוקי ירכין בגין דאית
רוחא דמרא דכפיק חמיה לסטר שמאלא ואתקצר בהדיה וצ' דא כתיב חמוקי תרין
והאי רוחא שמאלא אקרי הדרכיאל ואתגלגלו דא בדא כליין כמלא ואינון ע"ס
השמים דכלילא באש ומיס' כתיב כמראה הקשת אשר יורה בענן ביום הגשם וגו' .
האי רוחא קדמא אורפניאל דאיהו סתם בין יעלא ותתא וכהיר איהו בגין שמאל
האי איהו בעין שמאל ולוממנן איהו שמאל בגין דמחיה קיימון כל אינון שרפיה חיוון
אשא ממלגן חיוון קיימיו ולא קיימיו שמאל אורפניש דקאמרין בדא אשתמודען חיוון
לעלמא כד אתגין עלמא לטב כדן כהיר רוחא דא וכל חיוון וכל מדו אשתבת דהא כיון
דזכותא כפקא וכהירו דיכין כדן רוחא דא איהיר וסימניך באור פני מלך חיים
וכד אתגין עלמא בדינא בההוא זכותא כדן ההוא סטרא אמרא מסאבא שלטא
ואתקף והאי רוחא אגבוו ואתקף וכדן כל עלמא קיימא בדינא ואתגין ובלא
קיימא בהאי רוחא וסימניך ואתכתיב דא לדא נקשן יבכא קיימון כל אינון מלכבושין
כשמתהון דנדיקיא דסלקין לאתמזאה קיימאריהון ולקיימא מקימיה וכד כשמתא
סלקא ומטי להאי היכלא כדן אודמון מד ממנא דאתפקד על אינון לבושין ונדקיאל
סמיה דהא בזמנא דבר נש עביר פקודין דאורייתא בהאי עלמא כנונא דאיהו
אשתגל גרמיה הכי אתעביר ליה בהאי היכלא לעילא מלכוש לאתלבשא ביה כההוא
עלמא וכד כשמתא סלקא ההוא ממנא טייל ההוא לבושא דילה ואזיל עמה עד די
מטא לכהר דינור די כשמתא אטריכא לאתסמיא ולא תלבנא תמן ולוממנן דטביא
ההוא כשמתא תמן ואתקדא ולא סלק' עד דכל ינונא בפתחא כד אתגיר הוח דסטרא
דדרוש כדן קיימיו כלהו ומתחדשן ואמרי שירתא ומזמון כנונא דאינון מלאכין
דא תיגבר שלטנהון ואתקדן וקיימין ומתחדשן כמלקדמין ואמרי שירתא ואזיל לון
הכי כמי אלנין כשמתן ואי זכאת האי כשמת' ואסתלקת האי ממנא דקויאל טייל ליה
להאי כשמתא נאכיש ליה לההוא לבושא ואתקבטיה וסלקא לקרבנא על ידא דמוכא
כהכא לקיימא תדיר כל יומין קמי עתיק ויומן זכאה מולקא דהאי כשמתא דקיימא
וזכאת להאי ובכלא אתמכ' האי רוחא אורפניש דקאמרין ואיהו שליט על האי היכלא
מכללא דא כד אתגלגל רוחא ברוא וכטש דא בדא לאתכללא כמלא אתבריאוו אינון
שליטין אמרכין דאתמכן על עלמא ואלנין שרפיה דסית גדפין דמקדשי למאריהון תלת

ומכין

זמנין ביומא ואלין אינון דמדקדקי עם דיוקיא אפילו בחד ביומא דשערא ולין אינון
 דקיימו לאענשא בהאי עלמא ובעלמא דאתי ולאיונון דמולזלי לכר כס דאולוכו פניה
 אפילו מלה חדא באוריתא ולא מכהני ביה יקר ולכל אינון דמזמטמוז במאן דקאריו
 סית סדריו משכה ליתא יתודא דמאריהון כר מתישבן רומא ברומא ואתההרן כחד
 מההוא כהירו כפקא חיותא חדא דשלטא על אינון שרפיו וארבע תמותה דאכשיוהו
 אכשפין דכשר 'האי חיותא יופיאל שמויה ואיהו קיימא בכל רזי דחכמתא וכל אינון
 מפתחאן דחכמתא קיימוני ביה 'האי חכמתא קיימא למתבע אגרא מעס קב'ה
 דיהיב לכני כשא דרדפי אחר חכמה למנדע למאריהון דכד כפק בר כס מהאי
 עלמא האי חיותא כפקא על ד' שרפוס מעפפין וטאסת קמיה ולא שביק כל אינון
 גרדוכי כימוסין דיכסטרא אחרא למקרב בהדיה וכמה אינון שלימן דשלים סמרכיה
 ואלין שרפוס כד כטלין ואתחזוין אתכפיון אינון שרפוס כחשוכ דנפקו מההוא כחש
 דברים מותא לכל עלמא 'האי חיותא קדושא קיימא כד כשמתא סלקא ומטאת
 לבניה כדיון שאל לה ברזא דחכמתא דמאריה וכפוס האי חכמתא דרדוף אבתרה
 ואדבק הכי ויהכו ליה אגריה 'ואי יכיל לאדבקה ולא אדבק דחיליה לכר ולא עיילא
 וקיימא תמותה ההוא היכלא בכסופו וכד כטלין גדפיוהו אליון שרפוס דתמותה כדיון
 כלהו כטשי בגדפיוהו ואוקדון לה ואיעקדת ולא אתוקדת וקיימא ולא קיימא וכו
 אתדכת בכל יומא כהירת ולא כהירת ואעב דעובדיון טבין איתלה בגין דלית לה אגרא
 בההוא עלמא באינון דמשתדלו בחכמתא לאסתכלא בוקרא דמאריהון ולית שעורא
 לאגרא דאנון דידעו חכמתא בוקרא דמאריהון 'זכאה חילקהון בעלמא דין
 ובעלמא דאתי דתיב אשרי אדם מנא חכמה ואדם יפיק תבוכה רומא דא דשלטא
 על כלא כלא כלילן בה כלא אסתכיון לגבה האי חיותא שלטא על ארבע אמרנין
 וארבע גלגלין לכל חד וחד גלגלא חדא אסתכיל לסטר מזרח 'וגלגלא חדא אסתכיל
 לסטר צפון 'וגלגלא חדא אסתכיל לסטר דרום 'וגלגלא חדא אסתכיל לסטר מערב
 וכל חד וחד בתלת סמכין 'גלגלא דלסטר מזרח חניש שמויה 'גלגלא דלסטר
 צפון קרשיש שמויה 'גלגלא דלסטר דרום עזריאל שמויה 'גלגלא דלסטר מערב
 ענואל שמויה 'ואינון תלת סמכין דאינון לכל חד וחד כלהו אסתכיון לאמצעות בגין
 דאמצעותא אוהו כטיל לון וכלהו כטיל בגיכיה דאמצעותא 'אלין דקיימו באמצעות
 כלהו ממנן בשירתא ואלין דימוכא אמרי שירתא דסלקי רעותא לעילא ואמרי קדוש
 ואלין דשאאלא אמרי שירתא וסלקי רעותא לעילא ואמרי ברוך קדוש לעילא וברוך
 לתתא 'אלין דקיימו לעילא לסטר ומוכא כטלי קדושה ומתחבראן בקדושה ככל
 אינון דידעו לקדשא למאריהון כדקא ואות וכלהו כלילן אליון באלין בימודא חדא
 ומתקשרן דא כדא עד דכלהו אתעבידו קשורא חדא ורומא חדא ומתקשרן באינון
 דלעילא למהוי כלא חד לאתכללא דא כדא 'מאתר דא ונקי כל אינון מאריהון
 דחכמתא דקיימן למנדע במראה או ברזא דחלמא בגין דנביאום וקיי מעילא
 ואלין מארי דחלמא או דמראה ונקי מהכא וכד מתחברא אתרא דא כאתרא
 דלעילא כקשורא חדא כדיון ככויאום כלהו ונקי מכלא מעילא ומתתא כקשורא חדא

וכגין

וכגון כך אית משל במלוייהו ללא נחמא ככואתהון כדקא ואות, כמה דהוה ביה
 כמה דהוה נחמא ככואתיה בכלל בגין דכד כהירו נפיק מאתר דכל כהורין
 כפקין מניה ומטא לדרגיה הכי וכוכ ככואתיה ונהיר מה דלא הוה כדון לכלל כל
 שאר ככואין איכון מאתהון דמלמא מאריהון דמראה כלהו וכקו מאתר דא לתתא
 בלא חבורא דלעילא על ידא דדרגא אחרא תתאה דאיוס לכר כמה דדרגא
 דככואיס דלעילא דלא הוו ממאן ככואיס בר של ידא דדרגא אחרא תתאה הכי
 כמו אליון דרגא דיונקו דלהון איכון לעילא כהאי דרגא תתאה אבל לא אתגלוין לון
 אלא על ידא דדרגא אחרא לכר דאיהו תתאה מניה בגין דכפקא מהאי היכלא
 ומטא מלה עד דהוה ממא דקוימא על תרעא דהיכלא דא ומתמן להוה ממא
 דתמות ידיה וכן עד דכמה איכון דנטלי הוה מלה ואתערבו בהדה ועל דא כד
 מטא לגביה דכר נש כמה איכון דאתערבו בהדה ועל דא לא נחמא מלה כדקא
 ואות כד מתמכרן לין באליון אליון ארבע גלגלין בארבע איכון די באמצעיתא כדון
 כלהו אקרן חמודות ואיכון מראהו למראה וכגון כך האי חיותא דקארמן שלטא
 עליוהו וכגון כך אקרי איש חמודות דכיואל דכתוב כי חמודות אתה וכלא רוא
 כדקא ואות זכאין איכון דודעין רוי דמאריהון למיהך בארמ קשט בעלמא דין
 ובעלמא דאתי:

היכלא

תליתאה היכלא דא היכלא דקוימא ככהירו עלאה יתיר על
 כל אליון קדמאי כהיכלא דא קוימין ארבע פתחין חד לסטר
 דרום וחד לסטר מזרח וחד לסטר נפון וחד לסטר מערב ככל פתחא ופתחא אית
 ממא חדא דקוימא ממא על כל פתחא ופתחא פתחא קדמאה
 דא פתחא דקוימא ביה חד ממא מלכיואל שמה ואיהו שליטא על כל איכון פתקין
 דכפקי מני דינא דמלכא לאתדנא עלמא בהוה פתקא בגין דהאי איהו ממא
 לאטנא כהו באיכון פתקין ותרון סופרין תחות ידיו חד מימכא וחד משמאלא
 להאי אתיהיבו תקינא פתקין לאתקנא עד לא יפקון מהאי תרעא לכר ואתמסרו
 כודא דהוה ממא די נהיכלא קדמאה דהא מזמא דאתמסרו כודא דהוה
 ממא קדמאה הא כפקי מתמן ולית רשו לאתבא לון דהא מיד ממא סטרא אחרא
 מסאבא מאריה דדינא קשיא תקיפא דלא מרהס וכינדיאל (סא וסעדיאל) שמה
 ואיהו ממא על תרעא דהיכלא אחרא קדמאה די בסטרא אחרא דאיהו גיהנס
 וכמה איכון ברדינו נומוסין ממנן לשטיא בעלמא וומיכין למעבד דינא וכגון כך
 קוימא הוה ממא לעיונא כפתקין ואיכון תרון סופרין דקוימי תחות ממא דא
 שמשאל וקמואל אליון סופרין לאתקנא פתקין והוה ממא עליוהו דאיהו מלכיואל
 בגין דאיכון היכלא די כסט אחרא מסאבא אתפקידו ממין ידועאן כהפוכא מאליון
 שמנן די בהיכלאן אליון וכל איכון רומין וכל איכון ממנן כלהו לאבאשא תא חוי האי
 סכדיאל (סא סעדיאל) כד נטיל פתקא מסטרא דהוה ממא דקוימא לפתחא
 קדמאה פתחא חד פתחא לסטר דמזכא דאקרי ככו פתח ותמן ממנן אלף ורבין
 ומיכין לכטלא איכון פתקין והאי ממנן עליוהו ותרין כרוזין כפקין וכמה ברדינו שטיין

בעלמא

בעלמ' וההוא דינא אשתל' ועד מוכא דא קיימא לעינא כפתקין ולא תקנא כיומא
 פתקין עד לא כפקו מהאי פתח' והאי פתח' איבו פתח' דדרוס' פתחא תנינא
 דא שתא דתיין ומותן תליין ביה בנין דבהאי פתח' שתמין תתימין דכל פתקין דכין
 דפתקין אתקנו כדקא יאות מד שמשא זמין גזריאל שמויה וכליל פתקין כהאי פתחא
 תנינא ממכא חדא קיימא על ההוא פתחא ועזריאל שמויה וכל פתחא ופתח' אתקרו
 על שמה דההו' ממכא דא תפקדא עליהם האי ממכא תמות שלטניה ותמות ידוה תרין
 שמשין די שומהון סבוריה עדויאל' חד מיימכא וחד משמשא' ההוא מיימכא ביה תליין
 תיין וההוא דשמאלא ביה תלוא מותא' ותרין מותמין בידויהו מותם חייב ולותם
 מות' דא קאים לסטרא דא ודא קאים לסטרא דא' האי פתחא סתים כל יומי
 שתא וכיומא דשבתא וכיומא דחדשא אתפתח לאחואה חייב כההוא מותמ' דתליין
 ביה חיים בנין דשבת ומדש מותמ' דחיים אתקיים כהו' כיומא דכפרוי ל' ישראל
 כלהו קיימו ככלותין וכעותין ומשדל' ככלמכא דמאריהון סתים ההוא פתחא עד
 שעתא דכלותא דמ' ח' כיון דא עבר האי כלותא דמכמה מאתר בני דינא דהיכלא
 דזכותא חד אוירא כפקא ופתחא דא אתפתח והאי ממכא דהיכלא דא קיימ' ואיבון
 תרין שמשין חד מיימכא וחד משמשאלא ומותמ' דחיים ומותא' בידויהו וכל פתקין
 דעלמא קמייבו וכדין אתתמו הן לחיים הן למות ודא הוא פתחא דמזרח'

פתחא תליתאה דא פתחא דקיימא בקיימא למכדע כל איבון די דינא ועבר
 עלייהו בין למרעין בין למכאובין בין למסככו דינא דלא קיימא למותא' כד תרעא
 דפתחא דא סגור כדון דינא אתראים על בר כש דלא תיבין ליה בר חילא דכלותא
 תקיפא ותיובתא שלים' דכתי' יסגור על' איש ולא יפתח' חד ממכא קיימא על פתחא
 דא וקפ' יאל שמויה והאי ממכא על פתחא דא בנין לסגורא האי פתחא על ההוא בר
 כש דא פתחו לאתעשא בנין דלא יתקבל ככלותא עד דיתעב לקמי מאריה' ובההוא
 זמנא דאתגור דינא בכנוי דלא חאבו באיבון רביין זעירין חד ממכא שמשא תמות
 ידוה עזריאל שמויה וכפקו וכרין לסטר שמאלא עד דאתער חד רוחא דאקרו רוחא
 דפנימו דהאי אתברי כפנימו דסיהרא ואקרו אסכרא והאי איבו רוחא דקיימא על
 דרנא רביעאה בהיכלא תליתאה די כסטר מסאכא ודא קיימא על קטולא דלהון
 ויתמו' לון לרכי כאתתא דרביאת לרכי ואחידת לון וקטלת לון וכדין ההוא כשמת'
 סלקא ואחיד לה האי ממכא ובלקא לה לממכא דקיימא על היכלא רביעאה וההוא
 ממכא מגדלא לון ואתעשע בהו וסליק לון לאתמואה קמי מלכא קדישא ככל שבת
 ושבת וככל ריש ירחא וריש ירחא ואתמוזן קמיה ואתברכו מביה ובשעת' דרובזא
 שלטא אסתכל בהו קטה וימים על עלמא' וכל חנון רביין דלא אשלימו סכין עד
 תליסר סכין ויומא חד כלהו אתמסרו בידא דהאי' מתליסר סכין עד עשרי' כלהו
 אתמסרו על ידא דרוחא אחרא רוחא דאקרו אגיריבון דכפקא מהאי כחש עקומא
 דגרוס מותא לכל עלמא ואיהו וכר הרע' מעשרין סכין ולעילא אתדן בר כש מבי
 דינא אתר דאקרו זכותא איבו כגמיה אתדן ואתמסר בידא דהאי חייא דאיהו
 מלאך המות בנין דהא מעשרין סכין ולתתא עד תליסר סכין האי רוחא דקיימא

ביום ככתש איוול אכתריה דא אגירובון דקאמרן בנין ללא אתגטער כד הוה רביא דקויק דקא יאות וחמי ביה סימן דיתפנים לבתר והאי אתכטול בלא רשו ועל דא כתיב ויש נכפה בלא ממשט ורוא דא כתיב והנה טוב מאד ותכונן והנה טוב מאד דא מלאך המות דאקרוין ליה עד לא יתפנים לבתר והאי ממחא דקאים על האי פתחא אעיל כשמהוה וכלקא לה לעילא מתליסר שנין ולתתא אתדן על אבוי ובחובוי אתדן ואתמבר בודא דהאי אבכרא דקאמרן וכל חד וחד היכלא דא לקביל היכלא דא דא בהפוכא מן דא כדקאמרן האי פתחא איבו לסטר נפון

פתוחא רבי גאה פתחא דא קיימא לאסוותא ואקריי פתחא דאסוותא בהאי פתחא קיימא חד ממחא פריאל במיה והאי קיימא על כל אינון אסוותין דעלמא ולא עלא כלותין דכל אינון מארי דמכאובין ומרעון וצערין והאי איהוה סליק בכל אינון כלותין ואעיל לון קימי קבא והאי איהו מלאך מליץ אחד מכי אלף בנין דאינון אלף קיימין לההוא סטרא והאי חד מנייהו וכתיב ויהננו ויאמר פדעבו מרדת שמת מנאתי כבר בנין דסליק בהאי כלותא וקיימא מליץ טוב עליה דבר כש ואדכר וכותיה דעבר קמו מלכא קדישא בנין דהאי איבו קיימא תדיר לטב ועל דא כלא קיימא בהאי פתחא די פריאל ממחא ביה פתחא דא איבו לסטר מצרוב ובנין דאין ארבע פתחין קיימין בהיכלא דא בהיכלא דא קיימא רומא חדא דאקריי גבה האי איבו רומא שליטא בהאי היכלא כל זיווא וכל תיאובתא קיימאין ביה האי רומא איבו קיימא לכל אינון דאות לון חולקא בעלמא דאתי דא אעטר לאינון כשמתין ביווא דיקרא בנין למכדע כל אינון רומין די בהיכלון אמרכין דדא איבו בר עלמא דאתי ונעבר בכלהו ולית מאן דומחי בודיה האי רומא איבו רומא דכיא בריר מלין תתאין זהריאל שמיא מההוא משחא דרבות קדשא דכניד מעלמא דאתי כניד ביה ומההוא משחא אכתריי ואכמת והאי איבו כר כלא ערכתי כר למשימי בנין דהאי איבו סדורא לא דלקא בוננון מתתא לעילא כד טרא עליוהו כהירו דכניד מעלמא בנין דהאי אסתדר כד אתכלילו ביה כל אינון תתאין לתתא וכד אסתדר האי רומא בכל אינון תתאין וכהיר כדין אפיין מניה כהורא חד די שמיא אקריאל (פא אסדיאל) והאי איבו כליל ברוחא דא האי קיימא תמות האי רומא לאמשכא לכל אינון כשמתין דסלקין דאית לון חולקא בעלמא דאתי ואתמזון לסלקא לעילא בנין דכד כשמתא סלקא וצאלת באינון היכלין תתאין רשימא איהי בעשרין ותריין אעון דאורייתא דרשימין בהאי כשמתא כד כשמתא זכאת וקאמת קמיה דההוא רומא דא ממחא אהדיאל משח לון וסלקין ועאלין בההוא כהר דינוור וסלקין ואתקריבו לקרבא האי כהורא כליל בתלת כהורין בנין דההוא רבות משחא אתכליל בתלת גוונין וכד כנין האי כהורא כנין מניה עשרין ותריין אעון כהורין לקבל כב אעון דאורייתא דרשימין בהאי כשמתא ואלין עשרין ותריין כהורין כלהו ממזון שמשין דקיימי עמי וכלהו אתקרון על שמא דהאי כהור דעליוהו וכלהו אתכלילן ביה האי כהור ככל אינון כהורין אתכליל בהאי רומא והאי רומא כליל ביה ואסתבי לאתשכא וגוהיכלא רביעא רומא דא כד אתכליל מכלהו מכהורא דא ומכלהו כהורין כד דתיין לאתכנסא

בסקא מנוהו מדמיותא קדושה כלילא בתרי גונוו אריא וכשרא ואיהי חד ליוקנא
 והאי אקרי אהיש (סא אמיל) והאי מוותא קדוהא כפקי מכוניו לילה כד מטי לרירו
 דהאי רומ' גלא' בה ארבע אופי' כלילן בכל גונון ואינון ה'רש' יהדריש אהדוריה
 אסימון כל חלין בתמניא דפסין ושאן אינון ממנן על כל מוללמיוא מנימי קרבא בנין
 ללאו אשתמא קרשא בעלמ' או עקירו דמלכותא מאתריוהו עד דחילי שמיא וככביא
 דשאר רקישין כלבואמוו קרבין וככסוכין אלין באלין ואלין ארבע אופכים קיימי
 עליהו לארבע פטרין דעלמ' שאן ארבע כד כטלין לאבא קרבין מרוז דהיכלא דלעילא
 דאיהו כי דוי' דאקרי זכות' מויעא דלסין אפיקו כמה חילין ומשריין דלית לון מושבכ'
 וכלהו קיימי תמות' לין אופכים מכהן קיימי על שירתא ומכהן שליטין על עלמא לקבל
 אינון שליטין דלסט' מסאבא דכפקי מנו ההוא היכלא תליתאה לילה ואינון מקטרגי
 עלמא לאבא שאן ואלין אשתמחו לקבליהו ללא ישלטון לגבי אינון דמשתדלי באורית'
 כלא כי מלאכו יזוה לך וגו' וכתוב על כפים ישאוך וגו' דא אכן נגף כור
 מכסול' האי אקרי אכן נגף כור מכסול' והאי אקרי אכן בזן פכת יקרת כור
 ישראל וכלא קיימא דא לקבל דא מרוז דהיכלא תליתאה דיבסטרא אחרא ככקי
 תרין רומין דאקרין אף ומחיה ומתרין אלין כפקין כל אינון שליטין דאזלין לאבטאה
 בני כשא מחרמא דקשוע ואלין אינון דקיימאן ואקרי על בר כש דקא אויל לארמא
 דמזוה יניל דא אלין אופכים קיימן לקבליהו בנין לאבנא עליה דבר כש ללא
 יתקוון מאלין תרין רומין דחיל משה כד הוה נחית מן טורא דכתיב כי יגרת
 מפני אף והמחיה באמצינתא דהיכלא דא אית ארתא אחרא דקיימא לעילא
 לעילא בארבע פתחין לארבע כטרי עלמא עשר מזני לכל פתחא ופתחא ומד
 ממנא עליהו והאי כליל כנה רא דאקרי אהדיואל והאי אופין בתוך האופן משלכן
 דא כדא אלין ד' כטלי דיכא מני זכותא לאלקאה להאי כשמתא דמבאת וכעאית
 לאלקאה ואלין קיימי בש' להוכי מרא לגבי אינון כשמתין וטאסין לבר מהיכלא דא
 ואלקאין לכש מתא דא דקיימא כופא לבר כל אינון יומין דאתגודת עליה אלין אינון
 ארבע קיימין ואזויפו ומדין לכל אינון דאפיקו מפומיהו מלה דלא אשטרובא
 וזטכפי כזייהו ואלין מאלין לון וק ימי ארבעין יומין דלא אשתמע בלותהו ולא
 עאלין לפרגודא וקיימין כופין לבר וכן לכל אינון דאבנו אינון מדין דכעין
 לכופא עזרה כרוון כפקי בכל יומא ומכרוי בכל אינון רקישין וככל אינון חילין
 ומזריין אודי' וכלמניא דהי' כופא כופא איהו חובא פלוני עבר עד דתב קיי
 מאריה רחמנא לישובן כד תב מההוא חובא מתככפי אלין ארבעין ושארין ליה
 וכדון אכרויוו פלניא שרא כופא מכאן ולהלאה בלושה עאלת ועד לא תב כויף
 אהו לינא ונתת וכטירו דמאריה אתעדו מניה ואפילו כליליא כשמתיה כופא
 דשתימין לה כל פירעי אמיא ולא סלקא ודמיין לה לבר האי אופי דקיימא על אלין
 ארבעין כד כטול מטא לההוא אחר דאקרי תא הרגום וכד עאל עאלו עמיה אינון
 ארבעין די ממנן בארבע פתחין וסלקין כל אינון מנינון די דבא ואלין מלאכין
 דאקרין משמלים ואינון מנינון וקיימין ורוזחין דרהטי לאבנא עליהו דושרא משאר

עיון

עמין ולאנחא קרבא בהו ולנכמח לון כפוס שעתא בלא אריכו ונגין כך אקרי תא
הרבים אתר לאינון רבים רבטי ואומו לאנחא ולנכמח כוקמין לקבל רבים אחרנין
דרבטי לאבאשא ולאסדעא מולין לשלטה עלייהו ורוח דא הרבים יטאו דקופס
רבים מבטרא דאורניס וכטרא דא ובנייהו כומכ דיער טאן טהלה ושמה או
כבוכה . אי מקדמי אלן דהנא היער טאן שמה . ואי מקדמי אלן דבטרא
אחרא היער טאן כבוכה . והא אוקימנא דבכלא קיימין אלן לקביל אלן סטרא דא
לקבל סטרא דא ובנין כך אלן מביטין לכלא כד סלקין אלן כפא חד אורא דלעלא
ואתעבדו דלהו מן חד וכימניך אנכי מן לך . תריכר גלגלין אינון דכמראן גו
היכלא דא ואינון ממן סרפס דתראן גוויין מור וסומק רמיי ודינא אלן אינון
קיימין לאנחא תדיר על כל אינון מארי דבערא לון שאר עמין ודמקין לון ואקרונ
חלוות' והיינו דכתב משני מן החלכות: ואלן קיימין לאסתכלא כל אינון דמלן
בלותיהו דמקדמי לבי כנישתא ואתרונן מאינון עשרה קדמאי כדון סלקין וכתבין
לון לצלא בגין דאלן אקרונ חברים לבניהו ההד חברים מקשיבס לקולן השמעוני
זכאן אינון כדקיא דיעי לסדרא בלותהן כדקא יאות בגין דכד האי בלותא
שראת לאסתכלא אלן סלקין כהאי בלותא ועאלן בכל אינון רקיעון וככל היוון
היכלן עד תרעא דפתחא עלאה ועאלתה היא בלותא קמי מלכא לאתעטרא כמה
דאתמר . תא מוי כל אינון דמללן בלותן למאריהו ברשותא שליכ האי בלותא
ביצא מנו מחשבה לאפקא לה וברצותא דמלולא וכדון אתקדש שמיס דקב' וכד
מיסת לבני אלן חברים כללו כטלי להאי בלותא ואולא בהדס עד היכלא רב עאה
בההוא פתחא ואלן משבתי בבהוא זמנא דמללן בלותן ומקדשי בההוא זמנא לון
אינון די ממנן בהו בישראל למהו עמהן . חבדו ולאו בלילא כאינון אחרנין דאמרי
שורתא בלילא . ותא חוי קטי' וזול אביו ואמו ואומר אין פשע חכר הוא לאיש משמית
והא אוקימנא בגין דמנע ברכאן דקב' דאיהו אביו כמה דכתב שאל אביך ויגד .
וכתב ישמע אביך ואוקומי . חכר הוא לאיש משמית . מאן איש משמית . דא איהו
ההוא איש דפגס לסיבירא ואקרי איש תהפכות איש לשון איש וידע נור איש שדה
והאי איהו איש משמית דהאי איהו מנע ברכאן מעלל' . אף הכי מאן דמנע ברכאן
מעלמא חכר הוא להאי איש משמית כדקאמרן ודא הוא רוא בגין דאטריך ליה לכר
כס לברכא לקב' ולכלאה בלותיה כדקא יאות . בגין דיתברך שמיס קדושא ויתמכר
באלן חברים קדישין ולא יפגום בלותיה בגין דימנע ברכאן מעלמא ויתמכר בההוא
חכר איש משמית דאיהו מנע ברכאן מעלמא וגרים יותא לכלהו . כתב ומוכר
חכר . מאי ומוכר חכר ההוא מאן דאזיל בטר סטרא אחרא ומרש מרשין איהו משך
עליה רוחא אחרא מסאבא ואתמכר בההוא חכרותא דההוא חכר רע גשארי
במכרותא בהדיה ההוא חכר איש משמית . והנא אית בבטרא דקדושה בבטרא
דימונא חכר טוב דעבד טיבו עמיה דכר כס בעלמא דין ובעלמא דאתי ואלין
חברים קיימין תדיר עליה דכר כס במכרותא חדא לשויבא ליה ולאנכא ליה ולמהו
עמיה חברים לקדשא שמה דמאריהו ולומר ולשמה קמיה תדיר מאלן כפרי

ארבע סמיכין אחרנין לאינון תריסר דקאמרן הכו חברים ואילין אינון קיימוי לגבי
 אינון דעטין עיטול לא באשא אף על גב דלא עבדי ובלקיי ואודעי מלה לעלא וכתלו
 להווא עיטול ואילין אקרין אראליב ואף על גב דכלהו אצמכון לדא כל חד וחד
 אתמא ואתפקד על חלין ידיעאן ותמות אלין לית לון חושטא. אלין ארבע קיימוי
 לארבע בטרי עלמא כל חד קאייב להווא כטרא כלהו לאשאמא ואילין אקרין מרכים
 כדא חכין מן המרכים שמה אלין ארבע דאקרין מרכים עינאל עיריה עיראל.
 יהיראל ואילין אינון קיימוי לאשאמא על כל אינון דעבדין עובדין טבין ועל כל אינון
 דמחשבו מחשבה דמנה אף על גב דלא יכלי למעבד עיריה קיימא לכטר לרום
 ודא קיימא לאשאמא לכל אינון דמחשבו למסככא או דעירי לביהו עליה אף על גב
 דלא יכלי למהיב ליה. ולאינון דאזלי לארמא דמנה ולאינון דעבדי מסד עם מתים
 ואיהו קיימא קיימא דאמת ויהאי אתמא לאדכרא ליה לעלא ולאמקא דיוקמיה
 לעלא לעלא ליה לעלא דאמי. עיראל קיימא לכטר כפון ודא קיימא לאשאמא
 לכל אינון דמשיבו למעבד בוטין ולא עבדי או בגין למחטוי ואמי למעבד ואתקף
 בוניה ולא עבדי. יהיראל קיימא לכטר מערב ויהאי קיימא לאשאמא לכל אינון
 דלעאן באוריתא וצילי בוניהו למליצי באוריתא לבי רב ולכל אינון דמסתכלי על
 רבי כד איהו כבו מרעיה ואשאמא עליה ואודעי ליה דיסתכל כחובו או בעובדו
 ויתב מניהו למאריס בגין דכל מאן דישתלל בהווא מרע דיסתכל בעובדו
 ויתב בתעובתא קמי קדש בריך הוא איהו גרום ליה לאשתובא ולאשתא ליה רומיה
 ועל דא כתיב אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו. מאי ביום רעה ביום רע
 מבטי ליה. אלא בימא דשלטא הווא רעה למיסב כשמייה. אשרי משכיל אל דל
 דא הוא מרע כמה דאתאמר מדוע אתה ככה דל בן המלך ובגין כך ביום רעה
 ימלטהו. ואילין אינון דמסתכלי בהווא מרע לאשתא ליה מחובו גבי קדשא
 בריך הוא כמה דאוקיימא. בהיכלא דא קיימא עליה לאשאמא וביומא דשריא
 דיכא על עלמא ושתוב מניה כדא ביום רעה ימלטהו. יומא דאתיסר דיכא
 עאל להא רעה לשלטא בה על עלמא וכלהו אלין קיימוי לאשאמא. ביומא
 דראש השנה כד קבה קאייב דיכא על עלמא והווא כטרא בישא אתי לאסטאה
 כדון מתכפי כל הכו וקיימא קמי קבה וכדין מתניגורן כלהו וקיימא קמיה קדשא
 בריך הוא בהווא ומכא מה כתיב משגיח מן החלונות מנין מן המרכים. מנין
 כמאן דאשאמא אתר דקוק דחמי ולא חמי כל מה דאנטריך ולכטר משגיח מן
 החלונות אתר אצמותא יתיר דפתח פתחין לרמא על כלא. וכד קדשא בריך
 הוא אשאמא על עלמא אסתכל באילין חלונות ובאלין מרכים ומייע על כלא וכדין
 כד ישראל תקיעין בהווא שופר הווא קול בגין לאתערא קול עילא דכפקא מנו
 שופר דאיהו כנוכח דא כליל באשא ובמיא ורומא כדן כרווא כפקא ואכרין בכלהו
 רקיעין ואמר קול דודי הכה זה בא משגיח מן החלונות מנין מן המרכים וכדין
 ידעי כלהו דהא קדשא בריך הוא חיים עלייהו דישראל ואמרו זכאין אינון ישראל
 דאית לון עיטול כארעא בגין לאתער רחמי מלעילא כתיב אשרי העם יודעי תרועה

וודעו מתברו הוא תרועה דאיהו דינא קצוי כלא אתדנו בהי זכאין אינון ישראל
בעלמא דין ובעלמא דאתי בנין דאינון ידעי ארמו דקב"ה וידעי למחך בארמו
ולומדא יומדא כדקא יתת אלין מלוכות ושאן מרכיב קיימו כלהו לאחדא כל כלותין
דסלקין מתתא לעילא עלאפנחא בהו קב"ה כגונא דא כל בית הכנסת דלאו ביה
מלוכות לאו אתר לללאה ביה בנין דאית בית הכנסת לקבל בית הכנסת בית
הכנסת לתתא לקביל בית הכנסת דלעילא דאית ביה מלוכות כמה דארמין הכי
נמי לתתא כנסת הגדולה אית ביה תריסר מלוכו דעלאין הכי נמי להאי בית הכנסת
תתא' וכלא קיימא דא לקבל דא בנין דעלמין קיימין אלין בגונא דאלין בגונא דא
האו ממכא והיראל קיימא על כל אינון דמייסבי על מסככי כדא אשרי מסביל אל דל
ובנין דא כלא קיימא בהיכלא דא והיכלא דא אתכליל בהיכלא אחרא רביעי' זה
דתמן הוא גורין ודינון לכלא בנין כך זכאה מולקיה מאן דידע גכו דמאריה
לימדא ליה ולקדשא שמה דמאריה תדירא למזכיליה בעלמא דין ובעלמא דאתי

היכלא

רביעאה היכלא דא די קב"ה אשתמודע בארעא בנייה ודא
איהו היכלא דקיימא למטר ארמו דארותא דא היכלא
אקרו זכותא היכלא דכיה אתדנו כל דינון דעלמא וכל זכין וכל מוכין וכל עוכזין
וכל אגור טב לאינון דטטרו פקודי אורית היכל דא זכותא משכיה מכל שאר היכלין
והאו היכלא כלין ביה ארבע היכלין וכלהו מד היכלא בהיכלא דא אית רוחא חדא
דאקרו זכות והיכלא דא אקרו על שמה זכותא והאו איהו אל והכא אתדנו כל
דינון דעלמא והאו איהו דא דכתיב ואל זועם בכל יום ארבע היכלין אלין אית
פתחין להו מד ממכא לכא דקיימא לפתחא קדמאה עלאה דהיכלא סככיה שמה
ועל שמה דא אית ממכא אחרא לסטרא אחרא דשמאלא דעלמא דינון לאתערא
גהואו היכלא דויליה למשכד בעלמא ובנין דנטיל מניה אקרו על שמה סככיה
ואיהו שליט על ההוא אסכרא דרביי והאו ממכא עלאה סככיה כד נטיל דינא
אכרוז לאינון ממכא דקיימין על תריסר פתחין ואינון כרוזין דמכרוז כל אינון דינון
דאתדנו מהיכלא דזכותא דא רוחא דא דנטיל כלא דאקרו זכותא אל דקארמין כלא
כלול מניה כפקו שבועין כהורין כנינון וכלהו בעגולא קיימי בנין לאחזאה דא כדא
דלא אתכסו דא מן דא כל זכין וכל עוכזין וכל דינון קמי כלהו כהורין קיימין
מנייהו כפקי תרין כהורין דקיימו קמייהו תדיר ואלין לגו באמצעיתא דהיכלא
והאו רוא דהיכלא שררך אגן הסדר אל יחסר המוז לקבל אינון שבועין ותריין כהורין
אחרין מסטרא דומיכא ושבועין ותריין כהורין אחרין מסטרא דשמאלא ואלין
פממאי אלין קדמאי לקמי כהורין אלין עלאלין כל זכו כל עובדין דעלמא שאן פנימאי
כפקי אשתכחו כל כהורין דכפקי מרומא דא עלאה מאתן ושית סרי כהורין וכלהו
כלין כרומא דא אינון תרין כהורין דקיימו קמי אינון שבועין אינון סהדי סהדותא
וכתבי פתקי דינא דזכו או דחובא לין שבועין אינון גורי גורין ודינון דינון הן לטב
הן לביש הכא איהו דא רוחא דאיהו זכות אל כדקארמין ביה רשומין תלת אתון
דמדבקן ביה מלעילא דאינון ידו והא אוקימכא דכד אלין מדבקאן בהאו אתר
לכ ג א 33 3 ד.א.ת.ד.ק.ת.א

דאתדבקותא דגבורא כנוקבא כדון אתרשימו בהאי רומא איכון אלתון והבא אמר
 דוד ואלדי לבור משסי רזא דרומא דא דאקרו אל רזא דאיכון אלתון דלשימין
 ביה דאקרון ידו אלין תלת סטרין דנהורין דקאמרן איכון לת בתו דיכין דמתפלגי
 כדיכין אחרנין במיילי דעלמא בעתרא במסככו כמרעלן בשלמו דאיכון ארבע
 היכלין איכון מתקנן לכל איכון אחרנין תרין היכלין תרי סטרי כהורין אחרנין
 ומד היכלא לכל איכון מארי דעייכין דעבדי חושבכא מכל עובדין דעלמ' ומד היכלא
 לסופרין אחרנין די תמות אלין קדמאי פנימאי אלין ארבע היכלין כלילן דהיכלא
 דא דאקרי על שמא דהאי רומא זכותא כדקאמרן ככל פתמא ופתמא אית ממנא
 מד באלין היכלין פתחא קדמאה אית ממנא מדא דשמייה אקרי גזריאל
 ההוא ממנא איהו לגלאה דיכין דאתדכו ואתגזרו להווא ממנא קדמאה דקוימא על
 היכלא דסטרא אחרא וקוימא על אסכרא דרביי כדקאמרן והאו ממנא גזריאל
 כטיל מלה דבי דינא פנימא דכלא דאתגזר תמן וכדין אודיע מלה להאי ממנא דלכר
 וכל איכון כרוזי מכרוזי ואמרוי וכל איכון רקיעין כך וכך אתגזר מכו מלכא עד דנטלי
 ההוא מלה כהיכלא דלתתא ומתמן כפיו ומכרוזי מלה עד דאשתמע בכלהו רקיעין
 וכמתו ואודיעו מלה לכלהו דלתתא וכטלי מלה כלהו תתאין מדרגא דדרגא אפילו
 צפרי שמיא ועפוי דארעא כלהו כטלי מלה ואודיעו לה בעלמא עד דנטלי מלה כל
 איכון גרדיכין כיומסין ואחזין בלמא לבני כשא ואתיא ההוא מלה לזמן קריב
 ולזמנין דההוא מלה דאצטריכא למלכו ארעא דאיכון ממנן לאתנא ולדכרא עמא
 דאודיעין ההוא מלה עד רקיעא דשמא לתתא וקוימא תין עד דאיכון ממנן שמיין
 דאתמכון על שמא כטלי ההוא מלה ואודיעו לה לאיכון ממנן עלאין די כסט' אחרא
 ואיכון מודיעין ההוא מלה למלכו ארעא דאיכון כסטרא דלהון וכד הון כביאום
 כהו בישראל הון כטלין כבואה דלהון מתרין עמודין עלאין דאוריתא סמין עליוהו
 לכתר דאסתלקו כביאום מעלמא ואתו מארי דמראה ומארי דחלמא כטלי מלה
 מאתריה כדקאמרן וכד מלכו הון כיוהיו דישראל וכביאום אסתלקו ומארי דחלמא
 ומראה לא אשתכחו אודיעין מלה לאיכון מלכין מההוא פתמא כדקאמרן ואו
 תימא היך כטיל מלה מהאי ארת תא חזי כל דרגא ודרגא וכל פתמא ופתמא כלהו
 אית לון לכר ממנן ידיעין דאתמכון כסטרא דלהון בכל איכון רקיעין עד דמתו לתתא
 כרקיעין תתאין ואודיעין מלה לאיכון דאצטריך בגין דהא מאלין היכלין דאיכון כסט'
 דקדושה ורזא דמהימנותא אתפרטו דרגין דלתתא כלהו כרזא דמהימנותא וכמתו
 דרגין על דרגין עד דפרחין מהאי עלמא ואסתמכון ביה מנהון לנטרא כבי כשא
 מסטרא אחרא ומכיוקיי עלמא וכאיכון ארתי דקא אזלו ומכהון לסייעא לכבי כשא עד
 אתאן לאתדכאה ומכהון למעבד אתין וכסין בעלמא ומכהון דקוימיו לאשנא
 בעובדין דכבי כשא למסהד סהדות וכן כגיוכא דא מתפרשין כמה דרגין לסטריהו
 כלהו כרזא דמהימנותא עלאה בקדושה עלאה כגוונא דא כסטרא אחרא סטרא
 משאכא מתפרשין דרגין מאיכון היכלין לתתא כלהו דרגין לאכאשא ולאשנא עלמא
 מנהון קוימיו לאכעאה כבי כשא מארח טב לארח כיש ומכהון קוימיו לאשנא כבי
 כשא

כשא לאוכון דאיתו לאסתאבא מחאבין ליה כהאי עלמא ומאכבין ליה כההוא עלמא
 ואכבין אקרו נואה רותמת כדא נא תאמר לוי ואכבין דרנבין דקיימן לסאבא יתיר
 רנבין כך אלבין תדיר לקל אלבין ועל דא כלא איהו כדרנבין ידועאן כדקא חזי
פתחא תכונא את כהאי פתחא מומא דהרואל שמה דאיהו ממכא לאעלא
 כל זטתין דזכו כהו ככי כשא בנבין דאת בר נש לטב עלייהו וכן כד אתדן לטב ואיכון
 זכין קיימן סביאן על מאכבין ככי כשא כדון סאי ממכ' פקיד על אברא וחולקא דאיכון
 זכין ואגדן לטב ואפיק ההוא דוכא ומני ליה לההוא ממכ' דאקרי פדא די כהוכלא
 דלתתא וכדון חל פדעהו מרדת סמת רנבין דכד בר נש קאי ככי מרעיה ואתפס
 בתפיסו דמלכא כדון אתדן בר נש וכל זכו וכל חובא דעבד כהאי עלמא כלא עאל
 כהאי הוכלא לאתדכא וכד אתדן לטב כהאי פתחא כפך דוכים לטב לימינא דהאי
 מומא דהרואל דקיימא ביה ואודעיה דוכיה לטב עד דאשתויבונפתא ההוא דוכא
 בכל אוכון ממכן דרנבין דאשתמודעו לטב לתתא כלהו דרנבין על דרנבין וכלא בין לטב
 בין לכוס מבי מלכא אתדן ההוא בר נש **פתחא** תליתאה כהאי פתחא אית
 ממכא חד בדיואל שמה ואיהו לקטר שמאלא והאי איהו ממכא לאעלא כל חובין וכל
 כישין דבר נש אסטוי אכרתויהו כהאי עלמא ונמת לון גו מתקלא לאתקלא באיכון
 זכין דעאלו כידא דההוא ממכא אחרא דקאמרן וההוא מתקלא קיימא בנפתחא
 רביעאה ותמן אתקלו זכין וחובין כחד מאן דכנח מכייהו הכי אית ליה ממכן אחרן
 מסטרא דמינא או כנחן זכין כמה ממכן אית לההוא סטר' ונטלי מלה וההוא דוכא
 ומעברין כישין ומרעין וההוא בר נש עד דאשתויב' מסטרא דשמאלא או כנחן
 חובין כמה ממכן אית לה' וזא סטרא עד דנטלי מלה ההוא סטרא אחרא וכל אוכון
 גדריכו כימוסין עד דאתרע מזליה וכדון כחתא ההוא סטרא אחרא ונטיל כשמתא
 זכאה חולקבון דדיוקוא בעלמא דין ובעלמא דאתי **פתחא** רביעאה כהאי
 פתחא קיימא חד ממכא ואזכיה שמה והאי איהו מתקלא דנטלא זכין וחובין
 וביה אתקלו כלהו כחדא ודא אקרי מאכבין דק דכתי' מאכבין דק כהאי אתקלו כלהו
 לאתדכא' תמות האי ממכא אית תרין ממכן חד לומיכא נחד לשמאלא' חד לומיכא
 הרואל שמה' חד לשמאלא גדיואל שמה וכד אתקלו זכין וחובין דא אכרע
 לסט' ומינא ודא אכרע לקטר שמאלא כלהו אתכלילו כהאי רומא דאקרי זכות' וכד
 אתכלילן כלהו ביה אפיק חיותא קדישא והאי חיותא מלהטא ואקרי שמה תומא
 האי חיותא איהו חיותא דקיימא לאשגמא בעלמא באיכון עיני ו' דאזלן ושטאן
 בעלמא והכא אוכון עיני ו' כלהו נטלי אשגמא מאיכון עיכדין וטמירו דאתעבדו
 בעלמא ולאשגמא באיכון עיכדין דאיכון כשלימו דלכא ואשע' דלא אתעבדו כדקא
 ואת' האי חיותא איהו קיימא באשגמא דנלותין רנבין דאיכון שאלתין דשאלו בני
 כשא כנלותהון כלהו קיימי כידא דהאי חיותא ואכח להו כהאי הוכלא וקיימן אויבין
 שאלתין כהאי הוכלא עד ארבעין וימין לאשגמא כהו דהא לסוף ארבעין וימין ככל'
 ארבעין וארבעין ככקא האי חיותא ונטיל לכל אוכון שאלתין ואכח לון קמייבו
 דאיכון כהורין שבעין ותרין דוויכין לון וכדון האי חיותא רומא דאקרי זכות אל

פקודי

מעיון דביו או וכנאי לא זכו או זכי כפקא האי כלומר ומתגלגל האי שאלתא וכפקא
עמיה תרובר ממנן וכל חד וחד תבעין מעם ההוא רומא קיומא בהאי שאלתא
ואתקיומא בהו תמות האי מיותא ארבעה שרפין מלהטאחד שרפאל ברקואל
קרישאל קרומיה ואלין ארבעתמות האי מיותא לארבע שרפין אלין ארבע
קיומא לארבע שרפין עמא ואינון ממנן לאשגחא בכל אינון דנטרו וומא דשכתא
כדקא ואות מאלין ארבע כד נטלי כפאי שביבין דאשא ומאלין שביבין אתעבידו
שבעין ותריין גלגלין מלהטן באשא מהכא אתעביד כהר דיכור אלף אלפין ישמשוכיה
להסוא טורא כל אינון דמענבי שכתא אלין ארבע ממנן משבחן בכל אינון דמענבי
שכתא והאי מיותא קיומא עליוהו ונטלי בנייה תמותה בכל יומא ויומא כניד ההוא
כהר דיכור ואוקיד לכמה רומין לכמה שליטין וכד עיול שכתא כרוזא כפקא ושכר
ההוא כהר דיכור דזעפין וזקין ושביבין אשתככו והאי מיותא אזלא וסלקא על
ארבעה אלין שרפיה דקארמן ועאל גו אמעשיתא דהיכלא דא וההוא אתר אקרני
ענב בנין דהאי אתר כד עיול שכתא מתסדרין תמן כל פתורי דכני עמ' דאקרני
בכיהיכלא דמלכא ואלף אלפין ורכו רבוון קיומא ממנן על אינון פתורי והאי מיותא
עילא על ארבע אלין שרפיה בההוא אתר וממא כל אינון פתורי וכל אינון דקיומא
עליוהו ואשגחא בכל פתורא ופתורא ויהך מענבי ליה לכל פתורא ופתורא וקיומא
וכריך ליה לההוא פתורא וכל אינון אלף אלפין ורכו רבבן בלהו פתמיו ואמרי אמן
ומה ברכה היא דכריך על פתורא דמתסדר ואתענבא כדקא ואות אז תענב על
וינו' כו פיו' דבר' וכלהו אמרי אז תקרא ווי' יציה ונו' רומא עלאה דאקרני אל
כד ההוא פתורא אתענב בכלהו סעודתי בסעודתא בתראה תליתאה מסוים ואמר
על כל אינון קדמאי ואמר אז יבקע כסמר אורך ונו' ככר' וי' ואספק' כל אינון
שבעין כהורין אחרטין פתמי בכל סטרו ואמרי כו כן יכרך בכר ורא וי' וכד
פתורא דבר נס לא קיומא בההוא אתר כסדורא דענבא כדקא ואות כדון האי
מיותא ואינון ארבע דתמותה ואינון אלף אלפין ורכו רבבן בלהו דמיון ליה לכר
לההוא סטרא וכמה גרדיני כימוסין בלהו נטלי ליה ועיולי ליה לההוא אתר דאיהו
בהפוכא עס דא ואקרני כע' פתמיו ואמרי ויאהב קללה ותבואה ואלא חפץ בכרכה
ותרחק ממנו ויקש נושה לכל אשר לו ונו' אליהו לו מושך חסד ונו' רחמכא לשזבן
בנין דענבא דקכ'ה וכג' כל אינון דמענבי ענבא דשכתא וזמכי ומועדו לין ארבע
דקיומא תמותה האי מיותא קיומא לקבל ההוא כהר דיכור ולא שנקילא לתוקדא ביה
לכל אינון דמתענבי ענוביוהו תמות אלין ארבע אות ממנן אחרטין קיומא לכר
דאשתימודעאן מסטרא דהיכלא דא וכל כרוזין לכר ומכרוזין לכל אינון דיכין אינון
גורין דאתגזרו בהו היכלא כלא אתדן הכא בר תלת מלין ללא אתיהיכר שו הכא
בהיכלא דא דאקרני זכותא ואלין אינון כני מיו ומזוכי דהא אלין תלתא לא קיומא
הכא בנין דהא כמולא תלוא מלתא דהא ההוא כהר דניד וכפיק תמן תליון חיון
דלעילא ותמן תליון מזוכי ותמן תליון כני דהא כלא כפאי מתמן וכנדי ואתמשכאן
לתתא' ובנין כך כלא קיומא בהיכלא דא בר הכי תלתא' בר נס כד איהו כני

מרעיה

מרעיה אי אתרן למיוס לאו דחיון תליון הכא אלא כד אתרן הכא למיוס כדיון כגדיון
 תעט מלשלא ויהבו ליה ואי לאו לא יהבין זכאה מולקסון דזאקיוא דידעיו ארמיו
 דלוריתא וזכאן בה למיו עלמא עלייהו כתי ועמך כלם כדיוקילעולכ ורשו ארץ וגו'
היכלא
 משאה היכלא דא קיימא לאכהרא לאלין תתאוי ויהאי אוהו
 היכלא דקיימא לאכהרא כרזא דמהימנותא פתחא

חדא קיימ' בהאי היכלא נחד ממכא עליה וההוא ממכא אקריו סנובריה האי ממכא
 קיימא על פתחא דא בנין למולקכ סנובוריא דלהון קמיה דמאררהון ולא יפלוט עליהו
 סטר' אחר' בהיכלא דא קיימ' דרומא דכליל בארבע דסא רומא דא כליל בארבע
 גוונין סוור ואוכס ורוק וסומק' והאי אוהו רומא דקיימא כליל בכלא ואקריו סוריה
 רב על כל אינון סוילין תתאון וכלהו קיימון תמותיה וממכן תמות ידיה' האי רומא
 דסגיר ופתח כל מפתחאן עלהון כלהו אתמסראן בודיה תלת זמנון בומא כל סוילין
 תתאין כלהו אתכלילן וקיימון תמותיה ומיכה אתזוכהאי קיימא בכל רזין דמאררה כל
 גכוין עלהון כלהו אתמסרן בודיה' האי רומא אקריו אהבה ובנין דא אקריו היכל דא
 היכל אהבה בנין דהכא אתגכויו כל רזא דרזון למאן דאנטריק לאתדכקא ביה והכא
 הוא רזא דכתיב שם אתן את דודי לך רומא דא אוהו נטיר כל נטירו דלעילא ודא
 אקריו סוור ושראל סוור הכרית בנין דהכא אוהו נטירו דכל גכוין עלהון ועילא
 גכוין דמאררה גכוין ביה מהאי נפקו שבילין וארמון לאינון דלתתא בנין לאתפרא
 בהו רומא' אלין גוונין דכיה ד' אתכלילן דא בדא וכד בעאן לאתכללא בטט דא
 בדא וכפק מכלסוחד מותא קדושא דאקריו זר' והאי סוונתא על דא כתיב היא
 המיס אשר ראיתי על כהן ככר' מהיכלא דא נפקין כל רומון קדושין דקיימין בקיומ'
 דנשיקין עלהון דהא מאתיון נשיקין נפקא אוירא דרומא לקיימא דנפשא לכל אינון
 נשמתין דאתיהיבו בבט נשא ורזא ההוא דכתיב כו על כל מונא פיו וימיה האדם
 בנין דבהאי היכלא קיימון כל נשמתין וכל גופין דזמוכין לכמתא בכני נשא מוומא
 דאתברו עלמא ועל דא היכלא דא נקטא כל אינון נשמתין דנפקין מההוא אתר
 דכניד וכפיק ובנין דא היכלא דא לא קיימא לעלמין כרויקיא' ומיומא דאתמרב בני
 מקדשא לא עלהו הכא נשמתין אחרכון וכד יסתיומון אף היכלא לא קיימא כרויקיא
 וכדיון ויתומלכא משהוא אתע' היכלא דא לעילא ונתער היכלא לתת' וכרזא דהיכלא
 דא כתי' שני שדיק כשכני עפרו' וגו' בנין דהיכלא דא ההו רומא דקאמרן וההו סוונתא
 אפיק תרין כהורין כלילין דא בדא מתקשרן דא בדא ואקרין אל שדי אן אקרין שדי
 נאל דלתתא מתמכרן דא בדא ואעיל דא בדא ואקריו א שדי בנין דנפק מכללא דאלין
 שדים' והאי אל כטייל מאתר דא כל אינון רחמין דקיימו לאתזכא ההוא היכלא
 דלתת דאקריו וכותא על שמא דהאי רומא דקאמרן' האי שדי וינס לכל אינון תתאון
 ולכל אינון היכלין ולכל אינון דלכר דקיימו מהטרא דא ואקרין יתנות המשכן כמה
 דאוקימכ ועל דא אקריו שדי ובנין דמספקא מוזכ' לכלהו תתאי כמה דאיהו מקבלא
 מסטרא דומיכא' מהכא נפקו אינון כהורין דאקרין להט המרב המתהפכת בנין
 דמתהפכא לכמה גוונין והא אוקימכא אלין מתערו דיכא בשלימותא לעלמא ואינון

מסטר

אמטור שמשא כד אלתפרש רוחא דא וכפס לאפקא כהורין לכל סטרין באינון שדים
 דרמאן מלכא לכל שטר הכי כמו מהאו רומ' כפקי לכל סטר ואפיקו חד מיות' אלתרא
 דו ממכ' על און דאקרו להט המרכ המתהפכ' ודא אקרו אלהוא והאי דממכא עט
 עלמא' בזמכא דו ממכא כפכא על עלמא ואתדן ביה כדון האיו מיותא אתפקדא על
 עלמא ואפיק רוחא דמווכא לכל אינון כיו מהימנותא דלא ויותון ככפכא וכשער
 לכייהו בנין דהא מסטרא אחרא כד שלטא כפכא בעלמא כפקי מהאי סטרא תרון
 רומין מסאכין ואקרון עוד וכפן ודא איהו רוא לשוד ולכפן תשמך בנין דאלין קיימין
 בעלמא ועכדון לון לככי כשא קטרובא חד הוא דקא משדר להו ומתי ומד דקא אכלי
 בני כשא ולא שכעין בנין דהא רוחא כושא שלטא בעלמ' מיותא חד אפיק חד כינוכא
 דקא כפיק מכוניו דתרון כינוני דאמרן דאינון מתהפכאן לכמה גוונין ואיהי כינוכא
 אקרו שרפיק איהו אמיד ולהיט לון' כהיכלא דא אית תרון ממכ' כהורין דקיימין על
 אלף ורבא רכבן דאקרו בפנים ואלף ורבבן דאקרון רמונים וכלהו קיימין במכוכות'
 ואלין אינון דאעלי רחומותא בין ופראל לתתא וקדש' כריד הוא לעילא וכלהו מתערו
 רחומותא וקיימין ברחומו וכד אתער רחומו מתת לעילא ומעילא לתת' כדון אתמלייא
 היכלא דא מכמה עכין מכמה חסדון מכמה רחמין וכדון רחומו דלתתא בו רחמו
 עלאף דא כדא מהכא כפקי תרון ממכ' ואקרון אהבה על שמא דהיכלא ואלין קיימין
 לאשגמא על כל אינון רומדי וחודא דמאריהון ברחומו ומסקין כפשייוס עליה ברחומו
 וסלקין ואסידו לעילא וכל אינון דעכדו חסד בעלמא אינון חסדון סלקין' ועאלין בו
 האי היכלא ומתעטרו תמן וסלקין לאתעטרא בו האי אהבה עלאה ועל דא כתיב כי
 גדול מעל שמים חסדך' כהיכלא דא כתיב מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה
 וכהרות לא יטטפיהו' ונ'

היכלא

שתיתאה דא הוא היכלא דאקרו היכלא דרצון דאיהו מוצא'
 פי"ו חדוה דאתדבקותא דכלא והכא איהו רעוא דרעוין
 ברזא דכתי' כחוט השני שפתותיך רעוא דכל כשמתין דכפקי מההוא מוצ' פי"ו' האי
 היכלא היכלא דרעוא דקיימין הכא כל שאלתא וכל בעותין דעלמא בנין דרעוא דכל
 רעוין כד נסויקין אשתכחו מלוא דכתיב וישק יעקב סימן' וכדון כד נסיק דא לדא
 כדון אקרו עת רצון בנין דהא כדון שלימו אשתכח וכל אנפין כהירין' וכד כלותין
 סלקין כדון איהו עת רצון לאשתכחא ועד כתיב ואני תפלתי לך פי"ו עת רצון דאיהו
 חכורא דא עם דא' כהיכלא דא קיימין שית פתחין ד' פתחין לארבע סטרין דעלמא
 ומד לעילא ומד לתתא' באלין פתחין אתמכא חד רוחא דאיהו רב על כללהו דו ממכ'ן
 ככל אלין פתחין ורזיאל שמויה והא אתמכא ואתפקד ככל אינון רזין עלאין דשימא
 לפימא ממלגן דכזיקין דא לרא ברחומו דרחומותא' תרעין אילין לא קיימין לבלאה
 כד אתפתחו כדון ירעין כללהו היכלין וכל אינון רחמין וכל אינון משרוין דהא תרעי
 דרצון אתפתחו ולא עלין בלין תרעין לא רעוין דכלותין רעוין דשכחא רעוין דכשמתין
 קדושיין עלאין האי איהו היכלא דמשה כהאי היכלא אתכניש משה ברחומו וכסיק
 כזיקין כהאי היכלא משה ידבר וסאלדים ועננו בקול' כד אתדכון כזיקין ככסיקין

דא עס דא זעל דא כתיב זשקכי מנשקות פיהו וגו' לית כשוקין כמדוה אלא כד
 בואן דא ודא כתפכוקין דכלא וכמדוה מנהירו עלאה תא תומסה ידבר דכתיב
 הכך יפה רעיתי וכתיב כמוט השני שפתותיך והאלדים יעכבו בקול דכתיב הכך
 יפה דודי אף נעים וכתיב שפתותיו שושנים נטפות מור עוכר האי רוחא אתמסרו
 כידוה כל רזון דאיכוון כשמתין דמתערו תיאובתא דרחימו דעילא ותת' כמדא אוכוון
 כשמתין עלאין כגון ר' עקיבא וחבריו דאלין לא אתקריבו לאסתמאה כנהר דיוכר
 דהא כל שאר כשמתין אסתחיון תמן ועברו ביה והא חוקימכא תא חזרומא דא
 אפיק תריסר כהרון כלהו קיימי ברזא דתמות האי רוחא כארבע סטרין דעלמא
 קיימין ארבע כהרון עלאין דלטין לארבע סטרין בסטר' דדרוס קיימ' סד כהורא
 עלאה ימיכא דכל עלמא דהא מניה שראן ישראל לאתאחדא כרזא דמשימנות ואיהו
 מוכאל רב מילא דכהורא עלאה דכמתא מסטר' דדרוס דמתן כהורא קיימ' בתוקפיה
 האי מוכאל כהורא ימיכא אפטרופוסא רבא דישראל בנין דבד כטרא אחרא קיימ'
 לאסטאה עלויהו דישראל כדון מוכאל אטען עמיה ואתעביד כגנורוויא עלאהו דישראל
 ואשתזכן מההוא קטיגוריא מארי בעלי דכבו דישראל כר בזמנא דאימרכ ירושלם
 דהא כדון אתגברו מוכין ומוכאל לא יכיל כהדוה דסטרא אחרא דעענתיה דמוכאל
 תבורא עלויהו דישראל וכדון השיב אחר ומיכו מפני אויב' מסטרא דצפון קיימא
 כהורא אחרא דהא איהו קיימא לנטלא דיכא מכו היכלא רביעאה ויכול לממכא
 דפתמא דבההוא פתמא קיימין ממכן אחרן דבסטרא מסאכא ממכאן לההוא ממכא
 ונטלי דיכא ולזמכין להאי איהו האי כהורא דבסטרא דצפון איהו עביד דיכא ולא
 יתמסר כסטרא אחרא בנין דכל דיכוין דאתעבידו ביה אוכוון אסנותא וקדשא בריך
 הוא עביד חסד באיכוון אתרי גבריא אל איהו האי כהורא דבסטרא דצפון וככל אתר
 דאיהו ממי שרי ביה חסד בנין דגבריא בתרין סטרין כליל בתרווייהו ועל דא מתיא
 ואסנותא ביה' כסטרא דא קיימא רזא דכתיב כי כאשר יסר איש את בנו וי' לדין
 מוסרך ואלין יסורין דרחימותא דכלילן כסטרא דא וכסטרא דא' כסטרא דמורח
 קיימא כהורא אחרא דאיהו קיימא בכל מלי דאסנותא כמיטאל קמי מארי כל אוכוון
 דאתכשוין כבי מרעיוהו ולקרבא זמכין וקנין לאיכוון אפעיז דאשתלימו מהימנותיהו
 וסחראן עלמא ככל יומא ויומא בנין לאשלמא אסנות' כפקודא דמאריה והאי כהורא
 דפאל שמיה ואף על גב דהא אוקימכא ליה לסטרא אחרא ודא אחיד לסטרא דא
 ולסטרא דא לסטרא דמוכאל ולסטרא דגבריא אל והאי איהו ממכא בשעתא דאתדן
 כר כש בהיכלא רביעאה לחיים כדון איהו אקדים באסנות' והאי אסנותא מגו דמיקון
 כפקא בנין דמתרין סטרין כפקא והאי דחיקון אתיא מגו סטר שמאלא ואסנותא מגו
 סטר ימיכא ועל דא ההוא מרעכד אתיא ליה אסנותא מגו דחיקון סביא אתיא ליה
 והכי הוא מסטרא דמערכ אעג' דאמרן דרפאל כסטרא מזרח ואוקמיה דסטרא דא
 דמערכ אסנותא וחיון לאו איהו אלא מסטר מזרח דהא מתמן אתמשכאן לתתא
 וכהאי סטרא כהורא חד ועריאל שמיה ואיהו אוריא לודא איהו כליל מכלהו וקיימא
 סלימא ככלא ואית ליה תלת סטרין אכל תרין אוכוון בנין דכל חד מאלין כליל במכריה
 דאיכוון

דאינון ארבע יסודין תתאין מאינון ארבע יסודי עלמא עלאיין על כלא וכגון דכלתו
 מתקשרן דא כדא חמו קרא ואמר אל בנת אגו וירדתי לראות אינון תריסר כלאהין
 קיומין תמות אליו בהוא רומא דקאמרן והוא רומא עליוהו בשלימו אליו ארבע
 כהורין עלאיין אית תמותיהו תמיא אחרין למהוי בשלחו ובכלהו שלימו מד וכד
 מפרשין כלהו אינון תלת לכל סטר אליו ארבע סמכין קיומין לסלקא ולאתאחדא
 האי היכלא לעילא באתר דאקרו שמים לאתמכרא כשיקין אליו באליו כחדא תמות
 אליו כמה דרגין לדרגין כלהו נפקי מנייהו מאליו יסודין תתאין מנייהו מסטר דמיוא
 ומנייהו מסטרא דאשא ומנייהו מכטרא דרומא ומנייהו מסטרא דעפרא כוונא
 דא תנין ארבעה נכסו לפרדס וכלהו אתכריוו לדוכתא דא לאליו ארבע יסודי
 וכל חד ומד אתקשר בדוכתיה דא בסטרא דאשא ודא בסטרא דמיוא ודא בסטרא
 דרומא ודא בסטרא דעפרא וכלהו אטבעו כיסודא דיליה כמה דעאלו בר ההוא
 שלימו מסודא דאיתא בסטרא דיומא ואתדבק ביומא וסליק לעילא כד מטא להאי
 אתר דאקרו היכל אהבה אתדבק ביה כרעו דלכא אמר האי היכלא כריכא איהו
 לדבקה ליה בהיכלא דלעילא באהבה רבה כדון אשתלים ברזא דמהימנותא ואיהו
 סליק ואשלים אהבה זוטא באהבה רבא כדון אשתלים ברזא דמהימנותא ואיהו סליק
 ואשלים אהבה זוטא באהבה רבא כדקא חזו ועל דא מית באהבה וכפא בשמתיה
 בהאי קרא ואהבת זכאה מולקיה כל אינון אחרין נחתו לתתא כל חד ומד
 ואתעכשו בהוא יסודא דנחת לתתא אלישע נחת לתתא בסטרא דשמאלא לאיהו
 אשא ונחית ביה ולא סליק ואערע בהוא סטרא אחרא דאקרו אל אחר ואתמנע
 מניה תשובה ואתתרך בגין דאתדבק ביה ועל דא אקרו חמר ואוקימא בן עזאי
 נחית כיסודא דעפרא ועד לא מטא לאוקידו דעפרא דאזאי להוא סטר אחרא
 אטבע בהוא עפרא ומית ועל דא כתיב וקר בעיניו היותה למסודיו בן זומא
 נחת כיסודא דרומא ואערע ברומא אחרא דמטא לסטר מסאבא וכגון כך כפגע
 פגע ביה ולא אתישב ביה וכלהו לת אשתובן מעוכשא ועל דא אמר שלמ יש הכל אשר
 נעזה על הארץ אשר יש דיקים שמונע אליהם כמעשה הרשעים בגין דאלון נחתו
 כדרגין אליו ואתעכשו תא חזו בגין דר עקיבא סליק לעילא כדקא ואות על בשלם
 וכפך בשלם שאל שאלתא ולא אתפרש דכתיב ממתים ירך וי ממתים מחלד חלקם
 בחיים עד מה אליו דאתקטלו בקטולי עלמא זכאין דיקיא דלא מאבו חובה בגין
 דיתעכשו תא חזו ממתים ירך וי ממתים מחלד חלקם בחיים הכא איהו תרו סטרי
 ירך וי מחלד ירך וי דא קדשא בריך הוא וכשמתא אתככו לנביו ממתים מחלד
 דא סטרא אחרא דנופא איהו שלמא עליו דכתיב ולא אביט אדם עוד עם יושבי
 חלד תא חזו כשמתא דאליו לאשלותא דרומא קדישא דלהון עשרה רומין מתתא
 כדקא ואות ונופא דלהון ותמסר למלכו אחרא כל חד כטול מולקיה ומהכא רזא
 דקרככו ותא חזו רישא שירותא דמהימנותא גו מחשבה בטש כוונא דקרדיותא
 וסליק בגו מחשבה כוונתו כוונתו זרוק לתלת מאה ועשרין עובר וכריר פסולת מגו מחשב
 ואתכריר אופי סבי אליו די בהו אשתלים מאן דאנטריך ודאיו כד סליק במחשב וכלא

כמה דאצטריך' חרו מבטר' דא ועצבו מסטרא דא • כתיו' ופכתתג' אנו את השמחה
אפה אין טוב לאדכ תחת השמש כי אם לאכול ולשתות ולשמחה יהוא ולונו בעמלו
ג' חיוו אשר כתן לו האלדים תחת השמש • ופכתתי אנו את השמחה • וכי שלמה
מלכא משבח דא • אלא שכתתי אנו את השמחה דא חדוותא דמלכא קדושא • דו
בזמנא דאיהו שלטא בשבתא וכיומין טבין מכל עובדין דכר נש עביר אין טוב לאד'
תחת השמש וגו' ולאחזאה חדוותא בההוא בנין דיהא ליה מולקא לעלמא דאתי •
והוא ילכו בעמלו • מאן קבא הוא ילכו ויהך עמיה לאעלא ליה לעלמא דאתי • דכר
אחר' יהוא ילכו מאן הוא • ההוא בר נש דאכיל ושתוי וחדוי כל מאן דאפיק למיכל
ולמשתוי הוא ילכו לקבא בהלואה ואיהו יהיב ליה כפלו כפלו מכל מה דאפיק כהאי
בתרין אלין אוזיף בר נש לקבא כד חיים ליה למסככא וכד אפיק בשבתי וזמתי דיהא
כלא אוזיף לקדשא כריך הוא כלא מלה וי' חוכן דל וגמולו ושלם לו • ובגין כך דא
שמחה ודא עציבו דא חיים ודא מות דא טוב ודא רע • דא גן עדן ודא גיהנם •
וכלא בהפוכא דא ועל דא גופא דלהון הוה בעצבו וכשמתא בחדו' • וכד הוה אלין
עשרה דאקרן הרוני מלכות הרונים הוה מסטרא אחרא ואשלימו אתר אחרא
דקדושה ובגין כך כלא גלי קמי קדשא כריך הוא ואתעביד כדקא יאות • בהיכלא
דא קיימן איכון תריסר ארבע אלין לעילא ותמכו' עמהון בנין דכל חד כעיל עמיה
תרין כמה דאיהו סדורא דתרין דגלים וכן בסדורא דלתתא עד אין סוף כל דרנין
מהיכלא דא כפקין כל איכון גלותין וכל איכון רעוא דרעו דאתעבידו ברחימו וכד
עלין כהאי היכלא כלהו מתדכין ביה בקבא • ובכל יומ' וככל זמנא דכשקין אתחברו
כדין איכו זמנא דקדשא כריך הוא אשתעזע כנשמתי' דנדיקיא • ומהו השעשוע
דמקריבין באיכון כשקין וקיימן אקדימו לההוא עכנא ועל דא כתיו' אז תתענב על י'
מאוקומכא • היכלא דא כללא דכל איכון היכלין תתאין כלהו כליין כהאי היכלא •
היכלא קדמאה דתמן קיימא ההוא רומא דקאמרן וכל איכון חיון אסתמין
בתרין סמכין לסטר מזרח ובתרין סמכין לסטר דרום ובתרין סמכין לסטר מערב
ובתרין סמכין לסטר צפון ואיכון תמיא ואלין אקרן יתדות וקיימו לכר • כד
מלכא עלאה אתי כטלי איכון יתדות ואתערקן מאתריהו ואיכון מתריס דאיכון
תמיא אחרנין בר מאיכון יתדות דקא אמרן • ההוא רומא קדמאה דו בנו היכלא
תמיא קדיה ועאל ואתכליל בנו ההוא תמיא • רומא תמיא דביה איכון פרון סמכין
דלסטר מזרח איכון קרעאל דאתמכא לכר על תריסר אלפי ממנן דכלהו אקרן
יתדות המשכן דא לימינא ודא לשמאלא שמשאלא ואתמכא על תריסר אלפי ממנן
אחרנין וכלהו יתדות כדקאמרן איכון ממנן אחרנין במכין דאתמנון לסטר דרום
חד סעדיאל וחד סעדיאל כל חד וחד על תריסר אלפי ממנן אחרנין אין לא אתערון
משלטנהון לעלמין אלין כלהו ממנן על קיימא בעלמא אלין איכון דקיימן בקיימא
דאיכון דאתמכבו דשקלי במתקאל דכורין ונוקבין דא עס דא ואלין אקרן מאזני'
על דא כתיב במאזנים לעלות ולא איכון דכתיב בהו מאזני כרק כדקאמרן כל איכון
דשקילין דא עס דא ולא שקיל דא יתיר מן דא סלקין ואתמכרן כחדא ואיכון חבורת

דדבר ונוקבא כחדא ועל דא כמאזוים לעלות ואף על גב דלזמנין מסתויעא מלתא
וסקיל דא יתיר שגדא ומתחדן כחדא ויהא חוקימכא חיונין ממכין אחרנין דלסטר
נפון דאינון תרין סמכין פתחאל עטרדיהאל וממכין כל חד וחד על תריסר אלפי
אחרנין ואינון יתרות המסכן באלין אחרנין כדקאמרן אליון ממכין תרין סמכין
אחרנין דלסטר מערב אינון פדתיאל תומיהאל ואתמכו כל חד על תריסר אלפי
ממכין אחרנין וכלהו יתרות המסכן כדקאמרן אליון אינון אינון דמשעין על כל אינון
דמתרכי כשהון קמייית בגין דאינון שבע ברכאן דאתמכו לה ואתעדן ולא אתקיימו
בגין דאתתרכ ולא אתדבקו בעולא ותתא כחדא ועל דא כלהו אוסדי דמשעין דאמזי
תירוכין דאינון שבע ברכאן כמה דאתעדן מאתר אחראי כדון בההיא שעתא קלא
כפך ואמר אי זה ספר כריתות אמכס אשר שלמתיא היכלא תכיינא דקא
אמרן דכליל היכלא קדמאה לאתיוחדא ביה וכל אינון חיונין הכי כמו אית ללו תמכין
סמכין כקדמאיו וכלהו ממכין כל חד וחד על תריסר אלפי ממכין אחרנין כאלין קדמאיו
כדקאמרן תרין אינון לסטר מזרח תרין סמכין לסטר דרו' ותרין סמכין לסטר נפון
ותרין סמכין לסטר מערב אלין תרין סמכין דלסטר מזרח יהדיאל' בגוריה תריסר
אלפי ממכין אחרנין לכל חד וכלהו יתרות אינון תרין סמכין דלסטר דרוס' אהרואל
יברהול' ואינון על תריס' כל חד וחד כקדמאיו לין ממכין על משכר ואקרונ' הכינוטלי
אינון קלי דכשון וממכין לון קמיה ההוא היכלא וכד ההוא סטרא אחרא איה לקטרנא
כהאי שעתא דאיהו שעתא דסככה קיימי לון ואעלין הכי קלי לממכא דעל פתחא ולא
ויכל ההוא סטר אחרא לקטרנא ולזמכין דקדיה ההוא סט' אחרא ופאלוקטריב ויכל
לנוקאיה אליון תרין סמכין דלסטר נפון מלחיהאל קרספיהאל אינון ממכין כל חד על
תריסר אלפי אחרנין דלסטר מערב אינון סוגדיה בגדיה ואליון על תריסר אלפי
אחרנין ואליון ממכין על ההוא דמא דברית כד אתגור האף ולדא לתמכין וימין ואלין
כטלי ההוא דמא וממכין ליה קמיה האי היכלא וכד ריבזא אתער בעלמא אשגח קב'ה
על ההוא דמא ולא אתניהיב לההוא סטרא אחרא רש' לאעלא תמן תא חזי לזמכא
דאתגור בר כס לתמכין וימין ושראת עליה שבת מלכות קדישא היא ערלה דגורין
ושדאן לה לכר כדון קיישא ההוא כטרא אחרא וממא דהאי איהו מולקיה מקרבכא
דא כדון אתבר ולא יכל לשטאה ולקטרנא עליון וסליק ואתעביד סניגוריא עלושרא
קמייקדשא בריק' הוא היכלא תליתאה היכלא דא קיימא לאכללא ולימא
ביה ההוא היכלא תכייב' וההוא רוח' וכל אינון חיונין דביה כלהו כלילין ואתעידן דא
בדא ואינון מד רוחא דכליל דא כדא הכי כמו אית ליה תמכין סמכין לארבע סטרין
דעלמא וכלהו אקרונ' יתרות המסכן תרי סמכין דלסטר דרוס' אינון סכיהאל עזווה
ואינון ממכין על תריסר אלפי ממכין אחרנין כל חד כאינון אחרנין ואלין אתמכו על
ההוא סבל דתינקות דלעאן באוריתא לקיימא עלמא ואליון כטלי ההוא סבל וסליק
ליה לעילא וכל סבל וסבל דאינון תינוקות דלעאן באוריתא לקיימא עלמא אתעביד
מניה רוחא חדא וסלקא ההוא רוחא לעילא ואתעטר בעטרא קדישא ואתמכ' כטורא
דעלמא ופן כלהו תרין סמכין דאינון לסטר נפון עופיהאל קטרויהאל ואינון ממכין

על

על תרומת אלפי ממכן אחריו כל חד וחד כדקאמרין תרין ממכן דלסטור מערב
איכין געסספיה אדירוריה ולין ממכן על תלוסר אלפינ כל חד וחד אידיתמונ לאכרזא
דיעל רקיעין לכל איכונ דמעברין כנייהו מאוריתא וסלקין לון דלא ילעון בה כדון כפקי
כל הכו ממכן ומכרזו ואמרי ווי לפלניא מחולקא דעלמא דזתי היכלא
רביעאה היכלא דא היכלא דקיומא ככטירו ותיר היכלא דא סמרון ליה תלתין
ותרין יתרות עלאין ומתא מאה סף אחריו דממכן תמות אלין נארבע אחריו עלאין
על כלהו וכלהו יתרות דהיכלא אלין ארבע איכונ חסדיהאל קסוריה קדומיה
דהיאל אלין ארבע ממכן על כלהו וכלהו אחריו כלהו ממכן תמותיהו ועל ידא דלון
אתודע דיכא למעבד בעלמא ועל אלין כתוב ובחומר קדישין שאלתא להכי ארבע
אתיון כל איכונ חילין די ממכן על דיכא לשאלא היך אתגזר דיכא בעלמא כל איכונ
דיכין דלא אתייהיבו בפתקין לקיומא דעלמא ועל דא כלהו אתיון לשאלא ובגין כך
כלהו ממכן על דא איכונ תלתין ותרין אחריו איכונ ממכן על כל איכו דלעאן באורית
תדיר ולא פסקי בומוא וכליליא ואלין אחריו דכלהו תמותיהו איכונ ממכן על כל
איכונ דקבעין זמכין ידועאן לאוריתא ועל דא איכונ ממכן כלהו ולא עכשא כלהו לכל
איכונ דיכלי לאשתדלא באוריתא ולא משתדלי היכלא חמשה היכלא דא
קיומין ביה תלת מאה ושתין ומתא ממכן כחושבן ימי שתא ועלא מכויהו ד סמכין
עלאין על כלהו ואלין איכונ קדישהאל סטריהאל עסריה קדמיאל ואלין אקרין
יתרות דהיכלא דא אלון אתמנון לכדחא עלמא אלין כד כשמתא אתושפת מערב
שבת לערב שבת ואיהי כשפת כד איהי כשפת כפקין אלין עמה ומעברו מישראל
כל עניבו וכל יבועא וכל מדירו דכפשא וכל רבזא דעלמא ואלין איכונ כדמי עלמא
כל איכונ דלתא מאלין ארבעה כלהו אתמנון לאעברא דיכא מאיכונ מארי דיכא
ומאיכונ דטרדי לון בגיהסס דימסקון דיכא מכויהו ועל דא כל אלין יתדות כלהו קיומי
בחדו ומחדו פפקי ובגין כך כלהו היכלין קיומי לאתעטרא לעולא כמה דאתמר
היכלא שתתא היכלא דא היכלא דקיומא על כל היכלין תתאין כהאו מאה
אחריו דקיומי לכך דאקרין יתדות באיכונ אחריו ואיכונ מאה לסטר ימוכא ומאה
אחריו לסטר שמאלא תרין ממכן עלאין לסטר ימוכא ותרין ממכן אחריו עלאין
לסטר שמאלא אלין דימוכא איכונ מלכיהאל שמשיהאל ואלין דשמאלא אקרין
חמסרסיה כפכיה אלין איכונ יתרות עלאין ימוכא ומשמאלא ואלין איכונ קיומי
ומיכין בעלמא בההוא זמא דדיקא מטא זמכיה לאסתלקא מעלמא ואתייהוב
רשו לסטרא אחר לין ארבע קיומי לאתעתדא תמן בנין דפטוק כשמתים כשוק ולא
תהא כפטורי ותנטער בשלטנו דסטרא אחר זכאין איכונ דדיקיא בעלמא דין ובעלמא
דאתי דמאריהו אקדיב עליהו שלטניהו למיהו כטורן בעלמא דין ובעלמא דאתי
מיהכלא דא שראן כל רזין וכל דרזין עלאין ותתאין לאתמכרא בנין דישתכא כלא
עילא ותתא בעלמא למיהו כלא חד ומכורא חד לאתיתדא שמה קדישא כדקא ואות
ולאשתלמא לאתרא כגידו עלאה כתתא וכהורו דכוכיכין כחד דלא תעדו דא מן
דא וכדון כגיד ואתמשך מה דאתמשך דלא אתידע ולא אתגליא בנין דיתקרב

ויתמד

ויתחמד דא עם דא למהו קבלה ביחודא שליט כדקא יאות. זכאה חולקיה מה דודע
 ברוח דמאריה **לששתמודעא** ליה כדקא יאות ואכלין חולקיהון בעלמא דין ובעלמא
 דאיתעל דא כתיב הכה עבדוי ואלכו. זכאין אינון דדיקא דודע ארחוי דקא
 דמשתדלי באוריתא וימא ולילי בגין דאינון ידע לימדא יקודא קדישא כדקא יאות
 דכל דודע לימדא שמה קדישא בשלימו כדקא חוי זכאה איהו בעלמא דין ובעלמא
 דאית. קסורא דכל הגי היכלין הכי ונתקשראן. ישקב קשירו דכל מהימנותא רוח
 דקיימא לקבלא דרוח דאיהו לתתא והאי רוח איהו רוח אמנעיתא דרוחין לי זו נטיל
 האי היכלא שתיתתא אינון כשיקין לאתדבקא רוחא ברומא כלא ישקני מכשלות
 פיהו וכל כשיקה איהו לאתדבקא רוחא ברומא תתא בעלאה ובלין כשיקין אבתלק
 רוחא לתתא לאתדבקא ברומא דלעלא. וכד מתדבקן רוחא ברומא כדן רוחא
 עלאה סתומא שארי על האי רוחא דאמנעיתא ועד לא אתער לאתדבקא רוחא
 ברומא כדן שראן כשיקין לאתמכרא ומתגרין שאר שייפן בתעובתא ורומא דא
 מתדבקא בדא. וכדן שייפן כלהו מתגרי אלן באלן לאתקשרא שייפא כשויפיה.
 ואי תימא מאן אתער שייפי תתאי או שויפי עלאן. שויפי תדיר מתערי תדיר לגבי
 עלאן. מאן דאיהו כזכא תאיב תדיר למהו כהורא. שלהובא אוכמא לתתא
 אתער תדיר לגבי שלהובא חורא דלעלא בגין לאתדבקא ביה ולמשרי תמותיה ורוא
 דא אלדום אל דמי לך אל תמרש ואל תזקוט אל. כד נטיל יעקב בהאי היכלא
 שתיתתא כדן אקרי בשמא קדישא עלאה שלימא. ואי תימא שלימא דכלא לאו הכי
 אלא כד אשתלימו כלהו היכלין אלן באלן כדן אקרי כלא בשמא שלימ יודו אלדים
 ודא הוא שמא שלימ ועד לא אתמכרו דא עם דא היכלין דהיכלין לא אקרי שמא שלימ
 וכד מתמכרן כמדא אלן באלן כדן אשתלימ כלא מצילא ותתא ונהירו דעלא
 לעלא כמתא ושריא על כלא ואתקשר כלא כמדא למהו כלא כמדא למהו כלא חד
 ורוא דמלה יעקב נטיל ארבע נשין וכליל לון בגויה ואף על גב דאוקימנא להאי מלה
 ברזא אחרא דאיהו קיימא בין תרין עלמין. ורוא דכלא כד יעקב נטיל האי היכלא
 דאיהו שתיתתא נטיל וכליל בגויה כל אינון ארבע נשין ארבע מלכין וכלהו דבני
 בהיכלא דא. לין אינון ארבע רישי כהרין דכתיב ומוס יפרד והיה לארבעה ראשי
 אלן ארבע רישין אינון ארבע נשין נטיל לון יעקב נטיל היכלא דא וכדן אקרי האי
 היכלא ויי כד איהו לטב כדא ויי הולך לפנים יומם. ויי אמר המכסה אני מאברהם
 וכד אתמכר יצחק בהיכלא דבי דיכא דאקרי זכותא כדן אקרי כלא ויי לאעכשא
 לחייביא כלא ויי המטיר על סדום וגו' וכלא ברזא חדא כדקא יאות. וכד יעקב נטיל
 היכלא דא כדן אקרי כלא רצון שלום וסוימכין ובהגיע תור אסתר ודא הוא עת רצון
 ומכאן ולהלאה שראן היכלין לאתמכרא ולאיתקשרא אלן באלן ואף על גב דתינין
 דרומית מזרחית וכלא איהו כמדא הכא איהו ברומא דבקותא חדא. מכאן שרי
 אברהם ימונא דאקרי אהבה רבא דקארמין ואיהו נטיל היכלא דאקרי אהבה כדן
 שדים ככונו ואתמליין מכל טוב לספקא ולאיתנא כלא מהכא. וכד אלן שדים ככונו
 ואתמליין מגו רחמון עלאה כדן אקרי היכלא דא שדי כדקאמ' ובהאי אסתפק כל
 עלמא

עלמא כד אתברו דהא כד אתברו עלמא לא וכול למוקב תתקלמא ולא הוה קאוס עד
דאתגלו היכלא דא דכטיל אכרהס וכד אתגלו אכרהס כהאי היכלא כדי לעלמא
דיהא ספקא לאתזנא מביה עלמא ונלא תקוימא וכבין כך אל שדיאקרו אל שדי
לכלא ביה זמין קב"ה למליא ביה ולא תקפא ליה דכתיב למען תיבנו ושבעתם חסד
תנחמיה למען תמנו והעתנגבתם מזיו כבודי . עד תנחמיה וזו כבודה כלל
איהו כהאי היכלא וכדין כהוא זמנא כתיב מי מולל לאברהם הכונה בנים שרה דהא
ינחם דאיהו שמאלא דקב"ה אתר דזכיה מתערין כל דיכין דעלמא ואיהו דרועא
דשמאלא שירות' דכל דיכין וכל דיכין מתערו מתמן האו איהו כטיל ואחוד ההו' היכלא
דאקרו זכותא לאתמכרז דינא כדויכלמהו . כלל קשוטא מרא בנין דהאי איהו דיכ'
דלעלא ורשומון דדיכין קוימון ביה וסכה אתרס' שמא קדוש דאקרו ארז' בנין דאית
לדיס חויה דאיוסו לעלא ואלדיס דאיהו כו דינא לתתא הה' כו יס לדיס שפטוס בארץ
ולדיס עלא כליל לטין דלתת' וכלל איהו מד' כהאי היכלא אתער ונחם וכלהו שבעין
ותרין כהורין כלילן ביה דעליהו אתגזרו כל דיכין דלתתא דעלא דכתיב בזרת עירין
פתגמא' ואמאי אקרין עירין לא בנין דכלהו קוימין כהאי עיר . עיר וי' ככאות' עיר
אלדיכו כל איכין היכלין לעלאין כלל מד וסד אקרו עיר כד' עיר וקדיס . ואלין איכין
עירין דקוימון לבו בנו דהיכלא דקוימון בעיר וכב' אקרין עירין האו היכלא אתכליל
בונחם וכלל כהיכלא דאברהם בנין דוימכא אתכליל לשמאל . ות' כלל מד כליל
למכריה' והא אוקימ' דכד אכרהס עקר לונחם בנין לאכללא ביה דינא ולא שתכמא
שמאלא כליל בומונא ולא שתכמא וימכא על שמאלא . ועד קב"ה פקיד ליה לאכרהס
לקרבא בריה לדינא ולא תקפא עליה ולא פקיד לונחם לא לאכרהס ועד אשתכח דא
כדיכודא כחסד וכלל מד ואתכליל דא כד' והכא אתכלילו היכלין תתאין בעלאין
כד נטיל ינחם היכלא דא כדין כלל איהו לטכ דינא בזכותא ועד בעי בר כש דדאין
דינא למידן דינא בזכותא בנין דאיהו רזא עלאה שלימו דינא דינא בנין דלית שלימו
דדינא אלא בזכות' דא כלל דא לאו איהו שלימו' דינא בזכותא דא איהו שלימו
דמהימנות' כנווכ' דלעלא בווא' דראש השנה כד לרא' אתער בעלמא כעאן יסר'
לתתא לאתערע' רחמינו שופר כנווכ' דרוח עלאה והא אוקימכ' וכעונא למכר'
דינא לקבל זכות' בנין דכד קיימ' דינא בזכות' כלל איהו כמכורא מרא ועלא ותתא
בשלימו וכדין ועולתה קפסה פיה דלית לה רשו לאסטא ולקטרגא בעלמ' וכדין כלל
כיחודא מרא כדקא יאות' ועד אסור לן לסדרא דינין דילן בערכאי דעמון עשו' דהא
לית לן מולקא ככטר מהימנותא דילן דכתיב לא עשה כן לכלבו ומשפט' כל ידעוס .
ומס' דושרל כל מאן דדאין דינא ולא אכליל ביה זכות' דא איהו מטי דקא גרע רזא
דמהימנותא ואסטוגרמיה להווא סטר' דאית ביה דינא בלא זכות' ות' כד קוימי
סכה דדין לתתא למידן דינא כפ' ית אכטרוכו למפתח בזכותא בנין לאכללא זכותא
כדינא' ועו דהא אקרין מכו זכותא ועד אשתד לנתא דלסון למכתח בזכותא ושראין
בזכותא מזעורא ולכתר אשתלים דינא מעלאה למהו זכותא כליל כדויכ' דא לעלא
ודא לתתא' דינא בזכותא שלימו דינא דא כלל דא לאו איהו שלימו וכבין כך שרה
ל ב א 33 ורכקה

ורכבה כשרא איכון דלוי יצא ודא זכות למהו שלימו כחדא זכאה מולקסון דישרל
 דקבא יסכלון אוריתא שלימתא בארמ קשוט כגונא דלעילא תא חזילא דויכון
 דיכא אלא בזכו ולעיוכא זכותא בקדמיתא למהו כליל דא כדא וסנהדרין קא
 מהפכו בזכותא כדיכא לאכללא כלא כחדא ובגין דלא ישלוט כטרא אחרא דהא כד
 זכותא לא אשתכח סט' אחרא אשתכח דאקרו מוכה ואתחברת כדיכא ואתתקפת
 ודא הוא דיכא בחוכה ועל דא ביומא דראש השנה בעינא למכרא זכותא כדיכא
 ולא יתבכר חוכה ובגב בעינא זכותא ודיכא למהו כחדא בגין דאיהו שלימ' וכד
 סט' אחרא שלטא לאו איהו שלימ' אלא קטרונא במה דאיהו קטרונא ואיכון ארבע
 מיתות וכד סטרא דאיהו זכות שלטא כלא איהו שלום שלום ואמת חסד ורחמים
 וכד אתחברת סט' אחרא כדיכא דשלטא בקטרונא באיכון ארבע מיתות כותדין
 סקילה שריפה הרב ומכ כלהו אלטמותא דקטרונא וכיזא סקילה בגין דאיהו אכין
 נב' שריפה בגין דאיהו נור מכשול אשא תקיפא הרב דא מרב תאכל בשאר תאכל
 בשר ודאי דשלטא כבשרא ודא הוא קץ כל בשר מכך בגין דאיהו אלדים ההוא
 דשלטא על חמק על כליכו ואוקימחא בגין דלא ישתאר אלא כשרא בלמודיו וההוא
 קללת אלדים שלטא כבשרא מדתיתא משוכא ובגין כך דא לטב ודא לכיס
 ואנטריכו ישראל דרזא דמהימנותא בהולאסתמרא בגין דישלוט סטרא דמהימנות'
 ולא יתבון דוכתא לסטרא אחרא לשלטה זכאין איכון בעלמא דין ובעלמא דאתי
 עליהו כתיב ועמד כלם כדוקי וגו' ככאין דאיכון סטרוין עלאיך תרין ירכין דסמכין
 לאוריתא קדי' איכון כטלין להיכלא דתרין רומין ביה דאיכון כנה וזמר ואיכון תרין
 ירכין לתתא לסמכא לאיכון היכלין דלעילא דאקרון תורה שבעל פה במה דאות
 סמכין לאורית' דאיהו תורה שבכת' כך אית סמכין קיימין לאורית' דאיהו תור' שבפ'
 אתכלילו דא כדא כרין אלין תרין סמכין דלתתא כד מתמכרן בלין עלאין אתרסום
 כהו סט' ד דכנאה ומאן איהו מראה דאיהו כגונא דכנאה וכל איכון מאריהון
 דמראה מהיכין לעילא כנאה הכא מראה וגד איהו דא כגונא דא וכד מתמכרן
 דא כדא כדון עלהי אתר סט' קדי' דאקרו ככא' כגין דכל איכון חילין קדישין
 כלהו קיימי הכא וכלהו אקרון מסט' דכנאה מראה ומלמא מסטרא דכנאה הו'
 ואעג דקא אמריכו די בגו ההוא אנת קיימא קדישא שריא שמה דא בגין דכלהו
 כפין מהאי אות עב כל דא ירכין דאיכון קיימין לכר קריכו על שמה דאלין איכון
 דאקרון כריותי דהא כריותא לכר ממסכה מתכיל איהו רוח דקיימא לבג דאולפי
 תמן עקרא דכלא ועל תכא ורזא דהך אבהנך אביאך אל בית אמו תלמדני דא
 הוא רזא דמתכיתין דכר עזל דא כהר דכבוד וכפיק כההוא בית קדש הקדשים כתי'
 תלמדני ודא הוא רזא דאקרו משנה כלא את משנה התור' הזאת ולכר כד אתמשכא
 כריותא תרין ירכין איכון כריותי רזא דרזון דלא אתיהיב לאתבלא בגין דלא אתמס'
 רזא כד למכמו עליכו ווי אי אתבלי ווי אי לא אתבלי בגין דאיהו רזא מרזין עלאין
 דקבא אנהיב ביה עלמא בית ראשון קיימא בימי שלמה לקבל עלמא עלאה ואישו
 אקריב בית ראשון ואשתמש כלא בכית קדשו הקדשים אתר דאשתמש ביה שמה

במיהרא וקיימא עלמ' באשלמות' ולכתר ברמו מוכין ואתמסכו רזין ואתדחיון מכות
 קד' יהקדשו' לכר' כד' אתדמו לירכין כדיון קיימו לכר דאקרין קד' ארזי ואנטריכו
 כרויתי בית' סני קיימו בכתי בראי בירכין ומנייהו אהדרו וסארו כבי קדש הקדש'
 ואיהו בית' סני ואיכון אקרין אשתארו בכרויתא לכר כבי ירכין הו' אולפין ממתכל'
 זאתנהיב מכה והיינו דזא דכתי כי מזיון תנא תור' ולכתר כד' ברמו מוכין ואתעדו
 שלטנות' דהאי בית' סני ואעב' דשלטנא דוליהלא האה ככית ראסון דסיה כיה שלמא
 תדיר' בנין דהיהו מלכא דשלמא דיליה תדיר ועד' היה בשלם בית' סני לא היה כיה
 שלם הכי בנין דערלה היה בגויה וקטרנא כיה תדיר ועד' הו' כהכי זמיון לגויה
 לקטרנא כהאי ערלה ולהאי הנכד' מילה לקטרנא כהדה ולאנכא על בית' סני וכלא
 ברזא כדקא חזי' לכתר ברמו מוכין ושלטנא היהו ערלה ואתדחיון מבית' סני לכר
 וכמתו אלתמן לחמוקו ירכין לתת' עד' דיסדון לתת' כרגלים' וכד' יתוכזן דרגלים כדיון
 געמדו רגליו כיו' ההוא ועלמ' וכלא יתכיה ברזא עלא' כדקא חזי' ואעב' דאתדמו לא
 אשתכחו מכה לעלמין ואתאחידו כיה' ומאן דידע ומדיד' בשיעור' דקו המד' ארכ'
 דמשיכו דירכין עד' רגלין ויכל' למכדע משיכא דגלותא דאתמשך' ורזא איהו בין
 מחדו חקלא וכלא ברזא עלאה וכנין דא כלהו כרויתי וכלשו תנאי וכלהו אמוראי
 קיימו בדוכתייהו כדקא חזי' לזו ולזין לכר באיכון חמוקי ארזין זאלין לכר ולתתא'
 ומכרכין וככלהו אקריו תורה שבעל פה וככלהו נחתיוסר' ואתגלו זכרוס' כד' יסתיים
 ובלות' במשיכו דרגלין כדיון ועמדו רגליו כיו' ההוא ויתעכר ההוא דומא מסאכ' ערלה
 מן עלמא ויתקדוין ישר' בלמודיהו לשלטהה כדקא יאות' בנין דההוא ערלה נחית
 לזן לתת' עד' הסתא ומכאל' ולהלא' דהאי ערלה אתקנן ואתעכר מצו עלמ' כדיון ויטכון
 ישראל בטח כדד' עין ועקב' כההוא עין ועקב' ולא אשתכח מקטרנא עלמהו' וכאס'
 פולקבון דישר' בעלמא דין ובעלמא דאתי' יוסף הנדיק עמודא דעלמא איסוכטיל'
 כרשות' היכלא טמיר ונכיו וכרשותיה קיימו היכלא שביעה' ואעב' דקא חמדן דהיכלא
 דלכסס' הספור כרשותיה קיימא הכי הוא דכיה מתקן' אבל תמ' ככיואי דקא חמדן
 כד' מתמכדו' לתתא תרין דרגין מתפרשין מנייהו מרא' ומלוס' וקיימו בירכין באיכון
 חמוקין קיימו מראה ובהוא דאקרי כנואה קטנה' מירצין ולתתא קאיב' סלוב' עד'
 דמאטו רגלין בהנלא' גתמן קאי' היכלא תתא' ואקרי לככ' הספור' כלא ירכין בירכין
 לאשתלמא סד' כמד' וכלשו דרגין דכנואה דהא מתמן כפני טראן על' האי אתר'
 ואתעביד מנייהו חלוס' יוסף הנדיק איהו שלומא דכלא איהו כטיל' כלא בנין דכלא
 אתקן בניניה כלא תאיב' בת' איובתי' בניניה' תמ' כזעת' דיוכפ' הנדיק קיימ' לאתקנא
 כלא כדיון איהו כטיל' כלא וכד' אתחבר' בהיכלא כדיון מתערי' כלשו' מתערי' לנכלא
 תיאוכת' ורעת' עלאותיתתאי וכלא איכון כדעות' מד' א' שלימו חד' למחדו פלאו ותתאי
 רעותא חדא כדקא יאות' וכלהו תתאי קיימו בקיימא בניניה ועד' כתי' ונדיק יסוד'
 עולם' ועל' האי יסודא קאים האי עלמא האי לכנת' הספור' לא קאים בקיימיה עד'
 דהאי יוסף הנדיק אתקן' וכד' איהו אתתקן' כלא מתקני דא הוא יסוד' וכלהו בנייה
 ועל' דא כתיב ויכרא בנין דהאי קיימא על' יסודא ולכתר ד' יסודא אתקן' כלא אתכני

עליה ויבין דא כלהו קיימן כהאו והא אוקימנא * תמ כתוב ויבין יי' אלדוס את
הכלע דהות מסגדא אמרא ואתקין לה לאהדרא אכפין באכפין הכי אוקימנא * אבל
ויבן אסתכל לסלקא לה כההוא דרבא דעלמא עלאה שריא ביה למהו דא כגומא
דדא * ויבן אסתכל כבטרוו ואתקין וכוון כל רומותיה למזרע ולאשקאש ולאולדא
למעבד לה כל זכוכי כמה דאצטריך ולבחר ויבואה * כמה * כהאי דריק דכתוב וכוה
הכערה באה אל המלך דהאי אמסין לכלא לסלקא לאתעטרא בשלימו הכא מניעו
דכל מוכין הכא מניעו דכל תיאובתין בישון מה דלא איהו כההוא היכלא שתימאש
בסטרא אמרא דתמן כל עכונין בושין וכל סטרוו דתיאובתין דעמנא דהאי עליו וכו
האי עלמא אתנהיב כהו וכמי כשא כשלי כהו לההוא עלמא דתמא כמה עכונין דגופא
ותיאובתין דגופא אתהכי ואתעכו מנייהו וטעיין אכתרייהו הדר ותרא האשה כי
טוב הען למאכל וגו' * דהא כל תיאובתין וכל עכונין דעלמא ביה תלין * ועל דא
כגומא דא אית מלין דגופא אתהכי כהו ועיולי לבנפא ולא לכשמתא ואית מלין
דכשמתא אתהכי מנייהו ולא גופא ועל דא דרגין פרישין דא מן דא * זכאין אינון
דריקיא דכעלי ארת מוסר ומכעי גרמיהו מההוא סטרא ומתדכקן בסט דקדושה
היכלא דא כליל כל שאר שמהן דכל אלין מוילין דלתתא * תרו שמהן אינון דכלילי
שאר שמהן אחריון חד דכד אתחבר עילא בתתא וועק כטיל היכליה באינון כסויקין
ברוא עלאה כדון כליל כל שאר שמהן ואקרו יודד ודא אקרו שם מלא כמה
דאוקימנא * ומד כד אתחבר יסודא דעלמא כהיכליה וכלהו מתערו בתיובת לבניה
וכלהו כלילין ביה כדון כלילין כל שאר שמהן ואקרו יודד ככאות * ודא אקרו שמה
קדושה שלים ולאן איהו שלים כהאו אחר * מה בין האי להאי דא שלט עלא בתתא
גופא כגופא כדקאמרן * ודא מאתר דסיומא דגופא ולתתא באינון וככלא דלתתא *
ורוא דא בית ראשון ובית שני * וכבין דא היכלא דא כליל כל שאר שמהן דלתתא
כמה דאוקימנא ועל דא שמהן אלין דא סלקא ודא כמות * זכאין אינון דריקיא
דידעין ארתוי דאוריתא * יסודא דא אתקן לתרין סטרוו חד לאתקנא כל שאר
דלתתא ומד לאתקנא היכלא שביעאה ולאתקנא דא כדא למהו כלא רעו מדא
כדקא ואות * עד הכא ימנא דתרון כטרוו דלעילא ותתא לאתתא כמדא בשלימו
למיהך בארמ משר זכאש איהו כהאי עלמא ובעלמא דאתי ועל דא כתי' חסד ואמת
כפגאו כדקושלוס כסוקו * וכדון אמת מארץ תנחם וכדק משמים כספק * גם יי'

יתן הטוב וארצנו נתת יובלה

היכלא

שביעאה היכלא דא היכלא שבימאה מכלא * האי
היכלא איהו סתימו דסתמימן דגורא דהזן האי איהו
רוא אתר לאעלא תמן כגו אינון כגורין דלעילא רומא דכל רומין רעון דכל רעוון
לאתחברא כלא כמדא רומא דמיו כהאי למהו כלא תקנא מדא * היכלא דא
אקרי כיתקדש הקדשים אתר לקבלא האי כשמתא עלאה לאיתאש לעלמא דאת
לבני האי עלמא עולם אקרו עולם סלוקא דסליק עלמא תתא לבני עלמא עלאה
ואתתת בגווה ואתעלם ביה אתגליא כסתירה * עולם דסליק איהו וכל אינון
דקרכין

דקרבין ביהאסתתרון גו סתירו עלאה . עולם עלאה דסליק ואסתתר ברעותא
עלאה גו טמירו דכל טמורין דלא אתידע כלל כלל ולא חתבלי וצפחאין דודע ליה .
דאכתא דפרסא פרוסא חפוא גו טמורין דכתימון . כפורתא פרוסא גו טמורין
עלאין לאסתמא סתימון דהא טמורין וסתימון לגו מן כפורתא אית אתר סתים וטמור
וגבו לאככשא ליה כגויה משח רבות עלאה רומא דמי על ידא דההוא נהר דנגיד
ונספיק ומד נהר אקרי מבושא דבירא דלא פסקין מימיו לעלמין . וכד האי עייל
ונגיד כל ההוא רבות קדשא מלעילא מאתר דקדש הקדשים נהירו דנחית ואתי גו
אינון טמורין האי אתמליא מתין כנוקבא דמתעברא ואתמליא מן דכורא . קבילו
דקבילו כל אינון רומין וכשמתין קדיאין דמתין לעלמא וזאתעברו תמן כל ההוא וזא
דאכטריק יתנכבון עד דויתי מלכא משימא ויסתפקון כל אינון כשמתין וייתן וימדי
עלמא כמלקדמין כלא ישמא ויבמשו . בהאי היכלא קיימון ענובין ונפסקין דרומי
גאשתנעשעו תא דאשתנעשע קבא בכרתא דעדן הכא איהו תיאובתא דכלא וענובא
דכלא לאתמברא כלא כמא ולמהוי מד קשורא דכלא בימודא מלא הכי קיימא דכד
שייפו כלבו מתמבראן בשייפין עלאין כל מד ומד דקא סוי ליה לון תיאובתא
גלית לון ענובא בר בימודא דהאי היכלא כלא הכא תליא . כד אתמברותא דהכא
אתיימד בימודא מלא כדין כל נהירו דשייפין וכל נהירו דאנפין וכל הדון כלבא
כהידין ומלאן וזאה מולקיס מאן דידע לסדרא סדורין ולא תקבא מקוני אשלמותא
בהאי עלמא ובעלמא דאתי . וכדין כל דינין וכל צורין בישין מתפברין וזאתבטלין
מעלמא . היכלא דא היכלא דתעבתא היכלא דענובא היכלא לאשתנעשע עילא
ותתא כמלא ומקבלא כלא נהירו דבזוכא עלא דנהיר לכלא ולא תתמלא כלא דקא
זאות בימודא שלים . ועל דא היכלא דא קאום בעמורו דכלא האי גבו מכלא . תח
אעב דכלבו טמורין דא טמור וגבו למהוי ברית קיימא כלא כמלא דכר ונוקבא
למהוי שלים . היכל דא אקרי ארון הברית דאיהו ארון כל הארץ בגין דהאי איהו אתר
דכפקו מביה כל כשמתין דעלמ' לימודא ימודא לתתא ולא משכא ימודא דקבא מעילא
לתתא ליהבא לנדוק בגין דכפקו מנדוק ועיילי בנדוק גלבתר נפקי מנדוק ועיילי
באתר דכפקו מתמן . האי ארון הברית נקיט כלא מנדוק ולבתר נפקי מביה ועיילי
בנדוק לתתא ועיילי בהאי ארון הברית למהוי כל כשמתין כלילין מעילא ומתת למהוי
שלים מכל סטרין . תח מבושא דבירא לא מתפרשא מכירא לעלמין ועל דא האי
אתר שכלולא דכלא קיימא דכל גופא למהוי שלים בכלא דקא יאות . הכא הוא
ימודא וקשורא כמלא למהוי עילא ותתא מד בקשורא דלא מתפרשאן כל שייפין דא
מן דא ולא אשתכחא כלא אכפין באכפין ועל דא תנין מאן דשמיש ערסיה מאחורא
אכמיש תקובא דאסתכלותא אכפין באכפין לאכררא כלא כמלא ולא אשתכחא כלא
אכפין באכפין בדבקותא דקא יאות כלא ודבק באשת . באשת דייקא ולא
אחורי אשת . תרין אינון יצקב איהו ליילא יוסף לתתא . תרין תיובתין אינון מד
היכלא סתימא ומד האי היכלא שביא . תיאובתא לעילא באינון כשקיין דכטייל
יצקב . תיובתא לתתא בהאי שמושא דכטייל יוסף לתרין סטרין . אמן כשלין כטייל

ארצן הכרות רוחא דחוי מסטרא דיעקב כטול רוחא דחוי לעילא ואתדבק ביה
 באיכו כשוקין ואגאל באיכו רוחא דחוי לעילא ביה לאתנא מניה מתורה
 דיוסף דאיהו לתתא בסומא דנופא בהאי היכלא כטול רוחין ונסמתין לארקא לתתא
 להאי עלמא לון תרין סטרין מתשרשן לתרין סטרין סטרא דיעקב אתפסטויהיב
 תוקפא לכעשא באיכו שדי דאתמלין מההוא רוחא דחוי ויניק בהו לאינון מלאכין
 קדישין דאינון חייין וקיימין לעלמין וקיימין בקיומא ביה סטרא דיוסף כטיל בתיוכת
 זיהב תוקפא לנו ועביר כשמתין ורוחין לכמתא לתתא ולא תנא בהו כני עלמא ועל
 דא קיימין תרין סטרין אלין דא לעילא ודא לתתא דא לאתנא לעילא ודא למיון
 לתתא כלל מד ומד כדקא חוי ליה ועל דא כלל איהו מד ומד רוא איהו ועס כל דא
 יוסף זן לכל גופא ואסקי ליה ומהאי רוחא דחוי דאתרבקותא דיעקב כמית לתתא
 זכיה אתדבק האי חרון הברית ברשתא לעילא וכמית ההוא רוחא דחוי לתתא
 בההוא אתדבקותא דיוסף וכד אתמבר כלל כמדא התמלין אינון שדים לונקא
 לכלל ובגין כך כלל איהו מד וכאם חולקיה מאן דידע לקשרא קשרין ולמדא ימיה
 ברשתא דלכא כדקא יאות בגין לדקא שייפא בשייפא רוחא כרומא כלל בכלל
 מדא למהו כלל מד כדקא חוי תא חוי האי היכלא כד לון רומין קדישין וכל איכו
 רמיוכו כלהו מתימדי כמדא ואשתכחו בקשורא כדן האי רוחא עלאה דכלהו
 דאיהו כקודה מדא אשתיב בהו ולא אתגליא ואתעביר רוחא סתים דכלל כגוואל
 עלאה וסימכין אגוואל ימודא בקשורא דכלל כדקאמרן לאתקשרא דא כדא למהו
 כלל שליב בשלימו דבר ונוקבא כמדא ויהא חוקימכא דכגוואל דא קרבנא סלקא
 ליתדא קרבנא וליתדא כלל מד ומד כדקא חוי ליה מההוא תנכא דסלין וכאם דאיהו
 ומוכא בקשורא דיתודא כרעות ולוחי בזירתא דא כליל כדא היכלא כהיכלא רוחא
 ברומא עד דמתכרין באתרויהו שייפא כשויפא למהו כלל כליל כמדא כדקא יאות
 דכד אשתלים כלל כמדא שויפין עלאין בתתאין כדן כשמתא עלאה דכלל אתערת
 ועאלת בכלהו וכדיר לכלל וכלקו מתכר כאן עלאין ותתאין וההוא דלא אתודע על
 כמושכא רעיתא דלא אתפס לעלמין כדן כלל סלין עד אין סוף ואתקשר כלל
 בקשורא מדא וכסים ההוא רעיתא לנו כנו כסתימו כהירו כשמתא עלאה סלקא לנו
 כנו וכדיר לכלל בגין דהאי כהירו אשיל סתימו דמחשבה דאיהו כליל כלל וכנו לנו
 בההוא רעו דמחשבה לתפשא ביה וכד האי סלין כה רודלתת תפס ביה וכן כלל
 לאתקשרא ולא תמליא ולא תברכא כלל כמדא כדקא יאות וכדן אתקשר דא כדא
 כדקא ארמן היכלין כהיכלין תתאין בעלאין רוא דכר ונוקבא כמדא כהירו עלאה
 ככהירו דסתים ובניו יתיר ביה וההוא דבניו כליל כמה דבניו יתיר עד דאשתקע כלל
 כדקא יאות ביהודא מדא ועל דא משה הוה ידע למדרא סדורא דמאריה מכל בני
 עלמא אכנרין לארכא ארין לקשרא קבר כמה דאוקימכא אל כא רפא נא לה תכוון
 מאן דאריך ככלותיה ואסתכל ביה לסוף אתא לידו כאב לב מאן לב דא הוא דכתוב
 וטוב לב משתה תמיד בגין דאיהו אתר דבעי לקשר ולא לארכא ביה דהא כלל קאום
 לעילא וכעו דלא לאמשכא ליה לקשרא ליה בקשורא לעילא כלל ארוכו למהו כלל

חד' ופיון דיתקשר כחדא כדון לא כעו לארכא ולא תמנא בתמנוני' וכד ארין
 בארבע ובאתר דאנטרין קדשא כריך הוא קבול כלותיה ודא הא' א' א' דקכה בנין
 ד' חודא דנלותא קא מקשר קשרין ואסגני ברכאן לעולא ותתא' סיכלא דא קיימא
 גו נקודה חדא טמורתק' וסאי' נקודה איבי רוחא לקבלא רוחא' וכד שריא רוחא
 ברומא כדון עאל דא כדא ואיהו חד' ודכקותא חדא ואתרכיב דא כדא למכני חד'
 בהאי אילכא דארכיב דא כדא ואיהו חד' זינא בזימיה' ווי מאן דארכיב זינא בלא
 זימיה כאזכון בני אהרן דבעו לארכב' אילנא באחר' דלאו איהו זימיה' ומאן דארכיב
 זינא בזימיה וידע לקשרא קשרא בקשריה היכלא בהיכליה דרגא כדרביה דא אית
 ליה חולקא בעלמא דתי' כמה דאוקימכ' ועל דא האי איהו שלימו דכלא' וכד אשתלי'
 דא כדא ואיהו כלא חד' עובדא דנפיק מהאי שלימו ההוא אקרי מעשה מרכבה וזא
 דא ויולר' ו' אלדים את האדם פס מלא ואדם איהו עובדא דהאי מרכבה דרכיב
 בא כדא עובדא דשלימו דכלא וכד אשתלים דא כדא כדון ו' אלדרים פס מלא' זכאה
 איהו מאן דודע לקשרא קשרי מהימנותא וליחדא וחודא כדקא' חזי' תא חזי כמה
 דאיתנהו שמהן קדושו'ן עלאין מתחברין אלין כאלין הכי איהו שמה קדישא איתפרש
 לעלא ואתפרש לתתא שמה דא איהו לעילא שמה דא איהו באמצעותא שמה דא
 איהו לתתא' ודוד' דאיהו רוא דשמה קדישא איהו חד' רוא דכלא עלמא עלאט
 בסתמו דסתיומת' דעליה ואשתתק' כהדיה ואיהו חד' עלמ' תתא' בסתיומו דאמצעות'
 רוא דרתיכא קדישא עלאה דעליה ואוקימכ' מהאיביסא ארבע רתיכין כפקין בנין
 דכל חד' וחד' מתפרש להרבע' כל רתיכא ארבע איוון כד מסתכלין דרבין וכן כלהו
 ארבע בארבע כרזא דשמה קדישא דאיהו דאכי באיוון רתיכין דקיימי ונטלי בשמ'
 ואיוון אקרין הרי כחשת בנין דאית הרים ואית א' אית הרוכ עלאין והריה תתאון
 ואיוון בתלת סטרוין קיימי וכפקי מנו זהב וכסף ונחשת נחשת לתתא ואיוון רתיכין
 דכפקי מנו א' א' ד' לת' כון ווד' דו' בגו הוכלא קדמאה דאיוון ארבע רתיכין דכפקין
 מנו הינון תרין רוחין ימינא ושמהאלא מנו לככת הספיר כדקאמרין' אלין תרין רוחין
 דקאמרין התם איוון אקרין תרי טורים ואיוון הרי נחשת' מאיוון תרי רוחין
 דהקרין הרי נחשת כפקי איוון ארבע רתיכין דמשמא אבה הוא שמהאלא ד' א' ד' לת'
 דאשתקע כסגל לפון מאריה דאפיה וכלהו שליטין לין על אלין בעלמא כרזא דסוכוון
 בנין דאית רתיכא על סוסוון דנטלי לה' ודא שמה קדישא איתכליל' כווד' הא' כמה
 דאוקימנא דאתכליל' א' א' ד' לת' כווד' הא' ואיהו יא' דדונדי' והא איתמר' אלדים לא
 איתכליל' בשמה אחרא בנין דאית אלדים חיים ומהאי' איתפשט לכמה סטרוין ולא
 איתכניט ולא איתפשט' שמה דכליל' כל שמהן ווד' הא' ואו' הא' כרזא דאתוון כרופא
 דשמה קדישא דביה הוה ודע לנרפא כהנא ככל סטרוי' עד דס' קי שמהן בכח סטרוין
 בארבעין ותרין בווכין באשתטמו דבזימנא דקרדינותא דהאי איהו כליל' כל שמהן
 ושמה דא כליל' כל שמהן אהיול' דיכס סימן כאלין אתוון כליל' א' א' א' מתחברין וכפקי
 חלין ועיילי לין לכתר כד איתכניט ואתפשט' בזימנא דקרדינותא מזכרפי אתוון בנווה
 נאעלי אתוון ונפקי אתוון כרזא דאלין תשע אתוון ואלין איתמסרו לקדישו עליונות

למהך בארמא דרזא דאתון לנרפא ימודא דאתון כמה דהוה ידע פהנא לנרפא
 סמהן באתון ושאין וידוי אדם מתמת כנפיהם כלהו ודוי אדם הא חוקימא דליכון
 רוחין וחיוון ואופכים וכרוכים כרוכים וחיות ואופכים כלהו בדפין ודין תחית
 גדפיהו לקבלא בלותין ולקבלא מארי דתובתא ידוי אדם אתרין דוכתין לקבלא
 בני כשא בלותהון וכעותהון ולאפתחא פתחין לקבלא לון לימודא ולקשרא קשרין
 ולמעבד רעותהון ואלין אתרין דוכתין דחקרון ידיס דקיומי לכבי כשא אלין איכון
 סמהן קדושין דשליטין בכל דרגא ודרגא בנין דכסון פאלין בני כשא בלותהון
 וכעותהון ככל תרעין עלאין וכדא שליטין תתאין לעילא ורו דא יודין עשוכי ויכוכוכי
 ואלין סמהן קדושין ויאמר וי אל משה כטה ידך על השמים וכי היך ויכל לארמא
 ודיה עלשמיא לא כטה ארכין כלא ויט שמוכ וירד משיכו מלעילא לתתא ידך אתרך
 אתרא דדרגא דילך דאת שארי בנויה ודא ברזא דשמא קדישא וכלא עלאי ותתאי
 ברזא דסמהן כטליוקיומי וכהו פאלין בני כשא להיכלין עלאין ולית מאן דומה
 בידוי זכאין איכון דידעין לסדרא ימודא דמאריהון כדקא וות ולמיהך בארמ
 קשוט בנין דלא וטעון ברזא דמיהמנותא תא חזי בהיכלין אית רזא עלאה בו
 מהימנותא וכלהו חיון רתיכין כלהו משכון דא מן דא לאתכללא אלין באלין לטב
 לאתקנא וסימכין וישנס ואת כערותיה לטוב בשבעה היכלין אלין שלימו דעילא כד
 אשתלים דא כדא ועאלו בלותין וכעותין דמאן דידע לסדרא לון לאתקנא לון לעילא
 כמה דאת אמר ואת שבע הכשרות הראויות לתת לה מבית המלך היכלא
 קדמא וזכר אור וכורא חשך כהירו דאבן טבא ספירו דאבן טבא כנין לתרין כטרין
 כמה דאוקימא לימיהא ולשמאלא אור וסאך מה רבו מעשיך וי כלם בכמה עשית
 כלהו אופכים ובלגלי מלאה הארץ קייכין ונו המלך המרום שמא קדישא יארדוכי
 כללא דשמא קדישא שלים בתרין סמהן ודא הוא סליק באוירא ומתנשא מומות עולמ
 היכלא תמיכה אל ברוך גדול דעה אורפכאל רזין דכליל אתון זעורין דלשא
 ביתא הכא איכון דקאמרי קדוש וברוך והכא איהו קדוש וברוך כבוד וי
 היכלא תליתאה לאל כרוך כעיומיתכו היכלא רביעאה הזמדט טובו
 ככל יום תמוד מעשה בראשית בנין דהכא מתבלגלין כהורין ודיכין דעלמ מאן דאיהו
 לחיוס מתחדש כמלקדמין לאתקיימא בעלמא ככהורא דיומא דאקרו לא כדקאמרין
 היכלא חמשה היכלא דא דאקרי אהב'עילס ודא איהו משיכאן דרמימותא
 דהיכלא דאקרי אהבתעולט אהבתנו וי אלריכו באי הכומה בעמו ישראל באהבה
 ברזא דל שדו היכלא שתיתאה אמת ויניכוככו וקייס וכעיון דלא לאתקנא
 בין היכלין אלין לאלין דהא במשיכו דלותא ורעותא מתמכראן כדא ואתקשראן
 אלין באלין ברזא דסמהן קדושין דשליטין בכל חד וחד היכלא שביעאה רזא
 דרזון כלמישו ולא אשתמע אלל הכא איהו רעותא דכא לאתכונן ולסקא רעותא
 לעילא עד אין סוף ולקשר' שביעא' בשביעא' וכלא חד כחד דא בדא מתת לעילא ולבט'
 מעילא לתתא לאמשכא כרכאן בכלהו כדקא חזי ממקורא דחיי דאיהו שביעא' לעילא
 ודא שכיכתא דרעותא דלכא וכסעמו דאתון דשבע סמהן עלאין קדושין
 היכלא

חיכלא • שביעאה דאיהו מקורא דחיו דא איהו היכלא קדמאה שירותא דכלא
 מעשא לתתא ולכטלא שביעאה מתתא לאתמכרא דא כדא שביעאה בשביעאה דהא
 מהאי דלתתא עייל מאן דעויל להיכלא עלאה כרוך רבווא דכלאו תתאו כלילא דמיון
 ושרפוס ואופסוס וכלקו היכלין רבווא דרזא דקדש הקדשים דשרוא בנויה בנינו
 וכדין חקרי כרוך בכל שין רבוין וכרכאן ורזון דאשתלמו בהו אתה עטורא דסתמו
 דאתון כללא דכלאו כב אתון ודא הוא אתה דכליל לון מעילא הא ה' וכטסו לון
 בנויה ודא איהו אתה' וכד איהו בשלמו בהסו' כסר דאמוד בה סלקא לאתעטרא
 לעילא ודא איהו רזא דכתיב וכזה הנערה באה אל המלך וכדין את כל אשר תאמר
 יכתן לה ודא איהו רזא כרוך אתה ובעי לאתכווכא בהאי ולקשרא רעותא בהאי רזא
 ו' אלדיכו דא איהו קטורא דמלכא עלאה לעילא בהאי כד הנערה באה אל המלך
 את כל אשר תאמר וכתן לה דא רזא דאבהן לברכא לה ודא איהו רזא אלרי אברה'
 אלרי ונחק ושרי ויעקב כמה דהאי נערה לא אשתבכת מתתאי הכי כמו לא אשתבכ'
 מאבהן לעלמין איהו אמורת בהון לכטר לון וכבין דיתברכון כל מד מנה בעי לאדכר
 לה על כל מד ומד ולכתר ותכטון כלאו במכורא מדא ומתעטרי בהדה' האל הגדול
 הגבור והטורא הא כלאו כדמא לסלקא לעילא בקדמיתא מעילא לתתא והשתא מתת'
 לעילא לאכללא לון בהדה רבוין דאמר האל הגדול הגבור והטורא כלאו כלילן בה'
 וכדין אל עליון גומל חסדים טובים כללא דכלא דאשתאו בהדה ועאלו כמעשה
 ואתברכון תמן ולכתר שארי לון ואפיק לון כד איכון אתברכאן מגווה הכו השתמוא'
 דאמ' באי מגן אברהם הכא נפקי כלאו' בכללא דא דימוכא כלאו מתברכאן כדקא
 חזי' תא חזי' היכלא שביעאה דא רזא דמלכא עלאה מתעטרו' ביה אבהן כדקאמרן
 ואתכלילו ביה ועד השתא דאתכלילו וכעי לאתתא לון איהו היכלא דא כד אפיק לון
 מתברכאן בנין האי נערה כדין איהו אמורת בהו ככל איכון ברכאן ואף על גב דהא
 אתכלילו היכלין בהיכלין והשתא אתאמרו באיכון ברכאן כדמא דכד אמר מלך עזו'
 ומושיע ומגן כדין אפיק לון מתברכאן והאי איהו מד היכלא שביעאה כרזא דשמא
 קדישא עלאה' בז' ברכה וחסד כח ומשפט כללא כלא ורזא הוא רזא אלרי
 כללא דכלא בנין דאלין אתון כללא דכלא בנין דאלין אשון אפיקו לון דנפקו מניוהו
 כללא דאבהן ודא איהו דמתמכרא בהדיהו דאקרו ברכה' כיון דאמר באי מגן
 אברהם הא אמידת ברכאן מניוהו כרזא דהיכלא חמשאה אהבה דאיהו ומיכא
 ואיהו חמשאה לאתקשר ברחימו דברכאן דימיכא הכי אנטריך מעילא לתת' לאתברכ'
 בקדמיותא היכלא בהיכלא כדקאמרן והשתא כטלי ברכאן לאשתכחא אלין מקדמת
 אלין ואף על גב דאית דכטיל בקדמיתא' כיון דאשתכחו מסטרא דימיכא ברכאן
 בהיכלא חמשאה שארו לאתמא כסטר שמאלא כרזא דא אתה גבור והאי איהו חבור'
 אתה וגבור תרין ריבון וכיון דאתמשכאן ברכאן אתכלילו ברחימו ואשתכח בהוהו
 סטרא כלא כדמא' מחיה מתים סומך נופלים ורופא חולים כו' ודא איהו כרזא
 דשמא קדישא דאקרו אכדרוס רזא איהו באתון דשמא דאקרו אלדים בנין דאלין
 אתון סלקין לאתעטרא לעילא אלדים חיים וגרע באתון לאתמא כנרעו ומהכא

אתפסט

את ששט לתתא לכעלא מנו אלין איתון אחרנין ולסקא חאלין איתון בשמא חלדיו
כיון דאיתמשכאן לרבאן בשמא ורכינא מעילא כדקארמין שארו ואמיד כרפאן
שאי כהאי וכגין כך אתה ככלהו אתה קדוש ושמן קדוש כיון דאמר אתה קדוש
ואתכליל אתה בקדוש אמאי ושמן הוינו עם הוינו אתה אלף הא תכינון בכל אתר
דאזתכא ויזורא וקזורא בעינן קדוזה ותוספת קדוזה והוא תוספת עקרא הוא
יתיר מכלא וכגין כך ככלהו כתיב אתה ולא יתיר והכא כהאי אתר אמר קדוזה
ותוספת קדוזה אתה קדוש קדוזה ושמן קדוש תוספת קדוזה וקדושיי בכל
יוס אלנו שאר קדושים עלאין די ככלהו ויהיכלא דמתקדשו מהאי תוספת לבין
דקדוזה קתייתא לה תוספת קדוזה לאתקדשא כל אינון שאר דקארמין ולכתר
כלא מעילא ומכלהו אכנה אתקשר בקשורא חדא והוינו כרוך אתה וי האל הקדוש
ועל דא אקרו כרורא וקשורא דכלא בימורא חד זכאה חולקיה מאן דידע לטקרא
שבחי דמאריה באתר דאנטריך עד הכא דבקותיא וכרבאן וקדוש כחדא כהאי
מבאן ולזאה קיימון שאלתין וכעותין שירותא דבעי בר נש למשאל עסקין למכדע
במלין דמאריה בנין למחוי תיאוכתיה לגביה ולא אתפרש מניה בנין דבעי בר נש
לאשתתפא בקדוש דשא קדושא עלאה אתערר ביה ואיהו שמה דבר כאלן וקדושיי
כמו רזא דשמא קדישא וידוד דאיהו קדוש בקדוזה ואלין איתון אחרנין כפקי
מניה הכי איתון אחרנין חבורא דהני כחבורא דכר כנוקבא והני קדושיי עלאין
רזא דקדוזה אלין איתון אחרנין אקרון טל טל השמים רזא דחושבנא דאיתון
בנין דהכא לתתא קיימון כל מלין בחושבנא ולא חושבנא אלף לסייהרא וכגין כך בעי
לאתקשרא בקדוזה דמאריה ולא אתפרש בר נש מניה וכד שאיל שרותא דשאלתין
לאמא דתיאוכתיה לגביה מבאן להלאה יתפרש ועיר ועיר וישאל שאלתין מה
דאנטריך לשאלא וכל שאלתיו יהון לבתר דיסדר סדורא דא דקארמין כנוקבא דא
כל שאלתיו יהון בתמוכים וכעותין לקמי מאריה ולא ינדוק גרמי מניה זכאה חולקיה
מאן דידע לסדרא סדורא דא למקד בארמ מושר כדקא חווכנוקבא דאתאמר אשא
במיו ומוא באשא דרום כנען וכנען בדרום מורם במערב ומערב במזרח הכי כמי
אתקשר כלא כחדא וימורא שאלתים דא כדא וכל אינון דודעין לסדר ללותהון כדקא
ואות אתקשר בהו וקריבו ליה לאתכללא בהו שאלתא שאיל ויהיבליה זכאה חולקיה
כהאי עלמא ובעלמא דאתי כתר דסויי שאלתין וגופא שליט בכל כטרין במדוה
דלכא ואיהו שאיל וסויי שאלתין יהדר לאמשכא כרבאן ומדוואן לתתא היכלא
תליתאה לאמשכא לתתא רעה וי אלדינו בעזק ישראל האי איהו דמעמדות אינון
סמכין דגופא שירותא לתתא מן גופא תרין ורכין עד דמטו לכרכי ואלין אינון רזא
דמעמדו דקיימו על קרבנא והכא איהו רזא דתרין ורכין שרותא עד כרכין מעילא
חכודא דכביאים ומראות כרזא דאיתון דאקרון בשמא קדישא השתפא דאיהו
רזא דשמא דאקרי כבאות דא סליק דא כמית דא כביאויס ודא מראות והכא
איהו רזא עלאה דכרוותי דקארמין וכד מטו אינוס לכרכין וכרע ברוך אתה וי
המתור טכיכתו לטון והא הכא אהדרו כרוותי למתני ואתכרבאן כחדא היכלא
תכויכא

תביינא לתתא דאתפקדו ביה בשמתין לסלקא לתתואה בחוון דחלמא מודים
לאפענא כרכין לאודאה על כשמתין כדקאמרן על כשמותינן תפקדו כיון דאשתאיל
ממאריה עד דמטי להטוב סמך ולך כאה להודות ודא הוא גורא דשמה קדושא
דאקרו בכ במוכן דא אקרו אל אלרים דאיהו ברוא עליה אל אלרים ודוד הוא
יודע שב מלא דאלין אתון אמרכין דכפקי מכוויה ולתתא הוא דחלמא רוא לההוא
אתר לאעלא בהו כשמתין וכעיון לאמשכא כהני ברכאן בנין לאשכחא כיומא כהאי
עלמא ובעלמא דאתי היכלא תתאה כללא לתתא הכא איהו שלום שלום לעלא
סלס לתתא שלום לכל סטרין שלום כפמלוא דלעלא שלום כפמלוא דלתתא ודא
איהו פמלוא דלתתא דאיהו היכלא דלתתא ודא כמכורא חדא כפמלוא ומהכ כגוד
לכל אצין תתאי דלבר ורוא דא כליל ואשתאיל כלל כחדא עילא ותתא כהירוי חדא
לאשתאיל שם מלא שם דא דאיהו שלם ככל אינון היכלין ככל אינון כהוין עלאין למשו
עליה חד שים שלום טוב וברכ' הו' בר כש כד אשתאיל מהיכלא דא לכפקא לבר ישוי
גרמיה כמאן דכפיק מחברותא דמלכא ומנו היכליה וימאך גרמיה קמיה אבל יתדי
גרמיה דהא קדמאה איהו לטלא עטרה דמשיכו דברכאן דכנדין מימודא דמאריה
דא איהו בר דאיהו מהיכלא דמלכא דהא כהאי שעתא דקא כפיק מקמו מלכא
וכלא קשיר בכל הני סטרין דקדושה ויחודא וכרכאן וקדושה ותוספת קדושה קאה
קארי לפמלוא דלעלא ואמר לון כתוכו להאי בר כש עלכיא מאינון דאקרין חושבי
שמו מאן חושבי שמו אינון דמתכיו ומכווכין ברוא דשמיה למלא היכלין כהיכלין
לקשרא קשרין ולימדא כלהו ביחודא חדא ולין אינון חושבי שמו כלא ולחושבי שמו
כדון אכתובו ליה ואתרשים ואשתמודע לעלא ואתרשו ואשתלים איהו לעלא ותת'
ומאן דלא אלים ולא קשיר קשרא דמאריה דקאמרן כד קריב קיי מאריה וכלי
עלותיה ולא מייס על יקרא דמאריה שב ליה דלא אכרי וקדשא כריך הוא אמר
כתבו האוש הזה ערוי גבר לא וכלת בימיו ודא איהו גוזל אכיו ואמו הכא אשתלים
כלא לעלא ותתא רומא דשמה קדושא שליטא לעלא מצפן מצפן וי אל רמוס
ומנון הכא איהו רוא קדושא לאתקדשא באתווי כבי עשרה ואתון אמרכין בקדושא
דיחודא בכלתא כתר דסוים קאים על רגליו לרפד' על חובי בנין דלא יהא פטר'
דפומא לסטרא חרא לאכטאה ליה ואתכפיה קמיה ויקום כקיומיה לאתכרכא מכי
מלכא וזכאה מולקיה מאן דאתקדש ביה כהאי גנוכא ככלותא כדקאמרן וקשר
קשרין וימד יחודין ויתכונן ככלא ולא יכטי לוימנא ולשמאלא עלותיה לא אהדר
כריקניא קדשא כריך הוא גזיר ואיהו מכטל על דא כתיב ישמח אביך ואמך ותגל
וולדתך אית ליה מולקא בעלמא דין ובעלמא דאתי בערכ הוא באה היינו דכתב
ותקם בעוד לילה ותמן טרף לביתה ומק לכערוותיה מההוא רבוי דברכאן וקדושה
ותיספ' קדוש דקא כטלא כלא ולערב ומלק שלל ואפי' מולקא דכלא מולק' אמר דסטר'
אמרא מולקא כלמודהא ורוא דא רוא לכני מהימנותי מולקא דסטרא אמר מסאכ'
כל אינון חוכין וכל אינון מטאין דהו' בר כש דקשר קשרין דיחודא דאתודה עליוהו
כלהו שריין עליה דסטרא אמרא ואינון מולקא ואמסכתא דסטרא אמרא מסאכא
ואי

ואלו לא אודו עליהם אשתכח מקטרגא ויכיל ליה ואו אודו על כל מוכונו בהויא צלותא
 דימודא קשיר קשראן ואתכרכאן עלאי ונתתאו ומהוהו חולקא דסטרא אחרא כל
 אינון מוכין ומטאין דאודו עליוהו כטלא לון לחולקא ורוא דא שעיר דכתיב והתודה
 עליו את כל עונות וגו' דא הוא חולקיה ועדכיה ואחכנתיה ואו יהוא בר נש תב
 לסרמני דמוכו ווי ליה דכלהו כטול לון מההוא סטרא בעל כרמיה דסטרא יהוא
 ומנו דנטיל לון מהאי סטרא בעל כרמיה כדון אכאוש ליה ואתהפך עליה מקטרגא
 וקטרינו ליה וכד אודו עליו כטול לון יהוא סטרא אחרא ואיהו עדכיה וחולקיה
 ורוא דא הכי כמו קרבנא דבשי לאודאס על יהוא קרבנא כל מוכו ומטאין
 למיבה חולקא למאן דאצטריך קרבנא כלל לסטרא דא חולקא דקדשא ורעמא
 דקדוש ולסטרא דא יהוא חולקא דאינון מוכין ומטאין דאתייהיבו כהודאס על יהו'
 כטרא דקרבנא כמה דכתיב אס רעב שוכאך האכילהו למס וגומר כי גמלה אתה
 חותה וגו' וסימנך ויבא המלך והמן לממט זכאה איהו מאן דידע ארמי למאך בארמי
 קשוט וכל מאן דלא ידע לסדרא שכתא דמארי טב ליה דלא אכרי בנין דאצטריך
 צלותא דאיהו שלמא לעלא בנין דאצטריך צלותא מנו מחשבה ורעמא דלכא וקלא
 ומלה דשפון למעבד שלומן וקשורא וימודא לעילא כנוכא דאיהו לעילא כנוכא
 דסטרא שלומן מעילא לתתא הכי אצטריך מתתא לעילא לקשרא קשרא כדקא יאות
 רוא למכרויא דיהכון בארמ מושר מחשבה ורעמא קלא ומלה אלין ארבע מקשרין
 קשרין לכתר ארבעה סמכין לאתעטרא בהו ושכיכתא אסתמיך עליוהו בכל אינון
 קשרין עלאין מחשבה אפיך רעמא רעמא אפיך קלא רעמא דכפיק מנו מחשבה
 אפיך קלא קלא דאשתמע סלין לקשרא קשרין מתתא לעילא היכלין תתאין
 בעלאין קלא דאיהו קשיר קשרין ומשיך כרכאן מעילא לתתא בלמישו סמיך אלין
 ארבעה מחשבה ורעמא קלא ומלה סמיכו בסוויא דקשורא אתר דכלל אשתקא
 ביה כמדא זכאה איהו כרפ דקשר קשרין דמאריהו וסמוך סמוכין כדקא יאות
 ואתכוון בכל הכי מלין דקארמין זכאה איהו עלמא וכעלמא דאתי עד הכא
 אשתכללו היכלין כסטרא דקדושה

דברי

שמעון פתחיה אמר והמה כאדם עברו ברית עם פשעו כי מאן יגלי
 עפר מעינוך אדם קדמאה דקדשא כריך הוא פקוד לך פקוד' מדא
 ולא יכולת לקיומא בה בנין דאתפתית על מלין כושין דאסטין לך יהוא חוויא כושא
 דכתיב והכמז היה ערום וכבין כך אתפתית אכתריה וגרמ' מיתה לגרמך ולכל אינון
 תולדין דכפון מינד תא חזי דכל מאן דאתפתתא אכתריה וכמי לגביה ברבעא מדא
 ותאכיד לגביה תח דוד הוה קווימא כעין במקורה דמוין כבעין וכד אתדמי לארעא
 אחרא וצערין ליה ולפוס צעריה אתדמיה מארעא קדישא אף על גב דנחית מדרבנו
 דרנבא תתאה קס כקווימיה ולא עאל לסטרא אחרא ואסתמר מוכיה מה כתיב ואולם
 חווי' ומיכפך כי כפצע כונו וכן חווי' דהא כחית בדרבנו עד דהוה ביה האו שטרא
 וזכאה חולקיה מאן דאסתמר מההוא סטרא כושא ומכל דרגין דההוא סטרא
 דמשתכחו בעלמא דכמה סטרין ודרגין אות ליכר הרע' כחש עקלתון טען מלאך
 המות

המות יצר הרע והא אוקמוה בנין דאף על גב דכשמהן אליון אקרונ שבע שמהן אינון ליה רע טמא טעון סוכא אכן מכשול ערל נפומי אליון אינון שבע שמהן לקבל שבע דרגין דהיכליון דכלהו מסטרא מסאבא כדקאמרין לקבל אליון שבעה שמהן אינון דאקרו בהו גיהנם אחר דאתדכו ביה מייבא דעלמא ואליון אינון בור שמת דומה טוט היון שאול נלמות ארץ תמתית כל אליון שבעה מדורין דגיהנם לקבל אליון שבע שמהן דאית ליה ליצר הרע והא אוקמוה דכמה דאות דרגין דהיכליון לסטר קדושה הכי כמו לסטר מסאבא וכלהו משתכחי ושלטי בעלמא כסמי מסאבא שבעה היכליון אינון דאינון לקבל שבעה שמהן דאקרו בהו גיהנם טא יצר הרע וכלהו קיימי לדיוכא ולסאבא לאינון מייבא עלמא דדבקי בהו ולא אסתמרן ארמנא מניה כד אינון בהאי עלמא דהא מאן דאתי לאתדכא בהאי עלמא כסטר דדכויי מדכאין ליה בההוא אחר דאקרו רזא דמהימנות דכמה דרגין אינון וכמה מתין דכלהו קיימן לקרבא לכי נשא לפלמניה דקדשא בריך הוא ולדכאה ליה יומאן דאתי לאסתאבא מכלין ליה בהאי סטרא אמרא דאיהו מסאבא דהא כמה דרגין וכמה ממנן כלהו קיימי לסאבא לון לכי נשא מאן דיקרב בהוואתי לאמשכא בתר ההוא סטרא כישא כתיב מי בכר ויחיה ולא יראה מות ומלט כפשונו מאן איהו כר כש דאתברו בעלמא דלא ימני מותא ההוא דכל עלמא אסתכאין אכתריה דהא בההוא זמנא דאתי בר כש למיהב חושכא קמו מארוה עד לא יפוק מהאי עלמא חמי ליה והא אוקימא ואליון שבעה היכליון דאינון שבעה מדורין לגיהנם תריסר ירמין אקרונ בנין דהא כמה דאית לסטר מהימנותא תריסר ירמין דרגין קדושין הכי כמי אית לסטרא אמרא דא תריסר ירמין דמייבא אתדכוכהו וכשמתא דלהו אתדכת בהו זכאה מולקטון דדוקיף דאתמסען רבליה דמייבא ולא מתקרבו לתרשיהו בנין לאסתזכא מנייהו בההוא עלמא

היכלא

קדמאה שרותא דסטרא דיצר הרע האי היכלא קדמאה אקרו בור ריקא מכלא מאן דאתי לאעלא ביה לית מאן דאמיד ביה לא דאמדיון ליה למכיל ולא יקום לית ביה סמך לטב בהאי היכלא קיימא מד ממנא דומה שמים והאי אינון קיימא לעלא ותתא דא אינון כשמתא כד אתדמיה מהיכלא קדושא על ידא דההוא מכלא טהוראל והאי אינון קאיס לגבי ההוא תרעא דההוא סטרא ובנין כך קיימא האי דומה לאמרא לה לגשמתא ובמה גרדיכי כימוסין בהדיה ותמות האי ממנא קיימא מד ממנא אמרא דוי אלף ורבבן תמותיה והאי ממנא אקרו תמות דא הוא קיימא לפתאה בני נשא והאי אינון שדי לגביה ואסטוי ליה לאסתכלא ולעיוכא כמה דלא אנטריך ליה בכמה זמנין וכמה כאופין וכל אינון דעמיה כלהו קיימן לגביה ואזלו קמיה ואכריתן ליה לאסטאה ענוו לאסתכלא כמה דלא אנטריך והאי אינון סרסרים דאיהו סרסורא כישא לכל אינון בושין האי קאום על קברא כומנא דאתדן ההוא גיפא ותכר ליה עוכי בנין דאיהו רווח לון כד איהו בהאי עלמא ודיליה אינון ובהאי אחר אתדכת כשמתא עד דעאת להאי אחר דאקרו כד וכמה כמסוב ועקרבים אית ביה דכלהו עקני לה להאי כשמתא

פסמתא ואחדו בה ודוונון לה לבו מן דא חית חד רחא אמרא מסאבא דאיהו עלאם
 על כלא ודא קווי על כל היכלא דא וכלהו כטלי בניניה והאו אקרי נמימא האמהו
 סומקא כוורדא איהו קאים לאבאשא תדיר דהא כד נלותא דכרנא אתדחיא ולא
 זכו כס הו' כר כס האו רוח קווי'סלק' ואשתתף ב'ר' מסאב' עלאה על כלא ואסטי
 לפילא ודרכור חוכיו דכר כס קמו קדשא בריך הוא וסומניך ויבא גם השטן בתוכס
 ולא כתיב ויבא השטן אלא גם ומהו רוחא בישא תליון כמה נרדיונין אמרנין דאזון
 ממנן לאמרא מלה בושא או מלה טנופא דאפיק בר כס מפומיה ולכתר אפיק מלן
 קדושין ווי לון ווי לחוויין אלן איבון כני כשא דברמו לאלין נרדיונין אמרנין לשלמא
 ולמפגס אתר קדוש ווי לון בהאי עלמ ווי לון לעלמא דאתי בנין דאלין רוחין מסאבין
 פטלין האי מלה מסאבא וכד אפיק בר כס לכתר מלה קדישא אקדומו אלן רוחי
 מסאבין וכטלו הויה מלה מסאבא ומסאבין לההיא מלה קדישא ולא זכו ביה בר כס
 וככיכול תשס חילא קדישא ועילא מאלין איתחד ממנא ספסורוטא שמיא וסאב
 גרדיוניו נומוסין והאו ממ' דעלויהו כטלי איבון מלן בישין והכיוכמו כטלי כל לין דזריק
 בר כס בידו כד רבזא שריא עליו דא כדין האי ממנא ספסורוטא נקיע האי מלה
 דזריק בר כס ברבניה וסליק ואמר דא הוא קרבנא דפלניא דקריב לסטר' וילן בנין
 דכל סטרא דנייחא איהו ממטרא דיומנא ומסטרא דמהימנותא וכל סטר' דרובגא
 איהו ממטרא אמרא בושא בטרא מסאבא ועל דא מאן דאשדי מן דיני מדי ברונ'
 כל אלן כטלין לה לסאי מלה דאזדריק וסלקי לה לעילא ואתקריב להסו' סטר' ואמרו
 דא קרבנא דפלניא וכרוזא קארו בכל איבון קישין ואמרו ווי לפלניא דאסטי בכתר
 אל זר ופלמ' לאל אמר' וכרוזא קארי זמנא תכונא ואמר אוי להס כו' כדדו ממכו נגו'
 זכאה איהו בר כס דאס' תמר מאר' ולא יסטי לימונא ולשמאלא ולא יכפל כגו כירא
 עמיקא דלא יכיל לסלקא מניה

היכלא

תנונא היכלא דא איהו חשוך על היכלא קדמאה האי אקרו
 לקבל שמי דא דאקרו שמי בנין דהיכלא קדמאה אקרי
 בור לקבל שמי דאקרי שטן והאו אקרו שחת לקבל שמי דאקרו שמי כהיכלא
 דא קווימין תלת פתחין לתת'סטרוין פתחא קדמאה ביה קווימא חד ממנא
 עבטוריא שמיא וכמה אלף ורבב' ממנן תמותיה והאו איהו קווימא על כל איבון
 דמחבלי ארתיהו לאושדא זרעא על ארעא או דמסקין זרעא דלא בארמא או לכל
 איבון דמזנו בידויהו אלן איבון דלא חמאן אכפי שכיכתא כלל האי ממנא דבסט
 מסאבא דקאמרן כפיק כהו' זמנא וכמה איבון אלף ורבב' כלהו מתככפי על ההוא
 בר כס ומסאבין ליה כהאי עלמא וכד כפך כשמתיה מניה האי ממנא וכל איבון דעמיה
 מסאבין ליה לכשמתיה ואחדין ביה ואסתאבת כהו' ואעילו לה לאתדכא כהו' אלן
 אקרון שכת זרע רותחת דכלהו רובין מסאבין קווימין כלהו על דא בנין דכלהו
 קווימין ושארן עליה דכר כס כהו' זמנא דאריתח גרמיה וממיה ליה לתואובת' דא
 וכדן כטלין ליה לההוא תיאובתא וההוא זרעא אתושד בארעא ואתקפו ביה וכטלי
 ליה וסלקי ליה לעילא וגרמו דכרית דא דישתעבד בקטר מסאבא

פתחא

פתחא תכנינא ביה קיימא ממנא אחרת טסקופה שמה והאי איהו ממנא על
כל אגון דמחבלי ארמיהו דלא אושדו ורעא על ארעא לא דאושדו ורעא בכעדי או
באיסורין חמורין דאורייתא באיבוד ערוות דהאי ממנא וכמה אלף ורכבן דעמיה
כלהו קיימו עליה לסאבא ליה כמה דאתמר באיבון אחרנין: תא חוי כל איבון
קטולי בית דין דאתקטלו או איתנכשו מכהון על מוכין אלין כלהו איתעקרו מאלין
סטרוין מסאבין ולא אית לון חולקא בהון ובהאי ממנא דאקרו כוס התרעלה בנא
דכל איבון דלא שיע ההוא כוס דכד לאתעקרא מהאי כוס התרעלה לבתר כד
נפיק פשמתיא מהאי עלמא האי ממנא וכל איבון דעמיה אחרין ביה ודא הוא יום
המר ורוו ליה להאי נשמתא ממה דוכין משכין אלין מאלין. בהיכלא דא קיימא
חד רוחא דאלין ממנן תמותיה ודא הוא נאצוראל. מהאי רוחא תקיפא נפקי
תלת טיבין מירין דנפלי בהאי כוס התרעלה. חד אקרו חנץ וחד אקרו מר
דמו. וחד אקרו קובעת ואלין תלת טיבין נפלו מהאי כוס בההיא חרבא דקטלא
בני נשא כמה דאוקמוה. **פתחא** תליתאה ביה קיימא ממנא חד
סנדילאל שמה והאי איהו ממנא על כל איבון דעמיה האי ברית קדישא באיבנא
אחרת דאיהו מההוא סטרא דאל ככר וכל איבון דמחבלי ארמיהו כדא ומשקרי
באת קיימא קדישא האי ממנא וכל איבון ממנן דעמיה כלהו מניירי בנוייהו נפיק
דאיבון נטין מסאבין דאכתאב בהו ההוא קיימא קדישא וכלהו איתרשימו קמיה כד
נפיק בר נש מהא עלמא ומסאבי ליה לבתר. ובהיכלא דא תליין כל רוי דמרשין
לקטלא בני נשא עד לא ימתי ומנייהו וכלהו מרשין דאסטרוכו בני נשא איבון דמרשי
מרשייהו לאסתאבא בהו כגון דהוי בלעס מרש בתרשוי ואסתאב בקדמיתא
במסאבו דורעא רותמת דאשדו בכעירי וכגין דהמיה איתדן בההוא שכבת ורע
רותמת דקאמרן. ועל דא האי היכלא אקרי שמת למא. ובהאי היכלא אית
רוחא אחרת דו ממנא תמות ההוא רוחא דלעילא והאי אקרו סרטיא וכמה אלף
ורכבן תמותיה וכלהו קיימי על ההוא מלה דנפיק דומא דבר נש בתלמא מגו
סטרא קדישא האי רוחא מסאבא וכל איבון גרדיבון דעמיה כלהו נפקיו ומתבראן
בההיא מלה וכמתי בה ומתערבי בהדה בני לאכחשא לה מניה ואודעין ליה לכר
נש מלן אחרנין מלן כדויבן במלה דקשוט דכך ארמוי דכדיבא דאלמלא לא
נטיל מלה דקשוט לא יכל לתקנא כדויבוי: הוי הכא אלין כיון דמתערבי במלי קשוט
ומכחשו לון מניה מודעי ליה מלה דקשוט בגין לקיימא כדויבוי. לבתר מתפשטי
באיבון תתאי לתתא דליתלון קיימא ולא מתקיימי ואודעי מלן בעלמא לכמה סטרין.
לכמה ויבין: מהיכלא דא נפקין תרין רוחין דמתהפאן לומנן גוברין לומנן כשין
ואלין אלין נשטאן בעלמא באורא ומיכאן בכני נשא בנו חלמא ואשתמוז לון כנשין
שפירן בחו דחלמא ונטלי תיאוכתא דבר נש ואלין אקרוין רוחי תתאי דכפקו מגו
שלהובא דאשא דכד נטלין אלין רוחין דלעילא די בגו היכלא דא נפקו תרי שלהובי
דאשא ואלין טסאן בעלמא ואיתעבידו אלין תרין רוחין כדקא אמרן וכלא בסטרא
דא מסאבא. זכאין איבנא כדקייא דא תזענן מסטרין אלין ואסתמרו מנייהו ועל

ווי לאינו; דמתערי להאי ספרא בישא ולא כטרו פומיהו וליסכיהו. גלא חשאי על דא
 ולא יעו דסא באתערו דלתתא תליא אתערו דלעילא בין לטב בין לכיס. תא חוי
 כד האי אתערו דליסכא בישא ארבר לתתא כדין האי כחם עקלתון כחם בריח סליק
 קסקסוי ואוקים לון כסליקין אתער מרישא ועד רגליו. וכד קסקסוי סליקו ומתערו
 כדין כל גופא אתער קסקסוי ואלון אינון כל גרדינו כימוסין דלכר וכלהו מתערו
 ואחדין בההיא מלה בישא ומתערו לכדי ההוא כחם בריח כדין כל גופא בישא
 אתער מרישיה ועד רגליו בכל הכי היכלין דקאמרן. וכל אינון קסקסין בההוא
 גלדא צמתין לתתא ושהוא גלדא אתפסט מניה וכחית לתתא וגופא סליק ואתער
 לחהוי דלטורא לעילא. תא חזואף על גב דזמכא קבישא אויבו לכל חיוון דעלמא
 לאתפסא משכא דלהון לא מתפסטי אלא בזמכא דמתערו כליסכא בישא לתתא וכדין
 אתער שהוא רוחא בישא לעילא ופסט שהיה וקסקסוי מניה ודא סליק ודא כחית
 לתתא עליה ההוא אתפסטותא דקסקסוי במסכיה מכלא. מאי טעמא בגין
 דאתפרט חזוניה דאלמלא הוה כלל במכורא חדא לא וכלין עלמין למסבל לון וכלל
 בגין דתערו תא דליסכא בישא דלתתא. וכד חיוון דלתתא מתפסטי מההוא משכא
 כדין כל חד ומד יהיב קלא ואתער לכמה חוין דקיימו בההוא אתר דאקרו בור
 דתמן כמה כחשין קיימין וכלהו דלטורין לאתערא להאי חוויא רבא למהוי דלעילא
 על עלמא וכלל בגין האי אתערו דליסכא בישא כד קייומא אתערו תא דליה לתתא.
 כגווכא דא מאן דלעי באוריתא כמה אינון דאקרון לשון הקדש דמתמכרן ואתערו
 אתערו תא לההוא אתר דאקרו לשון הקדש לשון מההוא קדש דלעילא וכמה קדושות
 וקדושין מתערוין מכל סטרין. זכאה מולקהו דכריקיא דגרמי אינון לאתערא
 קדושין לעילא ולתתא קדושה דלעילא וקדושה דלתתא. ועל דא כתיב ומהקדשתם
 והעטם קדושים. והתקדשתם אלו מים ראשונים אינון חיוון עלאין. והייתם
 קדושים חלין חיוון תתאין ואקרון מים אמרוכים. ומזון באמצע בין מים ראשונים
 למים אמרוכים ועל דא מזון לאו אויבו כמים אמרוטים אלא כמים ראשונים מים
 ראשונים מעילא דמזוכא תליא ביה ולא כמים אמרוכים. ורזא לקדושי עליונין
 אתיהיב. זכאה מולקהו דלעילא דין ובעלמא דאתי.

היכלא

רביעאה היכלא דא אויבו דאקרו מוכה ודא אויבו טיט חיוון
 לקבל שמה אמרא דאקרו אבן מכסול וכלל חד אויבו מוכה
 דתמן קיימו כל חוכי דעלמא אכרעותא דחובין בגין דכד חכאן ככוישא כל אינון
 גרדינו כימוסין כסלין אוטון מוכין ומכחי לון בהאי היכלא דאקרו מוכה וכל זכיון
 דעלמא כלהו מלאכין קדושין דממכן על זכוון דעלמא כלהו כסלי לאנון זכוון ואוקמי
 לון בהיכלא רביעאה דאקרו זכות ותמן קיימי זכוון דכני נשא ומוכין קיימי בהיכלא
 אמרא דאקרו מוכה ואתקלו כמדא ביומא דר"ה כי גס את זה לעמת זס עשה
 האלדים. ולכתר דאכרעו זכיון או מוכין לסטרא דא או לסטרא דא הכי כנח.
 ועל דא ביומא דראש השנה כד מתמכרן חלין תרין סטרין זכות ומוכה חיים ומות
 אי זכיון אכרעו לסטרא דא דאקרו זכות אכתוב כר נש בההוא כטרא דאקרו חיים

בנין דהכי תרין סערין קיומי בההוא יומא דא כסטרא דא ודא כסטרא דא • אי
זכי ההוא בר כג ונכנען איכון זכיון הא אכתוב ההוא בר כג למיין בנין דאחוד ביה
האי סטרא קדושא ואמר דא דילי הוא ודא דילי הוא ודא דילי הוא בר כג למיין •
ואי כנען מוכין האי סטרא אחרא מסאבא דאקרי ~~מסאבא~~ מנת אחיד ביה ואמר האי
דילי הוא ודילי הוא ודא דילי הוא דא דילי הוא דא דילי הוא דא דילי הוא
דא דילי הוא בר כג אי למיין או למיתא • אי אכתוב כסטרא דקדושא אכתוב למיין
ואתקיים תמן • ואי אכתוב לכטרא אחרא אתקיים כסטרא דמסאבותא ודכיק
ביה ודא הוא הן למיין הן למות • ואתמשך בהאי סטרא או בהאי סטרא • כל
זכא דאיהו קיימא כסטרא דא דקדושה כל קדושין וכל דכיון מתדבקין ביה יקרא
דקטא יתיב וישמע ליה עליה כתיב יקראני ואעבה עמו אזכי בנרסא חסלטה
ואכבדהו ארך ימים אשכעשו ואראהו ~~אשכעשו~~ וכל זמנא דאיהו קיימא • כסטרא
אחרא דמסאבא כל מסאבא וכל חובה וכל כיון מתדבקין ביה • יקרא וניחא
דישמע ליה • מרחקא איהו מקב"ה עליה כתיב רחוק מרשעים ושופה • וכתיב
כי תרכו תפלה איכנו שמע • היכלא דא איהו אחר דכל איכון דאקרון אלדוס
אחרים בנין דאתגליון הכא וכל איכון דמפתו לתולכני כשא בענוגין דהאי עלמא
לפלאה לאתעגא בענוגי כאופין דעלמא ומכני להו כתר ענוגין וכאופין דהאי
עלמא כדקאמרן • בהאי היכלא אתתו מד רומא שליט תקיפא דאיהו על כלה
ודא אקרו אוף הפיאל בנונא דאחרא דכסטרא קדושה האי איהו אל ככר • ודא
איהו דמפתו לכר כג דלעזבאורתא או דקאים בכי מדרשא • האי רומא תקיפא
מפתו ליה ומשיב פמה הרורין ואמר מה את קאים הכא שכ לך למדך בחכורת
איכון דבאו על כפיכשא איכון • דגולין כתר כסין שפיראן ומתענגי בענוגי עלמא
כיון דבר כג אתפתי אכתוהו כדון כלהו שטיון ואזלי ואתמשכאן אכתריה וכמה
איכון אמריכין דקיימין תמותיה • וכלהו מסאבי ליה בהאי עלמא ומסאבי ליה
בההוא עלמא ואיכון אקרי עושה רותמת דכתיב צא תאמר לו • ואיכון דרבין
דקיימין לסאבא תדיר והא אתמר • באמצעיתא דהאי היכלא איהו רומא אחרא
דאקרי ננע ומאי כפקד ~~שפירא~~ אחרא דאקרי ננע נרעת ואיהו קיימא תדיר
לסאבא לכל איכון מאריהון דלשכא כישא יתור על כלמה דמסאפין ליה • והאי
ננע עלאה איהו ממכא על כל איכון פתורו דשכתא דכד עיול שכתא ולא אתסדרו
בענובא דשכתא כדקא יאות ואיכון קא מכיו ענובא דשכתא האי ננע כטיל לאיכון
פתורו דלאו איכון בענוגי דשכתא כדקאמרן • וכד האי כטיל לאיכון פתורו כל
איכון בדיני כיומסין דקיימי ביה כלהו פתחי ואמרו ויהיב קללה ותכואהו ולא
שפך בברכה ותרתיק ממנו • וילכש קללה כמדונגו • וכקס כושה לכל אחר לונגו •
אל יהי לנו מושך חסדונגו • והא אוקימא בההוא ליליא דשכתא כד פתורו אתויהבו
לההוא סטרא כיזא כדון אתתקף ההוא סטרא מסאבא וההוא בר כג אתמסר
לההוא סטרא וויליה דאתברע מההוא סטרא קדושא סטרא דמהימנותא ואתפקד
כסטרא אחרא מסאבא • כנונא דא כפל איכון קעודתי דיט • הכא בהאי היכלא

צבו מיו ומזוני בהפוכא איהו וכההוא היכלא אחרא קדושא לא קנימו תלת אלף
 ותלוי לעילא והכא קיומון לבוש דכד מטו כנוו דכר נס להאי היכלא הא תמן
 קיומון חיון לשינאה לון והא תמן כחך צד חיון ועירון מהכא כפקי בנין לאתמאה
 קטבורא עליוהו והא תמן חיון מזוני לא שברא לון מניה וכלא איהו בחובה ועל
 דא חקרי האוי היכלא חובה כמה דאתמר ומהכא כפקא חד רוחא מס אכא דחקרי
 אריריא וכמה אלף ורבען עמיה וכלהו חקרין אורדיו וכדאמר יקבוהו אריריו
 והאי רוחא וכל חנון דעמיה כלבו קיומיו לכטלא האיא מלה דליוט כד נס גרמיה
 ברוביה ושן מתערי להאי חיוא דחקרי לויטן כחש עקלתון בנין לאיתאיה ולתערי
 לוטין על עלמא ההך וקבוהו אורדיו וסזנו זאלין אורדיו וס שלטין על רבעו ועתה
 דיומא גלי חנון חליון דליוט כד נס גרמיה בין ברונזא בין באומאה וכההיא מלה
 מתערי להאי כחש עקלתון דחקרי לויטן להכלל לעלמא ועל דא ליוט אויב וומ
 צעמיה ולא גופיה דכתיב ויקלל את יומו בתמלה ולכתר יקבוהו אורדיו וס
 רחמא לישזכר מכל מלה כושא

היכלא

חמשה היכלא דא איהו היכלא דחקרי שאל לקבל ההוא
 שמה דחקרי ערל והא אוקימא דא איהו רזא דעלה

כהאי היכלא חות חד פתחא וחד ממכא עליה ודא איהו ממכא לאתערא וד
 קטבורא על עלמא והאי רוחא חקרי אויבה בנין דשמה דהאי היכלא אויבה עמיה
 וסומכך ואיבה חשית כניך וכן האשה זנו בשאי היכלא קיומא חד רוחא דשליט
 על כלא והאי חקרי סודל ואיהו סד סד ושכר זדא הוא סודל כטוריו רמאי
 גו טכרין וטורין בנין דמהיכלא דא ינקי כל אינון משדדי ומשני כחכבין ומהכא
 כפקין כל אינון קטולו סויפין ורומחין וזאלין כחך חנון החרב המתהפכת לשינאה
 בלא וכד שליט כפכא על עלמא הא רוחא דחקרי סד איהו אשתכח ורוחא אחרא
 עמיה דחקרי כפן ואלין חזלי בעלמא ומשתכחי לקבל בני כשא והיינו דכתיב לסד
 ולכפן תשחק ואלין עבדין קטבורא לככי כשא דכתר דאיל בני טורין רמאי וסדדי
 וחריב ושני כלא כדון תב וסדל לככי כשא ומתינ כחולשא דיליה זכר אכלי בני
 כשא לא שבעין בנין דאיהו שלטא בעלמא וכההיא חנון חליון דעכיד חסד עכ ככי
 כשא ויטיב לון למוכל ולמשתי כדאי איהו לדחייא לון לאלין תרין רוחין לכר דלא
 שלטו בעלמא זכר וסדל לא עבדי חסד עם בני כשא ושאר עמין עבדי חסד
 בעלמא כדון אלין תרין רוחין מתכסמין להו לישראל ומתקפי עליוהו דושראל בנין
 דהא כדון אתקף ההוא סטרא אחרא וישראל אתכפין וכד ישראל עבדי חסד
 ההוא סטרא אחרא אתמלסו וסטרא דקדושא אתקף וכד ישראל לא מתערי בחסד
 חנון תרין רוחין מתהפכי לאכפיו לון לישראל וכדון אינון כרכאן דכתיב מלעילא
 מכטר וימכא ינקי לון שאר עמין ודהך שמוכי כוטרס את הכרמים אלין שאר עמין
 כרמי שלי לא כטרתי אלין וישראל בנין דשאר עמין משכי ליה בנוויהו באינון
 חסדים דעכדין עם בני כשא וישראל מרחקן ליה מבנוויהו בנין דלא משתדלי באינון
 חסדים כשאר עמין ותמות אלין רוחין קיומון כל אינון דחקרון ערלה זמור

ערלה עכפו גרלה ועולא מנהון חר ממנא דאקרו נור דוכא ו והאי אוהו
 קיימא על כל אינון דקא לא נטרו שכי ערלה דאילכא ועל כל אינון דמעברו את
 קיימא לכריהו ועל דא בעוה חויה להלל ליהויה דמשה עד דנורת ליה נטרה
 דכתיב ותקח נטרה צר ותכרות את ערלת בנהויה והאי רוחא ממנא על בני
 כשא דמחבלי ארסהו ולא משי ליקרא דמאריהון למיטר את קיימא קדושא והאי
 אעיל לון לביהנס להווא אתר דאקרו שאול ואכדון ואתרן תמן כמה דאוקימנא
 הכא כהאי היכלא לנו באמצעיתא קיימא חר רוחא דאיהו קיימא וכמין על ארמין
 וזבולין למחמו לכל אינון דעכרין על פתגמי אוריתא כדי למיעל דכבו בוי תתא
 לעולא בנין דכל האי היכלא איבה אוהו האי וכל אינון אחרטון כלהו קיימין לאחואה
 אכפין כהרין לכבו כשא ולמפתי להו בנין דיסטון מארח קאוט ולא אמתא לון
 אבתריהו ולבתר אינון קטלי לון וישעני בתרין עלמין דכתיב ואחרתה מרה
 כלענה חרה כחרב פיות האי רוחא אוהו אקרי אפרא אפר אפרא דקיימא
 דלא עכיד תולדון ואיבין לעלמין בנין דהאי אוהו עשרא דקיימא ואף ע"כ
 דאקרי עפר לאו אוהו עפרא קדושא דעכיד איבין ואקרו עפרות זהב חלא כלא
 מעפר שרפת החטאת ודא הוא עפר שרפת החטאת וסוימנא דא אתיא בתרין
 דכלרין חר בנין דאיהו כליל כהאי חטאת רוא דהוא חויה תקיפא ומד דכד בר
 כש עכיד חטאת אוהו אתקוף להאי עפר ושלטא בעלמא והאי אוהו כליל כמי המרים
 המאריים ועל דא אנטין דלאתנו דאסטויאת תמות בעלה ועבדת עכדא דאשת
 זנוכס לאשקאה לה מא כלילן בעפרא דאיהו מקרקע המשכן והאי עבר אוהו
 מהווא אתר דאקרי קרקע והוא אקרי קרקע דהוא משכן והאי עבר מהווא
 קרקע אוהו ובנין כך אנטרין רבא לאשקאה להאי אתתא כנונא דא וכלא אוהו
 ברמזא עלאה זכאה חולקיהון דישראל דקבא מדכי לון כמין דכיון עלאין דכתיב
 וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם על מים טהורים הא אמרן בן מים ראשונים
 למים אחרונים מוכה הכי כמי אתקרון והא אוקימנא על תרין סטרין אלון דא סטרא
 דקדושה אתקרו מנהויה דהווא אמתא אתקרי מוכה וכגון כך חולקיה כעל
 כהווא מיה ועל דא כתיב וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם

היכלא

שתינתה היכלא דא קיימא עלאה על כל אינון שאר היכלין
 תתאין ארבע פתחין אית להיכלא דא חד אקרי מות ומד אקרי
 רעומד אקרי כלמות ומד אקרי אפל אלון ארבע פתחין קיימין תדיר לאבאשא אלון
 אינון כללא דכלא כמה דאית בסטרא דקדושה ברוח דמהימנותא ארבע סטרין
 דמתקשראן דא בדא וכלהו קדוין הכי כמי לתתא הכא וכד לן מתקשרן ומתחברן
 דא עם דא בהיכלא דא כדון אוהו בית הכר כלא מאשת מדינים ובית חכר והאי
 היכלא קיימא לאבאשא תדיר על האי היכלא כתיב וכצנצנת כשוקות שונא בנין
 דהכא קיימין כל אינון כשוקין בישא ותאובתון בושין וכל ערובין דהאי עלמ די באינון
 עמונין אתתרך בר כש מהאי עלמא ומעלמא דאתין ועל האי היכלא כתיב כי נפת

חטפנה שפתו ורה ונו' • בהאי היכלא קיימא חד רומא דאזבו ומנא על כל לון דלתתא
 ואיהו כללל על כל שאר רומין • האי היכלא מתקטטא בקטטו דשפרו על כל אינון
 היכלין • בהיכלא דא מתלכדי רומי דטפשא על האי היכלא כתוב אל תממוד
 ופיה בלבבך ואל תקמד בעמיתיה • בהאי היכלא תליין כל תיאובתין דעלמא וכל
 אינון ענוגין דטפשא חמרי לבא חמרי דעתא כלא וזרא כפתאס אזינה כבמי כער
 חמר לב • עובר בשוק אלל פנה ונו' • כנסף בערב יוסיו • וכדין אתקריבו רגלי
 להאי היכלא דאזבו כללל דכלהו תתאין כדין והנה אשה לקראתו שית וזכה וכזרת
 לב • שית דא איהו האי היכלא דאזבו שתיאוי לכל שאר היכלין והכא קיימא זכה
 לאפתאה לטפשאין בהאי היכלא קיימא ולא קיימא כחתא ומפתע סלקא ואסטיאת
 כלא בביתא ושכנו רגליה פעם בחון פעם ברמבוו כד סלקא לעלא • ואכל כל פנה
 תארוכ ד נטול כשמתא מה כתוב והמזיקה • וכסקה לוי • חלון אינון כסוקין לסאבא
 ולאטמיה כבי נשא אבתרה בגין דהכא אתדבקותא דכל אינון כסוקין בישין ומכל
 זכרים כוכראין וכל זינין כוכראין דאינון מתיקין לכוס שעתא ווי לסופייהו כמה
 דאוקימנא ומלק משמן חכה וכתוב ואחריתה מרה כלענה • מאז מרה כלענה • אלא
 כד בר נש אתפתא אבתרה בהאי עלמא ומטא זמיה לאסתלקא מהאי עלמא איהי
 קיימא עליה דבר נש ואתגליקמיה בגלימו דגופא דאשא ומרכא סיכא בידיה דא
 גויפין בה ואוקמוה ובה טפה חדא מאינון טיפין דאיהי מרירא וכשעתא דאטול לה
 לפומיה דבר נש עלא כמעיו וכדין כשמתא אתכלכלא והיה טפה שטוא וזאת בנו
 גופא ואעקרתלה לכשמתא מאתרה ולא שביק לה לכשמתא אתר למיתב ואיהי מרה
 כלענה ואטעים לה בר נש במרירו חלף ההוא מתיקא דטעמו בה בהאי עלמא כד
 אתמשכו בתרה • לכתר אשדי טפה אחרא וכשמתא נפקאת ומית בר נש • ולכתר
 אשדי אחרא וירוקין אנפיו ואבאיש בגין דכשמתא הא קדושא וכד שלטא עליה דא
 סט אחרא מסאבא ערקת מקמיה ולא אתושבא בתל • וככ כמה דאתדבק באינון
 כסיקין בישין בהאי עלמא אוף הכי נמי בהאי שעתא דאי בר נש אתמשך אבתרה
 בהאי עלמא ושכב סטרא קדישא כדין כשמתא לא אהדרת לה הוא אתר קדישא וכמ'
 דאתמשך אבתרה בהאי עלמא הכי כמי שלטא על רגליה וכדין כשמתא נפקת
 כפטור וואוקמוה וכל דא בגין אינון כסיקין דכסך ליה בהאי עלמא דאינון מתיקין
 ולכתר מרירן ליה ועל דא והמזיקה בו וכסקה לו בהאי עלמא כמה דאוקימנא העיה
 פניה ותאמר לו בגין דבהאי היכלא קיימי כל קטגורין וכל שליחאן בישין דמשתכמי
 לגבי דבר נש ועכדי ליה דיתקן בתקונו ויסכלל בשערי ויתכחי ויתקן בגין דיסתכלון
 ביה הכא קיימא רומא חדא דאקרו סקטופה ודא הוא ממנא על כל תקוני וסלכו לא
 דכני נשא • לנו דהאי היכלא קיימא חד ממנא אחר דהאי ממנא אחרא איהו אתער
 ליה לבר נש לכתר דא יהו מתקן ברמיה ומסכלל בשעריה יטול בידיה חד מראה
 דאיהו מיון לאסתכלא ביה שוי ליה בידיה ואסתכל ביה וממי דיתקני בהאי מיון ובהאי
 אתער לה הוא רומא אחרא דאקרו עסירטא ומהכא נפקי כל אינון דאמיו כדביני
 לכני נשא בחלמיהו וכל אינון דאחזין מלין ולא מתקיימי בהו אלא לערבבא לון

ולביתו כד אינון בני נשא את משכבן בהוא חיוו דאקרוי מראה בדין כלהו בגסותא
 דרומ' דלהו והאי רומא דאקרוי עסירטא איבו אתער לחד רומא דאיבו תמות ודיה
 ושאל בנוקבא דלתתא דכל נוקבין וסלח דתתא חד רומא אחרא דאיבו ממנא עם
 ההוא רומא דאקרוי אכברא כדקאמר ודא איבו לית אימא דשדין וכד ההוא בר
 כש אתער להאי רומא אחר' דאקרוי עסירטא בדין אכח עמיה דהו בר נש ואתקשר
 עמיה תדיר וכדין ככל ריש ירמא וירמא אתער ההוא רומא דחיוו בנשא בהדה דלילי'
 ולזמנין דאתק דמניבו ההוא בר נש ויכול לארשא אוימות וכל דא גרים ההוא חו
 דמראה דאיבו מסתכל ביה דהא כמה דגרים בסותא בלביה הכי כמו גרים רומ' ביש'
 לבביה וכל האי קיימא בההוא אתערנו דלתתא וזכאי שלמים עלי תא חו שלמים לא
 אתניין על חובה ולא על סטאתא לא על שלום מאי שלמים אלא שלמים מתרין סטרין
 דלא אשתבח מקטרגא עליה לא לעילא ולא לתתא מאן איבו מקטרגא אלא ההוא
 סטרא דיתר הרע דישתבח בשלמא דזימנא ועל דא זכאי שלמים עלי דא זכאי שלמים
 עלי היא אכח בשלוה לבך לאחזאה לך שלם ובגין כך היום שלמתיכרדי לאפתאה בני
 עלמא תדיר על כן יצאתי לפניך וגו' דידענא דאנת חסר לבא חסר טובה לשמר
 פניך לאתמברא בהך בכל בישין דעלמא ויאות לך לאהבאה ולמטעו בתר תאזכותין
 כההוא עלמא דחי ליה ממלה למלה ומבוש לבוש אהדרנא באנון טפשאין ושחורנא
 פניך ואמנאך כד אשכחנאך לאתדבקא בך לכה נרוה דדיכ עד הבקר ההד ושין
 כואף שמרה כסף דהא כדין איבו זמנא לשלמאה לכה נרוה דדים כך כמדא הא
 אנא עמך דהא עד כען את רבא אנת בחילך אי השת' לא תתענב גרמך אימתי כד
 תהא כיב השת' הוא זמנא מט' כי אינוה איש בבית דא יצר טוב דלא שריא הכא בגוון
 ולאן איבו זמנא הלך בדרך מרחוק דלא שריא בבר נש אלא כד איבו מתריסר שנין
 ולהלאה ולאן בכל בר נש ואנא קאוב עמך מיוו דאתעלודת ההד לפתח סטאת רובץ
 והשתא דאנת רווק השתא זמנא לך לאתענגא גרמך כרור הכסף לקח בידו ליום
 הכסא יבוא ביתו אימת יבא לקבליה ליום הכסא דאינו יומא דוינא דכתוב בככה
 ליום חבנו בזמנא דאנטריך בר נש לאתענגא בעלמא ולא תהני ביה אתרחקא
 מניה ובזמנא דשריא דא בעלמא בדין אתי לבביה למעבד עמיה דינא ועל דא
 השת' ברכ לקחה וגו' עד ושלח מן כבדו זכאין אינון דיקוי דידעין ארמין קדישין
 למיך ובהולא יבטון לימנא ולשמאלא זכאין אינון בעלמא דין ובעלמא דאתי
 שביעאה דהא היא היכלא דשמרי דמרא לאתרוואה ביה

היכלא

בההוא

בההוא סטרא דונר הרע בזנותא הכי כמו נפיק מהיכלא דא רומא מסאכ לסאכא
 ליה גלברא דכפוק מתמן וההוא ברא אקרו ממור דאתי מסטרא דאל זר' כמה
 דאיהו אשתכר בההוא תיאובתא ~~שנת~~ הרע הכי כמו מסיד לבניה דההוא ברא רומ'
 אמרא מסאכא דסאיכ ~~ובל~~ סהדין עליה דאיהו ממור והכי כל עובדיו וסטרוי
 בההוא גונכא ממש' מהיכלא דא כפוק חד רומא דו ממכא על איכון רומין דאקרי
 צפוני וסומיך צפניה צפון רומ והאי איהו ממכא על דא והאי היכלא שכועאה לקבל
 ההוא שמא דאקרו יארץ תמתית ועל דא כתוב ואת הצפוני ארמיק מעליכס' הכא איהו
 כקודם חדא דקיימא לגו בנו ומהכא כפקו כל איכון רומין ארמיקן דשטאן בעלמא
 ושלטין בכל איכון מלין דאתמסרו בסטרא דשמאלא ומהכא כפקי כל איכון ויקין כנונין
 דמתדעבי לאלתר להטי ומתדעבי ומאלין כפקין רומין ארמיקן דשטין בעלמא
 דכפקו יגו תהומא רבא ואיהו האי היכלא כרא משפטיך תהום רבס' ואיכון רומין
 דלא אתמסרו למגלס בעלמין ואתחזון ולא אתחזון' אתחזון כמה דאתמר ולבתר
 איכון רומין דשטין בעלמא קיימי למרחש כסין לכני כשא בנין דאלין לא קיימין
 בטכופא דמסאכא כל כך כארמיקין ומד רומא ממכא עליוסה ואקרי כסורא דאיהו
 אתכסר מאיכון סטרין דמסאכא יתיר ואלין פרמי כאוירא ואכאישו לכטרא דלהון
 בנין למעבד כסין לאיכון די בסטרא דקדושה' ומרומא דא דאתכסר דאקרי כסורא
 מניה כפקי כמה סטרין ארמיקין מתפרשן לזכוייהו וכלהו קיימא שליחאן בעלמא כל חד
 ומד כדקא חזי ליה עד דאתמכו לתתא מלכין וסרכין ולית לון קיימא תדיר כאיכון
 ארמיקין דלעלא' בהיכלא דא אתדכקיתא דסטר מסאכא וכל תיאובתין מסאכין
 ומסאכי לעלמא האי איהו זמין לאפקא בכל יומא רומא דאשא ולית מאן דקאיש
 קמיה' מהכא כפיק אשא דרומא תקיפא לתתא לאתדכא ביה חייבו עלמא ומהכא
 כפקא רומא מלהס' דאיהו אשא ותלגא דאקרי נלמון כהא דאת אמ' תשלג כנלמון'
 בהיכלא דא קיימאן ארבעה פתחין דמתפרשן לארבע סטרין לכר ואלין אמדין
 ולא אמדין בסטרא דקדושה לא אתיחד אלא דאתחזו' האיכון פתחין כהורא דכהור
 ואיהו אתר דמתקן לאכון חס' די דשאר עמון איכון דלא אכאישו לון לישראל ואשתדלו
 עמהון בקשט אלין קיימי באלין פתחין וכיוונו סמי' כפתחא דהאו היכלא
 כאמצעיתא לכר שית פתחין דמתאחדו בהאי היכלא וכלהו אמדין ביה' הכאן
 אית כוין פתיחן לסטר דכהורא קדיש' ואיכון דוכתין מתקני למלכי שאר עמין איכון
 דלא עאקו לון לישראל ואגיבו עלייהו תדיר לין אית לון יקר בגיכוסין דושרא ואתהנו
 בההוא אפלה דאיכון יתכין מנו כהור' דכהור מסטר דקדוש' כרא מלכי גוים כלס שכנו
 בכבוד ואי עבדו עאקו לישראל או רמיקו לון כמה איכון דאמדין בהו לתת' ודיונין להו
 תלת זמנין ביום' כמ' דוכין משכנין לין מלין כאיכון מלכין דעאקו להו דאתדכו בההו'
 עלמא ככמה דוכין וככל יומא ויומא סהדין סהדותא עלייהו דושראל ועל מהומכותא
 דילהון וכחתי לתתא ואתדכו תמן' זכאין איכון ושראל בעלמא דין ובעלמא דאתי
 עד הכא שכע היכלין מדורי דסטרא מסאכא מסטרא דכחש' זכאה חלקיה מאן
 דאשתיב מניה ומלמיטויעה דלא יתכטיך מניה ולא יטול ביה ארסא דימות ביה'

פקודי

מכל סטרוין אית לאסתמרא מוכיה מעילא ומתתא • מאן דושתניז מרושא לא
 ישתניז מוכבא • כי אכיף רישא זקיף זכבא מחי וקטיל ועס כל דא אס ישוך בכחש
 בלא לחש כמה דתיכין כטיל רשוואפיק ~~באחא~~ • בנין כך אצטריך ליה לכר כס
 לאסתמרא דלא ימוכ קמי קדשא כריך הוא בנין דלא ולחישו ליה להווא מווא
 דיכשוך ויקטל • ויזכר וי' אלדים אתה אדרס עפר מן האדמה • עפר אוהו ולא חמר
 עפר אוהו וייתוב לעפרא כלא כיעפר אתה ואל עפר תשוב לכתר דחטא • ובנין
 כך כתיב ביה בכחש ועפר תאכל כל ימי חיך • עפר דא הוא אדרס דכתיב כי עפר
 אתה וגו' • ובנין כך כתיב עפר ולא כתיב אדמה ולא חמר וכתיב וכחש עפי לחמו
 עד דיתער קדשא כריך הוא ויבער להווא רוחא מסאבא מעלמא דכתיב בלע
 המות לכנח וגו' ויקים להווא עפר • ויתער ליה למחדי בעלמא דכתיב הקיפו ורכנו
 סוכני עפר וגו' • כתיב והכחש היה ערום ויהא אוקימא אכל סטרא דר' ע' ע' ליה
 ויהי ליה חולא לשלטאה ולמפתיה ולאסטאה ודא הוא רזא דדכורא דהא דכורא שליט
 על כוכבא ויהיב ביה חולא שמשא וסיהרא משמשין כהדא ולא מתפרשין לעלמין
 חשך דאיהו אפלה כלא ויהי חשך אפלה • חשך וערפל • בנין דאית חשך ואית
 חשך • תין מאן דחמא גמל בחלמיה מיתה אתגורת עליה ואשתניז • בנין דאיהו
~~אשתניז~~ אחרא מסאבא ויהי אוהו קץ כל בשר • וומא חד הוה יתיב רבי אלעזר
 קמיה דרבי שמעון אמר רבי אלעזר האו קץ כל בשר אתהמי מאיכין קרבנין דהוו
 ישראל מקרבין על בני מדכחא • אמר ליה לא יהוו מתפקי כהדא לעילא ולתתא •
 ותא חזי כהמי וליוואי וישראל איכין אקרין אדרס כמכורא דאיכין רעותין קדישין
 דסלקא מגווייהו והוא אמרא או בישא או האו דקרבן אצטריך עד לא אתקריב
 על מדכחא לפרשא עליה כל חטאין וכל חובין וכל הרהורין בישין דעבד וכדין ההוא
 אקרי בהמה בכלא בני ארין המאין וכישין והרהורין כגוונא דקרבנא דעזאזל
 דכתיב והתודה עליו את כל עונות בני ישראל וגו' • הכי נמי הכא • וכד סלקא
 על בני מדכחא מטו לה על חד תרין ובנין כך דא סלק לאתריה ודא סלקא לאתריה
 דא כרזא דאדרס ודא כרזא דבהמה כמה דאת אמר אדרס ובהמה תושע וי'
 חכיתין וכל שאר מכתות לאשתרא דתתא דתתא כרעותא דכהנא וסירתא דליוואי
 ונלותא וכהווא תנא ושמתא וקמחא דסליק מתרוון ומסתפקי כל שאר מארי
 דדיכין דלא יכלי לשלטאה בהווא דינא דאתמסר לון וכלא בזמנא חדא • תא חזי
 כלא אתעביד כרזא דמהומנותא לאסתפקא דא כרזא ולאסתלקא לעילא מאן
 דאצטריך עד אין סוף • אמר רבי שמעון ארומית ידי כנלותין לעילא דכד רעותא
 עלאה לעילא לעילא קיימא על ההוא רעותא דלא ארומית ואל אתפס רישא דסתים
 ויתיר לעילא והוא רישא אפיק מה דאפיק ולא ודיע וכהיר מה דכהיר כלא בסתמין
 רעו דמחשבה עלאה למרדך אכתריה ולא תכרהר מניה • חד פרישו אתפרס ומנו
 ההוא פרישא ברדיפו דהסיו מחשבה עלאה מטו ולא מטו עד ההוא פרישא כהיר
 מה דכהיר וכדין אוהו מחשבה כהיר כהירו סתים דלא ודיע והאי מחשבה לא ודיע
 כדין כטא האי כהירו דמחשבה דלא ארומית ככהירו דרישא דקיימא דכהיר ממה

ללא ידיע ולא אתידע ולא אתגלוהו . וכדין דא נהירו דמחשבה דלא אתידע בטע
 בנהירו דפרישא ונהרון כהרא דאתעבדו תשעה יוכלין להיכלין לאו איכון רומין
 לאו איכון נשמתין ולא אתי מאן דקיימא בהו . רעותא דכל תשענהורין קיימי כלהו
 במחשבה דאיהו מד מנייהו במשכנא כלהו למרדף אבתריוהו בשעתא דקיימי
 במחשבה ולא מתדבקין ולא אתידעו . אלין לאו קיימי לאו ברעותא ולא במחשבה
 עלאה תפסין בה ולא תפסין באלין קיימון . כל רזן דמשיכותא וכל איכון נהורין
 מרזא דמחשבה עלאה ולתתא כלהו אקרונ אין סוף . עד הכא מטון נהורין ולא
 מטון ולא אתידעו לאו הכא רעותא ולא מחשבה כד נהור מחשבה ולא ידע
 ואסתים בו בינה ונהור למאן דנהיר ואעיל דא כדא עד דאתכלילו כלהו כהרא .

וכרזא דקרבנא כד סליק כלא ואתקשר דא כדא ונהיר דא כדא כדון קיימי כלהו
 ומחשבה ותעט . באין סוף הסוא בהירן . דנהיר מניה מחשבה עלאה דלא ידע איהו
 דה כלל אקרין אין דמניה אסתתח וקיימא ונהיר למאן דנהיר . ועל דא כלא קאים .
 זכאה חולקסון דנדיקיא בעלמא דין ובעלמא דאתי . תא חזי סאי סטרא אחרא
 דאקרין קן כל כסר כמה דקסורא אסתתח לעילא באדו אופ הכי נמו לתתא ומדות
 ורעותא לאסתפקא כלל לעילא ותתא ואומא קיימא עליוהו דישראל כדקא ואות .
 תא חזי בכל ריש ירמא וירמא כד סיהרא אסתתח יוכין ליה להאי קן כל כסר
 חולקא חדא יתיר על קרבנין לאתעסקא ביה ואסתתח במולקיס . ויהא סטרא
 לישראל בלמודיוהו בגין דיתמדון במלכיהון ויא איהו שער בגין דאיהו חולקא
 דעשו דכתיב ביה שער הן עשו אמו איש שער ועל דא איהו אסתתח במולקיס
 וישראל איכון משתמשין בחולקסון בגין כך כתיב כי יעקב כהר לוי ישראל לסגלתו .
 ותא חזי האין קן כל כסר כל רעותיה לאו איהו בכסרא תדיר . וכגין כך
 תקובא תדיר לביה ועל דא אק' קן כל כסר . וכד איהו שליט על גופא ולא על
 כשמתא כשמתא סלקא לאתרה וכסרא איהויב לאתר דא כנונא דקרבנא
 דרעותא סלקא לאתר מד וכסרא לאתר מד . וכר בש' איהו זכאה איהו קרבנא
 ממש לכסרא ואחרא לא בגין דביה מומא דכתיב כי לא לרכון יסיה לכס . ועל דא
 נדיקא כפרה איהו בעלמא וקרבנא ממש . **אין איכון נדיקיא בעלמא דין**
 ובעלמא דאתי .

ויכס

העין את אהל מועד דהא כדון חפא עכנא ית משכנא פראת שכינת'
 בארע ואתעבר רוח מסאב דאיהו קן כל כסר מעלמא ואסתלק ועאל
 בנוקב דתהומא רבא ורוח קדישא שרא על עלי' דכתיב ויכס הענן את אהל מועד .
 זכתי ולא יוכל משה לבא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן בגין דרומא קדישא שרא
 על עלמא ורומא מסאבא אסתלק כד אמשיכו ליה איכון מייביא כמ' קדמין על
 עלמא דאי איכון לא אמשיכו ליה על עלמא לא אסתתח . ולזמנא דאתי זמן קב'ה
 לאעכרא ליה מעלמא דכתיב בלע המות לכנת ומחה וי' אלדים דמעה מעל כל פנים
 מחרפת עמו וסיד מעל כל הארץ כי וי' דבר . כרוך וי' לעולם אמן ואמן ומלך וי'
 לעולם אמן ואמן .

פעניסיהם אלן התיבות סלמיטו סעדפטיס כפרשת פרועס נראש דף קעא :
דא שכיכתא מה שכיכתא הוה סתימא לבגו ככיקדש הקדשים אוף הבו
וכו

אמרו

וה אשר הפליא חסדו עמנו סעטורכו סעד ורחמי לחיותכו כסיום הוה לסינאי ככנס
ספר ואלס שנות מהקבא סלרי רבי סעעון כן יוחאי וכל מוגס כראש מבאס ידכו כן יי
פארבו חיל ויתן קעים דרכיכו לסעוד ולעשות סג ספרים
ספרים וסאר ספרי סקדס כגילס וכסעמס
בס יסוס דגליכו כאלות יקימכו
וכמיס לפיכו :

ברוך

תם ותשלם תהלה לאל בורא עולם :

סיום יום ג' יס ימים לחדש אלול סייט לפק עי הסותפים
הס סכופר ביר מאיר יכו בר אפרים זכל מפדוכה
ויעקב בכמר כפתלי הכסן זל מבאזול :
וויצטן רחמינו יזככו לעשות ספרים
הרכה אין קן ויגדיל תורה
לואדיר סמן
ברוך יי לעולם אמון ואמן

